

باسم من اوجد الاشياء من عدم وعدم بمعنى الكاف والنون * فجعلها مشويا صوريا كان او معنويا ما كان وما يكون
 كما اخبر سبحانه وتعالى في كتابه المكنون * ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون * سبحان الذي خلق الأزواج
 كلها مما تنبت الأرض ومن انفسهم ومما لا يعلمون * واصلى على نبيه محمد سيد الكونين ومقخر الثقلين وامام القبلتين
 ما اختلف الملوان وما كرر الحديدان وما ذكر الله الذاكرون * وغفل عن ذكره الغافلون * وعلى الله واصحابه الطاهرين
 واوليائه الوارثين الذين هم في سماء شرعه كالنجوم مضيون * وعلى العاملين العاملين والصالحين السالكين الذين هم
 من انوارهم يتفنون وعلى انارهم مقتدون * اما بعد * حمد الله العلي الكبير * والصلوة على نبيه البشير النذير * بوقف
 وحقير كثير التقصير * اول وقتده كه حضرت پيرك كلام منيرين ابتدادن نقل وتقرير اتمكه شروع ايلد كده بعض ياران
 افاض الله عليهم سجال العرفان اول تحقيق ويباني استحسان ايدوب استدعا ايلد بلكه * اول درر معاني ومعارف *
 وغرر اسرار و لطايف * سلك تحرير ديزيله * وانندن بر كتاب مستطاب دوزيله * اگرچه جمله آياته شرح يازلرسه
 باري ابتداده واقع اولان اون سكر آياته يازيله * الكريم اذا وعد وفا مضبوط ادا ايلد بلكه * وما مضى ده اولان وعده نك
 ظهورين استدعا قيلد بلكه * بواقف دخی * فاما السائل فلا تنهر * فخوا سنج انلری بوبره دن نهر اتمیوب ابتداي مشنویه
 واقع اولان هر ده آياتك ودخی بعض مشكل اولان كلماتك * شرحنه شروع ايلدم وبو كتاب فاتح الايات ديونام
 سويلدم بعده ديياچه بحريه في عبداك تركيه اوزره شرح ايليوبه هم مقدم اولاد * شرحه جبره يازليمان وسخط
 تحرير ديزليمان درر معاني وغرر لطايفي بونده ابراد قيلدم تاتقي كثير * واخذی طالبينه بسير اوله * وما بعد نه
 يازيلان شرحه دخی مناسب بوله * اميد در كه حضرت حق مقبول قيله * وناس بوندن فائده بوله بالنبي واله * هذا
 كتاب المشوي * ها حرف تبينه در وفي الحقيقة اسم اشارتدن دكادر بلكه مشار اليه اوزره تبينه دن اوفوري ابراد
 اولمشدر وذا اسم اشارتدر * وضع اصليسي محسوساته اشارت اولمق ايجوندر * پس اكر ديياچه كتاب مشنويدن اول
 ايسه دهند باقوة حاضر اولان امور معلومه اولور * وعند العقل وقوعي متحقق اولديغي اعتباريله محسوس
 منزله سنه تنزيل اولمش اولور * وكيرود ديياچه كتاب مشنويدن مؤخر ايسه مشار اليه اوراق اوزره مكتوبه اولان آيات
 مر قومه اولور * كتاب مصدر درر بمعنى مكتوب درر مفعولك مصدر له تسميه اولنسي مبالغه ايجوندر * نه كم خلق بمعنى
 مخلوق ولفظ بمعنى ملفوظ اولديغي كبي * ويا خود فعال مفعول ايجون بنا اولمش بر صيغه اوله لباس ملبوس كبي *
 واسميتي راجد زيرا كه دائما موصوف اولور صفت اولمز * مثلا كتاب مر قوم دينورشي كتاب دينر معناسي حروفك
 بعضي بعضينه جمع وضم اولمشدر ديمكدر عسكروه كتيبه ديد كرده جمعيت معناسنه متضمن اولديغي

اعتباریله در کتابک متنوی به اضافتی بیانیه در خاتم فضة قبیلندندر * متنوی ثنی ثنیادن * مخوری برمی رمبا
مصدر مییدر * یا نسبت ایچوندنر نیت الشی دیسن بقرن برشیئی ایکی فات ایلسک * واصطلاح شعرا ده شعردن
برجنسدر که ایکی مصرع بر قافیه اوزره اوله و بواسم جنسک بوکاب مستطابه علم اولسی اولانباهت شان مسجایی
مشعر اولور * نه کم شاعرله بو قولی بو معنایه دلالت قیلور * بیت * وان اتفق الانام وانت منهم * فان المسک بعض
دم الغزال * و تانیبا جمیع موجودات و مخلوقاتک اسرارینی جامع برکاب اولدیغنی بیان قیلور زیر اجمیع اشیا بی الله تبارک
و تعالی زوجین خلق ایلشدنر * کما قال الله تبارک و تعالی خطا بالانسان * و خلقناکم ازواج * ای ذکورا و اناثا و قال ایضا
ومن کل شیء خلقنا زوجین لعلکم تذکرون * ای ومن کل شیء خلقنا صنفین مثل الثقلین و السکونین و الدارین و البرین *
و الوالدین و الاشیاء المتضادین کالنور و الظلمة و الارض و السماء و البر و البحر لعلکم تذکرون ای لکی تعلمون الازواج
من خواص الممکات و الواجب بالذات لا یقبل الانفیة و الزوجیة و کما قال الله تعالی * سبحان الذی خلق الازواج کلها
مما ثبت الارض و من انفسهم و مما لا یعلمون * پس بو آیت کریمه جمیع اشیا ک متنوی اولدیغنه دلالت ایلدیسه بوکاب
شریفه کتاب متنوی دیو تسمیه ایللری جمیع اسماء متقابله الهیه ک و اصناف اشیا کونیه ک حقایق ک کابی دیمک
اولور (و لارطب و لایابس الافی کتاب مبین) کلامک مفهومی بوکاب حقایق نصایب دخی شائنده صادق اولور پس معنی
اکاه اولک ای طالبان اسرار الهی شو مشار الیه کتاب متنویدر و هو اصول اصول الدین ضمیر مرفوع
کتاب متنوی به واجد معنی بوکاب متنوی دینک اصلر تک اصلریدر دیمک اولور دین بوضع الهیدر که اصحاب
عقولی اختیار محمود لریله بالذات خیراته سوق ایلر کتاب اللهدن و سنت رسولدن مستفاد اولان فقه بودینی بیان ایدر
سروری مرحوم دیر که پس علم دین سه علمست * بیت * علم دین فقهست و تفسیر و حدیث * هر که خواند غیر ازین
کردد خبیث * و مراد از اصول دین الله اعلم مجموع این سه علمست و بواسیج علمک اصولندن بر اصول دخی علم کلامدر
یعنی اعتقادیات و علم اخلاق یعنی وجدانیات و بواسیج علمک اصولندن علم اسرار کشفیه درو بواسر کشفیه کتاب *
متنوی ایله معلوم اولور پس کتاب متنوی بو تقدیر جه اصول اصول دین اولور بو کلام محله مناسب اولقدن
خالی دکادر و بعضی دخی دیر که اصول ثلثه دن مراد تصدیق جنائی و اقرار لسانی و عمل وار کایدنر که بونلر دین اسلامک
اصلریدر * و صیغه جمعی اشاره داعی اصول ثلثه دن هر برینک کثرت مباحث و مسائلنه تلمیح ایدر تصدیق جنائی
بر سر خفیدر که عند الله صحیح ایمان بودر اما علم مخلوقا ک اصابت انکدن متعذرا و لغین مدار حکم شرعی اولمز و بو تصدیق
جنائی صاحبی بحسب الظاهر تکالیف کفریه دن خلاص بولمز الا اقرار لسانی ایله بواجلندن اقراری دخی بر رکن
اعتبار ایلشدنر و رکن غمل بوا یکی رکنک اثریدر * و رکن تصدیق جنائی بو ذکرا و انسان رکنینک اصلیدر که عمل قلبی
اصل جمیع اعمال و اشرف کل افعالدر و لهذا قال عم * ان فی الجسد لمضغة اذا صلیحت صلیح الجسد و اذا فسدت فسدت
الجسد الا وهی القلب * بو مقدمه معلومک اولدیسه حضرت متنوی نیک دخی موضوعی اصل احوال قلبیه اولدیسه
دینک اصولک اصولی اولور بوسوز من وجه عدم مناسبتدن عاری دکل فلیتأمل اما بو فقیرله قننده دخی بو محله مناسب
و جوه ثلثه و ارا و لا اصول ثلثه دن مراد اعمال شرعیه و احوال طریقیه و اسرار حقیقیه اوله که بونلر دین اسلامک
اصولیدر پس علوم احوال طریقیه زبده و عمده اولدیغنی جهتدن علوم و اعمال شرعیه نک اصولی کبیدر کذلک علوم
و اسرار الهیه احوال طریقیه به نسبتله انک اصولی کبیدر پس حضرت متنوی ایسه (مصرع) متنوی ماد کان
و حدیثست * متنوی نهجه علوم و حدیث و کان اسرار حقیقته بو جهتدن اهل اصول اصول دین اولتی
صحیح اولور تانیبا الف لام عهد ایچون اولوب * ان الدین عند الله الاسلام * فحوا سنحه معهود دین اسلام اولور * و بی
الاسلام علی خمس شهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله و اقام الصلوة و ایتاء الزکوة و صوم رمضان و حج البيت
من استطاع الیه سبیلا * حدیثک مقتضاسنحه دینک اصولی بشدر و بوش اصول دخی اصوله مبتنی در که اول اوج
اصول بوش اصلک اصولیدر اول اوج اصلاک بری ایمان ابکنجیسی اخلاص و اوجنجیسی نیتدر زیر اواوچی اولسه
اعمال صحیح اولمز و بواوچلن دخی اصولی علم حکمت و معرفتدر بونلر علم حکمت و معرفتدر صحیح اولمز پس منبع علم
حکمت و معرفت ایسه ک کتاب متنویدر بو جهتدن اصول اصول دین اولتی جا نذرر ناشار دین اسلامک
ایکی اصولی وارد بری اصول فقه و بری دخی علم کلامک اعتقادیاته متعلقدر و اعتقادیاته متعلق اولان اصول اصول
فقهک اصولی منزله سننده در اول جهتدن که صحت اعمال ظاهره و صحت اعتقاد باطنه اوزره مبتنی در مادامک اعتقاد
صحیح اولیه عبادت صحیح اولمز و حضرت متنوی بو اصولین دینک اصولی منزله سننده در اول جهتدنکه علم کلام باسره
استدلالیاتدر انکچون بو علمک اصحابی بری برینه مجادله و مدافعه دن خالی دکادر پس بو علوم استدلالیه نک اصولی

مستلزم حق الیقین اولان علم کشتی ووحی قلبیدر که اول منوی در ولهذآ قال * بیت * این نه نجمست ونه رملست
 ونه خواب * وحی حق والله اعلم بالصواب * فی کشف اسرار الوصول والیقین * کشف لغتده رفع حجاب انکه دیرلر مطلقا
 نه کم کشف المرأة وجهها دیرلر رفعت حجابها معناسن ویرلر واما اصطلاح مشایخده وراي حجابدن معانی غیبیه نك
 طلوع وظهورینه واکامطلع اولغه دیرلر اسرار سرک جعیدر سرادراک ناسدن باطن اولان معنایه دیرلر وصول هجرانك
 ضدیدر اما عند المشایخ امور موهومه کایسندن ترقی ایدوب مرتبه حقیقته علمك بالغ اولسنه دیرلر یقین اطمینان
 فهمه واستقرار علمه دیرلر یقین الماء فی الخوض دیرلر یقین حوضده مستقرا ولسه ویقین اوج نوع اوزره در علم الیقین
 عین الیقین حق الیقین در وودی باجه نك عربی شرحنده و اوج اقسامك مفصلی بیان اولندی اما اجالیسی العلم
 الیقین ما كان من طریق النظر والاستدلال وعین الیقین ما كان من طریق الكشف والتوال وحق الیقین ما كان
 بتحقیق فصال عن لوث الصلصال کذا قال السهروردی فی العوارف * پس معنی بومثنوی اسرار انوار یقینی واسرار
 وصول الهی کشف وایضاح ایلمکده دینك اصولینك اصولیدر دینك اولور و جارمع المجرور اصول اوله متعلق
 اولور (وهو فقه الله الاكبر) فقه اصلده فهمه دیرلر نه کم کسر قافله فقه الرجل دیرلر علم وفهم معناسنی ویرلر وضع قافله
 فقه الرجل دیرلر رجل فقیه اولدی معناسن ویرلر بعد زمان عرف الناس بواسمی علم فروعه اطلاق ایلدیلر یقین برکسه
 بوعلمده حفظ مقالات ایلسه ونکاح وطلاق وبيع وشر او عتاقه متعلق سوز سوبلسه * اکا علماء دنیا فقیه دیرلر
 حال بوکه عند الاولیاء فقیه علم آخرته عالم وآفات نفسانیه به فاهم اولاندر کما قال الغزالی فی الاحیاء ولقد کان اسم الفقه
 فی العصر الاول مطلقا علی طریق الاخرة ومعرفته ذقایق آفات النفوس ومفسدات الاعمال واستیلاء الخوف علی
 القلب ویدلک علی ذلک قوله تعالی (لینفقهوا فی الدین ولینذروا قومهم اذ رجعوا الیهیم) الایة وما به الانذار والتخويف هو
 هذا العلم وهذا الفقه دون نعرف اللعان والطلاق والسلم والاجارة والعتاق ولهذا مشایخ بوفقه فقه اصغر وطریق
 وحقیقت ایچون موضوع اولانه علم فقه اکبر دیدیلر حتی امام ابوحنیفه حضرت تری برصغیر الحکم کاتبه فقه اکبر
 دوتسمیه ایلدیلر پس بو حضرت منوی الالهت اکبر فقهیدر یعنی حقایق واسراره متعلق علمینك اعظمیدر الله اضافت
 اولنسی علم کشفینك الهام خدا الیه اولوب تعلیم وتفکر واجتهاد الیه اولدیغندن او توبیدر (وشرع الله الزهر) وبرهان
 الله الاظهر) شرع لغتده یوله دیرلر اصطلاحده انبیانك وضع ایلدیکی طریق مستقیم وصراط قومی اطلاق اولندی
 برهان دلیل و حجتده دیرلر * الله اسم ذات مستجمع جمیع صفاتدر عقل ذات الهیهده متخیر اولدقاری کی بواسمی شریفده
 دخی متخیر اولمشدر * انکچون بعض علماء اصله من اله اذا تخیر اذا العقول متخیره فی معرفته * دیمشدر در پس متخیر
 اولدقاری نه بناء اختلاف ایدوب دیدیلر که بوسریانیدر و بعضیسی دیدیکه عربیدر و بعضیسی دخی دیدیکه غیر مستقدر
 و بعضیسی مستقدر دیدی واصلنده دخی اختلاف اتمشدر در صاحب کشف اصلنده اسم جنسدر بعده معبود بالحق
 ایچون علم قیلندی دیمشدر والحاصل کیحی تخیر معناسنه اولان اله دن وکیحی سکن معناسنه اولان اله دن وکیحی التجا
 معناسنه اولان اله دن مشتق طو قوب مناسبت بولدر مشلدر در معنی خواص لفظیه و آثار معنویه سندن در دخی جلدده
 شاعرک در که پادشاهه التجا ایلدیکی محله * معنی الله کفت آن سیدویه * بیتنده شرح ایلدیلر و اکثر خواص اسرارین
 بو محله شرعک وبرهانك لفظه الله اضافت اولنسنده معنادر که بومثنوی بواسمی جلال الیه مسعی اولان ذات
 الهیه نك طریق روشنی بودر که سالکی جمیع صفاتله متصفه اولان ذات احدیته موصل اولور و دخی الالهت این اولان دلیل
 و عالبتر اولان حجتی در که جمیع اسماء وصفاتی جامع اولان مرتبه الوهیه دلالت قیلور * و صلا فیه شریعت تحت وبرهان
 اولور * مثل نوره کشکوة فی مصباح * مثل اصلنده کلمه تسویه در شبهه ونظیر معناسنه نه کم هذا امثله او مثله او مثله
 دیرلر هذا الشبهه وشبهه وشبهه * دیدیلر کی بمعنی واحد صکره صفت وقصه معنایه نه استعاره اولندی وضرب
 مثل اتمك ابراز خفیات معانی قیلنده ووجوه حقایق ومعقولاتدن رافع استار اولقده تأثیر عظیمه سی واردر و لهذا
 کتب الهیهده ضروب امثال چوق واقع اولمشدر حتی انجیلده بر سورده مستقلا ضروب امثال واقع اولمشدر * و کلام
 انبیاء و اولیا و حکماء و بلغا کثر یا ضروب امثالی اتمک اوزره در زیر انایک شاهدده تمثیل اولنسنده خفی جلی
 می نه سن بولور * ومعقول محسوس منزله سنه کلور و واقع فی القلب اولور نور اصلنده شول کیفیته در که باصره آتی
 اولان ادر الایدوب انک واسطه سبیل سائر مبصراتی ثانی ادر الایدوب مثلاً شمس وقردن اجرام کشفه اوزره فایضه اولان
 کیفیات کی اما نور الهی و نور منوی بویه دکلدر جناب حقه نور اطلاق بنفسه ظاهر اشیا بی مظهر اولدیغی اعتبار الیه در
 کایتنافی مصباح الاسرار * کذا من منوی نك دخی نوری بنفسه بصیر بصیرته ظاهر و حقایق ومعانی بی مظهر در
 مشکوة دیواره اولن شول دریچه به دیرلر کم غیر نافذه اوله وقتا کم حضرت مقدسه مولانا نورنا الله بکلامه الاسنی

حقیقت صفت مشنوی بی بیان یوردیلر سه * زیاده فی الکشف والایضاح کاضرب مثلی تعقیب ایدوب وعلی طریق
الاستعارة التخیلیه ببتارین مشکاته ومعنارین مشکاته اولان مصباحه * تشبیه ایدوب یوردیلر که بو کتاب مشنوی اولان
نورینک صفت عجیب الشافی یعنی علمینک ومعناسنک حالی شول مصباحک حالی کبیدر که مشکاته اوله * و خانه لری
منور و روشن قیله * برکسه نک که خانه قلبنده مشکات ایات مشنوی اوله * مصباح معنای سنندن انک خانه قلبی برضیا
اولمق مقرر دریا خود مشکاتندن مراد جسد شریف حضرت مولانا و یا خود مشنویان و مشنوی خوان اولنلر ایدان
اوله نه کم مشکاتنک نوری کوکب دری کبی صافی اولان زجاجه و قوت زیت شجره مبارکه واسطه سیه اولور * کذلک
مشنویان اولنلرک مشکات ایدانی دخی بونک خنادیل الفاظنده اولان مصابیح علوم معنای سیه منور اولوب آندن سایر
قلوبک خانه لری نه دخی توجهری مقداری نور حاصل اولور * اگر مشکاتندن مراد جسد شریف حضرت مقدسه
مولانا اولور سه معنی بویه دیمک اولور مشنوی سنک صفتی بنم جسد مشکاتنده و قلم زجاجه سنده اول مشکاته بکر که آنده
مصباح ایقاد اولنه * واشتعال قیلنه * لاشرقیه ولا غربیه اولان شجره مبارکه روح محمدیدن و زینندن مراد علمری
اوله * پس نفده زیت علم محمدی نارسب و مجاهده کامس ایتمک سز اضاعه و اناره ایدمجیدر چونکم نور زیت
علم محمدی نور معنای مشنوی به منظم اولدیه و امداد و ایقاد قیلدیه * نور علی نور اولوب بیوت قلوب طالبینه کالیله
نور یاش و ضیا کستر اولور دیمک اولور * نه کم یوردیلر * یشرق اشراقا نور من الاصباح * یشرق اشراقا جله سی
صفتیدر مصباحک اصباح فتح همزه ایله جمع صباح و کسر ایله صدر در بو محله ایکی معنایه سیه حلی جائز اولور یعنی اوله
مصباحک اشراق ایتمکله اشراق ایلیه اوله اشراق که صبا حلو نور نندن انوردر مشنوی اصباح نور نندن انور و اقوی اولسی
اول جهت ندر که نور صباح انجی ظلمت محسوسه لیلی بی ازاله ایلر اما نور مشنوی انواع ظلمات معقوله بی ازاله ایلر مثلاً
کفر و معصیت و غفلت و جهالت کبی و امثالها پس بونک اشراقی نور اصباحندن انور اولور * و هو جنان الجنان
ذوالعیون و الاعضان * مشهور اولان فرأت اولده کسر جیمله و ثانیده فتح جیمله اوقو و تقدر ولیکن برعکس دخی جائزیدر
جنتلرک اوسطی یعنی اعلاسی مراد اولمق اوزره عیون عینک جمیدر چشمه معنایه اغصان غصنک جمیدر ذال
بوداق معنایه تقدیر معنایه بو کتاب عالیشان قلوب عارفینک انهار جاریه و اغصان مثمره صاحبی اولان جنتلر
و روضه لیدر * عند العرفا جنات ایکی نوعدر برینه جنات آجله دیرلر که اول آخرتده نتیجه اعمال صالحه اولان جنتلر
و بر نوعنه دخی جنات عاجله دیرلر اول بودیده اولان ادواق روحانی و علوم و معارف ربانی جنتلریدر * نه کم بو احادیث
شریفه بومعنایه دلالت ایلر * کما قال ع م ارثعوا فی ریاض الجنة قالوا و ما ریاض الجنة یا رسول الله قال ع م مجالس
العلم و قال ایضاً اکثر و اغراس الجنة قالوا و ما غراس الجنة یا رسول الله قال التهلل و التسبیح ایضاً اذ القیم شجره من
اشجار الجنة فاقعدوا فی ظلها و کلو امن اثمارها قالوا و کیف یکن هذا فی دار دنیا یا رسول الله قال ع م اذ القیم
صاحب العلم فکأنما القیم شجره من اشجار الجنة * پس مجالس علم ریاض جنت علم شجره جنتدن عبارت اولدیه
بو کتاب مشنوی دخی جنان عاجله عارفین و بوستان معقوله عالیندر الفاظ دربارلری اشجار مثمره کبی اثمار
دقایق و ازهار حقایقه بارور اولمشدر و ایات حدائق سماتندن ینابع علم و حکم ظهوره کمشدر حقا بودر که بر حقیقه
رعنادر که فواکه طیبه سی اطیب کل ثمار در اجتنای قیلنلره و عیون جاریه سی الد انهار در شارب اولنلره محصل ماحلر
مد خنده قاصر و و اصف و صفند مایدر در علمای معانی بوکه استعارة تخیلیه دیرلر معقولی محسوس منزله سنه تنزیل ایدوب
محسوس اولان مستعار منهلک اوصاف لوازمی معقول اولان مستعار لیه اطلاق ایدرلر * منها عین تسمی عند ابنا
هذا السبیل سلسبیل اول جنان جناتک عیوتندن برعین واردر که شوسبیل مولویه نک ابنا اولادی قننده کامسبیل
تسمیه اولنور حلقوم موحدیه ته انحدار و سهولت مسارعتدن اوثری نه کم شراب مسلسل و سلسال و سلسبیل دیرلر
بر شراب بوغازه سهولتله کیندیجی اولسه یا خود سلسبیل اصلنده سلسبیل ایدی تأبط شراقیلنندن پس بو چشمه به
سلسبیل تسمیه اولندی اول اجلدن که بو چشمه دن ایجمز الاشول کسه که اول چشمه بی یلن کسه دن اکا سبیل سوال
ایده خدمت صالحه ایله بو چشمه دن مراد حضرت مولانا نک کند ولری شارب اولدیغی و ابنا سبیل ایچون بنا
قیلدیغی عین و حد ندر که (من شرب منها لم یظمأ أبدا) حدیثک ماصدقیدر * و عند اصحاب المقامات و الکرامات خیر
مقاما و احسن مقیلا معطوفدر مقدم جنان الجنان جله سنک اوزر نه مبتدا مقدر اولمق اوزره خیر خیریدر مقام و مقیلا
تجزیل اوزره منصوبدر در مقیل قال یقبل قیلا و قیلولة دن محل قیلولة به دیرلر قیلولة نصف نهاده استراحتیه دیرلر اگر
نوله اولر سه ده قیلولة استراحت صلحادر که شیاطین آندن بی بهره در کما قال ع م (قیلوا فان الشیاطین لا تقیل) پس معنا
بو عیون حد کوره به منبع اولان جنان جناتک مراد آندن مشنویدر عند اصحاب المقامات و ارباب کرامات مقام نوتندن

خیر بومقامدور و مقبل جهتندن احسن مقبلدر چن سال که تعب ساو کدن فتور کسه واحسن مراتع اولان کبابک
بر محله نظر قیلسه و یاسامی اولسه استراحت بولور و کمالیه آسوده اولور اصحاب مقامات کامل و مکمل اولان اصحاب
تمکینه دیرلر و ارباب کرامات اهل کمال اولان اصحاب خوارق عاداته دیرلر دخی مقام تکمیل واصل اولمیشلر در پس
ینهماده عموم و خصوص اولور کل اصحاب مقام اهل کرامات اولور بغیر عکس (الابرار فیه یا کلون و یشر بون) ابرار برک
جعیدر ارباب ربک و اصحاب صحت جعی اولدینی کبی وهم المطیعون الذین لایؤذون الذر ولا یفعلون الشر و بکله تعریف
اولمیشلر در تقدیر معنی ابرار نیکو کار اولان کسه لر بوجنان جنان و بوستان روح روان اولان مشنویده اعصاب کلماتدن
ثمرات علوم و معارفی دیرلر و عیون عبارات لطیفه سندن شراب اذواق و اشواقی ایچرلر و الاحرار منه یفرحون و یطربون
احرار حرک جعیدر شول کسه لر دیرلر که بقیه رقبه کونیه دن نجات بوله لر و قیود اغلال نفسانیه دن خلاص اوله لر
و آزاد کان طریقت دخی بوجنان جناندن فرحناک اولور و طرب و جذب شغب قیلور و هو کنیل مصر شراب للصابرین
وحسرة علی آل فرعون و الکافرین و بوکاب مشنوی مصرده جاری اولان نیل کبی شرابدر و بغایت لذت آیدر موسای
وقته اتباع قیلان و طاعت حقه و ترک هوایه صابر اولنلر ایچون حسرت و حرماندرا هل فرعون نفسه و متبع هوایه و ساتر
ایمان عیان و منکر اسرار نهان اولنلره وارسلنا علیهم الطوفان و الجراد آیتنده اهل تفسیر بویه یازمیشلر در که سال علیهم
النیل دماحتی ان القبطی و الاسرائیلی قیص دما فی قم القبطی پس کاب مشنوی آب نیل کبیدر چن توابع موسای
زمان اولان اهل عرفانله اتباع فرعون نفس اولان اصحاب خذلان مشنوی شرابی نوش ایتمده بریره جمع اولسه لر و ائندن
نوش قیلسه ترک هوا قیلان اهل عرفانک دهاتنده نوش جان و فوق جنان اولور و اهل نفسک در و تنده خون ضلالت
و غوايته رهغون اولور تنه کم بر محله بومعنایه مناسب یورلر (بیت) آب نیست این که بقبطی خود نمود * آل مؤمن را
نه خون بود آب بود * آب نیست این که حدیث جانفزا * باریش در چشم قبطی خون نما * همچو قرآن مشنوی مازدل
هادی بعضی بعضی راضل * تنه کم بو آیت کریمه الله استشهد ایدوب یورلر * کما قال الله تعالی یضل به کثیرا و یمدی
به کثیرا و یمدی یضل به الا الفاسقین * بو آیت کریمه جوابدیر ما ذا اراد الله بهذا قوله تقدیر کلام ای ذال الله به اضلال کثیر
و هدایه کثیر دیمکدر و فعل مصدر موضعنه وضع اولمیشدر و تجد و حدوث افاده ایلکدن اوتری و الله تعالی اضلال ایاز
بو قرآنده وضع اولنان مثل سبیل الادیین و طاعتدن خارج اولنلری بو فقره و دیباجه مشنویده یازنامیشدر اعتماد الفهم
القاری اما و قونقی احسن در زیر ارجله یورد قلمی کلام صحیح و فاصله اوزره دراکر بو فقره ییله یازلسه و قرأت اولنسه رعایت
سجع و فاصله اولمش اولور * و انه شفاء الصدور و جلاء الاحزان * و دخی تحقیقا بومشوی صدورک امراضنه شفا و احزانک
انواعه جلادر یعنی بومشوی بردوای معنویدر که اسقام روحیه و امراض قلبیه به عین شفا و احزان دنیویه و اخرویه به
محض جلادر کما قال الله تعالی فی حق القران (یا ایها الناس قد جاءکم موعظه من ربکم و شفاء لما فی الصدور و هدی و رجة
للمؤمنین) و کشف القران و دخی اسرار حقایق قرآنیه بی مبالغه ایه کشف اید یجیدر که رموز و اشاراتن بیان و کاهی
تاویلان نکاتن تحقیق و عیان اتمکله حقا بودر که اسرار قرآنیه نک تفسیرنده بویه برکاب شریف اولوز سنن اثار نبویه نک
تعبیر و تقریرنده بو که مماثل بر تالیف و تصنیف ظهوره کلمز کما قال الجنانی * بیت * انی ابصرت فی النوم الرسول *
فی یدیه المثنوی و هو یقول * صنف کتب لاسرار النبی * لم یصنف مثل هذا فاعجبی * وسعة الارزاق * و دخی بومشوی
سعت ارزاقدر سعت مصدر در یعنی موسع رزق حظ و منتفع به اولان شیلره دیرلر ضروریه و معنویه به شاملدر ارزاق
صوری اموال ظاهره و اقوات بدنییه کبی و ارزاق معنوی علوم و معارف دینییه و اذواق روحانییه کبی و بومشوی سعت
ارزاق صوری و معنوی اولسی اول جهتندر که مطهر نفوس و قلوب و مطیب اخلاقدر کما قال * و تطیب الاخلاق
ای مطیب الاخلاق عن رذایل البشریه و اوصاف النفسانیه دیمکدر پس طهارت و سعت رزقه سبیدر تنه کم اصحاب
رسولدن بریسی حضرت رسول علیه السلامه فقر و قلندن شکایت ایلدی اول حضرت اکامر ایدوب یوردیلر که دم
علی الطهارة یوسع علیک الرزق (بایدی سفره کرام برره) سفره سافرک جعیدر سافر کاتبه دیرلر تنه کم سفرت الکتاب
سفر ایدر و ای کتبه کابا معناس و برلر اصلنده ترکیب کشف ایچوندز تنه کم سفرت المرحه دیرلر یوزنی آچد قده برره بارک
جعیدر محسن و نیکو کردار اولان کسنه لر دیرلر بایدی ده بانک متعلق مقدر در که اول بامکتوب و یا خود محفوظ دیمکدر
و جارجع المحرور متعلق محذوفیه مبتدای محذوفک خبری اولور تقدیر کلام بومشوی مکتوب و محذوف ملائکه دن
کاتب اولنلرک الله که انزلوچ محفوظدن استنساخ ایدرلر او بیه کتبه که کریملر و نیکو کنند لردر و بونلر قرآن
عظیم الشان لوچ محفوظدن استنساخ و کاتب ایلن ملائکه در پیش حضرت مشنوی قرآن عظیمک معناسیدر
و بوحقیقه قنده اصل قرآن صرف معتادر تنه کم شرح عربیده بیان ایلدیلر پس مشنوی نک معنامی انزل الله

یازنش معنی اولور بعده حضرت خداوند کاره الهام اولوب اول معانی شریفه فی کلمات منظومه ایله ادا ییورد قلزنده
 حضور شریف قلزنده اولان کتبه انسانی کتبات ایله دیر سفره و پرده دن مراد ظاهر ابوکلمات منظومه فی تحریر ایدر دخی
 اولسه اولور زبیرا نلدخی برره انسانی در که کرام اولیا اله در جمله دن بری حضرت حسام الدین چلی که اکثر کتبات مشنوی
 ایدن انلر ایدر اولایای کرامدن و برره انساندن اولد قلی مشهور آقا قدر (منعوت انیمه الالمطهرون) اول سفره
 و برره فسقه و مجرمی منع ایدر لر دور باشلرله که بومشونیک معانی و اسرارینه و اذواق انوارینه مس ایله به الاوصاف بشریه
 و اخلاق ردیه و عقاید ردیه دن مطهر و پاک اولد لر زیرامعنا ی قرآنه مس ایله الاطهارت ظاهره و باطنه قیلنلر هاجان
 هامون غفلت بوکامطلع اولزلر و خامان هوام طبیعت بوندن لذت المزلرا کرچه الفاظن اوکر نورلر و کابن کتور لر رسده
 کشل الحار یحمل اسفار قیلنلر ندر لر (تنزیل من رب العالمین) مبتدای محذوفک خبریدر و تنزیل بمعنی منزلدر یعنی
 بومشوی عالم لر سیدندن و یامر یسندن تدریجه قلبه انزال اولنش و طریق الهام الالهیه القاقیلنلر شد لر (لایاتیه
 الباطل من بین یدیه و لا من خلفه) بومشونیک اوکندن واردندن باطل کلر که بومظهر حقدر و قل جاء الحق و زهق
 الباطل ان الباطل کان زهوقاً آیتک مصداقجه اضداد و نقضیات بربرده جمع اولمز و الله یرصده و یرقبه و الله تعالی
 کمال فضلندن بوکابی کوزه درو حایت ایدر (قالله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین) پس الله تبارک و تعالی خیر لودر جمع
 مخلوقدن حافظ اولق بوندن زیر مخلوق صیانت و محافظت ایده یم دیر کن اضاعت ایدر و اول توصیف و القاب
 فرقیاتیه ایله تلقیب ایلمک صحیح ایدر پس حضرت خداوند ککار بوکتاب مستطابی القاب قرآنییه ایله ملقب
 قیلد قلزنده نصکره بوکتاب شریفک بوالقابندن ماعدا بعض القاب اخرا سی اولدیغنه اشارت ییور لر (وله القاب آخر لقبه
 الله تعالی و دخی بومشوی ایچون ذکر اولنان القابندن ماعدا آخر اسمله لقب لور در که حق تعالی حضرت لری اکانقب
 و یردی مثلاً سامی نامه کبی که بونلدخی مشونیک لقبیدر لقب برشی اسم علمیه اولد قد نصکره بر آخر اسمله دخی
 تسبیح اولتقد مدح و ذمه شامل اولور علمه لقب فرقی بودر که علم ذات شخصه دلالت ایدر دلالت وضعیه ایله لقب دخی
 ذات شخصه دلالت ایدر مدح و ذمندن بر صفتی متضمنه اولق اعتباریه بخلاف اعلام کنیت ابوت و اموت و نبوت و بونلر
 امثالی بر معنای اضافی به دلالت ایدر مثلاً ابوبکر و ام کلثوم و ابن عباس کبی (واقصرنا علی هذا القلیل) و بر اقتصار
 و اختصار ایدر دلالت شول ذکر اولنان القاب قلیله اوزرد (والقلیل یدل علی الکثیر) و حال بوکه قلیل کثیره دلیلد (والجرعة
 تدل علی الغدیر) قد حک دنده اولان بر ایچم صومجمع ما اولان بر کوله دلالت ایدر و الحفنة تدل علی البیدر الکبیر
 و براوج شی دلالت ایدر خرمن کبیره پس ازدن چوغه استدل الیه و قس علی هذا سائر الاوصاف (يقول العبد الضعیف
 المحتاج الی رحمة الله تعالی) اصحاب کمال و خداوندان ذوق و حال مع جلالتهم و عظم شانهم عبودیتدن دم اورمقدن
 و عجز و قصور لر نه اعتراف قیلقدن خالی دکلدر عبودیت و بنده لکله مسمی و معنون اولق قلزنده ربوبیت و مالکیت ایله
 عنوان بولقدن اولی در نه کم حضرت سلطان انبیا صلوات الله علیه و علیهم ییور لر دی لا نظرونی کما نظری عیسی
 ابن مریم و قولوا عبد الله و رسوله و قال ایضاً انا عبد و قولوهو عبد الله و رسوله و حضرت عیسی عم حقنده دخی جناب
 عزت ییور لر (لن یتکف المسیح ان یکون عبد الله و لا الملائکه اصحاب کمال قلزنده انا الحق دیندن انا العبد دین الکلمه
 و لهذا حضرت خداوند کار بر رباعیلزنده ییور لر رباعی) من بنده شدم بنده شدم بنده شدم (من بنده بنخدمت سرافکنده
 شدم * هر بنده که آزاد شود شاد شود * من شاد از آنکه ترانده شدم * و هر بنی و ولی هر نه قدر عزت و شرف بولسه لر
 و کماله و اصل اولسه لر نه الله رحمتنه محتاج لدر و لهذا قال عم لن یدخل احدکم علیه الجنة قالوا لانت یا رسول
 الله قال و لا انا الا ان یتغمدنی الله برحمته و فضله محمد بن محمد بن الحسین البلیغی عطف بیایدر عبد ضعیفک حضرت
 مولانا ناک اسم شریف لری محمد و لقب لری جلال الدیندر بابا لری ناک اسم لری دخی محمد و لقب لری بهاء الدیندر حضرت
 پیغمبر ع م واقعه لر زنده سلطان العلماء دوقلب و یریدر و حضرت مولانا ناک دده لری حسین در بونلر تسبیح لری بلخی
 و سلسله شریف لری حضرت ابوبکره منتهیدر رضی الله عنه سلسله لری بودر محمد جلال الدین بن محمد بها الدین بن حسین
 ابن احمد بن محمود بن مودود بن ثابت بن مسیب مطهر بن حماد بن عبد الرحمن بن ابی بکر رضی الله عنه بر سلسله لری دخی
 ابراهیم ادهم حضرت لر نه منتهی اولور جدی حسین مذکور بلخ شاهنک قزنی تزویج ایلدیکه سلطان العلماء و الله لری
 اولد و سلطان العلماء کجده سی که محمد خطیبینک مادریدر ابراهیم ادهم حضرت لر نیک قزیدر و لانت شریف لری
 بلخ شهرنده اولدی هجرت نبوی نیک التیوز در دخی سنه سنده ربیع الاول آیتک التنی کونی واقع اولسندر و بلخدن
 منابعد مسطور و اولان قصه مشهوره اوزره رحلت ایدوب قونییه دده قرار ایلسندر و قاتلری هجرتک التیوز التمش ایکنجی
 سنه سنده جادی الاخره نیک بشتی کونی واقع اولسندر جمله التمش سکنزیل عمر سور مشارد در قصه لری مناقبه مفصلاً

مذکور در تقبیل الله منه بین المقول والمقول جمله معترضه دعائیه در معنی الله تعالی عبد ضعیف من قبول ایلسون
 کتاب مشنوی بی تقبیل منک مفعولی محذوف در تقدیری تقبیل الله من العبد الضعیف عمل المشنوی دیکدر (اجتهدت
 فی تطویل المنظوم المشنوی) مقول قول در اجتهاد بر کسه بر مطلوبی تحصیل ایلکده طاقت وقوت بذل و صرف ایلکده
 دیر لرین برورده بر سوال لازم کلور که اول سوال بود در مقدمه سیور مشلد که بو کتاب مشنوی سفره و برره الاریله مکتوب در
 ورپ العالمین دن منزله بر عبارت حضرت مشنویک وادات الهی واطعام معناسنه اولان وحی ربانی اولدیغنه دلالت
 ایدر نه کم بو محله سیور لر و مشنوی خوانلر دخی بعد النقل بویتی اقور لر * بیت * این نه نجمست و نه رملست
 و نه خواب * وحی حق و الله اعلم بالصواب * پس برورده بن اجتهاد ایلدم سیور دیر کسب اجتهاد له حاصل اولان معانی
 سائر علما و شعراک تفکر له تحصیل ایلدیکی معانی قیلندن اولور فوجهله الهام الهی و وحی ربانی اولور جواب
 اولدر که هند اهل التحقیق حضرت پیغمبره اولان وحی مع السفیر یله اجتهاد احیانا واقع اولور دی و احیانا بایلا
 اجتهاد و لا صعوبه ظهیره کلور دی نه کم حضرت عائشه دن مروی اولان بو حدیث شریف بو معنایه دلالت قیلور
 ان الحارث بن حشام سئل رسول الله ع قال یارسول الله کیف یأتیک الوحی قال رسول الله ع
 احیانا یأتینی مثل صلصلة الجرس و هو الشدة علی فقیصم عنی و قد وعت عنه ما قال و احیانا یتثللی الملك رجلا
 معنی شریف احیانا بکا وحی کلور دی چاک صداسی کی و صفوان اوزره سلسله صوتی کی بو صفت اوزره کلان
 وحی صفت اخری اوزره کلان و حیدن بکا شد و اصعب در پس اول ملک بندن وحی قطع ایلر حال بو که بن اندن وحی حفظ
 ایلرم و احیانا اول ملک رجل ضرور تده بکا تمثیل ایلر و بکا صراحة سیور پس بن انک دیدیکنی اغضا و معنی حفظ ایلرم
 بو صورتده شدت صعوبت بو قدر بو تقدیر چه اجتهاد دخی لازم کلر اما صورت اولی اوزره اجتهاد ایلک لازمدر که
 اول صلصلة جرس و سلسله علی الصنایین کی کلان معانی مجمه و واردات مجمله و مهمدر حضرت شیخ اکبر
 خلع النعلین شرحنده دیر که و کثره الجوز مثلا التي اوحدها الحق خلف ثلثه حجب لا یوصل الیها
 الا بعد رفع تلك الحجب این قشی بو قسمی معنی و حل رموز انکه بکثر تمشدر یعنی کاه اولور حضرت حق جانبندن آتیا
 و اولیا به معنای مجرده و علوم غیبیه القا اولنور انک استخراجنده و مرتبه الفاظ و کلماته اظهار و استخراجنده خیلی
 تعب و مشقت چکر لر و حل رموز معنی ایتکده اجتهاد ایدر لر پس وحی بلا سفیر اولان حضرت مشنوی دخی ایکی نوع
 اوزره اولور شول الهام ربانی اولور که بلا صعوبه و لا اجتهاد تنزیل رب العالمین اولور و شول معانی مجرده و فیوضات
 مهمه و واردات مجمه اولور که انک کشف و حلنده و نظم و کلمات مرتبه سنه استخراجنده اجتهاد ایلک لازم کلور انک چون
 اجتهدت سیور مش اولور یعنی بن کوشش و اجتهاد ایلدم منظوم اولان مشنویک تطویلنده فی تطویل نظم المشنوی
 دعیوب المنظوم المشنوی سیور ملرنندن نکته بودر که کویا که بو کتابک نظمنده کند ولر اراده بشریه لری اولمشدر بیلکه
 رب العالمیندن بویه منظوم قلب شریفارینه ملهم و منزل اولمشدی المشتل علی الغرایب و انوار ایه منظومه مشملدر
 غرایب حکایاتی و نوادر تمثیلاتی و غیر المقالات و درر الدالات غرر غره نک جمیع در انک السنه درهم مقداری و زیاده
 اولان بیاضه دیر لر بعده هر شریف و هما یون شیراه اطلاق اولندی در در در نک جمیع در انک بجو به دیر لر دخی اوبله منظوم
 مشنویکه مقالات شریفه و واضحی و دلالات متلایه و زاهره و باهره بی مشملدر * و طریقه الزهاد و حدیقه العباد
 و دخی اول منظوم اولان مشنوی تارک ماسوی الله اولنرک طریق اوزره و کثرت عبادت قیلنرک حدیقه معنوی به سی
 اوزره مشملدر عباد ادای فرایضه مداومت قیلنرک زاهد قسمت الهیه به راضی اولنرک دیر لر کما قال ع لرجل اعمل
 الفرائض تکن عابد اوارض نفسک بما قسم الله لك تکن زاهدا قصیرة المباتی کثیرة المعانی مباتی مبنینک جمیع در مبنی
 مصدر جمیع در معانی معنینک جمیع در یا اسم مکان اوله عنی یعنی دن و یا خود اسم مفعول اوله و قصیرة المباتی لفظا
 مرفوع مبتدای محذوفک خبری اولتی اولی در اکر چه منظوم مشنوی به صفت اولتی الیه مجرور اولسه و ما جز در تقدیر
 کلام اول مشنوی خیال کلام ماقل و دل حدیثک مصداقچه بنالری قصیره و معنای کثیره جوامع الکلم و هریتی
 بر اقلیم و هر بر مصر عنی عین جد و تعلیم بر کتاب حکیم و دفتر اسرار عظیمدر (لاستدعا سیدی و معتمدی) لام اجتهدت به
 متعلقدر یعنی تطویل منظوم مشنویده بن سعی و اجتهاد ایلدم بنم سیدمک و سندمک و معتمدک استدعا و اقتضا
 ایلدیکندن او توری مناقبه مسطور و السنه فقراده بویه مذکوردر که حضرت حسام الدین چلی فقراتک الهی
 نامه حکیم سنائی به و منطق الطیر شیخ عطار به میل و محبتارین کور و ب خاطر شر یقارینه خطور ایدر دیکه تولیدی بنم
 دخی خداوند کار مزینر کی بر یاد کار فقراسنه نظم و تألیف ایدر دی تا کم فقراتی تلاوت ایدوب آنک معناسی اوزره
 طریقت حقه کیده لردی بر کون بو خاطر هی لسانه کتور و ب التماس و امتدعا ایلد کلرنده حضرت خداوند کار دستار

مبارک کردن اون سکنزیتی پس سخن کوتاه باید والسلام مصراعنه کافجه به دل انجراچ ایدوب چلبی حضرت تلی بنک
 اللرینه ویروب بیوردیلر که دخی سزک ضمیر منیر که بو خاطره لایح اولزدن مقدم عالم غیبدن قلبه الهام الهی اولدیکه
 بواسطوب مرغوب اوزره برکاب خوب و محبوب القلوب انشاوانشاد اولنه پس اول حضرت الهام اولندیغی اوزره
 نظمه کتوروب چلبی حضرت تلی آئی املا و تحریر بیورلردی و مکان الروح من جسدی من بمعنی فی درکا (اذانودی
 للصلوة من يوم الجمعة) ای فی يوم الجمعة یعنی دخی جسد مده روح مدبرم مکانه اولان سید و سندنک استدعاسی ایچون
 اجتهاد ایلدم (وذخیره یومی وغدی) دخی بو کو نمک و یاربیک ذخیره سندنک استدعاسی ایچون اجتهاد ایلدم یعنی دنیا
 و آخرتده ذخیره روح و باعث فتوح اولان چلبی حضرت تلی ایچون نظمه کتوروب سویلدم (وهو الشيخ قدوة
 العارفين) و بو نظم منتوی بی استدعایین سید و سندنک اول شیخ کاملدر که عارفانک مقتداسیدر (وامام الهدی والیقین
 اهل هدی و اهل یقینک امام و پیشواسیدر مغیث الوری) خلق عالمک ممد و مغیثیدر مغیث شول غوثه دیرلر که مخلوقاتنه
 ظاهر و باطنسادر مانرسان و حین استمداد و استغاثه ده فریادلرینه بنشوب بلادن انلره امان اوله بومر تبه ده اولنه قطب
 زمان دیرلر امین القلوب و انهی
 ملا یسه ایله و امور و لوازمده کامنتهی اولدیغی اعتبارله یعنی اول قدوة العارفين خزان قلبه امین و جواهر عقوله خازن
 مبیندر و دیعة الله بین خلیفته اول حضرت الهک اما تیدر مخلوقاتی مایینده امتحان العبادهم بنده لری ایچره آئی
 و دیعه قومشدر اول کسه که امانت خدایه خیانت ایلر یعنی آنک حقنده لازم کلان رعایت و خدمتی ضایع ایلر خائن
 و عاصی اولور و اول کسه که آنک قدر عالینسی بلوب رعایت و خدمتی حقنده لازم اولان ادایه مواظبت و محافظت ایلر
 امتادن اولور و سعادت و دولت بولور (وصفونه فی بریه بریه بالهمزة و بغير الهمزة بتشديد الياء) خلیفت معناسنه در
 و دخی حق تعالینک کریده و مقبولیدر مخلوقاتی ایچنده (و وصایاه لنبيه) وصایا و صیه نک جمیدر اصغر لشکر و سپارش
 قیلنمشدر معناسنه بوراده بر سوال وارد اولور که اول سوال بودر بو محله کافجه به دل حسام الدین حضرت تلی بنک اوصاف
 علیه سنی مفرد اولدیغی اوزره ایراد ایلدی بوفقرده جعله کتوردیلر پس توفیق نوجهله اولور (جواب) بونده ایکی وجه
 وارد بر وجه و صایاه بریه اوزره معطوف اولق و بر وجه دخی من مقدار اولقدر تقدیر معنی اول شیخ **کامل** الهک
 صفوت و برگزیده سیدر بریه سی ایچره و دخی وصایا سی ایچره دیمک اولور و یا خود اول شیخ کامل الهک نبی سنه اولان
 وصایا سی جله سندنک دیمک اولور و من ذکر اولنمسنده نکته بودر که حضرت حسام الدین واحد کالف جمیع
 وصایا و خبایا اولان اولیاء الهک قائمقامی وجهه نک مراتب اسرارنی جامع بر خلیفه ربانی و وارث رسول سبحانیدر
 دیمک اولور (لیس علی الله بمستنکر ان یجمع العالم فی واحد) بو عبارت بعینه کتاب تعرفک اوائلنده واقع اولمشدر و شارح
 تعرف اولنلر بویه دیمشدر که الهک نبی سنه اولان وصایادن مراد فقرای اصحابدر که الله تبارک و تعالی انلری حضرت
 حبیبینه (واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه) آیت کریمه سبله و صیت قیلدی زیر بو آیت
 کریمه نک سبب نزولی علی الاتفاق بودر که صنادید کفار فقرای اصحاب بکاردن عارطو بوب مجلس رسول اللهدن طرد
 اولنلرین مراد ایلدی بولر بوفی سویلدی بولر **که** انهم قوم ارذلون و نحن رؤساء مکرمون نه تنکف ان یجالس معهم
 فان طردتهم لا منابک فهم النبي ع م ان یفعل ذلك لحرصه علی ایمانهم قزلت (ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة
 والعشي يريدون وجهه) پس بولره حضرت رسول بیوردیکه بن بولری طرد ایلزم بولر دید بولر که (فاجعل لنا یوما ولهم
 یوما) پس حضرت پیغمبرینه خبر ویردیکه (لا تجعل آخر الامر) بولر دید بیکه امسدی پاری مجلس واحده ده بوزک
 بزه دون و ظهرلر انلره دون تا انلره برابر اولیه لم پس حضرت رسول ع م بوسوزه بر مقدار میل کوسترد کده (واصبر نفسك
 مع الذين يدعون ربهم) آئی نازل اولدی حضرت نبی به ع م انلرله خدیس نفس ایدوب و انلره رعایت قیامنی سپارش
 و وصیت ایلدی پس بولر الهک و صایا سی اولدی پس حضرت حسام الدین بولرک اسرار علومنه وارث و مقام لرینه
 قائم اولدیسنه جله وصایادن اولور (و خبایاه عند صفیه) خبایا خبیبه نک جمیدر خفایا خفییه نک جمی اولدیغی کبی وزنا
 و معنا و صایاه اوزرینه معطوفدر یعنی اول شیخ کامل الهک اصغیاسندنر عندرسوله و اخفیا اولیاء اللهدن بر طائفة
 علیه در که الله احب عبادانلر درو شانلرنده احادیث شریفه جوق واقع اولمشدر جله دن بری قال ع م (ان احب
 العباد الی الله الا خفيا الا صفیاء الارباء ان حضر والم یعرفوا وان غابوا لم یذکروا وهم من الناس بطواهرهم ومع الحق
 بیواظنهم) پس حضرت چلبینک عند النبی خبایای الهیدن اولسی علوشاتنه و کمال عزتسه دلالت ایلر زیر اعند
 الناس اخفیان اولان اولیا نک شانی بویه عظیم اولیجق عند النبی نبی اولنک شانی نوجهله اعظم اولق کرک قیاس
 اولنه (مفتاح خزان العرش) اول قدوة العارفين اولان شیخ عرش اعلانک و خزیننه لرینک مفتاحیدر امین کنوز الفرض

ارضك كنز لريتك حافظ واميديد يعني شيخ حسام الدين چلبی شول انسان کاملدر که عالم علوی وسفلی وروحی ونفسی نك حقابق اسرار نيك آلت فني وباعث كنفيدرو كنوز فرشيہ نك رموز بنه امين وخازندركه غوث الاكبر وقطب الاقطاب اولان كاملا شلیدر عرشه وفرشه باذن الله متصرفدر وجهه سی امر لربنه منقادورامدرتسه کم مرتبه لريتك حکمی بویتلردن معلوم اولور که بومرتبه به وارنلردر * بیت * ولا ذلک الا ومن نور باطنی * به ملک یدی الهدی بمشیقی * ومن شرعی بحرا محیط کقطرة * ومن مطلق نور البسيط کلمة * ابوالفضائل شيخ مذکور کونک کنبیدر لسان عربده برکسه بی کنبته ذکرا بلك تعظيی اشعار ایلر بودخی ایکیدن خالی دکلدريانفس الامر دن اخبار ایلدر لريتنلا ابوالقاسم وابوطالب کبی بری دخی تغال طریق اوزره اولور مثلا ابوالغنائم وابوالفضل کبی اگر منعمانک ذاتده علام وفضائل یوق ایسه اندن غنائم وفضائلک ظهوری رجا ایتکله تکنیه ونسبیه ایلدر لروا کر مسلمانک ذاتده غنائم وفضائل واریسه نفس الامری اخبار ایتکله تعظیم مراد اولور یعنی اول قدوة العارفين اولان شيخ کامل فضیلتلر باباسیدر که فضائل برور اولدیغی جهتدن فضائل اکا اولاد اول فضائله بدر پروداد کبیدر واجب اولان علمدن ماعدایه فضیلت دینور ولزم کلان اخلاق واحوالک زیاده سنه فضیلت اطلاق اولانور (حسام الحق والدين) شيخ مذکور کونک اقبیدر و بولقبه ملقب اولمیرنه باعث اولدر که اول حضرت دین اسلامده شکول وشبهاتی قطع ایلکده وبدعت وضلالتی رفع قیلقدہ سیف قاطع وبرهان ساطع ایدی نه کم بوصفتلر حضرت رسولده بولندیغی ایچون کعب بن زهیر رضه اول حضرته سیف تعبیر ایلایوب دیدی * بیت * ان الرسول لسيف يستضاء به (مهند من سیوف الله مسلول) یعنی اول حضرت حق تعالینک ودین مصطفانک شمشیر بران وشیر غرائیدر (حسن بن محمد) عطف بیاتدر شیخه حسام الدین چلبینک نام شر یقیدر و بابا لريتك اسمی محمد در ابن الحسن المعروف بابن اخي ترك دده لريتك نامی دخی حسن در که معروفدر اخي ترك اوغلی دیمکله اخي ترك دده لريتك باباسیدر ابویزید الوقت وجنید الزمان وقتده وزمانده اولان تهر بفار مضاف الیهدن عوضدر وجهه مبتدای محذوف خبریدر ای هو ابویزید وقتده وجنید زمانه دیمک اولور یعنی اول حسام الدین ولایت وکرامتده وقتنک یاریندی ایدی ونصوف وعلم ومعرفته زمانتک جنیدی ایدی دیمک اولور صدیق بن صدیق بن صدیق رضی الله عنه وعنهم صدیق صیغه مبالغه سیدر صدق صدق راست وکر چکه دیرلر که آنک فعلنده وقولنده کذب شائبه سی اولیه پس اول کامل که مفتاح خزائن عرش وامین کنوز فرش اوله اول مبالغه ایله صادق اولمق مقرردر کذلک پدر لری دخی بر شیخ کامل وولی فاضل ایدی دخی صدیق اولمی کرامت علیه سندن معلومدر کذلک دده لری دخی صدیقدر که اخي ترك اوغلی دیمکله بین المشايخ السلف معروف ومشهور اولمشدی پس حسام الدین چلبی صدیق اوغلی صدیق اوغلی صدیق اولور (الارموی الاصل) حسام الدین حضرت لريتك صفت نسبيه سیدر یعنی چلبی حسام الدین و بابا لری و دده لری ارمودید کبری موضعه ونسوبدر که اصلری اگر اددندر المنتسب الی الشيخ المکرم بما قال امسیت کردیا واصبحت عربیا اول حسام الدین چلبی منتسبدر امسیت کردیا واصبحت عربیا دیمکله بین المشايخ مکرم اولان شیخه که اندن مراد شیخ ابوالوفاء بغدادیدر که حسام الدین چلبینک جد اعلایدر و سلسله شریفدری انلره منتسبدر اول ولی کاملک جله مناقبندن بری اولدر که اول حضرت امی ایدی وسواد خوان دکر کل ایدی زمانه سی خلقی آنک ظاهرا قبل وقالی اولدیغندن آتی ارشاد تر بیه سزا کور میوب علی طریق الاستهزاء آندن وعظ طلب ایلدیر پس طالب وعظ اولنلره دیدیکه نوله یارین انشاء الله حاضر اولات پس انک امی لکن یاران تعجب ایلدیر کیجه حضرت حقه متوجه اولوب منامنده حضرت رسولی کوروب انلره یور دیرلر که یارین خلقی جمع ایله وانلره نصیحت ایدوب حقابق اسرار قرآنی سوبله که حق تعالی سکا اسم علیم وحکیم ایله تعجلی ایلدی پس صباح اولدی علما وصلحا آنک وعظ ایدیه جکندن خبر آلوب امتحانا جامعه کادیر بعد الصلوة اول حضرت منبره جیقوب ابتدا کلامی بو اولدیکه امسیت کردیا واصبحت عربیا یعنی بن کیمیه کردی اولدم وصباح عربی اولدم پس بویه دیمکله وبوقولک سببیله بین العلماء والعرفا مکرم ومفخمدر که کرامت عظیمدر قدس الله روحه وارواح اخلافه الله تعالی تقدیس وتطهیر ایلسون اول شیخ ابوالوفانک روحنی وآنک خلقلری نك دخی ارواحنی صفات بشریه واوساخ طبیعیه دن (فتم السلف ونم الخلف) نم افعال مدح دندر السلف والخلف فاعلدر مخصوص بالمحذوف درای نم السلف الشيخ ابوالوفانم الخلف الشيخ حسام الدین له نسب القت الشمس علیه رداءها اول حسام الدین ایچون برنسب عظیم وارددر که شمس اول نسبک اوزر نه ردا سنی القا ایلدی بونسبدن مراد مذکور اولان نسب صوری اولسه ده قابلدر بوقدیر ججه شمس سندن مراد شمس فلک نبوت حضرت لریدر که اول نسب عالینک اوزر نه انوار باطنی القا ایلدی وهر بری انوار نبوتلریله منور اولوب ردا لندی دیمک اولور ونسب نك ترویجی نوع ایچون اولوب مراد نسب

معنوی اولیه دخی اعلاد بر تقدیر چه معنی آنک نسب مذکور درن ماعدا بر نسب معنوی سی دخی وارد در که
شمس معهود حضرت تریکه مراد شمس الدین تبریزیدر اول نسب معنوی یلینک اوزرینه رداسنی یعنی ارشاد
هداسنی القا ایلدی دیمک اولورردا که طشره قفنه دیرلر ارشاد و هدایتدن استعاره اوله وحسب اریخت النجوم لویه
اضواءها وانکچون بر حسب وارد در که کواکب اول حسب قفنه ضیالری ارخا ایلدی و سست اولدی یعنی (ان الله
عباد اقلوهم انور من الشمس) حدیثینک فواستجه انک حسب ضیا کستری بر مرتبه نورانیدر که بونجوم طاهره
وطاهره انک نور حقیقی و قویسی قفنه ضیالری سست قیلوب ارسال انوار ایلماشدر یعنی فی الحقیقه بویه در که اگر شمس
ظاهر کی بونلر نوری باهر اولسیدی نجوم اضواسنی ارخا ایلک محقق ایدی ابن فارضک * بیت * فبدری لم یأفل
وشمس لم تغب * و بی تهتدی کل الداری المنیره * دیدیکی بومعنایه اشارتدر * لم یزل فناؤهم قبله الاقبال
لم یزل افعال ناقصه دن بر فعلدر اسمی فناؤهم خبری قبله در فناساحت داره دیرلر معنی زائل اولسون همیشه دائم
اولسون بود کراولسان عزیزلر ساحت خانه لری قبله اقبال اهل اقبال اولقدن یتوجه الیه بانوالولة اولیه قبله
اقبال که اکا انباء و لایعنی اولاد ملوک و قضاة و یا خود فرزندان و الیان و لایا تدر توجه ایدرلر بومعنایه توجه قبله
اقباله صفت اولدیغی اوزره دراندن بدل اولقدن جائزدر معنا انلر فناسی ابنای و لایه متوجه الیه اولقدن زائل اولسون
دیمک اولوب حال اولق ضعیفدر زبراد عامقید اولق لازم کلور دعاده قید مستحسن دکادر و لایه بر وزن قضاة والینک
جمعیدر و کعبه الامال بطوف بها و فود المجد و العفاة و فود و فک جمعیدر ایلمی به دیرلر ته کم و فود فلان علی الامیر دیرلر ای
ورد علیه رسول معناسن و برلر مجد شرفه دیرلر عفاة بر وزن قضاة عافینک جمعیدر عافی طالب معروف و احسانه دیرلر
معنی ودخی انلر ساحت سعادتیناهی کعبه امال اولقدن خالی اولسون که آنی طواف ایدر رسولان شرف و طالبان
احسان و شرف و لایزال کذلک ما طلع نجم و ذر شارق ما مصدر به در طالع فعل ماضیدر ذریدر ذرادن بمعنی طلع
شارق کونلک اسمیدر بولایزال جمله سنده بر فاج وجه وارد بر وجه لری جمله سی اوزره معطوفدر بولایزال انک اسمی
ضمیر مستتر در که خلقه عائددر که مراد حسام الدین چلبیدر و یا خود شمسک القای ذرا یلیدیکی نسنه به عائد اوله فناؤهم
ضمیری سلفه عائد اولق اوزره پس تقدیر کلام بویه دیمک اولور که ودخی زائل اولسون اول خلف اولان حسام الدینک
فناسی اول سلفنک فناسی کی قبله اقبال و کعبه امال اولقدن و یا خود اول نسب معنوی به نک فناسی زائل اولسون
اونسب صوره نک فناسی قبله اقبال و کعبه امال اولقدن زائل اولدیغی کی یلدر طلوع قیلدقچه و کونش
طوغدقچه یعنی الی یوم القيمة لیکون معتصم الاولی البصائر بکون نک اسمی ضمیردر که خلف اولان حسام الدین عائددر
نسب معنوی به عائد اولسده جائزدر معتصم محل اعتصامه دیرلر یعنی محل تمسک و التجایه دیرلر لام جاره لایزال به
متعلقدر یعنی زائل اولسون اول حسام الدینک ساحت خانه و فنای آستانه لری و یا خود اول نسب معنوی یلینک
آستانه لری بصیرت صاحبیه محل تمسک و التجا اولق لام اجتهدت به متعلق اولوب ضمیری منظوم مشنوی به عائد
اولسده جائزدر تقدیر کلام بن اجتهاد ایلدم سید و سندمک استدعاسی ایچون تطویل منظوم مشنوده اول مشنوی اولی
البصائر معتصم اولق ایچون دیمک اولور الربانین الروحانیین و السماویین العرشین النوریین اولیه اولی البصائر که ربانلر
و روحانلر در سماویلر عرشلر نورانلر در مطلق بین الناس مشهور اولان اصحاب بصائر دکل السکوت النظائر الغیب
الحضائر بوجه نک اعرا بنده وجوه ثلاثه جائزدر یعنی وصفیت اوزره مجرور و مدحیت اوزره منصوب و خبریت اوزره
مرفوع اولق بوصیفه لری مبالغه ایچون اولسده جائزدر که علی سبیل البدل بونلر هر بری مبالغه ایلد ساکتلر
و بغایت ناظرلر و زیاده غائبلر و کالیله حاضرلر در دیمک اولور اما جمع ایچون اولق اولی در سکوت ساکتلر جمعیدر
قعود قاعدلر جمعی اولدیغی کی نظار و حضار ناظر و حاضرلر جمعیدر کاب کاتلر جمعی اولدیغی کی غیب غائبلر جمعیدر
رکع را کعک و سجد ماجدلر جمعی اولدیغی کی تقدیر کلام اولیه اولی البصائر که بعد اتصاف صفات المذکوره اسرار
حقایقه ناظرلر و آتی سوبله دن صامت و ساکتلر در و یا خود ضمائر ناسه ناظرلر و افشای رازدن ساکتلر در و بونلر قایلرله
خلقدن غائبلر و غائبلرله عند الحق حاضرلر در و یا خود نفسلرندن غائبلر ریلرله حاضرلر دیمک اولور الملوك تحت
الاطمار کسر طایله طمرلر جمعیدر اسکی لباسه دیرلر یعنی بونلر اسکی لباسلر اتسده مختفی اولان شاهان بی کمر
و خسروان بی کلاه درلر * الله تحت حجاب الذل طائفة * اخفاهم الله بر الفقر اجلالا * هم السلاطین فی اطمار
مسکنة * جروا علی فلک الحضراء اذیالا * اشرف القبائل اصحاب الفضائل انوار الدلائل آمین یا رب العالمین بونلر
اعرا بنده دخی اوج وجه جائزدر بوطائفة علیه جمله قبیللر لری شریفلر در فضیلتلرک صاحبلر در فضائل علیه
و عملیه نک هر بری منبعیدر دلائلک نورلریدر اگر چه حقه ارشاد و هدایت ایلین دلائل عارفان غیری به ازاله حجاب

ظلمت باطن ایلدکه نور کیدر اما عارف دلیک نوریدر مطلوبه حقیقتله واصل ایلدکه وذلایله رونق و قوت ویرمکده پس
 عارف دلائل مستغنی دلائل عارفدن دکل (کالصباح مستغنی عن المصباح والعیان عن البیان) آمین اسم فعلدر
 معنای استجب دیمکدر ابن عباس حضرت ثری یوردر که رسول حضرت نرندن آمینک معناسنی سوال ایلدم
 یوردر که افعیل دیمکدر رب مالت وسید و مربی معناسنه در یعنی بودعایی مستجاب الیه ای عالمزله ربیسی دیمکدر
 (و هذا دعاء لا یرد فانه * دعاء لاصناف البریه شامل) وشوحسام الدین جلینک مع نسبه العالیسی حقنده
 ایلدیکم دعا بردعادر که الله قنده رد اولمزیرا اول دعادر که منافی وفوائدی اصناف خلائقه و انواع بریه به
 شاملدر و بودعایت بوخصوصده اصناف بریه به شامل اولسی بوجهله در که اول ولایت آشیانه نک فناء
 آستانه لری معتصم اولیحق ناس اتدن تبرک و تین ایدر لر حیاتده اولدقچه اندن استفاضه واسترشاد ایدر لر و وفات
 ایلدکه هر قدمیه فلرندن استعانت واستمداد ایدر لر پس (حیاتی خیر لکم و عماتی خیر لکم) حدیثک غوا سنجه بو وارثان
 محمد سیک دخی حیاتی و عماتی اصناف بریا به خیر در و نفع لری جمله به شاملدر و بودعایت اولدک ایلدک مقبول اولسنه
 دلیل اولان بودر که حال فناء آستانه لری قبله اقبالدر که انبای ولایه کامتوجه لدر و حیاتده اولوب سر لرینه واصل
 اولنرک ساحت خانه لری کعبه آمالدر که وفود عفا و طالبان فیوضات و کشفات آنی طائفلدر (والحمد لله رب
 العالمین والصلوة علی سیدنا محمد وآله وصحبه اجمعین) و حامدیننده جیعا محامدی جمیع صفاتی مستقیم اولان ذات الهیه
 ایچوندر که عالمزله هر یسیدر و رجت الهیه بزم سید من حضرت محمد ال واصحابک اوزرینه اولسون الی یوم الدین
 آمین ایها الاخوان نور الله قلوبکم بانوار العلوم والعرفان وایدکم بهدایته المشاهده والعیان) بچن عاشقان خدا و سالکان
 طریق هدی بر کاره ابتدا ایلسه لرنام سعادت انجم خالق انامله ابتدا ایدر لر و برسمته کتسدر لرنک اسماء حسنا سنی ذکر
 ایتمکله کیدر لر بر امر ذی بالده که اول حضرت نک نام با کمالی ذکر اولنجیه اول کار آخر الامر ایتروبی نفع و بدتر اولق مقرر در
 (کما ورد فی الحدیث الصحیح) کل امر ذی بال لم یبدأ فیه بسم الله فهو ایترو دخی جامع خطیبده و سنن ابی داودده
 بو حدیث بولفظ اوزره دخی بولفظ ایلده هر ویدر که یوردر (کل کلام لا یبدأ فیه بالحمد لله فهو اقطع و مسند امام احمدده
 دخی روایت اولنور که) کل امر ذی بال لا یبدأ بذكر الله فهو اجدع یعنی هر امر ذی بال که الله اسمیه ابتدا
 و اشتغال اولنجیه اول ایتدر و اول کار و حال مرغبی پروبال کبی دائمادر ضرر و خطر در * بیت * جو مرغ امر ذی بالی
 ز آغاز * نه از نیروی حد آید بیرواز * بمقصد نارسیده بر بریزد * فتدز انسانکه دیگر بر نغیزد * پس بوراده بر سوال
 وارد اولور که حضرت مشنوی بر امر ذی بالدر و بر کتاب بی مثال و بر کمالدر نیچون حضرت مولانا کر جده و بسجمله الیه
 ابتدا ایلدی جواب با صواب بودر که بشنول باسی بسجمله و جمله مقامنه قائم و نیجه اسرار و نکاتی جامع بر حرفدر بلکه جمیع
 اسرار کتب منزله بی و علوم صحف الهیه بی حاوی بر ظرفدر که (کما قال اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب کل ما فی التوریه
 والانجیل والزبور موجود فی القرآن فی الباء و حضرت شیخ اکبر رضه فتوحانده بوخصوصکه کتاب باده حرف بانک
 اول قدر اسرار بی از مشلدر که انک بو مختصرده ایرادی ممکن دکادر ولیکن دریادن بر قطره و خورشیددن بر ذره قلیل
 کثیره دلائل اولدنیچون بر مقدار اندن تحریر اولندی (قال فی کتاب الباء اعلم ان الباء اول موجود وهو فی المرتبه الثانیة
 من الوجود وهو حرف شریف ومن شرفه وتمکنه افتتح الحق به کتابه العزیز فقال بسم الله وهكذا ابتداء بیانی کل سورة
 ولما اراد الله ان ينزل سورة التوبة بغیر بسمله ابتداء فیه بالباء فقال (براءة من الله) دون غیرها من الحروف وکان شیخنا
 ابو مدین یقول ما رأیت شیئاً الا و رأیت الباء علیه یعنی الباء المصاحبة للموجودات من حضرة الحق فی مقام الجمع
 ای بی قام کل شی و ظهر وقیل للعارف الشبلی انت الشبلی قال انا النقطة التي تحت الباء یسیر الی انه کما تدل النقطة علی
 الباء وتمیزها عن التاء والتاء و غیرهما كذلك ادل انا علی الذي منه وجدت وبه ظهرت وبه بطنت فهذان شیخان کبیران
 شاهدان عدلان قد شهدا ک بشرف هذا الحرف وجلالته علی غیره من الحروف الی هنا کلامه و حرف الیه ابتدا
 اولسنده و جدله اسرار بی جامع اولدنیچون ما عدا بر نیچه نسکانه دخی اشارت وارد اولانکه بودر که بی آدمک ابتدا
 تکلم ایلدی بی حرف بادرا اول وقتده که جناب حق بونلره (الست بریکم) دیو خطاب ایلدی بونلر بی دیو جواب ویردی لر
 پس اوراده دخی ابتدا بالیه اولدی انکیچون که بر کسه بوکابه ابتدا ایلدکه لفظ بی بی مذکر اوله اولابو حرفدن
 الست عالمده اولان عهد و میثاقی یاد قیلده پس بوکتاب شریفه حضرت مولانا انکیچون مجدد عهد الالفة و میسر
 اصحاب الکلمه دیو جلد رابع دیباجه سنده تلقیب ایلدی که بونک ابتدا حرفی مذکر عهد قدیم و مشعر وصال محبوب
 کریم در زیر احرف با اتصال و التصاقه دلائل ایدر پس بوراده ارباب البابه اشارت اولور که من اوله الی اخره حرف بحر
 سالک التصاق و اتصاله اشارت قیلور و بارگاه و صلتیه رهنا اولور نایابو کتابک حرف بالیه ابتدا ایلسنده مشنوی اولسنه

اشارت وارد و قلم اعلی سرتنه دخی دلالت وارد بر بانگ مثنوی اولمسنده اشارت حسابده ایکی اولدینی جهته ندر و قلم
 اعلایه دلالت ایتمسی اولدر که بو حرف مبدأ سلسله کل موجود در انکچون حضرت شیخ اکبر فتوحاتده بالباء ظاهر
 الوجود بیوردی مثلاً الف وجود مطلقه مشاهد در حرکاتی و سکاتی قبول ایلدیکی و جهندن وقائم بالذات اولوب
 ونقطه سی اولیوب وسائر حروفه نعلق قیلیموب و مبدأ کل حروف اولدینی جهته ندر پس الفه اقرب اولان حرف بادر که
 بدایت کل حروف در مرتبه ثانیه ده در کذلک مرتبه احدیتدن ابتداء ظهوره کذلک قلم اعلی در که حرف بایه بر نیجه وجهله
 مشاهد در جمیع موجوداتدن مرتبه احدیه قریب اولدینی جهته ندر و بدایت جمیع حقایق کونه اولدینی و جهندن
 و مرتبه ثانیه ده واقع اولدینی حیثیتدن و بو حرف بانگ شانه ندر که طرفینی معانقه قیلشدر کذلک اول حضرتک
 خصائص کونه سندن در که احدیتی و بشریتی معانی اولمشدر نه کم (لایسعی فیهم ملک مقرب) و ندای (انما انا ملککم)
 هر عالمک کوش هوشنه وصول بولمشدر کما قال ابن الفارض مترجمان مرتبه الحقیقه المحمدیه بیت * تعانقت
 الاطراف عندی و انطوی * بساط السوی عدلا بحکم السویه * پس بو حقیقت مبدأ جمیع موجوداتده واقع اولوب
 مبین حقایق معنوی اولدیسسه حرف باده دخی بو معنی موجود اولوب مبدأ جمیع حروف و کلماتده ایراد اولنور مبین
 لطائف و دقائق مثنوی قیلندی تا بود قایتی مذکور هی مذکر اوله و سامع بونکاتی بونده بوله (فقال سلطان العارفین
 و برهان الواصلین * مثنوی * بشنوا این فی چون حکایت میکند * از جدایه اشکایت میکند * ای کوش کننده
 اسرار حقیقت حضرت مولانا اولابشنود و استماعه امر ایدوب غیری عبارتله ابتدا ایلدی کلمزنده نکته عظیمه
 وارد و زبر (فی که آغاز حکایت میکند) دیسه لر قابل ایدی و یا خود) فی که هر دم نغمه آرای کند) دیسه لر بونک امثالی
 نیجه کونه عبارتله تعبیر قیلسه لر قادر ایدیلر ولیکن بشنود و استماعه امر له ابتدا ایلدیلر انکچون دین و طریقتده
 ابتدا واجب و لازم اولان استماع در انکچون بصردن و سائر اعضادن و جوار حدن دین و طریقتده سمع اولی در) کما قال
 الامام فخر الدین الرازی فی تفسیر الکبیر اعلم ان السمع افضل من البصر لان السمع شرط النبوة لان الله تعالى حيث
 ذکرهما فی القرآن قدم السمع علی البصر و التقدیم دلیل الفضل لان السمع شرط النبوة بخلاف البصر و لذلك ما بعث
 الله رسولا اصم و قد کان فیهم من کان مبتلیا بالعمی و لانه تصل بالسمع تنایج عقول البعض و السمع سبب استكمال
 العقل بالمعارف و البصر لا یوفی الا علی المحسوسات و لان السمع متصرف فی الجهات الست بخلاف البصر و لان
 السمع متى تبطل فقد تبطل النطق و البصر اذا بطل لم یبطل النطق و یسلک ای اخی که عند الله ذی روح اولنک زیاده
 شروسی حق کلامندن صاغر اولندر و آتی سولمکدن دیلسز قالدندر) کما قال الله تعالی فی کلامه المجید (ان شر
 الدواب عند الله الصم البکم الذین لا یعقلون) یعنی وجهه ارضده حرکت ایلین ذی روح عند الله زیاده شروسی
 استماعدن صاغر اولندر و آتی نطق ایلمکدن دیلسز قالدندر که کلام حق عقل و ادراک ایلزلر محقق بوایت کریمه ده
 بیورر لر ابکم ملک اصم اولقدن اولور زبر انطقه البتة سماع لازم در پس اول کسه که کلام حق ایشتمیه و انکله عمل ایدوب
 ایش ایشتمیه ابکم اولق مقرر در پس عند الله دوا بک شروسی اولق مقرر و محقق در انکچون حضرت مولانا بشنود و امر
 ایدر لر که استماع ایلین آخر نقطه کلور و ابکم ملک زخندن خلاص اولور و ناسک شروسی اولقدن قورتلور (و خیر الناس
 مرتبه سن بولور * مثنوی * دان که اول سمع باید نطق را * سوی منطق از ره سمع اندر * نطق ککو موقوف راه
 سمع نیست * جز که نطق خالق بی طمع نیست * پس نه کله لم فی بر نیجه و جهندن عبارت اولق قابل در اول صوفی صافی
 و عاشق وافی درونی ماسوادن خالی و فغنه حقله مالی اولان مرشد عالیدن استعاره اوله زبر اینک انسان کامله صورتا
 و لفظا و ذاتا مناسب تامه و مشابیه عامه سی وارد در صورتا اولان مشابیه صفت سیمای و شرح سینه در که عشاق
 الهیه نکر نکر بیرونلری و حال درونلری بو کونه در و بر قاج بردن دخی میان بسته اولمسیدر کذلک اولیای خدادخی
 عبادت حقه نیجه وجهله کمر بسته اولمشدر و لفظا مناسب اولدر که اهل فرس فی کله سنی اصکبر مواضعده نفی
 معناسنه استعمال ایدر لر نه کم بویتده شاعر لر من نیم دیدیکی کبی * بیت * کسب فی انکس که کوید دمبدم * من
 نیم جز موج دریای قدم * پس بونلر وجود عاصیلرین نفی ایشتمیه و عدم اصلیلرینه کتشددر (مثنوی) از وجود
 خویشتن کسبتم تهی * نیست از غیر خدایم آکهی * دیوب بوقلق مقامنده قرار طوتمشدر و ذاتا اولان محالک
 اولدر که نه کم نایک درونی غل و غشدن خالی و انده اولان نغمات و الحانه باعث و بادی اولان نایک در کذلک بو طائفه
 علیه نکر درونلری ماسوادن خالی و نغمات الهی و نفحات ربانی ایله مالیدر هر الحان و نغمات که نایه نسبت اولنور
 نایکدر پس تقدیر کالات و کلمات و آثار و اسرار حالات که بونلر نسبت اولنور فی الحقیقه خدای متعالینکدر بونلر
 اور تاده برالت ملاحظه و مظهر معامله در) کما قال الله تعالی فی حق نبیه صلی الله علیه وسلم (و ما رمیت اذ رمیت

ولكن الله رمي) وقال في حق نطقه (وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى بوحى) وثاني ما يدن مراد قلمش اولديغى اعتباريله بلا استعاره قلم ظاهر مراد اوله اكرچه حضرتك ناي حقنده اجرا ايلدكلى بعض اوصافى بومعنا اوزره نفيروناله قلمك تحريراتدن استعاره وياخودلسان حاله نفيروناله سندن عبارت اولورمثلا نفيروناله كى بوتقد برجه ملايم اولزما حسن معنياه ولطافت فحوايه خلل كلز زيرابوقدر علوم دينى واموردنيونيك انتظامى انك وجودنه مربوطدروبو نجه معارف ولطائف كونه نك ظهورى انكه منوطدر * كما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لولا القلم لما قام الدين ولما صلح العيش وقال قتادة رضى الله عنه القلم من الله نعمة عظيمة لولا ان لم يقم دين ولم يصلح شئ كذا في مجمع البيان والله تعالى حبيبته على وجه الامتنان بالقلم قرآنه امر ايدب بيوررلكه (اقرأ وربك الاكرم الذى علم بالقلم قال صاحب المدارك في تفسير هذه الاية مادونت العلوم وماضبطت الاخبار ولا كتب الله المنزل الا بالقلم والكتابة لولا ان لما استقامت امور الدين والدنيا) پس بوتقد برجه معنى حضرت مولانا طالب اولنله خطايا بيوررلكه اى طالب حق اولان قلمك تحريروتنسطين قيلمديغى كفتارى ايشت وآنك لسائندن جارى اولان اسرارى ايش ايت كوركه سكا زبان حاله نه سويلرولسان معنى ايله نه تقريرايلر انكچون قلمه حكما انسانك برلسائنده بودرديمشله نه كم (القلم احدلسانى الانسان يودى به ما فى الجنان ويبلغ البعيد كما يبلغ القريب باللسان) ديوتعبيرايتمشله پس زبان قلم بومعناى مذ كوره بي حالاسويلرولالاتقريرايلر اكرحالا سويلسى مراد اولورسه كوش هوشله استماع ايله كه اول قلم سكالسان حاله نه سويلرديمك اولوروا كرفالاسويلسى مراد اولورسه كوش حسله اصغاييله كه قلم سكا نه تقرير ونه تحريرايلر ديمك اولورثا نشاقلمدن مراد على طريق الاستعارة ولى كمالك وممرشدفاضلك وجودى اوله بوتقد برجه بينهم مصاده مشابيهت حركات وسككات قلم بالكليه كاتيك اولديغى كى اوليانك دخى حركات وسككات ونصرفات كلمات وكالاتلى بالكليه واجب بالذات اولان مبدع كاتشانك ديمك اولورنه كم بوايات بومعناى اثبات ايلر * مشنوى اوليا اصحاب كه غنداي غنود * در قيام ودر تقليب هم رقود * خفته از احوال دنيا روز و شب * چون قلم در پنجه تقليب رب * آنكه او پنجه نه بيند در رقم * فعل ندارد بجنبش از قلم * ورا بعا على وجه الاستعارة قلم اعلى اعنى حقيقت محمد مصطفى صلى الله عليه وسلم مراد اوله كه جناب حق اول حقيقتنده (ن والقلم وما يسطرون) ديوقسم بيوردى واول حضرت بو حقيقتك شائنده (اول ما خلق الله القلم) ديوتعبير قيلمدي پس اول حضرتك حقيقتى نقوش كاتشانه وارقام موجوداته سبب اولديغى اعتبارايله روح محمدي تعبيراو لنور (اول ما خلق الله روحى واول ما خلق الله عقلى) هب برمعنايه اشارت قيلنور وبغير طر بقتله دخى دن حضرت مصطفى وقلم اعلى آلنور زيرا لفظنى ابجد حسابى اوزره التمشدر لفظ س دخى التمشدر پس سين حضرت محمدا سميدر * كما قال الله تعالى فى كلامه (يس) قال ابن الخنفيتيا محمد وفى الحديث ان الله سماني فى القرآن بسبعة اسماء المزملة المذثر عبد الله محمد احمد طه ويس بوتقد برجه بشنوازيك معناسى حضرت محمدن ايشت ديمك اولور وليكن بوراده مصرع ناينده برسوال لازم كلوركه چونكه فى دن مراد اولياى خدا وياخود حضرت محمد مصطفى اوله پس بونلرخود عين وصلته در اويله اوليجق فرقته نه كونه شكابت ايدرلرونه وجهله جد القلردن اشتكاستمنه كيدزلر بوسواله برقاچ وجهله جواب ويريلوب اولا انبيا واوليانك شكابتلى قبل الوصول اولان احوال ماضيه به نسبتله در واحوال ماضيه بي نقل ايلكلىرندن مراد ارباب غفلته تنبيه واصحاب عطلته ارشاد در ثانيا بونشسته ديويده كمال وصول ممكن اولزما كرچه عين وحدته مستغرق ايسه لوده نه يقين حكمنى قومتر پس پيراهن وجود مادام كه موجود اوله كمال وصول مفقود اولور پس بوكال وصاله مانع اولان تعين صورتى جدا قلمرى عدايلوب اندن شكابت ايدرلر ثالثا عند الاوايا مرتبه جمعه مستغرق اولمقدن لذت لوبر حالت دخى بوقدر زيرابو مرتبه مغايرت وانيفيتندن عارى وكفت ومشقت كثرندن برى اولورلر اول وقتده كه بونلرى مرتبه جمعدن ارشاد ناس ايچون مرتبه فرق وتميزه كوندره لركن وممكن ديوامر ونهى قيلورلر ونيك ويددن الم وزجت كوررلر ومغايرت واختلافاتله متصف اولورلر اكرچه وحدتى كثرته كوررلر سهده بومرته بي جدا القلرعد ايلوب اندن شكابت ايدرلر نه كم حضرت نبى عليه السلام ليبنى لم اخلق وليت اى لم تلدنى (ديوبو جدا القلردن شكابت قيلورلردى حالبوكه اول حضرتك مرتبه لرى مقام جمع الجمع ايدى ومقام جمعه معراج ايدوب محبوب حقيقتك وجميع ارواح انبيا واوليانك وملائكة مقربين واهالى عليينك التفاتيه خوكراولمش ايكن مرتبه كثرته تنزيل قيلمده اوجهل وابولهبك طعن وثحقيرنه مبتلا اولمشلردى انكچون (ما ودى النبى مثل ما ودى) ديوبو فرق واذيته اشارت قيلمشلردى زيرامرته دعوت مرتبه فرقندرا كرچه وصلته ايسه لوده فافهم احوال سائر اوليا المرشدين وقس عليه والله اعلم باليقين فقال سلطان العارفين * مشنوى * كزستان تامرا

ببریده اند * از نفیرم مردوزن نالیده اند * بویست شریفه * نیستانیدن مراد مرتبه احدیت اولسده قابل
 و مرتبه اعیان اولغه ده شاملدر مرتبه احدیت اول ذات بی جهته دیرلر که حقایق شئونات الهیه حضرت
 ذات مقدسه دن ودخی بعضی بعضیستند ممتاز اولمیه واصلالا علمیا و لا عینا وجود کلیه بومر تبه کان الله ولم یکن
 معه شیء غنی عن العالمین و کنت کز انخفیا مرتبه سیدر غیب هویت و غیب اولدخی دیرلر و بونک امثالی عبارتله
 تعریف ایدر لر پس بومر تبه به مبسدا ظهورات حقایق و شئونات اولدینی ایچون نیستان تعبیر ایلک صحیح اولور
 بومر تبه دنصکره اولان مرتبه به غیب ثانی و تعین ثانی و مرتبه اعیان ثابته دخی دیرلر اعیان ثابته شول صور علمیه
 الهیه در که هنوز دخی رایحه وجودی استشمام ایتمشدر و لیکن وجود علمی الهی موجود اولوب بری برندن تمیز
 اولمشدر در حقایق موجوداته اولکی مرتبه ده شئونات ذاتیه دینور و بومر تبه ماهیت اشیا و اعیان ثابته و حروف
 عالیات تعبیر قیلوب کما قال الشیخ الا کبرضه * بیت * کما حروف عالیات لم نقل * متعلقات فی ذری اعلی القل *
 انا انت فیه و نحن انت وانت هو * فالکل فی هو و هو سل عن وصل * بویستک موجز و مفید معنایی بودر که
 بومر تبه علمده جمله اعیان ثابته دن شول حقایق غیبیه و حروف عالیه ایدک که نقل اولندقی یعنی ایجاد تعلقی الهی
 مخلوق وجود قلندقی و برتعلق اید بجهت ایدلر لکه ذروه اعلا سنده قله لردن مراد اسماء و صفات و اعلا سندن مراد
 امهات سبعه و ذری سندن مراد اسماء ذاتیه و مقایع غیبیه اوله که لا یعلمها الا الله انک شائده بیورلمشدر پس
 بومر تبه ذاتیه ده جمیع افراد انسانی یعنی بن سن سز و بر سنسن و سن اوسن کلیسی اونده اودر پس واصل اولندقدنصکره
 سوال قیل که بومر تبه ده متکلم و مخاطب و غائب واحد و متعدد عین واحد در بواعیان ثابته بی شیخ محمد شیرین دخی
 حروف عالیات الهی تعبیر ایدوب بیورلر * بیت * لقد کما حروف عالیات * نزلنا فی سطور ساقلات * ظهیر نابعد
 ما کما خفیا * و صرنا الا ان کل الکائنات * و ما الا کوان الانحن حقاً * فانما کائنات ممکنات * الی اخره اما حضرت
 مولانا بومر تبه به نیستان تعبیر ایدرلر و اعیان و ارواحی نه تشبیه ایدرلر بومعنا نک توضیحی بوکونه اولور که بوعالمدن
 منقطع اولوب تا کم عالم انسانیته کلجه به دلهر بر عالمده ایدیکی نفیر و ناله بی تقریر ایدرلر پس ابتدا حرکت حبیه و میل
 ذاتی کمال جلا و استجلا اقتضا ایدوب مرتبه احدیتدن بوش شئونات ذاتیه بی بواسطه الفیض الاقدس مرتبه علمه
 کتوروب هر بری علی ما هو علیه علم ازلیه سی اوزره میز اولدقده پس اسم مبدی و باعث تجلیسی الهی مرتبه نیستان
 اعیانندن دخی بونلری قطع ایدوب عالم ارواحه کتور دیرلر اسماء و صفاتله فاعله و مؤثره اولدقلری جهتندن مردانه
 مشابه و اعیان ممکنات قابله و منفعله اولدقلری حیثیتدن زنانه مماثلدر آنک نفیرندن انلردخی لسان علمه ناله و افغان
 ایلدیلر ته کم کماللر بومعنا بی نظمه کتوروب سویلدیلر * مثنوی * فی که آغاز حکایت میکند * زین جدایم اشکابت
 میکند * تا بنیغ فرقم ببریده اند * از نفیرم مردوزن نالیده اند * کیست مراد اسماء خلاق و دود * کان بود فاعل
 در اطوار وجود * چیست زن اعیان جمله ممکنات * منفعل کشته ز اسماء و صفات * چون همه اسماء و اعیان بی قصور
 دارد اندر مرتبه انسان ظهور * جمله رادرضن انسان ناله است * که چرا هر یک ز اصل خود خداست * شد کربان کیرشان
 حب الوطن * این بود سر نفیرم مردوزن * پس هر بر روح بوعالمده الست خطابن * کوش ایدوب ریلرین یلوب
 هر بری استعدادی مقداری بلی دیوب و جنود مجنده اولوب هر روح کندی نوعیله تعارف قیلوب ریلرندن نیجه فتوح
 بولوب بوعالم الهی دخی کمال انسیت حاصل اولدقده حرکت حبیه و میل ذاتینک کمال ظهور و اظهاره توجهی بونلری
 بوعالمدن دخی اسم باعث حکمیله قطع ایلر و عالم مثالدن دخی اجرام سماویه به کتورور پس رجال مرتبه سنده اولان
 عقول و نسامنه سنده اولان نفوس آنک نفیرندن لسان روحانیتله ناله به کلورلر و معنوی آه و فغان قیلورلر و عالم
 مثالده و اجرام سماویه ده دخی نیجه عجائب و غرائب کوروب بوعالمده دخی انسیت حاصل اولدقده تقدیر علم و حکیم
 انلری بوعالمدن دخی قطع ایدوب عالم عناصره و موالیذ ثلاثه به کتور دکنه بوعزت و رفعتلردن ایریلوب اسفل
 السافلین ره داولندیغنه مردوزن کبی اولان آسمان و زمین نالان و کریان اوله لکما قال النبی صلی الله علیه وسلم روی
 ابوهریره مر فوعا * بکت السموات السبع و من فیهن و من علیهن و الارضون السبع و من فیهن و من علیهن لعزیز ذل
 و غنی افتقر بواسمان و زمینک بکاسی آیت کریمه ده دخی واقع اولمشدر و لیکن انبیاء و اولیا و مؤمنینک فراقنه کافر و عاصی
 اولنلره دکل زیرا بودنیا انلره جنت کیدر * کما قال الله تعالی (فابکت علیهم السماء و الارض و ما کانوا منظرین *
 و بواسمان و زمینی ففجعا و مفسرین دخی مردوزنه تشبیه ایتمشدر * کما قال البیضاوی فی تفسیره (وازلنا من السماء ماء
 فاخرجنا به من الثمرات رزقاً لکم جعل الماء سبعاً الخروج الثمار بقدره الله و مشیثه و لیکن المزج بالتراب سبب الاخراجها
 و ماده لها کالذی لطفه للحوایا و ایدع فی الماء النازل من السماء قدرة فاعله و فی الارض قوة قابله یتولد من اجتماعهما

انواع الثمار پس بوانسان صلب سعادن بطن ارضه کلوب اندن دخی تولد ایدوب عالم نباته اندن دخی حیواناته اندن دخی
مرتبۀ انسانه کلوب ته کم حضرت مولانا عالم جاددن مرتبۀ انسانه کلجه به دل بویته لره خبر و یروب بیورر لکه
* مثنوی * آمده اول باقیم جاد * وز جادی در نباتی اوفتاد * و ز نباتی چون بحیوان اوفتاد * نامدش حال نباتی
هیچ یاد * باز از حیوان سوی انسانیش * می کشدان خالق که دانیش * مثلاً قوت فاعله سماویه و اتندن نازل اولان
مایه قوت قابله ارضیه مجتمع اولوب بویکیسنگ اجتماعندن نبات تولد ایدوب اول نباتی باراده الله حیوان ییوب
شجاعت و جسامت بغلیوب بعده میان نباتک لطیفن و یا حیواندن حاصل اولان لقمه نک تفسیر انسان ییوب هضم
را بعل فضل سندن نطفه حاصل اولوب حین مجامعتده صلب ر جلدن و ترائب مرئه دن چیقوب بطن مادرده همزوج اولور
ته کم بوحديث شریف طور ابعده طور مرتبۀ انسانیه کلجه به دل خبر و یروب عن ابن مسعود اتفقاً علی الروایه عنه
* قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان خلق احدکم یجمع فی بطن امه اربعین یوما * یعنی سزدن بر یکوز ماده خلقی که
ماء رجل و مرئه در رحم مادرده جمع قیلور فرق کونده پس اول نطفن همزوجتین شی واحد حکمنده اولوب مادر لک قوت
جاذبه سی درون رحمه جذب ایدوب وقوت ماسکه سی آتی امسال ایدوب وفم رحمی قبض ایدوب بعده بقدرت اول ماء
همزوج فرق کونه دل تدریجه تربیه ایدر (ثم تكون علقه مثل ذلك) اندن صکره فرق کون قدرده چینیخش ات پاره سی کبی
اولور * ثم يرسل الله الملك فينفخ فيه الروح * اندن صکره الله تعالی اول جنینه بر ملک ارسال ایلر پس اکانفخ روح ایلر
نفخ یلی امسال ایلکه صالح اولان جسمک تجویفنه اوفورمکه دیر لیکن بومخلده ماده قابلیه حیات حقیقه یی
بالعمل افاضه ایلکدن کابه در پس نفخ ملک اسنادی مجازیدر زیر نفخ و احیاء افعال الهیدر * كما قال الله تعالی
فاذا سویته ونفخت فيه من روحي * پس اول جنین حیات بولد قد نصکره مدت تمام اولد قد تولد ایلر بعد التولد ییوب
وایچوب وایام طفولیتی کچوب عقل و تمیز صاحبی اولوب کندوبی بر شخص معین بولور اکر هدايت الهی یاری قیلور سه
مبدأ معاددن تذکر قیلور بوعالمی فانی و غیر بقسرا یلوب کندوبی بونده غریب کورر پس نیستان حقیقیدن ایری
اولد یغن یلوب بوهجرا ندن فی کبی نفیر و افغان قیلد قد هانک مر د عقلی وزن نفسی دخی انک نفیرندن ناله ایدر لر روحک
فراقی انلره دخی تأثیر ایدوب انک مرادی جائینه کیدر لر بوعقل و نفسک مر دوزنه مشابه اولسنه حضرت مولانا
اشارت ایدوب بیورر لک * مثنوی * ما جرى مر دوزن اوفتاد عقل * ان مثال نفس خود میدان و عقل * این زن
و مر دیکه نفسست و خرد * در تن بسته است بهر نیک و بد * بعده بومر تبیلدن ترقی قیلوب بر ملک ارشاد یله مبدأ
و معادینه وصول بولوب تکرار ارشاد اللطالین بوعالم فرقه تنزل ایدوب احبا و اصدقا سندن مر دوزنه نیستان
حقیقیدن ایریلوب بوعالم غربته دوشد یکنی بولره ارشاد ایچون حرارت و گرمیت وآه نفیر یله سویلسه بولر دخی انک
تقریر نفیرندن ناله و افغان قیلور لر بویاتک مضمونیه مترنم اولوب دیرلر * مثنوی * حبذا روزی که پیش از روز و شب
فارغ و آزاد بودیم از طلب * متحد بودیم با شاه وجود * حکم غیریت بکلی محو بود * نا کهان در جنبش آمد بجر جود
بجله رادر خود ز خود با خود نمود * واجب و ممکن زهم ممتاز شد * رسم و آیین در پی آغاز شد * کر نکردیم باز پازین سفر
نیست از ما هیچکس بهجور تر * بوجه معانی مذکور ما زیستان نامر ابریده اندده کی تالفتندن منقهم اولور زیر معنی
تا نیستان دن بنی قطع ایدلدنبری بنم نفیرمدن مر دوزن نالیده در نه آنکه شمعی نالان اوله لر دیمک اولور * الحمد لله علی
التوفیق لمثل هذا التحقيق والتدقيق * مثنوی * سینه خواهم شرحه شرحه از فراق * تا بگویم شرح درد و اشتیاق
پس * بعد التزل من المرتبة الحقيقية الى مقام الدعوة البشرية * فی کبی درونی ماسودن خالی و نفحات حقله مالی اولان
مر شد عالی رتبت بوعالمده انک کلامن استماع قیلان و نیستان حقیقته عرض التباع ایدوب اسرار فی طالب اولان
مر دوزنه دیرلر که ای بوعالم فائده محبوس فالنر و نیستان حقیقی مشاهده سندن محروم اولنلر بن بوسوزلی سوبلکه
وبواسرار و احوالی شرح ایلکه بر سینه بی کینه و پرسکینه استرمکه یار حقیقینک فراقندن شرحه شرحه اوله تا بویلر
بر قابل و مستورا اولان کسنه یه اول حضرت اولان درد و اشتیاقی سویلیم وانک اسرار فی بوصفتلو اولان کسه یه
شرح ایلیم اکر مستمع و مستفید بومر تبیه مستعد اولر سه اسرار یاری اکسویلر لر و درد و اشتیاقی اکاشرح ایلر لر
* مثنوی * این رسولان ضمیر راز کو * مستمع خواهند اسرافیل خو * تا ادبهاشان بجا که ناوری * از رسالتشان
چه کونه بر خوری * هر ادبشان کی همی آید پسند * کامند ادبشان زایوان بلند * ایوان بلند نیستان
حقیقی و مقام اصلیدر بونلرک اصل ادبی یار حقیقی بی طلبده بکدل و یکجهت اولق و جلوه یی انک عشقنده ترک
قیلیم و سینه سی بریان و کوزلری کر یان و دمیدم فی کبی نالان اولق و بوکونه صفتلره تحصیل استعداد قیلد در تا بونلرک
سوزینه سوزینه قابل اوله سن فاذا علمت هذا وجب عليك الا تحصيل الاستعداد وقابلية ارشاد الاستاد وذلك انك سار

القواد من الفراق وامتلاء الصدور من الاشتياق حتى تعرف مقال ارباب الكمال وتفهم بيان اسرار اصحاب الاحوال
 ولذا قيل لا يعرف ذالحال الا ذوالحال وذا الكمال الا ذوالكمال كما قال شيخنا وسلطاننا لعرفنا من كان
 من جنسنا وسانر الناس وقال ايضا * بيت * پرسید یکی که عاشق چیست * کفتم که چو من شوی بدانی * فبعض
 الشارحين في هذا البيت انتقل من لفظ شرحه الى انشراح الصدر وروى كبر حجم الكتاب باليسيط والتكرار وزعم
 انه بجزر زخار وبعضهم كطاب الليل لا يميز الرطب واليابس والنافع والضار فلا تعتمد على اقوالهم ان كنت عارفا بكلام
 السكارا ترجمتهم وتفسيرهم خارج عن الدلالة اللفظ بالمطابقة او بالتضمن او بالالتزام فاذا كان التفسير خارجا عن هذه
 الدلالات لا يقبل عندها اهل الديانات فافهم ولا تغفل ولكي بيت مرتبة اعيان من مرتبة انسانه اولان سیر نزولی بی
 سیاندر و بیوت مرتبة انسانده اولان عالمه مشتاق اولان و تحصیل استعداد قیلان و بونلرک بومر تبه ده ارشاد
 ایدن کسه لرک حالی میندر و بونلرک عقبنده کلان بیت مرتبة انساندن بنه نیستان اعیانه اولان سیر عروجی
 سیانده در ته کم یورلر * مثنوی * هر کسی کودور ماند از اصل خویش * باز جوید پرور کار وصل خویش *
 بویت شریف بر تمهید مقدمه به محتاج در که اول مقدمه ایچون بر نسبت خاصی وارد که اول نسبتک جمله سنه نسب
 اسمادیرلر و صور علمیه اعیان ثابته به دیرلر اعیان ثابته صور اسماء الهی به اطلاق ایدرلر و اسمادن مراد بواسماء
 ملفوظه دکادر بلکه جناب حق بر صقیله ظهورینه بر اسم تعبیر ایدرلر انکیچون بوطائفه علیه نک قنارنده اسم عین
 مسمی در مثلاً علم ذات مع العلم و قدوس ذات مع القدوسه دیرلر پس تعینات کلیه و جزویه دن هر بری اسماء کلیه
 و جزویه دن البتة اسمک مظهرید بر بعضی بر اسمک و بعضی بر نیجه اسمک مظهریدر اما حقیقت انسان جمیع اسمانک
 مظهریدر مثلاً کوه ملائکه سبحوح و قدوس اسملرینک و اسماء سلیمیه نک مظهریدر انکیچون (و نحن نسبح بحمدهک
 و نقس لک * دیدیلر و مره شیاطین اسم مضل و متکبر و عزیر اسملرینک مظهریدر انکیچون (فبعزتک) دیوعزیر
 اسمنه قسم قیلدی و حقننده (ابی و استکبر) آیتی نازل اولدی اما حقیقت انسان بوجه اسماء متقابله و متضاده بی
 جامعده در انکیچون کاه مطیع و کاه عاصی و کاه قریب و کاه قاصی اولور اگرچه بواسماء مختلفه نک احکامی حقیقت
 انسانیه ده ظاهر اولور و بحکم اسماء المختلفه هرانده بر شانله کار قیلور لیکن هر بر انسان علی حده مرتبه اعیانده
 حقیقه بر اسمک مظهریدر اول اسم انده حاکم و رب و اول انسان انک محکوم و مر بویسدر دائماً کالسان علمده دیر که
 * بیت * چند روزی هر یکا خواهی برو * باز کشت آخر کارت منم * پس انک مبدای اولی اسمدر آخری دخی او کاستنهی
 اولور * مثنوی * صورت از بی صورتی آمد برون * باز شد کانا الیه راجعون * پس بومقدمه به عالم اولدک ایسه و اصل
 ندر بلذ کسه * بحکم البدایه و النهایه و انطباق کل واحد منهما علی الآخره (سیر و سلوک دوری اولور و نیستان اعیاندن
 نزولی و بنده کاعروجی * کدائرة مفروضه متوهمة علی کرة * دیو تعبیر قیلور پس مرتبه انسان نهایت تنزلات نصف
 قوس وجود بدایت نصف قوس عروجیدر انکیچون انسانه برزخ جامع و مطلع انفجر دخی دیرلر که انسان نهایت
 ظلمت شب کثرت و بدایت نور روز وحدت واقع اولشدر کاقیل * مثنوی * هست انسان برزخ و نور و ظلم * مطلع انفجرش
 ازین گفتند هم * پس بوسیر رجوعی و عروجینک مبدأ مرتبه انسان ایدوکن بلد کسه بونی دخی یلکه مرتبه انساندن
 نیستان اعیان و حضرتک اصل خویش دیدیکی جهانیه سیرایکی نوع اوزره در بر نوعی اضطراری و بر نوعی اختیاریدر
 اضطراری اولان سیر اولدر که بر کسه نوشتن دنیویه ده بار اده اسم هادی مقتضای نفسی اوزره سیر ایدر پس آخر الامر
 موت اضطراری کاوب آتی فنا قیلوب عالم اصلنه کیدر و لیکن اول حقیقتدن بهره دار اولز یلکه بوعالمده آتی بیلدی ایسه
 انده دخی بیلز و خیر و شر کسب ایلدیکندن ما عدا هر نه ایسه غیر بر بهره بولز اما اختیاری اولان سیر بودر که سالت
 عامل بارشاد شیخ کاسل طریق تصفیه به سالت اولوب و تر کیه درونه اشتغال قیلوب حتی صفت عنصربه و نباتیه
 و حیوانیه دن خورتلوب و سرفی اغیار و ماسوادن خالی بولوب تاب تجلی احدیتله باطنی منور اولدقده * ککند و اصل
 حقیقتنی نوشتنه ده بولور و بیستی بولور و آنکله آشنالق قیلور پس حضرت مولانا نک هر شول کسه که اصلندن دور
 قالدی روز کار وصلتی * ککیر و دیردیمه سندن مراد اصل بومعنی اولور * مثنوی * من بهر جمعیتی نالان شدم *
 جفت بد حالان و خوش حالان شدم * بویته کانه به دل مبدأ و معادله و سیر عروجی و نزولینک اسرار و احوالی بیان
 ایلدیلر بویته مر شد اولنلرک نیک و بدایله الفت قیللری و انلره اسرار نیستانی * تل اوللری بیان ایدرلر یعنی درونی
 اغیار ماسوادن خالی و نفحة الهیه الیه مالی اولان مر شد عالی رتبت و والی ولایت دیر که بن مراتب سلوکده
 هر بر مرتبه ده اسرار نیستان حقیقتدن کویان اولدم و عشق احدیتله ناله قیلدم و هر بر مرتبه نک اهل بسندن نیک و بد
 الیه جفت اولدم و صحبت قیلدم نه هر کس بکا کند و ظنندن بار اولدی زیر اما بعدنده اولان بیت بویته خبر درو بود

با نزد که جمعیدن مراد جمعیت و عطف و تذکیر اوله و خوش حالانیدن مراد نیکو کاران و بد حالانیدن مراد اهل عصیان
 اوله پس (فان ذکرنا ذکرنا) فواسخیه نیکو کاران و اولان مؤمنان و اولیا مرتبه احدیه دن تذکیر ایدر لر
 و اسرار حقیقیه انلره تقریر ایتدیلر و عصا بد حاله دخی * فذکرنا نفع الذکر * مقتضا سنجه مو عظمت نصیحتی
 ایشار ایدر لر و جانب مرحمت و ملائمته * کیدر لر و بشیر و تذکیر ایتمکله عالم اصله تحریر ص و ترغیب ایدر لر و بد حالانک
 خوش حالان اوزره تقریریندن بر نیجه تکتیه عظیمه وارد مع هذا تا آخر اولسه ده نظمه خلل کلزدی اولانکته بودر که
 ایتدالرشاد و تذکیر انلره لازم اولدیغنی مذکر اولور و انلره مرتبه ارشاد و تربیه ده تقدیم اولنسی و اصلاح ایچون مقدم
 انلره صحبت قلنسی اشعار قیلور تا کم بوفقیلر اول اکسیر تأثیر لرک صحبت پر بر کاتیریه * اولنک قوم لایثقی جلسهم
 سعادتته ایره لر و بونلر ایله جفت اولد قلی ایچون جناب حقندن مدایت و مغفرت کوره لر و بر نکند دخی بودر که
 ارشاد صحبت قریب اولان بد حال بعید اولان نیکو حالدن بونلره اقرب و اولی در زیر بعض عاصی و ظالم لنفسه عجز
 و انکساری سببیلر رحمت و قربته و اولیا به یقین اولور و بعض خوش حال طاعت و صلاحنه اعتماد قیلدیغنی ایچون
 حقندن و اولیادن دور قالدور بونکته بی اشعار ایچون (جناب جل شانہ کلام مجیدنده) ظالم لنفسه و مقصد و سابق
 بالخیرات قال ابن عطاء قدم انظام لتلا یأس من فضله لانه لم یکن له شیء یسکل علیه الاربه فاعتمد علی رحمته و آخر السابق
 لیعلم ان المنه لله علیه حیث وفقه لذلك وان لیؤمنه ذلك من طرده * پس بواجلادن می شدان الهی نیک و بددن صحبتی
 و نصیحتی در یغ ایتیموب هر برینه بحسب استعداداتهم نیستان حقیقتدن سونلر و اول جانبه بونلری دعوت ایلر لر
 ولیکن هر کس کامل اولدیغنی تقریر برجه بونلره اتحقق کندی ظنندن یا اولور و بونلری کندی فهمی ایلر و اولور و کوره
 قیاس قیلور ته کم یورر لر * مشنوی * هر کسی از ظن خود شدیار من * از درون من تجست اسرار من * یعنی فی کبی
 نفعات حقه پر اولان و نغمات الهیه ایلر الحان قیلان می شد بونی تقریر ایلر و سوزی سوزی که اگر چه بن اسرار
 حقیقیه فی هر بر مر تبه ده سوزیدم و بد حالان و خوش حالان ایلر صحبت ایلدم ولیکن بونلردن هر بریسی کندی ظنندن
 بکایار اولوب بنم در و غده اولان اسرار می دیلدی و مقصود بالذات ندر بیلدی زیر اظنه بر شینک حقیقتی بیلنر و سری ندر
 فهم اولنر بلکه بر شینک حقیقتی بیلکه و سر نه و اصل اولغه علم کر کدر (کما قال الله تعالی) ان یتبعون الا الظن وان الظن
 لا یغنی من الحق شیاً قال البیضاوی فان الحق هو حقیقه الشی لا یدرک الا بالعلم والظن لا اعتبار له فی المعارف الحقیقیه
 و انما العبره به فی العملیات حتی شینک حقیقتی دیمک ایلر تعبیر ایلدی بر شینک حقیقتی نفس الامر ده اولدیغنی ماهیته
 دیر لر بویسه ادراک او انرا العلم الیقین ایلر پس ظنک معارف حقیقیه ده اعتباری بوقدر ظنک اعتباری عملیات
 و شریات و عرفیات در و معارف حقیقیه ده اعتباری بونلر اصطلاحده اشیا ایچون ثابته اولان ماهیات اشیا به
 دیر لر که جاعلک جعلی کا تعلق قیلر اما معارف غیر حقیقیه ده مباحث شرعیه و عرفیه کبی بونلر ده ظنک اعتباری
 وارد پس اولیانک در و تنده اولان اسرار ایلر معارف حقیقی و لطائف حقانیدر ظن و قیاسک بونده مدخلی بوقدر
 انکیچون پیغمبر صلی الله علیه و سلم (ایاکم والظن فان الظن اکذب الخواطر * یوریدی پس اولیانک اسرار در و تنه
 و اصل اولم دین کسبه به لازمدر که ظنی ترک ایلر و بونلر علمندن علم تحصیل ایلر حتی بونلره یار و رازدار و محرم اسرار
 اوله و در و نلرنده مخزون اولان انواره و کلاملرنده مدفون اولان رموزه یول بولر زیر بونلرک اسرار کفتار لرندن
 دورد کادر علی اولنه ته کم یورر لر * مشنوی * سر من از ناله من دور نیست * لیک چشم و گوش را آن نور نیست *
 بویست شریف کان سوال مقدره جوابدر بونده ناله دن می اد کفتار با صوابدر کان سوال لازم کادیکه بونلرک در و نلرنده
 اولان اسرار بر نیجه جست و جو ایدم و قلبنده اولان معارف حقیقیه بی بر نیجه فهم ایدم جواب و بر لر که در و نلی فی
 کبی ماسوادن خلی اولان ولی کامل بو کلامی تالی اولور که بنم سرم بنم کلامدن دورد کادر زیر کلام متکلمک صفتدر
 پس صفت موصوفه و کلام متکلمه دلالت ایلر بکیچون * مصرع * کلامندن اولور معلوم کشینک کبندی مقداری
 دیمکدر در و نطق اسرار حقیقه علامت اولدیغیچون (مصرع) سوزندن اکنور دایم و لیسک بوشجه اسرار * دیو تعبیر
 قیلر شروع اندر غزل خویش تهمان خواهم کشت * دینلر بومعنا به مشیر اولمشدر ته کم بومعنا به بر شاهد دخی
 حضرت مولانک مناقبنده وارد اولمشدر بر کون اول حضرت یارانه خطایا یور دیلر یاران من این جسم نیستم که
 در حضور شایم بلکه من آن ذوق و خوشی ام که از کلام من در باطن می دیدان من مرعی زند الله الله آن ذوق را که بیاید
 و آن خوشی را که میچشید غنیمت دارید و شکرها اگر اید که من آن ذوقم پس قاری کفتار انبیا و اولیا و تالی کلام سعادت
 انجم خدا اولان متکلمک انوار ذات و اسرار صفاته مطلق اولق استر سه آینه کلاملرنه نظر قیاسک و مناظر
 کفتار لرندن اسرار لرنه واقف اولسون انکیچون امام جعفر بن محمد باقر رضی الله عنهم یورر لر * لقد تجلی الله خلقه

فی کلامه ولکنهم لا یبصرون * یعنی مهر تجلی الهی مطلع کلام ربانیده پیدا و هویدا در ولیکن بوبصر بصیرت خلق اتک
مشاهده سنده نامند در کذلک اولیایان کلامنده دخی جناب حق متجلیدر وانلک گفتارنده اولان اسرار انوار
پروردگار کدر ولیکن خلقک چشم و کوششده نور معرفت وار میدر که انلک انوارینه مطلع اوله لاما اول عارفک که
چشم و کوششده نور معرفت وارد رانلر اولیایان گفتارندن اسرارینه مطلع و واقف اولورلر و حالت درونه شعور اولورلر
و متکلم اولان ولی اگر حیاته ایسه انک وجودنی یا ماتد درخت موسی و یا خودنایزن النده برنای پرفوا کبی
عدایدلر و انک درخت خلقه ننندن ظهوره کلان انوار اسراری حقدن یلورلر و نای خلقندن صدور قیلان گفتاری
برخوای (ان الله یقول علی لسان عبده) وجود مطلقه دن استماع قیلورلر و اگر متکلم حاضرده دکل ایسه بلکه کلامی
کتب و صحائفده مسطور ایسه اول مسطور اولان کلامک مناظرندن انک سرینه واقف اولورلر و حقیقتند اطلاع
بولورلر زیرا بر شیک اعیانه وجودی و ازمانده وجودی وار و عبارتده وجودی و ارکابده وجودی و اریس
ما فی الکتابه ما فی العباره دلالت ایدر و ما فی العباره ما فی الازمان ما فی الاعیانه دلالت ایدر پس عارف
کتابندن اعیانه واقف اولورلر بلکه جمیع اشیا حقه قائم اولدینی حیثندن کتابده و عبارتده و ازمانده و اعیانه
علی الاطلاق جناب حق مشاهد قیلورلر نایک بنم سرم بنم نلندن دورد کدر بیورد یکی بومعنا اولورلر اما حق هر برده
ملاحظه و مشاهده قیلین قلب بومعنا دن غافل اولورلر انکچون جناب حق جل شانہ کلام مجیدنده موجود اولان
ذکری و بشری و اسرار قلب عظیم مالککله و القای مع ایلین مشاهده صاحبزاده مخصوص قیلوب بیوردیکه * ان
فی ذلک لذکر لمن کان له قلب اوالی السمع و هو شهید * یعنی بوقرآن عظیم الشانده قلب عظیم صاحبی ایچون
موعظه و ذکر حق وارد رویا خود نظاها و یا طنا حاضر اولدینی حالده القای مع ایلین کسه ایچون پس چشم قلبی
و کوش دلی بر نور اولین کسه قرآنده اولان اسراری و اولیایان گفتارنده اولان اناری مشاهده قیاز * مشنوی *
تن زجان و جان زن مستور نیست * لیک کس را دید جان دستور نیست * بویست شریف اولکی بنده تمثیل طریقله تن
و جانی دخی تعریفدر یعنی فی کبی الت حق و مظهر فیض مطلق اولان محققدر برلر که بزم سرم بزم کلامه زدن دورد کدر
ننه کم تن جانندن و جان تندن مستور کدر لیکن بر کسه به جانی کورمکه دستور کدر اگر چه جان بو کوزاله کوزلر
ولیکن تدبیر و تصرفی و خواص و کمالاتی جهتندن مستور دکل بو حیثندن بدن آینه سندن جمال روح نمایاندر اما
ماهیتندن (قل الروح من امر ربی) دیکله قرآن عظیم الشانده خبر و برلر یکی فی کماندر هیچ برکس حقیقت روح
ندریله مشدر و انک ماهیتنه واقف اوله مشدر انکچون هر کس عقلی بتدوکی قدوانندن کلمات مختلفه سوله مشدر
انکچون متکلمیندن بعضیسی دیرلر که روح بر جسم لطیفدر بدنه سریان ایلر و درلر و درده و دهنک سمعده و نازک
حدیده سریان ایلد یکی کبی * و علیه اکثر المتکلمین من اهل السنة و الجماعة دیرلر که روح عبارتدر شول اجسام نورانیه
و سماویه و اطمینندن که تغیر و تبدل و تجزئ قبول ایلر مثل ضوء الشمس فتن بدن مکون و مستوی اولسه اول اجسام
شریفه الهیه باذن الله نافذ بدن اولور مثل نفاذ النار فی الحید و ماء الورد فی الورد و الدهن فی السمس بودخی اولکی سوزه
مشابه بر سوزدر (وقال بعضهم الروح جوهر لطیف قائم فی کثیف کالبصر فی الحدقه و فیه نظر و قال الجنید (الروح شی
استأثر الله بعلمه لا یجوز عنه العباره) یعنی روح الله تعالی انک علمنده مستقل اولدینی شیلدر ندرانندن عبارت جائز
دکادر و صدر الدین القنوی (و یستلونک عن الروح قل الروح من امر ربی) ایتنک تفسیرنده بیورلر اگر سوال
اولنورسه که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم معادن علوم و شایع فهوم ایکن کشف حقیقت روحندن نیچون
منع اولندی الجواب اول زمانده سائل اولنلر قوم یهود ایدر علی طریق الامتحان قریشه دیدلر که پیغمبر یکزدن
اوج نسنه سوال ایلک اصحاب کهنی و ذوالقرنینی و روحی صحیح جواب و بررلر ایسه حق پیغمبر در دیدلر و مسکوت غنه
اولنی روحی مر ایدلر پس حضرت پیغمبر علیه السلام اصحاب کهنک و ذوالقرنینک بونلره قصه لرخی بیان ایلد یوب
سر روحی ابهام ایلدی (وهو المیم فی التوریه) روح حقنده مشایخنک و علمانک چوق کلمات مختلفه سی واقع اولمشدر
اما زیده کلمات بونقل اولنلر و لیکن بوقر روحی بو گونه تعریف ایدر مکه روح اسم حیک برتوی و تجلیسی بر نور
الهیدر عالم امر دن داخل بدن و خارج بدن دکادر و ته متصل و اندن دخی منفصل دکادر بونعریف اولنلر روح الهیه
بدنده لطافت اخلاطدن حاصل اولان بر مطیه سی واردر که بدنک جمیع اعضا و اعصاب و عروقنده مثل سریان النار
فی الحید و الدهن فی السمس سریان ایلر و حامل قوا و حواس اولور پس بوروب حیوانینک بدنه نسبت کمال لطافتی
اولدینی اجادن روح الهینک بو کاتعشقی اولوب بونده سیر و تصرف قیلور و حسن و جمال و ریسنندن اخذ ایلد یکی علم
و کمالن هر نه قدر ایسه روح حیوانی واسطه سیله بدنده مظهر اولور پس عالم و عارف اولان اول کسنه نک اقوال و احوال

خصال و آدابش نظریلوب اتم بوظاهرده کورن آتارندن اسرار بنه مطلع اولورور و حنك حقه اولان آسنمالکی
 و معامله سن ماهیتنی ییلوب بوذ کراولنان جهندن روح تدن مستورد کادر زیراتده کورین لطافت و ملاحات
 اولسون و یا خود بلاغت و فصاحت و علم و معرفت و صنعت اولسون روح کدر اما حقیقتی جهندن روح بو کوزله
 کورلر ولیکن دیده حقیقین ایل کور بلمکدن منع اولنر زیر امشاهده حق ایلین چشم باطن روحی دخی مشاهده ایلر
 فافهم ولا تغفل * مثنوی * آتشت این بانک نای نیست باد * هر که این آتش ندارد نیست باد * فی کبی درونی
 ماسودن خالی و تفجحات الهیه ایل مالی اولان هر شد عالی کندی گفتار پرانواری حقنده علی طریق الاستعارة
 بو کلامی تالی اولوب یوررلر که بونایک صداسی یعنی اولیای خدائک کلامی و اداسی بر آتش سوزنده و حرارت دهنده
 و گرمیت کننده در که غل و غش و ماسودن درونی احراق و ازاله ایلر و ظلمات بطونی کیدروب اناره قیلور هوای
 نفسدن حاصل اولان قیل و قالی پروبال کبی دکدر بنه کم جناب حق کلام مجیدنده رسولنک نطق شریفی حقنده
 * و ما یسطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی * یوردی پس اول حضرت نه وارث و کامل اولنرک نطقنه دخی بو آیت
 کریمه نک معناسی شامل اولور زیر کامل و مکمل اولان اولیایک دخی بانک و صداسی هوای نفسدن دکدر بلکه وحی
 الهی و القای ربانیدر پس هر کم بونلرک سوزنده اولان سوزی طوتمیه و بوچاشنیدن بر لذت طایفه فنا اولسون و بو قلیق
 بولسون که فنا نار تجلی بی اقتباسه و آتش درون اولیای بی اتماسه و سیله در بعضی فهملر حضرت مولانا نک نیست
 باد یورد قلیق بددعا زعم ایشلر و تاویل ایدوب بیانه کتشلر خبرلری یوق که طریق اولیاده مقصد اقصا و مطلب اعلا
 یوق اولمقدور * بیت * کارگاه کنج حق در نیستیست * غره هستی چه داند نیست چیست * هر کس بو بولده فنا سی
 مقداری بقا بولور و یوقلی قدر حقه آشنا اولور فاذا کان کذلک طریق اولیاده و السنه اصفیاده یوق اول دیمکدن خیرلی
 دعا اولنر * مثنوی * آتش عشقت کاندرفی فتاد * جوشش عشقت کاندرفی فتاد * بو بیت اولیایک در و ننده
 و کلامنده اولان آتش نه آتش درانی بیان ایلر یوررلر که آتش عشق الهیدر که درونی ماسودن خالی اولان بکارک
 قلبیه واقع اولدی و انلر بو آتشله معشوق باقیدن ماعدای احراق قیلدی * بیت * عشق آن شعله ست کوچون
 بر فروخت * هر که جز معشوق باقی جملہ سوخت * عشق شول افراط محبته دیرلر که عاشقک چشم و جائنه و جملہ
 قواسنه و جناننه داخل اوله و معشوقدن غیر بی آنک دیده و دلندن بالکلیه محو قیلده نه کم شیخ اکبر حضرت تلمی فتوحاتده
 بو کونه تعریف ایدوب یوررلر (قال الشيخ العشق افراط المحبة و کفی عنه فی القرآن بشدة الحب فی قوله تعالی و الذین
 آمنوا شد حب الله (و فی قوله تعالی قد شغفها حبا) ای صار حبا یوسف علی قلبها کالشغاف و هو الجلدة الرقیقة الی
 تحتوی علی القلب فهی ظرف له محیطة فالعشق التقاف الحب علی الحب حتی خالطته جمیع اجزائه و اشتمل علیه اشتمال
 العشقة (و قال فی محل آخر فاذا عم الحب الانسان بجملته و اعماء عن کل شیء سوی محبوبه و سرت تلك الحقيقة فی جمیع
 اجزاء بدنہ و قواه و روحه و جرت فیه مجری الدم فی عروقه و لجه و اتصلت بجمیع اجزائه جسمه و روحه و لم یبق فیه متسع
 لغیره و صار لطفه به سماعه و نظره فی کل شیء الیه و لا یری شیئا الا یقول هو هذا حیث یذسی ذلك الحب عشقا کما حکى
 عن زلیخا انها افتصدت فوقع الدم فی الارض یوسف یوسف حیث سقط الدم لجریان ذکر یوسف مجری الدم فی عروقها
 کلها هکذا حکى عن الحلاج لما قطعت اطرافه انکتب بدمه فی الارض الله حیث وقع و لذلك قال رحمه الله هم الذین
 استهلكوا فی الحب هذا الاستهلاك پس درون اولیایه واقع اولان آتش عشقدر که محبوب و باقیدن غیر بی بونلرک در و ننده
 قومن و کذلک جوشش عشقدر که بونلرک خم قلبنده اولان معانییه دوشوب و هول می معانی بو ذوقله جوشه کلوب
 بونلرک باشندن آشوب بونلرده اول حینده اول شراب نابی اقداح و الفاظه قویوب شاربان می محبته اناله ایدرلر دخی
 اول می معانی بی کوزه کوشلری ایل نوش ایدرلر و مست مدهوش انک میخانه سی بولنه کیدرلر و بر معنای لطیف دخی
 بودر که میدن مراد هر کسک روحی اولسه کاذوق و نشاط و بردیکی و خم وجودنده هر انده بر شانه غلیان قیلدیفی
 ملاپسه ایل جائزدر پس هر کسک می روحنه دوشن جوشش محبت ذاتیه و ازلیه نک جوششیدر که بحکم فاجبت ان
 اعرف هر کسک وجودی کو پنه سریان قیلدقده انک می جانن بر کونه شانه غلیان قیلشدر و اول محبتک جنبش
 و خروشدیر که نظام عالم و انتظام بی آدم حاصل اولمشدر * مثنوی * فی حریف هر که از یاری برید * پرده ایش پردهای
 مادرید * بو بیت شریف در و نلری اسرار حقه پرانوار اولان بکارکم لره بحسب الحقیقه یاردرلر آتی تذکار ایلر یوررلری
 کبی در و نلری ماسودن خالی اولان هر شده ایلر شول عاشق زارله یاردرلر که دو کالی یارندن و جمیع کاروبارندن
 منقطع اره بلکه کندی نفسندن و جلہ هوا و هوا سندن کذوقیله تا کم بو وجهله انلرک صحبت و ارشادینه بول بولہ حتی انلر
 دخی من حیث الحقیقه انلر ایل یار اوله زیر ابوبکار برای مصلحت وقت اکثر ناسله دخی بحسب الصورة یار اولور ولیکن

* مصرع * همنشیت من نیم سایه منست * مفهوم من تذکار قبول لر پس بونلرله مناسبت و حریف لکه بتل و انقطاع
 شرط در (ولهذا امر الله نبيه عليه السلام ارشاد الطالبين) واذكر اسم ربك وتبتل اليه تبتلا * ای دم علی ذکر الله لایلا
 و نه ارا و انقطع بالعبادة و جرد نفسک عماسوی الله * مصرع * تائب ده نیک برده لرندن مراد مقامات اولیادر
 انکچون که علم موسقیده و اصطلاح مطربانده سرود ایلد کلمی مقاماته برده تعبیر ایدر لرته کم مقام راست و مقام عراق
 برده راست و پرده عراق دیر لر و پرده های ماده کی پرده لرندن مراد سالک کت حجبیات نورانی و ظلماتی اولان پرده لریدر
 پس بوقدر برجه معنادر که فی مثابه سنده الت حق و مظهر فیض ذات مطلق اولان مرشد اول طالب مستعدک
 یاربدر که دوکلی یارندن منقطع اوله و نغسندن و هو او هوسندن نجات بوله اول مرشدک مقامات علیه و مراتب سمیه
 و سنییه سی بزم حجبیات نورانیه و ظلماتیه مزیه هتک ایلدی و اسرار حق و انوار ذات مطلق هر مرتبه دن بره کشف
 ایدوب سویلدی پس سالکله ابتدای حالده مراتب الهیه دن هر مرتبه بر پرده قویدر اول وقتده که جمیع مراتب
 الهیه نک اسرارینه عالم اولان مرشد مرتبه بمرتبه سویلیه روحانی و جسمانی هر مقامک حقیقتن کایقین کلور که
 شیخک مقاماتی اکاجاب اولان مرتبه لر هتک ایدوب عین اول حجبیات نورانی و ظلماتیدن روی یاری مشاهده
 قبولور و غیر کوردکنی عین یلور * فقال سلطان العارفين * منوی * همچونی زهری و تریاقی که دید * همچونی
 دمساز و مشتاقی که دید * بویست شری بغه زهر قهر دن و تریاق مهر دن استعاره در تقدیر کلام درونی ماسودن
 خالی اولان مرشد عالی کبی قهر و لطف صاحبی کم کور مشدر یعنی بونلر کی زهر و تریاق معدنی که کور مشدر
 زیر امر شد خلیفه حقدور و خلیفه کامل اولدر که مستخلفک وجوب ذاتیدن ماعد اهر نه قدر صفات متقابله و اسماء
 متضاده سی و اربابه انکله متصف اوله (کما قال الشيخ الاکبر فظهر جمیع ما فی الصورة الالهیه من الاسماء فی هذه النفسه
 الانسانیة فحازت رتبة الاطاعة و لهذا کان آدم خلیفه و لاجل حصول هذه الجمعية صار خلیفه فی العالم ان لم یکن
 آدم ظاهر ابصوره من استخلفه فایکون خلیفه فی العالم * پس جناب حق جل شانہ نیجه قهر و لطفله متصف ایسه
 بونلر دخی بوصفتلرله متصف اولوب شریعتیه و طریقتیه بر مقتضای امر الهی محل لطف اولنه لطف و محل قهر اولنه
 قهر ایدر لر مؤمن موحد اولنلره تواضع و ملائمت و کافر و فاجر اولنلره شدت و غلظت جانبنه کیدر لر (کما قال الله تعالی
 فی اصحاب رسوله) اشداء علی الکفار رجاء ینهم * پس اصل فی الحقیقه کمال بوصفتین متقابلتین ایله متصف اولوب
 مستحق مهر و مهر و مستعد قهر و قهر قیلد رزیرا (بیت) و وضع الندی فی موضع السیف بالعلی * مضرک وضع السیف
 فی موضع الندی دیمش لودخی * بیت * اذ انت اکرمت الکریم ملکته * و انت اکرمت اللئیم قردا * دیو تحقیق
 ایتشدر در انکچون جناب حق جل شانہ حبیبینه کفار و اهل نفاق حقنه غلظت و شدت ایلکه امر ایدوب بیورر لر که
 یا ایها النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم * یعنی ای نبی کامکار کفار شقاوت کردار و اهل نفاق ضلالت شعاره
 ملائمت ایلکه که بونلر محل لطف دکلدر بلکه اجرای حدودله مجاهده و غلظت و شدتله معاملله ایلکه بونلرله اولی در
 حضرت رسولک صلی الله علیه و سلم ذات شریف لری نیک و بد بلکه هر احده بوندن مقدم ملائمت و احسان اوزره
 ایدی جناب حضرت بوخصلی علی العموم هر کسه اجرا ایلکه روا کور مدی تا کم هر حق ذی حقه اعطا ایلش
 اوله و اوصاف مستخلف ایله اتصاف قیله و کمال اعتدال ایله معتدل اوله اول حضرتک کمال حلم و مصلحتلرین بوآیت
 کریمه دن قیاس ایلکه که جناب حق کما غلظت و شدت ایلدی و امر بیورر و حضرت موسانک ذات شریفن فهم ایلکه که جناب
 حق انلره (وقولاله قولالینا) دیولیت و ملائمتیه امر بیورر پس معلوم اولدیکه کامل و مکمل اولنلره بوزهر و تریاقدن
 عبارت اولان صفتین متقابلتین ایله متصف اولق مدوح ایمش بواجلدن حضرت مولانا نیک کبی الت حق اولنلری مدح
 ایدوب فی کبی زهر و تریاق کم کور مشدر بیورر لرودخی بونلر کی طالب حقه دمساز و مشتاقی کم کور مشدر دیو ادا
 قبولور لرته کم حضرت نبی علیه السلام زمان شر یفلزند نصکره کلان امتنه و اشوقا الی لقاء خوانی دیو عرض
 اشتیاق ایدر لر کذلک اول حضرتک وارث لری دخی طالب حق اولنه دمساز و مشتاق اولوب بوخصلته طریق حقه
 کیدر لر والله اعلم * منوی * فی حدیث راه بر خون میکند * قصه های عشق مجنون میکنند * یعنی ولی کمال
 و مرشد فاضل اولنلر بر خون اولان طریق عشق سوزین سویلر لر و اولز دن اول اوله نیک سرین نقل ایلر لر و پوراه عشقه
 بر خون تعبیری انکچوندر که البتته عاشق اولمینه ریسنی کور مرز و محبوبه ابر مرز پس طریق عشق نتیجه سی موت
 ارادی و قتل اختیار ایدر * کما قال ابن القارض * بیت * هو الحب فاسلم بالحنی ما الهوی سهل * فاختاره
 مضنا به وله عقل * وعش خالیا فالحب راحته عنی * واوله سقم و آخره قتل * وانشئت ان تحبی سعید ایت به * شهیدا
 و الا فالغرام له اهل * وقل لقتیل الحب وفیت حقه * ولامدعی هیات ما الکحل الکحل * و حضرت مولانا بشی

جلده بر حکایه ابرار ایدوب یورر لر که بر عاشق معشوقه انک بولنده ایلدیکی وفاسنی و غم و هجراننده اولان صفاسنی
و کجبلر قائم و کوندزلر صائم اولسنی عد ایلدی و بونک کی عبادات و طاعاتی هر نه ایسه معشوقه مر حق ایچون
احصا ایدوب سولدی پس معشوق دخی بو کونه جواب ایلدی * بیت * گفت معشوق این همه کردی و اینک * کوش
یکشایم و اندر باب نیک * آنچه اصل اصل عشقت و ولاست * آن نکردی این چه کردی فرعه است * گفتش
آن عاشق بگو آن اصل چیست * گفت اصلش مردنست و نیست نیست * پس وصلت باری موت اختیاریه مربوطدر
و محبتک نتیجه سی اولمکه منوطدر انکچون جناب حق جل شانہ حدیث قدسی سینه یورر لر من احببی قتلته
و من قتلته فعلی دینه و من علی دینه فانادینه * بواجلدن حضرت مولانا بواره عشقه برخون تعبیر یوردی اگر چه
بواره عشقه برخون تعبیر یوردی اگر چه بواره برخوندر اما معنای عشاقه برخواندر (و اما الحیاة فی الموت) خواسته
بونلره اولمک آب حیوان و حیات جاوداندر دخی اول بکار مجنون عشق پروردگار اولان زار لر قصد لر بی سولر
و بر خوای (لایکمل ایمان احدکم حتی یقول الناس انه مجنون * بونلر ناس و پروسواس زعلرنده مجنوندر یوخسه
عند الله و عند الانبیاء و اولیا بونلر کامل العقل و الایمان بر ذوق نوندر نه کم جناب حق خالق بیچون حضرت
رسالت پناه حقنده کافر لر دن حکایه یورر لر که * و یقولون انه مجنون * انک امور نده متحیر اولد کلرندن
و شان شریفی بیاید کلرندن اول حضرت نه تحقیقا بوجنوندیر دیر لر دی بوعاشق لر دخی عقلی و سمعی اهل دیوانه لک
بولنه کنندیلر کیدر لر * مشنوی * محرم این هوش جزی هوش نیست * مرزبان رامشتری جز کوش
نیست * یعنی بوذ کراولسان هوشک محرمی دکدر لراعقل معاشدن بی هوش اولنلر اول دنیایه پیغمبر علیه السلام کی
انتم اعلم بامور دنیا کم دینلر در زیر احکمت الهیه هر شیئی بر شبنه لایق و هر کسی بر کونه مصلحتنه سابق قبلشد در مثلا زبانه
طالب و مشتری اولان کوشدر کذلک بو هوش که عاشق و محرم اولان بی هوشدر * کما قال ابو یزید البسطامی علم
الله استعداد عباد فتم من لم یصلح للعشق والمحبة فشغلهم للخدمة والعبادة فهم العابدون والزاهدون ومنهم من
یصلح لمحبة فاختصم لمحبة فهم العاشقون والاهون * بیت * هر کسی را بر کاری ساختند * میل انرا در دلش
انداختند * پس بو هوشه محرم اولان اهل دینه لاید و لازمدر که بخود دلش شرابن ایچمه و مست اولوب کند و دن کجه حتی
معشوق حقیقی اکابر قبوی فتح ایدوب آچه پس حضرت مولانا بو هوشه محرم اولان عقل جزویدن بی هوش فلان
کسه لرنه اید و کین بیان اید کد نصکره کونلری عقل معاش غمده ضائع اولان کسه لر لک حالی علی قاعده اسلوب
الحکیم تقریر ایدوب یورر لر * مشنوی * در غم ماروزهای یکاه شد * روزهای سوزهای همراه شد * بویست شریف
اسلوب حکیم قاعده سی اوزره در اسلوب حکیم اولدر که بر عالم کسه بر نیچه لثیمه ارشاد و نصیحت قیلد قده احساس
نصح ایچون انلرک مابیننه کندوی اذخا ایلدیوب نصیحتی اولا کندی نفسنه سو یلیوب انلره تعرض ایلده و اول قوم
بو اسلوب اوزره کلام حکمت آمیزی سوزیلده * کما ورد هذا الاسلوب فی القرآن قال الله تعالی فیما حکایا عن حبیب النجار
ومالی لا عبد الذی فطرنی والیه ترجعون * اول زمانده که حبیب نجار حضرت تلمی قوم انطاکیه به حضرت عیسانک
کوندرد یکی رسلدن خبر الدقه مغاره دن چیقوب بونلره کلوب ارشادده کمال تلطف مر ادا یتمکله اولان نفسنی معرض
نصیحتنه اذخا ایدوب انلره علی وجه التعریض والتقریر دیدیکه ایانم ایچون نه شیء وارددر که بخو قدن و ارا یلین الله
عبادت ایتزم حال بو که سزک جمله کراول حضرت نه راجعدر اما مقتضای ظاهر بوایدی که * وما لکم لاتعبدون الذی
فطرکم والیه ترجعون * پس بونلره احساس نصح و کمال تعرض ایچون بوقاعده اجرا اولنور بو اسلوبه عدول اولندی
* بیت * خواهی این معنی شود بر تو عیان * مالی لا عبد اذ قرآن بخوان * می کند تعرض آن مستکبران *
که برایشان بندگی آید کرا * تاز راه بندگی آ که شوند * بکذرند از بی رهی از ره روند * همچنین واصل نشسته پیش یار
می کنند از هجر نالشهای زار * تا شود محبوب و محروم از وصال * واقف از هجران بر رنج و ملال * روی
بر تابد ز دل احتجاب * زود بشتابد سوی حسن المأب * حضرت مولانا بوقاعده بی حضرت مشنویه جوق
محلده اجرا ایدر لر تا که بورادن معلوم اوله نه کم بر محله دخی یورر لر * مشنوی * چون تالم تلخ از دستان او * چون
نیم از حلقه مستان او * چون نه باشم همچو شب بی روز او * بی وصال روی روزا فروزاو * بوذ کراولنان قاعده
اوزره حضرت مولانا بویتنی دخی ادا یورر لر که بزم اول هوشه محرم اولما تر غمده و نایافتا لک المنده کونلر در زیکانه اولدی
کونلر من سوز و کداز ره همراه اولدی اما مقتضای ظاهر بوایدیکه (در غم تان روزهای سیکانه شد) دیر لر دی پس
بو اسلوب عدول بوذ کراولسان نکته بی اشعار ایچون طریق حسن بو معنایی فهم ایتیموب روزهای مرشد اولنلر دن
استعاره در دیر و بو کونه تعبیر ایدر که اولیا رفیقند و مرشدان گذشته در ارشاد کردن ما غم خوردند و سوزلر بو کلامه

مناسبتی یوقدر و بویستک شرخنده سروریدن غیری خطا ایست چو قدر لیکن بو ذکر اولسان اسلوبدن غیری به مساعدده
یوقدر * مثنوی * روزها گرفت کور و باله نیست * تو بمان ای آنکه چون تو باله نیست * یعنی کونرا کرکتدیسه
وایا عزی هوا و هوس ضایع ایندیسه اول کونرا کتد یکند باله یوقدر سن قال ای مرشد کاملکه سنک کبی باله یوقدر سنک
تریه و همتک سببیه بزه تدارک مافات و تلاحق ضایعات ممکندر تو بمان خطابی جناب حقه دخی اولسه جا زدر
ولکن شول بر حسن تعبیر اینکله که سنک عنایت و احسانک فالسون ای شول خالق کون و مکان که سنک کبی باله
و سبحان یوقدر شول کسه به که عنایت الهی بار اولور مافاتی تدارک قیلور و مظهر ولایت اولور و انوار هدایتی بولور
(کما قال المشایخ) العناية تهتم بالحناية توجه الهداية نورث الولاية یوقدره مقصر اولنره اسرار الهیه دن محروم
قالنره تسلیه وارد در کان یورور که ای مقصر کونرا ضایع اولدیسه و هوا و هوس عمر نازینک تلف قیلدیسه غم بیه
شول وقتده که بر مرشدی بوله سن و اکافتد اقیله سن آنک همتی بر کایتله و ارشاد با سعادت قی سببیه جمیع سیئاتک
حسنانه و ضایعاتک محصولاته مبدل اولق مقرر * بیت * همنشین مقبلان چون کیمیاست * چون نظر شان
کیمیای خود یکاست * و یا خود جناب حقه توجه قیله سن و عنایت الهیه بی بوله سن پس محروم و مغبونلک
دامندن قورتلوب سعاده ابره سن اگر بویکی امر دن برسی اولمزه نعوذ بالله خسران و خذلان ورطه سنده
قالور سن کما قبل * بیت * بی عنایات حق و خاصان حق * کرمک باشد سیاهستش ورق * مثنوی * هر که جز ماهی
ز آبش سیرشد * هر که بی روزیست و روزش دیرشد * بویست شریفده اهل سلوک اوج نوع اولسنه اشارت وارد در نوع
اول شول ماهیان دریای محبت حق و غواصان بحار انوار مطلقه در دیر که ماهی مثال آب زلال و صاله سیر اولمیوب
(هل من مزید) نعره سن اورور که هزار دریای نوش ایتمه بلسکه نیجه یک مهرا تب مقامانی کجوب کتسه لینه
ریان اولزل و طلب واشتیاقی الدن قوملر نوع ثانی شول قانعان آب وصلت و قاعدان کوی طریق قدرلر که نیم
جرعه دن سکران و یک کوزه دن ریان اولور و نوع ثالث بوقصه دن بی حصه و بوروزیدن بی بهره و بر غصه قالورلر
اولکی طائفه نک مشالی بایزید کبی اینکینی طائفه نک مشالی معاذ رازی کبی اوچینی طائفه نک مشالی سائر اهل لعب
و بازی کبیدر ته کم معاذ رازی بایزید حضر تلی نه یازوب کوندر دیکه * ع * سکر من شربت سه من کاس حبه
پس بایزید دخی اکایازوب کوندر دیکه * بیت * شربت الحب کاس بعد کاس * ولا تغذ الشراب ولا رویت مشایخ
ریده و عدم ریده ابکی طرف اولشلر در بر قسمی دیرلر که سالک مشاهد لوح محفوظه مالک اولدقه و حقایق اشیای
بولدقه ریان اولور و عطشی مندفع اولوب طلبدن قالور و بوقدرله اکتفا قیلور * کما قال الشيخ الاکبر فی الفتوحات الری
ما يحصل به الا کتفاء و یضیق المحل عن الزیاده اعلم انه لا یقول بالری الا من یقول بان ثمة نهایه و غایه و هم المکشف لهم
عالم الحیاه الدنیا و نهایات مدتها و هم اهل الکشف فی اللوح المحفوظ المعتکفون علی النظر فیه او من کان کشفه فی نظره
الوجود علی ما هو علیه ثم استدل دون الحجاب و رای التناهی اذ کل ما دخل فی الوجود متناه و لیس لصاحب هذا
الکشف من الکشف الا خروی شی من رأى الغایه قال بالری و علو الهمة بالغایه و بر قسمی دخی دیرلر که ظهورات
الهیه به نهایت یوقدر و تجلیات ربانیه قتی چوقدر پس عطشان اولان عاشقک جانی نه وجهله ریان اولور کما قال الشيخ
فی هذا الباب * بیت * الری قال به قوم و لیس لهم * علم بان وجود الری معدوم * لو کان ری تساهی الامر و انقطعت *
امداده و زیادات و تعلیم * فالامر لیس له حد یحیط به * لکنه الرزق فی الاشخاص مقسوم * و حضرت مولانا دخی
ری یوقدر دین طائفه علیه دندر ته کم بر غزل رعنا لرنده یورورلر * بیت * ریک ز آب سیرشد من نشدم زهی زهی *
لایق این کان من نیست زهی زهی زهی (ته کم بر محله دخی) بیت ای برادر بی نهایت در کک هست * برهرا نیجه
میرسی بالله متبست * یورورلر پس بومقدمه معلومک اولدیسه معنای بیت دیمک اولور که هر شول کسه لر که
ماهی بجا حدیثک غیر یدری یعنی دریای و بختک ماهیسی دکلدربو ذکر اولسان اسرار له صورندن سیر اولدی و بوقدرله
قتاعت قیلوب ری بولدی و هر شول کسه که بوروزیدن بی لذت و بولندن بی روزی قالدی آنک روزی دیر اولدی دیمک
عجم ایچنده ضرب مشدر رته کم هر که بی سیرست و روزش دیرست دیرلر و بوی آج اولنک کونی غم و اندوه له کجدیکندن
کایه ایدرلر و فی الحقیقه بولندن بی نصیب اولان و بوشربدن بی بهره قالان کسه لر دنیا و آخرتده عیشی یوقدر * بیت
فلا عیش فی الدنیا لمن کان صاحباً * و من لم یتم سکرانها فاته الحزم * علی نفسه فلیبک من ضاع عمره * و ایس له
منها نصیب و لا هم * مثنوی * در نیابد حال بچته هیچ خام * پس سخن کوتاه باید و السلام * یعنی بچته اولنلر
و کاله ابرنلرک حالی هیچ خام و ناص قالان ادرال ایده من انکچون لا یعرف الکامل غیره حتی ینتهی الیه سیره دیمک لردر
ولا یعرف ذا الفضل الا ذووه دینلر خوب ادا ایستلر در زیر کماللرک حالی مقالله تعریف اولمز و بوقی طوبین بیلمز

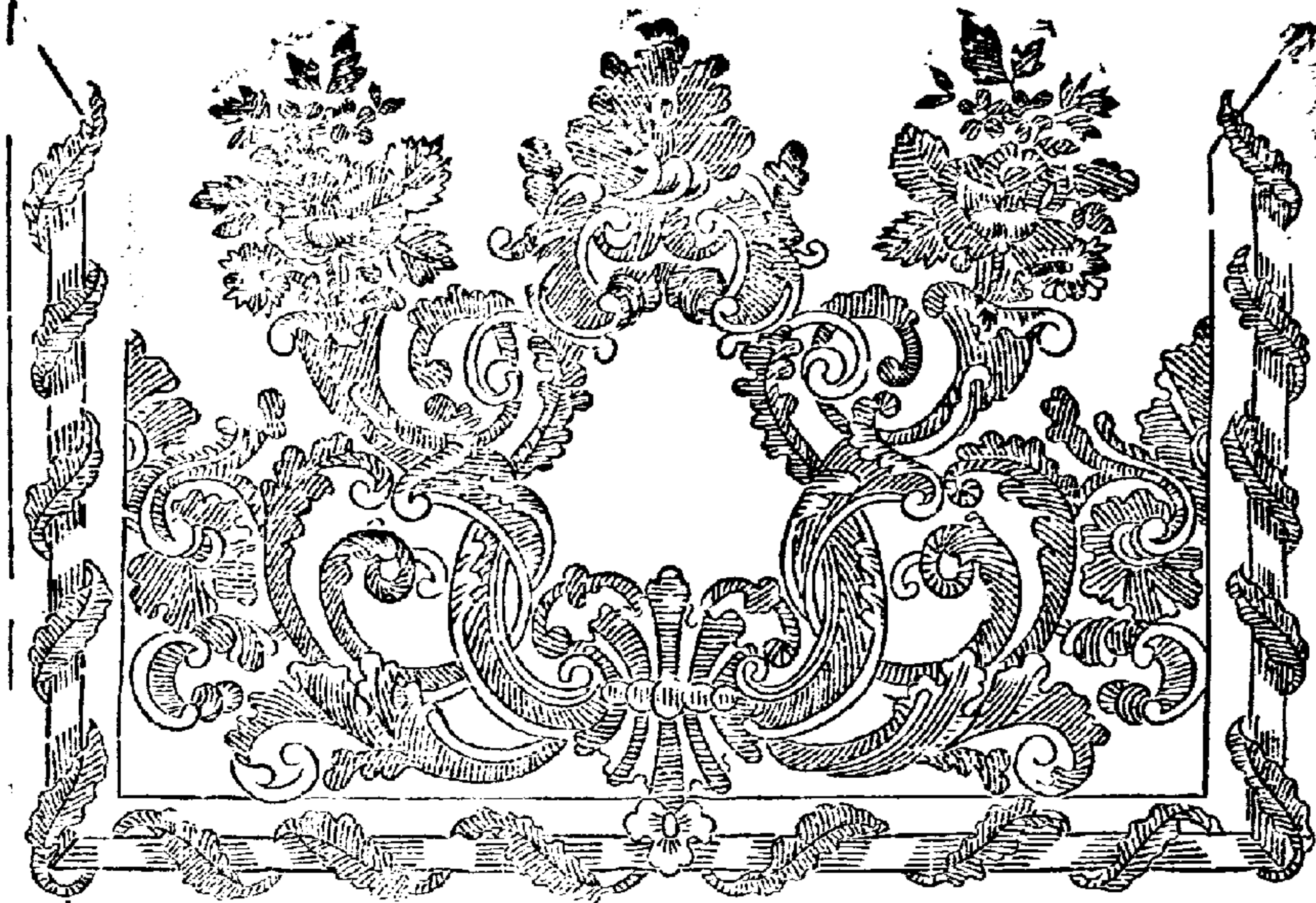
لیکن کامل و پختہ کیل در درویشی ندی تحقیق ایدہم تا کم اعلیٰ کمالہ و مرتبہ لہ نہ علم حاصل اولہ قال ابن العطار فی الحکم
 الکامل عبد اذا شرب از داد صحوا و اذا غاب از داد حضورا فلا جمعہ یتجہ عن فرقة ولا فرقة یتجہ عن جمعہ ولا فناؤہ
 عن بقاءہ ولا بقاءہ عن فناؤہ یعطی کل ذی قسط قسطہ و یوفی کل ذی حق حقہ وقد قال ابو بکر الصدیق رضی اللہ عنہ
 لما نزلت براءة عائشہ رضی اللہ عنہا من الافک یا عائشہ اشکری رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فقالت
 واللہ لا اشکر الا اللہ دلہا ابو بکر رضی اللہ عنہ علی المقام الاحکم المقتضی اثبات الانوار وقد قال اللہ تعالیٰ (ان اشکری
 لوالدیک وقال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم من لم یشکر الناس لم یشکر اللہ بو کلامدن فہم اولسان
 اولد رکہ کامل وحدتی اکثرندہ و اکثرنی وحدتہ کورندروہم بویتک حکمن اجرا یدوب
 حق ذہنی حقہ ابر کورندرو نیجہ مرتبہ تفرقہ دہ دغدغہ کثرت ایلہ مردہ اولن لری
 علم توحید لہ دیری کورندرسوز کونہ کر کردرو السلام تم الکلام

بعون اللہ العلام و صلی اللہ

علی سید الانام واصحابہ

الفخام و اولادہ

الکرام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل كتاب المشنوی مجمع البحرين * من تفاسیر القرآن والاحادیث النبویة وملتی النهرین * من الفصا
الفارسی * وكلام العربی * والصلاة علی نبینا محمد البرزخ الجامع بین الفرق والجمع الحقیقی * الداعی الی التوحید
الاهی * ومرتبنا لجمع بالبرهان القوی * وعلى آله واصحابه الذين اجتمعوا على الاتحاد الصوری والمعنوی (اما بعد
بوفیر مولوی وقتا کم حضرت مشنوی سیک عربی اولان ایساتنی آیات کریمه واحادیث نبویه بی متضمنه اولان کلماتنی جمع
ایدوب وشرح قیلوب جامع الایات دیمکله بین الفقرا شهرت بولدیسه * بعده مستقل برکاب اولدیسه * بعده کلمات
مشکله وایات معضله فارسیه سنی * دخی شرح وایضاح ایدوب فاتح الایات مستقل برکاب اولدیسه * بعده
دیلدم که بوایکسینک ماینینی جمع قیل (تا مخرج البحرين یلتقیان) نکته سن عیان وهربری برکاب آخر اولدیغی جهنندن
(بینهمما برزخ لا یبغیان) سرفی بیان قیل * وپونلردن استخراج معانی ولطائف ایلین احصای معارف (یخرج
منهما اللؤلؤ والمرجان) قولنک مفهوم رموزیسن بوله وبوجه حضرت مشنوی به برشرح کامل اولانم معنای
باصوابه راقف * ودأب کتاب وفخوای مستطاب عارف اولنلر قنده برشرح کامل وکتاب شاملدر زیر بو کتاب
شریفک دأب لطیف بودر که ایات مشکله بونده بعینهمما مسطوره وشروجه دروایات غیر مشکله مخافته
عن التطویل * ورغبة بالاختصار الجمیل بعبارتهایاز لمشدر لیکن معنای بسط اولوب لازم کلان شرح وایضاح
فی الجمله ترک اولمشدر * ومشنوی خوان اولنلر بلا تأمل معنای وانح * وعند القراءة فحواری اذهان پاکرینه
لا یج اولمقدن اوتری هر بیتک اولنه سرخ ایله بر حرف میم یاز لمشدر * تا معلوم اوله که اول میمک مایعنده اولان معنی بعینه
اول بیتک شرح و معناسیدر بو کتاب مستطاب مجموعه اللطائف ومظمورة المعارف تعبیر اولنسه صوابدن خالی
دکدر * شول جهنندن که کتب معتبره دن بونده معارف جلیله ولطائف کثیره جمع اولمشدر * طالبینه ترغیب
وراغبینه تحریص ایچون اول کتب نفیسه نک اسامیسی تحریر اولندی تفاسیر متعلق اولان کتب ابواللیث ومعالم
التنزیل ومدارک وقاضی وابوالسعود وتفسیر کبیر درودخی قاشانی وکشاف وجمع البیان وتیسیر درو احادیثه متعلق
کتب مسلم وبخاری ومصابیح ومشارق وترغیب وترهیب وجامع الصغیر در ونصوفه متعلق اولان کتب فتوحات
مکیه وفصوص الحکم ودیوان ابن قارض وعوارف المعارف وکتاب تعرف واصطلاحات للشیخ عبد الرزاق القاشانی
واججاز البیان للشیخ الکبیر در وکلامه متعلق اولان شرح موافق وشرح عقائد وحکمتیه متعلق اولان هیما کل
وشرعیاته متعلق اولان شرح شرع ومشکوة الانوار * وفقهه متعلق اولان هدایه وصدر الشریعه ولغته متعلق
اولان صحاح ونهایه ابن اثیر در وبوجه بعینه باعث وداعی اولدر که مشنوی خوان اولنلر بو کتابی مطالعه قیلنلر

آیات کریمه واحادیث نبویه و کلمات طائفة علیهم السلام بلا تکلف ولا تتبع محله مناسب حاضر بوله * و بوقبیره خیر دعا
قیله و مناسب اوله * و بمحله خطبه و دیباجه یا زلمسنه باعث و علت ایکی نکته یه اشارت اولدیغیچوندر * نکته
اول مقدم مشروحه اولان اون سکنز بیت حضرت مولانا ک قلب شر یقلرنه جنب حساب خدا جانبدن دفعه
واحد الهام و القا و التوب حضرت حسام الدین چلبی لسان حال دیوب * کونه برکاتک تألیفن اول حضرتدن
استدعا ایدوب خاطر عطر لری بواندیشسه اوزره ثابت و برقرار ایکن حضرت خداوند کار دستار مبارک لرندن
بویات شریفه بی اخراج و اظهار ایدوب بیوردیلر که حسام الدین دخی سن لسان مقال الیه استدعا ایلزدن اول
جنباب متعالدن بکونه برکاتک منظوم اولسی قلبه الهام اولندی آل بویات شریفه بی که قلیل
کثیره نمونه در کما ینسافی شرح الدیباجه پس حسام الدین چلبی لسان مقال الله انک بقیه نقیه سن دخی استدعا
بیوردقلرنده بندیکسل بیتدن ابتدا ایدوب تألیف و تحریرینه شروع قیلدیلر نکته ثانی حضرت مثنوی صورتاش
دیباجه واسطه سیله شش مجلد دروشش مجلد اولسنده نکته بودر که * بیت * شش جهت را نورد از شش صف *
کی بطوف حوله من لم یطف * بیتک مقتضاسنجه شش جهاته انوار معارف و اسراری اعطا الیسنی اشعار ایلرنا کم
ظلمت جهل و غفلتده قالنربونک انوار ساطعه سن کوروب حولنه طولنه لر واستناره قیلر و خلقت اشیا ده دخی ایام
الهی شش روز واقع اولشدر (کما قال تعالی الله الذی خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام) پس بومعنا لرشش
عدد ک فضیلتنه دلالت ایدر بواجلدن جلد مثنوی دخی شش عدد اعتبار اولندی و بمحله خطبه و دیباجه تحریر
اولندی (والله اعلم بالصواب * والیه المرجع والمآب * قال سلطان العارفين و برهان الواصلین * مصباح درون اهل یقین
مفتاح خزان اسرار رب العالمین * ارشاد السالکین و تعلیم الطالبن * مثنوی * بندیکسل باش آزادای پسر *
چند باشی بندسیم و بندزر * بوییتک ما قبلنه مناسبتی فصل قاعده سن اقتضایدر فصل دیدکاری علم معاینده
اولدر که کلام متغایر سنک ما بیننده جهت جامعه اولدیغی اجلدن بینهمایه برکلام آخر دخی تقدیر اولنغله مناسبت
نامه بولنور * و بوقاعده مثنوی سنک اکثر محلنده اجر اولنور فافهم پس وقفا کم بیت اولده هیچ خام اولنر بخته لک حالی
فهم ایتمز بیوردیلر سه بر سوال مقدره لازم کادیکه پس بومر تبه بخته لکه بالغ اولان رجالک احواله اطفال طریقت
نیجه بالغ اولورونه وجهله کمال مر تبه سن بولور پس ارشاد الصبیان الشریعة و تعلیم الاطفال الطریقه بوییت
مستطابی سوال مقدره یه جواب طریقله ادا بیورر لر که بند دنیایی کس و آزاد اول ای اوغلان نیجه برسم وزره بند و مقید
اوله سن ای بی اذعان عقل و عرفانک و ارایسه حضرت رحمانک رسولنه بیوردیغی حدیث قدسیدن معنی دان اولور سن
وصبیان مر تبه سندن قورنلور سن * قال الله تعالی یا احمد لا تکن کالصبی فانه اذا نظر الی الایض والا حرا حبه * بیت
باز نیجه ایست طفل قریب این متاع دهر * بی عقل مر دمانکه بد و مبتلاشدند (مثنوی) کر برری بجزرادر کوزه
* چند کنجد قسمت یک کوزه * ای صغر حالنده قلان اگر بجزر ازاقی کمال حرصکدن کوزه وجود که دو کسل ا کانقدر
رزق صغار که اول روزمره اولان نصیبکدر پس هر کسک روزمره قسمتی (نحن قسمنا بینهم معیشتهم فی الحیوة
الدنیاء * آیتک مقتضاسنجه مر زوق و مقسومدر و اهل کلامک برکسه نک رزقی بر آخر المز و اوده یا تمز و تلف اولز و برده
قالمزدیدکاری علمایه معلومدر زفرضا طالب رزق موتدن هارب اولدیغی کبی رزقندن دخی هارب اولسه رزق
البته آتی بولورنه کم جابر حضرت لری بو حدیث شریفی حضرت نبیدن روایت قیلور * قال علیه السلام لو ان ابن آدم
یهرب من رزق کما یهرب من الموت) لادر که رزقه کما یدر که الموت * بوی بوی بویله بیلن قانع اولور و دام حرصدن نجات بولور
مثنوی * کوزه چشم حریصان پر نشد * ناصدق قانع نشد پر در نشد * حریص لک چشمی کوزه سی آب
اموال و ارزاق الیه پراولدی (کما قال النبی علیه السلام لو کان لابن آدم وادیان من ذهب و فضة لا تبغی الیهما ثالثا ولا یملأ
جوف ابن آدم الا التراب) ناصدق که قانع اولیه و قطرات بارانندن بر قاج قطره الیه اکتفا قیلیه درونی درله طولمدی
کذلک درون صدق دخی اگر قانع اولز سه در رمعرفتله طولز و فقر و احتیاجدن نجات بولمز که قال علی کرم الله وجهه
ورضی الله عنه فقیر کل ذی حرص غنی کل من یقنع پس هر ذی حرص فقیر الحالدر * ولو کان ذامال و عرفان غنی البالدر
ولو کان بلا اعراض و لا اموال * کما قال علیه السلام (لیس الغنی عن کثرة العرض انما الغنی غنی النفس اللهم ارزقنا
غنی النفس و خلصنا عن الحرص والهوس و طهرنا عن العیوب والنجس) (مثنوی) در که راجاه ز عشق چلشد *
اوز حرص و عیب کای بالشد * یعنی هر کس که جامه انا یت و نفسا یتی افراط محبت خدا دن چال اولدی و لباس وجود
موهومیسی عشقه فنا بولدی اول کسه حرصدن و عیبیدن بالکلیه بالاولدی زیر باعث عیوب وجود پر ذنوبدر
کما قال علیه السلام (وجود ذنب لا یقام به ذنب آخر) پس نحن وجود نفسانی دست عشقه چال اوله وجود حقانی

بولور و هر عیوبدن و کلی ذنوبدن پاك اولور و براتغای علت انتغای معلولی اقتضا قیلور پس معلوم اولسون که مطهر
 قلوب انسانی و من کی عیوب نفسانی و طبیب علل جسمانی و روحانی عشق در مشنوی * شاد باش ای عشق خوش
 سودای ما * ای طبیب جله علت های ما * ای بزم سودا سی جوق اولان عشق من شاد اول ای بزم جله علت های بزمک طبیبی
 ابدی آباد اول عشق جمیع علت های طبیبی اولمق نیجه ممکن اولور و بر سبک جواب بر صواب اولدر که امر اض علی ایکی قسمه
 منقسم در بر قسمی جسمانی و بر قسمی روحانیدر عشق بوا یکی قسمه دخی طبیب روحانیدر و توضیح معنی بوجهله
 اولور که حضرت نبینک (البردة رأس کل داء) یور دینی حدیث موجب نیجه امر اض جسمانی اکثر کثرت اکل و شربدن
 حاصل اولور عاشق اولان کسه ایسه اکل و شرب قیدندن قورتلور و بر هیز کار اولور و ایله اریجق (والحیة رأس کل دواء
 مفهومی بولور عشق امر اض جسمانی به دخی دوا قیلور و عاشق بدنی عشقه زنده اولوب حیات بولور نه کم زایجا
 هر بار خسته اولسه یوسنی کورسه صحت بولور دی و نمناک اولسه یوسنی اکسه شاد اولور دی * وضعف حالنده کورسه
 و یا اکسه بدنه قوت کلور دی نم اگر چه عشق تحافت و تحول و صفت وجه و ذبول مانند آفتلار اراث ایلر ولیکن
 بوعلة حیات عشقه نسبتله عین صحت و محض انعمت و راحت در کما قال صدر الدین فی شرح الاسماء الحسنی العاشق
 لا يزال فی حیاة طیبة بشهود المأمعشوق وهو الذنیم العشاق واعظم العیش عند کل مشتاق وان ظهر فی ظواهرهم
 آثار الالام فلا ینافی ذلك طیب خیاتهم فان الالام الجسمانیة لا تقابل نم الروحانیة فاللهجوب اذا رأى بلاء فی العشاق
 یحمل ذلك علی نفسه ونفس العشاق علی خلاف ما یتوهم هذا المحجوب * اما قسم ثانی که امر اض روحانیدر مثلاً
 اخلاق ردیه و افعال سیئه که عشق بولور دخی طبیب شافیدر و دوا کافیدر * اولاحب الدینا رأس کل خطیئة
 * حدیثک مقتضای سنجه حب دنیا که جمیع معاصی به بادی و جله علل مغنویه بی حاویدر عاشق اولنده بولور و غفوت
 و ناموس که اکبر سیئه و یوسدر (لا یجتمع الکبر مع الايمان فی قلب واحد) مقتضای سنجه ایمانله کبر بر برده جمع اولور و کفیف
 یجتمع مع العشق فافهم * مشنوی * ای دوا غفوت و ناموس ما * ای توافلا طون و جالینوس ما * ای عشق بزم
 دوا غفوت و ناموس سمن و ای عشق سمن بزم افلاطون و جالینوس سمن جمیع اخلاق ذمیه دن بوا یکی صفی افراد
 بالذکر ایلرندن مقصود بودر که شیطان بوا یکی صفت سیئه ملعون و مطرود اولدی نه کم جناب حق کلام مجیدنده
 بومعنائی بیان قیلدی شول وقتده که جمیع ملائکه به اسجد و اخطابی وارد اولد قده کلیسی سجده ایدوب ابلیس اباه
 واستبکار ایلدی و جناب حق اکایا ابلیس (ما منعک ان لا تسجد لما خلقت یدی) دیو سجده ایتامسندن سوال
 قیلد قده آدمی سفلی و کندونی عالی عدا ابلیس (خلقتنی من نار و خلقتنه من طین) دیمکله حقه بختن سولادی چوق
 کسه لر دخی شیطان مأیوس کی کبر و ناموس صفتلرله مأیوس اولوب مظهر عشق اولان اهل بقیندن اعراض قیلوب
 انایت مر ضلر نه و انا خیر منه غرضلر نه مبتلا اولدیلر (اگر بوساحب دولتله خدمت و صحبتلرین اختیار ایلسه لر دی
 بومر ضلردن صحت بولور لر دی جمیع امر اضدن عشقه پاك اولور لر دی * و زمرة حکما دن افلاطون و جالینوسی اراد
 ایلرندن نکته بودر که * بری رئیس حکمای اشراقیه و بری دخی رئیس حکمای مشائیه در حکماء اشراقیه علم و حکمتی
 تصفیة درون و ریاضت بیرونله حاصل قیلنر و بلا قرأة و لا کتابه حکیم اولنلر در و حکمای مشائیه علم و حکمتی ریاضتله
 تحصیل ایده میوب کتابت و قرأته ملازمت ایدنلر و جالینوسنر کابنده کیدنلر در پس عشق بوا یکی حکیم کی هم صفوت
 و ریاضتله حاصل اولان علم و حکمتک استادی و هم کتابت و قرأته وجوده کلان فهم و معرفتک معلم بر شادی و دخی
 امر اض سوریه و علل مغنویه نک طبیب باسد ایدر * مشنوی * جسم خال از عشق بر افلاک شند * کوه در رقص آمد
 و چالاند * خاکدن اولان جسم عشقندن افلا که کتدی و آسمانه صعود ایددی حضرت مصطفایک صلی الله علیه
 وسلم جسم شریفی و ادریس و عیسی علیهما السلام بدن لطیفی کی معتزله طائفه سی حضرت پیغمبرک علیه
 السلام بقظه حالنده حجره امهاندن خروج و آسمانه عروج ایلد کله نه انکار ایدر لر و حضرت عائشه نک بوقولنی تمسک
 ایدر لر * کما قالت والله ما فقد جسدر رسول الله ولكن عرج بروحه وعن معاوية مثله * اما جواهر علما و طوائف عرفا
 و فقها بولنرک خلا فیدر زیر احلم حالده فضیلت و نوم نأتمده مزیت یوقدر و آسمانه واقع حالنده روحله صعود ایدن
 چوقدر با خصوص رسولک جسمله آسمانه عروج ایلسنه کتاب الله دخی ناطقدر * کما قال الله سبحانه و تعالی سبحانه
 الذی اسرى بعبده لیلان المسجد الحرام الی المسجد الاقصی) و بوخصوصده چوق آثار صریحه و اخبار صحیحه واردر
 (ومن جملة الاخبار قال علیه السلام ینا انانی المسجد الحرام عند البیت اذا تانی جبرائیل بالبراق فخرجت به
 الی السماء اصاب و اولی اولان اولدر که معراج ایکی قسمدر بری جسمانی بقظه حالنده و بری روحانی نوم حالنده
 پس بوا یکی نوع اوزده اولان خبر لر دخی موفق و ایکی قسم اولان طائفه دخی مصدق اولور و اما ادریس و عیسی

عليهما السلام ملا عاليا جفسي تباري اولاد يغسه بناء عشق خداونان دخی جسمی کشف بشردن بالایدوب
وقلب الافلاک جانی کیدوب (رأيت ادریس وعيسى في السماء الرابعة) حدیثک مصداقچه انده سا کندر لروکوه طورک
جالال اولسی اولدر که جناب حق کا تجلی قیلد قدمباره باره اولوب حرکت ورقصه کاوبه کی مکه وکی مدینه طرفه
توجه ایدوب وکی دخی تحت الارضه کیدوب قیامتہ دل سیر ایدر کاروی عن انس بن مالک قال قال رسول الله صلی
الله علیه وسلم لما تجلی ربه للجبل صار بعظمته ستة اجبل فوقعت ثلاثة منها بالمدینه احد ورفان وجراس ووقعت
ثلاثة منها بمکه وقطعة شاحت فی الارض وهی تسیر تحتها الی یوم القیامة * مشنوی * عشق جان طور آمد عاشقانه
طور مست وخرموسی صاعقا * بویت معرفت اساس سورة اعراف ما ولان بآیت کریمه دن اقتباس اولمشدر (قال
رب ارفی انظر الیک قال ان ترانی ولكن انظر الی الجبل فان استقر مکانه فسوف ترانی فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا
وخرموسی صاعقا * وقتا کم جناب عزت جلت قدرته وعلت تکمیل * ووعده ناموسی ثلاثین لیلہ * مقتضا سنجہ
او یوز کون وکیجه وعده ایدوب بعد تکمیل ثلاثین یوم صوم دن خلوف فم عارض اولوب مسوا کله دهان مبارک لکین
نطیب ایدوب لکن (خلوف فم الصائم اطیب عندی من المسک) مقتضا سنجہ مذکور رایجه نک حصول یون واتمناها
بعشر فم میقات ربه اربعین) نصیله مشرف اولوب اربعین تمام اولد قده اول سلطان طور پر سرور وحبور اولوب
میقات حق واصل زنا تل اولوب کلام حق کوش ایدیک مست و مستغرق عشق اولوب دیدیکه (رب) ای بنم ربم ارفی
بکا کوسترسنی (انظر الیک بنظر ایدم سکامذهب اهل سنت وجماعت اولدر که حق من حیث الربوبیة کورمک جائزدر
زیرا انی دن مستحلی طلب محالدر نه کم یضاوی حضرت تباری بیورر * وفيه دلیل علی ان رویه الله جائز لان
طلب المستحیل من الانبیاء محال اما ارباب شهود ما بیننده بر سر دخی وارد که بجن نور حق بوظاهر کوزنه استیلا
ایدوب بودیده بشرته ازل قابلیتی وبردکده چشم سرعین چشم سر اولوب ظاهر باطنک وباطن ظاهرک عینی
اولد قده بکوزله وجمع اعضا سیه حق مشاهده یه قادر اولور اما اهل ظاهر بومعنا یه رانی دکالدر نه کم عبدالله
بلیانی بیورر * رباعی * تاحق بدو چشم سر نه بینم هر دم * ازبای طلب می نشینم هر دم * کورند خدا بچشم سر
نتوان دید * آن ایشاند و من چنینم هر دم * قال ان ترانی (حضرت حق بیوردر که سن بنی البتة کورم من سن
معتزله انی تأید معناسنه المشدرا ما خطای فاحشدر اهل تحقیق بیورر که سن سن اولدیغک حیثیتدن بنی
کورم من سن والا کر ذاتکی ذاتده وصفات وافعالکی صفات وافعالده افتا قیلد قدم رانی ومرتبی حقیقتده بن اولوب
غیرت واثینیت ما بیندن رفع اولوب ذاتی مشاهده قیلورم دیکدرد بر لر نه کم سید الطائفه جنید بغدادی بیورر
رایت ربی بر بی فقال من انت قلت انت تفسیر قاشانیده بومعنا یه اشارت بیورر که حضرت موسی ایام
موعوده نک عشر اولنده افتای افعال ایدوب وعشر ثانیده افتای صفات ایدوب وعشر ثالثده افتای ذات
ایلدی اما ذاتدن بقیه ما قالوب * مع تلك البقیة مشاهده مراد ایلد کده کان جناب عزت (لم تجتمع المشاهده
مع تلك البقیة ولكن انظر الی الجبل) ولكن نظرا یله سن جبل طوره تأویلی ای انظر الی جبل وجودک (فان استقر مکانه
اگر جبل طور مکانده مستقر اولور سه (فسوف ترانی) عن قریب سن بنی کورر سن تأویلی ای فان استقر وجودک
فی مکانه امکنت رؤیتک ایای وذلك من باب التعليق بالحال زیرا مادام که وجود باقی اوله مشاهده ذات میسر اولور
فلما تجلی ربه للجبل * وقتا کم رب موسی جبل طوره ویا جبل وجود موسی سیه تجلی ایلد یسه (جعلہ دکا) ای مدکوکا
مثلاشیلا وجوده اصلا یعنی حضرت حق جبل طوری مدکوکا قیلدی تأویلی جناب عزت وجود موسی
موسایی مضاعف ومثلاشی قیلدی اعلم یا طالب الاسرار تجلی حق عبارتدر ظهور ذات و صفات وافعال الهیه دن
پس بویجلی اوج نوع اوزرینه اولدی تجلی ذاتدن مراد ذاتکی ذات حقه افنا تیکدر و تجلی صفات وافعال ظهور
ایله صفات وافعالک صفات وافعال حقه محو وفسا اولور پس جناب عزت تجلی ذات ایلد کده ذات موسی
مثلاشی اولدی (وخرموسی) ای سقط موسی عن درجۃ الوجود (صعقا) ای مغشیا علیه و فانیس بویست شریفک
بآیت کریمه یه تطبیق و توفیق بوجهله در که عشق حق جمیع موجودات و تعینات و محکات و ملوناتک روح و روانی
کبیدر و امراض نفسانی و روحانیتک در مانیدر الحق بر پر تور جانیدر که جادات مرده یه ابرسه زنده و نباتات
افسرده و پر مرده یه کذر قیلسه فرخنده ایلر نه کم ابن فارضک بکلای حجت فارض و برهان لامع و بامضدر * شعر *
ولو نضحو امنها تری قبر میت * لعادت الیه الروح و انتعش الجسم * وان خطرک یوما علی خاطر امر * اقامت به الافراح
وارتحل الهم * پس نور عشق الهی طوری جاد ایکن حرکت کتوروب ووجود موسی موسایی لستاق ایدوب
وجود موسی یه حقانی اعطا ایدوب رؤیت رجائی یه لایق قیلدی * مشنوی * بالپ دمساز خود کر جعتی *

همچونی من گفتنهای کفنی * بویتنک ما قبله مناسبتی سؤال مقدره جواب طریقله اولور و بومحله دخی قاعده
فصلی اقتضای اولور اول سؤال بود که وقتاکم جسم خالص عشقه افلاکه عروج و کوه طور رقصه کلوب مقامندن خروج
ایلدیسه و عشق اشیانک جانی و کوه طورک روح و روانی اولدیسه بوعشق بزه دخی گفتارنی سوله و حقایق اسرارنی
شرح ایله پس یوررلر که کربن لسان حالمه دمساز اولان یارمک لبینه مقارن اولیدم فی کبی بن گفتنی اولان سوزلی
سویلردم و اسرار و حقایق عشقی شرح ایلردم ولیکن دمسازه جفت اولمق و همرازه مقارنت قیلمق سکوت
ایلمکی و یا خود عقل ادرالک ایلدیکی قدر سوبلمکی مقتضی اولور زیرا حکمت و معرفتی همراز اولینه سوبلمک حکمت
ظلم ایلمکدر * کما قال علیه السلام لا تعطوا الحکمة غیر اهلها فتظلموها ولا تمنعوها عن اهلها فتظلموهم (اسرار العشق
امانة الله والاولیاء امناء الله در بموجب * ان الله بأمرکم ان تودوا الامانات الی اهلها * امانتی اهلنه و یرن
اکاء * ونا اهل ونا محرمة ادا قیلان کراهدر پس بویتنی دخی عدم گفتار علت اولق طریقله ادا یوررلر * منوی * هر که
اواز همزبانی شد چرا * بی زبان شد که چه دارد صدقوا * یعنی اگر دمساز و همرازمک اغزنه مقارن اولیدم فی کبی
نغمات عشقی تقریر قیلیدم لیکن عدم مقارنت یار عدم گفتار سبیدر زیر اهرشول کسیه که همزبان بدن جدا اولدی
اگر چه ضد نوا و صدا دخی طور سه بی زبان قالدی پس عالم اسرار دن اگر چه صد کونه علم و عرفان و ابقانه کان
اولسه ده مادام که محرم و همزبان بولیه شرح و بیان قیلز فرضا شرح و بیان قیلسه ده نامحرم اندن حصه المزم
و مستفید اولز انکچون اکثر عرفان طقه کلز * منوی * چونکه کل رفت و گلستان در گذشت * نشنوی زان پس
ز بلبل سر گذشت * یعنی چونکه کل کتدی و گلستان یکدی اندن صکره بلبلدن سر گذشت اشتیاز سن معنایی
چونکه کل کبی اصحاب سبل کتسه و طالبان اسرار کل گذشت ایتسه و گلستان رغبت و بوستان محبتی دخی
کجه بلبلان معرفت و نغمه سرایان باغ حقیقتک باشندن بکن احوال کوش ایتز سن تته کم بلبلک ترنم ایلمی
وقته مریون و منوط در گذلک مرشد دخی معارف و حکم سوبلمی مسترشد و مستمع طراوت هم و گلستان
دمنه موقوف و مریوط در * کما قال علیه السلام ان الله یلقی الحکمة علی قلوب المرشدين بقدر هم المستمعين
* منوی * جمله معشوقست و عاشق پرده * زنده معشوقست و عاشق مرده * بویتنی مستطاب دخی سؤال مقدره
جوابدر کان دیمک اولور که عشقک حقایق و اسرارن صورن و اهلیت و محرمیته مستحق اولان جمله اسرار عشقندن
برسی بودر که عالم عشقه اندینیت اولز و عاشقه معشوقک مایینه مغایرت صغیر تته کم مرتبه احدیتده فاحیبت ان
اعرف دین و عرض محبت قیلان اول معشوق نهان ایدی پس الا آن عند شهود اهل العرفان کما کاندرو اول آن توان
و پوشان او شاندر * بیت * ان کان حسن بود و نبود از جهان نشان * قالان ان عرفت علی ما علیه کان * اعلم ان
المعشوق یتجلی فی صورة العشاق والعشاق المتکثرة بحجاب واستار الله معشوق الحقیقی فاذا نظرت الیه الحب بعین الحقیقة
لم تره حجابا الا وجودک الموهوم فاذا رفعت حجاب الایة لم تر غیر المعشوق کما قال المنصور * شعر * انت ام انا هذا العین
فی العین * حاشای حاشای من اثبات اتین * بینی و بینک انی ینازعنی * فارفع بفضلک انیامن البین * منوی * کر باشد
عشق را پروای او * او چو مرغی مانند بی پروای او * اول عاشقک که عشقه میل و هوسی اولسه و بار عشقه طاقت و پروا
بولسه اول کسیه مرغی بر کبی قالدی وای اکالمره بطیر بجنای الحیمة و المحبة فواستجبه مرتبه اصله و کاخ و صله عاشق
جنای محبتله او چرو فیافی کثرتی و بوادی بشریتی پروبال همتله بکرجان عشق اولز سه بر کسه جناهدن نیجه فقر و دست
محبت معاونت قیلز سه بر طالب باب نجات و فلاحی نه وجهله آجر بلمکه مؤمن کامل اولیوب عمری نقصانده بکرج
کما قال رسول الله صلی الله علیه وسلم لا یؤمن احدکم حتی یکون الله احب الیه من نفسه واهله و ماله و سائر الناس اجمعین
* منوی * من چه کونه هوش دارم پیش و پس * چون نباشد نور یارم پیش و پس * بویتنی مستطابی دخی سؤال
مقدره جواب اولمغله ما قبله مناسبتی اولور و اول سؤال یت اولدن لازم کلور زیرایور مشلردی که اول کسیه نک که
عشقه میل و پروای اولز و عشقندن نصیب المزاوول کسیه مرغی بر کبی اولدی و مبداء و معاد جانبینه پروا ایلمکدن
قالدی پس عقل مقصود بالذات دلیل و هادی در دین طائفه نک لسانندن بر سؤال لازم کلدی که اول سؤال بودرا کر
پروبال عشق اولز سه جناح عقله پروا زاید و زو مبداء و معاد جانبینه قدم هوشله * کیده رز پس بویله دینره اول
حضرت کندی نفسلین المحاض نصیح ایچون مایینه اذخال ابلیوب جواب با صواب و یررلر که ای عقلی مبداء و معاد
جانبینه پیشواط و تلو آتی هادی اتخاذا یتکله کندیلر فی ورطه غفلت و جهالتله اتلرین نه کونه عقل طور تر مبداء
و معاد جانبینه و نه وجهله هوشی رهبر ایدرم مقصود و مر ادم طرفنه چونکم یارمک نور عشقی و ضیاء هدایتی پیش
و یسخره اولیه و حضرت معشوق بی کندی به عشقه جذب قیلیه و نیجه قایلدر که خفاش عقل شمس حقیقی مشاهده

فیه و مورپر رفتور فهم اول سلیمان احدی بویه اگر جناب وحدته عقل هادی اولور سه ده ینه نور حقه هادی اولور
 و مرتبه وصلت اول نور له بولور و پس اول نور له ادرال قیلور (کما قال صاحب التعرف معرفة العقل و هدايته الى الله
 ليس من ذات العقل بل بتعريف الله اياه و هدايته له و اتفاق مشايخ صوفيه دخی بودر که عقل حقه دلیل اولمز و اسرار
 ربوبیتی ادرال قیلور بر محدث شید را بنجی کنیدی کبی محدثی ادرال قیلور (کما قال ابن العطاء العقل آله للعبودية لا للاطلاع
 على اسرار الربوبية * پس معلوم اولدیکه بر کسه مبداء و معاده و وحدت و کثرته عقل طوته من تا نور خدا اکا هادی
 اولمیخجه و عقله بر معنی ادرال آید من تاسق اکا هدايت قیلمیخجه * مشنوی * عشق خواهد این سخن بیرون کند *
 آینه غماز نبود چون بود * یعنی ای عقلی مقتضی ظهور کلام و مرید صدور معنی و مراد دین عقلا تحقیق بونی بویه
 بیلکه عشق اقتضا ایلر عقل دکل * که بوی آینه جانده نمایان اولان و جوه کلام بیرون اوله و ظهوره کله و کتابلده قاله
 و ارشاد قیله عشق مقتضای ظهور معانی در کما کان شأنه فی الازل کما اخبر الله عن حبه الازل بان قال کنت کثیرا محفيا
 فاحببت ان اعرفی (پس اولابو کلمات عالمک بطوندن ظهور فی حب ازلی اقتضا ایدوب و نفس رحمانی واسطه سبیل
 ظهوره کلوب صحائف کونده موجود اولدی پس انسان دخی بر کون جامع و نسخه الهی در اول عشق ازلی استر که
 آنک در و تنده مستور اولان و جوه معانی نفس انسانی واسطه سبیل ظهوره کله و حقایق اسرار طالع عیان اوله
 تا طالب و عاشق حقیقت عشق ندریله و معشوقی نه یوزد ندر بویه پس آینه جان مصفا و لیحق و زنگار ما سوادن جلا
 بولیحق و جوه معانی و زرخار حقایق انده نمایان اولمغه چاره یوقدر هر نه یوز که عالم غیبیدن کورینور البتته آینه جان
 آتی غماز اولور زیرا آینه غماز اولمق نیجه اولور * مشنوی * آینه جانست از ان غمازی * زانکه زنگار از رخس
 ممتازی * بویست مستطابی دخی سوال مقدره جوابدر کان دیمک لازم کلدی که بوی آینه جان خود هر انسانده واردر
 پس نیچون عشق بزم آینه من ده صور معانی اظهار قیلور و جائز آینه سی بو کونه اسراری نیچون غماز اولمز جواب
 با صواب بودر که ای سوال کننده سنک بحالک آینه سی اول جهتن غماز از دکلدر که آنک رخندن زنگار ما سوا
 ممتاز دکلدر پس آینه جان و مرآت جنانکه با صلنسه انده صور معانی کور لمکدن قالور و مصلقه ذکرا لله ایله اکا جلا
 و بر مک لازم اولور (کما قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان القلوب تصدء کما یصدء الحديد قالوا وما جلاؤها
 یا رسول الله قال ذکر الله زنگار دلی بالآینه که ذکر الله دن اولی بره مصلقه اولمز (کما قال علیه السلام ان لکل شی صقالة
 و صقالة القلوب ذکر الله) واللهم کمالیه ذکر آینه که بادی بروی مری هادینک وجودندن اعلا کسه اولمز
 (کما قال علیه السلام ان الله عبادا اذاروا ذکر الله) پس آینه جان بالک اولمی نفسک سقامت معنویه دن
 صحت بولسنه موقوفدر و نفسک اصلاح و صحتی لقاسی رؤیت الهی اکدر ان طیب الهینک صحبت و تربیه سنه
 مربوط و مرهوندر پس جانک صافی اولمی و نفسک سقامت معنویه دن خلاص اولوب صحت بولمی بروی
 صادق و طیب حاذق کسنک صحبت و تربیه سنه متوقف اولدیه بو حکایتی تفهیم السالکین و تعلیم الاطالین
 ایراد ایدر لر تا کم صورت حکایه دن طالب اولنر مراده و اصل اوله لر و نفسک اصلاحی بولنی بیلر لر (داستان
 عاشق شدن پادشاه کنیز کی را * و خریدن پادشاه اورا * و زنجور شدن کنیزک و تدبیر پادشاه در معالجه او) مشنوی
 بشنوید ای دوستان این داستان * خود حقیقت نقد حال ماست آن * ای دوستان حقیقت بو حکایتی کوش ایدک
 خود فی الحقیقه او داستان بزم حالمز در زیر ابو حکایه دن مال و مقصود بودر که (مثنوی) بودشاهی در زمانی پیش ازین
 * ملات دنیا بودش و هم ملک دین * جسد خلق اولمز دن حقیقتده اول بر پادشاه روح واردی ملک دنیا و هم ملک
 دین یعنی سعادت دارین آنک وجودنده موضوع ایدی (مثنوی) اتفاقا شاه روزی شد سوار * با خواص خویش
 از بهر شکار * اتفاقا پادشاه روح بر کون کنیدی خواصیه یعنی قوای علمیه و عملیه سبیل اسب همت و عزیمته سوار اولوب
 شکار معرفت ایچون مرآت وجودی سیر ایلدی (مثنوی) یک کنیزک دیدش بر شاه راه * شد غلام آن کنیزک جان شاه
 پس گذرگاه خواص و عوام اولان شاه راه دنیا به کلدکده روح حیوانی کنیز کن کوروب و آنک لطافت و ملاحظت
 مشاهده قیلوب در حال جان شاه آنک اسیر و غلامی اولدی (مثنوی) مرغ جانش در قفس چون می طپید * داد مال
 و آن کنیزک را خرید * آنک جانی مرغی قفس تنده چونکم طبطباب واضطراب قیلدی پادشاه میل و محبت مالی
 اکاروبوب آتی تحت تصرفنه الدی (مثنوی) چون خرید او را و بر خوردار شد * آن کنیزک از قضا بیمار شد *
 چونکم شاه اول کنیز کی الدی و بر خوردار اولدی ولیکن کنیزک نفس قضایه بیمار اولدی و غیره محبت واسطه سبیل
 شکوفه جمالی صولدی معلومدر که هر زمان انسانک مرادی حاصل اولمز و هر کس کیف مایشاه مقصود ینه واصل
 اولمز (مثنوی) آن یکی نخواست و پالانش نبود * یافت پالان کرک نخرادر بود * مثلاً اول بر کسه مر کب

جسمانی طوئدی انک بالان نعمت دنیوی می اولدی چونکه نعمت بالان دنیوی بی بولدی کرک موت و سبع سقامت
 مرکب تنی قایدی * مثنوی * کوزه بودش آب می نامد بدست * آب را چون بافت خود کوزه شکست * بر مثال آخر
 دخی بو خصوصه بیورر که بر کسه نیک کوزه وجودی و ارادی زلیکن الله آب مقصودی کلدی چونکم آب مقصودی
 بولدی خود کوزه وجودی شکست اولدی * مثنوی * شه طیبیان جمع کرد از چپ و راست * گفت جان هر دو در دست
 شمس است * و الحاصل روح سلطانی روح حیوانینک بو بیمار لغت کورد کده بین و شمالدن علماء مقلدین و مشایخ
 مزورین جمع ایلدی و بونلری مصلح نفس قیاس ایدوب هر ایکیز لک جانی سزلک الیکز ده درد یوب سویلدی * مثنوی *
 جان من سہلست و جان جانم اوست * درد من و خسته ام درمانم اوست * اکمال تعشقندن کندی حیاتی سہل
 عدا ایلدی و بونلر دیدی بنم جانم سہلدر بنم جانم جانی اودرین درد من و خسته یم درمانم اودر * مثنوی * هر که
 درمان کرد هر جان مرا * برد کج و درو مرا جان مرا * هر قنغی حکیم که سزلردن بنم جانم منزله سنده اولان تقصیر درمان
 قیلدی اول الور بنم کج قلبی و در ادمی و مرا جان اختیار می دیوسویلدی پس بو طائفه کندیلری مصلح و مرئی زعم
 ایلد کارندن * مثنوی * جله گفتندش که جانبازی کنیم * فهم کرد آریم و نبازی کنیم * پادشاه جله سی دیدیلر که
 جانبازلی ایدم لازم کور سه فهم جمع ایدوب ایلزاق یولنه سکیده لم دیدیلر * مثنوی * هر یکی از ما مسیح عالمیست
 * هر ادم را در کف ما مرهمیست * و بزدن هر بر مرهم مسیح عالم و حیاتی بخش بنی آدم درد بود عوا ایلدیلر هر ادم ایچون بزم
 المزدہ بر مرهم وارد رسویلدیلر * مثنوی * کر خدا خواهد نکفتند از بطر * پس خدا بخودشان عجز بشر * و کبرلرندن
 انشاء الله دیدیلر خدای متعال دخی بونلر بشریتلرینک عجزنی کوستردی پس انسانه لازم و واجبدر که اولابر کاره
 باشلد قدہ بن بونی اشرم دیمہ مکر انشاء الله دیمکہ نہ کم حضرت حق حبیبہ تنبیه و عبادتہ تعلیم ایدوب بیورر لر که
 (ولا تقولن لشيء اني فاعل ذلك غدا الا ان يشاء الله) حضرت سلیمان علیہ السلام دخی ترک استئنا ایلدیکچون
 جناب حق اے عجز بشریتنی بیلدر دیک حدیثله نابتد رتہ کم صحیحینده وارد اولدی (عن ابی هريرة قال سلیمان
 لا طوفن الیله علی تسعین امرأه کلھن تأتي بفارس یجأھد فی سبیل الله فلم یقل ان شاء الله فطاف علیھن فلم یحمل
 منھن الا امرأه واحدة جاءت بشقرجل وایم الذی نفس محمدیده لوقال ان شاء الله لجاهد وافی سبیل الله فرسانا جمعون
 پس معلوم اولدیکہ هر شیده استئنا ایلک لازم و واجبدر ولیکن استئنادن مر ادا انجق قولہ اولان استئنا دکار بیلکہ
 استئنا نیک معناسی و حقیقیله متصف اولقدرا کر لفظ استئنا بی تارک اولسه معنی قلبی حاضر قیامد رتہ کم بیورر لر *
 * مثنوی * ترک استئنا مر ادم قسوتیست * فی همین گفتن کہ عارض حالتیست * مر ادم فتح میله ده جائزدر قسوت
 محله غفلت دخی نسخه در تقدیر معنی ترک استئنادن مر ادم بر قسوت قلبدر یعنی الله معرفتندن و حول و قوتندن
 مرده و بزر مرده اولق و فسرده قالمقدیر بخسه همان اول عارض اولان حالت دکادر ما شمع می فتح میم ایلد مر ادم اوقیوب
 ترک استئنا آدم ایچون قسوتدر دیمکہ حضرت آدمه بومعنی جائز اولمزدیمش و اولاد آدمه آدم دیمک جائز دکادر
 دیوبعض دلایل ضعیفه ایراد ایلشد * کہ کلامنک ضعفی قوت عقلی اولان کسبہ قتی روشن و واضحدر قلبتأمل
 مثنوی * ای بسا آورده استئنا بگفت * جان اوبا جان استئناست جفت * ای چوق کسه اگر چه انشاء الله دیمکی
 گفت ولسانه کتورممشدر ولیکن اول کسه لک جانی استئنا بگفت اولمشدر جان استئنا قو حید افعالدر و قو حید افعال
 بو حدیثک مفہومیدر کہ بیورر لر (اللهم لا مانع لما اعطیت ولا معطى لما منعت ولا راد لما قضیت ولا مبدل لما حکمت
 ولا ینفع ذالجد منک الحد) یعنی مانع و مضار و نافع الله ایدوکن بیلک جان استئنا در و قو حید افعالدر و دخی
 ما شاء الله کان و ما لم یشاء لم یکن شیئا) حدیثک معناسی بولق جانی جان استئنا بگفت قیلقدیر * مثنوی * هر چه
 کردند از علاج و از دوا * کشت رنج افزون و حاجت ناروا * پس اول بر کبر اولنلر کبر لر کبی (نسوا الله فانسیهم انفسهم
 آیتنک مصداقجه جان استئنا بیلکہ لفظ استئنا بی او نودوب الله تعالی ده بونلر نفسلر نہ نافع اولان شیئی انسا ایتدروب
 کنیزک نفس حقندہ هر نه کمعلاجدن و دوا دن ایلدیلر سه نافع اولیوب انک رنجی زیاده اولوب بونلر حاجتی ناروا اولدی
 مثنوی * آن کنیزک از مرض چون موی شد * چشم شه از اشک خون چون جوی شد * و اول کنیزک نفس طیب
 حاذقه و مرئی صادقہ و یرمدیکندن مرضدن نزار و تخیف موی کبی اولدی پادشاهک کوزی قانلو باشند ایرمق کبی
 اولدی یعنی روح سلطانی نفسک بو حالتن کوروب مبالغه ایلد کر یہ قیلدی * مثنوی * از قضا سرکنکین صغرافزود
 * و روغن بادام خشکی می نمود * قضای الهیدن سرکنکینک خاصه سی دافع صغرا لوق ایکن زیاده ایلدی بادام یاغنک
 خاصیت طبیعیه سی رطوبت و یرمک ایکن بیوست کوستردی * مثنوی * از هلیله قبض شد اطلاق رفت * آب آتش را
 مدد شد همچونفت) هلیج دید کلری معروف ملین دارودن قبض واقع اولدی اطلاق کندی یعنی برعکس اولوب

ایست زائل اولدی آتک خاصیتی دفع حرارت و عطش ایکن آتش درونه معین اولدی نفت یاغی آتسه معین اولدی کبی
 بویتلرده مذهب طبیعیه ده اولنله و یا خود آنلر مذهبیه میل قیلنله تنبیه و تعریض وارد رزیرا طبیعیه مذهبیه
 اولان حکمانک اعتقادی بودر که هر شینک تأثیری مستقلا کندی طبیعتند ندر دیرلر و مؤثر حقیقیدن غافل اولورلر
 پس بعض زمانده حکیم مطلق بعض شینک خاصیتی ازاله ایلر مثلاً سر کنجینک خاصه سی مزیل صغرا ایتمک ایکن
 و بادام یاغنک خاصه سی دفع یبوست قیلای ایکن و هلیجک خاصه سی لیفت و یرمک ایکن و آتک خاصه سی دفع حرارت
 قیلای ایکن خاصیتلری زائل اولور و طبیعتلرینک مقتضاسنک خلاقی اوزره عمل قیلور پس مذهب طبیعیه باطل اولور
 زیر هر شیء بطبعه مؤثر ایستلر ایسه طبعنده یابس اولان مرطب اولمزدی و مرطب اولان دخی یبوستی زیاده قیلزدی
 و ملین اولان قبض و یرمز و قابض اولان لیفت ابر کورمزدی پس معلوم اولدی که هر شیده مؤثر حقیقی خدای تعالیدر
 اشیاء کل و الله اعلم (ظاهر شدن عجز حکیمان از معالجه کنیزک پیر پادشاه و روی آوردن بدرگاه خدا و خواب دیدن پادشاه
 مبشر غیبی را و یافتن طبیب الهی و حاصل شدن مراد او * مثنوی * شه چو عجزان حکیمان را دیدی * پابرهنه جانب
 مسجد دوید * پادشاه چونکم اول حکیم لرک عجزی کوردی یعنی کنیزک مر ضنه علاج ایلکده انلرک عدم قدرتی
 مشاهده قیلدی یالن آتی مسجد جانبیه بلدی یعنی خلع نعلین ایلدی که عند التحقیق متوجه الی الله اولان سالک
 پابرهنه اولمقدن مراد خلع نعلین دنیا و آخرت قیلقدن و یا خود نعلین جسمانیت و روحانیت خالق اولمقدن و محو و فنا
 مرتبه سی بولمقدن و یا خود کما اشار المشیخ الی هذا المعنی فی قوله تعالی (فاخلع نعلیک انک بالوادی المقدس طوی
 قال فی تفسیر الغرائب ای اخلع هملک لاهلک و لغنک اواخلع حب الدنیا و حب الآخرة عن قلبک و لهذا قال صلی الله علیه
 وسلم الدنیا حرام علی اهل الآخرة و الآخرة حرام علی اهل الدنیا و هما حرامان علی اهل الله * مثنوی (رفت در مسجد سوی
 محراب شد * سجده کاه ازاشت شه پر آب شد) مسجد ایجره کندی محراب جانبیه متوجه اولدی سجده کاه پادشاهنک
 کوزینک باشندن پر آب اولدی یعنی وافر بکا ایلیموب اغلدی بونده اشارت وارد رشول معنایه که بر کسه مضطر اولسه
 و حضرت حقن بر مرادی رجا قیلسه مسجد جانبیه کیده و قبله به متوجه اوله و حضرت حقه بکا و تضرع ایله سجده
 ایده دعا سنک استجابتنه بوصفتلر وسیله اولور * مثنوی * چون بخویش آمد ز غرقاب فنا * خوش زبان بکشاد
 در مدح و ثنا * چونکم اول پادشاه غرقاب فنادن کندی به کلدی یعنی مرتبه محو و فنا کادی حضرت حقه
 مدح و ثنا ایلکده زبان خوش اجدی زیر حضرت حق حمد و مدح اولغنی سور (کما قال علیه السلام ان الله یحب
 ان یحمد) و عبادندن کندی به ثناء جیل قلغنی طلب ایلر (کما قال الشیخ الاکبر فی الفصوص ان الحضرة الالهیه تطلب
 الثناء الجمیل من عباده) و لهذا تقدیم مدح و ثنا استجابت دعایه شرط اولمدر * مثنوی * کای کینه بخششت ملک
 جهان * من چه کویم چون تو میدانی نهان * ای وهاب مطلق ملک جهان سنک کینه بخششکدر بن نه سوله یم
 چونکم سن نهانی یلور سن و قلعه اولان اسرار اوله و آخر عالم اولور سن * مثنوی * ای همیشه حاجت مارا پناه *
 باردیکر ما غلط کردیم راه * ای دائمایزم حاجتمزه پناه اولان اله و ملجاء و مأوی اولان پادشاه کبر و بزر بولی غلط ایلدی یعنی
 سنک کبی کریم و رحیم و علیم و حکیم و هابدن رجا ایتمکی قویوب عاجز و محتاج اولان حکیملردن دوا و شفاعتی ایلدی *
 مثنوی (لیک کفتی کر چه میدانم سرت * زود هم پیدا کنش بر ظاهر ت * الهی اگر چه یوردل بن سنک سرکی یلورم
 و سنک درونکه و ما فی الضمیر که عالم اولورم) (کما قال الله تعالی) وان تبهر بالقول فانه یعلم السر و اخفی) ولیکن سن ای بنده
 علی الفور اول سرکی ظاهر لسانک اوزره ید الیه و آتی بکا دعایرله اشکاره سوله (کما قال الله تعالی) ادعونی استجب لکم
 * مثنوی * چون بر آورد از میان جان خروش * اندر آمد بحر بخشایش بجوش * چونکم پادشاه میان جانندن
 و درون جناندن خروش کتوردی و نیاز و تضرعی مرتبه کاله یتوردی خدای تعالینک عطا و بخشایشی دریاسی
 جوشه کلدی و انک دعا سن قبول قیلدی * مثنوی * در میان کریمه خوابش در بود دید در خواب او که پیری رونود
 اول پادشاهی کریمه میانده ایکن نوم قایدی واقعه ده کوردیکه اکابر پیر یوز کوستردی * مثنوی * کفت ای شه
 مرده حاجات رواست * کر غریبی آیدت فردا زماست * اول پیر پادشاهه ایتدی ای پادشاه بشارت سکاسنک حاجتک
 روادرا کر سکایارین بر غریب کلور سه اول بزندنر * مثنوی * چونکه ایله و حکیم حاذقست * صادقش دان
 کوامین و صادقست * چونکم اول غریب سکاکله بونی بویه بیل که اول حکیم حاذق در آتی صادق بیل که اول امین
 و صادق قدر که شائبه کذبیدن اول مبر او مقدسدر * مثنوی * در علاجش سحر مطلق رایین * در مزاجش قدرت حق را
 بین * انک علاج و تربیه سنده سن سحر مطلق کور یعنی سبی ادرالک ناسدن خفی اولان صنع مطلق انک علاجنده
 کور سحر سبی عیون ناسدن خفی اولان شیشه دیر لر آنک من اجنده قدرت حق کور که فی یسم و بی بصرو بی عشی

ربی بیطش حدیثش مقتضای سجد اول حقه سبع و بصیر و حق الیه قوی و قدر در * مثنوی (چون رسید آن وعدگاه
 و روز شد * آفتاب از چرخ اختر سوز شد * چونکم اول وعده نک وقتی یقشدی و روز اولدی آفتاب چرخ جانبدن
 اختر سوز اولدی یعنی شعنه نوریه کواکبی محو قیلدی * مثنوی * بود اندر منظره شه منظر * تایید آنچه
 بنزدند سر * پادشاه منظره ده یعنی قصرینک پنجره سنده بود واقعه نک ظهوری ایچون مترقب و منتظر ایدی تا کم کوره
 اول غریب و عجیب اولان پیریکه اکسیرنده کوسترد بیلدر سر تقدیرنده اولور * مثنوی (دید شخصی فاضلی پر مایه
 آفتابی در میان سایه * پادشاه کوردی بر فاضل پر مایه بر شخصی مثلاً سایه ماییننده بر آفتاب ایدی یعنی سایه
 جسمک میبایسته بر آفتاب معنوی و نور الهی ایدی جسد شریفی مانند فی روح لطیفی آفتاب عالم طی کبی ظهوره
 کلدی * مثنوی * می رسید از در زمانند هلال * نیست بود و هست بر شکل خیال * اول فاضل پر مایه اولان شخص
 ایرادن ایرشدی هلال کبی هلال کبی اولمی نور آیتنه و کثرت ریاضتدن تحافت جسمنه اشارت اولور بحسب الظاهر
 یوق ایدی دیده ناسدن مرتبه سی مخفی اولدی اعتباریه اما بحسب الباطن خیال شکلی اوزره وارایدیکه خیال اگر چه
 بحسب الظاهر یوقد ولیکن بحسب الباطن وارد مثنوی (بیت و ش باشد خیال اندر روان * توجهانی بر خیالی بین
 روان * روح روان ایچره قوت خیالی یوق کبی اولور لیکن سن جهانی بر خیال اوزره جاری و روان کور که خیال جمیع
 جهانده متصرف ذرا کابر و اساطین اولیا و مشایخ عرفا عالم مثاله مسمی بر عالم اثبات ایدوب بیورر لر که عالم اجسام
 مادیه و عالم ارواح مجرد ماییننده بر عالم وارد که اجسام کثیفه دن لطیف و ارواح لطیفه دن کثیف قابل تجزی
 و انقسام اولقده اجسامنه مشابه و هیولی و صورتدن مجرد اولقده ارواحه مساویدر و هر شیکه بوعالمده موجود در
 البته انک مثالی اول عالمده مشهود در یا صورتی متحد اولقده غله ته کم صونک مثالی عالم مثاله سودا و له و اخلاق مر ضیه
 و اعمال صالحه نک مثالی بساتین و ریاحین و ثمار و انهار لذه للشاربین و اخلاق رذیه و اعمال سیئه نک مثالی
 ظلمات و غیاهب و حیات و عقارب و غساق و غسلین اولور پس ارباب سلوک بومقامی ایکی قسمه منقسم ایشلدر لر
 عالم ارواحه تعلق جهتندن خیال مطلق و عالم مثال دخی دیر لر و عالم اجسامه تعلق طرفندن عالم خیال مقید دیر لر که
 بوناسک وجودنده اولان خیالات و دخی عالم رویه کور ذکر خیالاتدر * مثنوی * بر خیالی صلحشان
 و جنکشان * و زخیالی نخرشان و تنکشان * بر خیال اوزره در بو خلقک صلی و جنک بر خیال اندر بو خلقک نخری
 و عیب و تنکی * مثنوی * ان خیالاتی که دام اولیاست * عکس مه رویان بستان خداست * بویست مستطابی سوال
 مقدره جواید رکان دیمک لازم کلدیکه جمیع عالمک صلی و جنکی بر خیال اوزره و جمله خلقک نخری و تنکی بر مال اوزره
 اولیحق پس اولیاء الله دخی زمرة عالمیان کبی بو خیاله مقید لر میدرانلری بوجمله دن اخراج ایدوب بیورر لر که
 اول خیالات که اولیاء الله دامی و زما میدر بستان خدا نک مهر ولرینک عکس میدر بستان خدا دن مراد مرتبه
 واحدیت اوله اشجار و ثمار اسماء و صفاته مقام اولدیغی ملائسه الیه و بومرتبه واحدیت بستانک مهر ولرندن مراد
 اسماء و صفات اولور و بومهر رویان اسماء و صفاتک عکسی تجلیات صفاتیه اولور و اولیه اولیحق معنی بستان خدا اولان
 مرتبه واحدیتک مهر ولرینک تجلیاتی که بوعالم خلقنه نسبتله خیالات کبیه در اولیایک دامیدر دیمک اولور و جمیع انبیا
 و اولیایه تجلیات الهیه نک دام و زمام اولمی خود محقق در و یا خود بستان خدا دن مراد مرتبه اعیان ثابته اوله که
 فی الحقیقه نظرگاه خدادر مهر ولرندن مراد انبیای عظام اوله که نفس الامر ده الله نوریه منور لر در و عکس لرندن مراد
 انلردن ظهور ایدن علوم و احکام اوله بوقدر برجه معنی بستان خدا اولان اعیانک مهر ولرینکه انبیای عظام در انلر
 عکس لرینکه انلردن ظهور و صدور ایدن علوم و احکام در اولیایه دامد ر زیر اهر ولی البته بر نینک قدمنده و بر رسولک
 شرعنده در اولیه اولیحق مقید دام علوم و احکام انبیاء و ملری صحیح اولور و بوعالم و احکامه خیالات اطلاق اعراض
 اولدیغی جهتندن اولور و الله اعلم * مثنوی * آن خیالی را که شد در خواب دید * در رخ مهمان همی آمد دید *
 شول بر خیالی که پادشاه واقعه ده کوردی اول مهمان غیبینک رخنده ظاهر کلدی و مثل فلق الصبح رؤیایی
 بعینه واقع اولدی زیراتصویرات خیالیه ایکی قسمه منقسم در بر قسمی اولدر که صور خارجیه به مطابق اولمیه
 و بوقسمه تعبیر واقع اولور و قسم ثانی اولدر که مطابق اوله شول شیکه انک صورتی تصویر اولمشدی خارج خیالده
 یعنی اول صور خیالیه نک خارج خیالده اولان صور محسوساته مطابقی اولان قسم اتدن کشف دیمکله
 و امور غیبیه اطلاع دیمکله تعبیر اولنور و تأویل و تعبیریه محتاج اولمز ته کم حضرت رسولک علیه السلام
 بغض واقعه سی کبی (کاذک فی القرآن لقد صدق الله رسوله الرؤیا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله
 آمنین محلقین رؤسکم و مقصرین) پس حضرت رسول قبل الخروج الی الحذیثه واقعه ده کند و بی اصحابیه مسجد

حرامه امن اوزره باشلرین قازیدر اولد قلمی سالدده داخل اولور کوردی پس هجرتدن التی بیل صکره بعینه ظهوره
 کلوب بومنوال اوزره داخل اولد یلرپس اول حضرتک اکثر کوردیکی بوقیلدن اولوردی ته کم حضرت عایشه دن
 هر ویدر که یوررلر (اول مابدی به رسول الله من الوحي الرؤيا الصادقة فكان لا يرى رؤيا الا خرجت مثل فلق الصبح
 كما يناتفصه في شرحنا في نقش الفصوص في فص الاحقاقية * مثنوی * شه بجای حاجبان در پیش رفت *
 پیش آن مهمان غیب خویش رفت * پادشاه زیاده خط و سرور زدن حاجبیرینه قارشو ایلر و کندی واکا استقبال
 ایدی و اول مهمان غیبینک اوکنه بنفسه کند یسی کندی * مثنوی * هر دو بحری آشنا آموخته * هر دو جان
 بی دوختن بردوخته * هر ایکسی اشنالق اوکرش بر بحر ایدی یعنی پادشاه ظاهر علمینک بحری و مهمان غیبی باطن
 علمینک بحری ایدی و بحرین عظیمین از لایه بری بریله اشنالق اوکرش ایدی اول حینده صورت عالمنده دخی اشنالق
 میسر اولدی هر ایکسی جان بحسب الظاهر دکل کسز عالم معناده بری برینه دکلش اولدی و بری بریله اتحاد و ابتلا ف
 قیلدی که ارواح اتحاد و ابتلا فی بدن عالمه کلمزدن اول عالم ارواحده واقع اولمشدر (کما قال صلی الله علیه وسلم
 الارواح جنود مجنده فما تعارف منها ائتلف وما تنافرت منها اختلف * مثنوی * کف معشوقم تو بودستی نه آن *
 لیک کار از کار خیزد در جهان * پادشاه مهمان غیبی به بگونه ادب اوزره خطاب ایلوب دیدی بنم معشوقم سن
 ایدل اول کینزلد کل ایدیکه الحجاز قنطرة الحقیقة در لیکن بوجهانده کار کردن فالقیر یعنی برایشدن بر آرایش
 حاصل اولور * مثنوی * ای مرا تو مصطفی من چون عمر * از برای خدمت بندم کر * ای پیرو فاسی بکا مصطفی
 کبی سن و بن سکا عمر بر صفا کبی ام سنک خدمتکدن اوتری بن کر بغلام یعنی سنک خدمت ارادتک ایچون مراد
 شریفک اوزره سکا خدمت قیلورم ته * مثنوی * حضرت عیسی علیه السلام صلی الله علیه وسلم ایمان
 کتوردی و اول حضرت اکایمان و اسلامی تلقین ایدوب احباب کرین مر سینه شور دی و حضرت عمر رضی الله عنه
 اول حضرتک شرع شر یغنه کالیه خدمت ایدوب دین مبینک ظهوره کلمسینه سبب اولدی و بی نه یاه خدمت قیلدی
 (از خداوند ولی التوفیق در خواستن توفیق رعایت ادب در همه حالها و بیان کردن و خامت ضررهای بی ادبی)
 * مثنوی * از خدا جویم توفیق ادب * بی ادب محروم * کشت از لطف رب * بومخل توفیقک ولی و صاحب
 اولان خداوندن جمیع حاللرده ادب رعایتی ایچون توفیق طلب ایلکده در وادب سزل و خامت و شامتک ضررلری
 بیان ایتک محله در توفیق حق تعالی حضرتی عز اسمه عبد فی کندی نیک رضا و محبتی اولان طرفه سوق ایلمکدر
 صلاح و عبادت و عشق و محبت کبی * مصرع * از خدا جویم توفیق ادب * خدادن ادب توفیقنی طلب ایده لم تا کم
 توفیق الهی ایله دایره ابدن خارج بزدن بی ادبانه و کستخانه کار صادر اولیه ادب جمیع اخلاق حیده نک
 حصولندن عبارتد زیر تحصیل شریعت و تکمیل طریقت ابدله نمکندر (شعر) ادب و النفس ایها الاصحاب * طرق
 العشق کالها آداب * ادب سرمایه سعادت دارین ایدیکنی اشعار و تنبیه ایچون سرور کائنات علیه افضل الصلوات
 یور مشلدر که (ادبی ربی فاحسن ادبی) معنای شریفی ربم بنی تأدیب ایلدی و ادم کوزل ایلدی دیمک اولور پس سالک
 لازمدر که اول حضرتک ایلله مؤدب اوله زیر اسلول و تصوف دید کلمی همان محض ابددر ته کم ابو حفص کبیر
 یوررلر تصوف کله ادب و لکل وقت ادب و لکل حال ادب و لکل مقام ادب و ذوالنون مصری حضرت تری یوررلر که
 علمینک بالادب ظاهر او باطنا خاسا الادب احد باطنا الاعوقب باطنا و الاساء ظاهر الا عوقب ظاهر پس سالک
 کر کدر که اهل دل حضورنده باطنی مؤدب و اهل صورت قننده ظاهری مؤدب اوله تا کم طریقت و شریعتنه مخالف
 ناشایسته وضع ایتکله عقابه مستحق اولیه بی ادب محروم کشت از لطف رب زیر ادب سزایکی عالمده یله لطف الهیدن
 محروم اولدی و ایمان و حیا لباسندن هریان قالدی کما قیل * بیت * ادبدر کیشینک دائم لباسی * ادب سز کیشیلر
 عربانه بکرن (بیت) مایه دولت اید ادبست * پایه عزتی خود ادبست (مثنوی) بی ادب تنهانه خود را داشت بد * بلکه
 آتش در همه آفاق زد * ادب سز یا لکز کند یسی بد طوعمدی بلکه جمیع عالمه آتش اوردی یعنی ادب سز یا لکز کند یسی
 مبتلای بلای دارین ایتدی بلکه نیچه کسه بی دخی اضلال ایلدی و انک شامتی و و خامتی خلق عالمه سرایت قیلدی
 کما قال الله تعالی فی سورة الانفال) و اتقوا قننة الانصیین الذین ظلموا منکم خاصة) یعنی ای مؤمنلر سز بر هیزالک شول
 بلیه و عذابدن که خاصه سز دن ظالم اولان کسه لره اصابت ایلز بلکه ظالمه و غیر ظالمه عام اولور پس ظالمک شامتی
 غیر ظالم اولنلره دخی سرایت قیلور (ولهذا قال الله تعالی ولا ترکوا الی الذین ظلموا منکم النار) پس ظالملره میل
 قیلان و ظلم ایچنده اولنلره نزول قیلان عذاب مبدل اولور و ظلمه بوجهت سدن آفاقه آتش اوزر * مثنوی * مابده
 از ایمان در می رسید * بی صداغ و بی فروخت و بی خرید * مابده بر مقتضای (واتر لنا علیکم المن والسکوی) اسماعندن

قوم حضرت موسایه یشوردی صد اعسز و بیع و شر اسز بونلره و اصل اولوردی (کما قال الله تعالى في سورة البقرة و ظلمنا عليكم الغمام و انزلنا عليكم المن و السلاوی کلو امن طیبات مارزقنا کم و ما ظلمونا و لكن کافوا انفسهم یظلمون) مانده دن مراد من و سلوی در من بعضیلر قولنده خبر زقیق و اکثرلر قولنده ترنجبین یعنی قدرت حلوا سی دید کلریدر سلوی سمائی دید کلری قوشدر یعنی بلد رجین کی بر قوشدر که تیه صحر اسنده هر کون طلوع فجر دن ظهور شمس ده دل آسمان طرفندن بنی اسرائیله بومن و سلوی کلوردی و بونلر استدیک قدراندن بی بیع و شر اسز آ لوردی * مثنوی در میان قوم موسی چند کس * بی ادب گفتند کوسیر و عدس * حضرت موسایک قومناک ایچنده بر فاج کسه ادبسنر یعنی رعایت ادب ایتمیوب قنی صرمساق و مر جک دیدیلر ته * کم حق تبارک و تعالی سورة بقره ده بونلر قولنی و حضرت موسایه بی ادبانه اولان سوزنی حکایه ییور و ب دیرلر (واذ قلتم یا موسی ان نصبر علی طعام واحد لئلا نربک یمخرج لنا مما تنبت الارض من بقلها و قشائها و قومها و عدسها و بصلها قال اتستبدلون الذی هو خیر اهبطوا مصر افان لکم ما سألتم و ضربت علیهم الذلة و المسکنة و باوا بغضب من الله * مثنوی * منقطع شد خوان و نان آسمان * ماندر فچ زرع و ویل و داس مان * آسمانک خوان و نان منقطع اولدی بزما و اوراق زحقی و ویل بل ملک زحقی و زراعت رنجی قالدی داس اوراق مان بزدمکدر * مثنوی * باز چون عیسی شفاعت کرد حق * خوان فرستاد و غنیمت بر طبق * کیر و حضرت عیسی علیه السلام چونکم شفاعت ایلدی حق تعالی خوان کوندردی و طبق اوزره غنیمت کوندردی بر پرینه بر او اسه باء فارسینک ضمه سیله نه معنی صحیح اولور یعنی حق تعالی طبق طولوسی خوان و نعمت کوندردی دیمک اولور حضرت عیسانک اصحابی ایتدیلر یا عیسی سنک ربک سکامطیع اولور می سن اندن استد کده بزه زحمتسز آسمان دن مانده انزال ایده حضرت عیسی علیه السلام جناب حقه دعا ایلدی ته کم حق تعالی حضرت تری کلام مجیدنده سورة مانده نک آخرینه قریب بوم عنادن خبر و یروب حکایه ییورلر * قال عیسی بن مریم اللهم ربنا انزل علینا مائدة من السماء تكون لنا عیدا الاولنا و آخرنا و اية منک و ارزقنا و انت خیر الرازقین * مثنوی * باز کستاخان ادب بکذاشتند * چون کدایان ذلها برداشتند * کیر و کستاخان ادبی ترک ایتدیلر حریص و کدالر کی ذلر قالدر دیر یعنی طمع لرندن ادخار ایچون ذخیره و حصه لر کتوردیلر * مثنوی * کرد عیسی لابه ایشان را که این * دایمست و کم نکرد داز زمین * حضرت عیسی علیه السلام بونلره یلوارمش که بوما مانده نک آسمان دن نزولی دایمدر اکسل اولر عدم نزولنه سوء ظن قیلک و حریص اولوب طمعکار اولمک * مثنوی * بد کافی کردن و حرص اوری * کفر باشد پیش خوان مهتری * بد کمالق و حریصلق ایلک بر اولونک نعمتی قنده کفر اولور حاصل کلام اولدر که منم حقیقی اولان حضرت حقل نعمتی عبده و اصل اولور کن و عبدا ندن روز و بروز نصیبن آلور کن بلکه بونعمت فوت اوله دیوانک ادخار نه حریص اولوق و جمعچون طمع قیلوق حقیقته کفران نعمت اولور * مثنوی * زان کدار و یان نادیده زار * ان در رجعت برایشان شد فراز * اول کورعش کدایوز لوردن و آرلندن اوتری اول نعمت منقطع اولدی وزله بند اولملر له نعمت و رجعت قبوسی اول قومک اوزرینه فراز اولدی یعنی مسدود اولوب اول نعمت منقطع اولدی و ادخار قیلندر قرده و خنازیر صورته مسخ اولدی (کما روی عن جابر رضی الله عنه قال قال صلی الله علیه و سلم انزلت المائدة علی قوم عیسی خبزا و لحما و امرا و ان لا یخونوا و لا یدخروا و لا یخافوا و ادخروا و افسخوا علی صورة القرده و الخنازیر * مثنوی * آبر بر ناید بی منع زکات * وزنا افتد و با اندر جهات * بویت شریف هر عصر ده شرع شریفده بی ادب اولنلر شامت و و خامتنی مبین اولور معنای شریفی اولدر که سحاب یوقار و کلز زمین اوزره امطار قیلز زکاتک منعندن اوتری یعنی اغنیاز کاتبی منع ایلسه لر یغمور یا غمغه سبب اولور و زانک ظهورندن اطراف جهانه طاعون مستولی اولور ته کم بو حدیث شریف بومعنایه دلالت قیلور (قال النبی صلی الله علیه و سلم خمس بخمس ما نقض العهد قوم الاسلط الله علیهم عدوهم و ما حاکموا بغیر ما انزل الله الا فساد فیهم الفقر و لا ظهرت فیهم الفاحشة الا فساد فیهم الموت و لا تطفئوا الکلیل و المیزان الا منعوا النبیات و اخذوا بالسنین و لا منعوا الزکوة الا حبس عنهم القطر و روی عن کعب بن مالک قال قال علیه السلام اذا رایتم القطر قد منع فاعلموا ان الناس قد منعوا الزکوة فضع الله ما عنده و اذا رایتم الوباء قد فشا فاعلموا ان الزنا قد فشا * مثنوی * هر چه بر تو آید از ظلمات و غم * آن زبی با صکی و کستاخیست هم * هر نه که ظلمات غمدن سنک اوزر که کلور اول سنک بی با کلک کدن و هم کستاخلف کدن اولور یعنی انسان فر حده ایکن محزون اولسی و نعمته ایکن مغبون اولسی و صحنی کیدوب سقامت کلسی کندی معصیت و قباحتنک جزا سیدر (کما قال الله تعالی و ما اصابک من سبته فن نفسک) زرا حق تعالی عبده وجودنده اولان نعمتی مغیر اولر حتی عبده کندی عملی و اخلاقنی تغیر قیلیمینجه (کما قال الله تعالی فی سورة الرعد ان الله لا یغیر ما بقوم

حق بغیر و اما بانفسهم * مثنوی * هر که بی باکی کند در راه دوست * رهزن مردان شد و نامر داوست * هر شول
 کسه که بی باک و کستا خلق ایلیم دوستک بولنده مردان الهینک یوان اورچی اولدی و نامر داوادر یعنی هم ضال
 و هم مضل اولور نیجه کسه لری دخی طریق اولمایدن انراج قیلوب کندی کبی بی ادب و کستاخ ایلم * مثنوی * از ادب
 بر نور کشتست این فلک * و از ادب معصوم و پال آمد ملک * بوفلک ادیدن بر نور اولمشدر یعنی تا خلق اولدنبری ادب
 اوزره دور قیلوب امر حقه مطیع اولدیغی سبیلله حق تعالی آفی مشاعل کواکب و نیرین شمس و قرله منور قیلدی
 و ادیدن یعنی ادب سبیلله ملک معصوم و پال کلدی یعنی هر بری ادب اوزره مسیح و ساجد و راکع و عابد اولدقلری
 جهندن خطا و زلادن و نقصان و خلادن معصوم و پال کلدی پس سنک دخی سماء روحل مؤدب اولور سه نجوم
 علوم و فهم ایلیم نور اولور و عقل ملک کبی ادب اوزره مسیح و مقدس اولور سه و عبادات و طاعات قیلور سه عیوب
 ذنوبدن مطهر اولور و لون خطا و معاصیدن پال کلور * مثنوی * بدز کستاخی کسوف آفتاب * شد عزازیل زجرات
 ردیاب (بویته ایکی وجه جائز در وجه اول اولدر که آفتابه اسناد اولنان کستا خلق آفتابک اولیوب خلقک اوله و خلقک
 کستا خلقک شمامتی منیر عالم اولان آفتابه دخی سرایت قیله تا کم خلقک کستا خلقک شمامتی شمسک نورنه حجاب
 اولوب برقاج ساعت منکسف اوله تا خلق اول کستا خلقدن توبه و انابت قیلسون دیوتنبیه الهی اوله وجه ثانی اولدر که
 بو کستا خلق آفتابه اسناد اولنه کان آفتاب فلک چارم اوزره متفرد اولدیغنه مغرور و مجب اوله پس حق تعالی
 مغرور و مجب اولنله و ترفع و تکبر قیلنله تعلیم و تنبیهدن اوتری انک نورنی قرصندن برقاج ساعت زائل قیله تا کم خلقک
 عاقل اولنلری بی ادب لکدن و کستا خلقدن توبه قیله و عجب و کبری کیدروب متواضع و متواضع اوله بعض کسه لر حکما
 و نجمیندن کسوف آفتاب و خسوف ماهتاب بر یسول کسه نک موته دلالت ایلر انک علامتیدردیمش لرو بعضی دخی
 بومذبه ذاهب اولوب اعتقاد ایلمش لرو خصوصه حدیث صحیح وارد اولمشدر که بواعتقاد باطلدر (قال صلی الله
 علیه وسلم ان الشمس والقمر آیتان من آيات الله لا ینکسفان لموت احد ولا حیاته) اول بر عزازیل یعنی شیطان لعین
 و جرأت و جسارتدن رب العالمینک باندن مر دود اولان ابلیس لعین بر نیجه کره هر بری سبب لعنت اوله حق کستا خلقه
 جرأت ایلمشدر اوله (واذ قلنا للملائکه اسجدوا لآدم) آیتنده اولان اسجدوا امر یله جمیع ملائکه ایلیمه مأمور اولمشدی
 جمیع ملائکه امره امتثال ایدوب سجده قیلدی لرا اول ابواسر تکبار ایدوب ترک امره جرأت قیلدی بعده حضرت
 حق جل شانہ (یا ابلیس ما منعک الا تسجد لما خلقت بیدی) دیو امره عدم امتثالدن و ترک سجده دن سوال بیورد قدہ
 ابراز حجت ایتمک جرأت و کبر و انانیت طریقنه کیمکه جسارت ایدوب بوگونه جواب و یردیکه (اناخیر منه خلقتنی
 من نار و خلقتنه من طین) و بونلردن ماعدا (فما اغویتنی) دیککه مولاسنه بالمشافهه خطاب ایلمک جرأت قیلدی
 پس بو کستا خلقله جرأت و جسارتی سبیلله ملعون اولدی و رحمت حقندن محروم و مغبون قالدی پس سالک
 بوقصه لردن حصه بواولدی که کستا خلقدن حذر ایده و ممکن اولدیغی ادب یولنه کیده و الله اعلم بالارشاد (ملاقات
 پادشاه با آن طیب الهی که در خوابش بشارت داده بودند بملاقات او) بویانده ایکی مؤمن بر نیجه زمان مفارقت
 قیلوب بعده ملاقات اولد قدہ مصاحفه قیللرینک فضیلتنه دلالت وارد رفته کم بو حدیث شریف بومعنایه شهادت
 ایلمر (كما قال علیه السلام ما من مسلمین يلتقيان فيتصافحان الا غفر لهما قبل ان يتفرقا) * مثنوی * دست بکشد
 و کار آتش گرفت * همجو عشق اندر دل و جان گرفت * پادشاه طیب الهی به استقبال ایدوب ملاقات ایتمکده
 انی آچوب انی کارلنده طوتدی یعنی زیاده اشتیاقندن تکرار بکرار مصاحفه و معانقه ایدوب کاهی صاغ و کاهی
 صول طرفنه طوتدی زیر ارباب طریقت و اصحاب حقیقت میاتنده الا آن بوسفت اجرا اولنورنه کم سلطان انبیا
 صلی الله علیه وسلم حضرت علینک برادر بزرگوار جعفر طیار حضرت تلی ارض حبشه دن چیقوب مدینه منوره به
 کلد کده حضرت رسوله ملاقات اولد قدہ حضرت رسول علیه السلام انکله معانقه ایلدیلرته کم مصاحبده
 مسطوردر که امام بغوی حضرت تلی بیورر لر عن جعفر بن ابی طالب فی قصه رجوعه من ارض الحبشه قال جعفر
 فخرجنا حتى اتينا الى المدينة فلقيني رسول الله صلى الله عليه وسلم فاعتنقني ثم قال ما ادري انا بفتح خير افرح ام بقدم
 جعفر وعن ابی هريرة اتفقنا على الرواية عنه قال خرجت مع رسول الله حتى اتى خباء فاطمة فقال عليه السلام اثم لكم
 یعنی حسنا فلم يلبث حتى جاء يسعي واعتنق كل واحد منهم صاحب عشتي كبي اول طيب الهی بی دل و جاتنده
 طوتدی یعنی اکاجان و جناتنده برایتدی (مثنوی) دست و پیشانیش بوسیدن گرفت * و ز مقام و راه برسیدن گرفت
 اول پادشاه اول طیب پراقتباهلک انی و النبی اوچک طوتدی بودخی بین المشایخ طریققدر که بر محمد و مکرّم کسه
 سفردن کسه و بر سالک راه حق اکاملاقات ایلسه انی و یوزنی اوچک سفتر رفته کم روایت اخری اوزره محی السنة

مصباحیه امام جعفر اسنادا بگونه روایت ایدر (قال لما قدم جعفر قبل رسول الله بن عیبه) واول پادشاه اول
 حکیم الهینک مقام وراغدن صور مطلق طوتدی بودخی بین الامثال والاقران سنت و طریقه قدر که مشایخن
 واهل سلوک کدن ابکی کسه بری برینه ملاقات ایلد کده دفع وحشت و باعث انسیت والفت اولق ایچون قادمک
 مقامندن وراغدن سوال قیل و سلوک و طریقه کور دیک آیت و عبردن مستفسر اوله * مثنوی * پرس پرس
 مر کشیدش تا بصدر * گفت کنی یافتم آخر بصبر * اکا صور ارق و مقام و منزلندن استفسار قیله رقی صدره
 چکدی و تعظیم و تکریم الیه مقام اعلایه اجلاس ایدی ویدی بر کج بولدم و سنک کبی بر خزینة رحمانه واصل اولدم
 آخر صبر الیه * مثنوی * گفت ای عذیه حق و دفع حرج * معنی الصبر مفتاح الفرج * واول پادشاه دیدی کم ای حقیق
 ارمغانی وای دافع زحمت و حرج وای معنی * کلام الصبر مفتاح الفرج * مثنوی * ای لقای توجواب هر سوال *
 مشکل از تو حل شود بی قیل و قال * ای طیب الهی سنک لقای شریفک هر سوالک جوابید در مشکل سندن حل
 اولور بی قیل و قال یعنی سنک انوار بالک و اسرار و احوالک واسطه سیله و ملاقات شریفک و مصاحبت لطیفک بر کاتیله
 مشکلات علوم و معضلات فهوم بی قیل و قال و بی جواب و سوال حل اولور و طالبک قلبنه ظهوره کلور که اصحاب
 ولایت اولان مرشد کاملک کرامتنک بر علامتی دخی انک خدمتمنده اولان طالبه مشکلات بی قیل و قال حل اولمشدر
 مثنوی * ترجمانی هر چه ماراد دلست * دستگیری هر که پایش در گلست * ای عالم سردان هر نه که علوم و عرفاندن
 بزم قلجزه نهاندرا کاتر جانسن یعنی مافی الضمیری مبین و معبر اولان بر عارف زبان دانسن هر شول کسه نک که
 پای جانی و حل بشریتده و آب و گل طبیعتده فالمشدر انک دستگیریسن * مثنوی * (مر حبا یا محبتی یا مر نضا یا ان تغب
 جاء القضاء ضاق القضاء * الرحب بالضم السعة والرحب بالفتح الواسع و مر حب مصدر میگرد فعل محذوفک مفعول
 مطلقیدرای آیت مر حبا و سعة یعنی وسعتله کادک و خوش کادک و اصحاب طریقت مابیننده قادم اولنه مر حبا یا محبت
 دیو تر حیب ایلک سنت طریقه قدر ته کم عکرمه دن مر ویدر که رسول صلی الله علیه وسلم حضرت تلیرتک حضور لر بر نه کادم
 سفر دن اول بکامر حسابک مر حسابک یا عکرمه دیدی ابکی کتره و قالت امهانی ذهبت الی رسول الله صلی الله علیه
 وسلم عام الفتح فقال لی مر حبا یا امهانی یا مر نضی ای رضا اولنش وای اجتنبا اولنش اجتنبا من باب الافتعال
 بمعنی الاصطفا یعنی برگزیده اگر سن بدن و یا خود بوقومدن غائب اولور سنک قضا و بلا کادی صحر الرتک اولدی جاء
 وضاق فی صیغه ما ضیده ایراد ایلسی و قوی متحقق اولدیغندن او تریدروان تغب فعلنک مفعولی مقدر در ته بدیده
 ان تغب عنی اوعن هؤلاء القوم جاء القضاء لهم وضاق القضاء عليهم) پس اولیاء اللهک وجود لر بر بردنکه غائب اوله
 البتة اول قوم و اول دیاره نیجه بلا و قضاها تائل و نایل اوله اما وجودش بر قری و همت لطیف لر که بر قومده حاضر اوله
 انلر حرمتنه اول دیاردن نیجه بلیان مندفع اوله ته کم حدیث قدسی حجت قاطع و برهان ساطع در کما قال رسول الله
 صلی الله علیه وسلم حاکما عن ربه قال الله تعالی اذا کان الاشتغال بی غالب علی عبدي جعلت همه ولدته فی ذکری
 عشقنی و عشقته رفعت الحجاب فیما بینی وینه لایسهو اذا سهی الناس کلامه کلام الانبیاء اولنک الابدال حقا
 او انک الذین ان اردت باهل الارض عقوبة او عذابا ذکرتم فیهم فصرفته عنهم (مثنوی) انت مولی القوم من لایستهی
 قدر دی کلا لکن لم ینتهی) ای سلطان حقیقت سن قوم مشایخنک خداوندی و افندیسی سن هر کم سنی استخیه تحقیقا
 هلاک اولدی کلا ای حقائین لم ینتهی اگر منتهی اولوب رجوع ایتمزه سنی استمدن و سلطان العارفین کلام لر بی
 حرف تحقیق و حرف زدع و لام توطنه ایله ایراد ایلسی اولیا و اصفیایه محبت ایتمنلرک هلا کنی مشعردر معاذ الله که
 انکار ایدنلرک هلاک و بلا سنی بطریق الاولی پس حدیث ایله ثابت در کتبات و جادات و جمیع موجودات عالمه تصلیه
 و خیر دعا ایدر لر پس اولیاء اللهه بسبیل الاخری ته کم ابوداود ترمذی ابوامامه دن رضی الله عنه بوحید بی روایت
 قیلور (قال علیه السلام ان الله و ملائکته و اهل السموات و اهل الارض حتی النملة فی حجرها و حتی الحوت فی البحار
 لیصلون علی معلى الناس الخیر) پس بونلره محبت سعادت دارینه مؤدی و انکار و عداوت قهر خدایه مفضی اولور
 * مثنوی * چون گذشت آن مجلس و خوان کرم * دست او بگرفت و برداندر حرم * چونکم اول مجلس واول خوان
 و کرم بکدی یعنی چونکه اسرار و معارف رحمانی و غذا و ذوق روحانی مصاحبندن فراغت ایلد بلر که پادشاهه تمام
 قناعت کادی پادشاه طیب الهینک النی طوتدی و بی توقف محرمی کبی حرمی ایچنه ایلتدی حضرت مولانا
 بونکله اشعار ایلر که مریده لازمدر که جمیع خصوصده مر شده مر اجعت ایدوب حصول مر اداته آنی و سیله قیلوب
 خاص قلبنه آنی ایچرو ایلته جمیع امرا نهاییسنه محرم راز ایدنه تا کم سعادت ابدیه و قرب وصال الهیه میسر اوله
 (بردن پادشاه ان طیب را بر سر بیمار تا حال او را یبند * مثنوی * قصه رنجور و رنجوری بخواند * بعد از آن در پیش

رنجور نشاند (رنجور اولان کنیز کل و رنجور لکنک پادشاه عالمپناه می شد صاحب انقباه قصه سنی او قودی یعنی
 کند یله انک ماینده واقع اولان ماجرای حکیم الهی به من اوله الی آخره نقل ایندی بعد تقریر الاحوال اول حکیم الهی
 رنجور اولان کنیز کل قتنه او توردی بوندن مراد مریدک شاه روحی مریض اولان کنیز کل نفسی طبیب الهی اولان
 می شد کامله بعد تقریر قصتها تسلیم ایندی دیمک اولور * مثنوی * رنگ رو نبض و فاروره بدید * هم علامت
 و هم اسبابش شنید * اول طبیب الهی دخی اول می رضک رنگ رو نبض و فاروره سنی کوردی هم اول رنجورک
 می رضک علایمی و هم اسبابی لسان شاهدن ایستدی مقتضای نسخه نور فر استله علایم و آثار ظاهر دن انک باطننده
 اولان رنجبه مطلع اولوب پادشاهه بو گونه جواب و پردی * مثنوی * گفت هر دارو که ایشان کرده اند * آن عمارت
 نیست ویران کرده اند * دیدی هر داروی و دوائی که اول خود بین و خود نما اولان حکما بونک علاجی خصوصه
 ایلمشدر اول عمارت و دوا دکلدر بلکه خراب و ویران ایلمشدر * مثنوی * بی خبر بودند ز احوال درون * استعین الله
 می یافترون * یعنی اول طبیب الهی دیدی که ای پادشاه علماء رسوم و مشایخ مقلدین بی خبراید بیلر احوال بلو بدن یعنی
 امراض کنیزک نفسندن بن الله صغیرم اقترا ایدن لکنک اقترا سندن کانه بیلد کمری شیتی یلورم دیو ادعالی عین اقترا
 مثنوی * دیدر نج و کشف شد بروی نهفت * لیک پنهان کرد با سلطان نکفت * اول طبیب الهی کنیز کل رنجی
 کوردی اکا پنهان و نهفت اولان اسرار کشف اولدی وانی نور فر استله یلیدی (کما قال علیه السلام ان الله عباد ايعرفون
 احوال الناس بالتوسم وليكن اول سري پنهان ایلیدی سلطانه دیمدیکه قلوب الاحرار قبور الاسرار در امانه الله
 اولان اولیابی اذن خدا بر که نک باطنک سربنی بر آخره اظهار افشا ایازلر بلکه آفی کند ی به یله سوبلزلر
 * مثنوی * رنجش از صفرا و از سودا نبود * بوی هر هیزم بدید آید زدود * اول کنیز کل رنجی صفرا و سودا دن دکل ایدی
 مصرع ثانی سوال مقدره جوابدر کان دیمک لازم کلدی که انک رنجی صفرا و سودا دن اولمدیغی ندن معلوم اولدی
 جواب بیوروب دیرلر هر اودونک رایحه سی دختندن ظاهر کلور یعنی هر شینک علایم و آثاری اول شینک ذاتیه دلیل
 اولور و عارف اثر دن مؤثره استدلال قیلور پس سودا و صفرا دن اولان رنج بلادن اولان رنجبه مشابه اولمز و عشق
 و محبت می رنی هیچ بر می ضه بکزه می اگر چه مرض عشق دخی نجافت و تحول و صغرت وجه و ذبول ابراش ایلر ولیکن
 بو حالت امراض جسمانیه دن اولان حالته مماثل اولمز * مثنوی * دید از زاریش کور از دلست * تن خوشست
 و او گرفتار دلست * اول طبیب الهی اول کنیز کل خسته لغندن کوردی که انک خسته لکی کوکل خسته لکیدر انک
 تنی خوشدر ولیکن او کوکل گرفتاریدر * مثنوی * عاشقی پیدا است از زاری دل * نیست بیماری چو بیماری دل *
 عاشق پیدا در کوکل زار یلغندن یعنی الظاهر عنوان الباطن فخوا نسخه دله مضمر اولان محبت زاری دلدن
 و مرشد دیده و سوزش سینه دن ظاهر و هویدا اولور کما قال صاحب قصیده البردة * بیت * ایحسب الصبان الحب
 منکم * مابین منجم منه و مضطرم * فکیف تکر حبا بعد ما شهدت * به علیک عدول الدمع والسقم * هیچ بر بیمارلق
 یوقدر کوکل خسته لکی کی زیر کوکل جسد مملکنه نسبت ملک کبیدر و اعضا و جسد قلبه نسبت رعایای ملک کبیدر
 بر موجب حدیث شریف روی عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام القلب ملک وله جنود فاذا صلح الملك
 صلحت جنوده و اذا فسد الملك فسدت جنوده فتن قلب صحت و سلامته و اولسه جسدك فساد و سقامتی ضرر و بر من
 اما قلب خسته و شکسته اولسه صحت جسد مفید اولمز پس هیچ بر بیمار لک کوکل بیمار لکنه بکزه می و مساوی کلز
 * مثنوی * علت عاشق ز علتها جداست * عشق اسطرلاب اسرار خداست * عاشق علی جمیع علل و امراض
 جسمانیه دن جدا در انکچون حکما مرض عشقه علاج قیله ممشرو بودرده و ابوله ممشر عارف اولنر شفاء العاشقین
 لقاء المعشوقین دیرلر فلا سغه مذهبنده فالنر علل سودا و یه دن علاج پذیر اولمز بر علتدر دیوسویدر لر خبر لری یوق که
 عشق کتاب هدی و اسطرلاب اسرار خدا در اسطرلاب شول ربع دائره دیرلر که انکله اوضاع و اطوار نجوم معلوم اولور
 و افتابک ارتفاع و انخفاضی ظهوره کلور پس عشق دخی افتاب ذانک و کواکب اسما و صفاتک اسطرلابی کبیدر
 منجم افلاک معانی اولان عرفا اسطرلاب عشقه اسرار خدای و اطوار نجوم علوم اسمایی یلورلر و انکله سماوات
 حقایقه یول یلورلر * مثنوی * عاشقی کر زین سر و کر زان میرست * عاقبت ما را بدان سور میرست * بویست سوال
 مقدره جوابدر کان دیمک لازم کلدی که اسطرلاب اسرار خدا اولان عشق محبت ربانی و هادی مرتبه حقیقت عشق
 سبحاندر عشق مجازیده بو گونه خلعت بولمز حضرت مولانا بویه دینلره جواب با صواب بیورلر که عاشق لکی که
 افراط محبتدر میل شهوانی و حب جسمانی دکلدر پس عشق اولدیغی حیثیتدن کرل حقیقت طرفندن اولسون
 و کرل مجاز و صورت جانبدن ظهوره کلسون المجاز قنطرة الحقیقه فخوا نسخه عاقبت بری اول مقام حقیقه و مرتبه

و حده رهبر در فرضا حقیقت و اصل اولدن عفته متصف اولوب عشقی کتم قیلان عاشق مجاز حالنده اولسه شهید
اولمک مقرر در تنه کم امام سیوطی جامع الصغیره بو حدیثی حضرت عائشه به ابن عباسه دخی اسناد ایتمکله روایت
قیلور (قال علیه السلام من عشق وعف وکتم ثم مات مات شهيدا) حقیقت عشقه و ماهیت جمالده خود تفرقه
و اثبیت یوقدر لیکن بعض عاشقک جمالی مطلق عشقه استعدادی اولمادیغندن محبوب مطلق آتی جمال مقیده مقید
قیلور تا بونده جیل مطلق عشقه مستعد اولور آخر الامر عارف اولوب و کندوی عشقه فنا قیلوب محبوب حقیقی وصالن
بولور * مننوی * هر چه گویم عشق را شرح و بیان * چون بعشق آیم بجل باشم از آن * هر نه که عشق ایچون شرح
و بیان سویلرم چونکم عشقه کلم اتدن استخیا ایلرم انکیچون که عشق صفت ذات الهی ظروف و حروفه صغمز بر بجزنا
متناهدر * شعر * تعالی العشق عن هم الرجال * وعن وصف التفرق والوصال * متى ما جل شئ عن خیال *
یجل عن الاطاعه والمسال * رتبه عشق اتدن عالیتر در که طیور هم رجال اولن پیرامن سر پرده جلالت یول بوله
واصحاب عقول دست افهام و افکار له انک رخسار پر انوارندن نقاب ارتیابی رفیع قیله و پایه عشق اتدن دخی
برتر در که تفرقه و وصاله موصوف و موسوم اوله زیر اهر بار که برشی مرتبه خیال دن برتر اوله احاطه و مثال دن دخی
عالیتر اولور پس عقول و فهمم انک شرح و بیاتده عاجز قالور لر * مننوی * کرچه تفسیر زبان روشنکرت * لیک
عشق بی زبان روشنکرت * اگر چه لسانه مضاف و منسوب اولان تفسیر و تعبیر روشنکرت در لیکن بی زبانک عشقی
لسان الحال انطق من لسان المقال فواستجبه اوضح و روشنکرت در مثلاً بلا مقال اضطراب و الم و صغره وجه و غم
و عدول دمع و سقم عاشقک عشقه شاهد حالدر * شعر * فكيف تنكر حبا بعد ما شهدت * به عليك عدول الدمع والسقم
ایحب الصب ان الحب منكم * ما بین منسجم منده مضطرم * پس بو حالات اولسه بو صفتدر بولمسه مجرد عشقی
تفسیر ایتمکله خود عاشق اولمق محاند * مننوی * چون قلم اندر نوشتن می شتافت * چون بعشق آمد قلم بر خود
شکافت * قلمدن می ادیا الان ظاهرده اولان قلم و یا خود اول وجوده کلان قلم اوله اگر قلم صوری مراد اولور سه معنی
بویه دیمک اولور که چونکم قلم کتاب هر شی بر مقلقه سرعت قیلدی چونکم عشقه کادی قلم کند و اوزرینه طغری شق
اولدی قلمک یارلسی منقطع اولوب یارلسندن کایه واستعاره اولور و انقطاع و انشقاق قلم علی طریق المبالغه
عشقک جلالت و مهابتن اشعار قیلور کان دیمک اولور که قلم رشیک نجرینه سرعت قیلدی چونکم عشقک نجرینه
کادی مهابت و جلالت عشق کامستولی اولوب شق اولدی و یا خود قلمک شق اولسی عشقک کمال لذت و حلاوتن
اشعار قیلور تنه کم بر کسه زیاده طنبو برشی یسه دود اقلری یاریلور پس معنی قلم عشقه کاد کده عشقک کمال لذت
و حلاوتندن شکافته اولدی دیمکدن کایه قیلور و اگر قلمدن مراد قلم اعلا اولور سه شکافته اولسی بحزنندن و عدم
قدرتدن کایه اولور تنه کم معنایه مناسب برده دیر که (اول ما خلق الله القلم فقال له اکتب فکتب ما کان وما یکون
ثم قال له اکتب لا اله الا الله فکتبها ثم قال له اکتب محمد رسول الله فلم یقدر ان یکتبها) پس جمیع اشیایی کابیت ایلیوب
حتی توحید حق دخی کابیت ایلیوب محمد رسول الله بر مغه عاجز اولسند نهکته بودر که حضرت مظهر عشق احددر
پس معنی قلم جمله فی کابیت ایلدی و مظهر عشق اولان محمد لاسرار نه و عشقه کاد کده عاجز قالدی دیمک اولور
* مننوی * عقل در شرحش چو خرد در کل بحقت * شرح عشق و عاشقی هم عشق کفت * عقل عشقک شرحنده
خرکی بالحق لقه یا ندی قالدی یعنی عقل کندوی ورطه شبهات و شکوکدن خلاص ایده میوب و راه عشق و محبتنه
کید میوب عاجز و متخیر اولدی انکیچون الله قوله محبتی و قولک الله اولان محبتی کند و فهمنه مناسب تاویل
قیلدی نه کم اکثر علما و فقه با و عقلا دیدیلر که الله قوله محبتی اکانعام و احسان می ادا یلسیدر و قولک الله محبتی
الله عبادتی اختیار و رضا و امر فی ایشار ایلر سیدر دیر لر بونک امشالی تاویل و توجیه ایدر لر بونلره دیرز که بیت
دیمکله کشی صاحب مسند اولمز * حدیث عشق ای جان مسند اولمز * بواصولی استرسک ارباب و وصولدن استه اصحاب
عقولک کتابیرنک ابواب فصولنده عشق بولمز و عشق وجدانیدر قیل و قال و جواب و سؤاله بیان قیلمز عشق
و عاشقک شرحنی نه عشق سویلر و عشقی ییلان بوییتی تذکار ایلریت (چو عشق آمد هلا ای عقل بکر رتبه مرد آتشی
آی پنبه بر خیز * مننوی * افتاب آمد دلیل آفتاب * کردلیت باید از وی رومتاب * آفتابه دلیل نه آفتاب
اولدی اگر سکادلیل کر کسه اندن بوزد و ندرمه کدا کاغیر دلیل اولمز و عقول و افکارا کایول بولمز (اتفق المشایخ علی
ان الدلیل علی العشق والمعشوق هو العشق وحده ولا سبیل للعقل الیه سالانه محدث و المحدث لا یدل الاعلی مثله کما
سئل عن النوری ما الدلیل علی الله و علی محبة الله قال الله قیل فما بال العقل قال عاجز لا یدل الاعلی عقله عقل سر
کردان انجق کون و مکانده جولان و طیران قیلر آفتاب ذات سبحانه و صفت رحمان اولان حب برذاته نیجه ذلیل

اولور بلکه بوضوح و صمد و ضمحل و متلاشی اولور کما قال الجنید العقل یجول حول الـکون فاذا نظر الى الـمکون ذاب
 * مثنوی * از وی ارسایه نشانی میدهد * شمس هر دم نور جانی میدهد * سایه دن مراد عقل و دخی عقل استدلانه
 آلت اولان اشیا در و شمس دن مراد ذات الهیه در مع صفتی المحبة الازلیة پس تقدیر معنی اول آفتاب احدیت دن
 و ضیاء محبت ذاتیه دن اگر چه عقل سایه سی و کون پیرایه سی نشان و برر شمس حقیقت هر دم اول عقله نور جان و فهم
 و عرفان و برر اول جهت دن عشقه و معشوقه دلالت قیالور بوضوح که نور جان و کل عرفانه بصیر بصیرت عقل منور
 و مکمل اولسه عشقی ندن یلوردی و معشوقه نیجه دلالت قیالوردی (مثنوی) سایه خواب آرد ترا همچون سحر * چون
 براید شمس انشق القمر * شمس دن مراد ذات الهیه در مع صفتی المحبة الازلیة و قدردن مراد عقل در نور القمر مستفاد
 من الشمس فخوا سنج عقل نوری حقدن الـور و انسکه سایه کبی اولان مصنوعی و شمس کبی ضیاء بخش اولان صانعی
 ادرال قیالور مادام که شمس حقیقت تجلی قیلد فیه اولدمکه شمس حقیقت تجلی قیلد سایه کبی اولان عقل و اشیا
 سکا غفلت کتور حکایات مورث خواب اولدینی کبی و دخی چونکم شمس حقیقت تجلی قیلد و محبت ذاتیه ظهوره کاه
 قرع عقل منشق و مضمحل اولور یعنی نوری و وجودی قائم و عقله مدرک اولان اشیا دخی ظهوره کلز فرضا ظهوره
 کلسه مورث غفلت اولور * مثنوی * خود غریبی در جهان چون شمس نیست * شمس جان باقیست اورا امس
 نیست * شمس جان باقی کش اورا امس نیست * دخی نسخه در جهانده خود شمس کبی بر عجیب و بی نظیر سنه یوقدر
 یعنی باقی اولان شمس کبی کما کازوال و غروب یوقدر مصرع نایده اولان شمس مصرع اولده اولان شمسی مفسر اولور
 و اندن بدل اولور * مثنوی * شمس در خارج اگر چه هست فردی می توان هم مثل اونصور بر کرد یعنی بوشمس ظاهر
 اگر چه خارج عالمه فرد بی نظیر در ولیکن هم بونک مثلنی مصور لر تصویر یا نسکه قادر اولور * مثنوی * شمس جان
 کو خارج آمد از اثر * نبودش در ذهن و در خارج تطیر * شمس جانندن مراد جانلر حیات و بر دیک حیثیت دن ذات الهی
 اولسه ده قابل در جانلر نور و کو کلره عبور و سرور و بر دیک جهت دن محبت ربانیه دخی شاملدر پس تقریر معنی ذات
 الهیه و محبت ربانیه کونشی که بوفلک کردن خارج اولدی اکاذهنده و خارج عالمه مثل و نظیر یوقدر دیمک اولور * مثنوی
 در تصور ذات اورا کنج * کو * تادر آید در تصور مثل او * اول ذات الهیه و محبت ربانیه نک تصورات انسانیه ده
 صغملانی قنی یعنی ممکن دکلر تا آنک مثانی تصویره آتی ادرال قیلد زیر عقل و عقل یلیدی و تصور قیلدینی هر نه ایسه
 محدث و مخلوق در (کما قال علی کرم الله وجهه کل ما یعلم عقل فآله خالق) پس عقل یلیدی و تصور قیلدینی مخلوق
 اولیحق ذات الهی و محبت ربانی تصویره کلسدن و عقل آتی ادرال قیلدن منزله در * مثنوی * چون حدیث روی
 شمس الدین رسید * شمس چارم اسمان سر در کشید * روی ذات معناسنه در نه کم قرآنده و حدیثه و جهلک ذات
 معناسنه استعمالی جوق کلسدن و آسمانندن مراد سحاب در و سعاد کر اولور بده سحاب مراد اولق دخی آیتله و حله
 ثابت اولمشدر نه کم (وفی السماء رزقکم) ده ای وفی السحاب رزقکم دیدیلر و اهل تفسیر (وانزل من السماء ماء) آیتنده
 اربد بالسماء السحاب فان ما علل السماء دیو تفسیر ایندی بر پس تقدیر مراد بر خوای الکلام یجر الکلام چونکم شمس
 حضرت تلمیذ حقیقی یوز یک سوزی مرتبه تقریر و بایه تحریر و اصل اولدی چارم فلکک شمسی بر خوای (ان الله
 عباده قلوبهم انور من الشمس) کندودن انور اولان شمس یوز یک سوزین سامع اولدیده سحابه باش چکوب کمال
 استیاسندن سحابی یوزینه نقاب قیلدی و محتفی و مستر اولدی کویا که سحابه مستر اولدی اندن استیاقیلمسی
 اولدی (مثنوی) واجب آمد چونکه آمد نام او * شرح کردن رمزی از انعام او * چونکم اول حضرتک نام شریفی لسانه
 و تقریر و بیان کلدی ذکر المزم شکر النعمة مقتضای سنجه آتی برای شکر نعمت یاد قیاق و آنک انعامندن بر رمزی
 شارح اولق واجب اولدی زیر او من شکر النعمة افشاؤها حدیثک فخوا سنجه اظهار نعمت منع ایدن نعمتک
 شکر فی ادا قیلدی و ولی نعمتی خیره یادایتمک از دیاد نعمته باعث اولدی * مثنوی * این نفس جان دامنم بر تاقست *
 بوی پیرامان یوسف یاقست * جانندن مراد حسام الدین چلبیدر کاقیل فی اول المثنوی و سندی و مسکان الروح من
 جسدی و بوی دن مراد نفس رجائی و تفحات سبحانی و لور و پیراهندن مراد علی طریق الاستعاره حضرت شمسک
 وجودش بر یلدر تفحات یوسف حقیقیه و نسجات محبوب ازلیه به محل اولدینی ملائسه ایله و حضرت مولانا بشیر
 صادق و حسام الدین چلبی یعقوب عاشق منزله سنده اولور مصرع ثانی مصرع اوله علت اولق معناسن اقتضا قیالور
 پس تقدیر معنی بویه دیمک اولور که بودم جانم تو آم اولان حسام الدین دامنم طوتمشدر انکچون که یوسف حقیقینک
 ذات و صفات مظهر اولان وجود را یحه و فایحه سی (انی لا جدریح یوسف لولا ان تفندون) دین یعقوب کبی بوشیر
 یوسف حقیقینک بولمشدر انکچون اول حضرت حالی و اسرار بالنی متقاضی اولمشدر * مثنوی * کز برای حق محبت

سألهای بازگو حالی از آن خوش حالها * بوییت قول مضمر اولی طریق اوزره سوال مقدره جواب اولور کان حسام الدین
 چلبی نه دیدی دیک لازم کادی بیورر لر که دیدی یا مولانا نیجه ییلر اولان مصاحبتک حقیچون اول حالری خوش
 اولان شمسدن برحالی کیر و سوله وانسکله اولان مقالی بزه نقل ایل * مشنوی * تازمین و آسمان خندان شود * عقل
 و روح و دیده صد چندان شود * تا کم زمین جسد و آسمان روح آنک اذ کار بر انوار یله و گفتار حقیقت شعار یله
 خندان اوله و لطافت و طراوت بوله و نور عقل و روح و دیده دل اضعاف مضاعف اوله پس حضرت خداوند کار علی طریق
 الاعتذار کند بیک فناسی و حسام الدین چلبینک اقتضاسنی و اسرار شمسه عدم اقتدارنی بر قاج ایساته دخی الی آخر
 البیان ادا بیورر لر * مشنوی * لا تکلفنی فانی فی الغنا * کات افهامی فلا حصی ثناء * حضرت سلطان الواصلین
 حسام الدین چلبی به خطایا بیورر لر که لا تکلفنی بکاتکلیف ایتمه ای حسام الدین حضرت شمسک مدحنی فانی زیر
 تحقیق سابق فی الغنا فنادیم و فناء عبارتند وجود غیرک اضعاف لاندن یعنی سالت وجودنی و سالت ما سواتک وجودنی
 ذات حقده فنا قیلقدن عبارتند کات افهامی بنم فهمم تدا اولدی فلا حصی ثناء پس بن احصا و اعداد ایدمه مزم
 آنک مدحنی و ثنائی * مشنوی * کل شیء قاله غیر المفیق * ان تکلف او تصلف لا یلیق * کل منصوب در مفعولید در
 قاله نک و قاله ده که ضمیر کل شیء را جعد و غیر لفظا مرفوع فاعلیدر قاله نک تقدیر کلام هر شیء و هر کلامی که
 بیو و شکارک بو گفتار لری یعنی اعتذار اظهاری عدم اقتدار مدح و ثناء شمسه دلالت قیللری مستغرق جمال
 وحدت اوللری اشعار در شول دم که اول حضرت انوار ذات حق مطلع وجود شمسدن متجلی و طالع کور ووب
 و ذرات ممکناتی بر توشش حقیقتله قائم کور بجهت حیران و هائم اولوب علی طریق الاعتذار ممکنات بر توشش بیورر لر که
 بن بومر تبه دهر مست و بیو و شمسک عالمده ایکن مدح و ثنائی ایتمک لایق دیک در زیر ابومر تبه نک کلامی مرتبه
 بشر تبه منفهم اولز * مشنوی * من چه گویم یکرم هشیار نیست * شرح آن یاری که اورا یار نیست * بن نه سولیم
 بنم بر طرمم هشیار دیک در اول برابرک شرنیکه آنک یار و نظیری یوقدر یعنی عشق یار بنم جمع عروق و اعضا و اجزایه
 بر مرتبه تحلل و سرایت ایلشد که من جمیع الوجوه عقله محل قالمشدر پس مستک سوزنی هشیار اولنلر فهم قیلز و محو
 طبقه سنده اولنلر کلامنی صحوه کلمینجه اهل صحوانک کلامندن مستفید اولمز علی الخصوص مست اولان عاشق
 بر یاری شیبیدن سولیمه که آنک موجودات ایچره یاری و نظیری اولیمه یاردن مراد فردانیت حقل مظهری اولان شمس
 الدین تبریزی قدس الله سره العزیز حضرت تلیدر که قطب الاقطاب و فرد الافراد در فرد الافراد اولان کسنه هر عصرده
 بر کسه اولدینی محقق اولد ییچون اکایار و نظیر یوقدر دیک برنده اولور و هذا قال شرح آن یاریکه اورا یار نیست *
 مشنوی * شرح این هجران و این خون جگر * این زمان بگذارتا وقتی ذکر * بو هجرانک شرحنی و بو خون جگرک شرحنی
 ای حسام الدین چلبی بوزمان قوتاوقت آخره دل تا کم محو مرتبه سنده صحوه کاد کده و افاق بولد قدغه عقلک فهم
 ایداریکی قدر اول یاری نظیرک شرحنی سولیم و آنک مقامات علیه و مراتب معنویه سندن بر مقدار نقل ایلیم * مشنوی
 قال اطعمنی فانی جائع * واعتجل فالوقت سیف قاطع * قال حسام الدین چلبی دیر لر حضرت خداوند کاره اطعمنی
 یا مولانا بکا اطعام ایله فانی جائع زیر این آچم و طعام معانی و حقایقه محتاجم و اعتجل بکا اطعمه معارفی و اشریه
 اسرار و لطایفی اطعام ایلکده بحله ایله فالوقت زیر اوقت سیف قاطع بر سیف قاطع و شمسیر صارم کبیر در ائمه اعمار
 انسانی بران اولمده و اوقات بنی آدمه نقصان و بر مکده در امدی انسانه لایق اولان هیچ اوقاتن تضییع ایتمک کرکنز نه کم
 ابن فارض حضرت لری بیورر لر بیت * وکن صارما کالوقت فی کل ماعسی * وایالک علی فیهی اخطر من عسی * مشنوی
 صوفی ابن الوقت باشد ای رفیق * نیست فردا گفتن از شرط طریق * حسام الدین چلبی حضرت خداوند کاره دیدیکه
 ای رفیق صوفی ابن الوقت در فردا بیکلک شرط طریق دیک در زیر اهل طریق اولان صوفی ماضی و مستقبله نظر قیلز طفل
 صغیر پدینک حکمنده محکوم اولدینی کبی صوفی دخی وقتنک حکمنده محکوم و مقید در وقتی نه اقتضا ایلر سه آتی
 کور و آتی مراد ایلر کچمشه و کچکه ملتفت اولمز و اوچنی جلده ده داستان مشغول شدن عاشق بعشق نامه خواندن
 یانده مسطور اولمشدر * مشنوی * تو مکر خود مر دصوفی نیستی * هست را از نسبه خیز نیستی * یا مولانا مکر سن
 خود مر دصوفی دیکلین که این زمان بگذارتا وقت دیکر دیر سن استفهام تقریر ایچوندر یعنی سن خود مر دصوفی سن
 دیک اولور و ارفه نسبه دن یوقلق حاصل اولور دیر سن یعنی موجود اولان شیئه و بره سی و کچک زمانده اوله سیدن فنا
 کلور و عدم اولور * مشنوی * گفتش پوشیده خوشتر سربار * خود تو در ضمن حکایت کوش دار * بن اول جان منزله سنده
 اولان حسام الدین چلبی به دیدم یارک سری پوشیده اولق خوشتر در تا کم نا محرم لاندن خبر دار اولیمه خود سن
 حکایاتک ضمن و عباراتک دروشده قولق طوت تا کم ضمن حکایاتده اولان معانی شریفه ده یارک اسرار نه مطلع

اوله سن وانك عظم شانه شعور بوله سن * مننوی * خوشتران باشد كه سر دلبران * گفته آید در حدیث دیگران *
خوشتران اولدر كه دلبر لك سیری یعنی محبوبان حرم عزت اولان اولیاء اللہك حقیقتك و باطنك علمی سولنش كله
غیر لك حدیثی مابینده تا نا محرم و بیكانه آتی غیر سنك علمی و سیری قیاس قیل و اغیار و نا محرم لدن مقصود بالذات
اولان یارك اسراری پوشیده اوله * مننوی * گفت مكشوف و برهنه بی غلول * باز كو دفع مدهای بوالفضول *
جسد مده جانم منزله سنده اولان حسام الدین چلبی دبدبكه مكشوف و عریان و بی خیانت سرباری کیروس و یلبكاد دفع
و برمه ای فضیلت صاحبی گفتك فائلی جان منزله سنده اولان حسام الدین چلبی در جان دیدی ديك حقیقت معنایه
شعور دن خالیدر * مننوی * پرده بردار و برهنه كو كه من * می نخسبم با صنم با پیرهن * وجهه سرباردن پرده معنایی
قالد و چلبی رفع ایله و عریان و آشكارا سوله كه بن پیرهن ایله اولان صمله یا تمزم یعنی محبوب اولان محبوب ایله و مستور
اولان مطلوب ایله بر مقامده استراحت ایتمزم پس مجاز و كایه پرده لرین و اشارات و حکایه ستر لرین رفع ایله و مطلوب اولان
سری اشكارا و مبین سوله تا كم داماد روحم عروس سربار ایله حجله درونده خلوتخانه بطونده استراحت قیلش
و همخوابه اولش اوله (مننوی) گفتم ارعریان شودا و در عیان * فی تومانی فی كارت فی میان (حضرت خداوند كار جان
منزله سنده اولان حسام الدین چلبی به ویرد كلی جواب با صوابی تقریر ایدوب بیور لرین اول جان مشابه سنده اولان
حسام الدین چلبی به دیدم اكر اویار حقیقتك سیری عریان اوله مرتبه معاینه دهنه سن قالور سن نه اطرافك قالورونه
میانك قالور حقیقت معنی اولدر كه حضرت شمس الدین تبریز سنك سرندن مراد سر وحدت مطلقه در فی الحقیقه
وحدت مطلقه لك سیری عیانه كلكده آتی مشاهده قیلان سالكك وجودی قالمز و كار و میانی محو و فنا اولور و كل
شیء هالك اولوب وجهه باقی ظهوره كلور پس حضرت مولانا حسام الدین افندیك كمال فنایه نوعا عدم استعداد لرین
كوروب آتی محو و فنا مرتبه سندن بلا استعداد منع بیوردیلر تا تدریجك كمال فنایه استعداد حاصل ایلد كدنصكره
حضرت شمسك مظهر اولدیغی وحدت مطلقه سرنه طالب اوله و لهذا بیور لر * مننوی * آرزوی خواه ایلك اندازه
خواه * بر تابد كوهر ایلك بر لك كاه * ای تمذه جانم منزله سنده اولان حسام الدین چلبی آرزو مراد ایسته ولیكن اندازه
ایسته یعنی استعدادك مقداری طلب ایله زیر اركسه استعدادك سنك و راستنده اولان مرتبه لك سرنه طاقت كتوردمز
نته كم بر صمان چوبی طاغك تحملنه طاقت كتوره مز زیر اصمان پیراغك طمانی تحمل ایلكه استعدادی یوقدر
كذلك هر بر مرتبه نك اهلی فوقنده اولان مرتبه نك سرنه طاقت كتوره مز * مننوی * آفتابی كزوی این عالم فروخت
* اندكی كریش ایدجمله سوخت * مثلاً بر آفتابكه اندن بوعالم شعله لندی و ضیا بولدی اكر بر آزا حق درجه سندن
بوعالم جانبینه ایلر و كله چلبی بقیه پس آفتاب حقیقی دخی و محدثات و موجوداته سبحات و جهندن كشف حجاب
ایدوب قریب اولسه جمیع اشیای احراق ایلیدی (كما قال صلی الله علیه وسلم حجاب النار لو كشفها لاحت سبحات
وجهه ما انتهی الیه بصره) و بشر بده و ملكینده اولنردخی از نور حقیقته مرتبه سندن بر درجه زیاده بلا استعداد
تقرب ایلسه محترق اولیدی (كما قال جبرائیل فی المعراج عند الوصول الى سدرة المنتهی لودنوت قدر اتمه لا حترقت
مننوی) قننه و آشوب و خونریزی مجوی * پیش ازین از شمس تبریزی مكوی * ای جانم منزله سنده اولان حسام الدین
چلبی قننه و غوغا و خونریزلق ایستمه كه حضرت شمسك حقیقتك سیری ظاهر اولوق موجب قننه و غوغا و مستلزم
سفنك دما و جنگ و وعا اولور امدی بوندن زیاده شمس تبریزدن سوز سوله وانك حقیقتك سیری نك ظهور فی طلب
ایله كه انك ظهوری سبب قننه و غوغا و خونریزلق اولور * مننوی * این ندارد آخرا از آغاز كوی * و تمام این حکایت
یاز كوی * بوشمس تبریزك سیرك بیانی نهایت طوتمز حکایه نك استاسندن سوله بوری بو كنیزك حکایه سنك
تمامی کیروسوله (خلوت طلبیدن ان ولی از پادشاه جهت در یافتن ریح كنیزك را) مننوی * گفت ای شه خلوتی كن
خانه را دور كن هم خویش و هم بیكانه را * طیب الهی پادشاهه ایتدی ای شاه خانه بی تمام خلوت ایله هم محرم
و خویشی و هم بیكانه بی دور ایله یعنی خانه دهندن و كنیزك كدن غیری بر فرد قالمیه بونده اشارت وارد مریده خلوت
ظاهر و باطنه اولمجنجه و تخلیه خانه دل قیلیمجنجه امر اض باطنه نفسانیه ظهوره كلز و طیب الهی اولان شیخ انك
نه مرتبه مبتلا اولدیغنه حقیقتله كاه اولمز و لهذا كالیله عزت و خلوت قیلغه و بیكانه لدن بلكه محرم و آشنالردن بیله
مجتنب اولمغه اشارت ایدوب بیور لر * مننوی * كس ندارد كوش در دهلیزها * تا برسم زین كنیزك چیزها * اول ولی
كامل و مرشد فاضل كنیزك نفسك مرتضه واصل اولقدن اوتری روح سلطانی به تخلیه طاهر و باطن امر ایدوب
ایتدی بر مرتبه خلوت ایله كه دهلیز زده یعنی ایکی قبوما بیننده كسه قولق طوتمیه تا كم خلوت محقق اولدقه بو كنیزك كدن
لسان حاله و یا مقال الله شیر صورم * مننوی * خانه خالی ماند و يك دیار فی * جز طیب و جز همان بیماری * پادشاه

طیب الیهین چونکم بوکلامی اشتدی انکله عمل ایدوب خانه بی تخلیه ایتدی خانه خالی قالدی بردیار قالمدن طیب
التهی وهم اول بیماردن غیری فالمدی * مننوی * نرم و نرمک گفت شهر نو کجاست * که علاج اهل هر شهری جد است
اول طیب الهی ازل کنیز که نرم و خزن کلام که دأب المرشدین در ملایجه دیدی سنک شهرک قنده در بونده تنبیه واردر
معلم و مرشد اولان کسسه لره که مریض معنوی اولان کسسه لره رفق و ملایعت ایلویه (کما قال علیه السلام ان الله رفیق
یحب الرفق و یعطى على الرفق ما لا يعطى على العنف او ما لا يعطى على ما سواه) و قال صلی الله علیه وسلم المحروم من یحرم
الرفق و قال لعائشه رضی الله عنها علیک بالرفق و بالک و بالعنف و الفحش فان الرفق لا یكون فی شیء الا زانه و لا ینزع من شیء
الا شانه و عن جریر عن النبی صلی الله علیه وسلم قال من یحرم الرفق یحرم الخیر و حضرت حق تعالی غلیظ القلب و لم یغنی
و خلقه خشونت قبلنی ذم ایلویوب غیر بلره ارشاد سورة ال عمرانده یورر لر (فما رحمة من الله لنتاهم ولو کنت
قطا غلیظ القلب لا نفضوا من حولک) اول طیب الهی اول کنیز که ایتدی ای کنیزک زبر اهر بر شهر اهلینک
معالجه سی جدار دته کم عند الاطباء الجسمانیة هر بر شهرک اهلینک علاجنده تفاوت مقرر در کذلک عند الاطباء
الروحانیة شهر معنویدن هر بر شهرک اهلینک تربیه و علاجی دیکر در (ولهذا قال علیه السلام الناس معادن کعادن
الذهب و الفضة) بو حدیث شریفک شرحی جلد نایده ترک گفتن ان مردنا صبح بعد از چند بند مغرور حرص بیاتنده
مذکور اولمشدر * مننوی * و اندران شهر از قرابت کیستست * خویشی و پیوستگی با چیسستست * طیب الهی
ایتدی ای کنیزک اول شهرده قرابتدن سکا کیم واردر سنک خصم لعلک و اتصالک نه شیء ایلده در بونده تنبیه بودر که
مرشد و مریض مریض النفس مریدک اقربا و تعلقات روحانیة و جسمانیة سندن استفسار ایلر تا نور فراستله و قوت
یکاستله انک اقران و جلسا سندن و میل و محبت ایلدیکی اشیادن در و تنک اسرار نه مطلع اوله و امراض باطنه سینه
شعور تحصیل قبله * مننوی * دست بر نبضش نهاد و یک یک * باز می پرسید از جور فلک * اول طیب الهی دست
عقلی اول کنیزک کل نبض مقالی اوزره قودی و بر بر یک یک کلد لر یک معناسی مصرع ثانی به مصر و قدر قلک جور
و ظلمدن کیر و اول کنیزک کدن صوردی نا کوره که کنیزک نبضی نه سوزده و نه سوادله حرکت ایلر بوراده بعض متوهمین
جانبندن بر سوال لازم کلور که اول سوال بودر کان دیر لر که اذن حقله مرشد و قدرت ربانی ایله مریضی اولان طیب الهی
مریض النفس اولان مریدک امراض باطنه سینه مطلع اولقده تا بو مرتبه تجسس و تفحص قیلوری و امراض معنویه
صاحب مشاهده اولان طیب الهی به مستور و پوشیده اولوری بویتنی مثل موقعنده ایراد ایتمکله سوال مقدره
جواب یورر لر * مننوی * چون کسی را خار در پایش جهد * پای خود را بر سر زانوند * یعنی نعم مستور اولور
و مریض معنوی سنک انلره دخ ادرال ایلسی مشکل کلور مثلا چونکم بر کسسه نک ایاغنه خار بانه اول کسسه کنیدی ایاغنی
دیر اوزره قورخاری بولقندن اوتری * مننوی * و ز سر سوزن همی جوید سرش * و ریناید می کند بال ترش * ابکنه
باشندن اول دیکنک باتدیغی باشنی اررا کر اول ایاغنه بتان دیکنی بوله مریسه دوداغیل اول دیکنک باتدیغی محلی یاش ایلر
تا کم انک بولغسی و اخراجی آسان اوله * مننوی * خاردر باشد چنین دشواریاب * خاردر دل چون بوداده جواب
ایاقده اولان دیکن بولید دشواریابی اولدی کو کلدله اولان خار نیجه اولور بکاجواب و بر یعنی محسوس اولان و جسمیه
الم و برن بونجیلین عسر تله بولنجی اولدیغی ثابت اولدیه کو کلدله اولان خار معنوی بی بولق نه وجهله آسان اولور
کیر و جواب و بر یعنی هر کسه آنی بولق آسان اولمز مکرشول کسه به که عالم ربانی اوله و نظر کشف و شهود ایله باطن
انسانه نظر قبله (مننوی) خاردر لر کریدیدی هر خسی * دست کی بودی غماز ابر کسی * کوکل خارنی اگر هر بر خس
کوریدی یعنی قلبده اولان مریضه هرادنی و اخس اولان کسه نظرا بر کوریدی غمازک بر کسه اوزره بچن دستی اولوردی
یعنی غموم و هموم بر کسه نک تلبی اوزره بچن هجوم قیلوردی یعنی اقدام و هجوم قیلزدی و هر کسی خارده واقف
اولسیدی قلبده غم و الم قومزدی دیمک اولور * مننوی * کس زبردتم خرخاری نهد * خرناند دفع آن بری جهد *
مثلا بر کسه خرنق قویروغی التنه بر خار قور خرنانک دفعنی بیلز یعنی دفعنه قادر اولمز اضطرار بندن و الغر بویتن مثل
موقعنده واقع اولمشدر شول نفساری خرنکی اولان غافلارک حقنده که امراض معنویه دن بر خاردرل آزاره مبتلا اولسه
انک دفعنه قادر اولمز بلکه انک المندن کمالیه مضطرب و متالم اولوب بربرده قرا قیلز و در و تنک المندن آسوده اولمز *
مننوی * بر جهد و آن خار محکم ترزند * عاقلی باید که خاری برکند * خرنالغر و اول خار آنی محکم رک اورر یعنی فالغدغه
خرم خارک تأثیری زیاده اولور بر عاقل کر که اول خاری خردن قویره و کیدره تا که خرنانک المندن خلاص بوله (مننوی)
خرز بهر دفع خار از سوز و درد (جفته می انداخت هر جازخم کرد) خرنارک دفع و رفعندن اوتری سوز و دردندن یعنی
زیاده الم و اضطرار بندن جفته آتدی بوز برده زخم و مجروح ایتدی از سوز و دردک معناسی مصرع ثانی به مصر و قدر یعنی

اول خاری انراج وقتنده اولان محنت وز حته صبر ایلیوب بلکه الم و در دندن انراج خاره قصد ایلمن عاقل حکمت شعاره
 اذ او بجا چفته لرین استر و آتوب و کندینک حظ نفسی جانی طوق قلب و جاننده یوزیره زخراوردی دیمک اولور
 مثنوی) ان حکیم خارجین اوستاد بود * دست میزد جابجای از مود * اول حکیم خارجین امراض مغنویه بی بیلکد
 و آتی تشخیص قیلقد اوستاد ایدی ال اوردی یعنی ابادی یکاست و فراستی بریرانک احوالی اوزره قوروب صنه دی
 و آنک در و تنک سرفی تجسس و تقصص ایلدی (مثنوی) زان کنیزک بر طریق داستان * بازی پرسید حال دوستان * اول
 کنیزکدن حکایت طریقی اوزره کیرود و سترینک سالی صورتی زیر * المراء علی دین خلیله فلیستظر احدکم بما یخالف
 حدیثک فخوا سنجه آنسانک کار و اسراری اخلا و بار اتندن معلوم اولور و جلسا و صاحبزندن احوال درونی ظهوره
 کور * مثنوی * با حکیم اوقصها می گفت فاش * از مقام و خواجکان و شهر تاش * چونکم کنیزک اول حکیم الهی بدن
 بومر تبه رفیق و ملائمتی کوردی اکا اول کنیزک اشکاره قصه لری سویلدی کنیزک مقاسمندن و خواجکازندن
 و شهرندن و شهرک اطرافندن تاش چغتای دلنجه شهرک اطرافنه دیر لسان فارسیده ایکی شی بر شینه منسوب اولسه
 اکا دیر لره مثلاً خواجه تاش و شهر تاش کبی ایکیسی بر افندی قوی و ایکیسی بر شهر لودیمک اولور بعض نسخه ده شهر ل
 تاشک مایینده و او واقع اولشد بر تو قدیر اوزر معنی شهرندن و شهرنده اولسندن قصه لری سویلدی دیمک اولور (مثنوی
 سوی قصه کفتنش می داشت گوش * سوی نبض و جستش می داشت هوش * اول حکیم الهی اول جاریه نک
 قصه سویلدی جانبیه قولی طو تر دی آنک نبضی جانبیه و نبضک حرکتی جانبیه عقل طو تر دی تا آنک نبض جانی نه کونه
 حرکت ایلر عقله بیله و آنک حرکتدن در و تنده اولان سر نه مطلع اوله تبه کم طیبسان طبیعت نبضک حرکتدن
 در و تنده اولان مرضه استدلال قیلور لرو مطلع اولور * مثنوی * تا که نبض از نام که کرد جهان * او بود مقصود
 جانش در جهان * تا که کنیزک نبضی کیم نامندن فالقیجی و حرکت ایدیجی اولور جهانده آنک جانی نک مقصودی
 اول اولور حاصل کلام طیب الهی کنیزک مرضی مرض عشق ایدیکن بیلدی ولیکن معشوقی بیلک
 ایچون بو قدر جست و جو قیلدی زیر معشوقی معلوم اولیجی مرض عشقه علاج اولق ممکن دکلدر * مثنوی *
 دوستان و شهر اورا بر شمرد * بعد از ان شهر در کرانام برد * اول کنیزک شهر نک دوستلری صایدی یعنی اسم
 و رسمیه ذکر ایلدی بوندن مقصود هر یکه نفسنک دوستلری و آنک مقامنده ساکن اولان یاراتنی طیب
 الهی اولان مرشدانک قنده هر برینک نامنی اکا احصا ایلر تا کوره کم قنغی کسه نک نامنه میل قیلورونه شینک
 اسعدن حظ آلور و منبسط اولور چن بر کسه بر شینه محبت قیلسه آنک نامی ذکر اولد قدده بهر حال سومد یکی شینک
 نامی ذکر اولدیجی کبی اولر بلکه عند ذکر المحبوب یا قولنده یا قلمنده و یا خود بشره سنده اکابر آحرالت عارض اولور
 پس صاحب فراست بوندن یلور که آنک اول شینه میل و اردر و لهذا طیب الهی آنک شهرینک دوستلری علی حده
 احصا ایلدی تا کوره کم قنغی شینک نامنه یاده ملتفت اولور و آنک نامی ذکر اولد قدده شاد اولور و فرح قیلور کوردیکه
 اول دوستلری نک برینک نامنده اکا اصلا تغییر کلدی و اوضاعی متبدله اولدی اندر صکره بر آخر شهره نام ایلدی یعنی
 بر آخر می تبه نک تعریف و توصیفنک ذکر نه شروع ایلدی (مثنوی) گفت چون بیرون شدی از شهر خویش (در کدامین
 شهر بودستی تویش * اول طیب الهی نه اول جاریه به ایلدی ای کنیزک چونکم کندی شهر کدن طشره کتدک یعنی
 مرشد کامل هر یکه نفسنه دیر که چونکم کندی وطن اصلیه کدن هجرت ایلدک قنغی شهرده سنن زیاده اولش سن
 یا خود بوندن مقدم قنغی شهرده اولش سن ارتق بومعنی یا موحده ایلدیش اولدیجی اوزره در یعنی قنغی مر تبه ده
 ارتق اقامت قیلش سن دیر مثنوی * نام شهری گفت وزان هم در گذشت * رنک رو قبض اود بکر نکشت * بر شهرک
 ناسنی دیدی و اندن هم یکدی بوجه مذکور اولان دوستلرک نامنده و شهر لر لشد کرده اول جاریه تغییر اوضاع قیلدی
 کنیزک یوزینک رنکی و نبضی دیگر اولدی * مثنوی * خواجکان و شهر یازینک یلک * باز گفت از جای و ازبان و نمک
 خواججه لری و شهرده اولنلری بر هر برینک مقامنده و انلره اولان نان و نمکدن کیرودیدی یعنی التکرار حسن
 موجب تکرار تفصیل ایلد خواججه لری و شهر لولری ذکر ایلدی که من احب شینا اکثر ذکره فخوا سنجه اکر بود کراولنا انلره
 محبتی و ارسه تفصیل و تکراردن حظ آلور و اکر بونلره محبتی یوغ ایسه تکراردن و اکسار ذکرن اکاملالت حاصل اولور
 پس بو تفصیل و تکرار دخی بر کسه نک باطننده مضمر اولان محبوبی بیلکه وسیله اولور * مثنوی * شهر شهر و خانه خانه
 قصه کرد * فی رخ کش جنبیدونی رخ کشت زرد * طیب الهی کوردیکه اجمالله مرادی حاصل اولر پس تفصیلا
 علی حده شهر شهر و خانه خانه قصه ایلدی کنیزک اصلا نه طمری حرکت ایلدی و نه یوزی صار و اولدی یعنی تغییر
 اوضاع قیلدی و متغیر اولدی * مثنوی * نبض او بر حال خود بدی کرد * تا پرسید از سر رفتی چوقند * آنک نبضی

ضرر و حرکت کندی حالی اوزره اولدی تا کم طیب الهی کنیز که قند کبی شیرین سمر قند شهر نندن صورتی یعنی
 سمر قند طبیعتدن قند کبی ا کا سوال قیلد قده نور فراستله آنک مرتبه سینه انتقال ایلدوب بویتک مفعولی آنک ماصدق
 حالی اولدی نه کم یوررله مثنوی بنض جست وروی سرخ وزر دشد * کر سمر قندی زر کر فر دشد * سمر قنددن
 مراد شهر طبیعت وزر کردن مراد هوای بشری ندر که کنیزک نفسک محبوب وهم صحبتیدری یعنی مرشد صادق و طیب
 حاذق کنیزک نفسک علت خفیه و مرض معنویه سنی بیلک ایچون چوق سوز سوبلدی وجوانی خیل جست وجو
 ایلدی آخر الامر شهر طبیعت کلوب آنک بعض محاسن یاد ایلد کده کنیزک نفسک عرق محبتی حرکت قیلوب
 وروی بشری متلون اولد بکه زیر اول نفس سمر قند طبیعت منسوب بر قو مجیدن فرد و جدا اولندی هوایک زر کره
 مشابهت تامه سی وارد رسول اعمال و مزین و مزور اقوال و افعال اولدیجهتندن نه کم زر کر لر فحاش و مزور ناسدر
 * کما قال علیه السلام اکذب الناس الصواغون * زر کر ره پیغمبر علیه السلام اکذب ناس یوردی قلب
 زرا ندوله و یا خود مواعید کاذبه ایله ناسی فریب ایلدیکاری ایچون و یا خود کلاملین کذب و دروغله مزخرف و عموه
 سوبلدیکاری ایچون پس هوایک دخی کاری تسویل اعمال ایلک و دعوا و لافله و کذب و کرافله کلامن مزخرف ایدوب
 سوبلدیکدر پس مادام که کنیزک نفس زر کر هوا و هو سه میل قیله مرض معنویه دن خلاص اولمز و ملاحیت اصلیه سن
 بوله مز و سلطان روحه مقارنت قیله مز (مثنوی) چون زر نجور آن حکیم این رازیافت * اصل آن درد و بلار ابا زیافت
 چونکم رنجور دن اول حکیم بورازی بولدی یعنی چونکم مرشد کامل مرض کنیزک نفسی بیلدی اول درد و بلانک
 اصلی و حقیقتی کیر و بولدی * مثنوی * گفت کوی او کد است در کدر بر سر پل گفت و کوی غافتر * طیب الهی
 کنیز که ایتدی اول زر کر محله سی طریق و کذرده قنغیسیدر اول کنیزک ایتدی کو پری باشی و غافتر محله سیدر غافتر
 سمر قندده بر محله نک اسیدر زر کر که مراد هوادر آنک محله سندن مراد دنیا در الدینا قنطرة فاعبروها ولا تعمروها
 حدیثک فحوا سنجه دنیا سمر قند شهر طبیعتده بر کو پری کبیدر (کما قال بعض العلماء * بیت * بر کهنه کو پریدر
 بوجهان کم کلان کچر * بالامن والسلامه اجعل عبورنا * کو پری جای اقامت دکدر دنیا دخی توطن و تمکن پری دکدر
 حضرت مولانا پل و کذر افظر فی بورمزی بیان ایچون کتور مشدر * مثنوی * گفت دانستم که رنجت چیست زود *
 در خلاصت سحرها خواهم نمود * طیب الهی کنیز که ایتدی بیلد مکه سنک مرضک ندر علی الفور سنک خلاصکده
 یعنی سنی بومرضدن خلاص ایتکده سحر لر کو ستر مک استرم چونکم طیب الهی کنیزک مرضی تشخیص ایلدینه
 مریضه قوت قلب اولمقدن اوتری تسلیه و یروب آتی تبشیر صحت ایلد شاد ایلدی زیرا که طیب روحانی و اگر طیب جسمانی
 اولنرک قافوتند ندر که بعد تشخیص المرض مریضه صحت و شفا ایلد بشارت ویرر که مریض اولان کسنه به شفا یله مرده
 ویرمک نوعا شفا دن خالی دکدر * مثنوی * شاد باش و فارغ وایمن که من * ان کنم با تو که باران باچن * شاد و فارغ وایمن
 اولکه بن سکا آتی ایلیم که باران چنه ایلر یعنی باران چنه نیجه حیات بخش اولورسه و اول چنی نه مرتبه تازه و ترقیلورسه
 بندخی سنک چنزار قلب و روح که حیات بخش اولم و سنی افسرده و پزمرده لکدن قور تر و ب صحت و عافیتله ترو تازه قیل
 بونده نکته بودر که طیب الهی اولنر مریض النفس اولان مریدره اکثر صحت معنویه و سلامت روحانیه ایلد بشارت
 ویرلر تا کم اول مریض یأس و قنوط مرضه مبتلا اولیه و اککاضف قلب کلکله صحت حقیقیه دن امیدن
 قطع قیلیم * مثنوی * من غم قوم یخورم قوغم مخور * بر قومن مشفقترم از صد پدر * کنیز که استعالت و یروب
 و آتی بشارت صحت و عافیتله دیر کروب ایتدی بن سنک غمک یرم و لازم اولان کلامی سکا یرم سن غم یجه و بنم حالم نه
 سخر اولور دیمه بن سکا یوز پزدن مشفقترم مرشد کامل ابوبن دن خیر لودر (ولهدا قال علیه السلام خیر الابرین
 من علمک * مثنوی * هان هان این راز را با کس مگو * کرچه از قوشه کند بس جست وجو * اکاه اول اکاه اول
 بورازی کسه یه سوبله که کل سر جا و الاثنین شاع دیلمشدر اککرچه بادشاه سندن زیاده جست وجو ایلر سه ده
 مثنوی * کورخانه راز تو چون دل شود * ان مرادت زود تر حاصل شود * سنک راز کل کورخانه سی یعنی مقبره سی
 چون دل اوله سنک مراد اول سری پنهان ایتکدن تیزرک حاصل اولور مصرع اولده قلبی قبره تشبیه یور دیر قلوب
 الاحرار قبور الاسرار نکته سنی اشعار دن اوتری نه کم قبره مدفون اولان تکرار اندن خروج ایتک عادت دکدر کذلک
 قلب ایچرمسطور اولان دخی ظهور قیالی مقبول دکدر * مثنوی * گفت پیغمبر که هر که سر نهفت * زود کرد با مراد
 خویش جفت * حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم یور دیر که هر شول کسه که سرفی کیزلای کنی سنک مراد نه اول
 کسه علی الفور جفت اولور مقارنت قیلور کما قال صلی الله علیه وسلم من کتم سره ملک امر بعض حوائجک حصوله
 و مقاصدک وصوله * کتمان سر و سیله اولدیغنه بو حدیث دخی دلالت ایلر که طبرانی و بیهقی و ابونعیم معاذ بن جبل دن

وبعض اصحاب حدیث حضرت عمر دن وبعض دخی حضرت علیدن روایت ایدر لردی کما قال صلی الله علیه وسلم
 استعینوا علی انجاح الخواجج بالکتمان فان کل ذی نعمة محسود) نه کم کتمان سره مناسب بوا بیات شریفه فی مثل
 موقعه ابراد ایدوب بیورر لر * مثنوی * دانه چون اندر زمین پنهان شود * سر او سر سبزی بستان شود * مثلاً دانه لر
 چون زمینده پنهان اوله انلر لر سری بستانک یشیلر کی اولور یعنی بسا تین ده ظهور ایلین سبزوات ارض ایچره مدفون
 اولان دانه لرک اسر ایدر که اول دانه لر ارض ایچره نیجه مدت مستور اولسی سبزواتک ظهور قیلسنه و بسا تینک
 خضر و اتله مزین اولسنه سبب اولدی * مثنوی * زر و نقره کربودندی نهان * پرورش کی یافتندی زیر کان * مثال
 آخر التون و کوش اسکر تحت الارض ده نهان اولمیه لردی معدن التندہ بچن پرورش بولور لردی و نوجهله بعد زمان
 ظهوره کلوب بویه عزیر الوجود اولور لردی بونلرک زیر کانه پرورش بولسی و عاقبه الامر بین الناس عزیر الوجود
 اولسی بدایت حالده استتار و اختفا قیلر بیک محمولیدر پس کتمان اسرار و وصیت بیورد قلرند نصکره بنه طیب
 الهمینک قصه سنه شروع ایدوب بیورر لر * مثنوی * وعدها و اطعهای ان حکیم * کردان رفجور را این زبیم * اول
 حکیم الهمینک مواعید صادق و الطاف صحیح سی اول میضی خوف و حذر دن بری و این ایلدی * مثنوی * وعدها
 باشد حقیقی دلپذیر * وعدها باشد مجازی تاسه کبر * حقیقی وعده لر دلپذیر اولور یعنی مواعید صادق فی الصدق
 طمانینه طروب حدیثنک فخوا سنجه کوکل قبول قیلور و قلبه اندن طمانینه حاصل اولور مجازی و دروغ وعده لر
 تاسه طو تیحی و غم و بریحی اولور یعنی الکذب ریمه فی القلوب قولینک مقتضاسنجه مواعید کاذبه قلوبه قلق و اضطراب
 و بریحی و کوکل اندن تاسه و غم طو تیحی اولور * مثنوی * وعده اهل کرم کنج روان * وعده نا اهل شدر بچ روان * اهل
 کرمک وعده سی کنج رواند یعنی خلق قنده جاری اولان کنجدر نا اعلک وعده سی رفج رواند یعنی جانه رفجدر (در باقن
 ان ولی رفج را و عرض کردن رفج اورا پیش پادشاه * مثنوی * بعد از ان برخاست عزم شاه کرد * شاه را زان شمه آگاه کرد
 طیب الهی کنیزکک مرضی تشخیص ایتد کد نصکره فالقدی و پادشاهه عزم ایلدی پادشاهی اول کنیزکک
 رفجندن بر شمه آگاه و خبردار ایلدی کان پادشاه اول ولی کامله ایتدی پس بو خصوصده تدبیرندر * مثنوی * گفت
 تدبیر آن بود کان مرد را * حاضر آریم از پی این درد را * اول ولی کامل ایتدی تدبیر اولدر که اول مرد زر کری بودرک
 اصلاً حیچون سمرقند دن بونده حاضر کتوره لم * مثنوی * مرد زر کر را بخوان زان شهر دور * باز رو خلعت بده اورا غرور
 اول بعید شهر دن که مراد سمرقند زر کر مردی دعوت ایله زر و خلعتله ا کاغرو و بر یعنی خلع و افره و ذهب
 متکاثره ایله اول زر کره غفلت و غرور و بر تا ا کامغرو و اولوب و کند و شهر ندن خروج قیلوب بورایه کلمکه سبب
 اوله دیدی * مثنوی * چونکه سلطان از حکیم این را شنید * بند اورا زدل و جان بر کزید * چونکه سلطان حکیم
 الهمیدن بونی ایشندی انک بندنی دلان و جان دن قبول و اختیار ایلدی بونده تنبیه بودر که مرشد کاملدن هر نه
 فرمان ظاهر اولور سه مریده لازمدر که جان و دلن ا کا اطاعت ایدوب هیچ بوجهله مخالفت و عناد ایلیمه (فرستادن
 پادشاه رسولان را سمرقند باوردن مرد زر کر * مثنوی * پس فرستادن طرف یک دور رسول * حاذقان و کافیان
 و پس عدول * پس پادشاه بلاتاً خیر استجمال ایدوب اول طرفه یعنی سمرقند طرفه برایکی رسول کوندردی اوله
 رسولر که حاذق و اداء رسالتده کافیلر و زیاده عادلر * مثنوی * تا سمرقند آمدند آن دو امیر * پیش ان زر کر ز شاهنش
 بشیر * بویکی امیر تا سمرقند کلدیلر اول زر کرک قنده پادشاه دن بشارت و بریحی کلدیلر * مثنوی * کای لطیف استاد
 کامل معرفت * فاش اندر شهرها از توصفت * کای لطیف استاد و معرفتی کامل شهر لرده صفت سندن فاشدر
 یعنی زر کرک صفی شهر لر ایچره سندن مشهور اولوب زر کرک صنعتنده سنک شهر تک بین الناس ظاهر اولمشدر (مثنوی
 نک فلان از شه برای زر کری * اختیار کرد زیر امهتری * اشته فلان شاه زر کر اکدن اوتری سنی اختیار و قبول ایلدی
 زیرا کامل و مهتر سن * مثنوی * اینک این خلعت بکیر و زروسم * چون بیایی خاص باشی و ندیم * شمعی بو خلعتی
 بوزری و سبی اخذ و قبض ایله چونکم پادشاهک حضور نه کله سن خاص مصاحب اولور سن * مثنوی * مرد مال
 و خلعت بسیار دید * غره شد از شهر و فرزندان برید * مرد زر کر مال و خلعت فراوانی کوردی ا کامغرو و اولدی شهر ندن
 و فرزندان لدن جدا و منقطع اولدی * مثنوی * اندر آمد شادمان در راه مرد * بیخبر کان شاه قصد جاننش کرد *
 مرد زر کر شادان اولوب بوله کلدی یعنی اول ارسال اولسان ایکی امیر ایله بوله دوشدی پادشاهه ملاقات ایتد که عزم
 ایلدی مردی کبری خبر که اول شاه آنک جاتنه قصد ایلدی (مثنوی) اسب تازی برنشست و شاد تاخت * خونهای
 خویش را خلعت شناخت * عربی آبه سوار اولدی و شادان آتی سوردی * کندینک فان بهاسن خلعت ا کلدی
 بویسانک تا و بلی و بوحاک تحقیق بویه دیمک اولور که چونکم سلطان روح حکیم بر فتوح دن بونی قبول قیلوب در حال

عقلی و فقهی رسوایی زرگر هوا به ارسال ایلوب انلر دخی زرگر هوا بی مقامندن اخراج ایچون مزاج کیرلک ایلوب
 نعمت و خلعت و ریاستدن سو ایلوب شهر طبعه عتده می کوز و مستورا ولان هوا مغرور و اولوب مراد آتیه سوار اولوب
 مرادانی جانبیه متوجه اولدی قصه دن حصه بودر لیکن صورت قصه ده می دزر کرک سفره ریاست و منصب و نعمت
 خیالیه عزیمت قیلینده بوا یکی ییتی نصیحت سورر لر * مننوی * ای شده اندر سفره یاصدر رضا * خود بیای خویش
 تا سؤالتضا * در خیالش عز و مال و مهتری * گفت عزرائیل رواری بری * ای سفره یوز اختیار و رضا ایله کیدن
 کندی ای اغیله تا سؤالقضا و در دو بلا جانبیه دل اگر چه خاطر لدولت و عزت آرزو قیلور ولیکن نه ییلور سنکه عاقبت نه
 منجر اولور پس خواطر من خرقه به مغرور اوله و کندی یکی خیالات عمو به به مقید قیله دیلک اولور و بو بیتک مفهومی
 بو کونه معانی اقتضا قیلور و معنی لازم میسی بو کونه و بوشکل نصایحی مستلزم اولور بو صدر رضا به سفره کیدن کسه ناک
 خیالند مملکت و عزت و مهترلک و اراما عزرائیل بو کونه لسان حاله علی طریق الاستهزاء و الاستحقار دیدیکه پوری
 ای مدمع و غافل حرص و هوال طرفه بلی ایلتور سن بولی اکی معنی مراده بولی ایلتور سن قبل وصول المراد بن سنک جانک
 الورم و سنی بی مراد قیلورم دیرو بیتک دخی مفهوم منطوقیسی بویه دیمکی مقتضی اولور و طول املدن تخذیر قیلور
 * مننوی * چون رسید از راهان مر دغریب * اندر آوردش به پیش شه طیب * سوی شاهنشاه بردنش بنار *
 تا بسوزد بر سر جمع طراز * چونکه بولدن اول عجیب و غریب اولان مر دشا هک شهر نه تشدی ایچرو شاهک اوسکنه
 کتوردی آتی طیب شاهنشاه جانبیه ایلتدیلر آتی نازله تا اول مر داول شمع زیبایک باشی طرفنده پروانه واریانه پس
 اولدخی حکایه دن مال و نتیجه مقال اولدر که اول حکیم الهی کنیزک نفسک اصلا حیچون انک زرگر هوا به جفت
 اولسنی سلطان روحه امر ایدوب پس اولدخی آتی بر قاج زمان هوا سنه تابع قیلوب بعد زمان اول مر شد کامل
 انکچون شربت معرفه الهی مهیا قیلوب اکا شراب ایلدکده لطافت و ملاحه زرگر هوا زائل اولوب دختر نفسک
 حضورنده مضمحل و باطل اولدی و دختر نفس انک قباحت و خبائتن کوردیکه اندن اوصنوب و سلطان روح
 جانبیه اصنوب هوا به محبت ایتمک مر ضندن صحت بولدی * مننوی * شاه دید او را بسی تعظیم کرد * محزن زور را
 بدو تسلیم کرد * پادشاه آتی کوردی زیاده تعظیم ایلدی زرخرینه سنی اکا تسلیم ایلدی * مننوی * پس حکیمش گفت
 ای سلطان مه * ان کنیزک را بدین خواجه بده * صکره حکیم الهی پادشاهه ایستد بکه ای بزرگ و عالی سلطان اول
 کنیزکی بو خواجه به ویر * مننوی * تا کنیزک در وصالش خوش شود * اب و صلش دفع آن آتش شود * تا کنیزک انک
 وصالنده تدرست و خوش اوله زر کرک وصالی آبی وواتشی و بو حرارتی دفع ایدیمی اوله یعنی کنیزک مرضی دفع اوله
 (مننوی) شه بدو بخشیدان مهر روی را (جفت کرد آن هر دو صحبت جوی را) پادشاه طیب الهینک سوزله اول مهر روی
 اولان کنیزکی زرگره باغشلدی اول هر یکی صحبت طلب ایدیمی بی بری برینه جفت ایلدی * مننوی * مدت شش
 ماه می راندند کام * تا بصحت آمد آن دختر تمام * آتی آی مقداری اول ایکسی بری برله مراد سوردیلر تا اول دختر
 تمام صحت کلدی * مننوی * بعد آزان از بهر او شربت بساخت * تا بخورد و پیش دختری کداخت * اندن صکره یعنی
 آتی آیدن صکره اول زر کردن او توری طیب الهی شربت دوزدی تا زر کر اول شربتی ایجیدی و دخترک اوکنده اریدی
 * مننوی * چون زر ثجوری جمال او نماند * جان دختر درو بال او نماند * چونکه مر یض لکندن زر کرک لطافت
 و جمالی قامدی دخترک جانی انک و بالنده قامدی یعنی انک ثقلننده و غمنده قامدی * مننوی * چونکه زشت و ناخوش
 ورخ زرد شد * اندک اندک در دل او سر دشد * چونکه زر کر زشت و ناخوش و یوزی صاری اولدی آرازانک قلبنده باوید
 اولدی یعنی ککو کلی سو و یوب اندن اوصاندی قصه دن حصه سورر لر و عشاق مجازی اولنله تعرض ایدر لر
 (مننوی) عشقهایی کزنی رنکی بود * عشق نبود عاقبت شک بود * شول بر عشق که محض بر ننگدن او تری اوله رنکدن
 مراد بوندن حسن ظاهر بدرانک کبی عشق حقیقته عشق اولمز بلکه عاقبت عار و عیب اولور * مننوی * کاش کان
 هم تنک بودی یکسری * تا ترفتی بروی ان بدداوری (کاشکی اول زر کر هم باشند باشه تنک و عیب اولیدی ذره قدر حسنی
 اولمیدی تا اول زر کر اوزره بوقبیح و نامعقول حکم و حالت کتیدی یعنی واقع اولمیدی * مننوی * خون دوید
 از چشم همچون جوی او) دشمن جان وی امدر وی او) اوزر کرک جوی * کبی چشمندن قان یلدی یعنی قان اغلدی
 انک یوزی انک جانبیک دشمنی کلدی یعنی زر کرک حسن و جمالی ککدن تنک هلاکنه سبب اولدی حضرت مولانا
 بو مضمونی اثبات ایچون بوا بیات شریقه بی ایراد سورر لر * مننوی * دشمن طاووس آمد پر او * ای بسا شه را بکشته
 فراو * طاووسک دشمنی طاووس قنادی کلدی ای جوق شاهی انک فری یعنی شوکت و سلطنتی آتی تبه لشدر * گفت
 من آن آهویم کز ناف من * ریخت این صیاد خون صاف من * زر کر موتی زما تده ایتدی بن اول آهویم صکره بنم

ناقدن اوتری اول صیاد بنم صافی خونگی دوکدی یعنی ظاهراً در بنم مثال همسان اول آهو کبیدر که صیاد آبی نافندن
 اوتری صیاد بوب هلال آبدی * مثنوی * ای من آن رویاه صحرای کز کین * سر بریدنش برای بوستین * ای بن اول
 صحرای رویاهی * که بوسودن بوستی ایچون آنک باشی کسدیلر یعنی بنم حال همان اول رویا دلک حالنه بکزر که بوستین دن
 اوتری باشی کسدیلر * مثنوی * ای من آن یلی که زخم یلبان * ریخت خونم از برای استخوان * ای بن شول یلم که
 قیلچینک زخی استخواندن اوتری قائمی دوکدی مثنوی * آنکه کشتنم بی مادون من * می نداند که فحشبد خون من
 اول کسه که بن بندن ادنی اولان ایچون دپلشدربیلز که بنم قائم او یوماز یعنی البته آنک اثری قاتله ابرشور بوهم وجهدر
 بیلز می که بنم قائم او یوماز بوجه اوزره می ندانده است فهمام انکاری معناسی وارد روزر کرل دون اولان شمه روحنه
 وعقلنه نسبت حسن صورتی اولور که آنک قتلنه سبب حسن صورتی اولدی وشاه آبی دون اولان صورتسندن اوتری
 قتل قیلدی مثنوی * بر منست امر وزو فردا برویست * خون چون من کس چنین ضایع کیست * بوکون بنم اوزره در
 وبارین آنک اوزرینه در که قیامتده آنک عقوبتنی چکر بنجیلن کسه نک قانی قن ضایعدر یعنی ضایع دکلدربلکه هر کس
 نه ایلر سه کندی نفسنه عائد اولمسی مقرر درسته کم بویتلری مثل موقعنده ایرادیور لر (مثنوی) گرچه دیوار افکند
 سایه دراز * باز کردد سوی او آن سایه باز * مثلاً گرچه اول نهارده دیوار اوزون سایه براغور یا خود سایه سنی اوزون
 براغور اول سایه تکرار دیوار جانبنه رجوع ایلر بر اهر کسدن خیر و شر نه صادر اولور سهینه اکا عائد اولور (کما قال الله
 تعالی من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها * مثنوی * این جهان کوهست و فعل ماندا * سوی ما آید ندها را
 صدا * بوجهان فی المثل طاعن در بزم فعلن ندادند الر صد او عکسی بزم طرفزه کاورز بر طاعنه حیرسه لر صداسی
 برویه منعکس اولور حاصل معنی بو عالم فایده هر کس نه عمل اوزره ایسه البته آنک جزاسنی کورردیم کدر (کما قال الله
 تعالی الیوم تجزی کل نفس بما کسبت لا ظلم الیوم) ولا یظلمون قتیلاً * مثنوی * این بکفت و رفت دردم ز بر حال *
 ان کنیزک شد ز عشق و ریچ پال * زر کربوسوز لری دیدی و فوری حال التنه کندی یعنی اولوب خا که دفن آیدیلر اول
 کنیزک زر کره اولان عشقندن و کندوده اولان مر شدن پال اولدی * مثنوی * زانکه عشق مر دکان پاینده نیست *
 زانکه مرده سوی ما آید نیست * زیرا که مرده لر عشق پاینده و باقی دکلدربلکه مرده بزم جانمزه کلچی دکلدربلکه
 هر محبوب مجازی و عشق مجازی باعتبار ما بول الیه مرده وفانی حکمنده در و محبوب حقیقی و آنک عاشق دائمی
 و باقیدر پس بر که عاشقان محبوب حقیقت مرده حکمنده اولان محبوب مجازی و عشق مجازی بزم جانمزه کلچی دکلدربلکه
 پس مرده نک و زنده نک عشقنک ما بینی فرق و تمیزه شروع ایدوب بیور لر * مثنوی * عشق زنده در روان و در بصر
 هر دمی باشد ز غنجه تازه تر * زنده نک عشق جانده و کوکله و کوزده هر بدم غنجه کبی تازه لر اولور بو معنی دخی
 جائز اولور که دینله دیرینک عشق روانده و بصرده در یعنی عشق حقیقتله ایدی حی اولان عاشقک عشق جانده
 و بصرده در زیر مشاهده آیات و آثار محبوب حقیقتدن بصر عشاق لذت آکورو جان آنک وصالنه ابروب دائم ذوق
 و خلوت بولور هر بر نفس غنجه دن تازه تر و خوشتر اولور اما عشق مرده بونک عکسیدر که آنک عشق تنده اولور
 و معشوقنک حسنی باقی اولدی بی اجلدن عشق دخی قانی اولور بعد زوال حسن المعشوق عاشق مجازی بر مرده
 و افسرده قالور * مثنوی * عشق آن زنده کزین کو یا قیست * کز شراب جانفزایت ساقیست * اول حی و لا یعوت
 اولان اللهک عشقنی قبول الیه که اودا تم و باقیدر که سکا اول الله حیات زیاده ایدیمی شرابدن ساقیدر * مثنوی * عشق
 آن بکزین که بجله انبیا * یا قنند از عشق او کار و یکا * اول اللهک عشقنی اختیار الیه زیر اجمع انبیا اول اللهک عشقنده
 کار و یکا بولدی یعنی تصرف و قدرته و شرف رسالته و عزت نبوته و اصل اولدی بمر مثنوی * تو سکو ما را بدان شه بار نیست
 با کریمان کارهاد شوار نیست * سن دیمه بزه اول شاهه اجازت و راه بو قدر زیر کریملره ایشلر و یا خود کریملره ایشلر مشکل
 و دشوار دکلدربلکه اول شاه حقیقتنک کریم اولان و ایلرینه هیچ کار مشکل و دشوار دکلدربلکه همان انلره بط
 قلب ایلوب تسلیم اولد قند نصرکه انلر سنی اول شاه اعظمه اولیه اشنا ایدر لر * بیان آنکه کشتن و زهر دادن مر دزر کر را
 باشارت الهی بود * مثنوی * کشتن آن مر دبردست حکیم * فی بی امید بودونی ز بیم * اول مر دل حکیم الهینک
 انده قتل و هلاکتی نه پادشاهدن امید ایچون ایدی و نه خوف و بیم دن اوتری ایدی (مثنوی) آونکشتن از برای
 طبع شاه * تا نیامد امر و الهام اله * طیب الهی زرگری پادشاهک طبع و خاطر ایچون اولدرمدی مادام که
 طیب الهی به اللهک امر و الهامی کلدی * مثنوی * آن پسر را ککش خضر ببرد خلق * سر انرا در نیابد عام خلق
 اول پسرک که خضر علیه السلام آنک بوغازنی کسدی خلقک عامی آنک سری و حقیقتنی ادرالک ایلز اما خلقک خاصی
 فهم ایلر دیمک اولور بونک قصه سی جلد ثانیکنک آخرینه قریب عذر کفتن فقیر با آن شیخ بیاتده ذکرا و لشدربلکه * مثنوی *

آنکه از حق باید او وحی و جواب * هر چه فرماید بود عین صواب * اول کسی که او حق سبحانه و تعالی حضرت تزلزلند
وحی و جواب بولور او مرشد هر نه بیور سه عین صواب اولور خلاصه کلام وحی سبحانی و الهام ربانی موجب نبی عمل ایدن
هر نه ایلر سه خوب و هر غوب اید و کن اشعار در انبیا و اولیا کبی * مثنوی * آنکه جان بخشد اگر بکشد و است *
نائبست و دست او دست خداست * اول کسی که جان بفشد اگر بکشد بی اولدر سه روادر زیر استر سه دیری قیلغه
دخی قادر اولور نائب حقدروانک دست خداست * مثنوی * همچو اسمعیل پیشش سر بنه * شاد و خندان پیش
نیغش سر بنه * حضرت اسمعیل علیه السلام حضرت ابراهیم علیه السلام او کنده باش قویوب تسلیم اولدیغی کبی
سندخی آنک او کنده باش قوآنک تیغ امرنک او کنده شاد و خندان جان ویر حضرت اسمعیل قصه سی و بو آنک تفسیری
جلد ثالث آخر نه قریب تمثیل کریمتن مؤمن بیاتده ذکر اولمشدر مثنوی * تا بماند جانت خندان تا ابد * همچو جان
بالا احمد با احد * تاسنک جانت ابدی خندان قاله احمد بالک جانی احد له ابدی خندان قالدیغی کبی * مثنوی * عاشقان
جام فرح آنکه کشند * که بدست خویش خوبان نشان کشند * عاشق سرور و فرح جانی اول وقت نوش ایلر که
خوبلر اندری کندی اللریله دپه لیه ل * مثنوی * شاه آن خون از بی شهوت نکرد * قورها کن بدکائی و نبرد * پادشاه
اول قانی حظ نفسندن اوتری ایلدی سن آنک حقنده سوء غنی و مجادله و منازعه بی ترک ایل * مثنوی * تو کمان بردی که
کردا لودکی (در صفاغش کی هلد بالودکی) بالودکی فاعلدر غش مقدم مغولدر پس ولی کامل حقنده سوء غن ایدن
کسه ایچون جواب با صواب و بیورر لای اسیر و هم و کان سن کمان ابلتدک که اول ولی کامل غرض نفسله آلوده لک
ایلدی نفسی اخلاق ردیده دن و خاشاک بشریه دن سوز مملکت جن غل و غش قور صفا حالنده پس اولیا و انبیا کدورات
بشریتدن کرار او مر او اسوز لاشلر و اغراض نفسانیه دن پالک و خالص او لاشلر در بونلرک افعالی سائر اهل نفسک افعالی
کبی دکلدر فافهم * مثنوی * پیر آنست این ریاضت وین جفا * تا برارد کورد از نقره جفا * بوندن اوتریدر یعنی تصفیه
قلب و تزکیه نفس ابلکدن اوتریدر بور ریاضت و جفا و مشقت تا پوته سیمدن جفائی یعنی خبس و خاشاک کی یوقار و کتوره
زیده کلام پوته طریقت ایچره نفسه بور ریاضت و جفا اندن اوتریدر که تاسیم روح کدورات نفسانیه دن و غل و غش
جسمانیه دن پالک اوله و نقره صافی کبی خلوص بوله * مثنوی * پیر آنست امتحان نیک و بد * تا بچو شد بر سر آرد زربد
ایونک و کک امتحانی بوندن اوتریدر که تا قایمیه زر کوپکونی یعنی غل و غشنی باشی اوزره کتوره و زیدلکدن قورتلوب
خالص قاله * مثنوی * کز بودی کارش الهام اله * اوسکی بودی در اتده نه شاه) اکر اول پادشاهک ایشی الهام الهی
اولمیدی اویر قیچی بر کلب اولیدی شاه اولمیدی * مثنوی * پالک بود از شهوت و حرص و هوا * نیک کرد اولیک نیک بد نما
بلکه اول پادشاه شهوت و حرص و هوا دن پالک ایدی اول پادشاه خوب و لطیف ایلدی لیکن بد کور یعنی ایوایدی یعنی
باطنامشروع ایدی و صورت نامشروع نه کم حضرت خضر علیه السلام نفس زکیه بی قتل ایلدیکی و سفینه صالحی
خرق ایلدیکی کبی * مثنوی * کر خضر در بحر کشتی را شکست * صد درستی در شکست خضر هست * اگر حضرت
خضر علیه السلام دریاده کشتی درستی صدی ایلده حضرت خضرک صمقلغده یوزدرستلک واردر بوجله مناسب
اولان آیت کریمه نک تفسیری و حضرت خضرک خرق سفینه ایلدیکی قصه ایکنی جلدک آخر نه قریب صوفی بسیار
خوار بیاتده مفصل و مشروح ذکر اولمشدر * مثنوی * وهم مریسی با همه نور و هنر * شد از ان محبوب ثوبی بر مبر *
حضرت موسی علیه السلام و همی یعنی کندی وجود شریفنده مدبر اولان عقلی بود و کلی نور نبوت و هنر معجزات ایل
یلده حضرت خضرک بواسر ازندن محبوب اولدی سن قنادسز اوچه یعنی مادام که سکایقین قنادی اولیه سن
بو گونه اسرار لدنی جانیته پرواز ایتمه و مجرد و همله مشوب اولان عقل جزوی اسبیه سوار اولوب بو طرفه کتده اگر بی الهام
خدا عقل بوسردن خبردار اولیدی بو قدر نور و هنر صاحبی اولان حضرت موسی علیه السلام عقلی سر خضر دن
خبردار اولوردی بوندن معلوم اولدی که بی الهام خدا مجرد عقل بوسرک ادر اکنده عاجز و فرو مانده اولور ایمش * مثنوی
آن کل سرخش بو خوش مخوان (مست عقلست او تو بچنوش مخوان) اول زررک خونی معناده قرمزی کلد رسن آنی
خون او قومه یعنی اول زررکه ظلم اولدی دیمه زبر الهام الهی ایلده اولدی شتخنده فائده واردر اول پادشاه طیب الهی عقلک
مستید رسن آنی بچنون او قومه یعنی حددن زیاده عاقلدر سن ا کابچنون او قومه یعنی بچنوندر دیمه و حقنده نامعقول
کلمات ایلده * مثنوی * کزیدی خون مسلمان کام او * کافر مکر بر دمی من نام او * اکر اول پادشاهک مرادی مسلمانک
خونی اولیدی کافر اکر بن آنک نامنی لسانم اوزره ایلتوردمسه یعنی هر کز آنک نامنی یاد ایلزدم مثنوی) بی بلر زعرش
از مدح شقی (بدکمان کرد زمد حش متقی * عرش عظیم شقی و فاسقک مد خندن دترربو حدیث شریفه اشارت بیورر لکه
قال رسول الله صلی الله علیه وسلم اذامدح الفاسق غضب الرب و اهترلک العرش رواه ابن ابی الدنیا و البیهقی عن انس کذا

فی الحامع الصغیر) متقی اولنلر اول فاسق و شقیق مدح اولنمسندن بد کان اولور و مادحه سو و ظن قیلور بودخی بر نوع کاه
 اولور که متقی اولنلر سو و ظننه سبب اولمش اولور پس موضع تهمت که فاسق مدح ایل کدر اتدن اجتناب لازم درنا کم
 متقی و صالح اولنلر بد کان اولیه و سو و ظن قیلیه (ولهذا قال صلی الله علیه وسلم اتقوا مواضع التهم * مثنوی * شاه بود
 و شاه پس اگاه بود * خاص بود و خاصه الله بود * شاه ایدی و زیاده آگاه پادشاه ایدی یعنی ظالم و حقندن غافل دکلدی
 خاص ایدی و در کاه الهینک خاصی ایدی * مثنوی * آن کسی را که چنین شاه می کشد * سوی بخت و بهترین جاهی
 کند * اول بر کسی بی که بونجیلین بر پادشاه بر اتباه اولدوره بخت جانبینه و اعلا و اشرف اولان منصب و مرتبه طرفنه
 جگر یعنی آتی عالیقدر و رفیع المنزله ایدر (مثنوی * گزندیدی سودا و در قهر او * کی شیدی آن لطف مطلق قهر جو *
 اگر پادشاه آنک قهر و هلا کنده آنک نفی کور مسیدی اول لطف مطلق یعنی صافی لطف چن کسه نک قهر و هلا کنی
 ایستیجی اولوردی یعنی حق تبارک و تعالی محض الطف صاحبیدر و قهر و غضبی بی علت و بی غرض در چن بنده سنه
 قهر و غضب ایلسه اول قهر ده اول بنده به نفع و اردر کذلک اول لطف مطلق مظهری اولان ولی کامل و عید فاضل
 چن بر کسه نک قهر نده اکانمفعت و فائده کور مسه قهر جو اولوز و اکا غضب قیلر بلکه قهر لری اول مقهوره عینی سود
 و منفعتدن اوتری اولور و ایکن اطفال سیرت اولان کسنه لر بسر دن اگاه اولیوب متأم و مضطرب اولور لر * مثنوی *
 بچه میلر زدن آن یش حجام * مادر مشفق در آن دم شاد کام * مثلاً طفل حجامک اول یشندن دتر و خوف ایلر مشفق
 و مهربان مادر اول غمده مسرور و شاد کامدر یعنی حق جانبندن بر طفل سیرت کسه به پر بلا کسه اول یشندن اول
 بی عرفان لر زان اولور و لیکن مادر مشفق کی اولان آنک سر نه مطلع اولد یغندن شادان و خندان اولور (مثنوی) نیم جان
 بستاند و صد جان دهد) آنکه در و همت نیاید آن دهد) سنک نیم وضعیف جانکی آلور و اکبدل یوز جان ویرر اول نسنه که
 سنک فکر و وهم که کلز آتی ویرر نیم جاندن مراد روح حیوانی و حیات فانیدر چن حضرت حق و جواد مطلق بر عبده
 بلا و قهر تسلیم ایتسکه اونیم جانی الیه و اخذ قیلسه (مالا عین رأی و الاذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر) حدیثک
 فوا سنج و همه کلین و قلبه خاطره اولین صد حیات طیبه و نیجه یوز جان پاکی اکا عوض ویرر * مثنوی * توقیاس
 از خویش میگردی ولیک * دور دور افتاده بنکر توینک) سن خدای تعالینک کارنی و آنک اولیا سنک اسرارنی کند کدن
 قیاس طور سن و ایکن زیاده دور و حقیقتدن بغایت مهجور و دشمن سن او نظر قبل که (قیاس النفس علی النفس جائز
 دکلر و حقیقته ایرن ار نلر کار و کردارین بشر بنده قیلان کسه کندی حالنه قیاس ایلک لایق و مناسب دکلر سنه کم
 طوطی کندی حالنی بر کتابه ده مذکور اولان جو اوقینک حالنه قیاس ایلدی لیکن عاقل اولان یلور که بونک حالیه آنک
 حالنک ما بیننده بین السماء و الارض تفاوت عظیمه و اردر پس بومناسبه بو حکایت شریع ایدوب بیورر لر (حکایت آن
 مرد بقال و طوطی و روغن ریختن طوطی در دکان بقال مثنوی) بود بقالی ووی را طوطی) خوش نوایی سبز گویا طوطی
 زمان سابقه بر بقال و ار ایدی و آنک بر طوطی سی و ار ایدی خوش آواز و سبز و تکلم ایدی بی بر طوطی ایدی * مثنوی *
 برد کان بودی نکهبان دکان * نکته گفتی با همه سوداگران * صاحب دکان انده دکل ایکن دکانده دکل نکهبان
 و حافظی ایدی جمیع بیع و شر ایدی بخیله آدمی کی نکته و لطیفه دیردی (مثنوی) در خطاب آدمی ناطق بدی * در نوای
 طوطیان حاذق بدی * آدمی خطابنده ناطق ایدی یعنی بر کسه به خطاب ایلسه آدمی کی سویلیجی ایدی طوطی لر
 تر نمده حاذق و استاد ایدی * مثنوی * خواجه روزی سوی خانه رفته بود * در دکان طوطی نکهبانی نمود *
 خواجه بر کون خانه سی جانبینه کش ایدی دکانده طوطی خواجه برینه نکهبانلق کو سترردی یعنی دکانی حفظ ایلردی
 * مثنوی * کر به برجست ناکه برد کان * بهرموشی طوطیک از بیم جان * ناگاه بر کدی دکان ایچره صیهره دی
 بر موشدن اوتری طوطی جک جان قورقوسندن * مثنوی * جست از سوی دکان سوی کر بخت * شیشمهای روغن
 کل را بر بخت * دکانک بر جانبندن صیهره دی بر جانبینه قاچدی زیرا کر به کند و سنه قصد ایلدی صاندی کل یاغنگ
 شیشه لرینی دو کدی یعنی خوفندن چارکن شیشه لره طوقند یغندن شیشه دور یلوب انلردن یاغ دو کدی * مثنوی
 از سوی خانه بیامد خواجه اش * برد کان بنشست فارغ خواجه وش * طوطینک خواجه سی خانه سی جانبندن
 دکانه کلدی باز رکان * کی دکانده فارغ و بی باله او قوردی * مثنوی * دید پر روغن دکان و جامه چرب * بر سرش
 زد کشت طوطی کل ز ضرب * کوردی دکان یاغله پر جامه سی یاغ به ولا شمش دکان صاحبی بیحضور یغندن غضب
 ایدوب طوطینک باشنه اوردی طوطی ضربدن کیلیل اللسان اولدی باشی کل اولدی دیمک ایهمانندن خالی
 دکلر * مثنوی * روز کی چندین سخن کوتاه کرد) مرد بقال از ندامت آه کرد * طوطی الم واضطر بندن بر قاج
 کو بچکز سوزنی قصر ایلدی یعنی هرگز سو یلدی بقال ایسه ندامتدن آه ایلدی ای حیف یعنی طوطی بی اوردیغنه

پشیمان اولدی * مثنوی * ریش بر می کند و می گفت ای دریغ * کافتاب نعمتم شد زیر میغ * زیاده المندن صفائی یولدی
 وایندی ای حیف بوم و جهد در زیاده المندن صفائی یولاردی وای دریغ دیردی که بنم نعمت و دولتم آفتابی بلوت
 آکنه کندی یعنی طوطی تکلمی واسطه سیله ذی قیمت اولور چونکم انک آوازی و تکلمی کیده بی قیمت قالور و نعمت
 زائل اولور خواهه نک آفتاب نعمتم شد زیر میغ دیمسی آنک آوازی نک زائل اولسندن کایه اولور * مثنوی * دست من
 بشکسته بودی ان زمان * چون زدم من بر سران خوش زبان * اول زمان بنم الم صمنش اولیدی اول خوش گفتار
 طوطینک بن باشنه نیچون اوردم بوم و جهد چونکه بن اول خوش زبان مرغی اوردم بنم الم اول زمان صمنش اولیدی
 * مثنوی * عذیبهای داد هر درویش را * تا ییابد نطق مرغ خوش را * اول خواهه هر درویشه هدیه لر و صدقه لر
 ویردی تا کم * کندی مرغ غنک نطقنی بوله بومعنی ییابد نقطه واحده ایله اولدیغی اوزره در اما ییابد تقطین ایله دخی
 نسخه در بوتقدیر اوزره معنی تا کم کندی نک مرغ غنه نطق کله دیمک اولور و بونده اشارت بو اولور که چن برکسه نک طوطی
 روحی ذکرو تسبیح ایلکدن و کلام سو بلسکدن ابکم اولسه بودخی بر نوع بلا و اثر غضب مولادر بلای دفع و نار غضبی
 اطفالی لزل الا صدقه * کما قال علیه السلام الصدقة تطفی * غضب الرب وقال علیه السلام الصدقة ترد البلاء * مثنوی
 بعد سه روز و سه شب حیران و زار * برد کان بنشسته بد نومید وار * اوج کون اوج کیجه دنصکره حیران و زار ما یوس کبی
 دکانده او تور مشدی * مثنوی * با هزاران غصه و غم گشت جفت * که عجب این مرغ کی آید بگفت * بقال هزاران
 غصه و غم جفت و قرین اولمش بوله دیو که ای عجب بومرغ چن * کفتاره کلور * مثنوی * می نمودان مرغ را هر کون
 شکفت * نا که باشد اندر آید اربگفت * بقال اول مرغ هر درویش عجب و غریب نسنه لر کو ستردی تا اوله که اول طوطی
 سوزده که * مثنوی * جوقی سر برهنه میکشد * باسری مو چو پشت طاس و طشت * دکان او کندن باشی
 آحق بر جوقی کسه کجی جوقی درویشاندن بر طائفه در آنک آخرنده اولان همزه وحدت ایچوندر طاس و لکن
 ارقه سی کبی قوی سز باشد * مثنوی * آمد اندر * کفت طوطی نا که مان * بانک بر درویش زده که ای فلان *
 طوطی چونکه جوقی بی کوردی اول زمان سوزده کلدی درویش اوزره حیقردی که ای فلان * مثنوی * از چه ای کل
 با کلان امیختی * تو مکر از شیشه روغن ریختی * ای کل نه سبیدن کلره قارشده سن کان شیشه دن یاغی دو کدک یعنی
 سنی دخی بنجلین اوروب باشکی کلمی ایلدیلر * مثنوی * از قیاسش خنده آمد خلق را * کو چو خود پنداشت
 صاحب دلورا * طوطی درویشی کند و سینه قیاس ایتدیکندن خلقه خنده کلدی یعنی خلق تعجب ایدوب کولدی لر
 زیرا که طوطی صاحب دلقی کندی کبی صاندی * مثنوی * کاربا کار قیاس از خود سکی * کرچه ماند در نوشتن
 شیر شیر * قصه دن حصه بیور مغه شروع ایدوب دیر لر که پال اولان اولیانک کاری کند و تنفسکدن قیاس طومعه که
 قیاس النفس علی النفس جائز دکلر که بر نفس بر نفس بکزه مک احتمال یوقدر کرچه بکزیار لقمه شیر شیر بونده
 ایکی وجه اوزره معنی صحیح اولور اول کتابته لفظ شیر ایکی سی بری برینه مشاهد و لیکن معنایی ارسلا ن ویری
 این معنایه در پس صورتا مشابه و معنایی برینه مغایر اولدی لر تا ییاز لقمه شیر شیر بکزه مسی بر اوستاد نقاش
 بر ارسلا نک بشکله نقشی کاغده یازمه سیدرو فی الحقیقه اول کاغده یازیلان شیر ذی روح اولان شیر مشاهد و لیکن
 بینهماده تفاوت عظیمه و مغایرت کلیه وارد کردلک اهل صورت ایله اهل معنائک حالی بونک کبیدرا کرچه ایکی سی
 یله صورتا انساندرا اما من حیث المعنی باطنی ییکسان دکلر * مثنوی * جمله عالم زین سبب کراه شد * کم کسی
 زابدال حق آگاه شد * جمله عالم بوسبیدن کراه اولدی یعنی پا کلر کارنی کندی نفساری اوزره قیاس ایلد کلری سبیدن
 کراه اولدی از کسه ابدال محققن آگاه اولدی خلاصه کلام اولیاء اللهی کندی لر کبی زعم ایلد کلرندن انلر اسرار نه
 و مرآتینه عالم اولیوب ضلالت و غوایتده قالدیلر دیمک اولور * مثنوی * همسری با انبیاء داشتند * اولیا را همجو خود
 پنداشتند * انبیای عظام علیهم السلام ایله همسر لک یعنی برابر لک دعوا سن طوتدی لر * کما قال الله تعالی حاکما عنهم
 قالوا انتم الابرار مثلنا * اولیای عظامی کندی لر کبی زعم ایتدی لر * مثنوی * گفته ایتک ما بشر ایشان بشر *
 ما و ایشان بسته خوابیم و خوریم * بونلر دیمش که داشته بز بشر زوانلر دخی بشر در بزوانلر خواب و خوره مقتدر * کما قال
 الله تعالی فی سورة الفرقان حاکما عنهم و قالوا ما الهذا الرسول یا کل الطعام ویشی فی الاسواق * مثنوی * این ندانستند
 ایشان از عی * هست فرقی در میان بی منما * اول کراهلرا عی اولد کلری جهندن بومعنائی بیلدی لر بونلرله انلر
 میا تنده بی نهایت بر نوع فرق عظیم وارد در مجر د صورت بشر یتده مماثلت لری معنادخی مماثل و مشابه اولغی مقتضی
 اولز انکچون حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم بونلرله بشر یتده مشترک اولسنه اقرار بیوروب (انما انابشر مثلکم
 یوردی و یوحی الی دیمکله بونلر دن وجود شرعنی فرق و تمیز قیلدی پس حضرت خداوند کار دخی انبیاء و اولیانک کفار

و فجاء ايله بشر بنده واکله و شر بنده و نفسا بنده مشترک اولوب لیکن من حیث المعنی بونلرک یئینده تفاوت عظیمه اولدیغنی تفهیم ایچون ضرب مثل ایرادایدوب بیوررلر * مثنوی * هر دو کون زبور خوردند از محل * لیک شد زین نیش زان دیگر غسل * مثلاً هر ایکی در لو آری یعنی بال آریسی و صاریجه آریدر بر برده بدیلر لیکن بوندن نیش اولدی و او بر بسندن غسل اولدی (مثنوی) هر دو کون آهویکا خوردند از آب * زین یکی سرکین شد و زان مشک ناب (مثال آخر ایکی دور لو آهوا و تلوق بدیلر و صوایج بدیلر بوندن که مراد شکار آهوسیدر نجس اولدی و اول برندن همافی مشک اولدی مثنوی) هر دو فی خوردند از یک آنخور (این یکی خالی و آن پر از شکر) مثال آخر هر ایکی فی که بریسی شکر فامشی و بریسی غیر فامشدر بر آنخوردن ایچدیلر یعنی بر محلدن صوایج بدیلر بری شکر دن خالی و اول بری شکر دن پردر (مثنوی) صد هزاران اینجین اشباه بین * فرقشان هفتاد ساله راه بین * نیچه یوز بیگ بوغچین اشباه و امشالی کور یعنی بوذ کراولنان غشیلات کبی حددن زیاده امثال و اشباه وارد در و قس علی هذا سائر الامثال انلرک ما یئینده تمش ییل مقداری یول کور یعنی اهل صور تله اهل معنائک میاتنده تفاوت عظیمه و مسافه بعیده واردر (مثنوی) این خورد کردد بیلیدی زو جدا * وان خورد کردد همه نور خدا * بو کراه غدا و طعام بر آندن بیلیدلک جدا اولور یعنی انک وجودندن انجی نجات آیریلور و اول طاقفه که مراد انبیا و اولیاد در طعام و غذا یرید یکی نور خدا اولور (مثنوی) این خورد کردد همه بخل و حسد (وان خورد زاید همه نور احد * بو کروه بر جمیع آندن بخل و حسد ظاهر و متولد اولور و اول قوم پر شکوه بر جمیع آندن احدک عشق طوغر * مثنوی * این زمین باله آن شورست و بد * این فرشته باله و آن دیوست و دد * مثلاً بوانبیا و اولیازمین یا کدر و اول کفره و فجره شور و بد در نه کم بو آیت کریمه بو ایک طاقفه نک حقه خوب و لطیف مثال اولور (کمال الله تعالی فی سورة الاعراف) والبلد الطیب یخرج نباته باذن ربه والذی خبت لا یخج الا نکدا) مثلاً بو طاقفه علیه فرشته باله و اول طاقفه خبیثه دیو کیدر * مثنوی * هر دو صورت کریم ماندر و است * آب تلخ و آب شیرین را صفاست * هر ایکی صورت اکبری بر نه مشابه اولور و او معقول در زیر صورتده اشتراک و مشابهت مقرر در نه کم آجی صویک و طلو صویک صفاسی وارد یعنی ایکنسی بله صورتا صافی و صفوتده بری بر نه مشترک در ولیکن ذوق اولدسه ما بنارنده تفاوت معلوم اولور * مثنوی * جز که صاحب ذوق که شناسد سیاب * او شناسد آب خوش از شور و آب) که صاحب ذوقدن غیر بو ایک کینک لذتی کیم اگر ادراله ایلد خوش و لذت آبی تلخ و راه آبدن اول اکلر یعنی اول اهل ذوق اولان کسه اکلر * مثنوی * محروم یا مجزیه کرده قیاس * هر دو را بر مکرر ندارد اساس * اول اهل ذوقدن غیر بری کفره کبی محروم به قیاس ایلش هر ایک کینک بنیادی مکرر و زهره ظن ایلر یعنی بی ذوق و بی عرفان اولان کسه مجزیه ایلد سحرک ما یئینی و صاحب مجزیه ایلد اهل سحرک میانی فرق ایتزلر نه کم جلد نالده ساحر بچه لر میاتنده بو ایک کینک میاتنک فرق مسطور اولمشدر فلیطلب فیه کرده نک فاعلی بیت اولده اولان صاحب ذوقدن غیر بسیدر * مثنوی * ساحران موسی از استیزه را * بر گرفته چون عصای او عصا * حضرت موسی علیه السلام زمانه سنک ساحر لری عناد و مجادله دن او تری کندیلرینی حضرت موسی علیه السلام کبی زعم ایدوب انک عصاسی کبی الارنده عصا طوتمشدری * مثنوی * زین عصا تا ان عصا فریست زرف * زین عمل تا آن عمل راه شکر ف بو سحره نک عصا سندن تا اول عصایه و ارنجیه دل بر عظیم فرق وارد و بو عملدن تا اول عمله و ارنجیه دل بر اولوبول واردر یعنی بو ایک کینک ما یئینده مسافه بعیده و فراخ کثیره واردر * مثنوی * لعنة الله این عمل را در قفا * رحمة الله این عمل را در وفا * بو عملک قفا سنده یعنی یئینده و منتها سنده اللهک لعنی وارد و اول عمل ایچون وفا ایلکده اللهک رحتی وارد که مجزات انبیا و کرامات اولیا مقتضی رحمت خدادر * مثنوی * کافران آندر می اوزینه طبع * افق امد درون سینه طبع * کافر لر عناد و جدا لده یوزینه طبع در یعنی میون طبیعتلوردر که میونک طبیعتی تقلید اوزره مجبوله اولمشدر کذلک کفره دخی عناد و استیزه آبا و اجداد نه طبیعتلرینک مقتضاسی اوزره تقلید ایدر لر زرا سینه نک ایچنده طبیعت نفسانیه بر عظیم آفت کلدیکه کندی به هرنه ملایم اولورسه ا کا تقلید و میل و محبت ایلر * مثنوی * هر چه مردم میکنند یوزینه هم * آن کند کرم دیند دمبدم * مثلاً هرنه بی که انسان ایلر میون هم آتی ایلر که آدم دن آتی کوره دمبدم یعنی اهل طبیعت میون کبی مردان الهی اولان انبیا و اولیادن هرنه بی کورسه لر انلره تقلید اول عملی بلا تحقیق ایلر ولیکن مقلد ایلد محقق عملینک ما یئینی میون ایلد انسانک عملی کیدر * مثنوی * او کمان برده که سن کردم چو او * فرق را کی داند آن استیزه رو * او میون کمان ایلتمش که بن انسان کبی ایلدم اول استیزه یوزلو یعنی اول تقلیدده عناد و جدل ایدییجی ایک کینک ما یئینده اولان فرق قن یلور یعنی یلزم * مثنوی * این کند از امر او برستیز * بر سر استیزه رویان خاک ریز * بوا مر الهی دن ایلر و او عناد و مر آدن ایلر یعنی بو محقق کامل عملی امثالاً

لا اله الا الله اول بوزینه طبیعت اولان مقلد مجرد عناد و تقلید دن اوتری ایلر عناد و تقلید اید بجهیلرک باشی اوزره طپراق صابح و وجود و برمه * مثنوی * این منافق با موافق در نماز * از بی استیزه آید فی نیاز * اول منافق موافقه نمازده عناد و تقلید دن اوتری کلور نضرع و نیاز ایچون کلز * مثنوی * در نماز و روزه و حج و زکات * با منافق مؤمنان در بردومات * صلات و صوم و حج و زکاتده مؤمنان منافق لاه بردوماتده در بعضی غالب و مغلوب اولقده در مؤمنان ایمانه تحقیقها عمل ایلد کبری جهت دن دنیا و آخرتده غالب در و منافق ایمانسنز تقلید ایلد عمل قیلمد قلمری اجلدن دنیا و آخرتده مغلوب لدر * مثنوی * مؤمنان از ابرداشده عاقبت * بر منافق مات اندر آخرت * مؤمنان لاه عاقبت برد اولور یعنی غالب اولور و نجات و فلاح بولور لآخرتده منافق اوزره مات اولور یعنی خائب و خاسر اولور لوعذاب و لعنت بولور ل(مثنوی) کرچه هر دو بر سر یک بازیند * هر دو با هم مروزی و رازیند * اگرچه هر ایکسی بیله بر ایون باشی اوزره در بعضی مؤمن ایلد منافق هر ایکسی بر عمل طرفی اوزره در هر ایکسی بری بریند نسبتله مروزی و رازیدر لر مروزی بر شهرک آدی و راز بر آخر شهرک اسمیدر که بینهماده مسافه بعیده و فراسخ کثیره واردر مروزی مروزی منسوب و رازی راز منسوب دیک اولور بعضی مروزی مروزی منسوب معناسنه در علی خلاف القیاس مروزی بر شهرک اسمیدر رازی راز شهرنه منسوب معناسنه درری بر شهرک اسمیدر دیمشدر * مثنوی * هر یکی سوی مقام خود رود * هر یکی بروفق نام خود رود * لیکن هر بریسی عاقبة الامر کل شیء يرجع الی اصله فخواستجه کندی مقامی جانبیه کیدر و هر بریسی کندی نامنک وفقی اوزره یعنی مقتضاسی اوزره کیدر بوراده نامدن مراد اصل عندالله ازلی هر کسک ثابت اولان اسمیدر که لوح محفوظده اگر مؤمن ثابت اولدیسسه ازله اولان نامنک موافقتی اوزره مقامی جانبیه کیدر و اگر شقی و منافق مسطور اولدیسسه اول اسمک حکمی اکا آخر الامر غالب اولور شقی و منافق کیدر * مثنوی * مؤمنش خوانند جانش خوش شود * و منافق کوی پر آتش شود * مؤمنه مؤمن او فور لآنک روحی خوش و مسرور اولور و اگر مؤمنه منافق دیه سن پرانش و زیاده مضطرب اولور * مثنوی * نام او محبوب از ذات و بیست * نام این مبغوض زافات و بیست * یعنی اول مؤمنک نامی محبوب اولق انک ایمانه موصوف اولان ذاتدن نفس الامر ده ایمان حبوبدر انکچون موضوع اولان اسم دخی محبوب و یا خود مؤمنک نامی علم اللهه ثابت اولان عینندن محبوب و مقبولدر که قبل من قبل بلا عله در کذلک منافقک ذاتک مبغوض اولسی اقاتدن و نفاقله موصوف اولان ذاتدن در فی الحقیقه نفاق اقت و بر بر امر صفتدر که انک قبی انک اسمی دخی قبح ایلر و یا خود منافقک نامی آفات ازلیه سندن مبغوضدر که اول آفات انک عین ثابته سنک اقتضاسیدر که وردمن رد بلا عله در * مثنوی * میم و واو و میم و فون تشریف نیست * لفظ مؤمن چیزی تعریف نیست * لفظ مؤمن درت حرفدر و لفظ منافق بش حرفدر بودرت حرف ذات مؤمنه شرف و بر مز و بوبش حرفدن ذات منافقه عیب و شین ابر مز بلکه لفظ مؤمن مصدق اولان ذاتی تعریف ایچون موضوع و لفظ منافق ظاهری باطننه مخالف اولان ذاتی توصیف ایچون موضوع اولمشدر پس ذاتی مؤمن اولان کسه به منافق دینسه و بونک امثال القاطمکروهه ایلد نسیمه اولنسه نفسنه الم کلز و ناخوش اولمز زیر ایلور که بو حروف انسانک ذاته عیب و بر مز لیکن بویه دین کسه به شرعاً مواخذ لازم کلور اما ذاتی نفاقله متصف اولان کسه به منافق دیسک بونام دون انک درونی عقرب کبی صوقر زیر انفسی مریض و خبیثدر پس لفظ منافق انک مرض نفسی محرک اولور و خراشیده قیلور و نفسنه الم واضطراب کلور تنه کم * مثنوی * چون منافق خوانیش این لفظ دون * همچو کزدم می - خلد در اندرون * بیورد قلمری بومعنا به اشارتدر زیر معنی چونکم مؤمنه منافق او قویه سن بودون خبیث نام انک قلبی عقرب کبی صوقر یعنی اندن زیاده مجروح و بیحضور اولور * مثنوی * کرنه این نام اشتقاق دوزخست * پس برادر وی مذاق دوزخست * اگر بومنافق نامی اصلی دوزخ اولان نفاق صفتندن مشتق اولمیددی پس نیچون اول منافقده مذاق دوزخ اولوردی که اول خشم و غضب و اضطراب در و ندر که جهنم صفتدر * مثنوی * زشتی * این نام بداز حرف نیست * تلخی آن آب بحر از ظرف نیست * بوبد اولان منافق نامنک قبی حرفدن دکادر کذلک انک اولان مؤمن لفظنک حسنی دخی حرفدن دکادر بلکه ایکسینک بیله قبح و حسنی ذاتلر ندر تنه کم در یا صویرنک آجیلغی برندن و یا برداغندن دکادر ذاتندن و استعداد ازلیه سندن در * مثنوی * حرف ظرف آمد در و معنی جواب * بحر معنی عنده ام الکتاب * سورته رعدده بوآیتدن مقتبس در (وما کان لرسول) ای ماصح لرسول ولم یکن فی وسعه (ان بانی بایه یعنی بررسوله صحیح اولدی که آیتلر دن برآیت کتوره (الا باذن الله) اللهم اذین له کتورر هر نه ایسه (لکل اجل کتاب) هر وقت و زمان ایچون بر امر مکتوب و مقدر واردر تا اول وقت کلمینجه اول امر مکتوبک حکمی ظهور ایتمز (بحواله ما یشاء) الله

تعالى محو و نسخ ایلرلو حدن دیلدیکی نقشی (و ثبت) اثبات ایدر دیلدیکی امری (و عنده ام الكتاب) و اول اللهم
 عند نده در لوح قضاء سابقه مشایخ صوفیه قتنده لوح در تدر اول قضاء سابقه که عقل کل و عقل اول و حقیقت
 محمدیه و قلم اعلی و ام الكتاب دخی دیر لر بوجه به حدیث وارد اولمشدر اول ما خلق الله العقل اول ما خلق الله النور اول
 ما خلق الله القلم (کبی پس بولوح عقل کلامه منقش اولان اموره من بعد تغیرات و تبدلات واقع اولمز ثانیاً لوح قدر که
 نفس ناطقه کلیه در لوح اولده بمحل اولان امور بولوحده مفصلدر بولوح محفوظ دخی دیر لر ثالثاً لوح نفوس جزئیة
 سمائیة که بونده منقش اولور شکله و هیأته و مقداره بوعالمده هر نه واریسه اولکی لوح روح مشابه سنده در وایکنجی
 لوح قلب مشابه سنده در و اوچنجی لوح خیال مشابه سنده در و رابعاً لوح هیولیدر که قابل صور تدر بوعالم شهادتده
 پس بولوحه لوح محو و اثبات دخی دیر لر پس معنای بیت بودر که حروف ظرو ف کبیر و معانی اول حرفده آب کبیر در آب
 معنای بجمری ایسه اول اللهم عند نده در که اول بجمر معنی ام الكتاب و لوح قضاء در حرفدن مراد جمیع قوالب
 انسانیدر زیر اجمیع عالم کلمات و حروف منزله سنده در کن امر نیک مظهری اولدیغندن اوتری پس ظرو ف و قوالب
 انسانیده هر کسک روحی و استعدادی و قابلیت آبی کبیر پس هر کسک روحنده موضوع اولان شبیر نیک و تلخیص
 یعنی سعادت و شقاوت انسانک قوالب جسدانیدن حاصل اولوق دکدر بلکه بجمر معنای حاصل اولمشدر که اول
 بجمر معنی الله قتنده در و اول بجمر معنای مراد ام الكتاب در معنی آخر حروف ظرو ف کبیر در هر کلامده موضوع اولان
 معنی آب کبیر آجیلوق و طیلوق صو یک صفتیدر ظرفک دکل و نیک و بدک معنای کدر حرفک دکل کذلک ایمان و نفاق
 و خلاف و وفاق انسانک معنای سندن در قلبندن دکل بجمر معنی ایسه عند الله ثابتدر که اول ام الكتاب و لوح محفوظدر
 هر کسک تلخ و شیرینکی اول بجمر معنای اول بجمر تلخ و شیرین در جهان * در میان
 شان برزخ لا یغیان * سورة رجاءده اولان آیه اشارتدر تفسیری بوجملده تفسیر مرج البحرین سر خنده کلور
 معنای بیت آجی دریا و طیلور دریا جهانده بوایکیسک میانه معنوی پرده وارددر که بری برینه متجاوز اولمز و معنا
 اختلاط قیلر در یک اولور بجمر تلخدن مراد از لده کافر و منافق اولندر در و بجمر شیرندن مراد از لده مؤمن و موافق
 اولندر در اگر چه بونلر بحسب الظاهر بری برینه مختلط اولور ولیکن من حیث المعنی بری برینه مخالفت قیلور لکه اول
 برزخ معنوی بونلری بری برینه اختلاط ایله که قومز و برزخ معنویدن مراد بوراده هر برینک خاصیت ذانیة سی
 و استعداد از لیه سیدر * مثنوی * و آنکه این هر دو زین اصلی روان * بر کدر زین هر دور و تا اصل آن * بونی بیلکه بوهر
 ایکی بجمر بر اصلدن رواندر یعنی بوایکی ضد اولان بجمر نیک اصلی حقیقت واحده در که بوایکیسکی اول حقیقت واحده دن
 بوعالم روان اولمشدر و ظهور قیلشدر بوایکی دریا نیک اختلاف صور یسندن کدر ایله تا بونک اصلی اولان حقیقت
 واحده به دلکیت بوجه اختلافات صور نیک متحد اولمز بری اول مر ته ده سیرایت * مثنوی * زر قلب وزیر کدور عیار
 بی محک هر کز ندانی را اعتبار * قلب التوفی و خالص التوفی عیار ایلمکده محکمز مجرد اعتبار جهتندن بیلکه مز سن
 بیلکه بونلری بیلکه و ماینلری فرق قیلغه محک استر زیر ابیکیسنه به صور تا التون اعتبار ایلر اما محک اورد قده هر برینک
 قبی و حسنی عیانه کلور بونده زر قلبدن مراد مرانی و منافق در وزیر کدور مراد مؤمن و موافق و عاشق و صادق
 بوایکیسک ماینینی مجرد اعتبار جهتندن بیلکه مز سن بیلکه بونلری بیلکه و ماینلری فرق قیلغه محک علم و معرفت
 لازمدر که انبیا و اولیایه مخصوص اولان محک علم ایله بونلر ماینینی فرق اولنور و تمیز قیلنور * مثنوی * هر کز ادر جان
 خدا نهد محک * عریقین را باز داند اوزش * هر شول کسه نک که خدای تعالی جاتده علم و عرفان محکنی قویه هر یقینی
 اول کسه شکدن * کیر و یلور و شک ایله یقینک ماینینی اول محک واسطه سیه فرق قیلور * مثنوی * در دهان زنده
 خاشاکی جهد * آنکه آرامد که بیرونش نهد * بر دیرینک اغزنه بر خاشاک صحر سه یعنی دوش سه اول دیری اول وقت
 دکلور و حضور ایلر که اول خاشاکی اغزندن طشره قویه * مثنوی * در هزاران لقمه یک خاشاک خرد * چون
 در آمد حس زنده بی برد * نیچه بیک لقمه نک ایچنده چونکه بر کوچک خاشاک کلدی یعنی واقع اولدی زنده نک حسنی این
 ایلندی یعنی اول کسه اول خاشاکی و اخر لقمه نک ایچنده ادرال ایلدی خلاصه کلام حس ظاهریده بوقدر فهم
 و ادرال وارددر که هزاران لقمه نفیسه نک ایچنده بر خاشاک خرد اولسه آتی ادرال ایلر پس حس باطنیده دخی اول قوت
 و قدرت وارددر که نیچه بیک افعال صالحه اولسه و آنک ایچنده نفاق و کفر دن بر فعل اولسه در حال آتی ادرال
 ایلر و یا خود هزاران مؤمن صادق مایننده بر منافق انلر هر حالده تشبه قیلسه ینه اول منافق قوت ذابقه علیه سی
 اولان عارف یلور و ادرال قیلور * مثنوی * حس دنیا زردبان این جهان * حس دینی زردبان آسمان * دنیا به منسوب
 اولان حس بوجهاتک زردباندر یعنی بوجهان صور نیک غارتک اسبابیدر حس دنیویدن مراد دنیا به

متعلق اولان ادرا کاندرا کرطاهری اولسون واکر باطنی اولسون یعنی حواس ظاهره و باطنیه دن دنیوی اولان
حسره هر برسی بوجهان صورینک نردبانیدردینک اولور امانینه منسوب اولان حس که بوندن مراد ادرا کات
عرفانیه وایقانه درزردبان آسمان معنوی درومر قات درجات عالم آخریدر (منوی) صحت این حس بجوید از طیب
صحت آن حس بجوید از حبیب * اول حس دنیوی سلامت و صحتی طیب صوریدن ایستیم کز بر طیبیان
طبیعت خلل کلان حسره معالجه ایله باذن الله صحت ویرمک ممکند بو حس دینینک یعنی ادرا کات یقینک صحت
وسلامتی حبیبیدن طلب ایلیک حبیبیدن مراد حضرت خدا و انک خلفاسی اولان هر عصرده اولیا و اصفیاد که
بونلر طیبیان الهی و حبیبیان ربانیدر که دینی و روحانی اولان ادرا کاته خلل کلسه باذن الله کاصحت ویرور و اول
حسری خلل دن قور تر و ب سلامت مرتبه سنه ابر کورر * منوی * صحت این حس زمعموری تن * صحت
آن حس زخیر بدن * اول حس صورینک صحتی تنک معمور لغندندر بو حس دینینک و ادرا کات یقینک صحتی بدنک
ویران و خراب لغندندر * منوی * راه جان می جسم را ویران کند * بعد از آن ویرانی آبادان کند * زیرا جانک
یولی البته جسمی ویران ایلا اول ویرانلقد نصکره نه معمور ایلا حاصل معنی اولدر که جان یولنه برکسه سالک اولسه
اول طریق حکمی جسمک شہوان و مقتضیات از ازاله قیلر بعد فناء اوصاف الجسمانیه آتی لذایذ روحانیه و قوای عقلیه
و عرفانیه ایله معمور و آبادان ایلا * منوی * ای خنک جانی که در عشق مأل * بذل کرد او خاتمان و مال * ای
سعادت لوشول بر جانکه مأل و مایک عشقنده یعنی فی الحقیقه مرجع و مصیر اولان خدای تعالینک جتنده خانمانی
و مالک و جانی بذل ایلیه تا سعادت ابدیه بی و حیات طیبیه بی حاصل قیلر ابتدا ای حاله جان و مالی بذل قیلان و انک
مقابل سنده اجر جلیل و جزاء جزیل بولان کسه ایچون بومشالری ضرب ایدوب بیورر * منوی * کورر ویران
خانه بهر کینج زر * وز همان گنجش کند معمور زر * مثلاً برکسه خانه بی ویران ایلا دی زر خزینه سندن اوتری که انده
مدفون ایدوب کن ییلا دی و نه همان اول کنجدن خانه سنی اول کیدن معمور کول و لطیف کول ایلا اول کنجی بولد قدده
* منوی * آبر ایدوب و جور پال کرد * بعد از آن جور آروان کرد ایچورد * مثال آخر برکسه صوبی باشندن
کسادی و جوی پال ایلا دی یعنی محل آب اولان ابر معنی نجاست و خبیثتدن پال ایلا دی اند نصکره ابر معنی ایچمه که لایق
اولان صوبی روان ایلا دی ایچورد بونده ایچمه که لایق آب دیمکدر * منوی * پوست را بشکافت و سکارا کشید
* پوست تازه بعد از آنش بر دمید * مثال آخر برکسه دری بی یاردی و درمی ناک ایچندن طشره چقردی اند نصکره
تازه دری ناک بر نه بندی * منوی * قلعه ویران کرد از کافرست * بعد از آن بر ساختش صد برج و سد * مثال
آخر پیرادشاه کافر قلاعندن بر قلعه نک حین محاربه ده برج و بار و سنی ویران ایلا دی کافر دن الی ویران ایدوب کافر
الندن الد قد نصکره اول قلعه بی دوزوب اکانچه بوز برج و بار و سد دوزدی بوجه امثال بدایت حاله بذل قیلان و نهایت
کار ده انک اجر و عوض بولان کسه لر حقنده اولور * منوی * کار ایچون را که کیفیت نهد * این که گفتیم این ضرورت
می دهد * صحت این حس بجوید بدیندن بویته کلنجیه دل بسط ایلا کاری قاعده و طریقه اولان انحصاری نئی
ایچوندر کان بیورر که اگر چه بز بر طریقت ایلا دکه اول راه جان جسمی ویران ایلا کلسکر و دخی سالک کنج توحید
ایچون خانه وجودین خراب وجود و هو می اول کنجدن معمور و مستطاب قیلقدرد بنشدی و بونک امثالی ضروب
امثال ذکر اولنشدی اولیه اولیحق کار ایچون همان بگونه طریقه منحصر در بوندن غیری اکبول یوقدر دینش اولمز
زیرا کار ایچون کیم کیفیت و پرور یا خودنه کسه انک فعلی بر حالته و بر طریقه مربوط قیلور بر سوزلر که دیدیم بوضورت
ویرر زیرا کاه اولور که اول حق بر قولنی بلایضا ولا جماعده کماله ایر کورر و جهل و غفلتله مرده ایکن در حال علم
و معرفتله دیری کورر * منوی * که چنان بنماید و کاهی چنین جز که حیرانی نباشد کاردین * افعال خدا و تیره واحده
اوزره د کدر تا عقل و قیاسه صغه (فعال لما یبرید و بفعل ما یشاء و یحکم ما یرید) انک شان شریفنده ظاهر
و بدیددر پس کاه اولور که بی مجاهده چوق کسه لر مشاهده مرتبه سن بولور و روی مقصودی کورر و مجاهده ایلینلر
و ریاضت بولنه کیدنلری محروم قیلور کورر سنکه نیجه کسه جمیع عمرنی کفر و عصیانله کچورر آخر عمرنده کایمان
و ایقان و عرفان شرابن ایچورر لر و در حال کفر و عصیاندن کچورر لر و مرتبه حقیقه اوچورر لر مثلاً سحره فرعون کبی
و بعضلر دخی طاعت و عبادت قیلور حتی ولایت و کرامت مرتبه سن بولور و عند الناس مقبول و مسلم اولور آخر الامر
کافر اولور مثلاً بلعم و بر صیصا کبی (لایستل عما یفعل و هم یستلون) در انکچون کل ذوقنون کاردینده حیران
و مجنوندر * کم عاقل عاقل اعیت مذاهبه * و جاعل جا هل تلقاه مرزوقا * هذا الذی ترک الاوهام حائرة * و صیر العالم

النحر بر زند بقاء * مثنوی * فی چنان حیران که پشتش سوی اوست * بل چنین حیران که غرق و مست دوست *
 دیده حیراندن مراد انجلیان حیران دکل که پشتی حق جانبنه و پوزی خلق جانبنه در بلکه مراد اولان بونجلیان حیراندر که
 دوستک مست و مستغرق قید در دیده حیران ایکی قسم در بر قسمی حیران حق شکنده حیران خلقه در و معرض محبت
 وجود مطلق در لباس دین و زی اهل یقین ایه و کلام مشایخ کزینله جلب دنیا و جمع احباب ایلر و خلقه دین و تقوای
 و راه خدادان سویلر بر قسمی دخی مست و مستغرق دوست اولمشدر و ترک کائنات و مخلوقات قیلشدر و رضای باری بی
 اختیار ایشلر و دائمی مذهب عشق و محبت کیشلر در تنه کم این فاضل بویکی قسمه اشارت ییوررلر (شعر) فاخترت
 حتی اخترت حبیبک مذهباً فوا حیرتی ان لم تکن فیک حیرتی (مثنوی) ان یکی راری اوشد سوی دوست * وین یکی را
 روی او خود روی اوست * مست و مستغرق دوست اولان حیرانک پوزی (بلی من اسلم وجهه لله و هو محسن
 آیتنک طبقه دوست جانبنه اولدی و پشتی حقه و پوزی خلقه اولان حیرانک پوزی خود آنک کند ی پوزیدر یعنی قلبی
 خود وجه مخلوقیتی و بشریتی جانبنه در حق جانبنه متوجه دکلر و سروری مر حوم از خود فانی کشت و بخودا
 پیوست تصرف و توجه از ان خدا شده دیمسی او حیرانک پوزی اول دوستک پوزیدر دیک معناسنی مشعر اولور تنه کم
 شعی دخی بومعنا به ذاهب اولوب و او برینک خود آنک وجهی دوستک وجهیدر که مراد ارباب حقیقتک کزیده سیدر که
 مرتبه استغراق و عالم وجددن جدا اولاز دیمشدر ولیکن سیاق و سباقه مناسبتی از کاور و بومعنا لک نه چنان
 حیرانکه پشتش سوی اوست یتند توفیقی قتی مشکل اولور فالاولی * مثنوی * روی هر یک می تکر می دار پاس *
 بوکه کردی تو ز خدمت روشناس * هر برینک پوزینه نظرایله و حفظ طوبت یعنی حیران خلق و حیران حق اولان
 کسه لک ذاتلرینه نظرایله و بونلرک خاصه ذاتیه لری قلیکده حفظ ایت بولایکه خدمتدن سن روشناس اوله سن یعنی
 مر جودر که خدمت الهیه ده و خدمت مشایخ ربانیه ایلکدن حقیقت شناس اوله سن رو بونده ذات و حقیقت
 معناسنه در * مثنوی * چون بسی ابلیس آدم روی هست * پس هر دستی نشاید داد دست * چونکه آدم صورتلر
 شیطان چوقدر یعنی صورتده آدمی و سیرته شیطانیدر که شیطان خلقی نیجه اضلال ایدوب صراط مستقیمدن
 جیقا رسته اول ضال و مضل همچنان خلق ضلالتنه سبب اولور پس بیعت و ارادت ایچون هر براله ال ویرمک لایق
 دکلر زرا احتمالدر که شیطانی و نفسانی اولوب هر شد لباسیه متلبس اوله و مشایخ محققین زینه داخل اولوب
 ناسی بومکرله صید قیلله * مثنوی * زانکه صیاد آورد بانک صغیر * تا فرید می غ را آن مرغ کیر * زیرا که صیاد صغیر
 صدا سنی کتور یعنی قوش کبی صقلق دوروب او تر تا اول قوش طو تیحی مرغی الدایه بوندن مقصود صور تا صالح و معنا
 ابلیس صالح کبی اولان کسه لدر که الفاظ و گفتار مشایخله خلقی صید ایدر لر و اول در دمندر له اولیا و انبیانک
 کلاملرندن دانه دو کوب دام مکرلرینه قید ایدر لر * مثنوی * بشنود آن مرغ بانک جنس خویش * از هوا آید بیابد
 دام ویش * اول مرغ کندی جنسنک بانکنی ایشیدر اول بانکه مغرور اولوب هوادن آشغه کلور و دام ویش بولور یعنی
 دامه گرفتار اولوب هلاک اولور * مثنوی * حرف درویشان بدزد مر ددو * تا بخواند بر سلمی زان فسون * فقیران
 حقیقی اولان درویشلرک حرفی یعنی کلمات و اصطلاحاتی دوت همت اولان مر داو غورلر تا کم بر سلم و ساده دل کسه
 اوزره اندن افسون اوقویه یعنی اولیا و فقرانک کلامی بر بون کسه به سوبلیه تا کم اول ساده دل بوحیله ایه صیدا یلیه
 * مثنوی * کارم دان روشنی و کرمیست * کار دونان حیل و بی شرمیست * می دان الهینک کاری کرمیت و نورانیستدر
 دونلرک و مدعی و کذاب اولان متقوللرک کارلری بی حیا القدر و خدعه و حیلنددر * مثنوی * شیر بشین از برای کد
 کند * بومسيلم رالقلب احمد کند * سوال و در پوزیدن اوتری بو کدن ارسلان ایلر یعنی شیران طریقت صورتنی
 اورنوب اهل دنیا به انلر کبی سوز سویلر و حال بوکه قلبلری کلاب و ذیابه مشایخدر (کافال صلی الله علیه وسلم سیخرج
 فی آخر الزمان من السکر رجال یختلسون اهل الدنیا بالدين و یلبسون جلود الضأن السنتم احلی من السکر و قلوبهم
 قلوب الذیاب الی آخر الحديث کذا فی المصایح فی باب السمعة والریا) بومسيلم کذابه احمد لقب ایلر بومسيلم کذابدن
 مراد اول مدعی و لافزنلر کندی نفس خبیثلریدر که اکایغمبر علیه السلام حضرت تلیرنک اسمیه و رسمیه زب و زینت
 و یروب کندیلر بی نبی و ولی علامتلیله معلم ایدوب خلقی صید ایچون انلره صورت صلاحدن کور نور لمسيلم کذاب
 شول کسه در که حضرت رسول صلی الله علیه وسلم او اخرینه قریب ظهور ایدوب دعوی نبوت ایشلدر بعد وفات
 النبی علیه السلام حضرت ابوبکر رضی الله عنه بر مقدار عسکر ایه اوزرینه واروب انکله محاربه قیلوب آخر الامر قاتل
 حضرت حمزه اولان وحشی آنی قتل ایشلدر تنه کم سورة مائده ده اولان (یا ایها الذین آمنوا من یرتد منکم عن دینه
 آیتنده اهل تفسیر دین ده مر تد اولنلری اوج قسم ایدوب بومسيلم کذابک دخی قصه سنی بو کونه یازمشلدر در مسیله تنبأ

کورمکدن کور و دور فال دینی کبی (مثنوی) خشم و شهوت مرد را حول کند * ز استقامت روح را مبدل کند * غضب
 و شهوت مردی را حول ایلر و روحی استقامتدن مبدل و محول ایلر یعنی قوت غضبیه و قوت شهویه انسانک بصر بصیرت
 علل و خلل و یروب روحی عدالت و استقامتدن تبدیل و تغییر قیلوب حقه میل قیلقدن و حقیقت بین اولقدن آتی دور
 و مهور ایلر * مثنوی * چون غرض آمد هنر پوشیده شد * صد حجاب از دل بسوی دیده شد * چونکه غرض کلدی هنر
 مستور اولدی کوکلدن * کوز جاننه یوز برده اولدی یعنی برکسه انواع هنرک صاحبی اولسه و برکسنک کوکلی
 کوزنه غرض نفسانی کلسه و اول صاحب هنر اول غرضله نظر قیلسه آنک جمله هنری پوشیده اولور و نیجه یوز حجاب
 آنک کوکلدن کوزی جاننه حائل اولور * مثنوی * چون دهد قاضی بدل رشوت قرار * کی شناسد ظالم از مظلوم زار
 چونکه قلمبنده قاضی رشوته قرار ویره و غرض نفسانی پیدا اوله ظالمی زار و ضعیف مظلومدن قحنا کابلکه غرض
 سبیله ظالمه معاونت ایلر * مثنوی * شاه از حقده جهودانه چنان * کشت احوال کالامان یارب امان * شاه جهودلره
 منسوب اولان کین و غضبندن آنچالین احوال اولدی که الامان یارب الامان یعنی یاربی اول خویندن سن امین ایله دیمک
 اولور * مثنوی * صد هزاران مؤمن و مظلوم کشت * که پناهیم دین موسی را و پشت * اول لعین یوزیلدی کاه مؤمن
 دیده لدی بوا اعتقاد اوزره که دین موساتک حافظ و معینی ام (آموختن وزیر مکر پادشاه را جهت رفع نصرا یسان * مثنوی
 اوزیری داشت رهن عشووه ده * کو براب از مکر برستی کره * اول پادشاه جهود بول اور بی عشووه ویر بیچی یعنی
 حیل و مکر قیلچی بر وزیر طو تریدی که اول وزیر آب اوزره مکرندن دو کوم بغلردی یعنی آبی بغلردی و جاری و ساری
 اولقدن کیر و قوردی دیمک اولور * مثنوی * گفت ترسایان پناه جان کنند * دین خود را از ملک پنهان کنند * وزیر
 بر وزیر پادشاهنه ابتد ترسالی جانلری حفظ ایلر یعنی هلاک اولقدن خوف ایلر پادشاهدن کندی دینلری
 پنهان ایلر یعنی هلاک خوفندن دینلری ستروا خفته ایلر * مثنوی * کم کش ایشانرا که کشتن سود نیست * دین ندارد
 بوی مشک و عود نیست * انلری دیله زیراد پلکک فائده سی یوقدر دین رایحه طو غمز زرامشک و عود کادر * مثنوی
 سر پنهانست اندر صد غلاف * ظاهرش باتست و باطن برخلاف * دین یوز غلاف ایچنده پنهان سر در آنک
 ظاهری سنکله در و باطنی خلاف اوزره در * مثنوی * شاه کفتش پس بگو تدبیر چیست * چاره این مکر
 و این تزویر چیست * شاه وزیره ابتد پس بوکه تدبیر ندر سوله اول مکرک و اوتزورک چاره سی ندر (مثنوی * تا نماند
 نه جهان نصرائی * فی هویدا دین و فی پنهانی) تا کم جهانده بر نصرائی قالمی نه بر آشکاره دینلونه بر پنهان دینلونه
 و جهودنه دینی آشکاره اوله نه دینی پنهان حاصل معنی قتل عام ایدوب نصاری قومنی جیعا هلاک ایدم کر کسیدی آشکاره
 و کر کسه پنهان ایلسونلردیمک اولور * مثنوی * گفت ای شه کوش و دستم را ببر * بیی ام بشکاف و لب در حکم مر *
 وزیر دیدی ای شه المی و قولم می کس مصرع نایبده اولان لب در حکم مرده بر قاج وجه جائز در اولامر امر بامردن
 امر اوله بو تقدیر بجه معنی یورتمی یارولبه حکم ایلکده امر ایله بینیمی یاردقدن صکره بنی زبرداره کتوردیدی و ثانیاً
 مر میگردن امر اوله معنی بینیمی یارولبی حکم ده مرور ایله یعنی لبکی حکم ایلکده انفاذ و اجرا ایله معناسنه اولور و ثالثاً
 مر تلخ معناسنه اولوب حکم مضاف اوله معنی بینیمی یارولبی دخی آجی حکم ایلکده و یا خود بینیمی یارولبی آجی حکم
 ایلکده ایله دیمک اولور * مثنوی * بعد از آن در زردار آور مرا * تا بخواید یک شفاعت کر مرا * بوقدر سیاستد نصکره
 بنی دارا حاجی التنه * کتور آصق قصده تا بر شفاعت اید بی بی ایستیمه یعنی یک شفاعت ایدوب صلبدن خلاص
 ایده * مثنوی * بر منادی کاه کن این کار تو * بر سر راهی که باشد چار سو * بوایشی سن مناد یلرند ایده جک یرده ایله
 بر یول باشند که چار سو اوله * مثنوی * آنکهم از خود بران تا شهر دور * تا در اندازم در ایشان شرو شور * اندن صکره
 بنی کند کدن تا اوراق شهره سور تا انلرک ایچنه فساد و قتنه و غوغا براغم که دینلر نه تمام اختلاف و نقصان واقع اوله کان
 پادشاه اول وزیر بر وزیره دیدی که سن انلر نه ایلیه جکسن وزیر دخی انلر ایلیه جکی مکرری و سوبلیه جکی فکری
 پادشاهه تقریر ایدوب دیدی (می) پس بگویم من بسر نصرائیم * ای خدای رازدان میدانیم (پس نصرائیلره دیم که
 سر له بن نصرائی می یعنی نهائی دینده ام ای راز بیلچی خداسن بنی یلور سن) تلپیس ان وزیر جهود جهت قصد ترسایان
 و عرض کردن طل ایشان در پیش شاه * مثنوی * شاه واقف کشت از ایمان من * روز تعصب کشت قصد جان من
 پادشاه بنم ایمانندن یعنی نصرائیمدن کاه اولدی و تعصب و غضبندن شاه بنم جائمه قصد ایلدی * مثنوی (خواستم
 تا دین خود پنهان کنم * آنچه دین اوست ظاهر آن کنم * ایستدم تا دینی شاهدن پنهان ایدم اول نسنه که آنک دیندر
 یعنی دیننه لازمدر آتی ظاهر ایدم که یهودیتدر * مثنوی * شاه بوی برد از اسرار من * متهم شد پیش او کفتمار من
 شاه بنم اسرار مدن بر رایحه ایلندی یعنی سرخی طویدی شاه قتنده بنم سوزم متهم و بی اعتبار اولدی * مثنوی *

گفت گفت تو چونان در سوزنست * از دل تو نادل من روزنست * شاه ایتدی سنک سوزلک نان ایچنده ا بکنه کبیدر
یعنی سوزلک زیاد ضرر لودر من القلب الی القلب روزنه طبقه بنم قلمدن تاسنک قلبکه پنجره واردر * مثنوی *
من ازان روزن بدیدم حال تو * حال تو دیدم تو شم قال تو * بن اول روزندن سنک حالکی کوردم یعنی سنک حقیقت
حالکه ایردم سنک حالکی کوردم یعنی حقیقتنه نظر ایر کوردم سنک مقالکی ایشتم و قبول قیلزم بعض نسخه
نونک و اول فقه سیله نوشتم واقع اولمشد بر تو تقدیر اوزره معنی بن سنک حالک کوردم و قالک دوردم دیمک اولور * مثنوی
کرنودی دین عیسی چاره ام (اوجهودانه بکردی پاره ام) اگر حضرت عیسانک دینندن بکا چاره ومدداولمیدی بعض
نسخه کرنودی جان واقع اولمش یعنی اگر عیسانک جانی بنم چاره و در مانم اولمیدی اول شاه جهودی جهودانه
پاره لردی یعنی ترحم ایتیموب بنی پاره پاره ایلردی (ی) بهر عیسی جان سپارم سردهم) صد هزاران منتش بر خودنهم
عیسادن اوتری جانمی تسلیم ایلرم و باشمی ویر یرم عیسادن اوتری جان ویرمکی کندی تقسم اوزره صد هزاران
منت قورم یعنی آنی کمالیله جانم منت یلورم * مثنوی (جان دریغ نیست از عیسی ولیک * واقفم بر علم دینش نیک نیک
* بوییت نصاری قومنک جانندن اولان سوال مقدره جواب اولور کان انلر جانندن دینک لازم کلور که چونکم عیسی
حضر تارندن اوتری جان و باش ویررسن و آنی جانم که منت یلورسن پس آنک یولنده جان فدا قیلقدن نیچون دریغ
قیلورسن یولرک سوال مقدره جواب ویروب دیر عیسادن جانم دریغ دکدر اما انک دینک علمی اوزره تمام واقفم
یعنی زیاد خوب یلورم بوسیدن شمدی اولمک استمزم * مثنوی * حیف می آید مرا کان دین پاک * در میان جاهلان
کرد هلاک * بکا حیف و ظلم کلور که اول پاک دین که مراد دین عیسا در جاهلان اوزره سنده هلاک و ضائع اوله (مثنوی *
شکرا یردرا و عیسی را که ما * کشته ایم این دین حق را رهنما * الله و عیسیا به شکر اولسون که بر اول حق دینه
و مذهب رهنما و دلیل اولمش * مثنوی * از جهود و از جهودی رسته ایم * تا بر ناری میا ترا بسته ایم * جهوددن
یعنی جهود لردن و جهود لقدن قور تلشز تا که بر نزار ایه میا تمیزی بغلشز * مثنوی * دوردر عیسیست ای مردمان
بشنوید اسرار کیش ای مردمان * ای مردملر دور عیسی دوریدر انک دینک اسرار فی جانله بدن استماع ایلکرتا که سزه
تحقیق و بیان ایدم بونده تنبیه بودر که هر صورت ظاهر ده لباس صلاح و معناده طالح کسه چوقدر و ظاهر امومن
اولان کسه ره اعتماد و اعتقاد ایلک جائز دکدر زیر صورتده صالح و معناده طالح کسه چوقدر و ظاهر امومن
و موافق و باطن کافر و منافق آدمه نهایت یوقدر نه کم بو وزیر بر وزیر کبی که صورتا ادعای نصرا یت ایلدی و معنا
صرف جهود ایلدی بوجه نصاری قومنه ایلیه جکی مکر و وزیر بر وزیر که نصاری قومنک مایینه داخل اولمزدن و انلری
بو حیلله ایلضلال قیلزدن مقدم بو وزیر پادشاه جهود بو کونه تقریر ایلدی مثنوی (چون وزیر آن مکر بر شه بر شه
از دلش اندیشه را کلی ببرد * چون وزیر بوحیلله بی شاه اوزره صایدی و بیان ایتدی و قلبنده مر کوز اولان حیلله
و حقدی بر بر نه ایسه عیان ایلدی جهود شاهنک قلبندن جیعا غم و غصه بی ایلندی پس نصاری قومنی قتل عام
ایتمکدن فراغت ایلدی * مثنوی * کرد باوی شاه آن کاری که گفت * خلق اندر کاروی مانده شکفت * شاه وزیر
ایلدی اول برایشی که وزیر دیدی یعنی سیاست و عقوبتن هر نه سویلدی ایسه آنی اول وزیر ایلدی خلق
اول وزیرک حالنده عجبه فالمش ایدی که شاهک بوقدر مقبولی ایکن نیچون اکا سیاست ایتدی دیو خلق تعجب
ایلدی بعض نسخه مصرع ثانی خلق حیران ماندان مکر نهفت واقع اولمش یعنی خلق اول مستور مکر کردن
حیران قالدی زیر حقیقت حالی بیلد یلر * مثنوی * راند اورا جانب نصرانیان * کرد در دعوت شروع اوبعد ازان * اول
وزیر بر وزیر نصرانیلر جاثبسه سوردی بویه ایلد کد نصرانه نصرانیلر تمام اعتقاد کلسون ایچون اندن صکره اول
وزیر دعوت شروع ایلدی و قوم نصاری حضور نه کلوب اکاتباع اولمغه باشلدیلر (قبول کردن نصرانیان اورا
از پوشش و ضعف * مثنوی * صد هزاران مرد ترسایدش او * اندک اندک جمع شد در کیش او * صد هزاران یعنی
حددن زیاد مرد ترس اول وزیر بر وزیرک جاثبسه آزار انک محله سنده جمع اولدی تا اندن آیین دین عیسی نه ایسه او کر نه لر
* مثنوی * او بیان میکرد ایشان را بر از * سرانکلیون و زنار و نماز * اوانلره رازله بیان ایلردی انجیل و زنار
و نماز سرنی * مثنوی * اوبظا هر واعظا حکام بود * لیک در باطن صغیر و دام بود * اول وزیر ظاهر ده دین عیسانک
احکامنی وعظ ایدی لیکن باطنده دام و صغیری ایدی خلاصه معنی اول وزیر ظاهر الاحکام الهیه بی نقل ایدی بی
ایدی ولیکن باطن اول احکامی خلقه دام ایدوب کندی اول دامک صغیر و صداسی ایدی خلقی اول صغیر ایه صیدا یدوب
کندی بیعت و ارادته قید ایلردی و بوحکایه نک مالی آفاقه و انفسه تاویل اولور آفاقه معتبر اولدیغی تقدیر اوزره
شاه جهوددن مراد شیطان چندر که دشمن بی آدم در وزیر حیلله کاردن مراد شیطان انس اولان مرایی و منور

ولباس مشایخه ملبس و مهر و در در و انفسده اولدیغی تقدیرجه شاه جهوددن مراد نفس و وزیر بدن مراد قوت و اهمه اولور و عیسادن مراد روح و نصارادن مراد قوای روحانیه اولور پس شیاطین انس اولان مرایی و مزور لرک شیاطین جنه کمال آشناقلری اولدیغیچون (یوحی بعضهم الی بعض زخرف القول غرورا) مغز اسفجه اقوال من خرفه بی انلره القاید لر و خلقی اضلال و اغواجا بنه کیدر لر و یومز و لر رحین دعوتده اول مرتبه دشمن شیطان و محب رحمان کور نور و لباس دیانت و تقوایی بر شکلده یور نور که عوام کالهوام دکل بلکه اکثر هم امام انلری تمیز و تشخیصه قادر اولر لالا الله نور یله ناظر اولر کذلک انفسده دشمن قوای روحانی اولان شاه نفس طرفندن قوت و اهمه انوار عقله مشوب و لباس دیانت و تقوایله مستور اولوب ظاهر او اعظ احکام اولوب عبادت و طاعته امر ایلاما باطننا صغیر و دام اولدیغی جهتدن قوای علمیه و عملیه دن حاصل اولان ادواق و انوار اخلاصی ازاله و هلاک ابلر مشایخ بوکا خواطره لمبوسه دیر لر هر کس نفسک بومکرفی تمیزاید مز لر * مثنوی * بهر این بعض صحابه از رسول * ملتس بودند مکر نفس غول * انکچون بعض اصحاب کرام رسول نیکام علیه السلام دن نفس غولک مکر فی ملتس اولور لر دی و عبادت و اخلاص جانده اغراض نهاندن نه مکر و حیلله قیلر آتی سوال قیلور لر دی عصمتنا الله وایا کم عن خواطر الملبوسه و مکاید المتشیخین المطموسه * مثنوی * کوچه آمیزد از اغراض نهان * در عبادتها و در اخلاص جان * دی بار رسول الله نهانی غرض لر دن نه فارشدر و نه مکر و حیلله پیدا ایلر عبادت لرده و جان اخلاصنده نه مکر و حیلله ایلر اگر کوکاف عربیله او قونور سه معنی بویه اولور که او نفس عبادت لرده و اخلاص جانده اغراض نهاندن نه مکر لر خلط ایلر مثنوی * فضل طاعت رانجستندی ازو * عیب ظاهر رانجستندی که کو (اول رسول مکر مدن طاعتک فضلنی طلب ایلر لر دی بونده ایکی وجه جائز در وجه اول اولد که طاعت ایچون اولان فضل و ثوابی دیمز لر دی و اندن استفسار ایلر لر دی زیرا خالص اولان طاعتک فضیلت و ثوابی محقق اولدیغی ییلور لر دی بلکه آندن ظاهر اولان عیبی استر لر دی که قنی یعنی طاعتک ظاهر نده اولان عیبی ایلر لر دی زیرا شوائب اغراض دیو طلب ایلر لر دی وجه ثانی اولد که اول پیغمبر علیه السلام دن طاعتک زیاده لکنی طلب ایلر لر دی زیرا شوائب اغراض نفسانیه دن خالصه اولان طاعات قلیله اغراض نفسانیه الله مشوبه اولان طاعات کثیره دن خیر لو اولدیغی ییلور لر دی پس آندن عیب ظاهری قنی دیو جست و جو قیلور لر دی کودی معناسنه امر حاضر اولسه دخی جائز در * مثنوی * موی و وز در ذره مکر نفس می شناسید ند چون کل از کفر نفس * نفسک مکر فی موی و وز در ذره اول اصحاب کلدیلر و فرق ایلدیلر کفر نفس پیراغندن کلی فرق ایلد کاری کبی * مثنوی * موشکافان صحابه هم دران * وعظ ایشان خیره کشتندی بجهان * صحابه نک موشکافری یعنی مدققاری نفسک حیلله و مکرری باینده ایلدیک و عظه انلرک جانی هاتم و حیران قالور دی که نفس مکارک بوقدر حیلله و خدعه سی انلری متحیر قیلور دی نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات حسناتنا (متابعه کردن نصرانیان و وزیر را بجمعی از ضعف چشم (م) دل بد و دادند ترسیان تمام * خود چه باشد قوت تقلید عام * ترسار تمام مرتبه اکاکوکل ویردیلر یعنی اکا اعتقاد و اعتماد ایلدیلر عوام کالهوامک تقلید نک خود نه قوتی اولور بونده عوامک اعتقاد و تقلید نده قوت و ثبات اولدیغنه تنبیه واردر (ولهذا قبل اعتقاد العوام کرب الحمار تقوم ساعة وتسقط ساعة) که بونلر طبیعتلرینک مشتها سینه مناسب برکسه بولسه لرا کاحبیت و اعتقاد قیلور لر و اگر نفسلرینک هوا سینه مخالف آندن بر فعل و بر خصصات کور سه لرا اعتقاد لر دی در حال ساقط اولوب آندن رجوع ایلر لر دی * مثنوی * در درون سینه مهرش کاشتند * نائب عیسیش می پنداشتند * نصاراتک عوامی انک محبتنی سینه لری ایچره اکدیلر آتی حضرت عیسانک قائم مقامی صاندیلر * مثنوی * اوبسر دجال یکن چشم لعین * ای خدا فریاد رس نعم المعین * اول وزیر ظاهر دجال دین کبی ایدی و سرا بر کوزلی دجال لعین ایدی یکن چشم اولسی ظاهر بین لکندن عبارتدر نه کم حضرت نبی علیه السلام بوکونه دجال و مکار لر دن تحذیر ایدوب یورر لر تکون فی آخر الزمان دجالون کذابون یا نون لکم من الاحادیث بمالم تسعوا انتم ولا آباؤکم فایا کم وایا هم لا یصلو تکم ولا یقتنونکم رواه ابوهریره معنای مصرع ثانی ای خدا فریاده ایرش بونک کبی مکار لر دن سن لطیف و معین سن * مثنوی * صد هزاران دام و دانست ای خدا * ما چومرغان حریص بی نوا * ای خدا دنیاده یوز یکن دام و دانه واردر بر آج حریص مرغلر کبی بز که برازا جق نسنه ایلر اسیر دام اولور و بعض نسخه ده دام دانست واقع اولمشدر اضافه کله که معنی بویه اولور ای خدا جهانده یوز یکن دانه طوزاغی واردر یعنی اشکاره دانه لر واردر ایکن معناده دام لر در * مثنوی * دمبدم ما بسته دام نوم * هر یکی کرباز و سیرغی شوم * الهی هر بر دمه بز بر یکی دامه بغلشن و مبتلا اولمش فرضی هر بریمز اکرباز واکر بر سیرغ اوله و بریمز معی هذا اگر هر بریمز عقل و ادراکده سیرغ کبی

و شکار معانی و معارف ایله که به بلز کبی اولور بقده نه بر دانه مبتلا اولمقدن خالی اولمز * منوی * می رهانی هر دی
 مار و باز * سوی دای میویم ای سر فراز * الهی کمال لطف کدن هر بر دم اول داملردن سن بری خلاص ایلرسن و کبرو
 ای بی نیاز بر دانه کیده وز (منوی) حادین انبار کندم می کنیم (کندم جمع آمده کم می کنیم) الهی بر تو انبار ده کندم
 ایلز یعنی بواتلو وجود و اعمال و طاعات بغداد ایلزین تحصیل ایلز جمع اولش کندی ضایع ایلز یعنی وسوس
 شیطانی و حیل و مکر نفسانی و تقابل ایچره دخول اولدی یعنی ایلدن انزل استراحت می سببیه اعمال و طاعات
 ذوق کند منی ضایع ایلز مع هذا صور اعمال و طاعات موجوده در ولیکن اتم ذوق و نوری مفقوده در * منوی *
 میفیندیشیم آخر ما بهوش * کین خلل در کند مست از مکر موش * آخر بر عقل و ادراک کزله اندیشه ایلز که کند مده
 بو خلل موشک مکر ندند یعنی عمل ذوق بغداد استقصان و خللی موش کبی اولان شیطانی مکر و فساد ندند و که
 اتم ذوق و لذاتی انبار در وندن هر دم استراحت ایلز (منوی) موش تا انبار ما خرمزدست (از قش انبار ما ویران شد دست
 موش تا که بزم انبار مزه خرم و اورم شد یعنی موش کبی اولان شیطان بزم انبار قلجزه تا که دلتش و دخول
 قیلند در اول موشک فن و ضرر ندن بزم انبار مز ویران اولمدر * منوی * اول ای جان دفع شرموش کن * و آنکه می
 در جمع کندم گوش کن * اول ای جان موشک شرفی دفع ایله و اندن صکره کندم جمع و تحصیلش گوش و سعی ایله والا اول
 کندم در سگاه چرخ بر فاعله اولمز بر اسن جمع ایلرسن موش ضایع ایلز * منوی * پیشتر از اخباران صدر صدور و لا صلو
 تم الا بالحضور * اول صدر لصد درنگ خبر ندن ایست که سیر مشد لا صلو الا بحضور القلب یعنی نماز کامل و تمام
 اولمز الا قلب حضور یله پس کندم در می ادب و زاده ذوق درون و حضور قلب اولور و شیطان صلوات و طاعات ندن حاصله
 اولان ذوق و لذاتی و حضور قلبی مکر و حیل ایله از لاله ایلر و صلوات و طاعاتش روحی کیدوب انجی رسم و صورتی قالور
 و بلا حضور رسم صلو عند اهل الذوق صلو حکمنده اولمز * منوی * مکر موشی دزد در انبار ماست * کندم اعمال
 چل ساه نجاست * اگر بزم انبار مز ده خرم موش اولمیدی یعنی انبار در و نمزده سارق اولان ابلیس قرار قیلیدی
 پس قرق ییل مقداری اولان عملی بغدادی قند در یعنی قرق ییلدن برو ظهوره کلان اعمال ذوق و انواری بغدادی
 قلب کده بوقدر پس معلوم اولدی که طاعات ندن حاصله اولان ذوق نفس و شیطان آخذ اولور و از لاله قیلور امش
 * منوی * بر بزم مزه صدق هر روزه چرا جمع می ناید درین انبار ما * آزار و اوفق اوفق هر کونک صدق نیچون بو بزم
 انبار مز ده جمع اولمز روز مدن صوم اولسه دخ و جهدن خالی اولمز و معنایه خلل کلز یعنی هر صومک صدق از از نیچون
 بو بزم انبار در و نمزده جمع کلز و کثیر اولمز اگر بزم انبار کونده بر قاج دانه داخل اولسه و ضایع اولسه بعد الا بام جمع اولق
 و انبار طولتی مقرر اولوردی پس بزم دخ در و نمز انبار نه هر کون اولان اعمال صدق و ذوق دانه لری ضایع
 اولمیدی و شیطان آتی بر جابدن سرقه قیلیدی انبار قلبی صدق و ذوق ایله بر اولان صدق قلبی بزم دخ قلجزه
 بر اولوردی و صدق و صفایله دولدی پس بومعانی تفهیم ایچون بویته لری مثل موقعنده ایرادیدوب بیوررلر (منوی
 بس ستاره آتش از اهن جهید * وان دل سوزیده پذیرفت و کشید * مثلاً آهندن آتش چوق ستاره می صجره دی
 یعنی چقمقدن آتش و افر شراره لری ظهوره کلدی و او یا تمش کوکل آتی قبول ایتدی و چکدی (منوی) لیک در ظلمت
 یکی دزدی تهمان * می نهد انکشت بر استار کان * ولیکن ظلمتده بردزد اول ستاره را وزره نهانی بر مغنی قور
 * منوی * می کشد استار کان لیک * تا که تفر و زجرانی از فلک * بر بر اول ستاره لری یعنی شراره لری سوزند در
 تا که خلکدن بر چراغ شعله لغیه آهندن مراد طاعات در و ستاره لردن مراد انوار طاعات در دل سوزیدمدن مراد
 عاشق سوخته نك قلبی در ظلمتدن مراد ظلمت نفسانی و دزدیدن مراد وسوس و شیطانیه در پس تقدیر کلام بویله دیک
 اولور که طاعات و عبادات دن ستاره و شراره لری انوار لامعه صجره دی و ظهوره کلدی و اول یا تمش کوکل اول انواری
 سوخته وار قبول ایتدی و در و تهم چکدی و لیکن ظلمت نفسانی ده بردزد بر تلبیس خفیه اول ظاهر اولان نور را وزره
 مکر و اضلال بر مغربی قور و اول وسوس و تشویش و دغدغه بر مغربی اول نور لری بر سوزند و بر از لاله ایلر تا که آسمان
 معنویدن بر چراغ روحانی شعله لغیه و کند نك خبائث و خیانتی ظهوره کلیمه زیر اول دزد لیم یلور که خانه دله چراغ
 روحانی شعله نه ور سه و نور الهی ظهوره کلوب منور درون اولور سه کند نك مکر و فساد عیان اولور و حیل و خدعه به
 مجالی قائموب آخر اول خانه دن فرار قیلور پس نه مناجاته و حضرت حق جانبیه عرض حاجاته شروع ایدوب
 بیوررلر * منوی * کر هزاران دام باشد در قدم * چون تو بامانی نباشد هیچ غم * الهی اگر هزاران دام اولور سه قدمده
 یعنی هر بر آمده چون کم سن بزمه اوله سن یعنی سنک عداوت و عنایت بزمه اوله هیچ غم بوقدر (می) چون عنایات
 بود بام مقیم * کی بودی ازان دزد لیم * الهی چون کم سنک عنایت و هدایت بزمه اوله بزمه دانه هادی و رهنا

اوله اول اثیم اولان دزدن بزه بجن خوف و بیم اولور و مشنوی * هر شی از دام تن ارواح را می رهانی میکنی الواح را
الهی سن قادوسن و شول فتاح ستنکه هر کجه تن داسندن ارواحی قوز ناروسن والواحی قوباروسن یعنی ذهمنلر
لوحه لرندن نقوش خواطری قلع ایلسن (مشنوی) می رهند ارواح هر شب زین نفس * فارغان فی حاکم و محکوم کس
هر کجه ارواح بوقفس تندن خلاص اولور فارغ و آزاده لر در نه کسه نک حاکمی و نه کسه نک محکوم میدار ارواحدن مراد
بوندم هر کسک روح روانیدر که روح تمیز دخی دیرلر حالت نومده خروج ایدن و عالم ارواحه کیدن روح بوروح رواندر
و بندنه قالان روح حیوانیدر و فی الحقیقه نوم غلبه قیابوب روح روان بدن دامنندن خلاص اولد قده عالم ارواحده
کسه نک حاکمی و دخی بر کسه نک محکومی اولد یعنی کبی بعدا خلاص بواسطه النوم من البدن دخی همان بویه فارغ
و آزاده اولور پس بوجه اول سوال لازم کلز که هر کجه ارواح قفس تندن قور تلوب نام اولد قده منامنده یا سا کم اولمندن
و یا محکوم اولمندن خالی اولز اکثر ارواح انسانی خود خوابده بوقیود ایلهم مقید لر و بوسواله جواب شافی اولدر که
منامده حاکم و محکوم اولان و قیودونزنده اند قالان روح روان دکادر بلکه روح حیوانیدر که حس مشترک واسطه سیله
کند و فی اوصویرت خیالی ده کور و مشنوی * شب نرندان بختیور زندانیان * شب نرندولت بختیور سلطانیان * زندانده
اولدر کجه ایلهم زندان و جسدن بختیور در سلطانه منسوب اولدر یعنی صاحب دولت کجه ایلهم زندان بختیور لر و
پس بوجه تندن هر بری فارغ و آزاده اولور اگر چه منامدرده هر بری بر قید ایلهم مقید اولور لر سه ده (مشنوی) فی غم
و اندیشه سود و زیان بی خیال این فلان و آن فلان * بوجام تندن خلاص ارواحه نه زیان غمی و نه فائده فکری وارد نه
بوقلان فکری و نه اولان فکری وارد بلکه بوجه دن فارغ و آزاده اولور اگر بوردانه بر سوال اولور سه که رؤیاده خود
سود و زیان اندیشه سی و بوقلان فکری مقرر در و باطله بر قیود ایلهم مقید اولم محققدر پس آزاده لک نوجه مایسر
اولور جواب اولدر که رقیب عالم ارواحه عالم اجسادله اوردن سنده اولان عالم مثالده کور و نور پس اکثر زمانده انسانک
ارواحی عالم ارواحه و اصل اولوب عوایا و خیالات دامنندن دخی آزاده اولور لر و بعضی زمانده حکمه و ملصقه اول ارواحی
حق تعالی عالم خیالده بحالده مقید قیور پس بوعالم دخی قیودن خالی اولد یعنی بشاء بوعالم اجسامدن عدا اولور
و حضرت خداوند کلرک مراده بر قیور عالم اجسامدن و عالم اجسامه متعلق اولان عالم خیالدن دخی آزاد اولوب عالم
ارواحه وصول بولوب مستغرق بی قید اولد قارینه کوره در زیر ارواح انسانک حالت نومده اکثر ایشانلری بی قید
و آزاده اولمندر و بعضی زمانده رؤیاده بر قید ایلهم مقید اولمندر پس بورد قیور کلام اکثره بشاء اولور و عالم ارواحده
اولان آزاده لک نسبت اولور فافهم * مشنوی * حال عارف این بودی خواب هم * گفت ایزد هم رقود زین هم *
سوره کهفده بجناب عزت اصحاب کهف حقیقه میسور لر که (و تحسبهم ايقاظا) خطاب سلطان ایشاعلیه السلامه و باهر
خطابه قابل اولان کسه لر در علی الانفراد یعنی اگر سن اول وقتده حاضر اولیدل و کوریدل اصحاب کهفی ای محمد
و یلای کسه سن ظن ای اییدل بونلری ایقاظ و بیدار و هم رقود حال بو که بونلر فائمه و راقدر لر در (و نقلمهم) ای نصر فهم (ذات
الین یعنی بزد و بوز بونلری صاغ جانبته (ذات الشمال) وصول جانبته (و کابهم) بواصحاب کهفک کلی باسط ذراعیه
ایقافری بلسطدر (بالوصید) فناء غایبه فاشانی درجه الله تا ویلا تدم اصحاب کهفدن مراد عارف بالله اولان اولیدر
دعش لر و نه کیمسور لر و تحسبهم ايقاظا ای و تحسب العارفين بالله ايقاظا لانفتاح اعینهم و احسلسهم و حرکاتهم
والارائاالی اشتغال الدنیا و هم رقود عن ماسوی الله فی الحقیقه و نصر فهم الی جهة الخیر و نقلمهم تارة الی جهة مقتضی
الطبیعة و الشواغل الجسمانیة ظهور الحکمتنا و کلیم ای نفسهم باسط ذراعیه ای قویهم مابالوصید ای بقاء البدن
ملازمة لهم معنای بیت عارف اولنلرک حالی مناسزم هم بو کونه آزاده لک بوی قیدلک اولور اگر چه بونلر اویانق و بوعالمه
کوزلری آچق ظن اولنور لیکن بونلر بوعالمدن اویومشالدر و قیود بدنندن خلاص اولمشالدر در نه کم حق تعالی اصحاب
کهف حقیقه بونلرک کوزلری آچق اولد یعنی جهنندن بونلری کورن ايقاظ ظن ایلد بکیچون بونلر راقدر لر در بونلردن
اور که دندی پس بر کسه نک هم بیدار شکل متجمل اولمسی و هم اویوب عالمدن قطع علاقه قیلمسی بواسته اثبات اولنور
پس عارف بیدار شکل ایکن نیجه نام اولور و ارواح حاکم نوم واسطه سیله بولدی آزاده لکی نیجه بولور دینک لازم کلز نه کم
بومعنا یه تمین اندوب تفسیر میسور لر و مشنوی * خفته از احوال دنیا روز و شب * چون قلم در نیجه تقلیب رب *
عارف حیاتک احوال تندن کجه و کوندر اویومش و فارغ اولمشد و ربک تقلیبی پنجه سنده قلم کبیدر یعنی قلم کاتبک الله
نه کونبی اختیار و ایه و انک حرکت و سکنای و هر حالای کاتبک اولدیق مقرر اولد بسه عارف دخی دست قدرت
الهی ده کاتبک الله قلم کبیدر * مشنوی * هر که او پنجه نینددر در قلم * فعلی بیدار دینش از قلم * اول کسه که رقم
و کاتبندستی کور من جنبش و حرکتده مفعلی قلمدن صافو یعنی فعلی و حرکتده تقلیب ربی مشاهده قلم اول فعل

و حرکتی عارفک وجود نندن قیاس ایلر * مننوی * شمه زین حال عارف و انمود * خلق را هم خواب حسی در بود *
حق تعالی حضرت نلری عارفک بو حالنده بر شمه کوستردی تا بوراحت جزمینه دن انلرک راحت و فراغت کلیه سنه دلالت
و استدلال قیله لر و انلر کبی بونلر دخی بو عالم دن کوز یوموب راحت ابدیه بوله لر (مننوی) رفته در صحرای بیچون جانسان
* روحسان آسوده رابدانسان * بو خلا بقل جانلری صحرای بیچونه کمتدر انلرک روحی و بدنلری آسوده اولمش
و راحت بولمشدر * مننوی * وز صغیری باز دام اندر کشتی * جله رادر داد و در دادور کشتی * الهی بر صغیر و صدادن اول
ارواحی دام ایچره کیر و چکر سن جله سنی داد داره چکر سن یعنی جمیع ارواحی عدل ایلر که و عادل اولمغه جذب ایلر سن
تا کم بونلر بدنلرینه کله لر و اعمال و احوالده عدل قیله لر و عادل اوله لر دیمک اولور * مننوی * چونکه نور صبحدم سر برزند
کرکس زرین کردن برزند * چونکم صبح دمینک نوری باش بو قروا ووره یعنی ظهوره کاه کردونک زرین کرکسی قناد
اوره یعنی کرکس زرین کبی اولان آفتاب فلک عالمه ضیا کستراوله * مننوی * فالتق الا صبح اسرافیل وار * جله را
در صورت آردان دیار * صبا حلی ظهوره کتور یچی اولان خدا اسرافیل کبی جله ارواحی اول دیاردن یعنی
عالم ارواح دن عالم صورته کتور و هر کسی کندی کارنه مشغول ایلر بوییت سورة انعامده اولان آیت کریمه به تلمیح
اولور فالتق الا صبح فلقت الشیء فلقد ابرلر ایلکنی بایدن یارمق معناسنه در و اصباح بالکسر مصدر و بالفتح جمع
صباح درای شاق عمود الصبح عن ظلمته اللیل یعنی اول الله مظهر صبا حدر ظلمات لیلدن (و جاعل اللیل سکا
ولیلی عبادنه مسکن قلیجیدر) والشمس والقمر حسابا و شمسی و قمری حسابا به آت قلیجیدر (ذلک تقدیر العزیز العليم
بونلری بومنوال اوزره قیلمقلق اول عزیز قوی اولان اللهک تقدیریدر که جمیع احواله عالمدر * مننوی * روحهای
منبسط راتن کند * هر تنی را باز آبتن کند) منبسط روحلری یعنی ارواح مجردی تن ایلر یعنی ارواح مجردی تنه مقید
ایلر هر تنی کیر و یو کلو ایلر یعنی هر بدنی تکلیفاته مکلف قیلر و بار اعمال ایلر آتی یو کلو ایلر * مننوی) اسب جانهارا کند
عاری زرین * سر النوم اخ الموت است این * الله تبارک و تعالی وقت نومه جانلر آتی بدن ایرندن عاری ایلر و روح روانی
عالم مثاله طیران ایلر و روح حیوانی روح روانک یا غنه بند کبی اولوب حین بقظه ده اول بند واسطه سیله حق تعالی اول
روح روانی نه بدنه کتور و زرین بدنی اکابند ایدوب نه در کار اولور بومعنی النوم اخ الموت حدیثک سریدر زیر انوم احد
توفیق در (کما قال الله تعالی وجهلنا نومکم سباتا) ای قطع ما عن الاحساس والادراک (ولذا يقال للمیت المسبوت
وقال ایضا الله یتوفی الانفس حین موتها و التي لم تمت فی منامها فیمسک الی قضی علیها الموت ویرسل الی اخری الی اجل
مسمی * مننوی * لیک پیرانکه روزا بند باز * می نمید برایشان بند دراز * و لکن اتدن اوتری که کوندر بدنلرینه
کیر و کله لر اول ارواحک آبقلرینه اوزون بند قور یعنی ارواحله اجسادک مایینه علاقه وضع ایلر تا ارواح بدنلرندن
حالت نومه بالکلیه قطع علاقه ایلر (مننوی) تا که روزش واکشدن مر غزار * و جزا کاه آردش در زیر بار تا که
اول علاقه واسطه سیله اول ارواحی کوندر مر غزار عالم ارواح دن بدنلرینه کیر و چکه و اوتلاق دن جان آتلی بار آتسه
کتوره یعنی عالم ارواح چرا کاهندن ارواحی تسکلیف و اعمال یو کلرینک التسه کتوره و هر بر روح اول باری حامل اوله
مننوی * کاش چون اصحاب کهف این روح را * حفظ کردی یا چو کشتی نوح را * تا ازین طوفان بیداری و هوش *
و ارهیدی این ضمیر و چشم و گوش * ارواح انسان هر کیجه قوالب ابدان حبسندن خلاص اولوب و صحرای ارض الله
واسعه ده سیر قیلوب استراحت اولد قلرنده جناب حق بعض قوللرینک روحنی افکار شیطانیه و مکاید نفسانیه
و مقتضای عقل و معاش و طبع خفا شدن مصون و محفوظ ایلر و علی السحر روحلری بدنلرینه کله کده کند بیلرینی غل
و غشدن بالبولور لر و انلرک روحنی که جناب حق حفظ قیلرینه علی السحر قلوب کند بیلرینی طوفان حوادثه مستغرق
بولور لر پس حضرت خداوند کار بومعنا به اشارت قیلور لر که کاشکی اصحاب کهفک روحی کبی اول روحی حفظ ایدیدی
و یا خود کشتی نوحی حفظ ایلدی کبی آتی حفظ ایدیدی تا بوبیدارلق طوفانندن و هوش جزوی کردانیدن
بوقلب و چشم و گوش خلاص اولیدی روایت صحیحیه ایلر مشیدر که هر کم بودعایی یا تدبیری وقتده او قوسه الله انک
روحنی بلیات صوری و معنوی دن حفظ ایلر و حضرت پیغمبر علیه السلام کند بیلری او قور لر دی (باسم ربی وضعت
جنبی و بک ارفعها ان امسکت نفسی فارجهها وان ارسلتها فاحفظها بما تحفظ به الصالحین) و اکثر بودعایی دخی
او قور لر دی (اللهم سلطت نفسی الیک وفوضت امری الیک و الجأت ظهیری الیک و وجهی الیک رهبة و رغبة الیک
لا ملجأ ولا منجأ منک الا الیک آمنت بکاک الذی ازلته و بنیست الذی ارسلته * مننوی * ای بسا اصحاب کهف
اندر جهان * بیلوی تویش تو هست آن زمان * ای چوق اصحاب کهف یعنی عارف بالله جهانده بوزمان سننک
یا نکرده و سننک او ککرده و اردر حاصل معنی قیامت دکن عالم اولیا الله دن خالی دکلدر (مننوی) غار با او بار او در سرود

مهر بر چشمت و بر گوشت چه سود * غار اول اصحاب کشف مشایخ سنده اولان عارفان در باران کله سرورده در بوجوه
 اوزره دخی معنی ویرمک جائز در غار کابار و معین در انکله سرورده و تغنیده در غار دن * مراد بونده خدای تعالیدن استعاره
 در که اولیا و عرفانک هر دم * لجه و مأ و اسید رسنک چشمک اوزره و گوشک اوزره مهر و پرده وارد رانرسنک یا انکده
 و او ککده اولدیغی نه فائده ایلر زیر انلری کورمکه دیده عشق و محبت ایلر نظر ایلرک لازمدر و عاشق و محب اولمیان کسه لر
 انلرک مشاهده سندن بی بهره بی نصیدر نه کم بومعنائی توضیح ایچون مجنون وایلانک قصه سنی تقریر ایدوب بیورر لر
 نظیره آوردن قصه لیلی راز سوال خلیفه (م ی) گفت لیلی را خلیفه کان تویی (از تو مجنون شد بریشان و غوی) خلیفه
 لیلی به ایتدی که اول سنمسن که سنک عشق کندن مجنون پریشان و آرزغون اولدی (مثنوی از ذکر خوبان و افزون نیستی
 گفت خامش چون تو مجنون نیستی * حسنده سن غیر ی خوبلردن زیاده د کسن ایللی خلیفه به ایتدی اېسم اول سن
 چونکه مجنون و عاشق د کسن خلیفه لیلایه حقیقی ایلر مشاهده ایتمکه قادر اولدیغی کبی عوام دخی اولیا اللهک
 سرفی مشاهده ایتمکه قادر د کلدر زیر عین رضا و محبتله ناظر اولمز بلکه عین سخط و چشم صورتله ناظر اولور پس
 بونلرک کوزندن انلرک حسن معنوی سی مستور اولوب انلرک جمال با کمالی مشاهده سندن محروم قالور لر (مثنوی *
 هر که بیدارست او در خواب تر * هست بیداریش از خوابش بتر * هر شول کسه که بیدار و احوال دنیادن خبردار در
 اوزیاده خواب غفلتده در انلک بیدار لغی انک خوابندن بدتر و قبیحتر در زیر خوابیده ایتکن کاهلردن و احوال دنیادن
 بریدر اما بیدار لقمه کاهلردن و قیود دنیوی به ایلر مقید اولوب خطا و عصیانندن خالی د کلدر * مثنوی * چون بحق
 بیدار نبود جان ما * هست بیداری چو در بند آن ما * چونکم حقله بیدار اولیه بزم جائز بلکه عقل و حسله بیدار اوله
 اول بیدارلق بنده اولق کبی بزم لایق اولدی دیمک اولور لفظ دراکر ظرف معناسنه اولور سه اما و صف ترکیبی اولور سه
 اول بیدارلق قبوی باغی کبی بزم لایق مز اولدی دیمک اولور حد ذاتده عقل و حسله بیدارلق بنده در وحدت و سدره
 حقیقتدر و یا خود بند ایکی طاع آورده سی و عقبه معناسنه در تقدیر معنی اول بیدارلق بزم ایچون در بند کبیدر دیمک
 اولور * مثنوی * جان همه روز از لکد کوب خیال * وز زبان و سود و از خوف زوال * جان دوکلی کون خیالک
 دیمه اورمسنندن یعنی خیال و فکر جانی اور سه ایوب مشوش قیلمسنندن و زبان و فائده دن و زوال خوفندن
 * مثنوی * فی صفای ماندش فی لطف و فر * فی بسوی آسمان راه سفر * اول جانک نه صفاسی و نه لطافت و نه قوی
 فالور نه آسمان و نه عالم ملکوت جائنه روحه سفر بولی قالور بلکه بوعالم سفلی دیده نفس و شیطان اندمزون اولوب عالم
 علوی مشاهده سندن و تجلیات الهی معاینه سندن محروم قالور * مثنوی * خفته اوباشد که آواز هر خیال *
 دارد امید و کند با او مقال * فی الحقیقه خفته اول کسه اولور که او هر خیال دن امید و رجاء طو و خیال ایلر
 مصاحبت مقال ایلر یعنی قلبنه کلان خیالات دنیوی به وجود و یروب انکله مکالمه ایلر و عمر نازنینی بیهوده بیره صرف
 ایلر * مثنوی * دیور اچون حوریند او بخواب * پس ز شهوت برزد او بر دیو آب * مثلاً اول کسه دوشنده شیطان
 حوری کبی کورر پس اول کسه شیطان شهوتندن آب دو کر یعنی شیطان سیبيله احتلام اولور * مثنوی * چونکه
 تخم نسل را در شوره ریخت * او بخود آمد خیال از وی کرخت * چونکه نسل تخمینی شوره بره دوکدی اول کند یسنه
 کلدی یعنی بیدار اولدی خیال اندن قاجدی خیال دن مراد شیطاندر که آتی دوشنده کوردی پس عمری
 بیدار لقمه هوا و هوسه و خیال و آرزویه صرف ایلین کسنه بو کبکرز * مثنوی * ضعف سریند از آن و تن پلید * آه
 از آن نقش پدید نابدید * اول احتلام اولان کسه اندن باشنک ضعف و صداعنی و تنی پلید و ناپاک کورر آه اول خیال
 اعتبار ایلر ظاهر و حقیقت اعتبار ایلر معدوم اولان نقشندن که نیجه کسه نک ضلالت و هلاکته سبب اولور بوندن مراد
 دنیادر که صورت حسیله ظاهر و حقیقت جهتنسندن معدوم و فائیدر بومعنی دخی جائزدر که نابدیددن مراد باطن
 اولدیغی حسیله حضرت حق و نقش بیددن مراد دنیا اولوب اول نابدید و آید و آشکارا اولان نقشندن دینه پس دنیا
 خصوصنده بر آخر مثالک ضربنه شروع ایدوب بیورر لر * مثنوی * مرغ بر بالا پران و سایه اش * می دود بر خاک پران
 مرغ و ش * مرغ فلک جائنه پرواز اید یچی و انک سایه سی یلر طیراق اوزره قوش کبی اوچو بی اولدیغی حالد بونده
 مرغدن مراد اسماء و صفات الهیه در و سایه دن مراد نقوش و خیالات دنیوی در * مثنوی * ابلهی صیادان
 سایه شود * میرود چند انکبی مایه شود * بر ابله اول سایه بی صید اید یچی اولور اول قدر یلر که مایه سز و قدر سز اولور
 زیر عمری اکا صرف ایلر * مثنوی * بی خبر از مرغ آن عکس هواست * بیخبر که اصل آن سایه کجاست * اول ابله
 بی خبر که او سایه او هوا ده اولان مرغک عکسیدری خبر در اول ابله که اول سایه نک اصلی قنده در یعنی دنیا که خیال
 ظل کبیدر و اسماء و صفات الهیه مرغ کبیدر ابله اولان بی معرفتک خبری یوقدر که بود دنیا نک نقوش و آرایش اسماء

وصفان الهیه نك عكوس وظلالیدر بوسایه و پیرایه صور نك اصلی مرتبه حقیقتده در پس اصلی قیوب سایه
و پیرایه نك صید و شکارینه سعی قیلان عمرنی ضایع قیلور و مقصود بالذاتدن محروم فالورنه کم تمثیل ایدب بیوررلر
مثنوی * تیرانداز دیسوی سایه او * ترکشش حالی شود از جست و جوی * اوایل شکار ایلک قصد نه سایه جانبده اوقات
طلب و سعیدن آنک ترکشی خالی و تنهی اولور یعنی سهام انعام قواسنی سایه دنیا جانبده ری ایلر و جست و جوی تیرلندن
آنک ترکشی خالی فالور ترکشدن مراد عمر در نه کم بیوررلر * مثنوی * ترکش عمرش تهی شد عمر رفت * از دیدن
در شکار سایه نقت * آنک عمری ترکشی بوش اولدی عمری کندی رفت فعل ماضی مفرد مذکر غائب در سایه نك
شکارنده نقت بیلکدن اوتری یعنی کریمت ایل بیلکدن اوتری بودخی و جهد در سایه نك شکارنده بیلکدن بر حرارت
اولدی بیلان بیورر قد نصکره انکه مکر نه فریفته و نقوش ظاهره سنه گرفتار و شیفتم اولان ابلهک بوقید و دامن
خلاص و نجات بولسنه و سینه نه اید بکنک بیاتنه شروع ایدوب بیوررلر * مثنوی * سایه یزدان چو باشد دایه اش
وار هانداز خیال و سایه اش * اول ابلهک سایه یزدان یعنی ظل الهی اولان ولی عالیشان چونکه دایه و مریسی
اوله آنی سایه دن و خیال دن کیر و قورتر * مثنوی * سایه یزدان بود بنده خدا * مرده این عالم وزنده خدا * یزدانک
سایه سندن مراد خدا نك بنده سی اولور اول بنده خدا ابو عالمک مرده سی و خدا نك زنده سیدر یعنی بو عالم دن بر موجب
موت و اقبل ان موت و اولمش و میت کبی فراغت قیلش و خدای تعالی ایل زنده اولمش و آنک قرب و صالنی بولمش در
* مثنوی * دامن او کیر و تر بیکان * تارهی در دامن آخر زمان * ای اسیر سایه دنیا اولان کسه اول سایه خدا نك
دامنی طوب یعنی آنک تبعیت و اتقیادی ذیلنه علی الفور تشبث ایت بی کان تا کم آخر زمانک دامننده اولقدن
قورتلنه سن یعنی تا کم بی شبهه آخر زمانک نه پاینده واقع اولان قن و محندن نجات بولسن * مثنوی * کیف مد
الظل نقش اولیاست * کودلیل نور خورشید خداست * سورة فرغانده اولان آیت کریمه دن مقتبسدر نه کم بیوررلر
الم ترالی ربک نظر ایتز میسن یا محمد ربک صنعنه و قدرته (کیف مد الظل) نه حاله ظلی بسط ایلدی ظل دن مراد عند
اهل التحقيق ظلال کائنات و صور مکنونات در مد ظل دن مراد اظهاریدر یعنی ربک بو وجود خارجی بی نیجه اضافی
بسط ایدوب اظهار ایلدی (ولو شاء لجعله ساکنا) اگر ربک دیرسه اول ظل کائناتی خزینه عرمده ساکن قیلوب غیب
مطلقده منعدم و مکتوم قیلور (ثم جعلنا الشمس علیه دلیلا) اندنصکره بر قیلدق شمسی اول ظلک اوزرینه دلیل قیلدق
زیر الشمس اولیخه ظل معلوم اولز شمعدن مراد عقلدر یعنی برشمس عقلی قیلدق بو ظل کائناتک اوزرینه دلیل قیلدق
تا حقیقی نور عقله منفهم اوله (ثم قبضناه) ای ذلک الظل یعنی اندنصکره بر اول ظلی اخذ ایلدک (الینا) بزم جائزه
(قبضنا سیرا) ای سهلا غیر عسیر یعنی آسانلغله معنای بیت کیف مد الظل که حق تعالی بیوردی که اندنصکره مراد
عند اهل التحقيق ظل کائنات در بوسایه کائنات نقش اولیادر که اول اولیاء اولان ظلال کائنات دلیل نور ذات خدادر که
نقشنه راجع اولسه دخی جائز در بوجه اوزره معنی که اول نقش اولیا اولان ظلال کائنات دلیل نور ذات خدادر دیک
اولور بو وجود خارجی نك نقش اولیا اولسی بو وجه در که جله عالم حقیقت محمدیه نك صورتی و نقشی در زیر امد بر
موجودات و مریقی نمکات اولدر و هر کاسل و مکمل که مظهر اسرار حقیقت محمدیه اوله بو عالم بالکلیه نك جسدی
و صورتی و نقشی کبی اولور حیث مایشانده تصرف ایدر لر نه کم ابن فارض حضرت تری بیوررلر * شعر * ولا فلک الا
ومن نور باطنی * به ملک یهدی الهدی به شیتی * مثنوی * آندرین وادی مریبی این دلیل * لا احب الا فلین کوچون
خلیل حضرت و اهب الاحسان و الانعام سورة انعامده حضرت خلیل علی نبینا و علیه السلام ملک مبدع اهلنده اولان
احوالنی حکایه بیوررلر (فما جن علیه اللیل) وقتا کم حضرت ابراهیم اوزرینی لیل بور و بوب ستر ایلدیه فاشانی لیلی
طبیعت جسمانیه ایله تاویل ایدب دیر که فلما اظم علیه اللیل ای عالم الطبیعة الجسمانیة فی صباء و اول (رأی کوکا
بلد لری کوردی تاویل یعنی رأی کوکب ملکوت الیهیکل الانسانی التي هی النفس المسماة روحا حیوانیه اذ وجد
فیضه حیوانه و تربیته یعنی هیکل نفس انسانک کوکبی که روح حیوانی در آنک حیوتن و تربیه سن و فیضن بولدیه
قال هذاری) حضرت ابراهیم علیه السلام دیدیکه بو کوکب بنم ریدر و تاویلده بو کوکب روح حیوانی بنم ریدر دیدی
فلما اقل) وقتا کم اول کوکب زایل اولدیه تاویلده یعنی روح حیوانیه صفاتی انوار قلب و آثار شد و عقله زائل اولدیه
قال لا احب الا فلین دیدی که بن زایل اولان شیریه محبت ایتمزم قال القاشانی ای الغابرین فی الجسم المحجبین به حضرت
خداوند کاردخی تعلیم بیوررلر که طریق وحدت و راه جناب عزته دلیل و رهنما سر کتمه و نقوش کائناتنه لا احب
الا فلین دی خلیل و ارجله به دل و یرمه زنه ار * مثنوی * روز سایه آفتابی رایاب * دامن شه شمس تبریزی شتاب *
یوری سایه دن بر آفتابی بول یعنی سایه الهی اولان ولینک وجود ظاهر بسندن آفتاب احدیتی بول تبریزه منسوب

شاه شمس دامننی بول یعنی اگر سایه وجود و لیدن آفتاب حقیقی بولق استرسک شاه معنی اولان شمس الدین
 تبریزی قدس الله سره العزیز حضرت تریزک دامن امر و ارشادنی محکم طوت بتاب لغتده بولدیکن معناسنه در
 و بوجمل ده محکم طوت معناسنه استعمال اولنور * مثنوی * ره ندانی جانب این سور و عرس * از ضیاء الحق حسام
 الدین پیرس * بوسور و عرس جانبه بول بیلز ایسک سور و کون معناسنه عرس کله و کویکویه اطلاق اولنور
 لیکن بونده محبوب معناسنه استعاره قیلنور ندانی ده استفهام معناسی ویریلور تقدیر کلام اگر بوجوبه حقیقته
 و آنک وصالی سورنه بول بیلزسک حقت ضیاسی اولان حسام الدین چلی افندی قدس الله سره العزیز حضرت تریزک
 سوال الله که اول محبوبه حقیقتک و آنک وصالنک طریق بقی اعلا ییلور و محبوبک وصالنه عاشق اولان کا اقتدا قیلور
 یعنی بوا یکی کامل عصر لریزک مرشد و میری سید را کرشمس حضرت تریزک بوله منسک اول معشوقک بولنی حسام الدین
 چلی افندی در صور بومعنی اول عصرده اولنره کوره در پس اول عصرده اولنره نسبت بولکلامدن حصه بودر که
 ای آفتاب حقیقی بولق استین شاه طریقت اولان شمس حضرت تریزک مشربنده برولینک دامن امر و ارشادنی طوت
 واکراول محبوبک وصالنه بول بولزسک حسام الدین صفتلور بر مرشد کاملدن آنک طریق بقی سوال ایت دیمک اولور
 مثنوی * ورحسد کیرد ترا در ره کلو * در حسد ابلیس را باشد غلو * اگر حسد بولده سنک بونغاز کی طوته حسده
 ابلیس لعین ایچون غلو اولور یعنی طغیان اولور و تجاوز قیلور بونده مشایخ عظامه و اولیای کرامه حسدا یلکدن
 حذر ایلک تنبیه و ادرته کم شیطان حضرت آدم علیه السلامه حسد ابلیس و سرکش اولوب انده اولان
 نیجه منافع و فوائددن محروم قالدی کذلک ولی اولنره و ارشاد قیلنره شیطان کی حسد قیلان و اناخیر منه دیوب
 سرکش اولان کسلر انلره منافع دینه و فوائد یقینیه سندن محروم قالور * مثنوی * کوز آدم تنک دارد از حسد *
 با سعادت چنک دارد از حسد * زیرا که او شیطان حسدندن آدم علیه السلامدن عار طو ترو فی الحقیقه سعادت الله
 چنک طو تر حسدندن که آدم علیه السلام حضرت تریزک ملائکه کی محبت و مطاوعت قیلسه ایدی سعادت ابدی به
 واصل اولوردی چونکم اکا حسد ابلیس مخالفت قیلدی ککندینک سعادت الله چنک طو توب دولتینک بولن
 آوردی (مثنوی) عقبه زین صعبتر در راه نیست * ای خنک آنکس حسد همراه نیست * راه حقده بو حسددن اصعب
 و دشوار بر عقبه یوقه درای سعادت تلوشول کسه که حسدا کا همراه کلدن * مثنوی * این حسد خانه حسد آمد بدان
 از حسد الوده باشد خاندان * بوجسدانسانی حسد خانه سی کلدی ییل ای اهل طریق حسددن خاندان آوده
 اولور یعنی حسد بر صفت قبیحه در که خاندان وجود انسانی بی ملوث قیلور * مثنوی * هر حسد خانه حسد باشد
 ولیک * آن حسد را بالک کرد الله نیک * اگر چه حسد انسانی خانه حسد اولور ولیکن بوجسدی الله تبارک
 و تعالی ایوبالک ایلدی ته کم انبیا و اولیا و اصفیایک حسد لری بالک ایلدی کی کبی مادام که تطهیر الهی بر کسه نلک خانه
 حسدنی ماء علم و معرفتله بالک قیلیمه آنک حسدی خانه حسد اولقندن خالی اولز دیمک نکته سنی اشعار ایلر * مثنوی
 طهرایی بیان پاک نیست (کنج نورست ارطلسمش خاک نیست) سورة بقره ده بوا آیتدن مقتبسدر (و عهدنا) ای امرنا هما
 الی ابراهیم و اسماعیل یعنی بز امر ایلدک ابراهیم و اسماعیل (ان طهرایی) تطهیر ایلک بنم یعنی دیمک کله
 للطاقتین) طواف ایدنلر ایچون (والعا کفین) دخی مقیم اولنلر ایچون (والرکم السجود) دخی را کعلر و ساجد لرایچون
 قال القاشانی ای امرناهما بتطهیر القلب من قاذورات احادیث النفس و ارجاس و سواس الشیطان و انجاس دواعی
 الهوی و ادناس صفات القوی للطاقتین ای السالکین المشتاقین الذین یدورون حول القلب فی سیرهم و العاکفین
 الواصلین الی مقام القلب المقیمین فیہ بلا تلویحات النفس و الرکم الخاضعین الذین بلغوا الی مقام تجلی الصفات
 و مرتبة الرضا السجود القانتین فی الوحدة پس حضرت خداوند کار دخی بوا آیتک معناسنی تطهیر قلبه الوب
 بیورر لکه حضرت ابراهیم و اسماعیل حق جانندن کعبه نلک تطهیرنه امر تطهیر قلبه اشارت اولور ویا کلکی بیان قیلور
 ته کم بیورر لکه طهرایی قوی بالک ایلدی کی بیاندر زیر ادله اصولیه نلک بری دخی قیاسدر پس تطهیر کعبه واجب اولیجی
 تطهیر قلب بطریق الاولی زیر المؤمن اشرف من الکعبة عند الله حدیثنک فخواستجه مؤمن کعبه دن اشرف سدر پس
 تطهیر قلب لازمدر معنای مصرع ثانی اول جسدمن حیث الباطن نور الهی کنجیدرا کر چه اول نورک طلسمی جسد
 خاکیدر انسانک ظاهر نه نظر قیلسک خاک و طیندن مرکب اولش بر جسد در و باطنی انوار الهینک و علوم و اسرار
 ربانینک مخزن ندر بو مخزن نوره جسد خاک کی طلسم کبی واقع اولمشدر زیر بوجسد خاک کی درونده اولان کنج نوری
 کو ستر من و شیطان سیرت اولنره درونده اولان خزینه نلک فتحنه و مشاهده سته بول ویرمن * مثنوی * کرکنی
 بری حسد مکبر و حسد * زان حسد در لایسایه هارسد * چونکه کی حسد اوزره یعنی درونی غل و غشدن صافی اولان

جسد اوزره مکر و حسد ایلنه سن اول حسد دن کوکله سیاهلقلار ابریشور که انک سببیه تیره دل اولوب ظلمت جهل و غفلتده و سیاهی کفر و معصیتده قالورسن * مثنوی * خاله شومردان حق رازیر پای * خاله بر سر کن حسد راهمچوما مردان حقن آباغی التمه خاله اول بزجلین حسد باشی اوزره طپراق ایلهر کن حسده وجود ویرمه (بیان حسد وزیر) مثنوی * ان وزیر له از حسد بودش نژاد * تایا طل گوش وینی باد داد * اول وزیر جک که انک اصلی حسد دن ایدی نژاد اصل معناسنه در حسد باطل ایل * کوش وینی سنی یله ویردی یعنی عبث بیره کندی اختیاری ایله قولغی و بورنی کسدردی * مثنوی * بر امید انکه از نیش حسد * زهر او در جان مسکینان رسد * کوش وینی سنی یله ویردی اول امید اوزره ویردی که حسدی نیشندن انک زهری مسکین و بیچاره لر له جاتنه ایرشه یعنی نصاراتک فقر او مساکیننک جاتنه حسد نیشندن زخم اوره تا انلری صورت او معنا هلاله قیله * مثنوی * هر کسی کو از حسد یینی کند * خویشتن بی کوش وینی یینی کند * مصرع اولده کند بفتح الکاف کندیدن لفظندن قور بر مق معناسنه ماضیدر پس تقدیر معنی هر شول کسه که حسد دن برون قور بره یعنی خلقه ضرر قصدا یلیه کنیدی معنای کوش وینی ایلر بر احسد انسانک سمع جانن کروانف جانن بی فرایلا کرچه بر قاج و جهله دخی معنی قایلدر اما انلرده تکلف زیاده اولور * مثنوی * یینی آن باشد که او بوی برد * بوی او را جانب کوی برد * یینی اولدر که او بر رایحه ایلته یعنی قوقود ویر رایحه ده اولدر که آنی بر محله جاتنه ایلته یینی دن مراد مشام روحانی اولور که رایحه روحانی اله و رایحه روحانی آنی حقیقت محله سنک جاتنه ایلته دیمک اولور * مثنوی * هر که بویش نیست بی یینی بود * بوی آن بویت کان دینی بود * هر ککه اکابوی بوقدر بوهم وجهدر هر ککه انک بوی بوقدر یعنی انک بورنی قوقوالمز حقیقتده اول کسه برونسز در زیر برونن مراد رایحه المقدر چونکم رایحه المیه عدم مشابه سنده در بویدن مراد اول دینه منسوب بویدر که انک سببیه کوی بار حقیقی اولان مر شده وصول بوله حاصل معنی یینی دن مراد معنوی اولان یینی و رایحه دن مراد رایحه دینیدر بر کسه نک که دین رایحه سنی استشمام ایلجیک قوت شامه باطنیه سی اولسه اول کسه مشام معنوی صاحب لر نه نسبت برونسز در (مثنوی * چونکه بوی برد و شکر آن نکرد * کفر نعمت آمد و یینیش خورد * چونکه بر بوی ایلندی و انک شکر فی ایلدی یعنی چونکم طالب بر معدن رواج دینی اولان کاملدن بر دینه منسوب رایحه الدی و یقینه مخصوص اولان بر رایحه فی مشام جاتله استشمام قیلدی کر کدر که انک شکر فی ایلیه چونکم اول رایحه دینه نک شکر فی ایلیه اول کسه کفران نعمت کلدی و بورنی ییدی یعنی قوت شامه روحانیه سنی محو ایلدی پس دین رایحه سنی المغه قابل اولان قوت که دروندن زائل اوله اول کسه نعمت دینه ده بی بهره قالور بلکه مصر اولور سه فعوذ بالله عاقبه الامر کافر اولور و لهذا قبل (بیت) مشو کفران نعمت زانکه کفران * چونیکو بنکری باشد و کفران * مثنوی * شکر کن مر شا کرانرا بنده باش * پیش ایشان مرده شو یا بنده باش * شکر ایله و تحقیق شکر اید بجهلره بنده اول شا کرلردن مراد بونده حق تعالی نیک نم صوری و معنوی سنه شکر قیلان کاملدر در انلر اوکنده مرده اول باقی اول یعنی شا کر اولان مر شد لره بنده و مرید اولیجی کر کدر که کاملیت بینیدی الغسال مرده اوله سن و جمیع مراد کدن کذر قیله سن تا کم حیات ابدیه و سعادت سرمدیه مر ته سن بوله سن شکر لوشا کرل تفصیلی اوچنی جلدل شرخنده بر قاج محله بیان اولمشدر * مثنوی * چون وزیر از رهزی مایه مساز * خلق را تو بر میا وراز نماز * اول وزیر جهود کبی رهز نکدن یعنی بول او بریجی و اضلال قیلجیلقدن کند بکه سر مایه دوزمه سن مضل اولوب خلقی مأمور اولد قلری نماز و نیازدن بوقار و کتورمه یعنی انلره نماز و نیازی ترک ایتدرمه * مثنوی * ناصح دین کشته آن کافر وزیر * کرده اواز مکر در لوزینه سیر * اول باطننا کافر اولان و نور صورتادینک ناصحی اولمش ایدی مکر و حیله سندن اول وزیر کویا لوزینه ایچره صار مساق ایلش ایدی یعنی انک حالی فی المثل صورتده لوزینه درونده سیر اولان حلوا به بکزر دی نه کم زمانه مر ایسیری دخی بوقییدر اندر * فهم کردن حاذقان نصارامکر وزیر را * هر که صاحب ذوق بود از کفته او * لذتی میدید و تلخی جفت او * نصارادن هر ککه صاحب ذوق و اهل تمیز ایدی وزیر له سوزندن یعنی وعظ و نصیحت متعلق اولان کلامندن بر لذت کوردی و آجیلک انک جفتی یعنی انک کلامنده و الفاظنده ظاهر ابر لذت و حلاوت کوردی که باطننا مرارت فساد و ضلالت انکله جفت اولمش و ازدواج قیلش ایدی وزیردن مراد بونده مرایی و مدعی و کذاب اولان و نصیحت و ارشادی دام تر ویر ایلوب خلقه بحسب الظاهر نصیحت قیلان و بحسب الباطن انلری مضل اولان طائفه در مثنوی * نکته ساهی کفت او آمیخته * در جلاب قند زهری ریخته * اول وزیر نصیحتنده غرض نفسانیه ایله قرشش نکته لر دیردی مثلاً قند جلابی ایچنه بر زهر دوکش ایدی مراد آقا قنده اهل ریا نک حالی بونک کبیدر و انفسده صورت صلاحه متلبس اولان نفس لواحه نک عبادات و طاعاتی و خیر و حسناته متعلق اولان خواطر و کلماتی بوقییدر اندر

دیمک اولور (منوی) ظاهرش می گفت در ره چست شو * و اثری گفت جان راست شو * وزیرك کلامك ظاهر می
 سامعه طریق حقه چست و چانك اول دیردی اثره یعنی کلامك اسلوب و خواسته جانه سست اول دیردی یعنی
 بر ذوالوجهین کلام سویلردی که انك ظاهر نندن طریق حقه ترغیب و تحریض ایلك منقهم اولوردی و لیکن انك اثری
 و معناسی جانه سست اول و ترك طاعت قبل دیمکی ایهام و اشعار قیلوردی اگر اثر کسر همزه ایله قرآن اولور سه معنی
 بویه دیمک اولور که انك کلامك ظاهر می سامعه راه حقه چست اول دیرایدی و انك عقبنده خفیه ایما و اشارتله
 جانه سست اول دیردی یعنی انك مقالی ظاهر اچست اول دیمک اولور پس بر شئی مشعر اولوردی و انك اثر نندن جانه
 سست و کادل اول دیمکی نکته قیلوردی دیمک اولور پس بر شئیك ظاهر می خیره و اثری شره داعی اولدیغنه و صورتانافع
 و معنا ضرر قیلدیغنه بویات شریفه بی ضرب اید و بومعنا بی تفهیم بیورلر * منوی * ظاهر نقره کراسفیدست
 و نو * دست و جامه مرسیه گردد از نو * مثلاً نقره نك ظاهر می اگر چه بیاض و یکیدر فوضم نوله قرآت اولورال و جامه
 اول نقره نك اثر نندن سیاه اولور نقره ده بو خاصیت وارد که بر کسه آتی الی الیه صایسه و جیب جامه ده جوق زمان طوئسه
 البته انك اثری اول کسینك الی و جامه سنی سیاه ایلر اگر چه اول نقره ظاهر راسید و نودر کذلک کلمات مضربه و نصایح
 من خرفه ظاهر ادین اسلامه متعلق اولدیغی جهت ندن بیاض و نو کیمیدر ولیکن معناسك اثری مؤثر ظلمات باطن
 و موجب کدورت درون اولسی مقرر در * منوی * آتش ارچه سرخ رویت از شرر * نور فعل اوسیه کاری نکر *
 مثال آخر آتش اگر چه سرخ روی در یعنی نورانی شکل در شرر و شعله جهنتندن سن اول آتشك فعلندن و اثر نندن اولان
 سیه کاراغه نظر الیه مثلاً هر نه بی یا قسه و علوی کسه البته اول شی سیاه کوه رکی قالور پس شکلی نورانی و کار و اثری
 ظلماتی اولور کذلک مرابی و کذاب و مدعی اولنلرک فعلی و قوانی بو که کوره قیاس الیه (منوی * برق ا کر نوری غاید
 در نظر * بلیك هست از خاصیت دزد بصر * برق اگر چه نظرد بر نور کوه تر بر بوم معنادر برق اگر چه نظرد صافی بر نور
 کور نور لیکن انك خاصیت ندر بصری او غریقی یعنی خطف ابصار و اخذ رؤیت و انوار ایلك زیر اکوز قاشوب بر نسنه
 کوره من اولور کذلک اهل ریا و قبل تصفیه النفس ارشاده تصدی ایلین اصحاب دعوی ظاهر انظرده بر نور کوه تر لر
 و یا خود کند بیری نظر ناسده بر نور صافی کبی کور نور لر ولیکن بونلرک خاصیت ندر مستعد اولان طالبلرک ابصار فی
 خطف ایلك و بونلرک بصر بصیرتک او کجه ادراکات نورانی بی ساب ایلك * منوی * هر که جزاگاه و صاحب ذوق
 بود * گفت او در کردن او طوق بود * هر که آگاه و صاحب ذوق غیری ایدی یعنی خبردار و صاحب ذوق دکل ایدی
 وزیرك سوزی او کسینك بوننده طوق اولدی یعنی کردن جاتده قلاده کبی فالدی ته کم بوزمانده بی ذوق و بی تمیز اولان
 کسه لک کردن جاتده وزیر کبی بر تر ویر اولان مرابی و مدعیلرک قولی طوق او اش و هر بری انلرک کلمات من خرفه سنی
 بونلرک قلاده قیلشدر * منوی * مدت شش سال در هجران شاه * شد وزیر اتباع عیسی را پناه * شاهک
 فراق و هجر اتندن الی ییل مقصداری اول وزیر بر تر ویر عیسی علیه السلام حضرت تارینك توابعنه پناه اولدی یعنی
 خواصدن غیری به ملجاء و ماوی اولوب حفظ قیلدی (منوی) دین و دل را کل بد و بسپرد خلق * پیش امر حکم او
 می مر دخلق * خلق جیعا دین و دلی ا کاتسلیم ایلدی خلق انك امر و حکمی او کنده اولوردی یعنی ا کالیه مطیع
 اولوردی * پیغام شاه پنهان با وزیر * منوی * در میان شاه و او پیغامها * شاه را پنهان بد و آرامها * شاهله
 او وزیرك اورته سنده پیغام لر و ارایدی شاهک او وزیره خفیه اراملری و ارایدی یعنی نهانی وعده لر و قلبه ارام و سکون
 و بره جک سوزلری و ارایدی * منوی * پیش او بنوشت شه کای مقبل * وقت آمد و دقارغ کن دلم * اول وزیرك او کنه
 شاه مکتوب یازدی بویه دیو که ای بنم مقبول و عده نك وقتی گلدی بنم کو کلی نیز غمدن ازاد و فارغ الیه شاهک وزیره
 خبر ارسال ایلسندن مراد بونده شیطانك نفسه نهانی اخبار من خرفه و خواطر من و ره بی القا ایلسیدر تا قوای
 روحانینك محو و ازاله سنده سعی قیل و قوای روحانیه و نورانی بی ازاله ایتمکله شیطان غمدن فراغت کاه و آسوده اوله
 * منوی * گفت اینک اندرین کارم شما * کافسکم در دین عیسی فتنها * مکتوب ایچنده وزیر ایتدی ای شه شمعی
 بو فکرده یم که عیسانك دینی ایچنه فتنه لر براغم که تا انك سببی الیه ظاهر او باطن اهل لاله اوله لر وضلا لته قالب عقوبته
 کرفتار اوله لر (بیان دوازده سبط از قوم نصاری) نصارا دن اون ابکی سبطک بیاتده در سبط بلوک و قبیله
 معناسنه دن * منوی * قوم عیسی را بد اندر دار و گیر * حاکمانشان ده امیر و دوا سیر * قوم عیسی ایچون دار و گیرده
 یعنی ضبط و حکومتده انلرک حاکمی اون ابکی امیر ایدی * منوی * هر فریقی مر امیری راسع * بنده کشته میر خود را
 از طمع * هر بر بلوک بر امیره تابع اید یلر اسباب دنیا میدندن کندی امیر نه بنده اولشدی * منوی * اینده و اینده
 امیر قومشان * کشته بنده آن وزیر بد نشان * بواون ابکی امیر بونلرک قومی اول وزیر بد نشانه بنده و افکنده

اولمندی بعضی نسخده بنده ضمیر سر واقع اولمشدر بوتقدیر اوزره معنی انرا اول وزیر بد نشانك بند و صیدی اولمشدی
 دیمك اولور * مننوی * اعتماد جله بر گفتار او * اقتدای جله در رفتار او * جله نك اعتمادی اول وزیرك سوزی
 اوزره ایدی که هر نه دیسه مخالفه ایتمز لدی جله نك اقتدای انك رفتار و روشی اوزره ایدی (مننوی) پیش اودر وقت
 وساعت هر امیر * جان بدادی کرد و کفتی بمر * وقت وساعتده یعنی هر دم جمیع امیرانك قتمده ایدی که انك قتمدن جدا
 اولمز لدی بودخی وجه در او وزیرك اوکنده وقت وساعتده یعنی هر دمده هر امیر جان و برردی اگر فرضی هر برینه اول
 دیسه ایدی (مخلیط وزیر در احکام انجیل به قوم نصاری) بو محله طوامر ك اختلافندن مراد مراتب سلوكن مخالفی
 واحکام شریعتك بری برینه تساقض و مغایرتیدر و الحال لا اختلاف فیها حقیقه بل یلزم الاختلاف بحسب المراتب
 والاعصار والاشخاص ولیکن مشایخ مقلده و ارباب تفرقه کالویر مع توابعه الجهله اختلافات آیات و اخبار که بحسب
 الاشخاص والاعصار و اوده اولمشدر آتی حقیقه متناقض و متخالف زعم ایدر لر و مشرب و مذهبی برینه موافق اولانی
 الورلر و مناسب اولینی یا تاویل ایدر لر و یاترلر قیلور لر مثل تزوج و عزوبت بری برینه ضد ایکن ایکی سنك بله حقنه مدح
 و قدح برینه مناسب و ترك و قبول برینه موافق احادیث شریقه و اوده اولمشدر اما نظر اولنسه مخالفی بحسب الاشخاص
 و یا بحسب الاعصار لازم کور مثلثا کحواسا لواحد بنه و بونك کبی احادیث شریقه به امتثال ایلك لازمدر
 تزوج استطاعتی اولان شخصه اما تزوج استطاعتی اولسه و یا قدرتی اولسه ولیکن زمان فاسد اولسه و عالمه اختلال
 کلسه تزوج مع قدرته لازم اولمز (کما قال علیه السلام خیر امتی بعد المأتین خفیف الحاذق و اومن خفیف الحاذق
 یارسول الله قال من لا اهل له ولا ولد و دخی افطار مع الطاقه علی الصوم بلا عذر یوعصر ك اهلنه جائز دکل
 ایکن صومه معتاد اولز دن اول بد اسلامده اولان طائفه به (وعلى الذين بطیقونه فدية طعام مسکین) نصنك
 موجب بجه افطاره رخصت و بر لدی بعد الاعتیاد (فن شهد منكم الشهر فلیصمه) نصیله حکم اول مقلد اولنردن
 منسوخ اولوب شیخ و شیخه حقنه قالدی (ولما رای الیم و دهذا الاختلاف طعنوا و قالوا لا ترون الی محمد یا مر اصحابه
 باصر ثم ینهاهم عنه ویقول الیوم قولوا و یرجع عنه غدا فترات ما ننسخ من آیه او ننسها الی آخر الایة پس بومقدمه
 معلومك اول دیسه اول وزیر بر تزویر دخی دین عیساده دخیل و مقلد ایدی حضرت عیسانك ینك رنك کی صفتن بیلدی
 واحکام انجیل به حقیقتله واقف اولدی انکچون انجیل ده واقع اولان اختلافاتی حقیقی صنوب مراتب و اشخاص
 و استعداداته حل قیله میوب و طریق توحیدی بوله میوب ضال و مضل اولدی پس بو اختلافات اقوال شرایع انبیاده
 و تساقض افعال طرایق اولیاده محقق در ولیکن بحسب المراتب و الاستعدادات لازم کور مثل اهر بر طومار ك حکمی
 بر مر تبه نك و یا بر شخصك حالیدر که اخر مر تبه اهلنه و آخر شخصه نك حکمی لازم اولمز فافهم * مننوی * ساخت
 طوماری بنام هر یکی * نقش هر طومار دیکر مسلکی * اول بولوس نام وزیر هر بر امیرك نامنه انجیلك حکمنده
 بر طومار دوزدی هر طومار ك نقش بر غیری مسلک و مذهب ایدی (مننوی * حکمهای هر یکی نوع دکر * این خلاف
 آن زیایان تابسر * طومار لر لر هر بر نك حکملری بر غیری نوع ایدی یعنی وزیر بر تبلیس نصارایه و بر دیکی طومار لر
 بر برینه مخالف ایدی و بو طومار اول طومار ك خلافی ایدی انتم اسندن ابتدا سنه و ارنجه یعنی اولندن آخر نه دکن
 جمعی بری برینه مخالف ایدی * مننوی * در یکی راه ریاضت را و جوع * رکن توبه کرده و شرط رجوع * بر طومار ده
 راه ریاضتی و فضیلت جوعی و رکن توبه بی بیان ایش و شرط رجوع الی اللهی سویه مش (مننوی) در یکی کفته ریاضت
 سود نیست * اندرین ره مخلصی جز جود نیست * بر طومار آخر ده دخی ریاضت سودمند دکلدر دیمش بویولده جود
 و سخاندن غیری محل نجات و خلاص بولا جق بر بری و قدر حد ذاتده اخلاقی مذهب اولنه ریاضت تحصیل حاصل در
 بویولده اخلاق حیده صاحبینه مالی و ارایسه جود مالی بوعیسه بذل و جود ایلک مخلص دیمك اولور مخلص اگر کسر
 لام الله افعال بایندن قرأت اولور سه بومعنی بویولده جوددن غیری بر خلاص ایدیچی بوقدر دیمك اولور (مننوی) در یکی
 کفته که جوع و جود توبه * شرک باشد از توبه عبود توبه * برنده دخی دیمش * که سنك جوعله جودل سنك کند کدن
 اولدینی تقدیر ججه شرک اولور معبود که زیر الاطاقة علی طاعة الله الالبتوفیق الله و لا حول عن معصية الله الابعصمة
 الله در پس بر کسه جود و جوعی و توبه و رجوعی * کندیدن بیلسه کندویی حقل عملنه شریك قیلش اولور و شرک
 خفی ده قالور اوله و لیجق شرکله اولان عملدن فراغ نك اولور پس بومر تبه صاحبینه اولی اولان عمل هر کارنده اللهی وکیل
 اتحاذا بلیه و جمیع امورن کا تفویض قیله و بالکلیه تسلیم اوله (مننوی) جز توکل جز که تسلیم تمام * در غم و راحت
 همه مکرست و دام * زیر اوقلدن و تسلیم تمامدن غیر بسی غم و راحتده دوکلی مکر و دامدر اما مع توکل و التسلیم التمام
 سایر اعمال دخی سعادت قریامدر (مننوی) در یکی کفته که واجب خدمتست * ورنه اندیشه توکل تهمتست *

برنده دخی دیمش که سالکه واجب اولان خدمت و عبادت تدیریو خسه توکل اندیشه سی بلا عبادت ولا خدمت باعث
 تمندر که یا الحاده و یا زندی به جل اول نور زیر خدمت و عبادت دن قطع نظر متوکل اولق و حقه کندوی تسلیم قیلق
 دین و طریقت دکدر بلکه توکل و تسلیم دخی مع الخدمة و العبادت مقبولدر * منوی * دریکی گفته که امر و نهیهاست
 * هر کردن نیست شرح عجز ماست * برنده دخی دیمش که امر و نهی لک دینده وارده اولشدر ایلکدن اوتری دکادر
 بلکه بزم عجز عزی و عدم استطاعت عزی شرح ایچوندر بزم دینده مشایخ صوفیه و بعض متکلمینک دخی
 سوزلری بودر که لا استطاعة علی امتثال امر الله واجتناب نهیه الایحالی لا استطاعة علی امتثال امره و توفیقه
 خلافا للمعتزله زیرا انلر قننده استطاعة اعضاء سلیمه و قوت موجوده در پس استطاعة عر ضد روا عراض لاتبی
 زمانین مقتضاسنجه بر فعل ایچون اولان قوت بر آخر ایچون دخی باقی قالمز بلکه هر فعل ایچون الله دن عبده استطاعت
 و قوت و بر ملک لازم کلور حتی اول بنده و کاری اشیله و اول امری طونه خلافا للکرامیه زیرا انلر قننده استطاعت مستمره
 در مع الافعال کلها بونلره جواب بودر که بتقدیر جبه استغناء العباد عن الله لازم کلور و خلق الله جمیع احواله
 مفتقر و محتاج اولمق کورینور و ایا لنستعین قولی بی معنی اولور و بطالت الرب عن بعض الافعال لازم اولور پس
 حول وقوة و استطاعت الله کل اولور بتقدیر جبه بر سوال لازم کلور که قوله فعله استطاعت اولمق پس بوا امر و نهی
 نه ایچوندر جواب بویتنک معنا سیدر که وزیر لساندن یورر لر او امر و نوا هینک و رودی قول مستقلا کندی قوتیه
 ایلکدن اوتری دکدر بلکه عجزی و عدم استطاعتی شرح و بیان ایچوندر که لا استطاعة علی طاعة الله الایحالی
 الله مقتضاسنجه هر طاعته اشتغالی و هر امره امتثالی الله دن یله و اندن دایما انک امر نه امتثال ایلکه و طاعته
 اشتغال قیلغه قوت و معاونت طلب ایلکه نه انکه معتزله و قدریه کی قدرت و قوتده کندوی مستقلا قادر زعم ایدوب
 حقه شریک قیلله و اندن مستغنی اولیه (م) تا که عجز خود ببینیم اندران * قدرت اورا بدانیم ان زمان) تا کم کندی
 عجز منی مرآة امر و نهی ده کوره و زو حقل قدرت و قوتی یله و ز اول زمانده که کمال عبودیت بودر بو که عجب و خود
 یتنک صغیر بومر ته عجب و خود یتنکی نی ایتک ایچون سالکه لازمدر ولیکن جبردن احتراز ایچون بونک عقببنده
 اولان مر ته لازم اولور که وزیر طوماردن نقل یورر لر (م) دریکی گفته نه عجز خود ببین (کفر نعمت کردنت آن عجز
 هین * برنده دخی دیمش که کندی عجز کی کورمه زیر امع الاستطاعة علی الطاعة کاه اولکه بو عجز کفران نعمت دریغی
 حقل انعام و احسانی اولان قدرتک شکر یکه عبادت در ادا ایلوب اظهار عجز ایلک کفر نعمت حق ایلکدر (منوی
 قدرت خود ببین که این قدرت ازوست * قدرت تو نعمت اودانکه هوست * کند کده اولان قدرته نظر ایلکه بو قدرت
 اندن در تکلیفه مدار اولق ایچون (لا یکلف الله نفسا الا وسعها) درستک قدرت و وسعی انک نعمتی یلکه او الله هودر
 هو عبارة عن وجود ازی متفرد بصفة الجلال والجمال (وهذا اول کلمة دعی الله عبادته الیه بقول قل هو فتم بها
 الکلام ثم قال الله غایه ما فی الباب) جبره مایل اولان بوراده دیر که نعم برده قوت و وسعت جسمانی وار ولیکن اول قدرتی
 طاعته صرف ایتکه عاجز پس جواب اولدر که سنده اولان قدرت سرمایه سنی مکلف اولدیغک امور ایچون صرف
 ایلک مر ادا یلست حق سنی اندن منع ایلزا کرموانع شکننده بعض امتحانات دخی کو ستر رسده زیر فعل و ارادت
 حقه ظلم یوقدر ته کم (وما ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم یظلمون) و دخی (وما ربک بظلام للعبید) یوردی و بوا یکی
 مر ته دن اعلام مر ته دخی واردر که اول مر ته فنا فی الله در کل اولیا به میسر در کاشا رت ایدوب یورر لر * منوی
 دریکی گفته کزین دو پر کدر) بت بود هر چه بکنجد در نظر برنده دخی دیمش که بوا یکسندن کچ اول کندوی من کل الوجوه
 عاجز کورمک و یا خود کندوی الله قدرتیله قادر کورمک در زیر ایت اولور هر نه کم غیریت قیاسیله نظر جانه صغه نه کم
 بومر ته به شیخ الاسلام هر وی حضرت ناری اشارت یورر لر (من وحد الواحد من واحد و کل من وحده جاحد حاصل
 کلام اولدر که بر کسه مادامکه کندی ایله اوله اگر کندوی عاجز کورمسی اولسون و یا خود قدرت و قوتی جمیع الله دن
 یلسون اول کندی دیدیکی اثینیت اوردیه بتدر و جابدر اول محو اولیجبه و بقای حق بالکلیه ظهوره کلمینجه کمال
 مر ته سی بولمز و اول کسه فنا فی الله ده دینلر (منوی * دریکی گفته مکش این شمع را * کین نظر چون شمع آمد جمع را
 برنده دخی اوسط سلو کده اولان و مر ته فنا فی الله دن بی بهره قیلان کسه ایچون دیمش که بوموجوداته و دنیا به
 اولان شمع نظر کی سویندرمه که زیر ابونظر شمع کی کلدی جمع باطنه و قوت قلبه انسانک بواشیایله و دنیا و مافیایله
 بالطبع الفی مقرر در پس اوسط سلو کده و یابدایت طریقده اولان کسنه از هدفی الدنیا یحبک الله حدیثیه عمل قیلسه
 و ترکوا الدنیا لاهلها حدیثک مضبوطجه دنیایی دخی کمال بولمقدن اول تارک اولسه عجزه دوشرو عقلی ششرو تفرقه
 خواطر مکسری باشنه او شریک بکو کونه اولان کسنه امسک علیک بعض مالک فهو خیر لک حدیثیه و بونک امثال

احادیثه عمل قلیق و مال و کار ایچنده اولمق دینه انفع در * منثوی * از نظر چون بگذری و از خیال * کشته باشی نیم شب شمع وصال * زیرا کردخی کاله یتیمه دین جهانه نظر دن و انک خیالندن بچرسک شمع وصال اولان نظری قبل الکیال نصف سلو کده سوی سدرمش اولور سن پس تدربجه کمال تحصیل ایدوب قلب بوجهانک حقیقتن بیایوب کمال فراغه فارغ اولد قدس دخی شمع نظرک بودیادن سوی سدرسک شمع جانک برضیا و زجاجة جنانک باصفا اولور نه کم بومعنایه اشارت قیلور لر * منثوی * در یکی گفته بکش باکی مدار * تا عوض یینی نظر را صد هزار * برنده دخی عاشق حق اولنره و قلبی حق نوریه قوت بولنره دیمش که بوجهانه اولان نظریک شمعنی سوی سدربالک طوغمه تا بوجهانندن دوخته اولسه چشم باطن افر و خسته اولور و انوار الهی بدن ضیا بولور (منثوی) که زکشتن شمع جان افزون شود * لیلی ات از صبر و مجنون شود * زیرا دنیا به اولان نظریک شمعنی سوی سدر مکدن شمع جانک افزون اولور سنک دنیا دولتی اولان لیلانک و محبوبک سنک صبر کدن سکا عاشق و مجنون اولور * منثوی * ترک دنیا هر که کرد از زهد خویش * پیش آید پیش او دنیا و پیش * بوییت ما قبله علت اولور انکی چون سکا محبوبه اولان دنیا دولتی سنک محبوبک اولور * که هر شول کسه که دنیا بی ترک ایلدی کندی زهد ندن ایلر و کورانک اوکنه دنیا و زیاده کلور بود دنیا سایه کبیرد قو وارسک او ککجه فجر و چرسک سکا تابع و طالب اولور کما قال الله تعالی فی الحدیث القدسی یا دنیا اخدی من خدمتی واستخدی من خدمک * منثوی * در یکی گفته که انجیت داد حق * برنوشیرین کرد در ایجاد حق * و برنده دخی دیمش که اول نسنه بی که حق تعالی سکا و بردی انجیت انچه ترا تقدیر بنده درسک اوزر بیکه آنی شیرین ایلدی سنی وجوده کتور مکده * منثوی * برنوا سان کرد خوش آرا بکیر * خویشتن را در میفکن در زخیر * سنک اوزر بیکه دینی و دنیوی آنی که آسان ایلدی آنی خوش طوت کند یکی یورک آغریسنه و مشقت و ریاضته براهه بومر تبه دینک رخصت و سهولتی طرفته اشارت در که لا حرج فی الدین در کما قال الله تعالی و ما جعل علیکم فی الدین من حرج پس دین محمد سهولت اوزره قونلشد و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حنفیت و مسامحت اوزره بعثت و انخشد در کما قال علیه السلام بعثت بالحنفیة السیحة و دخی عسرتدن و تعمق و تکلفدن تحذیر قیلشد در کما روی عن عمر رضی الله عنه ایاکم و التعمق فی الدین فان الله قد جعله سهلا خذوا ما تطیعونه پس جناب حق قول لر بنده دینده من بعد عسرت مراد ایلر پس قول دخی عسرتیه (کما قال الله تعالی یرید الله بکم الیسر و لا یرید بکم العسر) برنده عزیمتی ادا ایلدی کبی رخصتی دخی محلسده ادا ایلسه اللهک مقبول و محبوب قولی اولور (کما روی عن ابن عمر قال انبی صلی الله علیه وسلم ان الله یحب ان تؤتی رخصه کما یحب ان تؤتی عزایمه اما سالک بود بنده اولان رخصت و سیره طرفته قبل ترکیه النفس مائل اولسه بغایت ضرر چکر ولیکن بعد تصفیة النفس رخصت جانی مندوب و مستحسن در چوق کسیر رخص دینیه بی کندی لره مذهب اتخاذ ایلد کارندن فوائد دینیه دن خاسر اولد ایلر و نقصانده قالد ایلر نه کم برطو ما رده عزیمته اشارت ایدوب نقل بیور لر منثوی * در یکی گفته که بگذار آن خود * کان قبول طبع نور دست وید * برنده دخی دیمش که ترک ایلد کندی مقتضا کی زیرا اول سنک طبعنک قبولی اولان مردود و قبیح در پس طبیعت که سهولت و رخصته مایل در چن طبعیله رخصتی ارتکاب ایتسه باطل در بلکه ارتکاب رخصت دخی طبعیا اولیه لمرضاة الله اوله * منثوی * راههای مختلف آسان شدست * هر یکی را ملتی چون جان شدست * کور من میسن فرق ضاله نک و اصحاب اهویه نک مختلف اولان بولر لر طبعه آسان اولشد هر بر طائفه به بر ملت مشرب لر نه خوش اولدیغی ایچون جان کبی کلشدر * منثوی * کر میسر کردن حق ره بدی * هر جهود و کبر از او که بدی * اگر اللهک دینده اولان اموری میسر ایلسی طریق و مذهب اولیدی هر جهود و کبر اول حقدن آگاه اولوردی اما حقیق مجرد تیسیر و تسهیل ایلسی جانی عزایم دن قطع نظر بول بولدی (کما قال الله تعالی و اتبعوا احسن ما انزل الیکم من ربکم) ای العزایم دون الرخص و التامیخ دون المنوخ پس اللهک میسر ایلستی ارتکاب ایلک محلسده لای الحاحه خوبدر اما مجرد بومیسر اولانی مذهب اتخاذ ایلک مرهوبدر (منثوی) در یکی گفته میسر آن بود * که حیات دل غدا ی جان بود * برنده دخی دیمش که اللهک میسر ایلسی اولدر که کوکک حیاتنی که ذوق باطن در جان انسانی و روح حیوانی به غدا اوله تا طاعت کراهته اولیه بلکه حضور قلب ولذة نفسه اوله * منثوی * هر چه ذوق طبع باشد چون گذشت * برنیارد همچو شوره ربیع گشت * زیرا هر نه کم طبع انسانینک ذوقیدر چونکم یکدی اول طبع یوقار و کتور من و بنور من شوره ربکی ربیع گشتی یعنی انسانک طبعی کوکادن غدا بولسه و طاعت طرفنه اول طبع عتده ذوق ولذت فالسه اول طبع زمین شوره کبی حاصل کتور من و اکدیکی طاعت تخمینی تور من اگر چه طبع انسانی حیاة دلدن قطع نظر ایلسه طاعتدن ذوقی یوقدر ولیکن حیات دل کاغدا اولسه طاعتدن ذوق بولور فرضا طبع عتده طاعت ایچون ذوق اولسه بلکه عبادت و طاعتی مع الکراهه قبلسه * منثوی

(منشوی) جز پشیمانی نباشد ربع او به جز خسارت پیش نارد ربع او به پشیمان شدن غیری اولی آنک ربع و حاصلی خسارتدن
 غیری اوکنه نسبه کتور من آنک یعنی و یا خود خسارتدن غیری زیاده نسبه کتور من آنک یعنی احب الی الله
 ادومهادر که انسانه اول عملدن پشیمانلق کلمه منشوی * او میسر نبود اندر عاقبت * نام او باشد معسر عاقبت * اول
 طبعنده طاعت ذوق اولین و طاعتی صفای خاطر له قلیان کسه عاقبتنده طاعت ایچون میسر اولان کسه لردن
 اولی بلکه آنک نامی عاقبتنده معسر اولن لردن اولور و یا خود معسر عاقبت آنک نامی اولور نعوذ بالله بویته بوحیدیت
 شریفه اشارت وارد که اتفاق اوزره حضرت علی کرم الله وجهه دن مریدر (قال علیه السلام ما منکم من احد الا
 وقد کتب مقعده من النار و مقعده من الجنة قالوا فلا تکل علی کتابنا یا رسول الله قال اعملوا فکل مینر لما خلق له) یعنی
 هر کس علی موفق و مسهل اولمشدر خیردن و شر دن خلق اولندی یعنی عمل ایچون یعنی از لده اهل جنت اولنه بود زیاده
 سبب جنت اولان اعمال میسر و آساندر و اهل جهنم اولنه موصل دوزخ اولان اعمال میسر و آساندر و بالعکس
 اهل جنته اهل جهنم علی معسر و کذلک اهل جهنمه اهل جنت علی معسر در تنه کم حضرت نبی علیه السلام
 بوحیدیتی تفسیر یور دیلر فاما من کان من اهل السعادة فیسیر لعل السعادة و اما من کان من اهل الشقاوة فیسیر
 لعمل الشقاوة ثم قرأ (فاما من اعطی واتق و صدق بالحسنى فسنیسره للیسری و اما من بخل و استغنی و کذب بالحسنى
 فسنیسره للعیسی) (منشوی) نومعسر از میسر باز دان * عاقبت بنکر جمال این و آن * سن معسری میسر دن کیر و بیل
 تعسیر اولنان کسه ایله تیسیر اولنان کسه نک ما یعنی فرق قیل و عاقبت بونک و آنک جاننه و مألنه ناظر اول هر کم طاعت
 حق ذوق طبع و شوق قلبه ایله میسر در و لما نطلق طبعنه موافق در و هر کم مع الکر اهه قیلور سه معسر در بومعنا
 عاقبتنه نظره در زیر احوق کسه اولور که او ائندده معسر اولور و اخرنده میسر اولور و بالعکس دخی اولور پس انما الاعمال
 بالخوا تم در انکچون عاقبت بنکر یور دیلر (منشوی) در یکی گفته که اوستادی طلب * عاقبت یعنی نیایی در حسب *
 حسب آبا و اجداده اولان شرف و مغاخر ته در لر پس برنده دخی دیمش که بویولده بر اوستاد طلب ایله که الرفیق ثم الطريق
 دینلمش و بویولده مر شد سز کیدن یکلمشدر و اوستادی اولینک حقنده من لا استاذ له فاستاذ الشیطان قولى صادق
 اولمشدر (یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله وابتغوا الیه الوسیله آتینده اهل تحقیق وسیله دن مر ادر شد و رفیق در میشاردر
 و دخی (فاستلوا اهل الذکر ان یمکنکم لا تعلمون) آیتی اوستاد و معلم طلبی ایچون در دیوید قیلشدر و بونلر امثال آیات
 و اخباری استاذ طلبی حقنده چوق تالی اولمشدر در لاسیما حضرت موسی علیه السلام اولوالعزم ایکن حضرت
 خضری طلب ایلمسند اولان امر بو خصوصده دلیل قاطع و برهان ساطع در پس حسب و نسبه عاقبت بینک و اهل
 یقینلق بولمز سن و حسب و نسب ایله عاقبت کاره و نهایت علوم و اسرار و واقف اوله من سن اگر آبا و اجداده اولان علوم
 و کمال انسانه نفی اولیدی حضرت نوح علیه السلام او علی حقنده انه لیس من اهلک) دینمزدی و حضرت خضر
 اول ولد شیخ صالحی قتل قیلزدی و بر خوای (ان اکرمکم عند الله اتقاکم) اتقای ناس اکرم ناس اولمزدی اگر حسب
 و نسب عاقبت بینک اولیدی (فلا انساب بینهم) درخت اولمزدی و سلمان فارسی رضی الله عنه ال رسول دکل ایکن
 السلطان من الی دیو یور مزی * منشوی * عاقبت دیدن هر کون ملتی * لاجرم کشتند اسیر زانی بویته بلا استاد لفظی
 ما قبلنده اولان بیت قرینه سیله مقدار اولمشدر و اعتماد الفهم العالم قرینه نک قیامی سیبیه نظم دن محذوف اولمشدر
 زیرا معنی عاقبت کور دیلر و بلا استاد نهایت کاره نظر قیلدیلر هر کون ملل سالفه و ام سابقه لاجرم بلا اتباع
 انبیاء امیر زلت و ضلالت اولدیلر اگر کندی بلد کله اولان عاقبت بینکدن یکسه لروانیای عظام علیهم السلامه
 تابع اولسه لروانری مر شد و استاد اتخاذ قیلسه لردی اسیر ضلالت و غوایت اولیه لردی دیک اولور منشوی * عاقبت
 دیدن نباشد دست باف * ورنه کی بودی بدینها اختلاف * عاقبت بین اوللق و نهایت کاره نظر قیللق و حقیقت حالی
 بوللق ال اور کوسی اولمز که سن بو نظری سهولتله اله کتوره سن و کندی کی حقیقت بینک مر تبه سنه بلا استاد بتوره سن
 اگر بو عاقبت بینک دست باف کی سهل اولیدی چن دینلرده و اصحاب آیتلرده اختلاف اولوردی پس بونلرده
 بو اختلاف حقیقت بین اولمزلردن و استاده متابعت و خدمت قیلدیلردن اولور (ولا یزالون مختلفین الا من
 رحم ربک) خوانسی اوزره رحمت رب العالمین انیسوا و اولیای بو اختلافاتدن خلاص قیلمشدر و طریق بوحیدی بونلره
 مبین اولمشدر بونلردن غیر بیسی بونلرک توابعندن ابرومی اختلافده عالمشدر منشوی * در یکی گفته که استاهم تویی
 زانکه استقار انساها هم تویی * مر دباش و سخنر مر دان مشور * و سر خود کیر و سر گردان مشور * بر طومار دخی کامل
 العقل اولنلره نسبت دیمش که استاد و مر شد هم سفین زیرا استیاد و مر شدی عالم و شستاسا اولان هم سنن اوله
 اولیچق و مر تبه کمال کسند اوله و قلبک و حدن مطلقه بی بوله و هر غالد غنی شکاهادی و مر شد اوله مستقلا سندخی

مرد اول و زبون و مغلوب مردان اوله پوری کندی باشکی طوت مرشد طلبنده حیران و سرگردان اوله بومر تبه
 اولیاء اللهدن ظاهر امر شده خدمت ایتمین او سینه کوره و خدا پرور کوره در او بسیار اندر که ظاهر اشخ
 و مرشدی اولیه و صورت اخلاصت مناسیح قلیله لیکن مغنا بر و لیکن روحانی آتی تربیه و ارشاد قلیله اما بو کوره دخی
 اکثری بعد الکمال لایعن احتیاج بر مرشد از سباط ایشلرد بو کوره ده مشهور اولان اولیادن شیخ عطار قدس
 الله سره العزیز حضرت تریذر که ظاهر اشخاری معلوم اولما مشدر حسین منصور حضرت تریذر روحانی تری
 آتی تربیه قلیله شد و ثانیاً حسن حرفاتی قدس الله سره العزیز حضرت تری در ظاهر اشخاری بو قدر معنایا برید
 قدس الله سره العزیز حضرت تریذر روحانی تری تربیه قلیله شد و ثالثاً پیاء الدین نقشبندی قدس الله سره العزیز
 حضرت تریذر که اندر دخی ظاهر اشخاری بو قدر معنایا عبد الخالق غجد و اینک روحانی تری تربیه قلیله شد پس
 بومر تبه کماله ایرنار نسبت اوستاده خدمت نفس الامر ده تحصیل حاصل اولور کذلک خدا پرور دخی مرشد لازم
 اولور زیرا اندر دخی جذبه خدا سبیله بولده فالز لیکن شوایکی طائفه دن ماعداسی اسکر خدمت اوستاد قلیله رسه
 و مرشد و معلم تابع اولور رسه ناقص فالور و علوم دین و اسرار یقیندن بی نصیب اولور بونلره خضره مردان اوله
 و کندی تدار ککده اول مرشد طلبنده حیران فاله دینلر زیر ابوطومارک سوزی بوا یکی طائفه حقنه در غیر بلر الخ
 * مثنوی * در یکی گفته که این جمله یک نیست * هر که اود و بیند احوال مرگ نیست * برنده دخی دیمش که بوجه اقوال
 مختلفه بحسب الحقیقه بر لکدر هر شول کسه ایکی کور و بری برینه ضد بولور شاشی ار جکر در و بصر بصیرتی کور در
 بحسب المراتب و الاقوال و الافعال اولان اختلافات دن حقیقتک اختلافی و احکام دینیه نک تساقض و تغایری
 لازم کلز بلکه هر مر تبه نک حکمی لازم اولان محکمه صرف اولنسه متناقض اولرنه کم کثرات و اختلافات اشیا
 وحدت ذاته خلل ویرمن (فقی کل شیء له آیه تدل علی انه واحد) (م) در یکی گفته که صدیک چون بود * این که اندیشد
 مکر مجنون بود * برنده دخی دیمش که یوزر نیجه اولور بونی کم اندیشه ایلر مکر مجنون اوله وزیر بر وزیر اهل تقلید
 اولسی بویتدن منفعهم اولور نه کم اصحاب تقلیدک حال بود که ارباب توحیدک کلامی واسطه سبیل وحدت مطلقه به
 اقرار ایلر و نقطه کتوروب آتی سویلر اما تحقیقا توحید کندی مقامی اولمدیغی ایچون هر بار که کثرات مختلفه و افعال
 متنوعه به نظر ایتسه لر توهم ایدر که بو کثرت و تفرقه ضد وحدت و جمعیت اوله پس صدیک چون بود برلر وحدت نه
 یوزدن مرآت کثراته متجلی و کثرت نه جهتن وحدتله متحیدر بیلر و شریعت و طریقت و حقیقتده واقع اولان
 احکام متنوعه و اقوال مختلفه نک اختلافاتی بحسب المراتب ایدر کن فهم قلیله رتبه کم وزیر بر وزیر بونلر کونه اولان اقوال
 مختلفه نک حقیقتک بیه مدی و مراتب و اشخاصه نظر قیلوب موحد اوله مدی (مثنوی) هر یکی قولیست ضد همدگر
 * چون یکی باشد یکی زهر و شکر * زیرا بواقوالدن هر بری بر قولدر که بری برینک ضدیدر نیجه بر اولور بری زهر و بری
 شکر که الضدان لایحتمعان درنم مراتب حسیله و صورت اعتباری ایلر لکل شیء اثر و لکل نباه مستقر و دخی لکل
 مقام مقال و لکل عمل رجال دینور و زهر و شکر مغایر عدا و لنور زیر اوجودده هر مر تبه نک بر آخر حکمی وارد کما
 قبل * بیت * هر مر تبه از وجود حکمی دارد * که حفظ مراتب نکنی زندیق * و لکن بوا اختلافات استعدادات مختلفه
 صاحبانندن حاصل اولور و مراتب کثیره اعتباریه ظهوره کور اما معنایه نظر اولنسه اگر بواقوال مختلفه ده و اگر
 عالمده اولان اشیا متنوعه و افعال متکثره ده اختلاف فالز و مناسقت و مغایرت اولر * مثنوی *
 تازهر و از شکر در نکذری (کی توار کلزار وحدت بوری) مادام که سن زهر و شکر و نفع و ضرر قیدندن یکمیه سن و جمیع
 اضداد لایمیان توحید ایلک شراینی ایچمیه سن بقی سن کلزار وحدتدن رایحه آکور سن ونه وجهله وحدت مطلقه بی
 بولور سن اگر اضداد و انواعه بقارسن حق بوقیلور سن پس کلزار وحدت کبرن آتی اسماء متضاده و اوصاف متقابل
 و افعال متنوعه ایلر متجلی کورند دخی و هو الاول فی عین آخریه و الاخر فی عین اولیه و الظاهر فی عین باطنیه و الباطن
 فی عین ظاهر تبه دیندر بومر تبه الضدان لایحتمعان مر تبه سید زهر و شکر و نفع و ضرر بونده برابر در معز عین مذلدر
 و محیی عین ممیتدر و قابض عین باسطدر و قس علی هذا سائر الاضداد * مثنوی * این نمط وین نوع ده طومار و دو *
 بر نوشت آن دین عیسی را عدد و بوا سلوب و بونوع اون ایکی طوماری اول عیسی دیننه عدد اولان وزیر یازدی بو نمط
 و بونوع دیمکرندن بومعنا منفعهم اولور که مثنویده واقع و مکتوبه اولان کلمات مختلفه آنک طومار بونک
 اقوال مختلفه سی اولیه بلکه انجق آنک اختلافی بومشودیده مسطورده اولان الفاظ منظومه و مختلفه به تشبیه و تمثیل
 اولور و بونگونه مختلفه سوزلر سوبلدی دیک اولور پس مثل اولر مثال اولور و دخی آنک طوماری اون ایکیدر و مثنویده
 مکتوبه اولان در یکی گفته اون التیدر شهادت ایلر که بوانک عینی اولیه بلکه بونندن مراد اختلافات احکام شرعیه

و مغایرات مراتب مرعیه اوله توفیق و توحیه اولندی بی اوزره وزیر برتر وزیر انجیلک احکامنی حقیقه متغیایر
و متناقض زعم ایدوب اول احکام مختلفه ایله بر نیجه گروهی تفرقه و اختلافه بر قدیمی کبی طائفه مقلده دخی احکام
مختلفه شرعیه بی توفیق ایده مد کلر ندن و جمعیت جابنه کیده مد کلر ندن مستغرق امتی الی ثلثه و سبعین فرقه کلهم
فی النار الا واحد قولنک موجبجه یتش اوج فرقه اولوب بوجه دن فرقه ناجیه جامع جمیع مراتب اولان اهل توحید
اولدی که طریق عدل و اوسطی اختیار قیلدی مثلاً لک زجری اولدی و بالکلیه قدری دخی اولدی و معتزله مذهبنده
دخی قالمدی مع هذا ینه بونلک ادله و مذهب ایلرله محلیده عمل قیلدی و الله اعلم (در بیان آنکه این اختلافات در صورت
روشنست نه در حقیقت راه) اوزیک رنگی عیسی بونداشت * و زمراج خم عیسی خونداشت * جامه صدرنک از ان
خم صفا * ساده و یک رنگ کشتی چون صبا) اول مقلد وزیر احوال و برتر وزیر حضرت عیسی علیه السلام یک رنگی
مرتبہ سندن رایحه و ذوق طومدی و حضرت عیسی علیه السلام مزاجی کویندن خوی طومدی بوز رنگی
جامه اول صفاخی اولان مزاج عیسا دن ساده و یک رنگ اولوردی صبا کبی مزاج عیسا بی خه تشبیه ایدب کیروا کا
مضاف قیللری حضرت عیسا نکل ظاهرده دخی صباغ اولد قلمی ملا یسه سیله در زیر حضرت عیسی علیه السلام
معجزات علیه سندن بری دخی اول ایدی که بر کویدن جامه لری انواع الوان بوردی و لازم کلسه انواع الوانله منصف اولان
جامه بی یک رنگ و ساده ایلردی اکثر اهل توارخ بونی بویه یا زمشار و اهل تفسیر دخی (فلما احس عیسی منهم الکفر قال
من انصاری) آیتند بونه اشارت قیللر در محشی بیضاوی اولان شیخ زاده مرحوم حاشیه بیضاویده دیر که (قال اهل
التوارخ ان امه سلمت الی صباغ فاراد الصباغ ان یغیب بوما لبعض مهماته فقال له هنا ثياب مختلفه فقد جعلت علی
ککل واحد منهم علامه فاصبغها بتلك الالوان فادخل الجميع عیسی فی جبب واحد فرجع الصباغ و سأل
فاخبره بما فعله فقال قد فسدت الثياب فاخرج ثوبا اخضر و ثوبا احمر و ثوبا اصفر و ثوبا بیض کایرید الصباغ فتعجب
الحاضرون منه و آمنوا و هم الخواریون) و جامه صدرنکدن مراد جامه وجود انسانیدر که الوان اخلاق بشریتله ملون
وصفۀ نفسانیتله منصف و مکتوندر و حضرت عیسی علیه السلام مزاجی کویندن یک رنگ اولمسی اول حضرتنک
شرعنه و قلبنه داخل اولنلر و وجودی جامه سی الوان اختلافات بشریه دن خلاص اولوب نور توحید ایلر بویانمسی
و صبا کبی صفا بولمسیدر (مثنوی) نیست یک رنگی (کز خیزد ملال) بل مثال ماهی و آب زلال) و بوی توحید یک رنگی
اول یک رنگنک دکلر که آدن سالک ملالت حاصل اوله بلکه اول بی رنگنک عالمی آب زلال کبی و اکامستغرق اولنلر ماهی
کبی آنکله زنده اولوب و آنکله راحت و حیات بولوب عیش و نوش قیلولر (مثنوی) کرچه در خشکی هزاران رنگهاست
ماهیانرا بیوست جنگهاست) اگرچه بوقر و واقده یعنی بوعالم صورتنده هزاران نقوش و الوان وارددر لیکن ماهیان
بحر و حدت اولان انبیا و اولیا نکل بیوستله جنگری وارددر یعنی عالم کثرتدن احتراز و فقرتلی وارددر (مثنوی) کیست
ماهی چیست دریادر مثل * تابدان مانند ملک عزوجل * ماهی کدر و دریانه شیدر مثله که تا کابکره به ملک عزوجل
یعنی بومثل دکل مثالدر سن و حدت بیرنگلکنی دنیا بیرنگلکنه قیاس ایتمه * مثنوی * صد هزاران بحر و ماهی
در وجود * سجده آرد پیش آن اگرام وجود * زیر انچه یوزین بحر و ماهی بوجود عالمنده سجده و عبودیت کتورر
اول اگرام وجود صاحبنک اوکنه و یا خود اگرام وجوددن مضاف محذوف اوله پیش آن ذی اگرام وجود دبعک اوله
و یا خود در جل عدل قیسلندن اولوب اول عین اگرام و عین جود اولان حقل حضورینه سجده کتورر در دبعک اوله
* مثنوی * چند باران عطایا باران شده * تابدان آن بحر در افشان شده * بر نیجه باران عطایا غچی اولدی اول
حضرت طرفندن تا اول بر قاج باران عطاسیبله بویحرلدر افشان اولدی * مثنوی * چند خورشید کرم
افروخته * تا که ابرو بحر جود آموخته * و بر نیجه خورشید کرم اول حضرت جابنندن افروخته اولدی و طلوع
قیلدی تا کم بویحرلر آندن جود و سخا و کرمندی پس قیاس ایلر اول حضرتنک عظم شانی که جمیع بحار انک
قلم جودندن بر قطره و جله نیرات آنک خورشید کرمندن بر ذره و کل نم جهان آنک خزاین نعمتلرندن بر بهره در پس
نوجه دریا کامثال اولور * مثنوی * پر تودانش زده بر آب و طین * تا صکه شددانه پذیرنده زمین * اول خورشید
کرم الهیدن پر تودانش و لعه شناسش خال و طیننک اوزرینه آوردی تا بوزمین اول پر تو واسطه سیله دانه پذیرنده اولدی
* مثنوی * سالک امین و هر که دروی کاشی * بی خیانت جنس آن برداشتی * کور من میسن خال زمین امیندر هر نه
تخمیکه کا کدک بلا خیانه بلکه مع زیاده انک جنسی آندن قالدر دیک * مثنوی * این امانت زان امانت باقست
کافتاب عدل بروی تافتست * بوامینلکی زمین اول امانت الهیه دن بولمشدر که آفتاب صفت عدل آنک اوزرینه
طالع اولمشدر * مثنوی * تانسان حق نیارد نو بهار * خال سرهار انکرده آشکار * نشانندن مراد امر در که

بادشاه را که امر نه نشان دیر و یا خود اسم عدالت را مارید و که اعتدال زمان در تقدیر معنی تا امر الهی و یا خود
 صفت عدالت شای اولان اعتدال ریعی نو بهار موسی کتور می به بونال جو فنده اولان اسراری آشکارا بیلدی
 ولسان حاله هر بر برک و بار و ازهار و اشعار ما فی الضمیرین سوبلدی هماندم که ایت الله بقول مقتضا شخصه
 جناب کرد کار نو بهار و اسطه سیله اسرار خاکی اظهرا بیلدی هر برک و بار برلسان اولوب اهل انظاره خالی
 سوبلدی بیت امیر اسلک المغه حکمت کا بندن سبق * خامه قدرت نه یازمش صفحه اشعاره بقیت اشعاره بق که
 هر ورق بر کا بدر (ادرا کی اولیاته جهان بر ورق دکل * مثنوی * آن جوادی که بجادی رابداد * این خبرها
 وین امانت دین سداد * اول بر جواد که بر جاده ویدی بو خبری و بوا مانق و بوسداد و امتقامی (مثنوی) مر جادی را
 کند فضلش خیر * عاقلانرا کرده قهر او ضرر * هر بر جادی آنک فضل و احسانی خبر دارا یلر که جمیع خصوصه
 حق تعالی آنک امر نه مطیع طرد مع هذا بونارده عقل و تمیز یو قدر آنک قهری عاقلری کورا بیلشد که عقل قوی ایلر آنک
 قهر نندن خلاص بولغه قادر اوله مدیر و فکر و فراست و نیجه یل حکمت و معرفتله آنک فضا سندن نجات بوله مدیر
 (مثنوی) جان و دل را طاق آن جوش نیست * با که کویم در جهان یل کوش نیست * مثلاً حکماء کافرین و عقلاء
 مشرکین کبی جان و دله اول جوش و طاق یو قدر یعنی حق تعالی حضرت تلیک اسرار نهانی و حکمت بی پایانی
 فهم و ادراک ایلر که جان و دل ایچون اول طاق و کالایق قدرت یو قدر بوجان و دلک ادراک ایلر که عاجز و فرماتنده
 قالدیغی سری کیمه سوبلیم که جهاننده بونک استماعه لایق بر کوش یو قدر یل کوش نیست دیونی کلی ایلر کلر نندن
 مراد انصار کالمعدوم قولنک مفهومی اشعار ایلر * مثنوی * هر یکا کوشی بد ازوی چشم گشت * هر یکا سنی
 بد ازوی چشم گشت * هر زده که بر کوش و ارایدی آندن چشم اولدی یعنی هر فنده که سمع مر تبه سنده بر کسه وار
 ایدی اول خدایک توفیق و هدایتندن رؤیت و مشاهده مر تبه سنی بولدی هر فنده که بر سنک و ارایدی آندن چشم اولدی
 یعنی هر زده که بر حجر لا یفهم و جماد کبی ابکم کسه و ارایدی اول خدایک فضل و عنایتندن چشم اولدی و جوهریت
 مر تبه سنی بولدی * مثنوی * کیمیا سازست چه بود کیمیا * مجهز به نخست چه بود سیمیا * اول خدای تعالی کیمیا
 دوزنجیدر کیمیا نه اولور یعنی اول حضرتی کیمیا به تشبیه ایلر که افاده قیلور اکر اول کیمیا کبیردینلسه بوسوز یعنی
 اولور کیمیا شول اکر بر در که نحاس و رصاص مقوله سی شیلری سیم و ذهب خاص ایلر و خدای تعالی بوا کسیرک
 صانعیدر کذلک انیسار اولیا هر ری معنوی کیمیا لدر که کفر و عصیان و جهل و طغیان مسئله لری طاعت و ایمانه
 و عدل و عرفانه تبدیل ایلر حق سبحانه و تعالی بومعنوی اولان کیمیا لدر که دخی خالق و صانعیدر پس اکا کیمیا دینلسه
 برنده اولمز اول صانع مجهز به بخشد در سیمیا نه اوله مجهز شول خارق عاداتدر که انیسار علیهم السلامندن غیر سی آنک
 انیسارده عاجز لدر زیر اول خارق عاده اولان حاله آنک چون مجهز دینلدی که خلاق عاجز ایلر اول خارق عاده اکر
 اولیادن ظهوره کلمه کرامت دینور و سیمیا سحره مشابیه شول غیلا تدر که آنک حقیقی یو قدر لیکن اوستاد آنی
 صنعتله هیون ناسه موجود شککنده کوستر مثل اهل شعبده نک بعض صنعت غریبه کوستر دکری کبی
 * مثنوی * این شتا گفتن زمن ترک تناس * کین دلیل هستی و هستی خطاست * بندن بوثنای دیمک و احصا
 ایلک عین ترک تناد زیر بوثنای دیمک وجوده دلیل و نشاندرو وجود عند اهل الکمال بر نوع ذنب و خطا در بلکه
 اصحاب کمالک شانی خدای تعالی به بی شائبه وجود کمال عجزله تا ایلر کدر و وجود ایلر اولان مدح و ثنای ترک قیلدر
 تدم سلطان انیسار علی الله علیه و سلم احصای ثنای ایلر که وجود و قدرتی ترک ایلدی و لا احصی ثنای علیک انت کما انتیت
 علی نقیله دیویردی * مثنوی * پیش هست او باید نیست بود * چیست هست پیش او کور و کبود * اول خدایک
 وجودی قشند نیست و فانی اولق کرک وجود آنک او کنده نه در کور و کبود و در کور و کبود آرد و فانی شینه دیر بونده
 وجود غیر آنک وجودی قشند بی نفع و بی معنی دیمکدن عبارتدر پس وجود غیرک کور و کبود منزله سنده اولدیغی
 بو منزله تفسیر سور رب دیر (مثنوی) کربودی کور و کبودا ختی * کرمی خورشید را بشناختی * اکر وجود غیر کور
 اولیدی اونندن اریدی یعنی اکر حقدن غیر یلر و ما سوامر تبه سنده اولان اشیا نک وجودی حضرت حق
 شهودندن کور اولیدی بلکه آنی کندینک وجودنده مشاهده قیلیدی بوز کبی اریدی و فانی اولیدی و خورشیدک
 کرم لکنی اکلیدی یعنی خورشید حقیقتک نور و بوقی و آنک تأثیر بی فهم قیلیدی پس بو وجود غیرک وجود حقه
 قائم اولدیغی بلامسی و آندن خبر دار اولامسی کور لکنه دلالت ایلر * مثنوی و بونودی او کبود از تعزیت * کی
 فسر دی همیچ این ناحیت * رنگ کبود دیا رجمده رنگ ماتمدر دیا رجمده سیاه رنگ ماتم اولدیغی * کبی
 معنی اول وجود ما سوامر تبه سندن کبود اولیدی یعنی حضرت حقدن بعید اولق ماتمندن ازرق پوش شکنده

اولییدی بونا حیت بوز کی بچن طو کردی یعنی بونا حیه تمکات و وجود کائنات بوز کی بچن منجمده اولور دی و غیرت
مرتبه سنده موجود فالور دی بلکه اول قدیم مطلقه قریب و قرین اولسیدی و آنک ظهوری کند بیلک وجود نده معاینه
قیلسیدی غیرتدن اثر لری فالور دی (کما قال الحنید اذا قرن المحدث بالقدیم لم یبق له اثر) پس موجوداتک ماسوا و غیر
مرتبه سنده موجوده و منجمده اولسی وصال حقندن و شهود وجود مطلقدن کورو و مجبور فالور نه شهادت ایلر
(در بیان خسارت وزیر درین مکر * مثنوی * همچو شه نادان و غافل بدوزیر * پنجه میزد با قدیم ناگزیر * پادشاه
جهود کبی وزیر دخی نادان و غافل ایدی مفارقتی ممکن اولین و امرینک قبولی ضروری و لازم اولان قدیمه پنجه
اوردی یعنی حضرت حقه مقابله قیلدی زیرادین عیسی علیه السلام حق تعالی نیک مر ادا بیلدی دین ایدی اتمک
تغییر نه سعی قیلدی حقه پنجه اورمق کبی اولدی ناگزیر لا بد و لازم معنا سنده در (مثنوی) با چنان قادر خدای کر عدم
صد جو عالم هست کرد اند بدم * انجیلین قادر بر خدایه پنجه اوردی که عدمدن بر دمده بو عالم کبی بوز عالم وجوده
کتورر * مثنوی * صد جو عالم در نظر پیدا کند * چونکه چشمش را بخود بینا کند * سنک نظر کرده بو عالم کبی بوز عالم
پیدا ایلر چونکه سنک چشمکی کند وسیله کور بی ایلیمه یعنی کندی نور یله کور بی ایلیمه * مثنوی * کر جهان نیست
برزخ وی نیست * پیش قدرت ذره می دان که نیست * اگر جهان سنک فتکه عظیم وی پایان وی نهایت در لیکن
قدر و قدیمک قدرتی قنده بر ذره بیل بو عالمی که حقیقتده یوقدر * مثنوی * این جهان خود حبس جانهای شمس است
هین روید آن سو که صحرای شمس است * بوجهان خود سزل جانلری بکزل حبسید را کاه اولو کز اول جانبه کید بکزر بر اول
جانب سزل صحرای و تفرجکاه کز در اول طرفدن مر ادا نبیا و اولیا علیهم السلام کتد کلری ارض الله واسعة و مرتبه
حقیقتدر * مثنوی * این جهان محدود آن خود بیحد است * نقش و صورت پیش آن معنی سده است) بوجهان صورت
محدود و اول جهان معنی خود بی حد و بی نهایت در و نقش و صورت اول معنی عالمک اوکنده حجاب و سد در بو عالم
معنی دائم بو عالم صورتده متصرف و آنک اهلی بو عالم اهلینک اوزرینه غالب و متسلطدر پس بو عالم معنی اهلنک عالم
صورت اهلی اوزره غلبه و حکومتنک بیاتنه شروع ایدوب بیوررلر * مثنوی * صدهزاران نیرة فرعون را * در شکست
از موسی بایک عصا * فرعونک صدهزاران نیرة سنی یعنی بو عالم صورتک اهلی اولان فرعونک و آنک عسکرینک
اکت حرب و قتالی اول عالمک اهلی اولان بر موسادین بر عصا ایلصدی * مثنوی * صدهزاران طب جالینوس بود *
پیش عیسی و دمش افسوس بود * بو عالمک اهلندن اولان جالینوسک صدهزاران طبی و ارایدی اول عالمک اهلی اولان
حضرت عیسی علیه السلام اوکنده و آنک نفس مبارکنک قنده افسوس و بیپوده اولدی زیر ابواب طبای صوری
ابرای اکه و ابرص و احیای موقی ایلکه قادر اولدیلر حضرت عیسی علیه السلام دن بو مجزه لری کوروب عاجز فالدیلر
مثنوی * صدهزاران دفتر اشعار بود * پیش حرف امی اشعار بود * نیجه بوزینک شعر لک دفتر و شاعر لک افصحی
و ارایدی اول عالمک بر امینسنک اوکنده اول اشعار عیب و عار اولدی امی ده که بالزل اولکیسی نسبت ایچوندر و ایکنجیسی
و حدت ایچوندر ضمیر غائب اولان اش مقدما آن معنی دیملکه اشارت ییورد قلری عالم معنایه راجعدر و یا خود
بخدای تعالی به راجعدر و اشعاره دخی راجع اولسه جائزدر و لیکن اولین اولی و امیدن مر ادا حضرت محمد صلی الله
علیه و سلمدر و اول حضرت ته امی دینلکده بر ابکی وجه و اردر و اول بر شی اوقیوب و استاددن بر علم تعلم ایلدی یکی ایچون امی
دیدیلر که افادن نیجه طوغدی ایسه غیرک تعلیمه محتاج اولیوب اولیه ظهور ایلدی ثانیامدن مر ادا عند اهل تحقیق
ام الکتابدر اول حضرت ته امی دیو امه نسبت قیلدی آنک علمینک ام الکتابه منسوب اولدیغندن عبارتدر و اول حضرت تک
عصر شیرینده افصح فصحا و بانغ بلغا قتی چوق ایدیلر و مکرمه ده بونلرک بر نادیه لری و از ایدی کلوب اول موضعده
جمع اولوب بری بر یله تحدی ایلر لردی حق بوجله دن برگزیده و عالیقدر سبعة معلقه صاحبی یدی شاعر و کمال
شعری انجاز مرتبه سنی بواشدی و بونلرک هر بری علی سبیل التحدی شعر لرن کتورب باب کعبه به تعلیق قیلسیدی
چونکم سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم بونلرک دعوته بعث اولند قده و بونلرک حضرت حق جابندن قرآن عظیم ایل
تحدی قیلند قده اقصا سوردن بر سوریه فی کتورمکه و کانظیره دیملکه عاجز و غرومانده اولوب هر برینک اشعاری کندیلر
عیب و عار کلوب کعبه ایل کعبه قبوسندن شعر لری اوغرلدیلر و اول حضرت تک لسان شیریندن ظهور ایلین خروف
و کلمات مثالی کلمات و حروفک نظیره سنده قادر اولیوب هر بری اختفا قیلدیلر پس اول عالمک اهلنک بو عالمک اهلی اوزره
غالب اولدیغنه انبیای عظام علیهم السلام بو مجزاتی ایلها استشهاد ییوردیلر و هر نبینک مجزه سنی کندی عصر نده
اولان قومنه هر نه کار و صنعت غالب اولدیه و اول قومک ایچنده هر نه حالت مقبول و پسندیده کلدیه و انینک
مجزه سنی اگا کوره واقع اولشدر مثلاً حضرت موسی علیه السلام زمانده مکره و ساحر مرغبت زیاده ایدی که

خلق بعض عجیلاته عاجز باشد حق تعالی عالم معنا را اهل اولان حضرت موسی علیه السلام عصا سنی
از در ایلد که بونری عاجز قیلدی و دور عینی علیه السلام طبع علی مرغوب و معظم کلمندی و هر بر طیب
اول زمان قوم را ایچنده نبی مکرر ایلندی حق تعالی عالم معنا را اهل اولان عیسی علیه السلام
حضرت یحیی برای آنکه و ابرص و احیای موی ایچمکله بونله ارسال ایلدی بونله بوجزه بی کور و عاجز قالدیلر
و حضرت نبی علیه الصلاة والسلام زمانه ناس فصاحت و بلاغت و رغبت قیلش و بر فصیح و بلیغی عظیم القدر
و جلیل المرتبه بیلشردی حق تعالی نبی امی حضرت تیری بونله بعث ایلدی بونله آنک فصاحت و بلاغتدن حیران
قالدیلر و آنک مثلنی ایسانده عاجز اولدیلر پس هر بر نبی بر آنریندن صادر اولان مهزه بی اظهار قادر در ولیکن
کندی زمانه اولان قومی هرینه رغبت ایلر بونله دخی مهزه سی اکا کوره ظهوره کلمشدر (مثنوی) * با چنین
غالب خداوند کسی * چون غیرد کر باشد او خسی * بونچلین غالب و قادر بر خداوند که مقابله سنده بر کسه نیچون
اولیه اگر اول کسه زیاده دنی اولیه یا بونده مقابله معناسنه استعمال اولور * مثنوی * بس دل چون سکوره
انکشت او * مرغ زیر باد ویا آریخت او * اول خدا چون طاع کبی قوی و محکم قلبی قویاردی یعنی عقل و فضله
کوه کبی راسخ و ثابت قلبی برندن قلع ایلدی اول قلبک قوت و ثباتی آنک فضا سنده مقابله قیلدی و اول قوت و ثبات
واسطه سیله آنک پنجه قهرندن خلاص اولدی اول قادر و قوی و عاقل و زیرک اولان مرغی ابکی ایغیه آصدی یعنی ابکی
آهسته آهسته طوئدی و دام قهر نه بند ایلدی مرغ زیرکدن مقصود هر کارنده زیرک و عاقل اولان و ضرر و مکر دن اجتناب
قیلان کسه لدر (مثنوی) فهم و خاطر تیز کردن نیست راه (جز شکسته می تکبر و فصل شاه) فهم و خاطر تیز ایلک بول
دکادر یعنی فهم و خاطر و عقلی تیز ایلک حضرت حق جاننده طریقی اولمزیر اول بادشاه حقیقینک فضلی انکسار
و شکسته مکرر غیر طوئدی یعنی قبول قیلز (ولهذا قال فی الحدیث القدسی * انا عند منکسر القلوب * مثنوی *
ای بسا کنج اکتان و کنج کاز * کان خیال اندیش را شد ریش کاز * اولکی کاز کاف عربیله کایدن لغظندن بوجق قز بی
دیمل اولور و نانی کاز کاف فارسیله صغر معناسنه در تقدیر معنی ای جوق خزینه طوئدی بی و بوجق قز بی کسار که
اول خیال اندیش اولان وزیر بر وزیر صغر صقالی اولدی یعنی اول دنی وزیره تابع اولدی زیرا استعمال اهل فرسده
ریش کاز و شول کسه به دیر لر که بردنی شیشه تبعیت قیله و کاسخه اوله پس بولکلا سدن مراد تعرض اولور شول صوری
خرینه طوئدی و بول مال جمع ایدن اهل دنیا به و یا خود معنوی کنج قلبین بحث ایدوب جواهر علمه پرایدن علمایه کدنیای
دنی به و نفس خسیسه تابع اولمشدر و ریش کاز منزله سن بولمشدر و بونله خطاب ایدوب بر نیجه ایساتله دخی ارشاد
بیورر * مثنوی * کاز که بود تا نوریش اوشوی * خالچه بود تا حشیش اوشوی * کاز کهیم اوله تاسن آنک صقالی
اوله سن یعنی دنیا صغری و یا نفس اماره صغری نه شیء اوله کسن آنک تابعی اوله سن خالنه شیء اوله تاسن آنک حشیشی
اوله سن یعنی بوعالم تراب نه دیندر کسن آنک ارقی اوله سن حاصل کلام انسان خلاصه موجودات ایکن حیوان سیرت
اولان نفس و دنیای دنی به تابع اولمق و مرتبه سفلی ده قالمق دین و ایمانه ضرر ویرمستی و معناسنخ و فسق اولمستی
نفس را کجیلر * مثنوی * چون زنی از کار بد شد روی زرد * مسخ کرد او را خدا و زهره کرد * چونکم بر عورت بد فعلدن
روی زرد اولدی یعنی خجل و شرمسار اولدی روی زرد خجالتدن کایتدر خدای تعالی آنک صورتی مسخ ایلدی
و آنی زهره ایلدی بوزینک زهره اولمشده علمایک اختلافی وارد (وما انزل علی الملکین یابل هارون و ماروت) آیتینک
تفسیر فمده اهل تفسیر بونک قصه سنی هر بری بر نوع اوزره حکایه قیلشدر در اکثری الان سبعة سیاره دن اولان زهره
یادزی اولدیغنه قاتل و راضی اولمشدر و بعضیغرا الان سبعة سیاره دن اولان زهره در دیشدر و حضرت رسول
صلی الله علیه وسلم حدیث تیری بومعنایه دلالت ایلر دیشدر که حدیث محمد در رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
هر بار که زهره یلد زنی کور سه ایدی بیورر لردی که (لعن الله الزهرة فانها هي التي فتنت الملکین هارون و ماروت) رواه
السیوطی فی الجامع الصغیر عن علی کرم الله وجهه و صاحب التیسیر تیسیر ده دیر که حق تعالی اول وقت کم آسمانی
یراندی کواکبی بیله خلق ایلدی و زهره سبعة سیاره دن بریدر که آسمان ایله بیله خلق اولمشدر بلکه خدای تعالی هاروتله
ماروتله کلان زهره نام عورتی مسخ ایلدی و اسماعانه اسم اعظم قوتیه چیقاردی و آسمانده هنوز معذبدر و یا خود سائر
موجودات کبی ناره ملحقدر و اول حدیثی که اصحاب حدیث تیردن روایت ایلشدر که (لعن الله الزهرة فانها
فتنت ملکین) بیورمشدر بولعت اکا اسمتک و لغظندن او تیردر دیشدر و معالیه مسطوردر که زهره بر جیله عورت
ایدی اریله معصومت ایلدی اول ملکینک محکمه سنه کلدی فی الحال اول ملک بونک لطافت و ملاحظت کور و بید
در خسته اولدیلر القصه بونک مهماتی تا خیره بر اقدیلر بر آنر کونده اول عورت کیر و کلدی آنی اول ملک خلوتخانه لرینه

دعوت ایلدیلر و کندیلرله عشق و محبتن اکاشکاره سو یلدیلر اول زن دخی بونلره بو کونه جواب ویردی که سیزله
مطلوبکنر حاصل اولرالا اوج فعلی ارنه کابله اولابنم معبودم اولان بته پرستش ایتمکله و شوهری قتل قیلغله و دخی
شرپ خرا تمکله بونلریت پرستلکی و قتل نفسی اکبر کاردن ایدوکنی ییلوب آتی ایشلکدن اجتناب قیلوب شرپ
خیره راضی اولدیلر لیکن مجمع قیام و ام الحیثات بوااید یکنی ییلدیلر وایت اولنور که اول زمان بونلره دیدی که سز
هر شب بعد ادا حکومت ککه آسمانه عروج ایلر سز اول اسمله که آسمانه عروج ایلر که انک بر کانه قادرا اولور سز
بکاتعلیم ایلک بونلر اول اسم اعظمی اول زن او کتدیله اول اسمک قونسله اول زن آسمانه عروج ایلدی و خدا انک
صورتی مسخ قیلدی آنک صورتی بر کوکبک صورته مبدل اولدی بو محله حضرت خداوند کارلک دخی
اگرچه کلام در ربارلندن بالید ایهمین زهره مشهوره اولق منقهم اولور ایکن عین زهره مشهوره اولمق
کورینور بو تقریبله که مسخ لغتده بر صورتک بر آخر صورتیه تبدیل اولسنه دیرلر که صورت آخری صورت اولی دن ادنی
اوله پس مسخ کرد اورا خدا وزهره کردیورملری خدای تعالی ان زن راضی کرد و بر شکل زهره کرد و یاد صورت
زهره کردیمکی اقتضا ایلر پس خدای تعالی اول زنی زهره صورته مسخ ایلندن و اول زنک شکلی زهره مشهوره
شکلنه کرمسندن آنک عین زهره اولسی لازم کلمز بلکه حق تعالی آتی زهره صورته قیلدی دیمکی مستلزم اولور پس
صورت زهره به مسوخه اولد قدن صکره صاحب تیسیر دیدیمکی کبی یا آسمانه قالمش اوله و یا خود سائر محسوسات
کبی ناره کذر قیلش اوله پس عین زهره مشهوره اولق توهمی بونکله من دفع اولور و انکار علما لازم کلمز و بو محله بوندن
انسب و فنیق اولر قلیتامل * مننوی * عورتی راز زهره کردن مسخ بود * خال و کل کشتن نه مسخست ای عنود *
بر عورتی زهره ایلک مسخ اولدی یعنی بر عورتک زهره صورته اولسی و شکل زهره به کبر مسی مسخ اولدی ای زیاده
عناد ایدیمکی خال و کل اولق مسخ کلمدیر یعنی مسخدر * روح می بردن سوی جرخ برین * سوی آب و کل
شدی در اسفلین * روح سنی جرخ برین جابینه ایلنور یعنی آسمان روحانی جابینه سنل روح سنی جذب ایلر سن
مر ته اسفلینده آب و کل جابینه کتد یعنی مقتضای روحی قویوب مشتهای تی اختیار ایتد * مننوی * خویشتر را
مسخ کردی زین سفول * زان وجودی که بدان رشک عقول * کندیمکی بوالخلق جهتندن مسخ ایلدک شول
بر وجودن مسخ ایلدک کم اول وجود عقول شکلی ایدی یعنی احسن التقویده اولان وجود حقیقیه انسانی که
فی الحقیقه عقول و ملائکه ناک مغبوطی و مرغوبیدرسن آتی تی پرست و متابعت هوا اله پست اولان کسنه صورت
حیوانیه به مسخ ایلدک بو آب و کل مر ته سنده سفلی اولان اکل و شر به مقید اولدیغک جهتندن (مننوی) پس بین کین
مسخ کردن چون بود * پیش آن مسخ این بغایت دون بود * فاذا کان كذلك بمقدمه معلومک اولدیسسه نظر ایلله
بو مسخ ایلک نتیجه اولدی او مسخ ایلدک بوسخ بغایت دون اولور یعنی اول زهره ناک مسخ نه نسبت بو آب و کل
صورتیه مسخ اولق کمالیه ادنی اولور زیر اول زن صورت زهره به که شکلا نور ایتد بر مسوخه اولوب سفلیدن علوی
جابینه عروج قیلوب آسمانه قرار قیلدی مع هذا احسن التقویده اولان صورت معنویه انسانی به نسبتله نه
مسخ اولدی پس آب و کل اولق و محض حیوانیه قالمق نه مر ته مسخ اولور بو کا کوره قیاس ایلله (مننوی) اسب همت
سوی اختر تاخنی * ادم مسجود در انشا خنی * بویست فجوم علمنه مشغل اولان و علم هیئتله تفوق و ترقی زعن قیلان
کسه لر جابیندن حاصله اولان شهبات و وهنمیا تی دفع ایچون اولور و ما قبله بوجهله مناسبت بولور خال و کل
کشتن نه مسخست ای عنود یور دقلری کبی دخی پیش آن مسخ این بغایت دون بود کلامن ادا ایلد کلمی کبی کانه اسیر
اکل و شرپ اولان و عالم طبیعتده قالان منجمین و اهل هیئت علملرینک موضوعی عالی اولدیغی جهتندن کندیلری دخی
مر ته سفلیه و شکل حیوانیه دن نجات بولش و بو حکمدن کندیلری مستثنی اولش زعم ایلر و کویال انسان حاله
مسخ معنوی دن بر نجات بولدی و سولر پس انلره خطابا بویست شریفی یورلر و انلرک زمینده مسجود ملائکه اولان
آدمک قدر و شانی بیلکی قویوب علم و همتلرله افلا که صعود و ترقی ایلد کلمی ذم و قدح قیلوب دیرلری منجم همت
آخی اختر جابینه سور دله و کندیمکی علم فجوم و هیئت واسطه سیله زهره و ارافلا که ابر کوردک مسجود ملائکه اولان آدی
اکلمد یعنی حضرت آدم که سنل پد کدر آسمان اهلینک مسجودی اولشد پس حضرت آدم آسمانه و اهل آسمانه
خدمت و التفات و محبت قیلدی بلکه آسمان و اهل آسمان کانه عظیم و خدمت قیلدی پس سنکه آدم زاده اوله سن
اگر خیر خلق اولیدک اولدیغک مر ته بی سن اکار دله والولد سرایه معنایی سنده بولنور دی و آنک صفتیه موصوفه
اولوب ککندی قدرک یلوردک * مننوی * آخر آدم زاده ای ناخلف * چند پنداری تو یستی ر اشرف *
چند کوی من بکیم عالمی * این جهان را پر کنم از خود همی * ای خلف یعنی ای ناصالح آخر آدم زاده سن نیجه

برای خلقی سن شرف زعم ایلرسن یعنی علم نجوم ایل زهره کی آسمانه کیمک و افلاک علیه ترفع و ترقی ایتک آدم
 مسجوددن موروث اولان و انبیای عظامدن ظهوره کلان علمه نسبت تدفی و تسفلد ریس سن اول پستلکی نیجه
 شرف عدایلرسن و مقصود بالذاتی قویوب بیانه نه کیدرسن ای فاخلف خطابی اهل نجوم و اهل هیئته اولیوب
 اهل هوا و اهل دولته اولسه دخی لطیف اولور بونقدیر اوزره معنی آخر آدم اوعلیسن ای خیر سزنا صالح ولد بود دولت
 صوری و رفعت ظاهری معناست لکدریس سن هوا و هوسله نیچون ترفع و آسمان دولت صوری جابنسه ترقی ایدوب
 معناست و سغلی اولان هر تبدی نیجه بر شرف و دولت ظاهره به حریص اولوب بن عالمی طوترم دیو نیجه بر دیرسن
 بوجهانی دولت ایلرسن دیک اولور و هو الانسب للمحل ای رفعت حاضره به و دولت ظاهره به حریص اولان بن عالمی
 طوترم بوجهانی کندمدن پرایلم یعنی نیجه دیک کندمک دولت و رفعتیه بو عالمی طولدورم دیرسن * مشنوی *
 کرجهان بر برف کرد سر سیر * تاب خوریکد ازدش بایک نظر * مثلاً کر بوجهان باشند باشه قارایله پراولسه
 آفتاب حراری فی بر نظره ایدر یعنی دولت صوری و نفخوت و رفعت رسومی فی المثل برف کیدرا کر بر کسه دولت
 صوری و شوکت رسومی ایل جهمانی باشند باشه طوتسه و عالمی تحت تصرفه آلوب ضبط ایلسه خورشید حقیقینک
 تاب قهری بر نظره افی ایدر و علی الفور محو و نایاب ایلر کندک تاب لطفی دخی برف کی اولان معاصی و اوزاری بر نظره
 ایدوب محو و فنا ایلر محصل کلام اول خورشید حقیقینک تاب قهرنه دولت و قدرت اناس نیجه طاقت کشوره مرسه
 کذلک تاب لطف و رفته خطا و معصیت و جرم و ضلالت برفلری دخی قمرشود و مره من بلکه انک تاب لطف و عنایتی
 معاصی و اوزار کشیره فی علی الفور افنا ایلر ته کم بعض کبار سیور لر العنایه ته دم الجنایه و توجب الهدایه و نورث الولاية
 * مشنوی * وزرا و وصد و وزیر و صد هزار * نیست کرد اند خدا بایک شرار * و جناب خدا اول پادشاه ذوالعطاء در که
 اول وزیرک و زرفی وانک کی نیجه یوزیک کسلا دخی وزیر و خطاسنی شعله رحمتدن بر شراریه یوق ایلر کر ارادی تعلق
 ایلر سه * مشنوی * عین ان تحیل را حکمت کنید * عین ان زهراب را شربت کنید * اول تحیلات فاسده نک عین
 حکمت و افیه ایلر و اول عین زهراب اولان سیفاتی شربت شافیه و حسنات صافیه ایدوب (اولک یدل الله
 سیفاته حسنات) دیوانله اشارت ایلر و انلر خفته کلام سویلر * مشنوی * آن کان انکیز را سازد یقین * مهرها
 رو باد از اسباب کین * اول کان ظهوره کتورک کسمه فی اهل یقین دوزوب حقیقته سیور و اسباب کیندن محبت و مهر لر
 بتور لر (مشنوی) پرورد در آتش ابراهیم را) یعنی روح سازد بیم را * حضرت ابراهیم علیه السلامی آتش ایچره بیلر
 و بیم و خوفی روحله ایمنک ایلر انک عقلی ادراک ایلر حکمت و صنعتی چوق و اسرار و کارنه قیاس و اندازه یوقدر کاه
 اولور که عادت الله بر مقتضای عقل و اسباب و وسایط اوزره جاریه اولور و کاه اولور که خرق عاده ایدوب برخلاف مقتضای
 عقل برشی ایجاد قیلور (مشنوی) از سبب سوزش من سودا بیم * در خیالاتش چو سوسفطایم * سوسفطایم حکماً
 دهر به دن بر طائفه در که حقایق اشیا فی انکار ایدر لر بونلر اوج قسمد بر قسمی بواشیایه اوهام و خیالات باطله دیر لر
 بونلر عناده دیر لر بر قسمی بونلر دن اشیه نک ثبوتیه منکر د کلد و لیکن زعم ایلر که اشیا تابع دیر لر بر قسمی بونلر دن
 اشیا اعتقادات اوله یعنی بر شینه اگر جواهر اعتقاد ایلر سک جوهر دروا کر عرض اعتقاد ایلر سک عرض دروا کر قدیم
 اعتقاد ایلر سک قدیم درو محدث اعتقاد ایلر سک محدث در دیر لر بو گروهه عنده تسمیه اولنور و بر قسمی دخی اشیه نک ثبوتیه
 وعدم ثبوتیه اولان علمی انکار ایدر لر و زعم ایدر لر که بونلر شک ایدر بیلر درو شک ایلد کارندن دخی شک ایدر بیلر درو شک
 جرابوقسمه لادریه دیر لر زیر بونلره سوال اولنسه که بواشیاندر جوابلری لادری دیمکدریس حضرت مولانا نک
 چو سوسفطایم دیو کند یلری تشبیه سیور دقلری بولادریه قسمیدر معنای بیت بن خدائک سبب سوز لکندن حیران
 و سودا بیم که بو خصوصیه مقتضای عقله اعتماد بوقدر و انک ارادت ذاتیه و حکمت خفیه سنک خیالاتدن
 سوسفطائی کی یم که لادری دینلر دنم که جمیع انبیای و مرسلین صلوات الله علیهم اجمعین بو خصوصیه بولید دینلر در کلام
 الله نبیه فی کتابه الکریم قل ما کنت بدعا من الرسل ای بدیع انهم اقدر علی مالم یقدر و اعلیه و مالدری مایفعل بی
 و لایکم ای فی الدارین علی التخصیل اذ لا علم لی بالغیب والله اعلم (مکر دیکر انکیختن وزیر در اضلال قوم نصاری
 مشنوی) مکر دیکر آن وزیر از خود بیست (وعظ را بکذاشت و در خلوت نشست) اول وزیر بر تر ویر کند و سندن بر غیری
 مکر یغلدی یعنی پیدا ایلدی و عظمی قودی و خلوتده او توردی زیرا کثرت مشاهده قلت حرمتی موجبدر بو بیتده اکثر
 اهل خلوتک اخلاصه خلوت نشین اولیوب بلکه ریا و تعظیم و خلق ایچون خلوت کزین اولد قله نه اشارت وارد رسته کم
 بو وزیر بر تر ویر لر خلوت اختیار قیلسی بوقیلدن در * مشنوی * در می یدان در فکند از شوق سوز * بود در خلوت
 چهل پنجاه روزه * می یدلر عشق و آرزودن حرارت بر اقدی یعنی مصاحبت و دیدار نه زیاده مشتاق اولد یلر فرق الی

کون خلوتده اولدی که کسه به کورغدی * مننوی * خلق دیوانه شدند از شوق او * از فراق حال و حال و ذوق او *
 خلق آنک اشتیاق و آرزو شدند دیوانه و بی صبر اولدیلر آنک حالنک و مقالنک و ذوق بالنک فر اقدن * مننوی * لایه و زاری
 همی کردند او * از ریاضت کشته در خلوت دو تو * خلق تضرع و فغان ایلدیلر او و زیر ریاضتدن خلوتده ایکی قات
 اولش ایدی * مننوی * گفت ایشان نیست مارای تو نور * بی عصا کش چون بود احوال کور * آنلردیمش که
 سنسر بزه نور یوقدر عصا کشنر کورک احوالی نیجه اولور * مننوی * از سرا کرام و از بهر خدا * پیش ازین مارا
 مدار از خود جدا * اکر ام اجلندن و خدا دن اوتری بری بوندن زیاده کند کدن جدا طوعه * مننوی * ما چو طفلانیم
 و مارا دایه تو * بر سر ما کستران آن سایه تو * بر طفلار کی بز و سن بزه دایه کیسن سن اول سایه بی بزم باشمز اوزره
 دوش یعنی بری تربیت و حمایتک سایه سنده طوط * مننوی * گفت جانم از محبان دور نیست * لیک بیرون آمدن
 دستور نیست * وزیر ابدی بنم جانم مجباردن ابراق دکادر لیکن خلوتدن طشره کلکه اجازت یوقدر مادامکه بر اشارت
 اولیه * مننوی * آن امیران در شفاعت آمدند * وان مریدان در شفاعت آمدند * اول امیرلر بوضوح شفاعت
 کلدیلر اول مریدلر شفاعت کلدیلر یعنی تشنیع و کندیلر حقنه زبان در از لغه شروع ایلدیلر بولیه دیوکه * مننوی *
 کین چه بد بختست مارای کریم * از دل و دین مانده مای تو یتیم * گدای کریم بوزنه بد بختلقد بر سنسزدل و دیندن
 یتیم فالشز * مننوی * تو بهانه می کنی و مازدرد * می زنیم از سوز دل دمه های سرد * سن تعلل و بهانه ایلرسن خلوتدن
 چیقماق ایچون و بز درد و غم و کک و کل حرارتدن ضوق نفسلر اوزر زبانی زیاده اضطرار بزدن مفید و موثر اولمین
 آهاریلور * مننوی * ما بکفتار خوشت خو کرده ایم * ماز شیر حکمت تو خورده ایم * بر سنک لطیف سوزیکه خوی
 ایلشز و معتاد اولشز بر سنک حکمت و معرفتک سودندن فوش ایلشز سندن مفارقه قادر دکلز * مننوی *
 الله الله این جنابا ما مکن * خیر کن امر و زرافرد ما مکن * الله حقچون الله حقچون بزه بوجضایی ایلله و یا خود اللهدن
 قورق اللهدن قورق بزه بوجضایی ایلله بودم خیر ایلله بکونی یارین ایلله زیارتا خیرده آفت وارد * مننوی * میده ددل
 مرزا کینی دلان (بی تو کردند اخرازی حاصلان * کک و کل سکارضا و برری که بوی دللر یعنی سنک کک و کل رضا و برر
 و معقول کورری که بوی دل و بی جان اولان مریدلر آخر سنسز بی حاصللردن اوله لر یعنی سندن دور اولوب بطال
 قاله لر * مننوی * جله در خشکی چوماهی می طپند * آب را بکشار جوردار بند * جله سی خشکیده اولان ماهی
 کبی حرکت و اضطراب ایلر کونی که سنسز حیاتدن امیدلری قطع ایلرلر بر مقدن بندی فالدر آبی آج یعنی صوی
 اولکی کبی اجرائیت * مننوی * ای که چون تو در زمانه نیست کس * الله الله خلق را فریادرس * ای کسه که زمانه ده
 سنجلین کسه یوقدر الله الله خلقه فر یاده ایش و معاونت ایلله یعنی الله ایچون بری بواضطرابدن خلاص ایلله (دفع کردن
 وزیر هرید انرا * مننوی * گفت همان ای سخنر کان گفت و کو * وعظ کفتار زبان و گوش جو * وزیر یوکسکونه عرض
 اشتیاق ایلین مریدلر محقق و صادق اولان مریدلر کبی دیدی اکاه اولک ای گفت و کونک مغلوب و اسیری اولان قوم
 گوش و زبانک سوزنی و بندی دلیبی قوم یعنی گوشه مشعلی و زبان به مضایق اولان وعظ و کفتارک استماعنی طلب قیلیمی
 طائفه * مننوی * بنبه اندر گوش حس دون کنید * بند حس از چشم خود بیرون کنید * دون اولان حس قولغنه
 بنبه ایلکیز یعنی ظاهر قولغنی بغلیکیز تا کم سمع باطنی مفتوح اولوب کلام الهیه و اسرار ربانی بی استماع ایده سز کندی
 چشمکیزدن حس بندی طشره ایلکیز یعنی کندی باطنکیز کوزندن بوحس ظاهری قیدی اخراج ایلکیز تا بصیر
 بصیرتکیز حس ظاهری بجا بندن خلاص اولد قده کشاده اوله و عالم غیبک غرائب و عجایب بی مشاهده ایلک که بول بوله
 و جمال محبوب حقیقی بی معاینه قیله * مننوی * بنبه آن گوش سر گوش شریست * تا نکر داین کر آن باطن کرست
 اول سر قولغنک بنبه سی یعنی طبعی باش قولغیدر مادامکه بوظاهر قولغی مفتوح حدر باطن قولغی مسدود در پس
 کر کدر که مالا یعنی دن و هزل و دروغ بی معنادن بوظاهر قولغی سدایده سن تا سمع باطن کشاده اوله زیرا تا بوظاهر
 قولغی صاغر اولیه اول باطن قولغی صاغر در سمع باطنک مفتوح اولسی سمع ظاهرک مسدود اولسنه موقوفه در
 فاقهم * مننوی * بی حس و بی گوش بی فکر شودید * تا خطاب ارجعی را بشنویید * حسسز و گوشسز و فکر تسز
 اولکیز یعنی انکشاف درون و انشراح صدورک حصول ایچون حس و گوشک و فکرک احکام و قیودندن بری و عاری
 اولکیز تا نفس مطمئنه مرتبه سن بولوب حضرت حقن نفس مطمئنه به واقع اولان ارجعی خطابی استماع قیلکیز که
 حضرت حق کندی ذکر به مطمئنه اولان و شهنوات و مقتضیات نفسانیه دن نجات بولان نفسله کندی جنان به دعوت
 ایلک اوزره خطاب ایدوب (یا ایته النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه) بیورز بوا یلک تفسیری عنقریب عرب
 بادیه نشین حکایه سنده کلور پس ای سنک ذکر به مطمئنه اولان و حظوظ جسمانیه دن رجوع قیلان نفسک بوارجعی

خطابنی گوش باطن له کندی جسمانی اولان قیودندن نجات بولوب حضرت حق جانبته متوجه اولدینی اوقاتک
 کایسندہ استماع ایلرله آنکه همان خین موت طبیعیده استماع ایلرله (مثنوی) تا بگفت وگویی بیداری دری * تو
 ز گفت خواب بویی کی بری * دریده کی با خطاب ایچوندر بیداریده که یا مصدریه درکوی بیدار بلغه مضافر یعنی
 مادامکه سن بیدار لنگ گفت وگویی سنده سن یعنی شنکه قیل وقال ظاهره مقید اوله سن گفتار خوابدن واسرار عالم
 نایابدن چن رایحه الورسن ونه وجهه باطن ذوقن بولورسن دیک اولور * مثنوی * سیر بیرونست قول و فعل ما *
 سیر باطن هست بالای سما * بزم قول و فعل سیر بیروندر یعنی با احوال و افعال الله اولان سیر ظاهره عالمه منسوب اولان
 سیر در که بوعالمدن طشره کثر فعلک سیری فعلده ترقی ز قولک سیری قولده ترقی ایلکدر سیر باطن آسمان اوزره در یعنی
 قلبک و عقل و روحک سیری آسمانک فوقنده در مراد قلب و روحک سیر مع الله و سیر فی الله ایلکدر که الله اولان
 سیر و الله اولان سیر بوسماوات سبعه دن عالیتدر * مثنوی * حس خشکی دید کر خشکی یزاد * عیسی جان پای
 بردر پناه (حس ظاهره خشکی و یا خشکه منسوب اولانی کوردی زیرا که خشک کدن طوغدی خشک کدن مراد
 بوعالم صورتدر جان عیسی علیه السلام که روح اللهدر پای همت و عزیمتن دریا اوزره قودی دریادن مراد عالم معنی
 دریاسیدر * مثنوی * سیر جسم خشک بر خشکی قتاد * سیر جان پادردل دریانهاد * خشکه مضاف اولان جسمک
 سیری خشک که دوشدی یعنی بوعالم صورته و خا که منسوب اولان جسمک سیری و سلوکی خال و صورت عالمه واقع
 اولدی اما جان سیری آباغنی دریانک اوزره سنه قودی یعنی روح سیرده قدم همتن بجر معنی ایچره وضع ایلدی انسان
 فی الحقیقه بر برزخ جامعدر که نصفی بری و نصفی بجریدر و حق سبحانه و تعالی اول انسانی بروجده سائر اولغله
 و تصرف قیلغله مکرم ایلدی نه کم بو آیت کریمه نل معنای باطنیسی بومضونه اشارت اولمشدر (قال الله تعالی و لقد
 کرمنا بنی آدم و حملناهم فی البر و البحر * بونک تفسیری و تحقیقی ایلکینی جلدک آخرینه قریب قصه بط بچکان
 بیانده کاور (مثنوی) چونکه عمر اندر ره خشکی گذشت * کاه کوه و کاه دریا کاه دشت * آب حیوانرا بچاخواهی
 تو یافت * موج دریا را بچاخواهی شکافت * چونکم عمر خشک یولنده بکدی یعنی بوعالم صورتک طریقه قنده عمرک
 ضایع اولدی کاه طاعنه کاه دریاده و کاه صحراده یعنی ای طاب سنک عمرک عالم صورتک طریقه قنده اگر تجارتله
 اولسون و اگر سیاحتله اولسون و اگر دنیا به متعلق اولان خدمتله اولسون کاه طاعنه کاه دریالده و کاه صحرالده
 مرور ایلله الجواب سن آب حیاتی قنده بولسک کرل سن دریانک موجنی قنده یارسک کرکدر یعنی چونکم سنک عمرک
 بیابان عالم صورتده بوبله ضایع اوله آب حیات معنای بی نه محله بولسک کرل و امواج دریای عالم ارواحی نتیجه یاروب
 و قطع قیلوب عالم الوهیت کذر قیلسک و نتیجه واصل اولسک کرل یعنی مادام که جان عالم صورت سیرنده مقیددر آب حیات
 معنادن ایچره مزور دریای عالم ارواحی قطع ایدوب ایلر و کچه مزو هوای عالم حقیقه پر واز ایدوب اوچه مز دیک اولور پس
 کرکدر که سالک هم خا که منسوب اولان موجلردن وهم آبه منسوب اولان موجلردن کذر قیلله و خلاص اوله تا کم
 مرتبه حقیقی و مقام ولایت بوله پس موج خا کینک و موج آیینک تفسیریند بویته اشارت ایدوب بیورلر * مثنوی
 موج خا کی وهم وفهم و فکر ماست * موج آبی محو و سکرست و فناءست * خا که منسوب اولان موج بزم وهم وفهم
 و فکر مزدر کرکدر که سالک وهم وفهم و فکر موجلردن ایلر و کچه که بونلر جسمه و عالم صورته متعلقدر و آبه منسوب
 اولان موج محو و سکر در و فناءدر یعنی موج آیدن مراد روحانی اولان محو و سکر و فناءدر که بوروحانی اولان
 محو و سکر و فناءدن سالک بکیمک کرل تا محو حقیقی و سکر حقیقی و فناء حقیقی مرتبه سنی بوله محو و سکر و فناء
 روحانی ایلله محو و سکر و فناء حقیقینک مایندده تفاوت عظیمه واردر محور روحانی اولدر که سالک کندوبی مع بقیه
 الوجود محو کورر حال بوکه کندوبی اوله کورمسی عین وجوددر و سکر روحانی اولدر که روحک لذت و لذات و اقیله
 سالک مع بقیه الوجود سر خوش اولسیدر و فناء روحانی دخی سالک کندوبی فانی کورمسیدر و محو و سکر و فناء
 حقیقی بقیه وجود ایلله اولان حالتلردن برتردر (مثنوی) تا درین سکری ازان سکری تو دور * تا ازیں مستی ازان جامی
 تو کور * مادام که سن بوسکرده اول سکرده دورسن یعنی ای سالک مادام که سن بوسکر روحانیده مقید اوله سن
 اوسکر حقانیده دور و مجبورسن تا سن بوندن مست سن اول جامدن سن کورسن یعنی مادام که سن بولذات
 روحانیده دن مست سن اول جام حقانیده دن کورسن زیرالذات روحانی دخی نه قدر و اریسه حجاب نورانیدر
 ته کم انواع لذات جسمانی حجاب ظلمانیدر پس سالک حجاب ظلمانیدن کذر ایلک نتیجه لازم ایسه عند
 اهل الفنا حجاب نورانیده دن دخی کذر ایلک اوله لازمدر انکچون سیری سقطی قدم الله سره العزیز حضرت تبری
 کنددی مریدلری لذات طاعاتدن تحذیر ایدوب بیورلردی ایا کم ولذات الطاعات فانه اسم قاتل * مثنوی *

گفت و گوی ظاهر آمد چون غبار مندی خاموش شو کن هوش دار * بو گفت و گوی ظاهری غبار کی گشت در که
 بوقیل و قال صوری آینه قلب زنگار بیدر و لهذا قال النبی صلی الله علیه وسلم لا بن مسعود قیل و قال و کثرة السؤال
 و اضاغة المال کذا فی الجامع الصغیر بر زمان خاموش اولمغی خوی ایله عقل طوت یعنی قل الخیر و الا فاسکت حدیثیه
 عمل ایدوب هوش دردم لفظنک مصداقچه عقلا کی نفسک اوزره طوت یعنی سوبلد بکت کلامی تفکر و تغفل ایت
 (مکرر کردن مریدان که خلوت را بشکن) جمله گفتند ای حکیم رخنه جو * این فریب و این جفا با ما مگو * مرید لرجه
 استدلای فرجه و مهانه استیجی حکیم بوفریب و حیلانی و بوجفایی بزه دیمه یعنی بوسوزدن فراغت ایله * مثنوی *
 چار بار اقدر قدرت بارنه * برضه یغان قدر طاقا کانه * چار پایه طاقت و قوتی قدر بولق قوی یعنی بولق کتورن حیوانه
 تحمل ایلد بکی قدر بولق اوزر زیاده قومه ضعیفلا اوزره قوت و قدرنی قدرایش قوی یعنی (لا یکلف الله نفسا الا وسعها) ایله
 عمل ایدوب تکلیف ما لا یطاق ایله * مثنوی * دانه هر مرغ اندازه و بست * طعمه هر مرغ انجیری کیست * هر مرغ
 دانه سی آنک مقدار بیدر یعنی جسته سی قدر در هر قوشک طعمه سی بر انجیر بقی اولور (مثنوی) طفل را ککران
 دهی بر جای شیر * طفل مسکین را از آن نان مرده کبر * اگر طفله سودیر نه نان ویره سن مسکین طفلی اول ناندن اولمش
 طوت یعنی اولمغی مقرر بیل زیر اول حاله نانه تحملی بوقدر * مثنوی * چونکه دندانها برادر بعد از آن * هم بخود
 کرد دلش جوای نان * چونکه طفل دندانلر بوقار و کتوره یعنی طفلک که دیشلری بتدکد نصکره هم او طفل کندی
 اختیار ایله نان طاب ایدیجی اولور دایه سنه احتیاج چکمز بوهیم و جهد دریم او طفل کندیشنه نان طلب ایدیجی اولور
 دایه سنه توقف ایلز * مثنوی * مرغ پر نارسته چون پران شود * لقمه هر کربه دران شود * قنادی بتماش قوش
 چونکه پرواز ایدیجی اوله هر یرتبی کدینک لقمه سی اولور یعنی مرغ پر نارسته کبی کاله ایرمین مرید و پروبال معنوی
 بولمین مستفید اکر مرشد و مرید پسندن قبل الکمال دور اولسه و زیر جناح تربیه پسندن مهبوز قالسه آنک حالی شول
 قنادی بتماش قوش کبی اولور که اول هر کربه درنده نک لقمه سی اوله زیرا بومرید ناقص دخی کربه درنده کبی اولان
 اهل هوا و اهل ضلالک و شیطان و نفس پروبالک لقمه سی اولور و انلرک پنجه ضلالتنده قالور * مثنوی * چون برآرد
 بریم بر تر پرد * بی تکلف بی صغیرینک ربد * چونکه مرغ قناد کتوره یعنی قنادی بته او کندی اختیار ایله او چار زجت
 و تکلف سزینک و بد صداسی سز یعنی اونک و کتونک معاوتی سز * مثنوی * دیور انطق تو خامش میکند *
 کوش مارا گفت تو دش میکند ای مرشد و مرید سنک نطق و مصاحبتک شیطان نفسی خاموش و دور ایلر سنک سوزک
 بزم قولغمزه هوش ایلر یا خود سنک سوزک بزم قولغمزی هوش ایلر یعنی سنک گفتار معنی دارک بزم سمعزه عقل
 و هوش ادخال ایلر یا خود محل عقل و هوش قیلر * مثنوی * کوش ما هوشست چون گویا قوی * خشک ما بحرست
 خود دریا قوی * بزم سمعزه عین هوش درو معدن عقل در چونکم گویا سن اوله سن بزم خشکمز بحر در چون دریاسنسن
 یعنی بزم صوری اولان وجود من عین دریای معانی اولور چونکم بزم دریاسنسن * مثنوی * با تو ما را خاله بهتر از فلک
 * ای سماء از تو منور تاسمک * سنکه خاله بزم فلکدن بکر کدر زیر انسان کامل مظهر ذات و صفات الهی در
 و فلک انجیق بعض اسماء و صفات الهیه نک مظهریدر پس انسان کامل ایله مصاحبت الله له مصاحبت ایلک کبیدر
 انک چون زمینده مرشد کامل ایله اولمق افلاک اوزره املا کله اولمقدن بهتر در بوخبر شریف دخی بو مضمونه دلیطدر
 (کاقیل من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) ای سن شول کسه سنکه سماء کدن سنکه دلک سنک
 نور کدن عالم منور در * مثنوی * بی تو ما را بر فلک تاریکیست * با تو ای ماه این فلک باری کیست * صورت رفعت بود
 افلاک را * معنی رفعت روان بال را * مرید لرلساندن مرشد کامله خطاب اولور نه کم وزیر لک مرید لری اکادید لر سفیر
 بزم فلک اوزره تاریک کدر سکا نسبتله ای ماه الهی بوقلک باری کیدر و نه شنیدر زیر رفعتک صورتی یعنی صورتا رفعت
 افلاک ایچون و رفعتک معناسی یعنی رفعت روان بال ایچون در زیر بو عالم صورتا عالم کبری و معنا عالم صغیر ادر
 و انسان کامل صورتا عالم صغری و معنا عالم کبری و مجموعه عظم مادر * مثنوی * صورت رفعت برای جسمهاست *
 جسمها در پیش معنی اسمهاست * رفعتک صورتی جسمها ایچون در جسمها معنی قنده اسمها در یعنی معنایه نسبت
 جسمهاک هیچ اعتباری بوقدر (جواب گفتن وزیر خلوت را نمی شکم) * مثنوی * گفت چتهای خود کونه کنید *
 بند و ادر جان و در دل ره کنید * وزیر مرید لره ایتدی جتلی بکر قصه ایلکمز و ابرام و الحاحدن قارغ اولکمز بزم بنده
 جانکمز ایچنده و کو کلکمز ایچنده بول ایلکمز یعنی بنده جان و کو کادن استماع ایلکمز * مثنوی * گرامین مهم نبود
 امین * کریکوم آسمانرا من زمین * اکر امین ایسه م امین مهم اولمز فرضا اکر بن آسمانه زمین دینسه م سزنی تصدیق ایلک
 و نکات استماع قیلقی لازم در بوسوزلک جمله سی اکر چه وزیر لرلساندن در لیکن انظر ما قال ولا تنظر الی من قال حدیثک

موجب جبهه سی مقبول و می غوبد که می شد ایله می بد لر لما ی ننده واقع اولان سکالمات و معاملات در که ب صورتده
 بیان اولندی * مثنوی * که کالم با کمال انکار چیست * در نیم این زجت و از ارجیست * اگر بن اهل کال ایسه م کاله
 انکار نه در که بنم سوزری قبول ایغیوب عناد ایدرسزوا کراهل کال دکل ایسه م بوزجت و جفانه در یعنی بدن فراغت
 ایلکنز (مثنوی) من نخواهم شد ازین خلوت برون * زانکه مشغول باحوال درون * بن بوخلوتدن طشره اولق
 استمزم بر ا که درون و قلب احواله مشغول (اعتراض می یدان بر خلوت وزیر (م ی) جمله گفتند ای وزیر انکار نیست
 گفت ما چون گفتن اغیار نیست * وزیر که می یدلری اکا حسن ادب ایدید برای وزیر انکار منی بوقدر و بزم سوز من اغیار
 سوزی کبی دکلدر * مثنوی * اشد دیدست از فراق قودوان * آه آهست از زبان جان روان * سنک فراگدن
 کوز من لک یاشی بلجیدر یعنی اغلیجیدر جائز ایچنده آه روان و ظاهر در یعنی جاندن آهرا ایلر زبانه نسبت روان خوب
 واقع اولمشدر * مثنوی * طفل با دایه نه استیز دویک * کید او کرچه نه بداند نه نیک * طفل دایه و می یسنه استیزه
 ایلر ولیکن اغیار او کرچه ایوی و کتونی فرق ایلر می یدایله می شد کامل مایننده اولان معامله در که ب صورتده تقریر
 سوزر لاما بومحله بر قاعده وارد که طالب اسرار مثنوی اولتره انک بیلنمی لازمدر که مثنوی شارح لری اکا واقف
 اوله محشدر که اول قاعده بود که حضرت مولانا مثنوی شریفنا اکثر محشدره تقریر مقال ایلر کن در حال ظاهر دن
 مظهره و یا خود مظهر دن ظاهره انتقال ایدر لر حقیقتده ظاهر و مظهر عین واحد اولدیغیچون مظهر که خلیفه
 کاملک وجود ایدر روانده ظاهر که اسما و صفات یله حد در پس عارف موحد خلیفه نک تعین ظاهر نه مناسب سوز
 سوزر کن در حال مستخلف غلبه شهودی سبیل کلامنی خلیفه نک مرآت وجودنده ظاهر اولان مستخلفه مناسب
 سوز بلکه باشرنه کم بومحله بویله در که می یدوزیر خطاب ایلر کن در حال شهود و وحدت مطلقه غلبه قیلوب کلاملری
 جناب حق و وجود مطلقه توجیه ایدوب سوز بلکه باشلیدر و دیدلر که * مثنوی * ما چو چنکیم و تو زخمه میزنی * زاری
 از مانی تو زاری میکنی * ای بزم می یمز مظهرنده اسما و صفات یله ظاهر اولان بریمز بر چنک کبی آلتزنن کار زخمه
 اوررسن و ناله وزاری بزدن دکل سن زاری و نالان قیلورسن (مثنوی) ما چو ناییم و تو از ما زتست * ما چو کوهم و صدا
 در ما زتست * و بر نای کبی بز زده اولان نوا سندن در و بز کوه کبی بز زده اولان صدا سندن در (مثنوی) ما چو شطر نجیم
 اندر بردومات * بردومات ما زتست ای خوش صفات * و کذلک بر شطر نجی کبی بر غالب و مغلوب اولقده بزم غالبیت
 و مغلوبیت سندن در ای صفاتی خوش بریمز (قل کل من عند الله) خواستجه (والله خالق کل شیئ) مقتضا سنجه و دخی
 (والله خلقکم و ما تعملون) آیتنک مقتضا سنجه جمیع اقوال و افعال و احوالک حق خالقیدر بنده همان آورنده
 بر آلتدر و بوجه سوز دقلری بویله کلنجیه دل توحید افعاله اشارتدر بومر تبده اولنه مخلص دیرر که سر لامله و جمیع
 اغمالنی اگر خدادن کوروب کندوسنی معدوم مطلق مشابه سنده قویوب مظهر لقی اعتباری دخی اولسه بومر تبده
 اولانه فتح لامله مخلص دیرر بونک قدر و علوشانی اولکیدن زیاده در که بونکر مر تبه سی توحید ذاتدر پس توحید
 ذات مر تبه سنده اشارت ایدوب سوزر لر * مثنوی * ما که باشیم ای تو ما را جان جان * تا که ما باشیم با تو در میان *
 بز کم اوله وزای سن بزم جائز لک جانی تا کم بز سنکله آورته ده اوله و زور وجودده و ایجاد افعاله مشارکت قبله وز
 * مثنوی * ما عدمهاییم و هستیهای ما * تو وجود مطلق فانی نما * ای پادشاه مطلق بزیز اولدیغیمز حیثیتدن
 محضا عدملر زو بزم وار لقلر من دخی عدمدر محقق و سن فانی کوستریمی بروجود مطلقسن ای طالب گفتار
 خدمت مولوی وای راغب اسرار حضرت مثنوی بوییت معنوی چوق سوز کوثر را بکرتفصیلا مباحث کثیره ایله شرح
 ایلر سنک طالبک عقلک شورر اما اجمالاً وجود مطلقک اسرارندن بر مقدار تحریر ایده لم تا کم شبهه سی اولنر بوقدرله
 اکتفا ایده لر اتفاق مشایخ بونک اوزرینه در که واجب الوجود و وجود مطلقدر کما قال الشیخ الاکبر قدس الله
 سره العزیز فی ابتداء الفتوحات فی العقیده ان الله تعالی اله واحد لا شریک له موجود لذاته من غیر افتقارالی موجود
 یوجد به بل کل موجود سوا مفتقر الیه تعالی فی وجوده فالعالم کله موجود به و هو و حده متصف بالوجود لنفسه
 لا افتتاح لوجوده ولا نهایه لبقائه بل وجوده وجود مطلق غیر مقید قائم بنفسه وقتا کم منکران حضرت شیخ
 بو عبارتی فتوحاتده و بعض مصنفاتده کورد یلر سه زعم ایلدیلر که شیخ وجودیه مذهبنده اوله پس اول حضرت زعم
 فاسد لر فجه تکفیر ایلدیلر و شیخ بعض معتقد لری دخی قیاس ایلدیلر که شیخ وجود مطلق در عبارتدن مرادی
 یا وجود عام اوله بیلدیلر که بوندن نیجه فساد لازم کوربا خصوص شیخ واجب الوجود و وجود مطلق دیمکدن مرادی
 واجب الوجود علت و معلول دکلدر کما قال فی الباب السادس من الفتوحات اعلموا ان الحق هو الموصوف بالوجود
 المطلق لانه سبحانه لیس معلول لشیئ ولا علیه بل هو موجود بذاته و وجوده لیس غیر ذاته مع انه غیر معلول الذات بوراده

برسؤال لازم کاور که عدم معلولیت ذات الهی علی الاتفاق ظاهر در اما عدم علت اولی نیجه قابل در که فلاسفه اکتفا
 علل دلیل و عقل کله آتی علت تامه طور تر و در بر که عقل اول حقدن مفارقت قیلز و اول دخی دائما عقل اوله افاضه
 قیلةدن خالی اولمز بونقد برجه انکله مقید و اکملت اولور (و کما ان الفلاسفة صرحوا بان ایجاد الحق تعالی للعالم من لوازم
 ذاته فیمتنع خلوه عنه) پس بونلر ارادت و قدرتی انکار ایدوب ایجاب اثبات ایلدیلر و موجب بالذات دیدیلر بومعنا ایسه
 حقدن وجودنی عالمک وجودیتیه عین تقیید و عالمک قدمنی تأیید در پس شیخ اکبر قدس الله سره العزیز حضرت تلمی
 فتوحاتک ایکنی باینده بومحله مناسب دخی جواب باصواب بیورر لکه (اعلم ان الحق تعالی موجود بذاته مطلق الوجود
 غیر مقید بغيره و لا معلول عن شیء و لا علة لشیء و هو خالق المعلولات و العلل پس بومقدمه معلومک اولدیه حضرت
 مولانا و حضرت شیخ اکبرک وجود مطلق دیمیلر و وجودیه مذهبده اولنلرک وجود دیمسک ما بینده فرق عظیم وارد
 زیر اولنلرک وجود مطلق دیمسی علت دکل و موجب بالذات دکل دیمک اولور و وجودیه مذهبده اولنلرک وجود مطلق
 دیمسی مطلق وجود عام اولدر دیمک اولور بونکفر در نته کم سعد الدین تفتازانی مقاصد شر حنده تصریح ایلدی اما بوا یکی
 حضرتک بیوردیغی ایمان محض در که بواک ایمان لازم در کرسؤال اولنور سه که شیخ اکبر حضرت تلمی فتوحاتده سبحان
 من اظهر الاشياء فهو عينها دیدی و دخی بیت (ففي كل شيء له آية تدل على انه عينه) بیوردی پس بوسوز لر مذهب
 وجودیه بی مؤید اولور جواب اولدر که نه فتوحاتک اول محله بر قاج سطر آشی بیورر لکه (فهو عين كل شيء في الظهور
 ما هو عين الاشياء في ذواتها سبحانه بل هو هو و الاشياء اشياء) پس سوز چوق و قیل و قاله نهایت یوق معنای بیت کله لم
 ما عدمها بیم دید کبری اعیان ثابته به نسبتله در که الاعمیان ما شمت رایحة الوجود فخوا سنج و وجود خارجی رایحه سنی
 استشمام ایتما مشلر در و هستیهای مایعنی بزم خارجه اولان و ارغمز دخی اگر چه بحسب الظاهر وارد در ولیکن اول دخی
 بحسب الحقیقه عدم و هالکدر که (کل شیء هالک الا وجهه یور دی بملک بیورمدی پس سن ای معبود بالحق بلا مقید
 بالاشیاء ظاهرا باقی و نفس الامر ده قانی اولان شیرلی کو ستر می بی وجود مطلق سن امام غزالی مشکوة الانوارده
 بیورر لکه (ترتق العارفون من حضيض المجاز الى ذروة الحقيقة واستكملوا معارجهم فراءوا بالمشاهدة العينية انه ليس
 في الوجود الا الله وان كل شيء هالک الا وجهه فانه لا یصير هالک کافي وقت من الاوقات بل هو هالک از لا ید ابوبیتک
 مشرب اهل تحقیق اوزره و هر شیء نفس الامر ده هالک اولد یغنه کوره بر لطیف معنای دخی وارد در اول معنا
 و هستیهای ما ما عدمها بیم اوزره معطوف اولیه بلسکه و هستیهای ما مبتدا و مصرع ثانی اکا خبر اوله پس معنی بویه
 دیمک اولور که بز وجود خارجی حینیتندن عدم ملر و هال کلرز که بزم وجود من حقیقه وجود دکلدر و بزم ذوات حقیقی
 و اعیان ثابته من سن وجود مطلق قانی غما سن اگر چه اعیان مرتبه علمده متمیزه اولد یغنی اعتبار ایلر بزم
 هستی حقیقی بزم سن وجود مطلق سن دیمک قابل اولور (کان الله ولم یکن معه شیء) حدیثی جنید قدس سره العزیز
 حضرت تلمی استماع ایلد کلرنده بومرتبه به اشارت ایدوب الان کما کان بیور دیلر (رباعی) هستی که درو
 ظهور ایات حقست * در دیده اهل کشف مرآت حقست * پس ظاهر اومیین که معروض فناست * در باطن اونکر که
 آن ذات حقست پس توحید ذات مرتبه سننه اشارت بیور دقدن صکره نه مرید لر لسانندن توحید افعال مرتبه سنک
 تحقیقنه شیران علی تمثیل ایلک طریق اوزره شروع بیورر ل * مشنوی * ما همه شیران ولی شیر علم * جمله شان از باد
 باشد دمدم (بونلر دیدیلر که مثلاً بزد و کالی شیر لر ولیکن سنجاق شیر یز یعنی سنجاق لر بزننده تصویر اولنان ارسلانلر
 کبی بر اول علمده مصور اولان شیر لر جمله سی دمدم بلدن اولور کذلک بزم دخی جمله من و حرکات و سکنات من کل الوجوه
 حقیقته نظر ایدار ادت الهیده ظهوره کاور کما قال علیه السلام اشارة الى هذا المعنى القلب كریشة فی فلاة تقلبها الريح
 ظهر البطن * مشنوی * جمله شان ید اونا ید است باد * انکه نایده است هرگز کم مباد * بوسنجاق لرده منقوش
 اولان شیر لر نقشک جمله سی و حرکتی ید ادر و باد نایده ادر کذلک بزم دخی اجساد و اشخاص منزله جمله حرکتی ظاهر و برزده
 متصرف اولان خدا باطن و نایده ادر اولکه نایده ادر بزدن اکسک و جدا اولسون کم کاف فار سینک ضمه سیه قرآت
 اولسه ده معنی صحیح اولور اول خدا که باطن و نایده ادر بزدن غائب اولسون دیمک اولور (مشنوی باد ما و بود ما از دانتست
 هستی) ما جمله از ایجاد دنتست * الهی بزم باد من و بود من یعنی محرکز و وجود من سنک داد و احسانکند ندر باددن
 مراد محرک و مدبر اولان عقل و روح در بزم وجود من جمله یعنی علی الاطلاق کلیله سنک ایجاد ندر * مشنوی *
 لذت هستی نمودی نیست را * عاشق خود کرده بودی نیست را * الهی سن شول قادر مطلق سنکه بوقلغه و ارتق لذتی
 کو ستر دکه یعنی عدمه وجود طعم من اذاقه قیلدک نیست دن مراد بوراده عدم اضافی اولان اعیان ثابته در که
 خارج عالمه اضافله رایحه وجودی استشمام ایلما مشلر دی عده کندی که عاشق ایلشدک ازل از الوده بونده عدم دن مراد

انبیا و اولیایک و عشاق الهی اولان اصفیایک عین ثابتہ لبردرکہ دخی وجود خارجی رایحه سنی استشمام ایلزدن
 اول خدای تعالی بونری ازل آزالده کندی به عاشق ایلشدی * مثنوی * لذت انعام خود را وامگیر * نقل و نبادہ
 و جام خود را وامگیر * الهی کندی ازلی اولان انعام و احسانک لذتی بزدن کیر و طوطمه یعنی دریغ ایتمہ کندی جامکی
 و بادہ کی و نقل کی یعنی عشقه متعلق اولان لذات و تجلیاتی بزدن دریغ ایتمہ (مثنوی) و ربگیری کیست جست و جو
 گذر * نقش بانقش چون نیر و کند * الهی بوفیوضاتی اگر دریغ طونہ سن کیم جست و جو ایلر فی المثل نقش نقاشلہ
 نیجه زور و مقابلہ ایلر یعنی سنکہ فیض و امداد کی امسالہ ایدہ سن بر کسمہ آتی طالب اولہ من و مجرد صور و نقوش
 منزله سندہ اولان مخلوقات سن نیچون بویله ایشلرسنک دیوسنک فعلکہ معارضہ و مقابلہ قیلہ من (می) منکر اندر ما ممکن
 در ما نظر * اندر اکرام و سخای خود نکمر * خداوند ابرہ باقمہ بزمہ نظر ایلہ کندی اکرام و سخاکہ نظر ایلہ (مثنوی)
 ما نبودیم و تقاضا ما نبود * لطف تو نا گفته ما می شنود * الهی بزبوغ ایدک و بزم تقاضا من دخی یوغدی سنک
 لطف قدیم بزم لسان ظاہر من ایلہ سوز یلغماش سر منک مقتضاسنی ایشیدردی و مناجات می یلوردی (می) نقش
 باشد پیش نقاش و قلم * عاجز و بسته چو کود در شکم * خدا یا نقش نقاش و قلم او کندہ عاجز و مقید اولور بطن مادرده
 ککودک عاجز اولدیغی کی * مثنوی * پیش قدرت خلق جملہ بارکہ * عاجزان چون پیش سوزن کارکہ (مثلاً قدرت
 الهیہ نک او کندہ جملہ بارکہ عالمک خلقی سوزن او کندہ کارکہ کی عاجز لر در کارکہ ترکیجه کار کف دید کلریدر * مثنوی
 کاه نقش دیو و کاه آدم کند * کاه نقش شادی و کاه غم کند * اول نقاش حقیقی انسانک وجودی کار کاهندہ کاه
 آدم نقش و کاه شیطان نقش ایلر یعنی کاهی صفت انسانیه ایلہ متصف و کاهی صفت شیطانیه ایلہ متصف قیلر
 کاهی اندہ شادیلک نقش و کاهی غم نقش سن بیدا ایلر * مثنوی * دست فی تادست جنباند دفع * نطق فی تادم زند
 در ضر و نفع * افراد موجودات دن بر فردک الی یوقدرکہ تا کندیدہ خدای تعالی نک موجود قیلدیغی نقش دفعنہ
 الی تحریرک ایلہ و کذلک هر بر سنک نطق یوقدر تا ضرر و منفعت جهتندن دم آورہ یعنی کندی به ضرر کلسہ و یا اتدن
 منفعت دور اولسہ نیچون بوضری کتوردک و اول منفعتی بدن ازالہ ایدوب یئوردک دیوسوز سوزیلہ حقیقتدہ براحد
 بویله دیمکہ قادر و مستحق اولمرتہ کم (لایسئل عما یفعل و هم یسئلون) بومضمونہ دلالت ایلر * مثنوی * تورتقرآن
 بازخوان تفسیر بیت * کف ایزد مارمیت اذرمیت * کر برانیم تیران نہ زماست * ما کمان و تیر اندازش خداست *
 سورۃ انفالده اولان آیتدن مقتبسدر مارمیت اذرمیت و لکن الله رمی وقتاکم حضرت پیغمبر علیہ السلام بقایا لله
 حالیلہ متصف و متخلق اولدیلرسہ جناب عزت فعل رمی اذرمیت دیمکله کاثبات ایدوب و مارمیت دیمکله اندن نفی
 ایدوب و لکن الله رمی قولیلہ ذات بیچوتہ اسنادا یتخی مرتبہ جعدہ مقام تفصیلہ اشارتدر پس رای حقیقتدہ حقدور
 و حضرت نبی علیہ السلام کالتدبر بومقامہ مشایخ قرب فرائض تعبیر ایدر لر پس بوایات شریفہ فی هرید لر لسانندن
 جمیع اشیانک و سالک اولنرک عند سطوة ارادۃ الذاتیہ و التصرف الالہیہ اضمحلال و تلاشی سنہ و انقہار و تغاتی سنہ
 اشارت یئور لر و سنہ بقای حقلہ و ارادت وجود مطلقہ کارکنندہ اولدقلری اشعار ایدر لر یعنی مرتبہ قرب فرایضدہ
 جمیع افعال حقل اولدیغنه شاہد قرآن عظیمدن سن بویتنک تفسیری اوقوکہ ایزد تعالی (مارمیت اذرمیت)
 یئوردی رسولی حقندہ پس حضرت رسولک بومرتبہ سنہ وارث اولان اولیادخی دست حقہ آلت اولوب انلردن ظهور
 ایلن کار حضرت پرورد کردن اولورنتہ کم بیت ثانی بومعنای تفسیر قیلور اکر برنہام اقوال و افعالی قوس وجود مزدن
 رمی ایلسنک فی الحقیقہ اول بزدن دکلدر زیر ابر دست تصرف حقہ کمان کی بز و بوکمانک تیراندازی خدادرکہ
 مرتبہ قرب فرایضدہ قول حقہ آلت اولور پس بوکلمات طیبہ دن جبر شائبہ سی توهم اولنوب آتی دفع ایچون
 بر قاج بیت یئور لر * مثنوی * این نہ جبر این معنی * جباریست * ذکر جباری برای زاریست * زین العرب دیرکہ جبار
 انبیہ مبالغہ دندر معناسی عباد فی امر دن و نہیدن دیلدیکی شیثک اوزرینہ قهر اید یجیدر و قال بعض الشراح
 هو الذی یحمل الخلق علی ما اراد صدوره عنہم علی سبیل الاجبارینہ زین العرب بعض شراح دن ناقلدرکہ انلر دیدیلرکہ
 جبار اول الله درکہ خلقی علی سبیل الاجبار جل ایلر اخلاق و ارزاق دن و اعمال و اجلن و بونلر امثالی احوال دن دیلدیکی
 شیلرک اوزرینہ کہ انلردن صدورین مراد ایلدی معنای بیت یعنی بو ذکر اولن ان اسرار و کفایت تکالیف شرعیہ نک
 اسقاطندن اوزری اولان جبر مذموم دکادر بلکہ بوحقل جبار اجمک معناسیدرکہ تکالیف شرعیہ نک مبناسی
 اولان اختیار جزئیہ بی سلب یا تمزیک عین اختیارده اول جبارک فاعل مختار و مقلب القلوب و الابصار اولسنی
 اشعار ایلر پس اول اللهم جبار لغنک ذکر ی کا تضرع و زاریلک ایچوندرکہ ہمیشہ آتی فاعل مختار یلور (اللهم
 یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلوبنا علی دینک یا الله دیہ سن * مثنوی * زاری ما شد دلیل اضطرار * خجلت ما شد

دلیل اختیار برزم زار بلغمزه اضطراب من دلیل اولد بکه فغان و زار بلیق البتته اضطرابی اولور و برزم بر کاردن خجالتیز
اول کاری اختیار من له ارتکاب ایلد بکمزه دلیل اولدی زبر اجناس حق خلقدن بلا اختیار مع الاضطراب اولان
کاری تعیب و تعییرا تمیز پس بجن برکسه دن بر کار معیوب و نامعقول ظهوره کسه انلردن شرمسار اولسی
دلیل اختیار در زیر بلا اختیار اولان کار عند الله و عند الناس معذور در معیوب دکل * مثنوی * کر نبود
اختیار این شرم چیست * وین دریغ و خجالت و آرم چیست * اگر برزم اختیار من اولییدی بر کار نامشروعی
ایشلد کده حقندن و یا خود خلقدن بو شرمسار اق ندر بو تحیف و خجالت و حیای ندر بو نلر خود اختیاره دلیل ندر
زیر اختیار اولین مثلا حیوانات کبی بر کارک ظهورنده حیف بیفز و شرمسار اولمز زیر استادان بشاکردن
چراست * خاطر از تدبیرها کردان چراست * حضرت خداوند کارائبات اختیار جرییده بر شاهد آخره دخی
شروع ایدوب بیورر که ای اختیار جزوی بو قدر دین جبری اگر اختیار اولسه اوستاد لرشا کردلری بر کار معیوب
ایچون نیچون ز جرم منع ایدر لدی اختیار اولینه خود ز جرم منع بو قدر و خاطری معلم اولنر تدبیر لدن
دوندرمک نیچوندر اختیار اولدنی ایچوندر اگر اختیار اولیوب مضطرب اولسه مضطرب تدبیری دوندرمکه
قصدا اولور میدی * مثنوی * کروتو کوی غافلست از جبر او * ماه حق پنهان شدست در ابر او * بویت معترض طرفندن
اولان سوال اولور که این نه جبر این معنی جباریست یتندن لازم کاور زیر او کلامدن منقهم اولان و جمیع مشایخک
واهل سنت و الجماعت کلماتدن ظهوره کلان بودر که جبر ایکی قسمدبری جبر مذمومدر که سلب اختیار
ایدوب عبد جاد منزله سنده در دیوب خیر و شر اندن نه صد و ایلر سه خداوند درین طائفه مجبره نک جبریدر
و بر قسمی دخی جبر عمد و حد که سلب اختیار ایلر و عبد جاد منزله سنده در دیوب سو باز بلکه معنا جباریتی مشعر
اولور و اسرار قضا و قدردن خبر و بر و جمیع انبیاء و اولیا و علمائک مذهبی اولان جبر او سطر که بو جبره متصف اولین
محموسی و تنویه کیندر (یت) هر آنکس را که مذهب غیر جبرست (نی فرمود کوما تندر کبرست) دید کاری بو جبر عمد و حه
اشارتدر که سرجباریت حقدن پس حضرت خداوند کار بو ایکی جبرک ما بینتی فرق ایلین معترض جانبدن
بر سوال ابر ایدوب بیورر که اگر سن ای معترض اولان کسه غافلدر جبر عمد و حدن اول ذکر اولسان مرید لوطائفه سی
دیر سنک ماه جباریت و سلطنت حق انلر ابر وجودنده پنهان و مستور اولشدر و بونلرک بو کلماتی اهل جبر مذموم
اولد قلرندن ظهوره کلمشدر دیو اعتقاد ایلر سک * مثنوی * هست این را خوش جواب اربش نوی * بکذری از کفر
و در دین بکروی * بو اعتراضه بر لطیف و معقول جواب وارد را کراتی استماع ایدرسن کفر و انکار دین کچرسن و دینه
تصدیق ایدرسن اول جواب بودر که بر قاج ایاتله تنبیه بیورر (مثنوی) حسرت وزاری که در بیمارست *
وقت بیماری همه بیدارست * ای معترض معلومدر که حسرت و فغان خسته و شکسته ملک وقتنده در صحت
و سلامت وقتنده دکلدر و بیمار اق وقتی دو کلی بیدار قدر غفلت و معصیت زمانی دکلدر بو معلوم اولدیه
اول مرید لدخی بو سوزری بغایت سوزلرندن سوزیلدیلر و خسته فراق بار ایکن زار بلیق ایلدیلر بو ایسه اختیاری
دکل بر امر اضطرابدر مثلا خسته نک فغان و زاریسی کبی و خسته لک وقتی ایسه اتباه و حقندن اکام اولق و قنیدر
جرم و گناه وقتی دکلدر ته کم (مثنوی) آن زمان که می شوی بیمار تو * می کنی از جرم استغفار تو * اول زمانده که سن بیمار
اوله سن جرمکدن استغفار ایلر سن (مثنوی) می نماید بر تو زشتی * کنه * می کنی نیت که باز آیم بره * اول شکسته لک
حالنده سکا گاه و خطائک زشتکی کور نور صحت بولورسم یوله کیر و کلم دیویت قبلورسن (مثنوی) عهد و پیمان
میکنی که بعد ازین * جز که طاعت نبودم کار کین * و عهد و پیمان ایلر سنکه بو حالتد نصکره اگر سلامت بولورسم بکا
طاعتدن غیری بر کار مقبول و کزین اولیه (مثنوی) پس یقین کشت این که بیماری ترا * می بخشد هوش
و بیداری ترا * پس یقین و مقر اولدی بو که شکسته لک سکا هوش و اتباه بغشدر سکا (مثنوی) پس بدان این اصل را
ای اصل جو * هر که در دست او بردست بو * فاذا کان کذلک ای اصل معنایی طلب ایلین بو قاعده بی میل که هر کیمک که
دردی و انکساری وارد اول کسه رایحه المشر در جبر حقیقندن و اسرار الهیدن بو خسته مجبور و مکسور اولین اهل
جبر که نفسارینک در سلسکی حالنده مجبور زدی رلر انلر رایحه الهه مشدر * مثنوی * هر که او بیدار تر پردر تر * هر که
او کاهتر رخ زرد تر * درد بیدار لغی و اتباهی مستلزم اولدنی کبی حقندن بیدار اولق دخی با در داولق مستلزم اولور
تنه کم بیورر هر شول کسه که حلق جمال و جلالتدن و تصرف و تقلبندن زیاده بیدار و باخبردر اول کسه زیاده
وردلور هر شول کسه که آتک استغنا و قضا سندن کاهتر دیووزی زیاده اصفردر (کافال علیه السلام) اما علمکم بالله
و انا خشیکم من الله (مثنوی) کوز جبرش اکی زاربت کو * بینش زنجیر جباریت کو) اگر اول اللهم جبرندن یعنی

ارادت بکلیه سندن و کیف مایشاء تصرف و تقلیدند انگاه ایسک نضرع وزاری ابلک کلک قنی که جبر و تصرف حق
مشاهده قیلان کسه نک نضرع وزاری ابلک شانسند ندرته کم انس حضرتتری حضرت رسالتینا هندن روایت
ایدر که اول حضرت اکثر زمانده نضرع برله (یا مقلب القلوب والابصار ثبت قلوبنا علی دینک یا الله) قولنی اکثر
ایدر لردی (فقلت یا بنی الله آمنابک و بما جئت به فهل تخاف علينا قال نعم ان القلوب بین اصبعین من اصابع الرحمن
یقلبها کیف شاء) اگر جبار لک زنجیر نه کند یکی بسته کور رسک جبار لک زنجیرینک کورشی قنی که حق جباریت
و قهاریتی کورن و قبضه قدرتده مجبور و مکسور اولان کسه نک علامتی وارد که بیور لردی * منوی * بسته در زنجیر
چون شادی کند * کی اسیر حبس آزادی کند * زنجیر ده بغلوا اولان نیجه شادی لک ایلر و قن اسیر حبس آزاد لک ایلر
یعنی بسته زنجیر جبار اولان قولر هر کز نفسا یتلری و هواری جهنندن شادی لک ایتزلر و اسیر حبس ارادت حق اولنلر
آزاد لک کی آسوده و فارغ البال اولمز بلکه بنده لری کی افکنده و دردمند اولور لربرمثال آخر دخی بودر که * منوی *
ورقوی بینی که پایت بسته اند * بر قوسر هکنان شه بنشسته اند) مثلاً اگر سن کند یکی کورسک آباغکی بغلنلردر
وسنک اوزر که پادشاهک چاوشلری اوتر مشلردر (منوی) پس قوسر هکنکی مکن باعاجزان * زانکه نبود طبع
و خوی عاجزان) فاذا کان کذلک قن سنده بو حالت و بو واقعه محقق اولدیه سن عاجز اولان مخلوقات اوزره سرهنکلک
ایله زیر که عاجز لک طبعی و خوی اول سرهنکلک ابلک و امر و نهی قیلک دکلدربو محله مفید و مختصر نتیجه بودر که
بر کسه کند و بی بسته زنجیر جبار کورسه و آتی هر حالده کندیده کورن و خلقی دخی بو حالت اوزره بولان عاجز اولان
خلقه حکومت ایلکدن فالور و انلره طعن و ملامت ایلکدن و مسلط اولمقدن بری اولور انکچون جباریت حق
مشاهده ایلین عرفاده بو کونه صفتلر بولمز مکر که امر حقه اوله و یا خود رضای حق ایچون اوله * منوی * چون
تو جبر اوغنی بینی مکو * و رهمی بینی نشان دید کو * چونکم سن کندی نقسکده اول خدانک جبر و اگراهنی کورم سن
دیمه که بن مجبور و مکرهم و اکرانک جبری کند کده کورد کسه کورمنک نشانی قنی جبر و اگراه حق کورمنک نشانی
شاد و خندان اولمق و ناله و افغان قیلقدرد * منوی * درهر آن کار که میلست بدن * قدرت خود راهمی بینی
عیان * امور دنیویه دن هر اول برایشده که سنک اول ایشه میل و ارزول وارد اول ایشه کندی قدرتکی عیان کوررسن
خدای تعالی دندر دیمز سن بلکه بن ایتم دیو تفانرا یلرسن یعنی سنکه حظ نفس و میل قلبه بر کاری اشلیه سن انده
مختار سن مجبور دکلسن و انده قدرت و ارادتکی عیان کوررسن (منوی) درهر آن کاری که میلست نیست خواست
اندران جبری شدی کین از خداست * و شول کاره که میلک بو قدر و طلبک دخی بو قدر انده جبری اولور سن که
بو خدا ندر یعنی کار دینده و آخرته متعلق اولان عمللره میل نفسک اولد بغندن بو کارلرده جبری اولور سن و دیر سنکه
حق تعالی بو کاری اشلر زو بن بو کارلرده جبری اولورم دیر سن و دیر سنکه مجبورم حال بو که بو نفسک اول کارلردن
نفرتیدر بو خسه جبر حق دکلدرد * منوی) انبیاد در کار دنیا جبریند * کافران در کار عقبا جبریند * انبیاء علیهم السلام
دنیا ایشنده جبریلدر یعنی دنیا به طالب و راغب دکلدرد کافر لآخرت ایشنده جبریلدر یعنی آخرته طالب و مائل
دکلدرد * منوی * انبیارا کار عقبا اختیار * جاهلانرا کار دنیا اختیار * انبیاء آخرت ایشی اختیاریدر زبرادندان
نفرت ایشلردر جاهلله کار دنیا اختیار و مقبولدر پس هر کسه که ائک قلبنده محبت دنیا محبت عقبا دن زیاده اوله اول
کسه جاهلان زمره سندن در (م) زانکه هر مرغی بسوی جنس خویش * می پردا و در پس و جان پیش پیش * زیرا که
هر مرغ کندی جنسی جانبیه او چار اول مرغ تن آرده و روح ایلر و ایلر او چار یعنی تن و روحه تابع در روح ته تابع دکلدرد
پس هر کسک روحی نه جنسندن ایسه اول جانبیه کیدرتی دخی کاتبعت ایدر (م) کافران چون جنس سچین امدند
سچین دینار اخوش این امدند * انبیاء چون جنس علین بدنند * سوی علین جان و دل شدند * کل شیء یرجع الی اصله
فخواستجه هر کس اصلی جانبیه آخرالامر رجوع ایلر چونکم کافر لرحمین جنسندن کلدیلر و اجلدن دنیا زندانه
خوش آیین کلدیلر و انبیای عظام علیهم السلام چونکم جنس علین اولدیلر و لهذا جان و دل علین جانبیه کتدیلر
سچین بروزن فعلیلیدی قات برک التند و موضع کتاب بخار در دیمشدر) کما قال الله تعالی کلان کتاب الفجار لنی سچین
وما ادبرک ما سچین کتاب مر قوم) ای کتاب مسطور جامع لاعمال الفجرة من الثقلین و علین فعلیل و زنده اولان علی دن
منقولدر صلحاء ثقلینک خیراتک دیواندر و یا معاء سابعه ده برابرک دقتر اعمالک مقامک اسمیدر (قال الله تعالی
کلان کتاب الابرار لنی علین و ما ادبرک ما علینون کتاب مر قوم یشهدده المقر بون) (منوی) این سخن پایان ندارد
لک ما * باز گویم آن تمامی قصه را * بوالهی سوزلر پایان و نهایت طوتمز ما بزاوول قصه نک تمامی کیرودیه لم * نومیذ
کردن وزیر می یدان را از قص خلوت (منوی) آن وزیر از اندرون آواز داد * کای می یدان از من این معلوم باد * اول

[illegible]

دخامت عیسا به تفرقه و ضرر من ادای پسندن اوتری کوش وینی منی بر باد ایلد کند و سنی دخی هلاله
ایلدی و بر حصه دخی بود که خلوتک تنجیسی موت ارادی اولق لازم درون نفسی سالت اربعین ده کشته قبطق واجب
اولد یغنی اشعار ایلر (منوی) چونکه خلق از صرک او آگاه شد * بر سر کورش قیامت کاه شد * چونکم خلق
اول وزیرک موتدن آگاه اولدی انک قبری اوزره خلعت زار و فغانی * کثر تدن قیامت بری اولدی (منوی)
خلق چندان جمع شد بر کور او * موکان جامه دران در شور او * انک قبری اوزره اول قدر خلق جمع اولدی صاحبانی
یولجیلر و جامه لری بر قییلر اولدی حاله انک غوغا سنده (منوی) کان عدد دراهم خدا نده شمر د * از عرب وزیرک
وزروی و کرد * که اول عددک صایسن هم خداییلور یعنی قابل شمارد کل ایدی هریدن و تر * کدن و روی و کردند
یعنی انده بود طوائف مختلفه جمع اولشدی (منوی) حاله او کردند بر سرهای خویش * در داودیدند در مان جان
خویش * اول وزیرک قبری خاکنی باشلری اوزره ایلدیلر انک دردنی و فراقنک زخنی کندی جانلر شه در مان کوردیلر
(منوی) آن خلایق بر سر کورش مہی * کرده خون را از د و چشم خود رھی * اول خلایق انک قبر شک باشی
اوزره بر آئی کندیلر انک ایکی چشمندن خونه بر یول ایلش ایدیلر یعنی قان کوزلندن آب کبی روان اولدی جمله خلایق
انک درد و فراقندن فریاد و فغانده ایدی هم شاعر و هم کجیلر و هم اولور بوجه احوال انلرک اکال شوق
و محبتی اشعار ایلر * طلب کردن امت عیسی علیه السلام از امر اکه ولی عهد از شما کدامست * منوی *
بعد ما هی خلق * گفتند ای مہان * از امیران کیست بر جایش نشان * بر آید نصکره خلق ایستدیلر ای اولور
امیرلر دن انک برینه نشان و قائم مقام کیدر (منوی) تا بجای او شناسیمش امیم * دست و دامن را بدست او دھیم *
تا او وزیر برینه آنی امام و خلیفه ا کلیه لم دست و دامنی انک الله ویرہ لم یعنی اکالی تسلیم اولم (منوی) چونکه
شد خورشید و ما را کرد داغ * چاره نبود بر مقامش جز چراغ * چونکه آفتاب فلک علم و معرفت اولان بوجهان دن
کندی و انک فراقی بزم دروغ و مزه داغ ایتدی انک مقامنه چراغدن غیری چاره اولمز یعنی ظلمتدن نجات بولم ایچون قائم
مقام خورشید فلک باری بر چراغ لازمدر کذلک چن بودنیادن خورشید فلک حکمت و معرفت اولان مرشد کامل
انتقال ایلسه انک قائم مقامی بر چراغ نورانی لازمدر کظلمت نفسانیه ده قلان سالک لراندن استنار ایدہ لروانی پیشوا
و مقتدا ایدوب طریق حقہ کیدہلر (منوی) چونکه شد از پیش دیده وصل یار * ناتی باید از و مان یاد کار * چونکم
بارک و صالتی کوزار کندن کندی اول یاردن بزه بریاد کار نائب کر کدر که اول یارک و صالتی مذکرا و بونی کورمک
آنی کورمکی افاده قیلہ و بوا کاهر حاله نمائل کاه (منوی) چونکه کل بگذشت و کشتن شد خراب * بوی کلر از که
بانییم از کلاب * چونکه کل کندی و کشتن خراب اولدی کلک رایجہ سنی کیدن بولور کلابدن زیر کلاب کل و کشتنک
نائب منایدر کل و کشتنک مرورند نصکره انلرک رایجہ سنی استین کلابده بولور کذلک انبیا علیہم السلام و اولیای
عظامک مرورند نصکره انلرک اثر و رایجہ سنی طلب ایلین انلرک جابندن خلیفه اولان و ظهوره کلان کسه لک وجودنده
بولور (منوی) چون خدا اندر نیاید در عیان * نائب حقند این پیغامبران * چونکه خدای تعالی عیانه کلز یعنی
محسوس اولوب ظاهر اولمز خلق ایچره بویغمبر لر حق تعالینک نائب و خلیفه سیدر که انلر واسطه سیلہ خلق عالمه
حکم ایلر و انلر لسانتدن بی آدمه علوم و اسرارنی سویلر بس انلرہ تابع اولان همان حقہ تابع اولمش اولور ته * کم
بومعنا یہ اشارت ایدوب بیورلر (م ی) فی غلط کفتم که نائب بامنوب) کرد و بنداری قبیح آیدنه خوب) بویغمبر لر نائب
حقدر دیندرم من حیث الحقیقه بویله دکلدر غلط سویلدم کفنا بله منوبی اکر فی الحقیقه ایکی ظن ایلیم سن قبیح کلور
خوب کلز نائبله منوبی ایکی ظن ایلنک قبیح اولسی اولدر که اولاشرک خفی بی مستلزم اولور و نایا انبیا نک وجودندن
ظهور ایلین احکام حقک اراد قسز انبیا نک کندی مقتضایرندن اولسی اشعار قیلور ثالثا انبیا به اطاعت الله
اطاعت اولمق لازم کلور حال بوکه رسوله اطاعت عین الله اطاعتدر کما قال الله تعالی من بطع الرسول فقد اطاع الله
وانک یدنه بیعت عینله الله یدنه بیعتدر کما اخبر الله تعالی فی سورة الفتح ان الذین یسایعونک انما یسایعون الله خلیفه
مستخلفک عینیدر دید کلری بوجهتند در و حضرت نبی علیه السلام من رأی فقد رأی الحق بیور دقلری بومعنا یہ
شهادت ایدر نظر حقیقت ینلر نظر اولسه نائب ایلہ منوب مایندہ من حیث الحقیقه اثنینیت بوقدر امامن حیث
الاعتبار مرتبه فرقه نظر اخالق ایلہ مخلوق مایندہ فرق و تمیز جو قدر (منوی) فی د و باشد تا و بی صورت پرست) نبی
اولک کشت کر صورت پرست * فی کله سی اولکی یتدن مستفاد اولان معنی اتحادی نبی ایچوندر یعنی نائبله منوب
بر اولر ایکی اولور تاسن صورت پرست سن یعنی مادام که سن صورت بین و تفرقه کرین سن و اول کسه نک او کنده نائب
و منوب بر اولدی بر خلیفه مستخلفک عینی اولدی که صورت عالندن قوز تلوب معنی عالنه نظر قیلدی بس معنا یہ جمع

اینجا اولیا متحرک و صورت نامتین و متعدد اولیای بی تفهیم ایچون بویتلری مثل موقعتده ایراد ایدب یوزرلر
 * مثنوی * چون بصورت بنکری چشم فودست * فو نورش درنکر کز چشم رست * مثلاً چونکم سن
 صورتی بقه سن و یا خود صورت اعتبار به نظر اید سن سنک کوزک ایکیدر سن انلرک نورینه نظر اید که
 اول نور کوزدن بتدی و ظهور ایتدی پس اگر چشم مغزله سنده اولان اییاتک نورینه نظر ایل سنک بلافراق الله
 نوری کورر سن وانلرده اولان ظهوری حقل ظهوری بولور سن اما صورتلرینه نظر قیالور سن حقدن غافل اولور سن
 و بری برندن متفاوت بولور سن * مثنوی * نور هر دو چشم توان فرق کرد * چونکه در نورش نظر انداخت مرده
 هر ایکی کوزک نوری فرق ایل که قادر اولز چونکم مرده چشمک نورینه نظر ایدی یعنی بر مرده صورت چشمه نظر
 ایتوب نورینه نظرایسته اتحاد اییاد اولیای کندی کوزلرندن یلوردی و نائبله منوبک من حیث المعنی
 مقصد اولدیغنه واقف اولوردی دیمک اولور (در بیان آنکه لا تفرق بین احد من رسله الی آخره) بویات ککریمه نک
 تحقیقک سیاتده در که حق تبارک و تعالی سوره بقره نک آنزنده مؤمنلر لسانلرندن حکایه ییوروب دیرلر
 (لا تفرق بین احد من رسله) یعنی مؤمن اولنلر دیرلر برزاتک رسلک ماینی فرق ایلز و رسلک مایننده نه جهتدن
 فرق اولدیغنه و بولور من حیث المعنی فوجهله اتحاد قلدیغنه اشارت ایدوب بویات ککریمه بی تفسیر یوزرلر
 * مثنوی * ده چراغ ار حاضر اید در مکان * هر یکی باشد بصورت غیر آن * فرضاً بر مکانده اگر آن چراغ حاضر که
 هر بریسی صورتده او بر سنک غیری اولور * مثنوی * فرق توان کرد نور هر یکی * چون نورش روی آری بی شکی
 اون چراغدن هر بریسنک نوری فرق ایلک ممکن دکدر شکسز چونکم اون چراغک نورینه توجه اید سن
 بومعنائی تفهیم ایچون بر مثال آخره شروع ایدوب یوزرلر * مثنوی * کر تو صد سبب و صد آبی بشمیری *
 صد غماتیک شود چون بشمیری * اگر سن ظاهرده یوزالم او یوزایوایی صایه سن متعدد اولور چونکم صقه سن
 ذکر اولنسان یوز قالمز جیعا بر اولور * مثنوی * در معانی قسمت و اعداد نیست * در معانی تجزیه و افراد نیست *
 معاینده قسمت و اعداد یوقدر معاینده جزو و قیلق و هر شی فرد افراد اولوق یوقدر یل که عالم معانی و حقایقده
 هر شی متحدلدر معایندن مراد مرتبه وحدانیت و مرتبه الوهیتدر که آنده خدادن غیری یوقدر * مثنوی *
 اتحاد یار با یاران خوشست * پای معنی کبر صورت سرکشست * بارک یار الله اتحادی خوشدر معنی
 یاغنی طوت صورت سرکشدر یعنی موجب تفرقه اولان صورتی ترک ایت و معنی یاغک طوت تا اتحاد حقیقی به
 واصل اوله سن و وحدت مطلقه سرفی بوله سن اگر صورتی نظر ایدر سنک مغایرت و اختلافدن قورتلز سن * مثنوی *
 صورت سرکش کدازان کن برنج * تابینی زیرا و وحدت چو کنج * سرکش اولان صورتی رنجله اریجی ایل
 یعنی معنی عالمندن باش چکی و قلبه تفرقه و دغدغه و بریجی صورتی طاعت و ریاضتله اریجی ایل شول مرتبه به
 دککه مقتضیات صورت و لوازم طبیعتدن خلاص اوله سن حتی اول صورتک تختنده وحدت مطلقه بی کنج کبی
 کوره سن چونکم اول وحدت کتبخه ایره سن غنی اوله سن و تشویش و دغدغه اختلاف و کثرتدن قورتلوب
 صفا بوله سن * مثنوی * ورتونکدازی عنایتی او * خود کدازدای دلم مولای او * واکرای اسیر صورت سن
 تسکی ریاضتله اریقه سن اول اللهک عنایتلری خود ایدر و ایلک مقتضیات محو و نایاب ایلر ای فلان کسه بزم
 کوکام ایلک بنده سیدر ای حرف ندادر منادی محذوفدر که اول اسیر صورت اولان کسه لردن بریدر مولانا بونده بنده
 معناسنه درو بویته حضرت مولانا قدس سره العز بر قرب الهی به وصول ایکی وجهه اوزره اولدیغنه اشارت یوزرلر که
 بریسی کسی و بریسی وهی اوله کسی اولدر که ادای فرایض و نوافل ایل مقتضای صورتدن سالک خلاص اولوب ایلک
 نتیجه سنده قرب نوافل و یا قرب فرایض ظهوره کله وهی اولدر که سالک طاعت و ریاضتله مقتضیات طبیعتدن
 قهارزه قادر اوله میوب و کنج وحدتی بوله میوب عاجز و فقیر فالد قدع عنایات الهیه دن بر عنایت و تقلینک عملنه موازی
 اولان جذبات رحمانیه دن بر جذبه اول سالک ابریشوب انی صورت قیدندن قورتروب کند و لکندن محو و فانی ایلدوب
 کنج وحدته ایصال ایلر (مثنوی) او نماید هم بدله ها خویش را * او بدوزد خرقة درویش را * اول الله کمال لطفندن هم
 کوکل کوزلر نه کوستر کندوبی و فحلی قیالور قلوبه و دیده قلوب عشاق آنی مشاهده قیالور (کما قال الشیخ عبدالله
 محمد بن العزیز رزقه الله بالقلب الصافی جائزۃ کما قال عمر رضی الله عنه رای قلبی ربی و قال علی کرم الله وجهه لا عبد را
 لم اره) اول خدادیکر خارجتدن باره باره اولان درویشک قلبی خرقة سنی که جابر المکسور اولوق ایلک صفتدر خرقة
 قلبدن استعاره و دیکمک ایلک انکساری درست ایتکدن عبارت اولور * مثنوی * منبسط بودیم و یلک جوهر همه *
 بی سروبی پادیم ان سر همه * دو کلیمز بر جوهر منبسط ایلک جمله من اول طرفه بی سروبی پادیلک یعنی جیعا جمله منک

[illegible]

اولان استعداد و فهم درستدر یعنی ای سالک سنگه وحدت وجود نکته لایحه استعداد و فهم صائب طوغمه سن
 کرد که انک استماع و تعلمه اقدام ایتمه سن زیرا نام استعداد سن پس بعد حصول الاستعداد بونکته لری او کرمکه
 اقدام قبیلکدن زیرا استعداد اولان سالککدین واعتقادنه بونکته لر عین ضرر و عظیم خطر در پس کرد که بونکته لری
 استماع ایلکدین کیر و کیده سن و توحید و طاعتله تحصیل استعداد اید سن و بونی سوبیلن عارفه مقارن کاسکسکا
 ضرر و بر منته که تیغ تیزه سپری اولان کسه فارشو کاسه ضرر و بر مدیکی کبی (مثنوی) پیش این الماس بی اسپرمیا *
 کز بریدن تیغ را بود حیا * محصل کلام بوالماس نیلک اوکنه که مراد سر توحید در سپر کله یعنی استعداد سز بلکه
 استاد سز و ارشاد سز بونک فهم و ادرا کنه اقدام قبیله زیرا که تیغ تیزه کسه کدین حیا اولن یعنی تیغ کبی اولان نکات توحید
 سالکک پای اعتقاد فی قطع ایلکدین استصیا قبلز پس ~~کر کرد~~ که احسن چنه مر به سنده اولان بر استاداله
 کتوره سن و انک ارشاد و تربیه سیله کندیکی مرتبه استعداد به توره سن بعده اولیا انک نکاتی و حقیقت آمیز اولان کلماتی
 تعلمه سعی و اقدام ایلیمه سن (مثنوی) زین سبب من تیغ کردم در غلاف) تا که کز خوانی نخواهد برخلاف * بوسیدین
 بن تیغی غلاف ایچره ایلدم بومصرع بیت اولک مصرع نایس سنه علت اولور بویته حضرت خداوند کار حضرت
 مشویده اولان کلام فی پوشیده سوبلرینه وجه و علت نه اید و ~~کنه~~ اشارت بیورر تقدیر معنی چونکم بونیمه
 کسه کدین حیا اولمدی مقرر اولدیمه بوسیدین بن تیغ نکاتی غلاف اصطلاحات و امثال ایچره وضع ایلدم
 تا کم بر ~~کر~~ خوان آنی خلاف مراد اوزره ارقومیه و اعتقادنه ضرر و بر طاعات و عباداتدن و اداب طریقتدن
 بی بهره قالمیه پس بومعارف و اسرارک بیانندن رجوع ایدوب و اول امر انک قصه سنک یساته شروع قیلوب بیورر
 مثنوی * آمدم اندر تمامی داستان * و ز وفاداری جمیع راستان * بر داستانک نه تمام لغنه کلدن راستار جمعینک
 وفادار لغندن اولان داستاننه کلدن بومصرع اوله قید اولور سه معنی بونله دیمک اولور و جا زدر که ما بعدنده اولان بویته
 مرهون اوله پس تقدیر کلام بونله دیمک اولور که بزین داستانک تمام اولسنه کلدن راستار جمعی وفادار لغندن (مثنوی
 کز پس این پیشوایر خاستند * بر مقامش نائی میخواستند * که بووقات ایدن پیشوایر انصکره قالدیلر اول پیشوایر
 و مقتدا انک برینه بر نائب استدیلر * منازعت کردن امر ادرولی عهدی و تیغ کشیدن بر همه کرم (مثنوی) یک امیری
 زان امیران پیش رفت * پیش ان قوم وفاداندیش رفت * اول اسیر لردن بری ایلر و کتدی اول وفادار قومک اوکنه کتدی
 (مثنوی) گفت اینک نائب آن مردمن * نائب عیسی منم اندر ز من * اول امیر دیدی اشته بن اول مر دل نائی یم زمانده
 عیساتک نائی بنم هر وارث نبی اولان ولینک نائب و خلیفه سی معنا اول نبینک نائی اولدیغی مقرر در بواجلدن زمانده
 نائب عیسی علیه السلام بنم دیدی * مثنوی * اینک این طومار برهان منست * کین نیابت بعد از او آن منست *
 اشته بو طومار بنم حجت و برهانمدر که اول وزیرک بکا ویردیک طوماردر که بونیابت اندنصکره بنم ایچو تدر و بکا
 مخصوصدر (مثنوی) ان امیر دیگر آمد از کین * دعوی او در خلافت بد همین * اول برغیری امیردخی بوصولن کادی
 انک دخی دعواسی خلافتده هم بوایدی * مثنوی * از بغل اونیز طوماری نمود * تا برآمد هر دورا خشم جهود *
 قوا لغندن اودخی بر طومار کوستردی تا ایکسینه بیل جهود خشمی کادی یعنی زیاده غضبناک اولدیلر (مثنوی)
 ان امیران ذکر یک قطار * بر کشیده تیغهای ایدار * و اول غیری امیرلر بر قطار اولوب یعنی بری برینک
 آردنجه آیدار و تیغلر چکمشر نیابت و خلافت دعوا سندن اوتری (مثنوی) هر یکی رانغ و طوماری بدست
 * درهم اقتادند چون بیلان مست * هر برینک الله تیغ و بر طومار مست قیلر کبی بری برینه دوشدیلر یعنی جنک
 ایلدیلر (مثنوی) صد هزاران مرد ترسا کشته شد * ناز سرهای بریده پشته شد * اول جنک و غوغا ده نیجه یوزینک
 مرد ترساده لشم اولدی حتی کسلس باشلردن پشته اولدی (مثنوی) خون روان شد همچو سیل از چپ و راست *
 گوه کوه اندر هوا زین کرد خاست (چپ و راستدن قان سیل کبی روان اولدی بوجنکدن طاع کبی هوا ده غبار قالدی
 و هوا کرد دورتله طولدی * مثنوی * تخمهای قتها کو کشته بود * افت سرهای ایشان گشته بود *
 قته لر تخم لری که اول وزیرا کش ایدی انلرک باشلرینک آفتی اولش ایدی یعنی انک مقدما زراعت ایلدیک قته لر
 تخمینک محصولی امر انک و انلرک توابعینک باشلرینه آفت و بلا اولش و بونلری عاقبت جنک و هلاک پراکش ایدی
 * مثنوی * جوزها بشکست زان کان مغز داشت * بعد کشتن روح پاک نغز داشت * انلرک جسدی فی المثل کویا
 جوزلر کبی ایدی جوزلر صندی و اول کسه که مغز طوتدی یعنی نور ایمان و یا خود قلب بر عرفان طوتدی بعد الهلاک
 لطیف و پاک روح طوتدی * مثنوی * کشتن و مردن که بر نقش تنست * چون انار و سیب را بشکستنت * اولک
 و مقتول اولن که تن نقش اوزره واقعدر فی المثل انار و سیب صحت کبیر یعنی نار و سیب وجودی صیقله درونلرینک

حالی ظهوره کلور و کیفیات و جاشنیلری معلوم اولور کذلک ابدان آدمی صندقدنصکره احوال بابلنه سی ظهوره کلور و درونک اسرارای عیان اولور (منشوی) آنکه شیرینست باشد ناردانک * و آنکه بوسیدست نبود غیر بانک (اول نسنه که شیرین و لذیذ در اونا ناردانک اولدی یعنی اول روح که شیرین و لطیفه ناردانک کبی مقبول اولدی و شول کسه که ایچروسی جوریمشد و ولیدن خالی اولمشه دربانک کدن غیری اولدی یعنی آنک انجق صداسی اولدی * منشوی * آنچه بامعنیست خود پیدا شود * و آنکه بوسیدست اورسوا شود * اول نسنه که معنی ایلده در بعد هلاله البدن خود او پیدا و ظاهر اولور و اول نسنه که جوریمشد و اول رسوا اولور * منشوی * و رو معنی گوش ای صورت پرست * و آنکه معنی بر سر صورت پرست (ای صورت پرست یوری معنایه چالش زیر که معنی صورت باشی اوزره قناد در یعنی معنی که ایمان و عرفان و ایقان در صورت باشی اوزره بومعنی بر دولت همدار که موجب سعادت و مستلزم دولت و عنایت در تنه کم عوام ناس قنده پر همابر کسه نك باشی اوزره سایه صالحه موجب دولت و سعادت در اما خواص اولیا قنده صورت باشی اوزره پر معنی موجب دولت و سعادت در بی دولت ابدیه و سعادت سرمدیه استرسلک طالب معنی اولکه معنی صورت باشی اوزره پر همابر کیدر دیک اولور بردن مراد پر همابر اولیوب مطلق قناد معنایه اولوب قوت و قدرت معنایه استعاره اولسه و سره طرف معنایه ویریلوب معنی بویه اولور سه دخی جائز در یوری ای صورت پرست معنایه سی ایلده زیر که معنی صورت طرفی اوزره قوت و قدرت در یعنی قوش قنادی ایلده نیجه پرواز ایلر سه صورت انسانی دخی آشیانه حقیقته پر معنی ایلده پرواز ایدوب و اصل اولور پس طالب معنی اولنلر جاتندن تحصیل معنایه طریق ندر و آنک حصولی نیجه میسر اولور دیک لازم کلدی انلره جواب طریق بقیله بیوررلر (منشوی) همنشین اهل معنی باش تا * هم عطایابی و هم باشی فتا * اهل معنایک همنشین و مصاحبی اول تا انلردن هم عطا بوله سن و هم فتی اوله سن یعنی صاحب قنوت ایمان و عرفانه تازه و طری معنی بر جوان عالیشان اوله سن (منشوی) جان بی معنی درین تن بی خلاف هست هم چون تیغ چوپین در غلاف (تا غلاف اندر بود باقیست) چون برون شد سوختن را التست) معنایه سز جان بوتده خلاف و شکسز غلاف ایچنده آماجدن اولان قلیج کیدر که باقیقدن غیری کاره بر امتیغ چوپین مادام که غلاف ایچره اوله قیقلودر تیغ آهنین اولوق قیاسیله چونک غلاقتدن طشره اولدی و آنک حالی ظهوره کلدی باقی ایچون آلتدر * منشوی * تیغ چوپین را مبردر کارزار * بنکر اول تانه کردد کارزار * جنگ وقتاله تیغ چوپینی ایلتمه جنگ وقتاله کتزدن اول نظر ایلده تا که ایشک فغان و زار اولیه یعنی ای لای اولیان و درونی ذوق عرفان و ایشاندن بی بهره قلان کسه تیغ چوپین کبی اولان روح بی معنای قیامت کارزارینه ایلتمه اول بود نیاده اول روح که نظر ایلده کور که تیغ چوپین کبی بی معنایمیدر و تیغ آهنین کبی بر جوهر و بامعنا میدر تا حین معرکه ده ایشک زار اولیه کرکدر که روح کبی بود نیاده نیجه کره امتحان و اختبار ایلیمه سن تا آنک بامعنی اولمیسی سکا حق الیقین ظهوره کله مجرد ظن و کماله آتی بامعنی زعم اتمه و آخرت جاتنه اول زعمه کتمه تا اول محمله ایشک زاری اولیه و باشکه بلا کلیه * منشوی * کر بود چوپین برود بکر طلب * و بر بود الماس پیش آبا طرب * بود نیاده روح که نظر ایلده کر چوپین منابه سنده ایه یوری غریب سنی طلب ایلده یعنی چوپین و بوسیده کبی اولان روحی ترک ایدوب ماتد تیغ الماس بر روح صاحب فتوح طلب ایلده و اگر الماس اوله ذوق و طربله ایلر و کل (منشوی) تیغ در زردخانه اولیاست * دیدن ایشان شمارا کییاست * تیغ معنی و شمشر حب و ولا اولیانک جبه خانه قلبلرنده در تیغ باطنی اولیان و شمشر ایقان و عرفانی کردن جاتنه قلاده قیلیمان کسه ره کرکدر تنه جان و جناتی انلره و یروب تیغ عرفان و ایقانی انلردن اله و انلری بولا و بیلده و کوره زیر انلری کورمک ای طالب لبر سزله کبریت انجروا کسیر اعظم در نعم کلید کنج دولت دیدن ارباب ولایت و کییای سعادت خدمت اصحاب کرامت در ولیکن هر طالبک بونلری کورمکه لیاقتی یوقدر با خصوصکه بونلره متشبه مقلد قتی چوقدر پس طلبده زیاده صدق کرکدر که بونلرک رؤیتی میسر اوله * منشوی * جمله دانا یان همین گفته همین * هست دانا رجه للعالمین * جمیع دانا روعالم بینار همین بونی دیمشدر همین که وارث نبی اولان دانا و عارف بینا عالم را ایچون رحمتد راصل دانا و وارث انبیاء اولان علماء بالله در که خلیفه مصطفی و خلفاء جمیع انبیاء اوله کما قال علیه السلام العلماء خلفاء الانبیاء و ورثتی اوورثه الانبیاء پس (وما ارسلناک الا رجه للعالمین) ابی که اول حضرتک شان شریفنده نازلدر پس اکا وارث اولان کامل دخی عالمه رحمت اولور (م) کراناری می خری خندان بخیر * تاده خنده ز دانه او خبر * اگر ای طالب برانار الورسلک خنده ایلچی یعنی شق اولوب در و تنده اولان دانه لری ظاهر قلمی انارال تا خنده آنک دانه سندن خبر ویره اناردن عر ادعلی طریق الاستعاره التخیلیه عارف باللهک وجودیدر خنده دن مراد دهانکشا و معنی نما اولدینی حالتدر و دانه سندن مراد اسرار روحی و عقاید و افکار قلبیه در پس بیوررلر که ای طالب اولیا کرانار صفت بریار خدای خریدار

اوله سن دهانکشا ومعنی نما اولان مخزن دردانه اسراری آل که تا آنک اقبساط و تکلمی اسرار دانه لرندن وعقیده سی
خانه لرندن خبر ویره زینهار شول اناری آله که مستور اوله و درون احوالی نامعلوم اوله تا صکر مغبون اولیه سن
و مخدول قالمیه سن (منشوی) ای مبارک خنده اش کو از دهان * می نماید دل چو دراز درج جان * یعنی ای مبارک
شول مبارک خنده می که یعنی شول عارف بر اسرارک دهانکشا ومعنی نما اولسی که اول عارف دهانندن کو ستره درج
جانندن در کبی سر دانی تا گفتار بپروشدن اسرار درونی اشکار قیله و طاب لبرا کاشکار اوله (منشوی) نام مبارک خنده آن
لاه بود * کردهان اوسیا هی دل نمود * نام مبارک خنده اول لاه نک خنده می اولدیکه آنک دهاننده خباثتک
سیاهلغی کورندی لاه دن مراد شول مدعیدر که آنک کلامندن سواد و قسوت قلبی و جهل و ظلمت درونی منقهم اولور
و ظهوره کلور (منشوی) * نارخندان باغرا خندان کند * صحبت مر دانت از مر دان کند * نارخندان یعنی منشق
اولوب دعا نکشا و دانه نما اولان اناری باغی خندان و شادان ایلر زینت باغ اولدییی جهتنندن کذلک نارخندان باغ جنانی
خندان ایلر و کذلک صحبت مر دان الهی سنی مر داندن ایلر بر صحبتک مؤثره اولسی محقق و هر شیء مقاربتک حکمی
اخذ ایلر دید کبری مصدق در مصاحبت اولیا مصاحبت خدایه موصله و خدمت اصفیا قربت مولایه وسیله اید و کی بین
العرفا معهود و موثوقدر (کما قال ابو بکر طه مستانی احبوا الله فان لم تطبقوا فاحبوا مع من یحب الله اتوصلکم
بر که صحبت الی محبة الله تعالی (یت) از در اهل دلان دور مشوای طالب * هر که دور نیست ازین در بختد از نزدیکست
منشوی * کر نوسنک خیره و مر مر شوی * چون بصاحب دل رسی کو هر شوی * ای نامستعد اولان و عدم قابلیتیه
اعتراف قیلان کسه فرضی اگر سن قتی طاش و مر مر اوله سن چونکم صاحب دله ایریشه سن کو هر اولور سن زیرا
اصحاب دلدن اولان اولیا نک نظر لری کی یاد را تکر نظر کسیر تأثیر لری طالبک مس کبی اولان وجود حقیرنی زرخا لاص
کبی عالیقدر و عزت و شرفه صاحب صدر ایملر (منشوی) مهر پا کان در میان جان نشان * دل مده الایمهر
دندوشان * ای طالب یا کلر محبتنی جاتک ایچنده دیک یعنی جان دل کی انلرک محبتنه مقام ایت کو کل قومه
الادخلو شلرک محبتنه قو (منشوی) کوی نومیدی مر و امید هاست * سوی تاریکی مر و خورشید هاست * نومیدلک
محلله سنه کچه ز بر امیدلر وارد یعنی مأیوس و نا امید اوله که حضرت رجالتک طالب اولنلر ایچون الطاف خفیه سی
وارد قرانلق جانبیه کچه خورشیدلر وارد یعنی ظلمت یأس و دورت حرمان جانبیه توجه ایتمه که آسمان ولایتک
آفتاب لری وارد که انلر نور کاملر طاب لبرک ظلمت درونی از االه ایدرلر * منشوی * دل ترادر کوی اهل دل کشد * تن
ترادر حبس آب و کل کشد * کو کل سنی اهل دل محلله سنه چکر تن سنی آب و کل حبس سنه چکر اکر دله تابع اولور سنک
اصحاب دله مقارنت ایلکله دولت ابدی و سعادت سرمدی بولور سن و اگر تن حکمنه اویار سنک آب و کل زنداننده
ذلیل و حقیر قالور سن (منشوی) هین غدا ی دل بده از همدلی * و رو بچو اقبال را از سقبلی * اگاه اول بر همدلن کو کل
غدا سنی و بر پوری دولت و اقبالی بر مقبلدن استه یعنی بر صاحب اقبال اولان اهل کالدن اقبال حقیقی بی طالب اول
و قلب و روحک آنک معارف و اسرارندن غدا و بر دینک اولور (تعظیم نعت مصطفی علیه السلام که مذکور بود
در انجیل) حضرت ملک جلیل اثناء انجیلده حضرت نبی جلیل بعض صفات علیه سنی بیان ایلش ایدی نصرا نیاندن
بر طائفه انجیلک قرآنی وقتنده حضرت رسولک انجیلده مذکور اولان نعت شریفنه تعظیم و تبجیل ایلر لردی
اول حضرتک نام شریفی بر کاتیله و آنک نعتنه تعظیم و تبجیل ایلد کبری سیبیله هلاله صوری و معنویدن حق تعالی
انلر خلاص و نجات میسر ایلدی نه کم بونلرک حالی و تعظیم ایلد کبری واسطه ایله بولد قلری مر تبه نک نتیجه و مآلنی
نظمه کتورب سورلر * منشوی * بود در انجیل نام مصطفی * ان سر یغمبران بحر صفا * مصطفی علیه السلام
نام شریفی انجیلده و ارایدی اول یغمبرلرک سروری صفا بحر تنک نامی و ارایدی * منشوی * بودد کر حلیها و شکل او
بودد کر غز و و صوم و اکل او * اول رسولک شکلر تنک و حلیه لر تنک ذکر و ارایدی حلیه زینت معناسنه در اما بونده
شکل ظاهرا وزره مشاهده اولنسان صفاتندن عبارت اولور انجیلده آنک غزاسنک و صوممنک و اکل و شرینک ذکر و
وارایدی * منشوی * طائفه نصرا نیان بر ثواب * چون رسیدندی بدان نام و خطاب * نصرا نیلرک بر طائفه سی
نوایدن اوتری چونکم اول نام شریفه و خطاب لطیفه ایریشور لردی یعنی او قبول اسم شریفانه و اوصاف لطیفانه
کاسه لر (منشوی) بوسه دادندی بران نام شریف * و رونم اذندی بدان وصف لطیف * اول نام شریفه بوسه و بر لردی
یعنی او بر لردی اول لطیف و صف اوزره بوز قور لردی و بوسه و بر لردی یعنی آنی تعظیم اوزر لره سور لردی * منشوی
اندرین قتنسه که کفتم ان گروه * ائمن از قتنه بدند و از شکوه * بوقتنه ده که بن دیدم یعنی وزیرک قتنه سنده امر آنک
قتالنده و جهلانک مقتول اولاننده که بوقتنه و قتالی مقدماد کرایلدم اول تعظیم نام مصطفی علیه السلام ایلن کره

قتنه دن وشکوه دن * منثوی * امین از سر امیران و وزیر * در شاه نام احمد مستحیر * امیر لک و وزیر لک شدند
 امین و سالم احمد لک نام شریفی پناهنده مستحیر اولد بلر یعنی امان بولی و محفوظ اولیبی اولد بلر دیناده هلاک اولد دن
 و آخرتده جهنمه کر مکدن نجات بولد بلر یهود و نصاری فرقه لریک ایچنده بر فرقه ناجیه وارد کره انلر دخی فرقه ناجیه
 اسلامیبه کبی دیناده قهر الهی ایلر هلاک اولر لر و آخرتده دخی ناره دخول قیلر لریکته کم بو حدیث شریف بو مضمونی مؤید
 اولور بو معناه شهادت قیلور (قال علیه السلام افترقت اليهود فی روایه اخرى تفرقت اليهود علی احدی و سبعین فرقه
 کلهم فی النار الا واحده منهم) نصاری قومنک تفرقه سنه سبب ابتدا بوذ کراولتان بولیس نام وزیر اولشدر که بونلری
 دوازه طومار سیبیل اولاون ایکی فرقه قیلندر بعدده بواون ایکی فرقه یتیم بر فرقه اولشدر بونلرک کلیسیا اگر
 یهودی و اکثر نصارادن اهل ضلالت و اصحاب غوایتدر دیناده قهر له هلاک اولق و آخرتده ناره دخول قیلق
 مقرر در الا بونلردن شول بر فرقه لرد کل که توبه و انجیلده حضرت مصطفایک نام شریفی و نعت اطیفک کوروب تعظیم
 ابتدا یلر و انک نبوتی و شرعی مصدق اولد یلر ته کم نصارادن بو گروه ناجی اول حضرتک نام شریفه تعظیم
 و نعت لطیفه تکریم ایلر کبری سیبیل کندی زمانلر زنده اولان قن و هلاک کدن امین اولد یلر و نیجه دولت صوری
 و معنوی به وصول بولد یلر ته کم یورر لر * منثوی * نسل ایشان نیز هم بسیار شد * نور احمد ناصر آمد یار شد * انلرک
 نسلی دخی بسیار اولدی احمد لک توری بونلر ناصر کادی یار اولدی * منثوی * وان گروه دیگر از نصرائیان * نام احمد
 داشتندی مستهان * و نصرائیلردن او بر غیر طایفه احمد لک نام شریفی خوار و مستهان طور لر دی * منثوی *
 مستهان و خوار کشتند از قن * از وزیر شوم رای و شوم قن) اول طایفه قتنه لردن که انلر واقع اولدی خوار و مستهان
 اولد یلر شوم قنلو و شوم رایلو و وزیردن یعنی رأی شوم رفی نامبارک اولان وزیرک قتنه و فسادندن خوار و مستهان
 اولد یلر (منثوی) هم محبط دینشان و حکمشان * از بی طومارهای کزیشان * هم انلرک دینی و انلرک حکمی
 محبط و منوش اولدی نام شروع و کزیشان طومار لردن اوتری * منثوی * نام احمد انجین باری کشد * تا که نورش
 چون نکهداری کند * حضرت احمد لک نام شریفی بونک کبی معاوت و یار یلک ایلر تا کم اول حضرتک نور شریفی
 نه کونه * که دار و حافظلق ایلر بوندن قیاس ایلر * منثوی * نام احمد چون حصاری شد حصین * تاجیه باشد
 ذات ان روح امین * حضرت احمد لک نام شریفی چونکم محکم و قوی بر حصار اولدی که اکامع التعظیم تحصن ایلر
 قن و محن صوری و معنوی نجات بولدی اول روح الامینک ذات شریفی تانه من تبه حصن حصین اوله بوندن
 فهم ایلر * منثوی * بعد ازین خونریز در مان ناپذیر * اندر افتاد از بسای آن وزیر * بودر مان قبول ایلر
 خونریز در نصکره یعنی چاره و علاج قبول ایتمین فان دو کبی شاه جهود و نصکره که اول وزیر بر ترزیرک بلا و مکرندن
 طریق مستقیمدن آشغه دوشدی بو یتیمک مستعجه صحیح سکوت افاده ایلر نتیجه سی بعد ایلر اولان یتدر
 (حکایت آن پادشاه جهود دیگر که در هلاک دین عیسی علیه السلام سعی نمود * منثوی * یلک شه دیگر
 ز نسل ان جهود * در هلاک قوم عیسی رو نمود * اول جهود شاهنک نسلندن بر شاه دخی عیسی پیغمبرک
 قومنک هلاکته یوز کوستردی یعنی اولکی شاه کبی بوشاه دخی قوم نصاری هلاک ایتمک توجیه ابتدا دی (منثوی)
 ککر خبر خواهی ازین دیگر خروج * سوره بر خوان و السماء ذات البروج * و السماء ذات البروج اون ایکی برج
 صاحبی اولان سما حقیقون (والبوم الموعود) دخی قیامت کونی حقیقون (و شاهد و مشهود) اهل تفسیر شاهد
 و مشهوده چوق معنی و بر مشلدر شاهددن مراد حضرت محمد صلی الله علیه و سلم اوله و مشهوددن مراد امتی اوله
 و یا شاهد امت محمد و مشهودام سالفه و یا خود شاهد الله تعالی و مشهود خلایق و یا شاهد کراما کاتین و مشهود
 بنی آدم الی غیر النهایه معنی و بر مشلدر اما اهل تحقیق شاهددن مراد وحدت ذاتی عین جمعه مشاهده قیلان کسدر
 و مشهود ذات احدیتدر دیمشدر و تکبیر لری تعظیم ایچون در تقدیر کلام دخی شول مشاهده ذات حقیقی ایدن عارف
 حقیقون که آنک قدر عظیم اللهدن غیر ادرک ایده من و مشهود اولان ذات واجب الوجود حقیقون انک
 عظمت کبریا سنه عقول و افهام طاقث کتوره من (قتل اصحاب الاخدود) جواب قسمدر لقد تقدیر ایتمکله
 یعنی اشیاء مذکوره حقیقون لقد لعن قوم قریش کمالعن و قتل اصحاب الاخدود یعنی تحقیق ملعون و مقتول اولدی
 اصحاب اخدود و انددد الشق العظیم فی الارض اخدود یرده اولان شقوقه دیر لر (النار) بدل اشتعال راخدوددن یعنی
 قتل اولدی اصحاب نار (ذات الوقود) صفتیدر نارک یعنی اوله نار که لهب و اشتعال صاحبیدر (اذ هم علیها قعود
 اذ ظرفیه در قتل نک ای قتل حین احر قوا بالنار هم بو کفار علیها نارک حوالیسنده قعود جالس اولد یلر کسیر اوزره و هم
 بو کفار اخدود (علی ما یفعلون بالمؤمنین) مؤمنلر عذاب لردن و احر اقدن اشد کبری شینه شه و حاضران و مشاهده

کان ایدیلرس حضرت خداوند کار اصحاب اخذ و دلحالی بو محله بیان ایدوب بیوررلا کر بوغیر خرو جدن خبر
 استرایسک یعنی ذونواس یعنی نام شاه جهودل خرو جنگ خبر فی طلب ایلر ایسک (والسما اذات البروج) سوره سنی اوقو
 یعنی بوسوره ده بوشاهک قصه سنه اشارت وارد در که قصه سی مشهور و اکثر تفاسیرده مسطور در (مننوی) سنت بد
 کز شه اول براد * این شه دیگر قدم بروی نهاده * شاه اولدن سنت سیته که طوغدی بوغیری شاه هم انک اوزرینه قدم
 قودی * مننوی * هر که او نهاده ناخوش سنتی * سوی او نفرین رود هر ساعتی * هر شول کسه که اول بر ناخوش
 سنت قودی و بر بدعت و قبیح طریقت احداث ایستی هر بر ساعتده آنک جاتنه نفرین و لغت کیدرنته کم بو حدیث
 شریف بو معنایه دلالت ایدر (قال علیه السلام من سن سنة حسنة فله اجرها و اجر من عمل بها من سن سنة سيئة
 فله جزاؤها و جزا من عمل بها مننوی * نیکوان رفتند و سفته ایماند * و زلیمان ظلم و لغتتها ایماند * اولر
 بو عالم دن کتدیلر و انلردن لطیف خصلت لر قالدی و لثیم و ذمیم اولان ادا نادن ظلم و لغت لر قالدی * مننوی * تاقیامت
 هر که جنس آن بدن * در وجود آید بود رویش بدن * قیامتده دکن هر کیم اول بد لر جنسی وجوده کله انک میل
 و بوجهی انلره اولور الجنس الی الجنس میل دینشدر * مننوی * رلر کست این آب شیرین و آب شور * در خلایق
 می رود تا نفخ صور * بو طلو صور و آجی صو طمر طمر در که ابکیسی بری برینه مختلط اولر خلایق ما بیننده نفخ صور
 دکن کیدر آب شیریندن مراد اخلاق حمیده و اوصاف حسنه و طاعت و عدالت و علم و حکمت و بونلر امثالی خصلتدر
 و آب شور دن مراد اخلاق ذمیمه و اوصاف سیئه و افعال ردیه و ظلم و معصیت و جهل و غفلتدر و بونلر امثالی قبا حتدر
 * مننوی * نیکوانرا هست میراث از خوشاب * المجه میرا نست اورثنا الکتاب * سوره فاطرده بو آیتدن مقتبسدر
 ته کم بیوررلا (ثم اورثنا) اند نصکره بر اعطا ایلدک یا محمد (الکتاب) قرآن عظیمی بعد الوحی (الذین اصطفینا من عبادنا)
 شول قولر مه که سنک امتکدن بر انلری کزیده و اصطفا ایلدک (فهم ظالم لنفسه) پس بونلردن بعضی ظالم لنفسه در
 (ومنهم مقتصد) و بونلردن بعضی خیرات و سیئات ما بیننده متوسطدر (ومنهم سابق بالخیرات) و بونلردن
 بعضی سابق بالخیرات در (قال المحققون الظالم المقلد والمقتصد المحقق والسابق الراصل وروی عن النبی کلهم
 فی الجنة) معنای بیت نیکولره و خوش خولره میراث خوشابدن اولدی اول نه میراندن * برثنا الکتابدیر یعنی نیکولره آب
 خوشدن اولان میراث نه میراندن در رسک خدای تعالی عبادندن بر کزیده ایلدیکی بنده ثرینه کتاب کریمی و قرآن عظیمی
 میراث و بر مسیدر که حضرت قرآن اوصاف هر سلین و اخلاق سلف صالحینی بونلردن ماعدانجه عجا ئب
 و غرائبی جامع بر کتاب مبین در که حق تعالی حضرت تری امت * بددن بواج طائفه * بو خوشاب ککی اولان کتاب
 مستطابی میراث قیلشدر * مننوی * شد نیاز طالبان ارشکری * شعلها از کر * ریغامبری * اگر فکر و نظر
 ایلرسک طالب حق اولنلر نیاز و احتیاجی بیغمبرلک کو هر نده شعله لر اولدی و حق تعالی بیغمبره منسوب اولان
 شعله لر دن طالبلره نیاز و تضرعی میراث قیلدی * مننوی * شعلها با کوهران گردان بود * شعله ان جانب رود هم
 کان بود * شعله لر کوهرلره دونی اولور زیرا کوهر اصل و شعله انک فرعیدر و فرع اصله تابعدر کذلک نیاز طالبانکه
 شعله کوهران کیدر بیغمبره منسوب اولان نور نبوته تابع وانک اطرافنی طائفدر شعله اول جانبه کیدر هم معدن
 اولور که انک معدنی جوهر در بونده مراد نور نبوتدر که طالبلرک شعله نیازی و پر نور و سازنی اصل و معدنی اولان
 نور نبوی به عائد اولور دیکدر بو معنای تو ضیح ایچون خانه لوده عاریتی اولان نور شمسی تمثیل ایدوب بیوررلا * مننوی *
 نور روزن کرد خانه می دود * زانکه خوررجی بیرجی می رود * مثلاً روزنک نوری خانه انک اطرافنه دیر یعنی روزنده اولان
 آفتابک نوری خانه انک حوالیسنی دور یا یزیرا که آفتاب بر بر جدن بر برجه کیدر چونک آفتاب بر بر جدن بر برجه کیده
 و بر بردن بر برجه حرکت ایدم انک نوری دخی اکابیعیت ایل حرکت ایلر زیرا آفتابک نوری آفتابدن جدا اولر و کذلک شعله لر
 جوهر لر دن جدا اولر پس انوار دل طالبان دخی انلرک خانه قلبنده * و رایلر آفتاب نبوته تابعدر که اندن جدا اولر
 و بو خانه قلوبده اولان نورلرک حرکت و دوری آفتاب نبوت و حقیقت محمد بنک مقتضا سنه کوره در که طالبان الهی
 ایل حقیقت محمد بنک ما بیننده من حیث المعنی اتصال وارد در که انک خاصیتی و حکمی بونلرک باطننده مؤثر اولور و بونلرک
 باطنی دخی انک خاصیت و حکمیه منصف و متأثر اولور پس آفتاب حقیقت محمد بنک من حیث المعنی قلوب طالبینده
 متأثر ایلدیکنه انجم ظاهره انک وجود اناسده تأثیر ایلدیکنی مثال ابراد ایدوب بیوررلا * مننوی * هر که با اختران
 سوستکست * مر و رابا اختر خود هم نکست * مثلاً هر کیم که بر کوکب ایل اتصال و مناسبتی وارد اول کسه به
 کندی اختر یله یله یلک لک وارد یعنی کوکبک خاصیتی اول کسه ده ظاهر اولور و اول کسه انک خاصیت و حکمیه متأثر
 و منفعل اولور * مننوی * طالعش کر زهره باشد در طرب * میل کلی دارد و عشق و طلب * اول کسه انک طالعی اگر

زهره اوله طریقه اول کسه میل کلی و عشق و طلب طو تار یعنی عیش و طرب ایلمکه کلیله میل و محبت و طرب ایلم
 * مثنوی * و بود می یخی * خوریز خو * جنگ و بهتان و خصومت جوید او * واکر می یخه منسوب خوریز
 خویلو بر کسه اوله اول کسه جنگ و بهتان و خصومت است که آنک طالعنک مقتضایی بود و روقس علی هذا خواص
 سائر الکواکب پس کواکب صورتیک تأثیر بی یور قاج بیتله تفسیر ایندکد نصکره کواکب معنوی نیک تحقیقنه
 شروع ایدوب بیور لر * مثنوی * اخترانند از و رای اختران * کاحترق و نحس نبود اندران * بو اختران ظاهره نیک
 و راستند فلک ذات الهی ده اختر لر وارد که اول اختر لر ده زوال و نحوست اولمز بو اختر لر دن مر ادا و صفات الهیه در
 و تأثیراتی مستقلا کاسناد ایلیندر کافر اولدیلر اما بو اختر لر اسناد ایلیندر مؤمن و عارف اولدیلر نه کم زید بن خالد جهنی
 روایت ایلمکه بر کون حضرت رسول علیه السلام صلوة صبحی قیلد قد نصکره اول کیجه یغمه و ریغمشدی ناسه التفات
 ایدوب بیور دیلر که (هل تعلمون ما قال ربکم قالوا الله ورسوله اعلم قال صلی الله علیه وسلم قال الله تعالی اصبح من عبادي
 مؤمن بی کافر بالکواکب فاما من قال مطرنا بالکواکب فذلک کافر بی مؤمن بالکواکب واما من قال مطرنا بفضل الله
 ورحمته فهو مؤمن بی کافر بالکواکب پس اختران ظاهری حقیقه مؤثره ییلن کافر در و اختران اسماء و صفاتی
 مؤثره ییلن مؤمندر که بو تأثیر الیهک صفاته اسناد ایلیندر مطرنا بفضل الله ورحمته دیندر در * مثنوی * سایر ان
 در اسمائیهای ذکر * غیر این هفت آسمان نا-ور * و کواکب اسماء و صفات سایر ده در فلک الهیه که اول بو هفت
 آسمانک غیر در و بو سموات سبعة نیک حاکمدر (کما قال فی دیباجة الجلد الثالث الفلک النورانی الرحانی الدری حاکم
 علی الفلک الدخانی الکری والشهب الزاعرة والسرجه المنيرة * مثنوی * راسخان در تاب انوار خدا * فی بهم پیوسته
 فی از هم جدا * یعنی اول اختران الهی که اندن مر ادا و صفات ربانیدر ثابته و راسخه در خدای متعالک ذاتک
 انوار نیک تاب و ضیاء سنده که من بعد بو کواکب اسماء و صفات ده از لا و اید از و ال تغیری طاری اولمز مثلاً بر سبیل
 بر صفت کیدوب آنک برینه بر صفت دخی کلز رحمتی از لیدر که دخی از لیدر و محلول و کرحتی و غضبی کبی کاه
 کلوب کاه کتمزیر اذات الهی حوادث دکلدر و بو صفات الهیه شجوی نه بری برینه متصلدر و نه بری برندن جدا در بری
 برینه متصل اولماسی اولدر که مثلاً هر براسم من حیث الاثار و الاحکام بری برندن منفصلدر نه کم معزضه مذل
 و ماذع مخالف معطیدر اما موصوف بر اولدیغی اعتبار یله بری برندن جدا و منفصل دکلدر مثلاً معزذات من له
 الاعزاز در کذلک مذل دخی نه اول ذات من له الاذلالدر بو جهت در که صفات الهی عین ذات دکلدر و غیر دخی
 دکلدر لاهی هی و لا غیر هادر * مثنوی * هر که باشد طالع اوزان نجوم * نفس او کفار سوزد در رجوم * هر شول
 کسه نیک که طالع اول نجوم اسماء الهیه دن اوله آنک نفسی کفاری احراق ایلمر رجوم و طرد ایلمکده مر ادا آنک
 نفسینک نوری کفر و کافران سوزان ایلمر دیمک اوله علی تقدیر المضاف و یا خود علی طریق الغزا و الجهاد کفار
 پرفسادی اهلک ایلمر دیمک اوله و یا خود آنک نفسی کفار نفسی یعنی نفسک مبالغه ایله اولان کافر لکرتی بقا و بنیاد
 کفرنی بقدر دیمک اوله اما بو محله بر سوال کلور که اول سوال بودر عند المحققین جمیع عالم و آدم مظهر اسماء و صفات خدای
 ذی الکریمدر پس هر کسک طالعی اندن اولور اوله اولیجق بعضی دن بعضی کاتخصیص ایلمک نیجه راست کلور
 جواب بودر که مر ادا اسماء حسنادر بو خسه جمیع اسماء کلیه دکلدر * مثنوی * خشم می یخی نباشد خشم او
 منقلب رو غالب و مغلوب خو * منقلب رو مغلوب خو و صفت ترکیبدر لر و مصرع ثانی می یخه قید و صفت اولمده
 قابلدر و او ضمیر نیک مرجعی اولان کسه به دخی قید و صفت اولمق ممکندر علی کلا التقديرین معنی بویه دیمک اولور که اول
 مظهر اسماء الهی اولان کسه نیک خشم و غضبی می یخه منسوب اولان خشم نفوس عوام کبی دکلدر که او می یخ منقلب
 بو رجیدر صور تا غالب و معنای مغلوب خودر زیر غلبه و تأثیر حقیقه نفسندن دکلدر و غلبه و قهرنده دوام بو قدر
 کندیدن ضعیف اولان عوامه غالب اولوب تأثیر ایدر باذن الله کندیدن شریف اولان خواصه غالب دکلدر بلکه
 انلره نسبتله مغلوب خودر و مصرع ثانی مرجع ضمیره تیدار لور سه معنی بودر که مظهر اسماء اولان کسینک خشمی
 خشم می یخی اولمز بلکه خشم الهی و غضب ربانی اولور که اول مظهر اسماء الهی اولان کسه منقلب رو در و حقیقه
 غالب و بحسب الظاهر مغلوب خودر که اولیاء الله صفتی و احوالی بویه در * مثنوی * نور غالب ایمن از نقص عشق
 * در میان اصبعین نور حق * نور غالب که مظهر اسماء اولان اولیاء الله نوریدر نقص و ظلمندن ایمندر و حق نور ذاتک
 اصبعینی ماینده منقلبدر که اول اصبعین دن مر ادا اولان صفتین متقابلین در اعنی جلال و جمال * مثنوی *
 حق فشاندر نور را بر جانها * مقبلان برداشته داماها * و ان تثار نور را و ایاخته * روی از غیر خدا بر نافته * بوییت سوال
 مقدره جوابدر کان دیمک لازم کادیکه اول نور غالبه و اصل اولنلره وجهله و اصل اولدیلر بونده سعه یله می بولدیلر و یا خود

ازل ازاده می حاصل قیلد یارب بیورر لر که حق سبحانه و تعالی اول نوری رش ایلدی ارواح اوزره (کمال علیه السلام ان الله خلق الخلق في ظلمته ثم رش عليهم من نوره فمن اصابه من ذلك النور اهتدى ومن اخطاه ضل عن سواء السبيل یعنی تحقیق الله تبارک و تعالی خلقی ظلمت عدمه خلق ایلدی اندنصکره یونلرک و وحلرینک اوزرینه اسما و صفاتی نورندن نورمما جدی مقبلان الهی و مقبولان ربانی دامن استعداد لرکی کویا یوقار و قالد یروب اجد یلر اول نثار اولان نوری هر کس استعدادی مقداری کیر و یولمشدر و یوزنی خدادن غیری دن دوند ر مشدر و مهتدی اولمشدر یعنی اول نور مر شوشی یولمق واسطه سیله ماسوادن اعراض قیلش و من کل الوجوه خدای تعالی به متوجه اولمشدر * مثنوی * هر کس را دامن عشق نایده * زان نثار نوری بهره شده * هر شول کسه نک که عشق و محبت به منسوب دامن استعدادی اولدی اول نثار اولان نور الهی دن بی نصیب اولدی و یونیده ضلالتده قالدی (مثنوی) جزوها را رویه اسوی کست * بلبلانرا عشق بازی با کست * بوییتلرک ما قبله مناسبتی سوال مقدره جواب اولمقله اولور دیمک اولور که دامن عشق اولمین یوعالمده کسب دامن عشق ایلوب اول نوره متوجه اولوب اندن با بهره اولسه قابل دکلیدر بیورر لر که قابل دکلدر زیر اجزولر یوزلری کلینک جانبیه در پس بر کسه نک جانبیه که نور هدایتدن بر لعه اوله اول نور کلینک جزوی کبی و ضیاء اصلینک فرعی کیدر کل شیء بر جمع الی اصله فخوا سنجه اول جزو کندی کالی جانبیه متوجه درینهم ماده مناسبت تامه اولد یغندن اوتری مثلاً بلبلانک عشق باز لقی کله در زیر اکل ایله بلبل مایینده مناسبت وارد در پس اول مر شوش اولان نور الهیه دن هر کم ازاده با بهره اولد یسه بلبلک کله عشق کبی جناب حقه عاشق اولان جزولر کله توجهی کبی توجه قیلوب مهتدی اولدی و یونک خلافی اولان ضلالتده قالدی و اهل جهنم اولدی * مثنوی * کاورارنک از برون و مر در * از دورن دان رنگ سرخ و زرد را * رنگهای نیک از خم صفاست * رنگ زشتان از سیاهان به جفاست * بوییتلرک دخی ما قبله مناسبتی سوال مقدره جواب اولمقله اولور اول سوال بودر که اول نثار اولان نوری یولان کسه ایله یولمین کسه نک بشره زنده رنگلری و علامتلی ندر بیورر لر که کاولر رنگ کنی برون و مر دنگ رنگ کنی و سرخ و زردنی در و نندن ییل که انسان اله جه سی در و نندن حیوان اله جه سی برون دند دید کاری مشهور مشدر یورنکلر که اندن مر ادا خلاق حمیده و اوصاف پسندیده در خم صفادندر یعنی صفت لطیفه و جمالیه کوی ننددر و زشتلرک رنگی یعنی کافر و فاسقلرک لونی ضلال و مکرک سیاه چرک و صومندندر سیاهان به جفا ضلال و مکر حقندن استعاره اولور نه کم خم صفا صفت لطیفه و جمالیه دن استعاره در * مثنوی) صبغة الله نام ان رنگ لطیف * لعنة الله بوی این رنگ کثیف * اول رنگ لطیف نک نامی الله بویه سیدر که اول نور مر شوش محلی اولنلری جناب حق ایمان و عرفان و هدایت و توحید رنگیله منصف قیلدی و بوی کثیف و قبیح اولان رنگ کفر و ضلالتک رایحه سی اللهک لغتی یعنی اول کسه بی رحمت و قریبندن طرد و تبعیدی در * مثنوی * آنچه از دریا بدریا می رود * از هم انجا کامد انجای رود * جزوها را رویه اسوی کست * بیتی توضیح و تفسیر در تقدیر کلام جزولر کلری طرفنه سفر ایدر اول نسنه که دریادندر دریا به کیدر زیر اکل شیء بر جمع الی اصله مقتضاسنجه هم اندن کلدی هم اکا کیدر کرچه نیچه مر آب و مقاماتی سیر قیلور سه ده و اسامی کثیره ایله مسمی اولور سه ده آخرالامرینه معدن و مرکزیه کیدر کرنوری و کرناری و کبری و اکبر بخاری هر نه دن کاد یسه اکا رجوعی محققدر مثلاً حرارت شمس واسطه سیله بخاردن بخار مر تفع و متصاعد اولور و بعد التصاعد ابخره ارضیه ایله مر کب اولوب متراکم اولد قده محباب دینور و برودت هوا واسطه سیله متقاطر اولد قده قطرات امطار اطلاق اولور و بر بریه کلد کده و اجتماع قیلد قده سیل و جوی تسخیم قلی نور پس بوقدر مر اتی سیر قیلد قدنصکره و اسامی کثیره ایله مسمی اولد قدنصکره ینه مر کزی جانبیه میل و رجوع ایلر کذلک ارواح انسانی با بحر شیرین جمالیه و با بحر تلخ جلالیه و قهریه دن ظهوره کلور و اطوار مر آب و جودی سیر قیلور آخرالامرینه مر کز و مدار نه راجع اولور * مثنوی * از سر که سیله های تیزرو (وزن ما جان عشق آمیزرو) بوییت ما قبلنده اولان ینته تمثیل ایچوند ر یعنی مثلاً طاع باشند تیزرو سیلر نیچه در بزم تلمیذن عشق آمیز یور یی و محبتله مختلط کید یی جانلر بویه در که دریای وحدت جانبیه بر بریده قرارا تمیوب مر تبه خاکدن و کوه مغاص کدن مکان طو تمیوب جریان و سریان ابدوب و اصل اولور (اتش کردن پادشاه جهود و بیت نهادن پهلوی اتش که هر که این بت را * سجده کنند از اتش برست * آن جهود سلک یسین چه رای کرد * پهلوی اتش بتی بر پای کرد * اول سلک جهودی کورنه فکر ایلدی اتش یاشده بر بتی آباغ اوزره ایلدی (مثنوی) کانکه این بت را سجد آورد برست * ورنه آرد در دل آتش نشست * و دید یکه اول کسه که بویته سجده کتوره آتشدن قورتلدی و اگر بویته سجده کتور میه آتشک ایچنده اوتردی * مثنوی * چون سزای این بت نفس ابداد * از بت نفسش بتی

دیگر زاده چونک اول کلب جهود بوبت مشابه سنده اولان نفسک لایقنی و مر ادنی و پردی بعض نسخه ده نوشته داد
واقع اولمشد بوبتقدیر اوزره معنی اول کلب جهود بونفس بتنک امر الهی اوزره سزاسنی و برمدی تنک نفسی بتندن
برغیری بت طوغدی * مننوی * مادر بنهات نفس شماس * زانکه این بت مارو آن بت ازدهاست * النفس هی
ام الاصل نام قولنک مضمونجه بتلک اناسی سزلک نفسک زبیدر زیارت پرستامک و جمیع هوا و ارزو و مستلک معدن
اصلی نفسد زبیرا و صوری اولان بت مار مشابه سنده و بومعنوی اولان نفس بتی مانند اوزره ادر و لهذا قبل النفس
هی الصنم الا کبرماری اولدرمک نیجه یسیر و ادرهای اولدرمک نیجه صعب و عسیر ایسه سائر بتلری ازاله ایتمک ماری
هلاک ایتمک کی آسان و یسیر اما بت نفسی اولدرمک ادرهای اولدرمک کی صعب و عسیر در پس خارجه اولان
بتلک نفس بتی اصل و معدنی اولدیغنی تفهیم ایچون چقهما قله طاشی تمیل ایدوب یوررلر * مننوی * آهن و سنکست
نفس بت شرار * آن شرار از آب میکیدر قرار * مثلاً نفس آهن و سنکست در بت شرار در اول شرار آیدن قرار طوتر
یعنی ساکن اولور و سوسور * مننوی * سنک و آهن ز آب کی ساکن شود * آدمی بایر دوکی ایمن بود * لیکن سنک
و آهن آیدن ساکن و زائل اولور می فرضانیچ بلر آب ایچنده ارسه لر آتش نه اندردن زائل اولمز آدمی بوا یکسی ایله
چقن ایمن اولور بوا یکسندن مر اذطاهر اسنک و آهن در اما معنای نفس و شهوت در مادامکه سنک و آهن یرنده اوله آدمی
آتشدن ایمن اولمز کذلک نفس و شهوت که برقرار اوله انسان کفر و معاصیدن ایمن اولمز که جمیع کفر و معاصینک اصلی
نفس و شهوت در نه کم خارجه اولان نار و شعله ناک اصلی سنک و آهن در اکثر نسخه لده بودرت بیت واقع اولمشد که
معنای بویه دیک اولور * مننوی * سنک و آهن در درون دارند نار * آب را بر نارشان نبود گذار * سنک و آهن
اتشی در و نه طوتار لر بواجلدن انلک ناری اوزره آتک کذری اولمز یعنی ناری محوایتمک که قادر اولمز (مننوی) آب جو
نار بر روی را کشد * در درون سنک و آهن کی رود * آب جو چونکه آتش صورتی سوزندر آب سنک و آهنک ایچنه چقن
کیدر * مننوی * سنک و آهن چشمه نارند و رود * قطره هاشان کفر تر سا و جهود * سنک و آهن که مر اذ نفسد
آتش و قوت چشمه سیدر یعنی انواع فسق و فساد و کفرک منبعیدر اول چشمه نکه قطره لری تر سا و جهودک
وسائر کافرلک کفریدر زبیرا بوجه به سبب نفس اماره بالسوء در * مننوی * آب خم و کوزه کرفانی شود * آب چشمه تازه
و باقی بود * کوب و برد اقل صوتی اگر فانی و ناب اوله اما چشمه نکه صوتی تازه و باقی اولور * مننوی * بت سیاه آبت
در کوزه نهان * نفس را آب سیاه چشمه دان * بت کوزه ایچنده سیاه آب مشابه سنده در نفسی آب
سیاه چشمه ییل * مننوی * آن بت منحوت چون سیل سیاه * نفس بت کر چشمه بر آب راه * اول منحوت بت یعنی
کافرلک اللری بونلش و دوزلش بت فی المثل سیاه و بولاتی سیل کبیدر که بر زماند نصکره اول سیل دو کمنک و یا آنک
بولانقلنی کتمک نمکند اما بتکر اولان نفس اماره شاه راه اوزره فی المثل بر چشمه در که لای تقطع جاری اولور یعنی نفس
انسانی طریق ربانیده کفر و عصیانک منبعی و خذلان و خسراتک معدنیدر که طریق الهی آنک آب سیاه یله کل الود
اولمشد که نیجه سالک لک قدیمی آنک بالخیله ملوث اولش و نیجه سی اول ورطه ده باتش فالمشد * مننوی * صد
سور ایشکند یکبار سنک * و آب چشمه می زهاند بی درنک * بر باره طاش بوز دستق بی صرو ایچلرنده کی صوتی
دو کوب ضایع ایلر ولیکن آب چشمه تو قفسر تقاطر ایدوب روان اولور * مننوی * بت شکستن سهل باشد نیک سهل *
سهل دیدن نفس را جهلست جهل * صوری اولان بتی صمق سهل اولور زیاده سهل و آسان اولور اما نفس اماره بی
سهل و آسان کورمک جهلدر یعنی کمالیه جهلدر تکرار لر تا کید و زیاده افاده ایلر * مننوی * صورت نفس ار بچوی
ای پسر * قصه دوزخ بخوان با هفت در * ای پسر اگر نفسک مثال و صورتی استرسکیدی قبولود و زخک قصه سنی
اوقوتنه کم جهنمک صفتنی حق تعالی حضرت تری سورة مجرده بو آیت کریمه ایله بیان یوررلر (وان جهنم لموعدهم اجمعین
لهاسبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم) بو آیت کریمه نکه تفسیری جلد اولک آخرینه قریب زید حکایه سنده
اولمشد که ابواب سبعة دن مر اذ حدیث شریفله ثابت اولان مهلکات سبعة دینمشد * مننوی * هر نفس مگری و در
هر مکر ازان * غرقه صد فرعون با فرعونیان * نفس اماره نکه ایشی هر نفسده بر مکر در و اول نفسده اولان
مکر لردن هر مکرده فرعونیلرله یوز فرعون غرقه در یعنی نفس اماره نکه خیل و مگری قتی چوقدر آنک خیل و خدعه سی
کوبانیچ یلک فرعون بوا بیلله غرق اولش بر دیادر که کا حد و پایان یوقدر * مننوی * در خدای موسی و موسی
کریز * آب ایمان از فرعون مییز * نفس اماره نکه شر و ضرر ندن خلاص استرسک موسی علیه السلامک خدا سته
و موسایه قاج یعنی موسی مشرب اولان و قلب موسی اوزره سیر قیلان مر شد کامله و آنک ربیبسنه التجا ایله تا امان
بوله سن فرعونلقدن یعنی عاصی و طغی اولمقلقدن ایمان صوری دو که * مننوی * دست را اندر احد واحد برن *

ای برادر واره از بوجهل تن * الیکی احد و احده اور یعنی احد تعالی بنک امر نه و حضرت احد علیه السلام
سنتنه تمسک الیله ای برادر تن ابوجهلندن کیر و قورتل ابوجهل نفسدن قورتلای حضرت احد علیه السلام نه موافقتسر
و جناب احد علیه السلام شرعنه متابعتسر کسه به میسر اولمز ابوجهل تندن خلاص اولق استین کر کدر که انک
شرعنه تمسک الیله * سخن آمدن طفل در میان آتش و تخریض کردن خلق را در افتادن با آتش الی آخره * مثنوی *
یک زنی با طفل آوردان جهود * پیش ان بت و آتش اندر شعله بود * اول جهود شاهی او غلبه یله یسله بر عورنی
کتوردی اول بتک او کنه و حال بوکه آتش شعله ده ایذی * مثنوی * طفل از بوستدر آتش در فکند * زن بترسید و دل
از ایمان بکند * اول جهود طفلی عورتدن الی آتش برقدی عورت آتشدن قورقدی و کوکائی ایماندن قورقدی
* مثنوی * خواست تا او سجده ایدش بت * بانک زدن آن طفل انی لم امت * عورت دیلدیکه اول بتک او کنه سجده
کتوره اول طفل آتش ایچندن انی لم امت دیوبانک اوردی یعنی تحقیق این اولدم دیو مادری جانبه چاغردی (مثنوی)
اندر آئی ای مادر اینجاسن خوشم * کرچه در صورت میان آتشم * ای مادر آتش ایچنه کل خوف ایله زیر این
بونده خوشم اگرچه ظاهرده آتش ایچنده یم اما آتشدن ضرر یوقدن * مثنوی * چشم بندست آتش از بهر جیب
* رحمتست این سر بر آورده ز جیب * صورت آتش حجابدن ادری کوز باغیدر عوام ناسه بو آتش جیب غیبدن باش
یوقار و کتورمش رحمت * مثنوی * اندر مادر بین برهان حق * نایبینی عشرت خاصان حق * ای مادر
آتش ایچنه کل حق تعالی حضر تلیرتک برهان و آیتی کورتا حق تعالی حضر تلیرتک خاصلرتک عشرت و ذوقنی
کورده سن بوقصه دن حصه بودر که اولدم که عقل طفلی مادر طبیعتدن جدا اولوب فقر و ریاضت آتشنه دوش سه انده
لذت روحانی و نعمت معنوی بولوب و خاصان خدا نکه اولان ذوق و عشرتی بولوب کمالیله کابقیین حاصل
اولدقدن صکره نطقه کلوب اولامادر طبیعتی اول جانبه دعوت ایلر بده اول آتش فقر و ریاضتدن خوف ایلین
و آندن خوفی سببیه جهود نفسه تابع اولمغه میل قیلان کسدری دخی دعوت ایلر بونلره کلک بو آتش فقر ایچره
خاصان خدا نکه عشرتی کورلدیوسو یلر (مثنوی) اندر او آب بین آتش مشال * از جهانی آتشت ابش مشال *
ای مادر ایچر وکل آتش مثالنده آب کور یعنی عقل طفلی مادر طبیعت در که ای مادر طبیعت خوف اتمیوب بو آتش فقر
و ریاضتک ایچنه کل آتش مثالنده آب حیات کور شول برجهان دنکه فی الحقیقه آتشد و ظاهر اول آب مثالنده در
یعنی بودنی که صورتا آب لطیف مثالنده در لیکن معناده عذاب نارد و دین و دیانت و فقر و ریاضت اگرچه ظاهرا
آتش کوری نور لیکن معنای نعمت خوش و راحت دلکشدر (مثنوی) اندر اسرار ابراهیم بین * کوردر آتش یافت
سرو و یاسین * ایچر وکل حضرت ابراهیم علیه السلام اسرارنی کور که اول ابراهیم آتش ایچره کل و یاسین بولدی
(مثنوی) مرلشی دیدم که زادن زو * سخت خوف بود افتادن زو * ای مادر سندن طوغدیغ وقتی و بو عالمه کادیکم
زمانی موت کوردم سندن دشمنکک و جدا اولمقلق بکافتی خوف اولدی زیر اعتقادم بوایدیکه سنک رجمکدن اوسع
بر عالم بوله میم بورحم ایچره قیلدیغ حضوری آنده قیله میم (مثنوی) چون برادم رستم از زندان تنک * درجهان
خوش هوایی خوب رنگ * چونکم سندن طوغدم تنک اولان زندان قورتلدم خوب رنگ و خوش هوایی جهانه
کلام که رحم مادره نسبت جنتدر (مثنوی) این جهان را چون رحم دیدم * کنون * چون درین آتش بدیدم
آن سکون * بن شمدی جهانی رحم کبی کوردم چونکم بو آتش ایچره بوسکون و قراری کوردم * مثنوی * اندرین
آتش بدیدم عالمی (ذره ذره اندر عیسی دی) ای مادر بو آتش ایچره بو عالمی کوردم که اول عالم ایچره ذره ذره بر عیسی دم
واری یعنی اول عالمک اجزاسندن هر جزءدن مرده را حیا ایلدی بر حیا بخش عیسی دم بی آدم وارد رسالکک
عقل طفلی بو عالم اهلنک هر برین عیسی دم کورمن الا آتش فقر و فنا ایچره اولدم که کزدوبی آتش فنا به اوب
و وارلغک بقوب محو ایلوب بقای حقه باقی اولدقدن صکره آتش ایچره بوسری مشاهده ایلوب و طالب حیات ابدیه
اولنره اول عالمک سرنی بو کونه سو یلر (مثنوی) یک جهان نیست شکل هست ذات * و اینجهان هست شکل بی ثبات *
ای مادر آتش معدوم الشکل و موجود الذات برجهان که بن آنده ساکنم می ادا عالم حقیقتدر و اول موجود الشکل
اولان جهان بی ثباتدر که سن آنده ساکنسن بوندن می ادا عالم صورتدر که شکلا موجود و معنای معدومدر (مثنوی)
اندر مادر بحق مادری * بین که این اذر ندارد آدری * ای مادر مادر لک حقیقچون آتش ایچنه کل کور که بو آتش آتشلک
طوغمز (مثنوی) اندر مادر که اقبال آمدست * اندر مادر مرده دولت زدست * ای مادر آتش ایچنه کل که اقبال
دولت کلمشدر ایچر وکل ای مادر دولتی الدن برمه * مثنوی * قدرت آن سک بدیدی اندر * نایبینی قدرت و لطف
خدا * اول کلک قدرتنی طشرده کورلدی ایچر وکل تاحق تعالی حضر تلیرتک قدرت و لطفنی کورده سن بعض نسجهده

مصرع ثانی تاییدی قدرت رب الوری واقع اولشد ریعی تا خلق ریسند قدرتی کوره سن دیمک اولور (منوی)
 من ز رحمتی کشام پای تو * کز طرب خود نیستم پروای تو * بن سنک آباغکی بوجانبه مرحت جهنم ندن چکر م
 طرب و ذوقدن خود سکا پروام بوقدر یعنی بر مرتبه طرب و نشاط مستغرقم که سنک جانبه قولایلم و سنی قایر مقلّم
 بوقدر سنی بوجانبه چکد یکم مجر دسکا مر حمت ندربونده تنبیه بود که سالک طفل روحی آتش فقره و شوب انده عالم
 حقیقی مشاهده ایلد کد نصکره کندی نفسی و طبعی اول جانبه دعوت ایلر و سائر خلایق دخی طاعت و ریاضت
 آتشنه دعوت ایلکی نفسنه تکلیف ایلرته کم بومعنا به اشارت ایدوب بیوررلر * منوی * اندر آرد بکر از اهرم بخوان *
 کاندرا آتش شاه بنهادست خوان * آتشک ایچنه کل و غیر یلری هم اوقوتا کلوب آتشک ایچنه کیره لر زیر آتش ایچره
 شاه خوان قوه شد در شاهیدن مراد شاه جهود در و آتش ایچره اولان خواندن مراد حیات حقیقی و نعمت اخروی
 در پس آتش ایچره بونعمتی وضع ایلین فی الحقیقه الله در و شاه جهوده اسنادی اسناد مجاز ایدر اول ناری ایقاد ایدوب
 مؤمنلری اول ناره القا ایلوب بونلرک اول نعمت معنوی به وصولنه سبب اولدیغی ملائسه ایلر مادری نه خطاب ایدوب
 آتی کندی مقامنه دعوت ایلد کد نصکره عامه مؤمنینک دخی دعوتنه شروع ایدوب دیدی * منوی * اندر آید
 ای مسلمانان همه * غیر عذب دین عذابست آن همه * ای مسلمانلر جمیعاً آتش ایچنه کلکز دین و طاعت لذتندن
 غیر بسی اول دوکلی عذابدر یعنی دین و طاعتک لذتی لذت باقیه در و سبب نعمت ابدیه در و دین و طاعت لذتندن غیر
 اولان لذت لذت فانیه در و باعث عذاب اخروی در * منوی * اندر آیدای همه پروانه وار * اندرین بهره که دارد صد بهار
 ای مسلمانلر پروانه وار جمیعکز ایچر و کلک بوبره و نصیبه کلکز که بوز بهار طو تاریعی عالم حقیقته واصل اولان
 عقل خلقی جانب دین و طاعت به کونه دعوت ایدر (منوی) بانک می زد در میان آن کرده * برهمی شد جان خلقان
 از شکوه * اول طفل صغیر اول کروهک اورته سنده نداوردی خلایقک جانی هیبت و عظمتدن پر اولدی و جانلری
 نور یقین ایلر طولدی * منوی * خلق خود را بعد از آن بی خویشتن * می فکندند اندر آتش مر دوزن * اندر نصکره خلق
 کند یلری اختیار سز مر دوزن کیم واریه آتش ایچنه بر اقدیلر * منوی * بی موکل بی کشش از عشق دوست *
 ز آنکه شیرین کردن هر تلخ ازوست) موکل سز کشش سز دوستک عشقندن یعنی اندر اوزره کسه حواله اولدن و انلری آتش
 جانبه جذب قیلدن محضاً حقک محبتندن کندیلری آتشنه بر اقدیلر زیر که هر آجری طنلوا ایلک اندر که استدیکی
 قولر جفای عین صفا و محنت و تقوی محض نعمت و لذتی لذت و درد و بلائی مطلق دوا و شفا ایلر * منوی *
 تا چنان شد کان عوانان خلق را * منع می کردند کانش در میا * حتی خلقک آتشنه کیر می و رغبت ایلسی انجیلین
 اولدی که اول عوانلر خلقی آتشنه کله دیو منع ایلدیلر * منوی * ان یهودی شد سیه روی و جمل * شد پشیمان زین
 سبب بیمار دل * اول یهودی سیه رو و جمل اولدی بوسیدن پشیمان و خسته دل اولدی * منوی * کاندرا ایمان
 خلق عاشقتر شدند * در فنای جسم صادقتر شدند * زیرا که خلق ایمانه اولکیدن عاشقکل اولدیلر جسملری فنا
 ایلکده صادقکل اولدیلر * منوی * مکر شیطان هم در و پیچیدشکر * دیو هم خود را سیه رو دیدشکر * خدایه
 شکر اولسون که شیطانک مکر و حیله سی هم اکا طولشدی یعنی مکر و حیله و فساد ی نه اکا صارلدی و عاند اولدی
 شیطان سیه رو اولمق و مکر و فساد ی هم کندوسنی سیه زو کوردی خدایه شکر اولسون بویست شیطان سیه رو
 اولمق و مکر و فساد ی نه کندی به عودت قیلق معنا بر نعمتدر که آنک مقابله سنده خدای تعالی به مؤمنلرک شکر گزار
 اولسنی اشعار ایلر (منوی) انچه می مالید در روی کسان * جمع شد در چهره آن ناکس * اول نسنه بی که پادشاه
 جهود مؤمنلردن اولان کسه لرک یوزینه سوردی آندن مراد اول جهودک مؤمنلره ایلدیکی اهانت و حقارتدر اول
 ناکسک چهره سنده اول جمع اولدی بومعنی آن ناکسه متصل اولمیوب آن ضمیرنا کس مفرد اولدیغی اوزره در اکر آن
 ناکسه متصل اولوب ناکسک جمعی اولورسه معنی اول ناکسلرک یوزنده مؤمنلرک یوزینه سوردکی شی جمع اولدی دیمک
 اولوروی مالیدک فاعلی شیطان اولمق در و شاه جهود اولمق محله انسیدر * منوی * آنکه می درید جامه خلق چست
 * شد دریده آن اوایشان درست * اول کسه که خلقک جامه عرضی و لباس جسمی بی توقف یرتدی بر تلق اول
 درنده نکلایقی اولدی و انلر درست اولدی یعنی اول شاه جهود و انک اعوان و انصاری که مؤمنلرک عرض و وقارلرین
 بر تنغه قصد ایلشلردی حق تعالی آنلری آتش ایچره درست ایدوب نعمت بولدیلمن حفر بئر الاخیه وقع فیه حدیثک
 مقتضاسنجه انلر حقنده فازدیغی قیویه توابعیلر کندی دوشدی و آتش قهر الهی ایچره آحر کار یا نوب پشیدی پس
 غیر یلره ضرر مر ادا ایلمیوب اول ضررینه کندیلر عاند اولدیغی مناسبیله بویسانی ابراد ایدوب بیوررلر (کتر ماندن دهان
 ان مر دکه نام محمد علیه السلام را بنسخه واسه تهر خواندی * منوی * آن دهان کز کرد و از نسخه بخواند *

مر محمد راد هانش کز بماند * ارل بر کسه اغزی اگری ایلدی مسخره لاق جهتندن او قودی یعنی حضرت محمد علیه
 السلام نام شریفی است از ایلد اغزی ناکر لاذ کویلدی آنک اغزی اگری قالدی (منوی) باز آمد کای محمد عفو کن *
 ای ترا الطاف و علم من لدن * کبر و کادی بویه دیو که ای محمد عفو ابلاه ای رسول حق سنک ایچون الله قنده اولان علمک
 لطفی و ادب * منوی * من ترا افسوس می کردم ز جهل * من بدم افسوس راه منسوب و اهل * بن جهلدن سنی تمسخر
 ایلدم تمسخره منسوب و اهل بن اولدم قصه دن حصه بیاتنه شروع ایدوب بیوررلر * منوی * چون خدا خواهد که
 پرده کس دردم * میلش اندر طعنه پا کان برد * چونکم خدای تعالی حضرت تری استیه که کسه نک پرده سنی برته انک
 میلنی پا کارل طعنه سنه ایلنور * منوی * وور خدا خواهد که پوشد عیب کس * کم ز ند در غیب معیوبان نفس *
 و اگر خدای تعالی حضرت تری استیه که کسه نک عیبی اورته معیوبلرک عیبینه نفس اورمن و انلرک عیب وقد حنه متعلق
 سوز سوزیلر * منوی * چون خدا خواهد که مان یاری کند * میل مارا جانب زاری کند * چون خدای تعالی استیه که
 بزم معاونت و عنایت اید بزم میلزی نیاز و زاریلق جاتنه ایلر (می) ای خنک چشمی که آن کریمان اوست * ای همایون
 دل که آن بریان اوست * ای سعادتلوشول چشم که اول چشم انک کریماندر وای مبارک کوکل که او کوکل انک بریاندر
 * منوی * آخر هر کیه آخر خنده است * هر داخرین مبارک بنده است * هر کیه نک آخری آخر الامر خنده در آخر
 و عاقبت کوریچی مر دمبارک بر بنده در پس کیه نک فوائد و منافعی تنهیم ایچون بویتلری مثل موقعنده ایراد ایدوب
 بیوررلر * منوی * هر یک آب روان سبز بود * هر یک اشک دوان رجت بود * مثلاً هر قنده که آب روان اوله انده سبز
 اولور هر قنده که بر کوزیاشی یلچی اوله آنک ثمره سی رجت اولور * بی * باش چون دولاب نالان چشم تر * تاز صحن جانت
 بر روید خضر * دولاب کبی نالان و چشم تراول بودخی و جدر که دولاب نالان کبی چشم تراول یعنی کوزی
 یا شاول ناسنک جاتک صحنده خضر بنده یعنی جاتک ایچنده ایمان و اسلام سبز لری ظهور ایدوب * منوی * اشک
 خواهی رحم کن بر اشک بار * رحم خواهی بر ضعیفان رحم آر * اشک و کر به استرایسک کوزیاشی یا غدر بیچاره اوزره
 مر جت ایلر کریمان اولان یتیم و مظلوم و فقیر اوزره مر جت و شفقت ایلر که بونلره مر جت رقت قلبی و کیه چشمی
 مستلزم اولور و بونلره مر جت و شفقت ایلر کدن حاصل اولان رقت دل و سرشک دیده سبب مغفرت و باعث رجت حق
 اولور خدای تعالی دن رجت استرایسک ضعیف و فقیر اوزره مر جت کتور * کما قال علیه السلام ارحموا تر جوا فقال
 علیه السلام ارحموا من فی الارض یرحمکم من فی السماء * عتاب کردن آتش را ان پادشاه جهود سه سر سخن (منوی)
 رویانش کرد شد کای تدخو * وی جهان سوز طبیعی خوت کو * شاه جهود یوزنی آتش ایلدی بویه دیو
 سونلدی که ای تدخو آتش سنک اول طبیعی جهان یا قیچی خویک قنی که احراق ایلک سنک خاصیت ذاتک ایلدی
 * منوی * چون نمی سوزی چه شد خاصیت * باز بخت ماد کر شد نیت * نیچون یا قز سنک خاصیتک نه اولدی
 یا خود بزم طالع مزدن سنک نیتک غیر می اولدی * منوی * می بخشایی تو بر آتش پرست * آنکه نپرستد ترا او چون
 پرست * سن آتش پرست اوزره تر رحم ایلر سن اول که که سکا طایمز اول کسه نیجه قورتلدی * منوی * هر کزای
 آتش تو صابر نیستی * چون نسوزی چیست قادر نیستی * ای آتش یا قنده سن هر کز صابر دلکسن نیچون یا قز سن
 سبب ندر قادر دلکسن پس تعجب باشلیوب کندی کندی به دیدی * منوی * چشم بندست این عجب یا هوش بند *
 چون نسوزاند چنین شعله بلند * ای عجب بو حالت کوز یا غمیدر یا عقل یا غمیدر بویه بلند و قوی شعله نیچون یا قز
 * منوی * جادویی کردت کسی یا سیمیاست * یا خلاف طبع نواز بخت ماست * ای آتش بر کسه سکا جادو لقمی ایلدی
 و یا خود سیمیا میدریا سنک طبعک خلا فی بزم بخت مزدنیدر * منوی * گفت آتش من همان آن آتشم * اندر افو
 تاییینی تابشم * آتش لسان حاله و یا خود باذن الله لسان قاله ایتدی بن همان اول آتشم ایچروکل تاسن بنم
 سوز و حرارتی کوره سن بعض نسخته آتشم برینه ای شمن و تابشم برینه تاب من واقع اولمشدر * منوی * طبع من
 دیگر نکشت و عنصرم (نیغ حقم هم بدستوری برم) بنم طبعم و عنصرم متغیر و متبدل اولدی حق تعالی حضرت تری سنک
 نیغی بم و آنک ایدار ایدم هم هم آنک دستور و اذینله کسرم پس کندی سنک ارادتی حقه کمال اطاعتی و حضرت حقل
 آشنالری نه رعایتی و دشمن و یکانه اولنلره عداوتی ترکمانلرک کلابنه تمثیل ایدوب دیر * منوی * بر در خر که سکان
 ترکمان * جابلوسی کرده پیش میهمان * مثلاً آخر گاه قبوسی اوزره ترکمانک کابلری میهمانک او کنده جابلوسلق و ملاعت
 ایلنلدر * منوی * ورنجور که بگذرد بیکانه رو * حله ییند از سکان شیرانه او * و اگر خر گاه جابنه بیکانه رو و اجنبی شکل
 بر کسه بجه اول بیکانه کابلردن شیرانه حله کورر (منوی) من ز سنک کم نیستم در بندگی * کم ز ترکی نیست حق در زندگی *
 بعد ضرب المثل آتش جهود شاهنه ایتدی بن بنده لکده کلبدن اکسک دکلم حق تعالی حضرت تری حیات و قدرنده

برتر کردن آتش که در تنه کم تر کمانک کابی آشنا اولان مهمانی اینجتمز و بیگانه و نامحرم اولنه محبت و انسیت اینتر بندخی
حق تعالی آتش ازین احراق ایتمزم و بیگانه لره مرحت ایتمیوب یا قرم دیدی پس حضرت خداوند کار قدس الله سره
العزیز هر کسک طبعنده اولان آتش انسانا فی غمناک ورنجیده قیلله سنک و با خود معتدل اولوب صحت و صفا و برمه سنک
بیاتنه شروع ایدوب قصه دن حصه بیوررلر (منثوی) آتش طبعیت اگر نمکین کند * سوزش از امر ملیک دین کند *
ای انسان اگر سنک طبعک آتشی سنی نمکین ایلله سوزشی و احراق اول مالک دینک امر ندن ایلر * منثوی *
آتش طبعیت اگر شادی دهد * اندر و شادی ملیک دین نهد * سنک طبعک آتشی اگر سکا سرور و بره حقیقتده بوا یکی
حالت سنک طبعکدن دکلدربلکه انده شادی بلغی دین پادشاهی قور و کذلک غم و المی دخی اول قور پس بو غم و شادی بلغی
طبعکدک بلیوب حضرت حق دن ییل (منثوی) چونکه غم یعنی تواستغفار کن * غم بامر خالق امد کار کن * چونکه
سن قلبکده غم کوره سن استغفار ایلله که استغفار ایللک غموم و همومدن خلاصه سبب اولور (کما قال علیه السلام من
لزم الاستغفار جعل الله من كل هم خراجا ومن كل ضيق مخلصا) غم خالق موجوداتک امر ایلله کار کن کلدی یعنی
تأثیر ایدیی و عمل قیللی اولدی دیمک اولور کار کن وصف ترکیبی اولور سه معنی بودر واکر وصف ترکیبی اولیوب کن امر
حاضر اولور سه معنی غم خالق عالمک امر ایلله کلدی ای غمناک اولان کسه کار ایلله یعنی مستغفر اول و عمل صالح قیل دیمک
اولور (منثوی) چون بخواهد عین غم شادی شود * عین بند پای آزادی شود * چونکم اول خالق عالم استیه عین غم
شادی اولور عین پای بند یعنی مطلق ایاق باغی اولان شی از ادق اولور (منثوی) باد و خال و آب و آتش بنده اند * بامن
ز تو مرده با حق زنده اند * باد و خال و آب و آتش بنده لردر بکا و سکا نسبت مرده لرو حقه نسبت زنده لردر یعنی عناصر
اربعه و بونلردن ماعداجادات و نباتاتدن تقدراشیا و ارایسه حقله زنده و قائم و آنک امر فی طوع و نهي مطیع و منقاد لردر
و اکاتبیح و تقدیس قیللده عارف و استاد لردر * منثوی * پیش حق آتش همیشه در قیام * همچو عاشق روز و شب
بیجان مدام * حق تعالی حضرت تلیک حضورنده آتش دائم اقیامده در هر نه بیورر سه اکایام کویتر مثل عاشق کبی
روز و شب دائم بیجاندر یعنی خدمته و ترصد و حاضر و قبول فرمانه مستی و نافر در بیجان نقط ثلثه ایلله پاء فارسی
اولسه و طولشچی معنایی ویرسه بویله دیو که اول آتش عاشق کبی روز و شب دائم طوط و اشجید در دخی خوب اولور
* منثوی * سنک بر آهن زنی بیرون جهر * هم بامر حق قدم بیرون نهد * طاشی آهنه اورر سن آتش طشره صحرار
اگر چه ظاهر طاشی چقمغه اورمقدن صادر اولور لیکن معناه هم اللهم امر ایلله اول شراره لردی طشره قور
و ظهور قیلور و اکاسبب سنک وجودک اولور (منثوی) آهن و سنک و هوا بر هم مزن * کین دومیزا بند همچون مر دوزن)
پس ای کاسب اعمال و مسبب افعال هو انک طاشی و چاقغنی بری برینه اورمه یعنی نفکی هوایه تابع و مقارن
قیلدر زیر او ایکیسی یعنی سنک و آهن و بونلردن مراد اولان نفس و هوادر مر دوزن کبی طوع و نهي لردی نفس آهن و هوا
طاش کیدر چن بوا یکیسی بری برینه اورسک یعنی مقارن و منضم قیللسک بوا یکیسنک ازدواج و اجتماعندن نیجه
فسوق و معاصی تولد ایلر و نیجه قتنه و فساد شراره لری ظاهر اولور که نیران حروب و قتالک اشتعالنه سبب اولور
* منثوی * سنک و آهن خود سبب آمد و لیک * تویبالا تر نکرای مر دینک * سنک و آهن خود شراره و نارک وجودنه
سبب کلدی و کذلک نفس و هوادر خن قتنه و فسادک و قتال و جدالک ظهورنه الت اولدی ولیکن ای مر دینک سن بالاتر
اولان مر نه به نظر ایلله که اول بالاتر اولان مر نه خالق جمیع اسباب و افعالدر پس نظری خالق جمیع افعال ایلله و سائط
و اسبابه نظر قیلله که بونلر الات ملاحظه و امور اعتباریه قیللنددر (منثوی) کین سبب رازان سبب آوردیش (بی سبب
کی شد سبب هرگز خویش) زیرا که بوسبب صوری بی اول سبب معنوی ظهوره کتوردی سبب حقیقی سبب صوری
کندیسندن چن حاصل اولدی یعنی بوا سبب صوری اسباب معنوی سنک اقتضایی اولیجه ظهوره کلدی هر تقدیر
اسباب و وسائط و اریسه اسباب حقیقی سنک مقتضایی اوزره ظهوره کلدی پس اول اسباب معنویدن مرادنه
ایدیکنی بویترله اشارت ایدوب بیوررلر * منثوی * و آن سیما کابیارا رهبرند * آن سیما زین سیما برترند * این
سبب را آن سبب عامل کند * باز گاهی بی برو عاقل کند * این سبب را محرم آمد عقلها * و آن سیما راست محرم انبیا
اول سبیلر که انبیای عظام علیهم السلام رهبر لردر و سبیلر بوا سبب صوریه دن برتر و عالیتدر لردر اول انبیایه رهبر اولان
سبیلردن مراد اسما و صفات الهیه در که نفس الامر ده اسباب ظهورات کوینه در و هدایت بخش جان انبیا و اولایتمه ارواح
اولیاد بوا سبب دنیوی بی اول سبیلر که اسماء الهیه در عمل کنند و نفع دهند ایلر که اولور که کبر و آبی بی اثر و بی
ثمر و معطل ایلر مثلا رزاق و معاشک حصولنه دکان و جهد و اکتساب اسباب صوریدر که اسم رزاق بوا سبب
صوریه به عمل و برر سه و کار قیلور سه مفید اولور و الا معطل قالور و کذلک امر اض و اسقامه ادویه و اشریه اسباب صوریه در

اگر بوندره اسم شافی نفع و شفا و بر سره نافع و مصلح اولور و الا ادویه و اطبایی معنی اولور پس معلوم اولدی که بواسباب صوری
اول اسباب معنوی اولان اسماء الهینک آتیدر و اول اسباب حقیقی بواسباب مجازیده عاملدن و سبیلره عقل محرم
اولدی که بر کار ظهوره کاسه عقل آتی سبب ظاهریدن قیاس ایلر و اول حقیقی سبیلره انبیای عظام علیهم السلام
و اولیای کرام محرم کلدی که بوندره مؤثر فی کل الاشیاء الهی کورر لر و آلات و اسبابی امر اعتباری یلور لر مثلاً آتش
محرق بالطبع د کلدی که اذن الله احرار ایلر و آب مغرق بنفسه د کلدی که ارادت حقه اغراق ایلر و کذلک نان
انسانی بالطبع مشبع د کلدی که انسانک قرنئی نان واسطه سیله حق طویرور و صودفع عطشه انجق بر سبیدر کا
ریان ایتمکی حق یورر کما قال الشیخ الاکل فی توبیر المصابیح و شرط المكتسب ان لا یعتقد ان الرزق من الکسب بل من
الله بنسبة الرزق الی الکسب کنسبة الطعام الی الشیخ کما ان الشیخ انما یحصل من الله لا من الطعام اذ رب کلة تشیع
الا کل اذا قدر الله فیها الشیخ و رب عالم تشیع اذا لم یقدر فیها (دخی باب تو کلدی تو کلی عام و خاصه تقسیم ایلدی کی محله
دیر که فالتوکل العام ان یعلم الرجل ان لا مؤثر فی کل الاشیاء الا الله فالطعام لا یشیع الا بالله و الماء لا یروی و الادویه لا تشفی
و السم لا یقتل و النار لا تحرق الا بامر الله و کذلک الاشیاء (منوی) این سبب چه بد بتازی کورسن * اندرین چه این
رسن آمدن * لسان عربده بوسبب نه اوله دیو فارسیجه سوال اولور سره فارسی دلیلله ککار سن دی لغت عربده
سبب شول جمله دیر لر که آنکله صوبه توصل اولنه اندن استعاره اولندی هر شول شی ایچون که آنکله بر شی
آخره توصل اولور (کما قال ابن الاثیر فی التهایه السبب هو الخیل الذی توصل به الی الماء ثم استعیر لکل ما توصل
الی شی کقوله تعالی (و تقطعت بهم الاسباب) الی الوصل و لمودات پس مصرع نایده علی طریق الاستعاره دنیایی
چاهه تشبیه ایدوب یورر لر که بوجاهه دنیایه بوسبب صوری و عقلی هر نه ایسه فن خدا و صنع الهله کلمشدر * منوی *

کردش چرخه رسن را عقلتست * چرخه کرد انرا نه دیدن ذلتست * این رسنهای سیهادر جهنم * هان و هان از
چرخ سرگردان مدان * تانماتی صفرو سرگردان چو چرخ * تان سوزی توبی مغزی چو مرخ * باد آتش می شود از امر حق
* هر دوسر مست آمدند از خرق حق * بوجرخ افلاک ککر دش و دورانی رسن ایچون یعنی سبب دنیویه ایچون علت
و حدوث حادثاته سبیدر و ایکن نه مسبب الاسباب و مفتخ الابواب و المؤثر فی الافلاک المتصرف فی العناصر و الاملال
خدای پاکد رسن تأثیری چرخ و انجمه اسناد ایدوب چرخه کردانی مشاهده ایلمک خطا و ذلت در تنه کم عبده نجوم
و دهریه بی فہوم تأثیری چرخ و انجمه دن کوروب کافر اولدی پس سن ای طالب حق بوجہانده اولان اسباب ظاهره
رسن لر بی اکاه اول اکاه اول چرخ سرگردانند بیلله تا چرخ کبی خالی و سرگردان قالمیه سن ویندیسز لکدن چره و یا جام اغاج
کبی یا تمیه سن و طبیعی مذهبنده اولنره اعتراض طریقله یورر لر که امر حقه باد آتش اولور و بالعکس و هر شی
طبیعتدن و خاصه سندن ایریلور باذن الله زیر اب و باد و آتش و جمیع اشیا باذنه اراده الهیه دن سرخوش کلمشدر
* منوی * آب حلم و آتش خشم ای پسر * هم زحقینی چو بیکسائی بصر * حلم آبی و خشم آتشی یعنی آب کبی
لطیف حلمی و آتش کبی تیز و تند غضبی ای پسر هم حقندن کورسن چونکه بصر فی آچه سن یعنی اگر بصر بصیرتک
کشاده ایتسک نفسکده اولان آب حلم و آتش غضبی دخی هم حقلم امرندن کورر دل * منوی * کرنودی واقف
از حق جان باد * فرق کی کردی میان قوم عاد * اگر بادل جانی حقندن واقف و خبردار اولمیدی عاد قومنک اور تاسنی
چن فرق و ادراک ایلدی یعنی هود پیغمبر علیه السلام امتنی عاد قومندن چن فرق ایلدی و عاد قودنی قهر و هلاک
ایدوب و مؤنله باد صبا اولور میدی (سر سخن) قصه باد که در عهد هود پیغمبر علیه السلام قوم عاد را هلاک میگردانی
آخره * منوی * هود کرد مؤمنان خطی کشید * نرم می شد باد کافجایر سید * حضرت هود علیه السلام کندی به
تابع اولان مؤمنلر اطرافنه بر خط چکدی تا کم صر صر اول مؤنله ضرر ویرمیه اول باد صر صر اول یره که تشیدی
نرم و لطیف اولوردی (و اما عاد فاهلکوا بریح صرصر) آیت کریمه سنک مقتضاستجه قوم عاد و بریح عاصف ایل هلاک
اولوب انلره ایرشد کده قاهر و عنیف اولوردی (منوی) هر که بیرون بود زان خط جمله را * پاره پاره می شکست اندر هوا *

هر که اول خطدن طشره ایدی جیه یسنی هواده پاره پاره صردی * منوی * همچنین شیبان رای می کشید * کرد
بر کرد مره خطی بدید * بونجیلین یعنی حضرت هود علیه السلام کبی شیبان رای خط چکدی قیون سور بسنک
اطرافنه بر خط ابتدی شیبان رای رضی الله عنه امام شافعی رضی الله عنه حضرت تدر سنک زمان شریفنده کلمش
و دنیایی تارک اولمش و فواخی مصرده قرار قیلش بر مرد صاحب کرامت و بروی اهل سعادت ایدیکه اکثر اوقاتده
حضرت امام شافعی آنک زیارتیه وارردی و اول شیبان رای جمعه دن جمعه یه شهره کلوب جمعه نمازی ادا ایدوب نه
ککوسفند لری جانبند روان اولوردی (منوی) چون بجمعه می شد آن وقت نماز * تانیاید کرک المجازله و تازی *

چونکم اول شیبان را می جمع جابنه کیدیدی نماز رفتند تا کم قورداوراده سوری اوزره ترک و تاز کتور میه
(مثنوی) هیچ کرکی در زرفتی اندران * کوسفندی هم نکشتی زان نشان * هیچ بر کرک اول خطک ایچنه کتمزدی
هر بر کوسفند اول نشاندن دوغزدی یعنی طشره کلمزدی پس قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب یوررلر * مثنوی *
باد حرص کرک و حرص * کوسفند * دایره مر دختار ایدوبند * قوردل حرصی بلی و کوسفندل حرصی مر دختانک
دائرة سنه بند اولدی یعنی مقید و مربوط اولدی قوردل حرصی بلی دائرة دن ایچرو کیده میوب کوسفندلر ضرر
ایر کورمدی و کوسفندلر دخی دائرة دن نجار و زاید میوب کند بلی قوردالنه و برمدی کذلک مر دان خدادائرة سنه
داخل اولنلر حرص و هو واسطه سیله دائرة دن حقوب ابالیس و شیاطین پنجه لینه گرفتار اولنلر ابالیس و شیاطین
دخی اول دائرة کیروب آنلری آزرده و پریشان قیلنلر زیر اداائرة مر دختایه بوا یکیدی مقیدلر و مر دختانک دائرة سی
بونلرک ما بیننه سدر اولمشدر (مثنوی) همچنان باداجل با عارفان * نرم و خوش همچون نسیم یوسف آن *
عارفله اجل و موت بلی دخی بونک کبی نرم و لطیف قدر اول باداجل یوسف علیه السلام را یحه طیبه سی کبی بعض
نسخه ده جمع صیغه سی اوزره یوسفان واقع اولمشدر یوسفان دن مراد لطیف و خوب اولان محبوبلر در بعضی
محبوبلرک نسیمی عاشقانه نیجه خوب کاورسه باداجل دخی عارفله آنک کبی لطیف و خوب کلور بعض نسخه ده دخی
بوستان واقع اولمشدر معناسی واضعدر (مثنوی) آتش ابراهیم راندان نزد * چون کزیده حق بود چو نش کرد *
آتش حضرت ابراهیم علیه السلامه دیش اورمدی چونکه اول حضرت حقل مقبول و کزیده سیدر آتش آنی نیجه
اصرر (مثنوی) * ز آتش شهوت نسوزد اهل دین * باقیانرا برده تا قعر زمین * همچنین اهل دین شهوت آتشندن یاغز
اما اهل دیندن باقیلر فی قعر زمین ایلتمشدر نه کم آتش صوری حضرت ابراهیم علیه السلامی یلوب یاغدی کبی آتش
شهوات نفسانی دخی اهل دینی یلوب و فرق قیلوب آنلری یاغز (می) موج دریا چون با مر حق بتاخت (اهل موسی را
رقبطی و اشتباخت * دریانک موجی چونکه حقل امریله جاپدی و سرعت ایلدی حضرت موسی علیه السلام
اهلنی قبطیدن اکلدی یعنی سبطیلره دریای قلزم منقلب اولوب اون ایکی یردن یول اولدی و قبطیلری (فغشیم من الیم
ماغشیم) خواستجه بروبوب غرق و هلاک قیلدی بو محله واقع اولان حکایات بعض مواضعده مفصلاً بر قاج کره شرح
اولندیغیچون تفصیل و تطویلدن اجتناب اولنوب بوقدرله اکتفا قیلندی * مثنوی * خالک قارونرا چو فرمان
در رسید * باز رو تختش بقعر خود کشید * خالک قارونی چونکم اکافرمان الهی ابرشدی ز رو تختی الهی آنی کندینک
قعر نه چکدی (مثنوی) آب و کل چون ازم عیسی خرید * بال و پر یکشاد مرغی شد پرید * آب و کل چونکه حضرت
عیسی علیه السلام نفسندن اولنادی یعنی آنک دم مبارک کندن فیض آلدی و حیات بولدی بال و پر آچدی
و بر مرغ اولوب اوچدی ته کم بو آیت کریمه بومعنا به شهادت ایدر (قال الله حاکما عننا فی اخلق لکم من الطین کهیئته
الطیر فانفخ فیہ فیکون طیرا باذن الله) بو خاصیت سنک وجود کدن دخی حاصل اولور و سنک نفس کدن نیجه طيور
جنت حیات بولوب ظهوره کاورته کم بو بیت بومعنا به شهادت ایدر * مثنوی * هست تسبیح بخار آب و کل * مرغ
جنت شد ز نفخ صدق دل * سنک تسبیح آب و کل بخاری اولدی آب و کلدن مراد جسد انسانی در کوکل صدقک
نفخندن اول بخار جنت مرغی اولدی مؤمنلرک تسبیح و تهلیلنک صدق دلاری بر کاتیلر طيور جنت اولسی احادیثله
ثابت اولمشدر * مثنوی * کوه طور از نور موسی شد برقص * صوفی کامل شد ورست اوز نقص * طور طغانی
حضرت موسی علیه السلام ربینک نورندن رقصه کلدی کامل صوفی اولدی و اوطر طغانی نقصانندن قورتلدی
بو بیتک شرحی بوجلدک اوائله طور مست و خر موسی صغاییتنده تفصیل اولمشدر او چنی جلدک اوائله قریب
دخی (صار دکانه و انشق الجبل) بیتنده تعبیر قیلنمشدر فلیطلب فیها * مثنوی * چه عجب کر کوه صوفی شد عزیز *
جسم موسی از کلوخی بود نیز * نه عجب اولدی اگر کوه طور عز رصوفی اولد بیه یعنی عجب دکادر حضرت موسی
علیه السلام جسم شریفی دخی بر کلوخ ایدی یعنی حضرت موسی علیه السلام جسدی اصلنده بی جان برخالک
باره سی ایدی پس حضرت حق جل و علا کاحیات و قدرت و علم و ارادت و ربوب نبوت و رسالتله تشریف ایدوب کندیلر
مکالمه مرتبه سنه ایر کوروب ارنی انظر الیک دیمکه قابل و لایق ایلدی پس حق تعالی بر کوهه تجلی قیلسه و اول کوه
اول تجلی بر کاتیلر صوفی عزیز اولوب رقصه کلسه و کامل اولوب نقصانندن نجابت بولسه بعید و غریب دکادر
(مثنوی) این عجایب دیدان شاه جهود * جز که طنز و جز که انکارش نبود * اول جهودشاهی بود کراولنان عجایی
کوردی که اول آتش طعندن غیری واکانکاردن غیری اولدی (طنز و انکار کردن شاه جهود و قبول نا کردن نصیحت
ناصحان خویش را) (سر سخن) * مثنوی * ناصحان گفتند از حد مکذران * مر کب استیزه را چندین مران *

ناصحرا کایندیلر حددن قجاوز قیلله و مفید و ظالم اولمه عناد مرکبی بودر سورمه * مثنوی * ناصحان رادست
 بست و بند کرد * ظلم رایوندد ریوندد کرد * ناصحان لک النی بغلدی و بند ایلدی ظلمی برینه اولشدردی علی التوالی
 ظلم ایلدی * مثنوی * باتک آمد کار چون اینجار سید * پای دارای سگ که قهر مار سید * عالم غیبیدن آواز کادی ایش
 چونکم بورایه ایرشدی ابق طوت قرار ایلای کلب که بزم قهر مزایر شدی (مثنوی) بعد از آن آتش چهل کز بر فروخت *
 حلقه کشت و آن جهود انرا بسوخت * آند نص کرم اول آتش قرق ارشون یوقاری شعله لندی حلقه اولدی و احاطه
 قیلدی و اول جهود لری جمیع ایاقدی نه کم سورة برو جده حق تعالی (ولهم عذاب الحریق) یوردی بعض اهل تفسیر
 عذاب حریقدن مراد دنیاده احراق بالنسار اولمایدرد بمشدر (مثنوی) اصل ایشان بود آتش زاندا * سوی اصل
 خویش رقتند انتها * ابتدادن انلرک اصلی آتش ایدی یعنی ابتدای خلقتدن بونلر آتشین خلق اولغش و ناریلک بونلره
 غالب اولمش ایدی بر موجب کل شیء يرجع الی اصله عاقبت کندیلر نلک اصلاری جانبته کتدیلر (مثنوی) هم زانلر زاده
 بودند ان فریق * جزوهارا سوی کل باشد طریق * بفریق که مراد اصحاب اخذ و در هم آتشدن طوغش ایدیلر
 بوسیدن آتش خوینی طووب مسلانلری یاقدیلر جزو لک طریق کل جانبته کلدی و هر جزو عاقبه الامر کل جانبته
 رجوع قیلدی * مثنوی * آتشی بودند مؤمن سوزوبس * سوخت خود را آتش ایشان چوخس * او ظالم
 مؤمن یا قبی بر آتش ایدیلر انحق یعنی آتشک اگر چه احراق ایلسی وارد لیکن احراقدن ماعدانچه خاصیتی وفائده
 و منفعتی وارد اما بوی دینلر انحق مؤمنلر یا قبی بر آتش ایدی عاقبت انلرک آتشی کندیلر فی خاروخس کبی یاقدی
 و کندیلرک عملری کندیلره عائد اولوب بنیاد وجود لری بقدی * مثنوی * آنکه بودست امه الم هاویه * هاویه باشد
 مر اورا زاویه * اول کسه نلک اصلی هاویه اوله بر خوای کل شیء يرجع الی اصله هاویه ا کاراویه و مکان اولور (کما قال الله
 تعالی) و اما من خفت موازینه فامه هاویه و ما ادريک ما هیة نار حامیه (هاویه یا قبی بر جهنمک اسعیدر (م) مادر فرزند
 جویان ویست * اصلها مر فرعه رادریست * فرزندک مادری فرزندنی طلب ایدیمجیدر اصل فرعلرک ایزنده یعنی
 طلبنده در * مثنوی * آیهادر حوض اگر زندانست یاد نشفش میکند کار کانست * مثلا ایلر اگر چه حوضده
 زندانی و محبوسد ریا اول ابی نشف ایلر زیر که ارکانه منسوبدر ارکان رکنک جیعدر مراد چار عنصر در بعض نسخه ده کان
 کانست واقع اولمشدر معنی که اول معدن در دیمک اولور * مثنوی * می رهاندی برد تا معدنش * اندلک اندلک تانه بینی
 بزدنش * باد اول آبی حوضدن خلاص ایلرانی معدنه دلک ایلر اندلک اندلک یعنی تدیر بجه که آنک ایلتنی کور مر سن
 (مثنوی) وین نفس جانهای مارا همچنان * اندلک اندلک دزد از حبس جهان * بونفس بزم جانلر مزی انجیلین یعنی
 بوباد نفس بزم عمر لرمزی اول حوض ایچندن نشف اولنان ما کبی آرزو از جهانک حبسندن اوغر لر پس کر کدر باد نفس
 باد هوا و هوس اولیه تا عمر آخی یسان بیر ضایع قیلیمه بلکه توحید الهی و تسبیح ربانی ایله مزی و مطیب اوله تا (الیه
 یصعد الکلم الطیب) فوا سنجه معدن حقیقه رجوع قیلله و آب جانکی اصلنه ایصال قیلله (مثنوی) تا الیه یصعد اطیاب
 الکلم * صاعدا منالی حیث علم * سورة فاطرده بو آیت کریمه به اشارت یورر لر (الیه یصعد الکلم الطیب) اول الله
 صعود و عروج ایدر کلمات پاکیزه کلمه توحید و سایر تسبیح و تهلیل و تالیف فاشانی کلمه طیبی تاویل ایدوب دیر که ای
 النفوس الصافیة الطیبة عن خبائث الطبایع الذاکرة لیشاق توحید تا نفوس زکیه بی کلمه طیبیه به تشبیه بوجهتند در که
 جمیع موجودات کلمه کن دن حاصل اولمشدر و بوقدر برجه سبیلک اسمی مسببه اطلاق قیللندن اولور پس جمله
 موجودات کلمه الله در لیکن انبیاء علیهم السلام و اولیاء عظام کلمات تاما تدرته کم جناب عزت حضرت عیسی علیه
 السلام حقنده (و کلمته القاها الی مریم یورر لر پس بوجهتند نفوس زاکیه به کلمات اطلاق) (والعمل الصالح برفعه)
 و دخی اعمال صالحه که صدقه آراسته اوله رفع ایلرانی یعنی اول کلم طیبیه بی محل قبول و رضایه معنای بیت حضرت
 خداوند کار یورر لر که (تا الیه) تا اول اللهم جنابنه یصعد صعود و عروج ایدر اطیاب الکلم پاکیزه کلام کلمه توحید کبی
 و بعض علوم و معارف حقانینک کلماتی کبی و بونلره مشابه اولنلرک آتاری حقه صعود ایدر صاعدا منالی اول کلمه طیبیه
 بزدن صعود ایلدیکی حالده و یا خود صاعدا صعود معناسنه اوله پس مفعول مطلق اولور یصعد صعود تقدیر نده یعنی اول
 اللهم کجانبته کلمات پاکیزه بزم جانمزدن صعود ایلکله صعود ایلرالی حیث شول محله و مقامه که علم الله تعالی ییلدی
 آتی (مثنوی) ترتی انفسنا بالمتقی * متخفاننا الی دار البقا * ترتی ارتقا و عروج ایدر انفسنا بزم نفسلر مزی و کلاملر مزی
 بالمتقی تفاوت و طهارتله اولغله حرام لغمه دن و معاصی و آنامدن و منهی اولان کلامدن متخفاننا بزدن تحفه
 و هدیه قلند یعنی حالده الی دار البقا دار بقایه و عالم علایه (مثنوی) ثم تاتینا مکافات المقال * ضعف ذالرجه من ذی
 الجلال * اعراب بیت ثم حرف در حروف عاطفه دن تاتینا جمله سی بیت سابقه ترتی جمله سنه معطوفدر و مکافات

تأینانک فاعلیدر مضافدر مقاله ومقاله الف لام مضاف الیه در عوض درای مقالسادیمک اولورضعف لفظ امر فوع
 بددر مکافاتن ذال اسمدر اسماء اشارتدن اعرابدن محلاجرور مضاف الیه درضعفه مشارالیه مقالدر تقدیر کلام
 تأینانک مکافات قدرضعف ذلک المقال دیمکدر رجعتیمیزیت اوزره منصوبدر و من حرف جر متعلقله ضعیفدر رجعتنک
 ای رجعت کاتنه من ذی الجلال معنای بیت ثم تأینانک یعنی بعد الصعود بزه کاور مکافات المقال مکافات ومجازات مقالاز
 ضعف ذال اول مقالزک ضعیفی کاور یعنی اول مقالزک ایکی مثلی قدر مکافات کاور رجعت رجعت یوتدن من ذی
 الجلال اول جلال وعظمت صاحبندن یعنی آنک اوزرینه لازم و واجب اولدینی جهتدن دکل بلکه قولرینه لطف
 ورجعت یوتدن کاور دیمک اولور * مننوی * ثم یلینا الی امثالها * کی ینال العبد مما نالهها * ثم یلینا جله سی
 تأینانک جله سنه معطوفدر فاعل ضمیری تحتند مستتر هو ذی الجلاله عائددر امثالها سده ضمیر مکافاته عائددر کی
 حرفدر حرف نواصبدر العبد لفظ امر فوع ینالک فاعلیدر العبد منصوب اولوب ینال نک مفعولی اولسه ده جاتردر
 من حرف جر ماموصوفه ویا موصوله در علی کلا التقدیرین مکافات مقالدن عبارت اولور نال فعل ماضی فاعل ضمیری
 تحتند مستتر هو عائددر عبده هاضمیر بارز محلا منصوب مفعولیدر نال نک عائددر مکافات حکمنده اولان مایه و مامع
 صفته ویاصلته محلاجروردر من الیه و من ینانیه در متعلق محذوفدر که اول خبردر ویا ناعم ویا نولر امثالی محله مناسب
 اولان کله لر در اکر العبد منصوب اوقنور سه ینال نک مفعولی اولور و حرف جر متعلق محذوفله ینال نک فاعلی اولور و اکر
 مر فوع اوقنور سه حرف جر متعلق محذوفله ینال نک مفعولی اولور تقدیر کلام بویه دیمک اولور که بعد محیی مکافات
 مقالنا الینا یوصلنا الله الی امثال تلك المكافات لینال العبد نعیما هو من جنس مکافات الی فال ذلک العبد الیه اقبله یعنی
 مقالزک مکافاتی بزه کند کدنصکره حضرت ذی الجلال والا کرام بزنی الجا ویاصال ایلر اول مکافاتن امثالنه عبده نائل
 اولق ایچون شول نعم وحسنات که اول عبدک نائل اولدینی مکافات مقال قبیلندندر و مر فوع اولدینی اوزره معنی
 عبدایر شون ایچون اول خیره اول نعیمه که اول شی جنسندندر که عبدا کاناقل اولدی که مراد اول شیدن مکافات
 مقالدر * مننوی * هکذا تعرج وتنزل دائماً * ذافلازلت علیه قائماً * هکذا ده هـ حرف تنبیه در کاف حرف
 تشبیه در ذال اسم اشارتدر تعرج فعل مضارع فاعل ضمیری تحتند مستتر هی راجعدر بیت سابقده اولان انقاسه
 ویا خود انقاس معنای سه مؤل اولق اوزره مقاله راجع اوله تنزل فعل مضارع فاعل ضمیری تحتند مستتر هی
 هکذا در مکافات مقاله دائماً ظرفیت اوزره ویا تمیزیت اوزره منصوبدر ای زمانه دائماً و من حیث الدوام دیمکدر
 ذال اسمدر اسماء اشارتدن مشارالیه مصرع اولک مضمونی ومفهومی در اعرابدن محلا مر فوع مبتدادر فاعل عقیب
 ایچوندر لازلت ده لازال افعال ناقصه دن بر فعددر تا محلا مر فوع آنک اسمیدر قائماً خبریدر علیه ده علی حرف جر در
 اکامتصل اولان ضمیر غائب محلاجروردر علی الیه که ذالیه اشارت اولنان مفهومه راجعدر معنای بیت اکاه اول شود کر
 اولنان تعرج بزم انقاسه ویا خود مقالتمز که مراد اطمیاب کلم در حق جانبیه عروج وصعود ایدروینزل و مکافات
 مقالز نزول ایدروام جهتندن یا خود هر زمانه شومفهوم که ذکرا اولندی یعنی عروج انقاس و نزول مکافات
 بونک اوزرینه همیشه قائم اولدی پس سن بوا یکی حالتدن زائل اولدک هر بار که سندن اطمیاب کلم وانقاس نفسیه حق
 جانبیه عروج ایلله آنک مکافاتی سکانزول ایلر دنیاده نزول ایلین جزاء عاجله سیدرو آخرتده کلچک و نزول ایلچک جزاء
 آجله سیدر (مننوی) یارمی کویم یعنی این کشش * زان طرف اید که آمدان جنبش * تا الیه بصعد یتندن بورایه
 کانجیه دل بومضمونی عربی سوبلدک شمدنصکره یارمی سوبلیم یعنی بوجکمک کششدن مراد انقاس نفسیه بی
 ونفوس طیبه بی حق تعالی حضرت تباریک عالم اعلایه جذب ایتسیدر پس بوجکمک انسانک روحنه اول طرفدن
 کاور که اول جنبش کلدی یعنی روحه اول لذت وذوق حاصل اولدی وروح اکامیل قیلوب منجذب اولدی (مننوی)
 چشم هر قومی بسوی مانده است * کان طرف یک روز ذوقی مانده است * هر بر قومک کوزی بر جاتیده فالمشدر و دائم
 اول جانبیه نکران اولمشدر زیر اول طرفده بر کون بر ذوق سورمشدر * مننوی * ذوق جنس از جنس باشد خود یقین *
 ذوق جزوازل کل خود باشد بین * یقین بودر که جنسک ذوقی کنیدی جنسندن اولور زیر اخلاف جنسندن ذوق اولق
 ولذت بولق عقله ملایم دکادر کذلک جزو ذوقی کنیدی کاندن اولور نظر الیه کنیدی کاندن غیریدن جزو ذوق الحق قاعده
 علمه مناسب دکادر پس جنس ایکی قسم اولور بری ایووبری کتوقسم ثالث بوا یکی قسمه مستعد و قابل اولندر
 پس بوقسم ثالثه اشارت ایدوب یوورلر (مننوی) یا مکران قابل جنسی بود * چون بدو یوست جنس اوشود *
 یا خود مکران اخلاف جنسندن اولان کسه اول بر جنسه قابل ومستعد اوله مثلاً بر عاصی مطیع اولمغه و بر مطیع
 عاصی اولمغه قابل اولدینی کی چونکم اول ظاهر اخلاف جنس اولان جنسه اولشدی آنک جنسی اولور اول جنسه

قابلیتی حسبیله (مثنوی) همچو آب و نان که جنس ما نبود * کشت جنس ما و اندر ما فروید * مثلاً آب و نان کبی که
ظاهر بر ایزم جنس زد کادی بزه اولشعله بزم جنس جز اولدی و بزم وجود مرده زیاده ایلدی و قوت و جسامت و آرتوری
(مثنوی) نقش جنسیت ندارد آب و نان * ز اعتبار احرار جنس دان * آب و نان شکل و صورت جهتندن جنسیت
نقش طوغمز که آنک انسانه شکلا مشابهتی یوقدر اما آخر اعتباردن آتی جنس ییل (مثنوی) ورز غیر جنس باشد ذوق ما
آن مکرمانند باشد جنس را * آنکه ماتت دست باشد عاریت * عاریت باقی نباشد عاقبت * مرغ را کر ذوق آید از صغیر
چون که جنس خود نیابد شد تغییر * بیورر لر که البته جنسک ذوقی جنسندن اولور و خلاف جنسندن ذوق المی ممکن
دکدر پس جنس اگر چه اوج قسم اولور اما اصل بالاستقرا ایکی قسم اولور اول بر قسمی مر دود و مطر و ددر اول
قسمی معنا و صورتا جنسدر مثلاً بر عالم کسه بر عالم کسه نیک و بر انسان صالح بر آخر انسان صالحک صورتا و معنا
جنسیدر و ایکنی قسمی معنا جنسدر لیکن صورتا انسانله جنس دکدر اما اعتبار آخره جنس اولور و بونوع انسانده
دخی بونور مثلاً بر کسه هیئت صلحاده و اولیاده دکل بلکه عوام شکلنده اما معنوی اولیا و صلحایه قابلیتی اعتباریه
انله جنسدر بوندن ذوق حاصل اولور اما مر دود اولان قسم ثالث صورتا جنس و معنا نا جنس اولندر در مثلاً نان
شکلنده زهر و احسان شکلنده اولان قهر و انسان شکلنده اولان حیوان و اهل عرفان هیئتنده اولان اصحاب طغیان
کبی پس معنای یتنه کله لم یوقسم ثالثه اشارت ایدوب بیورر لر که اگر بزم ذوقنا جنس حقیقتندن اوله مکر اول جنسه
مشابه اوله صورتا بوملا به ایلاندن دخی حظ النور و ذوق از نور اما بو ذوق معتبر و باقی دکدر زیرا بو ذوق سبی
و منشای مشابهت در اول نسنه که مشابهت در عاریت و عرض اولدی عاریت و عرض ایسته عاقبت باقی فالمز پس
بر شینک سبی زائل اولیجق مسبب دخی موجود اولمز پس بو خصوصه بر قاج مثل ایراد ایدوب بیورر لر که مثلاً **اکر**
مرغه ذوق کله کندی جنسی آوازی کبی اولان صغیر صیاددن چونکه بو آوازه فریفته اولوب کله کندی جنس
بولسه نفرت ایدیی اولور و دام بلاده فالور * مثنوی * تشنه را کر ذوق آید از سراب * چون رسد در وی کریر ذوق آید
و بر مثال آخر دخی بودر که بر تشنه به اگر چه سرابدن ذوق کاو را به مشابه اولدیغیچون چونکم اول سرابه یقشه
اول آب شکلی آندن قهار اول تشنه ینه طلب آب ایلر پس متشیخ اولان کذابلر و مستعی اولان فاسو ایلر دخی (کسر اب
بقیعه بحسبه الظمان ماء حتی اذا جاءه لم یجد شیئا) چن طلاب آب حیات حقیقی اولنر بونلری ماء حقیقت ظن ایلر بوب
دفع عطش ایچون بونلره کمال رغبتله توجه ایلر بونلر تشنه لکی زیاده اولوب آب مراده واصل اولمز لر و کندیلری
سراب جهالتدن و ورطه غفلت و بلاء هندن خلاص قیلر لر بو خصوصه بر مثال آخر دخی بودر که (مثنوی) مفلسان
هم خوش شوند از زر قلب * لیک آن رسوا شود در دارضرب * مفلس اولان طالبلر اگر چه خوش اولور لر قلب التوتندن
لیکن اول زر قلب کبی اولان مزور لر سوای اولور لر دار الضرب حقیقتده یعنی حضور عزتده (مثنوی) ناز را ندو دست
از ره تفکند) تا خیال کز ترا چه تفکند) از کلیله باز خوان آن قصه را * و آن در آن قصه طلب کن حصه را * زینهار ای طالب
تا زرا ندوده لک سنی طریق حقندن کیر و بر آغیه و باطل واکری خیال سنی غفلت و جهالت قیوسه آغیه کلیله و دمنه نام
کتابدن بوقصه بی کیر و اوقو و اول قصه دن حصه طلب ایلر که قصه دن مراد حصه در که اول کلیله و دمنه ده مسطور
اولان قصه بودر حکایت توکل و ترکه جهد گفتن **تجیران** بشیر * مثنوی * طائفه تجیر در وادی خوش * بودشان
از شیر دام کش مکش * وادی خوشده تجیران طائفه سی یعنی حیوانا تندن صیده مناسب اولان بر طائفه
براطیف وادیده انله ارسالندن منازعه واضطراب وار ایدی دام * مثنوی * بس که ان شیر از کین در میر بود *
ان چرا بر جله ناخوش کشته بود * زیاده که اول شیر بوضودن تجیرلری قیاردی اول او تلاق جمیع بسنک اوزرینده ناخوش
اولمشدی (مثنوی) حیلله کردند آمدند ایشان بشیر * کز وظیفه ما تراداریم سیر * اول تجیرلر شیر کادیلر حیلله ایلدیلر
دیدیلر که وظیفه دن بزنی طوق طو تار زبانی سکالومی تعیین وظیفه ایده لم (می) جز وظیفه در پی صیدی میا) تا نکرد
تلخ بر ما این یکا * تعیین اولنان وظیفه دن غیری بر صیدلر ایدنجه کله تابو می عاو یکا بزم اوزر مره تلخ و ناخوش اولمیه
(جواب گفتن شیر تجیرانز اوفانده جهند گفتن (می) گفت آری کروفا بینم نه مکر * مکرها بس دلیله ام از زید و بکر *
شیر انله ابتدی بلی دیدیکز سوز مقبولدرا کروفا کورم مکر و حیلله کوریم زبیر اید و بکر دن چوق حیلله و مکر لر کوردم
احتمالدر که سزدخی بر مکره شروع ایده سز * مثنوی * من دلاله فعل و مکر مردم * من کزیده زخم مارو کزدم *
بن خلقک فعل و مکر نک هلاکی ام مارو عقربک اصرا لشی ام یعنی مارو عقرب طینه عتنده اولان کسه لر دن چوق ضرر
کورمشم (مثنوی) مردم نفس از دروغ در کین) از همه مردم بتر در مکر و کین) دروغدن بوضوده اولان نفس مردمی
بکامکر و کین ایلر کده جمیع خلقدن قیجیرک و ضرر لر کردن ته کم بو حدیث شریف بومعنا به دلالت ایدر (قال علیه

السلام اعدى عدوك نفسك التي بين جنبيك (مثنوی) کوش من لا بلدغ المؤمن شنيده قول يغمر بجان و دل كريد
 فنجبر انه ديد بکه ای و خوش بنم قولم لا بلدغ المؤمن حديث کوش ايندى و يغمر بک قواني جان و دلنه قبول ايندى
 ته کم احمد و ابوداود و ابوهريره و ابن ماجه و ابن عمر و بن جابر و شريفي روايت ايدر لقال عليه السلام لا بلدغ المؤمن
 من حجر واحد مرتين يعني ملدوغ اولمز بر دل کدن اينکي کره يعني مؤمن عاقل بر محمد نکه بر کره ضرر کوره تکرارينه
 کندی به ضرر کلان بره او غره من و اول محمدن بر کره دخی محترده اولمز برا که من جزب المجرب حلت به اننداده در
 (ترجیح نهادن بحجیران توکل را بر جهد و اکساب) (مثنوی) جمله گفتند ای حکیم با خبر * الخذر دع ليس يغنى عن قدر
 جمله بحجیر لارسلا نه ايندیلر ای خبردار اولان حکیم حذری ترک الیه زير احذر قدر دن غنا و فائده و بر من
 (کما قال عليه السلام دع الخذر فان الخذر لا يغنى عن القدر) يعني حذری ترک الیه زير احذر قدر دن مغنی اولمز زير المقدر
 کائن و جف انقل بما هو کائن و انا کل شیء خلقناه بقدر و کل شیء فعلوه فی الزبر) در و بونک امشالی آیات و اخبار چوقدر
 همان عبده لازم اولان تسلیم و رضا در غیره چاره یوقدر (مثنوی) در حذر شوریدن شور و شرست * و توکل کن توکل
 بهترست * قدر دن حذر ایلکده شور و شرک بریشانلقی وارد شوریدن بونده بریشان معناسنه استعمال اولنور
 یوری جمیع خصوصه خدایه توکل الیه توکل ایور کدر زير اوق کلاه قضا و قدرده تسلیم اولق بولنور اما کسب و مجاهده ده
 نوعا قضا به معارضه ایلک اولور نه کم یوررل * مثنوی * بانضا پنجه من ای تد و تین * تان کیردهم قضا
 با تو تین * قضا الیه پنجه اورمه ای تد و تین یعنی متور و غضب لو کسه تا قضا دخی سنکله عناد و خصومت طوغمه
 * مثنوی * مرده باید بودیش حکم حق * تا نیاید زخم از رب الفلق * بنده حق تعالی نیک حکمی او کند مرده اولق
 کرک کالیت بینیدی الغسال تا مبدع کائنات و مظهر مخلوقات اولان رب العزت دن زخم کلیه زير بمجرد کسبه اعتماد
 قلیق و توکل تارک اولق حضرت حق قضا سنه معارضه قلیق کیدر و آنکله مقابله ایدوب پنجه اورمق کیدر
 پس حضرت حقه توکل قلیق و آنک قضا سنه رضا و بر من کسه به عاقبت الامر زخم و قهر کلک و بر بلا الیه هلاک اولق
 مقرر در (ترجیح نهادن شیر جهد و اکساب را بر توکل و تسلیم) (مثنوی) گفت آری در توکل رهبرست * این سبب
 هم سنت یغما برست * ارسلا نه بحجیر لره ایندی نم اگر چه توکل سالک رهبر و دلیلدر که جناب حقه ایشدر
 بوسبب که مراد جهد و اکساب در هم یغمر علیه السلام حضرت تارینک عادت و سنتیدر و محله شیردن مراد جهد
 و اکسابی توکل اوزره ترجیح قیلان و اسباب و وسائله متمسک اولان طائفه در که انلر جتلی بودر که ذکر یوررل
 * مثنوی * گفت یغمر یا و از بلند * با توکل زانوی اشتیغند * بو حدیث شریفه اشارت یوررل که معاذ بن
 جبل رضی الله عنه حضرت تری روایت ایدر لبر * کون بر کسه حضرت رسول علیه السلامه کلوب ایندی
 یا رسول الله دوه ملک زانوسی بغلیوب آنک حفظنده احتیاط قلیه یممی و با خود مطلق العنان قوی و یوروب
 خدای تعالی به متوکل اوله یممی قال النبی صلی الله علیه وسلم اعقل بعیرک ثم توکل علی الله یعنی یغمر علیه
 السلام حضرت تری آواز بلند ایددی الله توکل ایلکله دوه دن دینی بغله توکل ایلکله جهد و اهتسای
 جع ایل مجرد توکل قلیوب جهدی ترک ایله دیمک اولور * مثنوی * رمز الکاسب حبیب الله شنو) از توکل
 در سبب کاعل مشو * ای مجرد توکل نشب قیلان کسه الکاسب حبیب الله حدیثک رمز فی ایش و بو حدیثله
 عمل ایدوب سندخی برایش ایت توکل دن اوتری سبب خصوصه کاهل و قاصر اوله معنی حدیث شریف کسب
 اید بی کسه اللهم محبوی دره منی * و کلو قول ایدر دیمک اولور (ترجیح نهادن بحجیران توکل را بر اجتهاد
 (مثنوی) قوم گفتندش که کسب از ضعف خلق * لقمة تزویر دن مقدار خلق * نویسانده قوم دن مراد
 توکلی جهد و اکساب اوزره ترجیح قیلان و طریق توکل ذاهب اولان طائفه در اول قوم کسب و اجتهادی افضل
 کورن شیره ایدیلر که کسب خلق ضعفتن و تزویر دن خالی دکلدر کویا بر لقمة تزویر در که حریص اولنلرک بوغازی
 مقداری اولور یعنی حرصی مقدار ایه کسب و کاره سعی دخی اولقدر اولور * مثنوی * نیست کسی از توکل خوبتر *
 چیست از تسلیم خود محبوبتر * حق تعالی حضرت ته متوکل اولقدن خوبتر بر کسب یوقدر که (ومن يتوكل على الله
 فهو حسبه) یور مشد و دخی (وعلى الله فليتوكل) کل المؤمنون) دیوم مؤمنله امر قیلک در تسلیم دن خود مر غوب
 و محبوبرک تدر یعنی حضرت حقه امر کی تسلیم و تقواض ایلکدن محبوبتر بر خصلت یوقدر انکچون حضرت حبیب
 اکرم صلی الله علیه وسلم در کجه یا تدینی و قنده اللهم اسلمت نفسي اليک وفوضت امری اليک و البأت ظهري اليک
 یوزرلردی * مثنوی * بس کررند از بلا سوی بلا * بس جهند از مار سوی ازدها * بو خلقی بلادن بلا جاننه چوق
 بخارلر چوق کسه لرماردن از درها جاننه صجرا لرملا توکل زحمتدن بخارلر از درها کپی صعب اولان کار و کسب

پنجه سته گرفتار اولور * منوی * حيله گردانسان رحيله ش دام بود * آنکه جان پنداشت خون اشام بود * انسان
 دردمند مراد نفسنك حصولي همچون حيله ايلدي و سکنسب انبياتك خصلت و ستيدرد پوتو کلي قلوب اسبابه
 تمسك قيلدي آنک حيله سي کندی به دام قيد اولدي اول نسنه بي که جان قیاس ايندي فان ايچي اولدي * منوی *
 دريست و دشمن اندر خانه بود * حيله فرعون زين افسانه بود * غافل انسان عدودن خلاص همچون بلا و عبا
 قنوسني کسب غناي تمکله بغلدي حال بو که دشمن خانه درو شده ساکن و آسوده ايد يارس بونلر جمله اعدادن اضير
 ايکن يعني اعدای عدو اولان نفس و کندی به قرين اولان شيطان خانه درونده ايکن انسان بو عدو لری خانه درونده
 قلوب فقر و بلا کله جک قلوبی سدايلرا کرچه غنا و ثروتله بو قلوبی بيارا ما خبری يوق که نفس و شيطان آنک بنياد دين
 و آخرتن بقار فرعونک حيله و مکرى بو افسانه دن اولدي يعنى قلوبی بغليوب دشمن خانه ايچره اولوق قيلنن دن
 افسانه اولدي * منوی * صد هزاران طفل کشت آن کينه کش * وانکه او بی جست اندر خانه اش * اول انتقام
 ايديجي و کينه چکيجي يوز يک طفل ديه لای و اول کسه بي که اول فرعون استردی آنک خانه سنده ايدی يعنى فرعون
 لعین انباي بنی اسرائيل دولتنک دشمنی ظهور ايله سن ديوقتل ايلدي حال بو که حضرت موسی عليه السلام کندی
 خانه سنده صلب پدرندن مادری رحنه واصل اولدي و بعد التولد دريای نیل آتی فرعون سراينه قریب ساحله القا
 ايلد کده * فالتقطه آل فرعون ليکون لهم عدوا و حزنا * آيتنک طبقه پنجه آنک اهلی اول موسی عليه السلامی اخذ ايدوب
 قره عینلی واک دیوانی خانه لرنده بسلد بیلر اوچني جلدده بو قصه مفصلا شرح اولمشدر (منوی) دیده ما چون بسی
 علت دروست * و رفتا کن دید خود در دید دوست (بزم کوز من چونکم انده چوقلق علت وارد که کورمکده و بر شینک
 حقیقتی بیلکده خطا و خلل دن خالی دکلدر یوری سن کدی کورمکی دوستک کورمکده محو وفانی ايله تا کم سنک
 نظر لسن دن محو اوله واک بدل دوستک نظری سنده ظهوره که تا کم غلط و خطا کورمکدن بری اوله سن * منوی *
 دید ما را دید انعم العوض * یا بی اندر دید اوکل غرض * بزم کورمزه آنک کورمسی نعم العوض در یعنی دوستک نظری
 و بصری بزم نظر من لیرینه نه کوزل عوض در اول حضرتک نظر نده کلي مقصودی بولور سن و غلط و خطا کورمکدن
 بال و عاری اولور سن پس کندی ارادت و قدرتی و آرزو و مشیتکی و الحاصل بالکلیه بشریتکی اول حضرتک ارادت
 و قدرت و مقتضا و مشیتده محو ايله و طفل صغیر پدر کبریتی هر وجهله وکیل اتخاذ ایدوب اکاتوکل و تمسک ایلدیکی
 کبی و حضرت نبی الهی اکلا فی کلاء طفل الصغیر دیدیکی کبی سندخی بویه دیوب اول حضرتی کندیکه وکیل اتخاذ
 و کندی کار و کسبکه و صنعت و قدرتی که اعتماد ایتکی ترک ايله تاجیع مؤتک بی زحمت و مشقت حاصل اوله (منوی)
 طفل تا کیر او تا پویا بود * مر کیش جز کردن بابا بود * مثلاً طفل مادامکه طونجي و یلجي اولدی یعنی تا قوت و قدرته
 وصول بولدی اول طفلک مر کبی باباسنک بوینندن غیری اولدی زیر اول طفل باباسنی جمیع امور نده وکیل مطلق
 اتخاذ ایدوب کندوی اکاتسليم قيلمشدر اول دخی اکا وکیل اولمشدر (فاتحه وکیل) ایت کریمه سنک حسب پنجه سندخی
 ربکی وکیل مطلق اتخاذ ايله تاسنی رزق ایچون کیر او پویا و ایاقدن خلاص ایدوب کنز لا یعنی به واصل ایده (منوی)
 چون فضولی کشت و دست و پا نمود * در غنا افتاد در کور و کبود * چونکم طفل برفضول اولدی یعنی صاحب قوت
 و کستاخ اولوب ال آتیق کوستردی زحمت و بلايه و کور و کبود اولغه دوشدی کور و کبود آرده فالغه دیرلر بونده
 مقصود دن بعید و غافل اولغه دوشدی دیک اولور پس کندوی مستقل صاحب قوت و قدرت یلوب ارزاق جانینه
 همت و حرکت قیلک سبب زحمت و مشقت اولور اما بوجله یی ترک ایدوب توکل طریقه کیدوب حضرت حتی جمیع
 امور نده وکیل اتخاذ ایلک باعث راحت و موصل نعمت و سعادت اولور * منوی * جاتم های خلق پیش از دست
 و پا * می پریدند از وفا اندر صفا * خلقک جانلری دست و پا دن اول یعنی جوار حله عمل و تصرف قیلزدن مقدم عالم
 ارواحده و فامر ته سندن صفامر ته سنده اجنه روحانیه ايله اوچارلردی * منوی * چون بامر اهبطوا بندی
 شدند * حبس خشم و حرص و نرسندی شدند (چونکم اهبطوا امر یله مقید و محبوس اولدیلر یعنی مرتبه ارواح دن
 عالم اجسامه نزول ایلک دیو حق تعالی نیک امر یله ارواح ما مور اولدی و بو عالم اجسامه کلدیلر خشم و حرصه و قناعت
 و قله حبس اولدیلر * منوی * ما عیال حضرتیم و شیر خواه * گفت الخلق عیال لاله * برحق تعالی نیک عیالی بز
 واندن سود طلب ایديجی بز یعنی برحق تعالی نیک عیالی کبی بز واندن غذا و قوت ابدانمزی استیجی بز ته کم برکسه نیک
 اهل و عیالی نفقه و کسوه لرین و قوت و غذا لرین اول کسه دن طلب ایدر لر و اول کسه نیک اوزرینه بونلرک رزقنی ویرمک
 لازمدر * کذلک جمیع دواب و حیواناتک رزقنی ویرمک الله اوزره لازمدر کما قال الله تعالی (و ما من دابة فی الارض
 الا علی الله رزقها) بوجهت دن خلق عیال الله ککیدر ته کم حضرت یغمبر علیه السلام دن مر ویدر

خلق الله عبادا فقال عليه السلام تخلق عيال الله فاحب خلقه اليه احبهم لعياله عيال كسر عين الله عيال
جمع در جيا د جیدل جعی اولدیغی کبی اهل واولاد معناسند درار ککه و دیشی به شاملدر * مثنوی * آنکه او
از آسمان باران دهد * هم تواند کوز رحمت نان دهد * اول الله که آسمان دن اوباران ویرر که سبب ارزاقدر هم قادر در که
اول الله رحمت و احساندن بنده لرینه بی کسب نان ویره چونکم قضیه بویه اولدیغی مقرر اولیجق نو کل ایلک اولیدر
پس ذیل نو کله عسک ایدن طاقه عقلی و نقلی اولان جتترین اظهار ایلدیلر سه نوبت کسب و اجتهادی افضل واولی
کورن شیر نهاده کلوب بوتلرک مقدماتی تسلیم ایلد کذ نصکر کسب و اجتهادک قضیلند دلالت ایلین براهین
و دلالتن سوبلکه بشلدی) ترجیح نهادن شیر جهم درابر نو کل * مثنوی * گفت شیر آری ولی رب العباد * نزد بانی
پیش پای مانهاد * ارسلان بونلر ایندی بلی کرچک سوبلر من حق تعالی حضر تلی بی کسب و بی سبب بنده لرینه رزق
ویرر که قادر در ولیکن جمیع عبادک مالک و مریسی بزم ایاغز اوکنه بر نرد بان قودی که اندن مراد اسباب صوریدر
نه کم نزد بانسز بر عالی موضعه بر کسه جقمز کذلک صوری و معنوی بر عالی مرتبه به وسیله و سبب سز بر کسه ایره من
پس بر یو کسک بر جقمغه نزد بان نیجه لازم اولدیس بر مرتبه به ایرر که بر سببه تشبث ایتلک لازم کادی * مثنوی *
پایه پایه رفت باید سوی بام * هست جبری بودن انجی طمع خام * طام جاننه پایه پایه کتک کرک بامدن مراد هر مراد
و مرام اولان شیردر پس بجن بر مقصود و مرامه توجه ایتلک بر سببه تعلق ایدوب تدریججه کتک لازم اولور بومر تبده
جبری اولتی طمع خام و نهوده مراد بر معنی بودنیاده سعی و کسبی ترک قیاق و جبری اولوب بی کسب و بی سبب حق
تعالی بنی اگر دنیوی و اگر اخروی مقصود و مرادمه ایصال ایلر دیمک خام طمع و خیال باطلدر نم دنیا خصوصصنده
ترک اسباب ایتلک و توکل طریقنه کتک جمیع انبیاء و اولیایک سنت و طریقتلری اوزره مستحب و مورد و حد و آخرت
خصوصصنده توکل ایتلک و ترک اسباب و اکتساب طریقنه کتک جمهورک اتفاق اوزره مذموم و مقد و حد و برلکه دنیا
خصوصصنده توکل قیله سن و آخرت خصوصصنده مجتهد و مکسب اوله سن که سنت و طریقت بودر * مثنوی * پای داری
چون کنی خود را توکلک * دست داری چون کنی پنهان تو چنلک * آیاق طو تارسن کنیدی نیجه لستک ایلر سن ال
طو تارسن نیجه کی سن نیچون پنهان ایلر سن بوالدن ایاقدن مراد کسب ایلکد زبر احکیم مطلق بوالی و نیای عبادنه
انکچون ویرر دیکه عمل ایده لر * مثنوی * خواجه چون بلی بدست بنده داد * بی زبان معلوم شد اورا مراد * مثلا
افندی چونکه بنده سنک الله بر پیل ویردی زبان و مقال سز اول بنده به مراد معلوم اولدیکه لسان الحال انطق من
لسان المقالدر * مثنوی * دست همچون بیل اشارتهای اوست * آخر اندیشی عبارتهای اوست * کذلک ال
بیل کبی اول الله اشارت لیدر یعنی الله تعالی بنده سنه مقال و کلام سز ال ویردی بوانسانده اولان ال اول خواجه نک
بنده سنه بی مقال ویردی بکی بیل کیدر اول الله جانندن اشارتدر که انکله کسب و کار ایلیه عاقبت فکر اید بچیلک اول
اللهک عبارت لیدر یعنی آخرت کاری فکر اید بیجی و نتیجه جوارح و اعمالی ادرالک ایلجی عقل اول اللهک عبارات و کلماتی
کیدر زبر او فکر و اندیشه کلام نفسی قیلند ندر چونکم بر بنده به حق تعالی عاقبت اندیش بر عقل و فکر و روزی
قیله کان کا حقیقت حال و نتیجه مآلی لسان معنوی ایله تقریر و تعبیر اللمش اولور وای بنده سن بوجوارحی بواعمال
اخروی ایچون صرف ایله دیوسو بلیش اولور (مثنوی) چون اشارت هاش را بر جان نمی * در وفای آن اشارت جان دهی *
چونکم اول اللهک اشارت لری جانک اوزره قویه سن یعنی دست و پاوسا ترجوارح را عضا ایله اشارت اولنان کاری جان
و دل ایله قبول ایده سن اول اشارتک وفا سنده جانکی ویره سن یعنی اول اشارت ایچون وفا ایلک خصوصصنده جان و تسکی
بذل قیله سن * مثنوی * پس اشارت هاش اسرار ت دهد * باز برداردز تو کسکارت دهد * پس سکا اول الله اسرار
اشارت لری ویرر و سنی کشف و شهود مرتبه سینه ایرر کور رسندن بار کلفت و مشقتی قالدر و سکا کار و تصرف ویرر
* مثنوی * حامی محمول ککر داند ترا * قابل مقبول کرداند ترا * شمدیکه حامل سن و ثقل طاعات و عباداتی
مرتکب سن سنی محمول ایلر یعنی براق عشق و شوق اوزره سوار ایلوب کلفت و مشقتدن و زجت بشریتدن آزاد ایلر
و ثقل عبادتی دخی رفع اید بیجی و آتی سکا عبودت اید بیجی ایلر الا آن که قابلسن یعنی املک امر و تکلیفی قبول اید بیجی سن سنی
مقبول ویرر کیده ایلر * مثنوی * قابل امر و بی قائل شوی * وصل جویی بعد از ان واصل شوی * و املک امر فی شعی
قابلسن قائل امر اولور سن یعنی اول اللهک امر فی الا آن قبول ایلجی سن بعد قبول الامر املک عبادنه امری سوبلیجی
اولور سن و از شاد ایلوب افعیل کذا و لا تفعل کذا دیوامر و نهی قیلور سن شعی و صلت الهی دیلر سن بعد طلب الموصل
واصل اولور سن و اول حضرته اتصال قیلور سن * مثنوی * سعی شکر نعمتش قدرت بود * جبر توان کاران نعمت بود
سنک سعی و مجاهده ایلک قدرت نعمتک شکری اولور یعنی قدرت و قوت بدینه کم نفس الامر ده بر نعمت عظمادر

آنک شکرى عبادات و طاعات جانبیه سعى ايلکد و سنک جبرک اول نعمته انکار اولور يعنى مع القوة والقدرة
بن مجبورم طاعته طاعتی بوقدر ديمک کلک اول قدرت نعمته انکار و کفران اولور پس (ولئن کفرتم ان عذابى لشديد
موجبجه کفران تم اولنه اول اللهک عذابى شديد اولور و اول نعمت اندن کيدوب آخر الامر اندن محروم قالور
* مننوى * شکر قدرت قدرت افزون کند * جبر نعمت از کفت بیرون کند * قدرت نعمتک شکرى سنک قدرتکى
زياده ايلر يعنى (ولئن شکرتم لازيد نکم) آيتنک حسبجه قدرت واستطاعت نفسنده بر نعمتک آنک شکرى قدرتک
يتدکجه طاعت منعمه سعى وادای خدمتدر چونکم قدرت نعمتک شکر بن قيله سن قدرتکى افزون ايلر جبر نعمتی
الکدن طشره ايلر يعنى بن مجبور و مضطرم ديومع الاستطاعة ترک سعى و خدمت ايا سکت الکن اول قدرت
واستطاعت نعمتی از اله ايلر عند العلماجردن مراد سلب اختيار و اسقاط تکلیفات ايدوب عبد جاد منزله سنده در
ديکدرو عند الا و ايا بر سالت قبل انوصول الى الکمال اوسط ساو کده سعى واجتهادى قویوب مقتضای نفسه اويوب
عبادات و طاعات تکاسل ايلکد رنته کم بومعنايه اشارت ايدوب وسط ساو کده ترک سعى واجتهاد ايلن سالتک خطايا
يورر لرا کرچه بن جبرى دکلم بنم جبرم ندر دیر سکت * مننوى * جبر تو خفتن بود در ره محسب * نایبى آن درودر که
محسب * ای سالت سنک جبرک يولده اويومق اولدی يولده اويومه تا کم در حقیقتی و در کاه وحدتی حقیقت کورميه سن
اويومه يعنى ای سالت سنک جبرک الله تو کل ايدوب وسعی و کوششی ترک ايدوب طریق حقه استراحت اختيار
ايتنک و حظ نفسک جانبیه کتمکدر مادام که باب حقیقته کيرميه سن و در کاه الوهیتی کورميه سن استراحت ايله
واجتهاد و کنسای ترک قيله * مننوى * هان محسب ای جبرى بی اعتبار * جزیر آن درخت میوه دار * ای
اعتبار سز کاهل جبرى زینهار اويومه اول میوه لودر ختنک التندن غیری برده درخت میوه داردن مراد عالم ربانی اولان
کاملک وجودید رنته کم بوحديث شریف دخی بومعنايه دلالت ايلر عن ثوبان رضى الله عنه (قال عليه السلام اذا القيم
شجرة من شجرة الجنة فاقعد وافی ظلها وکلوا من اثمارها قالوا کیف یمكن هذا فی دار دنیا یا رسول الله قال اذا القيم
عالمافکا نما القيم شجرة من اشجار الجنة) يعنى ای وسط ساو کده قیلان و مجاهده و تحصیلده کاهل اولان استراحت قبول
ايله باری اکر یا تور سکت واستراحت ایدرسکت شول معارف و اسرار حقایق میوه لر سنک درختی اولان عالم ربانینک تحت
حیات و سایه هدايتنده استراحت ايله * مننوى * تا که شاخ افشان کند هر لحظه یاد * بر سر خفته بریزد نقل
وزاد * تا کم هر لحظه یاد شاخ افشان ايلیه یا تمسک کنه نک باشی اوزره نقل وزاد دو که يعنى یا تور سکت اول شجرة الهی
اولان عالم ربانینک ظل حایتنده یا تکه تا با دار ادت الهی آنک قلب و روح و عقلی شاخ لر نی سلکيجی اوله تا آنک ظل
سعادتنده آسوده اولان واستراحت قیلان کاهلک اوزرینه نقل اسرار و زاد معارف و اذواقی تشار قيله اول کاهل
بی اعتبارک جانی اول صاحب دولتک سایه حایتنده قرا ایلدی بکی واسطه ايله حق تعالی حضرت قلندن نیچه عنایت
و هدايت و رحمت و قربت عمره لرینه واصل اوله * مننوى * جبر خفتن در میان رهزنان * مرغ بی هنکام کی یا بدامان *
جبر ندر دیر سکت عند الا و ايا رهزنا و رتاسنده یا مقدر يعنى ترک سعى و کوشش ايدوب اهل نفس و اهل شیطانت
ما یفنده استراحت ایتکدرو و قفسز قوش يعنى قفسد سز پرواز جهرات ایلن مرغ چن امان بولور يعنى اول سالتک که
قبل الوصول الى الکمال رهزنا ما یفنده استراحت میل ايلیه و قيله پروبالی تخمین قوش کیدر که دونه لر پنجه سندن
امان بولمز و انلر ما یفنده هلالک اولور خلاص اولمز * مننوى * ورا اشارت هاش را بی زنی * مرد پنداری و چون بی
زنی * واکر اول اللهک اشارت لرینه برون اوره سن برون اورمق متکبر اولقدن و التفات و تعظیم قیلان مقدر کاهه درنته کم
بعض متکبر لرک دأبندندر که برکسه انلره برسوز سو یار سه اکر خوش لرینه کلمزه برسوزنن تحریک ایدر لر و عدم
التفات نمته کیدر لر پس سندخی ای کاهل بی اعتبارا کراعضا و جوار حکده اولان اول اللهک اشارت لرینه التفات
ايلیوب متکبر اولوب اول نعمتک شکر نی ادا ایلکدن سرکش اولور سکت کند بی مرد صنور سکت و چونکم کذبی
حقیقت کوزيله کوره سن بر عورت سن مراد اولدز که حق تعالی سکت ویردیکی نعمتک شکر فی ادا قيله و هر عضو فی ما خلق
لهنه صرف ايلیه اکر برکسه بولری تارک اولسه و کندوی مرد بالغ زعم قيله نفسنده اول زن کیدر * مننوى *
این قدر عقلی که داری کم شود * سر که عقل ازوی بپرد دم شود * واکر اول اللهک اشارت لرینه تعظیم و التفات ایلز سکت
بوقدر عقلیکه طو تارسن ضایع اولور بر باشند که عقل منقطع اوله و یا خود پرواز قيله اول باش دم اولور يعنى قورق کبی
دن و حقیر قالور زیر انسان سائر حیواندن عقله اشرف و افضلدر و عقلی اولان انسان سائر حیواندن عقله اشرف
و افضلدر بی هوش اولان انسان ادنی و اضلدر (مننوى) زانکه بی شکری بودشوم و شنار * بی برد
بی شکر را تا قهر نار * اول سبیدن مالک اولدیغک عقل کم اولور که شکر سزک نامبارک و عیبدر اول شکر سزک

ناشکر اولان کسه بی تا قعر ناره ایل تور * منوی * کرو کل میکنی در کار کن * کشت کن بس تکیه
 بر جبار کن * ای کامل اولان جبری اکرو کل ایلر سک کار و عملده ایله یعنی کار و عملی ترک ایل کلک حالنده
 تو کل ایلر (ان الله لا یحب الباطلین) خواستجه تا کم اللهم سومدیک بطل الرزمه سندن اولیه سن زراعت
 و کار ایله بعدد مبالغه ایله جابران کسار و مصالح کار اولان خدایه اتکال ایله کسب و کاردن قطع نظر آخرت
 خصوصنده تو کل ایلر جائز کلدرا کرسن دیر سک که (وعلى الله فلیتوکل المؤمنون) نص شریفی الله اوزره
 تو کل ایلرک وجوبه دلالت ایلر بس آخرت خصوصنده دخی برکسه ترک اعمال ایدوب بوا مره امتثال
 ایتمکله الله متوکل اولسه جائز اولمزی الجواب بو خصوصده تو کل جائز کلدرا بر اعبد بو خصوصده
 اعماله مکلف و ما مورد (کما قال الله تعالى واقیموا الصلوة و آتوا الزکوة و اراکعوا مع الراکعین) بس ترک عمل ایلر
 بونک امثالی وجوب ایچون اولان امر لری ترک ایلر لازم کلور بوا یسه جائز کلدرا بلسکه او امر الهیه به عید بحسب
 الطاقه امتثال ایلدوب آخرت خصوصنده کار و کسب ایلر مع هدایه حضرت حق متوکل اوله زرا
 بلا تو کل مجر د کسب و عمله دخی اعتماد جائز کلدرا (باز ترجیح نهادن تو کل بر جهد) (منوی) جمله باوی
 بانکها برداشتند * کان حریصان که سیها کاشتند * جمله وحوش ارسلانه آواز ز فالدر دیلر بویه دیو که اول حریصان که
 بودیا خصوصنده سبیل تخمینا کدیله بر روی دی و بونلری اول اسبابه تمسک قیللری نه مرتبه به ابر کوردی (منوی)
 صد هزار اندر هزار از مردوزن * پس چرا محروم ماندند از زمین * مردوزدن نیجه یوزیک نیجه یوزیک کسه پس
 منافع زماندن نیچون محروم قالدیلر حال بو که اسبابه تمسک قیلدیله و مجتهد و مکسب اولدیله * منوی * صد هزاران
 قرن ز اعجاز جهان * همچو اثر درها کشته صد دهان * جهالت ابتدا سندن بوا نه کفیه دل نیجه یوزیک قرن
 و قرون ماضیه دن نیجه یوزیک کروه اثر درها کبی مراد و مقصود لری جائزه بوزا غرض شد * منوی * مکرها
 کردند آن دانا کروه * که زین برکنده شد زان مکر کوه * اول دانا قوم وزیرک طائفه مراد لری نه وصول ایچون مکر لری
 ایلدیله بر مرتبه که دیندن طاع مکر دن قویش اولدی یعنی انلرک مکر لری طاع لری برندن قو پردی مراد انلرک مکر
 و حیل سنک قوتنی اشعار در (منوی) کرد وصف مکرها شان ذوالجلال * انزل منه اقلال الجبال * نه کم بونلرک
 مکر لری ذوالجلال اولان الله تعالی کلام مجیدنده وصف ایلدی که اول کلامک مضمونی مصرع ناید مرعنی البته زائل
 اولور زایل مکر دن جبالک قله لری دیمک اولور مننده کی ضمیر مصرع اولده اولان مکره عائد اولور و باقی معنی بوا بیت کریمه دن
 ظهوره کاور که خدای تعالی سورۃ ابراهیمده ام سابقه نک حقیقه کندی قضاسندن احتراز ایدوب هزار حیل و مکر
 ایلد کلر فی بیان یور زلر (و قد مکر و امکرهم) تحقیقا کفار مکر ایلدیلر غایت مکرله (وعند الله مکرهم) و بونلرک جزاء
 مکر لری عذابدر مکتوبدر عند الله (وان کان مکرهم) اگرچه بونلرک مکر لری اولدیه ده (انزل منه الجبال) ای مسوی
 لازالت الجبال و معد الذلک یعنی جبال از اله سیچون مسوی و معد اولدیه ده و با خودان نافیله اوله و لام آتی مؤ کدا اوله
 و ما کان الله لیه عذیبهم و ما کان الله لیهضیع ایمانکم) آیت کریمه لرنده اولان لام کبی بو تقدیرجه معنی محالدر بونلرک مکر لری
 جبالی زائل قیلله یعنی بونلرک مکر لری جبالی زائل قیلز و با خودان منقلبه دن محقق اوله و لام آتی مؤ کدا اوله تقدیر کلام
 وان کان مکرهم من الشدة بحيث تنزل منه الجبال و تنقلع عن اماکنها و الحاصل قضا و قدره مکرک و حیلرک فائده سی
 بو قدر * منوی * جز که آن قسمت که رفت اندر ازل * روی نمود از شکار و از عمل * که اول قسمت و نصیبدن غیریکه
 از لده واقع ایلدی شکار و عملدن یوز گومتی یعنی حاصل اولدی * منوی * جمله اقتلاندند از تدبیر و کار * ماند کار
 و حکمهای کرد کار * اون قومک جیعی تدبیر و کاردن دوشدیلر یعنی عاجز قالدیلر حق تعالی سک کاری و حکم لری
 قالدی جد و جهدک هیچ فائده سی اولدی * منوی * کسب جز نای مدارای فامدار * جهد جز وهمی مینداری
 عیار * پس ای فامدار کسبی بر فامدن غیر بیله زیر کسب بر آلت ملاحظه در حقیقه ده تأثیری بو قدر جهدی
 بروهمدن غیر صائمه ای عیارانکچون که جهلک بقدر اولیان مرادک وصولنه و حصولنه اصلا علاقه و فائده سی
 بو قدر (نکرستن عزرائیل بر مردی و کریمحتن ان هر ددر سرای سلیمان علیه السلام و تقریر ترجیح نهادن تو کل بر جهد
 و قلت فائده جهد الی آخره) بیان لطیف بو حدیث شریفه اشارت اولور که اهل تفسیر سورۃ لقمانک آخرنده (و ما تدری
 نفس ما ذاتکسب غدا و ما تدری نفس بای ارض تموت) آیت کریمه سنک تفسیرنده تقریر و تفسیر ایلش لری تفسیر
 یضاویده بویه واقع اولمشدر که (روی ان ملک الموت مر علی سلیمان علیه السلام فجعل یظن الی رجل من جلسائه و یدیم
 النظر الیه فقال الرجل من هذا یا سلیمان فقال ملک الموت فقال کانه یرید فی فراج الیمین ان یحملنی و یلقینی بالهند ففعل
 فقال ملک الموت کان دوام نظری تعجبامنه اذا حرت ان اقبض روحه بالهند و هو عندک) پس بو حدیث شریفک معنای

لطیفی نظم کتوروب تفسیر پیوردر (مثنوی) رادمی دی چاشتگاهی در رسید * در سراج دل سلیمان درد وید *

بر کریم کسه بر قوشلق وقتی ایز شدی حضرت سلیمان علیه السلام عدلی سر اینه یلدی (مثنوی) رویش از غم زرد

هر دلب گبود * پس سلیمان گفت ای خواجه چه بود * آنک یوزی غمدن صاری وهرایکی دوداغی کول * پس سلیمان

علیه السلام کادیدی ای خواجه سکا نه اولدیکه بومر تبه متغیر و متبدل اولدک * مثنوی * گفت عزرائیل بر من

ایچنین * یکنظر انداخت پر از خشم و کین * خواجه حضرت سلیمان علیه السلام ای ندی عزرائیل علیه السلام

بکا خشم و کیندن پر بونجیلین بر نظر اندی * مثنوی * گفت هینا کنون چه میخوای بخواد * گفت فرما باد را

ای جان پناه * سلیمان علیه السلام کایتدی اکاه اول شمدی نه استرایسک استه اول کسه سلیمان علیه السلام ای ندی

ای جان حفظایدیچی یله امرایله (مثنوی) تا هر از پنجایم هندستان برد * تو که بنده کان طرف شد جان برد * تا بنی بورادن

هندستانه ایلته یولایککه بنده که اول طرفه کندی جان ایلته یعنی جانی خلاص ایده پس بو خصلت کثرناستک

وجود نده موجود اولدنی اجلدن قصه دن حصه بیاتنه شروع ایدوب پیوردر * مثنوی * نک زردرویشی کبر براتند

خلق * لقمه حرص وامل زانند خلق * داشته بوتک * کبی خلق درویشلکدن قارلر اول سبیدن خلق حرص واملت

لقمه سیدر (مثنوی) ترس درویشی مثال آن هراس * حرص و کوشش را تو هندستان شناس * درویشلک خوفی

اول کسه نک خوفی مثالیدر که قورقیدغندن بد زره مبتلا اولدی و موتدن نجات یولدی سن حرص و جبهدی

هندستان کله پس اگر درویشلکدن قورقوب حرص و کوشش جاتبنه ذاهب اولورسک نیجه بلاوزجت چکدیککدن

ماعدلقدراولان فقر دن دخی نجات یوله من سن چونکم قصه دن حصه ایدیکن بیان ایلد یلر تکرار قصه نک تبه سنی

تقریر شروع ایدوب پیوردر * مثنوی * باد را فرمود تا اورا شتاب * برد سوی فقر هندستان براب * حضرت سلیمان

علیه السلام باده پیوردی تا اول کسه بی خوری هندستان کنه پایت جاتبنه صواو زره التدی یعنی اقصای هندستانده

بر جزیره التدی که آنک اطرافی آب ایدی * مثنوی * روز دیگر وقت دیوان و قضا * پس سلیمان گفت عزرائیل را *

ایرتمی * کون دیوان وقتی و خلاقه ملاقات وقتی پس سلیمان علیه السلام حضرت عزرائیل دیدی * مثنوی *

کان مسلمان از چشم از بهر آن * بشکریدی تا شد آواره زجان * که اول مسلمان غصبه اندن اوتری نظر ایلد که

تا جاتندن آواره اولدی بعضی نسخه خاه معجزه ایله خان واقع اولمشدر بو تقدیر او زره معنی اول مسلمان اندن اوتری خشمه

نظر ایلد که تا خان و ماتندن آواره اولدی * مثنوی * گفت من از خشم کی کردم نظر * از تعجب دیدمش در ره گذر *

حضرت عزرائیل سلیمان علیه السلام ای ندی بن کاجن غضبدن نظر ایلدم یعنی اکا خشمه نظر ایلدم ره گذر ده

اکا تعجب نظر ایلدم * مثنوی * که هر افرمود حق کامر وزهان * جان اورا تو بهندستان * زیر احق تعالی

بکایوردی بو کون اکاه اول سن آنک جانی هندستانده آل (مثنوی) از عجب گفتم کرا ورا صد پرست * او بهندستان

شدن دور اندرست * تعجبیدن ایدم اگر آنک یوز قنادی واریسه ده اول کسه هندستانه کچک کده دور در او بهندستان

اندر شدن دورست تقدیر نده اولور * مثنوی * تو همه کار جهانرا همچین * کن قیاس و چشم بکش او بیست * ای

فقر دن قورقان و تحصیل دنیا به حرص اولان سن جهانک جمیع کار و بارنی بونجیلین قیاس ایله و کوزل آج و کور که سعی

و خذله مقدر اولندن خلاص ممکن دکلر * مثنوی * از که بکتر زیم از خودای محال * از که برابیم از حق ای و بال

کچیدن قحارز کندیمزدن ای کسه محالدر یعنی تقدیر الهی و قضاء ربانی بزم عین ذات و نفس صفا از کچیدن که ذات

اول قضاتک مقتضای او زرمجبوله اولمشدر پس قضاء الهی و تقدیر ربانی دن چقمق کشی کندی ذاتدن چقمق

کچیدر و اسیه محالدر کچیدن قیاز حقدن قیازای صاحب و بال و بالده مضاف مقدر اولورای صاحب و بال

و یا خودای ذرو و بال تقدیر نده اولور یعنی ای ذرو و بال حیل و مکرله کچیدن قیلر زحقه دخی قیلر زحق تعالی نک تقدیری

اولیجه و بر شینک حصوله ارادتی تعلق قیلیمینجه اول شیئی کسه اندن قیاس و بالی کسه سعی و حیل ایله کتور و من

(بازتر جمیع تهادن شیر جهد را بر تو کل و فوائد جهد را بیان کردن (مثنوی) شیر کفت آری ولیکن هم بین *

جهد های انبیا و مؤمنین * و ارسالنجیر لره ایتدی بنی نوکل ایلک خوب و اطمینان دنیا خصوصنده ولیکن هم کور

انبیا و مؤمنینک جهد لری آخرت خصوصنده اگر جهدوا کتسایک فائده سی اولمیدی انلر بوقدر مجاهدت کثیره

انلر لمیدی انلرک مجاهدات کثیره سی جهدوا کتسایک منافع و فوائد شهادت ایلر * مثنوی * حق تعالی

جهد عاشان راست کرد * آنچه دیدند از جفا و کرم و سر د * حق تعالی انلرک جهد لری راست ایلدی آئی که جفا دن

و کرم و سر ددن کور دیلر یعنی ریاضات شاقه دن هرنه کور دیلر سه و کرم و سر ددن نفس لری سه هرنه

ایر کور دیلر سه حق تعالی آئی ضایع ایلوب انلرک جهد و سبیل لری درست و جزلر فی ثابت و راست ایلدی

* مثنوی * حیلهاشان جمله حال آمد لطیف * کل شیء من ظریف هو ظریف * ظرافت ذکار کاسته دیر لر
 پس انبیای عظام صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین طریق حقه اولان حیله لری یعنی نفسه واهل نفسه مداراته
 مجاهده لری جمله حال لطیف کلدی بحکم کل شیء من الظریف ظریف هر شیء عاقل و ذکی اولان کسه دن معقول
 و مستحضر * مثنوی * دامهاشان مرغ گردونی گرفت * نقصهاشان جمله افزونی گرفت * اول انبیاء و اولیاء علیهم
 السلام دام لری گردونه منسوب مرغ طوئدی یعنی جرخ گردونک رفعتی صید ابتدای انزلت نقصی جمله زیاده لک
 طوئدی * مثنوی * جهدی کن تا توانی ای کای * در طریق انبیاء و اولیاء * ای اولونا قادر اولد بقه و طاعتک بتدکجه
 الیه انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامک طریق بقنده تاسلک دخی سبک مشکور اوله و حق تعالی مقامکی انزلت کبی عالی
 قبله * مثنوی * باقضا پنجه زدن نبود جهاد * زانکه این راهم قضا بر ما نهاد * قضا الیه پنجه اورمق و مقابله قیلق
 جهاد اولدی یعنی ترک اجتهاد و اکتساب ایتمک و مقدر کاتندر کسب و جهدک فائده سی یوقدر دیمک قضای
 الهی الیه پنجه طوئق واکمق الیه ایتمک کیدر بویاسه صواب دکلدر زیر که قضا الهی بویکسب دخی اجتهادی
 بزم اوزر مره وضع ایلدی یعنی بویکسب و اجتهادی بزم اوزر مره حکم الهی و قضاء ربانی یازدی پس بوی
 ترک ایتمک و انک تقه بر ایلد بکنه راضیم دیوسویلمک انک حکمنه و قضاسنه معارضه ایتمک و کندی نفسنک مقتضاسی
 اوزر کسکدر بویاسه صواب و سداد دکلدر دیمک اولور و طریق انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامده مجاهده ایدنلره
 اصل ازبان واقع اولد یعنی واضعاف مضاعف اجر جزیل و جزاء جیل بولدی یعنی اثبات ایچون کندیلره محال اولان
 شینه شرط ایدوب بیورلر (مثنوی * کافر من کر زبان گردست کس * در ره ایمان و طاعت یک نفس * کافر من اکر
 بر کسه زیان ایلش ایه ایمان و طاعت بولنده بر نفس یعنی بر کسه بر نفس ایمان و طاعت بولنده اولوب اصلا و قطعاً
 زیان ایلک واقع اولمشدر که (ان الله لا یضیع اجر المحسنین آتی بومعنایه دلالت ایدر) (وما کان الله لیضیع ایمانکم *
 نص شریفی بومضمونه شهادت ایدر پس کندیلر کفری اختیار ایتمک محال درو محسن و مجاهد اولنلرک جزاسی ضائع
 اولقدخی محال اولور زیر محاله تعلیق محالی مستلزم اولور اکر بوراده بر سوال لازم کلورسه که بیلیم و بر صیصا به بونلر
 مثالی بعضی صلحایه نه دیر سنکه بونلر طریق انبیاء و اولیاده نیجه ایام جهد و اکتساب ایتدیلر و طاعات و عبادات
 ستمنه بر مر تبیه ایدیلر که مستجاب الدعوات اولوب کشف و کرامت مقامنه بتدیلر مع هذا بونلرک جهد و اکتسابی
 ضائع اولوب و حسن خاتمه دن محروم قالوب کافر اولدیلر الجواب بزم سوز مر جهد و اکتسابک و اعمال و افعالک خلاصا
 لوجه الله اولسند و بی ریایوبی سمعه ظهوره کلمسند در ریایوسمعه الیه اولان اعمال دکلدر که بونلرک طاعات و اعمالی
 عزت و وفار ایچون و خدمت و تعظیم اناس ایچون ظهوره کلمشدر (وقدمنا الی ما عملوا من عمل فجعلنا هم بهامشورا)
 آیت کریمه سنک فحوا سنجه انکیچون هبامشورا اولمشدر اکر خالص اولیدی ضائع اولیق احتمالی بوغدی اکر دیر سنک که
 خالص اولیدی بونلر دن کشف و کرامات و مستجاب دعوات ظهوره کلور میدی نعم اتفاق مشایخ آنک اوزرینه در که
 عبد عبادتده مکر ایلسه (یخادعون الله وهو خادعهم) مقتضاستجه حق تعالی دخی اکامکر و خدعه ایلر پس اول
 کشف و کرامات و خارق عادات استدراج قیلندن اولور بویکونه کرامات و خارق عادات صحت اعماله دلالت قیلر
 و الحاصل بر کسه دن که خلوصه بر عمل صادر اوله اول عمل محققدر که ضائع اولر پس مع الاستطاعة علی طاعة الله
 مع سلامة الجوارح عاجز و شکسته یم دیمک باتنی دوست و سالم اولوب قصد له یا شمش شکسته در دیوب باشن بغله ین
 کسه به بکر ز پس بوکونه قصد له جبری اولان کسه به خطاب ایدوب بیورلر * مثنوی * سر شکسته نیست این سر را
 سبند * یک دوروزه جهد کن باقی بخند * ای قصد له جبری اولان کسه یا شمش صغش دکلدر بویاشکی بغله زیر جبرک
 معنایی صغنی بغله دیر لر ما دام که سن صحیح صغیمه سن و منکسر اولوب بی قدرت و بی طاققت ظالمیه سن نه وجهله
 قصد او عدا جبری اولور سن و بن شکسته یم دیو کندینه جبری استاد قیلور سن پس جبری قورایکی کون عمل
 و عبادتده جهد الیه باقی کل یعنی بویکون اولان عمرده سعی و کسب اخروی الیه و آخرتده باقی وابدی شاد و خندان
 اول (مثنوی) بد محالی جست کونیا بجست * نیک حالی جست کوعقی بجست * بر محال بد یعنی حصولی ناابد
 ممکن اولمین شیئی استدی اول کسه که دنیا استدی بر او حال استدی اول کسه که عقی استدی که آنک دولت و لذتی ابدی
 و سرمدیدر (مثنوی) مکر هادر کسب دنیا بار دست * مکر هادر ترک دنیا بار دست * دنیا کسبندن سعی و مکر لر بار در در
 دنیا ترکند مکر و حیله ایل کل کلر وار در یعنی شرعی و جائزدر (مثنوی) مکر آن باشد که زندان حفره کرد * آنکه حفره
 بست آن مکر بست سرد * ترک دنیا بار در و حلال اولان مکر اول اولدیکه زندانی دلالت ایلدی یعنی بوسجن دنیایی
 خرق ایدوب آخرت جا بنه کندی اول کسه که دلکی یا غلدی اول سرد بر مکر در یعنی شول کسه که دنیا زندانندن

آخرت سراینه اولان قبولی یابدی و آتی سدا یلک خصوصه مکر ایلدی اول مکر باردوم مذموم بر مکر در * مثنوی *

این جهان زندان و مازندانیان * حفره کن زندان و خود را وارهان * بوجهان زندان در و بر زندانلر زندان دنیای

مجاهده قازمه سیله دلاک ایل و کند یکی بوجن دینان خلاص ایل حفره بونده دلاک معناسنه در * مثنوی * چیست

دنیا از خدا غافل بدن * فی قشاش و نقره و فرزندوزن * مصرع اول هم سوال و هم جوابدرا کثر کسینه تو هم ایدولر که

شریعتده و طریقه مدمومه اولان دنیادن مراد بوعالم شهادت اوله و قشاش و نقره و فرزندوزن و دولت و ثروت اوله

مدمومه اولان دنیادن مراد عندالانبیاء و الا ولیا علیهم السلام بود کادرته کم بویت شریفله بومعنا به اشارت ایدوب

بیورلر دنیاندر فی الحقیقه خدای تعالی دن غافل اولمقد ر قشاش و نقره و فرزندوزن دنیاد کادرته کم حضرت نبی

صلی الله علیه و سلمدن بر کسه مال دنیا یا رسول الله دیوسوال ایلد کده کل مال الهالک عن مولای فیهودنیالک دیوجواب

ویردیور فی الحقیقه اگر محسوس و اگر معقول هر نه شیکه سنی ربکدن کندی به مشغول ایلر سه دنیا اولدر * مثنوی *

مال را کز بهر حق باشی حول * نعم مال صالح خواندش رسول * شول مالی که حقل رضا سندن اوتری کتور بجی

اوله سن اول مال حضرت رسول صلی الله علیه و سلم کوزل مال صالحدر اوقودی ته کم بوحديث شریف دلالت ایلر

نعم المال الصالح للرجل الصالح یعنی مال صالح رجل صالح ایچوندر نه کوزلدر پس رضای حق ایچون حفظ اولنان

مال دنیادن اولز یلکه دیندن اولور پس دنیا صد دنده اولان نقره و قشاش و ارزاق و معاشک ضرری نه جهتدن وفائده

سی نه جهتدن ایدو کفی بیان ایلد که شروع ایدوب بیورلر * مثنوی * آب در کشتی هلاک کشتی است * آب اندر

زیر کشتی پستی است * کشتی ایچنده آب کشتینک هلاکیدر کشتی نک التنده آب کشتیه معین و ظهیر در یعنی متاع

و قشاش و ارزاق و معاش فی المثل صوکیدر و انسان کشتی ککیدر اگر بونلر محبتی در و نه قورسسه و بونلر

فکر و خیالی آبی آنک قلبنه داخل اولور سه سبب هلاک اولور اما بونلر حب و خیالی در و نه داخل اولیوب در و نی

محبت حقله طور سه و مال و رزق طشرده فالور سه اصلا ضرر ویر می بلکه آنک دین و طاعتده اولسسه معین و ظهیر

اولور * مثنوی * چونکه مال و ملک را از دل براند * زان سلیمان خویش جز مسکن نخواند * چونکه حضرت

سلیمان علیه السلام مال و ملکی قلبندن سوردی اول سبیدن سلیمان علیه السلام کند یسنه مسکیندن غیری

اوقومدی روایت اولنور که سلیمان علیه السلام اکثر اوقاتده فقر او مساکین ایله او توروب بیلک یرایدی بر کون بر کسه

اول حضرت نه دیدیکه سن سلیمان علیه السلام اوله سن نیچون فقر او مساکینله او توروب بیلک بر سن (قال احب المساکین

و جالس المساکین و اکل معهم * مثنوی * کوزه سر بسته اندر آب رفت * از دل پر باد فوق آب رفت * دریک و اینلو

صوایچنده باشی و اغزی بغلتمش بر داق بادله بر کوکلدن آب اوزره کندی یعنی آب ایچره غرق اولیوب آنک اوستنده سیر

ایتدی مراد شول تارلک دنیا اولان سالکک کوزه وجودیدر که آنک در و نی هوای حقله طولو و اغزی شهوات نفسانیه

ولایدن یو یه دن بغلواوله آنک وجودی دنیا به غرق اولز یلکه فوق الدنیا مرتبه اعلاده سیر قیلر * مثنوی *

یاد درویشی چودر باطن بود * بر سر آب جهان ساکن بود * درویشلک هوایی چونکم بر کسه نک باطننده

اولسه اول کسه جهان صور نک اوستنده ساکن اولور یعنی دنیا محبتنه مستغرق اولیوب عالم جانده سیر قیلور

* مثنوی * کرچه جله این جهان ملک و یست * ملک در چشم دل اولاشی است * اصکر چه بوجهان جیعا آنک

ملکی در ملک جهان آنک کوکلی کوزنده لاشیدر که هر کرا کالتفات ایلز سلیمان علیه السلام کی * مثنوی * پس

دهان ذل بیند و مهر کن * پر کنش از یاد گیر من لدن * فاذا کان کذلک بوسوز معلومک اولد یسه کوکلک اغزی بغله

و مهر ایله تا حکیم محبت دنیا آبی آنک ایچنه کریمه اول کوکلی لدنی اولان علم یادندن پر ایله بعض نسخه ده مهر من

لدن واقع اولمشدر بوقتدیر اوزره معنی اول کوکلی من لدن مهر نک هوا سندن پر ایله لدندن مراد حق تعالی حضرت تلیرتک

ذات و صفاتیدر * مثنوی * جهد حقت و ذوا حقت و در * منکر اندر ننی جهدش جهد کرد * جهد ایلک

حقدر و ذوا ایلک حقدر و در دخی حقدر یعنی بونلر هر برینک حقیقی ثابته در باطل دکلدر اما منکر اول شیرک

جهدنی منع و ننی ایلکده جهد ایلدی بومصر عده اش که ضمیر غایبدر شیر عایددر و شیردن مراد شریعت و طریقه مدمومه

جهد و کسب قیلان وسی و کوششک مفید و نافع اولسنی ادله عقلیه و نقلیه ایل اثبات ایلین عالمرو بیرلر در و منکر دن

مرادا کرچه ظاهرا تبحیرلر در اما جهدوا کتسابی ننی قیلان وسی و کوششی تارک اولوب بطال و عطلال اولان فرق

ضاله مراد اولور پس تقدیر معنی بویه دیمک اولور که جهدل و دوا و در دل حقیقتاری ثابته درا کرچه جهدی منکر اولان

ظانقه جهدی اثبات ایلین شیر مشربلرک جهدنی ننی ایلک خصوصه ادله عقلیه و نقلیه ایل جهد ایلدی پس

بوطانقه نک ننی جهد ایلک خصوصه جهد ایللری کندیلری مکذب اولور و جهد وسی اثبات قیلور پس ننی جهد

ایلمزنده جهد ایلمری عینیه اثبات جهد ایلمکی مستلزم اولور اکر چه مقال جهندن جهدی نئی ایدر رسیده
 نه کم سوفسطائیه طائفه سی حقایق اشیایی نئی ایلدیلر آنلر حقایق اشیایی نفیه قابل اولسی عین اثبات حقیقت
 قیلله لری مستلزم اولور ولهدا استکلام اولندیلر لر حقایق الاشیاء ثابته اذنی نفیه اثباتها (مقررشدن ترجیح جهد بر توکل
 (مثنوی) زین نمط بسیار برهان گفت شیر که جواب آن جبریان کشتند سیر و ارسلان بواسطه بدن که بیان اولندی چوق
 برهان و دلیل سل سولیدیکه جوابدن اول جبریلر طوبیله و قانع اولدیلر * مثنوی * روبه و آهو و خرکوش و شغال *
 جبر را بکذاشتند و قیل و قال * روبه و آهو و خرکوش و شغال که شجیرلر کزیده لری در جبری و قیل و قال قودیلر و بحث
 وجد الدن فراغت قیلدیلر و فضیلت جهدی معتقد اولدیلر * مثنوی * عهدها کردند باشیر و زیان * کاندین بیعت
 نیفتد در زیان * شیر زیان ایله یعنی آکر ریحی ارسلانله عهد ایلدیلر که بویعتده زیانه دشویه ل (مثنوی) قسم
 هر روزش بیایدی جگر * حاجتش نبود تقاضای دیگر * زجت و مستقسر از کاهر کونک قسمت و عذابی کله ارسلانله
 غیری طلب و تقاضای حاجت اولمیه پس ما بینلرنده اتفاق ایلدیلر که مقارعه ایده لری * مثنوی * قرعه بر هر کوفتادی
 روز روز * سوی آن شیر اود ویدی همچو پوز * حیوانان بدن هر کجک که اوزرینه قرعه دوشردی کوندن کونه
 اول ارسلان جانینه او حیوان پارس کبی یلردی (انکار کردن شجیران بر خرکوش در تاخیر رفتن بر شیر * مثنوی * چون
 بخرکوش آمد این ساغر بدور) بانک زد خرکوش کانر چند جور (چونکم دور ایله بوساغر خرکوشه کلدی یعنی نوبت اکا
 ایرشدی خرکوش بانک اوردی و ایتدی که آخر جور و ستم نیچیه دلک بومله کنجیه دلک بوقصه آفاقه حل اولندیغی اوزره
 شجیرلردن مراد بطالت و عطالت اختیار ایدن کسه لرو شیردن مراد کسب و مجاهدت قیلان دلیرلر اولور و انفسه
 اولندیغی اوزره شجیرلردن مراد قوای نفسانی و خواطر شیطانی اولور و شیردن مراد عقل معاد اولور اما بومحمد
 شیردن مراد نفس اماره و شجیرلردن مراد قوای روحانی و حواس ظاهره و باطنه اولور و خرکوشدن مراد عقل معاد
 اولور پس عقل معاد شیر نفس صید و غدا اولمغه رضا و برمیوب و کندی به تابع اولان قوانک دخی انک جانینه کتمسینه
 و کندیلری اکاغدا ایتمسینه رضا و برمیوب انک دفع و ازالهی خصوصنده تدبیر ایلمکه شروع ایلمه سی اولور و قوای
 روحانیه عقل کاملک علوم و اسرارنه و تدبیر و تدارکنه واقف اولمق قلی جهندن انک نفسک حکمنه و مقتضاسنه
 مخالفت ایلمسینه انکار ایلمری مراد اولور (مثنوی) قوم گفتندش که چندین کاه * جان فدا کردیم در عهد و وفا * اول
 قوم خرکوشه دیدیلر که بوقدر و وقت بز و فوافعهدده جائمزی فدا ایلدیلر (م) و بچو بدنائی ما ای عنوده تا نر فید شیر و رو
 زود زود * ای عنودسن بزم بدنام لغمزی استمه تا که شیرانجمنیه پوری پوری تیرتیز مراد حواس ظاهره و باطنه
 و قوای نفسانیه و روحانیه نفس اماره نک زبونی اولد قلی جهندن آنی عظیم و قوی عدا یلیوب و عقل کاملک علوم
 و اسرارندن غافل اولوب و حد ذاتده آنی ضعیف و حقیر قیاس قیلوب آنک شیر نفسه مخالفتنه و عدم اطاعتنه بکونه
 انکار ایدر لر عقل معاد دخی بونلر ملسان حالده بکونه جواب و یروب یوررلر (جواب گفتن خرکوش ایشازا) (مثنوی
 گفت ای یاران مرا مهمات دهید) تا بکرم از بلا بیرون جهید (خرکوش انلر ایتدی ای یاران بکامهلت و بریکز تا مکرم
 سبیلله بلادن طشره صحرابه سز و شیرلرالم واضطرانیدن خلاص اوله سز * مثنوی * تا امان یابد بکرم جاتسان
 ماند این میراث فرزندانسان * تا بنم مکرم سبیلله سزل جانک زمان بوله بومکر سزل فرزند لری بکزم میراث قاله باشلرینه
 بکونه بلا کلد کده بنم مکر و حیلهم کبی مکر و حیلله ایدوب دشمنلرندن خلاص اوله لری * مثنوی * هر سیر امتانرا
 در جهان * همچنین تا مخلصی می خواندشان * هر یغیر علیه السلام امتلری جهانده بونجیلن تا بر محل خلاص
 و نجاته انلری او قودی * مثنوی * کز فلک راه برون شودیده بود * در نظر چون مردمک پیچیده بود * زیرا هر نبی فلکدن
 طشره اولق یوانی کورمش ایدی هریری صورتا نظر ناسده مردمک کبی پیچیده ایدی یعنی اکر چه بونلر خلقت
 نظرنده صغیر و حقیر اولمش ایدی لیکن اقطار سماوات و ارضدن خلاص اولق یوانی کورمش ایدی * مثنوی *
 مردمش چون مردمک دیدند خرد * در بر برکی مردمک کس ره نبرد * مردم اونیلمری کوزیبکی کبی صغیر و حقیر
 کوردیلر کوزیبکی نک اولولمغه معنا کسه بول ایلمدی کذلک اکر چه خلق عالم انبیای عظام علیهم السلامی بحسب
 الصورة مردمک کبی خور و حقیر کوردیلر اما انلرلر من حیث المعنی اولان عظم شائنه کسه بول ایلمدی (اعتراض
 شجیران بر سخن خرکوش (مثنوی) قوم گفتندش که ای خرکوش دار * خویش را اندازه خرکوش دار * قوم بر سبیل
 اعتراض خرکوشه ایتدیلر ای خرکوش بزم سوزمزه قولق طون کند یکی خرکوش اندازه سنده طون یعنی مقدار یکی
 یلیوب حد و طور کردن تجاوز اتمه (کما قال علیه السلام رحم الله امری أعرف قدره ولم یعد طوره * مثنوی * هین چه
 لافست این که از تویم تران * دریاوردند اندر خاطران * اکاه اول بونه لافدر بوک سندن اولور و اولور آنی خاطره کتور مدیلر

(مثنوی) مجبی یا خود قضا مان در بیست * ورنه این دم لایق چون تو کیست * ای خر گوش و خود پسند سن
 یا خود قضا بزم قضا منده درو الا بونفس و کلام حق سنک کینک لایقیدر مراد حواس جسمانی و قوای نفسانی که
 نفسی قوی و عقلی ضعیف کور ملری و عقلک نفس اماره اوزره غلبه و مقابله سنی محال بیالزندن عبارت اولور
 باز جواب خر گوش نمجیر انرا (م ی) گفت ای یاران حقم الهام داد * مر ضعیفی را قوی رأی فتاد * خر گوش نمجیر لره
 جواب و یروب ابتدای یاران حق تعالی بکا الهام و بر دی تحقیق بر ضعیفه بر قوی رأی دوشدی پس صورت بین اولیوب
 سیرت بین اولغه سبی ابلک که صورتنا جوق حقیر شی وارد که آنک کارنی صورتده عظیم و جسم اولان شیرا شملکه قادر
 اولمز (مثنوی) آنچه حق آموخت مر زبور را (ان نباشد شیرا و کور را) مثلا اول نسنه بی که حق تعالی زبوره او کرتدی
 اول صنعت شیر و بیان اشکنه اولمز * مثنوی * خانه سازد پراز حلوی تر * حق پروان علم را بکشاد در * اول زبور
 حلوی تردن طولو خانه لردوزر حق تعالی حضرتی آنک اوزرینه اول علمک قبوسنی اجدی حق تعالی نیک الهامیه
 اول زبور مسدس و هموار خانه لردوزر که مهندس لر آنک صنعتده عاجز و متحیر لرد * مثنوی * آنچه حق آموخت
 کرم یله را * هیچ بیلی داندان کون حیل را * مثال آخر اول نسنه بی که حق تعالی ای یک قوردنه او کرتدی هیچ بر فیل مع
 جسماته و عظام شکله آنک کی حیل بی ییلوری * * مثنوی * آدم خاک کی زحق آموخت علم * تا به فتم آسمان
 افروخت علم * خاک که منسوب اولان آدم علمی حق تعالی حضرتیدن او کرتدی آسمان هفتمه دل و یا خود تا آسمان
 هفتمه آنک علمی شعله لندی یعنی سماوات سبعة آنک علمک نور یله منور اولدی * مثنوی * نام زناموس ملک را
 در شکست * کوری انکس که در حق در شکست * ملک نامنی و ناموسنی صیدی یعنی ملائکه آنک علمی کوروب
 قصور لرنه معترف اولوب سبحانک لا علم دیو کند یلردن ننی علم قیلدی لرو و عجز لرن یلدی لرا اول کسه نک کور لکنه که حقه
 ریب و شکده در و اول کسه دن مراد کیم اید و کین بویته تعریف ایدوب یور لره * مثنوی * زاهد ششصد هزاران ساله را
 بوزندی ساخت ان کوساله را * الی یوزیک ییللق زاهدیکه مراد شیطاندر و الی یوزیک ییل زاهد اولسندن مراد
 کثرت زهد و عبادتدن عبارت اولور بر بوزند دوزدی اول کوساله ایچون اول کوساله بی بوزنده منسوب اولان دوزدی
 دیمک دخی وجه در بوزند شول آغز باغنه دیر لره که بوزاغینک اغزنه بغلر اناسنی امسون ایچون پس بر سبیل استعاره
 تخمیل به شیطانی بوزاغویه تشبیه ایدر لر آنک بوزندندن مراد قیاسات عقلیه سی اولور * مثنوی * تا تاند شیر علم دین
 کشید * تا نکر د کرد آن قصر مشید * تا دین علمک سودنی حکمکه یعنی امکه قادر اولیه تا اول محکم و عالی قصرک
 اطرافنی طوانیمه قصر مشیددن مراد علم دین و اسرار یقین اولور که حق تعالی آتی حضرت آدمه تعلیم قیلدی و شیطان
 استیکاری سبیلله اکا و صولدن محروم قالدی (م ی) علمهای اهل حس شد بوزند * تا نکر د شیرزان علم بلند * کذلک
 اهل حسک علمری انلره بوزند اولدی یعنی اهل ظاهرک علمری کند یله آغز باغنی اولدی تا اول عالی علمدن سوت طوعیه
 یعنی علم دیندن و اسرار یقیندن ذوق المیه زیر القاط و عباراته مشغول اولان و قیاسات عقلیه دن لذت بولان کسه لر
 انبیاء علیهم السلام و اولیای کرام حضرت اتمک ذوق الدقلری علوم دینییه و اسرار لدنییه دن ذوق الهی مز لر و منتفع اوله مز لر
 مثنوی * قطره دل را بکی کوهر فتاد * کان بدرباها و کرد و نه انداد * کوکل قطره سنه بر کوهر دوشدی کوکل قطره سندن
 مراد شول سویدای دل در که صنوبری الشکل اولان قلبک ایچنده مر دمک چشم مقداری بر قطره لطیف خوند که محل
 حیات و روح در سویدای دله علم و ادراکله موصوف بر روح کوهری واقع اولدیکه حق تعالی حضرتی آتی در باره
 و قلکاره ویرمدی پس اگر چه منبع روح اولان سویدای دل حد ذاتده بر صغیر شی در ولیکن من حیث المعنی زیاده
 عظیم و کبیر در که صورت اعظیم اولنر آنک مالک اولدینی علوم و امرا ره مالک اوله مز لر (مثنوی) چند صورت آخرای
 صورت پرست * جان بی معنیت از صورت نرست * ای صورت پرست آخر نیچیه دل صورت سنک معنا سز جاتک
 صورتدن قورتلدی اگر معنایه واقف اولق استر سنک صورتنه بقه قدن کذر قبل تا هر شینک عالم معناده اولان مرتبه سنه
 و قدرنه عالم اوله سن (مثنوی) کر بصورت ادعی انسان بدی * احمد و بوچه ل خود یکسان بدی * اگر آدم اوغلی
 صورتله انسان اولیدی احمد و ابوچه ل خود یکسان اولوردی زیرا (انما انا بشر مثلکم) حسبجه ایکیسی بله بشر بنده
 و صورت انسانیته مشترک لرد ولیکن من حیث المعنی ینهماده (کین الارض و السماء تفاوت عظیمه و اردر) (مثنوی)
 نقش بردیوار مثل آدمست * بتکر از صورت چه چیز اورا کست * مثلاً دیوار اوزره نقش آدم کبیر نظر ایه کور که
 صورتدن آنک نه شیئی اکسک در اول آدم شکله مماثل اولان صورتک نه شیئی اکسک اید و کنی بویته بیان یور لره (م ی)
 جان کست ان صورت با تاب را * رو بچو آن کوهر کیاب را * او با تاب اولان صورتک یعنی اول دیواره نقش اولان
 تابووزینتلو صورتک جانی اکسک در یوری اول نایاب ولی نظیر کوهری طلب ایه که لازم اولان اودر * مثنوی * شد سر

شیران عالم جله پست * چون سلك اصحاب را دادند دست * جله عالم ارسلان نيك باشي پست و نكون اولدى چونكم
 اصحاب كهفك كالبه ال و بر ديلربني انلك صحتنه و خدمتنه حق جانندن دستور و برلدى و جنت اعلايه انلك به
 داخل اولغه تبشير قيلندى باخصوص كه (وكلهم باسط ذراعيه بالوصيد) نص شريفيله معنون اولوب قرآن عظيميله
 ذكر اولندى چونكم بوسدروقدرا كاسيسر اولدى سلاطين و حوش اولان شيرلر باشي اول صورناحقير اولان سكه
 و بريلان شرف و عزتي كورد كده پست و نكون اولدى حال بوكه بونلراندن بحسب الصوره نيجيه و جوهله اولى و اعلا در
 و معني بوزندن بويله شرف و عزت بولدى پس (ان الله لا ينظر الى صوركم ولا الى اعمالكم بل ينظر الى قلوبكم و نياتكم)
 حد يثلك مفهومى اوزره خدای تعالى و انبيا عليهم السلام و اوليائى كرام صورته باقزلر بلكه نيت و سيرته نظر ايدر لر
 پس كركدر كه سندخى صورت بين اولمقدن كذريقيله سن و ناظر سيرت اوله سن زير اهر صورته بهتر و عاليتر اولان
 معنيده دخی بهتر و عاليتر اولمز و لهذا قيل اقل جبال الارض طور وانه * لا عظم عند الله قدر او منزل * صورناشاة
 فيلدن اصغر در اما نظيفه در و صورنا ييل اندن اكبر در و ليكن جيفه در نته كم الشاة نظيفه و القيل جيفه ديلدى (مى
 چه زيانستش از ان نقش نفور * چونكه جانش غرق شد در بحر نور * اول منفور و قبيح نقشدن اكانه زبان وارد چو نكه
 آنك جاني نور دريا سینه غرق اولدى * مثنوى * وصف صورت نيست اندر خامها * عالم و عادل بود در نامها * كايك
 خامه لرنده وصف صورت بوقدر يعنى كايك قلمارنده صورتى توصيف ايلك بوقدر خامه لردن مراد ذكر سبب ارادة
 مسبب قاعده سى اوزره كايكلى نامى لرنده عالم و عادل اولور يعنى متكوبلر ايجره بر كسبه سى وصف ايتلك لازم كلسه
 صفات حيده سى يازيلور صورت جيله سى يازيلوب اكار سال اولمز اكر صورته اعتبار اولور بر كسبه مدح اولندى
 و قنده آنك شكل و صورتك حسننى يازوب اكا كوندركم معتبر اولوردى بو خود معتبر و مقبول اولمشد مر كسبه سى
 اهل صورت مايننده زير اونلر كندى محبوب و محذوملر سى نامى يازسه لر چشم و ابروسنى مدح ايدر لر و صورت و شكلكنده
 اولان حسن و لطافتى يازر لر بونلر بويله يازمه سى اهل معنائنده ليس بشي قبيلندن در پس بعض كسبه لرنده
 شكل و صورتى مدح ايدر لر ديلسه معتبر اولمز * مثنوى * عالم و عادل همه معنيست و بس * كش نيابى در مكان پيش
 و بس (عالم و عادل جميعا النجى معني در مراد روحك صفت حيده لر يدركه اول صفتلرى مكان و جهات پيش و پسده بوله من
 سن اكر ديسك كه بدن علم و عدل صفتلر سى مكان دكليدر الجواب بو كونه صفتلر جاك صفتلر بدنك صفتى دكل
 جان ايسه داخل بدن و خارج بدن دكلدروا كامنصل و اندن منفصل دخی دكلدر پس بدن بو صفتلر مكانى اولمز
 و بو صفتلر معنوى اولور كه اول معنائى مكانده و پيش و پسده بوله من سن ديمك اولور * مثنوى * مى زند بر تن زسوى
 لا مكان * مى تكجدر فلك خورشيد جان * بو علم و عدل صفتلر سى موصوفى اولان جان لا مكان جانندن تن اوزره
 اورر يعنى عالم غيبدن و مرتبه لاريدن اول روح الهى جسم اوزره بر تو صال و انده تدبير و تصرف قيلر حد ذاتنده جان
 كوشنى فلكلره صغمز قنده قالد بكه خانه جسدنى آدمه صغه صورت عالم و آدم روح الهى به نسبت بر شى حقير در
 * ذكردانش خر كوش و بيان فضيلت و منافع دانش * مثنوى * اين سخن بايان ندارد هوشدار * هوش سوي قصه
 خر كوش دار * بو كونه سوزلر بايان طوع و نهي عقل طوب و فهم سخن ايت عقلى خر كوش قصه سى جانبنه طوب (مثنوى
 كوش خر بفروش و ديكر كوش خر * كين سخن را در نيابد كوش خر * اشك قولغنى صات و غيرى قولق صاتون آل زيرا
 بو سوزى اشك قولغنى فهم ايلز كوش خردن مراد ظاهر قولغيدركه كوش صور بو كلام معنوى سى فهم و ادراكه قادر
 اولمز بلكه بوللاى كوش ادراك فهم ايلر كركدر كه آنى عقل كامل صاحب لردن صاتون اله سن ديمك اولور * مثنوى *
 رو نور به بازى خر كوش بين * مكر شير اندازى * خر كوش بين * بوري سن خر كوش رو به باز لغنى كور يعنى دل كو كى
 حيله و مكر او بنامه سنه نظر اير كور خر كوشك شير انداز اولان مكرنى كور يعنى خر كوشك شيرى چاهه اتمه سنك مكرنى
 مشاهده ايله ديمك اولور چونكم خر كوش حقيرك شير قوى و دليرى چاهه اتمسى و طائفه شجيراتى آنك شيرندن آزاد
 اتمسى عليه اولد ينى مقرر اولدى ايسه علمك فضيلتنك و مدحت محمد عليه الصلوة والسلامك ياتنه شروع ايدوب
 بيور لر * مثنوى * خاتم ملك سليمانست علم * جله عالم صورت و جانست علم * علم سليمان عليه السلام ملكك
 خاتميدرنه كم سليمان عليه السلام ملككده اجناس مختلفه سى مشهور اولان كند يلك خاتمى سبيله تحت تسخير
 و تصرفه اشدى كه اول خاتمك نقشى علمه اولمش و آنك وجودى علمه ظهوره كلسدى پس بر كسبه نك فص قيلنده كه
 علم تسخير و تصرف منقوش اوله سليمان عليه السلام و ارك خلق عالمك تصرفنه قادر اولور جله عالم صورندرو علم جاندر
 نته كم صورت حيات و قوتى جانندن بولور عالم دخی نظام و انتظامى علمدن بولور انكچون عالم الملك حيات و روحى
 مشابه سنده اولور موت العالم كوت العالم حديثى بو ضحونه شهادت قيلور (مثنوى) آدمى رازين هنر بيجاره كشت

* خلق دریاها و خلق کوه و دشت * آدمی به پوهرنجهتندن بپیاره اولدی یعنی بوذ کراولنان علم و حکمت
 اچلندن اوتری آدم اوغلنه زبون و محکوم اولدی دربارک و طاع و صحرالک خانی که انسان بر و بجزرک مخلوق اوزره
 علم قوتيله حاکم و متصرف در * مننوی * زوپلنک و شیر ترسان هجو موش * زونهنک بجزر در صفرا و جوش * پلنک
 وارسالان انساندن موش کی خوف اید یجیدر در یانک نهنکی انساندن صفرا و جوشده در یعنی درونی بولنقهده
 و قینامه در که مراد آلت درونک مضطرب و متألّم اولسندن عبارتدر * مننوی * زوپری و دیوسا حلهما گرفت
 * هر یکی در جای پنهان جا گرفت * انساندن پری و دیوسا حلهما طوتدی یعنی آلت خوفندن قاجوب سواحلی
 مسکن اتخاذا یندی هر برسی خوفدن پنهان برده بر طوتدی * مننوی * آدمی رادشمن پنهان بسیت *
 آدمی با حذر عاقل کسیت * آدینک پنهان دشمنی زیاده چوقدر * شلاجن و پری و شیاطین و عفاریت * کی
 حذرون در که اولان آدمی عاقل بر کسه در * مننوی * خلق پنهان زشتشان و خویشان * می زند بر دل بهردم
 کوبیشان * خلق بونده فتح خامعجه ایلیمعنی مخلوق در ضم خائله خوی معناسنه از لوق عدم مناسبتدن
 خالی اولدیغندن ماعد اجمع ضمیری اکار سال ایلک تکلفدن دخی عاری اولمز بس سیاق و سباقه انساب اولان مخلوق
 معناسنه اولمدر یعنی ذکر اولنان مخلوق پنهاندر بونلر ضرر لری و تقه لری و کله کلر و ایلک لری هر دمده
 قلب اوزره ائلر * کوب و تأثیری اوور یعنی وسوسه و اغوائی و الهام و افکار حسنه فی القاسی * کوب
 اوزره هر دمده بونلر کوبی یعنی شیاطینک و وسوسه ایلد و کسی و ملائکه فک الهامه تلوی دو کلری هر دم دلره واصل
 اولور (کما قال علیه السلام ان للشیطان لمة والملك لمة یابن آدم فامالة الشیطان فایعاده بالشر و تکذیب
 بالحق و امالة الملك فایعاده بالخیر و تصدیق بالحق فمن وجد ذلك فلیحمد الله ومن وجد الاخری فلیتعوذ بالله من الشیطان
 رواه ابن مسعود * مننوی * بهر غسل اردر روی در جو یسار * بر قوا سیبی زند در آب خار * حق سبحانه و تعالی
 ملائکه و جن و شیاطیندن مخلوقات خفیه سی وارد که کیمی انسانه دوست و کیمی دشمن در ائلر که نور بلدر
 انسانه دوست و ائلر که نار بلدر انسانه دشمن در که چه بونلر لذواتی بحسب الظن مستوره و مخفیه در لیکن فعلری
 و اثر لری وجود انسانده ظاهر و بیدار اولور مثلاً جن سن غسل ایچون بر جو یساره داخل اولسک سکا آب دینه
 اولان خار بر آسیب اوور یعنی آباغ که با توب الم و برر * مننوی * که چه پنهان خار در آست پست * چونکه در قو
 می خلد آتی که هست * اگر چه خارک وجودی آب ایچنده پست و پنهاندر چونکه اول خار سکا با نه یلور سنکه آب
 ایچنده خار واردر پس دایما همزات شیاطین و الهامات ملائکه مقربین قلوب مؤمنینه * کلوب تأثیری و خلیجان
 و اضطراب و یرد یکی ایچون یورر لری * مننوی * خار خار و حیلها و وسوسه * از هزاران کس بودنی یک کسه * باش
 تا حسهای قوم بدل شود * تا یبینی شان و مشکل حل شود * تا سخنهای یکان رد کرده * تا یکان راسرور خود کرده *
 کو کلک خار خاری یعنی الهامات ملکیه و همزات شیطانیه جهتندن اولان اضطراباتی نیجه ییک کسه دن اولور یا لکنز
 بر کسه دن دکل یعنی یا لکنز بر ملکدن که قریب کدر همان اندن الهام اوله و غیره ملائکه دن اولیه و همان قریبک
 اولان بر شیطاندن و وسوسه اوله و غیره شیاطیندن اولیه بویه دکلدر بلکه نیجه یوز ییک ملائکه دن کر کسه سکاموکل
 و کر کسه غیر مؤکل بواضطرابات و الهامات حاصله اولور و کذلک گروه شیاطیندن هزاران در لو کسه دن همزات حاصل
 اولور یا لکنز بر کسه دن دکل یعنی اکثر اضطرابات الهامات و خلیجان همزات هزاران کسدن اولور همان بر کسه دن دکل
 یعنی اکثر کسه به واقع اولور همان بر کسه به دکل سروری و شعبینک ذاهب اولدی یعنی بو در لیکن اولکیسی اولی در
 پس مؤمنه بوا یکی خاطره نک ما ینتی فرق و تمیز ایلک لاید در ولازمدر اگر سن بونلر وجودنه انکار ایلر سکت صبر ایله
 تاسنک حواسک بود نیاده موت اختیار ایله و یا خود موت اضطرابی ایله مبدل اوله و عالم ملکوت اکبر و ملکوت
 اصغر در حال ظهوره کله تا بوملائکه و شیاطینی کوره سن و مشکل حل اوله اول زمانده بیله سن تا کملر سوزنی رد
 ایلشسن و کیم لری کند یکه سرور قیاشسن بوسوز ملائکه و شیاطینک وجودنی انکار ایلین طوائفه الزام و حجت بر زیر
 فلاسفه و عقلا دن بعض کسه وارد که خار جده ملائکه و شیاطینک وجودی بو قدر دیر لر و ملائکه سماویه دن مراد
 قوای سماویه و ملائکه ارضیه دن مراد قوای ارضیه و ملائکه انساندن مراد عقل و فکر و قوای روحانیه و قوت علمیه در
 و قوت علمیه در و شیطاندن مراد نفس اماره و وسواس و خناسدن مراد قوت و اهمله در دیر لر (کما قال امام الحرمین من
 المتکلمین فی کتابه الشامل اعلموا ان حکم الله ان بعض العقلاء انکروا الملائکه و اولوا بقوی الروحانیه و ان کثیرا
 من الفلاسفة و جاهل القدریه و کافة الزنادقة انکروا الشیاطین و الجن اصلا و راسا و لا یعد ذلك محالاً یثبت
 بالشریعة و انما الهب من انکار القدریه و معظم اهل الاعتزال مع تمسکهم بنصوص القرآن و الاخبار) پس ای وجود

ملائکه و شیاطین انکار ایلین کسه لر صبر ایلک تا حکم مبدل اولدقده بونلری کورمه سز و مشکله کنز حل اوله اول زمانده مشاهده قیله سز که ملائکه دن کیلرل سوزلری و الهاملری رد ایلدیکز و شیاطیندن کیلری کندیکزه سرور و مقتدر ایلدیکز بومعنی دخلی قایلدر که انلری مشاهده ایلدکده معلوم اوله ملائکه و شیاطینک وجودنه اقرار ایلین اولیا و محققیندن کیلرل سوزلری رد ایلدیکز بونلرل وجودنه انکار ایلین قومدن کیلری کندیکزه سرور و مقتدر ایلدیکز (باز طیبیدن تحجیران از خر گوش سرانندیشه اورا) (مثنوی) بعد از آن گفتند ای خر گوش چیست * در میان آرانچه در ادراک تست * اندنصکره تحجیر را بتدبیر ای چیست و جاپک اولان خر گوش اورتابه کتور اول نسنه بی که سنک ذکر وادرا کند در * مثنوی * ای که باشیری تو در پیچیده * باز کورازی که اندیشیده * ای خر گوش سن برارسلانه صارلش سن کیروسوله و آشکاره ایله شول بر رأی که فکر ایلش سن * مثنوی * مشورت ادراک و هشیاری دهد * عقلم امر عقل را یاری دهد * مشورت مستشیره ادراک و هشیاراق و بر عقل بر عقله قوت و یاریلق و بر * مثنوی * گفت پیغمبر بکن ای رای زن * مشورت کاملستشار مؤتمن * بوحدیث شریفی مسلم بخاری و ابوداود ترمذی ابوهریره دن و نسائی ام سلمه دن روایت ایدرلر قال النبی صلی الله علیه وسلم المستشار مؤتمن و مستشار اسم مفعولدر مشورت طلب اولنان کسه در استشار فلان فی الامر من فلان دیرلر چن برکارده برکسه برکسه نک رأی طلب ایلسه مؤتمن دخی اسم مفعولدر ایتمه دیرلر ای جعله امینا معناسن و برلر پس معین مشورت طلب اولنان کسه امین قیلنشدن یعنی مستشاره واجبدر که چن بر مستشیراندن علی مصلحه فی هذا الفعل ام لادپورای طلب ایلسه اکصالح اولنی و خیر لوکلی خبر و بره زیر استشار امین اتخاذ اولنشدن پس معنای بیت تحجیرلر خر گوشه دیدیلر که ای خر گوش پیغمبر علیه السلام دیدیکه مشورت ایله ای رای زنکه مستشار مؤتمندر سندخی بزدن رای طلب ایله و بری امین اتخاذ ایله تا کم بزم آرا و عقولنه قوت بوله سن دیدیلر پس بوحدیث مستشار تحجیران و مستشیر خر گوش اولور بعضی خطا ایدوب عکسن زعم ایدرلر و بکلش معنایه کیدرلر شول وقتده که تحجیران طبع علویهایم صفتلو کسه لر صاحب عقل و عرفاندن مشاوره طلب ایلسه لر صاحب عقل اولنلر اندرلر بر قاج و جهله امتناع ایدرلر اولاهر کس مشاوره به لایق دکدر مکر کامل العقل اوله و ثانیاهر زمانده تدبیر تقدیر و امیر قضایله کاه نک جفت و کاه جفت نک کاور و ثانیاهر کسه کشف راز ایلک جائز دکدر قلوب الاحرار قبور الاسرار انکچون دیدیلر که امر ارانده مدفون و مصون اوله پس رازدلی سوبلک خطا و حبس نفس ایلک احری وادلی در تنه کم سو یلنک ودها نکشالک ایلنک مضرتنی بو بیانه بزه تفهیم یورلر (منع کردن خر گوش از راز ایشازرا * مثنوی * گفت هر رازی نشاید باز گفت * جفت طاق آید کههی که طاق جفت * خر گوش ابتدی هر رازی ظاهر و آشکاره دیمک لایق دکدر زیر کاهی جفت نک کاور کاهی نک جفت کاور تنه کم جفتی تکمی دید کاری او بونده نک دینه کاهی جفت ظهور ایدر و جفت دینه کاهی نک ظهور ایدر پس امور آینه بر عاقلک معلومی اولمچق آنی قبل الوقوع اختیار ایلک ضرر دن خالی اولمز * مثنوی * از صفا کردم زنی با آینه * تیره کرد زرد با ما آینه * یعنی ای صفت و سکونک نقعن بنیلین و حبس نفس قیلین کسه اگر صفادن اوتری دم اورسک آینه به و یوزنه فارش و صفاسنی مدح قیلسک علی الفور آینه بزمه بولانور و تیره اولور بویتمده مثل به مذکور و مثل محذوف در مثل به آینه و مثل اسباب مراد اولور هر نه ایه پس آینه اسبابک صفاسی وجه مرادی ککوستر مکه قابلیت و استعدادندن عبارت اولور و آینه اسبابک تیره اولسی وجه مرادی ککوستر میوب اکا قابلیت اولمقدن کتایه اولور پس توجیه معنی بوکونه اولور که آینه به صفاسندن اوتری مدح ایتکله دم اورسک آینه بزه علی الفور بولانور کذلک چن آینه اسباب مراده مقابل بالمشافه کلام سوبلسک مرآت آلات مقصود کلامک واسطه سیله مکرر اولور و رخسار مرادی ککوستر میوب بوز بلور بوسوزا کتایه انسانک در ونده کفی سوبلسی وصول مراده مانع اولور دیمسنی اشعار قیلور لاسیم اذهب و ذهتاب و مذهبی خصوصنده نامحرمه سوز سوبلمک ایچون حدیث شریف وارد اولمشدر کما قال علیه السلام استر ذهبت و ذهتابک و مذهبتک پس بوحدیث شریف که وارد اولمشدر تلمیح ایدوب یورلر (مثنوی) در بیان این سه کم جفتان لبث * از ذهتاب و از ذهب و از مذهبت * بو اوج نسنه نک بیان و افشاستدن لیکي آذربرت یعنی هر کز سوبله ذهتابکدن و ذهبتدن و مذهبتدن زیرا انسانه کندی جان و جشاستدن احفظ بر محزن و محرم اولمز * مثنوی * کین سه را خصمست بسیار وعدوب در کینت ایستد چون داند او * زیرا بواوجه خصم و دشمن چوقدر یا خود بواوجه ایچون خصم و دشمن چوقدر چونکه خصم وعدوبونلر دن برنی یله سنک بوسو کده طور * مثنوی * زربکوی با یکی دو الوداع * کل سر جا و زلاتین شاع * واکر برایکی کسه به رازکی سوبلیه سبک خود اول سره و داع و ترک لازمدر زیر اهر سر * ککه ایکی بی تجا و زایلدی

شایع و ظاهر اولدی یعنی هماندم که سردرون ایکی لبدن تجاوز ایلیمه و یا خود ایکی کسیدن تجاوز ایلیمه شیوع و ظهوری مقرر اولور پس یا ستراسرار کسرت و یا خود اغیاردن حذرا کر مشاوره لازم کلور سه اهل و محرم اولنله مشورت ایلیمه و سرکی انلر لسان حالله سولیه اگر لسان مقاله سولرست باری علی طریق الکلیه والاشارة ایلیمه کم حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز بمعنایه کوره برنده لری تمثیل ابدوب بیورر لر * مننوی * کردوسه برنده رابندی بهم * برزمین مانتد محبوس ازالم * مشورت دارند سر پوشیده خوب * در کایت با غلط افکن * مشوب * مثلاً ایکی اوج اوچیحی قوشی بری برینه بغله سکت بر اوزره المدن محبوس قالور لر بونلر مشورت طو تر لر خلاص اولمق خصوصنده لسان حالله سر پوشیده یعنی مستور و خوب ناظر اولنله کایتده غلط افکن اولمق بوجمله ممکن اولور که بونلر کاه ساکن اولور لر کاه بری بریلیم بر زنان اضطرار لردن جنگ و جدل قیلور لر پس همان بونلره ناظر اولنلر بونلر سیکونلردن توهم ایلر که بونلر خلاصدن مأیوس اولدیلر و زمینه الفت و انیت قیلدیلر حال بو که بونلر لسان حالله خلاص اولمق خصوصنده مشاوره درلر واکر بونلر جنگ و جدل لرین کورسه لرینه توهم ایلر لر که بونلر متحد ازای دیکلر درو بری بریلیم اتفاقری بوقدر مشاوره ایسه اتحاد آرا ایلیم اولور و جنگ و اختلاف ایسه بری برینه بغض وعداوتی اشعار قیلور پس عدو عدویه نیجه معین اولور و ضربه دلیله کونه اتفاق قیلور غلط افکن مشوب اشته بو کار مقولدر که بونلر بحسب الظاهر اولان اختلافی عین اتحاد و تضاد و تازی محض اتفاقا در زیر عقل صایب جزم ایلر که بونلر خلاص خصوصنده معنات مقولدر پس عاقل و دانا اولدر که برنده لردن بور موز و اشاراتی الوب اگر محل اقتضایدر سه غلط اندازلق برله بو کونه معالیه قیلوب تاسری فاش ایتمیه بوجمله مناسب اولان معنایدر اما سروریدن عجبدر که بوا یساته بر قاج سوز نیاز مشدر که عند عقل الصائب کحیراق لا عبدر و بوندن عجب عجایب شمعیدر که بعض معناده آگاه قیلدایش و آنک اثر نه کمتشدر اما بمقتضای لکل عالم هفوة و لکل صا ریم نبوة نه معذور در (مننوی) مشورت کردی پیمبر بسته سر * گفته ایشانش جواب دبی خبر * در مثالی بسته گفته رأی را * نانداند خصم از سر پای را * او جواب خویش بگرفت از * و ز سوانش می نبردی غیر تو * حضرت پیغمبر علیه السلام چن بر مجلسده اصحاب کرامله مشاوره ایلیمه لر دی بسته سر یعنی مستور و پوشیده مشورت ایلدر دی اصحاب کرام رضی الله عنهم اول رسول جواب دیمش و خصم بی خبر ایدی و اصحاب پیغمبر علیه السلام مراد ندن بی خبر ایدیلر دیمک مناسب معنی دکلدر حضرت پیغمبر علیه السلام دأب شریفی بوا یدیکه رأی لطیفترین بر مشاله مقید ایدوب سولدری تا خصم کلامک سردن پاسنی بیلمیه واکا کوره تدارک قیلیمه اول رسول کندی جوابی طو تر دی اول اصحابدن و اول رسولک سؤالندن غیر یلر و دین محمد علیه السلام دن ایلر رایحه فهم ایتمزدی اگر چن مشاوره منافعیندن بعض کسه اولسه ایدی ذوالرحنه بن بر حدیث شریف بیورر لایدیکه عرفای اصحاب سر حدیثه مطلع اولوب اوائی جنانلرین تخمیر و اسقیه لسانلرین ایکا و ابواب دهانلرین اغلاق ایلدر لر دی ته کم خروا اینتکم و او کو اسقیه تکم و اغلقوا ابوابکم وارد اولمشدر اما نا محرم اولان غیر یلر بونلر سردن بوالیوب انجق معنای ظاهر نه کیدر لر دی (قصه مکر خرکوش * مننوی * ساعتی تأخیر کرداندر شدن * بعد از آن شد پیش شیر پنجه زن * خرکوش شیر جانینه کتمکده بر ساعت تأخیر ایلدی اندنصکره پنجه اورچی ارسلانک اوکنه کندی (مننوی) زان سبب کاندردن او ماندیر) خا کرامی کندوی غریب شیر) اول خرکوشکه کتمکده کیچ قالدی اول سبیدن شیر خاکی پنجه سیله قوپرردی واکر ردی یعنی آنک کیچ فالسندن اوتری شیر غضبیدن بری فاز یوب کومر دتمکده باشلدری قصه دن حصه هر بار که نفس اماره نک غدا سی کندی به کلمکده تأخیر اولنسه شیر و ارغضبه کلمسی مقرر اولد یعنی اشعار ایلدر * مننوی گفت من گفتم که عهدان خسان * خام باشد خام و سست و نارسان * ارسال کند یسنه ایدی بن دیدم که اول دینلر عهدی خام اولور خام و سست و ضعیف و نارسان اولور یعنی عهد و وفا ایشیمی اولور * مننوی * دمدمه ایشان مر از خر فکند * چند نفر بد مر این دهر چند * انلر دمدمه سی و اتفاقا له اولان آوازه سی بنی اشکدن دوشردی بود هر بنی نیجه برالد نیجه بر بونده قصه دن حصه بودر که نفس اماره صاحب لری اهل دهرک مکر و خداعنه الدنمقدن خالی اولمز و هر بار که مفتون و فریفته اوله کند یسنی بو کونه ملامت ایلکدن بری اولمز * مننوی * سخت در ماند امیر سست ریش) چون نه پس بیند نه پیش از احقیقش) سست ریش کوشک صقاللودیمکدر اما تدبیر و تدارکی ضعیف اولان کسده دن نگایه اولور احقیده یا مصدریه اولور و بوییت مثل موقعنده واقع اولور تقدیر کلام بوا اولور که محکم عاجز قالور سست ریش و بی اندیش اولان امیر چونکه اول امیر احق لغدن نه اردنی و نه او کونی کوره یعنی اول حاکم که حقاقت و غضبندن شول وقتده که اوکن واردنی کورمینه اول ضعیف اندیشه و خجالت ییشه زاده عاجز و فر و مانده قالور

ورای با صوابدن محروم اولور شیر دلیر عاجز قالدینی ورای با صوابدن محروم اولدینی کبی * مننوی * راه هموارست
 وزیرش دامها * قطعه معنی در میان نامها * بویته ایکی وجه جائز اولور وجه اول اولدر که مصرع اول مقتضای
 مقامک دلات ابادیکی کلام محذوفه علت اوله اول کلام محذوف چون نه پس بیندنه یدش از احقیقش قولندن لازم
 کلور که دینیه پس امیره لازم و واجبدر که یدش و پستی کوره و هر بر قدمه احتیاط ایله نظر ایر * کوره زبر اول
 ظاهر اموار و لطیفه درو آنک التنده طوز اقلر واردر ناملر ایچنده معنی قطعی وارد یعنی اگر کا کم عالم اولر سه ورای
 و تدبیرله سلوک قیلر سه طریق الهیده اولان داملری * کور میوب اکا کرتار اولور و معنایه طرف و محل اولان
 نام و کلامی بی معنی اولان نام و کلامدن تمیز اید میوب و رطه جهل و غفلتده فالور و وجه ثانی اولدر که بویته یت
 اولده حاقندن اوکن اردن کورمین امیر سست اندیشه مشال اوله تقدیر کلام بوجه اوزره بویه دینک اولور که
 اول حاقندن اوکن اردن کورمین امیر کویا بحسب الظاهر شول راه همواردر که آنک التنده داملر واردر شول
 ناملر در که آنک ایچنده معنی یوقدر یعنی بی تدبیر و بی اندیشه اولان امیر ظاهر ادر و یول کبیدر که * کورن کسه لر
 آتی مقصوده موصل بروسيله قیاس ایلاما آنک باطننده نیجه ضرر و فساد داملری مشاهده ایلر و دخی شول
 الفاظ مهمله کبیدر بحسب الظاهر اکانام و کلام اطلاق اولنور ولیکن انده معنایان اثر اولر پس بومناسبتله
 اکثر الفاظ و ترا کبیل لایذ حقیقته نظر اولند قدده دام مشابه سنده اولدیغنه و معنایان خالی اولدیغنه اشارت
 و تنبیه ایدوب یوررلر * مننوی * لفظها و نامها چون دامهاست * لفظ شیرین ریک آب عمر است * لفظلر
 و ناملر طوز اقلر کبیدر یعنی چوق ناملر واردر که بحسب الظاهر شریف و عابدرا ما معنا دام * کول کبیدر مثلا
 بر کسده امیر و یا خود شیر و دلیر و یا خود کا کم با تدبیر لر و بعض کسه لر دخی صلاح الدین و معین الدین و مصلح
 الدین دیولقب ایدرلر * کول و احقرله بونام دام اولوب بواسم ایله معنی اولان کسه لر لئذ و اتقی دخی اسملری کبی
 قیاس ایدرلر حال بوکه بونلرک مسملری اسملرینه مطابق دکلدرو کذلک لفظلری دخی بویه در چوق الفاظ واردر که
 عبارات فصیح و استعارات لطیفه شکند مظهره کلمندر و صناعات شعریه و اصطلاحات بدیعیه بی جامعه
 اولندر اما معنایان بهره سی یوقدر اگر چه الفاظده صناعاتی چوقدر پس بوکونه کلام و ادا کسر ابقیعه بحسبه
 الظمان ماء آیت کریمه سنک فحوا سنجه سر آب قیعه به مماثل اولمشدر انکچون * وورلر شیرین و لطیف لفظ بزم عمر من
 آبتک ریکیدر حاصل کلام اولدر که قوم صوبی ایچوب و جذب ایدوب نیمه ضایع ایلر سه ظاهر شیرین اولان الفاظ
 و عبارات دخی بزم عمر من صوبی اولیه ضایع ایلر مطلقا الفاظده متعلق اولان علوم انسانک عمر فی ضایع ایدیمیدر
 دینک اولور پس بوراده بر سوال لازم کلور که دینله چوتکم الفاظ شیرین جذب آب ایلینر مال مشابه اولدیه هر لفظ
 بو * کده داخلیمیدر سوال مقدره جواب اولق طریق اوزره منبع آب حیات اولان لفظلری اولکی لفظلردن
 استثنای ایدوب یوررلر * مننوی * آن یکی ریکی که جوشد آب از * سخت کم یابست روا تر ایچو * اول بر قوم که
 اندن صوقینار قتی آرزو لنجیدر یوری آتی استه یعنی شول بر لفظ که آندن آب حیات علم و عرفان جوشان اولور و زلال
 معارف و اسرار ظهوره کلور بوکونه لفظلر الفاظ و کلمات اناس ما بیننده زیاده کیابدر یوری آتی طلب ایله تا آب عمری
 ضایع قیلندن نجات بوله سن و خاصه آب حیات معنای آندن شارب اوله سن پس منبع آب حیات اولان کلماتک
 متکلمی مر د خدا اولدینی اجادن و کلام متکلمک صفی اولدینی جهندن اوله منبع آب اولان ریکدن مردان خداتک
 کلامی مر ادا ایلدوب ثانی کنندی ذاتلری مر ادا ایدوب یوررلر * مننوی * هست آن ریک ای پس مر د خدا * کوبحق
 یوست از خود شد جدا * ای پسر اول ریکدن مر د خدا در که اول مر د خدا حق تعالی حضرت تبارینه و اصل اولدی
 و کنده بسندن جدا اولدی یعنی صفات نفسانیه دن و اخلاق بشریه دن گذرایدوب اوصاف الهیه ایله اتصاف قیلدی
 * مننوی * آب عذب دین همی جوشد از * طالبانرازان حیاتست و غم * اول مر د خدا دن دینک لذت و شیرین
 صوبی همیشه قینار و ظهور ایلر طالبلره اندن حیات و نشو و نما واردر و الحاصل مردان خداتک اگر ذواتی و اگر
 کلماتی منبع آب حیات اولان ریکه بکزر (مننوی) غیر مر د حق چوریک خشک دان * کاب عمرت را خورد او هر زمان
 اما مر د خدا دن غیر یستی قوری قوم ییل زیر او هر زمان سنک عمرک آبتی ایچر و الحاصل بونلرک ذاتلری و کلماتلری
 محل ضیاعت عمر اولدینی مقرر در پس بونلرله مقارنتدن حذر لازمدر عمر ضائع اولیه * مننوی * طالب حکمت
 شوازم د حکیم * تا از کردی توینا و علم * مر د حکیمدن طالب حکمت اول یعنی لازمدر که بی معنی اولان
 کسه لر دن مفارقت قیله سن و بر منبع حکمت اولان مر شد علیمدن علم و حکمتی طالب اوله سن تا کسه سن اندن بصیر
 و علیم اوله سن حکمتک تعریفی و بوکا متعلق اولان کلمات جلد ثالث دیباچه سنده مذکور او اشدر فلیطلب فیه

* منتهی * منع حکمت شود حکمت طالب * فارغ اید اوز تحصیل بسبب * حکمت طالب اولان کسه یعنی حکمت
 الهیه بی طالب ایدی بی کسه بعد تحصیل الحکمة حکمتک منبجی اولور منبع حکمت اولاد قد نصکره اول کسه تحصیل
 سیدن فارغ اولور * منتهی * لوح حافظ لوح محفوظی شود * عقل اوز روح محفوظی شود * لوح حافظ بر لوح
 محفوظ اولور یعنی ابتدای حالد طالب حکمت اولان کسه حفظ علوم حکم ایدی بی لوح ایدی بعد تحصیل السکال
 جهل و غفلتدن و خطا و ذلتدن و مقابل علم و حکمتدن مصون و محفوظ بر لوح اولور زیرا بومر تبه آینه دل مجلی
 اولوب لوح محفوظه مقابله قیلوب انده اولان علم و اسرار بونده منعکس و منتقش اولور اول طالب حکمتک عقلی روح
 القدسدن محفوظ اولور و فیض الوری و حدن مراد کندی روحی و باروح اعظم و یا خود روح القدس اولغنه امکان وارد
 (منتهی * چون معلم بود عقلش مر در * بعد ازین شد عقل شاگردی و را * چونکه اول کسبه اول عقلی معلم ایدی که
 تحصیل عقلی سببیه اولوردی اند نصکره عقل اکابر شاگرد اولدی زیرا آنک روحی و علمی عقل مر تبه سندن تجاوز
 قیلدی و حضرت حقه واصل اولدی * منتهی * عقل چون جبریل کوید اجد * کریکی کای نیم سوزد مر * عقل
 حضرت جبریل کی اکاد برای اجد اکبر آدم ایلر و قوم تجلی نوری بی بقار یعنی شب معراجده حضرت جبرائیل
 علیه السلام سدره واروب مقامنده فالده حضرت نبی اکابا انخی لم تأخرت منی دیوسوال قیلد قدده بویه دیو جواب
 ویردی که یا اجد لودنوت اغله لا حترقت پس عقل دخی سالک حضرت حقه کمال حینی و قرینی کورد کده کندی
 مر تبه سندن ایلر و به استعدادی اولدیغنه بناء جبرائیل علیه السلام و اراول سالک روحنه دیر که ای وارث اجد
 وای معدن اسرار محمد بن بومر تبه دن ایلر و به تجاوز ایزده مزم و حضرت حقل ذات و صفاتک مشاهده بی
 مر تبه سنه کیده مزم سن سعادتله اول جانبه سیرالده کرین کندی مر تبعدن ایلر و بر آدم قوم تجلی نوری بنی احراق
 واقفایلک مقرر در دیر * منتهی * تو مر انکذار زین پس پیش ران * حدمن این بودای سلطان جان * بن بنی
 قویوند نصکره ایلر و سور بنم حدم بویادی ای جان سلطانی ته کم حضرت جبرائیل علیه السلام حضرت سلطان
 انبیایه لیله معراجده بویه دیدی پس وارثله مورث عنک ما ینشده مناسبت نامه اولدیغیچون وارث کاملده دخی
 بوحالت بولوب عقلی اکابوسوزی سویلر و آندن بوکونه تأخر ایلر پس کر کدر که سالک روز و شب طالب علم و حکمت
 اوله و طریق علم حکمتده قدرتی بند که سعی و کوشش قیله * منتهی * هر که ماند از کاهلی بی شکر و صبر * او همین
 داند که کیرد پای جبر * هر شول کسه که کاهل سکندن بی شکری صبر قالدی یعنی اعضا و جوارحیه عبادت و قلیله
 محبت ولسانیه محمد حق قیلدی و امر الهی به صابر اولدی اول کسه همان بونی یساور که جبر آیاغن طویر و جبر
 بولنه کیدری یعنی دیر که اکرام الله بنم طاعت قیلمه هادی اولور سه بکافوت و مکنت و بر رب بنم حالا طاعت و عبادته
 قدرت و رغبت بوقدر دیر مع هذا نفسک مرادی جانبه قوت بولور اما طاعت کسه کاهل سکندن عاجز و بی قدرت اولور
 (منتهی) هر که جبر آورد خود رنجور کرد * تا همان رنجوریش در کور کرد * هر شول کسه که جبر کتوردی یعنی
 راه طاعتده عدم قدرت و استطاعت اظهار ایلدی اول کندوی رنجور ایلدی و قوت و قدرتی واریکن تمارض
 قیلدی تا همان اول رنجور اقی مقبره ده ایلدی و هلاک قیلدی و یا خود اول جبر آتی موتا منزله سنده قیلدی تا کور
 کسل و فتوره مدقون و مستورا و لدی دیمک اوله پس مع القدرة والاستطاعة اظهار عدم قدرت مزیل نعمت و مغنی
 قوت و قدرته باعث اولور ته کم مع العجوة والسلامة لاغله تمارض ایلک استجلاب مرض و سقامت قیلور (کافال علیه
 السلام لا تمارضوا فانکم اذا تمارضتم فتمرضوا) پس بو حدیثک معنای نفی نظمه کتوروب سور لر * منتهی * گفت
 یغامبر که رنجوری بلاغ * رنج آرد تا میرد چون چراغ * جبر چه بود بستن اشکسته را * یا بیبوستن رله یکسسته را *
 حضرت یغمبر علیه السلام دیدیکه لاغ و لطیفه اله اولان خسته لان مرض کتور تا چراغ * کی اولور یعنی چراغ
 سوزندیکه کی اول کسنه دخی سوزور پس جبر لغتده نه اوله شکسته و مکسور اولنی بغلق و مصلح اولنی و یا خود منقطع
 اولان عروق و حبالی بری برینه متصل قیلغنه دیرلر انکی چون جناب حقه عرب عربا یا جبرالمکسور دوند ایدرلر که
 مصلح مکسور ایدر * منتهی * چون درین ره پای خود نشکسته * بر که می خندی چه پار بسته * چونکم ای اهل
 جبر بوراه طاعتده سن آیاغل صیمه دلد و کندیکه مکسور قیلدیکه کجه کولرسن و نه آیاغل بغلرسن یعنی کی استهزا
 و تمسخر ایلرسن و آیاغل جبرک کسالت ایدیلر بغلرسن و عاجز و بی پایدیم دیوراه طاعتده کتمیوب تمارض قیلرسن جبر
 مذمبند اولر عبادت و طاعت قیلنلری استهزا ایلک شانلرند ندر ته کم دیرلر عجب دیوراه خلق برده اختیار و قدرت
 زعم ایدرلر و بزه عبادت تکلیف ایدرلر ز خود بو خصوصده عاجز و بسته پایدیم حضرت خداوند کار بونلر دیر که عباد
 اللهدن کجه خنده ایلرسن و نیچه بسته پایدیم دیوسویلرسن بونلری مستهزی اوله و کندیکه طریق حقه شکسته باقیله

زیر اسن راه حقه پایکی شکسته قلیدک رفتاوی نوا اولیدک جناب حق سکا پای معنی وساق بی عنا و براق رعنا
ویرردی و سنی منزل مقصوده ایر کورردی (مثنوی) و آنکه پایش در ره کوشش شکست * در رسیدن او براق ویرنست
حامل دین بود و محمول شد * قابل فرمان بد او مقبول شد * تا کنون فرمان پذیرفتی ز شاه * بعد ازین فرمان رساند در
سپاه * تا کنون اختر اثر کردی درو * بعد ازین باشد امیر اختر * که ترا اشکال آید در نظر * پس پوشک داری در ان شق
القمر * کور من میسن ای کاهل بی هزار اول یغمبر علیه افضل الصلوات مبارک آیت قاری ره کوشیده شدی و متورم
اولدی نه کم صحیحینده وارد اولدیکه اول حضرت تک طول قیامدن و کثرت تہجددن مبارک آیت قاری متورم اولدی پس
حضرت عایشه رضی الله عنہا اول حضرتہ دیدیکه اتکلف هذا وقد غفر لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر قال عليه السلام
افلا اكون عبدا شكورا پس جناب حق سورة طه بی انزال ایلدیکه (طه ما افرنا عليك القرآن لتشتق) یعنی یا محمد بز سکا
قرآنی عبادتہ نفسکے تعب ویرمک ایچون انزال ایلدک ییوردی فقال له جبرائیل یا محمد ارفق علی نفسك فان لها
عليك حقاً و هو مضوی قصیده برده صاحبی نظمہ کتوروب دیر * بیت * ظلمت سنة من احيى الظلام الى * ان
اشكت قدماه الضرم من ورم * پس بو کوشش مقابله سنده اول حضرتہ براق پشردی و آنک اوزرینه او تریدی پس آنی
مقام اعلا یه ییوردی او ایلده اول بر کزیده آفاق حامل اجمال دین و میر تکب اتقال شرع متین ایدی محمول براق اولدی
و قابل فرمان ایدی مقبول رحمان اولدی * بیت * مهتری در قبول فرمانست * ترکه فرمان دلیل خرمانست
تا شمدی امر و فرما فی قبول ایدیجی اولدی پادشاه حقیقتدن بعد قبول امر رحمان فرمان رسان اولدی خلق جهان
و سپاه اکوان اوزر نه کم ابن فارض اول حضرت تک مر تبہ سندن تر جان اولوب دیر لر * و لا فلك الا من نور باطنی * به ملک
یهدی الهدی بمشیقی ویدری لم یأفل و شمس لم تغب * و بی تہندی کل الدار ی المنیر * پس تا شمدی یعنی عبودیت
و بشریت حالندہ نجوم اول منبع علومه اثر ایلدی اما مقتضیات بشریتدن جدا و عبودیت ادا ایلد کد نصکره امیر
اختران و متصرف زمین و آسمان اولدی اگر سکا بو خصوص ایچون اشکال و شک کور سه نظر و فکر تده پس سن
انشقاق برده شک و شبهه طور تر میسن متکرا نشقاق قراولان طائفه کبی مع هذا بو خصوصه آیت کریمه و احادیث
شریفه وارده اولمشدر بر جهوردخی بونک اوزرینه اجتماع قیلشد * قال الله تعالی (اقتربت الساعة رانشق القمر
وان یروا آیه یعرضوا ویقولوا سحر مستر * روایت کثیره ایلہ تا بتدرو صحیحینده مدخی مکتوبدر کد کفارہ که حضرت
رسولدن بر آیت استدیلا اول حضرت ماه بدره اشارت ایلدیلر ایکی پاره اولوب ای توب حرا طاعنک بری بر جابندن و بری
بر جابندن کدر قیلوب نه مقامنه واردی قصه سی مشهور در تفصیلہ حاجت یوقدر پس حق تعالی بو حاصل اولان
انشقاقدن خبر و بر قیامت قریب اولدی حال بو که اقتراب ساعتک آیاتدن بعضی حاصل اولدیکه اول انشقاق
قمر در و قد انشق القمر قرآنی دخی بو معنایی مؤید اولور جماعت مفسرین و جهورد تحقیقین بو معنایہ ذاهب اولمشدر اما
مؤلفین سینشق القمر يوم القيمة معناسن ویرمشدر در نه کم عثمان بن عطاء بابا سندن روایت ایلر که (انه قال معناه سینشق
القمر و بونلر کجی بودر که لو وقع انشقاق القمر فی عهد النبی علیه السلام لما کان یحیی علی احد من اهل الاقطار
بو سوز باطلدر زیرا قایلدر که جناب حق اکثر ناسه کوستر میه و کجی اولدیغندن ناسک کی ار لرنده و کی نومده اولمش
اوله لیس بو تاویل باطلدر * مثنوی * تازه کن ایمان نه از گفت زبان * ای هوار تازه کرده در نهان * ایمان کی دل
و جانندن تازه ایلد زبان سوزندن تازه ایلد زیرا تصدیق جنان اولمشه اقرار باللسان اولر که منافق ایمانیله مشترک
اولور ای نهانده و باطنده هوای نفسی تازه ایلش کسه * مثنوی * تا هوای تازه ست ایمان تازه نیست * کین هواجز
قل آن دروازه نیست * مادام که هوای تازه و قوی در ایمان تازه و کامل دکلدر زیر ابو هوا اول دروازه نک قفلندن غیری
دکلدر یعنی هوا * که نفسک ما سوا یه محبتندن عبارتدر جناب خدایه واصل اولمغه مانع قویدر زیر اول دروازه
حقیقتک هوا قفل کییدر مادامکه هوا زایل اولمیه باب حقیقت مفتوح اولر و سالک جناب حقه وصول بولر (مثنوی
کرده تاویل حرف بکرا * خویش را تاویل کن نه ذکر * ای هواسنی اله انتخاب ایدن و تاویل باطل سمته کیدن کسه
بکر کله بی تاویل ایلش سن یعنی حقیقت معنایه مطلع اولیوب مقتضای هوای نفسک اوزر معنی ویرمشسن کندیکی
قرآنه تاویل ایلد قرآن و حدیثی دکل یعنی لازم و واجب اولان اولدر که کندیکی اصلاح ایدوب حضرت قرآنه
اویدور سن و قرآنی مراد نفسک اوزر تاویل ای تمیوب حالی اوزر قویه سن پس بو کونه تاویل اید نلرہ و مقتضای هوالری
اوزر توجیه قیلنلرہ بر سیل توبیخ خطاب ایدوب ییور لر * مثنوی * بر هوا تاویل قرآن میکنی * پست و کز شد از تو
معنی * سنی * ای تاویل باطل صاحبی هوال اوزر قرآنی تاویل ایدر سن مراد الله و مراد رسول الله صلی الله علیه و سلم
اوزر تاویل ایلر سن بلند و روشن معنی سندن الحق واصل کری اولدی یعنی قرآن و آنک معناسی نفس الامر ده عالی

درو شدند اما سن هوای نفس است اوزره تاویل ایلدیکس کدن الحق واکری اولدی پس مکس و بول خری بوسکونه
 کسه لره تشبیح و تفضیل ایچون علی طریق التخیل ایراد ایدرلرنا کم کلام الهی تفسیر ایدرلر تاویل باطل جانینه کجیه لر
 وکندی رأیله دخی تفسیر ایتیلرکه (من فسر القرآن برأیه فلیتبتو مقعده من النار) حدیث شریفی قوت روتله تفسیر
 و تاویل ایدرلر حقنده وارد اولمشدر بعض نسخه ده بواجیت واقع اولمشدر که ترجمه سی بودر * مثنوی *
 ماند احوالت بدان طرفه مکس * کوه می بنداشت خود را هست کس * ای تاویل باطل صاحبی سنک
 احوالک اول عجیب مکسه بکزر که اولمکس کند یسنی برکسه صاندی * مثنوی * از خود او سر مست کشته بر شراب
 ذره خود را بنیده آفتاب * سزا اول مکس سز کند یسندن سر مست اولمش شراب اوزره کند یس سنک ذره سنی آفتاب
 کورمشدر یعنی کند یس سنک ذره قدر فهم وادرا کنی خورشید انور قیاس ایلشددر * مثنوی * وصف بازارا نشیده دریان
 گفت من عنقای و قتم بیکان * بیان و تفصیلده طوغانلرک وصفی اشتمش یعنی بازار عالم معنائک اوصاف
 و اخلاقی بیان اولسان کابلرده استماع ایش و مجرد زعم فاسدی کندی به غلبه ایدوب بن کمانسز وقتک عنقاسی ام
 دیمش (زیافت تاویل مکس و رکیک ظن او) (مثنوی) ان مکس بر برک کاه و بول خر) همچو کشتیان همی افراشت سر
 اول مکس صمان چوبی و اشک بولی اوزره کشتیان کبی باشی بوجلدردی (مثنوی) کففت من دریا و کشتی
 خوانده ام * مدتی در فکر آن می مانده ام) اول مکس دیدی بن دریا و کشتی او قومشم یعنی بول خره دریا و برک کاهه کشتی
 اطلاق قیلشم بر مدت آنک فکر نده قالمشم و نیجه ایام بو کاره مشغول اولشم * مثنوی * اینک این دریا و این کشتی و من *
 هر د کشتیان و اهل رأی زن * اشته بودر یا بول خره اشارتدرو بول کشتی برک کاهه اشارتدرو بن هر د کشتیان
 و رأی ایدیچی اهل یعنی اول مکس بویه زعم ایلر برک کاهه اشته کشتی و بول خره اشته دریا دیوسو بیلر و کندوی بر برای زن
 کبی زعم ایلر بوسکونه تاویل باطل ایلر * مثنوی * بر سر دریا همی راند او عمد * میخودش آن قدر بیرون زحد *
 دریا نک اوستنده اول مکس صال سوردی بوقدرشی که مراد برک کاه و بول خر و کند یس و جودیدر کاه حددن زیاده
 و بیرون کورندی * مثنوی * بود یجد آن چین نسبت بدو به ان نظر که یند اتر اراست کو * بی حد و فراوان ایدی اول
 چین اکانسبت یعنی اول بول خر مکسه نسبتله بی حد ایدی اول نظر که اول بول خری راست کوره قتی یعنی هر شیئی
 حقیقتیه کوره اول نظر مکس جنسندن قنده اولور اول نظر اولز الا انسانده اولور * مثنوی * عالمش چندان بودکش
 ینشست * چشم چندین بجرهم چند ینشست * مکسک عالمی اول قدر اولور که آنک ینش و نظریدر چشم
 بو قدر بجرهم اکا بو قدر در زیر هر کسک ادرا کی نه مقدار ایه علمی دخی اول مقدار اولور و اشیا بی دخی اول مقدار
 ادراک قیلور پس مقالک مألنه و بو کلامک نتیجه و مرآنه بویتله اشارت ایدوب بیورر * مثنوی * صاحب
 تاویل باطل چون مکس * وهم او بول خر و تصور رخس * باطل تاویلک صاحبی مکس کیدر آنک وهم وظنی بول خر
 و تصویر و تاویلی خسر تصور او خستست تقدیر نده در رخس برک کاه معنائنه اولور تاویل باطل اولور قید ایللری
 تاویل حقدن احترازدر که تاویل حق بیلر الا الله و علمده راسخ اولنلریلور * مثنوی * کر مکس تاویل بگذاردر برای
 * آن مکس را بخت گردانده های * اگر مکس رای واسطه سیله اولان تاویل ترک ایلر سه اول مکسی طالعی همایندر
 یعنی اگر مکس مشرب اولان مول رأیه اولان تاویل باطلی ترک ایلدوب ثابت اولور سه آنک طالع همایونی اوج
 معناده انی همایر و از ایلر پس تاویل رکیکدن قورنلوب بعده هرنه سویلر سه تحقیق سویلر وهم وجهه در اگر مکس
 تاویل باطلی رأی ملیج و فکر صحیح ایلر سیله آنی بحق همای عالی مرتبت ایلر * مثنوی * ان مکس نبودکش
 این عبرت بود * روح او نه در خور صورت بود * کش که اش تقدیر نده در تقدیر کلام اول مکس اولمز که کافکر صحیح ایلر
 تاویل باطلدن غیر ایتلک و راه تحقیقه کجک حالی میسر و مقدر اوله آنک روحی صورته لایق اولمز بلکه صورت عالمندن
 برتر و عالیتر اولور و آنک ادرا کنده عقول حیران فالور (تولیدن شیر از دیر آمدن خر گوش (می) همچو ان خر گوش کو
 بر شیر زد * روح او کی بود اندر خورد قد * مثلاً اول خر گوش کبی که او کندوی شیره آوردی یعنی شیره پنجه آوردی و مخصوصه
 و مقابله قیلدی آنک روحی فن قنده لایق ایدی یعنی آنک روحی قد و صورتدن عالیتر و برتر ایدیکه کندندن اقوی
 و اعظم خصمه مقابله ایدوب آنی هلاک ایدی * مثنوی * شیر می گفت از سرتیزی و خشم * کز ره گوشم عدو بر بست
 چشم * شیر حدت و غضبی طرفندن کند یسنه ایتدیکه دشمن گوش بواندن چشمی بغلدی یعنی اول طائفه نک
 سوزلری استماع ایدوب کوزلرم بغلندی * مثنوی * مکرهای جبریا نم بسته کرد * تیغ چو پنهان نم را خسته کرد *
 جبریلرک مکرلری بنی بسته و مقید ایلدی انلرک انا جدن تیغی بی مجروح ایلدی یعنی انلرک صادق و صحیح اولن
 سوزلری بنی خسته و شکسته ایلدی * مثنوی * زین سبب من نشوم ان دمدمه * با آنک دیوانست و غولان ان همه

شده نصیحه کرده بن اول دمدمه بی اشتیازم و انزل آقاویل من و ره سبیله اصلایریش ایتمزم بوجه سی دیورلک و غوللرلک
صداسیدری یعنی بونلرک بوجه سوزلری شیطانلرک و غوللرک حیل و مکرله اولان کلام و اداسیدر غول بیابانده بر نوع
جندر که بعض کسه لره دوستی کبی صدالیدوب انلری اضلال ایدرلر ایکنی جلدده تحقیق مذکور اولمشدر * مثنوی *
بردران ای دل تو اینسان را مایست * بوستان برکن که شان جز بوست نیست * ای کوکل سن صبر و توقف ایله انلری
یرت انلرک بوستنی قویار که انلر بوستدن غیردی دکلر و فی الحقیقه عهدنه وفا ایلین کسه لر محض اقشرو بوست منزله سنده
در که شیر غضب الهی انلره من حیث المعنی بوکونه یت ایلر و بوی و فالری طورمه هلاک ایله دیولسان حاله سوبلر (می)
بوست چه بود که تمسای رنگ رنگ * چون زره بر آب کش بود درنگ * قشرو بوست ندر کونا کون مقالات و دورلو
دورلو کلمات در آب اوزره اولان ذره کبی یعنی نقوش و ارقام کبی که انک درنگ و قراری اولمیه * مثنوی * این سخن
چون بوست و معنی مغزدان * این سخن چون نفس و معنی همچو جان * بوسوز سوبلنور بوست کبی ییل و معنایی ایچ
کبی ییل بوسوز نقش کبیدر و معنی اکاجان کبیدر معناسی اولین سوز قالب بی جان کبیدر که کالفاظ مهمله درلر و اگر
رضای خداوند و رضای رسوله موافق اولمزه کامالای یعنی تعبیر ایدرلر * مثنوی * بوست باشد مغزیدر اعیب
بوش * مغزینک و راز غیرت غیب بوش * بوست بر امن ایچون عیبی ستراید یجیدر * کذلک القاط و عبارات
کشینک در و تنک عیبی اورتجیدر و لهذا قال علیه السلام العلم و المال یستران کل عیب یومغزی غیرتدن غیب
اورتجیدر غیبیدن مراد بونده غیب هویت الهیه در یعنی حضرت غیب مطلق کمال غیرتدن مغز تغز صاحب اولان
ولیلری دیدنه ناسدن ستراید یجیدر که بونلرک جمال جانلری و کمال عرفانلری خلق عالم کوره منلر و لطافت
در و نلرینه نظرایر کوره منلر اما انلر که مغزیدر صاحب لیدر علم و مال و قیل و قال اگر چه انلرک فساد درونی عیون
عوامدن سترایلش در ایکن دیده خواصدن عیوب و قباحتلری مستور و پوشیده اولمشدر * مثنوی *
چون قلم از باد بد دفتر آب * هر چه بنویسی فنا کرد دشتاب * چونکه قلم باد بددن دفتر آبدن ایدی هر نه یازرایسک
فوری فنا و محو اولور * مثنوی * نقش آبست اروفا جوی ازان * باز کردی دستهای خود کزان * بی معنی اولان سوز
فی المثل نقش ایدر اکراندن و فایده استرایسک کیرود و نرسک کندی اللریکی ایصریحی اولدیغک حاله * مثنوی *
باد در مردم هوا و ارزوست * چون هوا بکذاشتی پیغام هوست * اکراددن مراد طو ترایسک انسانک وجودنده
هوا و آرزو در چونکم هوای قویه سن و خدا نک امر نه اویه سن هوانک خبریدر یعنی چونکم هوای نفسانیه بی ترک
ایلیه سن هویت الهیه نک الهام و کلامی مرتبه سیدر و حضرت حقله مکالمه خوش ایلمک و خبر الملق و آتی مشاهده
قیل مقامیدر * مثنوی * خوش بود پیغامهای کرد کار * کوز سر تا پای باشد پایدار * حق تعالینک پیغاملری
خوش و لطیف اولور زیرا که او پیغاملر باشند آیاه دکن یعنی اولندن آخر نه دکن پایدار و برقرار اولور پس کر کردر که
ترک هوا ایدنه سن و طریق حقه کیده سن تا الهام حقه لایق اوله سن و پیغام خدایی کوش و هوشله استماع ایلمک
استعداد بوله سن و مقام امنه و بقایه واصل اوله سن * مثنوی * خطبه شاهان بکرد و آن یکا * جز یکا و خطبهای
انبیا * شاهلرک خطبه سی و اول سلطنت و دولت لری بالکلیه متبدل اولور انبیای عظام علیهم
السلامک خطبه لزدن و سلطنت و دولت لزدن ماعداسیکه بونلر متبدل و متغیر اولمز یا قیدر * مثنوی * زانکه بوش
یادشاهان از هواست * بار نامه انبیاز کبریاست * از در مه نام شاهان برگنند * نام احد تا بد بری زند * زیرا
یادشاهلرک هیبت و شوکتی هوا دندر انکچون متبدل و فانی اولور انبیای عظامک اجازت نامه سی کبریا دندر یعنی
انبیا نک حکومت نامه سی و تصرفی عظمت و کبریا صاحب اولان خدای تعالیدندر حق تعالینک کبریا لغنه
نیجه فنا و زوال کلز سه انبیانک دخی اولولغنه اوله زوال کلز ایجه لزدن شاهلرک نامن قور برلر یعنی سکه لری تغییر
ایدرلر اما حضرت احد علیه السلامک نام شریفی تا ابدی اورلر یعنی بعض سیم و ذهبدن لوحه لرا و زره تبر کا و تینا آنک
نام شریفی تا قیامتده دکن نقش ایدوب قز لر و یا خود کاغدن صحیفه لرا و زره دایمانه یته دک کاتب لرانک
اسم لطیفی یازر لر پس نام احد همیشه مضروب اولمقدن خالی اولمز پس بوراده بر سوال لازم کاور که دینه مقدم ایدیکر
ایدیکه انبیای عظام علیهم السلامک دولت و خطبه لزدن ماعداسلرک دولت و خطبه لری بالکلیه متبدل و متغیر
اولور و انلرک ناملری در ملردن زوال بولور پس سلفده کلان انبیانک شریعتلری دخی منسوخه اولدی و اکثرینک ناملری
دخی نامعلوم قالدی و نابید اولدی پس جز یکا و خطبهای انبیای دیوشاهلرک خطبه و سلطنتدن انلرک خطبه سی
و سلطنت و ناملری استثنایلک نیجه صحیح اولور بوسوال مقدره جواب و یروب یورلر * مثنوی * نام احد نام جاه
انبیاست * چونکه صدامد بود هم پیش ماست * حضرت احدک نام شریفی جمیع انبیانک نامیدر یعنی انک اسمی

جميع انبياء عليهم السلام انك سمعتي وانك شريعتي جميع انبيائك شرايعك خلاصه واكليم دروانك حقيقي جامع
 جميع حقايق وانك روح شريفي جميع ارواح وعلومه حدائق كيبدر كه جله بي محيط در چونكه انك اسمي ذكر اولنه جميع
 انبيائك وجهه اوليانك واصفيائك اسماءك ذكر اولنش كيبدر مثلا چونكم بوزكادي طقسان هم بزم قنبره در زير ابروز
 اعدادك اكليم در ماده اوله اولان عدد در بونك تحت حكم منده داخل در وفي الحقيقه بوزديك طقسان وسكسان وشمش
 وشمش تا سده وارنجيه دل جله سي بوزكايچنده موجود در بوز بوز جله بي محيط در پس حضرت احمد عليه السلامك
 نامي وشرعي وحققيقي بوكا كوره قياس ايله كه انك ذكر اولنش جله نك ذكر اولنش مغني اولور (هم دريسان مكر
 خر كوش * مثنوي * در شدن خر كوش پس تا خير كرد * مكر ها با خويستن تقرير كرد * خر كوش شيره كتمه كره
 جوق جوق تا خير ايلدي شيره ايله جك مكري اولان كند بسنه تقرير ايلدي (م ي) در ره آمد بعد تا خير دراز * تا بكوش
 شير كويدك دوراز) دراز وافر تا خير در نصكره خر كوش بونه كلدی تا شيرك قولا غنه برايكي رازديه خر كوشدن مراد بونده
 عقل معاد در عقل معاد صاحب ريك بر كاره شروع ايلان وقت منده تاني و تدبير لري بوكونه اولور هر شينك آخري اول تفكر
 و تصور ايدوب اند نصكره اكاشروع ايدر لر * مثنوي * تاجه عالم هست در سوداي عقل * تاجه ياد بهناست اين
 دريای عقل * عقل سودا منده تانه عالم واردر عقل درياس منده نه عجب وسعت واردر سوداي عقل بونده عقلاك
 قارلتس منده يعني وجود منده ديمك اولور * مثنوي * صورت ما اندرين بحر عذاب * مي دود چون كاسه ابرروي آب
 مثلا بزم صورت ووجود بزم بوشيرين درياده كه مراد دريای عقل دريلر وحرکت ايلر آب اوزره اولان كاسه لر كي * مثنوي
 تانشد بر بر سر دريا جوطشت * چونكه بر شد طشت دروي غرق كشت * تا كم بزم صور غرق كاسه سي آب عقلدن
 براوليه دريا اوزره لکن كيبدر چونكه طشت آله براولدي درياده غرق اولدي يعني مادامكه بزم وجود من كاسه لري آب
 عقلدن طوليه وانك اسرار لطافتندن براوليه عالم صورت سيرندن خالي اولمز ونقوش والوان كورمكدن فارغ كلزما
 شول دمكه عقله پراوله وانك معاني واسراريله طوله عالم صورتندن كذا ايدر ودريای عقلك عمقنه كيدر اسرار عالم جبروتي
 مشاهده قیلور وبحر لا هوته مستغرق اولور حتي واروب عقل كل مرتبه سني بولور * مثنوي * عقل پنهناست
 زطاهر عالمي * صورت ما موج يا ازوي نغي * عقل درياسی پنهنادر وظا هر اولان بر عالم دريا خود عالمه منسوب اولان
 ظاهر در دريا خود بصورت عالمي ظاهر در ديمك اولور بزم صور غرق في المثل اول دريادن بر موج ويا بر نمدر (مثنوي)
 هر چه صورت مي وسيلت سازدش * زان وسيلت بحر دوراندازدش * هر نسنه بي كه صورت وتن اول دريايه وسيله
 وواسطه دوزر بحر عقل اول وسيله اجلندن اوتري صورت وتني كندیدن ابراق آتاري يعني صورت وتن دريای عقل كله واصل
 وداخل اولقي ايچون هر نه شينيكه وسيله دوزر سه اندن دور اولغنه سبب اولور پس اكامل وصل اولان وسيله ينه كندی نوري
 اولور آني غيرك ادرا كيچون وسيله قیلسك ممكن اولور اما غيري انك وصول وادرا كيچون وسيله قیلسك انك ادرا كندن
 محروم فالور پس كندی ذاتي سيلان وريسي دخی مشاهده قیلان اول نور الهيدر واکرا كا واصل اولقي مراد ايلرسك
 عقلكي وسيله ايله كه جزو كله وسيله اولغنه ممكن اولور * مثنوي * تا نيند دل دهند رازرا * تا نيند تير دوراندازرا
 تا صورت مرتبه سنده اولان كوكل رازو بريجي كورميه تا ابراق آتيجينك اوقتي كورميه دوراندازد دهند رازدن
 مراد خداي تعاليدر تيردن مراد واسطه وسببدر تقدير كلام مادامكه كوكل رازو بريجي كورميه و ابراق آتيجينك
 سبب و تدبيري تيره نظر اير كورميه بوندن اولي معني تير دوراندازه مضاف اولميوب نيندك فاعلي اولمقدر بو تقدير
 اوزره تيردن مراد صورت مرتبه سنده اولان دل ويا خود مجرد حقندن دور اولنك وجودي اولور و تقدير بر معني بويه ديمك
 اولور كه مادامكه كوكل رازو بريجي كورميه ودخی تير كندوي ابراق آتيجي كورميه يعني مادامكه تير كي اولان دل
 ويا وجود غافل بعيد ايديجي و ابراق آتيجي فاعله نظر اير كورميه جواب بويت اولور (مثنوي) اسب خود را ياره داند
 وزستيز مي دو اند اسب خود در راه تيز اول وجود غافل كندينك آتني ياره وضايح اولمش ييلور و عناد وجدال دن
 كندينك آتني بولده تيز ايلد بر اسبدن مراد حقندن غافل اولان كسك عقل وروحيدر كه دائما كاسواردر (مثنوي)
 اسب خود را ياره داند ان جواد * اسب خود او را كسان كرده چو ياد اول جواد كندينك اسبني ياره وكم ييلور و حال
 بوكه كندينك آتني چكيچي ويليچي ايلش * مثنوي * در فغان وجست وجوان خبره سر * هر طرف پرسان وجويان
 در بدر * اول سر اسبه و سر كردان غلط ايدوب فغان وطلبه در قیودن قیوه هر طرفه بليجي وطلب ايديجيدرو بويه
 ديچيدر (مثنوي) * كان كه دزد ايد اسب مارا كو و كيست * اين چه زير ان تست اي خواجه چيست * كه اول كسه كه
 بزم اسبزي او غور لادی قني و كيمدر يعني شول كسه كه كندی روحندن و عقلندن خبردار اوليه وعالم ارواح
 وعالم عقولك وجبروت وملكوت ديد كاري عالمك طلبنده اوله اول كسه كندی را كب اولديني آني حالا كارا ككب

ایکین ضایع ایلدم دیوطن ایلدی کیدر پس بو گونه کسیه دیمک کرکدر که بواسب که سنک اولوغک تشده در
ای خواجه ندربنی بو عقل و روح که سن اکلر اکب سن و اول سنی حاملد بونه در دیمک کرک اول کندی حقیقتدن غافل
اولان واسبی یاوه زعم قیلان کسیه دیسک بوسنک سوار اولدیغک اسب نه در (مثنوی) اری این اسبست ایکن اسب کو
یا خود ای ای شهسوار اسب جو * نغم بواسبیدر لیکن اسب قتی دیرای اسب طلب اید بیجی شهسوار کندی که
کل یعنی اگر بر حقیقتدن غافل اولان کسیه بوسنک را کب اولدیغک عقل و روح کدر که حال سنک ملک کده دروسن
آنی طالب سن دیسک دیر که بی بو عقل و روح در ولیکن عالم عقل و عالم روح قنده در که بن آنک طالبی یم پس اکاد بنگ
کرکدر که ای شهسوار اسب جو غفلتی تر لایله و کندی که کل تا کم حقیقت کی کوره سن عالم ارواح دید کاری کندی
روح کده و عالم عقول و جبروت دید کاری کندی عقل کده و عالم لاهوت دید کاری کندی سر کده مشاهده قیل سن
وهو معکم اینک انستم (رموزنه عالم اوله سن که بوجه بی سنن دور کدر * مثنوی * جان زیدانی و نزدیکیست کم
چون شکم پر آب و لب خشکی جو خم * تقیة الهی اولان جان انسانه کمال ظهور نندن و غایت قریندن کم و پنهاندر
انسان بر کوب کیدر درونی آب حیاتله پر و بیرونی آبدن خشک و خالی در پس حقیقت نظری ایل نظر اولانسه جان جان
انسانه جان و جناندن دخی اقرب و اظہر در بر غوای * و فحن اقرب الیه من جبل الوری * و بر مقتضای (واعلموا
ان الله یحول بین المرء و قلبه) و بر مقتضای (و فی انفسکم افلا تبصرون) نہایه مافی الباب شدت ظهوری اکا
تقابدر سنه کم تنک حیات و قیامی جانله در پس جانک حیات و قیامی دخی جانانله در معلوم اولدی که هر حاله انسان
جانندن و جاناندن ایرود کدر ولیکن اکثر انسان بومعنائی مشاهده قادر کدر انکی چون حضرت مولانا قدس الله
سره العزیز بوی خصوصه الوانله نوری تمثیل ایلدیلر تا معلوم اوله که الوانک ظهوری نورک وجودنده متوقف ایکن و نور
الواندن اظہر ایکن الوان مشهور و نور اکثر ناسه نسبتله مفقود در (مثنوی) کی بینی سرخ و سبز و زرد را * تانه بینی پیش
آین س نور را * لیک چون در رنگ کم شده هوش تو * شد ز نور آن رنگها روپوش تو * چونکه شبان رنگها مستور بود *
پس بدیدی دید رنگ از نور بود * وجود الوان مذهب شیخ ابوعلی سیناده و مظهر الوان بعضی لمذہبنده وجود نور
واسطه سیله در پس الوانک ظهوری اوج نوع نوردن ایکسی اولمینجه اولان اول نور بصر نایان نور شمس و قمر ثالثا اگر کجه
ایسه نور چراغ انور در پس معنای بیت سن سرخ و سبز و زرد رنگلی شبیری کور رسن یعنی جمیع الوانی نیجه مشاهده
قیلور سن تا بوالواندن اول اوج نوری سن کور میه سن یعنی البتته بواج کونه نوردن ایکسی اول سکا حاصل اولمندر
اندن صکره سن الوان و اشکالی کوزدک ولیکن چونکم سنک هوشک رنگ کدره مستغرق و کم اولدی اول رنگر سکا
نوردن حجاب و روپوش اولدی و سیران الوان و اشکال سنی مشاهده نوردن غافل قیلدی چونکم کجه کادی و اول
رنگر مستور اولدی پس کورد که رنگی کوره کلک نوردن اولدی امدی ظهورات اشیا نور خدا ایلد در زیر هر رنگم
ظاهر فی نفسه و مظهر لغیره در اکثر تسخیمه اول نور پس جناب حق جل شأنه نفسنده اسما و صفات ایلد ظاهر و مظهر
جمیع مظاهر در پس بواجلدن انک اسماء حسنا سندن بری نوردن (و فی حدیث ابی ذر قال سألت رسول الله صلی الله
علیه وسلم هل رأیت ربک قال نوری اراه بوحیث اوج وجهله قرأت اول نور فتح همزه و کسر همزه و یاء نسبیله ابکی
وجه اوزره بر نوردن که یا خود نوره منسوبدر که بن انی کورورم دیمک اولور پس وارثان انبیا و اوصلا حقیقت هدی
دخی ما را بت شیأ الاورأیت الله قبله فخواستجه هرینه نظرا تسه را بتد اخذانی کورر لاندن صکره نور خدا ایلد اشیا بی
مشاهده قیلور لرو مؤثر دن اثری بولور لکما سأل الاعرابی انبی صلی الله علیه وسلم قال علیه السلام یم عرف الله
قال عرف الله الاشیا بالله ای بنور الله و هدیته لا بواسطة الاشیا پس کوره مستبدلین بولرک عکسیدر که انرا نوردن مؤثره
استدلال قیلور لرو صانعی صنعه یلور لرو بطاقتما اول الوانی کوروب بعده نورک وجودنه انکله استدلال قیلان کیدر
والکی طاقته نورک وجودله الوانی کورن کیدر میزینم ما فاین هما * مثنوی * نیست دید رنگ بی نور برون * همچنین
رنگ خیال اندرون * این برون از آفتاب و از سها * و اندرون از عکس انوار علا * خارجه اولان نور سز رنگ و اشکالی
کورمک میسر اولدی که ظلمتده الوان و اشکال ظهوره کلدی همچنین در رنگ خیالک رنگی و احوالک نونی دخی
بی نور درون ممیز اولدی و نافع اولان مضر اولندن فیصل بولدی الوان و اشکال بیرونی بصر ایلد کوریلور خیال و احوال
درونی بصیرتله یا نور و نور سیرتله فرق اولنور بونور برون آفتاب و سهادن یعنی نیران ظاهر دندر و نور درونی عکس
انوار خدا دن و اثر صفات اسماء ندر پس اصل نور بونور بصیرتدر و نیجه و جوه شقی ایلد نور شمس و قمر دن نور بصر دن دخی
افضل و اقوادر زرقوت با صره کندی نفسنی و ادراک کنی و هم آلتی که قلب و دماغ را در الایلو کلیات و جزئیات
و جودات و مادیات دخی ادراک ایلر بواطن اشیا به ناقد اولور پس نور شمس و قمرده و نور بصرده بوخصیلت و هنر

یوقدرایله اولیجی اصل نور دیمک بوکامیج اولور * منوی * نور نور چشم خود نور دلست * نور چشم انور دلها
 حاصلست * نور چشم شول قوت باصره در صککه جمیع چشمی اولان حیواناتده نور چشم موجود و حاصلدربلا
 انضام نور قلب پس حیوانات انکچون هر نه بی کورسار طبیعتلرینه ملایم اولانی احساس ایلمکدن غیرینه ایدوکن
 حقیقه بیلر پس نور نور چشم بولرده و نور بصیرتی اولان آدملرده یوقدر زبر انور نور چشم خود نور دلدر نور چشم ایسه
 کوکلرک نور ندن حاصلدر یعنی عندالرویه مدرکه اولان نور چشم نور قلوبدن حاصلدر و یا خود قوت باصره نک و خواص
 ظاهر نک نشوونما سی ریاس جمیع اعضا اولان قلبدن در که هر حسیکا کا اتصالی و آندن استعدادی وارددر یوقدر بیلر
 نور چشم نور دلدن حاصلدر * منوی * باز نور نور دل نور خداست * کوز نور عقل و حسیکا کا وجود است * کیر و بولدر
 کبی کوکلر نور نک نوری نور خدا در یعنی نور دل که قوت عاقله دراکا نور خدا منضم اولقسنزین هر انسا تدمواردردون
 المجانین استعدادلری مقداری پس نور خدا که عقل و حسی نور ندن باله وجود در حقن نور قلبه منضم اولسه انکله
 معرفه الله حاصل اولور و اما وصفاتی یاور و مراتب الهیه بی تمیز و ادراک قیلور و بی یسمع و بی بصیر مر تبه سی
 بولور حتی هر اعضا سی نور خدا یله (واشرقت الارض بنور ربها) مقتضا سنجه منور اولدقد نصکره کند و بی عین نور
 خدا بولور ته کم حضرت یغمبر علیه السلام دعا ایتمکله بومعنا به اشارت قیلوب یوردر (اللهم اجعل فی قلبی
 نوراً و فی سمعی نوراً و فی بصری نوراً و عن یمینی نوراً و عن شمالی نوراً و فوفی نوراً و تحتی نوراً و امامی نوراً و خلفی نوراً و اجعل لی
 نوراً * منوی * شب نبه نور و ندیدی رنگها * پس بضد نور پیدا شد ترا * دیدن نورست و انکه دیدر نک * وین بضد
 نور دانی بی در نک) پس الوان و اشکالک کورلسی نور له در چونکم کجه نور اولدی رنگلری کور مدله پس نور له ضدی
 سبیله سکانور پیدا اولدی امدی اول نوری کور مکدر اند نصکره رنگی کور مکدر و بومعنا بی یعنی اول نوری کور ب
 صکره رنگی کور مکی نور له ضدی یلور سن بلا فکرو توقف که بونی بیلک بدیهیاتدن در ملا حظله و نظره محتاج دکلدر
 منوی * رنج و غم راحتی آن آفرید * تابیدن ضد خوش دلی آید بدید * رنج و غمی حق سبحانه و تعالی انکچون خلق
 ایلدیکه تا بویکی ضد سبیله خوش دلک ظاهره که هر شی ضد یله منکشف اولور مثلاً کر کجه اولسه بلغزدی که
 نهار نه در و شتا اولسه معلوم اولمزدیکه بهار نه در قهر و غشا اولسه سلامت و عنای کیم یلوردی مقامت اولسه
 حتی کیم یلوردی و حیات اولسه موتدن کم اکاه اولوردی یا خود ظلمت اولسه نور و قوت اولسه فتور یلور میدی
 و الم اولسه حضور و غم اولسه سرور بولور میدی البته نعمت نه متی مظهر اولور و ذلت عزتی و زحمت راحتی تبیین قیلور
 اعلا پسیتی ایله یلور و هستی نیستیده کور یلور (یت) هستی اندر نیستی بتوان نمود * مال داران بر فقیرانند جود *
 و قس علی هذا سائر الاضداد * منوی * پس نهانها بضد پیدا شود * چونکه حق را نیست ضد پنهان بود *
 فاذا کان كذلك الاشياء تبین باضدادها فخوا سنجه نهانها بضد یله عیان اولور چونکم حقه ضد یوقدر نهان اولور پس
 باعریله اوقفقه جاتر در که چوق نهانها بضد یله پیدا اولور چونکم حقل ضد وندی یوقدر پنهان اولور دیمک
 اولور یعنی جناب حقل وجودده شریک وندی و اولوهیتده مقابل وضدی یوقدر که بواسطه تضاد و قابل
 ظهوره که بلکه جمیع اوصاف متضاده و اسماء متقابله ایله مر ابای کائنات و محالی موجوداتده متجلیه اولان
 حضرتدر (یت) و ماهی الا ان بدت بمظاہر * فظنوا سواها و همی فیه تمجلت * و غایت خفاسی کمال ظهور ندندر
 و نهان اولسی زیاده عیان اولسندندر انکچون * یت * ای تو مخفی در ظهور خویشتن * وی رخت پنهان
 بنور خویشتن دیمشدر * منوی * که نظر بر نور بود انکه بر نک * ضد بضد یله یلور چون روم و زنک * پس بضد نور
 دانستی نور * ضد ضد را می نماید در صدور * نور حق را نیست ضد ی در وجود * تا بضد او را توان پیدا نمود *
 زیر انظر اول نور اولور اند نصکره و نک اولور اولیجی ضد بضد یله پیدا اولور روی و زنی کبی پس ضد نور له یلدر
 سن نوری زیر اضد ضدی کوستر صدورده بویه اولیجی نور حق بوکونه استدلال قیلق ممکن دکلدر زبر احق تعالی
 حضرت تری نک نور نک وجودده ضد وندی یوقدر تا کم ضدی ایله آتی پیدا او هویدا کوستر نک ممکن اوله زبر انوری ظلمت
 ضدی اولان نور دکلدر که آنک نور فی ظلمتله یله سن و وحدتی کتر نک مقابلی اولان وحدت دکلدر که وجود مقیددن
 وجود مطلق آیزوب اکاوا استدلال ایله عارف و واقف اوله سن اگر نظر حق یله بقارسک بروحدت کور رسنکه جمیع
 کثراته روغما اولمش و بر حقیقت بولور سنکه جله اضداد و اختلافاته ظهور قیماش ومع هذا بوکثرات و مظاہر کاجمل
 و ممکن دکلدر (منوی) لاجرم ابصار ما لاتدر که * و هویدرک بین نواز موسی و که * سورة انعام ماولان آیت کریمه به
 اشارتدر (لاتدر که الابصار) ای لایحیط به الابصار لانه لطیف جلیل عن ادراکها و کیف تدر که و هی لاتدر که
 انفسها التي هی نور منه (و هویدرک الابصار) لا حاطه بکل شی و لطف ادراکها پس بویتک معنایی لاجرم بزم کوزلرین

اول الله ادراله واحاطه ابد من في ادراله في رؤيتي مستلزم دكلد زير ادراله احاطه به دير لرحق تعالى احاطه اوله قدن
من هدر اول الله بزم ابصار عزمه جميعي ادراله ايلر بزم بصير لرحق ادراله ايلمك خصوصي سن كور موسى عليه
السلام دن كوه طور دن كه جبل طور رب موسى عليه السلام تجلي قيلد قده كوه طور مد كوله ومتلاشي اولوب
وحضرت موسى عليه السلام مغشى عليه بقبلوب عقلي كيدوب بعد الافاقه (سجناك بت اليك وانا اول المؤمنين)
دوب جناب حق بوبصر له ادراله اوله قدن تنزيه قيلدى (منشوى) صورت از معني چوشيرازيشه دان * باجواز از سخن
زانديشه دان * اين سخن و او از انديشه خاست * تونداني بجرانديشه كجاست * ايلك چون موج سخن ديدى
لطيف * بجران دانكه باشد هم شريف * يعنى لاجرم بزم ابصار عزماني كور مديكى من حيث ذاته در لاس من حيث صنعه
واتاره اكر چه عالم معني بوكوزايله كور لزم اما معنا صورتده ظهورا بيلديكي جهتن صورتدن معنايه عارف اولور سن
واتاردن مؤثرى ييلور سن نه كم تمثيل يورر لزم اما معني عالمندن صورت عالمي يشه دن شير كبي ييل ته كم شير
منبت سانه نشوونما بولوب واندن چيقوب ظهورد كلوب ينه اكاودن ايدر كذل بوضورت عالمي دخی مشيستان
معنادن نشوونما بولور واندن ظهوره كور وينه اكار جعت قيلور يا خود صورت عالمي انديشه دن حاصل اولان
سخن و آواز كبي ييل كه معني عالمي فكر و انديشه كيدور و صورت عالمي صوت و سخن كيدور كور كه بوسوز
وبو او از انديشه دن قالدی و حاصل اولدى مع هذا سن بيلز سنكه بجرانديشه نه سكا نه در كه انسانه نه داخل ونه
اندن خارج ونه منفصل ونه متصلدر وليكن بجر موج سخن چونكم كور دككه لطيف در آتك بجرني دخی هم
ييلور سنكه شريف در زير الجرعة تدل على الغدير والحفنة تدل على البيدر الكبير فواسخه اثر دن مؤثره استدلال
اولور و جزودن كله استشهاد و انتقال قيلور فقس على هذا عالم الصورة وعالم المعنى والصنع مع الصانع الاعلى
* منشوى * چون زدانش موج انديشه بتاخت * از سخن و او از او صورت بساخت * از سخن صورت
برادوباز مرد * موج خود را باز اندر بجر برد * صورت از بي صورتى آمد برون * باز شد كنانا اليه راجعون *
چونكم عقل و دانش بجرندن موج انديشه تصور اولوب حلقوم و مخارج جانبينه چايدى و اول تصورات ذهنيه
مرتبه مخارجده حروف و كلمات لباسن كيوب سخن دن و اول سخنك آوازندن صورت دوزدى والقاظ و عبارات
شككن بغلدى سوزدن صورت طوغدى و معني حاصل اولدى وكير و اولدى و زائل اولدى زير اسروف و كلمات اعراض
سياله كيدور كه ايكي زمان باقى فالمر يس بحكم كل شئ يرجع الى اصله موج سخن كير و بجر نه كتدى كذل جميع صورت
بي صورتلك عالمندن كه عقل كل عالم در نفس رحمانى كبي معاني اسماء الهيمه بي اظهار قيلدى كير و اكا كتدى بز كه
موجودات ممكنه بز جمله من تحقيقا كاراجعلرز * منشوى * پس ترا در لحظه مرگ و رجعت يست * مصطفىا فرمود
دينا ساعت يست * جمله عالم مى شود هر دم فنا * باز پيدا مى نمايد در بقا * هست عالم دائمادرسير و جلس * نيست خالى
يك نفس از خلع و لبس * پس اى سالك! اگر نظر حقيقت يافته بقتل هر لحظه سكا مرگ و رجعت وارد روهر آنده اعدام
و آتك امثالى ايجاد مقرر در هر كس دخی همچنان آنا فنا موت و حيا نده در لايه كن تجدد امثال و تعاقب
اشكال ايلد بكيچون اكثر محجوب بر بوسردن غافلدر و بومعنى (بل هم فى ابس من خلق جديد) آيتك معنباى
حقيقه يسندن دخی حاصلدر پس افراد ممكنه كاندن هر بر فردا نما خلع و لبسده و فنا و بقا در درلر بونكته بي
اشعارا بچون حضرت مصطفى عليه السلام الدنيا ساعة بيوردى مدت دينا بر ساعت اوليجق بر آدمك عمرى اول
ساعتدن بردم اولور نه بابه مافى الباب اول بردم سرعت انكيزى صنع خدا تمتد كوستر اما كالمع بالبصر
او هو اقرب در عند اهل الله كما قال الله تعالى فى امر الساعة (وما امر الساعة الا كالمع بالبصر او هو اقرب * منشوى *
فكر ما تير يست از هو در هوا * در هوا كي پايد ايد تا خدا * تونداني بجرانديشه كجاست * بيور مشلردى و بجرانديشه به
مناسب برقاج ايات شريفه دخی ادا يورب و خلع و لبس سرنى دخی مناسبته لذك كوقيلد قد نصكره بجرانديشه بي
و منبع فكر و هريشه بي بيان ايدوب بيورر كه اى طالب اسرار الهى بزم فكر و انديشه من كويار تير در هويت
ذات الهيمه دن هو اى وجود انسانيه ده اول تير فكر چقن اكل نور تاينه خدای تعالى به كور پس دمبدم سهام افكار
و افهام هويت الهيمه دن هو اى قلوب انسانيه به رضى اولور ينه جوانينه عودت ايلر كذل دينا و ما فهمانقدر
و ارايه هر آنده حق جانندن نفس رحمانيه واسطه سيله هر شيشه وجود اعطا اولور وينه مقتضاي احديت
و قهاريته انلردن سلب و اخذ اولور نه كم بومعنايه اشارت ايدوب بيورر (منشوى) هر نفس نوى شود دينا و ما *
بي خبر از نوشدن اندر بقا * هر طرفه العينده كه نه و نوا اولور بو دينا مرده و نوا اولور بو اشيا و بزهر آنده بو ديناك
كه نه و نوا اولسندن بي خبر ز بقاى صورتده كه بوجهانك صورتا بر نوع او زره اولان بقا سندن و تيره واحده

اوزره اولان قیامندن قیاس ایلر که بوعالم لحظه فالحظه کهنه و جدید اولمیه حال بو که هر آنده نیست و هست اولمده در
 بومحله توضیح معنی و تحقیق نحوی بود که اسماء امیه ایکی قسمه منقسمه که اول انضفیه و قهریه در وجه سی هر آنده
 در کار و بر عملدر که هیچ برینه تعطیل ممکن دکادر پس حقایق امکانیه دن چن برشی وجود کلسه در حال رحمت رحمانید
 آنی اخذایدوب ا کافاضه وجود ایلر پس احدیت حقیقه که اقتضای انقهار تعینات واستدعای اضمهلال کثرات
 ایلر در حال اول وجودی نفسندن خلع و سلخ ایلر هماندم رحمت رحمانیه اسلوب سابق اوزره ا کافاضه وجود
 ایلرینه وحدت حقیقه آنی اندن سلب و اخذ ایلر فعلی هذا جمیع اشیا دائما اعدام و ایجاد و افنا و ایضا اوزره اولوب
 دنیا و مافیها هر دم کهنه و نو اولمندن خالی دکادر پس بوجهمان و کون و مکان اعراض سیاله کبی اولدیه بوجهدن
 عمر انسانی ماء جاری به تشبیه ایدوب بیورر لر * منثوی * عمر همچون جوی نونی رسد * مستمری می نماید در جسد
 آن زیزی مستمر شکل آمدست * چون شرر کش نیز جنبانی بدست * عمر انسانی آب روان صکی طور مر نونی
 یتشوب جریان ایلر در حال هر دم که گذشته اوله نفس رحمانی افاضه عمر ایلر بوجهدن جسد انسانیده عمر مستمر
 دائما کورینور تجدد و الامثال و متشابه الاشکال اولدیه چون اما کمال سرعت سر یاندن و بغایت نیز جریاندن
 اول عمر مستمر شکل کلسه روحس انده غلط ایدوب آنی طول و دراز عمر صامتدر مثل اشول بر شاخ اوزره بر آتش باره
 کبی که سن آنی الکله نیز نیز تحریک ایدیه سن یا دائره مدور و یا خود بر خط مستقیم کورینور نه کم بومعنائی تفهیم
 ایچون تکرار نقطه جواله ناریه بی تمثیل ایدوب بیورر لر * منثوی * شاخ آتش را بجنبانی بساز * در نظر آتش نماید
 بس دراز * یعنی بر آتش مضاف شاخ سوخته بی کندی صناعکه و کار که تحریک ایلر بسک نظردیه زیاده طول و دراز آتش
 کورینور که نقطه ناریه جواله نک یا کری الشكل کورنوسی و یا خود خط مدید مرئی اولسی مقرر و محقق در نه کم
 دینلشد در * قطعه * رو نقطه آتشین بگردان * تا دائره از آن نماید * این دائره غیر نقطه نیست * ایکن بنظر چنان
 نماید * مغالطه حواس ظاهره و باطنیه چوقدر و حواس مدرکات حقیقت و نفس الامر اطلاق بوقدر لاسیما
 قوت و اهمه و قوت خیالیه نک اکثر کوروب یلیدی بر عکس و غلطدر نه کم بوحس ظاهر سراب معدومی موجود
 و قطره ناریه بی خط مدود کور و نقطه جواله بی دائره زعم قیلور کذلک احوال دویین صورت دائره موجودات ممکنه ده
 تجدد تجلیات غیر متناهییه الیه ظاهره اولان نقطه و حدی ممکناتدن غیری کوروب و کثرات و تعینات نفس الامر ده
 امر اعتباری ایکن حقیقه وجودی و ارزعم ایلر حال بو که عند اهل الشهود دائره سو هو می کیدر * قطعه * این
 نقطه ز کردنی که دارد * بر صورت دائره بر آید * بگذارد خیال و وهم بشکر * تا دائره نقطه نماید * منثوی * این
 درازی مدت از تیزی صنع * می نماید سرعت انکیزی صنع * طالب این سرا که علامه ایست * نک حسام الدین که
 سامی نامه ایست * بویست سوال مقدره جوابدر که اگر عمر انسان بر آن ومدت دنیا بر ساعت نیجه اولور که بوقدر ایام
 کثیره و مدت مدیده وارد در دیر سک بود درازی مدت انسانه نسبتله در که حقیقت کاره واقف دکادر پس حواس انسانه
 سرعت انکیزی صنع الهی بر نفسی جوق زمان و تیزی صنع ربانی بر آنی نیجه بیکن ایام کوسر تر حال بو که ایام الوهیه
 نسبتله بود دنیا بر ساعترا نکچون (وما امر الساعه الا کما ع البصر او هو اقرب) در و خلق عالم یوم قیامت کورد کارنده
 حقیقت کاره واقف اولوب کنند یلری دنیا ده یا بروقت و بر یا ساعتا کلندی ظن ایدیه لر * کما قال الله تعالی (کانهم
 یوم یرونهم یلبثوا الا عشیة اوضحها) پس بوسر مجرد قبل و قاله بیلغز بسکه بواسر لر صاحبی اولان رجاله خدمت
 و ارادته بیلنور انکچون بیورر لر که بوسر لطالی فرضا علامه عصر اولسد با کادیکه اشته کامل و مکمل اولان
 حسام الدین چلی قدس الله سره العزیز که اول حضرتک وجود شیرینی نامه سامی و نسخه الهیدر اولیه و لیحق اول عصر ده
 بوسر طالب اولان انلر دن اخذ ایلسی لازم ایدی و ایکن هر عصرک طالبی (خدا العلم من افواه الرجال بقلب لا یعقل
 ذی عقل) فوا سنج اول عصرک کماله متصف اولان رجالتدن اخذ ایلسی لازمدر (رسیدن خرکوش بشیر * منثوی
 شیر اندر آتش و در خشم و شور * دید کان خرکوش مر آید ز دور * آچلغندن و خرکوش زیاده تأخیر اینه بدیکندن
 ارسلان حدت و حرارتده و غضب و اضطرابده ایدی کوردیکه اول خرکوش ابراقندن کلور (منثوی) می دود
 بی دهشت و کستاخ او * خشکین و تند و نیز و ترش رو * دهشتسز و کستاخ خلقسز اول خرکوش یلر یعنی کویا
 خدمته قصور ایلوب ادای خدمت ایلوب بی باله کاور خشکینا و شدتلو و حدتلو واکشی یوزلو اولدیغی حالده که
 صادق وی کلام اولنلرکالی بودر * منثوی * کز شکسته آمدن تهمت بود * وز دلیری دفع هر ریت بود * زیر اشکسته
 وزبون کلکدن جرم و تهمت اولور و جرأت و دلیر لکدن هر شک و شبهه نک دفعی حاصل اولور (منثوی) چون رسید او
 بیشتر نزدیک صفت * بانک بر زده شیرهای ای ناخلف * چونکم اول خرکوش صفت قتمه ایلر لرک ابر شدی یعنی شیر

طور دیگری صفتی تر از لای های ای ناخلف دیوارسلان خرکوش اوزر بانک اوردی * مشنوی * من که کاوازاراهم
 بدریده ام * من که کوش شیرزما لیده ام * وابتدی بنکه کاژری برتشم وبار باره ایلمشم بنکه ارکک اوسلانک قولغنی
 بورتشم یعنی نادیب ایدوب مغلوب و مقهور قیالمشم شیردن مراد بوحملده غضب شیر حقیقت اولور و خرکوش شدن
 مراد حضرت حق ایله عهد قیلان و عهد نه وفا قیلمیوب مکر و حیل طریقه ذهاب اولان و امر حق و قبیله برینه
 کتور میوب تاخیر ایلین کسه لر اولور پس غضب الهی شیر امره و قبیله استمال ایتمیوب تاخیر ایدن کسه لره بوکونه
 خطاب و عتاب ایدوب دیر که * مشنوی * نیم خرکوشی که باشد کوچنین * امر مارا افکنده او بر زمین * برنیم خرکوش
 یعنی بریارم عهده لا و ضعیف خرکوش کیم اوله که او خرکوش بونک * کبی برنم امر مری بر اوزره براغه یعنی امر مری
 انتفات ایتمیوب نمچه بر ایلیمه پس حضرت مولا نافع دس الله سره امر حقه استمال ایل کده تاخیر اید نلره و مکر و حیل
 نفسانی ستمنه کید نلره نصیحت بیور لر دیر لر (م ی) ترک خواب و غفلت خرکوش کن * غره این شیرای خرکوش کن
 ای خرکوش سیرت طوشان ازیتوسنی و انک غفلتی ترک ایله طوشان کوزی آحق او یور آنی کورن ییدار صنور حال
 بوکه اول او یور و کندی غافل اولور (کما قال صاحب حیاة الخیوان الارنب تمام مفتوحة العين فرما جاءها
 القصاص فوجدتها كذلك فیظن انها مستیقظة) پس چوق انسان وارد که کوزی آحق در و کورن آنی ییدار صنور
 لکن نفس الامرده غافل و ناخبریدار شکل اولان غافل لر غفلت نه خواب خرکوش دیر لر پس بوکونه کسه لره تنبیه ایدوب
 بیور لر ای غافل خواب غفلت خرکوشی ترک ایله ای خر بو غضب الهی شیرنک غره و خروشی استماع ایله (عذر گفتن
 خرکوش) گفت خرکوش الامان عذریم هست * کرده عفو و خداوندیت دست * خرکوش شیرد ایتدی
 الامان بر عذریم وارد را کرسنک خداوند لک عفو ال ویره یعنی سنک خداوند لک عفو میسر اولور سه عذری
 میان ایلیم * مشنوی * گفت چه عذرای قصور ایلیم * این زمان آیند دریش شهان * شیر خرکوشه ایتدی ای
 ایلیم لر قصور و ناقصی نه عذری معنی نه بی معنی عذر شاهرک قننه بوزمانی کاور لر بونده تنبیه بودر که وقت سنز اولان
 طاعت سبب عتاب و عتاب اولور * مشنوی * هر غیبتی وقتی سرت باید برید * عذرا حق را غنی شاید شنید * وقت سنز
 قوش سن سنک باشکی کسک کرک احق عذری استماع و قبول لایق دکلدر * مشنوی * عذرا حق بدتر از جرمش بود
 عذر نادان زهر هر دانش بود * احق عذری جرم و خطا سندن بر امر رکدر جاهلک عذری هر علمک زهریدر یعنی
 هر کونه عذر قیلسه عذرک طریقه بیلیم و دخی زیاده خطا ایدوب عاقل و عالم و برر * مشنوی * عذرت ای
 خرکوش از دانش نمی * من نه خرکوشم که درکوشم نمی * ای خرکوش سنک عذرک علم و ابدن خالیدر بن خرکوش
 دکام که عذرکی بنم کوشه قویه سن یعنی بن سنک کبی ضعیف العقل اولدر دن دکام که بی محل اولان عذرکی استماع
 ایتدیروب قبول قیلدیره سن * مشنوی * گفت ای شهنا کسی را کس شمار * عذرا ستم دیدن کوش دار * خرکوش
 شیرد ایتدی ای شاه بر حقیر نا کسی کس عذرا بر ستم دیدنک عذره قواقی طوت و آنک سوزنی استماع ایت * مشنوی
 خاص از بهر زکات جاه خود * کرمی را تو مران از راه خود * علی الخصوص کندی منصب و عزتک زکات * بدن اوتری
 اولسون بر کراهی کندی بولکدن سورمه و آتی طریق لطف کدن دور ایلیم بوحملده خرکوشدن مراد اعلام غضب الهی
 ظهوره کده اظهار عذرا ایلین اهل تسویف و احباب خطا اولور و دخی اهل جرم و معصیته تعلیم اولور که حین
 عتابه نادب ایدوب و تذلل و تواضع ستمنه کیدوب بوکونه تضرع و نیاز ایدولر (مشنوی) بحر کو آبی بهر جوی دهد
 هر خسی را بر سر و روی نهد * دریا که اودریا هر جوی آب و بر رازل جهتدن آب ویر که حرارت شمس واسطه سیله
 ابخره ما هوا به تصاعد ایدوب آنی سحاب کندی به نشف و جذب ایتد کدنصکروه اندن زمینه متقاطر اوب جویله آب
 ویرمش اولور پس بحرک جود و عطاسه بومر تبیع عظیم شانی واریکن * بر خسی باشی و یوزی اوزره قور * مشنوی *
 کم نخواهد کشت دریا زین کرم * از کرم دریا نکر دیش و کم * دریا بو کرم سن کم و ناقص اولیسر در دریا کرم دن زیاده
 واکسک اولمز * مشنوی * گفت دارم من کرم بر جای او * جامه هر کس برم بالای او * شیر خرکوشه ایتدی بن کرمی
 او کرمک برنده طو تریم یعنی کرمی اعلانه و مستحسنه ایلیم زیر نا امله کرم حکمتی مخلا * روعه الی مبطل اولور هر کسک
 جامه سنی انک قدی مقداری کسرم که عهالت و حکمت بونی اقتضا ایدر پس مجرد کرمک کرمه اغترار و اعتماد بغیر
 استعداد جائز دکلدر (کما قال الله تعالی) یا ایها الانسان ما غرک بربک الکریم الذی خلقک فسویک فعدک (مشنوی)
 گفت بشنو کریمایم جای لطف * سر نهادم پیش از درهای علف * خرکوش شیرد ایتدی عذری و سوزی اشتا کر
 محل لطف اولمز ایسم علف و قهر اژدها سنک او کرمه باش قودم زهر نه بیور رسک بعده تسلیم اولدم اصل عذرا اولدر که
 * مشنوی * من بوقت چاشت در راه آمدم * بار فیق خود سوی شاه آمدم * بن قوشلق وقتنده بولکادم کندی

رفیق شاهک جاننده کارم پس اول رفیقنی تفسیر ایدوب دیر * مننوی * با من از هر تو خر گوش دکر * جفت
وهمره کرده بودند آن نفر * بنامه سندن اوتری بر غیری خر گوش اول قوم جفت و همراه ایلناردی * مننوی * شیر
اندرا دقصد بنده کرد * قصد هر دو همراه آینه کرد * بر شیر بولده بنده به قصد ایلدی هرا یکی همراه کلجی به قصد
ایلدی * مننوی * گفتش ما بنده شاهنشیم * خواجه ناشان که آن در گهیم * خر گوش دیر اول شیر ایتدم
بزیر شاهنشیم بنده سی ایز اول درگاهک حقیر خواجه ناشاری ایز * مننوی * گفت شاهنش که باشد شرم دار *
پیش من تو یاد هر نا کس مبار * اول بولده اولان شیر آخر بنیدن بولکلامی که اشتدی بکایدی شاهنشاهم اوله شرم طوت
سن بنم حضور مده هر نا کسک ایدنی کتورمه اگر آنکذ کرنی بردخی یاد ایلر منک * مننوی * هم تراوهم شهن رابر درم
کرتوبارت بگردید از درم * هم سنی و هم سنک شاهکی بر تارم اسکر سن بولداشکله بنم قبول سندن رجوع ایدوب
کیدرسکن * مننوی * گفتش بکذار تا بارد کر * روی شه ییم برم از تو خبر * اول شیر ایتدم قویزی هلال ایلد تا بر کره
دخی کندی شاهمک یوزنی کوره ییم سندن خبر ایتدیم * مننوی * گفت همره را کرونه پیش من * ورنه قربانی
تواند رگیش من * اول شیر ایتدی بولداشکی بنم قتمده رهن قبول خسه سن بنم آیین و مذهبده قربانسن * مننوی *
لا به کردیم بسی سودی نکرد * یار من بسته مرا بکذاشت فرد * اول شیر جوق تضرع و نیاز ایلدم بر فائده ایلدی
بنم بولداشکی الی بنی یا لکر قودی (مننوی) یارم از رفیق سه چندان بد که من * هم بطف و هم بخوبی هم تن * بنم
یارم ایز بیلکدن اوج اول قدر اید بکه بن یعنی اوج بن قدر ایدی هم لطافتده و هم خوبلقده و هم جسته ده و سیزلکده
(مننوی) بعد ازین زان شیر این ره بسته شد * حال ما این بود باو گفته شد * شد نصکره اول شیردن بولده سدود اولدی
بنم عالم بولیدی و سکا سونلش سوزی دیرم و حق سوز آجید در قل الحق ولو کان مرا ایسان اولنمش اولدی * (مننوی)
از وظیفه بعد ازین امید بر * حق همی کورم ترا و الحق مر * شد نصکره وظیفه دن امید کی کس سکا حق سوزی دیرم
و حق سوز آجید رالحق مر حدیثک مقتضا سنجح حق اولان کلامی سکا سولدم سندی شد نصکره بر تدارک ایلد
(مننوی) * کرو وظیفه بایدن ره پاک کن * همین یا دفع آن بی پاک کن * اکر سکا وظیفه کر که بولی پاک ایلد اگاه اول
کل اول بی پاک دفع ایلد بویانده (گفت بشنوگر نباشم جای لطف) ییتندن بورایه کلنجیده دل ظاهر اخر گوشک خطاب
ایلدی یکی شیردن مر اد نفس اماره اولور و خر * کوشدن مر ادینه عقل معاد اولور و اول بولده راست کادم دیو حکایه
ایلدی یکی شیردن مر اد نفس اماره نک صفتلر نک عکسی و اثری مر اد اولور و * کندی به همراه دو اسناد ایلدی یکی
خر کوشدن مر اد عقل معاش اولور و عقل معاد نفس اماره شیرنه بو کونه مکر و خداع ایدوب تا آتی کندی مقامندن
آیروب حیلله ایلد بولده کتوروب راه حقه نشان ایلدی یکی چاه فقر و ریاضته اتمق استروانک شرو شورندن تبحر لر کبی اولان
قوای روحانیه بی و مدبر کات ظاهره و باطنه بی ایمن ایتلک استر بس نفسی ریاضت قبول سته اتمغه بو کونه علم و حیلله لازمدر
(جواب گفتن شیر خر گوش را و روان شدن با او) * چون * کم اول شیر خر گوش کندی ضدندن خبر و بردی و غذا
حظنک انتظا عندن یام ایر کوردی در حال مقامندن ایریلوب کندی به معارض اولنک دفعنه شروع ایدوب
* مننوی * گفت بسم الله یا تا او بجاست * بیشتر شوکر همی کوی تو راست * دیدی بسم الله کل تا او شیر قنده در
اوکده اول و ایلر و کیتا کرسن طوغری سولر ایلک (مننوی) تا سزای او و صد چون او دهم * و در وقت این سزای
نودهم * تا آنک و یوز انجیلنک لایقنی ویرم اکر بودید بکک سوزیلان ایسه سنک لایقنی ویرم مر اد نفس اماره نک
عقل معاده انکار ایلدی اولور (مننوی) اندر آمد چون قلاوزی بییش * تا برد اورا بسوی دام خویش * خر گوش
بر قلاوز کبی شیرل اوکنه کلدی یعنی عقل معاد نفسیش و اولدی تا آتی کندینک طوزا غی جاننده ایلته * مننوی *
سوی چاهی کونشانش کرده بود * چاه را اودام جانش کرده بود * بر قیو جاننده که اول آتی نشان و تعیین ایلش ایدی
قیوی او خر گوش شیرل جاننده دام ایلش ایدی اکثر نسخه ده چاه را محله چاه غر واقع اولمش در بوتقد برجه معنی عمیق
و تارین قیوی آنک جاننده دام ایلش ایدی دیمک اولور * مننوی * می شدند این هر دو تا نزدیک چاه * ایت خر گوش چو
آبی زیر گاه * بویا یکسی که مر اد خر گوش و شیردر تا چاهک قتنه کندیلر اشته سکا بر خر گوش صمان التذه
صوکی دیمک آنک مکر و پوشیده سندن کتایه اولور سته کم بعض حیلله کر لیرول اوزره بر چقورده و افر صوا و اسه آنک اوزری
صمان ایلستر ایدوب آینه لردن بری آتی صمان ظن ایلدوب اوزرینه بصدقه ایچنه دوشتر * مننوی * آب کا می را
بهامون می برد * آب کوهی را عجب چون می برد * آب بر صمانی صحرایه ایلتور و زیر خفیه در آب بر طغانی عجب نیجه
ایتور یعنی برندن قلع و قعه قادر اوله مر کوهدن مر اد عقل و علمده ثابت و راسخ اولنلر در که آب مکرانلری تحرکه قادر
اولر و کاهدن مر اد شول ضعیف العقل اولان سفیه لردر که آب مکر و هوائلری برندن ایروب صحرای میل و هوسنه

ایلتور و منوی) مکر او دام کند شیر بود * طرفه خرگوشی که شیر می ربود * آنک مکر طوزانی شیر کند اولدی عجب
 بر خرگوش که بر شیر قایدی یعنی طرفه در که صورتا برضعیف و حقیر اولان شی ظاهر ابرقوی و دلیر اولان شی مغلوب
 ایدوب هلاک ایددی و برضعیف کسیه نک برقوی و دلیر کسیه قهر و هلاک ایتسی جوق واقع اولدر * منوی *
 موسی فرعون را بارود نیل * می کشد بالشکر و جمع ثقیل * مثلاً بر موسی فرعون نیل ابرمغه چکر لشکر ایلد و جمع
 ثقیل ایلد یعنی جمعیت کثیره ایلد * منوی * پشه نمرد در ایا نیم بر * می شکافدی محرابا در زمزم * مثال آخر بر پشه یارم
 قتاده قایر مقسز و ترجمسز نمرد دل باشند در زنی بر ابر یعنی باشند یینی شق ایلر خلاصه کلام اولدر که حضرت موسی
 علیه السلام ضعیف ایکن اکتاناید الهی اولوب ذوالا و تاد اولان فرعون نیچه یوزیک عسکر ایلد و دنیله چکوب
 کندی توابعیله ایدن چکوب فرعون هلاک ایلدی و نمرد دخی حضرت ابراهیم علیه السلام زمانده برقوی شاه اید بکم
 دولت دنیا و جاه و عزت صوری آنی مغرور ایدوب دعوی الوهینه شروع ایلدی بر کون غروره کلوب اله آسمان ایلد بن
 مقابله ایدرم دیو عسکر ایلد بر صحرایه جیقوب او نور دقده حق سبحانه و تعالی اضعف جمیع مخلوق اولان پشه لری انلره حواله
 ایدوب بر مر تبه انلر اوزره مسلط اولد بلر که قراری فراره تبدیل ایدوب کی انلر واسطه سیله شربت موتی ایچدی یلروسالم اولدر
 مقام لری جانبیه نیچه الم واضطر ایلد قاجدی یلر اول حینده بر نیم پشه نمرد دل یوزینه قونوب آنی دفع ایدمه میوب یورتدن
 ایچر و کیدوب یینی سننه داخل اولدی و آنک سر نده درت یوزیل قرار قیلدی نه کم شیخ عطار قدس الله سره العزیز
 حضرت لری منطق الطیرده بویتله بمعنایه اشارت یوررلر (یت) نیم پشه بر سر دشمن کاشت * در سر او چار صد سالش
 بداشت (می) حال آن کو قول دشمن را شنود * بین جزای آنکه شدیار حسود * کور آنک حالی که اود دشمنک قولی اشتدی
 کور اول کسینک جزاسنی که حسوده یار و مصاحب اولدی (می) حال فرعونی که هامانرا شنود (حال نمردی که شیطانرا
 شنود * اول فرعونک حالی کور که هامانک سوزنی استماع ایلدی هامان فرعونک وزیر ایدی اگر چه کاظم اهر
 دوست ایدی اما من حیث الحقیقه عدو اولدی زیرا هر بار که ایمانه کلمن استسه انکله مشاوره ایلدی پس آنی ایمان
 و اسلام دولتمندن محروم ایلدی اول نمردل حالی کور که شیطانک سوزنی استماع و قبول ایلدی شیطان نمردده
 انسان صورتده تمثیل ایدوب سن تکر یسن ابراهیم تابع اوله و ایمان کتورمه دیو دوست شکلنده بعض سوزالقا
 ایلدی اول بی عقل آنک سوزنی قبول ایددی کور که آنک حالی نه مرتبه یددی خلاصه کلام و نتیجه مرام بوقصه دن
 حصه اولدر که * منوی * دشمن ارچه دوستانه کویدت * دام دان کرچه زدانه کویدت * دشمن اگر چه دوستلر کی
 سکا و یلر دام ییل اگر چه سکا دانه دن سوبلیه * منوی * کر ترا قندی دهد آن زهر دان * کر بت لطفی کند آن قهر دان
 اگر سکا دشمن شکر و پره آنی زهر ییل اگر سکا متعلق بر اطف ایلد آنی قهر ییل بوجه عدولک زیاده دشمنی سکا کندی
 نفس کدر و شیطان لعیندر که انسانه عدو مبیندر (کما قال الله تعالی) الم اعهد الیکم یا بنی آدم ان لاتعبدوا الشیطان
 انه اکرم عدو مبین) وقال علیه السلام اعدی عدولک نفسک الی بین جنیبتک پس نفس و شیطان سکا دوستلر کی هر نه
 دیر لسه و سکا متعلق هر نه لطفی القایدر لسه آنی دام و مکر ییل که آنک حقیقی هلاک و عاقبتی ندامت و فضاحت اولمق
 مقرر در بو حذر و احتیاطک فوائد و منافعی وارد در مادامکه قضای الهی کلیه و مقتضای ربانی ظهور قلیله (می) چون
 قضا اید یینی غیر پوست) دشمنانرا باز نشناسی زدوست * چونکم قضای الهی کله پوستدن غیری بی کور من سن و رسم
 و صورتدن کچوب هر شیئتک حقیقتنه و باطننه نظر ابر کور من سن دشمن لری دوستدن کیر و اکثر سن و یولری کتودن فرق
 قیلر سن و لهذا قال علیه السلام (اذا جاء القضاء بمی البصر و اذا حل القدر بطل الحذر) (منوی) چون چنین شد ایتمهال
 اغازکن * ناله و تسبیح و روزه سازکن * چونکه بویه اولدی ایتمهال آغا ایلد یعنی قضا کله و سنی فرق و تمیزدن عاری قیلد
 چاره سی بودر که یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلبی علی دینک دیو ایتمهال و تضرعه باشله و ناله و تسبیح و روزه بی دوزمک ایلد
 یعنی صوم و تسبیح و تضرعه شروع ایلد (منوی) ناله سیکن کای تو علام الغیوب) زیر سنک مکرید مارا مکتوب * ناله ایلد
 بویه دیو که ای سن جمیع غیبه زاده عالم پادشاه سن برامنر فکر طاشنک التنده بزنی دیو که (می) اگر سکی کردیم ای شیر
 افرین * شیر را مکار بر ما زین کین * ای ارسلان خلق اید یی پادشاه اگر کلبک و کستاخلک ایلد کسه شیری بو پوستدن
 بزم اوزریمزه حواله ایلد شیردن مراد بونده نفس شیر و یا شیطان شیر و یا قضا شیر و غضب شیر اولمغه قابلیت
 واردر (منوی) * آب خوش را صورت آتش مده * اندر آتش صورت آبی منه * الهی لطیف آبه آتش صورتی و برمه
 یعنی آب دینی بزمه سوزنده کو سترمه آتشده ابلق صورتی قومه یعنی دنیا و شهوات و هوا که من حیث المعنی آتش
 کیدر آندله لطافت و نعمت و راحت صورتلرین قومه تا کافر یفته اولوب نار واره دوشیمه لم (منوی) از شراب قهر
 چون مستی دهی * نیستهارا صورت هستی دهی * الهی چونکم خلقه قهر شرابندن مستلک و بره سن بوقله و اراق

صورتی و بررسن مثلا بودنی که فی الحقیقه بوقدر حق تعالی اکاوا ملک دولت و عزته وارلق صورتی و برمشدر
و آخرت که فی الحقیقه ثابت و موجوده در اکاوا ملک نعمت و عزته بوقلق شکل و برمشدر قهر شرابندن مست اولان
یونگی وارودخی و اراولنی یوق کورر * مشنوی * چیست مستی بند چشم از دید چشم * تا نمایند سنگ کوه ریشم ریشم *
مستلک ندر چشمک کور مسندن چشمک با غلغله سید بر مرتبه کور مکدن کوز بغلنه که حتی طاش کوه رو بولیشم
کورینه یعنی دلی و حقیر عالی و نا چیز و قبیح ریشم کبی لطیف و ملیح کور نکدر * مشنوی * چیست مستی حسها
مبدل شدن * چوب کز اندر قطر صندل شدن * مستلک ندر حصار مبدل اولمقدر یعنی ادرا کلت صوری و معنوی نیک
خاصیت لری متغیره اولوب که اشیا یی کاهی حقها ادراله و احساس ایتمکه قادر اولیمه مثلا ابلیغین آغاجی نظرده صندل
اولمقدر یعنی اول ابلیغین آغاجی کبی باطل اولان شیر صندل و عود آغاجی کبی لطیف و مقبول کورینه بواجادن سرور
کائنات علیه افضل الصلوات حضرت لری اکثر اوقاتده تعلیم الامته بود عای ایدر اللههم ارنالحق حق اوارزقنا اتاعه
اللههم ارنالباطل باطلا وارزقنا اجتنابه اللههم ارنالاشیاء کاهی * قصه هدهد سلیمان علیه السلام در میان آنکه
چون قضا اید چشمهای روشن بسته شودالی اخره (مثنوی) چون سلیمان را سرا پرده زدند * جله مرغانش بخدمت
آمدند (چونکم سلیمان نبی علیه السلام حضرت لری ایچون سرا پرده اوردیلر و آنک چتره ایونئی صحرالرده قوردیلر جمیع
طیور اول صاحب حبورک حضورنه کادیلر (مثنوی) همزبان و محرم خودیاقتند * پیش او یک یک بجهان بسته اقتند
زیر امر غلر سلیمان علیه السلامی کندیلرینه همزبان و محرم بولدیلر لاجرم بربر اول حضرتک اوکنه جاتله ایدیلر (مثنوی
جمله مرغان ترله کرده چیکن چیکن * با سلیمان کشته افصح من اخینک * جله قوشلر آنک اوکنده چیکن چیکنی ترک ایلش
ایدیلر یعنی قوش کبی اوتمکی و بی معنی بره صدای تمکی ترک ایلشلردی سلیمان نبی علیه السلام ایلر قوشلر سندن
قرداشکدن فصیحتر و مافی الضمیری بیان ایلکه با طعنه اولمشلردی (مثنوی) همزبان خوشی و بیوندیست (مرد
بانا محرمان چون بندیست * همزبانلق خصملاق و بیوند لکدر یعنی ایکی که بر لسانی بیلک و بر زبان اوزره تکلم ایلک
سبب اتصال و قرابت در دنیا محرم لره بنده منسوب اولان محبوس کبیرا کثر زمانده هم زبان اولق و ایکی کسه
برزگام قیلق محرم اولغه و القه قیلغه لسان اوزره سبب اولور اما اصل محرمیت جان و دلک بری برینه از لده
تعارف و اتحادندن حاصله اولدیغیچون چوق اولور که ایکی همزبان اولیان کسه لر بری برینه محرم اولور لر و محبت
قیلور لر * مشنوی * ای بسا هندو و ترله همزبان * ای بسا دوترک چون یکانکان * ای چوق هندو و ترله همزباندر
یعنی ای چوق کسه به ترک و هندو بر برینه همزبانلقی چوقدرای چوق و واقعدر که ایکی ترک همزبان ایکن بری برینه
یکانه لر کبیر * مشنوی * پس زبان محرمی خودد بکرت * همدلی از همزبان بیترست * پس محرمک زبان خود
آندر یعنی بر کسه بر کسه ایلر محرم اولق و هر بری آخر نیک لسان حالی بیلک و سر در و تنه مطلع اولق همزبانلقدن
غیریدر همدلک همزبانلقدن اولی و افضلدر پس بوندن حصه بودر که بر کسه لسان مشایخی اوگروب ائلره همزبان
اولسه و سر در و نلرندن غافل قالسه ائلره انجق لسان جهندن اشنا اولمش اولور اما بر کسه ائلره لسان جالنه عارف
و مافی البالنه واقف اولسه و محرمیت مرتبه سن بولسه اگر چه اصطلاحلرین بیلر سده ده بواندن اولی و افضلدر همدلی
از همزبان بیترست بیوردقلری بومعنائی مؤید اولور * مشنوی * غیر نطق و غیر ایما و سجع * صدهزاران ترجمان
خیزد ز دل * نطق سز و اشارت و کتابت سز کوکدن نیجه یوزیک ترجمان حاصل اولور و هر بری مافی الضمیری اهلنه
ترجمه و بیان قیلور اهل حال قننده لسان الحال انطق من لسان الحال در و اهل بال قننده لسان الحال انطق
من لسان الحال در اهل دل اولملر ادر ککنده نادانلر بلکه اهل حال اولملر آنک فهمنده عاجز و ناتوانلردر
فهم من فهم و جهل من جهل پس اسرار محرمیتی و همزبان و همدیتی مناسبته بیان ایلد ککنده نصکره
قصه به شروع ایدوب بیوردلر * مشنوی * جمله مرغان هر یکی اسرار خود * از هنر و ز دانش و از کار خود * جمیع
قوشلر هر بریسی کنندی سر لری ککندی نیک هنر زدن و علمندن و کار و کردار زدن * مشنوی * با سلیمان یک یک واهی
غود * از برای عرضه خود را می ستود * حضرت سلیمان علیه السلامه بر بر آشکاره کو ستردی عرض و اعلام
ایچون کنده بیسی اوکدی * مشنوی * از تکبری و از هستی عنویش * بهر آن تاره دها و را بپیش * بونلرک عرض هنر
ایلمری تکبرل کدن و کنندی وجود لرندن دکل ایدی بلکه هر قوشک هنر عرض ایلسی آنکچون ایدی که تا بول ویره اول
مرغک هر برینه اوکنه و قرینه تا آنکه اشنا اولغه اول هنر وسیله اوله بونده حصه بودر که خلقت حق اولان اولیا و اصفیایه
بر کسه بونیتله عرض هنر ایلسه کامصاحب اولمقدن و رضاسن اله کتور مکدن اوزری و لازم کلور سه اول هنر خدمت
قیلقدن اوزری جائز اولور زیر عرض هنر ایلک مذموم و عنوج اولسی مجرد خود پسند و خود فروش اولقی مستلزم

اولد یغیچون و کبر و نخوت و خروا نایت صفتلری اشعار قیلد یغیچون اولور ا کرانیایا علیهم السلام و اولیای عظامک قرینه
وصولدن اوتری عرض هنر اولور سه معقول و مقبول اولور نه کم یوسف علیه السلام حضرت تلیک ملک مصره اولان
خطابی قرآن عظیم الشانده حکایت اولندی (قال اجعلنی علی خزائن الارض الی حفیظ علیم) و بویات کریمه ده طلب
ولایتک جواز نه دلیل وارد را کر طالب اولان کس نه اقامت عدل و احکامه قادر ایسه بونک مثالی اکابر که * می
چون بیاید برده را از خواجه * عرضه دارد از هنر دیباجه * مثلا چون که اسیر اولنه بر خواجه دن کرک اوله یعنی
چون که بر اسیر بر کسه بی افتد یلکه قبول ایده اول اسیر کندیده اولان هنردن بر دیباجه عرضه طو تارنا اول خواجه
انی قبول قیله و بویاتک خدمت نه وصول بوله دیباجه بونده بر مقدار معناسنه استعمال اولور * مثنوی * چون که
دارد از خرید ایش * خود کند بیمار و کر و شل و لنگ * چون که اسیر خواجه نک مشتری لکندن عار طوته یعنی اندن
حظا تمیوب نقرت ایده اول اسیر کند یسنی خسته و صاغر و چولق و اقسق ایله (مثنوی) نوبت هدهد رسید و پیشه اش
و آن بیان صنعت و اندیشه ش * هدهدک نوبتی و آنک پیشه و هنرینک نوبتی ایرشیدی و اول هدهدک اندیشه
و صنعتک یانی نوبتی ایرشیدی (مثنوی) گفته ای شه یک هنر کان که ترست * باز گویم گفت کونه به ترست * هدهد
ایتدی ای شاه نبوت بر هنر که اول هنر حقیر تر در اشکاره دیم حال بو که کونه و مختصر سوز او رکدر که خیر الکلام
ما قل * دل * موجب نه سوز و جز و مفید کر کدر گفت بونده سوز معناسنه در * مثنوی * گفت بر کونا گدا مست آن هنر
گفت من آنکه که باشم اوج پر * سلیمان علیه السلام اکا ایتدی سوبله تا اول قنغی هنر در هدهد دیدی اول وقت که
بن اوج هوا و وزره اولم و زیاده بو * کسک اوجم بر نقطه واحد ایله اولور سه بر اوج تقدیر نه اولور و کر نقطه ثلثه ایله پاه
قاری اولور سه وصف ترکیبی اولوب بو کسک اوجیبی معناسنه اولور (مثنوی) بنکرم از اوج با چشم یقین * من
بینم آب در قعر زمین * چون که اوج هوادن نظر ایدم چشم یقینله بن آبی قعر زمینده کوریرم (مثنوی) تا کجاست
برچه عمقستش چه رنگ * از جدی جوشد زخا کی باز سنک * اول آب تا قنده در و آنک درینلکی ندر یعنی نه
مقدار در و اول آبک رنگی ندر اول آب ندن قینار بر خاک کد نمی یا بر طاشد نمی قینار و یا خود طبراق قند نمی
و یا طاشلقد نمی قینار و ظاهر اولور زمین ایچره آبی کورمک و هر قنغی محله ایسه اکا نظر ایر کورمک هدهدک
خاصیت ندر کما ورد فی کتاب حیاة الحیوان قال یذکر عن الهدهد انه یری الماء فی باطن الارض کما یراه الانسان
فی باطن الزجاج و زعموا انه کان دلیل سلیمان علیه السلام علی الماء و هذا السبب تفقده لما فقدہ (مثنوی) ای سلیمان
بهر لشکر کامر * در سفر میدار این کامر * هدهد سلیمان نبی علیه السلام حضرت تلی نه ایتدی ای سلیمان لشکر کامدن
اوتری یعنی لشکر بر محله نزول ایتدکده انظره آبی آشکاره ایلکدن اوتری بو مادن اکاهی سفرده یا نکده طون بو اولور که
بر کسه هر تقدیر قدر و شرفده اولسه و دولت و عزتده کمال مرتبه سن بولسه نه کنندی به لازم اولان صاحب هنردن
اعراض ایلدا کرچه اول صورتا حقیر ایسه ده زیر انسان مدنی الطبع در * که بری برینه البته محتاج در (مثنوی)
بس سلیمان گفت ای نیکو رفیق * در میانهای بی آب عمیق * پس سلیمان علیه السلام اکا دیدی ای او بولداش
عمیق و بی پایان آب سزیابانلرده بر نه اول * مثنوی * تاییابی بهر لشکر آب را * در سفر سقا شوی اصحاب را * تا کم
لشکر دن اوتری آبی بوله سن سفرده اصحابه سقا اوله سن یعنی لشکر و مصاحب بر هنردن اوتری سقا اوله سن و صوبی
بولوب آنک وجود نه دلالت قیله سن بونده هر خدمتی اهلنه ویرمکه تنبیه وارد هر امیر و حاکم که لازمدر که بر کاری آنک
اهلنه تفویض ایلنه و اول کاری نا اهل اولان کسیه تفویضدن حذر قیله تا عاقبت نادم و پیشیمان اولیه و اشراط
ساعتی خلقه اظهار قیله که بر امری بر نا اهل ویرمک اشراط ساعتندر کما قال علیه السلام اذا وسد الامر الی غیر اهل
فانتظر الساعة (طعنه زاع در دعوی هدهد * مثنوی) زاع چون بشنود آمد از حسد) با سلیمان گفت کو کر گفت و بد
زاع چون که هدهد دن بوسوز لری اشتدی حسد دن ایلر و کادی سلیمان علیه السلام حضرت تلی نه ایتدی اول هدهد
اکری و قیچ سوبلیدی (مثنوی) از ادب نبود بدیش شه مقال * خاصه خود لاف دروغین و محال * شاهک حضورنده
سوز سوبلک ادب دن اولر علی الخصوص خود زیاده دروغ و لاف اوله و اولاف ممکن اولیوب محال اوله بو معنی دروغین
ضم داله و کسر غین ایله اولد یغی وجه اوزره در فتح دال ایله و فتح غین ایله دخی اوقتی جائز در زیر اغین لغتده بولوت معناسنه
کلور بوراده برده معناسنه استعاره اولسه جائز اولور بو تقدیر اوزره معنی علی الخصوص خود بر لاف اوله که انده برده اوله
و اولاف محال اوله اول هدهد لاف و کراف اسنادی نه جهندن لازم کلور دینور سه اطواب (مثنوی) کر مر و را این نظر
بودی مدام) چون ندیدی زیر مشتی خال مدام * اکراول هدهد مدام بو نظر اولیدی بر اوج خاکل التندم اولان طوزاخی
نیچون کورمزدی * مثنوی * چون گرفتار آمدی در دام او * چون قفص اندر شدی نا کام او * اول هدهد دامده نیچه

گرفتار کوردی نه حاله ناکام و ناجار قفس ایچره مبتلا اولوردی هدهددن مراد بوراده اسرار نه عاید مطامع اولان
 و مکنونات بواطنی مشاهده قیلان اصحاب مکاشفه دروزاغدن مراد انلرک کشف و شهود نه انکار ایلین طائفه در
 * مثنوی * پس سلیمان گفت ای هدهد درواست * کز بود اول قدح این درد خاست * پس سلیمان علیه السلام
 هدهده ایتدی ای هدهد روا و معقولیدر که اول قدحده سندن بود در ظاهر اولدی یعنی ابتدای حالده سندن بوکونه
 تیره لک ظهوره کلدی * مثنوی * چون نمایی مستی ای خورده بودوغ * پیش من لافی زنی و آنکه دروغ * ای دوغ
 ایچمش کسه سن نیچون مستلک کوستر رسن بنم اولکده بر لاف اور رسن اند نصکره اولاف دروغ اوله (جواب گفتن
 هدهد طعنه زاغ را * هدهد حضرت سلیمان علیه السلام دن چونکم بوکونه عتاب آمیز خطا بلری کوش ایتدی
 ا کاجواب و یروب ایتدی * مثنوی * گفت ای شه برمن عور کدای * قول دشمن مشنوا زهر خدای * ای شاه رسالت
 بن عربان کدا اوزره خدارضا سیچون دشمنک قوائی استماع ایلله * مثنوی * کز بطلانست دعوی کردم * من نه مادم
 سر بر این کردم * اگر بنم دعوا ایلا کاسکم کذب و بطلانله ایسه بن باش قوم و رانسی و مطیع اولدم بنم بو یو بنی کس
 مثنوی) زاغ کو حکم قضا را منکرست * کز هزاران عقل دارد کافرست * زاغ که اوزاغ قضاتک حکمنه منکر در
 اگر هزاران عقل طور سه هم کافر در بویتلر هدهدلسا سندن طعنه زاغ جواب طریقله اولور هدهددن مراد قضا
 و قدره ایمان کتورن طائفه علیه اولور و زاغدن مراد قضا و قدره انکار ایلین قدریه اولور و سلیمان علیه السلام دن
 مراد فرق مختلفه نلک السنه و مذهبیه عارف اولان وارث کامل حضرت نبویه اولور چن ارباب شهود اسرار
 وجوده بر عارف و مراتب کونیه دهه مستور و نابود اولان آب معنایه و اقزید دعوی شککنده سوز سوبلسه لاهل قدر
 مذهبیه و معتزله مشرینده اولان زاغدر حال انکار ایدر لر و اعتراض سمته کیدر لر در لر که لانسلم که بونلرده
 بو نظر اوله و بونلر آب معنایی هر دم مشاهده قیله زیرا اگر بونلرده بو نظر مدام اولیدی نیچون زیر خالک بشریته مستر
 اولان دام بلایی کور مز لردی و گرفتار ذلت و محبوس قفس محنت و عقوبت اولقدن توجیهله ازاد اولمز لردی معلوم
 اولدیکه بونلر بود عواده لغاف و صلا فلدر پس چن منبع علوم و عرفان اولان سلیمان زمان علی طریق الامتحان
 هدهدان معرفته و عارفان آب حیات حقیقه دیسه که بو اعتراضه جواب ندر بو طعنه به گفتار با صواب نه وجهله در
 بونلر در لر که ای شاه حقیقت زاغ طبیعت اولان اهل قدر که حکم قضایه منکر لر در اگر هزاران عقل و علم دخی طور لر سه
 کافر لر در بحکم حدیث شریف (قال علیه السلام القدریه محبوس هذه الامه درو شر و معاصی قضای الهیه دن
 دکلدر بلکه عبدک نفسی آتی ایجاد ایلر دین قدریه بی بعضلر تکفیر ایتشلر بعضلر توقف ایتشلر در تکفیر ایتشلر بونلر
 اهل قبله اولوب قرآنله استشهد ایدلر کاری ایچون توقف ایتشلر در و تکفیر ایدلر خالقیت حقه شریک قوشد قاری
 ایچون تکفیر ایتشلر در قضا و قدرلر خیر و شر نه ایمان کتورمین مؤمن اولدیغنه متعدد احادیث شریفه وارده اولشدر
 کما قال علیه السلام والله لا یؤمن احدکم حتی یؤمن بانقدر خیر و شره و قال علیه السلام الایمان بانقدر نظام التوحید
 قضا اشیانک از لدن ابده دلک اوزر نه جاریه اولان احواله حکم کللی اجمالیدر و قدر اولحکمک اوقات معینده آشنا
 اوزره اولان صورت تفصیلیه سیدر (مثنوی) در قوتا کافی بود از کافران * جای کندی شهوتی چون کافران * اگر سنده
 فرضی تنویه مذهبیه اولان کافر لر دن بر کاف اولسه یعنی قضاء الهیه نلک انکاری مشعر بر حرف اولسه کافران کبی
 یعنی فرج نسوان کبی موضع شهوت و محل رایحه بدن یعنی بر خوای انما المشرکون نجس شرک نجاست معنویه در
 پس تنویه و قدریه خصالنندن سنده که شرک خفی بی متضمن بر خصلت اولسه جنابت معنویه و خبائث باطنیه ایلله
 ملوث و نابا کسن کر کدر که درونکی آب توحید و معرفتله بال و طاهر قیله سن تا کم موحدین زمره سنده داخل اوله سن
 مثنوی) من بینم دام را اندر هوا * کز نبوشد چشم عقلم را قضا) پس هدهد سلیمان علیه السلامه ایتدی هواده ایکن بن
 خالک التنده نهانی اولان طوزاغی کور برم قضاء الهی اگر بنم عقلم کوزنی اور غزسه (مثنوی) چون قضا اید شود دانش
 بجواب * مه سیه کردد بکیرد آفتاب * چونکه قضاء الهی که علم و عقل خواب غفلته کیدر ماه سیاه اولور آفتاب
 طویلو ریعی چونکم قضاء الهیه که ماهه خسوف و آفتاب کسوف کلور بو بونلر نوری زائل اولور (می) از قضا این
 تعبیه کی نادرست * از وضادان کو قضا را منکرست * قضاء الهیه دن بو تعبیه یعنی بو تخلیط و مکر چن نادر و قلیلدر
 یعنی نادر دکلدر بلکه بوکونه تخلیط و مکر اتدن جوق واقع اولور قضاء الهیه دن ییل که او قضایه منکر در زیر بر کسه نلک
 انکار و کفر نه قضاء الهی تعلق ایتسه اول کسه کافر و منکر از لر دی معلوم اولدیکه هر کافرک کفری و هر منکرک
 انکاری قضاء الهیه ندر (قصه آدم علیه السلام و بستن قضا نظر اورا که مرعات صریح نهی و ترک تاویل) حضرت آدم
 علیه السلام کقصه سیدر و قضای الهی آنک چشمی نهی صریح رعایتندن بغلسنک یا تنده در که اول نهی صریحی

(ولا تقر هذه الشجرة فتسكونا من الظالمين) درودخی آنک ترک نأویلدن کوزنی بغلمسک سیانده دروزک نأویل
معطوف در مراعات اوزره تقدیر کلام و بستن قضا چشم اوز از ترک نأویل دیمک اولوروزک نأویلدن کوزنی بغلدی
دیمک ترک نأویلی کورهمیوب و نأویلیک ترکنده اولان فواندی سیله میوب ونهی صرمحه امتثال ایده میوب نأویلی
روا کوردی واختیار قیلدی دیمکی اشعار ایلر * مننوی * ابوالبشر کو علم الاسما بکست * صد هزاران علمش اندر
هر رکت * ابوالبشر که اول ابوالبشر علم الاسما تک بکیدی یعنی حق تعالی تک تعلیم ایلدی کی اسماءک امیریدر آنک
هر طمر نده صد هزاران علم وارد و اسما دهن مراد عند المحققین نه اید و کنه بویقله اشارت ایدوب یوررل (مننوی) اسم
هر چیزی چنان کان چیز هست * تابیا بیان جان اوراد اددست * هر رشیک اسمی انجیلین که اول شی ازله ماویلده اولمشدر
کانهایتنه دل آنک جائه مال ووردی یعنی علم الله ده رشیک اسمی نه اولدیه و خاتمه و عاقبتنده نه اوله حق ایسه آنک
علی حضرت آدم ک جائه کشف اولدی و هر رشیک حقیقتی یلدی دیمک اولور * مننوی * هر لقب کوردان مبدل
نشده * آنکه چشمتش خواندا و کاهل نشد) هر لقبی که او ووردی اول لقب مبدل و متغیر اولدی یعنی هر نه شیشه حقیقتی
اعتبار یله بر اسم دیدی ایسه اول اسم من بعد متغیر اولدی زیرا بولقب واسم دهن مراد هر رشیک لوح محفوظه ثابت
اولان اسمیدر اول کسبه که هست او قودی اول کسبه کاهل اولدی زیرا بول اسمی اکا حقیقتنه مطلع اولمغه اطلاق
ایلمشدر پس تبدیل ممکن اولر (مننوی) هر که آخر مؤمنست اول بدیده * هر که آخر کافر اوراشد بدیده * هر شول کسه که
آخر نه مؤمندر آتی اول کوردی و خاتمه سنده مؤمن اولدینی حسیله کلمه مؤمن دیدی هر شول کسه که آخر نه کافر در
اول حضرت آدم علیه السلامه ظاهر و آشکاره اولدی (مننوی) اسم هر چیزی و از دانا شنو * سر رمت علم الاسما شنو
هر رشیک اسمی سن عالم دن اشته علم الاسما کدر منک سرفی اشته یعنی حق تعالی تک آدمه تعلیم ایلدی کی اسماءک
و منک سرفی اول اسماء عالم اولان عارف و دانا دن استماع ایت * که حق تبارک و تعالی وارنلن انبیا اولان عارف
قوللرینه هر رشیک حقیقتنده اسمی ندر و اول شی عاقبه الامر نه اوله جقدر بونی دانا اولنلر یلور استرسک انلردن
برسن بولوب انلردن تعلم ایت دیمک اولور * مننوی * اسم هر چیزی بر ما ظاهرش * اسم هر چیزی بر خالق سرش *
هر رشیک اسمی بر من قنیزده آنک ظاهریدر یعنی هر شی بحسب الظاهر نه حائله موسوم ایسه بر کاهلده بر زما هر رشیک
اسمی خالق کونینک قنیزده آنک سر و حقیقتیدر نه کم رشیک ظاهرده اولان اسمی و حقیقتنده اولان اسمی بویقلر دن
ظاهر اولور * مننوی * نزد موسی نام چوین شد عصا * نزد خالق بود نامش ازدها * موسی علیه السلامک
قنیزده آنک چوپنک نامی عصا ایدی آنک حقیقتده ثعبان اولسندن خبری یوق ایدی اما خالق عالم قنیزده آنک نامی
ازدها ایدی رشیک او ائله بحسب الظاهر اسمی عند الناس بر * کونه اولوب آخر الامر اول اسم زائل اولوب
حقیقتده اولان اسمیه مسمی اولدیغنه اول اعصای مشال ایلد کد نصکره مشال آخرک سیلته شروع ایدوب یوررل
مننوی * بد عمر نام اولبت پرست * لیلک مؤمن بود نامش در البت * مثلاً حضرت عمر رضی الله عنہک نامی اول
حاله بت پرست ایدی زیر اسلامه داخل اولزدن اول عند الکفره نامی اولده ایدی لیکن البت عالمنده آنک
نامی مؤمن ایدی لاجرم لول ازله اولان حقیقتک اسمی اسلامه داخل اولد کد نصکره ظاهر اولوب بودیادن آخر نه
اول اسمیه انتقال ایلدی (م ی) آنکه بد نزدیک ما نامش منی * پیش حق این نقش بد که بامنی * اول نسنه نک که بر من قنیزده
اسمی نطقه اولدی حق قنیزده اول منی بونقش صوری ایدی که بیک کلمه موجود و انا یقله مشهود در بویق نفس الامر ده
اولان اسمی اشیا ایچون ضرب اولان تمثیلاتک بریدر مثلاً رشیک ایک نوع اسمی وارد بر اسمی حقیقیکه عند الله
ثابت اولان اسمدر اکمن بعد تبدیل و تحویل واقع اولر ازلا و اید انا تدیر بوزلر بر اسمی دخی مجازی و صوریدر البت بواسم
زائل اولور و آخر الامر اول اسم حقیقی عند الله هر نه ایسه ظهوره کاورو آنکه مسمی اولور یعنی صور تا کافر و عند الله
مؤمن تسجیه اولدیه عاقبه الامر مؤمن اولور و کصور تا مؤمن و عند الله کافر ایسه نعوذ بالله آخر الامر کافر اولور
وقس علی هذا سائر الاسما پس اسماء اشیا حقایق اشیا دن عبارتدر و الحقایق لا تقبل کلامی بومعنا به
اشارتدر پس حضرت آدم علیه السلامه جناب حق و علم آدم الاسماء کلام مقتضای سنجه جمیع مسجیاتک حقیقه
و صور تا نامی اکامیان اولدی حاصل کلام حضرت آدم علیه السلامک علم و دانشنه و فضیلت و ینسنه غایت و نهایت
یوقدر (مننوی) صورنی بد این منی ایدر عدم) پیش حق موجود نه پیش و نه کم) بومنی عدمه یعنی عالم باطنده و مرتبه
علم حقه بر صورت ایدی حق تعالی تک قنیزده موجود ایدی بوظاهرده اولان صورتنن پیش و نه کم * مننوی *
حاصل ان آمد حقیقت نام ما * پیش حضرت کان بود انجام ما) حاصل کلام بر من حقیقتده نامز یا خود حقیقت نامز اول
کلدی حضرت حقل حضورنده که او بر من انجام و عاقبتز اوله یعنی انجام و عاقبتزده هر نه شی اوله جقدر بر من حضرت

حقك حضورنده حقیقتك اسمی اول ارادی دیمکدر (منشوی) مرد را بر عاقبت نامی نه در فی بران کو عاریت نامی نه در
 * حق تعالی حضرت تری مرده عاقبت مرده نه اوله جق ایسه آنک اوزر بنه اسم قور آنک اوزر بنه دکل که خلقا کا
 بر عاریتی نام قور یعنی بعض کسه وارد در که اولنده مؤمن آخرنده کافر اولور و بعضی بالعکس پس آخرنده و خاتمه کارده
 هر نه گونه صفتله متصف اولور سه و دیادن آخر نه هر نه حال ایله انتقال قیلور سه آنک حق وقتنده اسمی اولدروا کا اول
 نامی حق قومشدر (منشوی) چشم آدم چون بنور بالیدید (جان و سر نامها گشتش بدید) آدم یغمبر علیه السلام
 چشمی که او نور پا کله کوردی جان و نامرله سر و حقیقتی کا اشکاره اولدی * می * چون ملک انوار حق دروی بیافت
 در سجود افتاد و در خدمت شتافت) چونکه ملک حق انوار فی حضرت آدم علیه السلام ده بولدی لاجرم ملک سجوده
 دوشدی و خدمته ایودی * منشوی * مدح این آدم که نامش می برم * قاصر م * کتر تاقیامت بشهرم * بو آدمک
 مدحی که آنک نامنی ایل تورم قاصر م نرضا اگر آنک فضا لانی قیامت ده صایم و بعض نسخه ده مصرع ثانی بویه
 واقع اولمشدر تاقیامت کر ستایم قاصر م) یعنی قیامت ده لاکرانی مدح ابرسم قاصر م که هو حقه آنک ستاینه
 قادر دکل دیمک اولور * منشوی * این همه دانست چون آمد قضا * دانش یک نهی شد بروی خطا * کای عجب
 نهی از بی تحریم بود * یا بتا و بی بد و توهم بود * بو جله بی یلادی چونکم قضا کله کده بر نهیک دانشی کا خطا
 اولدی اول نهی بود که جناب حق آدمه و حوایه خطا با یوردیکه * ولا تقر با هذه الشجرة فتکونا من الظالمین *
 و نهیده اولان خطا بود که حضرت آدم علیه السلام و نهیده متردد اولدی و ککندی به دیبریکه
 ای عجب و نهی تحریم ایچونمی اولدی و یا خود تا و یله منسوب اولان تنزیه ایچونمی اولدی و تخو یغمی اولدی نهی تحریمی
 اولد که آنی فاعل و مرتکب اولاق کسنه عتاب و عقابه مستحق اوله تنه کم (ولا تقر با هذه الشجرة * نهی کبی
 و دخی ولا تقر بامال الیتیم نهی کبی و نهی تنزیهی اولد که آنک مرتکبی عتاب و عقابه مستحق اولمز بلکه انجق
 ترک اولی قیلش اولور و کند و بی اول منهی اولندن انجق تنزیه و تطهیر لازم کور کاورد فی هذا الحديث قال علیه السلام
 من اكل الثوم والبصل والکراث فلا یقرن بالمساجد * منشوی * در دلش تا و یل چون ترجیح یافت * طبع در حیرت
 سوی کندم شتافت * اول آدمک کو کلنده تا و یل ایلک چونکم ترجیح بولدی و ترک تا و یل ایتک اوزره اختیار
 قیلدی پس آنک طبعی کندی حیرته ایکن کندم جان بنه سر عت ایستی * منشوی * باغبان را خار چون دریای رفت
 دزد فرصت یافت کلا بردتفت * مثلاً باغبانک چونکم آباغنه دیکن باندی باغبان کندی حاله مشغول ایکن خر سر
 فرصت بولدی متاعنی علی الفور ایلندی * منشوی * چون زحیرت رست باز آید برام * دید برده دزد رخت از کارگاه
 چونکم آدم علیه السلام حیرتدن قورتلادی کیر و یوله کادی آدم کوردی دزد اسبابی کار کا هدن ایتش یعنی شیطان
 آنک اسباب طاعتنی و متاع معرفتی سر قه ایتش و حله جنقی وجود لرندن نزع ایدوب آنی دنیا صحرای سینه اغش
 * منشوی * ربنا انا ظلمنا کف و وام * یعنی آمد ظلمت و کم کشت رام * ربنا انا ظلمنا واه دیدی سورة اعراف ده اولان
 ربنا انا ظلمنا آیت کریمه سنه اشارت در که تفسیری عنقریب اضافت کردن آدم ذلت را سر خنده کور یعنی ای بزم ربم
 بر تقصیر ظلم ایلد دیدی واه ایلدی و جرمنه معترف اولوب کندی صدور ایلین خطا سنه تأسف ایلدی یعنی ظلمت
 کادی و راه مستقیم کم و نایدا اولدی یعنی کله سی کله تفسیر در کان حضرت مولانا حضرت آدم علیه السلام انا ظلمنا دیدی ظلمت
 انفسنا دیدی یکی قولی بو مصرع نایله تفسیر ایدر لکان یورر لککه حضرت آدم علیه السلام انا ظلمنا دیدی ظلمت
 حقیقتی ظلمت در پس ظلمت کادی و قضا بصیر بصیرتی پوشیده قیلدی و راه روشن نایدا اولدی دیمکی دیر دیمک اولور (می
 این قضا ابری بود خورشید پوش * شیراز درها شود ز و همچو موش * بو قضاء الهی کونش از رتبی بر بلوت درارسلان
 و از درها قضاء الهی بدن موش کبی اولور پس ای سلیمان * منشوی * من اکر دای نه بینم که حکم * من نه تنها جاهلم
 در راه حکم * اکر بن حکم قضای الهی ظهیری وقتی بر طوزا غی کوریم حکم قضاء الهی بولنده همان بالکتر
 بن جاهل و غافل دکل بلکه ظهور وقتنده ایشا و اولیا علیهم السلام یله عاجز و متحیر لر د دیدی * منشوی * ای خنک
 انکو نکو کاری گرفت * زور را بکذاشت از زاری گرفت * ای سعادت لاول کسه که اول نیکو کارلق طوتدی اول کسه
 زور و تجلیدی قودی و زاری و تضرع بولن طوتدی (منشوی) که قضا پوشد سیه همچون شبت * هم قضا دستت بکورد
 عاقبت * اکر قضاء الهی منی کیچه کبی بورر سه و پوشیده قیلور سه بر مرتبه که ظلمت محنت و غفلتده قالب خیر و شری
 کورمک ممکن اولیه هم عاقبت سنک دستکی قضا طوتاروسنی اول ظلمتدن نه قضا خلاص ایدر * منشوی *
 که قضا صد بار قصد جان کند * هم قضا جانت دهد در مان کند * فرضا قضاء الهی اکر یوز کره سنک جانکه قصدایده
 و سنی هلاله مرتبه سنه ایر کوره هم قضاء الهی سکا جان ویر و در دیکه در مان ایدر * منشوی * این قضا صد بار اکر

راهت زند * برقرار جرح خراکت زند * بوقضاء الهی فرضا کرپوز کره سنک بولکی اوره سنک خراک کی جرح
 فوقی اوره اوره یعنی سنی عالی مرتبه به ایرکورر * مثنوی * از کرم دان این که می ترساندت * تا بملک ایمنی بنشاندت
 حقل کرمندن ییل بونی که سنی قورقودر تا خوف سبیل سنی ایمانک ملکنه نصب ایده یعنی (لا خوف علیهم ولا هم
 یخزنون) دیدیکی ولید که مرتبه سنی ایصال ایده (می) این سخن پایان ندارد کشت دیر * گوش کن توقصه خرکوش
 و شیر * بوسوز که مراد اندن قضا و قدر نشا سرار نه متعلق اولان معارف علیه در پایان طوتمز صد دیمز بعید اولدی ونقل
 ایلد یکمز شیر و خرکوش قصه سی گیر و قالدی شمد نکیر و خرکوش و شیر لقصه و حکایتی استماع ایلد که تا شیر ل عاقبتی
 نجه اولدینی سکامه لوم اوله (پاراپس کشیدن خرکوش از شیر چون نزدیک چاه رسید) مثنوی) چونکه نزد چاه آمد شیر
 دید * کز ره آن خرکوش ماند و پاکشید * چونکه شیر چاهک قسنه کادی کورد بکه اول خرکوش بولدن قالدی وایاغن
 جکدی * مثنوی * گفت پاراپس کشیدی نوچرا * پای را واپس مکش بیش اندرا * شیر چونکه خرکوش اول جانی
 کوردی اکادیدی ای خرکوش سن ایاغکی نیچون گیر و به جکدل آباغنی کیر و آرد که جکمه ایلر و به کل * مثنوی * گفت
 کوپایم که دست ربای رفت * جان من لرزید و دل از جای رفت * خرکوش چونکه شیردن اول سوزلری اشتدی شیر
 اشدی قنی بنم آباغم که الم و آباغم خوفدن کندی بنم جانم دزدی کوکام برندن کندی * مثنوی * رنگ رویم راغنی
 بینی چورر * زاندرن خودی دهد رنگم خبر * بنم یوزمک رنگنی * کور من مدین التون کی صار و بنم یوزمک
 رنگی خود دروغدن خبر و برر * مثنوی * حق چو سیما را معرف خوانده است * چشم عارف سوی سیما مانده است
 حق تعالی حضرت تلی چونکم سیما بی معرف او قومشدر (که قال الله تعالی يعرف المجرمون بسیماهم وقال خطا بالنبيه
 علیه السلام تعرفهم بسیماهم وقال سیماهم فی وجوههم من اثر السجود) چونکم سیما احوال درونی بیلکه وسیله
 اولدیه اول سبیدن عارفک چشمی سیما جابنده فالشدر که احوال درونی آندن استدلال ایدرلر (مثنوی) رنگ و بو غماز
 آمد چون جرس (از فرس که کند بانک فرس) رنگ و بوی جرس کی غماز کادی یعنی برکسه نک رنگی و برشیک رایحه سی
 آنک مافی الضمیر فی غماز ایدی که جرس * کور غمین بر مشرک شیک وجود فی غماز اولدی فرسک بانکی
 فرسدن آگاه ایلر یعنی فرسی کور و مسک صد اورسه آنک صداسی آنک وجود نه دلالت ایدر * مثنوی * بانک هر چیزی
 رساند زو خبر * تا بدانی بانک خراز بانک در * هر برشیک صداسی آنک ضمیر و سر نندن خبر تشدیدر تا بیلکه سن بانک دری
 بانک خردن زیرا افعال و احوال درونه راهما اولور و عارف رضایه متعلق اولان سوزدن قلبک رضاسنه
 و غضبه متعلق اولان سوزدن درونده اولان غضبه استدلال قبولرته که بوحديث شریف بومعنايه شهادت ایلر
 عن عائشة رضي الله عنها اتفقنا على الزيادة عنها قال عليه السلام اني لاعلم اذا كنت عني راضية واذا كنت على
 غضبي قلت ومن اين تعرف ذلك فقال عليه السلام اما اذا كنت عني راضية فقلت تقولين لا ورب محمد واذا كنت
 على غضبي تقولين لا ورب ابراهيم قلت اجل والله لا اهجرا لاسمك معاني شريفي اولدر که حضرت نبی صلی الله
 علیه وسلم حضرت عائشه صدیقہ رضی الله عنہا عن ابيها به دیدی تحقیقہ بان یلورم شول و قتده که سن بندن
 راضیه اوله سن و شول و قتده که سن بنم اوزر به غضبناک اوله سن غضبی فعلی و زتنده انق مقصوره ایلد غضبانک
 تا بشیدر پس حضرت عائشه رضی الله عنہا دیدی بن دیدم که آتی نندن یلور سن یار رسول الله رسول علیه
 السلام حضرت تلی دیدی اما شول و قتده که با عائشه سن بندن راضیه اوله سن پس تحقیقہ سن دیر سن محمد لر پیسی
 حقیچون بولد دکلدر بوقسم ایدر سن و شول و قتده که سن بکا غضبناک اوله سن پس سن دیر سن ابراهیم لر پیسی
 حقیچون بولد دکلدر حضرت عایشه ایدر بن دیدم که نعم صادق سن یار رسول الله حقیچون بنم هجرانم همان سنک
 اسمک مقصور در یعنی حین غضبه سنک ذات شر یفکدن قلبا هجرانم بوقدر پس بوحديث شریف بقده برکسه نک
 کلامندن قلبنده اولان حالنه و افعالندن در و تنده اولان سر نه استدلال قیلغه دلالت واردر زیرا الظاهر عنوان
 الباطن فخواصجه انسا نک ظاهر نه بعض علایم و آثار اولور که آنک باطننده اولان اسرار نه اول علایم و آثار دن
 دلالت واردر و آنک حال در و تندن مخبر و معلم اولورته که بوحديث شریف بومعنايه دلالت و شهادت قبولر
 قال عليه السلام ما اضمر احد شيئا الا ظهر في فلتات لسانه وصفحات وجهه وقال جارا لله العلامة مناسبا
 لهذا الخلل مخايل الغم والمسرّة تكي وتضحك في الاسرّة * مثنوی * گفت پیغمبر تمیز کسان * مرء مخفی
 لدی طی اللسان * حضرت پیغمبر علیه السلام یوردیلر که المرء مخفی تحت لسانه پس بوحديث شریف بقده مضمونی
 اوزر یوردیلر که پیغمبر علیه السلام انسانی تمیز ایلد حقنه یوردیلر انسان لسانی طی ایلد قتنده و کلماتن
 نختنده پنهادر زیرا تر جان جنان و دلالت عالم جاندیر پس صرف نقد عرفان اولان اول لسانه نظر قبولر بعده اول

لسان واسطه سیله متکلمک مرتبه سینه واقف اولور (قطعه) زبان در دهان ای خردمند چیست (کلید در کنج صاحب
 هنر چو در بسته باشد چه داند کسی) که جوهر فروشت اییلور (مثنوی) رنگ رواج حال دل دارن نشان (رحم کن
 مهر من در دل نشان * یوزل زنگی کو کلک حالندن نشان طو تار زیر اسمیاد رونه البتته دلالت ایدر بنم حالی مشاهده
 ایدوب بکام حجت ایلد بنم محبتی قلبکده نصب ایلد پس رنگ ظاهر انسا ملک باطننک حالنه کونه دلالت ایلر بویسته
 اشارت ایدوب یورر لر * مثنوی * رنگ روی سرخ دارد بانک شکر * بانک روی زرد دارد صبر و نکر * قرمز یوزل زنگی
 شکر رنگنی طو تارذ کرمسبب اراده سبب قاعده سی اوزره شکر دن مراد نعمت اولور پس حجت وجه شکر صداسن
 طو تار و نعمته دلالت ایدر لر بران نعمت و راحت سیز یوز قرمز اولر صبر دخی کرمسبب اراده سبب قاعده سی اوزره بلا
 و محنتدن گایه اولور نکر بونده کفران معناسنه در تقدیر کلام صاری یوزل زنگی صبر و نکر طو تار یعنی بلا و محنتنک
 و کفران نعمتک صداسنی طو تار و اندن اخبار ایدر لر بر صغرت وجه درد و محنتدن و عدم راحت و نعمتدن حاصل اولور
 و عدم نعمت کفران اولمقدن ظهوره کلور پس رنگ روی زرد بر کسینک حیرته و انکار نه دلالت قیلش اولور خر گوش
 شیر ایتدی ای شیر دلیر * مثنوی * بر من آمد بانک دست و پا برد * رنگ رو و قوت و سیما برد * بکا کلدی اول نسنه که
 دست و پای قطع ایلر رنگ روی و قوت و سیما یی ایلر بونده تنبیه بود که عقل سلیم هر یار که شیر موتی تفکر ایلد
 و هادم الذات اولان مرگ قریب اوله و علام موت اکا اصابت قیلد آنک تدبیر ایلد یکی جوار حده قوت و قدرت قالمز
 و رنگ و سیما سی برنده اولر پس خر گوش لساتدن احوال موتی بویسته لایان ایلکه شروع ایدوب یورر لر
 * مثنوی * آنکه در هر چه در اید بشکند * هر درخت از بیخ و بن او بر کند * اول نسنه که یعنی اول قهر و هلا که سبب
 اولان موت شیر بکا قریب کلدیکه هر نه شی که کله آنی صر هر آغاجی کو کندن و بدندن او قویارر * مثنوی * در من
 آمد آنکه از وی کشت مات * آدمی و جانور جامد نبات * بکا کلدی اول نسنه که اندن مات و فانی اولدی آدمی و حیوان
 و جامد نبات (مثنوی) این خود اجزا اند و کلیات از وی زرد کرده رنگ و فاسد کرده بو بود کراولان موالید ثلاثه خود
 جز اولدر کلیات هم اندن رنگنی زرد ایلش و رایحه سنی فاسد ایلشدر کلیاتدن مراد بونده عناصر اربعه و اقلال تسعه
 ازلق و بونلردن ظهوره کلان اشیا ازلق محله مناسبدر پس کلیاتک بعضنک فنا و زوالنک شرحه شروع ایدوب یورر لر
 می) تا جهان که صابرست و که شکور * بوستان که حله پوشد کاه عور * تا کم جهان و ما فیها کاه بلا و محنته صبر ایدوب
 و کاهی راحت و نعمته زیاده شکر ایدوب بیدر پس تبدل و تغیردن خالی اولدی بوستان کاه برک و باردن حله کیر و کاهی
 عاری اولور پس بودخی متغیر اولمقدن و روتقنه زوال کلمکدن نجات بولدی (مثنوی) آفتابی کو بر آید نار کون (ساعتی
 دیگر شود او سر تکون * شول بر آفتاب که طلوع و قنده نار کون یوقار و کاور و عالمی شعله و شعله سیله منور قیلور
 بر غیری ساعتده اول آفتاب سر نکون اولور یعنی بر قاج ساعتدن نص کره زواله واروب باشی آشنای غروب ایدر
 منور عالم ایکن کور که بوهم زوالدن خلاص اولدی (مثنوی) اختراقی نافته بر چار طاق * لحظه لحظه مبتلای احتراق
 شول اختر لر که طوغش و طلوع قیامشدر چار طاق فلک اوزره وقتافوق و آنا ناستلای احتراق اولمقدن خالی
 دکلدر احتراقدن مراد اولدر که قن بر کوکب بر کوکبه مقارن و مقابل اولسه اول مغلوب و محترق اولان کوکبک
 حکمی و تأثیری فاله مقدر * مثنوی * ماه کو افروز اختر در جمال * شد زنج دق او همچون خیال * ماه که اختر دن
 جالده زیاده اولدی دق رنجندن اول ماه خیال کبی اولدی ته کم هلال و محاق و قنده مشاهده اولنور دق بر مر ضد که
 قن بر کسه به واقع اولسه آنی بغایت تحیف و ضعیف و زار ایلر بویسات و ما قبلنده و ما بعدنده اولان ایسات
 هر شینک فنا و فواته و تبدلات و تغیراته تمثیلات طریقه در ته کم یورر لر * مثنوی * این زمین با سکون بادب *
 اندر آرد زلزلهش در لر زوتب * بو سکونله ادبله اولان زمین که حرکت واضطر ایدن بریدر زلزله آنی ستمه و لرزه به کتوروب
 با خصوص که زلزله ساعت آنی بر مرتبه به یورر که کالعهن المنقوش پاره پاره و ریزه ریزه ایلر * مثنوی) ای بسا که
 زین بلای مرده ریک (کشته است اندر جهان او خردوریک) ای جوق طاع بوارنه قالمش بلادن یعنی بو صو که قالمش قوات
 و فنادن جهان ایچره اول طاع خردوریک اولمشدر یعنی ریزه ریزه و قوم کبی اوقو اولمشدر (و بدت الجبال بشاف کانت
 هبامنبش آیت کریمه سی بو مضمونه دلالت ایدر (مثنوی) این هوا باریج آمد مقترن * چون فضا ایدوب کشت و عفن
 بو هوا لطیف که روحه مقترن کلدی و حیات بخش وجود انسانی اولدی چون کیم قضاء الهی کله اول هوا بوا
 و متعفن اولور * مثنوی * آب خوش کر روح راهمشیره شد * در غدیری زرد و تلخ و تیره شد * آب لطیف و شیرینکه اول
 رلاحه همشیره اولدی یعنی برابر کلدی بر غدی رده بر زمان طور مغله صاری و آجی و بولائق اولدی زرد و تلخ و تیره دلک آبه
 نسبت موت و فساد قیلدر * مثنوی * آتشی کو باد دارد در بروت * هم یکی بادی بر خواندیموت * شول بر آتشی که

اول یقده بل طو تار باد بروت کبر و سرکش شدن گایه در که آتش جوهر نورانی و علویدر بواجادن سرکش طو تار مع
 هذا هم بریل آنک اوزر بنه بموت او قور یعنی اولک و سوبینک حالتی اکا اجرا ایلمنه کم بر شعه اوف دیسک سوبینور پس
 بویه نورانی و سرکش ایکن بر مقدار یلدن نوری کیدوب مرده اولور (مثنوی) حال دریا ز اضطراب و جوش از فهم کن
 تبدیلیهای هوش او دریا نیک حاتی آنک اضطراب و جوش شدن یعنی آنک غلبان و خرو شدن آنک عقلنک تبدیل
 اولمرنی فهم ایته کم بر کسه نیک صورت ظاهره سی جوش و خرو شده اولسه و حرکات و اضطراب قیلسه آنک عقلنک
 تبدیلیهای ظاهره اولان اضطراب نیدن فهم ایلمن پس دریا نیک دخی بوجوش و خرو شدن هوشنک تبدیل اولمرنی
 فهم ایله عند المحققین دریا نیک دخی هوشی وارد مر ادا نده مدبر و متصرف اولان عقلدر عند الحکما کا عقل فعال دیر
 * مثنوی * چرخ سرگردانکه اندر جست و جوست * حال او چون حال فرزندان اوست * که حسیض و که میانه کاه
 اوج * اندر و از سعد و نحسی فوج فوج * یعنی چرخ سرگردانکه الملاء الاعلی یطلبون الله کما انتم تطلبونه فخوا سنجه طلب
 رضای موجود نده حرکات شوقیه ایله دورانده در آنک حالی دخی جوفنده اولان فرزندانک حالی کیدر یعنی موالید
 ثلثه کبی اول دخی دائمی تبدل و متغیر اولقه در کاه حسیض در که مذات و حقارت صفتیدر و کاهی میانه که
 ذلت و رفعتک اعتدالی مرتبه سیدر و کاهی اوج در که کمال رفعت حالدیر مثلاً فلکی بر دایره فرض ایلمک و آنک
 اوسطنه بر خط و همی چکسک آنک نصف سفلیسنه هابط و حسیض و نصف علویسنه صاعد و اوج دینور کوکب که
 حوالی بروج اوزر نده سیر ایده مستقیم در آنک خلاقی اولور سه راجع در کوکب که کاهی یوقار و فلک که قریب و کاهی
 آشفه فلک که قریب اولور یوقار و اوجه و اوردیغنه بعد ابعده دیر و دورا بقته بونی مقتضیدر که اوج مرتبه سنده اولان
 میانه مرتبه سنده اولان حسیضه نزول ایده و حسیض مرتبه سنده اولان وسط مرتبه سنده و وسط مرتبه سنده
 اولان اوجه عروج ایده پس حدوث و تغیر دن خالی اولور و سعد و نحس دن اول چرخه فوج فوج چوق سعادت
 و نحس و واردن * مثنوی * از خود ای جزوی ز کاهها مختلط * فهم می کن حالت هر منبسط * یعنی ای کلردن
 مختلط اولان و عناصر اربعه دن مرکب و ممزوج اولان جزوی کند کدن فهم و قیاس ایله هر مرکب اولین منبسطک
 حالی سن نفسکده نتیجه متغیر و منقلب ایسک جمیع کلیات و جزویات تبدلات و تغیر اتدن و فوات و مو اتدن خالی
 دکادر (مثنوی) چونکه کلیات را رفعت و دردت * جزوایشان چون نباشد روی زرد * چونکه کلیات جهات نده رنج
 و دردت و ادر آنلر جزوی نیچون زرد روی و مریض اولیه یعنی چونکه کلیات تغیر و تبدل رفتادن خلاص میسر
 دکادر پس آنلر جزو لیه خلاص نیجه میسر اولور * مثنوی * خاصه جزوی کوز اضدادست جمع * زاب و خال و آتش
 و بادست جمع * خصوصاً اول جزو که اوضد لردن جمع و مرکب در آب و خال و آتش و باددن جمع در یعنی علی الخصوص
 بر جزو که اضداد اربعه دن مرکب اوله و طبایع مختلفه دن اجتماع قیله آنک متغیر اولماسی و فنا بولماسی عجبدر
 نه کم اضداد اربعه نیک امتزاجی میش و کرکک امتزاجنه تمثیل ایدوب بیورر * مثنوی * این عجب نبود که میش از کرک
 جست * وین عجب کین میش دل در کرک بست * یعنی بوجب اولدی که قیون قورددن صحرادی و فرار ایلدی عجب بو که
 بوقیون قورده کوکل بغلادی حاصل کلام انسانک سقامت و موتی عجب دکادر سقامت و موت چار اضداد لیه بریه
 امتزاج ایلمسندن حاصل اولور بلکه انسانک صحتی عجبدر که اول کرک و میشن و کور و شیرک انضدان لایحتمعان ایکن
 بری بر نه کوکل و بر مسی و مصالحه قیلسی کیدر (قطعه) چار طبع مخالف و سرکش * پنج روزی بدند با هم خوش
 کر یکی زین چهار شد غالب * جان شیرین بر آید از قالب * مثنوی * زندگانی زاشتی ضدهاست * مرلذدان اندر
 میان نشان جنگ خاست * انسانک زندگانی صحتی بوجار اضداد لیه بار شمه سندن اولوم ییل اول زمانکه بودرت
 ضلله اورتیه سنده جنگ قالدی و اعتدال زایل اولوب مزاج فاسد اولدی (مثنوی) لطف حق این شیرا و کور را الف
 دادست این دو ضد دور را * حق تعالی نیک لطفی انسانک وجود نده و شیر و کوره و ابکی اراق ضده الف و انس و یرمدر
 شیر و کوردن مراد که ایکسی بری برینه ضد در عناصر اربعه دن حرارتله برودتدر و یا خودیو ستله رطوبتدر (مثنوی)
 چون جهان رنجور و زندانی بود * چه عجب رنجورا کرفانی بود * چونکه جهان بالکلیه رنجور و زندانی اوله مریض
 اکرفانی اوله عجب دکادر (پرسیدن شیراز سبب پای واپس کشیدن خرکوش (مثنوی) خواند بر شیرا و زین رو پندها
 گفت من پس مانده ام زین بندها (خرکوش شیره بویوزدن پندرا و قدی و دیدی بن بویندر سببندن آرده قالمش و کنگده
 آیانمی چکمشم قصه دن حصه بودر که عقل معاد نفس اماره شیرنه بو کونه پندوارشادر ایلر منتصح اولسون و کین
 و کدورتدن فراغت قیلسون ایچون چونکم بوموت و نفسای عالم دن عبرت المیه و عقل معاد نصیح و پندی اکا کارکر
 اولیه خرکوش عقل آخر الامرانی چاه ریاضت و فقره آروانی اول چاه ایچره مغلوب و مقهور ایدر * مثنوی *

شیر گفتش تو را سبب مرض (این سبب کو خاص کاینستم غرض) شیر خر گوشه ایندی سن اسباب مرضی شدن بوسیله دی
خاصه همان بکا غرض بود یعنی تبدلات و تغیرات عالم و فنا و زوال بنی آدم من معلوم در پس چاهدن تباعد و تاخر
ایلم که سبب ندر یعنی بنم مقصودم بود در بونی سوبله (مثنوی) گفت آن شیر اندرین چه ساکنست * اندرین قلعه را آفات
ایمنست * خر گوشه شیر جواب و یروپ دیدی بو چاهده ساکن در اول شیر بو قلعه ده آفاتدن ایمن و محفوظ در چاه
و قلعه دن مراد بونده خلوتخانه شیران طریقت اولور که انلر قلعه خلوت ایچره آفات نفسانیه و مکاید شیطانیه دن
مصون و محفوظ اولور و خارجده اولان شیردن مراد نفس اماره و اهل نفس غداره اولور که چاه خلوت ایچره ساکن
اولان طریقت شیر لری نلر بونلر ضدی و عدو سیدر پس خلوت و عزالتک محل امن و سلامت اولدیغنه و ماقول اولنلر
آفات عالمدن قاجوب چاه خلوت و عزالتی اختیار قیلدیغنه بوا یکی بیتله اشارت ایدوب بعده بنه قصه به شروع ایدوب
بیوررلر که (مثنوی) قهر چه بکنزید هر کو عاقلست * زانکه در خلوت صفاهای دلست * قیونلر دخی اختیار
ایلدی هر که اول عاقل در زیر که خلوتده ککوکل صفالری وارد * مثنوی * فلان چه به که ظلماتی خلق *
سرنبرد آنکس که کیرد پای خلق * چاهک ظلمتی بیکه خلقک ظلمتلی بد و مضر در بوم مصر عده خبر محذوف در ککه
اوبداست بیوردر لری در که آنکه مضرست دیکدر که قرینه کلام بونلر دلالت ایدر و قرینه بهست بیوردر لری در که
انک ضدی بد و مضر در و خبر تقدیر اولمغه سبب اولدر اگر خبر مقدر اولر سه بوم مصر عده صحیح سکون
افاده ایلر و باشنی قورترمدی اول کسه که خلقک آیاغنی طور مراد خلقت مختلط اولان و روز و شب معاشرت
قیلان کسه فلاح و نجات بوله میوب عاقبت خائب و خاسر اولور و سوء عاقبه اوزره اولور دیککی افاده ایدر * مثنوی *
گفت پیش از خیم اورا قاهرست * تو بین کان شیر در چه حاضرست * شیر خر گوشدن چونکم بوسوزلری اشتدی ایلر
کل بنم زخم آتی قاهر درای خر گوش سن کور که اول شیر چاهده حاضر میدر (مثنوی) گفت من سوزیده ام زان آتشی
* تو مکر اندر بر خویشم کشی * خر گوش بر مکر پیدا ایدوب شیر ایندی بن اول آتشدن باغشم یعنی اول آتش سوزان
کبی اولان شیردن نیچه زحمت و محنت کور و ب سوخته اولشم ای شیر مکر سن بنی کندیکه چکه سن * مثنوی
* تابشت تو سن ای کان کرم * چشم بکشایم بیچه در بنگرم * ای کرم معدنی تابن سنک مظاهرت ر معاوتک که چشم
آچم چاه ایچره نظر ایدم (نظر کردن شیر در پناه و دیدن عکس خود را وان خر گوش را) (م) چونکه شیر اندر بر خویش
کشید * در پناه شیر تا چه می دود (چونکه شیر خر گوش کند سنک صدرنه چکدی پس خر گوش شیرک حفظ و پناهنده
چاهه دکن یلدی (مثنوی) چونکه در چه بنگریدند اندر آب * اندر آب از شیر و او در یافت تاب * چونکه شیر و خر گوش
معاً چاهده اولان آب ایچره نظر ایلدیلر آب ایچره شیردن و او خر گوشدن عکس تاب ظاهر اولدی (مثنوی) شیر عکس
خویش دید از آب تفت * شکل شیری در برش خر گوش زفت * شیر کند سنک عکسنی کوردیکه صودن یلدرادی و ظاهر
اولدی تفت بونده نافتدن محقق در فعل ماضیدر یلدرادی و ظاهر اولدی معناسنه بر شیرک شکلی انک قنده برقریه
خر گوش کوردی * مثنوی * چونکه خصم خویش را در آب دید * مرور ایدک اشت و اندر چه جهید *
چونکم شیر کند سنک خصمنی چاهده اولان آب ایچره کوردی شیر خر گوش چاهک طشره سنده قودی و کند یسی
چاهک ایچند صجرادی پس نفس اماره صاحب لری سنک کسب ایلد کلری معاصی و مظالم چاهنه عاقبت دوشد کلری
و کندی عمللر سنک سوء جزا سنه نهایت کارده گرفتار اولد قاری بنی سان ایلکه شروع ایدوب بیوررلر (مثنوی)
در فتاد اندر چهی کوکنده بود (زانکه ظلمش در سرش آینه بود) اول شیر بر قیویه دوشدیکه اول قیوی حقیقتده اول
شیر قازمش ایدی زیرا که انک ظلمی انک باشنه کلجی اولدی و بخیر لطائفه سنه هر نه ایلر سه عاقبت بولدی بونده
تنبیه بودر که * من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها) آیتنک خواستجه برکسه هر نه عمل ایلسه کندی نفسی
ایچون ایلر (من بعمل مثقال ذره خیر ابره ومن بعمل مثقال ذره شر ابره) آیت کریمه سنک موجبجه برکسه
خیر و شر نه عمل ایلر سه عاقبت جزا سنی کورر * مثنوی * چاه مظالم کشت ظلم ظالمان * اینچنین گفتند
جهل عالمان * چاه مظالم اولدی ظالم لری ظلمی عالمرک جمیعسی بوله دیدیلر (کآ قال النبی صلی الله علیه وسلم الظلم ظلمات
یوم القیمة * مثنوی * هر که ظالم ترجمش باهول تر * عدل فرمودست بدتر رابتر * چونکم حقیقت حال بودر پس هر که
ظالم کردر آنک قیوسی هولنا کدر یعنی زیاده قورقو و لو و تار بکتر در عدل الهی بدتر بدتر بیورمشدر که و جزا سنیه
سینه مثلها قولی بومعنا بی مؤید اولمشدر * مثنوی * ای که تراز چاه ظلمی میکنی * از برای خویش چاهی میکنی *
ای شول کسه که سن منصب کدن اوتری خلقه بر ظلم ایلر سن حقیقتده کند کدن اوتری بر قیو قازر سن * مثنوی *
کرد خود چون کرم یله بر من * بهر خود چه میکنی اندازه کن * ای یک قوردی کبی کندی اطرافک طوله کند کدن

اتری قوی قازر ایسک مقدارله قازی یعنی بر عمل قبیحی ایلسک اتمک جزا سندن خلاص اوله حق وعذابه صبر
 ایده جمل قدرایله والا کرامتک عذابه صبر ایده منرسک اندن تبعادایله کافیل (وان تصبر علی النیران فاعص) والا کن عن
 للعصیان قاص (مثنوی) هر ضعیف از اتوبی خصمی مدان * از نبی ذاجا نصر الله بخوان * ای ظالم قوی وای حاکم
 غوی سن ضعیف اولنلری خصم سزومعین سز بیله بلکه ضعیفانک معین وناصری الله در شاهد استرسک قراندن اذاجا
 نصر الله سوره سن اوقو که حضرت نبی صلی الله علیه وسلم مع اصحابه او ایلده ضعیف و قوم قریش و کفار مکه قوی و غالب
 اید بلحق تعالی حضرت نلری یغمبر علیه السلامه ظفر و نصرت و ربوب غالب و قهار اولان ظالم لری مغلوب و مظلوم
 وضعی نلری غالب و قاهر ایدوب شهر لری اهل اسلامه و بردی نه کم رسولنه خطابا یورر لر (اذاجا نصر الله و الفتح) شول
 وقتده که الله جنس نصرتی مؤمنلره کاه و دخی فتح مکه و یا خود فتح جمیع بلدان حاصل اوله (و رأیت الناس یدخلون
 فی دین الله افواجا) و سن نابی اللهک دینه فوج فوج داخل اولور کوره سن (فسبح بحمد ربک) و سن تزیه ایلر بیکی شانه
 لایق اولمیان اوصافدن جد و سپاسنه متلبس اولدیغک حالده (واستغفره انه کان توابا) و اتدن مغفرت طلب ایلر تحقیقا اول
 ربک دائم استغفر اولان عبادنه رحمت و مغفرت ایلر تواب اولدی محل استشهاده اللهک ظفر و نصرتی حضرت یغمبر صلی
 الله علیه وسلمه و توابنه ضعیف ایدکن کلمسی و انلرک قوی اولمیدر (مثنوی) کز قوی بی خصم تواز نور مید * نک جزاء
 طیر ایا یلت رسید * ای ظالم فرضا کرسن یل ایسک و صورتده قوی و نبیل ایسک خصمک سندن اورکدی و قاجدی
 ایسه اشته سکا جزاء طیر ایا یل یلشدیکه اضعف مرغاندر که اقوای جانورانی و اصحاب طغیان بقوه الله هلاک ایلدی
 نه کم حق سبحانه و تعالی کلام مجیدنده رسولنه خبر و ربوب یورر که * الم ترکیف فعل ربک باصحاب القیل * روایت
 اولندیکه ملک نجاشی قبلندن اولان والی * یمن اعنی ابرهه بن الصباح صنعاده قلیس نام برکنیسانا ایلوب استدیکه
 حجاجی اکانصر یف ایده پس کانه قبیله سندن برکشته واروب برکیجه اوکنیسیایه افشان ایتدی و یا خود بر آتش
 یا قوب باد آتی اول کنیسیایه اولشد پر و ب آتی احراق ایلدی پس ملک یمن غضبه کلوب یمن ایلدیکه کعبه بی یقه و خراب
 اید پس حبشه عسکرله و مجورد نام بر عظیم قبیله و دخی بعض فیل لره تخریب حرم محترمه قصد ایدوب مغصس نام
 موضعه کلدکده عبدالمطلب مع اشراف اکاچیقوب بوکاردن رجوع ایتک ایچون ثلث مالن اکا عرض ایلوب
 قبول ایتوب تخریب کعبه به مصر اولوب فیل لری حرم محترمک جانبیه سورد کارنده میلاردن اونه ایچر و کعبوب یمن
 طرفنه دوندرد کارنده هروله و سرعه برله اول جانبیه کیدوب بونلر بوکاره مشغول ایکن حضرت حق ابایل قوشنی
 بونلرک اوزرینه ارسال ایدوب هر برینک منقارنده عدسدن یولک برطاشی بونلرک باشنه آتوب باشلردن ککروب
 دبر لردن چتوب بونلری هلاک ایلدی قصه سی تفاسیرده مسطور در پس حق تعالی رسولنه یورر که یا مجر عجیب سن
 کورمدمکی یعنی انلرک آتارنی مشاهده قیلدک و اخبارنی استماع ایلدک که سنلر ربک نه اشلادی اصحاب فیله (الم یجعل
 کیدهم فی تضلیل) و بونلرک کعبه خصوص سنده اولان مکر فی تضلیع و ابطاله قیلدیم یعنی بونلرک مکر فی ضایع
 و باطل قیلدی (وارسل علیهم طیرا ابایل ترمیم بحجاره من سجیل) و بونلرک اوزرینه ابایل قوشنی ارسال ایلدی سنلر
 وکلدن اولان حجاره بی بونلرک اوزرینه آتدقاری حالده (فجعلهم کعصف دأ کول) پس بونلری حق تعالی صمان کبی قیلدی
 و هلاک و تباہ ایلدی * مثنوی * کز ضعیفی در زمین خواهد امان * غلغل افتد در سپاه آسمان * اکر بر ضعیف زمینده
 امان استیه یعنی بر یوزنده اکر مظلوم بر ظالم دن بحضور اولوب حق تعالی حضرت نلردن امان استیه اول مظلومک
 تضرع و نیازندن آسمانک عسکر نه غلغله دوشر (مثنوی) کز بداندانش کزی برخون کنی * دردندانیت بکیرد چون کنی
 اکر بر ضعیفی دیشکله ایصره سن و برخون و مجروح قیله سن بوستم مقابله سنده کاتدین تدان مقتضاسخجه دیش
 اغریسیکه سنی طوته نیجه ایلرسن و جزاکی بولدقده نه قیلور سن * مثنوی * شیر خود را دید در چه وزغ او * خویش را
 نشناخت آدم از عدو * شیر اولدم چاهده کند یسنی یعنی کندینک عکسنی * کوردی و غلور * هجو مندن اولدم
 کند یسنی عدودن اکلدی (مثنوی) عکس خود را از عدوی خویش دید * لاجرم برخویش شمشیری کشید *
 کندینک عکسنی اول شیر کندینک دشمنی کوردی لاجرم شیر کندی اوزرینه بر شمشیر چکدی (مثنوی) ای بساطظلی که
 بینی در کسان * خوی تو باشد در ایشان ای فلان * ای چوق ظلم که غیری کسه لرده کور رسن ای فلان اول ظلم انلرده
 سنک خویکدر * مثنوی * اندر ایشان تافته هستی * تو * از نفاق و ظلم و بد مستی * تو * سنک و ارلغک انلرده
 یلدر امش و طالع اولشد در سنک نفاق و ظلم و بد مست استکدن یعنی سنک وجود * کده اولان نفاقدن و ظلمدن
 و بد مستلکدن و سائر اخلاق سیئه دن هر نه ایسه غیر یلرک وجودی آینه سنده رونما اولوب سن اول صفتلری انلرک
 زعم ایلوب انلره بغض و عداوت ایلرسن حال بوکه المؤمن مرآة المؤمن حدیثک مقتضاسخجه انلر سنک مرآتکدر

واندره کورین صفات قبیه سنک کنیدی صفات کدر (منوی) آن تویی وان زخم بر خودی زنی * بر خود آن دم
 تار لغت می تنی * بر موجب المسلمون کنفس واحده اول ظلم ایلدیکل کسه فی الحقیقه سنسن اول زخی کنس دیکه
 اوررسن کنسک اوزره اول دمه لغت تارنی طوقورسن یعنی اوزریکه لغت ایلرسن تارتل معناسنه در * منوی *
 در خود آن بد رانمی بینی عیان * ورنه دشمن بودی خود را بچان * کنیدی وجود کده اول بدفعالی و قبیح خصالی
 عیان کور مر سن والا کنس دیکه جانله دشمن اولورسن * منوی * جمله بر خود می کنی ای ساده مرد * همچوان شیری که
 بر خود جمله کردی ای ساده و ابله مرد کنسک اوزرینه جمله ایلرسن اول مذکور اولان شیر کی که کنیدی عکسی اوزره جمله
 ایلدی و کنسینی هلاله قیلدی (منوی) چون بقعر خوی خود اندررسی * پس بدانی کز تو بودان نا کسی * چونکه
 کنیدی خوبیکل قعر و غورنه ایرشه سن پس اول زمان یلورسن که اول نا کسلک سندن ایدی (منوی) * شیر را در قعر
 پیدا شد که بود * نقش او آنکش در کس می نمود * ارساله قیود بنده ظاهر اولدیکه کورن آنک نقش ایدی اول
 نقش که اکاغیری کسه کورندی * منوی * هر که دندان ضعیفی میکند * کاران شیر غلط بین میکند * هر که
 بر ضعیفک دیشنی قویره حقیقتده اول غلط کورنچی شیرک ایشنی ایلر * منوی * ای بدیده خال بد بر روی عم * عکس
 خال تست ان از عم مر * ای بر امزیک کورمنش عمی یوزنده یعنی ای عمی و خالی ذاتده قبیح نقش کورن کسه اول
 سنک خالکله عکسی و اثریدر عمکدن نفرت ابله خال خاه معجه ایلدر اولکی مصرعه بک معناسنه و مصرع ثانیه
 خاه معجه ایلدیک معناسنه و خاه معجه ایلدیک حالت معناسنه اولقی دخی جائزدر * منوی * مؤمنان آینه بک دیکرند
 این خبری از یم بر اورند * مؤمنلری بر لریک آینه سیدر بو خبری پیغمبر علیه السلام حنر تدن کتور لر رفته کم امام
 طبرانی اوسطده بو حدیثی انس حضرت نازندن روایت ایلدر لقال علیه السلام المؤمن مرآة المؤمن یعنی مؤمن مؤمنک
 آینه سیدر هر نه صورته که بر کسه بر مؤمن قرنداشک وجودنده کوره اول کنسک صورت حالیدر بک اولورای آدم
 وای عالمک وجودنده احوال قبیه و صفات خبیثه کورن کسه (منوی) یش چشم داشتی شیشه کبود * زان سبب
 عالم کبودت می نمود * مثلاً سن کوزک او کنده شیشه کبود طوطیک اول سبیدن عالم سکا کبود کورندی حال بو که عالم
 کبود کادر (منوی) کره کوری این کبودی دان زخویش * خویش را بد کوم کدوکس را قوییش * اگر کور دکل
 ایسک بو عالمده کور دیکل کبودا کی کنسکدن ییل کنس دیکه بر امز دی ارتق غیر یه بر امز دیمه یعنی اگر کور دل دکل
 ایسک بو عالمده کور دیکل عیب و نقصانی کنیدی نفسکدن کور کنیدی نفس که بددی غیر کسبه ارتق بد سوبله تا کنیدی
 عیب که مشغول ایلدله غیر ناسک عیوبی کور سکدن فارغ اوله سن ولسانکی غیبت و مالا یعنی سندن امسال ایدوب
 طیت و سعادت بوله سن نه کم حضرت نبی صلی الله علیه وسلم یورر لر طوی لمن شغل عیبه عن عیوب الناس و اتفق
 الفضل من ماله و امسک الفضل من قوله رواء الدیلمی فی فردوس الاخبار عن انس رضی الله عنه (منوی) مؤمن اری نظر
 بنور الله نبود * غیب مؤمن را برهنه چون نمود * مؤمن اگر الله نورله نظر ایلر اولییدی احوال غیبدن مؤمنه نتیجه
 کور نور دی یعنی مؤمن اگر الله نورله نظر ایلر سه غیبده اولان امور و احوالی مکشوف و عریان کوره من و باطنده اولان
 اسرار و نظر ایلر کوره من اسرار ضحایره نظر ایلر کورنر و حقیقت حالی کورنر الله نورله نظر قیسلان ارنلدر (وللهذا قال
 صلی الله علیه وسلم فی حقهم اتقوا فراقه المؤمن فانه یظهر نور الله رواء البخاری فی التاریخ و الترمذی عن ابی سعید
 و الطبرانی عن ابی امامه * منوی * چونکه قوی نظر بنور الله بدی * نیکو بی را و اندیدی از بدی * ای عیب بین
 چونکم سن الله نارله نظر ایلر اولدک نار الله دن مراد اللهم بعد و فراقیدر یعنی چونکم سن اشیا به اللهم
 فراقیه و اندن بعید اولدیکل حاله نظر ایلر سنک ایلکی بر امز لقدن ککیر و کور مدک و نیک و بد حقیقه نه سیدر
 تمیز ایلدک بونک سبی حقه نظر ایلرک اولور * منوی * اندک اندک نور را بر فارزن * ناشود نار تو نوری بو الحزن *
 ای خلقک عیب و نقصان کورمکه مشغول اولان کسه اگر بوبد نظر دن خلاص اولقی استرسک از جق از جق
 نوری نار و یعنی تدریجیه نور تو حیدی نار بشریت و لهب طبیعت و نفسانیت اوزره اورنا کم سنک نار نفسک
 و لهب طبیعتک نور و حدنه و ضیاء حقیقه مبدل اوله ای حزن و غم صاحبی اولدیکه نار نفسک منطق اوله
 و نور و حدت سنک وجود کده تجلی قیل اول نورله اشیا به نظر قیلورسن و جمله اشیا بی مظاهر الهی بولورسن پس عیب
 ینسکدن بری اولورسن مادامکه نور حقه نظر قیلیمه سن حقیقت بین اوله من سن و عیب ینک مر ته سندن
 دخی کدر قیله من سن پس بو معنی انسانک مجرد کنیدی کسب و اختیار یله حاصل اولمیب بلکه توفیق
 الهی و هدایت ربانی ایلد یعنی مقرر اولدیمه تعلیم اللطالین مناجاته توفیق و ترغیب الصالحین عرض حاجاته
 باشلیوب * منوی * هم توزن یارب ازان آب طهور * ناشود این نار عالم جمله نور * یارب العالمین اول آب طهور دن

هم سن اورنا که عالمک بوناری جیعانوراوله آب طهوردن مراد توفیق و عنایت و تیسیر و هدایت در که نفسنده
 بونلر ماء طهور کیسدر که هم مطهر لروهم مطقیلدر نار عالمدن مراد بعد و غفلت و جهالت و کشف
 بونلر امشالی بد خصلمتدر حد ذاتده بوصفتر سبب نار وجهتدر و باعث نار فرقتدر بواجلدن بونلر نار
 تعبیر اولنور و بوصفتلری انساندن از اله ایتمز الاعنایت و هدایت آبی (منثوی) آب دریا جلد در فرمان تست * آب
 و آتش ای خدازند آن تست * الهی دریانک آبی بالکلیه سنک فرمانکده درای خداوند آب و آتش سنک لایق و ملککدر
 آب و آتشدن مرادا کر چه ظاهر ده اولان آب و آتش فهم اولنور اما آبدن مراد جمیع مطهر و مطنی اولان شیر اولور
 اگر صوری اولسون و اگر معنوی اولسون و آتشدن مرادا اگر صوری و اگر معنوی احراق و افنا ایلمن شیر اولور
 پس اگر بوجه سی سنک امر و فرمانکده و قبضه تسخیر کده دیمکی اشعار ایدیمی اولور * سنوی * کرفو خواهی آتش
 آب خوش شود * ورتخو خواهی آب هم آتش شود * ای خدا * کرسن استیه سن آتش لطیف و خوش آب اولور
 و اگر استیه سن آب هم آتش اولور (منثوی) این طلب در ماهم از ایجاد تست * رستن از ییداد یارب داد تست *
 الهی برده بطلب و سعی هم سنک ایجاد کدر ییداد و ظلمدن قور تلق سنک داد و احسان کدر (منثوی) بی طلب
 تو این طلب مان داده * کج احسان بر همه بکشاده * طلبسز بره بطلبی سن و برک احسان خزیننه لر بی
 جمیع قوللریکه آجده و بی شمار بی حد عطار و بر مشسن چونکم طلبسز بره طلب احسان ایلدک پس طلب
 قیلد قد نصکره مطلوب میزدی دخی عطا الیه) مرده بردن خرکوش سوی تجیران که شیر در چاه افتاد * سنوی *
 چونکه خرکوش از رهایی شاد گشت * سوی تجیران دوان شد تا بدشت * چونکه خرکوش خلاص
 اولد دن شاد اولدی تجیران جاننه صحرا به دکن یلرک کتدی (منثوی) شیر را چون دید در چه کشته زار *
 بخر میزد شادمان تا هر غزار * خرکوش چونکه شیری چاه ایچنده زار و مقهور ایش کوردی هر غزار و چراگاه
 دکنین شاد اولدی یعنی حالده بخر آوردی و رقص قیلدی (منثوی) دست میزد چون رهید از دست مرک * سبز
 و رقصان در عوا چون شاخ و برک * خرکوش چونکه موتک اندن قور تلدی اللرنی بری برینه آوردی و سبز و رقصان
 اولدی هواده شاخ و برک کبی یعنی هواده شاخ و برک رقصان اولدی یعنی کبی سبز لک لطافت و طراوتدن کنایه در (منثوی)
 شاخ و برک از حبس خال آزاد شد * سر بر آورد و حریف باد شد * شاخ و برک خاکک حبسندن آزاد اولدی باشن یوقار و
 کتوردی و بادک حریف و مصاحبی اولدی (منثوی) برکها چون شاخ را بشکافتند * تا یالای درخت اشتافتند *
 بیراقلر چونکه بوداخی یاردیلر و حبسندن نجات بولدیلر تا درختک اوزرینه ایودیلر و فوقه عروج ایلوب مراتب عالییه
 بولدیلر (م) بازبان شطأه شکر خدا) می سراید هر برور بری جدا) که برور داصل مارا ذوالعطا * که درخت استغلاظ آمد
 فاستوی) بویات شریفه سورة فتحده اولان آیه اشارتده راوی بودر که (ذلک مثلهم فی التوریه) یعنی شو و وصف مذکور
 بونلر صفت عجیب الشاندر کتاب موساده (ومثلهم فی الانجیل کزرع اخرج شطأه) دخی صفتلرید را انجیلده و یا خود
 مثلهم فی الانجیل مبتدا اوله و خبری کزرع اخرج شطأه اوله یعنی بونلر انجیلده صفتلری شول اکن کیسدر که اول
 حالده ابراز و اخرج ایلیمه شاخنی و پیراغنی (فأزره) من الموازرة یعنی المعاونة او من الايرار و هی الاعانة پس تقویت
 و یروب معاونت ایده اول شطأه (فاستغلاظ) پس رقتدن غلظته تبدیل اوله (فاستوی علی سوقه) اندن نصکره ساقلری
 اوزره قایم اولدی (یحب الزراع) زراعی عجب کتور را اول زرع قوی و عظمتی و حسن منظری جناب عزت جلوت قدرته
 و علت صحابه کرامک مبدأ اسلامنده ضعیف و قلیل اولوب بعده کثیر اولوب اندن نصکره بونلر احوالی مستحکم
 اولدی یعنی ضرب مثل یورر لر زرا حضرت یغمبر علیه السلام اول حالده شطأه زرع عجبی ایدی بعده چهار
 یار کزین رضی الله عنهم ایله قوی اولوب و اصحاب سعادت قرینه مستحکم و مستغلاظ اولوب یوما فیوما زیاده اولد قد ناس
 بونلر احوال عجیب الشانته تعجب ایدر لر دی (ایغیظ بهم الکفار) تعلیلدر بونلر احوالی زرع تشبیهده روز بروز ترقی
 و زیاده اولد قلری یعنی بونلر یوما فیوما ترقیلری کفار بونلر غلیظ و غضب ایتلرندن اوتیریدر (وعد الله الذین آمنوا) الله
 تعالی وعده ایلدی شول کساره که ایمان کتور دیلر (و عملوا الصالحات) دخی عمل صالح اشلدیلر (منهم مغفرة) بونلر دن
 مغفرت اولنه عفو و توب و عیوب و عده ایلدی (واجرا عظیما) دخی عظیم اجر و وعده ایلدی معنی آیات لسان شطأه
 ایلد یعنی هنوز چیقن بیراقله اول زرع خدای تعالی سنک شکر فی هر بریمش و هر بیراقل بشقه ایدر لر یعنی ادا ایلر بولدیکه
 عطا و احسان صاحبی اولان خدای تعالی بزم اصلزی بسلدی تا اول بزم اصلز و کوکرمز مستغلاظ و مستحکم درخت
 کلدی و ساقی اوزره مستوی و قائم اولدی حضرت مولانا حبس تسدن و سجن بدندن آزاد اولان عاشقک احوالی
 و حبس خاککدن نوظهر و اولان شطأه زرع تشبیه ایدوب و بطون درختدن برور ایدن بزکره تمثیل ایدوب دیرلر که

هر شول کسه نک که شطاروی حبس خالتدن آزاد و برک و شکوفه قلبی بند بدنن خلاص اولوب مرتبه کلامه
 درخت مستحکم و شجره مستغلت مشابه سینه بند کده هر مرتبه دهلسان حاله شکر کرارلق و باد هوای عشق باره
 رقص و بی قرار ایدوب دائم ذوق و شوقدن خالی دکالدر * مثنوی * جانهای بسته اندر آب و گل * چون رهند
 از آب و گل هاشاددل * آب و گلدن بسته و محبوس اولمش جانلر چونکه آب و گلدن یعنی جسمایت و نفسایتدن
 قورنلورلر شاددل اولدقلری حاله بوشاددل کله سی مرهون اولور بویته (مثنوی) در هوای عشق چون رقصان
 شوند * همجو قرص بدری نقصان شوند * یعنی شاددل اولدقلری حاله بوشاددل اول جانلر در حق تعالی شک عشق
 هواسنده سرور قلبه رقص ایدیمی اولورلر قرص بدر کی بی نقصان اولورلر (مثنوی) جسم شان در رقص و جانها خود
 میسر * وانکه کیرد جان از آنها خود میسر * انلرک جسمی رقصه در کمال سرور لردن جانلری خود صورمه که انلرک
 جانلرینک اوصافی تعبیره قابل دکالدر اول کسه لکه جان اوله و روح محض مرتبه سن بوله انلردن خود صورمه زیرا
 انلرک شانی توصیف ایلک ممکن دکالدر * مثنوی * شیراخر کوش در زندان نشاند * شک شیر کوز خرکوشی بماند
 * خرکوش ارسلانی زندانده او نورندی اول بر شیر زهی عیب و عار که اول بر خرکوشدن کیر و قالدی بویته تعریض
 وارد شول شیر و دلیر بکنن کسلره که خرکوش نفسینک زبونی و آنک خداع و مکرینک مفتونی اوله (مثنوی) در چنان
 تنگی و آنکه این عجب * نخر دین خواهد که کورندش لقب * انجیلین بر عیب و عارده درو آندن صکره بوعجبدراستر که آنک
 لقبی نخر الدین دیه لر یعنی اسیر نفس و هوا ایکن و عیوب و ذنوبه مبتلا ایکن بوندن صکره بوعجبدر که کند و بی دین
 و طریقتده بر عالی قدر کسه زعم ایلوب استر که خلق آنک لقبی نخر الدین و یا مصلح الدین و یا اکمل الدین دیه و بوالقاب
 کبی تعظیم و تکریمی مشعر مدح ایلیدلر بونده نخر الدین رازی حضرت تارینه شایسته تعریض اولق دخی مختلدر * مثنوی
 ای چو شیر در تنک این چاه فرد * نفس چون خرکوش خونت ریخت و خورد * ای کسه سن بوتنها چاهک دبنده یعنی
 بون قیوسنک ایچنده بر شیر سن خرکوش کبی نفس مکر و حیلله ایل سنک قانک دوکدی و ایچدی (م ی) نفس خرکوش
 و صحرادر چاه * توقیر این چه چون و چرا * سنک خرکوش کبی مکار نفسک صحراده چراهه درسندن غافل اولوب
 بوجون و چرا چاهنک قعرنده فالنسن یعنی قیل و قال و بحث و جدال و جواب و سوال بی مال قیوسنه دوشوب افکار
 و وسوس صوبی عقلک باشندن آشوب زاروز بون اولمش سن (مثنوی) سوی بحیران دویدان شیر کیر (کاشر و ایا قوم
 اذا جاء البشیر * اول خرکوش شیر کیر باتدبیر بحیرلر جائینه شیرک هلاک اولسنی تبشیرا نکل ایچون مسارعه ایلدی
 و انلر بشارت و یروب سویلدیکه ای قوم بشارت ایلک بری بر پکزه زیرا که سزمرده و بریچی کلدی و سزی
 هلاک دشمنله مسرور و شادان قیلدی حدیثده وارد اولمشدر که مؤمنلره بشارت و یرمک و قلبلرینه ادخال سرور
 ایلک افضل اعمالدندرتنه کم حضرت رسول علیه السلام یورمشلر من افضل الاعمال ادخال السرور علی المؤمنین *
 رواه البیهقی عن ابن المنکدر خرکوش طائفه تجیرانه بگونه بشارت و یردیکه * مثنوی * مرده مرده ای گروه
 عیش ساز * کان سنک دوزخ بدوزخ رفت باز * ای عیش دوزخی و عشرت ایدیمی گروه سزمرده و بشارت که اول دوزخ
 کابی کیر و دوزخه کسدی * مثنوی * مرده مرده کلن عدوی جانها * کند قهر خالقش دنداتها * بشارت بشارت که
 اول جانلرک دشمنی خدای تعالی سنک قهری آنک بشارتی قویاردی بونده مراد نفس امارتک مقهور اولسنی و عقل
 معاد آنک شرنندن نجات بولسنی و قوای روحانیه و جسمانیه و حواس ظاهره و باطنه آنک فنا و زوالندن عقلک تبشیر
 قیلسنی و انلرک دخی بو خبر مسرت آمیزدن مسرور و شادان اولسنی اولور * مثنوی * انکه از پنجه بسی مرها بکوفت
 هم خوش جاروب مرکش را بروفت * اول شیرک پنجه سندن چو قلق بشاری دوکدی مرک جاروبی آتی هم خس
 و خار کبی سپردی (مثنوی) جمع کشتند از زمان جله و خوش * شاد و خندان از طرب در ذوق و جوش * اول زمان
 جله و خوش جمع اولدی شاد و خندان اولدقلری حاله طرب و سرور دن ذوق و جوشده * جمع شدن بحیران در کرد
 خرکوش و ثنا گفتن اورا (مثنوی) حلقه کردند او چو شمع در میان * سجده آوردند و گفتندش که هان * و خوش آنک
 اطرافنی حلقه و احاطه ایلدیلر اول آنک میاتند بر شمع کبی ایدی اکاسجده تعظیم کتور دیلر و کادیدیلر کاه اول (م ی)
 نورشته آسمانی یا پری * نه تو عزرائیل شیران نری * سن آسمانک فرشته سین یا پریسن فرشته آسمان و پری دکابن
 بلکه سن ارکات ارسلانلرک عزرائیل سن که قهرله آتی هلاک ایدوب بری آنک شرنندن خلاص ایلدله مراد قوی و حواسک
 عقل معاده بعد از خلاص من اقات النفس ایلدکلی مدح و شاد و مریدلرک مرادی مرتبه سنده اولان مرشد صاحب
 سنده قیلدقلری جد و سپاسک صورتیدر (م ی) هر چه هستی جان ما قربان تست * دست بردی دست و بازویت درست
 هر نه اولد کسه یزم جانم سنک قربانکدر ائدن ال ایلدک یعنی جله به سبقت ایدوب غلبه ایلدک و قولک درست

اولسون * مننوی * راند حق این آب را در جوی تو * آفرین بردست و بر بازوی تو * حق تعالی حضرت تری بو علمك آبی
 سنك جوی وجود كه سوردی و اجرا ایلدی سنك دست و بازو كه تحسین و آفرین اولسون دیدیلر * مننوی *
 باز کوتا چون سکا ایدی بکر * ان عوانرا چون بجا ایدی بکر * بزه اشکاره سویله اول شیری مکرله کندیکه حتی نه
 حیلایله ایناندر دل اول ظالمی مکرله نیجه مقهور و پامال ایلدك * مننوی * باز کوتا قصه در مانها شود * باز کو
 تا هر هم جانها شود * اول شیر خصو صنده ایلدیکم مکرری بزه کیر و سویله حتی قصه ایلدك بزه در مانلر اوله شیرنه و جملله
 فرصت بولدی بگی بزه اشکاره دی تا بزم خسته جانلر بزم هم اوله (مننوی) باز کو کز ظلم ان استم غما * صد هزاران زخم
 دارد جان ما * اشکاره سویله که اول ستم کو ستر یجنگ ظلمدن بزم جانلر بزم صد هزاران زخم طور بونده تنبیه
 بودر که اصلاح نفسه کوشش قیلان طالب لمر نفس و هوا سنی اولدیرن و حواس و قواسنی کولدیرن مرشدن
 نفسنك اصلاح و افتناسی خصوصنده ایلدی بکی مکر و تدبیری سوال ایده لر تا آنک کلمات طیبه سی بولرلر در و ته
 درمان اوله بولرلر در خي کندی نفسلر بک اصلاح و افتناسی خصوصنده آنک مکر و تدبیری کبی مکر و تدبیری لیر
 * مننوی * گفت تا یید خدا بودی مهان * ورته خر کوشی که باشد در جهان * خر کوش بولرله دیدی ای اولور
 بو حالت خدای تعالی نك تأیید و توفیق ایدی بو خسه جهانده بر خر کوش کیم اوله بونده تنبیه بودر که چن عاقل اولان
 کسه یادشمن ظاهر اوزره و یا عدوی باطن اوزره ظفر بولسه و او خصوصده ناسا کا تحسین و آفرین قیلسه مغرور
 اولمید و اول قوت و قدرتی کندی علم و عقلنه اسناد قیلیمه بلکه آتی تأیید الهی و توفیق ربانی یله و کندوی خر کوش
 کبی بر عاجز و ناتوان عدا ایلیمه و بولیمه دیه * مننوی * قوت بخشید دل را نور داد * نور دل مر دست و پا را زور داد *
 حق تعالی حضرت تری کر مندن بکا قوت بغسلدی و قلعه نور و بر دی کوکل نوری تحقیق دست و پا بکا قوت و زور و بر دی
 (مننوی) از بر حق میرسد تفضیلها * باز هم از حق رسد تبدیلیها * تفضیللرک جمیعسی یعنی زیاده لکار و قوت و قدرت
 و غلبه و نصرت و ظفر و فرصت و بکونه فضیللرک جمیعسی اهلنه الله تعالی قتمدن ایرشور تبدیلیلر هم کیر و حضرت
 حقدن ایرشور یعنی قوتی ضعفه و غلبه بی اتمز امه و قدرتی عجزه تبدیل ایلک کلر و هر حالای عکسنه تحویل قیلقلقلر
 هم نه حقدن یتشور که مقلب القلوب و الابصار و محول الاحوال و الافکار اول پادشاه ذوالاقتدار در * مننوی *
 حق بدور و نوبت این تأیید را می نماید اهل ظن و دید را * بو تأیید و توفیق حق تعالی حضرت تری دور و نوبتله ظن و کان
 و بصیرت و عیان اهلنه کوستر یعنی هر زمانده و هر دورده حق سبحانه و تعالی حضرت تری استدی بک بنده سنی توفیق
 و عنایتله مؤید و منصور ایلیمه و بظواهر و باطن اول مؤید اولان کسه اعدای دین اوزره غالب کلوب آنک غلبه و تسلطی
 و اکا اولان تأیید و توفیق حق سبحانه و تعالی حضرت تری اول زمانده اولان اهل ظنه و اصحاب بقینه کوستر حتی اهل
 ظن و اهل یقین یلورلر که اول کسه اول کاری مجر د کندی قوت بشریه سیله ایشلمدی بلکه اول کارلر اندن ظهوری اکا
 اللهم توفیق قیلیمه و اکا قوت و قدرت و بر مسیله ظهوره کلدی پس نوبته منسوب اولان بلکه مغرور اولان کسه لرک
 هر بر بنه علی حده خطاب ایدوب خر کوش لسانندن پند و نصیحت یورورلر (پند دادن خر کوش تحجیر انرا که بدین شاد
 مشوید (م) هین بملک نوبتی شادی مکن) ای نوبسته نوبت آزادی مکن) اکاه اول نوبته منسوب اولان ملک سیبیلله شادلق
 ایلیمه ای کسه سن نوبته بسته و مقید سن آزادلک ایلیمه ملک نوبتیدن مر اددینادر که هر کس انده قسمت اولنان قدر مناوبه
 ایلر تصرف ایدروا کتری کندی نوبتنک و نوبتنده اولان ملککنک بسته و دلخسته سی اولور بکونه کسه لر کندیلر بی
 حرواز از عزم ایلک برنده اولمز حرواز اولان کسه لر اول کساردر که ملک نوبتیدن و اکا سیر اولمقدن نجات بولرلر و حضرت
 حقل عشقنه و بنده لکنه اشتغال قیلر * مننوی * آنکه ملکش برتر از نوبت تنفند * برتر از هفت انجیمش نوبت زتند
 * اول کسه که آنک ملک کنی نوبتدن عالیت طوقر لر یعنی ترتیب ایدر لر اول کسه نك هفت انجمدن برتر نوبتن اورر لر یعنی
 انلر که بونوبته منسوب اولان ملکدن آزاد اولدیلر و احرار مر تبه سن بولدی لر اول کسه لر ملک کنی و هر مر تبه سی افلاک
 تسعه دن عالیت اولدی آنک نوبتنی سبعة سیاره دن یوقار و اورر لر و مر تبه سنی عرش اعلا یه ایرکورر لر * مننوی *
 برتر از نوبت ملوک باقیند * دور دایم روحها باساقیند * نوبتدن برتر اولر باقی ملککار در دور دایم یعنی علی الدوام
 انلر روحلری ساقی حقیقتله در لر و ساقی حقیقت انلر روحلرینه دائمی باده وحدتی و شراب حقیقتی اشراب
 ایلر بعض نسخه ده دور دایم روحها باساقیند واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی بوملوك باقیه علی الدوام روحلره ساقیلر در
 یعنی اسرار الهیه و معارف ربانیه شرابی بولرلر طایب لک روحلرینه اسقا و افاضه اید یجیدر دیمک اولور * مننوی *
 ترک این شرب اربکوی یکن دورر ز (در کئی اندر شراب خلط بوزر) برایکی کونا کر بوشرب ترک ایلیمه سن یعنی بواکل و شرب
 جسمانیه بی بر قاج کون ترک قیلیمه سن و صوم و ریاضته مشغول اولیمه سن اغزیکی جنت شرابنده ایلر سن شراب مخلدی

دهان جان ايله ساقى حقیقتدن نوش قیلرسن * منتهوی * ای شهان لستیم ما خصم برون * ماند خصمی زویر
 در اندرون * ای شاهلر بظاهرده اولان دشمنی قتل و هلاک ایلدک لیکن آندن بدتر خصم بزم دروغزده قالدیکه
 اول نفس اماره در (تفسیر رجعتنا من الجهاد الا صغر الی الجهاد الا کبر) حضرت رسول علیه السلام هر بار که
 بر غزادن کلمه لو اقامته نیت قیلسه لریور لر دیکه بز جهاد اصغر دن جهاد اکبره رجوع ایلدک کفار له مجاهده لی
 جهاد اصغر و نفس مکار له مجاهده ایتمکی و انک خلافت و عدم مقتضاسنه کیمکی جهاد اکبر تعبیر ایدر لر دی آنکچون
 عدول له زیاده عدوسی نفس در کما قال علیه السلام اعدی عدولک نفسک الی بین جنینک (پس اعدای عدوله مجاهده
 اکبر مجاهده در و افضل مجاهده دخی نفسیه و هو اسبله مجاهده قیلاندیر) کما قال علیه السلام افضل الجهاد
 ان یجاهد الرجل نفسه و هو امر واه ابن الجبار عن ابی ذر الغفاری (منتهوی) کشتن این کار عقل و هوش نیست * شیر باطن
 سحره خر * کوش نیست * بو خصمی اولدر مکلک عقل و هوشک کاری دکلدر زیر باطن شیری خر کوشک زبونی
 و مغلوبی دکلدر شیر باطندن مراد نفس اماره در و خر کوشدن مراد هر هوش جزوی صاحبیدر یعنی نفس اماره هر
 هوش جزو نیک سحره و زبونی اولر و آتی قتل ایلک هر عقله میسر کلر (می) دوزخست این نفس و دوزخ ازدهاست * کو
 بدرباهان سکر دد کم و کاست * بو نفس اماره دوزخ در و دوزخ ازدر هادر زیر اول نفس در یاز له کم و نقصان اولر اول دوزخ
 در یاز له کم اولر دیمک دخی جائز در نه کم بوییت بودر یاز له نفسک و دوزخک ناقص اولمه سنی تفسیر ایدر (منتهوی) هفت در یاز
 در آشامده نور کم تکرر دسوزش آن خلق سوز * دوزخ بدی دریایی نوش ایلر هنوز اول خلق یعنی نک حراری کم در ناقص
 اولر * کذلک نفس بدی در یاقدر ملک و دولتی بلکه سر تا سر جمیع دریا ایچنده اولان نعمت و عزتی نوش ایتسه هنوز انک
 کریمت و حراری ناقص اولر و قناعت کاوب اولدر دولته طویع (منتهوی) سنگها و کافران سنگدل) اندر آید اندرو
 زار و جمل * طاشلر و طاش کو کالو کافر لر دوزخک ایچنه زار و جمل کلور لر (منتهوی) هم نکر دد ساکن از چندین غذا *
 تا زحقی اید می اورا این ندا * دوزخ بوقدر غدا دن هم ساکن اولر و ا کافناعت کلر تا که اول دوزخه حق تعالی دن بوندا
 کله (منتهوی) سیر کشتی سیر کویدن هنوز * ایت انش ایت تابش ایت سوز * طویدکی طویدکی یعنی ممثلی و سیر
 اولدکی بوق هنوز دیه اشته سکا اشته سکا حرارت یعنی دوزخ حق تعالی به بویه جواب ویره * منتهوی * عالمی را
 لقمه کرد و در کشید * معده اش نعره زنان هل من مزید * یعنی اول دوزخ عالمی بر لقمه ایلدی و چکدی معده می هل
 من مزید نعره سن اور مجیدر (کما قال الله تعالی یوم نقول لجهنم هل امتلات) یعنی قیامت کوفی بر دوزخه دیرز
 طویدکی و نقول هل من مزید جهنم دیر که دخی زیاده واری (منتهوی) حق قدم بروی نه دار لا مکان * آنکه اوسا کن
 شود از کن فکان) پس جناب حق قدمی اول جهنمک اوزر نه قویه لا مکان عالمی دن اندنصکر مارل دوزخ ساکن اوله
 امر و قبول عالمی دن یعنی حقا ارادت کلیه سندن و در حال بلا مهله جهنم اطاعت و امتثال ایلدک سندن ساکن
 اوله قط قط دیه کاروی عن انس اتفاقا علی الروایه عنه قال علیه السلام لا تزال جهنم تقول هل من مزید حتی یضع الجبار
 فیها قدمه فتقول قط و عزتک فیزوی بعضها الی بعض قدم متشابهاتند در سلفک مذهبی توقف و تسلیم و خلفک
 مذهبی تأویل و تکلم در پس تأویلنده و جوه چوقدر امانند اهل التحقیق مقبول اولان وجهلر بونلدر که قدم بعض
 مخلوق خدا نک اسمی اوله و قدم ده کی ضمیر او مخلوق معلومه راجع اوله و یا خود قدمدن مراد نبیا و اولیا اوله و جبار
 اضافتی مجرد تعظیم و تشریف ایچوندر نه کم حضرت مریمه نافخ جبریل امین ایکن جناب حق نفخی کندی نفسنه
 اضافت ایدوب (و تفخفا فیه من روحنا) بیوردی و بوجهی ابن ملک دخی و الاستعارة الجماعه من الناس غیر بعیده
 دیمکله جائز کور و مولانا جامی بو حدیثک شرحنده بویایه مناسب دیر که اکثر کار له اصطلاحنده قدم جبار انسان
 کامله اطلاق اولر و شوملا بیه ایلد که قدم آخر اعضای انسان در و انسان دخی من حیث نشأتهم العنصریه آخر جمیع
 خلق جهاندر (کما قال علیه السلام خلق الله آدم بعد العصر فی یوم الجمعة آخر الخلق فی آخر ساعة من ساعات الجمعة
 پس مشابیهت مابولند یعنی چون بوجهتدن بونلر قدم جبار دینسه قابلدر پس بر خوای حدیث نقول جهنم
 یوم القیمه جزیا مؤمن فان تورک اطفأ ناری نور مؤمنله نار و انهاب جهنم منطقی و من دفع اولی و لیجی انوار انبیا
 و اولیا ایلد منطقی و منجمد اولی بطریق الاولی و مضطرب اولوب بعضی بعضسنه ضم و جمع اولی بسبیل الاخری در
 نه کم نفس انسانی دخی جهنمدن بر جزو در اول وقتده کم جناب حق انلر قدم صدق و ارشاد فی نفوس انسانیه دن
 بر نفسک اوزر نه وضع ایلیه سورت و کریمت نفسانیه سی منطقی اولور و حرص و شره کیدوب آ زغدا ه قط قط دیوب
 قناعت قیلور * منتهوی * چونکه جزو دوزخست این نفس ما * طبع کل دارد همیشه جزوها * چونکه بوزم نفس
 دوزخک جزویدر جزو لر خود دایم کلک طبع و خوینی طو تر پس معلوم اولدیکه نفس اماره صفت مذکوره واصل

من اجد دوزخ کبیر زیر اهر جزو بهر حال کندی کانک خوی و طبیعتن طور * مثنوی * این قدم حق را بود کورا کشد
غیر حق خود که کان او کشد * در کان نهند الا تیر راست * این کان را باز کون کز تیر هاست * راست شو چون تیر واره
از کان (کز کان جز راست نجهد بی کان * یعنی بود دوزخ قهر اید بجای قدم حق مخصوص اولدیکه اول نفس اماره بی دخی
اولدر اول نفس کاننی الله دن غیری خود کیم چکر نفس کاننی چکمک انک اوزرینه غالب وقادر اولمقدن کایه در
زیر این اناس مشهور مثلدر که فلان کسد فلانک ایی چکه من دیر لر و بونی عدم قدر تدن وقادر اولمقدن کایه ایدر لر
پس بر کسه بر کسه فلانک این چکمک اکانا غالب وقادر اولمقدن کایه اولور پس نفس کاننی مناسبتیه نفس کاننن
خلاص اولوب هدف مقصوده وارن و یولندن صابوب نشانندن کیر و فلان کس لری تیر راست و تیر کز تمثیل ایدوب
یورر لر که ای سالک کانه قوم لر الا تیر راستی بویته ذکر ملزوم اراده لازم وارد که اول تیر کانه قومه سی ذکر اولوب
اندن خلاص اولوب نشانه آتوب واصل اولسی مراد اولمقدن پس معنی ای سالک کان نفسدن خلاص اولتی ایچون
و هدف مقصوده وصول بولتی ایچون قونمز الا مستقیم و راست اولان تیر و بوی کان نفسک معکوس واکری اولقاری
وارد که بونلر هدف مقصوده وارن لر بلکه کیمی منبر اولور و کیمی ملحد اولور و کیمی کیر و قالور بومعنا به مصرع بالا التزام
دالات قیلور بوقاعده معلومک اولدیه سندخی اوق کبی طوغری و مستقیم اول و فاستقیم کما امرت فحوا سنجه امر
اولند بغل اوزره عمل قیل تا کان نفس اماره دن خلاص اوله سن کاننن راست اولمین اوق صبحره یوب خلاص اولمز
بی کان انکچون حضرت نبی علیه السلام حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه بود عای بو کونه تعلیم
ایدوب یورر دیکه یا علی قل اللهم اهدنی و سددنی و اذکر بالسداد سداد السهم یعنی دیکه یارب بکا هدایت ایل و بی
سدد قیل و خاطر کده ذکر ایل اول دم اوق سدادنه مشابه سدادیکه تا مراده اصابت ایدن لر دن ارله سن * مثنوی
چونکه واکشتم زیکار برون * روی آوردم به یکار درون * چونکه ظاهری خصمک جنکندن رجوع و فراغت
ایلدیم پس شمدی درونی خصمک جنکند توجه ایلدیم * مثنوی * قدر جعنا من جهاد الا صغیرم * یانی اندر جهاد
اکبریم * بر شول کسلر که تحقیقا جهاد اصغر دن یعنی کفار له مجاهده ایتمکدن رجوع ایلدک و حضرت
نبی ایل جهاد اکبره بز یعنی نفس هوا سیله مجاهده قیلقدیم * مثنوی * قوت از حق خواهم و توفیق و لاف *
تابسوزن برکنم این کوه قاف * نفس اوزره غلبه قیلقدیم قوت و توفیق و لاف حقندن استرم لافدن مراد نفس اوزره
غالب اولدم و آتی مغلوب و مقهور قیلدم دیوسو بلکدر یعنی نفس اوزره غالب اولمقدیم قوتی و توفیقی حقندن استرم
و اکانا غالب اولدم وانی مغلوب و مقهور قیلدم دیو خلقه سوز سوبلکی دخی اللهندن استرم تا بکوه قافی برندن ایکنه ایل
قوپرم کوه قافی برندن ایکنه ایل قوپرم دیکنه تبیه بودر که نفس اماره بی جمیع صفت ذمییه سیله برندن
قوپرم قافی سوزنله برندن قوپرم قدر اصعب و اشدر و انک بر صفتنی قلع ایلک ایکنه ایل طاعلری برندن
قوپرم قدن اعسر و طاعلری برندن قوپرم قانک است ايسردر (ولهذا قال ابو هاشم قلع الجبال بالا بر ايسر من قلع
صفة الکبر * مثنوی * سهل شیری دانکه صفها بشکند * شیر است انکه خود را بشکند * سهل و بی اعتبار بیل اول
بر شیریکه جنکده صفر صر شیری الحقیقه اولدر که اول کسه کند و بی صری یعنی اول کسه که کند و بی و هواسنی کسر ایلر
و نفسنه غالب اولوب آتی مقهور و مغلوب ایلر بهلوان و دلیر اول کسد در یوخسه صفر صرین و آدم لرین کسه دکلر قال
عليه السلام ليس شديد بالصرة انما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب (م) در بیان این شویک قصه) تباری از سر
کفتم قصه) بونک یاتنده بر قصه اشت یعنی صفر صرین شیر سهل و حقیر و کند و بی صرین فی الحقیقه شیر و دلیر اولد یعنی
مفهومک یاتنده بر قصه رعنا کوش ایله تا بوقصه سبیل بنم کلامک سرندن بر حصه اله سن اول قصه بودر (اسدن
رسول روم تا امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه و دیدن او کرامات عمر رضی الله عنه (مثنوی) تا عمر آمد ز قیصر یک رسول
در مدینه از یابان نغول * تا حضرت عمر رضی الله عنه قیصر دن بر رسول کلدی بعض نسخه ده با واقع اولمشدر یعنی
مدینه ده حضرت عمره قیصر رومدن بر رسول کلدی بعید و دور یابانن * مثنوی * کفتم کوقصر خلیفه ای حشم
تا من اسب و رخت را انجا کشم * اول رسول مدینه تک خلقنه دیدی ای حشم خلیفه تک قصری قنی تا بن اسب
و رخت و اسبابی اورا به حکم (مثنوی) قوم گفتندش که اورا قیصر نیست * مر عمر را قیصر جان روشنیست) اول قوم اکا
دیدلر که ایل قصری بوقدر محققا حضرت عمره قصر و شالغه منسوب جاندر سا ترا میر لر دنیا تعمیر نه بذل عمر و همت
ایلدیلر سه حضرت عمر جان و جنان عمارتیه بذل عمر و همت ایلوب خانه جانی تعمیر و قصر جنانی تویر ایلشدر
دیدیلر (مثنوی) گرچه از میری ورا آوازه ایست * همچو درویشان مر اورا کازه ایست * اگر چه میر کندن
و اکدن اول عمر ایچون بر آوازه وارد دروین الناس امیر و حاکم اولمغله مشهور و نامدار در لیکن آنک درویش لر کبی برحقیر

خانه سی وارد رکاز حقیر و کوچک او دیر لرزه منوی) ای برادر چون بینی قصر او) چونکه در چشم دلت رست موی
 اهل مدینه اول رسوله ایندی برای برادر سن آنک قصر فی نیجه کور رسن چونکه سنک چشم دلکده موی
 بشدر بویتلر حضرت عمر رضی الله عنہن قصر جان و جنائی کور رسن و آنک مراتب عالیہ و مقامات سامیہ سنہ
 نظری کور رسن کس لره حضرت مولانا نالساندن اولسه دخی لایق و جائز در اول چشم دلده بتن موی دن مراد هوا و هوس
 موی از باق محله انسیدر تنه کم هر کرا هست از هوسها جان باله مصر عنده از لان هوسلر بو چشم دلده بتن موی و عالی
 سین و مفسر اولور * منوی * چشم دل از سو و علت باله آر * وانکه آن دیدار قصرش چشم دار * ای برادر قلبک
 کوزنی موی دن و علتدن باله کتوری یعنی بصیر بصیرت کی عیوب و علل دن باله اولتی مرتبه سنہ بتوراند نص کره آنک
 قصر معنوی سنک دیدار رخسار نه کوز طون و امیدایت مادامکه بصیر بصیرت موی عیوب و علل دن عاری اولیده آنک
 قصور جانی مشاهده ایلکده قصور دن خالی اولر پس بوقصور معنوی نه و ایوان روحانیتک رؤیتنه یول نه اید و کی
 بویتله اشارت ایدوب یورر لر * منوی * هر که راهست از هوسها جان باله * زود بیند حضرت و ایوان باله *
 هر کیم که هوسلر دن جانی باله اولدی علی الفور اول کسه حضرت حق و ایوان پاک کورر (منوی) چون محج باله شد
 زین نارودود * هر یکار و کرد وجه الله بود * چونکم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم بونارودوددن باله
 اولدی ناردن مراد نار غضب و شهوت و دوددن مراد کثافت و کدورت بشریتد یعنی چونکم حضرت رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم بونار غضب و شهوت و دخان کدورت بشریتدن طاهر اولدی بر موجب (فایما قولوا فم وجه الله)
 هر قنده که توجه ایلدی وجه الله ایدی پس شول کسه لره که نارودود نفسانیدن خلاص اوله لرو کثافت و کدورت بشریتدن
 فور تلوپ صفوت بوله لرو رات مرتبه سنه و اصل اولوب اول حضرتک هر شیده وجه حق مشاهده ایلدی کی
 کبی انلردخی مشاهده ایدر لر (ما رأیت شیاً الا رأیت الله فیہ) دینلر بوشاهده یه ابرن ارلردن * بیت * جهان
 مرآت حسن شاهد ماست * قشاهد وجه فی کل ذرات (منوی) چون رفیق و سوسه بدخواه را * کی بدانی
 ثم وجه الله را * ای چشم دلی موی هوا و هوسلر دن باله اولین کسه چونکم سن بدخواه از لان و سوسه به رفیقسن بودخی
 جائز در چونکم سن بدخواهک و سوسه سنه رفیقسن بدخواه دن مراد شیطان اولور یعنی چونکم سن ابلیس ملعونک
 و سوسه سنه همراه و جلیس اوله سن ثم وجه اللهی چن یلور سن و هر شیده وجه حقیقی طاهر اولدیغنه نو جهله یول
 یولور سن (منوی) هر که راباشد ز سینه فتح باب * از هر ذره بیند آفتاب * هر شول کسه به که سینه سنن فتح باب اوله
 یعنی هر شول طالبه که قلبندن کشف الهی حاصل اوله و بصیرتی کشاده اولوب نور حقله نظر قله اول کسه در ذره دن
 آفتاب حقیقی کورر (منوی) حق بدیدست از میان دیگران * همچو ماه اندر میان اختران * غیر لرل اور تاسندن
 حضرت حق بدید و ظاهر در اختر لرل اور تاسنده ماه پیدا و آشکاره اولدیغی کی خفاسی کمال ظهور ندر اعل حقه
 حق پیدا و ظاهر خلق غائب و مستور در و اهل خلقه خلق ظاهر و پیدا و حق غائب و خفیدر (منوی) دو سیر انکشت
 بر دو چشم نه) * بی بینی از جهان انصاف ده) ایکی بر مغک او جنی کوز لر یکک اوزر نه قوجهان دن هیچ کورر رسین
 انصاف و بر یعنی انصاف بودر که جهان دن هیچ بر شئی کوره مر سن (منوی) کره بینی این جهان معدوم نیست *
 عیب جز انکشت نفس شوم نیست * ایکی بر مغکی کوز لرل اوزر نه قود یغک تقدیر جهه اگر کورر مسک بوجهان
 فی الحقیقه معدوم دکلدیر معنی مجرد سنک کوز لرل مستور اولوب بوجهانی کورر مدیک کردن بوجهانک معدوم اولسی
 لازم کلز بلکه بوجهان موجود و ظاهر در سن اندن کوز یومش اولور سن کذلک جهان حقیقت بوجهان دن دخی
 اظهر و روشنتر در کربن اول اظهر اولان جهان حقیقی بی نیچون کوره مر م دیر سنک عیب شوم نفسک بر مغندن غیری
 دکلدیر یعنی نفس خبیث و شوم بصیر بصیرت اوزر نه وضع اولش و آتی پوشیده قیلمش انکشت کبیدر ظاهر اولان جهان
 حقیقی کورر مکه سبب اولدر و عیب و قیاحت چشم دله برقی کبی اولان نفسکدر (منوی) تو چشم انکشت را بردار
 هین * وانکه هائی هر چه میخواهی بین * سن کوز کردن بر مغکی قالدر اگاه اول یعنی قلبک کوزندن برقی کبی اولان
 نفس شومکی رفع ایلد و آنک آرزو و مراد اتنی اگاه اولوب درونکدن دفع ایلد و آنک نص کره شر نه استرسک کورر مراد اولدر که
 بصیر بصیرتدن غشاوه غفلتی و مانع مشاهده رؤیت اولان حجابی از ایلد تا حقیقت حاله واقف اوله سن و اهل بصیرتک
 کورر دیکنی سن دخی مشاهده قیله سن دیمک اولور (منوی) نوح را گفتند امت کو ثواب * گفت اوزان سوی
 و استغشوائیاب * بویت شریف سورۃ فوحده اولان بوایتدن مقتبیدر (و انی کلمادعوتهم) حضرت حق جل و علا
 لسان نوح نبیدن علی طریق الحکایه بوایتی نقل یورر لر و انی شحقیقین کلماهر بار که دعوتهم بوقومی دعوت ایلدم
 توحید حقیقی و ایمان عیان جاتنه (لتغفر لهم) تابوتلری ایمان سبیله مغفرت ایده سن (جعلوا اصابعهم فی آذانهم) بونلر

اصبعی اذن نرند قید یاری معنی سحر فی سدا یلدی استماع دعوتدن (واستغشوا ثیابهم) غشاوره و غطا قیلوب پورند یلد
ثیاب یاری بنم دعوتدن فرط کراهندن (قال القاشانی) فتروا بایده انهم والتحفوا بم الشدة میلهم الیها ونعاقهم بها
(واصروا) ای اکبروا علی الکفر والمعاصی (واستکبروا استکبارا) یعنی معاصی به مکب اولوب دعوتدن استکبار یلد یلد
معنای بیت حضرت نوحه امتی دید یاری بزمه موعود اولان ثواب نوح دخی دید یکه اول طرفدن که استغشای ثیاب
ایلد یکنز آنکچون کورمن سکن حضرت خداوند کاردخی سیورر که ای هوای هوا جس شهواته محجب وای غشاوره
علا یق وعوائق بدله مستتر سن ذات وصفات حتی نیجه مشاهده ایدرسن که دیده سر یرتن حجاب غفلتدن کشاده
وبصر بصیرتک عمای شهوتدن آزاده اولیه پس چشم جان کور و کوش جنان مستور اولدیغندن شهود جمال حقندن
دور اولد یکنز (منوی) روو سردر جامه های پیچیده اید * لاجرم با دیده و با دیده اید * ای ثم وجه الله سرندن غافل اولنلر
باشکزی ریز کزی جامه لریکنزه صار مشسز یعنی وجه باطنکزی و سر جانکزی طبیعت جسمائیت جامه لرینه پیچیده
قیامشسز لاجرم کوز ایله سر کور مشسز یعنی سر لندخی چشم باطنکزی واردر و ایله کن حجاب بدینه ایله محجوب
و مستور اولدیغندن وجه باقی کور مشسز و بواجلندن جمال حقیقی هر شیئده مشاهده قیامشسز * منوی *

آدمی دیدست و باقی پوستست * دیده آنست آنکه دید دوستست * آدمی فی الحقیقه دیده در و باقی پوست در یعنی انسان
بصره منزله سنده در باقی اشیا و اعضا پوست کبیده رسته کم مردمک چشمه انسان العین دیر لر دخی انسان دید کلری
باقی اشیا به نسبت انسان العین منزله سنده اولدیغی اعتبارله در ازل نسنه که دوستی کورمکدر کورمک اودر پس انسان
دوستی کورمکدر دیمکی مستلزم اولور زیر آدم دیده در و دیده دخی دوستی کورمکدر دوستی کورمین دیده اولمز و دیده
می تبه سنده ابرمین آدم اولمز دیمکی اشعار قیلور و بوند ه بوجه آخر دخی جائز اولور فی الحقیقه آدمی چشمدر و باقیسی
پوستدر کورمک اودر که دوستی کورمکدر دوستی کورمین کوز فی الحقیقه کوز اولمز پس دوستی کورمین آدم انسان اولمز
و انسان العین می تبه سن بولمز دیمک اولور * می * چونکه دید دوست نبود کوربه * دوست کوز باقی نباشد دوربه * چونکم
بر دیده دوستی کورمک اولیه کور اولمز یکدر دوست که اول باقی اولیه دور اولمز یکدر زیر اقلان اولان محبوب دوستلغه
لا یقی ذکر مع الاختیار باقی اولیان محبوبندن مفارقت اولمز سه بالضروری مفارقت خود مقرر در بواجلندن باقی اولیان
دوستلندن مع الاختیار دور اولوب باقی اولنه کولکل بعلق لازم و واجب اولمشدر (منوی) چون رسول روم این الفاظ تر
در سماع آورد شده مشتاقتر * چونکه قیصر رومک رسولی بو ترو تازة الفاظی اهل مدینه دن سماعه کتوردی یعنی گوشه
یتوردی حضرت عمر رضی الله عنہی کورمکه مشتاق اولدی (منوی) دیده را برجستن عمر کاشت (رخت را واسپرا
ضایع گذاشت * کوزنی حضرت عمر رضی الله عنہک جست وجویی اوزره حواله قیلدی اسبابنی و آتی ضایع قودی
یعنی اسباب واسپنی یوردی و فراغت قیلدی * منوی * هر طرف اندر پی ان مرد کار * می شدی پرسان اود دیوانه وار
اول مرد کار یک ایزنده و اثرنده هر طرفدار رسول روم دیوانه کبی پرسان اولور دی بونده بو معنی دخی جائزدر که پرسان
اولفظنه مضاف اولد و اولفظنی حضرت عمره عاقله مصرع اولده اولان ان لفظی دخی اکا عاقله اوله و مرد کاردن مراد
رسول روم اوله بوقتدیر اوزره معنی بویه دیمک اولور که مرد کار اولان رسول اول حضرت عمر یبنده هر طرفه انک پرسانی
اولور دی مجنون کبی * منوی * کین چنین مردی بود اندر جهان * و از جهان مانند جان باشد نهان * اول
رسول روم تعبیر کند و سنده بویه دید یکه جهان ایچره بونک کبی بر مراد اوله و جهانندن اول مرد جان کبی نهان اوله یعنی
بویه مد بربر عالم و جان کبی حیات بخش بنی آدم بوجهان ایچره بر مراد صاحب علم اوله مع هذا بوجهان اهلندن
ینه نهان اوله بومر به شهرت و نباهتله اختفا عجبدر دیوب انک طلبنده اولدی * منوی) جست اورا تاش چون
بنده بود * لاجرم جوی بنده یا بنده بود * پس اول رسول روم آتی جست و جوابلدی تا اکابنده کبی اوله لاجرم طلب
ایدیجی مطلوبنی بولوی اولور) کما قال علیه السلام من طلب وجد وجد * منوی * دید اعرابی زنی اوراد خیل * گفت
عمر اینک زیر آن فخیل * بر اعرابی عورت اول رسولی دخیل کوردی اعرابی شهر دمساکن اولمین بادیه و قری عربلر نه
دیر لر دخیل صکره دن کلوب بر قومه داخل اولان کیسه به دیر لر یعنی بادیه و قرا دمساکن اولان عربلر دن برخاتون اول
رسولی غریب کوروب فرستله انک طالب حضرت عمر اید و کفی یلوب اکادیدی اشته عمر اول خرما آغا جنگل التنده در
(منوی) زیر خرما بن زخلفان او جدا * زیر سایه خفته بین سایه خدا * اول حضرت عمر خلا یقندن جدا خرما آغا جنگل
التنده در خدای تعالی نیک ظنی سایه نخل التنده یا تمش کوردیدی (باقی رسول روم امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه
زیر درخت خفته (منوی) آمد او انجا و از دور ایستاد * مر عمر اید و در لر زو افتاد * رسول روم اول بره کلدی ابراقدن
آباغ اوزره طوردی حضرت عمر رضی الله عنہی کوردی و در مکه دوشدی * منوی * شیبی زان خفته آمد بر رسول

حالتی خوش کرد بر جانش نزل * رسول روم اول خفته اولان حضرت عمر دن بر هیبت کلدی برخوش حالت انک جانی
اوزره نزل ایلدی * مثنوی * مهر و هیبت هست ضدهم ذکر * این دو ضد را دید جمع اندر جکر * شجبت و هیبت بری
برینک ضدیدر اما رسول روم بوا یکی ضدی جکر ندیده جمع اولمش کوردی (مثنوی) گفت با خود من شهنشاه دیدم *
پیش سلطانان مد و بگزیده ام * رسول روم چونکم بوهیبت و عظمتی کند یسندده کوردی کندی به دیدی
بن پادشاهلر کورمش سلطانلر قنده اولدو مقبول و گزیده او شلم (مثنوی) از شما هم هیبت و ترسی نبود * هیبت این مرد
هوشم را بود * پادشاهلر دن بکابر خوف و هیبت اولدی اما بومردک هیبتی بنم عقل و هوشمی قایدی (م)ی) رفته ام
دریشه شیر و پلنگ (روی من زیشان نکر داند رنگ * شیر و پلنگ اولان یشه به کشمش بنم یوزم انلر دن رنگی دوندردی
(مثنوی) بس شدستم در مصاف و کارزار * همچو شایران دم که باشد کارزار * چونکم مصاف و کارزار ده شیر کی
اولدم اولدمکه کارزار اوله و اول وقتده که عمل دشوار اوله یعنی کار دشوار اولدینی دمه شیر کی بن چوق صفرده
و جنسکارده اولدم * مثنوی * بس که خوردم بس زدم زخم کران * دل قوی تر بوده ام از دیگران * زیاده زخم ییدم
و چوق زخم کران اوردم اول حالده غیر یار دن دل قوی تراولمش (مثنوی) بی سلاح این مرد خفته بر زمین * من بهفت
اندام لرزان چیست این * بومردم در محلا حسرت را اوزره یاوب اریومش بنیدی انداملر در تحجیم بونه حالتدر * مثنوی *
هیبت حقست این از خلق نیست * هیبت این مرد صاحب دل نیست * بوهیبت حقست هیبتیست در خلق دن دکلر
زیرا خلق هیبتی کرار امر ارا کورمش دیدی بوساحب دل نیست * هیبتی دکلر زیر ادا لوقوش اولان درویشلر
بومر تبه هیبتی اولمزدیدی (مثنوی) هر که ترسید از حق و تقوی کرید (ترسدا زوی جن و انس و هر که دید) بویست حضرت
مولانا قدس الله سره العزیز لساندن خائف اولمزلر و زهد و تقوی اختیار قیلنلر عظم شانی بیان ایچون واقع اولمشدر
بیورلر که در شول کسه که الله دن قورقدی و تقوی اختیار ایلدی تقوی نلک ادنی مرتبه سی شلر خفی و جلیدن پر هیز
واوسط مرتبه سی جمیع محرمات و مشتهیات دن پر هیز و اعلام مرتبه سی جمیع ماسوی الله دن پر هیز ایلکدر بر کسه که
الله دن قورقسه و بومر اتب ثلاثه اوزره متقی و پر هیز کار اولسه اندن قورقرجن و انس و هر کیم که آنی کوردی تنه کم
بو حدیثده واقع اولدی من خاف الله خاف کل شیئ منه و فی روایه آخری من خاف الله یخوف الخلق منه و من خاف الخلق
یخوفه من الخلق (م)ی) اندرین فکر تبحر دست بست (بعد یک ساعت عمر از خواب جست) بوفکر ترده رسول روم
حرمت و ادب لهال بغلیدی و حضرت عمر رضی الله عنه تعظیما خضوع و خشوع ابله قایم طور دی بر ساعتد نصکره
حضرت عمر رضی الله عنه خوابدن بچهره دی او توردی (سلام کردن رسول روم بامیر المؤمنین عمر رضی الله عنه * م)ی
کرد خدمت مر عمر را و سلام (گفت پیغمبر سلام الله کلام) رسول روم حضرت عمر رضی الله عنه خدمت و تعظیم و سلام
ایلدی پیغمبر علیه السلام اول سلام اند نصکره کلام دیدی کما قال علیه السلام السلام قبل الکلام و فی روایه آخری
السلام ثم الکلام رواه الترمذی عن جابر (مثنوی) بس علیکش گفت اورا پیش خواند * ایمنش کرد و پیش خود نشاند
السلام تطوع و الرد فریضه حدیثک مقتضا سنجه پس حضرت عمر علیه السلام دیورد سلام ایلدیوب اول رسول رومی
اوکنه او قودی حضرت عمر رضی الله عنه آنی خوف دن ایمن ایلدی و کندینک حضور ندما و نور تدی * مثنوی *
لا تخافوا هست نزل خائفان * هست در خور از برای خائفان * خایفان نزل لا تخافوا اولدی یعنی الله دن قورقی
کسه لک ما حضر طعمای قورغلند و امین قیلدی اولدی ته کم ربوبیت حقه اقرار ایلدوب استقامت ایلن خایفان ایچون
ملائکه عند الموت و با عند البعث و الحشر نزل ایلدوب انلر لا تخافوا ولا تحزنوا دیلر (کما قال الله تعالی ان الذین قالوا ربنا
الله ثم استقاموا تنزل علیهم الملائکه ان لا تخافوا ولا تحزنوا و ابشروا بالجنة الی کنتم توعدون) زیرا لایق اولدی خایفدن
اوتری اول لا تخافوا نزلی (م)ی) هر که ترسد مر و رایمن کنند * مر دل ترسند راسا کن کنند * هر کیمکه الله دن قورقه
تحقیقه آنی ایمن ایلر تحقیقه کا خوف ایدیمینک کوکلی ساکن و متسللی ایلر * مثنوی * آنکه خوفش نیست چون
کوی مترس * درس چه دهی نیست او محتاج درس * اول کسه که انک خوفی بوقدر کا خوف ابله نیجه دیر سن یعنی
دیمر سن اکا درس نه و بررسن او خود درسه محتاج دکلر یعنی حکمت بالغه الهیه بونک اوزر یشه جاریه در که
امین اولتی قورقودر و نایف اولنی امین ایدر و هر کس نیه محتاج ایسه انک حاجتی اکا سوق ایدر محتاج اولن
کسه به برشی و برملک حکمته مناسب دکلر * مثنوی * آن دل از جارقته راداشاد کرد * خاطر و برانش را آباد کرد *
حضرت عمر اول کوکلی برندن کتشی دلشاد ایلدی انک ویران خاطر فی آباد ایلدی * مثنوی (بعد از ان گفتش سخنهای
دقیق * و ز صفت بالحق نعم الرفیق * اند نصکره حضرت عمر رضی الله عنه رسول روم اسرار الهیه دن دقیق
و خفی سوزلردیدی و نعم الرفیق اولان حق تعالی نلک بال و بی نظیر صفتلر دن دیدی رفیق رفیق در رفیق غنک ضدیدر

و حق تعالی رفعت اید بجهت رکاء و ال علیه السلام ان الله رفیق بحب الرفق رفیع بولد اش و صاحب از لوق دخی جائز در که
وهو معکم اینی کنتم یوردی (مثنوی) و ز نواز شمای حق بدال را به تا بد اندازم م رحل را به و دخی حق تعالی نیک
ابداله اولان نواز شمرندن سویلدی یعنی حق تعالی نیک اولیا به اولان احسان نردن ا کا نقل ایدری تا اول رسول روم مقام
و حال یله که عند الاویام مقام ندر و حال ندر مایه لمرنی تمیز قیل به پس م و حالک مایینی تمیز ایلکه شروع ایدوب یوردر
(مثنوی) حال چون جلوه ست زان زیبا عروس * وین مقام آن خلوت آمد با عروس (حال بلا عمل ولا کسب قلبه کلان
حالت دیر لر که صفت نفسانیه نک ظهور ایل سیله زائل اوله مثل بسط کبی و قبض کبی و صحو کبی و محو کبی و محبت کبی
و شوق کبی پس یوردر حال فی المثل اول زیبا عروسدن جلوه کید در و بو عند المناسیح اولان مقام عروس له اولان خلوت
کدی یعنی صاحب مقام اولدر که منبع حال اولان ذوق و تجلی اتم ملک کی اوله صاحب حال اولان انجیق اول ذوق
تجلی بی بعض اوقات ده مشاهده قیل (مثنوی) جلوه بیند شاه و غیر شاه نیز * وقت خلوت نیست جز شاه عزیز * جلوه بی
شاه و شاهک غیر بی دخی کور و بو خصوصه تفاسوت یوقدر اما عروس له خلوت و قی عزیز شاهدن غیر یوقدر پس
اصحاب مقام عروس له خلوت ده اولان شاه کبی و اصحاب حال عروسک جلوه سنی مشاهده ایلین خلایق کید در پس
مایند نردن عموم و خصوص وارد کل اصحاب مقام اصحاب حال در بغیر عکس (مثنوی) جلوه کرده خاص و عام تر اعر و س
خلوت اندر شاه باشد با عروس * عروس خاصه و عام له جلوه ایلشدر لیکن خلوت ده عروس له انجیق شاه اولور عروسدن
مراد محبوبه حقیقت در که عوام و خواصه تجلی ایلشدر ولیکن خلوتخانه و حدت ده اتم وصالته همیشه محرم اولر
اصحاب مقامات در (مثنوی) هست بسیار اهل حال از صوفیان * نادرست اهل مقام اندر میان * اهل حال صوفی لردن
چو قدر که تلویذ ناندن خالی دکل در لیکن صوفی لر ایلچنده صاحب تمکین اولان اهل حال از در حال و مقامی مناسبه
بیان ایلد کد نص کره نه قصه به رجوع ایدوب یوردر (مثنوی) از منازل های جانش یاد داد (و ز سفر های روانش یاد داد
حضرت عمر چنان منزل لردن اکایا و بردی و مراتب روحانیه بی ذکر قیلدی و روح روانک سفر لردن اول رسول روم یاد
و بردی و خبر ایر کوردی * مثنوی * وز زمانی کز زبان حالی بدست * و ز مقام قدس کاجلالی بدست * و بر زماندن
سویلد بیکه زماندن خالی اولشدر مراد الله له اولان و قدر که انده صباح و مساور زمان و مکان اولمز و شول مقام قدسدن
یاد و بردیکه اجلا له مقسوب اولشدر مقام قدسدن مراد مرتبه احدیت در شائبه کثرتدن و مزاجه اغیار و سوادن
باله و مقدس در و بومی به لر زیاده اجلال و اعظمه منسوب اولشدر * مثنوی * و ز هوای کاندر و سیر غ روح * پیش
ازین دیدست پر از فتوح * دخی شول بر هوادن خبر و بردیکه اول هواده سیر غ روح بو عالمه کلمزدن اول و بو
نشئه عنصریه ده تدبیر قیلزدن اقدام پر از فتوح کورمش ایدی یعنی دخی شول عالم ارواحک هوا و فضا سندن
سویلد بیکه بو عالم جسده کلزدن اول روح سیر غی اول عالمه فیوضات الهی و فتوحات ربانی کوردهش بی پر و بال اول
عالمه نیچه مدت پر از قیلشدی (مثنوی) هر یکی پر از شاز افاق پیش * و ز امید و نهمت مشتاق پیش * اول هواده
سیر غ روحک هر پر و بازی آفاقدن زیاده ایدی و مشتاقک امید و حرصندن زیاده ایدی روحک هر پر و بازی اول عالمه
آفاقدن زیاده اولسی بو وجه له در که بو آفاق محسوس و محدود در اول عالم معقول و نامحدود در و بو آفاق اول عالمه نسبت
صحراده بر بیضه قدر در پس معقول و نامحدود اولان روحک پر و بازی محدود اولان آفاقدن زیاده اولور و مشتاق اولان
کسسه نک حرص و رجاستندن دخی زیاده اولور و روحدن مراد بونده کامل اولنلر روحی اولور ناقص اولان عوامک
روح جزیری آفاقدن زیاده پر وازه قادر اولمز * مثنوی) چون عمر اغیار و رور ایا ریافت * جان اور اطالب اسر اریافت
چونکم حضرت عمر اغیار و زو اولان رسول روحی یار بولدی اتم جانی اسر الهمیه به طالب و راغب بولدی * مثنوی *
شیخ کامل بود و طالب مشتهی * مر دچاپک بود و مر کب در کبھی * شیخ کامل و طالب مشتهی ایدی مر دچاپک
و مر کب در کبھی ایدی مر کب در کاهه منسوب مر کب ایدی دیمکدن مراد تسد و حرون و بیگانه دکل بلکه حاضر
و مهبیا و علم ایدی و مر دایس چاپک و فارس ایدی دیمک اولور مر دچاپکدن مراد حضرت عمر رضی الله عنه و مر کب
در کبیدن مراد رسول روم اولور و بو معنی حضرت عمرک میدان تربیه و ارشاد ده زیاده کامل و استاد اولدیغندن عبارت
اولور و رسول رومک قبول تربیه ایلکده و غایت مستعد و قابل اولمسنی کتایه قیلور و فی الحقیقه طریق الهیده بر مرشد
کامل نیچه ایام و شهر و خدمت و ملازمت ایلوب تعب و زحمت چکمک هر کسه لازم و واجب اولنلردن دکل در زیر
بعض قابل و مستعد کسه لر اولور که نامستعد اولان کسه لرک نیچه سال و ایامده تحصیل ایلدیکی مرتبه بی اول قابل
و مستعد اولان مرشد کاملدن برانده حاصل ایلر (م) دید آن مرشد که اور ارشاد داشت (تختم بال اندر زمین پال کاشت
اول مرشد کوردیکه اول رسول روم ارشاد طوتدی لاجرم پال تخمی پال یرما کدی یعنی اتم پال و قابل اولان زمین

وجوده بالاولان تخم یقینی و بذرا سراردینی اگدی دیمک اولور (سوال کردن رسول روم از امیرالمؤمنین عمر رضی الله عنه
 مثنوی) مرد که منش ای امیرالمؤمنین (جان ز بالا چون در آمد در زمین * اول مرد حضرت عمر رضی الله عنه دید که
 ای امیرالمؤمنین جان عالم بالادن زمینه نیجه کلدی (م) مرغ بی اندازه چون شد در قصص) گفت حق بر جان فسون
 خواند و قصص * جانکه نفس الامر ده اندازه و قیاسه صغیردی بی اندازه اولان مرغ قصص ته نیجه کلدی و بویه جای
 مضیقده نه وجهله قرار یبندی حضرت عمرا کاندیدی حق تعالی حضرت تری جان اوزره افسون و قصص معنوی و علم
 اوقودی اول فسون و قصص معنویدن مراد حق تعالی که روح عالم جسده کلک ییچون و انده الفت و قرار قلیق ایچون
 و پردیکی شوق و محبت و میل و رغبتدر (مثنوی) بر عدمها کان ندارد چشم و گوش * چون فسون خواند همی آمد
 بجوش * عدم اوزره که اول عدم کوز و قولق طوغز حق تعالی حضرت تری چونکه افسون اوقویه اول عدم هر همیشه
 جوشه و وجوده کلور لر عدملردن مراد بونده ارا حدر که عالم اشباحه نسبتله عدملردن بوخسه عدم مطلق دکلدن چونکم
 ظاهر اچشم و گوش طوتمیان ارواحه حق تعالی فسونلر اقیه یعنی انلرله ظهور و خروجه ارادت الهیه تعلق قیلله
 و انلرله عالم اشباحه کلمنی انلرله ملهم اوله در حال جوشه کلور لر ظهور و خروجه مبادرت قیلور لر (مثنوی) از فسون او
 عدمها زود زود * خوش معلق می زند سوی وجود * اول اللهون فسون شدن عدملر فوری فوری یعنی اول رجائک
 نفسندن باطنده اولان ارواح علی القور وجود جانیه لطیف معلق اور و تعین و تشخیص مرتبه سنه تعلق قیلور
 فسوندن مراد نفس رجائیه اولور امر نکوینی اواسه دخی جائزدر (کما قال الله تعالی) انما امره اذا اراد شیئان بقول
 له کن فیکون * مثنوی * باز بر موجود افسونی چو خواند * زود اسیه در عدم موجود راند * حق تعالی کبرو
 موجود اوزره بر افسونی چونکه اوقودی موجود کفوری عسکری عدم جانیه سوردی (مثنوی) گفت در گوش کل
 و خندان کلد * گفت با سنک و عقیق کانک کرد * حق تعالی کلک قولغنه راز دیدی و آتی خندان ایلدی کلک قولغنه
 راز دیدی دیمکدن مراد اتمک وجودنه تجلی * لطفیه ایل تجلی ایلدی دیمکدن عبارتدر حضرت حق سنکه راز دیدی و آتی
 کانک عقیق ایلدی سنکه راز دیدی دیمکدن مراد آتی تجلی * لطفیه ایل تریبه ایدوب عزیز الوجود و ذی قیمت ایلدی
 دیمکدن نگایه در * مثنوی * گفت با جسم آیتی ناجان شداو * گفت با خورشید تا رخشان شداو * حق تعالی
 حضرت تری جسمه بر آیت جمالیه دیدی حتی اول جسم مبارک بدر که حق تعالی حضرت تری اکابر آیت و نشان تعلیم
 ایلدی که اول واسطه ایل جان اولوب آسمانه عروج قیلدی حضرت عیسی علیه السلام و حضرت ادريس علیه السلام
 جسملری دخی بو کاسکوره قیاس ایل و ارواحنا اشباحنا اشباحنا ارواحنا دینلر دخی بو آیت حق مستمع
 اولنلر و جسملری جان قیلنلر در حق تعالی آفتابه بر راز دیدی حتی آفتاب منور و رخشان اولدی آفتابه راز دیدی
 دیمکدن مراد اتمک فرصنی خلق ایلدی و آنک وجودنه اسم نورک تجلیسیله تجلی ایلوب آتی منور عالم ایلدی دیمکدن
 عبارتدر * مثنوی * باز در گوش دمدنکته مخوف * در رخ خورشید افتد صد کسوف * کبر و خورشیدک قولغنه
 بر نور قولش نکته سویلدی اول نکته سبیلله خورشیدک نورنه کسوف دوشدی نکته مخوفدن مراد قابض و مانع
 زدافع اولان اسملرک تجلیسیدر حق اول خورشیدک ذاته حق تعالی بو صفتله تجلی ایلنلر نورنی قبض ایدوب آتی
 ضیا کستر اولمقدن و تصویر عالم قیلقدن منع و دفع ایلر کرچه ماهک ظهیری اتمک وجهنه پرده اولور سه دبو کسوف ایچون
 انجیق بر سبب صوریدر بوخسه فی الحقیقه اتمک نورنی منع ایلن حضرت حق ارادیدر * مثنوی * تا بکوش ایران گویا
 چه خواند * کوچومش از دیده خود داشت راند * اول گویا یعنی متکلم اولان خدا محاسبک قولغنه نه اوقودی که اول
 محاسب مشن کبی دیده شدن کوزیاتی سوردی و قطرات امطاری دموع ابصار کبی اقتدی و اجر ایلدی (مثنوی)
 تا بکوش خالک حق چه خوانده است * کوهر اقب گشت و خامش مانده است * عجب حق تعالی خالک قولغنه نه
 اوقومشدر که خالک مر اقب اولدی و خاموش قالمشدر محصل حق تعالی حضرت تری ابره بر فوعله تجلی قیلدی که اولاده که
 اتمک واسطه سیله بغم و ریاضه ارادت تعلق ایلله ارادت الهیه نک اثرنی ابرلر ذاتی فهم ایلدر حال قطرات امطاری
 مراد الله اولدنی قدر زمینه امطار ایلر و کذلک زمینه دخی بر کونه تجلی قیلدی و اتمک ذاته بر مرتبه تمکین و استقرار
 و پردیکه همیشه ساکن و ساکت اولوب ریسی جانیه منتظر اولمشدر و بوندن مقصود اولدر که هر شیئی ریسنک
 کلامنی ایشدیجی و فهم ایدجی و کامطیع اولجی و امرن طریجیدر (مثنوی) در تردد هر که او آشفته است * حق
 بکوش و معما گفته است * تا کشد محبوسش اندر دوکان * آن کم کو گفت یا خود خندان * هم ز حق ترجیح یابدیک
 طرف (زان دوینک را برگزیند زان کف) هر شول کسه که ترددده آشفته و حیراندر جناب حق اتمک کوش و هوشنه
 پوشیده و مستور و غیر معین سوز سوز اولمشدر تا اول کسه بی ایکی کمان ایچنده محبوس ایلله اول ایه که کمان بو مصرع

تا اینکه معناسید که متردد و متخیر اولان کسه دیر که آنجی ایلیم که اول الله دیدی مثلاً (اجیبوا داعی الله) و دخی
استجیبوا لله و الرسول زاد عام کبی دخی و اعمالوا صالحا آیتلری کبی آیاتیکه دیدی و یوردی و یا خودتونک ضد بنی ایلیم که
اول مخالفت امر الهی و عدم متابعت حضرت رسول علیه السلام در مطاوعت شیطان غول و نفس بر فصول در هم
آخر الامر نه مقاب انقلب اولان حقدن ترجیح بوزر بر طرفکه (یضل من یشاء ویهدی من یشاء الی صراط مستقیم
یورده شد و متردد اولان کسه اول ایکی کاندن برنی اختیار ایلر اول کشف حقدن و جانب وجود مطلقه نه که
(ومن یددی الله فهو المهتدی ومن یضل الله فإله من هاد) بو خصوصه دلیل قاطع و بونک امثالی آیات و اخبار
شیره بوم زهیه برهان ساطع در خلاف قدریه و معتزله که انلر بگونه آیات و اخباری تأویل ایدر لر و جبردن
احترار ایدر ب شرک خفی جابته کیدر لر * مثنوی * کرفخواهی در ترده هوش جان * کم فشار این پنبه اندر کوش جان *
ای طریق حقه متردد اولان کسه اگر جانکک عقلی تر دده اولمق ایستزایسک یعنی متردد اولمقن نجات بولمق
استرایسک بوقبیه بی جان قولغنه طقمه پنبه دن مراد پنبه غفلت و یا معصیتدر (مثنوی) تا کفی فهم آن معما هاش را
* تا کفی ادرالمرمز و فاش را * ناحق تعالینک اول معمار الینی فهم ایلیمه سن تارمرز و فاشی ادرال ایلیمه سن یعنی
جانک قولغنه غفلت و معصیت و حب جاه و میل دولت پنبه لرین طقمه تا کم حق تبارک و تعالی نیک جانکه سوبلدیکی
مستور سوزلری فهم ایلیمه سن تا کم جناب حقت فاش و ظاهر یوردیغی کلامک معناسنی و رمز و اشارتله جانه القا
ایلدیکی الهامک خواستی ادرال قبله سن و ظاهر و باطن اسرارنه عالم اوله سن چونکم جانک قولغنی غفلت و معصیت
پنبه لرندن پالک اوله * مثنوی * پس محل وحی کرد کوش جان * وحی چه بود کفتی از حس نهان * پس سنک جانک
قولغی محل وحی الهی اولور وحی ندر حسدن نهان و نهان اولان کلامدر بونده و حیدن مراد الهام الهیدر لغتده وحی
اشارنه و کلام خفی به دیر لر بومعنی اوزره مومناره و صلوا و اولیا به وحی الهی اولمقن خالی اولمز حتی اضعف جانوران که
نملدر (واو حی ربک الی النحل) خواستجه ککادخی بو طریق اوزره اشارت الهی و الهام ربانی اولمقن خالی اولمز
اندیشایه مخصوص اولان وحی ملک واسطه سیله اولان و حیدر * مثنوی * کوش جان و چشم جان جز این حسست *
کوش عقل و کوش حس زین مفاسست * کوش جان و چشم جان بو حس صوریدن غیردیر و انلرک ادرال ایلدیکی
حواس ظاهره نلک ادرال ایلدیکندن غیردیر عقل معاشک قولغی و حس صورینک قولغی بو وحینک استماعندن
مفلس و بی بهره در پس مقدمات یوردقلری کلمات سابقه دن جبر معناسی منضم اولوب سوال لازم کلور ککه اول
یوردیغکز کلمات طیبیه جبری متضمنه در پس جبر سزلک قتل کزده مقبولیدر بوسوال مقدره جواب طریقله
یوردر لر که * مثنوی * لفظ جبرم عشق رای صبر کرد * هر که عاشق نیست حبس جبر کرد * بویت مثنوی شریفک
انغمض ایستدن بریتدر بونده خبلی اختصار و اردر سائله صحیح سکوت افاده ایلین معنی بالتمام بویتنک لفظندن حاصل
اولمز بلکه مفهومندن مستفاد اولور و مفهوم بودر کهای سائل بن جبر دیسه لفظ جبری بن عشقه اطلاق ایلیم
بنی بی صبر ایلدیکچون بی صبر کرد لفظ جبرمه علت موقعنده واقع اولمشد یعنی عشقه جبر لفظی اطلاق ایلکه عشقت
بی صبر بی قرار ایلسی سبیدر دیمک اولور تقدیریت مثلاً شویده دیمک اولور که لفظ جبر را من بر عشق اطلاق میکنم
برای آنکه او مرا بی صبر کرد بویتنده سروری مرحوم اصابت ایتمش و شمع بیانه کمتشدر ان اردت فلیطالع و معنای مصرع
ثانی در شول کسه که عاشق دکلدر مثلاً قدریه و معتزله طائفه سی کبی اول جبری حبس ایلدی یعنی منع ایلدی
بو مصرعک مفهوم مخالفه سی و هر شول کسه که عاشق در و اهل سنت و الجماعة طریقنده صادقدر اول کسه
جبر اوسطی منع ایلزدیمک اولور * مثنوی * این معیت با حقست و جبر نیست * این تجلی عمهست این ابر نیست * بو بزم
ذکر ایلدیکمز معنی حقه هر حاله معیتدر یعنی عید هر حاله حقدن مستغنی و مستقل دکلدر بلکه هر حاله حقت
ارادته و خلق ایتمسنه محتاجدر دیکدر بو خسه جبر دکلدر بود کراولنان معنی تجلی عمامه حقیقتدر و ظهور نور و حدتدر
بو ابر خطا و ضلالت دکلدر (مثنوی) و ربود این جبر جبر عامه نیست * جبر آن اماره خود ککامه نیست * قرضا
بود ککراولنان معنی جبر اولدیسه ده عوام جبری دکلدر بلکه خواص اولیا نلک جبریدر که اول توحید افعال
و توحید صفاتدر و عند اهل السنة جبر اوسط دید کلریدر بو جبر اوسط نفس اماره خود ککامه و فرق ضالهدن اولان
جبر دکلر جبر مذمومی دکلدر بر ابو جبریلر سلب اختیار ایدر لر و اسقاط تکلیفات شرعیه و خلع اوامر مرعیه طریقنه
کیدر لر و عید جبرادکی مجبوردر و علی ای حال من کل الوجوه معذوردر دیر لر بود کراولنان جبر بویه دکلدر بلکه
بو جمیع انبیا و اولیا نلک مرضیسی اولان نفس الامردر (مثنوی) جبر را ایشان شناسدای پسر که خنداب کشاد
شان در دل بصر * پس بگونه جبری اول کسلفهم ایلر ای پسر که خدای متعال انلرک قلبنده اولان بصر بصیرت لرین

کشاده قیلدی (مثنوی) غیب و آینه بریشان گشت فاش * مذکرمانی پیش ایشان گشت لاش * اول
بصر بصیرت سبب غیب و آینه انرا وزره فاش اولدی یعنی امور غیبیه و اسرار لایبیه و احوال آتیه فاش اولدی
ماضینک ذکر انرا قنده لاش اولدی یعنی یادمانی و گذشته بونلر حضور زنده لاش اولدی (مثنوی) اختیار و
جبر ایشان دیگرست * قطرها اندر صدفها کوهرست * و بواهل الله جبری و اختیاری اهل جبرک جبری
واهل قدرک اختیاری * کبی دکلر زیر ابواب کیسی یله مذموم و مدبر بلکه بونلر اختیار و جبری غیرد اختیاری
(و مایشاؤن الا ان یشاء الله) - مقتضای سنج مشیت حقه مختار اولمین و مری اذ قیللین اختیار ایلر و جبرلری (قل کل
من عند الله) - فحوا سنج توحید افعال و توحید صفاتی اشعار ایلر و حذات دده بونلر کونه جبر تصفیه نفس قیلان و آداب
شرعیه مؤدب اولان اهل الله نسبتله مقبول و معدود حدر نفس اماره صاحب لینه کوره مذموم و مقدر و حدر شلا
قطره لصد قلده کوهر در یعنی قطرات امطار اجواف اصداف دلاکی و در ربالات اعتبار اولور و افواه ماربد کردارده زهر مار
اولورسته کم بر کسه سری سقطی حضرت تلیسه دیدی یاسری فلان کسه دیر که انما نحن کالباب حرکات و سکنات است منا
حضرت سری سوردیکه بوسوزی یا غایت عارف و محدسویار و یا خود بغایت جبری ملحد اکر بونی - بویلین آداب شرعیه
مؤدب و احکام مرعیه ایه مذهب ایسه - موحود و کاملدر و اکر اسقاط تکلیفات شرعیه قیلان - مباحیه دن اولان
کسه لایسه بی دین ملحد در اعان الله و یا کم من الجبر و الضلال * مثنوی * هست بیرون قطره خرد و بزرک * در صدف
درهای خردست و شرک) - صدف دن طشرده قطره لروارد در صدفده اول قطره لروک و یولک اینجودر یعنی صدفک
خاصیتند که خرد اولان قطره بی در صغیر و بزرک اولان قطره بی در کبیر ایلرس اولیاء الله صدف قلبی دخی اول
خاصیتی طوتر که خارجده اولان جبری علم توحید قیل و طشرده نالایق اولان انلر قلبینه داخل اولد قد نصکره
لسا نلر دن ظهور قیلد قد نصکره لایق و سزاو له (مثنوی) طبع ناف آهوست آن قوم را * از برون خون و درونشان
مشکها * اول ذکر اولان قوم ایچون مسک آهوسنک نافه سنک طبیعتی وارد بونلر طشر دن خوندر بونلر درونی
مسک لدر یعنی خارجده اولان عامه ناسک نظر نده بونلرک ظاهری خون کی حقیر در من حیث البشریه انلر قنده
صورتلری و کلاملری دم کی نامقبولدر اما بونلرک درونلری نفحات الهیه و تجلیات ربانیه مسک لره پردر * مثنوی *
زیمکو کین مایه بیرون خون بود * چون رود در ناف مشکي چون شود * سن ای معترض اولان کسه بر سبیل اعتراض
دیمه که بومایه طشرده خون ایدی اول مایه چونکم نافک ایچنه کیده نیجه مشک اولور بونلرک خود مع لومیه در که
دم نافه خارجده نجس و مردار ایکن نافه به داخل اولدیگی کبی پالک و لطیف مسک اولور که اول نافه نک خاصیتند در که
اول دم می داری تبدیل ایلرس قلب اولیاهم بونلر کبیدر خارجده اولان جبره و الحاده متعلق اولان علوم و کلیات انلرک
نافه قلبینه داخل اولد قد و لسان شر یقلر دن صدور قیلد قد مسک اذ فرکی لطیف و عود و عنبر کی نظیف اولور
(مثنوی) تو مکو کین مس برون بد مختقر * در دل اکسیر چون گشتت زر * سن دیمه که بونلر طشرده بی قدر و مختقر
ایدی اکسیرک ایچنده اول مس نیجه زر اولدی بومعلومدر که مس کیمیا به داخل اولد قد و زر خالص اولور و قدر و قیمت بولور
مثنوی * اختیار و جبر در تو بد خیال * چون در ایشان رفت شد نور جلال * ای اصحاب و لایسک و ارباب هدایتک
در و نلر دن عاقل اولان کسه اختیار و جبر سنده خیال ایدی یعنی اختیار و ار و یا خود جبرم و ار خیالنده سن
و جبر و اختیار سنده خیال کبی اولدی چونکم انلر کندی اول جبر و اختیار نور جلال اولدی یعنی سنک وجود کده
خیال مرتبه سنده اولان جبر و اختیار انلرک وجود نده اول جبر و اختیار حق تعالی نلرک ذاتک و عظمه سنک نوری
و تجلیسی اولدیکه اختیار لری ذات حق اراد تیل اولور و جبر لری دخی جباریت حقه مغلوب و محکوم اولد تلری
جهتدن اولور پس بونلرک جبر و اختیاری مرتبه عقلمه مقید اولنلرک جبر و اختیاری کبی اولر * مثنوی *
تا ن چودر سفره ست باشد او جاد * در تن مردم شود او روح شاد * مثلانان چونکه سفره نک ایچنده اوله
اول نان جاد در ولیکن اونان خلقک بد شده بعد الا کل شاد روح اولور و روح حیوانی اندن قیمت بولور * مثنوی *
در دل سفره نکرده مستحیل * مستحیلش جان کند از سلسیل * سفره نک ایچنده نان مستحیل روحه و جسمه
تبدیل اولر اول نانی جان مستحیل ایلر سلسیل جهتندن یعنی مادامکه نان سفره در کندی کنندین اول روحه
و جسمه مستحیل و متبدل اولر بلکه اول نانی جان بعد الا کل روحه و جسمه مستحیل و متبدل ایلر آب لطیف
جهتندن سلسیل آب لطیف معناسنه در وهاتم طعام آیدر و اجادن جان آنی سلسیلدن مستحیل ایلر
یوردی (مثنوی) قوت جانست این ای راست خوان * تا چه باشد قوت آن جان جان * ای راست و درست و قویجی
بوکه یسان اولندی جانک قوت و تأثیریدر چونکم روح حیوانیده بومر تبه تأثیر و قوت اولد بیه و جناد و نانی روحه

و جسمه تدبیر قیلد بیه بوندن قیاس الیه تا اول جائك جانی در روحك و روحك قوتی نه مرتبه اوله جائك جاتدن مراد کامل اولان انك جائد یعنی بوندن قیاس الیه که روح الارواح منزله سنده اولان و ایلمك جائك قوتی نیجه در انلك روح شریفانده اول مرتبه قوت و اردور که خارج عالمه و میان بنی آدمده باله و طیب اولیان و نظافت و لطافت مرتبه سن بولیان شیلانله مقارن اولدقده باله و لطیف و خوب و نظیف اولور و بمعناك توضیحی ایچون بویتلری دخی مثل موقعنده ایرادایدوب یوررلر (منشوی) گوشت پاره آدمی از زور جان * می شکافد کوه را با بحر و کان * منسلا آدمینک برات پاره می جائك قوتدن طاعنی شق ایلمک و کانه یعنی طاعنی و بحری و معدنی جان قوتیه یارر و پاره یاره ایلمک * منشوی * زور جان کوهکن شق حجر * زور جان جان دران شق انقمر * طاعق قازیمچینک قوتی طاش یارمقدور کوهکن وصف ترکیبیدر مطلقا هر طاعق قازیمچی به شامل اولسه ده جائد در اما فرهاد مر ادا اولتی روشندر جائك جائك قوتی شق قرا بیلکده در جائك جاتدن مر ادر روح الارواح اولان حضرت نبی و اول حضرت نه وارث کامل اولان هر ولیدرا کرچه ولینک وجودنده شق قرا بیلک ظهوره کلمه شد در اما انك جائده اول قوت و اردور که اگر اراادت الهیه تعلق ایلمسه انك جانی دخی شق قهره قادر اولور * منشوی * کرکناید دل سرانبان راز * جان بسوی عرش سازد ترکناز اگر * کوکل راز طغارجنک باشن آجر سه یعنی قلب بوراز و اسرار دن دخی زیاده سویلمسه و حقیقتله بواسراری کاشف اولور سه جان عرش جائنه چیر و سر عتله روان اولور و بمصرع روحك بدندن چقمسندن و عالم ارواحه سر عتله کتمسندن کتایه اولور و جاتدن مر ادا کرچه کندی روح شریفانه نفسه ده قایلدر بوسری چوق سویلمکله اول جائنه زیاده شوق و محبت غلبه ایدوب جان اول طرفه روان اولور و بوندن محو و فنا مرتبه سن بولور دینک قایلدر اما جائدن مر ادا بوسره مستعد اولینلرک جانی اولتی محله انسیدر کان دیمک اولور که اگر بواسراردن دخی زیاده سویلمسه و راز طغارجن قنق ایلمسه بوسره قایل و مستعد اولینلرک جانی عالم ارواحه کتمک و قبل الکمال مرتبه اعلایه ترکناز انك لازم کلور و واجدان کشف راز و اقدام اولفویوب کتمان اسرار لازم کورلادی دیمک لازم اولور الله اعلم * اضافت کردن آدم علیه السلام آن زلت را بخویشتن که برینا ظلمنا و اضافت کردن ابلیس گناه خود را بخدا که بما اغویتنی (می) فعل حق و فعل ما هر دو بین * فعل ما را هست دان پیدا است این * کرنا شد فعل خلق اندر میان * پس مکوکس را چرا کردی چنان * خلق حق افعال ما را موجود است * فعل ما آثار خلق ایردست * صراط مستقیم و طریق قویم اولدر که جبر صرفدن حذر ایدوب و ادب بولنه کیدوب شیطان کی بما اغویتنی دیمکله اغوا و اضلالی خدای متعاله اسناد قیلیه سن بلکه آدم زاده ایسک زلت و معصیتی حضرت آدم علیه السلام کی کندی نفس که اضافت ایدوب برینا ظلمنا و اعتذاردن خالی اولیه سن زیر الا افراط و لاتفریط والا می بین ذلک در پس ادب بودر که جناب عزت عبادنه تعلیم یوررلر که (وما اصابتک من حسنة فین الله وما اصابتک من سيئة فین نفسك) در مع هذا بویه ایکن قل کل من عند الله (مقتضا سنجه حسنات و سیئاتک خالقنی الله یله سن که) والله خلقکم و ما نعملون (یورر مشدر و الحاصل کمال اولدر که موحد و صافی و افعال اوله سن اما ادب رعایت قیله سن تا اسماء الله مرتبه سن بوله سن نه کم شیخ الکبر حضرت تری یا یا ایها الناس اتقوا آیتنک تفسیرنده بو محله مناسب رعایت آداب ایتمسی تعلیم یوررلر قوله اتقوا ربکم ای اجعلوا ما ظهر منکم وقایة ربکم واجعلوا ما بطن منکم و هو ربکم وقایة لکم فان الامر ذم و حمد فکونوا وقایة فی الذم واجعلوا وقایة لکم فی الحمد * کورنوا و ادب عالمین پس بومنه معلوم اولدیه معنای ایات اولدر که یزیم فعلیز که یزیدن صدور یا ربکی حیثیتدن و دخی حقت فعلنی خالق افعال اولدینی جهتدن هر ایکسینی کوریزیم فعلیزی وار بیل که هر کسک تعینتک مقتضایی و افعالی پیدا و آشکاره در محقق ذلک جمله دلایل عقلیه دن بری بودر که اگر فعل خلق کاسب اولدقاری جهتدن اوردنه ده اولدیه سه پس قن طبعکه مختلف برکسندن بر فعل صدور ایلد کده مدیمه کا نیچون شویله ایدرسن مع هذا دیرسن و خطاب و عتاب ایدرسن معلوم اولدیکه عباد کاسب اولدینی حیثیتدن عتاب و خطابه مستحق اولور نهایت مافی الباب بودر که حقت خلق ایلمسی یزیم افعالیزی وجوده کتوریمچی و مرتبه ظهوره یورریمچیدر یزیم افعالیز آثار خلق ایرد متعالدر که * شعر * مر بد الخیر و الشر ان یجیح * و ایکن ایس رضی بالمحال (منشوی) ناطقی یا حرف یند یا غرض * کی شود یکدم محیطد و عرض * زیرا که نطق ایدیمی کسه یا حرفی کورریا خود غرضی کورر ناطق برنفسه ایکی غرضی قن احاطه ایدیمی اولور یعنی ناطق اولان کسه حالت واحده ده هم حرفی و هم معنایی کورر مزدقعه واحده ده ایکی مقصودی احاطه ایدیه مزبلکه حرفی کورر سه معنادن ذاهل اولور و معنایی کورر سه حرفی غافل اولور پس عباد هم موجد و افعال و هم کاسب افعال اولمغه قایل دکلدر بلکه انک شاتسندنر که انجیق بر طرفی یله واکامشغول اوله اکثر نسخه مصرع نایده دو عرض عین مهمله ایله واقع اولمشدرا یکی عرضدن مر ادبری

حرف و بری اندن حاصل اولان معنی اولور * منتهی * که معنی رفت شد غافل ز حرف * پیش و پس یکدم نه بیند هیچ
طرف * آدمی تکلم ایلمد کده اگر معنی باینده کسه لغظدن غافل اولور هیچ بر کوز بر دمده او کوئی واردنی کور من
طرف کوز دیر لر * منتهی * آن زمان که پیش بینی آن زمان * تو پس خود کی بینی این بدان * مثلاً اول زمانده که
او کی کور من اول زمانده سن کندی آرد یکی فحن کور رسن بونی یل * منتهی * چون محیط حرف و معنی نیست
جان * چون بود جان خالق این هر دو ان * چون کم حرفه معنایی بر دمده جان محیط د کادر بوا یکی انک جان نیجه خالق
اولور ابکی اندن مر ادهم فعل و هم خلق فعلدر یعنی جان آدمی هم کاسب فعل و هم خالق فعل اولغه قادر د کادر ا کر قادر
اولیدی حرف و معنایی یکدمده احاطه ایلدی چون کم ابکی جانبی احاطه به قادر اولدیغی معلوم اولد یسه بوا یکی غرضک
دخی محیطی و خالق اولدیغی بوندن معلوم اولور سروری و شعی هر دو اندن مر ادهم حرف و معنادر دیمش لر اما شرح
اولدیغی اوزره هر دو ان دن مر ادهم کاسب فعل و خلق فعل اولق اولیدر (منتهی) حق محیط جمله آمدای پس * واندارد
کارش از کار دکر * اما حق تعالی حضرت تری ای پس جمله اشیا بی محیط کادی لایشغله شأن عن شأن فخواستجه آنک
بر کارنی بر کار آخر دن کیر و طوطو غمز و مشغول ایتمز (منتهی) گفت شیطان که یا اغویتنی * کرد پنهان فعل خود دیودنی *
سورق اعرافده اولان آینه اشارتدر (قال فبما اغویتنی) شیطان دید که سنک بنی اغوا ایتمد بکک حقیقون فبما ده با قسم
معنا سنه اولور و سبب معنا سنه اولقه جا نزدای سبب اغوا آنک دیمک اولور (لا قعدن لهم صراطک المستقیم) ای
لا عرضن لهم فی طریق التوحید الذاتی و امنعهم عن سلوکها بان اشغلهم بما سوا المعنی بیت دیمک اولور که شیطان
حضرت حقه بالمشافهه خطاب ایدوب سن بنی از دردیغک سبیله دیدی و کنیدنک غوایت و ضلالتنی حضرت حقه
اسناد ایلدی کنیدنک فعلنی اول دیودنی پنهان ایتدی اگر چه حضرت حق آنک غوایت و ضلالتنی خلق اید مجیدر
اما کنیدیسی ا کا کاسبدر چون کم کنیدیسنک کسبنی و فعلنی کیزلای و فحنی حضرت حقه اسناد ایلدی بوجرات
و بوکست خلق سیبیله امن و طرده لایق اولدی * منتهی * گفت آدمکه ظلمنا نفسنا * اوز فعل حق بند غافل چوما *
بوییت سورق اعرافده اولان آینه اشارتدر (قال ربنا ظلمنا نفسنا) آدم و حوا علیهم السلام بعد العصیان دیدیلر ای بزم
پرورد کار من یز کنیدی نفس لر عزمه ظلم ایلدک (وان لم تغفر لنا) اگر بزم مغفرت ایتمز سنک (وترحنا) دخی مر جت ایتمز سنک
(قال القاشانی ای وان لم تغفر لنا بالباسنا الا توار الروح حایة مشرفة علینا وترحنا بافاضة المعارف الحقیقیة) لکنون
من الخاسرین) ای من الذين اتلفوا الاستعداد الاصلی و هو مادة السعادة والبقاء اگر چه حقیقته جمیع افعالک خالق
حقدر و خیر و شر و نفع و ضرر کل من عند الله مقتضا سنجه اندن ظهور ایدر لیکن رعایة للادب (ما اصابک من حسنة
فمن الله وما اصابک من سيئة فمن نفسك) مقتضا سنجه حسنه فی حقه و سیئه فی نفسک اسناد اید سن نه کم حضرت آدم
علیه السلام الهی بر نفس عزمه ظلم ایلدک دیدی ازل آدم حق تعالی سنک فعلدن بزم کی غافل اولدی بلکه حق تعالی هر فعلی
خالق و هر شیء موجود اید بکنی یلور کن بند ظلمی کنیدی نفسنه اسناد ایلدی (منتهی) در کنه اوز ادب پنهان کرد (زان
کنه بر خود زدن او بر بخورد * اول آدم کاه ایچنده ادبه رعایت ایلدی یکی جهندن حضرت حقک کاه هی خلق ایلمسی
اخفا ایلدی شیطان کبی بی ادبک ایلدیکه اول فعل حقه کنیدی فعلنی ستر ایلوب بما اغویتنی دیدی لاجرم حضرت
آدم علیه السلام از کاه هی کنیدیسنه اسناد ایلدیکندندن میوهیدی یعنی منفعت بولدی (منتهی) بعد توبه گفتش ای
آدم نه من * افریدم در توان جرم و محن * آدم علیه السلام حضرت تری توبه ایلدکد نصکره حق تعالی اکاد بیکم ای آدم
اول جرمی و محنتلری سنده بن بر تمد می یعنی سنده بن خلق ایتمدی (منتهی) نه که تقدیر و قضای من بدان * چون بوقت
عذر کردی آن نهان * سندن صادر اولان جرم و محن بنم تقدیرم و قضام د کلیدی عذر و قشند آنی نیچون ستر و پنهان
ایلدک * منتهی * گفت ترسیدم ادب نکذاشتم * گفت دم من یاس آنت داشتم * آدم علیه السلام جناب عزته
جواب و یروب دیدی خوف ایلدم ادبی ترک ایلدم حق تعالی حضرت تری ایتدی بن هم سنک اول ادبکی حفظ و تدم یعنی
اول ادبکی مقبول ایدوب سنی انکیچون مقرب و بر کزیده ایتدم * منتهی * هر که آرد حرمت از حرمت برد * هر که آرد قند
لوزنه خورد * هر شول کسه که در کاه حقه حرمت و تعظیم کتوره انک مقابله سنده حرمت و تعظیم ایلنور هر کیچکه قند
کتور لوزنه بر یعنی (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) آیتک فخواستجه بر کسه هر نه کونه ایلک کتور رسه ادنی مر ته
جزایه اون آنک مثلنی الور و اوسط مر ته اضعاف ایلک بر ولور (هل جزاء الا احسان الا احسان مقتضا سنجه
احسانک جزای د کدر الا احساندر) (منتهی) طیبات از بهر که لا طیبین * یار را خوش کن بر نجان و سین * طیبات کیچک
ایچوندر طیب اولنر ایچوندر پس یاری خوش ایلد خوشلق کور ورنجیده ایلد رنجیده لک کور (کما قال الله تعالی
الطیبات للطیبین والطیبون للطیبات والخیثین والخیثون للخیثات) پس در کاه حقه طیب کلنر ایچون

طبیعیات وارد و خبیث اولنلر ایچون خبیثات وارد و مصرع ثانی بومعنائی مثر اولور زیر تقدیر کلام بار را خوش کن
خوشی بین و برنجان بدی بین دیمک اولور (م ی) یک مثال ای دل پی فرقی یار * تا بدانی جبر را از اختیار * ای کوکل جبر
و اختیاری بری برندن فرق و تمیز ایلمک ایچون بر مثال کتور تا جبری اختیار دین بیه سن * مثنوی * دست کان لرزان
بود از آزار عاشر * و آنکه دستی را اولر زانی ز جاش * مثل دست اول دست که ارتعاشدن دترجی اوله رعشه بر مر صد رکه
انسانه کاد * کده انک الی دتره در بی اختیار الی دتره بن کسه به مر تعش دینور اول بردستی که آتی برندن سن
دتره درس * مثنوی * شرد و جنبش آفریده حق شناس * لیک توان کرد این با آن قیاس * هر ایکی حرکتی حق
تعالینک براندیشی و مخلوقی اکله لیکن بونی ا کفایس ایلمک کرکزیر ابو اختیار ی و اول اضطرار ایدر اگر چه ایکسینک
بیه خالق حقد و لیکن ینهم ماده فرق عظیم وارد * مثنوی * زین پشیمانیکه لرزایدیش * مر تعش را کی پشیمان
دیدیش * بو حرکتدن پشیمان سنکه آتی سن دترتدک پس معلوم اولدیکه بو خصوصده سنک اختیارک وارد را ما مر تعشی
اول حرکتدن چن پشیمان کوردلک یعنی پشیمان کورمدلک زیرا که مجبوردر پس اهل الالهک جبری مر تعشک جبره
یکزر که مقبول و عمد و حدر و اهل نفسک و جبریه نک جبری غیر مر تعش اولنک تحریک اید ایلد کده مجبورم دیمسنه
یکزر که مذموم و مقدر و حدر نفسک حظی جانبیه کاسر مرید و مختار اولور و طاعت و عبادت کاسر اختیار مر
بودر دینو کند یلری جبری قیلور لر (مثنوی * بحث عقلست این چه عقل آن حیله کر * ناضعینی ره بردانجام کر *
بوذ کر اولنان بحث عقلک بحثیدر بو حیله کر نه عقلدر یعنی بو حیله اید یجی عقل جزوی حد ذاته ده عقل دکادر دیمک
اولور استفهام انکار ایچون اولوب حیله کر اولان عقلی نفسنده عقل اولتدن نفی قیلور زیر اصلنده عقل کلیدر که
انبیا و اولیانک عقلیدر و عقول جزیه ا کانسبت عقل دکادر پس تقدیر معنی بوذ کر اولنان بحث بحث عقل در که
اصلنده عقل دکادر بو بحث عقلی انکیچوندر که تا برضعیف الذهن کسه مکر که اول جبر و اختیار مر ته منه بول ایلد
و جبر و اختیار ندر عقلی تدبکی قدر فهم ایلد (مثنوی) بحث عقلی کردرومر جان بود * ان ذکر باشد که بحث جان بود
عقله منسوب اولان یعنی بحث فرضا کردرومر جان اولسه اول بحث غیر اولور که جان بحثی اوله یعنی جان بحثی
بر مر ته خوب و لطیف اولور که عقله منسوب اولان بحث اگر درومر جان بیه اولسه اکامثال اولنر (مثنوی) بحث جان
اندر مقامی دیگرست * باده جانرا قوامی دیگرست * جانه متعلق اولان بحث بر مقام آخرده در که اول مقام عقلدن
عالی و برتر در جان باده سنک بر آخر قوامی وارد در که اول عقل باده سنک قوامنه بکزه من (مثنوی) آن زمان که بحث عقلی
ساز بود * این عمر باو الحکم موجود بود * اول زمانده که عقله منسوب اولان بحث دوزنی و اعتباری و ارادی
بو عمر که مراد حضرت عمر رضی الله عنهدر بو الحکم الیه همراز و دمساز ایدی بو الحکم ابو جهلک مقدم اولان
کمیتیدر و آنکده اسمی عمر در دیمشدر بو الحکم دیوا کا انکیچون کینت و بر مشلر که حکم عقلیه ده غایتله ماهر و ابجیات
فکر به زیاده قادر ایدی چونکم حضرت نبی علیه السلام بعث اولنوب انلری دین مبینه دعوت ایلد کده بو قدر عقله
اسرار نبویه دن غافل و علوم دینیه دن جاهل اولدی پس ضدیله کینت و بر یلوب ابو جهل دیمکله معروف اولدی و بو کینتله
شهرت بولدی اما حضرت عمر ایمانه کلدی و علم دینی و بحث جانی یلیدی اول حضرت نک لقب شریفی فاروق اولدی
انکیچون که حق باطلدن زیاده فرق و تمیز قیلدی ته کم یور لر (مثنوی * چون عمر از عقل آمد سوی جان * بو الحکم
بو جهل شد در بحث ان * چونکم حضرت عمر عقلدن جان جانبیه کلدی یعنی عقل جزوی مر ته سنندن کچوب ایمان
و اسلامه کلوب جان مر ته سنی بولدی بو الحکم آنک بحثنده ابو جهل اولدی یعنی کینتی ابو الحکم ایکن اول جاتک
بحثنده ابو جهل اولوب جهل و غفلت مر ته سننده قالدی و ایمان و عرفاندن و اسرار و حکم جاندن محروم اولدی
* مثنوی * سوی حس و سوی عقل او کاملست * کر چه خود نسبت یچمان او جاهلست * حس جانبنده و عقل جزوی
جانبنده اول ابو جهل کاملدر کر چه جانه نسبت خود او جاهلدر و الحاصل استدلالی و صوری و عقلی اولان امور
نسبت اول ابو الحکم درودینی و یقینی و جانی اولان علومه نسبت اول ابو جهلدر پس بوندن معلوم اولدیکه عقل جزوی سنک
بحثی و استدلالی دینه متعلق اولان و جانه انتساب قیلان علوم و اسرار و واسطه اولمز و نفع و فائده دخی قیلز * مثنوی *
بحث عقل و حس اثر دان یاسبب * بحث جانی یا عجب یا ابو العجب * بحث عقلی و بحث حسی بی اثر یسل یا سبب یعنی
عقل و حسک بحثی یا اثر دن مؤثره استدلال و یا خود سیددن مسببه انتقال ایلمک یسل که عقل و حس اثر و سبب مر ته
سندن ایلری تجا و زاید مر و جان مر ته سنه کیده مر اما بو جانه منسوب اولان بحث یا عجبدر و یا خود عجب صاحبدر
یعنی جانه منسوب اولان بحث و علمی بر مر ته عجب یسل و عجب عجبایدر که عقل جزوی صاحب لری انک ادراک کنده
حیران و کلماتک فهمنده دخی عاجز و ناوانلدر (مثنوی) ضوع جان آمد نمادای مستضی * لازم و ملزوم و نافی مقتضی

* زانکه ینارا که نورش بازغست * از دلیل و از عصا کش فارغست * بود کراولسان جبر و قدر بجی قیل و قال
 و بجی عقل بر عقلادر که متکلمین و اهل جداله لایقدر قاما اصحاب کمال بوکونه بجی وجدالدن خلاص اولمشدر
 زیرای طالب رضا و ضیای هدی وای راغب اسرار خدا بونله جانک ضوئی کادی و عین العیان حاصل اولدی پس
 دلایل عقلیه دن لازم و ملزوم و نافی و مقتضی قالمدی لازم و ملزومه مثال طویل النجاد و کثیر الرماذ کبی که بونله ملزومدر
 و بونله لازم کلان قد طویل و مهمان کثیردر که بونلردن گایه در اما بو محله مناسب اولان لازم و ملزوم مثلاً افعال خلق
 ملزوم و کاحقک خلق انمسی لازمدر نافی و مقتضی اسم فاعلدر اکر ما ینلر نده و او مقدر اولورسه بری برینک
 مقابل و ضدی اولوب نفی ایدیجی و اقتضای ایدیجی دخی قالمدی دیمک اولور و اکر او مقدر اولورسه مقتضی نفی ایدیجی
 قالمدی دیمک اولور مثلاً بو محله مناسب عند اهل السنة افعال خلق حق مقتضیدر و اهل قدر و اصحاب اعتزال بونی
 نافیدر پس ضیای جان و مقتضای اعیان اولدقده بوند کور افک بر سیده قالمز اول سیدنکه برینا کمسنه نک نوری
 بازغدر یعنی طالع و لامعدر اول ینادلیلدن و عصا کشدن فارغدر بعض نسخه ده از دلیل چون عصا کش فارغست
 واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنا اول ینا عصا کش کبی دلیلدن فارغ و مستغنیدر دیمک اولور (تفسیر و هو معکم
 اینما کنتم) بو آیت کریمه سورة حدیدده درو بو محل بو آیت کریمه نک تفسیر و تحقیقینک بیاتنده در معنای شریفی اول
 الله سز کله یله در هر نه برده و نه حالده اولسکر اکثر علما اول الله هر نه برده اولسکر علم و قدرت یله سز کله یله در عموما
 و فضل و رحمت یله در خصوصاً دیو تفسیر ایشلدر در اما بو معیت فی الحقیقه عقله بیلنمز و فهمله ادرانک اولنمز محصل
 عقل بونک در کنده خیر اندر اما بویان سر معیتی یلدر یجی و انک معناسنی قابل معرفت اولنه روشن و واضح ایدیجیدر
 تفسیر و هو معکم اینما کنتم * مننوی * یاردیکر ما بقصه آمدم * ما ازان قصه برون خود کی شدم * بز کیر و بحسب
 الظاهر قصه جانبیه کلدک بز خود فی الحقیقه اول قصه دن چن طشره کتدک یعنی قصه نک حقیقتندن طشره کتدک
 و مقصود اصلیدن خروج ایتدک هر نه قصه به کلدک انکله یله بز هر نه حاله ایرسلک اندن خالی دکلز (مننوی) کرجهل
 اییم آن زندان اوست) و ربعلم اییم آن ایوان اوست) اگر جهل مرتبه سینه کلسک و غافل و جاهل اولسق اول انک زنداندر که
 اللهک عالم و عارف قولری مرتبه جهله المنالک اولور لر و زندان محنتی بولور لر و اکر علم مرتبه سینه کلورسک اول علم اول
 مقصود حقیقینک ایواندر تن انسانی ایوان صوریده نیجه راحت بولورسه جان دخی مرتبه علمده اوله راحت بولور و رفعت
 حاصل قیلور بعض نسخه ده قافیه زندان ماست و ایوان ماست واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی اکر جهله کلورسک اول
 بزم زندانمز در و اکر مرتبه علمه کلورسک اول بزم ایوانمز و مقام عالیشانمز در و الحاصل مرتبه جهله و مرتبه علمده اندن
 خالی و دور دکلز * مننوی) و ربخواب اییم مستان ویم * و ربیداری بدستان ویم * و اکر خوابه کله و زانک مستلری بز
 و اکر یسدار لغه کله و زانک قصه و حکایتنده بز محصل کلام ایکی حاله یله آتدن بعید و مجبور دکلز (مننوی) و ربکرییم
 ابر برزق ویم * و ربخندیم آن زمان برق ویم * و اکر اغلیه و زاول خدانک آبله برابری بز که قطرات دموعی باران کبی
 یاغدر برز زمین وجود مزده نباتات حسنیاتی بتور مکدن اوتری و اکر خنده ایلله و زاول زمان خدای تعالینک برقی بز
 (مننوی) و ربخشم و جنگ عکس قهر هوست * و ربصلح و عذر عکس مهر اوست * و اکر غضب و چنکه کله و زاول اللهک
 قهر سنک عکس و اثریدر یعنی بزم قهر و غضب سفتلری حق تعالینک قهر و غضب سنک عکس و اثریدر که وجود انسانی آنک
 صفاسنک مرآت و مظهریدر و اکر صلح و عذر کله و زاول اللهک مهر و محبتنک عکس و اثریدر که بزده ظاهر اولمشدر
 مننوی * ما کیم اندر جهان بیج بیج * چون الف او خود ندارد هیچ هیچ * چه دارد هیچ هیچ دخی نسخه در بوییت
 شریف حقل خلقه معیتی حقیقتده مع الاغیار و السوی اولدیغنی مشعر اولور بلکه معیت بحسب المراتب و الاسماء
 لازم کلور و لافی الحقیقه معیت مع الغیر ممکن اولمز کما قال ابن الفارض (ولیس معی فی الملك شیء سواي * والمعیت
 لم تحضر علی المعیت * پس حضرت خد اوند کار دخی بومر تبه به اشارت ایدوب بیوردر لکه ای طالب سر و جدت اکر چه
 مرتبه مظهر یتبه نظر تشبیه ایدوب اغله سق آنک ابر برزق بز کلسک آنک برقی بز و خشم و جنگیز آنک عکس قهری
 و صلح و عذریمز آنک عکس مهریدر دیردک لیکن مرتبه احد یتبه نظر اولنسه بز کیمز بو طولاشق و قرشق جهانده که
 اسماء کثیره و مختلفه نک ظهور ایلله معقد اولمشدر اول حضرت خود نفس الامر ده الف کبی متوحد بالذات در اتصال
 و انفصالدن و حرکات و سکناتدن و اغیار و سوادن منزه در کما قال علیه السلام) کان الله ولم یکن معه شیء و قال الجنید
 الا ان کما کان) اما بو معنادن اوجه و انسب و عقل و فهمه اقرب اولان معنا بودر که مصرع ثانی حضرت احد یتبه تشبیه
 اولوب حقایق ممکنیه به تشبیه اوله بو تقدیر اوزره معنی بز و جهان معقدده کیمز الف کبی بز اول خود نه طور هیچ هیچ
 برنسنه حرکات و نقاطدن طوتمز کذلک بز دخی نفس الامر ده هیچ برشی طوتمز بلکه بزم وجودیمز فی الحقیقه نابوددر و بزم

مجلسی مرده ظهور این حرکات و سکنات و اختلافات آنک اسماء و صفاتک مقتضیات پیرس التوحید اسقاط الاضافات
 بمرتب به کوره دینک در * مثنوی * چون زمر آن رسول این را شنید * روشنی در دلش آمد بدید * چونکه اول
 رسول روم حضرت عمر رضی الله عنہم بن بولکات طیبہ بی اشتدی بر روشنی اول کلامدن آنک کو کلمه ظاهر کادی
 و قلبی منور قیلدی اول رسول روم اول کلام حکمت آمیز ذوقندن بر مرتبه نورانی اولدی واستغراق مرتبه سن
 بولیکه * مثنوی * بخوشد پیشش سوال وهم جواب * کشت فارغ از خطا و از صواب * انک او کلمه هم سوال
 وهم جواب محو اولدی خطادن و صوابدن فارغ اولدی زیر امقام وحدتی بولدی و کمال صفوته ایردی (مثنوی * اصل را
 دریافت و بگذشت از فروغ * بهر حکمت کرد در پرسش شروع * اصلی بولیکه مقام حقیقت در و فروغدن کجیکه مراد
 صور خلقیه در کچه اصلی بولدی و فروغدن تجا و زقیلدی و سوال و جواب قیدندن قورتلادی و لیکن حکمت
 و منفعتدن اوتری رسول روم سواله شروع ایلدی تا نیچه طالع بر بولدی علمدن مستفید اوله و اسرار حقیقت و وصول بولدی
 بودخی کلینک دأبندند که کند بر سوال و جواب قیدندن مستغنی ایکن طالع بر کثرت نفعندن و فائده بولسندن اوتری
 طالع لازم اولان علمی سوال ایدر لر واسه تفسار سمته ککیدر لر تا طلبه اول علمدن منتفع اوله و رسول رومک
بعد الکمال سوالی دخی بوقییلدن اولور * سوال کردن رسول روم از عمر رضی الله عنه از سبب ابتلای ارواح با این
 آب و کل اجسام * مثنوی * گفت یا عمر چه حکمت بود سر * حبس آن صافی درین جای کدر * سوال ایدوب دیدیکه
 یا عمر نه حکمت ایدی نه سر ایدی اول صافی اولان روحک بومنگد و تیره اولان برده حبسی یعنی روح صافی که بولدی
 عالی جوهر ایکن بدن کثیف و سفلیده محبوس اولسنه حکمت ندر دیدی * مثنوی * آب صافی در کای پنهان شده
 جان صافی بسته ابدان شده * آب صافی کاک ایچنده پنهان اولش صافی جان بد نلره مقید اولش یعنی بونده حکمت
 ندر دیدی * مثنوی * گفت فو بخت شکر فی میکنی * معنی را بند حرفی میکنی * حضرت عمر رضی الله عنه کا جواب
 و پروب دیدی ای رسول روم سن بر شکر ف یعنی بر عمیق و دقیق بحث ایلرس بونک حقیقتیه کشتی شرعاً جائز اولنلردن
 دکدر ولیم ذار و حک حقیقتندن سوال اولند قده (قل الروح من امر ربی) دیکله جواب ویرلدی اما جان صافینک
 بدن کثیفه کلمسند و کانه عشق و تعلق قیلمسند چوق فائده وارد در مثلاً جله فائده دن بری بودر که بر معنایی بر حرفه
 بند ایلرس تا اول حرف واسطه سیله درونکده اولان معنی ظهوره کله و خارجده مخاطب اولان کسه لر اول حرف
 واسطه سیله اول معنادن منتفع اوله و مرادنه ایدیکنی سیله لر * مثنوی * حبس کردی معنی از ادرا *
 بند حرفی کرده تو بادرا) درونده آزاد اولان معنایی حرفه حبس و قید ایلدن سن بادنفسی بر کله به مقید ایلش سن و ناسه
 اول نفس و کله واسطه سیله آتی سو یلمش سن * مثنوی * از برای فائده این کرده * تو که خود را فائده در پرده * بونی سن
 معلومدر که فائده ایچون ایلش سن سنکه خود فائده دن پرده ده سن یعنی روحک بدن کثیفه کلمسندن و کانه تعلق
 قیلمسندن محبوس سن * مثنوی * دانکه از وی فائده زاییده شد * چون نبیند آنچه ما را دیده شد * بعض نسخه ده
 زاینده واقع اولشد در تقدیر معنا اول الله که اندن فائده طوعیجی اولدی و یا طوع غلش اولدی یعنی جنس فائده اندن
 وجود بولدی و ظهوره کادی اول الله نیچون کورمیه آتی که بره کورلش اولدی یعنی برده اولقدر علم و حکمت وار که
 البته بر فائده کورمیه سک بر معنایی بر کله به تعلیق ایلرز و ضمیرده اولان معنایی حرف و کله واسطه سیله ناسه سو یلرز
 چونکم مخلوق ایکن بره بوفائده کورلش اولدی پس حکیم مطلق اولان حضرت حقه عالم معناده اولان ارواحی قوه به
 کتورمکده و صورت عالمنه بتورمکده نیچون فائده کورلیه ونه و جملة ارواح صافیہ نک اجساد کثیفه به کلمسند
 منافع کثیره و فوائد عظیمه اولیه (مثنوی) صد هزاران فائده ست و هر یکی * صد هزاران پیش آن یک اندکی * معناتک
 کلامه مقید اولسنده و مخارج و حروف مرتبه سنه کلمسند نیچه یوزیک فائده وارد و صد هزارانک هر بری اول
 بر فائده نک قشند که مراد اندن جانک جسده تعلق ایلسیدر اندک در مصرع اولده هر یکی لفظی مصرع ثانی به مروهون
 اولور و معنی هر صد هزاران قدر عدد اول بر فائده قشند اقل قلیلدر که اندن مراد روحک بدنه تعلق ایلسند اولان
 فائده در جله دن بری مشایخ عظام روح صافینک جسده کثیفه تعلق ایلسند اولان فائده خصوص سنده مرآتی
 تمثیل ایلشدر و در عیشدر که زجاجة صافی بی کثافت روغما اولرز و ناظر اولنک وجهی اول زجاجة صافیده تمثیل
 قیلرز پس صورت انسانیہ نک کورلسندن اوتری استادان جهان زجاجة صافینک ظهرنه کدر و کثافت کتوروب
 در حال اکاناظر اولنک وجهی عیان و نمایان اولدی کذلک ارواح صافیده صفت الهیه بکمالها کورنمیه بآینه
 ظهورنده اولان کثافت کبی حق تعالی اجساد کثیفه بی ارواح صافیہ به ضم ایلدکده ارواح صافیده ظهوره کلین
 و نمایان اولسن صفت الهیه اجساد انسانیہ ده ظهوره کادی و مرآت وجود آدمیده نمایان اولدی * مثنوی *

این دم فقط **جزم** و **جزمهاست** * فائده شد کل کل خالی حراست * مثلاً اول سنک نطق نفسی که
 جزو لجزوید هر عضو بر جزو درون نفس بوجه جزو لجزوید و بومصر عنک معناسی من هونق و تقدیر کلام اول
 سنک نطق دمی که جزو لجزوید رگای فائده اولدی کل فائده دن نیچون خالیدر اولکی کل ابکنی کلمه مضاف دکلدر
 ابکنی کادن مراد انسانک روحنک و جسمنک کایسیدر تقدیر معنی کلی سنک نطق نفخه سی که بجه اجزاء بدنی کدن
 بر جزو دراتک القاط و حروفه تعلق ایلمی کلی فائده اولدی پس نفخه الهی اولان روح جسمه کسد کده و جسمه
 ظاهر اولد فده کل اولور پس کل مرتبه سنده اولان فائده دن نیچون خالی اولور جزو لجزوید کلی فائده اولیق کل کلی
 فائده بی جامع اولمی اولوتله ثابت اولور (منشوی) نو که جزوی کار تو با فائده ست * پس جرد رطعن کل آری تو دست
 یویت کل روح بدنه کلسنده واکان تعلق قبلسنده اولان فوائدی اثبات ایلر رسول رومنک جان صافی بسته ابدان
 شده دیو سوال ایلدی کدن مراد بر جان دکلدر بلکه جانلر کایسدر ابدانک جعه اولمی دخی بو که دلالت ایلر
 وهر آدمک روحی بوجه ارواح دن بر جزو کیدر پس رسول رومنک روحی بوجه ارواح دن بر جزو منزله سنده اولدی
 مقرر اولدیسه حضرت عمر رضی الله عنه اکابو طریق اوزره خطاب ایدوب یورر لای رسول رومنک که جزو سنک
 اینک فائده ایلد در که سن هر دم فائده دن خالی دکلسن پس کل روح طعنه نیچون دست کتور رسن یعنی کل روح
 ابدان کشفه به تعلق ایلمسند فائده ندر دیو نیچون طعنه شروع ایلر سن ارواح ابدان کلسنده و بدن آینه سنده
 ظاهر اولمسند لایعدولا یحصی فوائد کثیره و منافع عظیمه وارد که فخر و تعبییری ممکن دکلدر اما قلیل کثیره دلیل
 اولدیغیچون بوج فاج فائده مذکری ایلد **اکتفا** اولندی فائده اول اولدر که روح صافی بدنه کلمه تحصیل کمال
 ایلر زیراتک وجودنده بالقوه اولان خاصیت بوعالم اجسامده فعله کلور واتک علمی عیان مرتبه سن بولور اول عالمده
 ابتدکی اقراری بوعالمده اثبات قیلور اول عالمده صالح و فاسد و صابر و مجاهد اگر چه حق تعالی نک معلومیدر که
 بوعالمده دخی صالح اولان و فاسد اولان و صابر و مجاهد مرتبه سن بولان همان اول عالمده صابر و مجاهد اولند
 بغیر تفاوت ولیکن اول عالمده صابر و مجاهد اولمغا اعتبار بقدر زیر اول عالم صلاح و فساد و صبر و جهاد عالمی
 دکلدر پس لازم کلدیکه انده بالقوه حاصل اولان اعمال بوعالمده فعله کله و ثبوت مرتبه سن بوله و اهذا (قال الله تعالی
 و لنبلونکم حتی نعلم المجاهدین منکم و الصابرین) مجاهد و صابر عالم ارواحده ایکن دخی حق تعالی نک معلومی ایدی
 و دخی صبر و جهادله ابتلا اولمشاردی پس اول عالمده صابر و مجاهد مرتبه سن بولمدر تا بوعالم اجسامه کامیجبه
 و طاعت و مجاهده ایلد اختیار اولمکمیجبه پس بوعالمه کلدیلر مجاهده قیاب مجاهد اولدی بولر بلار صبر ایدوب صابر
 مرتبه سن بولدیروقس علی هذا سائر الاوصاف اگر انسانک روحی بوعالم اجسامه کلمه و بالقوه ذاتده اولان
 خاصیتی فعله کتور مسه کمال بولمزدی و بالقوه ذاتده اولان خاصیتلر فعله کلز و ثابت اولمزدی و فائده ثانی اولدر که روح
 عالم ارواحده ایکن و صالک ذوقنی و اول عالمک قدرنی بیلمزدی و فراق و هجرانک طعنه دخی طوعمزدی پس اول عالمک
 قدرنی بیلکدن و نعمت و صاله عالم اولمقدن اوزری حق سبحانه و تعالی اول روح آزادی مجن طبیعتنه **کتور** و ب
 محبوس قیلدی و فراق و هجران المارین کامذیق اولدی تا اول عالمه عبادتله مستعد اولد و بعد از خلاص من البدن اول
 نعمت قدرنی یله حضرت آدم علیه السلام قصه سی بومعنائی مؤید اولور و روشن قیلور زیر اولحق تعالی اکاجنت
 ملکن و بر مش و جنت ایچره آتی (یا آدم اسکن انت و زوجک الجنة و کلامنهار غدا حیث شئت) آیتک مفهومی اوزره
 نعمت و راحتله مستغرق قیلشدی ولیکن بی تعب و بی زحمت و بی سعی و بی مشقت مپسر اولان نعمت قدرنی
 نو عابیلنمک مقرر اولدیسه حق تعالی حضرت لری انک شجرة حنطه به تقرنی جنتدن خروجه و حمان زمینه هبوطه
 سبب ایلوب بودنیابه کتوردی و بوقدر الام و شدایدی چکمک مرتبه سنه یوردی انک وجودی بوقدر انسانک
 وجودیه سبب اولد قدر نصکره و تحصیل کمال قیلد قدر نصکره شه جنت اعلا به واصل ایلدی محقق اولان عرفانک
 معلومیدر که صکره کی وصول اولکی کبی دکلدر و فائده ثالث اولدر که کنت کفر تحقیقا حاجیت ان اعرف خلقت الخلق
 لاعرف حدیثک فحواسی اوزره خاصه انسانک مخلوق اولمی و روحک بوجسمه کلمی حق تعالی نک بکله بیلنمی
 ایچوندر و عبدر یسنی معرفت شهودیه و تفصیلیه ایلد مشاهده قیلدی ایچوندر اگر چه عالم ارواحده دخی هر روح ریسنی
 استعدادی قدر یابوب اقرار قیلشدر لیکن معرفت اجمالیه ایلد معرفت تفصیلیه و شهودیه ایلد دکل زیر معرفت
 شهودیه و تفصیلیه نک محلی بوعالم ظاهر در صفات الهیه دن نیچه صفات وارد که انک ظهوری بوعالم ظاهر واسطه سیه
 اولور مثلاً اسم شافی **کبی** که شافی اسمک ظهوری جسدده اولان مرضی ازاله ایدوب شفا و بر مکه اولور عالم
 ارواحده ایلد بواحدک تجلیسی بوعالم ظاهر اولمزد کذلک اسم محیی و ممیت کبی بوتلر دخی ظهوری بوعالم ظاهر نسبتله در

اگرچه محیی اسمت عالم ارواحده اثر و تجلیسی وارد اما ظهوری اصل بوعالمده در که اولک و دیرلک بوعالمه نسبتله در
 پس عبد بوعالمه کلمینجه شای اسمت و محیی و میت اسمت اثارنی مشاهده قیلدی بوعالمه کلد کد نصکره
 ریسنک بوصفله موصوف اولدیغنی یقینا یلادی و مشاهده قیلدی و کذلک حق تعالی نیک نواب اولمسی و ستر
 عیوب و مغفرت ذنوب قیلسی روح بوعالمه کلمینجه مشاهده قیلدی زرا عالم ارواحده عیوب و ذنوب بوعالمه کلد کد نصکره
 ستار و غفارلک صفتری اول واسطه ایله ظاهر اولدی کذا و کذا نیجه صفات وارد که انک ظهوری بوعالم ظاهره
 مرهوندر پس عبد ریسنی اول صفترله موصوف بیلک دخی بوعالم اجسامه کلمه موقوف در سعادت کبری و نعمت
 عظمی بر کسه ریسنی موصوف اولدیغنی اوصاف کامله ایله بیلک و مشاهده قیلقدیر کالیله بیلک ایسه بوعالمده میسر
 اولور پس روح انسانینک عالم اجسامه کلمینجه فائده حضرت حق اوصاف کامله ایله بیلکسی و عبدک تکمیل
 معرفت قیلسی ایچوندر **منشوی** * کف را کفائده نبود سکو * و بود هل اعتراض و شکر جو * روحک جسده
 تعلق ایستده فائده بود در دین کسبیه جواب بود که سوزک اکر فائده سی اولمز سه سوبله وی معنی اولان الفاظ
 و حروفی تکلم ایله و اکر سوبله بکل سوزک فائده و معناسی اوله اعتراضی ترک ایله و شکر طالی اول که بوسر سکا و وجهله
 کشف اولمش اولور که روحک عالم معنادن قالبه کلمی ضمیرده اولان معنی حرفک الفاظ و حروفه کلمی و متکلم
 مافی الضمیرنی انکله بیان و عیان قیلسی کیدر البتته متکلم اولان کسه باطنه اولان بر معنای اظهار ایتمک استسه
 آتی بر حرف و بر کلمه به وضع ایدوب ازل واسطه ایله فی اظم ارایلر حرف اول معنایه فلرف اولور معنی اول حرفله ظهوره
 کاور پس متکلم که بر معنایه دلالت ایلین کلمه بی ادا ایله البتته انده فائده مقرر اولور پس هر حرفک جسده کلمی
 بو که کوره قیاس ایله هر روح قالبه کلز الانفس رحانی واسطه سیله چونکم بر شرح بر قالبه کله اول قالبده انک اثری
 نمایان اوله کلمه معنایه دلالت ایلدیکی کبی اول قالب کندی روحنک شاتنه و حقیقتنه و انده نه ایچون وضع اولندیغنه
 دلالت ایلر پس صحائف کونده ای آیات حتی اوقومق استین کسنه هر کلمه بر معنایه دلالت ایلدیکی کبی هر صورت
 دخی بر کونه معنایه دلالت ایلامدی بوقوال انسانیه و صور کونییه به نظر ایله که هر بری خاصه کندنده موضوع
 اولان معنایه دلالت ایدرا کر عارف ایستک مشایخک عالم معنی دید کارنی بوعالم صورتده کوررسن و متکلم حقیقتنک
 اول صورتدن نه مراد ایلدیکنه واقف اولورسن **منشوی** * شکر بر ذان طرق هر کزن بود * فی جدال و درویش کردن
 بود * حق تعالی نیک شکری هر کردنک طوقی اولور یعنی هر کسک بوسنه لازم و فرضدر که منعم حقیقی به شکر قیلله علی
 الخصوص عالم ارواحدن بوعالم انسانیت کتوردیکی و مرتبه عقل و فهمه بتوردیکی نعمتنک شکرین قیلله شکر جدال
 ایلمک و یوزا کشتنک دکلدر یعنی منعم حقیقی سنی بر بلایه مبتلا ایسه و اقات و مختلفه امتحان قیلسه بنده نه نعمت وارد
 دیو جدال ایلمک و اول بلادن یوزل و کوزل ترش ایلیوب بونه بلادرد یوشکایت آمیز سوز سوبلک شکر اولمز شکر اولور که
 وجودکی محضانه مت یله سن و اکر بر بلا ایله امتحان از لنورسک جدال و ترش و بلا کدن حذر قیلله سن و ممکن اولدیغنی
 مرتبه صابر اوله سیک دیکل اولور والله اعلم **منشوی** * کر ترش ز بودن آمدش **شکر و پس** چوسر که شکر
 کونی نیست کس) اکر شکر انجق ترش اولق کادیه پس بوعالمه سر که کبی بر شکر کوی کسه بوقدر زبر امر که
 بر دم ترش و یلکدن خالی دکلدر (منشوی) سر که را گزاه باید در جکر * کوبشوسر کککین اواز شکر * سر که به اکر
 جکرده بول بولق کر کسه سر کیه دی اوسر که شکر دن سر کککین اولسون یعنی اکنی بوزل اولان کسبه دورنه بول
 کر کسه کادیکه حلاوت و شکر و طاعتله مخلوط و عزوج اولوب تا اول واسطه ایله دورنه بول بول و مقبول اوله (می) معنی
 اندر شعر جز باخبط نیست * چون فلا سکت و اندر ضبط نیست) معنی شعرده خبط و خطا دن خالی دکلدر معنی
 شعرده صیاد کیدر که ضبطده دکلدر یعنی نته کم بر صیادان کسه استدیکی بری نشانه المدینی کبی و مرادی اوزره
 آتی اور مدینی کبی فاعلم اولان کسه دخی استدیکی معنای سوبلیجز و کیف مایشاء مافی الضمیرنی تعبیر ایلمیز بلکه
 شعرده معنی صیادنده اولان طشاش کیدر که اولور که بر مرادی نشان ایلیوب انک نظمده قصد اولنسه معنایر آخر
 جابه کیدر و شعرده فاعلمک مرادی اولمین معنی ظهور ایدر بویست کان بعض کلمه انک نظمه کلمی و تقریر اولسی اول محله
 نسب و الیق ایکن اول کلمات نظمه کلیوب اول محله بر آخر کلام و بر آخر معنی سوبلندیکنه اعتذار ایلمک طریق
 اوزره واقع اولمش در (معنی) انکه من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) اول قولک معناسنک سیانده
 در که بر کسه الله ایله او نور مق دیلسه پس اول کسه اهل تصوف ایله او نورسون زبر اونه مظهر اوصاف الهی و مرآت
 اسرار ربانیدر کسد یلردن اولمش و حقله باقی اولمشلر ته کم جنید حضرتلری تصوفی بویه تفسیر ایلیوب دیدیکه
 التصوف ان یمیتک الحق عنک و یحییک به پس اهل تصوف کند یلردن فانی و حقله باقی اولمشلر در **منشوی** * ان رسول

از خود بشد زین یک دو جام * کی رسالت یادماندش فی پیام * اول رسول روم بوی یکی جامدن که نوش ایلدی
 کند پسندن کندی جامدن مراد حضرت عمر رضی الله عنهن یوردی کلام سعادت انجامد که تحقیق تحقیق ایل
 بر ایدی اول رسول روم فی کوش هوشه نوش ایلدوب بی خود اولدی واستغراق مرتبه سن بولدی انک یاد و خاطر زنده
 نه رسالت ونه پیام قالدی * مثنوی * واله اندر قدرت الله شد * ان رسول اینجا رسید و شام شد * اول رسول بر حاکمه
 ایشدیکه الله تعالی ان قدر زنده واله و حیران اولدی اول رسول بومر تبیه ایشدی و شاه اولدی (مثنوی) سیل چون
 آمد بدیر با بحر کشت * دانه چون آمد بمزرع کشت * سیل چونکه دریاه کلدی و قارشیدی دریا اولدی
 دانه چونکه مزرعه کلدی کشت و زرع اولدی یعنی رسول روم مقدما سیل کبی ایدی بحر معنی اولان حضرت عمر
 رضی الله عنه واصل اولغله دریای معانی اولدی اول بردانه کبی ایدی مزرعه اسرار الهی اولان حضرت عمر رضی
 الله عنه واصل اولد قدمیت معنایی بولوب کشف علوم و معارف اولدی کذلک هر کبیکه اهل تصوفدن برینه
 ملاقات اولسه قطره ایکن دریا و دانه مشابه سنده ایکن محل جمع اولق مقرر در پس بومعنایی مؤید اولان - وزره شروع
 ایدوب یوردر (مثنوی) چون تعلق یافت بان با بوا بشر * فان مرده زنده * کشت و با خبر * چونکه نان بوالبشره
 تعلق بولدی اکاغدا اولق سبیل لاجرم مرده و حیات فان زنده و خیر اولدی * مثنوی * موم و دیزیم چون فدای
 نآرشد ذات ظلماتی او انور شد * موم و دیزیم چون آتشه فدا اولدی و باندی اول موم و دیزیم ذات ظلماتیسی انوار
 و منور اولدی * مثنوی * سنگ سرمه چونکه شد در دیدگان * کشت ینبایی شد انجامد دیدبان * سرمه طاشی چونکم
 کوز زده اولدی یعنی سرمه طاشی سحق از توب چونکم کوز زده چکلدی اول سنگ * مسحوق ینالغله سبب اولدی
 اول چشم کور بی اولدی (مثنوی) ای خنک ان مرده * کز خود رسته شد * در وجود زنده پیوسته شد * ای سعادت تو
 اول مرده که کند پسندن قورقلش اولدی بر زنده ملک وجود نه از شمش اولدی یعنی بر مرده شد کامله واصل اولوب انک
 سایه تریه سنده پرورش بولدی (م ی) وای ان زنده که با مرده نشست * مرده کشت و زندگی از وی بچست * وای
 اول زنده که مرده ایلد او تر دی اول زنده مرده به مقارنته مرده اولدی و زنده ملک اندن صحرادی مرده دن مراد اغنیا
 و اهل دنیا در (کما قال علیه السلام یا کم و محال الست الموقی قالوا من الموقی یا رسول الله قال علیه السلام الاغنیاء و فی
 روایه آخری قال اهل الدنیا و زنده دن مراد قلبی علم و عرفانله حیات بولان کسه در چونکم بر زنده دل اولان کسه مرده
 دل اولان کسه ایلد مقارنت قیلسه صحبت مؤثره در طبیعت سارقه اولدی یعنی جهتدن مقارنتک حکمتی اخذ ایدوب
 مرده و بر مرده ملک کاخی سرایت ایدر پس ای زنده دل اگر صحبت و مقارنته لایق و حیات قلبی زیاده ایدی اهل
 تصوفدن * کسه بی بولز سن مرده دلله ینهم صاحبندن فرار ایلوب خیر الجلیس و روح و روانه انیس اولان
 حضرت قرآنله نسبت ایلد و انک تلاد فی ایلد متلذذ اول و احکامیه عمل قیل (مثنوی) چون تودر قرآن حق بکر مثنی
 باروان انبیا آمیختی * ای زنده دل اولان کسه چونکم سن مرده دل اولتلد صحبتی تلذذ ایدوب حقل قرآنله بچه سن
 یعنی حضرت قرآن ملک تلاوته مقید اولوب احکامیه عمل قیلوب کا انجامد ایده سن انبیا عظامک روانیله مختلط
 اولور سن و انلرک جانلرله آشنالق قیلوسن (مثنوی) هست قرآن حالهای انبیا * ما هیان بحر یاله کبریا * زیر قرآن
 انبیا عظامک احوال و اوصافی اولدی انبیا عظام فی المثل یاله اولان دریای کبریا * ما هیلر در کرسن دیر سن
 که بن قرآن عظمی او فورم قرآن عظمی او قومقدن مراد اصل انک احکامی قبول ایلد (مثنوی) و بر بخوانی ونه
 قرآن پذیر * انبیا و اولیا را دیده کبریا * فرضی اگر سن قرآنی او قویه سن و قرآن پذیر اولیسه سن انبیا علیهم السلام
 و اولیا عظامی دخی کورمش طوت قرآن پذیر اولیا نه انبیا علیهم السلام و اولیا عظامک صحبت و ملاقاتی فائده مند
 اولور قرآنی قبول قیلین انلرک رویتندن بهره و نصیب المیز (مثنوی) و پذیرایی چور خوالی قصص * مرغ جانب
 تنک ایددر قصص * و اگر قرآن عظمی قبول اید بی اوله سن و انده اولان قصص انبیا علیهم السلامی چونکم او قویه سن
 سنک جانک قوشی تن قصصه تنک کلور یعنی طار کلور و متالم اولور (مثنوی) مرغ * کواندر قصص زندان نیست *
 می نیجوید رستن از نادان نیست * بر قوشکه او قوش نفس ایچره زندانیدر قصصدن قورقلق استمرسه فادانلغندندر
 (مثنوی) روحهایی کز قصصهارسته اند * انبیا و هیر شایسته اند * شول بر روحلر که قصصدن قورقلشدر
 رهبرلر که شایسته ولایت اولان انبیا علیهم السلام در شایسته حق اولان و رهبر اولان انبیا علیهم السلام در دینک
 دخی وجهه در * مثنوی * از برون آویشان ایدزدین * کسه ره رستن زان نیست و این * اول انبیا علیهم السلامک
 آوازی طشردن دین جابندن بروکلور یعنی کدیله که عالم معناده مقصد صدقه ساکنلر در انلرک کلامی دین جابندن
 برو خارج عالمدن طالبلر بویه دیوکلور * کسه نفس تدن قورقلق بولی ساکودر بودراین و این کله سنک مسار الهی

مرده دلر محبتی ترک ایدوب حضرت قرآنه التجایدوب انک احکامیه عمل قیلوب انبیای عظامک حالیه حاله کدر
 * مثنوی * مابین رستم زین سکن قصص * جز که این ده نیست چار این قصص * انبیای عظام دین جابندن بویه
 دیر که ای طالب فلاح و نجات اولان کسه بزبوت سکن اولان تن قفسندن بود کراولنان سبیله قورتلدق بوقفسن چاره سی
 یعنی بوقفسندن قورتلغه چاره بویولدن غیری دکلدر یعنی بوقفسن تندن قورتلغه چاره همان بود کراولنان طریقه
 منحصر در مرده لر محبتندن خلاصه وسیله رتن قفسندن نجاته ذریعه بودر که * مثنوی * خوش وار مجور سازی
 زار زار * تا ترا بیرون کنند از اشتهار * کنده یکی زیاده ضعیف و رنجور دوزخ سن و اغنیای و ادل دنیا به کنده یکی معیوب
 کوسره سن تاسی اشتهاردن بیرون ابلیه لرو مقبول و مطبوع دکلدر دیوسو بیلدر * مثنوی * که اشتهار خلق
 بند محکمت * در ره این از بند آهن کی کست * زیرا خلقک اشتهاری محکم بند در یعنی بین الخلاق مشهور اولق
 و نباهت شان بولق حق یولنده بر محکم قید در طریق الهیده بواشتهار قیدی بند آهندن چن کدر یعنی قید اشتهار قید
 آهندن کم دکلدر بلکه بند اشتهار بند آهندن دخی محکم در اوله اقال علیه السلام بحسب امر من الشرائع اشارة
 بالاصابع فی الدین اوفی الدنیا الا من عصمه الله نته کم شهرتدن قورتلغه رتن قفسندن خلاص اولغه بوقصدی تقرر
 ایدر لر تاحصه الله سن و سندن خ اول طوطی ککی قفسن تندن نجات بوله سن و صحرای معانیده پرواز قیل سن *
 قصه بازار کان که طوطی محبوس اوور اپیغام داد بطوطیان هندوستان هنگام رتن بختارت (مثنوی) بود بازار کان
 اوور (طوطی) در قفس محبوس زیبا طوطی (بر بازار کان زاریدی و انک بر طوطیسی و اریدی قصه محبوس بر زیبا
 طوطی ایدی * مثنوی * چونکه بازار کان دفراساز کرد * سوی هندوستان شدن آغاز کرد * چونکم بازار کان سفری
 دوزمک ایدی و تدارک ایلدی هندوستان جابنه کتمکه عزم و آغاز ایلدی * مثنوی * در غلام و هر کنیز لر از جود
 گفت بهر توجه آرم کوی زود * هر غلامه و هر جاریه سینه جود و کر مندن اول بازار کان دیدی سندن اوتری نه کتورم
 نیز دیدی * مثنوی * هر یکی ازوی مرادی خواست کرد * جله راز عده بداد آن نیک مرد * انلردن هر بر بسی اول
 بازار کان بر مراد طلب ایلدی اول نیک مرد جله سینه و عده و بردی * مثنوی * گفت طوطی راجه خواهی ارمغان
 کارم از خطه هندوستان * جمع غلاملردن و جاریه لر نده کمره طوطی سینه ایدی نه ارمغان استرسن که سکا
 هندوستان سرحدندن آ فی کتورم (می) گفتش آن طوطی که اشیاء طوطیان * چون بیسی کن ز حال من بیان * اول
 طوطی بازار کان دیدی اول برده که طوطیاری چونکه کوره سن بنم حاملدن انلر بیان ایلد بویله دیو که * مثنوی *
 کان فلان طوطیکه مشتاق شماست (از قضای اسمان در حبس مات که اول فلان طوطیکه سزل مشتاق کز در قضای
 آسمانن بزم حبس مرده در * مثنوی * بر شما کرد او سلام و دادخواست و ز شما چاره و ره ارشادخواست * اول طوطی
 مره سلام ایلدی و سزدن داد طلب ایلدی و سزدن ارشاد و چاره یولی طلب ایلدی * مثنوی * گفت می شایده
 من در اشتیاق * جان دهم اینجا بمرم در فراق * طوطی بازار کان ایدی انلر بویله دیو که لا یقعدون سزل اشتیاق کزده
 جان و یرم بونده سزل فراق کزده اولم * مثنوی * این روا باشد که من دونه سخت * که شمار بر سبزه کاهی بر درخت *
 بوز اولای یقعدون محکم بنده اولم سز کاه سبزه کاهی درخت او زره اوله سز بوجه دخی جائز در ککه دینه که سز
 درخت او زره سبزه کاهده اوله سز بونده تنبیه بودر که بر کسه بلایه مبتلا اولد قده انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک
 ارواحندن بگونه استمداد ابلیه * مثنوی * اینچنین باشد و قای دوستان * من درین حبس و شمار کستان * دوستلر
 دوستلر و قاسی بویلی اولور بن بویه حبس و محبوس اولم و سز کستانده اوله سز (مثنوی) یاد ایدای مهان زین مرغزار
 یک صبح دو میان مرغزار) ای اولور بوزار و گرفتار مرغدن یاد کتور بکتر صبح و حله مرغزار ایچنده یعنی صبح
 ایچیلن شربله بومرغ ضعیفی اول کلزار ایچره خاطره کتور بکتر و کراید بکتر (مثنوی) یاد یاران بارو میون یاد
 * خاصه کان لیلی و این مجنون یاد * یارلر بریاری یاد دزد کرایسی یا ایچون میون و مبارک اولور علی الخصوص یاد
 ایلن لیلی و مذکور اولان مجنون اوله * مثنوی * ای حریفان بت موزون خود * من قد حهای خورم بر خون
 رن خود) از خون خود دخی نسخه در بوییت طوطی * انک ارواح انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامدن استمداد و استرشاد
 قیلندن و قفس تندن خلاص و ره ایچون مستعین و مستمد اولسنگ یساتنده واقعه اولان ایسات شریفه دندر
 طوطی جان سالک ارواح انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه عرض نیاز ایلر بگونه کلام سویلر که ای کنده موزون
 و معتدل اولان محبوبلر حریفاری و مقرباری انصافیدر که بن عالم هجران و فراقده کنده قاتندن پرقد حلا ایچرم پس
 بجهله و عین جعه خطاب ایلر ایکن و عرض حاجات ایدوب حالن سویلر کن بوجهلدن بر مطمع نظری و مصرع بصیری
 اولان محبوب معینه انتفات ایدوب سویلر بجهله نک نفس واحد حکمنده اولسنی و مر تبه و حدتده اتحاد قیلسنی

اشعار ایلرودیرکه * مثنوی * یکن قدح می نوش کن بریاد من * کرهم بخوای که بدهی داد من * ای محبوب و مرغوم
 بر قدح می وصال و مشاهده دن نوس ایله بنم یاد من * کراسترسن که ویر من بنم نصیب و داد می (یت) چو با حبیب نشینی
 و باد به پیایی * سیاد دار حرفان یاد پیما را * مثنوی * یاسیاد این فتاده خالیزه چونکه خوردی جرعه برخالیز
 یا خود بخالیز الیچی اولان افتاده نیک یاد نه یعنی بو عالم سفلی و جسمانیده قلان دل داده نیک یاد نه چونکم ساقی حقیقتدن
 شراب طهوری ایچه سن و الارض من * کاس الکرام نصیب خواستجه اتمک فضل و جرعه سنی خال از زره دوله
 مثنوی * ای عجب آن عهد و ان سو کند کو * وعده های آن لب چون قند کو (ای عجب اول عهد و اول عین قنی اول
 قند کبی شیرین لب و عده لری قنی (می) کرفراق بنده از بند کیدست) چون تو باید بد کنی پس فرق چیست اگر بند نیک
 فراقی بد بند لکدن یعنی قوللقد اولان قباحتندن ایسه چونکه سن بدید ایلرسن پس خداوند و بنده از رته سنده
 فرق ندر حضرت مولانا نیک قدس الله سره العزیز دآب شر یغری مثنوی نیک اکثر محله بود که مظهر خدا اولان ولی
 کامله خطاب ایلرکن مظهر و ظاهر له مرتبه احد بنده بر اولدیغنه اشارت ایچون مظهر دن ظاهره و متجلیدن تجلیه
 التفات ایلرلوا کامناسب و موافق سوز سوز یلرلر نسه کم بو محله دخی بولیدر فافهم و اول جناب محبوب حقیقی به
 یورد قلمی ایسات شریفه دندر که سیورلر (می) آن بدی که تو کنی در خشم و جنگ * با طرب ترا سماع و بانک جنگ
 * ای محبوب حقیقی اول بد و جفاییکه سن خشم و جنگده ایلرسن سماعتدن و جنگک بانک و صدا سندن شوق
 و طرب بکله در * مثنوی * ای جفای تو زد دولت خوبتر * و انتقام تو ز جان محبوب تر * ای جان سنک جور و جفاک
 دولتدن خوبتر درو سنک انتقامک جان و حیاتدن محبوبتر و مرغوبتر در * مثنوی * ناز تو ایست نورت چون بود *
 ماتم این یا خود که سورت چون بود (ای دلبر حقیقی سنک نازک بود که عشاق ذوق و صفالزندن اکایتمغه جان ویرلر
 سنک نوزک نیجه اوله سنک ماتمک بود یا خود سنک سوزک نیجه اوله (مثنوی) ز حلاوتها که دارد جور تو * و ز لطافت
 کس نیاید غور تو) حلاوت و لطافت لدر نکه سنک جورک طو تر که تعبیری ممکن دکادر و لطافت و ملاحظندن کسه سنک
 غورکی بولز یعنی سنک لطافت و ملاحظتنک بر مرتبه به پایاند که کسه اتمک حد و غایتنه ایرمز * مثنوی * تالم و ترسم که
 اویا و رکند * و ز کرم آن جور را کتر * کند * ناله ایلرم و قور قمر که اول محبوب حقیقی بنم ناله می تصدیق ایلیمه
 و کمال کرم و رجسندن اول جوری کتر ایلیمه * مثنوی * عاشقم بر قهر و بر لطفش یجد * و العجب من عاشق این هر در ضد *
 بن اول محبوبک لطفنه و قهر نه جدله عاشقم زیاده عجبدر که بن بود را یکی ضدک عاشقم * مثنوی * والله اریزین خار
 در بستان شوم) همچو بلبل زین سبب نالان شوم) والله اگر بخاردن بوستان جانبته کیدم یعنی بو خار بلادن خوب
 بستان راحت و گلستان نعمت جانبته سیرایدم بلبل کبی بوسیدن نالان اولورم و او خار بلادن خوب گلستان راحت
 کلدیکم ایچون فریاد قیلورم (می) این عجب بلبل که بکشد ادهان * تا خورد او خار را با گلستان * بو عجب بلبلد که
 دهانی آجر حق اول بلبل خاری گلستان ایله بیه یعنی بلا و جفای صفا کبی قبول ایلیمه (مثنوی) این چه بلبل این نه نیک
 اتشست) جلله ناخوشه از عشق او خوشیست * نه نیک دریای محیطده ساکن باغ و شکنده بر عظیم جانوردر که اندن
 یول جانور اولمز مش عجایب مخلوقاتده مسطوردر که بر عالم کسسه هند کسسه کیروب ککیدرکن بر طایفه راست
 کاوب اهل کشتی دیدیلر که سبحان الله بونده طایغ یوقدر بونه حکمتدر دیوب کیدن طشره چقدیلر اول کوهک اوستنده
 آتشاریقدیلر عکریشوردیلر بعد زمان اول کوه عظیم حرکت کاب دریا ایچره کتمکه باشلدیغنی کوردکاری کبی در حال
 کمی به قاجوب کیردیلر و کوردیلر که اول کوه عظیم دریا ایچره غایب اولوب کتدی اهل کشتیدن خبردار اولندیدیلر که
 بحمد الله که اغزی جانبنده بولمقد و اگر اغزی جانبنده نیجه بیک کبی اولسه کانست بر پرگاه قدر اولمیدی دیدیلر
 پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیز عاشق خدا اولنلری نه نیکه تنبیه ایدوب سیورلر بونه بلبلد یعنی بلبل دکادر
 بلکه بو عاشق آتسه منسوب نه نیکدر جمیع ناخوشلر اتمک عشقندن خوشلقد و ذوق و دل کسشک در عاشقان حق
 و مشتاقان جمال مطلق کل شی من الحبيب حبيب مقتضای سنجه محبوب حقیقیدن لطف و قهر و عداوت و مهر و تریاق
 و زهر هر نه کلورسه مقبول کورلر نعمت و محنت مقابله سنده نیجه شکر لری اولورسه نفعی دخی نعمت و محنت عین
 منحت یلایب اوله شکر لری قبولر و بلا یی و بلا و جفای صفا یلورلر کما قال ابن الفارض * شعر * وکل اذی فی الحب منك
 اذابی (جعلت له شکر مکان شکبی) و ما حل بی من محنة فهو منحة (وقد سلمت من حل عقد عزمی) و منك شفاقی
 بل شفاقی منة * و فیک لباس البؤس اسخ نعمه * و یاریند قدس الله سره العزیز حضرت قلمی بو محله مناسب
 سیورلر که بنده قضای خدایه رضالول مرتبه ده در که اگر بنی دوزخده مؤبد قیلیمه بنم شکرمت جنتده مخلد اولاندن
 نسه زیاده اولوردی اصل اهل ولا قنده بلا مبلیدن غافل اولمقد کما قال الشبلی البلاء هو الغفلة عن المبلی (و کما قال

القشیری فی هذه الایة واسخ علیکم نعمه ظاهرة وباطنة النعم الظاهرة المنحة والولاء والنعم الباطنة المحنة والبلاء لان
 البلاء یورث القناء والافناء یورث الققاء والبقاء پس عشاق الهینک بومحله مناسب سوزلری چوقدرهمان عاشق
 اولدرکه بالکلیه کندی ارادت واقتضاسنی ترک قیله ودوستک مرادورضاسنی هر نه ایسه کندیوه مرادیلله ناعاشق کل
 مرتبه سنی بوله * مثنوی * عاشق کست خود کاست او * عاشق خویشست وعشق خویش جو * بوبلیل باغ
 وحدت وعندلیب کلزار حقیقت عاشق کادر کلدن مراد میسی الله اولان مرتبه الوهیتدرکه جمیع اسماء وصفاته
 متصفه درو عاشق کل اولدرکه جناب حق اسماء لطیفه سی جهندن نیجه عاشق ایسه اسماء قهریه سی طرفندن دخی اوله
 عاشق اوله مثلامعطی بی نیجه سورسه ما فی دخی اوله سوه ومعز وباسطه نیجه ابورسه مذل وقابض جانبند دخی اوله ابوه
 جیل ولطیف اولسنی نه کونه آرزو قیلورسه قهار ومنتهی اولدنی وقتده دخی اوله آرزو قیلوربو کونه اسماء جلالیه دن
 دخی حظ آلور والحاصل معشوق هر نه صفتله تجلی قیلسه وهر نه حالتی مرید اولسه عاشق دخی مرادی اول اولور
 بومرتبه به وار ان عاشق بالکلیه کندیدن قوریلور ومن خرج عن السکل وصل الی السکل کلامنک طبقه کلدن بکن کل
 اولور وخلفه مستخلف عینی اولور دید کاری مرتبه بی بولور وکندی کندی به عاشق اولور وکندی نیک عشقن طلب قیلور
 زیر ابعدا المحو صحوه کلد کنصکره انینیت اولز ومغایرت باقی قالمز (کما قال ابن الفارض * شعر * فی المحو بعد المحو
 لم لا غیرها * وذاتی بذاتی اذ تجلت تحت * فوصفی اذ لم تدع بائنین وصفها) وهیئتها اذ واحد نحن هیتقی) وقدر رفت
 ناء الخطاب یتنا * وفی رفعها من فرقة الفرق رفعتی * صفت اجنحه طیور عقول الهی) بویسان الهی منسوب اولان
 عقول طیور کقنادلر نیک صفتیدر عقولک بش مرتبه سی وارد راول مرتبه سی روح حساسیدر اول نسنه بی که حواس
 خسه ظاهره ارادایلر بوروح آتی تلقی وقبول ایلر بوروح روح حیوانینک اصلیدر و بوروح سودامن صیینک دخی
 وجودنده وارد راییکچی مرتبه سی روح خیالیدر حواس خسه نک ارادایلر دیک شیلری حفظ ایلر وقت حاجتده روح
 آتی عقله عرض ایلر که افک مرتبه سی بالاتر در صیینک وجودنده بدایت نشوونما سنده بوروح یوقدر زیراکوردیکی
 شیئی در حال فراموش ایلر اوچنی مرتبه سی روح عقیدر که حس وخیال دن خارج اولان معانی بی ادراک ایلر که معارف
 ضروریه کلیه کی بو حالت جهام وصیاینده یوقدر در دنجی مرتبه سی روح فکریدر که انواع تالیقاتله علوم عقلیه بی
 اخذ ایلر وکندی معلوماتی مایته درج ایلر که انکه ابواب معارف وعلومک استفتاحنه قادر اولور علمانک عقلی کی
 بومراتب اربعه ده اولان عقوله عقول بشریه دینور بشنی مرتبه سی شول روح قدسیدر که انبیاء علیهم السلامه مخصوصدر
 وبعض اولیای عظامه دخی مخصوص اولور و بوروح قدسیدن انوار غیبی واسرار لاری متجلی اولور عقول الهی
 بومرتبه ده اولان روحلردن عبارتدر و بورعقول الهی عالم معانیده و مراتب الهیده پرواز ایلر دیک جهندن طیوره
 مماثلدر و عتولک جناح لری قون علیه وعلیه دروشوق ومحبت ولایت وکرامت و بونلر امثالی اولان صفتلر اکاجنحه
 کبیدر که بوکونه صفت علیه الله اوج معناده پرواز ایلر در (صفت اجنحه طیور عقول الهی (م) قصه طوطی
 جان زینسان بود * کو کسی کو محرم مرغان بود * جان طوطی سنک قصه سی بواسلبدن اولور یعنی طوطی محبوس
 اولدنی کی وآرزوی پرواز قیلدنی کی جان طوطیسی دخی تر قصنده محبوس اولمش واتدن خلاصه آرزو ایلر
 عالم ارواح سیر فی دیر قی برکسه که او مرغلر محرمی اوله یعنی قی بر طالب که طیلور الهی اولان انبیاء علیهم السلام
 واولیای عظامک محرمی اوله وانلرک رازی فهم ایلر که تحصیل استعداد قیله * مثنوی * کو یکی مرغی ضعیفی بی گاه *
 واترون از سلیمان با سپاه * قتی کاهسز زیاده ضعیف بر مرغ واثک درو تنده سلیمان علیه السلام عسکر یله اوله یعنی
 سلیمان حقیقت که حضرت حقدر جمیع جنود یله انده اوله واثک وسعت باطنی بر مرتبه ده اوله که جمیع اشیا بی احاطه
 قیله محصل صورتا صغر معنا عالم اکبر اوله * مثنوی * چون بنالد زاری شکر وکله * اقتدا ندر هفت کردون غلغله *
 ازل مرغ ضعیف شکر سز و شکایت سز چونکم زاریلر کله ناله ایلر که ناله سی سبیلله هفت کردونه غلغله دوشه یعنی
 اولیای عظامدن حد ذاتده صورتا ضعیف ونحیف بعض کسار واردر که شکر وشکایت طریقله دکل بلکه کمال شوق
 ومحبترندن آه وناله ایلر لدی آسمان خلقنه انک ناله سندن ولوله وزلزله دوشردی دیک اولور (م) هر دمش صد نامه
 صدیک از خدا) یارب زوشت لبیک از خدا * خدای تعالی حضرت قلرندن هر دم اکایوز نامه یوزیک ایریشور یعنی نیجه
 فیوضات الهی ونیجه ارادات ربانی حق جانبندن انک جائنه کلور اول کسه دن بر یارب دیک حضرت خدادن انک
 مقابله سنده التمس کره لبیک دیک اجبتک اجابه بعد اجابه دیک معناسنی متضمن اولور * مثنوی * زلت او به زطاعت
 نزد حق) پیش کفرش جلها ایمانهای خلق انک خطاسی غیر یلرک طاعتندن حق تعالینک قنده یکدواتک کفری قنده جلله
 ایمانلر کهنه در انک خطاسی خلقک خطاسی کی دکلدر تنه کم مجتهد فی الدین خطا ایلسه ثواب یازیلور

و احباب تقلیدك ایمان و طاعتندن مجتهدك خطاسی اولیدروانك كفرنندن مراد كفرك لغت معناسی
 اولدیغی اوزره ستر در یعنی اول عاشق کندی ایمان و طاعتی و حضرت حقله اولان اسرارنی و قریبتی عیون ناسدن ستر
 ایلمسی قنده مقلد اولان خلا یقل ایمانلری کهنه و بی اعتبار در دیمك اولور حضرت جنیدك کفرت بدین الله وال کفر
 واجب لدی) دیمسی و حضرت شبلینك طوبی لمن مات فی کفره فن مات فی کفره فأراه الفردوس دیمسی ستر اسرار و بویت
 معناسی مراد اولور * مثنوی * هر دی اورا یکی معراج خاص * بر سر تاجش نهصد تاج خاص * هر بر نفسده اول
 عاشق صادق ایچون بر خاص معراج وارد که مشاهد الهیدن هیچ خالی اولزانك تاجینك باشی اوزره حق تعالی
 نیجه تاج خاص قور تاجدن مراد بونده علوشاندر یعنی حق تعالی انك رفعتی اوزره نیجه خاص و مقبول رفعتلر قور
 و یا خود تاجدن مراد ادب الهی اوله نته کم میورلمشدر * بیت * ادب تاجیست از نور الهی * بنه بر سر بروهر جا که
 خواهی) پس فوتقدیر اوزره انك ادبی اوزره حق تعالی کندی نوزندن نیجه تاج قور دیمك اولور * مثنوی * صورتش
 برخاک و جان در لامکان * لامکانی فوق و هم سالکان * اول عاشق کاملک صورت جسدی خاک اوزره در وانك جانی
 لامکانده در بر لامکانکه سالک لک و هم نك فوقنده در که سالک لک قوت و اهمه سی آفی تصور و توهم ایلمیز
 (م) لامکانی فی که در فهم آیدت * هر دی در وی خیالی زایدت * سکا دیکم لامکان اول لامکان دکادر که سنك
 و هم که و فهم که کله هر بر دمه اول مکانه سکا بر خیال طوغه و بر اندیشه حاصل اوله * مثنوی * بل مکان لامکان
 در حکم او) همچو در حکم بهشتی چار جو بلکه مکان و لامکان اول لامکان حکمنده در جنتك درت ایرمغی بهشتیلرک
 یعنی بهشته منسوب اولان اهل جنتك حکمنده اولدیغی کبی نته کم حدیثله ثابتدر که اهل جنت جنتك ایرمقلری
 کیف مایشاء استدکاری جانب روان ایلمیز و جنتك انهار اربعه سی انلرک حکمی و تصرفنده اوله کذلک مکان
 و لامکان لامکان حقیقینك حکم و تصرفنده اولور * مثنوی * شرح این کونه کن و رخ زین بتاب * دم حزن والله اعلم
 بالصواب * بو طيور عقول الهینك شرحی قصه ایله بوندن یوز چویر سوبله و جیعیسندن الله تعالی صوابه عالم رکدر
 * مثنوی * باز میگردیم ما ای دوستان * سوی مرغ و تاجر هندوستان * طيور عقول الهیه سیاتندن وانلرک مراتب
 و اسرارنی شرح ایلمکدن ای دوستلر بزرگ و رجوع ایلم مرغ و تاجر هندوستان جانبنه یعنی بونلرک قصه سی بیان ایلمکه
 دیدن خواجه طوطیان هندوستان از اردشت و پیغام رسانیدن از ان طوطی الی اخره (مثنوی) مراد باز رکان
 پذیرفت این پیام * کورساند سوی جنس از وی سلام * مراد باز رکان طوطیسندن بو خبری قبول ایلمکه اول
 باز رکان طوطیسندن جنسی جانبنه یعنی هندوستانده اولان طوطیلره طوطیسندن سلام ایرشدره * مثنوی *
 چونکه تا اقصای هندستان رسید * دریابان طوطی چندی بدید * چونکم باز رکان هندوستانك اقصا و غایتنه
 ایرشدی بیابانده بر قاج طوطی کوردی (م) مرکب استانید پس اوزداد) ان سلام وان امانت باز داد باز رکان اوراده
 مر کبی طور دیردی و صکره آواز ویردی اول سلاهی و اول امانتی آشکاره ویردی * مثنوی * طوطی زان طوطیان
 لرزید بس * اوفتاد و مرد و بکستش نفس اول طوطیلردن بر طوطی چوق دتردی اکر پس باء فارسی ایله اولورسه
 معنی اول طوطیلردن بریسی دتردی و صکره دوشدی و اولدی وانك نفسی منقطع اولدی دیمك اولور (م) شد پشیمان
 خواجه از کفت خبر * کفت رفتم در هلاک جانور * خواجه خبر کدی سندن پشیمان اولدی و اول طوطینك
 یامنی انلر سو یلسندن ندامت قیلدی باز رکان کندی به دیدی بر جانورک هلاکته کتدم یعنی موته سبب
 اولدم (مثنوی) این مکر خو یشت با ان طوطینك) این مکر دو جسم بود و روح يك باز رکان انی صحیح مرده اولدی
 قیاس ایروب کندی به دیدی اولدیم قفسم زده اولان طوطی چکه مکر که خصم در و اربسه بو ایکسی مکر صورتا یکی
 جسم ایدی و مکر بر روح ایدی * مثنوی * این چرا کردم چرا دادم پیام * سو ختم بیچاره را زین کفت خام * بو کاری
 نیچون ایلدم و اول طوطیدن بونلره نیچون خبر ویردم حیفا که بیچاره طوطی فی بو خام سوزدن یا قدم پس بو مناسبتله
 زبانندن حاصل اولان ضرر و زیانك بیاتنه شروع ایروب سورلر * مثنوی * این زبان چون سنك و هم آهن و شیش *
 و آنچه بجهد از زبان چون آتشیست * بوزیان فی المثل سنك کبی و هم آهن کیدر و اول نسنه که زبانندن صحر از و ظاهر
 اولور آتش کیدر * مثنوی * سنك و آهن را من بر هم کراف * که ز روی نقل و که از روی لاف * پس ای قاتل سنك و
 آهنی کراف و بیهوده بر بر برینه اورمه کاهی نقل بوزندن و کاهی لاف بوزندن یعنی بی تفکر و بی تدبر کر که لاف
 بوزندن و کر که نقل جهتندن کلامه دم اورمه و بیهوده بیره سوز سوبله (مثنوی) زانکه تاریکست و هر سو پنبه زار
 در میان پنبه چون باشد شرار * زیرا که بو عالم طبیعت قرنلقدر و هر جانب فی المثل پنبه لکدر پنبه ایچنده شرار آتش
 نیجه اولور فکر ایله یعنی معلومدر که پنبه به آتش دوشد که نیجه یارسد وانك سبیلله نیجه آتشی سوخته اولورسه کلام

قسته انکیزدخی نیران حرب و فسادى اولیه استعمال ایلر * مثنوی * ظالم ان قومی که چشمه ان دوختند * زان سخن
 عالمی را سوختند * ظالم در اول قوم که کوزلنی دگدیلر یعنی اغماض عین ایدوب اول سوزلردن عالم اعلانی یا قدیلر *
 مثنوی * عالمی را این سخن ویران کند * روپان مرده را شیران کند * برکلام قسته انکیز عالمی ویران و خراب ایلر اولمش
 دلکوری ارسلانلر ایلر یعنی اصحاب خداع و حیلہ دن اولان کس لرم مرده مشابه سنده مسکنده ایکن اول سوزلر انلری
 شیران ترکی غضبناک ایلر * مثنوی * جانهاد راصل خود عیسی دمنده یک زمان زخند و گاهی می همنده * کرجاب
 از جانم ابر خاستی * گفت هر جانی مسیح آساستی * جانلرک جی عیسی دخی عالم طبیعتہ کلزدن اول الوان و ادناس بشریتله
 ملوث اولزدن مقرر کند ی اصلنده عیسی دملرد و هر برینک مرده را احیا ایلان شالند ندر اما بشریتہ کلد کد نصکره
 بر زمان زخارد و گاهی می هملرد یعنی هر بار که بشریت و مقتضای طبیعت غلبه ایلله انلرک نفسی بری برینه زخم
 اورور و جراحت اورور و هر بار که اصلنده اولان خاصیت جان ظهوره کله اول زمانده می هم اولورلر و حیاتہ و برلر مصرع
 اول عالم ارواحده اولدقلرینه کوره درو مصرع ثانی عالم بشریتہ کلد کله نه کوره در پس جمیع جانلرک حیات بخش
 اولسنه و دم عیسی کبی مرده را احیا قیلسنه مانع اولان بشریت حجابلری و طبیعت پرده لیدر فرضا جانلردن اگر
 بشریت حجابی قالدیدی و ادناس طبیعتہ دن روحلرک و مقدس اولیدی هر بر جانک سوزی حضرت مسیح
 سوزی مکی اولیدی و مرده لری احیا قلدیدی * مثنوی * کرسخن خواهی که کوپی خون شکر صبرکن از حرص
 و این حلوا مخور ای متکلم اولان کسه اگر شکر کبی لذیذ و شیرین سولیک استرسک و مسیح آسانطق جان بخشکله نیچه مرده
 دللری احیا ایلک استرسک حرص و طمع دن صبر ایلله و بحلوانی بیچه حلوان مراد لذات جسمانیه و حظوظ نفسانیه در
 یعنی بولدا نذ نفسانیه و مشتهیات جسمانیه دن بیچه و حرص و طمع دن صبر ایلله تا شکر کبی سوز سولیه سن و آنکله
 نیچه مرده دللری احیا ایلله سن دیک اولور (م ی) صبر باشد مشتهای زیر کان) هست حلوا آرزوی کود کان) زیر کارلر
 و عاقلرک مشتهای و مبتغاسی صبر اولور اما کود کلرک آرزو و اشتیاسی حلوا اولور * مثنوی * هر که صبر آورد کردون
 برود * هر که حلوا خورد واپس ترود * ای عاقل هر شول کشی که صبر کتوردی و کتدوی صابر لرم ته سته بتودری
 کردون اوزره کیدر بر مر ته سته عالی پرواز اولور که انلر روحی آسمان برین اوزره سیر ایدر هر شول کسه که صبر وقتاعتی
 کندی به پیشه ایلله مر ته سته عالی و قدر و قیمتی سامی اولوب بر مر ته سته ابرر که معنا آسمان رتبت و کیوان رفعت
 اولوب انلر روحی افلاک اوزره سیر ایلر اما شول کسه که نفسک حظنه اویار و انجق مشتهای طبیعتی اختیار ایلر مدبر
 اولور و حیوانیتله قالدور و روحانیت و ملکیت ذوقدن محروم اولور پس بوندن بر سوال لازم کاور که اول سوال بودر
 انبیا علیهم السلام و اولیای عظام خود برلر ایچرلر و مقتضای بشریت و مشتهای طبیعتلری و بروپ بودنیاده خوش
 بکرلر زدخی انلره اقتدا ایدوب بیسک و ایچسک و نفسمز مراد و مشتهاسنی و بروپ خوش بچسک جائز اولمز و مقبول
 کلزمی حضرت شیخ عطارک قولیه جواب و بروپ انلر کلامنی تفسیر سیورلر * تقرر قول فرید الدین العطار قدس الله
 روحه بیت تو صاحب نفسی ای غافل میان خالک خون میخور) که صاحب دل اگر زهری خورد آن انکین باشد معنای
 شریقی اولدر که اهل نفس اولنلره خطا یا سیورلر ای غافل سن صاحب نفس سن خالک اوزره سنده فان بی یعنی بدنک ترابه
 ملاصق ایدوب خدمت و ریاضت ستمنه کیدوب میان خالک ایچره جگر قاننی که سکا نافع اولان بودر زیرا که صاحب دل
 اگر بروا فرزه ریه کا اول غسل مصفا اولور (مثنوی) صاحب دلراند ادر این زیان * کرخورد اوزهر قاتل را عیان
 صاحبده اول زهر زیان طوتمزا کراول صاحب دل آشکاره زهر قاتلی بیه * مثنوی زانکه صحت یافت و زهر هیز رست
 * طالب مسکین میان تب درست * زیرا صاحب دل امراض روحانیه دن قور تلوب صحت معنوی بولوب پر هیزدن
 خلاص اولدی اما طالب مسکین هنوز تب اوزره سنده در یعنی نفسانی اولان امراضک ایچنده در پس اکا پر هیز ایلک
 لازمدر (مثنوی) گفت پیغامبر که ای طالب جری * هان مکن با هیچ مطلوبی مری پیغمبر علیه السلام دیدی ای جری
 دلیر اولان طالب زنهار بر مطلوبه جدل و نزاع ایلله یعنی ای طالب مر ته سنده اولان مبتدی مراد و مطلوب مر ته سته
 واصل اولان کاملرله عناد و همسرک ایلله که سنک حالک انلرک حالنه بکزه من (م ی) در تو نمرود یست آتش در مرو *
 رفت خواهی اول ابراهیم شو) سنده نمرود لک وارد آتشک ایچنه کچه آتش ایچنه کتک استرسک اول ابراهیم اول یعنی ای
 نمرود صغیله متصف اولان اهل نفس بوا کل و شرب و حفظ نفس من حیث المعنی آتش کیدر اول جانبه کچه واکاشتغال
 ایتمه اگر لابد کتک استرسک اول ابراهیم صغیله متصف اولاند نصکره اول جانبه توجه قیل تا سکا ضرر و بر میه و سنی
 عاقبت هلاک می ته سته ابر کور میه (م ی) چون نه شباح و فی دریا بیی) در میقکن خوش از خود را بیی) ای اهل نفس
 چونکم یوز میجی د کاسن و دریا به منسوب اولان اهل دریا دخی د کاسن سقاقت و خود را ی لغدن کند کی دریا به براتنه که

زیرا غریب اولور سن یعنی بو حظوظ نقسانیه و مستهیات جسمانیه فی المثل دریا کبیر علماء عاملین و اولیای کالین بو مجرده
 سیاحل و اهل دریا کبی غواصل در بو نلر حظوظ نقسانیه در یاسنه داخل اولسه لکن دیلری اندن خلاص و نجاته
 قادر لدر سن مجرد کندی رأیکله و هوای نفس کله انلر متابعت ایلر کسین اول دریا به کندی یکی براتمه که انده ضرر و زیان
 بولور سن * مثنوی * اوز قعر بحر کو هر آورده * از زیانها سود بر سر آورد * اول مطلوب مرتبه سنده اولان و سیاحت
 و غواصلق علمانی یلان دریانلر دیندن کو هر کتور بعض نسخه ده مصرع اول اوز آتش ورد اجر آورد واقع اولمشدر
 معنایی اول ابراهیم خوانشدن ورد اجر کتور راول زیانلردن سود و منفعتی فضله کتور سر بونده فضله معنایه در
 می (کاملی کر خال کیرد زرشود) ناقص ارز بر دغا کستر شود بر کامل فرنی اگر طیرانی طوتسه التون اولور اما ناقص
 اولان کسه اگر التون ایلنسه خا کستر اولور یعنی کامل بر حقیر و ناقص شیئی طوتسه کامل العیار و عزیر الوجود ایلر
 اما ناقص بر عزیر الوجود و کامل العیار شیئی اخذ ایلنسه خا کستر کبی حقیر و بی معنی ایلر دیک اولور (می) چون قبول
 حق بود آن مرد راست (دست اودر کار هداست خداست چونکم اول مرد راست و صادق حق تعالینک مقبولی اوله
 جمیع ایشلر دیک الی خدائک الیدر یعنی اندن هر نه صادر اولور سه خدای تعالیدن صادر اولور و اول کامل حضرت
 حقه آت مشابه سنده اولور (مثنوی) دست ناقص دست شیطانست و دیو (زانکه اندر دام تکلیفست و دیو) ناقصک الی
 شیطان و دیو ک الیدر زیر اول ناقص شیطانک تکلیف و حیله بی طوز اغنده در (مثنوی) جهل آید پیش اودانش شود
 جهل شد علمی که در ناقص رود * اول کامل کتنه جهل کلور علم اولور اما جهل اولدی شول بر علم که ناقصه کیدر زیرا
 مقتضای علم اوزره عمل ایلر که قادر اولور و اول علم قدر فی دخی بیلر * مثنوی * هر چه کیرد علی علت شود * کفر کیرد
 کامل ملت شود (علته منسوب اولان مریض هر نه بی طوتسه علت اولور زیرا مزاج فاسد اولنجه هر نه بی یسه فاسد
 ایلر اما بر کامل کفر طوتسه ملت اولور زیرا کامل کفری عن علم طوترو شرعا و عقلا آتی طوتغق واجب اولدیغی حینده
 طوتریس انک اول حینده کفری طوتغسی ملت اولور * مثنوی * ای مری کرده پیاده با سوار * سر نخواهی بردا کنون
 پای دار * ای سوار له مری و عناد ایلش پیاده شدی باشکی ایتیمیس سر سن ایاق طوت پیاده دن مراد مبتدی و ناقص
 کسه در سوار دن مراد منتهی و کامل اولان کسه در یعنی ای منتهی و کامل اولان کسه له همسر لک و برابر لک ایلش
 ناقص باشکی قورتر مغه قادر دیکسن الان آنکه همسر لک سمندن آیاغک کیر و طوت دیک اولور * تعظیم ساحران
 مر موسی راعلیه السلام که چه فرمای اول تواندازی عصا باما * مثنوی * ساحران در عهد فرعون لعین *
 چون مری کردند باموسی بکین) ساحر لفرعون لعینک زمانده چونکم کینله حضرت موسی علیه السلامه
 مری و عناد ایلدیلر * مثنوی * لیک موسی را مقدم داشتند * ساحران او را مکرم داشتند * لیکن ساحر لاول
 حینده حضرت موسی علیه السلامی مقدم طوتدیلر ساحر ل حضرت موسی علیه السلامی مکرم و معزز طوتدیلر
 مثنوی * زانکه گفتندش که فرمان آن تست) کره می خواهی عصا تو فکن نخست * زیرا که ساحر ل حضرت
 موسی علیه السلامه ایتدیلر فرمان سننک ایچوندر اکر استرسک عصا کی اول سن براق نته کم حق تعالی حضرت لری
 بو آیت کریمه ایلر بو معنای یسیلر یوررلر و ساحر لردن حکایه قیلورلر (قالوا یا موسی اما ان تلقی و اما ان نکون اول
 من القی) ساحر ل زیا موسی اما ان تلقی عصاک دیو تقدیر ایللری تعظیم و تکریم معناسنی اقادما ایلر (و اما ان نکون اول
 من القی) دیکلری فرمان سنکدر و اختیار سنکدر اکر استرسک اول بر القایده لم و اکر استرسک اول سن القایله دیک
 اشعار ایلر * مثنوی * گفت فی اول شمای ساحران * افکنید آن مکرهارا در میان * حضرت موسی علیه السلام
 انلر ایتدی اول بن بر ائزم ای ساحر ل اول سز اول سحر و مکر لری اور تابه براغکز نته کم حق تعالی حضرت موسی علیه
 السلامک انلر دیمسندن حکایه یوررلر (قال لهم موسی القوام انتم ملقون) مثنوی (این قدر تعظیم دین شاترا خرید
 * کز مری ان دست و پاهاشان برید) بو قدر تعظیم و حضرت موسی علیه السلامی بو گونه تقدیم ایللری انلر مدین
 صائون الی یعنی انلر ایمانه سبب اولدیکه حضرت موسی علیه السلام ایلج و عناد ایلدکاری جهتدن انلر اول
 اللری و ایتلری کسلدی یعنی کامل اولان حضرت موسی علیه السلامه ساحر ل ز تعظیم ایللری دینلرینه سبب اولوب
 مقبول حق اولدی و مری و عناد ایلدکاری مقابله سنده تلرینه زخم کلوب اللرین و ایتلرین کسدر دیرفته کم بویت
 بو معنایی مفسر اولور * مثنوی * ساحران چون حق او بشناختند * دست و پا در جرم آن در باختند) ساحر ل چونکم
 اول موسی علیه السلامک حقنی اکلدیلر و عظم شاته عارف اولدیلر اول ایتدکاری عناد و خصوصتک جرمنده دست
 و پالرفی اوینا تدیلر و قطع اولغنی روا کوردیلر تا کم دست و پالرفی کت محبت موسی علیه السلام اوزره قطع اولغنی مقدم
 ایلدکاری کستا خلفه کفارت اوله پس نه حضرت شیخ عطارک قول شریفنک دلالت ایلدیکی معاینک یساته

شروع ایدوب یوررلر * مثنوی * لقمه ونکته است کامل را حلال * تونه کامل مخوری باش لال * ای ناقص اولان
 اهل نفس لقمه بیگ ونکته دیمک کامله حلال در زیر که کامل اولان کسه هر تقدیر لقمه بیسه نور حق اولور و عبادت
 و طاعت تونه ویت قیلور و هر نه مرتبه نکات و اسرار سوبیسه انک عهده سندن کور و آتی شرعه توفیق و تطبیق قیلور سن
 کامل دگاسک بیسه و لال و خوش اول زیر اسن لقمه بیسه غفلت و کسافت زیاده اولور و هو او نفسک قوت بولور و اگر
 توحید آمیز نکته سوبیلسک و اسرار الهیه دن ییلدیکن قدر نقل ایلر سن توفیقه قادر اوله مرتسن و آتی مقتضای شرع
 اوزره تعبیر قیله مرتسن پس نیجه کسه نک ضلالتنه و فساد عقیده سنه سبب اولور سن لازم کور که بیگدن و ایچمکدن
 برهیز قیله سن و ساکن و خوش اوله سن و اهل کاله نیجه زمان خدمت قیله سن ناسندخی کمال مرتبه سن بوله سن
 اندنصره لقمه بیگ ونکته مدیمک سکادخی حلال اوله * مثنوی * چون تو کوشی اوزبان تی جنس تو * کوشهار احق
 بفرمود انصتوا * چونکم سن قولق اولوق مرتبه سنده سن و اول کامل لسان مرتبه سنده تعبیر و نطق صاحبدر
 اول سنک جنسک دگلد زرا که حق تعالی حضرت تری * کوش مرتبه سنده اولنره انصتوا بود کلکه و اصغایلکه
 امر یوردی کما قال الله تعالی (فاذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحون) بآیت کریمه نک تفسیری جلد ثانی نک
 اواخره قریب منازعت چهار کس بیاتده مذکور اولمشدر * مثنوی * کولد اول چون بر اید شیر نوش * مدتی
 خامش بود او جله کوش * مثلاً او غلجق چونکم اول طوغه شیر نوش طوغر یعنی سوداچی طوغر بر نیجه مدت اول
 کولد خاموش اولور جله کوش اولدیغی حالده * مثنوی * مدتی می بایدش لب دوختن * از سخن تا از سخن آموختن *
 اول کولد که بر نیجه مدت سوز سو بیلکدن لبی دیمک کرک تا اول کولد سوزدن سوزا و کرک کلکه دگ یعنی سوز
 او کرککه قابل و تکلمه قادر اولنجیه دگ اغزنی سوز سو بیلکدن بغلقا کالازم اولور * مثنوی * ورنه دارد کوش تی تی
 می کند * خویشتر را کنک کیتی میکند * و اگر اول کولد قولق دوعیه تی تی ایلر یعنی بی معنی و بیهوده سوبیلسک اول طفل
 کند یسنی جهانک دیلسزی ایلر س طفل مرتبه سنده اولان مبتدی به لازمدر که خیر الوبین اولان شیخک نیجه زمان
 کلامه قولق طونه و اندن حسن تعبیر ایلکی و اسرار طریقت سوبیلکی استماع ایده تا کندیدخی بعد صاحب نطق
 و مالک حسن تعبیر اولنه و اگر انک کلامه قولق طوغر سه و اندن تعبیر اسرار ایلکی تعلم اغترسه تی تی دینلر کبی الفاظ
 مهمله سوبیلکدن بی معنی و بیهوده کلام نقل ایلکدن خالی اولنر محصل معنی کندوبی جهان اهلینک دیلسزی ایلش
 اولور بو معنای استماعه اصلنده استعدادی و قابلیت اولوب ولیکن استماع ایتیموب قابلیت ضایع ایلین کسلره کوره در
 و اول کسلر که اصلنده کوش ایتمکه استعداد طوغر لوبیتله انلره دخی اشارت ایدوب یوررلر (م) کتر اصلی کش بود
 آغاز کوش * لال باشدکی کند در نطق جوش * اصلی اولان صاغر که کابندادن قولق اولدی یعنی تا امدادن
 صاغر طوغدی اول کسه دیلسز اولور نطقه بجن جوش ایلر یعنی لیدی سوزده قادر اولنر کذلک از لده سمع باطنی اولمین
 کسه ل * کفتار مشایخی استماعه میل قیلز و ابی انلر سوزنی متکلم اولمز * مثنوی * زانکه اول سمع باید نطق را
 * سوی منطق از ره سمع اندرا * زیرا که نطق و کفتار اول کوش و استماع کر کدر سوز جابنه ای طالب سمع بولندن
 کل بورا به مناسب اولان کلمات تفصیلاً ابتدا به بشنوائن فی بیتده حرور ایلشدر * مثنوی * وادخلوا الایات من
 ابوابها * واطلبوا الاغراض فی اسبابها * یعنی اولان نطقه و حسن تعبیر استماع لازمدر منطق تعبیر جابنه سمع بولندن
 ایچر و کلکه نطق قیوسی سمعدر که دینلشدر سزایاته ابوابندن داخل اولک و اغراض مرادانی اسبابندن طلب قیلک
 نیکو کارلق یوته ابوابندن داخل اولقدروبد کردارلق یوته ظهورندن بری کلکدر (کما قال الله تعالی و لیس الیربان تا اوا
 البیوت من ظهورها و لکن البر من اتقوا و اتقوا الله لعلکم تفلحون) یعنی نیکو کارلق دگلدر که
 یوته اردندن و ظهورندن کله سز ولیکن ایلک شول کسه نک ایلکیدر که لا اله الا الله حرام ایلدیکی شیدن برهیز ایلیه و سز یوته
 قبولندن بروکلک ای مؤمنرو الله من اتقوا ایلک سزه امر ایلدیکی خصوصه عذاب و عقابندن فلاحی رجا ایلدیکی کز
 حالده * مثنوی * نطق کان موقوف راه سمع نیست * جر که نطق خلق بی طمع نیست * اول نطقه سمع بولنه موقوف
 دگلدر یعنی سمع طریقیله حاصل اولمز طمع سز اولان خالق نطقندن غیر دگلدر * مثنوی * مبدعست او تابع
 استادی * مستند جله و را اسنادی اول خدای نطقی و هر شیئی مبدعدر یعنی بوقدن و اراید مجید را استاد و ارشاده تابع دگلدر
 اول جله نک مستندید راتک غیر یه اسنادی بوقدر یعنی جمیع اشیا نک مستند و معتمدی اولدر اما انک هیچ بر شینه استناد
 و اعتقادی بوقدر (م) یا قیام هم در حرف هم در مقال * تابع استاد و محتاج مثال * اما با قیایر یعنی سایر خلائق و هم
 حقیقارده و هم مقاله البتته استاده تابع و مثله محتاجدر استاد سز و مثال سز بر صنعتک اداسنه و بر مقالک معناسنه
 قادر اوله مرت * مثنوی * زین سخن کر نیستی ییکانه * دلیق و اشکی کیرد ویرانه * پس طالب مبتدی به اولاسکون

واستماع وتعلم کلام شیخ لازم اولدیغنی بیان ایلد کد نصکره طریق حقه کادخی نه لازم ایلدیکنی بیان سوررلرای
 طالب رضای الهی بوسوزدن اکر یکانه دکل ایسک یعنی بو کلامه محرم و اشنا ایسک برورانه ده خرقه و کوزیاشی طوت
 یعنی اکر بوسوزلری اشدنک و قبول ایتد کسه بوند نصکره سکا لازم اولان اولدر که دنیایی ترک ایدنه سن و برورانه ده
 برکهنه کسومه قناعت ایدوب کوزیاشی اقیده سن که بدایت سلو کده اولدر شرط بودر بونده بر معنی دخی جائزدر
 کرحرف شرط اولیوب صاغر معنا سنه اوله بو تقدیر اوزره معنی ای طالب بوسوزدن صغرد کاسن اما یکانه سن کر کدر که
 برورانه ده دلق و اشک طوته سن تا محرم و اشنا اوله سن و عتاب الهی بدن نجات بوله سن * مثنوی * زانکه ادم زان
 عتاب از اشک رست * اشک تر باشد دم توبه پرست * زیرا که حضرت آدم علیه السلام اول عتابدن کوزیاشندن
 قورتلدی توبه پرست اولان کسینک نفسی زیاده کوزیاشیله اولور یعنی ذنوبدن توبه به ملازمت قیلان کسه نک اغزند
 چقان کلامی زیاده کوزیاشنه مقارن اولتی کر کدر یوخسه مجر دبی سرشک دیده و بی سوزش سینه تبت و رجعت
 قولنه اعتبار یوقدر دیک اولور * مثنوی * بهر کیه آدم آمد بر زمین * تا بود کریان و نالان و حزن * آدم علیه السلام
 بر اوزره کریده دن اوتری کلدی تا کم زمینده نالان و کریان و حزن اوله پس آدم زاده اولنه دخی بو حالت لازم اولتی کر کدر
 * مثنوی * آدم از فردوس و از بالای هفت * پای ماچان از برای عذر رفت * حضرت آدم علیه السلام فردوس
 اعلادن و فوق سبعة سمادن عذر دن اوتری پای ماچانه کتدی یعنی صف نعاله کتدی ایتدیکی خطا تک
 عذرنی دیل کدن اوتری نزول ایتدی پای ماچان اصلنده ایاق دولاشد رمق و آبول آبول کتک معنا سنه در صکره شایخ
 عجم انی بابو ج و شتی چیقاره جتی بیره اطلاق ایلدیلا ول مناسبتله که اکثر اول یرده آباق دولاشتی و بابو ج کین آدم
 بر مقدار آبول آبول یورپی اولدیغندن اوتری مثنوی شریفده هر نه یرده که پای ماچان ذکر اولور سه اتدن صف نعال
 مراد اولور و طریق مولوینک و مشایخ صوفیه نک الان دأ بندندر که بقی برکسه بر جرم ایله آنی پای ماچانه بکوردلر
 تا جرمنه اعتذار ایلیمه و مرشد و مقتدا سندن کناهنک عفوئی دیلیه و مشایخ عظام بوادی حق تعالی حضرت نری
 حضرت آدمی عالم اعلادن مرتبه اسفله خطا سنک عذرنی دیل کدن اوتری تنزیل ایلدیکندن اخذایتمشدر در فافهم
 می) (کر زپشت آدمی وز صلب او) در طلب می باش هم در طلب او) ای طالب حق اولان کسه سبندخی اکر حضرت آدمک
 صر تندن وصلبندن ایسک یعنی اکر اولاد آدم ایسک همیشه طلبنده اول و هم انک بلوکنده اول شیطان کی سرکش
 اوله و کریده و زاریدن فراغت قیلیمه خیر خلف اولنه لازمدر که جد نک اثر نه کیده و انک طریق و عانی اختیار ایدیه طلب
 بضم الطاء بلوک معنی سنه در * مثنوی * زآ تش دل و آب دیده نقل ساز * بوستان از ابرو خورشید ست باز * کوکل
 آتشدن و کوزیاشندن نقل دوزیر بوستان سحاب و آفتابدن کشاده و تازه در * مثنوی * توچه دانی ذوق آب
 دیدکان * عاشق نانی نو چون نادیدکان * سن کوزلک باشینک ذوقی نه ییلور سن سن کور و عشار کی عاشق نان سن
 می) (گوین انبان نان خالی کنی) پرز کوه رهای اجلالی کنی اکر سن بودرونک طغارجعنی ناندن خالی و طعام بیجکدن
 بری ایلیمه سن اتیان درونکی اجلاله منسوب اولان کوه لر دن پر یلور سن * مثنوی * طفل جان از شیر شیطان باز کن
 بعد از آنش باملک اتیان کن * ای سالک راه خدا جانک طفلانی شیطان سودندن منع ایلیمه شیطان سودندن مراد غدای
 جسمانیه در اند نصکره اول جانی ملائکه به شریک ایلیمه ملائکه نک غدا سنه و ذوقنه آنی اور تاغ ایدوب انلر ذوق
 الدیغی بدن سنک دخی جانک ذوق السون (مثنوی) تا تو تاریک و ملول و تیره * دانکه باد یولعین همشیره * ای طالب
 مادامکه سن کشیف و تاریکسن و ملولسن و صفت نفسله بولا تقسن ییلکه شیطان لعین ایلیمه همشیره سن یعنی
 شیطانک ذوق الدیغی ولذت بولدیغی بدن سنک دخی ذوق الوب لذت بولور سن * مثنوی * لقمه کو نور افز و دو کال *
 آن بود آورده از کسب حلال براقمه که اول لقمه نور و کال زیاده قیلدی و اول لقمه بی آکل اولان کسه نک درونی منور
 اولوب مرتبه کاله متوجه اولدی حلال کسیدن کتور لمش لقمه اولدر یعنی لقمه حلالک البته شاتندندر که نور درونی
 بو کال جانی افزون ایلر (ی) روغنی کاید چراغ ما کشد * آب خوانش چون چراغی را کشد * شول بر روغنه کله بزم
 چراغی سوندیره اول روغنه آب دی چونکم بر چراغی سوندیره چونکم بر روغنده و روغنی خاصیتی اولیمه و چراغه
 معاونت قیلیمه اول آب طبیعت اولوب پس روغن دینز کذلک براقمه که چراغ قلبه ضیا و بر میله بلکه نور درونی
 اطفای ایلیمه اول طعام اکر چه صورتا حلال مرتبه سننده ایسه ده کاحرام دی زیر خاصیت حلال اتده بولیمش
 اولور و اتدن خاصیت حرام ظهوره کلش اولور پس انک حلال مرتبه سننده اولوسی نه فاده قیلور * مثنوی * علم و حکمت
 زاید از لقمه حلال * عشق و رقت آمد از لقمه حلال) حلال لقمه دن علم و حکمت طوغر عشق و رقت قلب حلال
 لقمه دن کلور و حلال لقمه نک خاصیت و شانی بولدر (می) چون ز لقمه تو حسدینی و دام) جهل و غفلت زاید از ازان

حرام چونک لقمه و طعامدن سن حسد کوره سن و قید و دام کوره سن یعنی کنديکي بر شينه مقيد کور ووب و راه حقندن
 مانده بوله سن اندن جهل و غفلت طوغه آتی حرام بیل زیر لقمه حرامک شانی بود و لوکان فی صورة الحلال البقته
 لقمه حلال نور جان و ذوق درون کتور و لقمه حرام کثافت و جهل و غفلت کبی خصلت بر تورو (م) شیچ کندم کاری
 وجو بردهد * دیده آسبی که کره خردد * مثلاً هیچ بغدایی اگر سن و اربه حاصل و بر روی یعنی و بر من یعنی بغدای اکسک
 البته بغدای محصولن و بر و اربه اکسک اربه محصولن و بر روی کورم میسن بر آسبی که کره خرویره یعنی اسب کره خرو
 و خردخی کره آسبی و بر من محال عقار کذلک لقمه حلال طاعت و نورانیت و علم و حکمت و بونلر امثالی خصلت
 محصولن و بر و لقمه حرام ظلمات و معصیت و جهل و غفلت محصولن بتوررنه اندن بو خصلت و نه بوندن او خصلت
 ظاهر اولورته که اربه دن بغدای و بغدایدن اربه حاصل اولور و اندن اشک و اشکندن آن دخی طوغمز (م) لقمه تخمست
 و برش اندیشهها * لقمه بحر و کوهش اندیشهها * زاید از لقمه حلال اندر دهان * میل خدمت عزم رقت انجهمان
 فی المثل لقمه تخمدر و آنک حاصل فکر لر در معناده لقمه در یاد روانک کوهی اندیشه لر در آغزده حلال اولمندن طوغر
 حق تعالی نیک خدمت من میل اول جهمانه کتمک طوغر * باز گفتن باز رکان باطوطی انچه دید از طوطیان هندوستان
 (م) کرد باز رکان تجارت تمام * باز آمد سوی منزل دوستکام اول باز رکان تجارت تمام ایلدی دوستلر مرادی اوزره
 نیکو حال و مر فیه البال منزلی جاتنه کادی (مثنوی) هر غلامی را بسیار دارمغان * هر کنیز را بختشید او نشان
 اول باز رکان و عده ایلدی یکی اوزره هر بر غلامنه ارمغان کتوردی هر کنیز که او باز رکان نشان بغسلدی یعنی احسان
 ایلدی * مثنوی * گفت طوطی ارمغان بنده کو * انچه دیدی و انچه گفتی باز کو * طوطی اکا ایلدی بنده نک
 ارمغانی قنی اول نسنه بی که کوردک و اول نسنه بی که اشتدک کیرودی (مثنوی) گفت فی من خود پشیمان ازان * دست
 خود خایان و آنکشتان کران باز رکان ایلدی دیمزم بن خود اندن پشیمان کندی المی چینی و بر مقلمی اصری بی اولدیغ
 حالد بویه دیمک دخی وجه در کندی المی چینی ام و بر مقلمی اصری بی ام بویه دیو * مثنوی * من چرا پیغام خاهی
 از کزاف * بردم از بی دانشی و از ناشف که بن برخام خبری نیچون کزافدن یعنی بیوده جهمتدن ایلتم دانش سز که مدن
 و عقل سز لغمدن نشاف سفاهته و عقل سز لغه دیرلر * مثنوی * گفت ای خواجه پشیمانی ز چیست * چیست
 آن کین خشم و غم را مقتضیست * طوطی باز رکانه ایلدی ای خواجه پشیمانی نذر اول ندر که بو خشم و غمی
 مقتضیست * مثنوی * گفت کتم ان شکایت های تو * با کوه طوطیان همتای تو * باز رکان طوطی به ایلدی سنک
 یکا سپارش ایلدی یک اول شکایتلری هندستانده سکا مشابه و همتا اولان طوطیلر کوهنه دیدم * مثنوی *
 ان یکی طوطی ز دردت بوی برد * زهره اش بدید و لر زید و میرد * اول بر طوطی سنک درد کدن رایحه ایلندی و سنک
 مراد کی فهم ایلدی انک اولدی چاک اولدی و دتردی و اولدی * مثنوی * من پشیمان کستم این گفتن چه بود (لیک چون
 کتم پشیمانی چه سود) بن پشیمان اولدم بو خبری دیمک نه ایدی یعنی بوسوزی انلر ادا ایلک نیچون اولدی دیو پشیمان
 اولدم لیکن چونک دیدم پشیمانی نلق نه فائده پس بومنا سبتله حفظ لسانه و ضبط دهانه تنبیه ایدوب سیور لر
 * مثنوی * نکته کان جست نا که از زبان * همچو تیری دانه جست اوز رکان * بر نکته که نا گاه زباندن صجره دی
 آتی بر تیر کبی بیل که اوتیر کاندن صجره دی یعنی دهاندن چیقان سوز کاندن چیقان اوق کبیدر (مثنوی) و آنک درد
 از ره آن تیرای پسر * بنده باید کرد سیلی راز سر * ای پسر اول تیر بولندن کیری دوغز بر سیلی باشندن بند و سدا ایتک کرک
 * مثنوی * چون گذشت از سر جهانی را گرفت * کرجهان ویران کند نبود شکست * چونک سیل باشندن کجی
 یعنی باشندن حفظ و ضبط اولدی جهانی طوتدی اگر جهانی ویران و خراب ایلر سه عجب اولمز سیلدن مراد کلمات
 انسانییه در آنک ضبطی جنان و دهانده مایکن ممکن اولور چونک حفظ دهانه قادر اولمیه سن و آتی باشندن ضبط
 قیلیمه سن باشندن تجا و قیلد قد نصکره جهانی طوتسه و اهل جهانی اول کلام قینه انکیز ویران ایتسه عجب اولمز که
 جوق سوز لر جهانی خرابه سبب اولمدر * مثنوی * فعل را در غیب اثر هازا نیست (وان موالیدش بحکم خلق
 نیست) انساندن صدور ایدن فعل و قول که خیر و شر هر نه ایه عالم غیبده اثر لری زاده نیدر یعنی طوغم خلق مقرر در
 و فعلک اول موالید که عالم غیبده طوغر خلقک حاکم منده دکلر (مثنوی) بی شریک جمله مخلوق خداست * آن
 موالید ارچه نسبتشان بپاست * اول موالید و آثار شریک سز جمله خدا نک مخلوقیدر یعنی کسه نک انی ایجاد ایتسنده
 اصلا شریک قی یوقدر بلکه خدای متعال اول آثار و جزای خلق و ایجاد ایلر اگر چه اول موالید نسبت و اضافتی نه
 بره در زیر اصل فعل بزدن صدور ایلدی پس فعلدن طوغان دخی بزم اولور کما قال علیه السلام الناس مجزون باعمالهم
 ان خیرا خیر و ان شر اشر (م) زید پرا نید تیری سوی عمرو) عمرو را بکرفت تیرش همچو غمز (مدنی سالی همی زاید دزد

در ده را آفریند حق نه مرد * زید را می آن دم از مرد داز و جل * در ده ها میزاید انجبا تا اجل * زن موالید و جمع چون
 مرد او * زید را ز اول سبب قتال کو * اصل فعل بر کسه دن ظهور یابد کده انک آناری دخی اکامنسوب و مکتوب
 اولدیغه بومستله بی تمثیل طریقله ایراد یابد بیورر ل مثل زید بر اوقی پرتاب ایلسه عروجانه بشاق اول عمر وی
 طوتدی اوق قبلان کبی و بر سنه مقداری زیدک اوقنک یار سنیدن عمر وک وجودنده در دلر طوغدی اول در دلری عمر وک
 وجودنده حق برادر زید برادر من کور که زید را می اول اوقی اندیغی دم اولسه خوفندن در دلر ووجعلر طوغر عمر وک
 وجودنده اول اوقنک زخندن تا عمر وک اجلی و قننه دلک اول اوقنک و جعلنک موالیدن چونکم عمر و بر سنه صکره
 اولسه زیده سن اول سبب اولدیغندن اوتری قتال دی که عمر وک زخی سببیه اولدی * مثنوی * آن وجمعهار ایدو
 منسوب دار * کرچه هست آن جمله صنع کرد کار * همچنین کشت ودم ودام وجماع * آن موالیدست حق رامستطاع
 * اول ووجعلر که عمر وک وجودنده حاصل اولدی زید اکا اول بادی اولدیغی جهندن زیده منسوب طوت اگرچه اول جمله
 اوجاع و آلام صنع کرد کار و ایجاد پرورد کار در زیدک انده صنع و مدخلی بو قدر و همچنین اکن و نفس و شصت و دام و جماع
 و سایر اعمال اول موالید که بونلردن تولد ایلر حقیه مطیع در مثلاً کخی انجیق القای تخم ایلر بتور منک و دانه شکلنه
 کتور منک و کاله بتور منک انک صنعیدرا کنجینک انده مدخلی بو قدر و لیکن سنه محصول اکامنسوب اولور اکر کتدم
 واکر شعیر واکر بنه واکر حریر هر نه ایسه هیچ کندم کاری و جو بردهد * دیده آسبی که کره خردهد * کر بخاری
 خسته خود کشته * و رحریر قزدری خود دوشته * کذلک دم دخی تخم کبیر رچن سن کلمات هدایت سمانی تلفظا بلسک
 انک محصولاتی نه سکاعاند اولور و قس مقالات الضلالة علی هذا و شصت و دام دخی بویه در سن جماع ایلر سن اول نطفه بی
 جناب حق مضغه و علقه ایلر و جنین ایلر بعد التولد هر نه ایسه سکامنسوب اولور و بوراده بر سوال مقدر لازم کور که اول
 سوال بودر چونکم موالید و آثار کار صنع پرورد کاره ایودن ایو و کدن کم تولد ایلر کدر تبدیل عاده الله قابلیدر که
 بر عملدن حسنه مأمول ایکن سیئه و سیئه توقع اولور کن حسنه تولد ایلر و مأمول و متوقع اولان اثر یا منعدم
 و یا منعکس اوله بویا سیئه جواب بیورر (م ی) اولیا راهست قدرت ازاله * تیر جسته باز گرداند ز راه * بسته درهای
 موالید از سبب * چون پشیمان شد ولی زان دست رب * یعنی نعم خلقای خدا اولان اولیای عظام ایچون اللهدن اول
 قدرت و قوت وارد که آتش اوقی بولندن کیر و دوندن لر موالیدک قبولی ولی خدا بغلشدن رسیدن بی آثار و اسبابدن
 دفع و قطع ایلر چونکم ولی پشیمان ولی حضور اولدی اول موالیدک ظهورندن ولیکن بوموالیدن دست بردن بغلر کندی
 دست قدرتیله دکل بومصر عده ایکی وجه جائز در بر و جودر که ولی حرف استدر اکدن ولیکن معناسنه اوله بو تقدیر
 اوزره بسته نک و پشیمان شدک ضمیری اولیای عظامدن علی سبیل البدل هر بر ولی به عاند اولور نته کم بو تقدیر اوزره معنی
 ویرلدی و بر وجه دخی ولی اولیای عظام خدا دن علی الاطلاق بر کسه مراد اوله بسته و پشیمان شدک فاعلی اوله پس
 بو تقدیر اوزره معنی چونکم ولی خدا موالید و آثار ظهورندن بی حضور اولدی دست بردن و قدرت حق جهندن
 موالیدک قبولی اسباب طرفندن بغلر و آثاری اسباب و آلاتدن دفع ایلر دیمک اولور مثلاً آب مغرق ایکن آبی اغراق
 ایلر کدن منع ایلر و نار حرق ایکن ناری اسراق قیلقدن دفع ایلر نته کم شیخ کن بر حکایه قیلور لر که طبعی مذهبده
 بر حکیم الله وقت شتاده بر مجلسده مقارنت واقع اولدی (قلنا یا نار کونی بردا و سلام علی ابراهیم) آیتی تلاوت اولوب
 مناسبله قصه ابراهیم علیه السلام ذکر اولندی و نار اکا برد و سلام قیلندی دیو حکایه اولندی در حال حکیم بوندن
 بولاندی و دیدیکه حرق بالطبع اجسام قابله بی یقیمق نیجه ممکنه و پس بوا آتیده ناردن مراد غرودک نار غضبی برد و سلام
 ولدی دیمک اولور دیو مذهب باطله ذاهب اولیجی غیرت الهی ظهوره کلوب بکابر حالت مستولی اولوب اور تاده
 منقل الله و آفر آتش و ارایدی جناب حق آتی بکامسخر قیلوب اکادیدمکه ایمان کتورر میسن اکر شواتش سنی یا خرایسه
 دیدی بی پس انک انی کتورر اول آتسه قودم و آتشی اسبابنه قویدم من بعد احراق ایلدی پس اول حکیم ایمانه کلدی
 (م ی) گفته نا گفته کند از فتح باب (که از ان نه شیخ سوزده کباب گفته گفته را تقدیر نده در و کتدک فاعلی و لیدر تقدیر معنی
 اول ولی کامیاب کندی به اولان فتح بایدن دینلمشی دینلمش ایلر اول وجه اوزره که اندن نه شیش نارونه کباب کور نور
 یعنی کسید ظلم و ستم ایلر بلکه آلت حقد که قدرت حق بر له کمال عدالت ایلر دیمک اولور * مثنوی * از همه دلها که آن
 نکته شفیذ) ان سخن را کرد محو و نابدید * دو کلی قلوبدن که اول ولی نکاتی اشتد یار سه قلوبدن اول سخن و کلماتی محو
 و نابدید ابتد یعنی بونلر مصرف خواطر و جواسیس شما بر در کما قال ابو یعقوب موسی رضی الله عنه فی حدیث النبی
 علیه السلام اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر نور الله فانهم جواسیس القلوب یدخلون قلوب الناس و يخرجون الخواطر
 والوسواس فاذا جالستموهم فجالسوههم بالصدق والاخلاص (مثنوی) کرت برهان باید و حجت مها) باز خوان من اینه

او تنفسها ای اولوا کسکابرهان و جت کر که قرآن عظیمین من آیه او تنفسها بی کیر و اقو بوسوره بقدره اولان آیه
 اشارت در (ما تنسخ من آیه او تنفسها) بو آیتک سبب نزولی بود که یهود و مشرکین دیدیلر که محمد اصحابه امر ایلدیکی شیئی
 نهی ایلر و نهی ایلمککن نه امر ایلر پس حقین ذکر ایلدیکه تلقاء نفسندن دید کلر نده نازل اولدی و نسخ لغتده بر شیتل
 صورتی زائل اولوب بر شیئی آخیره تبدیل اولمقدور و نسخ آیتندن مراد حکمی نفی اولوب بر غیر آیتک حکمی ثابت اولمقدور
 ما تنسخه ما شرطیه جازمه در و انما من باب الافعال او تنفسه و حقین و قلبندن بر شیئی اذهاب ایتمک دیر لکن تدبیر کلام
 هر قننی آینی که آیتلردن بر نسخ ایدیه و زو یا خود او تنفسه و زنان بخیر منها اول آیت منسوخه دن دخی خیر لوسن کتور برز
 او منفسها) یا خود او کا ما تنفسه و ثوابه بر آیت آخری کتور برز (الم تعلم ان الله علی کل شیئی قدير) بیاز میسن یا محمد یعنی
 یلور سن تحقیقا الله تعالی جمیع شئیته قادر پادشاهد ریس بو آیتک بو محله توفیق بو منوال اوزره اولور که حق اولیا الله
 و انبیای عظامدن بر کسه مر تبه قرب فرائضه و اصل اولاد قده و اوصاف حقه متصف اولاد قده باذن الله تعالی و بتصرفه
 و جمیع اشیا ده متصرف اولوب حکم لری نافذ اوله پس قلوب خلقه باذن الله متصرف اولوب شول کس لردن که راضی
 اوله لرا تان قلبندن افکار فاسده و خبیثه بی نسخ ایدوب بر شیه افکار حسنه و خواطر پسندیده کتوره لروا نلردن که
 راضی اولمیه لرافکار حسنه بی انلره انسا ایدوب افکار خسیسه ابرار ایدیه لر زیر احق سبحانه و تعالی آیت اولده انسانی
 کندی ذاته اسناد ایلدی و بو آیتده انسانی اولیا سنه اسناد ایلدی که باذن الله تعالی انلر دخی تذکیر و انسا به قادر لردن
 نه کم بویتله بو معنایی اثبات یورر لر * منوی * آیت انسوکم ذکر ی بخوان * قدرت نسیان نهادن شان بدان *
 بو آیت سوره قد افلح ده در ابتدای بود که (انه کان فریق من عبادی) بو آیت حضرت بلال و صهیب و سلمان رضی الله
 عنهم و فقراء اصحاب رسول الله حقنده نازل اولمشدرانه ده ضمیر شان ایچوندر یعنی تحقیقا شان بود که بنم عباد مدن
 بر فریق و زمرة سعادت رفیق وارد که (یقولون) انلر دیر لر که (ربنا) ای بزم ربمیز (امننا) بر سننک وحدانیتکه تصدیق
 ایلدیک (فاغفر لنا) پس بری انوار ذات و صفات کلمه ستر ایل (وارحنا) و برز رحمت ایل (وانت خیر الراحمین) حال بو که
 مر حمت ایلد یجیلر لرا رحیمسن (فاتخذ عوهم) پس سز انلری اتخاذا ایلد یکنز (سخریا) ضم سینله و کسریه ده قرأتدر یعنی
 مسخره اتخاذا ایلد یکنز (حتی انسوکم ذکر ی) حتی سزه انلر او تنفسه دیر بنم ذکر می اهل تفسیر بو معنایی اختیار ایلش لره
 یعنی انلر استهزا سنه او قدر تو غل ایلد یکنز که انلر حال ریه تقید ایتمه کنز بنم ذکر می او تنفسه اهل تحقیق
 همان لفظندن مستفاد اولان معنایی اختیار ایدر لر یعنی سز انلری استهزا ایلد یکنز انلر ده سزه بنم ذکر می او تنفسه
 بو تنفسه برجه انلر ده باذن الله تعالی رف اولمش اولور (وکنتم منهم تضحکون) حال بو که ای کافر لر سز انلره کولر اولد یکنز
 (ای جز نهم الیوم) جناب عزت یوم نیست ده دیکه تحقیقا بنم بونلره جزا بر دم الوان نعمی بو کون (بما صبروا)
 سز لرا اذوا ستهزا کز صبر ایلد کار ی بدیلله (انهم هم الفاضلون) تحقیقا عاقلان بونلر در که فاضل در اوصاف نعمته
 جائز و واصل در انواع غنیه متزه حضرت مولانا قدس الله سره العزیز دخی یورر لر که ای اولیا عظام و عرفای
 فقیر و فقرا ی اصفیای استهزا ستهزا ایدنلر احتراز ایلدیکه انلر غیرتی قلب کنزدن فورایانی نزع ایدر تته کم شیخ اکبر
 حضرت لری یورر لر من حبس مع الصوفیه و العرفاء و خالفهم فی شیئی بما تحقیقون به نزع الله الایمان عن قلبه و صحیحینده
 وارد در که من اهان لی و لیساذع دیار زنی بالمحاربة و بر حدیثه دخی اغبر اشعث لواقسم علی الله لا بره محصل مقال عرفا
 و فقرا به علی کل حال سوء ظندن و استهزا و طعندن احتراز لازمه در معنی بیت انسوکم ذکر ی آیت کریمه سنی او قو
 بو طائفه نك قلوبه نسیان قوم لری نك قدرت نی ییل * منوی * چون بتذکیر و نسیان قادرند * بر همه دلهای خلقان
 قادرند * چون کم از ایاتند کبر و نسیانیه قادر لردن خلافتک جمیع سننک کو کالری اوزره قاهر لردر یعنی انلر قلوبی
 اوزره غالب لردن تصرف ایلدیکه باذن الله قادر لردنرا ستر لسه بر شیئی خلافتک قلبنه کتور لر و ستر لسه بر شیئی انلر
 قلبندن ازاله ایدوب آتی او تنفسه بر لر * منوی * چون نسیان بست ابراه نظری کار نتوان کرد و بر باشد هنر * چونکه
 ولی نسیان بدیلله بر کسننک فکر و نظری یوانی بغلیه اول کسه بر کار و عمل ایلدیکه قادر اولمز واکره نری اولور سده
 * منوی * خلقه و اخیره اهل السموات و الارض خوانید تا انسوکم * بویت مقدم ارلان یعنی مفسر در خلقت افعال
 قلوبندر مقولینه تعذیه ایدر مفعول اولی سخریه و ثانیسی اهل السموات و الارض معنای معنای در تنفسه بر کلام ای
 اهل دنیا و ارباب نفس و هوا سز اهل سموی و اصحاب علوی سخریت ظن ایلد یکنز اسدی قرآنندن او قویک تا انسوکم
 آیتنه دل پس قورق که اللهم ذکر فی سزه انلر او تنفسه بر لر پس اللهم ذکر فی نور جان و ضیای جناندر بر قلبد نکه نزع اولوب
 زائل اوله نعوذ بالله ازل قلب محل کفر و عصیان اولور * منوی * صاحب دمیاد شاه جسمهاست * صاحب دل
 شاه دلهای شمس است * شهر و کوی صاحبی جسم پادشاهیدر که انلر تصرف و حکومتی اجسامه در اما صاحب دل

منزل قلوب بکزیادشاهیدر که انزل نصرفی و حکومتی قلوبه در * مثنوی * فرع دید آمد عمل بی هیچ شک * پس نباشد
 مردم الامر دمک * من تمام این نیارم گفت ازان * منع می آید صاحب مرکز * جمیع عمل بلا شک و شبهه نظرک
 فرعیدر و بصر عمده اصل علت مستقله در پس فی الحقیقه انسان اولی الامر دمک چشم و سائری اعضا و صورت
 و جسم و رسم منزله سنده در کما قال الشیخ الا کبر فسمی هذا الی کون الجامع انسانا و خلیفه لانه الحق بمنزله انسان
 العین من العین الذی به یكون النظر و هو المعبر عنه بالبصر پس بن بونک غماشی دیمکه قادر دکام یعنی بن بوانسان العین
 منزله سنده اولان اولیای عظامک احوالی سوبلکه و اسرارنی کمالیله شرح ابلکه قادر دکام زیر صاحب مرکز
 اولان انبیای عظام علیهم السلام من منع وارد اولور که انزل مرتبه و لایتن مقام حقیقه دن افشای راز ایتمکه رانی
 دکالکه لو ظهرت الحقایق لبطلت الشرایع و انکچون کما و الناس علی قدر عقولهم لاعلی قدر عقولکم دیو عقول
 و افهام ناسدن خارج کلام سوبلکه کن نهی اولغشدر * مثنوی * چون فراموشی خلق و یادشان * باو بست و اورسد
 فریادشان * چونکم خلقه او نندرمق و ا کدیروب معلوم ایندردمک اول خلیفه حق اولان ولی خدا یله در اول کامل
 یتشور اول خلقک فریادنه انکچون کاغوث اطلاق ایدر لک اشار این انقارض (شعر) وان دعیت کنت المجیب وان اکن
 * منادی اجابت من دعائی و ابست * مثنوی * صد هزاران نیک و بد را ان بهی * می کنند هر شب زدلهاشان نهی
 صد هزاران نیک و بد افکار و خواطری اول بهر اولان و بهای حسنه انصاف قیلان هر کیجه خلقک قلوبندن نهی
 و هر کون ینه پرایلر و خلیفه حق در که کونده بقوه الله و ارادته تصرف ایلر کما قال الشیخ یجلی الحق لمراء قلب الولی
 الکامل فتعکس الانوار من قلبه الی العالم فیکون العالم باقی محفوظا بوصول ذلک القبض الیه فلا یجسر احد من العالم
 علی فتح الخزان الالهیه و التصرف فیها الا باذن هذا الکامل لانه هو صاحب الاسم الاعظم و لا ینخرج من الباطن
 الی الظاهر معنای المعانی الا بحکمه و لایدخل من الظاهر فی الباطن شی من الاشیاء الا بامره وان کان یجملها حیانا
 عند غلبه البشریه علیه پس بویان تا آخر نه و ارنجیه دک ولی کالک تصرفک شر حیدر اما سروری و شمع باو بست
 ضمیر فی خدایه ارجاع ایندکاری بومعانی عوامه تفهیم ایچوندر الله اعلم فی الحقیقه بونصرف ینه حضرت حق کدر
 و ولینک وجود مجازیسی اعتباریله دکدر خلیفه مستخلفک عینیدر دیدکاری بومعنا یه اشارتدر پس حضرت
 مثنوی نک دآبندندر که اکثر محله خلیفه کاملی و انک اوصافی ذکر ایلر کن خلیفه فی الحقیقه مستخلفک عینی
 اولدینی نکتہ بی اشعار ایچوندر حالا خلیفک ذکرندن مستخلفک ذکر ینه انتقال ایدر لروا کما مناسب اولان کلام
 سوبلر و بومحله دخی بویه در که ولی کامل ذکرندن و کما مناسب اولان کلامدن خدای تعالی نیک تصرفه انتقال
 ایلر بویان سورر لر (م) روز دلها را ازان بر می کند * ان صدقهارا بر از در می کند * کوندز کو کالری خدای تعالی
 اول افکاردن پر عملو ایلر اول قلوب صدقنی دردن پرایلر یعنی افکار و معانی و اسرار در لردن قلوب صدقنی
 هر کون طولوا یلر * مثنوی * آن همه اندیشه یشانها * می شناسد از هدایت جانتها * اول یشین اولان یعنی کوندزین
 مرور و تقدم قیلان دو کلی اندیشه لر الله تعالی نیک هدایتدن جانلری ا کالری یعنی بعد النوم بیدار اولدینی کبی هر کسک
 فکری و اندیشه سی ینه کا کور و هدایت الهیه دن کندی جانی فهم قیلور * مثنوی * یشه و فرهنک تو آید بتو *
 تادر اسباب بکشاید بتو * سنک صنعت و کمالک حین بقطعه ده سکا کاور تا اسباب قبوسنی سکا فتح ایلر یعنی سنی اول
 صنعت و هنرک نیجه سبیلر مشغول ایلر * مثنوی * یشه زرگر با عنکر نشد * خوی این خوش خوب آن منکر نشد
 نوم حالنده هر کسک صنعتی و هنری لوح خاطرندن کیدر و حضرت حق آتی قوت و قدرت ایلر حفظ ایدر چونکم بیدار
 اوله سن نظر ایلر زرگرک صنعتی آهنکره کندی بوخوش و لطیف خویلوک خوی اول منکر و بدخویه کندی یعنی
 هر کسک خوی و هنری اگر خیر و اگر شر هر نه ایسه بعد النوم ینه کا کلسی و صاحبنی بولسی مقرر در محصل بر کسه نک
 خوی و هنری و عمل و صنعتی صباح اولد قدهما کلوب بر آخر کسبه دخی و از مریدس النوم اخلاوت خواستجه موت نومه
 بکزر و بعد الموت اولان حیات بیدار لغه بکزر کر کدر که اول عالمک حالی و موتنی الان اولان نوملا بیدار لغه قیاس
 ایلر سن فته کم بیورر لر * مثنوی * یشها و خلقها همچون جهیز * سوی خصم آیند روزر ستخیز * صنعتلر و خویلر
 جهاز کبی قیامت کونی خصم صاحبی جانیبه کاور لرونه حالله اولدیلر سه و دنیا دهنه عمل اوزره اولدیلر سه ینه
 اول حال اوزره بعث اولور لر کما قال علیه السلام یبعث الناس علی ما ما تولع علیه و قال علیه السلام تموتون کما تعیشون
 و تمشرون کما تموتون (مثنوی) یشها و خلقها از بعد خواب و ا پس آمد هم بخضم خود شتاب خوابد نصکره صنعتلر
 و خویلر سر عتله کندی کرو خصم و صاحبنه کاور * مثنوی * یشها و اندیشه سادر وقت صبح * هم بدانشما شد که بود
 ان حسن و فج صنعتلر و فکر لر صبح و قنده هم اول بره گندی که اول حسن و فج ایدی یعنی اگر خسندروا اگر قجدر ینه

کندی صاحبته کیدر * مثنوی * چون کبوترهای پیک از شهرها * سوی شهر خویش اردیهرها * مثلاً یک کبوتر
 کبی شهر لردن کندی شهری جابنه خبر لر و نصیلر کتور لر نته کم بغداد و عراق جابنده بر شهر دن بر شهره خبر کوندر من
 لازم کسه اول شهر دن مقدا بر قاج کبوتری سرسل خبر اولان کسه نك شهر نه کتور لر اول دخی مرادن یازوب انك قنادنه
 بغل اول کبوتر آتی کندی شهر نه کتور را اعمال انسانی دخی بوکه بکزر * شنیدن آن طوطی حرکت ان طوطیان
 و مردن ان طوطی در قفس و نوحه خواجه بروی * مثنوی * چون شنیدن آن مرغ کان طوطی چه کرد * هم بلرزد
 او قناد و کشت سرد * چونکه بو مرغ اشتد بکه هندستانده اولان اول طوطی نه ایدی هم بو طوطی دتردی دوشدی
 و صوق اولدی و کندوی میت کبی قیلدی (مثنوی) خواجه چون دیدش فتاده همچین (برجهید و زد کله را بر زمین
 باز رکان چونکه طوطی بی بونک کبی دوشمش کوردی برندن صجره دی واضطرانیدن تاجنی بره آوردی * مثنوی *
 چون بدین رنگ و بدین حالش بدید * خواجه بر جست و گریبانش درید * چونکه باز رکان طوطی تی بور نکده و بوحالده
 کوردی خواجه غایت المذن صجرادی و بقه سن یرتدی پس حینه باشلیوب * مثنوی * گفت ای طوطی خوب
 و خوش حنین * این چه بودت این چرا کشتی چنین * دیدی ای خوب و خوش حنین اولان طوطی بوسکانه اولدی
 نیچون بویه اولدک اینچنین چرا کشتی تقدیر نه اولور * مثنوی * ای دریغای مرغ خوش آوازم * ای دریغای عمد
 و همراز من * ای دریغ اولسون بنم خوش آوازی مرغی ای دریغای بنم مصاحبم و بنم همراز من * مثنوی * ای دریغای
 مرغ خوش الحان من * راح روح و روضه ریحان من * ای دریغای بنم خوش الحان اولان مرغی بنم روح و شک شراب
 و راحی و بنم ریحانم روضه سی اولان مرغی دیدی و بو گونه نوحه و حنین ایدوب تأسفیدی بوندن مراد حیات
 قلبیه در که بعض مقال و فعال سبیل اول حیات زائل اولور و طوطی قلب اول خیانت سز تن قفسی ایچره مرده
 مشابه سنده اولور چونکم باز رکان آخرت اولان کسه طوطی قلبنک حیاتنی کتمش کوره لازمدر که بوسکونه
 فریاد و حنین قیل و گاه اولور که بوقلبک و حیات قلبک زوال و غیبتی عشق و فانیله دخی اولور اول حینده عاشقینه
 نوحه و حنین قیلور نته کم شیخ محمد مغربی حضرت تارینک بولکلامی بومعنایه دلیل اولور (شعر) لقد کان لی قلب و قد غاب
 عن صدري * الی این لم اعرف ولا راعه ادري * اهل ساری لیل من العشق ساریا * الی حضرت المذکور من عالم الذکر
 الالیت شعری هل الاقبیه مره * وهل اری فی لقیاه ما ارتضی عمری * الامن رای قلبا فریدا من الوری * الامن رای
 قلبا وحیدا مدی الدهر * الامن رای قلبا مصنی مطهر * من الشک والانکار والشک والکفر * الامن رای
 قلبا عن الوهم خالیا * الامن رای قلبا تخلی الی الفکر * الامن رای قلبا بدور مع النہی * الامن رای قلبا بفر
 عن القشر * الامن رای ورفاء خضراء حله * زمان الصفا غایت من الایک والوکر * وقت له یا ذالک الیکون طایع * تحجبت
 عن عینی و قد مت من هجر * فقال انبساطا عنک ما کنت نازحا * ولکننی عودا الی البطن من ظہر (مثنوی) کر سلیمان را
 چنین مرغی بدی * کی خود او مشغول ان مرغان شدی * بویتنده بعض متوهمین توهم اباشلدر که اگر خواجه دن
 مراد حضرت مولانا قدس الله سره العزیز اولور سه و با خود عشاق دن بر آخر ولی مراد اولور سه علی کلا التقدیرین
 فضیله ولی علی النبی علیه السلام لازم کلور واکر خواجه عامه مؤمنیندن بر کسه اولور سه ده بوسوالینه
 وارد اولور پس بویتن عقله و شرعه نه وجهله توفیق اولور پس سروری و شعی بوقوهمی دفع ایچون اگر چه بعض
 تأویل و توجیه جابنه کتمشلدر اماینه (لایسمن ولا یغنی من جوع) قیلمدن اولوب شفای صدر حاصل اولمین کلمات
 تحریر ایتمشلدر بویتنه مناسب معنی و بوحله موافق ادا اولدر که مطلقا عاشق کندی نك معشوقی خر نه ایسه سائر
 معاشق و ملا یحذن اجل و اعلی یلور مثلاً مجنونه لیلادن زیبا و رعنا بر محبوبه دخی بوغیدی و قلبی جمیع محایب
 و دایران جهان دن مستغنی و طوق ایدی مع هذا لیلی بر سیج کرده و تخیف و خوارچه قزایدی پس اگر مجنون ادعا یلسه
 که بنم لیلانم کبی احسن و اجل جمیع جهانده و خوبان سلطان زمانده بر محبوب بوقدر اکر اولسیدی چن سلاطین
 جهان عسا کرور عایایه مشغول اولور لردی بوسوزا کانستله صادق در مع هذا نادن افضل و اجل محبوبه اولمسی
 لازم کلز بکه بوسوز کندی نك لیلایه کمال عشقنی مبین اولور و محبوبه سنک کندی نظر نده اولان مرتبه سنی اشعار
 قیلور کذلک عشاق دن و اولیای عظام دن بری کندی معشوقنی مرغنه تشبیه ایدوب علی تقدیر الفرض دیسه فرضا
 اکر سلیمان نبی علیه السلام بنم معشوقم کبی مرغی اولیدی و بنم معشوقه الفت و محبت قیلدیغ کبی اول دخی اکر
 الفت و محبت قیلیدی چن اول طیوره مشغول اولور دی دیسه بوقایک سلیمان علیه السلام اوزره فضیلتی لازم
 کلز بکه کندی نك معشوقنه اولان عشق و محبتنی اندن نی لازم کلور پس مرتبه نبوت عشق و محبت مرتبه سی دکلا در
 علم و حکمت و عقل و تصرف مرتبه سید فرضا عشق انبیای عظامه دخی غلبه ایلسه خلقله انیت و ناسله الفت

مانع اولوردی پس عشاق من تبه محبتده لسان محبتله سوبلد کلامی سوز عند کرام الناس معذور و مقبولدر
 ولو کان خارجا عن الشریعة و متجاوزا عن الادب و الطریق بقدر کاه اولور که افراط محبت و کرمیت عاشقه ادبه رعایت
 ایلکدن مانع اولورته کم شیخ اکبر حضرت لاری بوجمله مناسب فتوحاتک یوزتمش سکنی بایندم مقام محبتده دیر که
 حکمی ان خطا فاراد خطا فکان یجہا فی قبة سلیمان علیه السلام و کان سلیمان علیه السلام فی تلك القبة فسمعه
 و هو یقول لها القہد بلغ منی حبک انک لو قلت لی اھدم هذه القبة علی سلیمان لفعلت فاستدعاه سلیمان علیه السلام
 و قال له ما هذا الذی سمعته منک فقال یا سلیمان لا تجعل علی فان للمحب سانا لا ینکلم بہ الا المحبون وانا احب الانی
 و العشق ما علیہم من سبیل فانہم ینکلمون بلسان المحبة لا بلسان العلم و العقل ففتح سلیمان علیه السلام ورحمہ
 ولم یعاقبه کذلک المحب لله لا یؤاخذ فان الحب من یل للعقل و لا یؤاخذ الله الا العقل لا المحبین المعذورین (مثنوی)
 ای دریغامریغ کارزان یافتم * زودوری از روی او بر تافتم * ای دریغاشول مرغیکه اوجوز بولدم انک یوزندن
 علی القور یوز جوردم یعنی اندن جدا اولدم پس زبانک زیان اولسنک و اندن صدورایدن اکثر کلماتک ضرر قیلسنک
 سیاتسه شروع ایدوب یوزر لر * مثنوی * ای زبان تو بس زبانی مرا * چون تویی کو یا چکوم مرا * خواجه
 کندینک زبانتہ لوم ایدوب دیدی ای زبان سن بکاچوق زیانسن چونکہ سوبیلی سفسن بن سکا نہ سوبلیم کہ بوقدر
 مضرتہ سبب اولورسن و سکوت ایتوب ینہ نکلم قیورسن * مثنوی * ای زبان ہم آتش ہم خرمی * چند این آتش
 درین خرم زنی * ای زبان فی المثل ہم آتش سن و ہم خرمسن زبانک خرم اولسی کلمات طیبہ کہ سبب خرم
 حسنا در آتی تکلم ایلسندن عبارت درو آتش اولسی کلمات فاسدہ کہ محرق خرم طاعات در آتی سوبلسندن کایدن
 بو آتشی بو خرمہ نیچہ بر اوررسن یعنی مفسد طاعات حسنات اولان کلماتی نیچہ بر سوبلرمن * مثنوی * در نہان جان
 از تو افغان میکند * کرچہ کرچہ گویش ان میکند * ای زبان جان نہانده سندن فغان ایلر کرچہ جان ہرنہ دیر سنک
 آتی ایلر بمصرع زبانندن صادر اولان کلام امر الہی و نہی ربانی اولدیغنه کورہ در کہ زبان امر الہی و نہی
 ربانی مفہومنی جانہ تکلیف ایلر جان کا مخالفت ایدہ میوب بوجہندن ہرنہ دیر سہ آتی ایلر * مثنوی * ای زبان
 ہم کنج بی پایان تویی * ای زبان ہم رنج بی درمان تویی * ای زبان ہم بی پایان کنج سفسن یعنی بی پایان اولان خرابی علوم
 و اسرارک کشف و فتح نہ مفتاح سفسن و کنج بی پایان ثواب حسنا نہ دخی وسیلہ سفسن ای زبان ہم علاج و درمانسنر
 رنج سفسن سلامت سنک سکوتکدہ در ولہذا قال علی کرم الله وجہہ ما سلامۃ الانسان الا فی حفظ اللسان و بلای
 بی درمانک نطق لسانہ موکل اولسنہ حضرت علی کرم الله وجہہ و رضی الله عنہک بو کلامی دخی دلالت ایلر کہ البلاء
 موکل بالمتنطق یوزر مشدرو فی الحقیقہ اللسان صغیر الجرم و کثیر الجرم قولنک فخواستہ لسانا کرچہ بر کوشت بارہ در
 و لیکن آنک بارہ سی او کلوز در مان پذیر اولمز بر بارہ در کما قال الشاعر (شعر) جراحت السنان لہا التیام * ولا یلتام
 ما جرح اللسان * مثنوی * ہم صغیر و خدعہ مرغان تویی * ہم انیس و حشت ہجران تویی * ای زبان قوشلرک ہم
 صغیری و ہم خدعہ سی سفسن یعنی طیور ارواح انسانی الداجی و انارک ککندیلرین لسانی اوزرہ سوزشو یلجی
 و اناری بواسلو بہ صید و قید ایلجی سفسن ہم ہجران و وحشت صاحبک انیس سفسن و حشتہ مضائق مقدار اولور
 یعنی مطلقا صاحب و حشت و فرقت اولان کسہ لر سندن صدور ایلین کلمات سبب انس اولور * مثنوی * چند امان
 میدہی ای بی امان * ای توزہ کردہ بکین من کان * ای امانسنر لسان بکا تقدرا مان و بررسن یعنی بکاچوق زمان
 امان و بررسن ای سن بنم کیغہ و قصدہ بایی کرشاش سن یعنی سهام کلامک کہ بنی مجروح ایتکہ قصد ایلش سن
 مثنوی * تک پیرانیدہ مرغ مرا * در چرا کاه ستم کم کن چرا * ای زبان شہدی بنم مرغی اوچور مش سن ظلم چرا کاغندہ
 از اولتہ یعنی ظلم محندن حظالمہ و ظلمہ و ستمہ متعلق سوز سوبلد * مثنوی * یا جواب من بدہ یادادہ * یا مرا از اسباب
 شادی یادادہ * یا بکا جواب سوبلد کہ سکا علاج ندر یا خود داد و بر یعنی انصافہ کلوب عدالت الہ کہ سکا نہاج بودر
 یا خود بکا اسباب فر حدن یاد و بر یعنی مسرت و شاد بیلک سبیلرین ذکر الہ تا کا تشبث ایدوب شاد و فرحناک اولم
 پس لسانہ خطاب ایلد کد نص کرہ نہ نوحہ بہ شروع ایدوب دیر * مثنوی * ای دریغاصبح ظلمت سوزمن *
 ای دریغانور صبح افروزمن * ای دریغ اولسون بنم ظلمت یاقینی و محوایدی صبحم ای دریغ بنم روزی منور ایدینی
 صبحم بعض نسخہ دہ نور صبح افروزمن واقع اولمشدر بو تقدیر اوزرہ صباح شولہ نہ درجی و صبحہ ضیلور بی نورم
 دیمک اولور و کندی طوطیسنی استعارہ تمثیلیہ طریق اوزرہ صبحہ و نورہ تمثیل قیلش اولور یعنی ای حیف و دوریغ اولسون
 بنم ظلمت غم و المی ازالہ ایدینی و شاد بیلک صبحی منور قیلجی مرغم سن بکا صبح ظلمت سوزوروز دافروز کی ایلد
 کتد دیمک اولور * مثنوی * ای دریغامریغ خوش پروازمن * زانتہا پریدہ تا غاومن * ای دریغ اولسون بنم بلند

و خوش پرواز مرغ زانها پریده تا آغاز من اتها دن تا بنم آغازمه پرواز ایلش مرغ بونده مرغدن مراد تاجر
 طریقت اولنل قوت روحانیه سی اولور و اتها دن آغازه بران اولسی مرغ به بشریتدن مبداء اولکه مراد اندن مرغ به
 احدیت و با خود مرغ به اعیان نایبه در اول جانبه عروج و ترقی قیلسی اولور مرغ به بشریت انسانک روحنه مبداء
 اولدن سیر نزولی ایلکده انتها واقع اولمدر چونکیم روح آغازدن سیر نزولی ایدوب بشریت کلوب سیر نزولیسی نهایت
 بولور بوندن صکره نه نامبداء آغاز سیر عروجیه ترقی قیلوب حتی واروب اول ابرار دینی مرغ به بی بولور بیت همه ز آغاز
 سوی آخر اتدیم من از آخر سیام سوی آغاز دین قائل قولی دخی بومعنایه اشارت اولور بومعنی دخی جائز اولور که
 اتها دن مراد و آغازدن مراد سلو کده اولان نهایت و بدایت اوله اکثر مکملانک روحی نهایت مرغ به به وصولد نصکره
 تکمیل طالبین ایچون بدایت مراد سلو که سیر عن الله بتکمله نزول ایدر لر پس اتها دن آغازه پرواز ایلک بوجوهله
 اولور نته کم جنید حضرت نلرندن برکسه من نه بایته دیوننه نایدن سوال ایلدی قال الرجوع الی البدایه دیوا کا جواب
 ویردی بو کلام بود کراولسان معنایی مؤید اولور مشنوی عاشق رفیقت نادان تابد خیر لا اقسام بخوان تافی کبد
 از کبد فارغ بدم باروی تو و وزید صافی شدم در جوی تو بویتنک ما قبله مناسبتی بوجوهله ممکن اولور معنی بویه
 دیمکدر که عاشق رفیقدر بود کراولسان حالدن نادان اولوب کاردنیا و فیایه دانا اولان کسه تابد دلکا کرشاهد
 استرسک قالد لا اقسام بی اوقوتانی کبد دلکا (لا اقسام بهذا البلد) بعض مفسر لای زائد طوتمشدر تقدیر کلام بن قسم
 ایدرم شومکه شهر نه وزاید کل دینلر بویه معنی ویردر لر که بن قسم ایتمزم بومکه شهر نه یا محمد (وانت حل بهذا البلد) حال
 بو که سن بومکه شهر نه حلول ایده سن پس قسم سنک ذائقه لا یقدر ولا زائد اولیجی معنی بن قسم ایدرم شومکه شهر نه
 سن حلول ایلدی بیک حاله زیر اشرف المکان بالکیندر اول شهره قسم سنک شائکی مشعر دراکر سن اولمک اکا قسم
 ایتمزم دیمک اولور بعضا حل حلال معنایه المشربو تقدیر بجه بن شوبلده به قسم ایدرم که سکا ته کم حلالدر کفار له
 قتال ایلک بوشهر ده وسندن غیری بر احمده حلال اولدی نته کم عام قحده کفار له بر ساعت قتال ایلک حلال
 اولدی یا خود معنی بن قسم ایدرم شوشهره که سن حلال سن کفار به معنی صیده تعرض لر بنی حلال ایلد کبری کبی
 سکا دخی تعرضی حلال مرغ به سینه ایر کوردیلر (والد و ما ولد) والدین مراد حضرت آدم علیه السلام اوله که
 ابوالاشباح دیو یا حضرت پیغمبر علیه السلام اوله که ابوالارواح دیو یعنی آدم علیه السلام حقیچون دخی اولادی
 حقیچون (لقد خلقنا الانسان فی کبد) جواب قسمدر تحقیق بایز خلق ایلد انسان فی رفیقه و تعبده پس تعب اول
 مشقت رحم و ریج آخر مضایقه موتدر و قس بینهم الا جرم اکثر ناس غم دنیایه مغموم و الم ماسوایه محزون و نلدر
 خدمت مشایخ قیلزلر و قدر عرقایی بیلزلر که مضایقه جهانندن خلاص اوله لر بن ایسم کبد و ریجدن فارغ اولدم
 سنک روی شریفک مشاهده سیله ریج و کبددن فارغ اولتی علی طریق الکایه دانا و عارف اولتی مستلزم اولور و وزید
 نمدن و روح المدن صافی اولدم ای محبوب سنک جوی عشق و محبتکده پس بر سوال ولرد اولور که اول کبددن فارغ
 اولدم و زیددن صافی اولدم دیدکدر نصکره بود ریج و تحقیق نلرندر دیمکدر پس بوسواله جواب طریقیله بوییتی ادایور لر که
 مشنوی این دریغها خیال دیدنست * و ز وجود نقد خود بیریدنست (بوی دریغ دیمکدر و تحقیق بیکلر ملاحظه
 محبوب و دیدن روی مقصود نلرندر بودیدن و مشاهده کردن ایسه سالک کندی نقد اولان وجودندن منقطع اولمدر پس
 طوطی وجودن قنایه و قنایه ایچون اگر چه ظاهر ادریغ قیلقله در اما باطنایه خیال دیدن یا رله مسرور و املقدر اریله
 اولیجی بو کار باز کونه صورت ادریغ جسددر طوطی وجود موهومینک فوتنه و باطنایه مسرتر در معشوق
 حقیقتنک وصلته فاهم * مشنوی غیرت حق بود با حق چاره نیست * کودلی کز حکم حق صد پاره نیست *
 بومرغ خوش اولسی وفوت اولسی حق تعالینک غیرتی ایدی و حکم حقه چاره یوقدر قنی بر کوکل که حق تعالینک
 حکمتده یوز پاره دکلدر پس غیرت فی الحقیقه نه اید بکنی بویته بیان ایلکه شروع یوردر لر (مشنوی) غیرت ان باشد که
 او غیر همه ست * انک افزون از سان و مدست * غیرت اول اولور که اول خداد و کلی اشیا نک غیریدر پس ماسوا
 حکمتده اولته غیرت طو تر اول خدا که یانندن و مدستده دن یعنی تطهیر و صوتندن فزون و توصیف و تفصیلدن
 بر و نلدر (می) ای دریغها اشک من دریادی * تا تشارد لیر زیبادی * ای دریغ بنم کوزم باشی دریا اولیدی تا زیبا اولان
 دلیرک تشاری اولیدی (مشنوی) طوطی من مرغ زیرلر سار من * ترجان فکرت و اسرار من * بنم طوطم بنم زیرلر
 خو فامر غم سار بونده خوی معنایه در بنم فکرت و اسرار منک ترجانی جواب بویتندن حاصل اولور (مشنوی)
 هر چه روزی داد و نداد ایدم * او ز اول گفته تا یاد ایدم * اول طوطی بی توصیف و کمال انسیتی تعریفدر که اندن مراد
 روح انسانی و وجودتیه نلرندر که اول طوطی بر مرغ ایدیکه هر فتنه بی کار زق و و روزی ویر و یا ویرمه بکا کلور دی

و ناداد و داد بکامونس ایدی کمال انستندن و عدم مفارقتندن گناه در یعنی روح انسانی کرک نصیب و رزق و پرو کرکسه و چرمه ناموت اضطرابی و یا خود موت اختیاری زمانه دل انسانه کلکدن و مونس اولقدن خالی اولز و موت کلد کده اگر چه روح اضافی اولز و لیکن روح حیوانیه و جسد انسانیه مونس و یا راولز داد و ناداد آیدم دادم و نادادم آید مرا تقدیرنده در اول طوطی اول گفته دن تا بنم یادمه کاور که اول گفته دن مراد است بر یکم قالو ابلی در یعنی بنه ازلی آشنادر (مثنوی) طوطی کاید روحی آواز او پیش از آغاز وجود آواز او بر طوطی در که انک اوازی و حیدن کاور و اول سویلز الا وحی الهیه سویلز انک آغاز و ابتدای وجود خارجینک ابتداسندن مقدمدر که حق تعالی ارواحی اجساددن ایکی یوزینک بیل مقدم خلق ایلشدر کما قال علیه السلام ان الله خلق الارواح قبل الاجساد بالقی مائة عام * مثنوی *

اندر و ن تست آن طوطی نهان * عکس اورادیده و بر این وان (اول طوطی سنک در و ن کده باطن و نهاندر که سنک نفس ناطق کدر بونک اوزر سنک انک عکس و اثرنی کورمشنس یعنی پوشینک و اوشینک ظاهر نده کور دیکن اول روحک عکس و اثری در سن انجق انک عکس و اثرنی کورر سن ذاتدن غافل سن (ی م) می بردشادیت را تو شاد از او) می پذیری ظلم را چون داد از او * اول روح سنک سرور کی و شاد بیلک کی سندن ایل تور مع هذاسن اندن نه شاد سن ظلمی اندن عدل و احسان کبی قبول ایلر سن یعنی هر بار که سنک نفسک حظنی و نفس ناطقک جسمک متعلق سروری کوندر سه سن اندن نه شاد اولور سن و اوسنک نفسک حظنی از اله ایلک سکاظلم ایلسه سن انک بوستی عدل کبی قبول ایلر سن (مثنوی) ای که جان از بهر تن می سوختی * سوختی جان را تو از آفر و ختی) ای شول اهل نفسک جانک تنک ایچون باقدک علی خلاف اهل المحبة و روح روانکی ضایع و تلف قیلدک و تنکی آفر و خته ایدوب متزین و متجسم اولدک (مثنوی) سوختم من سوخته خواهد کسی * تا ز من آتش زند اندر خشی * سوخته چون قابله آتش بود * سوخته بستان که آتش کش بود * بن یاندم علی عکس اهل النفس و الصور سوخته استری بر کسه که تا بنم کانون قلمدن آتش عشق و محبتی اقتباس ایدوب خمس بشرینه و هوا و هوس نفسانیتده اورده سوخته یعنی فار چونکم قابل و اخذ آتش اولور اویله اولیجق سوخته بی آل که آتش کش اولور و نار محبت و شراره عشق جذب قیلور یعنی فایخته و خام اولندن و کانون درونی بی نار قلا ندن حذر ایل و انلردن کذر ایل که برودت و فسرده لیکری سکا سرایت ایتیه دیمک اولور پس خواجه نه فوچه و حنینه باشلیوب دیر (مثنوی) ای دریغای دریغای دریغ * کالچینان ماهی نهان شد زیر میخ ای دریغ اولسون ای دریغ اولسون ای دریغ اولسون که انجیلین بر ماه بلوت التنه نهان اولدی بودخی تاجر طرقت اولنک حیات قلبنه و قوت روحانیه سنک قوته تحسرو تا سفا ایلکدن عبارت اولور (مثنوی) چون زخم دم کاتش دل نیشد * شیر هجر آشفته و خون بر شد * بن نیجه دم اورده بم که کوکام آتشی تیز و زیاده اولدی هجران و فراق شیر آشفته و خون بر اولدی چونکم هجران شیری بر کسه نک اوزر نه غلبه ایدچی و افک فانی دو کچی اوله سوز سوزیلک و حال درونک نقل ایلک طاقی قالمز پس بطریق استعاره تخیلیه هجرانی بر شخص تدومسته تمثیل بیورب قهیم ایچون بوییتی مثل موقعنده ایراد ایلر * مثنوی * انکه او هشیار خودت دست و دست * چون بود او چون قدح کیرد بدست (مثلا اول کسه که هشیار اولدیغی چینه تدومسته در چونکم التده قدح طوته و شراب نوش ایده اویله کسه نه کونه اولور پس عشق و فراقی بوکه کوره قیاس ایلک عقل مرته سنده ایکن و عقله حکمنی و مقتضاسنی انقاد و اجر ایلدیکی وقتده بیل بر تدومست کسه کیدر چونکم عقلی از اله ایده و جوش و خروشه کلوب عاشقک وجودنه غلبه ایده اول چینه نیجه اولق کرک فهم ایل * مثنوی * شیر مستی کرصفت بیرون بود * از بسط مر غزار افزون بود * مثلا بر مست ارسلانکه صفتدن خارج اوله و دائره عقل و ادرا کدن بیرون اوله مر غزارک بسطندن انک مستلکی زیاده اولور زیر امر غزار مستلکی تحریک و تهییج اید مجیدر پس مست ارسلان کبی اولان عشق و شوق که دائره توصیف و تعریفدن بیرون در حقن مر غزار قلب عاشقه قدم قوسه و انک قلبنک رونق و زینتی کور سه انک مستلکی دخی زیاده اولور پس حضرت خداوند کار شیر مستلک بسط مر غزاره کلد کده مستلکی افزون اولسندن کندی جنابلرینک مر غزار حقیقه ایلر و حبیب حقیقه اولان معامله و مکالمه سنک بیاتیه شروع ایدوب بیوزر * مثنوی * قافیه اندیشم دلدلار من * کویدم مندیش جز دیدار من * بن نظم کلام ایچون قافیه وردیف اندیشه ایلر و بنم دلدلارم یکادیر کیم دیدار شیر یغمدن غیر یستی فکر ایل * مثنوی * خوش نشین ای قافیه اندیش من * قافیه دولت تو بی دریش من * ای بنم قافیه فکر ایدچی عاشقم خوش و آسوده او تو بنم قفده دولت قافیه سی سنسن یعنی دولت و سعادتک نظیر و مثلی بنم قفده سنسن پس قافیه و شعر حاجت یوقدر بوندن مراد شعرک و قافیه نک تفکری حضرت الهیده مذموم اولسنی اشعار ایلر فی الحقیقه اول مرته ده قافیه اندیشک مذمومدر که ادب حضرت

الهی (ما زاغ البصر وما طغی) آیتنک خواستجه محبوب حقیقیدن غیری به بصر بصیرت میل و تجاوز ایلمکدر نته کم
 اوچنی جلده طلب الدلیل عند حضور المدلول قبیح یساتده بومعنایه اشارت سیورمشلدرو بومعنایه متعلق اولان
 کلمات انده تفصیل اولمشدر اما حضرت الهیه دن قطع نظر سائر مرتبه ده اولدقلری حالده نظم و قافییه و شعر مقبول
 و مندر و بدر و منوی * حرف چه بود تا تواندیشی ازان * حرف چه بود خار دیوار زان * حرف و صوت نه شیدر که تاسن
 اندن اندیشه قیله سن حرف فی المثل ندر باغلر دیوار نیک خاریدریغنی حدائق معانی و ریاض معارفن دیواری اوزره
 خار مشابه سنده در * منوی * حرف و صوت و کفت را بر هم زخم * تا که بی این هر سه با قدم زخم * پس حرف و صوت
 و کفتی بری بر نه اورورم یعنی محبوب حقیقی حضرت مولانا قدس الله سره العزیزه در که حرف و صوتی رفع ایلمکه
 بومر تبه ده بونلرک حکمی بودر تا که بواچیسر مرتبه وحدتده سنکله دم اورورم و سکا سر کواورورم اول سر
 بودر که بویترله آتی بیان سیوررلر * منوی * آن دی کز آدمش کردم نهان * باوق کوم ای تو اسرار جهان * آن دی را
 که نکفتم باخلیل * و آن غمی را که نداند جبریل * آن دی کزری میخادم نزد * حق زغیرت نیزی ماهم نزد * اول
 بر دمیکه آتی آدمدن نهان ایلدم و اندن کتم قیلدم سکا سویلرم ای سن جهانک اسراری سن و مجموعه عالم و کون
 جامعسن اول دمیکه خلیل ابراهیمه دیمدم سکا دیرم و اول بر غمی که جبرائیل علیه السلام بیلز سکا یلدرم و اول
 بر دمدر که حضرت عیسی علیه السلام اندن دم اورمدی و خبر و برمدی حق تعالی کمال غیرتدن بر سر دخی هم
 اندن دم اورمدی بولکلمات لطیفه و بویسات شریفه نلک الفاظندن معنایه واقف و حقیقته عارف اولین کسه بونی فهم
 ایلمکه حضرت مولانا قدس الله سره العزیزان بیادن افضل اوله مع هذا بویه دکلدر و مراد شریفلری دخی تفضل علی
 الانبیاد کادربلکه بومحمله اوج وجه مراد اولنور و اوج کونه معنایه اشارت قیلنور که هر بری برهان قاطعه در که
 کسه کلاذیمز اول وارث کامل محمدی اول حضرت متابعت تامه ایله انک حقیقته مظهر مرآت اولوب مقابله قیلدقه
 علی طریق الابداری یعنی کنور القمر بستفاد من الشمس انوار شمس حقیقت محمدی بدر کامل وارث نبویه متجلی اولدقه
 اول کامل کندی عصر نده اول کنندمه علی طریق الوراثه ظهوره کلان مرتبه محمدینک ترجائی اولور و کامتاسب
 ادا قیور که بومر تبه قطب اعظم و غوث اکبر اولان بکارک مرتبه لریدر و حقیقت محمدیه دن ترجان اولتی طریق قیله سوز
 سوبلش اولیا چوقدر جله دن اکبر مشایخدن شیخ اکبر و ابن فارض در که اکثر کلاملری ترجانیت اوزره در لاسیمیا
 تائیه ابن فارض کما کثر محله مترجم حقیقت محمدی اولمش در جله دن بری بویتردر که سیوررلر * شعر * وانی وان
 گنت ابن آدم صوره (وانی فیه معنی شاهد یا بویه * پس حضرت خداوند کاردخی بولکفتار بر اسراری ترجان
 مرتبه محمدی اولدینی اعتباریه ادا سیورمشلدرد حضرت محمدک نام شریفی ذکر ایتمک لری دخی بومعنایه دلالت ایدر
 زیر آن دی کزوی محمد دم زردیسه لردی و یا بولکه ماتد کلام ایلمسه لردی توفیق مشکل اولوردی و ثانیامعنی بودر که
 دمدن مراد نفس رجائیدر و نفس رجائی اصطلاحات عرفانه بانیده شول ظهورات الهیه به اطلاق ایدر لکه مثل نفس
 الانسانی عالم بطوندن خروج و ظهوری اقتضا ایدوب تعینات ممکنه صورتنده ظهوره کلش و متجلیه اولمشدر پس اگر
 نظر حقینله بولکاستانه نظر قیلستک جمع موجوداتی اسما و صفات الهیه دن بر اسم و بر صفت مظهر کور رسن و هر
 بر صفتک مظهر تنی بر آخر مظهره مغایر بولور رسن پس هر سرده بر نوع سر و هر سینه ده بر کونه بر وارد در قطره به
 و بر دیکه تسلی بی بحر زخاره و برمدی و ذره به قیلدینی تجلی بی شمس نواره قیلدی پس شان الهی بودر که ایکی ایننه به
 بر صورتله نمایان اولمز و بر صورتیه ایکی کره بر اولوب اوزره تجلی قیلز کما قال ابو طالب المکی ان الله لا یجلی لصوره مرتین
 ولا لصورته مرتیه واحدة پس بومقدمه معلوم اولدیه بوقدر اوزره معنی دیک اولور که اول نفس و ظهوریه که آدمدن
 نهان ایلدم یا مولانا سکا سویلدم و سکا ایلدم کم ظهوری خلیله ایلمزم و بونمکه سن چکر سن آتی جبرائیل علیه السلام
 بیلز بونی کاسویلزم و بونفس ظهوردر که مسیحا بولکونه ظهوردن دم اورمدی پس نفس الامر ده نظر اولنسه ظهور
 مولانا قدس الله سره العزیز ظهور آدم کبی دکلدر و اول ظهوره که حضرت مولانا قدس الله سره العزیزه عیان اولدی
 حضرت ابراهیم علیه السلام ده بعینه ظهور ایدن اول صفت و اول حالت دکلدر و فی الحقیقه جبرائیل علیه السلام
 مولانا به مخصوص اولان غمی بیلز و حضرت عیسی علیه السلام مولانا ده اولان ظهوردن دم اورمدی و دخی اورمر
 مع هذا حضرت مولانا به قدس الله سره العزیزان بیادن افضل اولتی لازم کلز و حق تعالی غیرتدن بر سر دخی دم
 اورمدی دیمک معناسی حق بر سر ظهوره کلدی دیمکد زیر آتک ظهوری بر سله و برزم وجود من انکله در مغرینک
 (یت) ظهور تو نیست و وجود من از تو * ولست تظهر لولای لم اکن لولاک) دیمعی بومعنایه مؤید و حضرت شیخن
 شجر * فلولا فلولا * فلما کان الذی کانا * قولی بوقوایی مصداق اولور فافهم و ثالثا بر معنی دخی بودر که جناب

حق جل و علا بعض قولنه بر حالت و بر خصلت و بر رکه انبیا علیهم السلام و شهدا کا غبطه و رشک ایدر لر (کاروی عن
 ابی مالک الاشعری قال كنت عند النبي عليه السلام اذ قال ان الله عباد اليسوا بانباء ولا شهداء ولكن يغبطهم النبيون
 والشهداء بقربهم ومقعدهم من الله) پس بو غبطه و رشکی مستلزم اولان مرتبه مقعد انبیا علیهم السلامده اولمغنی
 اقتضا ایدر تا کم رشک انبیا علیهم السلام و شهدا صحیح اوله مع هذا ینه بونلر انبیا علیهم السلام اوزره فاضل اولمسی لازم
 کلز والله اعلم (منوی) ما چه باشد در لغت اثبات ونفی * من نه اثبات من بی ذات ونفی * ما لغتده ندر اثبات ونفی
 ما یتنده مشترک بر حروف در اثبات اولدیغنه مثال ما الانسان دیدیک کبی نفی اولدیغنه مثال ما زید موجودده که
 ما کبی وزبان فارسیده دخی ما جماعت متکلمیندن عبارتدر یعنی نحن که علی حدة هر برینک انا یتنه اشارتدر
 والحاصل ما لفظنده اثبات ونفی معنای بولندیغنی کبی ما لفظنی قابل اولان انسانده دخی بلکه جمیع اکوانده
 اثبات ونفی معنای حاصل و موجود در مثلاً وجود مجازی و تعیین صوری اعتباریه مثبتدر و وجود حقیقی به نسبت
 اولنسه منفی در پس سالك اثبات مجازیسن و وجود موهومیسن عشق الهی الیه نفی قبول عدمیت اصلیه سنه و اصل
 اولسه بن اثبات دکلم بن ذاتسز نفی مطلق دیسه صحیح اولور بونفی وجود قیلان ولی حق ز غیرت نیز بی ما هم نزدیوانایت
 موهومیسنندن تغییر و تعیین منفیسنندن تقریر قیلمسی حقدن ما عدمستقلالبر وجود آخر اولدیغنی اعتباریه دکادر
 بلکه وجود مجازی و وهمیسی اعتباریه در که بعد ظهور الوحده المطلقه اول وجود موهومی بر امر اعتباریدر
 بومرتبه دسن من نه اثبات من بی ذات ونفی دیمک صحیحدر پس بومقدمه اوزره ما قبلنده اولان آیات شریفه نک
 معنای دخی تفکرا یله که متکلم و مخاطب کیدر چونکه عاشق اوست تو خاموش باش دیمری دخی وحدت مطلقه نک
 غلبه سی اعتباریه در پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بقا فساد بولندیغنه و وجود ترک وجودله حاصل
 قیلندیغنه اشارت ایدوب بیور لر (منوی) من کسی درنا کسی دریافتم * پس کسی درنا کسی دریافتم * بن کسلکی
 نا کسلکده بولدم پس کسلکی نا کسلکده صرف وفدا ایلدم پس با عمر یله اولوق دخی جائزدر یعنی چوق کسلکی
 نا کسلکده او ینا تدم دیمک اولور (منوی) جله شاهان بنده بنده خودند * جله خلقان مرده مرده خودند (مراد بقای
 فساد و وجودی ترک وجود ایلکده بولدم و اهدا وجود تعیینی بی وجود اولمقدمه و ترک تعیین قیلقمده بذل وفدا ایلدم دیمک
 اولور جمیع شاهلر کندی بنده سنک یعنی شاهلر دخی کندی بنده لری نه من وجه خدمت قیلقدن و ملتفت اولقدن خالی
 دکالر در بوجهتدن بنده لری سنک بنده لری اولور لر جمیع خلقلر کندی مرده سنک مرده سیدر بوندن مراد جله خلاق کندی
 طریق جنبه جان و دل بذل ایلین کسبه جان و دل و بر یجیدر و کمالیه کندی عاشقنه هر کس عاشق اولیجیدر دیمک اولور
 پس معشوق حقیقی بی دخی بویه ییل هر شول کسکه کا زیاده مشتاقدر اول پادشاه کلاخی زیاده مشتاقدر (کما قال
 فی الحدیث القدسی الاطال شوق الابرار الی لقاء وانا اشد اهلهم شوقا و هر شول کسکه که انکچون نقد بر بنده لک ایلر سه اول
 پادشاه دخی من کان لله کان الله له فواستجبه انکچون اولور واکا تقرب و انسیت قیلور و انک جمیع حواجج و لوازمی
 اد ایلور پس بومعنی جانب شاه حقیقیدن عبدک بنده لکنه مکافی اولور (منوی) جله شاهان پست پست خویش را
 * جله خلقان مست مست خویش را * جمیع شاهلر کندی پستنک پستیدر جمیع خلقلر کندی مستنک مستیدر یعنی
 جمیع خلاق کندی به طالب و عاشق اولنه طالب و عاشق اولوق و کندی نیک مستی اولنه مست اولوق و اتندن لذت بولوق
 ظاهر و پیدا اولمشدر حتی حضرت خالق بیچون (من تقرب الی شرب تقربت الیه باعاً و من تقرب الی باعاً تقربت الیه ذراعاً
 حدیثنک فحواسی اوزره بر بنده سی اول حضرت تذلل و عبودیتله تقرب ایلر سه اول حضرت مرتبه عزتدن رحت و رافتله
 تنزل ایدوب اول بنده به زیاده تقرب ایلر سه بومعنای تفهیم ایچون بویقی مثل موقعنده ایراد ایدوب بیور لر (می) می شود
 صیاد مرغانر اشکار * تا کنده نا کاه ایشاز اشکار * مثلاً صیاد قوشلر اشکار اولور تا نا کاه انلری اشکار ایدر پس
 اول حینده صیاد کندی صیاد ایچون خدمت قیلش اولور و صید نه صید اولش اولور چونکم اول مرغی صید ایلر سه پس
 انک صیدی دخی اکابنده و خدمتکار اولور * منوی * بی دلانرا دلبران خسته بجان * جله معشوقان شکار عاشقان *
 بی دل اولان عاشقلری دلبر لرجان و دل ایلر استملر و طالب اولمشدر در جمیع معشوقلر عاشقنک شکاریدر اول جهتدنگه
 انک عزتی و شرفی و محبوبیتی عاشقنک عشقیله ظهوره کلور پس هر معشوقن حقیقی کندی عاشقنه و طالبنه صید و شکار
 اولش اولور اگر چه صورتانندن اعراض ایلر سه ده * منوی * هر که عاشق دید کش معشوق دان * کونست هست
 هم این وهم آن * هر کیکه سن آنی عاشق کوردلک معنا آنی معشوق ییل زیر اول عاشق نیستله هم بودر و هم اودر یعنی
 معشوق محبت قیلدیغنی جهتدن عاشق در و معشوق کا محبت قیلدیغنی جهتدن معشوق در مثلاً ایچون و محبوبه
 آیتندن منضم اولان بودر که الله تعالی بونلری سور و بونلر دخی الهی سور دیمکدر پس محب من وجه محب و من وجه

محبوب اولور و عاشقیت و معشوقیت ایکی جابده ییله موجود اولور (مثنوی) تشنکان کراب جویند از جهان * آب
جویندهم بعالم تشنکان * مثلاً تشنه اگر جهاندن آب طلب ایلر سه آب هم عالمده تشنه لری استر زیر آتک قدر و شرفی
تشنه ایلر معلوم اولور اگر تشنه اولسه ایدی آتک شرفیق ظهوره کلمزدی بو محله مناسب اولان تفصیل و تحقیق جلد
ثالثک و آخرینه قریب ملاقات ان عاشق با صدر جهان سرخنده مسطور و مذکور اولمشدر فلیط لب فیه * مثنوی
چونکه عاشق اوست تو خاموش باش * اوچو گوشت می کشد تو گوش باش * چونکم عاشق طالب فی الحقیقه اودرسن
ایسم اول اوچونکه سنک قولغکی چکه سن قولق اول قوافی چکه مکدن مراد کلامی استماع ایچون تنبیه و ایضا
ایلمکدن کایه در یعنی ای عاشق چونکم اول معشوق حقیقی سکا کندی کلامنی استماع ایلمکدن اوتری تنبیه ایلر
سکا لایق اولان اولدر که سن گوش اوله سن همان انک کلامنی استماع قیلر سنکه اول سنک کندی به عاشق اولما کدر
و کندی دن وحدتک سوزی و مرتبه احدیتک سری و کلامی بر سیل تدوینزه بکزر که ضعیف الذهن اولان طالبارک
اودیه قلوبنه اگر کدر ایلر سه انلرک قلوبی و افهامنی ویران ایلمک مقرر اولدیه کندی وجود شر بقایر نه
علی طریق التجربه خطاب ایدوب بو وحدت آمیز اولان کلماتک بند اولسنه و مستور قالمسنه امر ایدوب یورر
* مثنوی * بند کن چون سیل سیلانی کند * ورنه رسوائی و ویرانی کند * ای مولانا بند ایلر چونکم سیل سیلانیق
و جریانیق ایلر یعنی وحدته و حقیقته متعلق اولان سوزلسانکدن جریان ایلسون و اگر بند ایلر سنک اول سیل رسوائیق
و خرابیق ایلر اکثر ضعیف الفهم اولان عاقلرک عقلنی و ادراکنی خراب ایلر اما بو فحذیر مبتدی اولانه و عاشق اولمیب
مرتبه غفله قلا نه کوره در * مثنوی * من چه غم دارم که ویرانی بود * زیر ویران کنج سلطانی بود * بن نه غم طو تر مکه
عشق الهی بدن بکار برانلق اوله زیر ویران و خرابه التندمه سلطانه منسوب کنج اولور * مثنوی * غرق حق خواهد که
باشد غرق تر * همچو موج بحر جان زیر ویر * حق تعالی سنک عشقنه و مشاهده سنه غریق اولان دخی زیاده مستغرق
استر جان دریا سنک موجی * کی زیر ویر اوله تافرق و تمیز قیدندن نجات بوله (می) زیر دریا خوشتر اید یا زیر * تیراو
دلکش تر اید یا سپر * دریانک آتقی لطیفه رک کلور یا خود اوستی لطیفه رک کلور انک تیرمی دلکش رک کلور یا خود
سپرمی دلکش رک کلور یعنی غریق حق اولان کسه بر مرتبه غرق اولق استر که جان بحر نک موجی کی زیر ویر اوله حتی
دریانک آتقی خوشتر کلور یا خود انک اوستی دلکش تر کلور فرق قیلر پس بوییتی بو معنایه و عدم فرق و تمیزه علت
موقعنده امر اید یورر * مثنوی * باره کرده و سوسه باشی دلا * کرطرب را باز دانی از بلا) زیرا و سوسه نک باره لختشی
اولور سنک ای کوکل اگر طربی عنا و بلادن کیر و یلور سنک و جفائی و فوا و صفادن فرق قیلور سنک مرتبه استغراق شرطی
بوجه احوال متضاده نک فرقی اولمه در * مثنوی * کرمر ادت را مذاق شکرست * بی مرادی فی مراد دلبرست *
اگر سنک مرادیکه ذوق شکر و ارایسه دمه مذاق بونده مصدر مجید رذوق معنایه یعنی اگر سنک کندی مرادک ایچون
شکر لذتی و ارایسه و مرادک سکا شکر * کی لذت ارایسه بی مرادلق دلبرک مرادی دکلیدر چونکم دلبرک مرادی
عاشق بی مراد اولسی اوله اگر عاشق کندی شکر کی لذت اولان مرادی اختیار ایلر سه عاشق اولنر که باره کرده
و سوسه اولق مقرر در زیر عاشق شانی کندی مرادی دوستک مرادندن اوتری فانی قیلق و دوستک مرادی هر نه
ایسه آتی کندی به مراد بیلکدر (کما قال بعض العشاق) اريد وصالک و ترید هجری) قاترک ما اريد لما ترید * مثنوی *
هر ستارش خونیهی صدهلال * خون عالم ریختن او را حلال * اول محبوبک هر رستاره سی صدهلالک خونیهی سیدر
یعنی ستاره کی اولان تجلیسی و لمعه عشق و شوقی هلال کی اولان نیجه یوزیک عقلک دیندر هلالدن مراد بونده عقل
و فکر اولور قلب انسانه نور و یردیک واسطه ایلر عالمک فانی دوکنا کا حلالدر یعنی عالمی هلالک ایلر سه کالایقدر که انک
مقابله سنده اضعاف مضاعف مکافاتنی اعطا ایلر * مثنوی * ما بهما و خون بهار ایاقتیم * جانب جان تاختن
بشتافتیم) بزه زمره عشاقزاتک بولنده بذل جان و دل که ایلدک انک مقابله سنده بهامری و خون بهامری بولدی اول
سیدن جان فدا ایلک جانبیه اودلک عشاقک دینی خدای تعالی نک وصلت و قربتیدر نته کم حدیث قدسی دلالت ایدر
(من احبني قتلته و من قتلته فانا دیته) چونکم عشاق بودیت عاجله اولان وصلت و مشاهده بی تقدیر بوله لراتک
مقابله سنده بذل جان و دل ایلک آسان کلوب اول دیتلرین الوب اندن صکره جانلرین بذل ایلش اولور (مثنوی) ای حیات
عاشقان در مردکی * دل نیابی جز که در دل بردکی * ای دعوائ عشق ایلین کسه عاشق لک حیاتنی دوستک طریق
عشقنده اولمک کسکه در کوکل بولر سن الا کوکل ایلتمک کسکه یعنی کوکل صاحبی اولمک سنک الا اول حضرتنه کوکل
ویرمکده و حیات طیبه و ابده بولر سنک الا روحی اول حضرتک بولنده بذل قیلقد (کما قال ابن الفارض (شعر)
بذل بحری شرط الهوی بین اهل * فطافه بالعهد اوقت فوق (مثنوی) من دلش جسم بصدنا زودلال * او بهانه

کرده بامن از ملال * کفتم آخر غرق تست این عقل و جان * گفت درو بر من این افسون بخوان * من ندانم آنچه
اندیشیده ای دو دیده دوست را چون دیده * اعلم ای الطالب که ارباب توحید نظر شهود دارند لا موجود الا الله در
قانا کان كذلك جناب حق الهی بجن معامله ایله که اگاه اطلاق و تنزیه مرتبه سی بودند معامله و مکالمه ایله و اول
مرتبه به مناسب الفاظ سویلر و کاه تقیید و تشبیه مرتبه سی جهتندن معامله و مکالمه ایله و اگاموافق ادا قیلر قرآن
عظیم الشان تنزیه و تشبیه اوزره نازل اولمشد و کذلک اخباری مختار تنزیه و تشبیه اوزره وارد اولمشد پس عبد کامل
و وارث فاضلک دخی کلامی بواسطه اوزره اولور پس بومقدمه معلومک اولدیسد معنا اولور که بن اول معشوق حقیقینک
کو کفی استدم و رضاسنی طلب ایلدم اول محبوب مطلق صد ناز و شیوه ایله بهانه ایلدی بکابندن ملال و استغناسندن
اوتری و محبوب حقیقی به دل اسنادی آتی مقلب و مصرف اولدیغی اعتباریه و اول حضرت مرآة و محلا اولدیغی
ملایسه ایله در که میت الله و عرش الله دید کبری کبیر و ملالت اگر چه صفت نفسانیه در اما غایتنه حمل اولغی اعتباریه
اول حضرت اطلاق صحیح اولور که ملالتک غایتی تبری و اجتناب در نته کم اکثر صفت نفسانیه بی اهل تفسیر بواستبار
اوزره جناب حقه اطلاق ایلشد در پس بن اول حضرت دیدم که ای محبوب حقیقی آخر بوعقل و جان سنک دریای
عشقک غرقیدر و نار شوقک حر بقیدر پس وصالکی نهان قیله دیدی یوری بکا بوافسونی او قومه بن بیلزمیم اول
نسنه بیکه سن فکر ایلسن ای یکی کور شلی احوال دوستی سن نیجه کوردمش سنکه بیکه دوست طلب ایلسن و بن
اکادیدم دیوایکی لک سویلرسن بویات شریفه کندی احوال معاملاتی تقریراتک طریقه عاشق و معشوق حقیقته
غیری سیلان کسلره تعریضدر (مثنوی) ای کرانجیان خوار دیدستی ورا زانکه پس ارزان خریدستی مرا * ای جان ثقیل
اول دوستی خور کوردل و کاهایت تعظیمه تعظیم ایلدک زیرا که آتی زیاده و جوز صاقون الدک کرانجیان کثافت بدینه ایله
ثقیل اولان و اللهک عبادت و طاعاتمچاپک اولین کسه در و اللهک امر شریفی خور طوعتی کندوی خور طوعتی
منزله سنده اولدیغندن ای کرانجیان خوار دیدستی ورا یوردیلر مرادای جانی طاعت حقه ثقیل اولان کسه اول
دوستک امرنی و دینی خور کوردل زیرا که آتی زیاده و جوز صاقون الدک یعنی بابا کدن آتی تقلید میراث
بولدک اجتهاد ایدوب دین حق کسب قیلدک و قرب حقه سعی ایله واصل اولدک انکچون بومتابع دین و طاعتک قدرنی
بیلدک (مثنوی) هر که اوارزان خردارزان دهد * کوهری طفلی بقرصی نان دهد * هر شول کسه که بر شیبی اوارزان آله
ارزان ویر بر مثلاً بر کوهری بر طفل بر نان پاره به و بر زیر آتک قدرنی بیلز پس ای طفل طریقت اولان کرانجیان سندخی
طاعت رحمانک قدرنی بیلایوب نفس و شیطان سنی نان و خوانه فر یفته ایله لاول نان و خوانی الوب طاعت رحمانی
انک مقابله سنده ضایع ایدرسن و بیلز سنکه اول فی حد ذاتها نه کوهر در پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیز حضرت
خدای تعالی به نه مرتبه عاشق ایدیکن و افراط محبتده نیجه صادق ایدیکن بیاتنه شروع ایدوب یوررلر (مثنوی
غرق عشقی ام که غرقست اندرین * عشقهای اولین و آخرین * بر عشقه غریقم که بوعشق ایچره غرقدر اولین و آخرینک
عشقری یعنی اولین و آخرین تقدیر مخلوق واریسه بوجهلک عشقی اگر بریر جمع اولسه بنم حضرت حق تعالی به اولان
عشقمدن جمله سنک عشقی محو و مستغرق اولیدی دیک اولور * مثنوی * بجماش کفتم نکردم رویان * ورنه هم افهام
سوزدهم زبان (من چولب کویم لب دریا بود) من چولا کویم مراد الا بود) بوذ کر اولنان اسرار الهیه سوزنی بچل دیدم
مفصل سویلدم و اندن روشن و مشروح سیان ایلدم و اگر بویله ایهام و ایهام اوزره اولمیدی هم زبان نیاردی هم افهام
پس بومقامده کلامی علی سبیل الکایه سوبلک و مافی الضمیری بوجه استعاره تعبیر ایلک ادب طریقه انساب
و قانون شریعته اقربدر انکچون بویکار بواسرارک اخفا و اسرار نیچون بعض اصطلاحات وضع ایلشد در که انک حقیقه مآلی
اریانه معلومه و مشهوره و اغیار و نا محرمه مستوره در نته کم یوررلر بن چن لب دیسم مراد لب دریای وحدت لب
محبوب صورت دکل و لب دریای وحدت اصحاب نبوت و ارباب ولایتدر که باطنلری بحر وحدت و ظاهرلری بر بشریتدر
و چن بن لادیسیم مراد الا اولور یعنی چن بن لایم و هیچم و قنایم دیسم بوندن مراد اثبات وجود حقیقی قلیق و بقای
حقیقه باقی اولغی مراد اولور پس حقایق اسرار کفتمار شایخه بکماله عالم اولین کسه لهجرد الفاظدن مستفاد اولان
معنایی مراد زعم ایدوب انکار جابنه کتیه لرنه کم حق تعالی نهی یوردی و لاتنف مالیس لک به علم آیتیه (مثنوی
من ز شیرینی نشستم روترش * من ز بسیاری کفتم رخس (بن زیاده شیرینکمدن و در و نکل لذت کندن یوزی اکشی
او نور مشم بن چو قلق سوزدن خاموش و ساکتیم یعنی درونم زیاده حلاوت و لطافتده اولدیغیچون عبوس الوجه
او نور مشم و کلمات طیبیه و مقالات لذیذه بی جوق یلدیکم ایچون ساکت و صامت اولمشم که عرفاء بالله اولنلرک و منبع
ذوقه و موصول بولنلرک خونی بویله اولور و بوجصلت لک اظهار نه سبب و علت اولدر که * مثنوی * تا که شیرینی ما از دو

جهان در حجاب روتش باشد نهان * تا که بزم شیرین لکمزایکی جهانند و ایکی جهانک اهلند ترش روتش و بلیق
 بجای نهان و مستور اوله * مثنوی * تا که در هر گوش ناید هر سخن * یک همی گویم ز صد سرلدن * تا که بوسوز
 هر قوافه کلیه یعنی نامحرم اولنر بولکلام حقیقت انجای استماع قلیله انک ایچون بوز سرلندن برین سوزیلر یعنی
 بوشنویده اکثر سوزیلر بکمز امر و نهی وعد و وعید و قصص و ضرب امثال و حکایات و کلمات مشایخ ثقات در احیاناً
 سرلندن و وحدت مطلقه به مناسب اولان سخنندن دخی بوزده برنی نظمه کتور رز بولکونه سوزدن از سوزیلر بکمز
 سبب اولدر که نامحرم و بیگانه اولنر کوشنه بولکونه سوزلر کلیه بولقد سوزیلر که دخی سبب مستعد اولان طایفه
 سرلندن تعلیم ایلک ایچون اولور (تفسیر قول حکیم سنایی رحمه الله علیه بهر چه از راه و اما فی چه کفران حرف
 چه ایمان * بهر چه از دوست دور افتی چه زشت ان نقش وجه زیبا * حکیم سنایی حضرت تلی بیورر که هر نه شی
 سببیه که راه خدادن کیر و قاله سن اول حرف نه کفر و نه ایمان یعنی کر که کلمه کفر اولسون و کر که کلمه ایمان اولسون
 چونکم طریق حقدن اول واسطه ایلر کیر و قاله سن هیچ فرق بوقدر اگر چه فرضی اول کیر و قاله یغک شی کلمه ایمان
 دخی اولور سه حرف طرف معناسنه دخی کلور بوقدر اوزره کر که کفر طرفی اولسون و کر که ایمان طرفی اولسون
 هر نه سببیه که راه حقدن کیر و قاله سن انده فرق اولر هر نه سبب ایلر که حقیقی اولان دوستدن تی دوشه سن اول نقش
 زشت نه ایمش و زیبانه ایمش یعنی ایکسی یله برابر در و نقش زشتدن مراد کفر و معاصی و اعمال قبیحه و افعال
 سیئه در نقش زیبادن مراد ایمان و طاعات و اعمال حسنه و افعال سیئه در پوراده اگر بر سوال اولنور سه که کفر
 و عصیان محققدر که انسانی حقدن و راه حقدن دورا یلر اما ایمان و اسلامک دورا یلر احتمالاً و ارمیدر الجواب
 اگر ایمان و اسلام خالصا وجه الله اولنر سه و عامل اولان کسه عملی برای حق قیلر سه مقرر در که آنی حضرت حقدن
 و طریق الهیدن دورا یلر پس محقق اولان اولیای عظام اول اعمالک صورت حسنه اولدیغنه اعتبارا تیموب آنی کفره
 برابر طور تر که که انک صاحب معناسمترک اولمش اولور و در معنی (قوله علیه السلام ان سعد الغیور و ان اغیر
 من سعد والله اغیر منی ومن غیره حرم الفواحش مانظر منها و ما بطن) سبب ورود حدیث شریف اولدر که حق تعالی
 قذف ایدلره حدیث یورد قدح سعد بن معاذ دید یکبار رسول الله اکبر بن کندی خاتمه بر کسیدی خاتمه فجور ایلر کورسم
 اگر بن شاهد کتور مک کید رسم شاهد کنجیه دلک اول حامله اولور و زانی فرار قیلور و اگر کاسوز سوزیلر کن
 قذف ایلر رسم قذف ایچون تازیانه یرم و اگر خاموش اولور رسم غیرت بنی اولدر پس جناب رسول علیه السلام یورد یلر که
 تحقیق سعد غیور در و بن سعددن زیاده غیورم و الله بندن اغیر در اول سعد غیور در اول اللهمک غیرتندر که
 فواحشی حرام ایلدی اول فواحشندن ظاهر اولنیده و باطن اولنیده (مثنوی) جمله عالم زان غیور آمد که حق *
 بر در غیرت برین عالم سبق * جمله عالم اول سبیدن غیور کلدیکه حق تعالی حضرت تلی غیرتده بوعالم اوزره سبق ایلندی
 یعنی غیرت خدا جیسینک غیرتی اوزره غالب اولدی پس سائر خلق غیرتی انک غیرتدن الدی * مثنوی *
 اوچو جانست و جهان چون کالبد * کالبد از جان پذیرد نیک و بد * اول خدای تعالی فی المثل جان کیدر و جهان
 اکانسبت قالب کیدر نیک و بدی هر نه ایسه جانندن قبول ایدر پس اجساد عالمده فی الحقیقه متصرف و مؤثر خدای
 تعالی در پس خلق غیرتی انک غیرتک اثریدر اصحاب شهود و وجودده مؤثر حقیقیدن غیرتی کورمنلر و هر شینک
 مرآت وجودنده آنی کوروب اندن غیرتی به نظر قیلر لرحمن مقرب اولان اصحاب شهوددن بر ذلت معنوی صادر اولسه
 غیرت الهیه انی مشاهده و معاینه مر تبه سندن ایمان مر تبه سنه تنزیل ایدر ته که بومعنا به اشارت ایدوب بیورر
 مثنوی * هر که محراب نمازش کشت عین * سوی ایمان رفتش میدان نشین * هر که که نمازک محرابی عین
 اولدی یعنی انک قبله سی و حده مطلقه بی و حقیقه الحقایق مشاهده و معاینه ایلک اولدی انک ایمان جاننه کمتنی
 سن اکاعیب و نشین یلر زیر ایمان غیبه تصدیق ایلک درو عین غیبه اولان ظهوره کلوب آنی مشاهده ایلک در پس
 اهل ایمانک ایمان مر تبه سنه کلمسی انلره شیندر اما عوامک ایمان مر تبه سنه کلمسی و مؤمن اولسی انلره نسبت
 رفعت و شرفیتدر * مثنوی * هر که شد مر شاه را و جامه دار * هست خسران بهر شاهش اتجار * مثلاً هر شول
 کسه که پادشاهه تقرب قیلر و جامه دار اولسه شاهدن اوتری اکاتجار قیلر و بازار کان اولمق خسراندر * مثنوی *
 هر که با سلطان شود او منشین * بر درش شستن بود حیف و غین * هر که که او سلطانده منشین و صاحب اوله اول
 کسه سلطانک قبوسی اوزره اوزورمق حیف و غیندر * مثنوی * دست بوش چون رسید از پادشاه * کر کز بند بوس پا
 باشد گاه * پادشاهدن اول کسبه چونکه ال او پک ابریشه اول کسه اکر پادشاهک آباغن او پکی اختیار اید گاه
 و خطا اولور * مثنوی * کر چه سر بر پانهادن خدمتست * پیش ان خدمت خطا و ذلتست * اکر پادشاهک آباغی

اوزره باش قومق خدمت و عبادت در اول خدمت رفیعہ نك او كنده بو خدمت خطا اوزدند و معنی ال او پك خدمت
 نسبت ایغ او پك حقیر و در نتر در اول مرتبه به مستحق اولش و محبوب حقیقی آتی او خدمت به لایق فیلمش ایکن
 بو خدمت مرتبه سنه تنزل ایلسه نوعا خطا ایتمش اولور * مثنوی * شاه را غیرت بود بر هر که او * برگزیند بعد از آنکه
 دید و * پادشاه حقیقته غیرت ایلك اولور هر شول مسه نك اوزرینه که او کسه انك یوزنی کورد کد نصکره غیرتی اختیار
 وگزیده ایلیه یعنی مشاهده مرتبه سنه ایروب بر کسه محبوب حقیقته مقرب اولد قد نصکره اگر غیر حکمنده اولان
 بر شیبی اول کسه اختیار ایدر سه حق تعالی اگا غیرت ایلرنته کم بر کسه بر کسه بی زیاده دوسه اول کسه بی اختیار ایدر سه
 حق تعالی اگا غیرت ایلرنته کم بر کسه بر شیبی سوسه انك غیرت یار ان اولمسنه غیرت ایلر (ان الله لغیور) فخواستجد حق
 تعالی خود جمیع خلا بقدن اغیردر (می) غیرت حق بر مثل کندم بود * کاه خرمن غیرت مردم بود (مثلا حق تعالی
 حضر تبارك غیرتی فی المثل کندم اولور خلقك غیرتی خرمن سمائی کبی اولور (می) اصل غیرت با بداندازه) آن خلقان
 فرع حق بی اشتباه * غیرتلك اصلنی اللهم دن یلکوز خلا بقلک لایق اولان غیرتی حق غیرتلك فرعی بلولک شمه سز
 بو غیرتلك شرح و یساینر (مثنوی) شرح این بگذارم و کیرم که (از جقای ان نکارده دله) بو غیرت صفتك شرحی
 قومد و شکایت طور تم اولده دله اولان نکارک یعنی چوق خاطر ملی اولان یارک هجران و فراقك جفا سندن نکار محبوب
 حقیقتدن عبارتدر و ده دله تعبیری تجلیات مختلفه صاحبی اولد یغنه اشارتدر و بوند نصکره اولان ایسات ثلثه
 کندی حالنی تقریر ایلك صد دنده طالبه تعریض و محاض نصیح قیلمندندر کاذ کرنا هذه القاعدة فی شرح ایسات
 ثانی عشر فی بیت در غم ماروزهاییکاه شد * مثنوی * نالم ایراناها خوش ایدش * از دو عالم ناله و غم بایدش * ناله ایلم
 زیر ناله را کا خوش کاور ایکی عالم دن اکاناله و غم کر * کدر یعنی ایکی عالمك اهلندن انك مقصودی ناله قیلمقدرد
 و غمناک اولمقدرد * مثنوی * چون نالم تلخ از دستان او * چون نیم در حلقه مستان ار * انك قصه پر غصه سندن نیچون
 ناله ایلم چونکم مستلر نك حلقه سنده دکلم (مثنوی) چون باشم همچو شب بی روز او * بی رصال روی روز افزون
 انك روزیسن نیچون شب کبی اولیم یعنی انك روز کبی یوزیسنز شب کبی نیچون تیره و تاریک اولیم و انك روز افزون اولان
 یوزنك وصال یسنز شب کبی سیاه پوش اولق و تیره و تاریک اواق بکالایق اولور دیمك اولور (مثنوی) ناخوش او خوش
 بود در جان من * جان فدای یار دل رنجان من * انك ناخوشی بنم جانم اوزره خوش اولور که کل شی من الحبيب حبيب در
 بنم دل رنجیده اید بی یارمه جان فدا اولسون * مثنوی * عاشقم بر پنج خویش و درد خویش * بهر حشودى شاه
 فرد خویش * کندی رنج و دردم اوزره عاشقم کندی فردولا نظیر شاهمك خشود لغندن اوتری * مثنوی * خال غم را
 سرمه سازم بهر چشم * تاز کوه پر شود و بجر چشم * غم طپراغنی کوزدن اوتری سرمه دوزره یعنی انك طریق
 محبتنده غم حکمکی تنویر بصیرتم ایچون کل ایلم تا کم ایکی چشم دریایی سرشك کوه لرندن پراوله * مثنوی *
 اشك کان از بهر او بارند خلق * کوه رست و اشك پندارند خلق اول کوزیاشنی که خلق اندن اوتری کوزلرندن یا غدر لر
 کوه در و خلق آتی اشك صانور لر یعنی حق تعالی نك خشیتی و محبتی ایچون کوزلرندن نزول ایلمن دموع جواهر
 و لایک کبی عند الله و عند الملائكة مقبول و ذی قیمت در تنه کم شیخ عطار حضر تلی نقل ایدر لر جنید حضر تلرندن
 جنید حضر تلی دیر لکه بر کون بر پرده کیدردم کورد مکه آسمانك ملککاری آسماننن چوق چوق نزول ایدوب بنم
 اوکده بری برینه من دحم اولد قلی حلاله زمیندن برشی قاپش لر واکا کمال رغبتله رغبت ایدوب بری برندن الی نور لر
 انلرک بومر تبه رغبتنه تعجب ایدوب ایچلرندن برینه سوال ایلمد مکه بور غبت ایلیوب بری بریکزدن قاپشید یغکر نه
 شی در جواب و یروب دیدیکه سندن مقدم بو محله بر شورید دل عاشق او غریوب کمال محبتندن برآموزان چکوب
 کوزلرندن بر قاج قطرات سرشکی یا غدردی حب الهیدن نزول ایلمن سرشك و دموعك عند الله و عند الملائكة کمال
 شرفنه و قوخر اولد یغیچون انك کوزلندن این بر قاج قطره سنه کمال رغبتله رغبت ایلیوب و آسماننن انکیون نزول
 ایلیوب آتی بری بریزدن قاپشد که اول بزم قنزد جواهر و لایدن اولی و بهتر در دیدلر * مثنوی * من زجان جان
 شکایت میکنم * من نیم شاکی روایت میکنم * بویتمه ایکی وجه جائز در وجه اول استفهام اولمقدرد بو تقدیر اوزره
 معنی بن جانك جاندن یعنی حضرت جانانندن شکایت می ایلم بن شاکی دکلم حالی حکایت و روایت ایلم وجه ثانی
 استفهام اولمقدرد بو تقدیر اوزره معنی بن جانك جاندن بحسب الظاهر شکایت ایلم یعنی بنم سوزنده حضرت جانانندن
 ظاهر اشکایت ایلك شایسته سی منفهم اولور و فی الحقیقه بن شاکی دکلم بلکه حسب حالی طالب اولور تعلیم
 ایچون روایت و حکایت ایلم * مثنوی * دل خمی کوید از رنجیده ام * و زنتاق سست می خندیده ام * کوکلم همیشه
 یکادیر که اندن انجشم و دلک سست وضعیف نفاقندن کولشم یعنی قلب عاشق معشوقه بر مرتبه متحد اولور زاندن

بر مرتبه لذت الزر که کندی ذوقی اغیار و نا محرم شدن بعض شکایت آمیز کلمات و حالات که بکندن ما عدا
عقل و روح خند دخی اخفا ایتم که قصد ایدوب زیاده لذتند و بغایت یار له الفت و انسیتندن شکایت گونه اولان
حال و مقالی رو پوش ایدینوب عقل و روح دخی بو گونه شکایت آمیز اولان کلمات فریفته ابلک استر مثلا کوکل عقله
دیگر که بن اول دوستدن انجندم زیرا به الاوریا ضاتی بکا جوق تحمیل ایدر حال بو که باطن سادل اندن راضی و شاکر در پس
عقل دخی قلبک بو گونه رازی و سرفی دویده اندک تفاسق سستندن خنده ایلر بومعنادر که حضرت مولانا قدس الله
سره العزیز کنسدیلرک قلب شریفنک حالی نقل یورر لر تا طاب اولنر بیلر لولی کاسلن قلبنه بو گونه حال دخی کلور
ایمش که سرباری کنسدیلر دن به اخفا و استقاره قصد قیلر ایمش * مثنوی * راستی کن ای تو غر راستان * ای تو صدر
ومن درت را آستان * آستان و صدر در معنی یکاست * ماومن سکوان طرف کان یار ماست * بو خطاب مظهر
حقیقت محمدیه اولان سکامل و مکمل در بعد مناجات محبوب اکرم شرح روح اعظم و مکالمه نور انجمه شروع
ایدوب یورر لر که راستک ایله وعدالت واستقامتله نظر قیل ای راست اولان اولیای عظامک و انبیا علیهم السلامک
مفخری سن صدر کائنات و اشرف موجودات سن و بن سنک باب سعادتک ایشکی یم و بو آستان و صدر اعتباری
ودخی بو گونه هلال و بدر صافی و کدر گفتاری جمیعاصورت کوره در عالم معناده صدر و استانه زاعلا و اسفل و میانه
قنده در و برون و بن قنی اول طرفه که بزم یار میز انده در یعنی بو تعینات مرتبه آن لایعینه صغمز و مقام وحدتده
مغایرت و اثنیست اولر * مثنوی * ای رهیده جان تو از ماومن * ای لطیفه روح اندر مر دوزن * ای مظهر حقیقت
محمدیه اولان کامل که سنک جانک ماومن قیدندن رها بولمشدروای مر دوزنده اولان روحک لطیفه سیکه سنک نورک
اغیار و ماسویدن خلاص اولمشد لطیفه روح اصطلاح مشایخده شول دقیقه المعنی و رقیقه الفحوی اولان حقیقته
دیگر که عبارت صغمز و اشارت کلمز (م) مر دوزن چون یک شود آن یک نوی چونکه یکها محو شد آنکه نوی چونکم
مر دوزن تعینی مضمحل و هالک اولوب مرتبه وحدت بر اوله لرو وحدت مطلقه مقامی بوله لراول وحدت بلامقید
سنسن چونکم کثرت اعداد مقابلی اولان وحدت لر محو اوله از بجز سنسن کاف تصغیر ایچوندر * مثنوی * این من
وما بهر این بر ساختی (تا تو با خود نزد خدمت باختی * بومن و ما دن مر اد تعینات کثیره در پس معنی ای حقیقت واحده
بو تعینات کثیره بی انکی چون دوزل و لای کائناتی سلک وجوده بواجلدن دیرک تاسن فی الحقیقه ککند و شئونات
ذاتیه کله و بحسب الظاهر صفات کله خدمت عبادت زدن اوینا ک اگر نظر حقیقت بینله نظر اولنسه اغیار و سوی کور غمز
و غیرت و اثنیست بولنر و غیرت انجق کثرت و صورت اعتباریه در انکی چون شیخ اکبر حضرتلری فتوحاتک اولنده
بومر تبه نک غلبه سی اعتباریه یورر لر (شعر) العبد حق ورب حق * فیالیت شعری من المكلف * ان قلت عبد فداک
میت (او قلت ربی انی یکلف) و عارفه بو آیت کریمه نک سری بس در که همان علی ای حال الله دیه و غیرتی ترک ایلیه کما قال
الله تعالی قل الله ثم ذرهم فی خوضهم بلعبون (مثنوی) تامن و توها همه یکسان شود (عاقبت مستغرق جانان شود
تامنکم و مخاطب تعینی غلبه وحدت و تجلی احدیت اولدقه دوکلی یکسان اولور لر و اختلاف اضداد می رفع اولوب
عاقبت الامر کالکوا کب فی سطوة ضیاء الشمس مستغرق جان اولور لر وحدت ظهوره کلور (مثنوی) این همه هست
و یسای امر کن * ای منزله از یسای و از سخن) امر کن بمعنی امر کن در عدل بمعنی عادل اولد یغی کبی و یا خود مضاف مقدر
اولور ای ذوا امر کن تقدیرنده خطاب مطلقیه در یورر لر که بود و کلی ذکر اولنسان فنای سن و ما وارد در مقرر در و بقای
فردایتک خصوصیتی اول حضرته محقق در و کل سن ای امر کن صاحبی و بن سکا کل دیدم ای سن شول منزله سن
کل دیمکدن و حرف و صوته امر ایلکدن و سخن سوبلکدن پس جن جناب حضرته علی طریق التشبیه بر لفظ اطلاق
اولنسه در حال اندن تنزیه لازمدر تا کم مشبهه و مجسمه طائفه سنک اعتقادنه مشابه و مذهبیله نه موافق اولیه پس
بو محمله بیالفظندن مراد ظهور و بروز ایله وحدایتله ای امر کن امر نک صاحبی دیمک اولور و تنزیه اول حضرته
کل ظهور ایله دیمکدن و ناسک بو گونه سخنندن لازم کلور (م) جسم جسمانه تواند دیدنت (در خیال آرد غم
و خندیدنت) دل که او بسته غم و خندیدنت (تو مگو که لایق آن دیدنت) جسم اولنر جسمانیت مرتبه سنده قلندر
ای محبوب حقیقی سنی جسمانه کورمکه قادر اولور سنک لسان شرعه ثابت اولان غم و خنده فرحکی خیاله کتورر
و جسمده اولان خنده و فرح کبی قیاس ایلر مثلا مجسمه و مشبهه مشربنه مایل اولان جسم ایلر آیات و اخبارده
وارد اولان منشاءاتی مثلا و جاء ربک کبی و فحک الله البارحة حدیثی والله یفرح بتوبه عبده المؤمن حدیثی کبی
آیات و احادیثی ظاهره جل ایدوب حضرت محبوب حقیقته اسناد اولان غم و خنده بی خیاله کتورر و تنزیه ایدم میوب
ایمان و اسلامن یورر لر دل که دخی کولنک و غمک بسته و مقیدیدر سن دیمه که اول کور منک لا بقیدر یا خود معنی سن

دیمه که اول کوکلک لایق کورمکل کدر یعنی کورمکل انک لایق دکلدر زیر اصحیح مشاهدۀ حقۀ لایق اولان قلب غم و خنده قیدندن آزاد اولند و فرضی بر کسه دخی هنوز مقید صفات جسمانی ایکن تنزیه ایلمسه تنزیهی تحقیق اولمز بلکہ تقلید اولور قدسنا الله وایا کم عن قیود الجسمانیة سروری اول یقی استفهام اولق اوزره معنی ویرمشد یعنی جسم و جسمانی سنی کورمکه قادر اولوری یعنی اولمز دیک اولورا کر نسخه جسم و جسمانی اولور سه بودخی وجه درو شعی دخی بعض نسخه ده چشم واقع اولدینی اوزره استفهام انکاری معناسن و برو ب دیر کسه سنی جسمانی چشم کورمکه قادر اولوری یعنی قادر اولمز نتدکم بآیت کریمه آتی عیان ایلر (لاتدرکه الابصار و هویدرک الابصار) سکاغم وضحکی کسه خیال و فکر نه کتورری یعنی کتورمز زیر کسه سن غم و خنده دن منزهن نسخه جسمانی اولدینی تقدیر اوزره بومعنی دخی وجه دن خالی اولمز اما اولکی سی اولیدر * مثنوی * انکه اوبسته غم و خنده بود * اوبدن دو عاریت زنده بود * اول کسه که او غم و خنده به بسته اوله اول کسه بوا یکی عاریت سیبیل زنده اولوری یعنی بو غم و خنده که انسانک وجود زنده ایکی عاریتی حالت در غم و خنده به بسته اولان کسه بوا یکی عاریتی اولان حالتله دیر یلور دیک اولور * مثنوی * باغ سبز عشق کوی منتهاست * جز غم و شادی درو بس میوه هاست * عشق الیهینک سبز و تازه باغیکه اوبی منتها و بی غایت در غم و شادیدن غیر اول عشق باغنده چوق میوه لوارد (مثنوی) عاشقی زین هر دو حالت برترست * بی بهار و بی خزان سبز و ترست * عاشق بوی هر ایکی حالتدن عالی کدر بهار سبز و خزان سبز عاشق تاز و تر در یعنی بوشادی و غم حالتلرندن عاشق برتر در وانک بهاری دایم در اختلاف هوا یله زائل اولمز و ناقص اولمز * مثنوی * دهر کات روی خوب ای خوب رو * شرح جان شرحه شرحه باز کو * ای ذاتی خوب اولان محبوب کوزل ذاتک زکاتنی یعنی طهارتنی و پاک کنی زکات حقیقی به محتاج و مفتقر اولان و ترکیه و تنجیه طلب قیلان عاشق لریکه و برو بونلری لوث وجود و مجازیدن تطهیر قیل و خوب بوزیک فراق و هجراتدن شرحه شرحه و باره باره اولان جانک شرح و تفسیرین سوله واکش شرح صدر اعطایه * مثنوی * کز کرشمه غمزۀ نمازۀ * بردلم نه ساد داغ تازه * کرشمه ناز و کوزا و جلیله بعمق غمزۀ کوز و کرک قبح فارسی در غمازه دور توجی و کین ایدیچی معناسنه ده کلور عرید پس تقدیر معنی بن او محبوبه دیدمکه ای خوب روی کوزل بوزیک زکات اعطایه و بوشرحه شرحه اولان جانک شرحنی سوله پس اول محبوب در حال طعمان اولان غمزۀ سنک ناز ایله نکر اتدن بنم کوکلم اوزره برداغ تازه و زخم بی اندازه قودی غمزۀ غمازه عبارت در تجلی ذاتیه جلالیه دن زیر انغمزۀ عینه مخصوص بر شیوه درو غمازه اولسی کیندار و خوشنخوار اولسنی مشعر اولوری یعنی بن دیدمکه طهارت ذاتکدن بکا اعطایه پس اول حضرت تجلی ذاتیه جلالیه سنندن بنم قلم اوزره و سخ بشریتی مطهر و دنس وجودی من کی برداغ تازه قودی که معنای لطف بی اندازه در زیر اگر چه معنی حیات ولدان جسمانی اولدینی حیثیتدن در دو داغدر اما معطی وجود حقانی بولدینی جهتدن ورد باغدر اگر بومخلده بوسوال اولور سه که علمالسان شرعده شان حقه وارده اولمین اسماء و الفاظک جناب حقه اطلاقنی جائز کورمز لر پس کرشمه و غمزۀ بونک امثالی لب لعل باغزه اطلاق اول حضرت نه نیجه ممکن اولور الجواب نم علمانک بو خصوصده اختلافی وارد را کثری بومذبه ذاهب اولمشدر که اسماء الله توفیقی در حضرت حقه بر اسمی و بر لفظی اطلاق ایلمک شارعک اذتمه و قوفدر اگر لسان شارع انک اطلاقنی جائز کوردی ایسه اول اسماء تسمیه اوللق جائز در و الا فلا و بعضیسی دخی دیر لر که هر شول لفظکه بر معنایه دلالت ایلمسه که اول معنی شان حقه موجود و ثابت اولسه اول لفظک جناب حقه اطلاق صحیح اولور بلاذن شارع شول وقتده که اول حضرتک جناب کبریا سنه لایق و مشعر تعظیم اوله و بعضدر دخی بومذبه ذاهب اولمشدر که دیر لر هرگاه که عقل دلالت ایلمسه که جانب حق متصف در صفات وجوبیه دن و ملییه دن بر صفاتله پس اول صفاته دلالت ایلین بر لفظی اطلاق ایلمک جائز اولور خواه عربی خواه فارسی اکثر ناس زعم ایدر لر که حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بعض اصطلاحنده بومذبه اختیاری ایلش اوله لر حال بوکه مصرع عاشقانرا مذهب و ملت خداست * بیورد قلری اوزره حضرت مولانا قدس الله سره العزیز اطلاق الفاظده بومذبه ذاهب دکلدر بلکه جواب شافی و کلام وافی اولدر که اولیای عظامک اوج حالاتی وارد را و لا عقل و صحو حالی مادامکه عقل عالنده اوله لر اولکی مذهب جمهور اوزره جناب حقه لسان شرعک اطلاق ایلمدیکی اسماء و الفاظله مکالمه و معامله ایدر لر ثانیاسکر واستغراق حالیدر بومی تبه ده شراب عشق حقه مست اولور لر و مشربلرینه موافق و مناسب هر نه ایسه تکلم و تلفظ قیلور لر بومی تبه ده بونلر بوسوزل ادا سنده بو گونه کلماتک جناب حقه اطلاقده معذور لر در زیر ابو حالد بونلر عقل عقلدن دور لر در پس رعایت ادب شرع عاقله واجبدر مست و مستغرق اولنه دکل و مست و هشیار اولق زیادۀ زیادۀ منتهی اولنه ممکندر اوسط سلو کده اولنه قابل دکلدر نه کم بیورد لر

جمع صورت با چنین معنی زرف * نیست ممکن جز سلطان شکر ف * سکر و همیاری بیاید جمع کرد * تا براه فقر
 باشی شیر مرد * و ناله اش فانی الله حالیدر بومر تبه ده تفرقه و تمیز بر طرف اولور و درم و حدوث قیدی مر تبه عقلمه
 قانور و تعینات و تشخیصان غلبه نور حقه مختفی اولور و هستی مجازی سالت محو و فنا اولور پس بومر تبه ده اولنلرک
 لساندن غرنه کم جاری اولور سه اول کلام حقل اولور مثلاً بایزید حضرت تلیزینک سبحانی ما اعظم شانی
 (لا اله الا انا فاعبدونی) دمیسی کی و بکار مشایخدن بو کونه انقراط صادر اولمسی کی و بومر تبه ده سویلن کلامه
 کسه نک دخل و دق جائز اولور زیر بومر تبه ده اگر چه اول کلام ظاهر اولنلر دن صادر اولور اما نفس الامر ده حقدن
 ظهوره کلور پس حقه دخل و دق ایلاک صحیح اولور * بیت * برین معنی کسی را بر تو دق نیست * که صاحب مذهب
 اینجا غیر حق نیست * مثنوی * من حلاش کردم از خونم ریخت * من همی که غم حلال از می کریم * بن اول
 محبوبه حلال ابلدم اگر غم دخی دو کدیه بن فام دو کی حلال اولسون دیردم اول محبوب بخردی یعنی بن انک
 جفا سینه بر مر تبه ده عاشق اولامکه حق فام در کی و هلاک ایتکی اکا حلال قلم و بی تیغ عشقه محو و فانی
 ایله دیردم اول بن محو یتکدن و سوز می اشتکدن اجتناب ایلدی (مثنوی) چون کیرانی زناله خاکان * غم چه
 ریزی بر دل غمنا کیان * ای محبوب حقیقی چونکم قاجی سن و قبول ایتیمی سن خاک کیلرک ناله سندن پس غمی
 نیچون دو کرسن غمنا کیلرک کوکانه اشباع و ازله حرامه مناسنه اولان چون اوقتمده مناسبت از اولور فافهم
 * مثنوی * ای که هر صبحی که از مشرق بتافت * همچو چشمه مشرق در جوش یافت * ای سن شول سلطان اعظم
 سن که هر صبح که مشرقدن طلوع ایلدی سنی چشمه مشرق کی یعنی آفتاب کی جوش و خر و شده بولدی یعنی نثار جود
 در رحله و بخشایش و اعطای نعمته آفتاب عالم تاب کی سنی مفیض و خطا بخش بولدی * مثنوی * چون بهانه
 داری این شیدات را * ای بهانه شکرین بهات را * چونکم بوصف کرم وجوده متصف بر پادشاه سن اوله اولیحق
 نیچون تعلل و بهانه ویررسن بومبتلا و شیدا که ای سنل قیمت و بهال یوقدر شکرین لبلر که لبلر دن مراد نفس رحمانی
 و تجلیات لطیفه سبحانی در که حیات بخش جمیع عالم ولدنده جان بنی آدم در چشم یاردن حاصل اولان بیمار و جگر
 خوار که لب لعل یار شفا و صحت و برور * بیت * نکر از چشم و از آب چیست پیدا * لوازم راعایت کن در اینجا *
 ز چشم خواست بیماری و مستی * ز اعلاش کشت پیدا عین هستی * ز چشم او همه دلها جگر خوار * لب اعلاش
 شفای جان بیمار * مثنوی * ای جهان کهنه را تو جان نو * از تن بی جان و دل افغان شنو * بوییت خدای متعاله
 خطاب اولسه ده قابلدر آینه خد اولان خلیفه الله خطاب اولمده قابلدر جناب خدایه خطاب اولور سه ای غم
 و المله فرسوده و کهنه اولان اهل جهانه هدایت و مسرت بخش که جان نو کی اولان خدای جان و دل اولان و کند و بی
 فنا قیلان تدن افغان و ناله بی ایش و قبول ایله کر آینه رحمان و مظهر یزدان اولان انسان بر عرفانه اولور سه تقدیر
 کلام بولدی اولور که ای کهنه جهانه تازه جان وای فرسوده اولان اکوانه روح روان بی دل و جان اولان تدن ناله
 و افغانی کوش ایت و دخی سکاسو یلرم ایش بومعنی اولیدر ما بعدنه نسبتله نهایت مافی الباب در حال ظاهر دن
 مظهره انتقال اوغش اولور (مثنوی) شرح کل بکذا از هم رخدا (شرح بلبل کو که از کل شد جدا) ای شارح اسرار کل
 وای هادی اعدل سبل خدا حق ایچون شرح کل حقیقی بی ترله ایله و کل معنویدن جدا اولان عشق بلبلنک شرحن سوبله
 (می) از غم و شادی نباشد جوش ما * با خیال و وهم نبود جوش ما * حالتی دیگر بود کان نادرست * تو مشو منکر که حق
 بس قادرست * بزرگه بلبلان کاستان عشق و عندلیبان بوستان شوق بزم جوش و خر و شمع غم و شادیدن اولور بلبلکه
 تجلیات الهیه و تصرفات ربانیه دن حاصل اولور و کذلک علم و هوش و خیال و همه منسوب اولان علم و هوش دکلدر
 بلبلکه درای عقول سلیمه و فهم مستقیمده بر حالت دیگر در که اول قتی نادر الوقوع در سن صقین و رای عقل دهنه کونه
 حالت و معرفت اولور که عقول انسانی آتی ادرالذالبیه دیومنکر اوله که جناب حق زیاده قادر الله در عقول سلیمه نک
 ادرالذالبیه کی احوال و علوی عشاقنه میسر قیلور کما قال ابن الفارض * شعر * فتم وراء العقل علم یبق عن * مدرال
 غایت العقول سلیمه * مثنوی * توقیاس از حالت انسان ممکن * منزل اندر جود و در احسان ممکن * ای سن عشق
 الهیه دن عشق حالت ناسدن بونلرک مر تبه سه استلال ایتمه و جور و احسان مر تبه سنی منزله طوته یعنی
 بومر تبه لده قائمه * مثنوی * جور و احسان رنج و شادی حادثست * حادثان میرند و حقشان وارثست * زیرا
 جور و احسان و غم و شادی حادثدر پس جمعی حوادث اولور و مضمحل اولور و حق و بوجهیه وارثدر زیرا المحدث
 اذا قرن بالقديم لم یبق له اثر در ایله اولیحق قدیم اولان عشقک حالاتی محدثات کی اولور و الله اعلم * مثنوی * صبح شد
 ای صبح را پشت و پناه * عذر خدوی حسام الدین بخواه * بویته صبحدن مراد صبح ظاهر اولمده و صبح حقیقی

اولمقدمه قابل اما یکسوی به مراد از لایق او ایند ربهی نمکنند که حضرت مولانا قدس سره العزیز کجبه دن نظام مشنوی به
 شروع ایدوب حضرت حسام الدین چلی کاتب ایدوب بوجه کلد کده کجبه کیدوب صباح کلد که حضرت
 حسام الدین چلی نک بو خدمتی ایچون جناب حقن عذر دیش او نه رینه صباح حقیقه ای و اشارت قیده ر
 پس معنای بیت دیک دیک ~~نور~~ بر نظام مشنوی به مشغول ایکن صباح اولای ای صبحه معین و طباء اولان الله
 بنم مخدوم و معظم حسام الدین چلینک عذر فی دله نکتته بودر که الهی بن نک خدمتته لایق اعتذار
 اینکه قادر دکلیم بلکه کریمک ن اول حضرتک عذر فی سن دله دیک اولور کر بوراد بر سوال اولنور سه که عذر گاهن
 عذر فی دیکه دیرلر دخی تقصیر ایدیکم دیک محملده استعمال اولنور پس حسام الدین چلینک
 عذر فی سن دله دیک نیجه مناسب اولور جواب بودر که بوراده عذر انک شکر و تعظیمدن اولان قصوری
 دیکلکدن عبارتدر پس دیک اولور که یارب بن اول حضرتک ادای شکر و تعظیمده جوق تصور ایدم پس اول
 تقصیرک عذر فی سن دله یعنی سن بنم ایدیکم ~~کک~~ کلکی سن تمام الیه بنم کاید جکم شکر و تعظیمی کاید بنی
 ادا ابلکه سن قادر سن دیک اولور و جناب حقن عبده اعتذار ایلسی منکر اتدن دکا ر بلکه حدیث صحیح
 ثابتدر کاروی عن حسن البصری (قال قال عایسه السلام یوقی بالعبد یوم النقیمة فیعتذر الله الیه کما یعتذر الرجل
 فی الدنیا الیکم فیقول تعالی به زنی و جلالی ما زویت عنک الذنبا له و انک علی ای عبدی و لکن لما عددت لک من
 الکرامة و الفضیلة لی آخره * مشنوی * عذر خواه عقل کل و جان قوی * جان و جان تابش مر جان قوی * ای کریم
 ذوالمن عقل کلک و جان کلک عذر خواهی سنسن یعنی عقل محمد و روح محمد تعظیم و تخیم قیلان سنسن عذر خواه
 اولمق تعظیمدن کاپه در پس ذکر ملزم اراده لازم قیلندن اولور کذلک ارثان عقل کاه دخی جناب حق بویله تجیل
 و تکریم قیلور و سن ای رحمان ذوالکرم جانلرک جانی و مر جان کبی اولان قلبک نور ما تین سن مر جانن مراد قلبدره
 کثره انشعابنده و حرته زاکثری بعد الحدمدوری صنوبری الشکل اولسنده قلبه مناسبت وارد * مشنوی *
 تافت نور صبح و ما ز نور تو * در صبحی بای منصور تو * نور صباح سعادت طالع اولای و بر سنک طلعت بال و زوری
 تابنا ککدن می منصرف کله و شراب طه و رکاه صبح سعادت و حقیقت باده سن ایچمده بز * مشنوی * داده تو چون
 چنین دارد مرا به به که بود کو طرب آرد مرا به باده در جوشش کدای جوش ماست * چرخ در گردش کدای هوش
 ماست) بوراده باده دن مراد مطلقا مکیف و مست کتده لذت دهند اولان شیدرا کر صوری و اگر معنوی پس معنی
 ای ساقی باقی چونکم سنک فیض و داد کنی بو کونه مست و کشاده طور باده صوری و مکیف امکافی نه در که اول بکا
 طرب کتوره و بنده نشاط و انبساط بتوره بلکه جلا باده حکمنده کیف و بر نر و بر مرده و افسرده اولنر ایدانی در
 انی کور نر کمال لذت و ذوقنه ایرنلر جوشش و ظهورده بزم جوش باطنلرک محتاج و مفتقریدر و چرخ سرگردان گردش
 و دورانده بزم عقزلرک کد او فقیریدر اتفاق مشایخ صوفیه و اجماع حکماء مشایخ و اشراقیه بونک او زیننه دور که
 سوا لیدنلته و عناصر اربعه ده متصرف افلاک تسعه و افلاکده مدبر و متصرف عقول و عقولده مدبر و متصرف
 عقل کلدرو بو عقل کل بر حقیقتدر که هر قومک اساتیده بر کونه عبارتله مسجی در * شعر * عبارت شتی و حسینک
 واحد * و کل الی ذلک الجمال تشیر * پس بقی بر ولی کامل حضرت محمد علیه السلامه کمال متابعتله بو حقیقه مظهر
 و بوجاهه مجلی اولدقه دیسه که جمیع لذات و کیفیات و جله افواقی و مشنیات و مسکرات جوشیده و لذاتده و نشاط بخش
 اولسنده بزم خم باطنزده اولان راح و حزنلر جوشش کداسیدر بوسوز صادقدر و کذلک بو چرخ سرگردان گردش
 و دورانده بزم هوشلرک تدبیر و تصرفه مفتقر در و بزم عقل کلایز انده متصرف و مدبر در دیسه بوقول دخی عقل و شرعه
 موافقدر بو کونه کلماتک جمله سی بومر ته به اشارتدر و دخی قطیبت و غوثیته دلالتدر * مشنوی * باده از ماست شدی
 ما از و * قالب از ما هست شدی ما از و * ما چو زب و ریم و قالها جو موم * خانه خانه کرده قالب را جو موم * بز که حیطه
 عقل کلد مجتمعه اولان ارواح حقایق ایرن مخلوق ایچون آماده اولان باده و لذت و کیفیات معتباده بزدن مست و کشاده
 اولای بزاندن دکل و کذلک قالب و صورت بزدن هست اولای و ظهوره کادی که بزم وجود من انک حصولته علت
 مستقله در بزاندن اولمق و بدنه وجود بولمق خلافا لافلاسفة زیر النذر در لکه نفس ناطقه بدنه به وجوده کلور و ظهور
 بولور و نه کم هیما کل صاحب تشبیه ایدوب دیر که کما رایت قتیله مستعدة تشتعل من النار فلا تنجب من حصول
 النفس الناطقه عند استعداد البدن بوسوز عند المحققین باطلدر زیر ارواح وجود علیه لری جهنندن از ایدر جادث
 دکادر و وجود روحانیه لری حیثیتندن قدیم زمانیدر کما قال علیه السلام فی حدیثه الله خلق الارواح قبل الاجساد
 بالنی عام ارواحدن مراد ملائکه و اجساددن مراد اجساد عالمدر دیک مناسب دکلدرو بزم ارواح بر نور عزم مثلاً زبور

کبیر و قوال و اجساد موم کبیر در تنه کم زبور موی بالهام الله و تقدیر خانه خانه ایلدی بعدد غسل مصفا ایل
 آتی سیراب ایدوب تعمیر و تکمیل قیلدی کذلک برزم ارواح جز دخی ابدانغزی باذن الله و بقدرته تعمیر ایدوب غسل علم
 و معرفتله هر روح استعدادی مقداری کندی خانه جسدین پرایلدی و حکم ارواح اکل روح اعظم و حقیقت واحده
 اولدیغنه و اندن ظهوره کلوب تعین بولدیغنه انکار ایدر لر کمال صاحب الهیا کل ولا یصح ان یکون حقیقتیه واحده
 فینقسم و تنوع علی الابدان فان مالک یجسمانی لایتجزی بل حادثه مع البدن اما مشایخ صوفیه بولرک خلا فیدر
 زیر اندر لر که ارواح اصلی حقیقت واحده در که اول عقل کل در پس ارواح اندن ظهوره کلدی و متعین اولدی
 نته کم شیخ اکبر خضر تلی بوا یکن تفسیرنده دیر که قال الله تعالی (یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من
 نفس واحدة) ای عین واحده و هی العقل الاول (وخلق متماز وجهها) الی هی النفس الکلیه (وین منها رجالا کثیرا)
 ای عقول و نساء ای نفوس ساپس بومحمد قیل و قال چوقدر بوقدر لاه اکتفا اولندی (رجوع بحکایت خواجه تاجر
 مثنوی) پس در از ست این حدیث خواجه کوی * ناچه شد احوال آن مرد نکوی * بواسرار الهی و معارف لدنی که
 بر سوبلدک زیاده اوزون در نهایت پذیرا لر خواجه نک حدیثن سوبله و انک حکایتن نقل ایله اول ابو و مقبول مردک
 طوطی ایله احوالی نه اولدی * مثنوی * خواجه اندر آتش و درد و حنین * صد پرا کنده همی گفت اینچنین * مذکور
 خواجه آتش فراقده و درد و حنین ده بود کراولسان کبی بوز پرا کنده و پریشان سوبلدی * مثنوی * که تناقض
 گاه ناز و گاه نیاز * گاه سودای حقیقت که مجاز * گاه تناقض و گاه ناز و گاه نیاز سوبلدی کاهی حقیقت سودا سی
 کاهی مجاز سودا سی یعنی گاه اولور دیکه کلامی بری برینه تناقض سوبلدی و گاه ناز و استغنا ز کاهی نیاز و افتقار
 ایلدی و کاهی حقیقت و کاهی مجاز سودا سی و محبتنی ایلدی نته کم عاشق لرک دای و شوریده اولان اهل شوق
 حالت و خاصیتی بوبله اولور و سلطان عشق بوکونه حالات مختلفه می افتضا قیلور پس انک بوخصوصه مقدور اولسنی
 بیان ایلوب یورر * مثنوی * هر دغرفه کشته جانی می کند * دست را در هر یکا می میزند * غرقه اولش مرد زیاده
 بیان چکیشور الغریق تشبث بکل حشیش مضموی اوزره الی هر بر حشیش * اورر (م) تا که امش دست گیرد
 در خطر (دست و پایی میزند از بیم سر) خطر و هلاک محتمله تا فنی کسه انک الی طو تر باشی قورقوسندن زیاده ال و آتی
 اورر یعنی غرق اولق نخوفندن زیاده ال و آتی اورر بوزمکه سعی ایلور و هر اله راست گنه یا شوب تا انک الی طوته
 دیو غریق بحر عشق اولان عاشق فی المثل بولدر (م) دوست دارد دوست این اشفتگی * کوشش بیوده به از خفتگی *
 یا ر حقیقی بوکونه آشفته لکی دوست طو تر بیوده به سعی و کوشش ایلک خفته لکدن یکدر یعنی طلب صد دند اولوب
 معطل یا مقدر بیوده به سعی ایتمک یکدر یعنی علی الخصوص که انسان کندوبی و رطه هلاکدن تخلص ایچون سعی قیله
 بوبله سعی عدم سعیدن هزار مرتبه بهتر در (م) (انکه او شاهست او بی کار نیست * ناله ازوی طرفه کوی بیمار نیست
 * بهر این فرمود رحان ای پسر * کل یوم هو فی شان ای پسر * اول کسه که او شاه در ابوی کاروبی شان دکلدر ناله
 و حنین اول کسه دن عجبدر که اول خسته دکلدر سروری و شمعینک ذاهب اولدیغی معنی مصرع ثانیه بودر که
 خواجه تاجر خود بیمار بود ناله ازو عجب نیست اما کسی که بدنیست لا باشد ببرد الهی مبتلا نباشد ناله ازان کس
 عجبست اما شمعینک سوزی بوندن ابر در در انک چون یازلدی بوا یکیسنک ویرد یکی معنی مصرع اوله و ما بعد نده اولان
 مبتلا مفهومته نسبت مناسبتدن ابعدر پس ذکر لزوم و اراده لازم قاعده سی اوزره ناله دن مراد شوق اولسه حضرت
 حقه بوجه اوزره اسنادی صحیح اولور و عدم بیمار لکدن مراد عدم احتیاج اولور تقدیر معنی بوبله دیمک اولور که اولکه
 پادشاه مطلقدر یکارد کلدربلکه هر آنده بر شانده در کار اوزره شوق و محبت قیاتی اندن عجبدر که اول کار و عمل
 محتاج دکلدر بودخی جائزدر که مصرع ثانی استعاره مکنیه طریقی اوزره حضرت حقل عدم احتیاجی و ارایکن
 بر کار اولسی ایچون مثال موقعنده ذکر اولمش اوله بو تقدیر اوزره معنی بوبله دیمک اولور که اولکه پادشاه مطلقدر یکارد
 دکلدر کار اندن طرفه در که او محتاج کار دکلدر ناله ازوی طرفه کوی بیمار نیست دیمک کار ازوی طرفه کوی محتاج
 نیست دیمک معناسندن استعاره اولمش اولور و گایتله بومعنا بی ادقیا لورای پسر حضرت رحان سور و ر جانده بوندن
 اوزری یوردری یعنی کار و عمل مقبول و مستحب اولسیچون و عطیات و یسکار لعل نام مقبول و نام مستحب اولسیچون
 یورر لردی (یستله من فی السموات و الارض کل یوم هو فی شأن) یعنی اول الله هر آنده بر شانده کنی عز بر ایلور کنی
 ذایل و کنک رزقی زیاده ایلر و کنک قلیل و کنی صحیح المزاج ایلر کنی علیل چونکم حضرت جلیل دایما کارده ایلجی
 بنده ذلیل کارده اولق اولوستله ثابت اولور بوا چلدن بهر این فرمود یوردر بولر و آیت کریمه نک تفسیری بوجلدده قصه
 ان کسی که در یار بکوفت سر خنده مذکور اولمش در فلطی طلب فیه (مثنوی) اندرین ره می تراش و می تراش * تادم

باشی اوزره دوکر یعنی ان الحق عین فحواسنجه نیجه بد چشملر کا چشمنی اصابت ایدوب آتی بلا واذابه دوشردی
تسه کم یورلدی ن انعین لته خـ ل الرجل القبر والجل القدر دوشمنلر کـ خشم و غضبی وحسودلر لـ رشک و حسدی
اکا سرور بر اما شهرتدن بری ازللر بو آفتلردن و بونک کبی نیجه مخافتدن نجات بولور (منثوی) دشمنان اورا ز غیرت
میدرنده دوشمنان هم روز کارش میبرند (دوشمنلر آتی غیرتدن برترلد و سترلهم آنک روز کارنی ایلتورلر و عمرنی عبث بره
ضایع ایدرلر * منثوی * اوقه غافل بود از گشت به * اوچه داند قیمت این روز کار * اول کسه که اسکن اکنکدن
به سارموسمنده غافل اولدی اول کسه بوروز کارل قیمتنی نه یلور کشت کافک فتحه سیله سیرمعنا سینه اولمق
محله انب و معنا به اوفق اولزا کرچه بهار مناسب ایسه ده زراعت معنا سینه اولمق اولدر * منثوی * در شاه لطف
حق باید کریمت * کوزاران لطف بر اراح ریخت * پس حق تعالی نیک پناه نه قحقی واکا انجیا نیک کرلر زیر اول
الله ارواح اوزره نیجه یلک لطفلر دودکی (منثوی) تا پناهی بابی آنکه چون پناه * آب و آتش مر ترا کردد * پناه *
تا بر پناه و ملجأ بوله سن اند نصکره نیجه پناه که آنک تعریفی ممکن د کادر آب و آتش بلکه جمیع اشیا ساکسپاه و معین
اولور (منثوی) فوج و موسی رانه دریا بارشد * نه بر اعداشان بکین قهار شد * حضرت فوحه و حضرت موسایه دریا بار
اولدیمی انلر اعدایی اوزره دریا کینه قهار اولدیمی (م ی) آتش ابراهیم رانه دلهعه بود * تا بر آورد ازل نمرود دود
آتش حضرت ابراهیمه قلعه اولدیمی حق نمرودل قلبندن درد کتوردی یعنی نمرود آنک غالب و کندی نیک مغلوب
اولسندن آه ایدری * منثوی * کوه یحیی رانه سوی خویش خواند * قاعد آتش را بر زخم سنک راند * طاع حضرت
یحیای کندی جانیه او قومدیمی کافص اید یحیای زخم سنک ایل سورمدیمی (منثوی) گفت ای یحیی سادر من کریر
تا پناهت باشم از شمشیر تیز * کوه حضرت یحیایه ایدی ای یحیی کل بکافان تاشمشیر تیزدن سکا پناه اولم نقل
اولور که یهودیلر حضرت یحیای شمشیرل ایل قتل ایلکه تصدایدلر کرده حضرت یحیا انلردن فرار ایددی انلر اول
حضرتک پینه دوشوب قووار ایکن بر طاع حضرت یحیایه کل بکافاج دیوسو یلیدی و اول جهودلر اوزره طاشلر فی
بران ایدری انلر طشلر زخمندن حضرت یحیای ترک ایلدی لر حضرت یحیی اول حینده او طاعه تحصن ایتکله انلر
شرندن قورتلدی * وداع کردن طوطی خواجه را و به هندستان رفتن (م ی) یکدو بندش داد طوطی درو قاق (بعد از آن
گفتش سلام و الفراق) بر مذاق اولان طوطی اول خواجه به بر قاج بند و بردی بودخی وجه در طوطی اول خواجه به
برایکی پر ذوق بند و بردی مذاق ذوق معنا سینه در اند نصکره اول خواجه به دیدی سلام سنک اوزر بکه اولسون سنک ایل
بنم مابینه فراقه سلام علیک و الفراق بینی وینک ته - بر نه اولور (منثوی) خواجه گفتش فی امان الله برو * مر مرا
اکنون نمودی راه نو * خواجه ا کایندی اللهم امانتده ازل تحقیقا شمدی بکایکی بول کوستردل (منثوی) خواجه
با خود گفت این بند منست * راه او کیرم که این ره روشفت * خواجه کندی سینه دیدی که بو طوطینک اشد بکی فعل
بنم بندم در امان یوانی طوترمکه بو بول روشند که اقوم طرق واعدل سبل طریق شتادر که اولزدن اول اولک و ترک
ماسوی قیاقی انلر بول اولشد و انلر که بوله کندی لر حبس تمدن و قیودیدندن نجات بولشد و پس اللهم موصل اولان
اقرب کل طرق بو بولدر (منثوی) جان من کتر بر طوطی کی بود * جان چنین باید که بیکو بود * بنم جانم طوطیدن چنین
اکسکرل اولور جان بو بولین کر که ایو ایزل و لطیف رو * لوله یعنی بو طوطی * بی کر کدره آنک طریق ایوارله
تا نیجه لری دخا زل واسطه ایل خلاص قیله * حضرت تعظیم خلق و انکشت نمای خلق شدن جهة سروری (م ی)
تن نفس شکست و تن شد خارجان * در فریب داخلان و خارجان * تشبه ایدوب یوردرلر * تن قفص شکدر که طوطی
جانه محبوس درون انسانی جان طوطینک خاری و خشکی اولدی داخل اوللرل و خارج اوللرل الله سنده و آتی مغرور
قیل سنده داخل اوللردن مراد قوای نفسانیه و هوای جسمانیه و وسوسه شیطانیه درو خارج اوللردن مراد مداح
زنا خوان اوللر و برای طمع تعظیم و تکبریم قیللردر (م ی) اینش کویدن شوم هم ز تو * و آتش کویدنه منم آتاز تو
بود داخل اولان قوای نفسانی و وسوسه شیطانی اکادیر که بن سنک همرازل اولورم و اول خارجه اولان مداحلر
دیر که اول د کادر بن سنک آتاز دمساز کم (منثوی) اینش کوید نیست چون تو در وجود * در کمال فضل و در احسان
وجود * و کذلک بود داخل اوللر اکادیر که سنک کبی وجودد بر کسه بو قدر جمال و فضلده و احسان وجودده (منثوی
انش کوید هر دو عالم آن تست * جله جانم سامان طفیل جاز تست * و خارجه اوللردیر که هر ابکی عالم سنک لایق کدر
سنک ایچوندر جله بزم جانلریمز سکا طفیل و تا بعدر (م ی) اوچویند خلق را سرمست خویش) از تکبر میروند از دست
خویش (اول اسیرتن چونکم خلقی کندی به سرمست گوره تکبر و غرور رندن کندی لاندن کیدر یعنی ضایع اولور (م ی)
اولداند که هزاران را چو او) دیو فکندست اندر آب چو * اول مدوح اولان کسد بیلز که انجیلین نیجه یلک کسه بی شیطان

ایر می شود اینچنین بر آتش در (می) اطفاسالوس جهان خوش لقمه است * کثرش خورگان بر آتش لقمه است
امدی اگر چه جهان سالوسلکنت لطفی یعنی جهان اهلنه سالوسلکنت لطافت و حلاوتی بر خوش لقمه
کبیر اما آبی کثر قبول است که بر آتش بر لقمه در (می) آتش پنهان و ذوقش آشکار * دود او ظاهر شود پادان کار
نهایت مافی الباب انک آتشی پنهان و ذوق آشکار او عیان در انک قوتی پادان کارده با خصوص که روز بخارده پیدا
و ظاهر او لور پس اکثر که لک نفسی بو گونه حیل ایدر که قومدا حلی مدح ایلسون مادام که بن آبی قبول ایلیم بکانه
ضرر پس حضرت خداوند کار او یله دینره جواب طریقله یوردر (منوی) تو مگوکان مدح رامن کی حرم * از طمع
می گوید او بی می برم * مادحت کر همجو کوید بر ملا * روزها سوزد لذت زان سوزها * کر چه دانی کوز حرمان گفت
آن * کان طمع که داشت از نوشد زبان * سن دیمه که اول مداحک مدحی بن چن قبول ایدرم اول مداح اول مدحی
بکا طمعندن سویلر بن انک طمعنه ایرایلتورم و آبی یلورم پس بو گونه طمعله اولان مدحدن بن نیچون مسرور و مغرور
اولورم و نه وجهله تکبر و تعظم قیلورم پس مادام که بر مدح نفسه کبر و نخوت و بر میبه ضرر ویر من حضرت مولانا قدس
الله سره العزیز یوردر که مدح و ثنائی نفسی تکبر و مغرور قیلور ولیکن مدح شیرین و لذیذ اولدیغندن مضرتی در حال
مکشوف اولز بلکه مدحک نفسه تأثیر خفی سن بیلک استرسن الاشیاء تبین بالا ضداد معتضاسخه مدحی ضدیله
یلور سن مثلاً سنک مداحک سکا هجو سولسه اشکاره نیچه * کونلر قلبک بر سوز اولور اول سوزلردن و حرارتلردن
اگر چه بونی بویله یلور سن که اول مداح اول هجوی حرمانندن دیدی که اول طمع می سندن طو تر دی میسر
اولیوب زبان اولدی آنچون سنی قدح ایلدی بونی بویله یلور کن (منوی) آن اثر می ماندت اندر درون * در مدح
این حالت هست آزمون * اول قدح اثری و المی سنک درونکده قالور کذلک مدحه دخی بو حالت وارد امتحان ایل
(منوی) آن اثر هم روزها باقی بود * مایه کبر و خداع جان شود * اول بر اثر که مر ادادندن مدح و ثنائک اثریدر نیچه
کونلر درونده باقی اولور و مایه کبر و خداع جان اولور و انسانی رنجور معنوی قیلور (منوی) لیک نماند چو شیر نیست
مدح * بد نماند زانکه تلخ افتاد قدح * مدح و قدح نفس انسانیده اثر لری مقرر در ولیکن مدحک اثری * کور غمز
چونکم مدح شیریندر نفس اندن لذت الدیغی ایچون انک اثری و ضررتی در حال مشاهده ایده من اما بد کورینور
زیرا که قدح تلخ واقع اولمشدر نفس انسانی در حال آتی احساس ایلر (منوی) همجو مطبوخست و حب کانرا خوری
* تابدیری شورش و رنج اندری * و رنجوری حلاوت ذوقش دی * این اثر چون اونمی باید همی * چون غمی باید همی
باید پنهان * هر ضدیرا تو بضدا و بدان * یور مشاردیکه نیک و لذیذ اولنک اثری در حال کور غمز چونکم مدح دخی
شیریندر آنچون اثری کور غمز و بد در حال کورینور اندن او تریکه مدح و ذم تلخ واقع اولدی پس بو قدح و هجوک در حال
تأثیرینه و مدح و ثنائک بعد زمان تأثیر و ضرر برینه تفهیمدن او تری مطبوخ تلخی و حب قبی و حلوای شیرینی علی وجه
التشبییه ایراد ایدوب یوردر که هجو و قدح مطبوخ تلخ و حب قبی کبیر آبی یسک تا کج زمانه دل شورش درون و رنج
بطون ایچنده سن اندر شورش و رنجی تقدیرنده در و ثنائ و مدح حلاوت کبیرا کر حلوایسک انک ذوقی بر دم اولور
و بوشیر سنک اثری اول تلخک اثری کبی اگر چه دایم کلغز چونکم بوشیر سنک اگر چه ظاهر اکلمیوب کبیر اما لوازم
و محصولی نهائی اکلموب عاقبه الامر ضرر ایدر پس هر ضدی سن انک ضدیله یسکه الاشیاء تبین باضدادها فحوا سجه
قدحک اثرندن مدحک ضرری مبین و مکشوف اولور مدحک ضررتی حضرت پیغمبر علیه السلام مشاهده قیلد قری
ایچون یوردر که اذا ریم المدا حین فاحوا علی وجوههم التراب و عن ابی هریره اثنی رجل علی رجل عند النبی صلی الله
علیه وسلم فقال علیه السلام قطعت عنق اخیک ثلاثا (منوی) چون شکر باید پنهان تأثیر او * بعد چندین دنبل
آردیش جو * چونکه شکر و حلوای انک اثری نهان باقی انک تأثیری بر زمانه نصکره یش استیجی چبان کتور ریعی نیستله
دشمنی لازم بر چبان پیدا اوله (می) نفس از بس مدحها فرعون شد * کن ذلیل النفس هونا لاتسد * نفس انسانی
خلقت تعظیمدن و مدح و تکریمندن فرعون اولور کن اول ذلیل النفس نفسی ذلیل و وجودی علیل اول هونا مهان
و خور و حقیر اولدیغک حاله لاتسد صقین سید و افندی اوله تا و آیت کریمه نک مظهری اوله سن (و عباد الرحمن الذین
یمشون علی الارض هونا) پس تهوین نفس نعمت عظمایه موصل اولدیغنه جله انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام
متفقد در تنه کم سید الطائفه جنید بغدادی یوردر النعمه العظمی الخرج عن النفس لان النفس اعظم حجاب ینک
و بین الله (منوی) تا توانی بنده شو سلطان مباش * زخم کش چون کوی شو چوکان مباش * تا قادر اولدیجی بنده
اول سلطان اوله طوب کبی زخم چکچی اول زخم اورچی چوکان اوله یعنی تعب و زحمت چکچی اول زحمت و پرچی اوله
و سکاریش خندا یلین و مدح و خوش آمد سو یلین خریقله مصاحب و مواخات قیلله (منوی) ورنه چون لطف

نماند وین جمال * از تو آید آن حریف از ملامل * و اگر بوسوزی قبول فیلیوب انزله مجالست ایلرسنک چونکه سنک
بولطافتک و بوجالت قالمیه وانلرک نفسنک حظی سندن حاصل اولیه اول حریفه سندن ملال کاوروانلر سندن
اعراض قیلور (می) آن جماعت کت همی دادند و یو * چون بیستند بگویند کت دیو) و اول جماعتکه سکار یو ویردیلر
یعنی مدح و ستایش ایتمکله الدادیلر بعد زوال الحسن و اللصف چون سنی کوره لرسکادیرلر که شیطاندر (منوی)
جله کوریند چویندند بدر) مرده ز کور خود بر کرد سر) چونکه سنی قبوده کوره لرجله سی سکا دیرلر بر میت کندی
قبرندن باش فالدردی یعنی میتدن چکر کبی سندن چکرلر (منوی) همچو امر دکه خدانا مش کتند * تابدان سالوس
در دامن کتند * منلاشول بر تازره و محبوب کبی که غلامباره اولان خبیثلر انک نامنی خدا ایلرلر و حاشا و کلا کاسن بزم
خدای سن دیوسو بیلرلر تابو سالوس و ظرافتله انی طوزاغه ایلرلر (منوی) چونکه در بدنامی آمدیش او * دیور انک آید
از تفتیش او چونکم اول محبوبک بدناملقده صقالی کادی یعنی ناپاکلکده و مستعمل اولمده صقالی بتدی انک تفتیشندن
شیطانهار کاور یعنی شیطان اهل فساد ایتمکله اضلال ایلایه میه چکن یلد کد نصکره اول ناپاک بر می تبه مخدول
اولور که حتی شیطان آتی تفتیش ایل کدن عار ایلر یا خود دیودن مراد شیطان انس اولان غلامباره اوله بوتقدیر اوزره
معنی اول مستعمل صقالی کلد کد نصکره دیوانان اولان غلامباره آتی تفتیش ایل کدن عار کلوب من بعد آتی
تفتیش ایلر دیک اولور (می) دیوسوی آدمی شد بهر شر (سوی تو ناید که از دیوی بتر) شیطان اهل خیر اولان آدمی جاننه
کندی شردن اوتری و آتی اضلال ایل کدن اوتری اما ای مستعمل و ناپاک سنک جانی که کلزیر اخباتده شیطاندن
یرا هرلر سن (منوی) تابو بودی آدمی دیو از پیت * سید ویدی چشاید او میت مادام که آدمی و صالح ایدلر شیطان
سنک ارد کدن بلردی و او شیطان سکا شراب طاعت برردی (منوی) چون شوی در خوی دیوی استوار می کیرد
از تو دیو ناپاکار * چونکم سن شیطانلق خویندن استوار و ثابت قدم اولدک ای ناپاکار شیطان سندن چکر (منوی)
آن کسان کرد امت آویختند * چون چنین کشتی همه بکر یختند * اول وقتکه آدمی و صالح ایدلر سنک دامنه اول
شیطانلر اصلدیلر یعنی داسکی محکم طو تدیلر چونکه بولله اولدک سندن فاجدیدلر * تفسیر ماشاء الله کان و عالم بشا
لم یکن * بوحديث شریفک تفسیریدر که حضرت نبی صلی الله علیه وسلم یوردی اول نسنه بی که الله دیلدی اولدی
و شول نسنه بی که الله دیلدی از لای پس بوقول شریفک معنائی نظمه کتور و یورلر می) ان همه گفتیم لیک اندر
پسج * بی عنایات خدا هیچیم هیچ * بودر کلی نصیحت و معرفتی دیدلر و لیکن راه حقه متهی اولوب عزیمت ایل کده
خدا ای تعالینک عنایتلر سز هیچ ایر هیچ پسج بولله یرا قلمغه و سفره عزیمت ایتمک دیرلر (می) بی عنایات حق و خاصان
حق * کرمک باشد سیاهستش ورق * حق تعالی حضرتک و حقک خاص قوللر سنک عنایتلر سز فرضی اگر فرشته
اوله انک ورق سیاهدر نفحات الانسده مسطور در که ابوالسعود بن شبلی نقل ایلرلر کون قبویاتده اوتر مشدم پدرم
خلوتده ایدی قبویاتده ایلرلر ناکاء بر کسه تمثیل ایلدی یلد مکه عالم غیبک اهلندند پس شیخک حضورنه دخوله اجازت
استیوب شیخک دخی اجازت و یروب ایچر دکیدر که شیخک دست و پاینه یوزلر سور و ب دعا و شفاعت رجا ایلدی شیخک ادا
ایلیوب النی انک وجودی اوزره با تمام مسح ایلدی پس فی الحال پروبال صاحبی اولوب آسمان جاننه پرواز ایلدی
بوقصه دن اکا سوال ایلدم بونه کونه کسه در جواب و بردیکه بوملا ثک * آسمان دن بر ملک در تسبیح و خدمتده قصور
ایدوب مقاسندن دوشدی و پروبال شکست اولدی سائر ملکراتی بوجانبک دعاسن المغه سوق ایلدیلر پس کلوب
خبر دعامری آلوب پروبالی همت و عنایتله یرینه کلوبینه اولکی مقاسنه واصل اولدی محصل خلیفه الهی اولان
مردان خدایک همت و شفاعتنه اکثر ملائکه دخی محتاجلر در ولهدا کرمک باشد سیاهستش ورق یوردیلر ای خدا
سنک قدرک چند سز و چون سز در یعنی ای خدا سنک عظمتک بی کم و بی کیفدر نظاهر و باطنک حالی اوزره عالم و واقف سن
(منوی) ای خدا از فضل تو حاجت روا * با تو یاد هیچکس نبود روا * ای خدا سنک فضل و احسانک حاجتی روادر
یعنی حاجتاری حاصل و مرادله واصل اید مجیدر هیچ کسه بی سنکله یادایتمک روا و سزا اولر (منوی) این قدر ارشاد
تو بخشیده * تابدین بس عیبا پوشیده الهی بوقدر ارشاد و هدایتی سن بغشلمش سن بوحال و بوزمانه کانجیه دلچوق
عیبزی اورتمش سن (می) فطره نانش که بخشیدی زیدش * متصل کردان بدریا های خویش * بر قطره علمکه
اولدن بغشلدک اول بر قطره علمی کندی دریا لیکه متصل ایل (منوی) قطره علمست اندر جان من * و ارهانش
از هوا و زخالتن) بنم روجه بر قطره علمی هوادن و تن خا کندن خلاص ایل (منوی) پیش از ان کین خا که خاشخش
کتند * پیش از انکه باد هانشخش کتند * اندن اولکه بوخا کلر اول قطره علمی خشف ایدرلر اندن اولکه بو بادلر اول
قطره بی نشف و محو ایدرلر (منوی) کرچه چون نشف کند تو قادری) کش ازیشان و استانی و آخری اگرچه بادلر اول

قطره بی چونکه نشفایده لرسن قادر سن که اول بر قطره علی اول خاک کردن و باد لرسن کبر و اله سن و خریدار اوله سن یعنی اول قطره علی خالک بدن و هوای تن محو ایلد کند نصکره سن آئی انلرک حبسندن خلاص قیلغه و خریدار اولغه قادر سن می (می) قطره کورده و اشیا که ریخت (از خزینة قدرت تو کی ریخت) بر قطره که هوا به کندی یعنی هوا آئی نشفایدوب محو ایلدی یا خود اول قطره که خاک که دو کلدی الهی سنک خزینة قدرت کندن چن بیدی (می) کردر آید در عدم با صد عدم) چون بخوانیش او کندی از سر قدم) اگر اول قطره عدمه کله یا خود بوز عدمه کله یعنی بوز قات معدوم و فانی اوله چونکه اول قطره بی وجوده اوقویه سن اول قطره باشدن ابق ایلر یعنی اگر سنک ارادتک اول فانی و معدومک موجود اولسنه تعلق ایلر سه در حال کمال سرعت و شوقله مشیاع علی الهام لامشیاع علی الاقدام وجود جانبیه کاور و استدی بکک کی موجود اولور (می) صد هزاران ضد ضد را می کشد باز شان حکم تو بیرون میکشد نیچه یوزیک ضد کندینک ضدنی دیلر و ازاله ایلر کیر و سنک حکمک اول محو اولان شیرلی طشره چکر و خارج وجوده کتور (منشوی) از عدمها سوی هستی هر زمان هست یارب کاروان در کاروان * عدم لرسن وجود جانبیه هر زمان یاری کاروانی کاروانه متصل اولشدر (منشوی) خاصه هر شب چله افکار و عقول غرق سیکر دند در بحر غفل * خصوصاً هر کیجه جمیع فکر لر و عقل درینک وی پایان در یاده غرق و یوق اولور (می) باز وقت صبح ان الله یان * بر زنده از بحر سر چون ماهیان کیر و صباح وقتی اول اللهم منسوب اولان عقول و افکار و خواطر و اسرار در یادن ماهیلر کی باشلر نی یوقر و اورلر و ظموره کلورلر (منشوی) در خزان ان صد هزاران شاخ و برک * در هزیمت رفته از دریای مرگ * خزان و قنده اول نیچه یوزیک شاخ و برک هزیمتدن مرگ در یاسنه کتشد (می) زاغ پوشیده سیه چون نوحه کر * در کلستان نوحه کرده بر خضر) نوحه ایلدی و مات طویتی کی زاغ سیاه کیش کلستانده سیزه لرک فوقی اوزره نوحه ایلش (منشوی) باز فرمان اید از سالارده * مر عدم را انچه خوردی بازده * کیر و کویک سالارندن فرمان کلور یعنی قریه وجودک خاکتندن امر وارد اولور عدمه که اول نسنه بی کیدک کیر و ویر و آئی مر ته وجوده ابر کور دیر (منشوی) انچه خوردی واده ای مرگ سیاه * از نبات و دار و و برک کلاه * ای مرگ سیاه اول نسنه بی کیدک و محو ایلدک آئی کیر و ویر اول نسنه نبات و دار و و برک کلاه دندن در یعنی بونلردن هر نه بی که محو و فانی ایلدک کسه بونلری کیر و ادا الیه دیو عالم عدمه امر الهی اولور پس اول ظهور و وجود ایچون مأمور اولان اشیا وجوده کلور و ظهور و یولور (اذا اراد الله شیاً ان یقول له کن فیکون) نص شریفی بومعنا به اشارت قیامور (می) ای برادر عقل یکدم با خود آرم * دم بدم در تو خزانست و بهار * باغ دلر اسبوز و ناز و بین بر ز غنچه و ورد و سر و یاسمین * ای برادر عقل کی بردم کندیکه کتور و علمکی مشاهده مر ته سینه بتور که آقا قده نیچه خزان و بهار و اریسه سنده دخی دم بدم خزان و بهار و اریسه بطلک بهار و قبه بطلک خزان صحتک زمان ربیعی و سقامتک وقت خربنی کبیدر و کوکل بر باغ بی مثال کی و انده اولان احوال لطیفه و معارف جلیله انواع شکوفه کبیدر پس کوکل باغنی سبز و سرور ایلر سبز و نشاط انبساط ایلر ترو فرحت و رفاهیتله نازه کور و غنچه معرفتدن و ورد علم و حکمتدن و سر و عدالت و استقامتدن و یاسمین خلوص و صفوتدن پر کور (منشوی) زانیهی برک پنهان کشته شاخ * زانیهی کل نهان صحر او کاخ * برک افکار و اوراق گفتارک کمال و فرمتدن شاخ دل نهان اولدی و کل لطایفک و سنبل معارفک بغایت کثرتندن صحرای عقل کل و کاخ علم رسل نهان اولدی * منشوی * این سخنهایی که از عقل کلست) بوی آن کلزار و سر و سنبلست * بوی کل دیدیکه انجا کل نبود * جوش مل دیدیکه انجا مل نبود * بوی سوزلم بر نوع سوزلردن که عقل کلندر و عقل معاش و جزویدن دکل و بوی گفتار اول عقل کلزار سنک بوی و اناک سر و عدالت و استقامتک رایحه سی و سنبل حکمت و معرفتک رایحه سیدر پس لازمدر که اثردن مؤثره و عطردن رایحه مروح و معطره استدلال و استدایده سن زیرا کلسر رایحه اولر و ملسز جوش و خروش بولنر هیچ سن کل رایحه سی کوردنی که اول موضعه کل اولیه و جوش مل کوردنی که اول محلد مل اولیه زیر اوجوش و بوی عوارضنددر البتته بر محل و مقومه محتاجدر کذلک کلمات صحیحه و مقالات فصیحه دخی بر متکلم و مدبره مفتقردر که اول مدبر عقلدر پس (ع) کلامندن اولور معلوم کشینک کندی مقداری * قولنک مصداقچه بو کونه عبارات لطیفه و انفاط شریفه نلک متکلم و مدبری عقل کل ایدیکه شبهه و شایبه بوقدر (می) بوقلا و زست و رهبر مر ترا * می برد تا خلد و کوثر مر ترا * پس بوقلام که عقل کل کلندن بودرسکا قول و زور رهبر دراکر استشمام اید رسک و انکله استمرا ایدوب باغک بولنه کیدر سنک سنی تا خلد و کوثره ایلر و و فر دوس وحدت و حقیقه حقیقه و اصل ایلر (منشوی) بود وای چشم باشد نور سار * شد بوی دیده یعقوب سار) رایحه چشمه نورد و زبجی و ضیا و بر جی دوا اولدی حضرت یعقوب علیه السلام کوزی بویدن ایلدی (فلما ان جاء البشیر القیه علی وجهه فار تدبیراً) آیت کریمه سنک مصداق اوزره وقتاکم

حضرت یوسف علیه السلام در بشیر کاوب اول قیصری حضرت یعقوب علیه السلام وجه مبارک نه القا ایلد کده یوسف قیصره اولان رایحه سندن انک ییاض اولمش و بی نور قالمش کوزلری اچلوب بصیر اولدیغی حالده یوسف جانبیه رجوع ایلدی (منثوی) بوی بدمر دیده و اتاری کند * بوی یوسف دیده رایاری کند * برامز رایحه تحقیقا چشمی تیره و بی نور ایلر یوسف رایحه سی چشمه معاونت ایلر یعنی بدو فاسد اولان کسه لر لر رایحه خبیثی چشم دلی تیره و نایبنا ایلر و یوسف ان حقیقت اولان اصحاب هدایت و ارباب معرفتک روایح طیبیه سی بصیر بصیرتی کشاده وینا ایلر (منثوی) نوکه یوسف نیستی یعقوب باش * همچو اوبا کریمه و آشوب باش * سن که یوسف دکاسن یعقوب اول حضرت یعقوب علیه السلام کی کریمه و تضرع و نیازله اول یعنی چونکم مقام مطلوبیتیه ایرمدک و مرتبه محبویتیه قدم بصوب واصل اولدک کر کدر که یعقوب وار طالب یار اوله سن و روز و شب انک شوقنده کریمه و زاری قیله سن اگر بو معنا انک سر نه و غورنه ایرمدک استرسک (می) بشنوا این بند از حکیم غزنوی * تاییابی در تن کهنه نوی حکیم غزنوی حضرت تارندن بو پندی ایشت و بونکله ایش ایت تا کهنه تنکده تازه لکار بوله سن و بی حیات اولان قلبه بو کلمات حیات بخشیدن حیات دل حاصل قیله سن حکیم حضرت تارنک یورد قلری بوا یکی یتدر * منثوی * نازراروی ییاید همچو ورد * چون نداری * کرد بدخوی مکرد * زشت باشد روی نازیبار زرد * سخت باشد چشم نایبنا و درد نازه تازه کل کی لطیف و زیبا بر یوز کرک چونکم کل * کی زیبا یوز طوطی ز سن نازلنه و بدخو بلک اطرافنه طولنه زیر ازشت و نامقبول در نازیبا و صاری یوز و مشکدر چشم کور و درد اوله یعنی برکسه هم کور و هم مریض و اهل درد اولوقتی مشکدر چشم کور کذلک روی نازیبا ایکن بدخوی اولوق و کور اولوق و اندن ماعدامریض اولوق کبیدر بوا یکی حالت قبیحه یه مبتلا ایکن باخصوص ناز قیلق اقیق قیایمندن اولور حاصل کلام بر موجب حدیث رحم الله امرأ عرف قدره ولم یعد طوره برکسه کندی قدرتی بیلمک و طور و مرتبه سندن تجاوز ایلمک رحمت حقّه اقرب و احسانه البقدر (می) یش یوسف نازش و خوبی مکن * جز نیاز و آه یعقوبی مکن (یوسف قیصره نازش و خوبی ایلر یعقوبه منسوب اولان نیاز و اهدن غیری ایلر یعنی یوسف مصر حقیقت اولان اهل کمال حضورنده عرض جمال و کمال قیله بلکه یعقوب و ش نیاز و خضوعدن خالی اوله (منثوی) معنی مردن ز طوطی بد نیاز) در نیاز و فقر خود را مرده ساز * طوطیدن اولمک معناسی نیاز اولدی یعنی انک اوله سندن مستفاد اولان معنی نیاز و فقر اولدی سن هم کند یکی نیاز و فقر مرده دوز یعنی استغنا و کبری ترک ایلر و حیات طیبیه جانبیه طالب و محتاج اول * منثوی * تادم عیسی ترانده کند * همچو خویش خوب و فرخنده کند * تا بر عیسی صفتلو کسه نک نفس جان بخشی سنی زنده ایده اول عیسی علیه السلام کندی کی سنی خوب و فرخنده ایده اگر سن دیر سنکه ربیع صفت اولان اصحاب معرفت و ارباب ولایت بزی نظر لری ایلر احیا ایلر و دم صبا و اولملرله جان و دلمزی سر سبز و تازه قیلسون جواب * منثوی از بهاران کی شود سر سبز سنک * خالک شونا کل بر وید رنگ رنگ * بهار لردن طاش چن سر سبز و تازه اولور یعنی اولمز خالک اول تاسنک وجود کده رنگ رنگ کلر بته یعنی بهار لر کی اولان مری و مرشد لرک نظرا کسیر تأثیر لردن حصه دار اولوق و نشو و نما اولوق استرسک خالک کی اول متواضع و متذلل اولوب انلرک تریسه سنه مستعد اول تازمین وجود کده کونا کون معانی کللری و اسرار و معارف و حکم لطایف سنبیلری ظهوره کله مادامکه بونلرک حضورنده خالک کی اولیه سن بو مرتبه بی بولمز سن * منثوی * سالها لوسنک بودی دل خراش * آزمون کن یکزمانی خالک باش نیجه بیلر سن طاش اولدک دلخراش یعنی طاش کی صلابت و قسوتله و غلظت قلبله نیجه بیلر کو کله الم و برچی و قلوبه زخم اورچی اولدک امتحان ایچون بر زمان خالک اول خلاصه کلام چوق زمان کبر و نخوتله و صفت عجب و انانیتله طاش کی دلخراش اولدک تجربه ایلر بر زمان خالک کی اول پست و متواضع و تقیم نصیح و ارشادی قبول قیل کور سندن انلر حاصل اولور و نقدر منافع و فوائد دینی و دنیوی ظهوره کله ویدمک اولور * قصه پیر چنکی در عهد امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه در روزی نوایی از بهر خدا در کورستان چنک می زد (منثوی) آن شفیدستی که در عهد عمر * بود چنکی مطرب بی با کورفر * آتی اشد کیکه حضرت عمر رضی الله عنه زمانده کورفر ایلر بر مطرب چنکی و ارایدیکه او ایل حالده انک آواز سنک خبلی لطافت و رونقی و ارایدی (منثوی) بلبل از آواز او بیخود شدی * یک طرب ز آواز خویش صد شدی * مثلاً بلبل انک آوازندن بی خود و بی هوش اولوردی خوب اولان آوازندن مستعینک طربی یوز اولوردی * منثوی * مجلس و مجمع دمش آراستی * و از نوای اوقیامت خواستی (انک نفسی مجلس و جمعی زینت ایلدی و انک نوا و نغمه سندن قیامت قالدردی یعنی اول ترنم و الحان ایلیدی قبور اجساد ایچره مرده اولان دلره حیات کلوب انک دم حیات بخشندن قایم اولوردی و حیات انر بولور لردی (منثوی) همچو اسرفیل * ککا و ازش بفن * مرده کا زاجان درازد در بدن

اسرافیل کی کہ انک آوازی فن و صنعت له مرد دلک بدنته جان کتورردی و مرده دللرک قلوبنده حیات شورردی
(مثنوی) یار سائل بود اسرافیل را (کس سمعش بر برستی فیل را) مسرع از لده یار سائل لفظنده بر قاج وجه جائز در
اول سائل سوالدن اوله بوتقدیر اوزره معنی اسرافیله سوال ایدی یار ایدی دیمک اولور نایا سائل سیلانندن اوله بمعنی
جاری بوتقدیر اوزره معنی اول پیر چنکی حیات بخش جان و جنان اولتقد و آواز و الحان قیلتقد بر یار جاری و همزمان
ساری ایدی اسرافیله ثالثا یا حرف علت اوله رسایل رسیدنک جمعی اولور رسیده بویه محللرده یارده و معین معناسنه
کلور بوجه اوزره معنی یا خود اول مطرب اسرافیله یارده لروهم اوزود مسازل مرتبه سنده ایدی که انک آوازینک
استماعندن بر وبال بقدری پیل کی کران و ثقیل اولنلره تککافت و کسالتده قائلنلره دیمک اولور (مثنوی) سازد اسرافیل
روزی ناله را * جان دهد پوسیده صد ساله را) اسرافیل حضرتلری بر کون ناله سنی دوزر و صورده نفخ ایدوب آواز ایلر نیچه
یوز ییلاق چوریمشه جان ویرور پس نغمه مطرب و نفخه اسرافیل مناسبله حیات بخش قلوب و ارواح اولان انبیاء علیهم
السلام و اولیای عظامک نغمات حیات مضامینک شرح و بیانه شروع ایدوب یوررلر * مثنوی * انبیاء را
در درون هم نغمه است * طالبانرا ازان حیات بی به است * انبیاء علیهم السلامک در و تنده هم نغمه لروارد لیکن
معنوی طالبره اول نغمات معنویه دن حیات بی به اولور که اول شول حیات باقیه در که کا اصلا قیمت اولمز (مثنوی)
نشودن نغمه هارا گوش حس * کرستمها گوش حس باشد نجس * حس قولفی اول نغمه لری اشتمز زیر اظلملردن
و تعدیلردن حس قولفی نجس و نایا کدر بواجلدن اول بال اولان نغمات طیبیه بی استماع ایتمز گوش حسک
نغمات قلبیه و کلمات معنویه بی استماع ایلدیکی بحسب دکلر زیر ابوکلمات قلبیه و نغمات معنویه جن و پرنک کلماتدن
الطف و اخفادر چونکم گوش حس آدمی کلمات قلبیه به نسبتله ظاهر و باهر اولان کلمات جنی و نغمات پریلری
استماعه قادر اولمز پس اندن اخفی و الطف اولفی نیچه فهم و ادرا که قادر اولور تنه کم بویتنله بومعنا به اشارت قیلور
* مثنوی * نشود نغمه پری را آدمی * که بود از اسرار پریان انجمی * آدمی پرنک نغمه سنی اشتمز زیرا که اول آدمی
پرنک اسرارندن انجمی و غافلدر (مثنوی) گرچه هم نغمه پری زین عالمست * نغمه دل بر تر از هر دود مست * اگر چه
پرنک نغمه سی هم بوعالمندر لیکن قلبک نغمه سی هرا یکی نفسدن یعنی آدمی و پرنک کلامندن بر تر و عالیتر در پس
گوش حسله نغمات قلبیه تک استماعی و ادرا کی ممکن اولمز زیرا کلمات قلبیه بوعالمندن و بوعالمه مضاف اولان کلمات
قیلندن دکلر انکچون کلمات آدمی پرنک الطف و اخفادر (مثنوی) کبری و آدمی زندانیند * هر دودر زندان این
نادانیند * زیرا پری و آدمی زندانلر در هر ابکیسی بونادانلق زندانده در لر یعنی پری و آدمی جهل و غفلت زندانی
ایچره ثابت و ساکن اولملر در بواجلدن بکه زندانی دینور کربو خصوصده شاهد و برهان استرسک ته کم
یوررلر (مثنوی) معشر جن سورة رحمان بخوان * نستطيعوا تغذوا را باز دان * سورة رحمانده معشر جن ایتمی
او قوتستطيعوا ان تغذوا کلمه لرنک معناسنی کرویل تا سکا بونک حقیقی معلومه اوله یا معشر الجن و الانس * ای گروه
جن و انس ان استطعتم اگر قادر اید که ان تغذوا و تغذو و خروج ایتمک که من اقطار السموات و الارض جوانب
سموات و ارضدن فانهذوا پس خروج و نفوذ ایدک لاتنفذون نفوذ اید من سزالا بسلطان الا انک قدرت و قوتیله (قال
القاضي ان قدرتم ان تغذوا لتعلموا ما فی السموات و الارض فانفذوا لتعلموا انکم لاتنفذون ولا تعلمون الا بینه
نصها الله فتعرجون علیها بافکارکم) پس بومحمله منفهم اولان بودر که جن و انسان زندانلر در و محبوسان محسوساندر
انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک سموات ارواحنده اولان علومه شعورلری بوقدر مکر الله قوت و قدرت ویرمکله
عالم قیله (مثنوی) نغمه های اندرون اولیا * اول کویده ای اجزای لا * اولیای عظامک در و تنک نغمه لری لسان معنا به
اولادیر که ای لایک جزولری یعنی ای لایه مضاف اولان و نغمه نعلق قیلان جزولر (م) هین زلای نفس سرها برزیند
این خیال و وهم بک سوا فکنیم * اگاه اولک تنی لاسندن باشلر یکز یوقاری اورلر یعنی تنی لاسیله مراد نغمه متعلق اولان
لا مرتبه سیدر که جمیع ماسوا مراد اولور جمیع ماسوا دن باشکزی یوقاری جقارک و مرتبه فنا و نفیدن خلاص اولان
بوخیال و وهمی بر جابنه براغکز و موجود حقیقی مرتبه سینه کاکز و آتی جمیع ماسوا دن حقیقه استنناقیلر و انکله
همیشه و دائم و باقی اولکز (مثنوی) ای همه پوسیده در کون و فساد * جان باقی تان نروید و نرزد * ای بوعالم کون
و فسادده دوکلی چوریمش جانلر و هو او هوسله مرده اولمش جنانلر سزل باقی اولان جانلر یکز نمدی و دخی طوغمدی
باقی اولان جان شول ولد معنوی و حیات قلبیدر که مرشد کالمک تربیه و همیله و طالبین راه حقه طاعت و ریاضتیه
روحندن حاصل اولور و معرفت و حکمت لبیله نشو و نما بولوب قوت حاصل قیلور و من بعد اول حیات طیبیه و ولد قلبیه به
فناطاری اولمز بلکه ابد الابد باقی قالور (مثنوی) کربکوم شمه زان نغمه ها * جانها سر بر زندان دختها * اگر اولیای

عناست در رتبه اولان اول نغمه لردن بر شمع سولیم و اندن بر مقدار لفظ کتورب نقل ایلم جانلردنجه لردن بانی یوقری
 اوزلر یعنی دخیهای اجساد ایچره مرده اولان و مقابر ایدانه بوسیده فالان ارواح انسانی اول نغمه لردن لاطقتدن
 حیات بوله لردن بانی یوقری کتورب ظهوره کلورلردی * مثنوی * کوش رانزدیک کن کان دوز نیست * لیک نقل آن
 بتودستور نیست (کوش جانکی یونغمه لری لسان معنایه سولیم متکلمه قریب الیه که اول متکلم شرعصرده مستدن
 ابراق دکلدرو لیکن اول نغمات معنویه بی الفاظ و حروفله سکا نقل ایتمکه دستور یوقدر کرکدو که سن افی جمع جانله استماع
 ایدم سن * مثنوی * هین که اسرافیل وقتند اولیایا * مرده و ازیشان حیاست و تمامای مقابر ایدان ایچره مرده
 اولنلر دخیهای اجسادده مدفون قائلرا کاه اول کز اولیاء الله و قتلرینک اسرافیلیدر مرده دل اولنلره رافسرده
 و بر مرده قائلره حیاست بی بها و نشو و نما و ازدر * مثنوی * جان هر یک مرده اندر سکورتی (بی جهد زانوشان
 اسر کفن * در مرده دلک جانی تن قبرندن کفن و لباس صوریده پیچیده ایکن انلرک آواز لردن حیات بولوب
 سیرار و زنده بولوب حشر معنوی ایچون قایم اولور و قیامت معنوی بی مشاهده قیلور * مثنوی * گوید این آواز آنها
 خود بدست * زنده کردن کار آراز خداست * اول حیات طیبیه بولان و دم اولیایله زنده اولان کسه دیر که بو آواز
 خلایقک آراز لردن جدادر زیر بوانلره بکزه مر زنده ایتمکک آراز خداک کاریدر خلایقک آوازی بو حاجتدن
 عاریدر پس انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک قلوبک آوازی و راز لری من حیث الحقیقه اللهم آوازی و راز لری
 اولدیغنه اشارت ایدوب بویتله تنبیه یورور * مثنوی * ما بمر دیم و بیکای کاستیم * بانک حق امدهمه برخاستیم *
 بز که مرتبه فساد و فساد لقیده اولان ارواح و لک و بال کلیه کسلدک و محو اولدق حق تعالینک بانکی یعنی کلام
 هدایت انجای کادی و سمع جانم زانی استماع ایدوب دوکلی قالدق و حیات طیبیه بولوب انکله قایم اولدق * مثنوی *
 بانک حق اندر حجاب و بی حجاب * آن دهد کد و داد مریم راز حجب * حق تعالینک بانکی اگر حجابده و اگر بلا حجاب
 آنی و برر که او حق حضرت مریمه جینندن و بردی بانکدن مراد بوراده بی حرف و صوت اولان کلام الهی در و حق
 تعالینک تکلمی ایکی نوع اوزره اولور بر نوعی بلا حجاب و حیلله اولان و قلبه بلا واسطه اشارت ربانیه ایدکدن کلام در
 و بر نوعی دخی و رای بجایدن اولان و یا خودم لائیکه واسطه سیله ظهوره کلام کلام در رتبه کم بو آیت کریمه ده کلام حنک
 بی حجاب و من درای حجاب اولمسنه دلالت واردت قال الله تعالی فی آخر سورة الشوری (وما کان لبشر ان یکلمه الله
 الا وحیا او من وراء حجاب او یرسل رسولا فیوحی باذنه) محصل کلام الهی اگر بی حجاب و بی واسطه قلبه وحی اولسون
 و یا خودم لائیکه بی انبیاء علیهم السلام ارسال ایلوب و یا خودم و رای حجاب حضرت موسی علیه السلام درخت
 حجابک و راستدن سولدیکی کبی انلر واسطه سیله وحی ایلدیکی کبی اولسون علی ای وجه کان کلام الهی آنی اعطا
 ایلر که حضرت مریم علیها السلامه جینندن تنخ ایلدی و اول تنخ الهیه سبیلله حضرت روح الله ظهوره کادی
 قنقنغنا فیه من روحنا نص شریفک ما صدقنجه نافع حقیقتده خدای تعالی رب بعض مواضعده حضرت جبرائیل
 علیه السلامه اسناد اولغسی مجازادر چونکم حق تعالی حضرت لری حضرت مریمه تنخ ایلدی و کالسان حقیقتله
 بی حرف و بی صوت کلام سولدی انک اثری حضرت مریمک وجودنده روح الله اولدی و اندن ظهوره کادی پس
 هر قنغی که نکل قلبنه کلام حق کلسه و انک جان و دلنه لهام الهی اولسه انک خاصیت و شافی اولد که انک در و تندن
 مرده را حیا ایدچی بر عیسی دم و لده معنوی حاصل اولور و تنخه حق ایلد و وجود بولور و کاعند المشایخ و لده معنوی دینور
 (مثنوی) ای فساتان نیست کرده زیر پوست * باز گردید از عدم زار از دوست * ای مرده لری شول کسه لری سز که
 فنا سز لری پوست اتند و بوق ایلش دوستک آوازندن و انک کلام بار ازندن عدم جانندن وجود حقانی مرتبه سنه
 رجوع ایلک و همیشه بقا در و ام حقه باقی اولک رزنده قالک (م ی) مطلق آن آواز خود از شه بود * کرچه از حلقوم
 عبد الله بود * گفته اورا من زبان و چشم تو * من حواس و من رضا و خشم تو * رو که بی یسمع بی یبصر تو * سرقوی
 چه بی صاحب سرقوی * چون شدی من کان الله ازوله * من ترایشم که کان الله * اول مرده دلاری احیا قیلان
 و بر مرده واقسره اولان روحله نشو و نما و برن آواز و کلام بر رز خود مطلقا شاه حقیقیدن اولور و کرچه بحسب الظاهر
 الله قولک حلقوم رده تندن ظهور قیلور و بو معنایه ان الله یقول الحق علی لسان عبده (حدیثی دخی شهادة
 قیلور و عبد الله شول بنده کاسلدر که جناب حق اکابج اسماء صفاتله تجلی قیله و قرب نوافل و قرب قریاضه و اصل اوله
 بندکان حق ایچنده بو عبد کاملدن ارفع و بونده فاضلدن اعلی بردخی آواز زیر ابو مرتبه اسم ذات * تنج جمع صفات
 اولان اسم اعظمک مظهری و عیدیدر الله سبحانه و تعالی اول کاسله قرب نوافلده دیدیکه بن سنک لسان و چشمک
 و بن سنک اسماء و صفاتله حواسکده ظهور ایدم نم و بن رضا و خشمک یعنی سنک رضاک بنم رضام و سنک خشمک

بنم چشمه در پوری ای بنده خالص بنم عبادم مایتنده مرشد اولاد یغن حلاله بنم ایسیدرو بنم کور رسن والانسان
 سرمن اسراری حدیث شری یغنک خواستجه سر سفسن نه سر محلی صاحب سر سفسن من کان الله کان الله له حدیثک
 مقتضاستجه چونکم سن الله اولان کسه اولاد لوله و حیرتکدن بندخی سنک ایچون اولور مکه بو خصوصه کان الله
 حدیثی ثابت و برهان و اطعندر (می) که تویی کویم ترا کاهی منم (هر که کویم آفتاب روشنم وای عبد کامل و بنده فاضل
 کاه سکا سن دیرم تعینک و عبودیتک جهنتدن و کاهی بنم دیرم ربوبیت و الوهیت حیرتندن هر نه دیرسم آفتاب
 روشن و وحدت مبرهنم (منوی) هر کجا تا بم زمشکاتی دمی * حل شد انجاست کلات عالمی * هر نه مظهر و تجلی قیلم
 اسماء و صفاتله برمشکاتدن بر دم طالع و ظاهر اولم اول محله عالمه منسوب اولان کسه لک مشکاتی حل اولور اکثر
 نسخه ده مشکات یاسر واقع اولوب دمه مضاف اولمشد بر بوتقدیر اوزره معنی هر قنده که نفسه منسوب اولان
 مشکاتدن یلدر ایم یعنی هر قنغی محله که دم و کلامه منسوب اولان محل مصباح حقیقیدن تجلی ایلیم او محله
 عالمک مشکاتی حل و کشف اولدی دیمک اولور (منوی) ظلمتی را کافقش بر نه داشت * از دم ما کردان ظلمت
 چو چاشت * شول بر ظلمتی که آفتاب اتی دفع ایلدی و ازاله قیلدی بزم نفس و کلامزدن اول قوشلق کی روشن
 اولور ظلمتدن مراد جهالت و غفلت و کفر و معصیت ظلمتدیر که انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک
 دم و تفلسفی ایلد زائل اولور بعض نسخه ده بوییت واقع اولمشد (منوی) هر کجا تا ریک آمدن سزا * از فروغ ماشود
 شمس الفی * هر قنده نامعقول و ناسر بر ظلمت کلدی و ظاهر اولدیسه اول ظلمت بزم فروغ تجلیزدن ضعی کونشی
 کی اولور بوجه گفته او را من زبان و چشم قویتدن بوجه کلجیه دل جناب حق لسانتدن درس حقیقت آدم مرآت
 الهی و بلا واسطه مظهر اسماء و صفات ربانی اولدیغنه اشارت ایدوب بوییت شریفی ادا یوردرله * منوی * آدمی را
 و بخودش اسماء نمود * دیگر انرا از آدم اسماء کشود * آدمه واده منسوب اولان اولاد نه اول خدای متعال بنفسه
 کندی اسماء و صفاتی کویتردی و بر مصداق و علم آدم الاسماء کلمه تعلیم ایلدی و آدمدن غیر یله آدمدن اسرار
 اسمایی فتح ایلدی و آدمی و اولادنی خلیفه قیلوب انک واسطه سیله خلق عالمه علوی و سفلی هر کما یسه اسماء و صفاتی
 عیان قیلدی پس آدم بین الحق و الخلق بر رخ جامع و واسطه کاملدر و خلیفه فاضله اولان قوت و قدرت و ارادت
 و علوم و حکمت و معرفت و بونلر امثلی اولان صفتلر آدم کاملده هر تقدیر و ارایسه جیعا حضرت حق کدر پس انسان
 کامل مرآت الهی و مخزن اسرار ربانی و مظهر انوار سبحانیدر * منوی * خواد از آدم کیر نورش خواه از و خواه از خم
 کیری خواه از کدو * پس سن استرک آدم کامل و خلیفه فاضلدن اخذ ایلد انک نورنی و یا قادر ایلک بلا واسطه اول
 اللهدن اخذایت نته کم انبیا علیهم السلام و اولیای عظام بلا واسطه اندن اخذ ایدرلر و خواه خم و حدتدن اخذ ایلد
 می علم و معرفتی و خواه کدوی وجود خلیفه دن * منوی * کین کد و باخم به پیوستست سخت * فی چو پوشادان
 کدوی نیک بخت * بو کدوی وجود خلیفه خم و حدت مستخلفه سخت متصلدر دایما اندن استفاضه ایدوب و آلت حق
 اولوب مستحق اولنلره حق ادا و افاضه ایلر ای بشر بنده قلان و اسیر صورت و انانیتده اولان اول کدوی نیک بخت
 سنک کی شهوت نفسانیه و لذت جسمانیه سندن شاد کلدیر بلکه حقله شاد و درونی وجود مطلقله آبادد پس درونی
 حقله آباد اولان خلیفه دن اسرار و انواری الحق حقدن المقدن و اول خلیفه حقله آتندن دخی المقینه حقدن الحق
 کبید و علم بر الی غیر انتهایه نته کم بوسعنایه اشارت ایتک ایچون حدیث رسول علیه السلامک مضمونی نظمه کتورب
 یوردرله * منوی * کفت طوبی من رأی مصطفی * والذی یسر لمن وجهی رأی * حضرت مصطفی صلی الله علیه وسلم
 یوردرله که طیبیت و سعادت اول کسبه که بنی کوردی و دخی شول کسبه به طیبیت و سعادت که بنم وجهی کورن کسبه فی
 کوره بو حدیث شریفه اشارتدیر که امام طبری و حاکم عبدالله بن بشردن اتفاق اوزره بو حدیثی روایت ایدرلر که
 قال علیه السلام طوبی لمن رأی و آمن بی و طوبی لمن رأی من رأی و آمن بی * طوبی لهم و حسن ماب * یعنی طیبیت
 و سعادت شول کسبه که بنی کوردی و بکا ایمان کتوردی و دخی شول کسبه که بنی کورنی کوردی و دخی شول کسبه که
 بنی کورن کسبه بنی کورنی کوردی طوبی و جنت انلر ایچوندر پیغمبری کوروب و مجلسنه حاضر اولنلر اصحاب دیرلر
 و اصحابی کورنه تابعین و تابعینی کورنه تبع تابعین دیرلر اگر چه لفظ حدیث شریقتدن بواج کوروهه * مختصر اولق
 منقهم اولور ایکن رؤیتدن مراد رؤیت علمی اولور سه الی غیر انتهایه والی دور قیامه بو طیبیت و سعادت هر وارث نبی و عالم
 سر مصطفوی اولنلره و انلری کورنلره حاصل اولور و حضرت مولا فاقدم الله سره العزیز دخی بو محله مراد شریقری
 بودرنته کم بر کسه حضرت پیغمبر علیه السلامدن علم اقتباس ایلسه و بر کسه ده اندن اقتباس ایلسه الی غیر انتهایه
 بو گونه اخذ اقتباس ایلسه لرمادام که علم اولد بجه آخر ده اولان کسبه دن اخذ ایتک اولاد اولان کسبه دن اخذ ایتک کبیدن

وانك مرادينه كملك پيغمبر عليه السلام مرادينه كملك كيدر (م) چون چراغی نور شمع را کشید * هر که دید او را
 یقین آن شمع دید * مثلا چونکه بر چراغ شمع نورنی چکدی یعنی اول شمعند شعله اخذ ایدوب بوجراغک وجودی دخی
 باندی و شعله لندی هر کجکه او چراغی کوردی یقین محقق اول شمع کوردی (م) همچنین ناصد چراغ ارتقل شد (دیدن
 آخر نقای اصل بد) بونک کبی بوز چراغه دلک اگر نقل اولسه یعنی اول چراغک نوری بود کراولان اسلوب اوزره نیجه
 یکن چراغه دلک انتقال قیلسه هر بر چراغ بر آخر چراغک نورندن مشتعل اولسه آخر کی چراغی کورمک اصلک اقصای
 اولدی یعنی اولکی چراغی کورمک واکاملاقی اولق مرتبه سنده اولدی زیر ابونک نوری اندن مقتبسد (مثنوی)
 خواه از نور پسین بستان توان * هیچ فرقی نیست خواه از شمع جان * استرایسک سن اول نوری صکره کی نوردن آل هیچ
 برفرق بوقدر استرسک شمع جانن آل شمع جانن مراد جانلده نور و بردکی مسلابسه ایله حضرت خداداد حضرت نبی
 مجتبی علیه السلام اولسه دخی جائز در خلاصه کلام منور باطن اولان علمی استرسک چراغ پسین مرتبه سنده اولان
 عصر کرده کی وارث حضرت نبی علیه السلام دن اقتباس ایله و با خود حضرت نبی علیه السلام مشکات
 روحندن اقتباس ایله واسترسک جمله انوار اصل اولان حضرت خدادن اقتباس ایله و مقتبس اولان نورلن مایینده هیچ
 فرق بوقدر هر قنغی سندن اولورسه اولسون زیر ابو چراغ پسینک نوری عینیه اولکی چراغک نوریدر بلا فرق (مثنوی)
 خواه بین نور از چراغ آخرین * خواه بین نورش ز شمع غابری * استرایسک نوری آخر لک چراغندن کوراسترایسک نوری
 غابری و غابرا و لنلک شمعندن کور غابری ماضی معناسنه در استرایسک نور حق متأخرینک وجود لری چراغندن
 مشاهده ایله استرایسک اتی عبور و مرورایلین متقدمینک مصباح ارواحندن مکاشفه ایله کور * در معنی حدیث
 ان ربکم فی ایام دهرکم نفعات الافتراضوا لها * بو حدیث شریفک معناسنده در که حضرت مصطفی صلی الله علیه
 وسلم یوردی و ابوهریره و ام سلمه رضی الله عنهما اول حضرتدن بونی بویلده روایت قیلدیلر حضرت علیه السلام
 یورمشلر که تحقیق بار بکزیچون زمانکز کونلرنده نفعات وارد نفعات حاصمه ایله نفعه فلک جعیدر یعنی طیب
 رایحه لو وارد مراد الله من رحمتیدرانکچون بعض روایتده من رحمة الله لفظی من سیایه ایله وارد اولمشدر آگاه اولک
 ای طالب حق اولنلر اول نفعه لری توجه و قصد قیلک تعرض توجه و قصد ایله که دیر لر پس حضرت مولانا قدس الله سره
 العزیز بو حدیث شریفک معناسنده نفعات رحمة للعالمین اولان سرور کائنات علیه السلام وارثلرینه جل ایدر لر
 بونلرک هر بری نفعه الهی و نفعه ربانی اولدیغنه تعلیم و تفهیم ایدوب یورر لر * مثنوی * کف پيغمبر که نفعتهای حق
 * اندرین ایام می دارد سبق * پیغمبر علیه السلام دیدیکه حق تعالینک نفعات لری بویامده سبقت کتور لر
 یعنی جمیع اوقاتده و کل ساعاتده نفعات الهیه خلایق اوزره ظهوره کور و غلبه قیلور * مثنوی *
 کوش و هوش دارید این اوقات را * در رباید این چنین نفعات را * ای طالب نفعات الهیه اولنلر بوقتله کوش
 و هوش طوتکز بونجیلین لطیف و شریف نفعات لری فایکزی یعنی اخذ قیوانه مستعد و طالب اولکزی * مثنوی * نفعه
 ادمر شمار اید و رفت * هر کرای خواست جان بخشید و رفت * نفعه دیگر رسید آگاه باش * تا ازین دم و اتمای
 خواجه تاش * هر وقتده نفعات الهیه اولان نفعه حق سزه کلدی و تحقیق سزی کوردی و کتدی و هر کجکه
 دیلدیه جان و ایمان بغشلدی و رحلت ایددی اکبر بو کمالک وجودندن مستفید و مسترشداوله مدک ایسه
 بر آخر نفعه دخی یتشدی آگاه اول و آتی بول تانندن دخی کیر و قالیه من ای خواجه تاش و نور ظه ورتدن
 محروم اولیه سن ای کاخغش * مثنوی * جان ناری یافت زو آتش کشی * جان مرده یافت از وی جنبشی * آتش
 منسوب و مضاف اولان جان غضبناک غضب و شہوت آتشی اولدر مکملکی اول شیخ ربانی و نفعه سبحانیدن بولدی
 کشی بضم الکاف قرأت اولورسه معنی بود روا کر بفتح الکاف قرأت اولنورسه شوق عشقه آتش کبی بر شعله و نورانی
 اولان آتش کش اولمخی و جذب نار محبت قیلغی اول نفس رجائیدن و دم سبحانیدن بولدی و جهل و غفلتله مرده
 و خطا و معصیتله پرمرده اولان جان انسانی علم و معرفتله اول نفعه الهیدن دین و طریقتده جنبش و حرکت بولدی
 (مثنوی) جان ناری یافت از وی انطقا * مرده پوشید از بقای او قبا * و ناره منسوب اولان جان غضوب و پرشہوت اول
 حضرتدن منطقی اولدی و جهالت و غفلتله مرده انک بقا سندن قبا حیات ابدیه کی کیدی و اول تازه لکی و جنبشی
 سالک اول مالک خزائن الهیه دن بولور * مثنوی * نازکی و جنبش طویست ان * همچو جنبشهای خلقان
 نیست ان * نازکی و جنبش طوی در اول سائر خلق حرکت و جنبشی کبی دکادر اول طوی جنت اعلا ده
 بر شجر و عنادر که جمیع اهل جنت انک سایه سعادتند خوش بکر لر و انک تحت ظلمند میر لر ایچ لر جمیع بیوت و قصور
 جنانه انک اغصانی متدلیه و اعلا و قطوفی دایه در (م) کرد در افتد در زمین و آسمان * زهر هاشان آب کرد در زمان

خود زیم این دم بی منتها باز خوان فایین ان یحملنها) ورنه خود اشقن منها کی بدی * کر نه از پیش دل که خون شدی
 * بویات شریفه دن منغم اولان بود که حدیث شریفه اولان تفخات خاء معجه ایله اولان نفخه معناسنه
 اولمشدر و اول آنک معناسنه و ثانیاً مناسبتله بونک معناسنه اشارت قبلشدر و ایکسینک یله جواز نه ذاهب
 اولمشدر پس خاء معجه ایله اولدیغی اوزره ییوررلر که اگر وجود انسانیده اولان دم سجائی و نفخه ربائی زمین و آسمانه
 دوشسه ایدی انلرک اهللر نک زهره لری در حال آب اولیدی و اریوب فنا بولیدی خود بودم بی منتها و امانت خداتک
 بپندن زمین و آسمان ایا و اشفاق ایلدیلر سن کیر و اقوفایین ان یحملنها آیت کریمه سنی والا بویه اولیه ایدی اول امانتدن
 بونلرک خوف و اشقاقی قن اولوردی اگر بودم بی منتها تک بپندن قلب کوه خون اولییدی بوا آیت کریمه به اشارتدو
 جناب حق سورة احزاب آخر نه ییوررلر (انا عرضنا الامانة) جناب عزت ییوررلر که تحقیقاً بر عرض ایلدک امانتی
 (على السموات والارض والجبال) سموات و ارض و جبال اوزره امانتدن مراد بعضی فرایضدر دیمشدر و بعضی معرفه
 الله در دیمشدر و بعضی تکالیف شرعیه در دیمشدر لیکن حضرت مولانا قدس الله سره العزیزلر ییوردیغی بوجهلری
 جامع اولورلر که اصل امانت نفخه الهیه اولان روحدر که مبدأ جمیع اعمال و احوال و علت جمیع تکالیف
 و واجبات و حرام و حلالدر پس اصل ارض و سما و جبال بونفخه دن اعراض و اشفاق ایلدیلر که مبدأ جمیع تکالیف
 و احوالدر و بعضی اهل تحقیق امانتدن مراد کمال ظهور حقدر من حیث اسمائه و ذاته و صفاته در لر پس بوجهتیه
 بر شینک استعدادی بوقدر الا انسان کاملک (قاین ان یحملنها) پس اول امانتی کو تر مکدن ابا ایلدیلر یعنی کمال ظهور
 حقه عدم استعداد لری اولدیغندن سماوات و ارض و جبال و سائر اشیا بوامانتک ارتکابندن ابا ایلدیلر (واشققن
 منها) و اول امانتدن اشفاق و خوف ایلدیلر (وجلها الانسان) پس اول امانتی انسان حامل اولدی یعنی کمال
 مظهر بته انسان قادر اولدی (انه کان ظلوما جهولا) تحقیقاً اول انسان اولدی غایتله ظلم ایدیجی و مبالغه ایله جاهل
 اولدی قال القاشانی ای ظلوما علی نفسه مهینا ایاها مفنی اذاته فی ذات الله جهولا لغيره فاسیالماسوا فاقیالماعدا
 بقوله لا اله الا الله و بر معنی دخی بودر که ظلوم و جهول صفتان مبالغتانه معناری حددن تجاوز ظلم ایلدیلر و حددن
 تجاوز جاهل اولدیلر بحددر پس قول مشهوردر که اذا تجاوز الشئ حده انعکس ضده پس ظلمک ضدی عدل و جهلک
 ضدی علمدر پس تقدیر کلام اول امانتی حامل اولدی انسان بغایت عادل و عالم اولدیلر دن دیمک اوله پس حضرت
 خداوند کار بوامانتی عشق حق و نفخه اسرار وجود مطلق ایله تعبیر ییوررلر که اگر بوعشق حق و نفخه اسرار وجود
 مطلق ایله نفخه اسرار سبحانیه به عرشینک قابلیتی اولیدی ابا ایتمیه لردی پس عشق حقه قابل اولان اولیای عظامت
 و انسان کاملک نشئه روحا بتلریدر (م) دوش دیکر لون این میداد دست * لقمه چندی درآمده بیست * بونفخه
 الهیه و دم ربانیه نک بوندن ماعدابر آخروج اوزره بر لطیف معناسی و ذکر اولناندن شریف شرح رعنامی حضرت مولانا
 قدس الله سره العزیزلر علی طریق الواردات والالهام جناب حقدن قلب شریفه بقایه القا و لنوب لیکن اکل و شرب
 نفسانی سد باب حکم ربائی و واردات سجائی قیلوب آنک نطقه کلمه سنه مانع اولدیغنی بیان ییوررلر و درلر که دون
 بر غیر کونه بونفخه نک معناسی و شرح رعنامی بزه الهام واسطه سیله ال و بر دی ولیکن بر قاج لقمه کلدی و یئلدی و راه
 معنایی باغلدی کما قال علیه السلام اذا ملئت المعدة خست الحکمة پس حکمت ربائی و مرتبه لقمائی استین کسه
 غدا ی نفسانیه بی ترک ابلک لازم اولدیغنی اشعار ایچون بر قاج کفتار حکمت آمیز دخی نظمه کتورب ییوررلر (م)
 بهر لقمه کشته لقمائی کرو * وقت لقمائیست ای لقمه برو * لقمه دن اوتری بر لقمان رهن اولمش یعنی لقمان صفت
 و معدن حکمت اولان روح الهی کفتار غدا ی نفسانی قائمش لقمان و قتیدر ای لقمه یوری یعنی علوم و حکمت
 زمانیدر ای غدا ی جسمانی سن بر طرف اول دیمک اولور * مثنوی * از هوای لقمه این خار خار * از کف لقمان برون
 اربد خار * بو خار خار بر لقمه دن اوتریدر یعنی بو غصه و تاسه و دغدغه و وسوسه بر غدا ایچوندر از برای لقمه ایست
 تقدیرنده در لقماتک پابندن خاری طشره کتورک یعنی لقمان صفت اولان روحک قدمندن غدا ی نفسانه متعلق
 اولان افکار و اضطرابی اخراج ایلدک (مثنوی) در کف او خار و سایش تیز نیست * لیکن ان از حرص آن تمیز نیست *
 اول جان لقماتک پابنک کفنده خار و ادرانکچون آنک سایه سی تیزد کلدبر یعنی آنک جسدی تیزد کلدبر ولیکن تا اول
 خاره حرص کزدن تمیز بوقدر دیمکدر یا خود خاردن مراد غدا ی نفسانی و اول غدا ایچون اولان افکاردر که روحک
 پابنه خار مثابه سنده واقع اولمشدر ولیکن تا حرصدن تمیز بوقدر دیمکدر اما اولکی معنی اولیدر اکثر نسخه ده تیز برینه
 نون ایله نیز واقع اولمشدر بوقدر بر اوزره معنی اول لقمه نک کفنده خار بوقدر و آنک سایه سی دخی بوقدر بیلکه خاردن مراد
 غدا ی نفسانی به حرص اولقی و اشتغال قیلقدردر ولیکن سزه حرص کزدن اول تمیز بوقدر که فرق ایله سزدیمک اولور

(مثنوی) خاردان آنرا که خرمادیده زانکه بس نانکور و بس نادیده * معناده خاریل آنکه ظاهرده خرما
کور و مشنن زیرا که نانکور و سن و زیاده کور و مشنن انکچون خاری خرما کور و سن اگر نانکور و نادیده اولمیدن
ظاهرده خرما کی نفیس کوردیک طعمه لری خاریلوردن (مثنوی) جانلقمان کان کاستان خداست * پای
جانش بسته خاری جرات * لقماتک جانیکه خدای تعالینک کاستانی و نظرگاه بوستانیدر آنک جاتک ایانی نیچون
بر خارک بجز روح و حیدر یعنی بر خار اول پای روح و حیدر و خسته ایدوب طریق حقه کتمکدن کیر و قومق لایقمیدر (م)
اشترامد این وجود خار خوار * مصطفی زادی برین اشتر سوار * بوخاریبی وجود فی المثل اشتر کلدی بر مصطفی
زاده بود و تنک اوزرینه سوار در یعنی بر مصطفادن طوغش و تنک نوردن ظهوره کلمش بر روح بو اشتر خار خوار
کی اولان وجودن اوزرینه را کب اولمشدر انا نور الله و المؤمنون من نوری حدیث شریفنک خواستجه هر مؤمنک
روحی بو تقدیر اوزر مصطفی زاده اولور * مثنوی * اشتر تنک کالی دربارت * کز نیش در قوسد کزار رست *
ای اشتر سنک ارقن اوزره بر کل تنکی وارد که انک نسچیدن سنده یوز کزار بتدی یعنی ای اشتر کی اولان جسم سنک
اوزر کده بر کل تنکی وارد که اندن مراد و حدر که انک نسچیدن و پوی کریمدن نیچه یوز کزار بتشد * مثنوی *
میل قوسوی مغیلانست و ریک) تاجه کل چینی زخار مرده ریک) اما سنک میلک مغیلان دکنه و قوم جانیه در یعنی
غدا ی نقصانی و اموال دنیوی محتنه در ارده فالش خاردن عجبانه کل در رسن (م) ای بکشته زین طلب از کوبک *
چند کوی این کاستان کو و کو) ای بو طلبدن کوبک و کنت و سی ایش نیچه بر دیر سن که بو کاستان قنی و قنی (مثنوی)
یش ازین کین خار با بیرون کنی * چشم تاریکست جولان چون کنی * بوندن اولکه بو آغکده اولان خاری طشره
ایده سن چشمک تاریک و بی نور در نیچه جولان ایلر سن یعنی مادامکه پای جانکده خار طعام مر کوز و چشم دلت تاریک
وی نور اوله جولانه قادر اوله مر سن و راه حقه رفتار قیله مر سن (م) آدمی کوی نکجدر جهان * در سر خاری
همیگر ددنهان * مصطفی آمد که سازده مدی * کلینی یا حیرا کلی * حقیقت آدمیه روح اعظم و عقل کلدی که اول
بو جهانه صغیر عجبدر که بر خارک طرفندن طول نور نهانده که اول خار لالت جسمانیه و عیش تقانیه در که کل عقل
که نسبتله خار و عزت روح اعظمه کوره خوار در کور مر میسنکه حقیقت محمدیه و عقل مصطفویه کون و مکانه صغیر
ایکن کلدیکه بو عالم بشریتده بر همدوم دوزده اول همدوم حضرت عایشه رضی الله عنها ایدیکه هر بار اول حضرت
روحانیت و ملکیت غلبه قیلسه بشریتده نزول ایچون حضرت عایشه رضی الله عنها به قریب اولوب با عایشه بکاسوله
و مکالمه ایله تاسنکه انسیف قیل و بشریت لدتی دخی بولم دیردی حیرا حیرا انک تصغیریدر حضرت عایشه رضی الله عنها انک
لقبیدر بیاضجه اولدیغیچون کا حیرا تلخیص اولندیکه بیاض اولان انسانه حیرا دیرلر) کما قال ابن الاثیر فی شرح هذا
الحديث قال علیه السلام خذوا شطردینکم من حیرا یعنی عایشه کان علیه السلام یقول لها یا حیرا یرید البیضاء
فان العرب تقول امرأه حیرا ای بیضاء حسنا (مثنوی) ای حیرا آتش اندر نه تو نعل * تاز نعل تو شود این کوه لعل
هر کوه لعل دخی نسخده در علم نار نهانده مسطور در که چن بنده فرار قیلسه و یا خود بر محبوب سرکش اولسه انک
اسنی بر یکی نعل یازوب آتسه قوردر حال اول عبد آتی عودت قیلور و محبوب سرکش مطیع و مسخر اولور پس نعلی
آتسه قوم و برکسه بی جذب و تسخیر قیلقدن کایه اولور کما لزوم اراده لازم قیلند ندر پس حضرت پیغمبر علیه
السلام حضرت عایشه به یوردر دیکه یا عایشه بی بشریت عالنه جذب و تسخیر ایله تاسنک نعلکدن یعنی جذب
و تسخیر کدن بو کوه وجودم و یا خود هر وجود کوهی دین و ایمان اعلندن و ایقان و عرفان کوه نندن پر اوله بعض
نسخده این کوه و بعض سنده هر کوه واقع اولمشدر و حضرت رسالت پناه علیه السلام انکچون حضرت عایشه به
بو معامله بی ایدرلر دیکه تا آنک مکالمه و مصاحبتی واسطه سیله بشریتدن و دنیا به تزلزل ایدوب تبلیغ احکام و رسالت
بر وجه عدالت قادر اوله لر زیر انساندینا دندر انلر له صحبت بشریت و جسمانیی اقتضاید و هر بار که بشریت و مقتضای
عالم طبیعت غلبه ایتسه ایدی ار حنا یا بلال دیرلر دی زیر آواز خوب روحانیدر عالم ارواحه جذب قیلور پس اول حضرتک
مشرب لطیف لری بغایت اعتدال اوزره اولدیغدن شرع شریف لری دخی کماله عدالت اوزره در فافهم * مثنوی *
این حیرا لفظ تانیست و جان * نام تانیش نهند این تازیان) بو حیرا که حیرا انک تصغیریدر اقط تانیشدر و جان دخی
تا نیشدر زیر ابوتازیلر اول جانه تانیث نام قورلر یعنی بو حیرا حقیقه تانیث انظیدر و کذلک جان دخی تانیث جماعیدر
عرب عربیا کاتا نیت نامن وضع ایدر و هر بار که روحه ضمیر کوندسه لر مؤنث ضمیری کوندرلر (مثنوی) لیک از تانیث
جانرا بال تانیث * روح را با مر دوزن اشراک نیست * و لیکن روحه تانیثدن بال بقدر روحه مر دوزن ایله اشترای
بو قدر یعنی ارو عورت اولمفله اشترای و تقیدی بو قدر مؤنث و مذکر اولمقدن بر تر و عالیه در تنسه کم سورلر * مثنوی *

از موث و زمذ کر ترست * این نه آن جانت کز خشک و ترست (زیرا روح فی حد ذاتها تمامد کرموئث اولقدن مقدسدر بود کرا یلدیکم جان اول جان دکادر خشک و تر در یعنی پوست و رطوبت و حرارت و برودتک اجتماع و اعتدالندن ظهوره کلان و لطافت اخلاطدن حاصل اولان روح حیوانی دکل (منوی) این نه آن جانت کافزاید زمان * یا کبی باشد چنین کاهی چنان * بو وصف ایلدیکم ز جان اول جان دکادر نان و طعامدن زیاده اوله واکل و شربه قوت بوله یا خود کاهی بو نجابین و کاهی انجیلین اوله یعنی کاهی بود کرا اولان کبی نان و طعامدن زیاده اولوب قوت بوله و کاهی بی نان و طعام ناقص اولوب ضعیف اوله که روح حیوانیه فلک حالی وصفی بودر * منوی * خوش کنندست و خوش و عین خوشی * بی خوشی نبود خوشی ای مرتشی * بونقعه الهی و امر ربانی اولان روح خشک و تر دن واکل و شربدن حاصل اولان روح حیوانی کبی کاه خوش و که ناخوش دکل بلکه خوش کتده روح حیوانی و بدن انسانی ولدت دهنده قوای جسمانی و روحانیدر و نفسنده خوشدر و خوشلغک عینی و جلاله لذت و نعمتک معدن و منبعیدر که خوشلغی غیر بدن المزلذت نعمتی واسطه ایلد بولمزای مراد و مقصودنه وسیله اتخاذ ایلین کسه رشوة حاجته اولشدیرن شیشه دیر لر رشادندر رشالغتمه مایه متصل به الی الحاجة دیر لر مرتشی بوراده حاجته وسیله اتخاذ ایلدیجی دیمک اولور * منوی * چون نوشیرین از شکر باشی بود * کان شکر کاهی ز تو غایب شود * مثلا چونکم سن شکر دن شیرین و لذت اوله سن اولور میکه اول شکر لک احیاناسندن غایب اوله مصرع اولده بود مصرع نایده استغهامدر و بومعنی دخی او جهدر که استغهام اولیه و شکر دن مراد روح الهی و شیرین اولقدن مراد اادن حلاوت بولتی اوله و تقدیر معنی بوله دیمک اوله که چونکم سن شکر دن شیرین اوله سن یعنی روح الهیه دن لذت و حلاوت بوله سن اول ذات روح کاه اولور که سندن غائب اولور و سنیق قلبک اندن اول حینده بی لذت و حلاوت قالور و بومعنی مابعدنده اولان هتک ایکنی معنایه مناسب اولور * منوی * چون شکر کردی ز تأثیر وفا * پس شکر کی از شکر کرد جدا * چون اشباع و اوله ادات استغهامدن اولقده مجازدیر بوقدر برجه مصرع اول سوال و جواب اولور یعنی نیجه شکر اولور سن تأثیر وفادن شکر اولور سن دیمک اولور و بلا اشباع ادات شرطیه دن اولسه دخی جائزدر تقدیر معنی چونکم حقل سکافا سنیق تأثیرندن و یا خود سنیق جناب حقه ایلدیکل و فاک تأثیرندن شکر اوله سن یعنی محضار روح الهی اولوب کمالیه لذت و حلاوت بوله سن پس شکر لک نفس شکر دن نوجهله جدا اولور زیرا لازمه حقیقت حقیقتدن منفک اولمز کما قال صاحب الهیه کل لازم الحقیقه لذاته الا یتک عناته کم حیوان ناطقلق انساندن منفک اولدیغی کبی پس بولذت و خوشلق روحک صفت ضروریه سی اولور و صفت ضروریه شیک نفسندن منفک اولمز نه کم اربعه دن زوجیت منفک اولدیغی کبی (منوی) عاشق از خود چون غدا ایلدیر حقیق * عقل انجامیشود کم ای رفیق * عاشق چونکم رحیق ککندیدن غدا بوله رحیق شراب خالصه دیر لر یعنی عاشق چونکم شراب و حدی و می محبتی کندی وجودندن غدا بوله و اندن ذوق اله عقل جزوی اول محله ای رفیق کم اولور یعنی اتمک سرفی و ذوقنی فهم ایلکدن عاجز قالور (منوی) عقل جزوی عشق را منکر بود * کرچه بنماید که صاحب سر بود * عقل جزوی عشقه منکر اولور زیرا المرء عدو لما جهل فخواصه عشقک اسرار اذواقنی ادر الی ایلدیکی اچلدن و عشقک عظم شاته واقف اولدیغی جهندن اکاعدات و انکار قیلور فرنی عقل جزوی صاحبی اگرچه صاحب سر اولق کور نور سه ده نه حقیقه مرتبه سی حکمیه عشقه و عاشقه منکر املق مقدر (منوی) زیرک و داناست اما نیست نیست * نافرشته لانشده اهر منیست نم عقل جزوی زیرک و دانادر ولیکن نیست وفائی دکادر اولکی نیست ننی ایچوندرننی نغیه او غره سه اثبات معنای حاصل اولور مادامکه فرشته لا اولیه آهر منیدر یعنی ملائکه سفیدن هر قنغی ملک که نور الهیده محو وجود ایلیه اول شیطاندر شیطانک نوع ملائکدن اولمی وننی وجود قیلدیجی جهندن شیطنت مرتبه سنده قالدی ایکنی جلده حضرت معاویه حکایتنده تفصیل اولغشدر (م ی) اوبقول رفعل یار ما بود (چون بحکم حال آبی لا بود) اول عقل جزوی قول و فعل ایلد بزم یار من اولور چونکه حال حکمنه کاه سن عقل معاش لا و محو اولور (منوی) لا بود چون ارنشد از هست نیست (چونکه طوعا لانشد کرها بیست * چونکه عقل معاش وجود مجازیدن فانی اولدی و کندی محو قیلدی لا اولور و بی قدر اولور عقل معاش چونکه طوعا و اختیارا لوفانی اولدی کرها واضطرار اهلک اولق اکابدر یعنی کافیدر (منوی) جان کالست و ندای او کمال * مصطفی فرمودار حنا یا بلال * جان حد ذاتنده عین کمالدر و تقصاتی روح حیوانی و قوای جسمانیک غلبه سی اعتباریه در پس بوجانک روح حیوانی حکمندن و هوای جسمانی قیدندن خلاص اوله و کمال اولیه سنی بوله اتمک ند او صدامی و الفاظ و اداسی دخی عین کمالدر انکچون مصطفی علیه السلام ار حنا یا بلال یوردی یعنی ای بلال بزی دکندر یور غلق کتسون دیمکدر اراحه دکندر مکه

دیر لر (کمال الجوهری اراحة الرجل اذا رجعت نفسه اليه بعد الاعياء يعني يورغنة قد نكسره روحا کار جوع
ایلدی و راحت اولدی دیمک اولور (مثنوی) ای بلال افرایاتک نسلست * زان دمی کاندردمیدم * رداب * حضرت
رسول اکرم صلی الله علیه وسلم هر بار که تبلیغ رسالتدن یورسه لردی استراحت ایچون حضرت بلاله یورر لردیکه
ای بلال اذان و پرومسلسل اولان صدا کی بلند ایلد و جناب حق تهلیل و تجید ایدوب سوله اول نسخه و فیض دنکدن آنی
سنک قلبکه افاضه ایلدم و اول حیات حقیقتدن سکا سوله مکمل اول علم توحید و سر تجید و تحمید درک لفظ
اذان اندن خبر ویر (مثنوی) زان دمی کادم ازان مدهوش کشت * هوش اهل آسمان بیهوش کشت * یعنی یا بلال
ندار صدا کی اول دمدن سوله یکک حلاله یورکسک ایلد که اول منبع علوم اولان نفخه الهیه دن و نفس رحمانیه دن
آدم علیه السلام حضرت تری مست و مدهوش اولدی و عقول اهل آسمان انک ثرو علمندن بیهوش اولوب حیران قالدی
* مثنوی * مصطفی بی خویش شد زان خوب صوت * شد نمازش در شب تعریس فوت * سر ازان خواب مبارک
برداشت * تا نماز صبح دم آمد بجا شست * در شب تعریس پیش آن عروس * یافت جان پالایشان دست بوس *
رست جان پالایشان از عبوس * دخی نسخه در بو کلام ایلد اولکی کلامک مایتنده حذف و اختصار وارد تقدیر کلام
بیغمبر علیه السلام حضرت تری حضرت بلاله ارحنا یور دقدده حضرت بلال امتثال الامر الرسول خوب آوازله
تهلیل و تجید با شلدی مصطفی علیه السلام بی خود اولدی اول خوب آواز دن دکلندی و راحت بولدی اول مرتبه
استراحت ایلدیکه اول حضرتک نمازی لیله تعریسده فوت اولدی تعریس اکادیر لکه مسافر اول لیلدن آخر لیله دیک
کید و آخر لیلده بر موضعه نوم و استراحت ایچون نزول ایلد کمال ابن الاثیر فی انتهای التعریس نزول المسافر آخر اللیل
نزوله للنوم والاستراحة بوقتاده دن و بعض صحابه دن بولدر روایت اولور که رسول علیه السلام حضرت تری ایلد غزواتدن
بعض غزاه تعریس ایلدک اولقدر استراحت ایدوب خوابه وارمش که صباح نمازی فوت اولمش و آفتاب ضحوة کبری
محلنه کلش و حرارتی بره تأثیر قیلش پس یسدا راولد قدده حضرت رسالت پناه حضرت بلاله اذان او قود یوروروب
حضرت بلال اذان او قیوب اول فوت اولان صباح نمازی جماعتله قضا ایلدیلر بولیله تعریس بر نیجه کوه واقع
اولشد و حتی بر آخر لیله تعریسک سجده نه بوقتاده به حفظک الله بما حفظت نیتک دیو خیر دعایور مشردر اول
وقته بیغمبر علیه السلام حضرت تری راحله سندن نوم غلبه ایدوب اکلش واروبینه طیاروب طوغر لشمش او چنی
کرده تسحره قریب مبارک باشلرین قالدروب من هذا یور مشردر بوقتاده دخی انما یارسول الله دعیش اول دمدده بودعانی
دیمش پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیزک کلامندن مفهوم اولان بودر که بر کیجه سفر ایلد لرواحیه ایلد آخر
ایلدک کیده لر تعب راهدن یور غلغلی حاصل اولد قدده و استراحت ایچون بر موضعه نزول قیلد قدده ارحنا یا بلال
دیر لر پس حضرت بلال آواز خوب ایلد تهلیل و تجید سر آغاز قیلد قدده اول آواز دن اول مخزن راز و احباب سرفرازه
بر ذوق و حالت کلش اوله که اول ذوقدن بی خویش اولوب نماز صبح فوت اولسه بو تقدیر اوزره فوت نماز کشف بدندن
حاصل اولر بلکه کمال ذوق و استغراقدن حاصل اولور و هو الالیق بشأن الرسول و احبابه فافهم پس اول شب تعریسده
واقع اولان حالی تبیین ایدوب یورر لرد که اول حضرت مبارک باشی اول خواب مبارکدن یوقری قالدردمی تا نماز صبحدم
ضحی وقتنه کلدی اول شب تعریسده اول عروس کبی اولان معشوقک حضورنده اول صاحب سعادت لک جان پاکی
دست بوس مرتبه سنی بولدی یعنی وصلت ال ویردی و مشاهده معشوق حقیقی حاصل اولدی یا خود معنی انلک جان
پاکی انقباض و مهنتدن و درد و المدن خلاص اولدی بوراده بعض طاعن جانبندن بر سوال وارد اولور که لسان شرعه
واقع اولین الفاظک جناب حق اطلاق صحیح اولمز پس جناب حضرت عروس اطلاق فوجله مناسب اولور پس
بو وهمی دفع ایچون یورر لر * مثنوی * عشق و جان هر دو نه اتد و ستیر * کر عروس خوانده ام عیبی مکبر * عشق
بمعنی معشوقدر یعنی معشوق حقیقی و جان هر ایکسی مستور و نه اتد لر جناب عزت تنق عزت و حجاب کبریا
و عظمتله محتجبدر و جان دخی کمال لطافت و بغایت نورانیتله مستور و محتفیدر اگر اول معشوق محتجب اولد بیغیون
علی طریق الاستعارة التخیلیه عروس ایلد مسه عیب طومه زیر اباب استعاره و تشبیه مفتوح در و رعایت لوازم
السنة اولیاده مندوب و غیر مقد و حدر * مثنوی * ارمالوی یار خاموش * کردی * کرهم او مهلت بدادی
یلد دمی * لیلک می گوید بکوهین عیب نیست (جز تقاضای قضای غیب نیست) زیرا یارم بنم بو کونه سوزمدن ملول
اولیدی یارک ملولکنندن بن خاموش اولوردم اگر اول یار هم بکاسا کت اولمغه مهلت ویریدی بردم ساکت و صامت
ولوردم لیکن اول یار حقیقی به عیب یوقدر بو کونه سوزی سوله و بونک امثالی اسما و الفاظی نقل ایلد یورر درونده
بو کونه اقتضا جانده و پوشکل تقاضا عالم غیبک قضا سندن غیری دکلدر که بو کونه سوزی سوله یلک الله امر و قضا سنک

اقتضای کلام بر گونه کلام سر قضای حقه جاہل اولان مخلوقه نسبت به عیب ایسه ده خداوند قبوله نسبت به عیب دکلدر که انک امر و رضا سنک اوزرینه درنته کم عن قریب کز کرشمه غمزہ غمازہ بتنه بورایه مناسب اولان اجوبه واسئله تحریر اولندیکه اولیاء الله بوکونه کلماتی جناب حقه اطلاق ایله کده معذور (در و هم مأمور (در ارمی) عیب باشد که نه یند جز که عیب (عیب کی یند روان باله عیب عیب اولور که اول کسه عیبیدن غیر کورمیه یعنی اول کسه عیبیدن غیر کورمیه صافی عیب اولور و عالم غیبیه مضاف و منسوب اولان روان باله جن عیب کورمیه یعنی عالم غیبیه متعلق اولان مشایخک قولنده و فعلنده عیب کورمیه بونلرک قول و فعلنده عیب کورن کسه لر صرف عیبیدن غیر اولر (منوی) عیب شدن نسبت بمخلوق جهول * فی به نسبت با خداوند قبول * عیب زیاده جاہل اولان مخلوقه نسبت عیب اولدی خداوند قبوله نسبت دکل یعنی قبول ایدیی خدای تعالی به نسبت به وجهان الوجوه مخلوقنده عیب یوقدر که اول الله عیب و باطل شی خلق ایلمشدرنا سه نسبت به عیب اولان شیلر دخی نیجه حکم خفیه سی وارد که هر کس اول غیبیه اولان سر و حکمتی مشاهده ایده من (منوی) کفر هم نسبت بمخلوق حکمتست * چون بمائست کفی کفر آفتست * کفر هم خالق نسبت حکمتد رزیرا حق تعالی (وما خلقنا السماء والارض وما بینهما باطلا) آیت کریمه سنک مقتضا سنجه باطل و عیب شی خلق ایلمشدر پس کفر دخی عند اهل الحق انک مخلوقید را اوله اولیحق اول حکمت صاحبیه نسبت کفر و ضلالت عین حکمت و مصلحتیدر چونکم بره نسبت ایلیه سن کفر آفت و مضرتدر * منوی * و ربکی عیبی بود با صد حیات * بر مثال چوب باشد در نبات * و اگر بوز حیات و نیجه حسنا تله بر کسه ده بر عیب اوله اول عیب نباتده چوب مثالنده اولور (منوی) در تر از و هر دور اید کسان کشند * زانکه آن هر دور چوب جسم و جان خوشند * تر از و ده هر ایدکیسی یعنی چوبله نباتی یکسان چکر زریرا که هر اول ایدکیسی جسم و جان کبی خوشلردر (می) پس بزرگان این نکفتند از کزاف * جسم یا کان عین جان افتد صاف * پس اولور بونی کزافدن و بیوده یرده یدیلر با کارک جسمی صافی عین جان واقع اولدی و لهذا ابوبالک اولان صاحب دللر ارواحنا اشباحنا و اشباحنا ارواحنا دیدیلر و جنید قدس سره العزیز دخی بوربای بی بومضمونده خوش یوردیلر رق الزجاج و رقت الخمر) قشایها و نسا کل الامر * فکاتما خرولا قدح) و کاتما قدح و لا خمر (می) گفتشان و نفسشان و نقششان) جمله جان مطلق آمد بی نشان) انلرک سوزی و انلرک نفسی و انلرک نقشی یعنی انلرک جمیع احوالی جمله نشانسر مطلق جان کلدی حکم غالبکدر و المغلوب کالمعدوم در چونکم جان نهائی انلرک غالب اولدی بونلرک جمیع اعمالی و افعالی جان مطلق حکمنه داخل اولدی و روح لطیف مرتبه سن بولدی * منوی * جان دشمن دارشان جسمست صرف * چون زیاد از تراد و استست صرف) انلرک دشمن طوینی جانی صرف جسمدر اول یا کاری دشمن طوتن جان نرددن زیاد کبی صرف اسمدر نرد ترکیه طاو له دید کبری لعبد مشهور ایکی زاری وارد آ تار لمقابله اولان کسه جن بر بولی تک کورمه زاری راست کلدکده آتی اورور و خانه سندن چهار رزید باز رفتند ما کاز یاد و کشاد دخی دیرلر که اصلا اول بولن بر نفع و فائده سی و علی یوقدر بلکه همان بر قوری اسمدر کذلک اولیای عظام و انبیاء علیهم السلامی دشمن طوتن جانلر نرد باز رفتند کشاد و زیاده اولان بول کبی بی نفع و بی فائده بر قوری نامدر * منوی * آن بخاک اندر شد و کل خال شد * این نمک اندر شد و کل بال شد * زیرا اول یا کاری دشمن طوتن جان خاکه کندی و بال کلبه خاک اولدی و هلاک اولوب ابدی ناپالک قالدی بوکه مراد ابدان یا کاندر نمک ایچره کندی و کل بالک از لدی و نور محض مرتبه سن بولدی * منوی * آن نمک کزوی محمد المحمست * زان حدیث با نمک اوافهست * بویا کلر اول نمکه کندیلر و اول نمکه کندیلرین ملیح ایتدیلر که محمد اندن امهدر کما قال علیه السلام انا ملیح من اخي يوسف و يوسف اجل منی اول ملاحظت که حضرت نبی علیه السلام انکله ملیح اولمشدر ملحه الهیه و ملاحظت ربانیه دندر اول رسول علیه السلام اول ملاحظت اولان حدیثدن افهدر کما قال علیه السلام انا افصح العرب (می) این نمک باقیست از میراث او (با توندان وارثان او بچو) بوملیح ملاحظت و نمک بلاغت و فصاحت محمدیه الان با قید راول حضرتک میراثندن و اول ملاحظت محمدیه به وارث اولان بکار سنگله ینله در آتی طلب ایله * منوی * پیش پوشسته ترا خود پیش کو * پیش هست جان پیش اندیش کو * انلر سنک او کنده او نور مشدر سنک خود او کک قنی سنک و ارغاک او کنده یعنی حقیقتک حضورنده اول فکر ایدیی جان قنی یعنی حقیقت انسانیه ده پیش و پس فکر ایدن جان حیوانی و عقل جزوی یوقدر پس سن وارثان حضرت نبی علیه السلامی استر سن بومرتبه ده طلب ایله که پیش انسانی حقیقه بود و راول بومرتبه ده او نور مشدر در * منوی * رتو خود را پیش پس داری کمان * بسته جسمی و محرومی زجان) اگر سن کندیکه معنی جانندن پیش و پس کمان طوترسک یعنی عالم معنایه نسبت کندیکه جهات و ارقیاس ایدرسک جسمه بغلنش و جانندن محروم سن * منوی * زربالایش و پس

وصف تنست * بی جهتها ذات جان روشفت * زیر تخت و فوق و پیش و پس تنک و صفیدربی جهتل کلر روشن اولان
 جاتک ذاتیدر که انده جهات سته متصور اولمز (منوی) برکش از نورباله شه نظر * تاننداری نو چون کونه نظر *
 امدی بونلری و مرتبه لری کورمک استرسک شاه حقیقتک نوریا کندن بصر بصیرتک کشاده ایله حتی سن ظن و قیاس
 ایتیه سن و شبهه و کجانی بولنه کیمیه سن کونه نظر ایله (منوی) که همینی در غم و شادی و پس * ای عدم کومر عدم را
 پیش و پس (پس) سنکه همان بوسن پیش و پس توهم ایلینسن غم و شادی حالده سن انجق ای حقیقتده عدم تحقیقاعدمک
 پیش و پس فنی انسان نفس الامر ده وجود علیه سی اعتبار ایله عدم اضافیدر که ازل انسانک عین ثابت سیدر پس
 علم الهیه ده پیش و پس تصور اولمز * می * روز بارانست میر و تابش نه ازین باران از ان باران رب * شبیدن مراد
 شب مرک و ظلمت عدم در که موت و عدمک شبه مشابهتی وارد در عدمده اولان و بعد الموت اولان امور مرفی و تشخیص
 اولمز بی جهتن بارانیدن مراد واردات الهیه و فیوضات ربانیه در و خطاب محبوس جهات و پیش و پس قیدنده
 اولان کسه لره در معنی * بیت ای محبوس جهات اولان کسه باران کونی در سلوک ایت شب مر که دلک حقیقت سکا
 کشف اوله بودنی بارانیدن دکادر اول باران رب العالمینه متعلق اولان باراندر که انک خاصیتی مرده دللری احیا ایلکدر
 و بر مرده ذوق و صفای و بر مکرر زمین قلوبده نباتات صفات حیده بی و ذوق و شوق و عشق و محبت میوه لری
 بتور مکرر پس عالم غیبک بارانی ازلدیغنه و اصحاب شهود آنی دیدیه بصیرتله مکاشفه قیلدیغنه حضرت عایشه رضی
 الله عنهاک بو حکایتی ایراد ایدوب طابره تعلیم یوررلر (سوال عایشه صدیقه از حضرت مصطفی صلی الله علیه وسلم
 که امر و زیاران بارید و شماسوی کورستان بودید چونست که جامه ات تر نشده (می) مصطفی روزی بکورستان برفت
 با جنازه مریدی از زیاران برفت * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بر کون کورستانه کتدی بارانیدن بر مرک
 جنازه سیله کتدی * منوی * خال را در کوروا کنده کرد * زیر خال آن دانه ارزنده کرد * خاکی انک قبرنه طولوا ایلدی
 خال الله انک دانه وجودنی اول رسول علیه السلام دیری ایلدی یعنی اکاتلقین و توحید ایلکله و دعا و شفاعت
 قیلغله روضه جنت اولان قبرنده حیات طیبه ایله آنی احیا ایلدی دیمک اولور پس بومناسبتله حضرت خداوند کار
 احوال عالم برزخی و اسرار حشر و نشری اشجار زمینیه بر سبیل استعاره تمثیلیه تفهیم ایچون تمثیل ایدوب یوررلر
 * منوی * این درختانده همچون خاکان * دستهار بر کرده انداز خاکدان * بویروزنده اولان درختلر خاکیلر
 کیدرلر خاکدانن الارنی بوقر و قالدر مشلدر * منوی * سوی خلقان صداشارت میکند * کوشداران
 خوش عبارت میکند * لسان حاله خلایق جانبیه یوزاشارت ایلرلر و اسرار برزخی و احوال حشر و نشری سویلرلر
 و اول کسه که انک کوشی وارد عبارت ایلر یعنی شول کسه نک که لسان حالک مقالنی فهم و استماع
 ایلکله لایق قولاغی وارد * کاتعبیر اسرار عالم برزخ ایلرلر دیمک اولور * منوی * بازبان سبز بادست دراز *
 از ضمیر خالک میکوشدراز * اوزون ال ایلد و زبان سبز ایلد خالک باطن و ضمیرندن راز سویلرلر یعنی هر برورق سبز
 لسان کیدر و هر برشاخ دراز اوزون ال کیدر پس بوزمینده اولان اشجار لسان برکله
 و دست دراز کبی اولان شاخ طویل ایلد ارضک باطنتدن راز و اسرار سویلرلر و لسان حالی فهم ایدنه نیجه معانی
 و حقایق نقل ایلرلر * منوی * همچو بطان سرفرو برده باب * گشته طاوسان و بوده چون غراب * بواجلر شتا
 زمانده فی المثل باشلری آب ایچینه ایلتمش قازلر کبی بهار زمانده طاوسلر اولمشلر و شتازمانده غراب کبی اولمشلدر
 (می) در زمستانشان اگر محبوس کرد آن غرابانرا خدا طاوس کرد زمستان وقتنده اگر انلری محبوس و مدفون
 ایلدیه اول غرابلری خدای تعالی طاوس ایلدی یعنی شتا وقتنده حق تعالی حضرتلری اول اشجار ککه حیات
 و زینتی ازاله ایدوب انلری من وجه محبوس و مسجون ایلدیه و قرغه لر کبی سیاه پوش اولمش و ماتم لباسن کیوب
 بی برک و بارقالمش اغا جلری اول محبی و معطی اولان خدا طاوسلر کبی تکرار برک و بارله مزین و متعلی ایلوب احیا ایلر
 (می) در زمستانشان اگر چه داد مرک (زنده شان کرد از بهار و داد برک) حق تعالی زمستانده اگر چه انلره موت و فنا
 و یردی انلری بهار دن دیری ایلدی و انلره برک و شکوفه و یردی (کما قال الله تعالی فی سورة الروم فانظر الی آثار رحمة الله
 کیف یحیی الارض بعد موتها ان ذلک لمحیی الموتی و هو علی کل شیء قدیر * منوی * متکران گفتند هست این خود
 قدیم * این چرا بندیم بر رب کریم * متکر حشر اجساد اولان دهریه بو خود قدیردیر یعنی بواجلرک حیات و فساد
 بهارستانک آثاریدر و بهار و شتا ایسه فلکک دورندن حاصلدر پس بو عالمک و اشجارک حیات بولسی و فنا بولسی
 قدیم الزماندن برو بولدی در بونی رب کریمه نیچون بغلر زور یعلک بتورب شتاتک بتورددکنی اگاه و جهله اسناد ایلرلر
 بجهل متکرلر زعم ایلر که بو عالم خود با قیدر بو جهله عالم قدیمه قایم و داعی در قدیم عالمه ذاهب اولان حکماء دهریه نک مذهبی

بود که آنرا فلاکی قدیم باشد کالهادهای صورت اعتقاد ایدر لر و زمیننده اولان اشیا بی دایمۃ الاجناس والانواع زعم
ایدر لر * مثنوی * کوری ایشان درون دوستان (حق برویاید باغ و بوستان) هرکلی کاندردرون بویا بود) ان کل
از اسرار کل کو یابود * چونکم بویا و بوستان صورتیک حقه منکر لر بو گونه بهوده یره نفوه و تکلم ایلدیلر بونلرک
زعمنه و کورلکنه دوستلرک دروننده حق تعالی حضرت لر بوستان عرفانی و ایقانی ظهوره کتوردی یعنی حکیم
مطلق اولیا سنک تلونیده باغ ایمانی و بوستان عرفانی و ایقانی ظهوره کتوردی تا بونلرک دماغ روحی اول باغ معنوی دن
رایحه آله و بوستان قلبی دن نغمه بولوب قادر مطلق قدرته و حکمتنه ایمان قیله هر برککه درون باغنده قوقو حی اوله
اول کل معنوی لسان حاله کلک اسرارندن سوییچی اولور کلدن مراد جامع جمیع اجزاء عالم اولدینی اعتبارله عند المحققین
مرتبه الوهیت در پس اولیای عظامک باغ دروننده حاصل اولان کل معنوی مرتبه الوهیتک اسرارنی سوییچی اولور دیمک
اولور * مثنوی * بوی ایشان رغم انفس منکران * کرد عالم میدود پرده دران * بود و بوستان خدایک بوی منکر لرک
بوزنی یره سورتمک وانلری ذلیل و مقهور ایلک ایچون عالمک اطرافنده یلر پرده برتبی اولدینی حاله انلرک رایحه سندن
مراد قلبلرندن حاصل اولان علملری و معرفت لری خلاصه معنی اولیای خدایک تلونیدن حاصل اولان و ظهوره کلان
روایح علوم و معارف حکماء و هر یره و منکران تصرف الهیه اولان خدایک تحقیر و تذلیل ایچون اطراف عالمده
حجیات شکول و شیم اتنی خرق و ازاله ایدینی اولدینی حاله کیدر و اعتقادی درست اولان و انبیاء علیهم السلام و اولیای
عظامه ایمان قیلان کسلره معاونت ایدر (می) منکران همچو جعل از بوی کل * یا چون نازک مغز از بانک دهل *
اما منکر لر اول کلک رایحه سندن جعل کیدر که اول رایحه طیبه دن نفرت قیلور لر و متالم اولور لر یا خود بانک
دهل دن نازک مغز کیدر یعنی یعنی سی رفیق اولان کسه طبل اوزندن حظ ایتمیوب اصوات شدیدہ دن نفرت
ایلدیکی کبی منکران الهی اولان ملاحظه و زنادقه اولیا و علمانک اوزلرندن نفرت ایدر لر و محتفی اولور لر
و جمع خیثلر نه لایق کلمات خیثه نک استماعنه میل ایدوب نجاست بوجکی کبی عقاید خیثه و اوها م قبیحه
سمتنه کیدر لر (می) خویش راه مشغول میسازند و غرق چشم می دزدند ازین لمعان و برق (چقن اولیا و علما آواز بلند
ایله اسرار خفی بیان و احکام شرعی عیان ایلدوب انلر و جه حقیقی کویستر سه لر اول خیثلر کندیلر فی مصالح دنیویه دن
بر مصطلحه مشغول و مستغرق دوزر لر کوزلر فی بولمعان و برقدن او غور لر لر یعنی انلرک برق و لمعان و بریچی علملرندن
و کلاملرندن کوزلر فی بومر لر و انلر جاننده اولان وجوه حقایق کور میوب نفسلرک حظی طرفنه صرف ایدر لر (می
چشم می دزدند انجا چشم فی) چشم ان باشد که بیند مآنی کوزلر فی اولیا و علما جاننده اولان وجوه حقایق کور مکدن
اوتری او غور لر لر و حال بونه اول یرده یعنی انلر مرتبه سنده چشم بقدر زیرانی الحقیقه چشم اولدر که بر مآمن کوره و اول
واسطه ایل محمل هلاک و واردن کند بیسی قور تر و ب محل امن و سلامت یر کوره دیمک اولور مناسبته احوال برزخی
و اسرار قیامت و منکران حشر اجسادک عقیده لر فی بیان ایلد کدنصکره نه حکایتک تقریرینه شروع ایدوب
بیور لر * مثنوی * چون ز کورستان پیر باز کشت * سوی صدیقه شد و همراز کشت * چونکم پیغمبر علیه السلام
مقابر دن کیر و دندی عایشه صدیقه رضی الله عنہا نک جاننده کتدی واکا عمر از اولدی (مثنوی) چشم صدیقه
چو برویش فتاد * پیش آمد دست بروی می نهاد) بر عمامه و روی او و موی او * بر کر بیان و پروا زوی او) عایشه نک
کوزی چونکم اول رسولک یوزی اوزره واقع اولدی ایلر و کلدی الی رسولک اوزر نه قودی عمامه سی و انک صحبی
وصقلی و روی اوزره و یقاسی و سینه سی و بازوی اوزره ال قودی (می) گفت پیغمبر چه میجوی شتاب) گفت باران
آمد امر و از حساب * پیغمبر علیه السلام حضرت لر ا کادیدی سر عتله نه استر سیک حضرت عایشه استدی بوکون
بولتدن باران کلدی و پیغمور یا غدی * مثنوی * جامه هات می بجویم در طلب * ترغی بینم ز باران ای عجب * طلبده
سنک جامه لر کی استرم تا * کورمکه ترا و لمشید رای عجب باران دن جامه لر کی یاش کورمزم بونه حالتدن * مثنوی *
گفت چه بر سر فکندی از ازار * گفت کردم از ردای تو خوار) پیغمبر علیه السلام حضرت لر ا کایتدی از اردن و باش
اورتوسندن باش اوزره نه براق دیکه اول سنک ردای شریفکی خمار ایلدم خمار کسر خالیه عورتلر باشنه اورتدیکی
از اردن (می) گفت بهر ان نمودای پالک جیب) چشم پاکت را خدای باران غیب) نیست ان باران ازین ابرهما) هست
ابری دیگر و دیگرهما) حضرت نبی علیه السلام ا کایتدی ای پالک جیب اولان عایشه اندن اوتری کویستردی خدای
تعالی سنک پالک اولان کوز که عالم غیبک بارانی اول بارانکه کوردلک بوسما نک ابرندن دکندر بلکه بر آ خراب و غیری
سماندن اول کور دیکک باران اول ابردن و اول سماندن (تفسیریت حکیم سنایی رحمة الله علیه بیت)
اسمانهاست در ولایت جان * کار فرمای آسمان جهان * در ره روح پست و بالا هاست * کوههای بلند و دریا هاست

جان ولا یقنده آسمان و زرد اول آسمان چمن آسمانك کار فرما سیدریعی ایش یورچی وانك اوزریشه حکم
 بد ییچر یو آسمان زردن مراد شرح ایسات مشنویدن معلومك اولور روح یوانده الجق و بوکست برلر واردریعی مرتبه
 سفلی و مرتب علوی راه و حده پست و بالا برلر کیدر اولو طاعلر و دریا و واردر کوههای بلنددن مراد هم علیه
 و عزیم شریفه زمکین و قار و سکینت اولور و دریا زردن مراد اسرار علوم و انوار معارف اولور (مثنوی) غیب را بری
 و آبی دیگرست * آسمان و آفتابی دیگرست * عالم غیبك ابری و آبی و كذلك آسمان و آفتابی یو عالمك ابر و آبی و آسمان
 و آفتابی کی کادر بلكه دیگر در عند اهل التحقيق مراتب الهیه و معنویه دن هر مرتبه مافتنه نسبتله آسمان
 و مافتنه نسبتله زمین کیدر مثلاً مرتبه عما که عما غیم رقیقه دیر لیسما کیدر مافتنه اولان مراتب اکانسبتله
 زمین کیدر زان دن ظهور ایدن فیوضات و تجلیات امطار کیدر كذلك مرتبه واحدیت عقل کله نسبتله آسمان کی
 و اذن ظهور ایدن فیوضات باران کی و تجلیات لطیفه باران بهاری و تجلیات قهریه باران پاییزی کیدر و كذلك
 عقل کل عقول عشریه به نسبتله و عقول نقوسه نسبتله و اجرام فلکیه به نسبتله آسمان کی و بونلردن ظهور و بروز ایدن
 باران کیدر تربیه و تنمیه به سبب اولان باران ریعی کی و اعدام و اماته به باعث اولان باران شتایی کیدر * مثنوی *
 نایدان الا که بر خاصان بنید (باقیان فی ابس من خلق جدید) سورة قافده اولان آیت کریمه به اشارت در (افعیینا بالخلق
 الاول) ای افیج زان عن ابداء الخلق حتی نفجر عن الاعاده یعنی ابتدا خلق اینمکه بر می عاجز قالد که بونلری بعد الموت
 اعاده دن عاجز اوله وز (بل هم فی لبس من خلق جدید) ای لایکرون قدر تناعلی الخلق الاول بل هم فی شبهة والتباس
 فی خلق حادث بکلی وقت یعنی کفار اول خلق اولمکه نه انکارا تمز بلكه خلق جدیده شبهه در لر و خلق
 جدیددن مراد حشر اجساد در اما اهل تحقیق جمله دن حضرت شیخ اکبر رضی الله عنه فص شعیه به ده بومعنا به
 ذهاب اولمکه در که بوعالم عین واحدده اعراض مجتمعه دن عبارت در و الاعراض لاتبقی زمانین مقتضا سنجه عالم هر آنده
 عدمه کیدوب افک منلی نه وجوده کلمکده در و اکثر اهل نظر و اهل عالم بومعنا دن غافل در که قال سبحانه و تعالی
 (بل هم فی لبس من خلق جدید) زیرا محبوب اولمکه تعاقب امثال و تناسب احوال دن خلق ظن ایدر که وجود عالم
 بر حال و ازمنه متوالیه بر منوال اوزره اوله پس عارف بالکثر اذ قنده اعدام و ایجاد و کون و فساد قیامتدن بر نوع در
 پس خلق جدیدی در آن مشاهده ایدوب جناب عزیزی بر ثانیله عجلی کورر لرنته کم حضرت خداوند کار دخی بومعنا به
 اشارت ایدوب یورر لر عالم غیبك احوالی خاصان حقه ظاهر و بیدر یو خسه سائر خلق عالم بو خلق جدیددن بی خبر
 و بعید در (مثنوی) هست باران از پی پروردگی (هست باران از پی پروردگی * باران واردر پرورده لکدن اوتری
 باران واردر پروردگی لکدن اوتری یعنی بر نوع باران واردر که وجود عالمه حیات بخش اولور و خلقی تربیه و تنمیه قبولور
 و بر نوع باران دخی واردر که خلقه مرده لک و بر روئلری پروردده و افسرده قبولور (مثنوی) نفع باران بهاران بوالجب *
 باغ را باران پاییزی جوتب * بهار لر متعلق اولان بارانک نفعی زیاده بحسبیدر کوز زمانته منسوب اولان باران باغه ستمه
 کیدر که خراب کتده در باران بهار ایدن مراد فیوضات الهیه و تجلیات لطیفه و جمالیه در باران پاییزدن مراد
 تجلیات قهریه و جلایه در (مثنوی) آن بهاران باز پروردش کند * وین خزان ناخوش و زردش کند * اول بهاره
 منسوب اولان باران باغ و بوستان عالمی نازایله پرورده ایلر و حیات و بر و بسلر یو خزانه منسوب اولان باران اول باغ
 و بوستان جهانی ناخوش و زرد ایلر * مثنوی * همچنین سرما و باد و آفتاب * بر تفاوت دان و سر رشته سیاب *
 بود کراولنان کی سرمای و بادی و آفتابی تفاوت اوزره یل و سر رشته بی بول یعنی باران نه نیجه تفاوت واریسه سر ماده
 و بادده و آفتابده دخی اوله تفاوت و ادر که بوجه سی بر خاصیت اوزره کادر * مثنوی * همچنین در غیب الواعست
 این در زیان و سود و در ریج و عین * بود نیاده اولان انواع کبی عالم غیبده دخی و انواع اوزره در زیان و سودده و ریج
 و عینده یعنی عالم غیبك دخی بارانی تفاوت و انواع اوزره در زیان و بر مکده و سود ایلر کده و ریجده و خسرا نده نتمکم
 بعضی بعمور واردر که زیان ایلر و بعضی بعمور واردر که نفع و سود و بر و بعضی دخی ریج و خسارت و بر پس عالم غیبك
 نوازان و اموری بو که کوره قیاس ایل * مثنوی * این دم ابدال باشد زان بهار * در دل و جان روید از وی سبز دزار * ابدال
 بلك جمعیدر صفات بشریه بی ازاله ایدوب صفات الهیه به بدل قیلان و لیلر دیر لایزاله متعلق اولان احادیث و کلمات
 بکنی جمله خرم حکایتده و اوچتی جمله دخی بعضی مواضعده مذکورده اولمشدر ابدالک بونفسی اول بهار دن
 اولور یعنی اولیای خدای تعالی کبودم حیات بخشی ازل ذکر اولنان بهار معنویدن اولور طالع و قابلک دل و جاتده
 اول دمدن سبز زار بر یعنی انلک انقاس نفیسندن طالعک جنان و جاتده ایمان و عرفان و ذوق و ایقان کی خصلتله
 ظهور ایدر (م) فعل باران بهاری باد رخت * ایداز انقاس شان در نیکبخت (بهاره منسوب اولان بارانک فعلی و اثری

درخت کاورانك انفسا سندن نيك بخت اولان درخته يعنى اول بهار معنايه منسوب اولان باران غيبك تأثيرى
 و تربيه سى نيك بخت اولان وجود انسانى درختلر سنه انك نفس مبارك نردن كلور و حاصل و واصل اولور * مثنوى
 كدر درخت خشك باشد در مكان * عيب ان از باد جان افزا سدان * فرنى اگر بر مكانه قورى اغاج اولسه
 اول درخت خشك عيبنى جان افزا اولان ياددن بيله بلكه انك خشك اولسى ونشو و نمادن بي بهره قالمسى كندى
 عيبندن و قباحتند ندر پس بچن برو اينك نفس نقيسى بر مكانه بر نيچه كسه لك درخت وجودى اوزره واقع اولسه
 وانلره باران عطاوارشادنى يا عدرسه بوجه لك نفس نقيسن قبول ايدوب و باران عطاوارشادنه مظهر اولوب
 نشو و نمابولسه لرو كمال مرتبه سته واصل اولسه لرانك اول استعداد اصليه و طبيعت با كيزه لزند ندر لكن بوجه دن برى
 اول نفس نقيسى قبول قيلمه و حيات و لطافت بولسه اول دخى انك وجود خيشتك مقتضا سندن ندر مرشد و مرشد
 عيب و نقصا سندن دكلدر * مثنوى * باد كار خویش کرد و پرورید * آنكه جانی داشت بر جانش كزید * منلایل اسدى
 و كندى ايشنى ايلدى يعنى خاصيتى هر نه ايسه بذل و عطا ايلدى اول كسه كه بر جان طوتدى اول بادل خاصيت و اثرى
 جان اوزره قبول ايتدى كذلک حيات قلبيه سى اولان طالع باراد نفس مرشدى جان و دل اوزره قبول قيلور و حيات
 قلبيه سى اوليان انك نصيبك خاصيت و اثر نردن محروم قالور در معنى * اين حدیثكه اغتموا بر الربيع فانه يعمل بابل انكم
 كما يعمل بالشجاركم واجتنبوا برد الخريف فانه يعمل بابل انكم كما يعمل بالشجاركم * حضرت رسول اکرم صلى الله عليه
 وسلم بر خوى حديث بعثت بجوامع الكلم امتنه جامع الکلام كوند رلشدر و جامع الکلام اولدر كه قلت لفظه و كثر
 معنايه دلالت قيله و ظاهر لفظ نردن بر آخر معنا استفاده اولوب باطنى بر آخر معنايه اشارت اوله نته كم بوحديشدن
 معلوم اولور ظاهر نردن مستفاد اولان معنى سر غنيت عدايليك اى اتم بهار زمانك برودتنى زير اول بهارك بردى
 اشجار بکزه نه ايشلر سبه ابد انكزه دخى آنى ايشلر و اجتناب ايليك خزان و شتاز زمانك صوغندن زير خزان زمانك بردى
 اشجار بکزه نه ايشلر سبه ابد انكزه دخى آنى ايشلر پس معنى باطنيسى بهاردن مراد اصحاب عقل و جان و خزانندن مراد
 اصحاب نفس و خذلان ندر اهل عقل و جانك بردوسردى انسانه نافع و اهل نفس و عصيانك بردوسردى منفر و غير نافع
 كما بين في النظم الشريف (مى) كفت پيغمبر ز سرماي بهار * تن مپوشايند ياران زينهار * پيغمبر عليه السلام
 ايتدى بهارك سرما سندن اى ياران زينهار تنكزى اور تمالك (مثنوى) زانكه با جان شمان ميكند * كه بهاران بادر ختان
 ميكند * زيرا كه سرماي بهار سرك جانكزه آنى ايلدر كه اول بهار لدر درختلره ايلدر (مى) ليك بکري بريد از سردى خزان *
 كان كند كو كرد با باغ رزان * ليك خزانك سرد و برودت ندر اجتناب ايدوب بچك زير خزانك صوغنى سرك ابد انكزه آنى
 ايلدر كه اول خزانك صوغنى باغه و اصحه لره ايلدى (مثنوى) راويان اين را بظاهر برده اند * هم بران صورت قناعت
 كرده اند * راويلر بو حديث شريفى ظاهر را بظاهر يعنى ظاهر ده اولان معناسنى فهم ايتشلر و ظاهره جل ايتشلر هم اول
 صورت ايله قناعت ايتشلر در و لفظ نردن مستفاد اولان معنايه ذاهب اولوب سرحديشدن غافل اولشلر در (مى) بخبر
 بودند از جان آن گروه * كوه را دیده ندیده كان بکوه * جانندن اول گروهى خبر اولد ايلدر يعنى ظاهر بين اولان و عيباران
 و الفاظه قلان عالم لرجان كلامدن بي خبر اولد ايلدر اول گروه طاعنى كوردش ليكن طاعده پنهان اولان معدنى كور عيش
 (مثنوى) ان خزان نزد خدا نفس و هواست * عقل و جان عين بهارست و بقاست * حديث شريفده واقع اولان اول
 خزان و خريف خدا نك و اهل خدا نك قنده نفس و هوا در عقل و جان و عقل و جانك اهل عين بهار و بقادر (مثنوى)
 مر ترا عقليست جزوى در نهان * كامل العقلى بچواندر جهان اى نفس و هوا صاحبي نهانده تحقيقا سنك ايچون بر عقل
 جزوى وارد عقل جزوى اولدر كه وجود سنك لوازمى و كندى سنك و توابعنك معاشنى و حوايج جسمانيه سنى تدبير
 و تد اولك ايلكه قادر اوله جهانده بر كامل العقل كسه استه كاسل العقل اول كسه در كه ريسنى بيله و انك احكامنه عارف
 و عالم اوله و دنياى به فانيه ميل و محبتدن كذريقله و نفس و هوا دن نجات بوله و عقل و جان مرتبه سته واصل اوله (مثنوى)
 جزو نواز كل اوكل شود * عقل كل بر نفس چون غلى شود * سنك عقل جزو لك انك كل اولان عقلندن كل ايله كه
 صحبت مؤثره درونى مقارنتك حكمنى اخذ ايلك مقرر در عقل كل نفس اوزره برزنجير كى اولور اول نفسى مرادنه
 و هوا سته مشغول اولغه قومى و قيد و بند ايلدر * مثنوى * جزو كل از كل اوكر ديديد * انچه انكه مستى عقل از بيد *
 كل جزوى اول جزو لك كاندن ظاهر و پيدا اولور يعنى عقل معاشكه عقل كاينك جزو ايلدر اول عقل جزوى كندى كل
 اولان عقل كاملدن بديد اولور و قوت بولور فى المثل انجيلين كه نبيد دن عقل مستلكى ظاهر اولور يعنى عقل شرايه
 مقارن اولسه شرايك حكمنى و اثرى عقلده مظاهر اولور و عقل اول شرايدن مست و سرخوش اولور كذلک عقل جزوى
 بچن عقل كل به مقارن اولسه عقل كل كلك حكمنى و اثرى انده مظاهر و پيدا اولوب عقل جزوى اندن متاثر و منفعل

اولور و عین کاینک خاصیت و اوصافنی بولور دیمک اولور (مثنوی) پس بتاویل این بود کانفاس پانک * چون بهارست
و حیات برک و تالک (پس بود کراولسان کلمات معلومک اولدیه تاولده معنای حدیث بواولور که انفاس پانک بهار
کبیدر و برک و تالک حیاتنی کبیدر یعنی بهار اوراق و اشجارک حیاتنی اولدیه کبی اولیای عظامک انفاس پانکی دخی
اوراق ابدانه ز شجار ارواح انسانه حیات و بریحی و طافات و طراوت مرتبه سینه ایرکور مجیدر دیمک اولور (مثنوی)
کفتمای اولیایم و درشت * تن مپوشان زانکه دینت راست پشست * اولیای عظامک سوزندن نرم و درشت و کرم
و سردهرنه ایسه تنکی اورغه یعنی بدنکی انزلک سوزندن قیروب حفظ ایتمه زیرا که انزلک سوزنی سنک دینکه معین
وظهیردر (مثنوی) کرم گوید سرد گوید خوش بکیر * ناز کرم و سرد بجهی و ز سحر * اکر شیخ کرم سوبلروا کرسرد
سوبلر یعنی اکر نرم سوبلروا کرخشونت ایلر آنی خوش طوت تا کرم و سرددن و سعبیدن صجریه سن یعنی حرارت
و بردهت مرتبه سندن خلاص اوله سن وجه سندن نجات بوله سن (مثنوی) کرم و سردش نوبهار زنده کیست * مایه
صدق و یقین و بند کیست * ولی اولان مرشدلک کرم و سردی زنده لکک نوبهاری و فرخنده لکک موجب قراری
صدق و یقینک و بنده لکک مایه سیدر (مثنوی) زان کز بوستان جانها زنده است * زین جواهر مجردل آکنده است
زیرا که جانلر بوستانی انک نفس حیات بخشندن دیریدر بود * کراولسان جواهر روحانیه و زواهر عرفانیه دن
دل دریاسی ملو و پر در عاقله لازم اولان اولدر که بوجواهر قدسیه و معارف انسیه بی دل خزینه سنده جان کبی حفظ قیله
واتک ضایع اولمندن حذر ایلیم (مثنوی) بردل عاقل هزاران غم بود * کز باغ دل خلایکم بود عاقلک قلبی اوزره
هزاران غم و الم اولورا کز کوکل باغندن برخلال یعنی بر جزئی ذوق و حالت ناقص اوله * دیگر سوال عایشه از حضرت
مصطفی صلی الله علیه و سلم (مثنوی) گفت صدیق که ای زبده وجود * حکمت باران امر و زین چه بود (عایشه رضی
الله عنها حضرت رسوله ابدی ای وجودک زبده و کزیده سی بوکونکی بارانک سر و حکمتی نه ایدی (می) این زیاراتهای
رحمت بود یا * بهر تهدیدست و عدل * کبریا * بویاغان باران حق تعالینک حکمتی و رحمتی بارانلر ندی ایدی و یا خود
تهدیددن و عدالت کبریادن اوتریمیدر یعنی بوکون کوردیکم باران غیب حق تعالینک فضل و رحمتنه متعلق اولان
مطر میدر و یا خود اول حضرت * کبریا * ک عدلندن و خلقنه تخویف زاندا زدن اوتری نازله اولان باران قهریه
وجلالیه میدردیدی (مثنوی) این از ان لطف بهاریات بود * یا ز پابیزی پراقات بود * بویاران اول بهاریاتک
لطفندمی ایدی بهاریاتدن مراد رحمت و فضل و جمال و احسان و بونلر امثالی اولان اوصاف الهیه در یا خود
پایزه منسوب اولان پراقات قبیلندمی ایدی پابیزی پراقاتدن مراد صفات قهریه و جلالیه در خلاصه کلام
اول باران شکلنده کوردیکم نوازل اسمان لطفیه و جلالیه جابندیمیدر و یا خود اوصاف قهریه و جلالیه جهتندیمیدر
دیو استفسار ایدی (مثنوی) گفت این از بهر تسکین غمت * کز مصیبت برتر ادا دست * رسول علیه السلام
حضرت عایشه رضی الله عنها به ایدی بویارانکه سن کوردل حق تعالینک رحمتی جهتندن اسم رب طرفندن ظهوره
کلان بارانلر تسکین غمتدن اوتریدر که اول غم مصیبتدن آدمک نژاد و نه ایدی اوزره در یعنی آدم او غلینک طبیعتی
اوزره مصیبتدن حاصل اولان غم و المک از اله سندن اوتری نازله اولان امطار لطفیه دندردیدی * مثنوی * کبریا
آتش بماندی آدمی * پس خرابی درفتادی و کی * اکر آدمی اول آتش اوزره قالیدی یعنی آتش فراق و لوعت مصیبت
و احتراق اوزره آدم اوغلی مستمر اولیدی چوق خرابلغه و کله که دوشردی و عقلی باشندن کیدوب شاشردی و برکاره
مشغول اوله میوب معطل قانوردی (مثنوی) این جهان ویران شدی اندر زمان * حرصه بایرون شدی از مردمان
بوجهان در حال اول زمانده ویران اولوردی و انتظام عالمه خلل و نقصان کلوردی مر دملرک تعمیر وجودیچون و بقای
اجساد ایچون اولان حرصه طشره * کیدردی پس عالم خرابه وارردی و نسل آدم منقطع اولوردی و حکمت
حقه مخالف کلوردی * مثنوی * استن این عالم ای جان غفلتست * هوشیاری این جهانرا آفتست * ای طالب اسرار
یا کلکه عندا محققین غفلت ایکی قسمه منقسمدر بر قسمی شول غفلت معتدله و مقبوله در * که نفس الامر ده
بو غفلت نعمت الهیدر رحمت رحمانیه دن و حکمت یزدانیه دن حاصله اولور و بو غفلت معتدله اولدر * که
انسانی حضرت حق دن و امور اخرویه دن و احکام دینییه دن غافل ایلر بلکه آلام و مصیبتدن و موتی اولان کسه لک
فرقت و حرقندن و موجب حیرت و دهشت اولان و حشتندن غافل ایلر تا بو واسطه ایله لوازم وجوده رعایت ایلیموب
ندریمجه قرب حقه و کمال هوشیارلغه و اصل اولورا کز بو غفلت معتدله اولمیدی انسانه حیرت و دهشت غلبه ایدوب
معطل اولیدی و خود مرتبه سن بولیدیکه بو حالت مذمومه در پس حکمت الهیه بو غفلت معتدله بی بنده لکینه عالم
غیبیدن ارسال یوردر تا کم مصیبت زده لک قلبی متسلی اولور و خوفله دهشت و حیرت مرتبه سنده بونلرک جانی روح و راحت

بولور و بر قسبی دخی شول غفلت متجاوزه و مذمومه در که فی الحقیقه بوکونه غفلت تقمت الهی و قهر ربانیه در زیر
 بو غفلت مذمومه حق تعالی نیک قهر و غضبی جانبدن کاوب خلایق قلوبه مستولی اولوب بونلری حضرت حقدن
 و امور اخرویه دن و احکام دینه دن غافل ایلوب بوجهانک نعمیر و تزیینت حریص ایلر و جمع ماله و اکل و شر به
 و عز و جاهه مشغول و منهمک قیلر و عالمک ستونی اولان غفلت متجاوزه در که بویته اشارت یورر لای جان بو عالمک
 ستونی غفلت در که جهانک معمور اولسته و زینت و رونق بولسته سبب و علت بوکونه غفلت در هوشیاریک بوجهانه
 آفت و شرر در زیر انعمیر و تزیینی مانع اولور اما غفلت و حماقت زینت و عمارتی اقتضا قیلور و لهذا قال علیه السلام
 لولا الحقاء لخربت الدنيا * مثنوی * هوشیاری زان جهانست و چوان * غالب اید پست کرد این جهان * زیرا
 هوشیاریک اول جهان معنوی در چونکم اول هوشیاریک غفلت اوزره غالب کاد و آتی مضحک و متلاشی قیلر بوجهان
 پست اولور و حقیر و ناجیز قالور (مثنوی) هوشیاری آفتاب و حرص یخ * هوشیاری آب این عالم و سخی * فی المثل
 هوشیاریک آفتاب و حرص بخدر هوشیاریک آب و بو عالم و بخدر یعنی بو عالمه حریص اولق و بونک ازان و نقوشنه میل
 و محبت قیلق قلبه و سخی و دنس کبیدر هوشیاریک بوکونه اوساخ قیلدن ازان ایدی بی و پاک قیلیدر (م) زان جهان
 اندک ترشح میرسد * تا نغرد در جهان حق و حسد * اول جهان الهی دن از جق ترشح یتشور یعنی هدایت الهی عقله
 بصیرت و هوشیاریک اعطا ایلر ترشح سز مق معناسنه در بوراده عطاء قلیل معناسنه استعاره اولور تا که جهاننده
 حرص و حسد اکر میه یعنی غلبه قیلر اکر جهان الهی دن هوشیاریک اعتدال اوزره کلبیدی بوجهانده حرص
 و غفلت بنی آدمه غلبه قیلور دی و انلری کار حقدن و امور اخرویدن بالکلیه معطل ایدوب کار دنیا به مشغول ایلر دی
 (مثنوی) کر ترشح بیشتر کرد در غیب * فی عنرماند درین عالم نه عیب * اکر عالم غیب دن ترشح بیشتر اولور سه یعنی انتباه
 و هوشیاریک زیاده کلور سه بو عالمه نه هنر قالورونه عیب بلکه بو عالمه متعلق اولان عیوب و هنرک جمیع سی اول
 حینده محو و متلاشی اولور دیکی اشعار اولور * مثنوی * این ندارد حد سوی آغاز و سوی قصه مر دم طرب بازرو
 بوکونه معارف الهیه و اسرار علیه حد و پایان طوع و نحر آغاز جانیه پوری کیر و مر دم طربک قصه سی جانیه کیت خطاب
 تجرید قاعده سی اوزره کنی وجود شر بقدرینه در حسام الدین افندی حضرت تلیسه اولسه دخی جائز در که بحر مثنوی در
 بقیه قصه پیر چندی و بیان مخلص آن (مثنوی) مطربی کرزی جهان شد بر طرب * رسته ز اوازش خیالات عجب *
 بر مطرب ایدیکه جهان اندن بر طرب اولدی آنک اوازندن عجب خیالات تمش و قلوب معتمینه طرفه حالات ظهور
 ایتمدی (م) از نوایش مرغ جان پران شدی (وز صدایش هوش دل حیران شدی اول مطربک نوا سندن جان مرغی
 پران اولور ایدی و اول مطربک صدا سندن کوکل هوشی حیران اولور دی * مثنوی * چون برآمد روز کار و پیر شد *
 باز جانش از عجز پشه کیر شد * چونکه روز کار کلدی یعنی چونکه جوق زمان یکدی و مطرب پیر اولدی آنک جانی
 طوغانی عجز و قنندن پشه کیر اولدی یعنی شیء حقیر صید اید بی و دنی و ناجیز شسته راضی اولی * مثنوی *
 پشت او خم کشته هم چون پشت خم * آبروان بر چشم همچون یاردم * کوبک ارقه سی کی اول مطربک
 ارقه سی خم اولدی و بو کلدی اول مطربک ابروری کوزی اوزره پالدم کی اولدی اشغی صرقدی و کوزنی اورتدی
 * مثنوی * کشته آواز لطیف جان فزاش * زشت و نزدکس نیر زیدی بلاش * آنک جان زیاده اید بی لطیف آوازی زشت
 اولدی و کسه نک قنده آنک آوازی بر شینه دکر دی * مثنوی * آن نوای رشک زهره آمده * همچو آواز خیری شده *
 اول زهره نک رشکی کلش نوا و نغمه بر قوجه اشکک آوازی کی اولش * مثنوی * خود کد امین خوشکه ان ناخوش
 نشد * یا کد امین سقف کان مفرش نشد خود قنغی خوشد که اول ناخوش اولدی و کل نغمه لامحاله زائل) فحوا سنجه
 جهانک جله نغمی و دنیا نک هر خوشلغی عاقبه الامر محو و زایل اولق مقرر در باقنغی سقف در که اول مفرش اولدی البته
 دنیوی اولان هر سقف عالی عاقبه الامر پست و سافل اولق محقق در * مثنوی * غیر آواز عزیران در صدور * که بود
 از عکس دمشان نفخ صور * بوجه دن آواز عزیرانی استنسا ایدوب یورر لر صدور زده اولان آواز عزیران دن غیری سی
 که انلرک دمنک عکسندن اولور نفخ صور یعنی صور اسرفیلک حیات بخش اجساد فانیه اولان نفخ سی اول عزیرلر که
 انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام در انلرک نفس نفیسند عکسی اولدی دمنک اولور نفخ صور بونلرک دمنک عکسی
 اولسی بوجه اوزره ممکن اولور که بونلرک نفس و کلامی و حی الهی و الهام ربانی ایلر اولور پس بو تقدیر اوزره بونلرک
 انقاس نفیسی مرده دللری و پر مرده اولان روحلری احیا ایلر پس جسد دن قلب و روح شریف اولدی فی محقق در
 شریفی احیا ایلین دخی شریف اولق مصدق در بو تقریرله نفخ صور بونلرک دمنک عکسی اولق فهمه اقرب و عقله اوفقد در
 (مثنوی) اندرونی کاندرونه است از پست * نیستی کین پسته امان هست از پست * بو عزیرلرک درونیکه جمیع

درون انزلدن مستدر و بونلک نیست کی بر نیست در که بوزم وار انزلدن و ار در یعنی عزیزان وجود اولان اولیای
 عظامک وجود موهومی مجازی جهندن قانی اولوب باطن عالمه حقه باقیلدر بر که بوعالم ظاهرده وجود مجازی
 ایلدهست و موجود لر بزم بوجود لر بزم انزلک موجود اولدیغی عالم عدمدندر که بوعالمه نسبتله نیستدروالافی الحقیقه
 هستدر (منوی) کهریای فکر و هر آواز او لذت الهام و وحی و راز او * اول عزیزان وجودک * کهری هر آوازک
 کهری بایدر هر آواز اولفظنه مضاف دکلدر اول وئی رازک و وحیک و الهامک لذت بیدریغی هر آوازی و افکاری مرتبه
 حقیقه و مقام مقبولیتیه جاذب اولان اولدر و الهام و وحیک و راز و سرک حلاوت و روحی اولدر که اول مظهر ذات
 وصفات الهیه در بوز کراولسان حالات و صفات اندن ظهوره کاوروانک ذندن رونق و فرولور پس بنه مطربک
 قصه سنه رجوع ایدوب سورلر (منوی) چونکه مطرب پیرتر کشت و ضعیف * شد زنی * کسبی رهین یک رغیف *
 چونکم مطرب زیاده پیر و ضعیف اولدی کسب سزلکنندن بر رغیفه مرهون اولدی (منوی) گفت عمر و مهلم
 دادی بسی * لطفها کردی خدایا باخسی * پس جناب حقه متوجه اولوب بگونه عرض حاجات قبول دیدی
 خدایا بکا جوقلق عمر و مهلت ویردک ای خدایر خسه لطف ایلدک (منوی) معصیت و رزیده ام هفتاد سال *
 یازنک رفتی زمن روزی نوال * یتیم بیل معصیته سعی قیلشم بر کون عطا کی بدن کیر و طوتمدک * منوی * نیست
 کسب امر و زمه مان توام * چنک بهر تو زم کان توام * کسبم یوقدر بکون سنک مهمما نکم چنکی سندن اوتری چالم
 زیرا که سنک عبد و عمو ککم * منوی * چنک را برداشت شد الله جوی * سوی کورستان یثرب اه کوی * چنکی
 یوقدر قالدردی و الله استیجی اولدی مدینه منوره نک مقابری دیننده آه دینی اولدیغی حالده بودخی و جهدر که دینه
 چنکی قالدردی و الله دلینی اولدیغی حالده مدینه منوره نک کورستانی جانبیه آه دینی * کندی * کندی * شد رفت معناسنه
 اولور * منوی * گفت خواهم از حق ابریشم بها * کوبه نیکی بوی پذیرد قلبها * کندی کندی به دیدی حقن ابریشم بها
 استرم زیرا اول خدا کمال لطفندن نیکی و احسانه قلبلری قبول ایلر * منوی * چنک زدن بسیار و کریان سر نهاده *
 چنک بالین کرد و بر کوری فتاد * کورستانده جوق چنک چالیدی و اغلیه رق باش قودی چنکی یصدق ایلدی و بر مقبره
 او زره دوشدی (منوی) خواب بردش مرغ جان از حبس رست * چنک و چنکی راردا کرد و بچست * آتی خواب
 قایدی مرغ جانی حبسندن قورتلیدی چنک و چنکی کی و مرغ جانی ترل ایلدی و تن حبسندن صحرادی (م) کشت
 از اذتن و ریج جهان * در جهان ساده و صحرای جان * خواب سبیله تندن و جهان رنجندن آزاد اولدی بر جهان
 ساده و صافیده و صحرای جانه یعنی آنک مرغ جانی بی کدورت و بی کثافت اولان جهان و صحرای جانه واصل اولمغه ریج
 جهانندن و آلام تندن آزاد اولدی و نجات بولدی دیمک اولور (م) جان از انجا سرایان ماجرا) کاندرا اینجا کریمانندی
 مرا) اول مطربک نه جانی اول صحرای جانه ماجرای ابرایی ایدی بولید یوکه بومر تبه ده تولیدی بنی قویه لردی کربونده
 غنی معناسنی متضمن اولقده جائز در نه کم لسان عریده لوتنی معناسنی متضمن اولور و سرف شرط اولوب مابعدنده
 اولان ایساته جواب ایلدی دخی جائز در (م) خوش بدی جانم درین باغ و چهار) مست این صحرای غیب لاله زار * بویاغ
 و بهار معنویده بنم جانم خوش اولوردی بوحیرانک و غیبه منسوب اولان لاله زارک مستی اولدیغی حالده * منوی *
 بی پرویی با صفر میگردی * بی لب و دندان شکر میخوردی * اول جهان صافیده قناتسز و ایا قسز سفر ایلردم لب
 و دندان سز شکر ردم یعنی لذت روحانیه و اذواق دینه بولوردیم دیمک اولور * منوی * ذکرو فکری فارغ از ریج و دماغ
 * کرده می با سا کان جرخ لاغ * بویته ایکی وجه جائز اولور اول اولدر که دماغدن و رنجندن فارغ سا کان عرشه فکر
 زدن که منسوب لاغ ایلیدیم بوقدر بر او زره فکریده یا نسبت ایچون اولور بعض نسخه ده رنجله دماغ ماییننده و او بوقدر
 بعض نسخه ده واقع اولشدر که کاکوره شرح اولندی و وجه ثانی اولدر که فکریده یا وحدت ایچون اوله
 و مصرع اولک معناسنی ثانی به مصرع و مخلوط اولیه و بویت تنازع فعلین قیلندن اولور که مصرع اولده ذکرو فکری
 و مصرع ثانیه لاغ کرده می لفظنده تنازع قیلش اولور لر پس قرینه کلام بونی اقتضا ایلدر که یا مصرع اول و یا مصرع
 ثانی به بر کرده می لفظی تقدیرا و انوب بویله دینه ذکرو فکری فارغ از ریج دماغ) کرده می با سا کان جرخ لاغ) یعنی ملائکه
 ایل لاغ و لطیفه ایلیدیم دیمک اولور که رؤیا عالم مثال دندر و عالم مثال بین الارواح و الاجساد شول عالم خیالدر که
 ناعلم روحی اکا واصل اولور و استعدادنه مناسب آنک صور خیالیه سنی مشاهده قبول کاه اولور که بومر تبه دن رقی
 ایلوب عالم ملکوتنه داخل اولور و آنک اصحاب و اربابیه معامله و مکالمه قبول کرده می با سا کان جرخ لاغ دیوانک سیر
 جاتندن حکایه سورملری مرتبه ملکوتک سیرنه آنک جانی واصل اولدیغنی اشعار ایلر (منوی) چشم بسته عالمی
 میدیدی * و در دوری جان بی کنی می چیدی * کوزی بغلش و چشم ظاهری اور تاش ایکن بر عالم کوریدم دست سز

و بر کف سر و در در میان دریدم ته کم نایمک روحی و چشم ظاهری مسدود و مستور ایکن عالم مثالی کور و ب انک عجایب
و غرایبی مشاهده ایلروی دست ظاهر اول عالمه و در در میان و سنبیل و ضمیران دوشرر (مثنوی) مرغ آبی غرق دریای
عسل * عین ابوی شربی مغتسل * بوات سوره صادده در اولی بودر (ارکض بر جلت) بوامری با جبرائیل ایده و یا خود
جناب عزت ارکض دیوالهام ایده ای انشرب بر جلت الارض ای ابوب اورا یقلر که بیر (هذا مغتسل) آبقلرین امر حقله
زمینه اوروب بر عین بی نظیر جاری اولیجی قبل حقدن اکا اشارت اولدی که (هذا) شوصو (مغتسل) محل اغتسالدر (بارد
و شراب اوله مغتسل که بارد در و شرابدر بر روآیده ایکی بیکار اشکار و بیدار اولوب بری بارد و بری حارایدی ماء باردن
ایچوب و ماء حاری اغتسال ایلدی و جمیع امراض و اسقامدن صحت بولدی حضرت خداوند کار پیر چنکینک
روحنی ابوبه تشبیه ایدوب سیورر که پیر چنکی اول حالد بر مرغابی ایدیکه غرق دریای عسل اوله دریای عسل بوراده
کمال لذتدن نگایه در و اول حال کانه ابوبه منسوب اولان عین ایدیکه شراب مغتسل ایدی همان پس پیر چنکینک
غرق اولدیغی ذوقی عین ابوبه تشبیه سیورر لر زبر اول ذوق الهی دخی امراض باطنه و کامنه دن سالکی پالک و طاهر
قیلور (مثنوی) که در و ابوب ازیا تا بفرق * پالک شد ازرنجه چون نور شرق * که اول عین سبیله ابوب علیه السلام
آیه دن باشه دل نور شرق کبی یعنی آفتاب کبی رنجلردن پالک اولدی بعض نسخه ده نور شرق برینه نور حق واقع اولمشدر
اول چشمه سبیله نور حق کبی امراضدن پالک و طاهر اولدی دیمک اولور (مثنوی) در حرم اکر بودی چو جرخ *
در نکنجیدی دروزان نیم برخ) مثنوی شریف جمده یعنی وسعت و مقدارده اکر جرخ کبی اولیدی و طبقات
سماوات قدر و اسع کلیدی بوسردن اول مثنوی به یارم پاره صغیمیدی یعنی اول عالمک اسرار و انواری و عجایب و غرایبی
بر مرتبه بی حد در که اگر اشجار اقلام و بحار مداد و طبقات سماویه و اوراق اولسه و جمیع خلایق بوا سرار و انوارک
شرحنی الی یوم انقیام کاتب قیلسه انک بعضی سنک نصی یا زلییدی و عشر عاشری تحریر قیلتمیدی * مثنوی *
کان زمین و آسمان پس فراخ * کرد از تنکی دلم را شاخ شاخ * که اول زیاده و اسع اولان زمین و آسمان تنک کندن
کو کلمی پاره پاره ایلدی زیر ابوعالم صورت عالم معنایه نسبت غایتله احقر و اصغر برشید و قلب اولیا به کوره دانه خردل
قدر در بواجلندن تنک اسکندن قلبی شاخ شاخ ایلدی سیوردی * مثنوی * وین جهانی کاندین خوابم نمود *
در کشایش پروبالم را کشود * بوبرجهانکه بو خواب ایچردنکا کورندی کشایشدن بنم پروبالمی اچدی یعنی پروبالم
عقل و روحم که قیود جسمانیه ایلسته اولمشدی بو عالم معنوی آچقلغندن بنم مقید اولان پروبالمی اچدی حتی روح
روانم بو عالم علویدن جولان ایدوب اوچدی یعنی مطرب کندیسنه بولیدی (مثنوی) آن جهان و راهش اربید ایدی
* کم کسی یکلمظه اینجادی * بوجهانک بولی اکر ظاهر اولیدی از کسه بر لحظه اول دنیاده اولیدی یعنی مطرب
اول عالمه دنیایی کندیدن بعید کوروب اکر دنیا جانندن بو عالمه بریول اولیدی اول دنیاده کسه بر لحظه قرا قیلزدی
دیددی و حضرت مولا نادر الله سره العزیز انک لساندن اول عالم روحانینک عظم شانی و بو عالم اوزره فضل و رحمانی
بیان سیورر * مثنوی * امر می آمد که فی طامع مشو * چون زیات خار بیرون شد برو) و اول پیر مطربک روحنه بو کونه
امر الهی کلدیکه بوق طامع اولمه ولی موت اضطراری بوراده قرا ایلکه امید قیله چونکم پانکدن خار بیرون اولدی
یوری یعنی چونکم پای جانکدن احکام بدینه و شواغل جسمانیه خاری طشره کلدی یوری عالم دنیا جاننه که قدم جان
خار کبی اولان اشغال جسمانیه و مقتضیات نفسانیه دن خلاص اولدقدن صکره بو عالمه کلدکه مانع و دافع اولمز و پای
روحندن خار جسمانی اخراج ایلین کسه بو عالمه کلدکه عسرت و مشقت چکمزدیدی * مثنوی * مولی مولی میزدانجا
جان او * در فضای رحمت احسان او * پیر چنکینک جانی اول عالم روحانیده بر مولی مولی آوردی یعنی توقف و انتظار
ایلدی اول اللهک رحمت و احسانک صحر استند مولیدن توقف و انتظار ایلدی معناسنه اولور اما بوقه روشنه
افندی مرمومک کندی خطیله بویتنک کارنه تحریرین کوردم بویه دیمش که کجی لسانده مولی مولی دیمک سلم سلم
و یا خرد خلص خلص دیمکدر پس بوراده دریای انواره مستغرق اولان چنکینک جانی الهی سلم سلم یعنی سن بنی سلم قیل
سلم قیل و ورطه دنیادن کشتی وجودی خلاص قیل دیوندا آوردی دیمک اولور بودخی و جهدن خالی دکلدر (در خواب
کفتن هاتق امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه را که چندین زرا بیت المال بر کیر و بدان مرده که در کورستان حفته است
* مثنوی * آن زمان حق بر عمر خوابی کاشت * تا که خویش از خواب نتوانست داشت * اول زمان حق تعالی
حضرت قمری حضرت عمر اوزره بر خواب حواله ایلدی تا که کندی بنی خوابدن طومغه قادر اولادی یعنی خوابی
کندی بن دفعه قادر اولوب بی اختیار او بودی * مثنوی * در عجب افتاد کین معهود نیست * این زغیب
افتادی مقصود نیست * حضرت عمر عجبه دوشدیکه بو خواب معهود کلد و بو زمان او بومق بکامعتاد کلد

امدی بو خواب عالم غیبدن واقع اولدی بی مقصود کادر پس حکمت واردر دیوب (می) سر نهاد و خواب بردش خواب دید * کآمدش از حق ندا جانش شفید) باتش قودی وانی خواب ایلندی و دوش کوردی که حضرت عمره حقندن ندا کلدی انک جانی اول ندایی اشستی * مثنوی * آن ندایی کاصل هر باتک و نداست * خود ندا آنست این باقی صداست * اول بر ندا که هر باتک و نغمه تک اصلید در فی الحقیقه ندا خود اولدر و بوباقی ندا الرصد ادر ندادن مراد کلام الهی در وحی سبحانه و تعالی متکلمه در بوانسانک وجود نداده اولان کلام انک کلام منک بر تو و اثریدر (مثنوی) ترک و کرد و باری کو و عرب * فهم کرده ان ندایی کوش و لب * ترک و کرد و عجم و عرب کوش و لب سز اول ندایی فهم ایلشدر یعنی هر طائفه تک جانی حواس ظاهره سز ندای حتی فهم ایلشدر اکر فهم ایلسیدی ریستی بیلزیدی جانده اولان معرفت حق اول ندای الهینک اثریدر (مثنوی) خود چه جای ترک و تاجیکست و زنک * فهم کردست ان ندای چوب و سنک * خود ترک و تاجیکک و زنکینک نه بریدر یعنی عرب و عجم و روم همان بوندایی فهم ایلندی اول ندایی چوب و سنک دخی فهم ایلشدر زیر چوب و سنک دخی ریلر بی یلور لر و چن انلره دخی امر الهی اولسه امر الهی بی قبول ایدوب منقاد اولور لر و انلر قبول امر الهی ایللری فهم قیللرینه دلالت قیلور (مثنوی) هر دمی از وی همی آید الست * جوهر اعراضی کردند هست * کرمی آید بی زبشان ولی (آمدنشان از عدم باشد بی * و اذا خذ ربک من بنی آدم من ظهورهم ذریتهم واشهدهم علی انفسهم الست بریکم قالوا بلی * آیت کریمه سنک مصداقجه اکر چه بنی آدمه حق تعالی عالم ارواحده الست بریکم دیوب بوجه سی ریلرینک کلامی فهم قیلوب انک ربو بیتنه والو بیتنه اقرار ایلر اما عند المحققین و پیش اصحاب یقین بوالست خطابی همان عالم ارواحده بر کرده دیوب دخی منقطع اولمشدر بلکه هر انده هر شانه حضرت حق لسان معنوی ایل الست بریکم دیوب انلر دخی آلان بلی دیوب اقرار ایلکده در لر پس اصحاب شهود قندده بون کون بود نیاده و دخی یارن آخر تده دیدیکی الست خطابنک دون عالم ارواحده دیدیکی الست به مغایر و متفاوت دکادر تده کم ابن فارض حضرت تلیزینک بویتری بومعنا به شهادت ایلر (شعر) و لیس الست بالامس غیر الامن غدا * و جانی غدا صبحی و یومی لیلی * و سربلی لله مرآه کشفها * و اثبات معنی الجمع نفی المعنی * پس حضرت خداوند کارلر هر دمی از وی همی آید الست * بیورملری خطاب الستک علی الدوام اولسنی افاده ایلر یعنی هر بر ردمه اول خذادن دائمیا اشیا اوزر لسان معنوی ایل الست بریکم نداسی کلور اول ندادن جوهر و اعراض و ار اولور لر و کابلی دیر لر جوهر مقوم و مخصصه محتاج اولیوب قائم بالذات اولان شیئه دیر لر عرض قائم بالذات اولیوب بر مقومه محتاج اولان شیئه دیر لر مثلا الوان کبی جوهر و عرضک تفصیلی ایکنجی جلده قسم غلام در صدق و فای یار خود یاتده مذکور اولمشدر فلیطلب فیها کچه بواشیادن ظاهر بحسب اللفظ بلی دیمک کلز ولیکن انلر عدمدن کلمی بلی اولور و هر بری لسان حاله ریلرینک ربو بیتنه اقرار قیلور کاقیل * بیت * ففی کل شیء آیه * تدل علی انه واحد (می) زان چه کفتم من زفهم سنک و چوب * در یانش قصه هس دارخوب * اول نسنه دن که بن سنک و چوبک ادر اکنندن دیدم و سنک و چوب دخی ندای حتی استماع ایلر دیو تحقیق ایلدم انک یاتده بر قصه به خوب عقل طون و یا خود بر خوب قصه به هوش طون بعض نسخه ده بویت دخی واقع اولمشدر که بودر (مثنوی) زانکه کفتم زانکه بی چوب و سنک * در یانش قصه بشنوبی درنک * چوب و سنکک ا کاهلغندن اول نسنه بی که دیدم انک یاتده بی توقف قصه ایشت ناسکا چوب و سنکک فهم ایلسی و تسبیح حتی سو بیلسی روشن اوله و بوقصه دن تسبیح جادانه و معرفت نباتاته ایمان و اعتقاد ایلک ظهوره کاه اول قصه بودر * نالیدن ستون حنانه چون از برای پیغمبر صلی الله علیه و سلم منبر ساختند که جماعت انبوه شده و گفتند ماروی مبارک ترا به نکام و عظمی ینیم و شنیدن رسول و اصحاب ان ناله را و سوال و جواب دادن مصطفی علیه السلام با ستون صریح) ستون حنانه تک ناله قیله سنک یاتده در چونکم پیغمبر علیه السلام دن اوتری منبر دوز دیر زیر اجاعت چوق اولدی و دیدیلر بر سنک روی مبارکی و عظم و قندده کوره مرز و حضرت رسول علیه السلام و اصحاب خول اول درختک ناله سنی اشنلرینک یاتده در مصطفی علیه السلام اول ستونه صراحتة سوال و جوابنک یاتده در بویان بو حدیث شریفک معنای لطیفیدر که نظمه کتوروب بیور لر و بخاری و نسائی و ابوداود اتفاق اوزره بو حدیثی حضرت جابر دن روایت یور لر قال جابر کان النبی علیه الصلوة والسلام اذا خطب استندالی جذع نخلة من سواری المسجد فلما صنع له المنبر فاستوی علیه فصاحت النخلة الی کان یخطب عندها حتی کادت ان تنشق فقلز علیه الصلوة والسلام حتی اخذها فضعها الیه فجعلت تأن انین الصبی الذی یسکت حتی استقرت قال النبی علیه الصلوة والسلام بکت علی ما کانت تسمع من الذکر ترجمه سی بودر که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم

خطابت ایلدی کی وقتده برتر ما آغا جنگ دالنه طیانور دیکه اول مسجد لک دیر کلرندن بری ایدی وقتا کم اول نبی ایچون
منبر دوزدیلر سه و اول نبی علیه السلام اناک اوزر نه قصد ایلدیه و اوتر دیه اول نخله کاتک قنده مقدمه خطابت
ایلردی بر مر نه صیحه و حنین ایلدی که حتی منشق اولغه قریب اولدی پس حضرت نبی مکرم صلی الله علیه وسلم
منبردن ایندی و اول دیر کی اخذ ایلدی و معانقه قیلوب **کنند** یلر دشم ایلدی پس اول نخله صبی این ایلدی کی
این ایلکه بشلدی اوله صبی که تسکیت اولنور یعنی ساکت قیلنور حتی قرار ایلدی و اینی د کدی پس حضرت نبی
علیه السلام یوردیلر اول نخله اغلدی اللهک ذکرندن سامع اولدی بی ذکر بعد و مفارقتی اوزره پس بوستونک حنین
و بکاسندن علماء ظاهر و اهل اعتزال و فلاسفه مشر شده اولنر تا اوله میل ایتمشدر و بو حنین و این حضرت رسول
امین علیه السلام و اصحاب کز نه سماع باطنیه و ملکوتیه ایله مسجوع اولدی دیوب بیانه کتمشدر در صحیح اولان
بودر که حضرت رسول علیه السلام و اصحاب گرام اول حنین و بکایی استماع ظاهر ایله گوش ایتمشدر در بعض علماء
ظاهر دیر لر که نعم حضرت پیغمبر علیه السلام و اصحاب اول صدایی استماع ظاهر ایله استماع ایلدیلر کن اول
صوتدن اول ستونک خبری یوقدربلکه اول صدایی انده اول وقتده جناب حق خلق ایلدی مجزة للنبی علیه السلام
یولده دیر جادات و نباتاتک اللهدن و رسولندن **کاه** اولر نه و جناب حق حقیقه تسبیح قیلر نه انکار
ایدنر و معتزله و فلاسفه مذهبه **ککید** نلر در زیر ایلر دیر لر که حقیقه تسبیح و معرفت و این و خشیت عقل
و حیات لازم در عقل و حیات اعتدال مزاج و بنیه مخصوص و اجید راویه اولیجق تسبیح و ناله جاد مؤل مجاز در دیر لر
حال بوکه بو خصوصده آیات و اخبار دن نصوص کثیره وارد اولمشدر اما مشایخ صوفیه و ارباب مشاهده تأویل ایتمشدر
حقیقتنه مقرر اولمشدر و اهل کلام و علماء ظاهر با خصوصکه معتزله و فلاسفه مجاز در دیوب تأویل قیلشدر در مثلاً
بو آیت کریمه ده من خشیتة لفظی مجاز در دیر مشدر قال الله تعالی (ثم قست قلوبکم من بعد ذلك فهي كالحجارة
او أشد قسوة وان من الحجارة ما يتغير منه الانهار وان منها لما يشفق فيخرج منه الماء وان منها لما يهبط من خشية الله
اکثر علماء تفسیر لنده تقلید المعتبرة و الخشية مجازة عن الاتقياد دیر مشدر الا ابو الیث و امام بغوی بولر مجاز دکل
حقیقتدر دیر مشدر دخی (وان من شئ الا یسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبیحهم) آیتی تسبیح جمیع اشیا به حقیقه دلالت
ایلر کن تسبیح بر نبی لسان حاله دیر مشدر در حال مشر کار دن و نبی صانع ایدنلر دن ما عدا سی لسان حاله اولان تسبیحه
واقف و عالمدر در پس انلر لا تفقهون قولی برنده اولمز و محقق و اهل کشف اولنلر دخی موافق کلز و جلده دن شیخ اکبر
فتوحاتده یوردر لر که فان المسمى بالنبات والجماد عند ناله ارواح با طنت عن ادراك غير اهل الكشف فلا یحس بها
مثل ما یحس به امن الحيوان والکل عند اهل الكشف حی ناطق و سخن زد ناع الا بمان بالاخبار الکشف فقد سمعنا
الاجار تندر که الله بلسان ناطق تسبیحه اذ اتت منها و ناطقها طیبه الخاطبة العارفين بجلال الله پس حضرت خداوند کار
که اهل کشف و مشاهده نک بکار ندر جادات و نباتاتک حیاتی و نطقه اولان تسبیحات و تهلیلاتی اثبات ایلدیوب
یوردر لر **مثنوی** * استن حنانه از شجر رسول * ناله میزد همچو ارباب عقول * حنانه ستونی حضرت رسولک فراقندن
ارباب عقول کی ناله اوردی (مثنوی) در میان مجلس و عظامچنان * کزوی که کشت هم پیرو جوان (مجلس و عظمک
اورنه سنده انجیلین که اول مجلسده حاضر اولان پیرو جوان اول ناله دن اکاه و خبردار اولدیلر (م) در تحیر مانده اصحاب
رسول * کز چه می نال دستون با عرض و طول * رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت تلمیذک اصحابی اناک ناله
ایلمشندن تحیرده قالدیلر که ستون عرض و طول ایلنندن ایکلر یعنی طول و عرضله هر جابدن ناله ایلدی کی اشد کده
متحیر اولدیلر (مثنوی) گفت پیغمبر چه خواهی ای ستون * گفت جام از فراق کشت خون (پیغمبر علیه السلام
اول ستونه ابتدای ای ستون نه استر من اول ستون حضرت رسول علیه السلامه ابتدای سنک فراق کدن جام خون
اولدی ناله مه سبب بودر (مثنوی) مسندت من بودم از من تا ختی * بر سر منبر تو مسند ساختی (عظ وقتنده سنک
مسند و تکیه کاهک بن ایدم بندن چابدل یعنی بی ترک ایلدیوب منبر جابنه عروج ایتدک منبرک باشی اوزره سن مسند
دوزدک (م) گفت خواهی که ترا نخلی کنند * مشرقی غربی ز تو میوه چشند * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
اکا ابتدای چونکم سنک فریاد لبونندن اوتریدر بونک مقابله سنده استر میسن که سنی بر نخل ایدلر مشرق و مغربک اهلی
سندن میوه دیر لر (م) یاداران عالم حقت سروی کنند * تا ترو تازہ بمائی تا بد یا خود اول عالم حقیقتده حق تعالی سنی
بر سر و اید که تا بدی ترو تازہ قاله سن (م) گفت آن خواهم که دایم شدد بقاش (بشنوای غافل کم از چو بی مباشر ستون
حنانه ابتدای آتی استر که آتک بقاسی دایم اولدی ای غافل بوقصه بی اشت و بر چو بدن کم اوله کور که بر ستون پاره می
ذوی العقول دن دکل ایکن ترک فانی اختیار باقی قیله و طالب دولت ابدیه و حیات سرمدیه اوله سن ذوی العقول دن ایکن

و تحصیل بقا و دوامه مستعد و قابل ایکن نیچون طالب حقیقت اولمیه سن و تحصیل سعادت سرمدیه قلیمیه سن
 می (ان ستون را دفن کردند زمین) تا چو مردم حشر کردند یوم دین حضرت نبی اول ستونی بر ایینه دفن ابلدی
 تا یوم دینده اول ستون مردم کبی حشر اوله (می) تا بدانی هر که را بر دین خواند * از همه کار جهان بیکار ماند (تا بوی
 یله سن هر کیکه حضرت برزدان او قودی و کندی چنانچه دعوت قیلدی اول کسه جهانتک دو کلی کارندن بی کار
 قادی و عمل و فعل دنیویدن فارغ اولوب طاعت حق مشغول اولدی (مثنوی) هر که را باشد برزدان کار و بار * یافت
 بارانجا و بیرون شد ز کار * هر کیکه که خدا دن کار و بار اولدی درگاه حق بول و اجازت بولدی و کار جهان دن طشره اولدی
 (مثنوی) آنکه اور نبود از اسرار داد * کی کند تصدیق اونا له جاد * اول کسه به که اسرار الهی دن عطا اولمیه اول کسه
 جادک * ناله سنی چن تصدیق ایلم (مثنوی) کوید آری فی زدل بهر رفاق * تا نکو بندش که هست اهل نفاق * جادانک
 تسبیحه اعتقاد ایلینله موافق درن اوتری ظاهر ایلی دیر کوکلدن دکل تا کادییه لر که اهل نفاق در یعنی طعن و قدح
 خوفندن اوتری در تصدیق تسبیح جادات قیلنله بحسب الظاهر موافقت ایلوب بلی اوله در دیر ولیکن بحسب الباطن
 تصدیق و اقرار ایلمز (مثنوی) کریندی واقفان امر کن * در جهان رد گشته بودی این سخن * یعنی اگر بوجادات
 و نباتات اللهم کن امر نه واقف و عالم اولمیه لر دی جهانده مر در داویش اولوردی بوسوز یعنی بوجاداتک و نباتاتک
 سوزی و کلامی حال بو که بونلرک سوز سولسی و تسبیح و تکلم ایلسی شرعا نابت در مر در دود کادر نته کم اول بعثته
 حضرت رسول علیه السلامه وحی کاوب منزل شریف لر بنه منصرف اولدوده اجار و اشجار کا سلام و بر مسی
 و حصانک کف مبارک لر نده شهادت قیلمی مشهور و متواتر اولشدر و یا خود معنی اگر بواشیا امر کن واقف لر دکلر
 اولیدی جهانده بو کن سوزی رد اولش اولوردی (انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون) قولی تحصیل
 حاصل و بهر ده اولوردی زیرا بر یسنتک امر فی فهم ایتم شیشه امر ایتم عبت و مر دود اولودی اگر امر تسخیر ایچون
 در دیوتا ذیل اولدور سه بونکته فوت اولور (مثنوی) صدهزاران اهل تقلید و نشان * افکنده شان نیم و همی
 در کان * اهل تقلید و اهل نشان دن یعنی علایم و آثار اهلندن و تقلید اهلندن نیچو بوزیک کسه لر یارم و هم انلری
 شک و گمانه براغوب یعنی ادنی و هم انلره غلبه قیلدوده تحقیق و یقین مر تبه سندن دور اولوب جادات و نباتاتک
 حقیقه تسبیح قیلسنده و جمیع اشیا تک ریلرندن آکاه و خبر دار ایلسنده شک و شبهه به دوشوب بو خصوصه
 وارده اولان نصوصی عقلار نه موافق و فهم لر نه مطابق تاویل و توجیه ایدر لر (مثنوی) که بظن تقلید
 و استدلال نشان * قایمست و جله پر و بالشان * زیرا انلر استدلالی ظنله قایمدر و جله پر و باللری دخی یعنی جله پر و بال
 و عقل و فکر لر و تقلید و استدلاللری ظنله قایمدر ظن ایسه حقیقتدن بر شیئی مغنی و مفید اولمز (کما قال
 الله تعالی) وما ینبع اکثرهم الا ظن ان الظن لا یغنی من الحق شیئا) و قال فی سورة النجم (ان یتبعون الا الظن
 وان الظن لا یغنی من الحق شیئا) (مثنوی) شبهه آنکیز دان شیطان دون * در قند این جله کوران سر نکون * اول دون
 شیطان انلرک در روتده بر شبهه قو پر بر مثلاً بوجادات و نباتات حی و عاقل دکلر نیچه ناطق اولور و نو جهله تسبیح قیلور
 دیوانلرک قلبنه و سوسه و برر آنک سبینه بوجه کور لر باشی اشغه دوشور لر پس تاویل و توجیه سمته کیدوب حقیقتدن
 محروم اولور لر اما اصحاب یقین تشکیک و شک کدن چاه و همه دوشمز و شبهه و شکو که گرفتار اولوب کلام خدای و کلام
 نبی * تجتبیای تاویل و توجیه قیلمز (مثنوی) پای استدلالیان چوپین بود * پای چوپین سخت بی تمکین بود * استدلالی
 اولان کسه لرک ایانی چوپین اولور چوپین اولان ایاق زیاده بی تمکین اولور یعنی اهل استدلال طریق حقه عقل
 و فکر لر نیک قدمی اما جدن ایاق کبیدر و معلومدر که اعاج ایاقله یوریک زیاده بی ثبات و بی قرار در وضعندن خالی دکلر
 کذلک اصحاب استدلال لا روشلر و باطن اشیا بی استدلال ایدشلی وضعندن خالی دکلر * مثنوی * غیر آن قطب
 زمان دیده ور * کز ثباتش کوه کرد حیره سر * اول دیده ور اولان قطب زماندن غیریکه اول قطب زمانک ثباتندن
 طاغ خیره سر و سر اسجد از لور یعنی اهل استدلالک جله سنک پای عقل و ادراکی بی تمکین و بی ثبات اولور الاشول
 بصیرت و شاعده صاحب اولان قطب زمان و مدار عرفان و یقین بونلرکی اولمز که آنک ثبات و قرارندن جبال راخنه
 حیران اولور و آنک تمکین و رسوخن * کوروب بریده و اله فالور جمیع موسوس و مشکک بریره جمع اواسه لر واکا
 شک و شبهه ایی اتفاقیه لر اول مر کز علوم و عرفانی مقامندن اصلا فخریکه قادر اوله میه لر دی * مثنوی * پای ناینا
 عصا باشد عصا * تا نیفتد سر نکون ابر حصی * کور دل اولنک آیانگی عصا از لور عصا تا سنک بریره از وره او کور
 دوشیمه عصادن مر ادا استدلال و کور دن مر ادا کور دل و حصادن مر ادا ضلال و خطا در تقدیر معنی کور دل اولنلرک
 راه حقه قدمی استدلال اولور واکا اعتماد و اتکا قیلور تا کم ضلالت و خطا طاشلر نیک اوزرینه باشی آشی دوشیمه

(مثنوی) آن سواری کوسبه را شد ظفر * اهل دین را کیت سلطان بصر * اول بر سوار که اوسپاهه ظفر اولدی
یعنی اهل دینه کیم در سلطان بصر در اهل دین راسبه رادن بدل اولمق و یا خود سبه رای مفسر اولمق معنایه اقرب
وانسیدر کیت سوال سلطان بصر خبر اولور و تقدیر معنی بویه دیمک اولور که اول سوار بکه عسکره یعنی اهل دینه
ظفر و ظهیر اولدی اول کیم در بصر سلطان بصر معنی انسان العین منزله سنده اولان و مردمک دیده مر تبه سن
بولان انسان کاملک سلطان بصر مراد حضرت نبی علیه السلام و اکاوارث کامل اولان هر ولیدر که وراثت لری حسیله
سلطان بصر منزله سنده اولور سلطان بصر دیمک سلطان انسان دیمک معناسنده در انکچونکه بصره انسان
دیر لرو انسانه انسان دید کبری اشیا به حقه بصر منزله سنده اولدی بگندن او تریدر کما نقله من کلام الشیخ الا کبر
فی هذا الشرح مرارا (می) با عصا کوران اگر دیده اند * در پناه خلق روشن دیده اند * کورلر عصا ایله اگر چه بول
کور مشلر در مقصوده ایره مشلر در خلق پناهنده روشن کور بجیلر در (مثنوی) کونه ینایان بدندی و شهبان * جمله
کوران مرده اندی در جهان * مثلاً اگر عالمه ینالرو شاهلر اولمیه لردی جهاتده اولان جمیع کورلر اولمش اولور لردی
(می) فی ز کوران کشت آید فی درود (فی عمارت فی تجارتیهای سودیرا کورلردن نه اکمک و نه بجمک کاورنه بنالری عمارت
ایلمک و نه تجارتلر و نه فائده و منفعتلر حاصل اولور (مثنوی) کونکر دی رحمت افضلالتان) در شکستی چوب استدلالتان
اگر حق تعالی حضرت لری ای کورلر سزه افضل رحمت ایلیدی سزل استدلال کز چوبی سردی بعض نسخده تان
برینه شان واقع اولمش در تقدیر اوزر معنی اگر الله تعالی اول کورلر رحمت و افضل ایلیدی انلر استدلالی چوبی
سردی یعنی ابطال ایلردی کورلردن مراد اهل ظاهر و اصحاب استدلالدر که ظاهر کوزی کور اولان ظاهر ایدیه و
اولان کسسه لره نسبت نه مر تبه ده ایسه کور دل اولان اهل استدلال دخی اصحاب یقین اولان اهل مشاهده به نسبت
بویه در (مثنوی) این عصا چه بود قیاسات و دلیل * ان عصا صده دادشان یننا جلیل * بوعصا که بونده
ذکر اولندی نه اوله قیاسات و دلیل مراد اولور اول عصای انلر کیم و بردی جلیل اولان بضیر الله و بردی (مثنوی)
چون عصا شد آلت جنگ و تقیر * آن عصا را خرد بشکن ای ضریر * چونکم عصا جنگ و تقیر آلت اولدی ای اعمی
اول عصای خرد ایلدی یعنی استدلال عصای قیل و قاله و بحث و جداله علت و سبب اولدی اول عصای استدلالی ای
کور دل اولان کسه ترک و ازاله ایله تانلر مقابله سنده چشم حقیقت بین اوله سن (مثنوی) او عصا تان داد تا پیش
آمدید آن عصا از خشم هم بروی زدید * او خدا سزه عصا و بردی تا ایلری کلدیکز اول عصای هم غضبدن تا اکاوردن
یعنی اول خدای تعالی قیاس و استدلال عصاسنی سزه انکچون و بردی که تانلر خلفاسی اولان انبیاء علیهم السلام
و اولیای عظامه تبعیت ایدیه سن و انلر بولنه کیده سزاستر سکزی کور دللر خشم و غضبه کلوب عصای
استدلالی بر سبیل بحث و جدال انک خلفاسی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه اوره سکز که حقیقتده حقه
اورمق کیدر (می) حلقه کوران بجه کار اندرید * دیده باز در میانه آورید) ای کورلر حلقه سی وای ضریر لرمه سی
نه کارده و نه عملده سزاور تا کره دیده بان کتوریکز یعنی ماینکزه بر بصیر کسه کتوروب اکا اقتدا ایلکیز تا آنک دلالتی
واسطه سیله مصالح کز درست اوله و کار و کردار کز ظهوره کله و نتیجه بوله (مثنوی) دامن او کیر کودادت عصا *
در تکر کادم جهادید از عصا * عصا دن مراد استدلالدر اهل تقلید عقلی اکا اعتماد و استناد ایدوب آنکله
کورانه مدلوله بول بولدقلری ملا سبه سیله پس معنی دیمک اولور که استدلال عقلیه بی ترک ایت و اواللهک امر و فرمانی
دامن طوتکه سکا عصای عقل و استدلالی اول و بردی و نظرایله که آدم علیه السلام نه لکوردی و نه بلالره ابردی عصای
استدلاله متکی اولمقدن و دامن نهی ترک قیلقدن زبر حضرت آدم علیه السلام دامن نهی صریحی قویوب و سوسه
شیطان سیله عقل و استدلاله او یوب پوشجردن نهی تحریمیدر و یا تنزیهیدر مراد دیو استدلالی عصا قیلقدن
عصیان واقع اولوب بوقدر بلالر چکدی پس اخبار و نصوصه استدلال عقلیه ایله معنی و یوب تصرف قیلقدن ایمان
کتورمک اولادر سفت سلف دخی بودر زبر اکثر احکام مرعیه و امور شرعیه ده من بعد عقل مدخلی بوقدر بلکه
شرع شریفده عقله مخالف احکام و امور قی چوقدر مثلاً وائل سورده اولان حروف مقطعه کبی و آیات متشابهه کبی
و حجه اولان بعض افعال عجیبه کبی پس علیکم بدین الجائز حدیثک مقتضاسنجه عقل و استدلالی ترک ایدوب امر
اولندیغی اوزره راه حقه کیدوب ظواهر اخبار و نصوصه ایمان ایدوب جناب حقن کشف حقایق اولنجیه دلزده
شرع رسولدن عقله تصرف ایتمیه و زک شرعه عقل مدخلی بوقدر (می) مهجزموسی واحد رانکر) چون عصا شد مار
و استون باخبر * حضرت موسی علیه السلام و حضرت احمد علیه السلام مجزه سنه نظرایله عصی نیجه
از درواستون حنانه نه کونه باخبر اولدی (می) از عصا ماری و از استون حنین * پیغمبر نبوت میرشد از هر دین *

عصا در بر عظیم مارا زدی ستون بدن حنین و او از پیدا اولدی ستون بدن مراد بوراد مناره در کان دیش اولور که
عصای موساتک حیه اولسنی وستون خنانه نک ناله و آوازه قیلسنی **ک** ورمد کسه ستون مناره نک آوازه ایلسنی
مشاهده اوله اول ستون دینک قیامندن اوتری هر **ک** و ن بش فوبت اورر بوسا نر مجنونان کبر و در حال ظاهر
ارلوب نه زائل اولان انبیاء علیهم السلام دن اعظم در زیر اسجرت نک دوا می ماضی اولوب هر ور قیلانندن وفی الحال ظاهر
ارلوب زائل اولندن اعظم در پس حضرت احمد صلی الله علیه وسلم نک هر کون مناره لر اوزره بش وقت اذان ارقفق مجزّه
باهره وینه ظاهر لرندن ستون خنانه نک ناله سن اشعد کسه بوستون مناره نک حنین و آوازه کوش اینک بوم مجزّه
اول ذکر اولان مجزّه دن اعظم واکبر در دینک اولور و ستون بدن مراد مناره تقدیر اولدیغی ارزرد کر محل اراده حال
قیلانندن و مسیبتک حالی سیه اطلاق سیلانندن اولور (منشوی) **ک** نه نامعقول بودی این مره **ک** کی بدی حاجت بچندین
مجزّه **م** هر چه معقولست عقلش می خورد **م** بی یانی مجزّه و بی جز و مد **م** این طریق بکر نامعقول بین **م** در دل
هر مقبلی مقبول بین **م** بومره شریعت ولدت و حلاوت دین و طریق بقا اگر نامعقول دکل ایمش ایسه بچن بوقدر
مجزات انبیاء علیهم السلامه محتاج اولوردی بلکه انبیاء علیهم السلامه سیله محتاج اولنوردی زیرا هر عاقل و متفطن
نی و مرشد راه حق اولوردی و معقول اولان شیر مقبول و نامعقول اولان مردود اولوردی حال بوکه شرع بویه دکلدر
زیرا حق معقول شیر وارد کره حرام و نامشروع و در مثالبس حریر و اونی ذهب و فضه دن اکل کبی و جوق نامعقول
شیر وارد کره مشروع و در مثلاً ارکان مجزّه می جاور و طواف قدومه سبعة اشواط کبی و بوندر امشالی محصل شرع
عقله بیلنر افعالی و احوالی قی چوقدر زیر انبیاء علیهم السلام مطلقاً مقتضای عقل اوزره بعث اولغا مشدرا کر عقلک
مقتضای اوزره بعث اولنه زدی من بعد عاقل اولنر انلری انکار ابلر زدی زیرا هر نکم معقول در عقل آتی قبول ابلر
مجزّه یانسر و جز و مد و **ک** کش مکش سز بوطر بق بکری نامعقول کور یعنی بونامعقول اولان بکر طریق کور
و یا خود معنی بوطر بق بکری نامعقول کور که طریق انبیاء علیهم السلامدر لاسیم طریق مصطفی علیه السلامدر
مع عذا هر مقبلک **ک** و کلنده مصدق و مقبول کور و مدبر اولنرک قلبنده مشکول و نامعقول کور پس نطق و حیات
جادات و فهم و تسبیح نباتات دخی بونامعقول اولان طریق بقندر که عقل و فراستله بیلنر و فکر و یکاستله بوانر کشف
الهی و فتح ربانی به مخصوص در همان طریق اسلام بودر که علمای سلف کبی امنست بالله و بما جاء من عند الله علی مراد الله
دیه سن و امنست بر رسول الله و بما جاء من عند رسول الله علی مراد رسول الله دیواقر ارقیله سن تا خلاف مراد الله و خلاف
مراد رسول الله عقله تصرف ایتمکدن امین اوله سن (منشوی) **ا** نچنین کریم آدم بودد **م** در جزایر در رسیدند از حسد
انجیلین که آدمینک خوفندن شیطان و برنجی حیوان حسد لرندن اوتری جزیره لر اور کدیلر و انده قرار ایستدیلر
(منشوی) **م** هم زبیم مجزات انبیاء **م** سر کشیده منکران زیرکا **م** هم انبیاء علیهم السلامک مجزهری خوفندن منکرلر
یکالته باش حکمشدر یکا اونه دیرلر بوراده پرده و حجابدن عبارت در و حجاب کباعتبیری انلرکی صیاد قورقوسندن
اولنر اننه بانس کجوب اختفا بیلن حیوانلره مشابها اولسندن کایه اولور (منشوی) **ا** تا ناموس مسلمانن زیند در تسلس
تا ندانی که کینه **م** حتی مسلمانلق ناموس سیله دیریلر یعنی اسلام و دین نام و ناموسی حجابنک التنده زند کانلک ایدلر
تا بیلیمه سنکه سالوسلکده بونلر کیلدر یعنی مؤمن مسلمانلق نامیلر یا و تسلس تحتندره دیریلوب کفر و عصیانلرین
اسلام پرده سیله سترایدلر تا اهل ایمان اولان بونلره کسلدر بیلنر (منشوی) **ه** هم و قلابان بران نقد تباه **م** نقره می مالند
نام پادشاه **م** بونلر شول قلابلر **ک** کی اول تباه و خراب اولان نقد اوزره نقره سورلر و پادشاهک نامنی اورلر
تا بوسیلله ایلر انلرک قلب زرا ندودی بین الناس رواج بولور و خلق آتی نقره قیاس قیلور (منشوی) **ظ** اهر الفاظشان
توحید شرع **م** باطن انهمچر در نان تخم صرع بوقلا سقه و حکمای اسلامیه نک و معنا شرعی قویوب عقله اویان عقلاء
دینییه نک بحسب الظاهر اگر چه الفاظ کابلی توحید شرع اوزره دروایکن بحسب المعنی شرک خفی و خلاف شرع در
مثلاً انلرک الفاظ و عباراتک باطنی انک ایچره تخم صرع بهی دلجه تخمی کبیدر که آتی سائر انک قیاس ایدوب
بیلکسنی مصروع و مد هوش ایلر (منشوی) **ف** لسنی رازهره فی نادم زند **م** دم زند دین حقش برهم زند **م** فلسفینک
زهره و قدرتی بوقدر که دم اوردنی شرع شرعی انکار ایلوب دلایل عقلیه الله مباحتنه قیلغه و متکلم اولغه زهره می
بوقدر اکر دم اورر نه و تکلم قیلور سه دین حق آتی برهم از در یعنی حق اولان دین اهل آتی بری برینه اورب قتل ایدلر
زیرا فلسفی منکر تسبیح جادات و نباتات در (منشوی) **د** ست دپای اوجاد و جان او **م** هر چه **ک** وید آن دو
در هر مان او **ا** نک دست و پایی جاد و انک جانی هر نه دیرلر سه هر ایکسی اول جانک فرماتده در یعنی ال و یا انکه حیاتدن
قطع نظر جاد حکمته در و جانکه مدبر بندر هر نه امر ایلر سه دست و پا و سائر اعضا انک امر نه مطیع لر در (م) **ی** بازبان

کرچه که تهمت می نهند * دست و پاهاشان کواهی میدهند * لسانها کرچه منکران نطق جادات تهمت قورری یعنی
 جادات نطق و تسبیح نه انکار ایلرلر بومنکران نطق جاداتک اللری و آیقاری هم دیناده لسان حاله شهادت و بررلر بوم
 آخرته (وتکلمنا ایدیم و تشهد ارجلهم بما کانوا یکسبون) آیت کریمه سنک حسبنجه بونلرک اللری و آیقاری نطق
 صریح ایلر کند ی عملر نه شهادت ایلرلر دیناده دست و بالری لسان حاله انلر بوکونه دلالت و شهادت ایلرلر که
 ای منکر تسبیح جادات اولان بزجادات مرتبه سنده ایکن چنک محکوم و فرمانبرداری ایزدرنه امر ایلرله آئی ایلرلر
 سائر جاداتی دخی جان جان اولان حضرت حقه نسبت بویه قیاس ایلرلر اظهاره هزه رسول علیه السلام و بسخن
 آمدن سنک ریزه در دست ابو جهل و کواهی دادن سنک دیزه رسالت او (مثنوی) سنکها اندر کف بوجهل بود
 گفت ای احمد بکو کین چیست زود * ابو جهلک آوچنده طاشلرلر ایدی حضرت پیغمبر علیه السلامه مقابل کلوب
 دیدی ای احمد بواوچنده اولان ندر تیزی (می) کر رسولی چیست در مشتم نهان * کر خبرداری ز راز آسمان (کر رسول
 صادق ایسنک اوچنده اولان نهان ندر چونکه اسمائک رازدن خبر طور سن (مثنوی) گفت چون خواهی بگویم کان
 چهارست) یا بکو سندانکه ما حقیق و راست (حضرت نبی علیه السلام ابو جهل دیدی نیجه استرسن آغمی استرسن انده کی
 نه لر در سو یلیم یا خود انلر سو یلیرلر که بزحق و راستر (مثنوی) گفت بوجهل این دوم نادر ترست * گفت
 آری حق ازان قادر ترست * ابو جهل ایدی بویکنی نادر تر در یعنی بطن کفده اولان شیلر سنک حق و صادق
 اولدیغکه شهادت ایلک و سوز سولک قتی بعبیر کدر حضرت نبی علیه السلام جواب ویروب ایدی بلی حق تعالی نطق
 اولین شیلری نقطه کتور مکدن دخی زیاده قادر تر در جادی نقطه کتور مک دکل بلکها کاجیع علوی بالفعل اعلام
 ایلرله و اول جامد اول علوی نقطه کتور و ب سو یلرله الله کاود دخی اندن زیاده به قادر تر در (می) ارمین مشتم او
 هر یاره سنک * در شهادت کفتم امدی درنک * ابو جهلک آوچی ایچنده هر سنک یاره سی شهادت ایلکده سوزه
 کلدی تأخیر و توفیق سز (مثنوی) لا الهه گفت والا الله گفت * کوهر احمد رسول الله سفت * ابو جهلک آوچنده
 اولان حصا لا الهه دیدی والا الله دیدی احمد رسول الله دیمک کوهر فی دلدی (مثنوی) چون شنید از سنکها
 بوجهل این (ز در خشم آن سنکها ریزمین) چونکه اشتدی طاشلرلر ابو جهل بونی اوردی غضبندن اول طاشلری
 زمین اوزره (مثنوی) گفت نبود مثل قوسا در کر * ساحرانلر سوتی و تاج سر * چونکه ابو جهل کفر و عنادندن
 ایمانه کلیوب دیدی سنک کی برغیری ساحرانلر ساحرلرک باشی و باشلرلرک تاجی سنسن * مثنوی *
 خالک بر فرقت کبد کور و لعین * چشم او ابلیس آمد خالکین * بوم معناری مسطور اولان ایکی یت ولدیدر اصم اولان
 تسخه رده بوقدر طیراق اول ابو جهلک باشی اوزره که کور و لعین ایدی املک چشمی خالک کور بیجی ابلیس کلدی یعنی
 ابلیس لعین حضرت آدمک جسد ترایه سنی کور و ب انده اولان انوار الهیه دن بی خبر اولدیغی * کی ابو جهل دخی
 حضرت نبی علیه السلامک بشریتلرین کور و ب انده اولان نور حقیقی و قوت و قدرت جناب الوهیتی * کور و مدی
 (مثنوی) باز کرد و حال مطرب کوش دار * زانکه عاجز کشت مطرب ز انتظار * حضرت مولانا قدس الله سره العزیز
 ینه حکایه به رجوع ایدوب دیرلر که ای مستمع بوکونه معارف دکل کدن رجوع ایلر و ذکرا و ثلثان مطربک حالنه کوش
 طوت زیرا که اول مطرب کورستان بثریده انتظار دن عاجز اولدی (بقیه قصه مطرب و سیغام رسانیدن امیر المؤمنین
 عمر باالوجه هاتف اواز داد (مثنوی) بانک آمد می عمر را کای عمر * بنده ما راز حاجت بازخر * حضرت حق دن
 حضرت عمر رضی الله عنه منامنده ندا کلدیکه ای عمر نرم بنده مری حاجتدن کیر و صافون آل (می) بنده داریم خاص
 و محترم * سوی کورستان تورنجه کن قدم بر بنده طوتارم خاص و محترم کورستان طرفه سن قدم رنجه قیل یعنی کیت
 (می) ای عمر رجه زیت المال عام * هفتصد دینار بر کفنه * مای عمر خوابدن صبحره عامه تاسکیت المالنندن
 یدیسوز التونی تمام کفکه قو * مثنوی * پیش او برکان قوما را اختیار * این قدرستان کنون معذور دار * اول
 التونی اول بنده نک ارنکه ایلک بویه دیو که ای سن نرم مقبول سز بوقدر التونی شد بیلک ال و معذور طوت (مثنوی)
 این قدر زهر ابر بشم بها * خرج کن چون خرج شد اینجایسا بوقدر التون سکا ابر بشم بهادن اوتیرد بونی خرج ایلر
 چونکم خرج اولدی بورایه کل و حاجتکی ینه ربکه عرض ایلر دیدی (مثنوی) پس عمر زان هیبت اواز جست (تامیاترا
 بهر این خدمت بیست * پس حضرت عمر رضی الله عنه اول اوازله هیبتدن صبحره دی دخی بلی بو خدمتدن اوتری
 بغلدی (مثنوی) سوی کورستان عمر بنهاد رو و در بغل همیان دوان در جست و جو * حضرت عمر رضی الله عنه مقابر
 جانبیه یوز قودی یعنی متوجه اولدی قولتو غننده همیان زر جست و جو ده بلی اولدی * مثنوی * کرد کورستان
 دوانه شد سنی * غیران پیراوند ایدایج کس * مقابر اطرافو چوقاق بلیج اولدی او پیردن غیری اول برده عمر

حضرت تری بر کسه کورمدی * مثنوی * گفت این نبودد کرباره دویده * مانده گشت و غیر آن پیراوندید * حضرت عمر رضی الله عنه کندیسنه دیدی بنده خاص الهی بود کادر دیوب بر غیری کرده دخی یلادی محصل عاجز و فرو مانده قالمش اولدی اول پیردن غیری ازل عمر کورمدی (م ی) گفت حق فرموده مارا بنده ایست * صافی و شایسته و فرخنده ایست حضرت عمر کندیسنه ابتدای حق تعالی یوردیکه بنم ایچون برنده وارد اول بنده صافی و شایسته و فرخنده در (مثنوی) پیر چنکی کی بود مرد خدا * حیدای سر نهان حیدای پیر چنکی بچن مرد خدا اولورنه محبوب سن ای سر نهان نه محبوب سن یعنی ای سر نهانی و ازلی نه عجب خوب و مرغوب سنکه صورت ظاهر ده بر کسه عاصی ایکن اتی شایسته و صافی ایلسن و کمال لطف و کرمدن اکابنده خاصم دیوسویلسن دیدی پس نه احتیاط و اهتمای ترک ایلیوب (مثنوی) باردیکر کرد کورستان بکشت * همچو آن شیرشکاری کرد دشت * غیری که کورستانک اطرافنی کشت و دورا یلادی اول شکار ایدیی ارسلان صحرانک اطرافنی کشت و دورا یلادی کی (مثنوی) چون یقین کشتش که غیر پیر نیست * گفت در ظلمت دل روشن نیست (بوقدر اهتمای احتیاط ایلد کد نصکره چونکم اکا یقین اولدیکه اول پیردن غیری بوقدر کندیسنه ابتدای ظلمت ایچره روشن دل زیاده چوقدر (مثنوی) آمد و با صد ادب انجاماشت * بر عمر عطسه قناد و پیر جست) حضرت عمر رضی الله عنه کلدی اول پیراوندی برده یوزادله اوتردی حکمت الهی برله حضرت عمر رضی الله عنه عطسه واقع اولدی پیر خواندن او بنوب صجرادی * مثنوی * چون عمر را دیدماند اندر شکفت * عزم رفتن کرد و لرزیدن گرفت چون حضرت عمر رضی الله عنه کوردی تعجبه قالدی که کملکه عزیمت ابتدای و خوفندن در ترک طوطدی * مثنوی * گفت در باطن خدا یا از خود داد * محتسب بر پیر کی چنکی قتاد * در و تنده ابتدای خدا یا سندن داد و فریاد محتسب چنکی پیر چکر اوزرینه دوشدی محتسب امر معروف و نهی منکر ایلین کسه به دیر چونکم حضرت عمر رضی الله عنه خلافتی زمانده بنفسه امر معروف و نهی منکر ایدر لردی بواجلدن پیر چنکی اکا باطنده محتسب اطلاق ایلدی * مثنوی * چون نظر اندر رخ آن پیر کرد * دید او را شر مسارو روی زرد) حضرت عمر رضی الله عنه چونکه اول پیرک یوزینه نظر ایلدی اتی خجل کوردی و زیاده حیا سندن روی زرد کوردی * مثنوی * پس عمر گفتش مترس از من مرم * کت بشارتهاز حق آورده ام * پس حضرت عمر رضی الله عنه اکا دیدی بدن فورقه و بدن او رکه که سکا حضرت حقدن بشارت کور مشم (م ی) چند بر دان مدحت خوی تو کرد تا عمر را عاشق روی تو کرد * حضرت بر دان بر نیچه سنک خوینک مدحتن ایلدی حتی عمری سنک یوزکه عاشق ایلدی * مثنوی * پیش من بنشین و مہجوری مساز * تا بکوشت کورم از اقبال راز * بنم قدمده او تو رو مہجور لق دوزمه تا اقبال و دولتدن سنک قولانکه رازدیم * مثنوی * حق سلامت میکند پی رسد * چونی از رنج و غمان بیدت * حق تعالی سکا سلام ایلسنی صورت حدسز اولان رنج و غم کد ن نیجه سن یعنی حق تعالی سکا سلام ایدوب بی حد اولان رنج و غم کد ن حال ندر سوال ایلریدی * مثنوی * نک قراضه چندا بریشم بها * خرج کن این را و باز اینجا بیا * داشته بر حاج دینار ابریشم بها بونی خرج ایله کیر و بورایه کل قراضه زرخر ده سنه دیرلر بونده دینار می ادا اولور (مثنوی) پیرلر زان کشت چون این راشنید * دست می خایید و بر خودی طیبید * اول پیر چونکم بو خبر لری اشدی زیاده شرمندن لرزان اولدی اتی چیندی و مضطرب اولدی * مثنوی * بآنک میزد کای خدای بی نظیر * بس که از شرم آب شد بیچاره پیر * صد آوردی بویله دیو که ای بی مثل و بی نظیر اولان خدا زیاده شرمدن بیچاره پیراب اولدی یعنی اریوب محو و نابدید اولدی (مثنوی) چون بسی بکریست و ز حد رفت درد * چنک رازد بر زمین و خرد کرد * چونکم پیر چوقلق اغلادی و در دوالم حددن زیاده ایلدی چنکی بره آوردی و خرد ایلدی پس چنکه خطاب ایدوب بو طریقه نوحه به باشلدی (مثنوی) گفت ای بوده حجاب ازاله * ای مرا تو را هزن از شاهراه * دیدی ای الله ممدن بکا حجاب و پرده اولمش ای سن بکا شاهراهدن بول او بر بی سن (مثنوی) ای بخورده خون من هفتاد سال * ای ز تو رویم سیه پیش کمال * ای یتیم بیل بنم قائمی ایچمش یعنی یتیم بیل قدر عمر مک تلف اولسنه سبب اولمش چنک کمال صاحبی قنده سندن بنم یوزم سیاهدر پس چنکدن مراد توبه کارا و لئله نسبت نفس اماره اولور حضرت خدایه حجاب اولان و رهزن اولوب طالبک بولن اورن نفسدر چنکه خطاب ایلد کد نصکره حضرت حقه متوجه اولوب و بگونه مناجاته و عرض حاجاته آغاز قیوب دیدی (مثنوی) ای خدای با عطا و بارقا * رحم کن بر عمر رفته در جفا * ای عطا ایله و وفا ایله اولان خدا جفا و معصیت ایچره کتمش عمره رحمت ایله (مثنوی) داد حق عمری که هر روزی از ان * کس نداند قیمت ان در جهان * حق تعالی حضرت تری انک دعا سن قبول ایدوب اکابر عمر و یردیکه اول عمر دن هر رکون او بر کونک قیمتی جهاند کسه بیلر یعنی بر عمر شریف اعطا ایلدیکه اول عمر لک بر کونک قیمتی جهاند بیلکه که قادر اوله من (م ی)

خرج کردم عمر خود را دمیدم * دردمیدم جله را در زیر ورم * از کز ادره و پرد عراق * رفت از یاد دم تلخ فراق * وای
 گزینی زیر افکند خرد * خشک شد کشت دل من دل ببرد * وای کز او از این هست و چهار * کاروان بگذشت و بسکه
 شدن * حضرت خداوند کار پیر چکی لسانتدن مطربانه مناسب اولان الفاظ و گفتار له علم ادواره گرفتار اولنله
 و موسیقی یوانده عمر نازینی تلف قیلنله ارشاد و نصیحت ایدوب سورر که اول مطرب دیدی الهی عمری دمیدم خرج
 ایلدم او فوردم یعنی خرج وضایع قیلدم جله سنی زیر ورمده یعنی الحق و یوکسک صداده و یونده ابقلقده و یوکسک کلسکه
 عمرنی تلف ایلنله دخی تعریض و ایما و اردر عراق اون ایکی مقامدن بر بسیدر راه عجم و راه عرب دیرلری یعنی عرب و عجم
 طریزی دیمک مراد ایدر لر پس مطرب تحیف ایدوب دیر که آه و اهلر اولسون راه عجم و عرب یاد ایلکدن و عراق مقامنی
 خاطر قیلقدن یونده دخی راه عرب و عجمی یاد ایدن و سیاحت ایدوب مقام عراق و حجازه * کیدن کسدره تعریض
 وارد یونله اشتغال سبیلله بنم یادمدن کندی روحک بدندن فراقنک تلخکی دمی و یا خود روحک حقندن فراقنک
 اچیلنی دخی دیمک اولور وزیر افکند خرد دخی اون ایکی مقامدن بریدر که یوکا کوچک دخی دیرلر حد ذاتده
 بر لطیف و تر هوا در یوندن دخی آه واه ایدوب دیر که وایر اول زیر افکند خردک لطافت و ترلکندنکه اکا کوکل ویرمک
 واسطه سبیلله قلبم اکنی خشک اولدی و کوکام اولدی و نشو و نمای حقیقه دن محروم قالدی و دخی وایر یو یکریمی درت
 شعبه نک آوازندن که یوکا اشتغال سبیلله قافلله عمر کندی و اوقات نهاری وقت اولدی پس انسان یوکونه هوا و هو سه
 عمر تقیسن ضایع ایتنک کرک و راه حجاز و عراق دیو یهوده بره کتمک کرک بلسکه راه خدایه کتمک و مقامات اولیا و عرفا
 ایچون خرج ایتنک کرک تا کم نغمات اولیا به عارف و الحان و ترنمات اصفیا به واقف اوله سن و انلرله آزارلرین استماع
 ایدوب قاله سن و مقاملرین بوله سن پس بوجه دن رجوع ایدوب مانع راه حق اولان نفسدن خدای تعالی به شکایت
 ایلکه باشلیوب دیدی (مثنوی) ای خدا فریاد ازین فریاد خواه * داد خواهم فی زکس زین داد خواه * ای خدا بفریاد
 استیجیدن فریاد بودا استیجیدن داد استرم غیری کسه دن اوتری داد استرم یعنی شکایت کندی نفسدن در غیری بدن
 دکلر اکا عدالت استرم دیدی * مثنوی * داد خود از کس نیام جز من * زانکه هست از من بمن نزدیکتر *
 کندی دادی کسه دن بولزم الام * کراول خدادنکه او بکا بدندن یقینر کدر * مثنوی * کین سنی ازوی رسد
 دم دم مرا * پس و رایتم چو این شد کم مرا * زیر ابونلک اول موجود حقیقیدن یتشوردمیدم بکاپس اول موجود
 حقیقی بی کور ورم بوانایت مجازی بکا کم اوله یعنی بونیم عاریتی اولان وجودم و اعتباری و موهومی اولان انانیت محو
 وفائی اوله پس مطلقا آتی کور ورم اندن غیری کور ورم * مثنوی * همچو آن کو با تو باشد ز شمر * سوی او داری نه
 سوی خود نظر * مثلا اول کسه کبی که او سکا ز رصایحی اوله یعنی سکاالتون ویریمی اوله انک جانبیه نظر طور سن
 کندی جانبیه نظر طور سن یعنی حق تعالی حضرت تری دایما سکا ز رور برن کسه کبی وجود خالص ویریمیدر کر کدر که
 سکا فی المثل ز رصایوب ز رور برن کسه به نظر طور تدیفک کبی اول وجود واهی و کرم وجود صاحبک جانبیه دایما نظر
 طوب کندی کبی کور مکدن فراموش قیله سن دیمک اولور (مثنوی) همچنین در کیه و در ناله او می شردی جرم چندین
 ساله او * اول مطرب کیه و ناله ده و نجلین بقدر بلای خطاسنی صایدی * گردا بدندن امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه نظر او را
 از مقام کیه که هستی است بمقام استغراق که مستی است (مثنوی) پس عمر گفتش که این زاری تو * هست هم آثار
 هشیاری تو * پس حضرت عمر رضی الله عنه کادیدیکه بوسنک زار یلغک هم سنک هشیار یلغک اثر لیدر یعنی یوکیه
 وزاری نوعا وجوده و هشیار لغه دلیلدر (م) راه فانی کشته راهی دیگرست (زانکه هشیاری کاهی دیگرست عشق
 حقه فانی اولمشک بولی بر غیر بولد زری که هشیار لاق و وجودله کیه و زار یلک معنابرگاه دیگر در واهذا قال علیه السلام
 وجودک ذنب لا یقاس به ذنب آخر (م) هست هشیاری ز راه ماضی (ماضی و مستقبلت برده خدا) ماضی
 و مستقبل سکا خدایه پرده در ماضی بی یاد ایلکدن هشیار لاق وارد یعنی کیمش زمانده اولان ماجرایی تذکرا یلک
 علامت هشیاری در وعقل کاریدر (م) آتش اندر زن بهر دو تابکی * پر کره باشی از ان هر دو چونی * بر آتش او هر
 ایکسینه یعنی ماضی به و مستقبله آتش توحیدی و شعله لای فانی او و محو اوله تا چنه دل پر کره اوله سن بوهر ایکسیندن
 قاشم کبی یعنی ماضی و مستقبل قیدی ایله نه زمانه دل مقید و معقد اوله سن و زمان و مکان بندنده قاله سن بوایکسینی
 محو ایله تا این وقت اوله سن دیدی (م) تا کره بانی بود هم از نیست (هم نشین آن لب و آواز نیست مادامکه نایله کره اوله
 هم از کلدراول لب و آوازک مصاحبی دکلدر یعنی وجود انسانی کفی کبیدر و ماضی و مستقبل قیدی و زمان و مکان
 تصویری وجود انسانی سده عقده زور پردر کبیدر مادامکه وجود انسانی بو عقد دلرله معقد اوله و انک در زنی یوکونه
 قیدلرده قاله کانتقح روح ایلین خدا ایله هم از اولمز و اول کلام و آواز حقیقینک هم نشین دخی اولمز و در و تند اول کلام

کلام مرده اولور (م ی) چون بطوفی خود بطوفی مرتدی (چون بخانه آمدی هم با خودی مرشد کامل اولان حضرت
 عمر رضی الله عنه مطرب با خبری مقام کریمه دن و مرتبه توبه دن مرتبه فنا فی الله و بقا بالله تصریف و ترغیب ایدوب
 سیورز که سن بجن کعبه و حبه یول بولور سن و نه وجهه مطاف حقیقی طواف قیلور سن چونکه سن کند
 طوف که سن بر نوع طوف مریدی و مکتبی سن پس ردا و لباس طواف کعبه جائز دکلر کذلک ردا و وجود و انابتی
 مرتدی اولوب کعبه و حدتک طوافی ممکن اولمز زیر شرط طواف کعبه و حدت اولدر که اولاجیع وارلق لباسندن
 مجرد اوله سن و فنا اجرامی کیه سن تا کم طواف کعبه و حدته مستحق اوله سن سن ایسک ای طالب و حدت چونکم خانه
 توحیده کذلک هم نه کند کله سن پس کند یلکه توحید حق نیجه جمع اولور پس کند وی نی قیلان توحیده کمال بولور
 میت * موحد کم چغیرر واحد اولدر) کیر و توحید ایچنده جاهد اولدر (م ی) ای خبر هات از خبر ده بی خبر) توبه توارگاه
 توبه بی ای توار حال گذشته توبه جو * کی کنی توبه ازین توبه بکو) ای سنک خبر ده اولان اللهم دن خبر لک و کاعلم لک
 مع بقیه اوجود عین بی خبر لک در زراسن اول علمری و خبر لری کند یکنک زعم ایدرسن و مغایرت و مشارکت
 یوانه کیدرسن بو گونه خبر لایسه اگر چه سکا خبر ویر یچیدن خبر ویر مکلا کدر و لیکن معنائفس الا مرده عین بی
 خبر لک وی اکاد مقدر کذلک سنک مع بقیه الوجود کاهدن کند کاه توبه ایماک سنک کاه کدن بدتر و قیچتر در زراسن
 اکبر خطا و نگاه شرک در شرک ایسه خفی و جلی به منقسم در پس کند یکی توبه قیلقد حقه شرک قیلش اولور سن اگر چه
 بر کاهدن رجوع قیلور سن کاه اکبر که کند وجود کدر اکامبتلا فالور سن بوجهتدن توبک کاه کدن بدتر اولور
 ای که سنک خنی ماضی ده اولان حال کدن رجوع طلب اید یچیسن بجن سن بو گونه توبه دن توبه ایدرسن سوله زیر بو گونه
 توبه عند المحققین و المقربین بر نوع سیئه در فوت اولنه مقید اولمق و قنک حکمنی ضایع قیلقد بجن ماضیده اولان
 معصیتک توبه سن مشغول اولسک وقتنده اولان طاعتک و معرفت و موافقتک اشتغالندن محروم فالور سن اوله
 اولیحق یاد ماضیدن توبه ایدوب اولدیغک حالده و دمده حقه آشنا اولمغه و معامله قیلغه شروع لازمدر ای کسه که
 سن توبه استیجی یعنی مرور ایلین احوال دن رجوع طلب اید یجی و اکامقید اولجی سن سوله بو توبه دن بجن توبه ایدرسن
 ماضیده اولان حاله مقید اولمق و قنک حکمنی ضایع قیلقد در وقتک حکمنی ضایع قیلق ایسه بر نوع کاه در پس طالب
 حق اولان احوال ماضی به مقید اولیوب و قنک حکمنی ویرمک لازم اولور (منشوی) کاه بانک زیر راقبله کنی * کاه
 کریمه زار راقبله زنی * ای مطرب کاه بانک زیری قبله کاه ایدرسن و کاه زار بیلکله اولان کریمه بوسه
 اوررسن بانک زیر مطرب اصطلا خنده صدای پسته دیر لر بوراده پست و سفلی اولان آوازه و کلامدن کاه اولور و کریمه
 زاری بی اویت و آتی محبوب اتخاذ ایلکدن استعاره اولور و تقدیر معنی بویه دیمک اولور که ای مطرب کاه پست اولان
 آواز و کلامی کندیکه قبله ایدوب اکامقید اولور سن و بعد التوبه کاهی کریمه زاری محبوب اتخاذ ایدوب انکله معامله
 و موافقت قیلور سن بوا یکی حالت مشاهده حقه مانع اولتدر دندر بورادن کج دیدی (م ی) چونکه فاروق آینه اسرار
 شد * جان پیر از اندرون بیدار شد * چونکم فاروق اولان حضرت عمر رضی الله عنه آینه اسرار الهی اولدی و اول
 پیره و جوه اسراری پیدا و نمایان قیلدی پیر چکنینک روحی در و تشدن بیدار اولدی و جان مرتبه سن بولدی * منشوی *
 همچو جان بی کریمه بی خنده شد * جانش رفت و جان دیگر زنده شد * جان گبی بی کریمه بی خنده اولدی انک جانی کندی
 غیری جانی زنده اولدی یعنی روح حیوانیسی کیدوب روح الهیسی زنده اولدی و انکله حیات باقیه بولدی (منشوی)
 حیرتی آمد در و نش آن زمان) که برون شد از زمین و آسمان اول زمان انک در و نش بر حیرت کلدی که زمین و آسمان دن طشره
 کندی یعنی ماسوایی فراموش ایتدی (م ی) جست و جوی از برای جست و جوی من نمیدانم قومیدانی بکو) جست
 و جونت و راستندن بر جست و جوی یعنی صوری اولان جست و جونت فوقندن اکابو معنوی جست و جوی حاصل
 اولدی که انک کیفیتی عقله بیلغزین بیلزم اگر سن یلورسک دی بومعنی اول ذوقک تعبیری قابل و عقله بیلغمی ممکن
 اولدیغنی اشعار ایدر * منشوی * حال ز قالی از برای حال ز قال * غرقه کشته از جمال ذوالجلال * بر قال و حال که
 صوری اولان حال و قال و راستندن اول پیر ذوالجلالک جالنه غرق اولمش یعنی بومتعارف اولان حال و قال و راستندن
 بر حال و قاله ابرمش که جلال و کمال صاحبی اولان خداتک جالنه مستغرق اولمش * منشوی * غرقه فی که خلاصی
 باشدش * یا بجز دریا کسی شناسدش * اوله بر غرقه دکل کاه کابر خلاص اوله یا آتی دریادن غیری بر کسه اکیله یعنی
 اول پیر شول دریای وحدته بر مرتبه غرق اولدی که اکاتندن خلاص ممکن اولمز و بر مرتبه ایدر دیکه آتی دریای حقیقتدن
 غیری کسه بیلزم * منشوی * عقل جزوازل کو یا نیستی * کرتقاضا بر تقاضایستی * چون تقاضا بر تقاضا
 می رسد * موج از دریا بدینجامی رسد * بوینتر سوال مقدره جواب اولمق اوزره دینمش کان بر سائل دیر که بود کر

اولسان اسرار عقل کلت و مرتبه حقیقت کلت سر لیدر بونک سولمت سینه سبب و علت نه اولور جواب و یروب دیر لر
 عقل جزوی عقل کلیدن و یا خود مرتبه الوهیتد که حقیقت کادر سولمتی اولزدی و کل مرتبه سنگ اسرارنی نقل
 قیلزدی اکر اول کل مرتبه سندن تقاضا تقاضا اوزره اولمیدی و عقل جزوی نقل قیلزدی اسرار کل ایلکه راغب
 و طالب قیلیدی چونکم مرتبه کلدن عقل تقاضا تقاضا اوزره ایریشور اولدریای حقیقتک مویجی بوعالم صورته
 یشور اول دریا نلک موجدن مراد معانی و حقایق و اسرار و دقایق قدرته کم حضرت مولانا قدس الله سره العزیز لک
 باطن نندن مخرج ایدوب بوظاهر عالمه بوقدر امواج دریای حقیقت اولان معارف و علوم کلتش و کتاب مشنوبده انقاط
 و حروف ظریفه قرار قیاسد در هنیا لشار به و طوی لطالبه * منثوی * چونکه قصه حال پیر انجاسر سید * پیر
 وحالش روی در پرده کشید * چونکه پیر چنکینک حالی قصه سی بورایه ایرشیدی پیر و انک حالی یوزنی پرده به چکدی
 * منثوی * پیر دامن راز کفت و کوفشاند * نیم گفته در دهان او بماند * پیر چنکی دامننی سوزدن کجیدن
 سلکدی یعنی کفت و کوم مرتبه سندن کندونی خلاص قیلدی برم سوزانک حالتدن برم دهانم زده قالدی یعنی
 بر مقدار سولمتش قصه برم لسانم زدن واقع اولدی (منثوی) از بی این عیش و عشرت ساختن * صد دزاران جان
 بیاید باختن (بوعیش و عشرتی دوزمکدن اوتری یعنی پیر چنکینک واصل اولدی بوعیش و عشرت معنوی مهیا
 ایتکدن اوتری نیجه یوزینک جانی فدای ایتک لایق اولور (منثوی) در شکار بیسته جان باز باش * همچو خورشید جهان
 جان باز باش * جان میسه لکنک شکارنده طوغان اول یعنی میسه بستان جانده صید و شکار ایلکده طوغان کبی اول
 جهان خورشیدی کبی جان او نادیجی اول * منثوی * جان فشان آفتاد خورشید بلند * هر دی فی میشو دیر
 می کنند * بلند آفتاب جان تشار ایدمی واقع اولدی هر بر دم آفتاب نور ضیادن تهی اولورینه پیر ایلر اول نور که آفتاب
 آتی عالمه تشار ایلر آتی نفسندن ایجاد و احداث ایلکه قادر دکلدر بیلکه هر دم حضرت حق اکا اول نوری عطا ایلر
 اول دخی خلق عالم اوزره آتی تشار ایلر بس هر نی که بذل ایلر سه در حال آنک برینه عوض و بدل ویریلور * منثوی * جان
 فشان ای آفتاب معنوی * هر جهان کهنه را بنماوی * ای معنوی اولان آفتاب جان تشار ایلر کهنه جهان
 یکیکلک کوستر کهنه جهان یکیکلک کوستر منک اسکی اولان روحی بذل ایدوب انک مقابله سنده موهوب اولان یکی روحی
 کوستر تا جهان و کهنه جهانک اهل ای کورسونلر دیمکدن عبارت اولور آفتاب معنویدن مراد سالک راه حقدر
 شمع می حوم سروری اقتدینک تا و بلیتی بومحله فهم ایده میوب آفتاب معنویدن مراد سالک راه حق اولق محله
 مناسب دکلدر دیش و مراد حضرت حقدر دوسویلش نفسنده خطا ایلشد راصل محله انسب و اوفق اولان سالک
 راه حق اولقدر بس تقدیر معنی بویه دیمک اولور که ای آفتاب معنوی اولان سالک راه الهی آفتاب صوری کبی طریق
 حقه جانک تشار ایلر تحقیقا بوجهان کهنه به یکیکلک کوستر که سندن فیاض مطلق بونی استر هر نکم انک یولنده بذل
 ایلر سنک انک اضعاف مضاعف عوض و بدلن بولق مقرر در (منثوی) در وجود آدمی جان و روان * می رسد از غیب
 چون آب روان * بویست کان سالتک سوال مقدر فی دفع ایچون اولور کو یا مخاطب اولان سالک دیر که حالا وجود مده
 اولان جانی حق یولنده بذل ایلسم بی جان فالورم یورر لکه آدمینک وجودنه جان و روان عالم غیبدن آب روان کبی
 ایریشور یعنی جان و روان ما جاری کبی عالم الهیدن دمید بدن انسانه ایرشکده در اکر اول عالمدن سکا کانی فی سبیل الله
 بذل ایلر سنک انک مثلی نوبود دخی زیاده کلور و اکر امسال ایلر سنک کهنه اولوب فرسوده و پرمرده فالور بس اولی اولان آتی
 امسال ایلوب بذل قیلقدر تا انک بذل جان جدید و روان سعید بولقدر (منثوی) هر زمان از غیب نونو میرسد *
 وز جهان تن بر و ن شو میرسد * هر زمان عالم غیبدن انسانه عمر و جان یکی یکی یشورتن جهاتدن طشره اولق
 ایریشور یعنی هر نه که عالم غیبدن وجود انسانه کلور سه تنی جهاتدن و بدنی عالمدن طشره اولور یعنی عالم غیبدن
 کلان انک بدتدن خروج ایدوب ینه عالم غیب عروج ایلر چونکم قضیه بونک کبیدر کر کدر که امسال کدن حذر
 قیلر سن اکر جان سعید و رزق جدید استر سنک جان و مالکی انک یولنده باذل اولر سن تا کم نوب و جان و نوب و رزق و مال بوله
 سن دیمک اولور * معنی دعای این دو فرشته که هر روز بر سر بازار منادی میکنند اللهم اعط کل منفق خلفا و اللهم اعط
 کل ممسک تلفا و بیان کردن انکه منفق و مجاهد را خوانست فی مسرف (بویان اول ایکی فرشته نلک دعاسنی تفسیر در که
 اول ایکی فرشته هر کون بازار باشند بودعای ایلر اول دعا بودر اللهم اعط کل منفق خلفا الی آخره و دخی بیان ایلر کدر
 که اول منفقدن مراد مجاهد راه حقدر هو اولنک مسرفی دکلدر بخاری و مسلم و نسائی بوحديث شریفی ابوهریره دن
 روایت ایدر لک قال النبی صلی الله علیه وسلم (ما من یوم یصبح العباد فیہ الا ملککان ینزلان فیقول احدهما اللهم اعط
 کل منفق خلفا و یقول الاخر اللهم اعط کل ممسک تلفا) یعنی هیچ بر کون یوقدر که عباد حق اند مصباحه داخل اولر

ایکی ملک نازل اولور و برسی دیر که ای بنم اللهم سن هر منقعه عوض واضعاف مضاعف متاع و عوض و بر اول
بر ملک دخی دیر که ای بنم اللهم هر عسک و بخیله سن تلف و بر تا امسال ایلدی کی شیء بلا خلف تلف اوله دیر لر پس
حضرت خداوند کار منقعی ایکی قسمه کذلک عسکی دخی ایکی قسمه تقسیم ایدر لر یعنی منفق خان و مان و منفق تن و جان
و عسک دخی بویه در سائر معنای نظمده واضحدر (مثنوی) گفت پیغمبر که دائم پرند * دو فرشته خوش منادی
میکنند * پیغمبر علیه السلام دید که دائم پنددن اوتری ایکی فرشته خوش ندا ایدر لر بویه دیوندا ایلر * مثنوی *
کای خدا یا منفق از اسیر دار) هر در مشان تو عوض ده صد هزار که ای خدا منفق لری سن سیر طوط یعنی اتفاق اید بخیلری
طوق و غنی ایت انلر که هر در مننه صد هزار عوض و بر * مثنوی * ای خدایا عسک از در جهان * تومده الازیان اندر
زبان * ای خدایا عسک اولنره و مال لر فی حفظ قیلنره جهانده سن و برمه الازیان ایچره زیان و بر پس امسال و اتفاق
تعریفنه شروع ایدوب بیور لر (مثنوی) ای بسا امسال که اتفاق به * مال حق را جز با حق مده * ای چوق امسال
که اتفاق دن یکدر حق تعالی نیک مالی حق امر ندن غیری به و برمه یعنی مطلقا اتفاق مدوح و مطلقا امسال دخی
مذموم دکلر بل که چوق امسال وارد که اتفاق دن یکدر مال حق آنک امری نوجمله اولدیه و نه محله صرف ایله
دیو امر قیلدیه که که که اوله قیله سن (مثنوی) تا عوض یایی نو کج بی کران * تائباشی از عذاب کافران * تا کم حق
جانبندن کج بی کرانی عوض بوله سن تا کم کافر لر عذابندن اولیه سن و مسر فلز مره سنه وصول بولیه سن (مثنوی)
اشتران قربان همی کردند تا * چیره کرد تیغشان بر مصطفی * زیرا کافر لر دوه لر قربان ایلدیلر تا کم انلر تیغی حضرت
رسول اکرم صلی الله علیه وسلم اوزره قوی و غالب ازله چونکم ایلد کبری قربان و سخا و احسان الله ایچون اولیوب
حظ نفس ایچون اولد یغندن اخوان شیاطین اولدیلر و مغلوب و مقهور قالیدیلر (م ی) امر حق را باز جواز واصلی
امر حق را باز دان کر کاهلی حق تعالی نیک امر فی بروا صلدن استه یعنی اللهم امر نه عالم اولان بر مرشد کاملدن طلب ایله
زیرا امر حق هر بر کو کل فهم ایلر (م ی) در نبی انداز اهل غفلتست (کان همه اتفاقها شان حسرتست قرآن عظیمده
اهل غفلت ایچون انداز و تحریف وارد زبیرا که اهل غفلتک جله اتفاق حسرتدر کما قال الله تعالی فی سورة البقرة
(کذلک یریم الله اعمالهم حسرات علیهم وقال ایضاً فی سورة الانفال فی سفنق و نهائهم تکنون علیهم حسرة و بونلر
حسرتنه سبب اولدر که اتفاق لر نفس و هوالر ایچوندر رضای خدا ایچوندر کلد هر نکم نفس و هو اولنده بذل اوله
اسرافدر و لوحیه و هر نکم خدا اولنده بذل اوله خیر و اتفاقدر و لو کانت خزینة و لهذا لا سرف فی الخیر و لا خیر
فی السرف دینلشد * م ی * سروران مکه در حرب رسول * بودشان قربان بامید قبول * مکه سرور لر رسول
علیه السلام حضرت تلمیذک حرنده بونلر قربانی قبول اولمق امید ایلدی * اشتران قربان همی کردند تا * چیره کرد
تیغشان بر مصطفی * بوییت بعض مثنویده مقدم واقع اولشد شرح اولندیغی اوزره و بعضیسنده دخی و محله
مؤخر واقع اولشد (مثنوی) چون غلام باغی کو عدل کرد * مال شه بر باغیان او بذل کرد * مثلاً بر باغی قول کبی که
او عدل ایلدی کنیدی ز عنده او غلام شاهک مالی شاهک مبعوضی اولان باغیلر اوزره بذل ایلدی * مثنوی *
عدل این باغی و دادش تزد شاه * چه فزاید دوری و روی سیاه * بو باغینک عدل و دادی پادشاهک قتنده نه زیاده ایلر
دورلک دوری سیاه زیاده ایلر زیرا که اول عبد خانیك بذل رضای شاه اوزره اولدی اگر چه کنیدی نیتلری عدل و داد ایلدم
زعم ایلدی ولیکن بویکونه سخا و عدالت مستلزم حسرت و ندامت اولدی مقرر و میندر * مثنوی * بهر این
مؤسن همی کویدریم * در نماز اهد الصراط المستقیم * یعنی محله ادا ایلدنک خوفندن نمازده اهدنا الصراط
المستقیم یعنی همان سندن عون عنایت طلب ایلر زای خدا سن بزه هدایت ایل طریق حق که سنک رضا که موصلد *
* مثنوی * ان درم دادن مخی را لا یقست * جان سپردن خود سخای عاشقست (ارل درهم و دینار و بر مرک مخی به
لا یقدر جان تسلیم ایتک خود عاشقک سخا سیدر یعنی جانی جانان بولنده تثار ایلد کدر عاشقه لایق اولان عاشق قتنده
بذل ماله اعتبار بوقدر * مثنوی * نان دهی از بهر حق نانت دهند * جان دهی از بهر حق جانت دهند * حضرت
حقندن اوتری نان و بر رسک آنک مقابله سننده سکانان و بر لر و اگر حقندن اوتری جان و بر رسک سکا جان و بر لر
* مثنوی * کر بر زبیر کههای ان چنار * برکبی برکیش بخشد کرد کار * اگر خار جده اولان چنارک پیرا قلی دو کیله
کرد کار حضرت لر اول چنار بی بر کلک برکبی بخش ایلر یعنی پیرا قسزلق آرقنی اکا عطا ایلر اگر چه ظاهر انک اوراقی
دو کاور سه آنک مقابله سننده حضرت رزاقا کار رزاق معنوی عطا ایلر که اول اوراقه سکافی و معادل اولور بوندن
مقصود سنی اولنلر بذل درهم و دینار ایلسنه تمثیل اولور و بوییت دخی بو معنایی توضیح و تفسیر قیلور * مثنوی *
کر نماز از جود در دست تو مال * کی کند فضل الهی با مال * اگر جود و سخا جلندن اوتری الله مال قالدیه

حق تعالیٰ نیک فضل و کرمی سنی بخت پامال ایلر مشنوی * هر که کار کردد انبارش تهی * لیکنش در مزرعه باشد
 بی * هر شول کسی که کراک انباری بوش اولور لیکن اکامز رعدده ایلک و زیاده لک اولور * مشنوی * وانکه در انبار
 ماند و صرفه کرد * اشیش و موش حوادشش خورد * و اول کسی که تخمی انبارده قودی و صرفه ایلدی یعنی ادخار
 ایلدی حوادنلر قاره سی و بی اول تخمی بدی و بوسیده ایلدی بشر و امال البخیل بحادث او وارث حدیثک حسبنه
 بمسک و بخیل اولنک مالی کندویه و فایلیوب حوادث دهر دن بر حادته ایلد زائل اولور و یا خود عاقبه الامر بر وارثه
 قالور * قطعه * هر که مال هست و بخشش نیست * او از ان مال بهره کی دارد * یا بتاراج حادثات برند * یا بمیراث خواره
 بگذارد * مشنوی * این جهان نفیست در اثبات جو * صورت صفرست در معیت جو * بر خوای (کل شیء هالک
 الا وجهه و کل من علیها فان) بوجهان و کون و مکان ننی و فایندر هر نه دیارسلک عالم اثباتده دیله و صورتک بوشدرسلک
 معنا کده در ایرمق و بومعنی دخی ایهام ایلر که صورتک بوشدر مراد کی معنا کده دیله * شعر * و نزع انک جرم
 صغیر * فیک انطوی العالم الا کبر * مشنوی * جان شور و تلخیش تیغ بر * جان چون دریای شیرین را بنجر * اخی و طوزلو
 جانی تیغ از کنه ایلد دریای شیرین کی اولان جانی ال جان شور و تلخیدن مراد روح حیوانی و دریای شیرین کی اولان
 جاندن مراد روح الهی اولور و تقدیر کلام روح حیوانیه کی تیغ عشق ربانیه قتنه ایلد و آب انکه افنا ایلد تا دریای شیرین
 کی اولان روح الهیه فی الحسن و حقیقت لذت و حلاوت و مستغرق از له سن دیمک اولور (مثنوی) و رنمی دانی شدن زین
 آستان * باری از من گوش کن این داستان * و اگر بوستانه دن اولغی بیلزسلک یعنی جان شور و تلخی نثار ایدوب دریای
 شیرین کی اولان جانی آستانه حقیقتیدن المغه قادر اولرسلک باری بندن بود استانی * کوش ایلد تا آستانه درگاه
 حقه وارغی * یله سن و بود استان سیبیله بذل جان شور ایلر که متشوق اولوب درگاه حقه عزیمت قیلد * سن * قصه
 آن خلیفه که از کرم در زمان خود از حاتم طایی گذشته بود (م) یک خلیفه بود در ایام پیش * کرده حاتم را غلام جود
 خویش * زمان سابقه بر خلیفه و ار ایدی حاتم کنیدی جود نیک غلامی ایلش ایدی (م) رایت اکرام و جود افرشته
 فقر و حاجت از میان برداشته * اکرام و عدل سنجی عالی ایتندی فقر و حاجتی جهان دن قالد رمشدی (م) بچورد
 ز بخشش صاف آمده (دادا از قاف تا قاف آمده بچورد راتک بخشندن صاف کلمندی یعنی لالی بچارنک عطا و کر مندن
 بی کدر صافی ارمشدی اتک عدالت و اعطاسی قافدن قافه دله کلمندی یعنی عالمی احاطه قیلشدی (م) در جهان حال
 از رواب بود (مظهر بخشایش و هاب بود) جهان خاک کده اول پادشاه فی المثل صحاب و آب ایدی یعنی باران عطاسیله جهان
 خاک نشود تمام بر مشدی و هابک بخشایشنک مظهری ایدی (م) از عطایش بچروکان در زلزله (سوی جودش قافله
 بر قافله) نیک عطاسندن بچرومعدن زلزله ده ایدی شرم و حیا لیدن اتک جود و کرمی جانبیه قافله قافله اوزره ایدی (م)
 قبله حاجت در و دروازه اش * رفته در عالم بچود اوزره اش اتک در و دروازه سی حاجت قبله سی ایدی جود و سخا ایلد اتک
 آوازه سی عالمه کتمش و مشهور اولمشدی (مثنوی) هم بچم هم روم هم ترک و عرب * مانده از جود و سخایش در عجب
 هم بچم هم روم هم ترک و عرب یعنی بوجه طوایف مختلفه اتک جود و سخا سندن بچیده قالمش ایدی (م) آب حیوان
 بود و دریای کرم * زنده کشته هم عرب و هم بچم * اول خلیفه آب حیات و دریای کرم ایدی هم عرب و هم بچم اتدن
 دیری ارمشدی خلیفه دن مراد اوصاف الهیه نیک مظهری اولان شیخ کامل اولور * قصه عربی و ماجرای زن او
 بسبب قافه (م) یک شب اعرابی زنی مرشوی را * گفت و از حد برد گفت و کوی را بر کیجه اعرابینک بر عورتی تحقیقا
 شوهر نه دیدی و گفت و کوی حددن ایلدی اعرابی بادیه نشین اولان عرب بلر در لر (مثنوی) * کین همه فقر و جفا ما
 می کشیم * جله در عالم خوش و ما ناخوشیم * که در کوی فقر و جفای همان بز چکر ز جله عالم خوشلقده بر ناخوشن (م)
 نان مانی نان خورش مان در دورش * کوزه مان فی آب مان از دیده اشک * بزم نامز بوقدر بزم نان خورشمز یعنی
 قاتمزد در دورش و غبطه در بزم کوزه مز بوقدر بزم صومیز دیده مژدن کوز یا شیدر (م) جامه مار و زتاب اقتساب
 شبم این و لحاف از ما هتاب (کوند بزم جامه مژ اقتسابک بر تو و حرارتیدر کیجه بزم دوشک و بورغان ما هتابندر (م)
 قرص مه راقص نان پنداشته * دست سوی آسمان برداشته * زن عرب کالیده آجلغن و زیاده فقر و کرسنه لکن
 اظهار ایدوب دیدیکه ای شوی آچلقده بزم و مر تبه ده بز که ماهک قرصنی نان ظن ایلدک الجزی آسمان جانبیه
 یوقاری قالدردق بو کمال کرسنه لکندن در زیر انسان زیاده اچ اولاد قده نانه مشابه اولنی نان و خوانه مناسب اولنی خوان
 صاقر (م) تنک درویشان ز درویشی ما * روز و شب از روی اندیشی ما (بزم درویشلکمزدن درویشلر تنک و عار وارد
 بزم رزق اندیشه ایلد یکمزدن روزشدر یعنی بزم رزق و نصیب تفکر ایلد یکمزدن کوند بزم کیجه کی تیره در (مثنوی
 خویش و یگانه شده از مارمان * بر مثال سامری از مردمان * خصم واجنبی بزدن او و کیجی اولمش و فرار قیلشدر

سامری تنگ آدمیلردن نفرت ایندیکی کبی تنه کم سامری بیابانلرده کرچقن برآدم کورسه لامساس دیوب اندن فجر
 واول آدم دخی اندن فجر زیرا کر برآدم اکاس ایلسه البتته آئیده واول آدمیده چی طومتق مقرر دردیملر ویکو کاسبب
 حضرت موسی علیه السلام اکابد دعا ایلسی اولمشدر تنه کم حق تعالی سورده ده انک حکایه سنی اصلیه تحقیق
 قیلشد رتنه کم حضرت موسی علیه السلام اکادید بکنی بو آیتله بیان سوررا قال فاذهب فان لك في الحياة ان تقول
 لامساس * مثنوی * کر بخواهم از کسی یك مشت نسل * مر مرا کوید خش کن مرک وجسک * فرضا کر برکسه دن
 براوج مر جک استیم تحقیقا بکا خاموش اول مرک وودودیر بوسوزلا کرچه زنک اعرابی به سویلد بکی سوزلردر ولیکن
 نفسک عقله فراقتن شکایت ایلدیکی صورتدر (م) مر عرب راخرو عزست وعطا * در عرب نوهمو خطا در خطا
 تحقیقا عرب عز وعطا فجر در عرب ایچره سن خط ایچره خطا کبی سن تنه کم خط ایچره خطا واقع اولسه
 بی معنی اولور و مر دود فالور سندن خی خطا ایله یارلش خطا ایچره خطا کبی سن (م) چه غز اما بی غزا خود کشته ایم *
 مابتغ فقر بی سر کشته ایم * نه غزایعی غزاسن بر خود دپلنشنز بر فقر تیغی ایله باشنر اولشنر * مثنوی *
 چه عطا ما بر کدایی می تنیم * مر مکس رادر هوارک می زنیم برته عطا ایلر برز کدالغه طولانور تحقیقا عنکبوت کبی
 برهواده مکسک طمرک اور برزیه فی زیاده حقیر شی صیدا تمکه سعی قیلورزدیمک اولور * مثنوی * کر کسی مهمان
 رسد کر من منم * شب بخسبد دلش از تن برکنم * کر برکسه بره مهمان یتشه فرضا کر بکنه بنم یعنی اگر نفسنده
 بن ایسمده چونکم کیچه او یویه زیاده ضرورت و فقر مدن انک دلقی تندن قوپار یرم وجامه سن صورم پس مدعی و مزور
 اولان شیخارک مشالی بونلرک حالنه بکزه دیوب وانلر مرید اولانک حالی بادیه نشین اولان فقیر اعرابی به مهمان اولان
 کسه به بکزه دیکی مناسبتله بویانی ایراد ایدوب سورورلر * مغرور شدن مریدان محتاج به دعایان مزور و ایشان را شیخ
 و محتشم و واصل پنداشتن و نقل را ز نقد فرق نادانستن و بر بسته را از بر رسته * محتاج اولان مریدلرک مزور اولان مدعی
 شیخارک مغرور اولمشنک وانلری شیخ و محتشم و واصل قیاس قیلمشنک و قلی تقدن فرق ایتمک بیلمشنک و مجازله
 بر بسته اولنی حقیقتله بر رسته اولندن اکلمسنک و فهم قیلمشنک بیاتده در مجازله بر بسته اولان حیلده و صنعتله
 برشی خوشن ایلکدومثلا کاغدن کل و یاقر نقل و یا سنبیل دوزمک کبی و حقیقتله بر رسته اولان ذاتدن کل و قرتقل
 اولق کبیدر پس متشیخ اولان مزورلر مجازا بر بسته اولان شیشه بکزرلر که کندیلرینی شیخ و مر شددوزمشلردر و محقق
 و کامل اولنلر حقیقتله بر رسته اولان شیشه بکزر که انلرده تصنع و تزویر و قدر (م) بهر این گفتند آما یان بنم (مهمان
 محسمان بایلد شدن * دانا لرو عالم ربانی اولان عینالرفن و حکمتله بوندن اوتری دیدیلر محسنلرک مهمانی اولق کرلر مزور
 و محتاجلرک دکل (مثنوی) نو مرید و مهمان ان کسی * کوستاند حاصلت را از خسی * سن اول برکسه نک مریدی
 و مهمانی سن که اول سنک حاصلکی خسلغدن الور یعنی ای طالب سن بردنی و خسیسک مریدی اولمشنکه
 دناء تدن او حیلله ایله سنک دنیوی اولان محصولکی الور یا خود کند و به سنی خدمتکار قیلقله دینک و عمرک محصولنی
 ضایع قیلور (مثنوی) نیست چیره چون ترا چیره کند * نورنده مر ترا تیره کند * کند بی غالب و قوی دکادر سنی
 نیجه غالب و قوی ایلر انجیلن کسه سکا نور و بر مر بلسکه سنی تیره و بی نور ایلر * مثنوی * چون ورا نوری نبود اندر قران
 * نورکی یا بندازی دیگران * چونکم اول شیخ مزور بر نور اولدی اکامقارنت و قننده غیبر ایلر اندن قن نور بولورلر
 (م) همجو اعش کو کند داروی چشم) چه کشد در چشمها الا که بشم بو کونه قبل اصلاح النفس ارشاده تصدی ایلین
 شیخ شول اعش کبیدر که اومعلول اولان چشمه علاج و دوا ایلر یعنی کندی کوزی معازل اولان کسه انک غیری معلول
 اولان کوزه علاج ایلدیکی کبیدر بویه کسه خلا یقک چشملرینه نه چکر چکمز الا که بشم چکر بشدن مراد
 کور کتنده و ضرر اولان شیدر چونکم مزور اولان شیخارک وانلره تابع اولان مریدلرک مناسبتله حاللر فی بیان ایلدیلر
 تکرار زنک عرب اولان مکالمه سنی تقریر شروع ایدوب سورورلر (مثنوی) حال ما اینست در فقر و عنا * هیچ مهمانی
 مبامغور و ما * زن شوهر نه ابدی فقر و عناده بزم حالز بودر هیچ بر مهمان بره مغرور و فریفته اولسون (مثنوی)
 قسط ده سال ارندیدی در صورت * چشمها بکشا و اندر ما تکر * اون ییلک قحطی اگر صورتلرده کورمده که
 کوزلر بکی آج و بره نظرایله (مثنوی) ظاهر ما چون درون مدعی * دردش ظلمات بروش شعشی * بزم ظاهر مز
 مدعینک سیرت و درونی کبیدر انک قلبنده ظلمت وارد و اتم برونی شعشیدر یعنی اتمک درونی ریا و نقاطه ظلمانی
 ولسانی لاف و کرافله نور ایدر * مثنوی * از خدا اورانه بوی نه اثر * دعوتش افزون ز شیت و بوالبشر) حضرت خدادن
 اکانه بروی نه بر اثر و اردرمع هذا انک دعواسی حضرت شیت و حضرت آدمدن زیاده دراکر شیت و بوالبشر دعوا
 ایلدیکی که بونک دعواسی انلرک دعواسندن زیاده اوله دیو خاطر اولور سه مطلق انبیاعلیم السلامه تحدی و دعوی

شرط در پس انداختن دعوی نبوت ایلمش در پس اگر مدعینک ولایت و کرامت و ارشاد و هدایت دعواسی اندک
دعواسندن زیاده اولسه عجب دکلدر (مثنوی) دیونتموده و راهم نقش خویش * اوهمی گوید زابدالم ویش * شیطان
هم اکا کندی نقشی کوسرتمش یعنی شیطان اندن استنکاف و اجتناب ایدوب کندی ذات و صورتنی اکا کوسرتمکه
لایق کوسرتمش و او بومر تبه ده ایکن کندی طورنی بیلوب همیشه دیر برزابدالدن ایز زیاده برا کتر نسخه ده و او واقع
اولش در بوتقدیر اوزره شرح اولندی و بعضنده و او یوقدر بوتقدیر اوزره اول دیر که برزابدالدن زیاده بر * مثنوی *
حرف درویشان بدزدیده بسی * تا کمان اید که خود هست او کسی * درویش حقیقی اولان و فقر حقیقت مر تبه سن
بولان اولیای عظامک حرف و کلماتن چوقلق او غوریش یعنی اندک اصطلاحنی حفظ قیلش تا کمان کله ناسه که او خود
بر کسه در * مثنوی * خرده گیر در سخن بر یاریند * تنک دارد از درون اویریند * سوز سوز بیلکده یاریند حضرت تلبینک
اوزرینه خرده طور تریعی سوز سوز بیلکده و دقیق کلمات نقل ایلمکده اکا غلبه ایدر یاریند اوزره سوزده خرده طور دیمک
دقت ورنکین ادا ایلمکده اکا غلبه ایدر دیمکدن عبارت در مع هذا یزید انک در ویتدن عار طور (مثنوی) بی نواز از ان
و خوان آسمان * پیش او تداخت حق یک استخوان * آسمانک خوان و ناندن نصیب سز در انک او کسه حق تعالی
بر استخوان آندی یعنی معنوی اولان غذا و ذوقدن محروم اولسکن و حق تعالی آتی سگ مر تبه سینه بیلد قوم یوب
اکا بر استخوان ویرمش ایکن (مثنوی) او ندا کرده که خوان بنهادم * نایب حقم خلیفه زاده ام (او ندا ایلمش و دعوی
ایدوب سوزیش که بن خوان قومشم حقل ناتبی ام خلیفه زاده ام یعنی آدمکه خلیفه حقد رانک او غلی ام و اول نیجه
نائب حق ایسه بند خن زمانده اوله نائب حقم دیر (می) الصلا ساده دلان بیج بیج * تا خورید از خوان جودم سیر هیچ
* بیج بیج بونده زیاده دنی معناسنه اولور و مصرع نایده هیچ لفظنده هیچ مانع فی تقدیرنده اولمقدمه جازدر اما هیچ را
تقدیرنده اولق محله انسب و اوقدر تقدیر کلام هیچ مانع فی مقدر اولدینی اوزره بویه دیمک اولور کسه ای دنی اولان
و طولا شلق مر تبه سنده قلان ساده دلر صلا در کلک تا بنم جودم خوانسندن طوق بیلک هیچ مانع سز دیمک
قرنه کلامدن حاصل اولش اولور و قرنه کلام بوکونه تقدیری اقتضا قیلش اولور اما هیچ رامقدر اولدینی اوزره معنی
ای دنی اولان ساده دلر صلا در کلک تا جود و کرم خوانسندن طو نیجه بیلک هیچی یعنی دعوت ایلدیکم خوان جود
فی الحقیقه هیچدر اول هیچی طو نیجه بیلک دیمک اولور اگر سوال اولور سه اول مدعی خوان جودمدن هیچی بیلک دیمز
بلکه موجودی بیلک دیر پس هیچی بیلک دیمکی اکا اسناد نیجه قابل اولور الجواب چونکم اول مدعینک خوان و نان
آسماندن هیچ بر بهر می یوقدر و فی الحقیقه خوان جودم دیدیکی دخی یوقدر پس بنم خوان جودمدن طوق بیلک
دعی معناسنی مستلزم اولدینی ایچون حضرت مولانا قدس الله سره العزیز هیچ لفظنی بر سبیل تمکم اکا اسناد ایتمکله
کتور مشلر تا بومعنا لطفی مذکراوله (مثنوی) سالها برو عده فردا کسان * کردان در گذشته فردا نارسان *
نیجه بیلر فردا وعده سی اوزره کسان لفظی مصرع ثانی بهر هوند ریعی چوق کسه لر اول قیونک اطرافنه دولمش فردا
ایر شیمی یعنی فردا انلرله مددنه ایر شیمی اولدینی حاله دیمک اولور و توضیح کلام بویه دیمک اولور که اول مدعی ساده دل
اولان در دمنسدری خوان جودمه کلک دیو دعوت ایلر اول کسه لر دخی انک سوزنه اعتماد ایلوب اکا متابعت
و ملازمت ایلر چوتکم لسان حاله اول دعوت اولند قلی خوان جود و کرمی استسه لر اول مدعی فردا دیر پس فردا
اولوب نه مطالبه ایلمه لر بوکون میسر اولدیه یارین میسر اولور دیوب نه فردا به صلا نیجه بیلر فردا وعده سی اوزره
اول کسه لر آنک قیونک اطرافنی طولور لر فردا انلرله مددنه ایر شیمی اولر (مثنوی) دیر باید تا که سر آدمی * اشکار
کرد ازیش وکی * چوق زمان کرک تا آدمینک سر و حقیقتی کلمکدن و زیاده لکدن ظاهر و اشکار اوله پس
هر شیخک سر در وننه عالم اولر دن اول علی الفور اقتدا ایلمک و ارادت کتورمک جاز اولر دن دکلدر اما بیعت و اقتدا مراد
اولدینی تقدیر اوزره هیچ بر نه سوی ظن ایلمک دخی لایق دکلدر بلکه احتیاط و اهتمام بر کسه به اقتدا ایلمک و قننده
لازم و واجب اولور (مثنوی) زیر دیوار بدن کنجیست یا * خانه مارست و مور و ازدها * بدن دیوارنک التنده بر کنجی
وارد ریا خود مار و مور و ازدها خانه سیمی وارد ریعی بو بدن انسانیک ایچنده کنج الهی و یا خود خز نه ربانیمی وارد
و یا خود مار و مور و ازدها کبی اولان اخلاق ردیه و افکار خبیثه و عقاید قبیحه خانه سیمی وارد هر کس اول تمیزه
قادر دکلدر که فراستله احوال درونی بیلد که قادر اوله و بر کسه ملک باطنک اوصافنی معلوم قیلد (مثنوی) چونکه پیدا
کشت کوچیزی نبود * عمر طالب رفته آگاهی چه سود (چونکم طالبه عاقبه الامر پیدا و ظاهر اولدیکه اول شیخ
برشی اولدی طالب عمری کندی اکا هلقه فائده یعنی بر طالب هدایت بود کراوانان * کی بر متشیخ مزور و زدام

مکر نه گرفتار اولسه و اول طالب دردمندی اول منور فر داور داد بوبعض حیلله ایله فر بفته قیلسه نیجه ایامد نصکره
اول طالب انک تزویرنه آگاه اولسه بوقدر عمر نازنین بیوده بیره کتمش اولور انک بعد زمان آگاه اولسی آگاهانه قیلور
دری ان آگاه نادر افتد مریدی درمدی منور بصدق اعتقاد بندد که او کیست و بدین اعتقاد پیغمبری میرسد که شیخش
در خواب ندیده باشد و آب و آتش او را گزند نکند و شیخش را گزند نکند و لکن بنادر باشد نادر * انک بیاتنده در که از واقع
اولور که بر مرید بر منور مدعی به صدقه اعتقاد بغلیه که او شیخ نفسنده بر کسه در و بوا اعتقاد سیبیه اول مرید بر مقامه
ایریشور که انک شیخی اول مقایه واقعه ده کور عیش اولور و آتش و صواب اول مریده بنده اولوب ضرر ایلر و انک شیخه نر ایلر
ولیکن بود کراولنسان حالت نادر اولور یعنی قتی آزدن از واقع اولور پس النادر کالعدم حسبنجه بو کاعتماد بوقدوبل که
بر مرید کمال محقق مریده لازم اولنلر دندر (می) لیک نادر طالب اید کفر و غ (در حق آن نافع ایدان دروغ لیکن از طالب
کلور که اعتقاد کشفه شدن اول مرید که حقه اول دروغ نافع کله یعنی اول عین دروغ اولان شیخ و یا خود اول شیخ
دروغی مرید صادق حقه نافع اوله بونادر اولور (می) اوبقصد نیک خود جایی رسد) کرچه جان پنداشت آن امد جسد
اول مرید کند نیک او اولان مقصد یله بر بر ایرشور نیک خود مضاف اولوب معنی بویه اولسه ده جائز در اول
مرید کند نیک مقصد یله خود بر ایرشور کرچه شیخی جان ظن ایلدی اوجسد کادی بو طالب حسن اعتقادی
بر کاتبه قصدی و سادگی صحیح اولور (می) چون تخری در دل شب قبله را * قبله فی وان نماز او را) کجی نک اورنه سنده
قبله فی تخری کجی قبله یوق وانک نمازی جائز در (می) مدعی را خط جان اندر سرست * لیک مارا خط نان در ظاهرست
مدعینک جان خطی سر نه در و لیکن خط نان بر ظاهر ده در یعنی اول باطن جان فقیریدر و کند و بی ظاهر احتشم
کوستر و بر ظاهر نان فقیری بر چونکم بر منور ظاهر در * منوی * ما چرا چون مدعی پنهان کنیم * بهر ناموس
منور جان کنیم * بر نیچون مدعی کجی آتی سر و پنهان ایلر منور اولان ناموسدن اوتری جان چکسور زیعی خلقدن
فقر منری اظهار ایلمکه عار ایدوب عرض منری عار و ناموس له صیانت ایدوب بوناموس منورک تختنده بلا چکر خلق
بر غنی صنوبر بر خود فقیر پس بوعار و ناموسی ترک ایدوب فقر منری اظهار ایلیم دیدی بوجه نفسک عقل جاننه
ایلدیکی تشویش و تسو بلدن عبارت اولور و در و ندن عقل جاننه اکثر مانده بگونه دغدغه و خلجانی اتفاق اولور
و عقل دخی اکابر و تحمل ایلمکه نصیحت یورر) رجوع بقصه اعرابی وزن و تمثیلهای بوالجب (می) شوی گفتش
چند کوی دخل و گشت * خود چه ماند از عمر افزونتر گذشت * ار اول عورته ابدی ای خاتون نیچه بر دخل و زرع
استرسن * کاف فار سینک فتحه سیله اوقفسه دخی معنی جائز اولور معنی ای خاتون نیچه بر دخل و محصول و دور
و گشت استرسن عمر دن خود نه قالدی زیاده رکی کجی (منوی) عاقل اندر پیش و نقصان ننکر د * زانکه هر دو
همچو سیلی بگذرد * عاقل اولان معیشتک زیاده و نقصان نظر ایلر زیر اهرایکیسی سیل کجی کچر قرار ایلر (منوی)
خواه صافی و خواه سیل تیره رو * چون غمی باید دی از وی مکوی * خواه صافی و خواه تیره رو یعنی بولانق سیل چونکم
بر قرار دکلر بر دم اندن سوبله یعنی اگر صافی اولان نعمت و صحت و راحت و رفاهیت و اگر مکدر اولان و بولانق سیل
کجی کلان بلا و محنت و عنا و زحمت چونکم قرار ایلر بر دم اندن سوبله * منوی * اندرین عالم هزاران جانور *
میزید خوش عیش بی زیر و زیر * بوعالمده نیچه بیک جانور خوش عیش اولدقلری حالده دیر یلور زیر و زیر منری یعنی
آشغی و بوقار و اولقسنرین هر ری بی کار کسب خوش آسوده دیر یلور لر الله تعالی بونلره رزق لری بی کسب و کار ایصال
ایلر * کما قال الله تعالی فی سورة العنکبوت و کما من دابة لا تحمل رزقها الله یرزقها - از ایا کم وهو السميع العليم (منوی)
شکر میگوید خدا را فاخته * بر درخت و برک شب ناساخته * شکر سوبلر خدای تعالی به او کیلک درخت او زره و کجی
بیک رزق دور لیمش * منوی * حمد میخواند خدا را عندلیب * کاعتماد رزق رتست ای عجیب خدای تعالی به
عندلیب حمد دیر که رزقک اعتمادی سنک اوزرینه درای دعا را اجابت اید بی نته کم حق تعالی سورة هودده بوقولک
مضمونی یوردی و ما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها (منوی) باز دست شاه را کرده نوید * از همه مر دایر بریده
امید * طوغان شاهک الله امید ایلش و یا خود محل نواله ایلش جمیع مر داردن امیدنی کسمش نوبه نواله و امید معناسنه
کلور کرچه بعض معنار دخی کلور اما محله مناسب اولان بوا یکسیدر * منوی * همچنین از پشه داری تا بقیل *
شد عیال الله حق نعم المعیل * بونک کجی پشه دن طونه سن فیه وارنجیه دلک یعنی اصغر حیوانان دن اکبر حیوانانه
ایرنجیه دلک تقدیر حیوان و اریسه جمله سی عیال الله اولدی و حق تعالی نه کوزل عیال پرورد رتته کم
حضرت نبی علیه السلام یوردی الخلق عیال الله و احب الخلق الیه احبهم لعیاله بوحديث شریفک شرحی بوجلدده
تخجیر ان الله شیر حکایه سنده مر و ر ایلدی * منوی * این همه غمها که اندر سینه است * از بخار و کرد باد و بود ماست

بود و کای غم که رزق و معاشدن اوتری سینه لرده وارد بر زم باد و بود منک کرد و بخارند ندی یعنی بزم وجود منک بخارندن
و هو امنک غبارند ندی بود وجود معنایسته و باد هو امنایسته اولور و انلک غبار و بخارندن مر ادمقتضای مشتهیری
اولور که موجب غموم و هموم اولور * مثنوی * این غمان بیخ کن چون داس ماست * اینچنین شد و اینچنین وسواس
ماست * دانکه هر رنجی ز مردن پاره ایست * جزو منک از خود بران کر چاره ایست * بوگول قویاری بی غم بزم اورا غم
کیدر تنه کم حکم دیشلدر غموم و هموم انسا ناک اورا غیدر بویه اولدی و اولیه اولدی دیمک بزم وسواس جز در یعنی رزق
شویه اولدی و یا خود معاش بزم بویه اولدی دیمک بزم وسواس و خیال فاسده بی معنی اولان فکر و خاطره در یلکه مؤمن
شویه اولدی و بویه اولدی و وسواس سندن خلاص اولوب حضرت حق متوکل اولق لازمدر یلکه هر مر ض موتدن
بر پاره در اکر سنده بر چاره و قدرت و ارایسه مر کت جزو بی کند کدن سور * مثنوی * چون جزو منک نتوانی کرخت *
دانکه کاش بر سرت خواهند درخت * چونکه مر کت جزو ندن بقمغه قادر دکل سن یلکه اول جزو کت کانی که مر اد
موتدر سنک باشک اوزره دو کت استر * مثنوی * جزو منک از کشت شیرین مر ترا * دانکه شیرین میکند کل را خدا *
دردها از مر لای ایدر سول * از رسولش رومگردان ای فضول * مر کت جزو یکه در در مر ضدر اکر سکا شیرین اولدیه
یلکه خدای تعالی کای هم سکا شیرین ایلر مر ض و در در مر کدن رسول کاورای فضول انک رسول سندن بوز
دوند رمه انکه خوی ایله کلیله خوی ایلک آشنا اولغه سبب اولور * مثنوی * هر که شیرین میزد اوقل *
هر که او تر ابرستد جان نبرد * هر کیکه شیرین در یلور او کسه آجیلقله اولدی هر کیکه او تننه طایر جان ایلتمدی (مثنوی
کوسفند انرا ز صحرایمیکشند * انکه فربه تر مر اورا می کشند * مثلاً کوسفند لری صحرادن خانه جاننه چکر لر اول
کوسفند سبز کدر آتی بوغزلر * مثنوی * شب گذشت و صبح آمدای غم * چند کیری این فسانه راز سر * شب کجری
و صبح کلدی ای غم یعنی ای میوه دل بوزر و مال قصه سنی نیجه بر باشدن طور تر سن بعض نسخه ده سین ایله سمر و بعض
نسخه ده تا ایله غم واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره نام زن اعرابی اولور اما الله اعلم اصلنده تا ایله غم اولمشدر صکره نسخ کاتب ایله
تصحیف اولمشدر پس علی کلا التقدر برین شب دنیا کجری و روز اجل نزدیک اولدی بوسیم و زرق قصه سنی باشدن نیجه
بر طور تر سن بو کفت و کودن فراغت ایدوب کار آخر نه مشغول اول دیمک اولور و ز شمار اولوب دنیا به حریص
اولا به دخی نعر یض اولور * مثنوی * تو جوان بودی و قانع تریدی * زر طلب کشتی خود اول زربدی * سن ابتداده
جوان و تازه ایدل اول حینده قانع تر ایدل شمدی زر طلب اولد خود اول زرباید یعنی سن و سالت اخره بر شدی
زر طلب اید بی اولد خود اول حالده و تازه لک او تنده زر کی مقبول و جوهر ایدل * مثنوی * زربدی پر میوه چون
کاسد شدی * وقت میوه بختنت فاسد شدی * میوه ایله بر بر اصحه ایدل نیجه کاسد اولد میوه اولق و شعل وقتی
فاسد اولد یعنی بدایت حالده اخلاق حسنه میوه لیه بر باغ کبی ایدل شمد بکه سیودل بختنه اولق و کماله ایرمک وقتنده
نیچون حرص و طمع واسطه سیله فاسد اولد * مثنوی * میوه ات باید که شیرین تر شود (چون رسن تابان نه واپستر رود
* سنک میوه کز کدر که یوما فیوما شیرین تر اوله رسن تا بلر کبی کیورلک کتبه یعنی سنک میوه حالک کز کدر که روز
بروز لطیف و شیرین اوله و حلالت و لطافت مر تبه سنه ترقی قیله موی تا بلر کبی اردنه کتبه تنه کم انلر برای بو کرلاردنه
کیدر لر و مدبر اولور لایکی کونی برابر اولان مغبون و بو کونی بکن کوتندن شرلی اولنه حضرت نبی علیه السلام ملعون
دیشدر کازوی عن عایشه رضی الله عنهما من استوی یوماه فیه و مغبون و من کان یوماه شر امسه فیه و ملعون
مثنوی * جفت مای جفت باید هم صفت * تا بر اید کارها با مصلحت * ای زمان سن بزم جفت زسک جفت هم خوی
و هم صفت کز کدر تا ایشلر و مر ادلر مصلحتله حاصل اولور * مثنوی * جفت باید هم مثال هم کز * درد و جفت
کفش و موزه در تکر * جفت اوبر جفتی کبی کرلک کفش و موزه ناک ایکی جفته نظر ایله تا جفتک جفته مشابه اولسنی
یله سن * مثنوی * کریکی کفش از دوتنک اید بیا * هر دو جفتش کار ناید مر ترا * مثلاً ایکی کفش دین بری ایانکه
طارکله کفشک هر ایکی جفتی سنک ایشکه کلز * مثنوی * جفت درین خردوان دیگر بزل * جفت شیرینشه دیدی
هیچ کرلک) قبونک جفتی بری کوچک و بری بویک کوردتمی * شده ده اولان ارسلانک جفتی هیچ قورد کوردتمی (م
راست ناید بر شتر جفت چوال * این یکی خالی و آن یک پر زمال * مثال آخر چوالک جفتی دوه اوزره راست کلز اوبر جفتی
خالی و بو جفتی مالا مال پراوله * مثنوی * من روم سوی قساعت دل قوی * تو حراسوی شاعت میروی (من قساعت
جانبه دل قوی کیدرم سن نیچون شاعت جانبه کیدرسن * مثنوی * مر دقانع از سر اخلاص و سوز *
زین نسق می کفت باز ناپرور * قانع اولان مر داخل و سوز درون جهتمدن بو اسلوبدن صبح وقتنه دل خاوتنه
سویلدی و بو غلط اوزره پند و نصیحتلر ایلدی بو جله دن مر اد عقلک نفس و اهل عقل اولان مر شدل اهل نفس اولان

مریده ایلدی یکی نصیحتدن عبارت اولور * نصیحت کردن زن مرشوی را که سخن از قدم و مقام خود افزونتر مگو که
 حق جل و علا میفرماید که لم تقولون مالا تفعلون و اگر چه این سخن راستست این مقام تو کمال تر نیست و این
 سخن گفتن فوق معاشه خود زبان دارد و السلام * زن اعراضت شوهر نه نصیحت ایلد کیک کی نک بیاید در بویه دیو که
 سوزی کند مقام کردن و قدم کردن افزون سوزیله که سوزا کر چه نفس الامر ده راستدر لیکن بمقام
 تو کل سنجی چون بوقدر و بوسوزنه کندی مقاسک و معاشه کل فوقنده سوزیلسن سکا زبان طور تر کبر مقتا عند الله
 اولور یعنی مقت بوندن کبر اولور بآیت کریمه به اشارت پیورر لحق تعالی سورة صفات اولنده پیورر (یا ایها الذین آمنوا
 لم تقولون مالا تفعلون کبر مقتا عند الله ان تقولوا مالا تفعلون) بآیت کریمه نک سبب نزولی بواولشد که بر کون مسلماندر
 دیدلر که اگر بیلیدل حضرت حق قنغی عمل احیدر بر نازل عملده بامتزای و مالمزی بذل ایدیلر پس (ان الله يحب الذین
 یقاتلون فی سبیل الله) آیتی نازل اولدی بونلر مقتا ندن تولى قیلدی بوم احیده پس بآیت نازل اولدی و جناب حق
 فعلی قولنه او عینلره انکه تویخ قیلوب پیوردی که ای مؤمنلر نیچون سوزلر سکنز رانجی اسانه نقل ایلر سکا زاول عملیکه
 اشارت سکنز سکا اشلد بککری سوزیله کر عند الله شده بغض جهنندن عجب یول اولدی که بر کسه ایلدی بککری سوزیله
 و حال اولین علی ادعا یلسه عند الله بغض عظیمه سبب اولور العیاذ بالله (م) زن بر روز بانک کای ناموس کیش * من
 فسون تو فخواهم خوردیش) زن اول اربنک اوزرینه صدا آوردی بویه دیو که ای ناموس مذهبی یعنی ای آیین نام
 و ناموس اولان مردین سنک افسونکی بوندن زیاده بیک یعنی قبول ایلک استنزم (م) ترهات از دعوی و دعوت مگو
 رو سخن از کبر و از نخوت مگو * دعوی و دعوتدن ترهات سوزیله پوری کبر و فخوتدن سوز سوزیله * منوی * چند
 حرف طمطراق و کاروبار * کار و حال خود بین و شرم دار * نیچه بر طمطراق حرف و کلیات و کار و باره متعلق الفضاظ
 و اصطلاحات ایلک کندی ایشکی و کندی حانکی کور و شرم طوت (منوی) کبر زشت و از کدایان زشت تر) روز سرد
 و برف رانکه جامه تر) کبر فی نفسه قیصر اما کداردن اقتدر کما قال علیه السلام ثلاثة لا یکلمهم الله بوم
 اقیامه ولا ینظر الیهم ولا یرکیم ولهم عذاب الیم) شیخ زان و ملک کذاب و فقیر متکبر و فی روایه اخری عاتل متکبر مثلاً
 کون صوق رفار و اند نصکره قفتان یا ش یعنی بوذ کرار لسان مرتبه زشت و نامناسب ایسه فقیره دخی متکبر اولوق
 و حالنی بلیوب خدندن زیاده دعوا قیلوق بویه زشت و غیر مناسبدر (م) چند دعوی و دم باد و پروت * ای ترا خانه چو
 بیت العنکبوت ای مدعی نیچه بر دعوا و باد و پروت دمی پروت بیغه دیر لر بوراده کبردن کتایه در و باد دخی هوای نفسدن
 کتایه در یعنی نیچه برادعا و نیچه بر کبردن و هوای نفسدن دم او رمق ای سنک اولک اور مجک اوی کبی نته کم یونک او هنی
 بیت عنکبوت در سنک دخی بیت قلبک و خانه دینک بیت عنکبوت کبی سست و ضعیف ایکن بود دعوا و قناعت و ریاضتدن
 و توکل و طاعتدن کلام اندا ایلالنه مناسبدر (منوی) از قناعت کی توجان افروختی * از قناعتها تو نام اموختی)
 قناعتدن سن چن جانکی شعله لندردل قناعتدن سن نام او کردند (م) گفت پیغمبر قناعت چیست کنج *
 کنج را تو امیدانی زرنج) پیغمبر علیه السلام ایندی قناعت ندو کنجدر کما قال علیه السلام القناعة کنز لا یفنی سن کنجی
 رنجدن کبر و بیلز سکا یعنی قناعتکه کنجدر و دنیا به میل و محبت رنجدر سن قانع اولوق کنجی دنیا به محبت قیلوق رنجندن
 فرق قیلز سن پس مجرد قائم دیکدن نه منفعت واردر (م) این قناعت نیست جز کنج روان * تو مزین لاف ای غم ورنج
 روان) بوقناعت فی الحقیقه کنج رواندن غیر دکلدر بونده مصرع نایده اولان روانلر ایکه سی یله جان مغنا سنده در
 بوقناعت دکلدر الا جان خزنه سیدر ای جانک غم ورنجی سن کنج جان اولان قناعتدن لاف اورمه (م) تو فخواهم جفت
 کتر زن بغل * جفت انصافم نیم جفت دغل سن بکا جفت او قوم بکا از قولتی اور یعنی بکایان اوروب محاصمت ایلل اهل
 انصافک جفتی ام دغل و حیلل کارل جفتی دکام (م) چون قدم بامیر و بابک میرنی * چون ملج رادر هوارل میرنی
 نه حاله میرله و بکله قدم اوررسن یعنی انلره کند یکی همسر و همساقیلورسن چونکم هواده اوچن مکسک طمرن
 اوررسن یعنی سکا اولرسن و کرسنه لککدن ادنی و احقر اولان شیلری صید قیلورسن پس بو حالته گرفتار ایکن کند یکی
 نه وجهله ارباب دولت و اصحاب قناعتدن عدا یلرسن (م) باسکان زین استخوان در چالشی * چون فی اشکم تی
 در فاشی) کلابله استخوان اوزره جنک و چالشدن سن یعنی طالب دنیا اولان سکا لره دنیا به متعلق اولان خوان
 و استخواندن اوتری جنک وجدالده سن شکمی پوش برخش کبی نالش و فغانده سن (منوی) سوی من منکر
 بخواری سست سست * تانکوم انکه در رکهای نست * بنم جانجه حقارتله سست سست نظر ایلل نادیم اول
 نسنه بی که سنک طمر لنده در یعنی اگر بکا حقارتله بتوب سوزم قبول ایلز سکا سنک در و نکرده اولان عیوبکی افشا
 و اظهار ایلرم (منوی) عقل خود را از من افزون دیده * من من کم عقل را چون دیده * کندی عقلکی

بسدن زیاده کورمش سن بن ناقص عقلی دخی نیجه کورمش سن یعنی بنی حقیقه قتل کوره ممش و بنم ادرال و اذعانی یله
 ممش سن (منوی) همچو کرک غافل اندرماجه * ای زنتک عقل قوی عقل به * غافل قور دکبی بزه صجر امله ای مرد
 سنک عقلک عارندن بی عقل اولق یکدر (می) چونکه عقل نوعیله مردست (ان نه عقلست انکه مار و کرده مست
 چونکه سنک عقلک خاتلک عقیده سیدری یعنی خلقک قید و بندیدر اولکه مار و عقربدر اول عقل دکدر یعنی سنک عقلک
 مار و کرده قیلندن مودی سیرتدر اول عقل دکدر (منوی) خصم مکر ز ظلم توالله باد * مکر عقل نوزما کوتاه باد *
 سنک ظلم و مکرگان خصمی الله اولسون سنک عقلک مکر و شرری بزدن کوتاه اولسون پس اول زن لساتدن نفس
 اماره اهلنی افسون و صنعت له صید ایلین مزور شیخلک صورت حالنی بیان ایلکه شروع ایدوب یورورلر (منوی)
 هم قوماری هم فسونکرای عجب * مار کیرماری ای تنک عرب * سن هم مار سن و هم فسونکر سن بوحال ای عجبدر
 مار کیر سن و مار سن ای عار و عیب عرب یعنی سن هم نفس اماره صاحب سن و هم افسون ایدیم سن فی المثل بوحال
 نفسنده مار کیر اولق کیدر ای تنک عرب بوحال ایسه فی الحقیقه عجبدر پس نفس اماره صاحب اولوب حیل و افسونله
 نفس اماره صاحب اولان خلقی صید ایلک هم مار اولوب هم مار کیر اولق کیدر (می) زاغ اکر زشتی خود بشناختی
 همچو برف از درد و غم یکداختی * زاغ اکر کندینک زشتی کنی اکلییدی درد و غم دن قار کبی اریردی یعنی زاغ طبیعت
 اولان اهل ضلالت کندی قباحترنی فهم ایلله لردی درد و غم دن قار کبی اریه لردی (منوی) مرد افسونکر
 بخواند چون عدو * افسون بر مار و مار افسون برو * افسونکر اولان مرد مار اوزره افسون او قور عدو کبی افسونی
 مار اوزره او قور مار هم معنی * افسونی انک اوزرینه او قور (می) گربودی دام او افسون مار کی فسون مار را کنستی
 شکار * مارک افسونی اکر اول افسونکره دام و قید اولیدی افسونکر مارک افسونته چن شکار و گرفتار اولوردی
 اول مارانی کندی به فوجله مشغول قیلوردی (می) مرد افسونکر ز حرص کسب زکار (دریایدن زمان افسون مار
 افسونکر می دکسب و کار حصندن اول زمانده مارک افسونی اکلز (می) مار کویده افسونکر هین هین * آن خود
 دیدی فسون من بین * مار ایدر ای فسونکر اگاه اول اگاه اول کندی لایق و خاصیتکی کوردل بنم افسونمی دخی کور
 یعنی نفس اماره صاحب اولان ناس حیل و افسونله انلری صید ایلکه قصد ایلین متشیخ و مزور لسان حاله دیرلر که
 سنکه بزنی صید ایلک ایچون مشغول اولمش سن و بزه افسون قیلش سن بزم دخی معنی یوزندن سکا افسونمزه نظر ایلله
 که سنی کار نافعدن کندیمزه مشغول قیلش زدر * منوی * تو بنام حق فریبی می مرا * تا کنی رسوای شور و شر مرا
 * سن بنی حق تعالینک نام شر بقیه الدار سن تا بنی شور و شرک رسوای ایلله سن یعنی بی جیعت ناسه وسیله ایلوب
 بنم سبیل انلری جرایله سن (می) نام حقم بست نه آن رای تو * نام حق و ادام کردی رای تو بی حق تعالینک اسم شر بنی
 بغلدی سنک اول رایک بغلدی حق تعالینک نام شر یعنی بنم کبی حقیری صید ایلکه دام ایلک وای سنک حالکه (می)
 نام حق بستاند از تو داد من * من بنام حق سپردم جان و تن * حق تعالینک نام شر یعنی سندن بنم دادی الوری خود
 السون بن جان و تنی حق تعالینک نام شر بقیه تسلیم ایلدم (می) یا بر خیم من رله جانت برد (یا که همچون من بر تداقت
 برد * یا بنم زخمه سنک جانت طمر بنی کسه یا که بنجلین سنی زندانه ایلته مشهور در که دیار عربده طریقی مشایخده
 بعض طائفه اسم اللهله مار افسون ایلوب آتی صید ایدرلر تا انکه خلقه اظهار کرامت ایدوب خلایق بواسطه ایلله
 دام یعتد قید ایدرلر هر دمکه انلر اسم اللهله مار افسون ایلله لردی لسان حاله انلره بو گونه کلمات ایلر دیار رومده
 نفس اماره صاحب بنی اسم الله و ذکر الله ایلله صید ایلوب جیعت و ده کاهه ایلین مار کیر سیرتدر دخی انلر کیدر
 هر بار که ذکر اللهله صید ناسه مشغول اوله لسان حاللری انلره بو گونه مقالات سویلر (می) زن ازین گونه
 خشن گفتارها * خواند برشوی خودان طومارها * مرد چون این طعن از زن شنفت * مستمع شد بعد ازین
 بین تاجه گفت * بونک کبی خشن و درشت سوزلردن کنده سنک زوجی اوزره اول زن طومارلر او قودی با خود
 کنده سنک زوجی اوزره اول طومارلر که مضمونی نقل اولندی او قودی مرد چونکه بو طعنله لری زندن اشتدی دکلی
 اولدی بوندن صکره * کورتانه سویلدی دیک اولور (نصیحت کردن مرد زن خود را که در فقر ان بخوری
 منکر و در کار حق بیکان کمال نک * و طعنه مزن در فقر و فقیران بخیال و کمال بی نوایی خویشتن (منوی)
 * گفت ای زن تو زنی یا بوالحسن * فقر فقر آمد مرا بر سر مزن * اول مرد زن خطاب و عتاب ایدوب دیدیکه
 ای زن سن زخمیسن یا خود حزن صاحبیسن فقر بکا فقر کلدی باشمه اورمه یعنی تو بیخ قیلله که سرور کائنات
 علیه افضل الصلوات الفقر غری و به افتخر یورمشدر پس اول حضرت نه فقر اولان و انک و انلرینه دخی مقبول کلان
 فقر سببیلله سن بنی نیچون تعبیر ایلر سن دیدی * منوی * مال و زر سر را بود همچون کلاه * کل بود او کرکه سازد پناه

مال و زرفی المثل باشد کلاه کبیر کل اولور اول کسه که کلاه دن پناه دوزر و باشنک عینی انکه سترایل
 * منوی * آنکه زلف جعد و رعنا باشد * چون کلاهش رفت خوشتر آیدش * اول کسه که مجعد و رعنا زلفی
 اوله انک کلاه می جو تکم کندی اکا کلاهنگ کسی خوشتر کور زیر زلف رعنا سی ظاهر اولور * منوی * مرد حق
 باشد بماتد بصر * پس برهنه به که پوشیده نظر * مرد حق فی المثل چشم کبیر پس نظر پوشیده اولمقدن برهنه
 و مکشوف اولمی بکدر * منوی * وقت عرضه کردن آن برده فرزش * بر کند از بند جامه عیب پوش * مثلاً اول برده
 فروش یعنی اسیر صاتی می مشتری اولان کسه به اسیری عرضه ایلمک وقتند عیب ستراید بی جامه بی بنده دن قور
 یعنی اسیر صاتی عیب ستر اولان اسیری بیع ایلمک مراد ایلمه اول اسیر کجامه سنی صور تابی عیب کی ظهوره کله
 منوی * و بود عیب برهنه اش کی کند * بل بجامه خدعه باوی کند * واکر بر عیب اوله اول اسیری اسیر بی فتن برهنه
 ایلمک کجامه اول اسیره خدعه ایلمر یعنی بعض اطیف جامه لرله اکا خدعه ایلمیوب مشتری به جامه سیله عرض
 ایلمیوب انک جامه سنی خلع ایلمک خصوصنده بوکونه حیلله آمیز کلامه شروع ایلمر (منوی) کوید این شرمنده است
 ازینک وید * زین برهنه کردن از نوی رمد * دیر که بونده نیک و بددن شرمنده و محجوب برهنه ایلمکدن اوینده مستدن
 اور کور و نقرت ایلمر * منوی * خواجه در عیست غرقه تابکوش * خواجه رامالست و مالش عیب پوش * خواجه
 قولغنه دکن عیبده غرقه در خواجه نک مالی وارد و مالی انک عینی ستراید بچیدر کما قال علیه السلام * العلم
 و المال یستران کل عیب و الفقر و الجهل یکشفان کل عیب رواه ابن عباس رضی الله عنه کذا فی فردوس الاخبار
 و فی الجامع الصغیر * منوی * کز طمع عیش نیند طامعی (کشت دلها را طمعها جاسی) که بر طامع اول ماله طمعندن
 اول خواجه نک عینی کور من طمع کور کالری تمام محیط و جامع اولدی (منوی) و رکدا کوید سخن چون زرکان
 رم نیاید کاله او در دکان * واکر کدا کانه متعلق اولان خالص التون کبی سوز سوبلیه انک نقاشی و متاعی دکانه بول
 بولر یعنی سوزی مقبول اولمز (می) کار درویشی و رای فهم تست (سوی درویشی بکنر تست) درویشلک
 کار حقیقی سناک فهمک و راستنده در درویشلک جابنه تست تست یعنی اهانت و حقارتله نظر ایلمه * منوی *
 زانکه درویشی و رای ملک و مال * روزی دارند زرف از ذالجلال (زیرادر ویشلر ملک و مالک و راستنده و فوقنده
 ذالجلال اولان الله دن عظیم بر رزق طوثر که اول رزق معنوی و غذای روحانیدر (منوی) حق تعالی عادلست
 و عادلان * کی کند استمکری بر بی دلان * آن یکی رانعت کلا دهد * وین یکی را بر سر آتش نه * آتش سوزا که
 دارد این کان * برخدا و خالق هر دو جهان * حق تعالی عادل و عادل اولنر بجن بی دل و شکسته اولنر مظلوم
 و ستمکر لک ایدر مثلاً عادل دکلدر اول کسه که بر قولنه نعمت و کلا و بره و بر قولنی دخی آتش فقر و ریاضت اوزره قویه آتش
 آتی باقی اوله کم طوثر بوکونه کافی خدا و خالق هر دو جهان که آنک فعلی بوکونه ظلم دکلدر اکرتوهم اولنور سه که
 خدا نک خود کاری بر قولنی نعمت و دولت ایچره طوثر و بر قولنی دخی آتش تقمت و ذلت ایچره یا فقدر پس بونیجه
 عدل اولور جواب بودر که نم اگر بر قولنه وافر نعمت و بردی لکن اول نعمت قدر کاتعب و زحمتی معادل قیلدی که اول
 ادای شکر دراکر بود نیاده اول زحمت چکمز سه آخرتده چکر و بر آخر قولنه دخی اگر چه فقر و ذلت و بردی لکن
 انده بر راحت و لذت قودی اگر بود نیاده اول راحتی بولمز سه حالت نزعده و یا آخرتده آتی مشاهد مایدر محصل هر فعلی
 عدل اوزره در و لکن عقول قاصره آتی ادراک ایدر من (کما قال الله تعالی) و ما ربک بظلام للعبید * منوی * فقر فخری
 از کرافست و مجاز * فی هزاران عزیز نهانست ناز) فقر فخری حدیثی کراف و مجاز دغیدر یعنی حضرت نبی علیه
 السلام فقر فخری بیور مسی کراف و مجاز جهندن دکلدر هزاران عزیز و نازنده پنهاندر و باجلدن اول حضرت
 و به افتخردیوانکله افتخار ایلمر حدیث شریف مجاز آثار فقر فخری و به افتخردیوانی کلمه سی مصرع اوله قید
 اولمی اوزر شرح اولندی مصرع ثانی به صرف اولوب استغهام تقریری اولمی دخی جایز در و وجهه کوره انده هزاران عزیز
 و نازنهان دکلیدر یعنی پنهاندر دیک اولور (می) از غضب بر ما قهار اندی) یار کیر و مار کیرم خواندی غضبکدن بنم
 اوزریمه لعل سور دکن یار طوثر بی ام سن بکامار طوثر بی اوقودک (می) کربکیرم برکنم دندان مار * ناش از سر کوقتن
 بنود ضرار * فرنی اگر ماری طوثر انک دیشنی قور برم تا اول یلانی باش دو کلمکدن ایمن ایلمر یعنی اگر بر نفس اماره
 صاحبی صید ایلم و دام یعت و ارادتمه قید ایلمر انک خلقه ضرر و برن اخلاق ذمید سن قلع ایلمر تا او هلاکدن
 و سنکسار اولمقدن خلاص اولور (می) زانکه ان دندان عدو جان اوست * من عدو را میکنم زین علم دوست زیرا که مارک
 اول دیشنی انک جاتک دشمنیدر بو علمدن بن عدوی کندیمه دوست ایلمر یعنی مارک زهر و ضرر اولان دندان قلع
 و خلع ایلمدیکم علم جهندن ماری کندیمه بار ایلمر بوسوزلا کرچه مر دیرک زنه اولان کلامیدر اما بوندن مراد مصلح

و مری اولان مرشد کازن کبی طعن و اطاله ایلین منکر له جواب بر صوابی اولور کان دیرلر که ای بد کان سن بزی
اول شهرت و جمعیت ایچون هنسکامه کیر اولان یلاچی بیلاخیلردن قیاس ایلنه بزر نفس اماره صاحبی صید ایلسلک
اکثر اولورند انکیر کبی اولان مالی و سوء حالی و قبیح خصلتی اندن ازله ایدرز نادیده خلقدن اکثر اولورلر ابریمکدن امین
اولور و آخر تده دخی عذاب حقندن امان بولور برعدوبی بوکونه علمدن کند و منربار ایلر سن سوطن ایلیموب بزی خلق
ایچون اولان مار کیرلردن ظن ایلنه دیرلر (می) از طمع هرگز نخوامن من فسون (این طمع را کرده ام من سرتدلون) بن
هرگز طمع عدن اوتری افسون او قوم من زیر ابوطمع بن سرنکون و زبون ایلشم (می) حاش لله طمع من ز خلق نیست
از قناعت در دل من عالمیست * حاشه لله بنم طمع خلقدن یوقدر قناعتدن بنم قلمده بر عالم وارد که اول عالم لایقنی در
مثنوی) بر سر امر و دین بینی چنان * زان فرود اتا غم این کان امر و آغا جنگ باشی اوزرنده بی انجیلین کوره سن امر و
آغا جنگدن اشغه کل تا اول ظن قالمیه بو بیتک معناسنک وضوحی بو قصه بی بیلمکه هر هوندرا اول قصه بودر که برارک
عورتنک بریکانه عاشقی و ارایش اول خاتون کندی اریله بر باغچه ده اوترر کن اول عاشق عورتله مصاحبت ایتمکه اشارت
ایلش اول اوزرد قری نشینک اطراف اشجار و گیاهله پر ایش عورت عاشقنه اول اوتلوغه کلوب اختفا ایلده دیو اشارت
ایلش بعده بر حیلله ایدوب ارنه دیمش که بن شوامر و آغا جنگه چیقمتق استرم اجازت ویردیمش اری دخی عورته اجازت
ویروب امر و آغا جنگه چیقمتش پس یوقر و دن اشغه خطاب ایدوب دیمش که ای مرد سنک یانکده اول ییکانه عورت
نه ایشلاری آشغیدن یوقر ویه دیمش که ای خاتون مجنونه من بنم یانده عورت یوقدر پس خاتون البته سنک یانکده
بریکانه عورت وارد دیو فریاد ایلش پس اکاری کل امدی اشغه این حقیقت حالی کوردیمش پس عورت اشغه اینوب
عجبدر بن سنک یانکده یوقر ویه دیمش که ای عورت سنک یانکده کی نامحرم ارکیدر عورت دیمش که بنم یانده ییکانه و نامحرم کسه یوقدر بن شویله
دیمش پس آغا جنگه چیقمتقه اوتلرک ایچدن اول ییکانه اری یاتنه چکوب انکله معانقه به باشلش مرد ابله آغا جنگ اوزرندن
چاغر رمش که ای عورت سنک یانکده کی نامحرم ارکیدر عورت دیمش که بنم یانده ییکانه و نامحرم کسه یوقدر بن شویله
تنها اوتورورم کل امر و آغا جنگدن اشغه این تا کما نك قالمیه دیمش پس آراشغه این نتیجه دله نامحرم اولان کسه قاجوب
اوتلق ایچنه کیزلش اشغه اینوب خاتونک یاتنه کسه کورمده خاتون دخی دیمش که بور ویت ناصالح امر و آغا جنگ
خاصیتند بر پس بو کلام ضرب مثل اولش چن برکسه بر شیمی حقیقتیه کور میوب غلط ایلسه کاحقیقت بین اولان
کسه لبوقولی ضرب مثل ایدوب ای فلان از سر امر و دین فرود ای تا کما نك نم اندیرلر پس اول مرد عورتک کندی
خاتونته بر سر امر و دین بینی چنان دیمسی سن بی کندی غلط بین اولان نظر که مرته کدن انجیلین کورر سن کل اندن
تنزل ایلنه بنم مرتبه مدقرب اول تا حقیقت حاله واقف اولوب بدکان قالمیه سن دیمک اولور (می) چونکه بر کردی
نوسر کشته شوی) خانه را کردان بینی ان نوی) مثلا چونکه سن بر مقدار دونه سن سر کشته اولور سن خانه بی دونی
کورر سن اول سفن پس سنک اول حینده خانه بی دونی کورمکدن خانه نك دونمسی لازم کلز بیکه آتی دوز
کور دیکک کندی باشکک دونمسی در گذلک سنکه برکسی بی دنیا به حریص و طالب کوره سن و صیدناس ایلکه مائل
و راغب بوله سن سن آتی کندک کبی حریص و طالب قیاس ایلنه زیر قیاس النفس علی النفس جائز دکلد و در بیان آنکه
جنیدن هر کسی از انجا که ویست هر کس را از جنبره وجود خود بیند تابه کبود آفتاب را کبود نماید و سرخ سرخ نماید
چون تابه از رنگها بیرون آید سمید شود از همه تابه های دیگر اوراست کوتر باشد و امام همه باشد بوسرخ شریف
انک یاتنه در که هر برکسه نك حرکتی اول یردنه اودر هر کسی کندی وجود نك دائره سندن کورر مثلا کبود صرچه
آفتابی کبود کورر و قرمز صرچه قرمز کورر چونک صرچه لرونکدر دن طشره که و خلاص اوله بیاض اولور
دوکی صرچه لردن او بیاض و صافی اولان طوغری سوبلجیرک اولور و دوکی صرچه لردن اما می منزله سنده اولور صافی
و بیاض اولان صرچه لردن مراد درونی غل و غشدن صافی اولان صوفیلر و کبود سرخ اولان تابه لردن مراد درونی غل
و غش ایله پر اولان کسه ل اولور که بونلر برکسه به نظر ایلسه لرا حق کندی فهم و قیاسلری قدر ییلورلر و آتی کند بلره
قیاس قیلورلر (می) دید اجدرا ابو جهل و بکفت * زشت نقشی کزینی هاشم شکفت مثلا حضرت احمد علیه السلاهی
ابو جهل کوردی وابتدی که بنی هاشمدن بر قبیح تمش اجملدی و ظاهر اولدی (می) کفت احمد مر ورا که راستی
راست کفتی کرچه کارافزاستی حضرت رسول کائنات علیه افضل الصلوات اکابتدی کرچک سن راست دیدک اگرچه
کارافزاسن یعنی حددن قجا و زاید بی سن (می) دید صدیقش بکفت ای آفتاب * فی زغری فی زغری خوش بتاب
حضرت ابوبکر الصدیق رضی الله عنه اول حضرتی کوردی و دیدی ای آفتاب نه شرقدن سن نه غریبدن سن لطیف
یلدر ایچیسن یعنی لا شرقیه ولا غربیه آیت کریمه سنک مصداقجه شرقه و غربه منسوب اولین بر آفتاب الهی سن که

نور عالم ضیا و بر مجید رخسار طالع ایله تاریک اولان درونلری منور قیل دیدی (مثنوی) گفت اجدراست گفتی
ای عزیز * ای رهیده نوزدنیای نه چیز * حضرت اجد علیه السلام اکادیدی ای عزیز راست سواد لای صدیق سن
ناجیز اولان دینادن قور تلمشسن * مثنوی * حاضران گفتند ای صدر الوراء راست کو گفتی در ضد کوراجر (حاضر
نزد حضرت رسول اکرم علیه السلام دیدی برای خلقت صدی و اشرفی ایکی ضد سوبلیجی به نیچون راست کودیدل
حار بو که بوا یکسنگ کلامی بری برینه متناقضدر (مثنوی) گفت من اینهمه مصقول دست * ترک و هندی در من آن
بند که هست * حضرت نبی علیه السلام بیوردیکه بن دست الهینک مصقولی آینه ام یعنی دست قدرته جلا بولاش
و مصیقل اولش بر مرآت ترک و هندی بده آفی کور که گذر یسند و اردر سخن مرآت مجلوه قدری کل احد فینا صورته قولی
بعضار بومضونده حدیث شریفدر بعضار و بعضار کلام اکابر دیولسان مشایخدن نقل ابشدر (مثنوی) ای زن
ار طماع می بینی مرا * زین تحری زبانه بر ترا * ای زن اگر بی طماع کور را بسک بوزنلر کی تحری ایلا کدن بوقر و کل
و هر در می نه منته ترقی ایدوب انلر کی یقین مشاهده صاحب اول (مثنوی) آن طمع را ماند و رجت بود * کو طمع
انجا که آن نعمت بود * اول طمع به کز زولیکن رجت اولور یعنی اول صید مردم ایلان و فقر و قناعتدن خلقه سوز
سویک نوعا طمع به مشابه اولور ولیکن باطن طمع دکلدر بلکه حقندن رجت و خلقه هر جتدر فنی طمع اول
مر تبده که اول نعمت اوله یعنی بر برده که نعمت معنوی و غنای قلبی اوله انده حرص و طمعدن اثر اولرا کر چه سوزی
طمع به مشابه اولور سده (مثنوی) امتحان کن فقر را روزی دو تو * تا بفقر اندر غنا یعنی در فقر و سن فقری برایکی کون
امتحان ایلد کاصبر و تحمل ایلکله تا فقرده ایکی قات غنا کور من ایکی قات غنادن مراد غنای ظاهر و غنای
باطن در زیر فقر تمام اولد قده و سالک اندن لذت بولد قده ما کاغنا ی قلب حاصل اولور و ظاهر ادخی هر تبده مالک
اولور سده اگر صورتنا آرایسه ده آفی و افرو کثیر عدا یلر بس غنای باطن حاصل اولد قده غنای ظاهر اندن خالی اولرا و یله
اولحق فقردن ذوق الان کسه فقر ایچره ایکی قات غنا بولاش اولور (م) صبر کن با فقر و بگذار این ملال * زانکه
در فقر ست عز و الجلال (فقره صبر ایلد بوملال و کلالی قوی یعنی ترک ایلد زیرا که حق تعالی نیک عزتی فقرده در (مثنوی
سر که مفروش هزاران جلن بین * از قناعت غرق بحر انکبین) سر که صاتم یعنی بوزل کوزل کشی ایتمه نیچو بیکن جانی
قناعتدن غسل در یاسنه غرق اولش کور یعنی نیچه جانلر فقر و قناعت واسطه سیله بحر لذته مستغرق اولمشدر در انلره
نظر ایر کور (م) صد هزاران جان تلخی کش نکرم * همچو کل آغشته اندر کاشکر * نیچه بوزیک اجلیق چکی جانه
نظر ایلد کل کی کلشکر ایچره ممتزج و مختلط اولش یعنی ریاضت و تلذذ کدن لذت الوب کل ایلد شکر امتزاجی کی انکله
اختلاط و الوقت قیلشدر * مثنوی * ای دریغامر ترا کجابدی * تاز جانم شرح دل پیدا شدی * ای دریغامر تحقیقا
سکاوست و حوصله اولیدی تا جانم کد کوکاک شرح پیدا و ظاهر اولیدی و سکا درون لذتندن خبر قیلیدی (مثنوی
این سخن شیرست در بیستان جان * یکشده خوش نمی کرد دروان) بوسوز فی المثل جان همه سندن سوددر چکی
واجب سز خوش روان جاری اولمز * مثنوی * مستمع چون تشنه و جوی بنده شد * واعظ ارمرده شود کوی بنده شد *
مستمع اولان کسه چونکم تشنه و طالب اولدی واعظ فرضی اگر مرده مشابه سنده اوله سوبلیجی اولور زیرا مستمعینک
طلب و اشتها سنک وجود تکلمه عظیم تأثیری وارد * مثنوی * مستمع چون تازه آبدی ملال * صد زبان کردد
بگفتن کنک و لال * مثلا مستمع اولان کسه ملال و کالاسر چونکم تازه و لطیف کله کنک و لال اولان کسه سوزده
بوزد بیلو اولور کنک و لال ایکسی سیله دیلسر دیرلر (م) چونکه نامحرم در آید از درم * پرده در پنهان شوند اهل حرم
* چونکم قبومدن ایچرو نامحرم کله اهل حرم پرده ایچره پنهان و مستور اولورلر * مثنوی * و در اید محرمی
دوراز کند * برکشایند انستیران روی بند * و اگر ضرردن بعید بر محرم ایچر و کله اول مستورلر بوزیک بند و تقابلی
آچارلر بوندن مقصود اسرار درونه محرم اولنلره ظاهر اولور و لو نامحروم اولنلردن بقرلر دیک اولور * مثنوی * هر کرا
خوب و خوش و زیبا کنند * از برای دیدن یسنا کنند) هر نه شیئی که خوب و خوش و زیبا ایلرلر کور بیجی کسه نک کوزندن
اوتری ایلرلر اعمادن اوتری ایلرلر که اعمانک مبصرات لطیفه دن نصیبی بوقدر * مثنوی * کی بود آواز چنک و ز بوم *
از برای کوش بی حس اصم) کذلک چنک و ز بومک آوازی چن اولور زیر اشغی صدا بوم بوقر و صدایه دیسور که ایکسی
سیله بری برینه مناسب اوله اصلک بی حس اولان کوشندن اوتری یعنی آواز چنک و آواز بوم صاغر کسه نک بی ادرال
اولان کوشندن اوتری چن اولور یعنی مسجوعات لذیذ و نغمات نفسیه اصم اولان کسه دن اوتری اولمز که انلر
مسجوعات لذیذ دن حصه سی بوقدر * مثنوی * مشن را حق بیده خوش دم نکرد * هر حس کرد و بی اخشم نکرد
مسکی حق تعالی حضرت تلی بیهوده بره خوش دم ایلدی یعنی عبث بیزه لطیف رایحه لوقیلدی حس وادرا کدن اوتری

ایلدی اخشدن اوتری ایلدی یعنی قوت شامه سی یزنده اولوب استشمامه قادر اولان کسه ایچون خلق ایلدی
 دماغی فاسد و قوت شامه سی مختل اولان کسه دن اوتری ایجاد قیلدی جمیع مبصرات قوت باصره سی اولان کسه لر
 ایچون موجوده اولمشدر تا اندن متلذذ اولوب اعتبار قیلدر و جمله مسعوات قوت سامعه سی اولان کسه لر ایچون
 ظهوره کلمشدر تا اندن بهره بوله لر و مشعومات دخی قوت شامه سی مختله اولمشدر ایچون خلق اولمشدر تا اندن ذوق
 و راحت بوله لر * مشنوی * حق زمین و آسمان بر ساختست * در میان پس ناز نور افراختست * حق تعالی زمین
 و آسمانی دوزمش و وجزده کتور مشدر زمین و آسمان اور تا سندن چوق ناز نور بوجلتش و پیدا ایلمشدر (می)
 این زمین را برای خاک * آسمان را مسکن افلاکیان * بوزمینی خاک کیلدن اوتری آسمانی افلاک کیلدن اوتری یعنی
 بوزمینی خاک که منسوب اولان مخلوقدن اوتری مسکن ایلدی که انلر زمینه اهل رستخقدرو آسمانی افلاک منسوب اولان
 ملائکه دن اوتری ایجاد ایلدی که انلر اول مرتبه به مستعد لر در * می * مر دسقلی دشمن بالا بود * مشتری هر مکان
 پیدا بود * مثلاً سقلی اولان مر دبالانک دشمنی اولور یعنی مرتبه اعلایه و انک اهلنه فعلاً و حالاً عداوت قیلور دشمن بالا
 اولقدن مر دسقلی به اهل اولمشدر و سقلی اولان عمله میل قیلمشدر که سقلی علوینک ضدیدر بر کسه سقلی اولوب عملی
 دخی سقلی اولسه بالطبع دشمن بالا اولور اگر چه ظاهر بالا به هم عداوت ایلسه ده چونکم بوسقدمه معلومک اولدیسه
 هر مکانک مشتری پیدا اولور انلر که جنت اعلایه مشتری لر در کامناسب عمل قیلور لر و اومقام بالا به مستحق و مستعد
 اولور لر انلر که اهل دوزخ در اول جای ادنا به مناسب افعال خبیثه قیلور لر و اول جای خبیثه مستحق اولور لر (مشنوی)
 ای ستبره هیچ تو برخاستی * خویشتر را بر کور آراستی * ای مستوره هیچ سن قالدغنی کنیدی کی کوردن اوتری ترین
 ایدوب آراسته ایلدی کی کور بونده اعمی معناسنه اولوق محله انسدر را ماسروری و شمعینک و پردیکی معنار
 مناسبدن ابعدر زیر ابویت مثل موقعنده واقع اولوب اول خاقونک کنیدی فهم ایلدی کی بردن مر د عرب اکا کنیدی
 حالی تفهیم ایلک مر ادا یلر یعنی ای مستور و مثلاً سن هیچ قاقوب کنیدی اعمادن اوتری بزه بوب آراسته ایلدی کی
 معلومدر که ایلدی بلکه محرم اولان بینالک رویت و سیرندن اوتری کنیدی ترتیب و ترین ایلدی چونکم سنک حالک
 بودر سنکه کوردل اوله سن بن سنکچون اوصاف و اسرار دروغی نیجه اظهار ایلیم و اظهار و عیان ایلدی کم تقدیر اوزره
 دخی سن آتی کورمکه و مشاهده قیلغه نیجه قادر اولور سن دیک اولور و ابویت بومعنائی تأیید قیلور (می) کرجه انرا
 پردر مکنون کنم * روزی تو چون نباشد چون کنم * اگر جهانی فرضی پردر مکنون ایلیم و در مکنون کی
 نقیص و لطیف سوزلر سوبلیم چونکم سنک نصیبک اولیه بن نیجه ایلیم کر کدر که در مکنون کی اولان کفتار و اسرار مه
 مستعد و اهل اوله سن تا کم اندن نصیب اله سن (مشنوی) ترک جنگ و رهزنی ای زن بکوی و رنمی کوی بترا من بکوی *
 ای زن جنگ و رهزنی کی ترک ایل و اگر جنگ و رهزنی کی ترک ایلر سنک بن ترک سوبله یعنی آتی ترک ایلر سنک بنی ترک ایل
 دیک اولور تحقیقا (مشنوی) مر مرا چه جای جنگ وینک وید * کین دلم از صلحها هم می رمد * بکانه نیک و نه بدک جنگی
 بریدر زیر ابوکوکام صلحدرن دخی اور کرفته قالدیکه جنگ وجداله تحمل قیله مر اد کمال فراغنی اشعار در * مشنوی
 کرخش کردی و کرنی آن کنم * که همین دم ترک خان و مان کنم اگر خوش اوله سن و سکوت قیله سن خوب و لطیف دروا کر
 خاموش اولیه سن و سوزمله عمل قیلیه سن آتی ایلیم که هم بودم ترک خان و مان ایلیم یعنی اوی و برقی ترک ایدوب سکا
 طلاق و بریرم و بوجه بورایه کلنجیه دل عقلاک نفسه و کامل العقل اولان مر شدک اهل نفسه ایلدی کی خطاب و عتابدن
 و جواب بر صوابدن کتایت اولور) مراعات کردن زن شوهر را و استغفار کردن از گفته خویش (می) زن چو دید او را که
 تند و توفست * کشت کریان کیه خود دام زنت * زن چونکم او مر د عربی کوردیکه حرون و سرکشدر کریان اولدی
 کیه خود زنک طوزاغیدر یعنی فن خاقونلر لرینی کنیدی مر ادلری اوزره عامل ایلیه مسهلر و اطفاله دخی طبیعتلر نه
 ایدر مسهلر کریان اولور لر تا بوحیله ایله انلری کندیلره مائل قیلور لر (می) کفت از تو کی چنین پنداشتم * از تو من امید
 دیگر داشتم * زن شوهر نه ایتدی سندن چن بویه صاندن بن سندن غیری امید طو تدم یعنی بنم امیدم بواید بکس سن بکا
 موافقت ایلیدلک سندن بونی ظن ایلدرم و بویه امید طو تدم دیدی (مشنوی) زن در آمد از طریق نیستی (کفت من خاله
 شمایم نیستی * زن بوقلقی طریقتدن کلدی و دیدی بن سزلک خاک ککرم سنی دکلم یعنی سزه خاقون اولغه لایق دکلم
 بلکه سزلک قدمکزلک ترا بیم دیوب تواضع و تذلل طریقتدن کلوب التیام و ملائمه باشلدی (مشنوی) جسم و جانم
 هر چه هستم آن تست * حکم و فرمان جملگی فرمان تست جسم و جانم و هر نه م و ارایسه ملک و سنک لا یتکدر حکم
 و فرمان بالکلیه سنک فرمانکدر الا مر امر کم هر نه امر ایلر سنک بنده فرمانم و سکا مطیع و منقادم هیچ مخالفتم بوقدر
 دیدی * مشنوی * کر زدر ویشی دلم از صبر جست * بر خویشم نیست ان بهر خواست * اگر در ویشلکدن بنم کوکام

صبر ایستادن صبحره دی ایستاده اول خصوص کندمدن اوتری دکادر سندن اوتریدر (مثنوی) قوم ادر در ده بودی
 در * من نمی خواهم که باشی بی نوا * سن دکادر درده دوا ولد و نیچه محنت و بلا زما تنده لطف و احسان قیلدک
 بن استمزم که بی نوا احتیاج اوله سن * مثنوی * جان تو کز بهر خویشم نیست این * از برای تست این ناله و حنین
 سنک جان و حیانت حق چون بطلب کندمدن اوتری دکادر بونا و حنین سندن اوتریدر پس اسم حقه دخی قسم
 ایلوب کندی دعوا سنک صدقنی اثبات ابلک ایچون دیدی (مثنوی) خویش من والله بهر خویش تو * هر نفس
 خواهد که میردیش تو * بنم کندم سنک کندک ایچون خویش لر بونده ذات معناسنه استعمال اولنور یعنی بنم
 ذات بالله سنک ذاتک ایچون هر دم استر که سنک او ککده اوله و سکافدا و قربان اوله (مثنوی) کائنات کشت روان من
 قندی * از ضمیر جان من واقف بدی (بویتنک فارسیجه تقدیری کاشکی جانت از ضمیر جان من واقف بودی که میجانت
 روان من در آبادیمک اولور یعنی فولیدی سنک جانتکه که بنم روح روانم کا فدا اولسون بنم جانتک ضمیر ندن واقف اولیدی
 و بنم مرادی بلیدی (مثنوی) چون تو بامن این چنین بودی بطن * هم ز جان بیزار کشته هم ز تن * چونکم سن بکاسو
 ظن ابلکده بویه اولدکده هم جاندن بیزار اولدم هم تمدن * مثنوی * خلد را بر سیم و زر کردیم چون * تو چنینی بامن ای
 جانرا سکون * طیرانی سیم و زرا وزره ایلدک چونکم سن بنم ایل بویه سن ای جانه سکون و آرام اولان یعنی ای جانه
 سکون و آرام اولان کسه چونکم سن بنم بویه ضد و مخالف سن سیم و زرا وزر و طیراق صاحبک واندن فراغت ایلدک
 انکچون سنکله ضد از لیل مناسب دکادر دیدی * مثنوی * تو نه در جان و دلم جامیکنی * زین دراز من تبرامیکنی *
 سنکه بنم جان و دلمه بر ایلرسن بوقدر سوزمدن بندن تبری ایلرسن (مثنوی) تو تبرا کن که هستت دستگاه ای تبرای تو
 جانرا عذر خواه * سن تبری واستغنا ایلر اسکا دستگاه و قدرت و اردرای سنک تبری واستغنا که جانت عذر خواهد
 یعنی سن هر بار که بندن بری از لغه واستغنا قیلغه قصد ایلیمه سن بنم جانتک عذر فی دلیجیدروسکا تضرع ایلجیدر
 * مثنوی * یاد میکن آن زمانی را که من * چون صم بودم تو بودی چون شمن * سابقده اولان اول بر زمانی یاد ایل که
 بن صم کبی ایدم سن شمن کبی ایلدک یعنی بن بت و سن بت پرست کبی ایلدک مراد بن معشوق و سن بکاعاشق ایلدک
 اولور بویانده بوجه تفک عقال متابعی و زیاده انقیادی اولد یغذک صورت حالی مراد اولور * مثنوی *
 بند بر وفق قودل افر و خست * هر چه کوی بخت کوی بد سوخته * من سیانخ توام هر چه پری * یا ترش یا با که
 شیرین می سزی * زن شوینه یعنی نفس عمل تدخوینه کمال اطاعت و انقیادی حالنده دیر که بنده سنک امر کک
 موافقی اوزره کوی منور در هر نه کاریکه دیه سن بشور مهبیا ایل بنده دیر که دل سوخته در سوخته است تقدیر بنده در
 بو سوخته اولان بنده و کوی اولده و کوی کل سکایانمدر دیمک زیاده عاشق منقاد اولسندن کایه اولور دخی
 دیر که بن حواج طعامک کبی ام هر نه که بنی بشور سک قابل یا کشی شور با و یا که شیرین شور با سن لایقسن کار بن
 مطیع سکا * مثنوی * کفر کفتم نک با ایمان آمدم * پیش حکمت از سر جان آمدم * اول معارضه و قنده عظیم
 خطا ایلدم کفر سو یلدم اشته ایمانه کلام حکمک او کنه جان طرفندن کلام یعنی جان و دل اوچندن زیاده ذوق محبتله
 کلام * مثنوی * خوی شاهانه ترانشناختم * پیش تو کستاخ اندر ناختم (سنک شاهانه اولان خوی و عادی کلام
 سنک او که کستاخانه سوزدم یعنی سنک ادب که رعایت ایتیموب بی ادبانه سوق کلام ایلدم * مثنوی * چون ز عفو تو
 جراحی ساختم * توبه کردم اعتراض اداختم * چونکه سنک عفو کردن بر چراغ دوزدم ایلدیکم خطابه توبه ایلدم
 و اعتراضی بیانه ایدم * مثنوی * می نیم پیش تو شمشیر و کفن * سیکشم پیش تو زدن را برن * سنک او که شمشیر
 و کفن قورم بونی سنک او که حکرم اور (مثنوی) از فراق تلخ سیکدی سخن * هر چه خواهی کن و لیکن آن ممکن
 آجی فراقدن سوز سوزدیر سن هر نه استر سکا ایل و لیکن بونی ایل * مثنوی * در تو از من عذر خواهی هست سر *
 یا توبی من اوشفیع مستر سنک وجود کده بندن اوتری بر عذر خواه سر و اردر و یا خود بر عذر خواه مستور و مخفی و اردر
 سکا بنسز اول داغما بر شفیع در اول مستور اولان عذر خواهی بویتنله تفسیر ایلدوب سوز لر می (عذر خواهم در درونت
 خلق تست * ز اعتماد اول من جرم جست * بنم عذر خواهم سنک درونکده سنک خلق کریمکدر کا اعتماد ایلکدن
 بنم قلم جرم دیلدی که او خلق کریم صاحبی مؤاخذه ایلد و یو کونه جرأت و جسارت قیلدی (می) رحم کن پنهان
 ز خود ای خشمکین (ای که خلقت به ز صد من انکین ای بکافیا حتمدن اوتری خشمکین اولان کندی درونکدن بکافیهان
 رحم ایل ای سنک خلق کریمک بوز بطمان انکیندن به ترو شیرین زرد می (زین نسق سیکف بالطف و کساد) در میان کربه
 بروی قتاد * زن مرد عرب به واسلو بدن لطف و کسادله سوبلیدی اثناء کلامده زن اوزره بر کربه واقع اولدی اگر چه بوسوزل
 صورت قصه ده زن لساندن مرد اعرابی به التیام ایلک طریق اوزره واقع اولمدر اما مراد تفک عقال کایله متابعت

و طاعتك صورتی حایدر ادنی عرفانی اولان كسه به یو بیاتلرک تاویل و توجیهی مبین و ظاهر اولدیغیچون و قصه دن
 حصه عقله نفسك معامله و مکالمه سی اولدیغی بوعلمك طابعلری قنده شیوع بولدیغیچون هر بریتده مراد نفس در
 و باعقلدر دینلیوب تطویل کلامدن اعتماد اعلی فهم الطالبین احتراز اولندی * مثنوی * کریمه چون از حد گذشت
 و های های * زکرکی کریمه بدا خود دلربای * کریمه و های های چونکم حددن یکدی اندن که خود کریمه سز کوکل
 قاپچی ایدی * مثنوی * شد از ان باران یکی برقی بدید * زد شراری بر دل مر دو حید * اول بارانکه مراد کوز باشد در
 اندن بر برق ظاهر اولدی ریاضت و قناعت عالمنده فرد و حید اولان مر دل * و کالی اوزره شراره اوردی یعنی زنگ
 کریمه سندن اعرا ینک قلبنه رقت و مر حجت کاوب متأثر و منفعل اولدی * مثنوی * آنکه بنده زوی خویش بود مرده *
 چون بود چون بندگی آغاز کرد (اول کسه که مر د آنک روی خوبنک بنده سی ایدی و آنک جان و دل ایله افکنده سی ایدی
 مر د نیجه اولور چونکم اول مر د بنده لکه آغاز ایلدی (مثنوی) آنکه از کبرش دلت لرزان بود) چون شوی چون پیش فو
 کریمه بود * مثلاً اول کسه که آنک کبرندن سنک قلبك دتریحی اولور سنک نیجه اولور اول سنک اوکنده کریمه اوله وسکا
 تواضع و تذلل قیله (مثنوی) آنکه از نازش دل و جان خون بود * چونکه آید در نیاز و چون بود) اول کسه که آنک نازندن
 دل و جان خون اوله چونکم او محبوب نیازه کله اول عاشق نیجه اولور * مثنوی * آنکه از جور و جفایش دام ماست
 عذر ما چه بود چو او در عذر خاست * اول کسه که آنک جور و جفا سندن بزه دام وارد بریم * نریمز نیجه اولور چونکه
 اول عذره قانقدی یعنی بود کرا و لنان و جوهک جمله سنده صبر و تحمله بحال بوقدر (مثنوی) زین للناس حق آراستست
 زانچه حق آراست چون ذات بدجست * بواجب سوره ال عمران در (زین للناس حب الشهوات) یعنی زیقت اولندی
 انسانه محبت و مشتبهات نفسانیه و مزین حقیقتده حقد و زیر اخلاق افعال و اعمال اولدر (من النساء) من بیان ایچوندر
 و شهواتدن حالد و شهواتی بیاتدرای حال کونهامن طائفة النساء دیکدر و نساءله ابتدا اولسی بوطائفة نک قتنه سی
 نائراشیادن اشد اولدیغنه اشارتدر (والبنین) و حال * کونهامن الاولاد و الانسال بنین و بنات دخی محبت و شهوات
 نفسانیه در زیر اسالک بونلرک سبیلله نیجه معاصی ارتکاب ایدوب راه حقه مانع اولور لرکا قیل اولادنا بکادنا و ان عاشرا
 اقتصونا و ان ما قوا الحرقونا (و القناطر) جمع قنطار و قنطار مال کثیره به دیر لرقال ابوهریره رضی الله عنه هوائتعا عشرة
 القنطرة و اربعون درهما بعضلر شش بیک دیمشرو بوزیک انتونه دخی قنطار دیر لر (المقنطرة) ای المضروبة المنقوشة
 و بعضلر مقنطره فی محکمه و محصنه ایله تفسیرا تخشدر دیر لقال قنطرت الشئ اذا حکمته ای المحصنة المحکمة دیمک اوله
 کذا فی معالم التنزیل و بعضلر مقنطره فی قنطار دن مأخوذ در دیر لر ته کم بدره و الف موافقة و دراهم مدره میده کاری
 کبی بوقدر برجه قناطری تأکید اولور و قال ابن زیان رضی الله عنه القنطرة طیر الاموال فوق الارض و المقنطرة
 المدفونة الذهب و الفضة اول قناطر مقنطره التوندن و مکوشدن اولدیغی حالده (والخیل المسومة) معطوف علی النساء
 خیل مفرد اللفظ مجموع المعنی در قوم کبی واحدی فرسد و مسومه تفعیل بابندن اسم مفعولدر مأخوذ من السحبة
 و هی العلامة و باخود سائمه دن مأخوذ اوله تنه کم دیر لر اسام الدابة و سومهها ای ارسلها الی الرعی بوقدر برجه
 مسومه مر عیه دیمک اولور یعنی اول محبت شهوات افراس معادن اولدیغی حالده (والانعام) جمع نعم ای الابل
 و البقر و الغنم (والحرث) ای الزرع بوجه قنطره سالدکر که راه حقندن و وصول جناب وجود مطلقدن دور ایلر (ذلک) یعنی
 شود کرا و لنان اشیا (متاع الحیوة الدنیا) متاع دنیای فانیه در قلیل الاتفباع و سریع الزوالدر (والله عنده حسن
 المآب) ای حسن المرجع الذی لا یرال و لا یفنی و هو الجنة و حضرت خداوند کار بیور لر که اول عرب بادیه نشین خاقونک
 کندی به انقیاد و محبتن * کوریمک بالضروری بی صبر و قرار اولوب اکاطاعت ایلدی زیر انسا جهتندن اولان حب
 مشتبهاتکه ناس ایچون زیقت قیلندی حق آراسته ایلشد و اول نسنه دنکه حق بره دی خلق اندن صبرامنی نه یلور
 و اندن نیجه خلاص اولور لر بویتنده واقع اولان قایم مقام قاعلی انسان طرفندن آراسته و پیراسته ایده اول مکردن
 کسه خلاص اولمز مکر هدايت اوله * مثنوی * چون بی بسکن الیماش آفرید * کی تواند آدم از حوا برید * چونکم
 حق تعالی حضرت تلمی مرده نسائی استیناس و اکسکون و آرام ایلک ایچون یراندی آدم علیه السلام حوادن چن
 کسلیکه قادر اولور ته کم سوره اعرافده اولان بواجب کریمه بومعنا به شهادت قیلور (هو الذی خلقکم من نفس واحدة)
 یعنی اول الله سزی خلق ایلدی نفس واحده دن یعنی آدمدن (وجعل منها زوجها) و دخی اول نفس واحده دن
 قیلدی زوجنی یعنی حوایی (لبسکن الیما) ای لیستأنس بهما یعنی آنکه استیناس ایسون ایچون پس جناب عزت
 حوایی نسکین و تأنیس آدم ایچون خلق ایدیمک آدم حوادن نیجه منقطع اولور پس بی آدم دخی کذلک * مثنوی *
 رسم زال اربود و زجزه پیش * هست در فرمان اسیر زال خویش * اگر برکسه فرضی رسم زال اوله و جزه دن زیاده

ایلمستند یا نسته در اول نسته که طلب و معیشتند زنگ التماس و رجاسی ایدی و زنگ اول اعتراضی اشارت حق بیلمستند
یا نسته در زیر ادینلشد در هر داتده نك عقلی قتنده و ارد که هر دو نیی الیه برد و ندر یجی وارد چونکم هر متحرکات بر محرکی
و هر کونندک بر مهبی اولدینی عند العقل ثابت اولیجی و عند العارفین جمله نك محرک و متصرفی خدای تعالی ایدیکی
ظاهر اولوب ثبوت بولیجی چن بر کسه دن بر کار و یا خود بر کشتار اندر اوزره واقع اولسه آنی عبث عدا ایلوب آنی محرک
حقیقینک اشارتی بیلوب بونده حکمت وارد در یوب اکثر زمانده انکله عمل ایدر نسته کم بومر د عرب کندی زتندن صد و
ایلین اعتراضی اشارت الهیه در یوب کامطا و عت ایلدی (مثنوی) مردان گفته پشیمان شد چنان * که عروانی
ساعت مردن عوان * مرد عرب اول سوزدن آنجلین پشیمان اولدیکه عوان اولنک ساعتده عوانلغندن پشیمان
اولدینی کی (مثنوی) گفت خصم جان جان چون آدم * بر سر جان من لکده ها چون زدم * اعرابی ایدی نیچون
جانک جاتک خصمی کلام بن جانک باشی اوزره نیچون دیمه لرا و ردم قصه دن حصه عقل نفسک کندی به کمال متابعت
و انقیاد من مشاهده ایلد کده مقدا ما کایلدیکی مخالفت و بغایه پشیمان اولوب کامتا بعت ایلسی مراد اولور
(م) چون قضا آید فردوشد بصر * تاندا نك عقل ما پارازیر (چونکم قضای الهی که بصری کور مکدن اورتر تا کم بزم
عقلز آباغی باشند بیلز واد نادن اعلائی فرق قیاز (مثنوی) چون قضا بکشدت خود را می خورد * پرده بدریده
کریان میدرد * چونکم قضا بکدی و کوزی آجدی حقیقت حالی کور یجی اولدی کندی بر یعنی بغایت متالم اولور
پرده سی بر تلمش یقه بر تر یعنی پرده عرض و ناموسی بر تلمش اولدینی حلاله کریان و یقه سن چاک ایدر و اول ایشلدیکی
فعله کریان اولوب فریاد ایدر * مثنوی * مرد گفت ای زن پشیمان می شوم * کیدم کافر مسلمان می شوم * مرد زن ایدی
ای زن مقدا ما ایلدیکه و خطایه سویلدیکه پشیمان اولورم اگر کافر اولدمه و سکا انکار قیلدمه مسلمان اولورم
یعنی سکا انقیاد قیلورم مرددن مراد عقل و زندن مراد نفس در شول زمانده که نفس اماره کندی مقتضای اوزره
حرکت ایلوب عقله مخالفت ایلسه عقل دخی مقدم اولان یا نلر ده ذکر اولان اوزره نفس مخالفت ایلر اخر الامر عتاب
ایدوب تأدیب قیلوب کلام فرقت آمیز لاله آنی تریه ایلوب تدبیر مجله مطمئنه و راضیه مرتبه سنه ایرشدر چونکم نفس
اماره لکدن قورتلوب مطمئنه و راضیه مرتبه سنه ایره اصلا مقتضای عقله مخالفت ایلوب اکا کالیه متابعت
و مطاوعت ایلر چونکم عقل اناک بو حسن خلقی کوره و کندی به اولان بومیل و محبتنه نظرایر گور مقدا ما کایلدیکی
بخال لاله اعتذار نه باشلوب بو گونه معذرت آمیز کلام ایلر و لسان عقلیه الیه بود کر اولنه بحق معناری نفسنه سویلد
(مثنوی) من کتم کار تو ام رحیمی بکن * بر مکن یکبار کیم از بیخ و بن * بن سنک کتم کار کیم یکبار رحم الیه بر او غوردن بیخ
و بنندن قورمه یعنی زیر و زبر ایلر چونکم نفس مطمئنه اوله و راضیه لک مرتبه سن بوله عقلک معشوقه سی اولور و عقل
اکا عاشق اولوب کالیه انقیاد قیلور و مقدا ما انک حقیقه ایلدیکی انکاره پشیمان اولوب اندن رجوع قیلور (مثنوی)
کافر بیرار پشیمان میشود * چونکه عذر آرد مسلمان میشود * کافر پیرا کر کفردن پشیمان اوله چونکم عذر کتوره
مسلمان اولور یعنی عقل نفسه دیر که سنک حقیقه بن ستر اولوب سکا انکار قیلدم چونکم ستر حق اولان منکر بیر
اگر انکار ندن پشیمان اولسه و رجوع قیلسه و عذر کتوره مسلمان اولور بندخی سکا انکار ندن پشیمان اولدم و حکمکه
منقاد اولدم دیر کفرک معناسی انکار و اسلامک انقیاد اولوب تا ویلی بویه دیمک اولور و حضرت مثنوی سنک دأب
شریف و قاعده لطیفی اولدر که اکثر مواضعه مظهر اوصاف الهی اولان بر شینک ذاتی تعریف و توصیف ایلر کن
و اول مظهره مناسب القاط و معانی سویلر کن در حال اول مظهرک تعریفندن انده اوصافیه ظاهر و متجلی اولان
خدانک توصیفنه انتقال ایلوب انک وصفنه باشلر و کامناسب و موافق اولان سوزلر سویلر و بوقاعده بی اکثر مجمله
اجرا ایلر ندن مقصود من حیث الحقیقه ظاهر الیه مظهرک اتحادی اشعار ایلکدن اوتری اولور نسته کم اوایله قریب وزیر
حکایه سنده (توجود مطلق فانی نما) یتنده دخی بوقاعده بسط اولنشد و بومجلده دخی بویه در نسته کم بیورلر (مثنوی)
حضرت پر رجتست و پر کرم * عاشق اوهم وجودوهم عدم * الهی نفس و عقل مرأتلرنده متجلیه اولان سنک ذات
مقدسه اولان حضرتک و پر رجت و پر کرمکدر انک عاشقیدرهم وجودوهم عدم و هم عقل و هم نفس بلکه جمیع اعلا
واحسن اول حضرت مقدسه نك عاشقیدر (مثنوی) کفر و ایمان عاشق آن کبریا * مس و نقره بنده آن کیمیا * کفر
و ایمان اول کبریا نك عاشقیدر مس و نقره اول کیمیا نك بنده سیدر یعنی کفردن و ایمان دن و اهل کفر و اهل ایمان دن هیچ
بر کسه یوقدر الا هر بری کندی استعداد لینه مناسب و مرتبه لرنک مقتضایه موافق اول حضرت کبریا نك عاشقیدر
دخی و شریفندن و کشف و لطیفندن هیچ برشی یوقدر الا اول اکبر اعظم کی اولان لطف و رحمت کاینک بنده سیدر
دیمک اولور * در پیمان آنکه موسی و فرعون هر دو مسخر میشیند چنانکه زهر پاد زهر و ظلمات و نور و مناجات کردن

فرعون بخلوت تا ناموسی نشکند (می) موسی و فرعون معنی رازهی (ظاهران رها دارد و این بی رهی حضرت موسی علیه السلام و فرعون علیه مایستحق معنائک قواید و معنادن مراد اعیان نباشد در که صور عالم الهیه در هر کسک عین نباشد سی کندیده حاکم و اول کسه اکابنده و محکوم در اگر چه حضرت موسی علیه السلام ره هدایت طور که اسم هادینک مظهرید روانده سلطنت هدایت حاکم در و فرعون دخی بیره لک طور که اسم مضلک مظهرید و سلطنت ضلالت از لیه اند ما کدر قبل من قبل فی الازل بلاعه و در من و دخی الازل بلاعه در پس بوا یکسی معنائک محکومی اولدیلر (مثنوی) روز موسی پیش حق نالان شده * نیم شب فرعون هم کریان شده * کوندز حضرت موسی علیه السلام حق حضور نده ناله ایدیچی اولمش نصف اللیده فرعون هم اغلی اولمش بویله دیو که (مثنوی) کین چه غلست ای خدا بر کردیم * ورنه غل باشد که کوید من منم * ای خدای تعالی بنم گردیم او زره بونه غل دروا کرغل اولیه کیم بن بنم دیر یعنی اگر بنم کردن جانمده ضلالت زنجیری اولییدی و بی کبر و انایت جابنه جذب قیلیدی کیم بن بنم دیو سولردی و کبر و انایت دعوائی ایلردی دیمک اولور (مثنوی) زانکه موسی را منور کرده * مر مر از ان هم مکدر کرده * الهی و خلاق اول علم و ارادتدن که موسایی منور ایلشن تحقیق بانی هم اول علم و ارادتدن مظلم و مکدر ایلشن * مثنوی * زانکه موسی را تومهر و کرده * ماه جانم را سیر و کرده * اول حکمت سیندند که سن موسایی ماهرو و مقبول ایلشن بنم جانم ماهنی سیر را ایلشن * مثنوی * بهتر از ماهی نبود استاره ام * چون خسوف آمد چه باشد پاره ام * بنم ستارم بر ماهدن زیاده او اولدی چونکه بنم ستارمه خسوف کلدی بکاچاره نه اولور یعنی بنم طالع ماه تاباندن روشنک دکلدر چونکم ماه خسوف و افول و محاق و مقابله و احتراقدن خالی دکلدر پس بنم کو کیم خدای تعالی نیک تقدیرندن نیچه خلاص اولور و فوجله بو خسوف معنویدن کندی قوتیه نجات بولور دیدی (می) نوبتم کرب و سلطان میزند * مه گرفت و خلق پشکان میزند * خلق بنم نوبتی اگر چه رب و سلطان اورر لوبکار و سلطانسن دیو تعظیم قیلور لرشو کا بکزر که ماه طوتلدی و خلق طاس اورر یعنی شول زمانده آی طوتلسه عادت فاس اولدر که تبسی و طاس چلار لرا نیک طوتلدی یعنی فاش و ظاهر ایلکدن اوتری (مثنوی) میزند ان طاس و غوغا میبکند * ماهرازان زخمه رسو امید کنند خلق اول طاسی چلار لر و غوغا ایلر ماهی اول زخمه دن فاش و رسو ایلر (مثنوی) من که فرعونم ز خلق ای وای من (زخم طاس آن ربی الاعلای من) بنکه فرعونم خلقدن بکای وای بعض نسخه ده خلق بریشه شهرت واقع اولمش در بوتقدیر او زره بنکه فرعونم شهرتدن بکای وای بکا اول ربی الاعلای کمال طاس زنجیدر که بنم بی نور اولدیغمی رسوای ایدیمیدر (می) خواجه تاشانیم اما تیشه ات * میشکافد شاخ رادینه ات * باز شاخی را موصل میبکند * شاخ دیگر را معطل میبکند * شاخ را بر تیشه دستی هستی * هیچ شاخ از دست تیشه جسته تی * فرعون علیه مایستحق جناب حق مناجاتده دیدیکه الهی حضرت موسی علیه السلام ایله خواجه تاشلر که سنک عبد ملوک کز اما سن بر باغبان حقیقت سنکه تیشه ارادت و مشیتک مصنوعات و مخلوقاتک میشه لکنده بر شاخ وجودی شق و باره ایلر علی مقتضی الحکمة البالغة کیرور آخر شاخی بی هنر و بی ثرا یکن اگر انایت و هدایت شاخی موصل ایدوب مؤید و مکمل ایلر (ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم) مختص بر حقه من یشاء والله واسع علیم) و شاخ دیگر می معطل ایدوب گرفتار وادبار و مستحق نار ایلر که (یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یریدر) و دخی (لا یستل ع ما یفعل و هم یستلون) هیچ شاخک باغبانی دفع ایتمک الی واریدر بوقدر قال الله تعالی (وان یمسک الله بضر فلا کاشف له الا هو و ان یردک بخیر فلا راد لفضله یصیب به من یشاء من عباده) هیچ شاخ تیشه التدن صیره دی و قور تلدی بوق * کذلک بوباغ عالمده هیچ بر فرده باغبان حقیقتک تیشه قضا و قدرندن خلاص و نجات بوقدر بوسره واقف اولنر اللهم لا مانع لما اعطیت و لا معطى لما سئعت و لا راد لما قضیت و لا مبدل لما حکمت و لا یتقع ذالک منک الحدیر لر * مثنوی * حق آن قدر تکه آن تیشه تراست * از کرم کن این کز بهار اقرار است الهی اول قدرت حقیچونکه سنک اول تیشه ک ایچوندر و یا خود معنی اول قدرت حقیچونکه اول تیشه سنکیچون حاصلدر کر مکدن بوا کر یلکری سن راست و مستقیم ایلر (می) باز با خود گفته فرعون ای عجب * من نه در بار بنام جله شب فرعون کیر و کند یسنه ایدی ای عجب بن دوکلی کیجه یاریناده دکللی ام یعنی بن خود جله کیجه لرده یار بی دیو تضرع ایلکده ام (مثنوی) در نهان خاکی و موزون میشوم * چون بموسی میرسم چون میشوم * نهانده و خلوتده خاکی و موزون اولورم چونکه موسایا برشم نیجه اولورم و نیچون بوحالتدن متبدل و متغیر اولوب طغیان و عصیان قیلوم (می) رنگ زر قلب ده نویسنده * پیش آتش چون سیه رو میشود * قلب التو نکر رنگی فرضا اون قات اولور سه آتشک قنده نیجه سیر و اولور یعنی سیر و بلخی نه مر تبه ظهوره کلور یلور میسن آتش قنده قلب التو نکر اون قات رنگی

اوله سهر ویلنی کالیه ظاهر اولور پس فرعون کندوی قلب انثونه تشبیه ایدوب بندخی تمهاده زرانده اولور
 وایمان واقرا قیلور اما آتش کبی اولان حضرت موسی علیه السلام قینه وارسم سهر ویلنم ظهوره کلور دبردی
 چون بونده اشباع واوله اوقفق معنایه انسیدر اما حرف تشبیه طوتلسه اصلنده سهر واولن معناسنی ایام ایلر
 (مثنوی) فی که قلب و قالیم در حکم اوست * لحظه مغزم کندیک لحظه پوست (بنم قلب و قالیم اول فاعل مطلق اوکنده
 و حکمنده د کلیدر یعنی انک حکمنده در بنی اول پادشاه بر لحظه پوست و بر لحظه مغز ایلر یعنی بر دم عدو و بر دم دوست
 ایلر * مثنوی * سبز کردم چونکه کوید کشت باش * زرد کردم چونکه کوید زشت باش * چونکه کشت و زرع اول دبه
 سبز و تازه اولورم چونکه زشت اول دبه زرد و پرمیده اولورم * مثنوی * لحظه ماهم کندیکدم سیاه * خود چه باشد
 غیر این کاراله * بنی بر لحظه ماه و بر دم سیاه ایلر خود بوندن غیری نه اولور الله تعالی نیک کاری مقلب القلوب و محول
 الاحوال اولقدر راستدیکنه هدایت ایلر و دیکنی فساد و ضلالتده قور (مثنوی) یدش چو کانهای حکم کن فکان
 میدویم اندر مکان و لا مکان * کن فکان حکمنک چو کانلری قنده یعنی امر و قبول چو کانلرنک میدانده
 مانند کوی مکان و لا مکانده یلرز (مثنوی) چونکه بی رنگی اسیر رنگ شد * موسی باموسی در جنگ شد * چون
 به بی رنگی رسی کان داشتی * موسی و فرعون دارنداشی * کر ترا اید بدین نکته سوال * رنگ کی خالی بود از قیل و قال
 بی رنگک عالمی مرتبه احدیت و ذات بختدر که کان الله و لم یکن معه شیء مرتبه سیدر و کثر محققک عالمیدر پس
 بر موجب حدیث قدسیکه کنت کثر اخصافا فاحیث ان اعرف خلقت الخلق لا اعرف استدیکه اول کثر مخفی بیلنه و ظهوره
 کد پس اسماء متضاده و صفات متقابله و اعیان ثابته ایلر اول بی رنگک مرتبه سی منصف اولدی و هر کسک تعینی
 ظهوره کادی پس ان لا تعین مرتبه سی من وجه و ظهورات و تعینات ایلر مقید اولدینی اعتبار ایلر حضرت خداوند کار
 چونکم بی رنگک اسیر رنگ اولدی دیومقید اولنی اسیر اولمغله تعبیر یوردیلر و نفس الامر ده نظر اولنسه حضرت موسی
 علیه السلام ده ظهور ایلن حقیقتدر که مظهر ضد موساده دخی اکامقابل بر آخر صفتله ظهوره کلوب موسی ایلر
 جنکده اولدیکه بوا یکی مظهر ده ظهور ایلن حقیقت واحد در چونکم سلوک و تصفیه ایلر بی رنگک مرتبه سینه
 و وحدت مقامنه ینسه سنکه سن آتی از لده طو تله ایدی و مرتبه ده موسی و فرعون صلح و اتحاد طو تر لر بر ابو مخالفت
 و مغایرت و ضدیت و مباینت مرتبه کثران و عالم تعیناته کوره در اکر مرتبه وحدته نظر اولنسه مغایرت
 و مباینت انده نه کار طو تر ای اسیر رنگ و خیال اکر سکا بونکته توحیدده بر سوال لازم کلور سه که حضرت موسی
 علیه السلام اللهم نیسی و فرعون شعیسیدر پس نیچه نمکندر که الضدان لا یجتمعان ایکن بونلر مجتمع اولوب صلح
 طو تر لر جواب بودر که عالم رنگ و کثر قیل و قال و وهم و خیال و نزاع و جدال دن خالی دکلدر اتحاد اضداد مرتبه احدیت
 و عالم وحدته کوره در یو خسه بو عالم کثرته کوره دکلدر (م ی) این عجب کین رنگ ازی رنگ خاست * رنگ بابی رنگ
 چون در جنگ خاست * بوعجب که بورنگ والوان و مخلوقات و اکوان بی رنگک عالمندن و احدیت مرتبه سندن
 حاصل اولدی و ظهوره کادی رنگ بی رنگکله نیچون جنکه قالدی جنگ و جدل خود ایکی ضدک ماییننده اولور پس
 رنگ و کثر مرتبه وحدت بعض احکام و خواص اعتبار ایلر ضدیدر مثلا اول باقی و بوقانی اولمغله و اول قدیم و بوحادث
 و اول واجب و بوممكن و اول غنی و بوقیر اولمغله و بونک امثالی اوصاف متضاده اعتبار ایلر پس بوا یکی مرتبه نک احکام
 و مقتضیات بری برینه مخالف و مغایر اولدنیچون اصحاب و اهالیسنک ماییننده دخی جنگ و جدل قالدی
 عالم توحید و بی رنگکک اربابی انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام در مع قواعدهم و عالم کثر و بار رنگکک اصحابی کفره
 و جفره و اشقیادر مع مرتبه وحدت اهل اثبات و وحدت و مرتبه کثر اهل اثبات کثر و اثبیت
 ایدر لر بی رنگک اهل تر کدورات مخالفات ایدوب صفوت بولنه و بار رنگکک اهل کدورات و معاصی و مخالفت
 ایدوب صفوت بولندن بار رنگ جاننه کیدر لر چونکم نفس مرتبتنده بعض وجوه اعتبار ایلر ضدیت مقرر اولدیه
 اصحاب و اهالیسی ماییننده دخی مغایرت و ضدیت ثابت اولدی تنه کم معقولی محسوسه تمثیل ایدوب تفهیم اللطالین
 پیور لر (مثنوی) اصل رزغن زاب افزون میشود * عاقبت با آب چون ضد میشود * چونکه رزغن را زاب امرشته اند
 آب بار رزغن چر ضد کشته اند * مثلا اصل روغنکه یخ شجره زیتون و مسند و من الماء کل شیء حی لخوا سجه آیدن
 نشو و نما بولور و افزون اولور عاقبه الامر آبه نیچون ضد اولور چونکه روغن آیدن آمیخته و تخمیر ایلدیلر آب روغنله
 نیچون ضد اولدیلر ظاهر اسوال و معنا جوابدر یعنی ای سائل اکر سن سوال ایلر سکه که نوجهله بوی رنگک مرتبه سی
 بار رنگک مرتبه سیله و بوا یکی مرتبه نک اهل بری بریه مخالفت و جنکده اولدیلر بار رنگک مرتبه سیله سن آب روغنندن
 بو معنایی فهم ایلر که ینهماده اصلیت و فرعیت ثابته اولمش ایکن و نشو و نما و حیات و غذای روغن آیدن

بواسطه این تعین خاصه بی جهتند آن به ضد اولدی و خاصه تعینی جهتند ضد اولدی کذلک روغن وجود انسانی
 ماء الحیوة برزانیست و غدا و حیات و غذا و اولورکن و آب حیات حقیقی اکا کالما فی السمسم و الدهن انده سرایت
 قیلولورکن متکبر علی الله اولمقن و معصیت و مخالفت قیلقدن و خاصه بشریتلرین افنا ایدوب حقیقتله متصف اولان
 انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه دخی ضد وند اولمقن و عداوت و بغض قیلقدن خالی اولمز چونکم اصل
 مرتبه لده که بی رنگ کما به بار نکلاک مرتبه لیدر که عالم معنایله عالم صورتدن عبارتدر ضدیت و مغایرت مقرر اولیجق
 بویکیست که اصحابی مایتنده دخی ضدیت مقرر در رتبه کم بویکی مرتبه نک اصحابینک ضد وند اولمسنه و مرتبه لری
 حکمه لده جنگ و جدل قیلسنه بویقی تمثیل ایدوب یوررلر (می) چون کل از خاست و خارا ز کل جزا هر دو در جنگند
 و اندر ما جزا چون کل خارند و خار کاندن نیچون هر ایکسی جنگده و خلاف و نزاعده در بعضی انبیاء علیهم السلام
 و اولیای کرامت هر بری وحدت با غنک کلیدر اما اکثری خار وجود کفار و بخارندن حاصل اولمشدر و بعضی
 دخی اگر چه انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامدن طوعمشدر ولیکن اصل لرنده و جدل لرنده خار کفر ثابت اولمشدر
 اکثر خار وجود کفار و بخار دخی انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامت کل لرندن ظهوره کلشدر نیچون هر ایکسی
 جنگده و ما جزا در لرو کشمش و چون و جزا قیلولور مع هذا اصلیت و فرعیت مایتنده ثابت در انکچون ظهور خدا
 الاشیاء تعرف باضدادها فلو استخج اضداد اوصاف و اسمایله پیدا و هویدا اولمشدر پس مظاهر اسماء متضاده
 مایتنده دخی مخالفت و منازعت ظهوره کلشدر * مثنوی * یا نه جنگست این برای حکمتست * همچو جنگ
 خرفروشان صنعتست * یا نه اینست و نه آن حیرانیتست * کنج را جو کنج درو برانیتست * یا خود بوانبیاء علیهم السلام
 و اولیای کرام هدایت شعارله کفار و بخار ضلالت دثارل جنگی حقیقه دکلدر بلکه برای حکمت بالغه و اظهار
 اسرار کلمه ایچوندر مثلا جنگ و نزاع خرفروشان کبی که بر صنعت در صورتا برای مصلحت و حقیقه امتداد و الفت
 و تشدید بنای مصلحت و صنعت در نظر حقیقت بینله بقدر سکنه برای حکمت و مصلحت جنگ درونه اول صورتا
 اولان جنگدر بلکه حیرانلقد رکنج وحدتی طلب ایله که نزوحدت اضداد و اختلاف و برانلغنده در بوکثرات
 و اختلافات مع قیامها و بران و خرابلغی بویکونه معلوم اولور که مثلا خیال ظله نظر قیلسک اشخاص مختلفه و السنه
 متنوعه و افعال و حرکات متضاده و متباینه ایله قیل و قال و جنگ و جدال و نزاع و قتال ایلمکده در بو صورتا اولان
 اختلافاتی بران قیلسک و باطن پرده به داخل اولسک و کندیکی دخی بی وجود بر امر اعتباری بولسک کنز مخفی
 بولور دل بعده سر و حکمت نه ایدیکن یلور دل * مثنوی * آنچه تو کنجش تو هم نیکنی * زان تو هم کنج را کم میکنی *
 اول سنه بیکه سن آنی کنج تو هم ایلرسن اول تو همدن کنجی کم ایلرسک یعنی ای کندوبی کنج وحدته و اصل اولدم دیو تو هم
 ایلین کسه اول یلیدیگک و واصل اولدیگک معنایی سن کنج وحدت تو هم ایلرسن اول تو همدن اول کنج وحدتی کم
 و ضایع ایلرسن زیرا ما دام که سنده کنج وحدتی بولدم و اکار اصل اولدم دیمک تو همی موجود اوله البتته کنج وحدتک
 مفقود اولسی محقق اولور (مثنوی) چون عمارت دان تو هم و رایس * کنج بود در عمارت جایس * و هم و رایس سن
 ای واصل کنج وحدتم دین عمارت کبی یل عمارتده کنجک بر لری اولمز بلکه کنجک محلی و برانلغده در پس طالبک دخی
 یلدم و بولدم دیمک تو همی و رایس برنده موجود و معمور اوله انده کنج وحدت نیچه بولنور و بقیه وجودی اولان کسه
 فوجهله کنج وحدته محل و مظهر اولور * مثنوی * در عمارت هستی و جنگی بود * نیست را از هستی استی بود * عمارتده
 و اراق و جنگ ایلمک اولور نیست و اراق لردن زیاده عارا اولور یعنی نیست که ظاهر امر بوداته نسبتله کنج وحدت در پس
 ظاهرانیت اولان کنج وحدته و اتمک اهلی اولان اصحاب فناء وجود لردن و تعین لردن و بونلرک اهلندن زیاده عارا اولور
 پس ای واصل کنج وحدتم دین دینه وحدت مطلقه بی محل جنگ و اختلاف اولان وجود کاه نیچه بولور سن و اتمک
 وجودنده عاری و ارایسکن مع بقیه الوجود آتی نه وجهله یلور سن دیمک اولور * مثنوی * بی که هست از نیستی
 فریاد رد * بلکه نیست آن هست را و اداد کرد * زیرا که و اراق بوقلاقدن فریاد ایلدی نفی کرد لفظنه مصروف اولور
 و تقدیر کلام زیرا که هستی از نیستی فریاد نکرد دیمک اولور بلکه بوقلق اول واری کنیدن کیرو و بر ملک ایتدی یعنی
 دور و بعید ایلدی خلاصه کلام نیستدن مراد عالم معنی و اتمک اهلی اولان اصحاب فناء و هستدن مراد عالم دنیا و اتمک
 اهلی اولان اصحاب وجود و اهل غنادر پس اهل دنیا ک زعمری بودر که بر بوقلاقدن و اهل فسادن کریران اولور ز
 و انلردن نفرت قیلولور زدی بر بوزعم خطا در بلکه امر بر عکسدر اهل وجود اهل فسادن و مرتبه فسادن فرار ایلری
 اهل فسادن انلری باطنلر کندیلردن دور ایللرندن حاصل اولور بویکونه اصحاب فناء انلره باطنلر و محبت ایده لردی
 اهل دنیا انلره هزار جانه طالب و راغب اوله لردی (می) تو مگو که من کریرانم ز نیست * بلکه او از تو کریرانست نیست

گاه کبی اولان وجود کی شید ایلر * مثنوی * کهر بای خویش چون پنهان کنند * زود تسلیم ترا طغیان کنند *
 اول ولید کند بلیزک کهر بای چو نکم پنهان ایدر کهر بایان مراد قلب شر بقلریک محبت و رضا سیدر چو نکم
 قلبارنده محبت و رضا کهر بای پنهان ایدر لسنک تسلیم کی علی الفور طغیان ایدر لعد القادر کی لانی قدس الله سره
 العزیز حضرت نلرندن کندینک بر مییدی نقل ایلر که بن شیخها اکثر مانده جمعه به کیدردم کثرت ناس ایچنده ناس
 اکا التفات ایلر لردی خاطر به کلدیکه عجبدر که بویه صاحب سعادت بونلرک ما بینندن کچر کیدر اکانعظیم والتفات
 ایلر لربو خاطر دنصکره جمعه بی ادایدوب جامع قبوسندن شیخ طشره به متوجه اولدقده اول قدر ناس اوشدیکه
 دست بوسلرینه اقدام واردحام ایلر کده کوجه خلاص اولوب خانه سعادت لری نه نیجه زحمتلر کلوب دوشدی و بکا
 ایتدی بونلرک قلوبی بزم دست اراد غزده در صامه که بونلر بزه التفات ایلر لریلکه بزم بونلردن باطنلرک تقرقی انلر بزی
 کورمکه و بزدن نفرت ایلر که سبب اولوردیمش * مثنوی * آنچنانکه مرتبه حیوانیتست * کوا سیر و مغبه انسانیتست
 انجلین که حیوانلق مرتبه سیدر که او حیوانلق مرتبه سی انسانلغک اسیر و مغلوبدر (مثنوی) مرتبه انسان
 بدست اولیا (مغبه چون حیوان شناسش ای کجا) کذلک انسان مرتبه سی اولیای عظامک الذمه اول انسان مرتبه سی
 حیوان مرتبه سی کبی زبون و مغلوب فهم الیهای اولو یعنی مرتبه حیوانیت مرتبه انسانلغک نیجه زبون
 و مغلوب ایسه مرتبه انسانیت دخی دست تصرف اولیا به نسبت اولیه زبون و مغلوبدر وجود انسانیده الهیک ولیری
 یاذن الله کیف ما یشاء تصرف ایدر لری (می) بنده خود خوانده احمد در رشاد * جله عالم را بخوان قل یا عباد (سوره)
 زمرده اولان آیت کریمه به اشارت در معنای بیت کندینک قولی و بنده سی دیدی پیغمبر علیه السلام ارشاد وقتنده جله
 عالمه او قوسن (قل یا عباد) آیتی و فهم ایلر بونکته بی یعنی اگر چه قرآن کلام الله در لیکن حلقوم محمدین ظاهر اولدی
 و عباد عباد الله در لیکن عباد محمد مثابه سنده در زیر اخلیفه حقه در مثلاً پادشاهک قولری وزیرک قولی مرتبه سنده در
 پس بونکته آیتدن دخی منقهم اولور (قل) یعنی دی یا محمد سن (یا عبادی) ای بنم قوللرم دی پس یاء متکلمدن رمن
 وحدت نه ایدیک منقهم اولور (الذین اسرفوا علی انفسهم) اولیه قوللرمکه معاصی و مناهیده نفساری اوزرینه افراطله
 اسراف ایلر لری (لا تقنطوا من رحمة الله) ای لایأسوا من مغفرة الله و فضله (ان الله یغفر الذنوب جیعا) الله تعالی
 مغفرت ایلر جیع ذنوبی و لوبعد العود (انه هو الغفور الرحیم) تحقیقا اول الله مبالغه ایلر رحمت و مغفرت ایدیک همان
 اولدروا کما یخسر در (می) عقل نو هم چون شتریان تو شتر) میکشاند هر طرف در حکم مر) سنک عقلک دوه جی کیدر
 سن شتر کبی سن آجی حکمه عقل سنی هر طرفه جکر یعنی طوعا و کرها عقل سنی کسدیسنه تابع ایدر * مثنوی *
 عقل عقلند اولیا و عقلها * بر مثال اشتران تا انتها * اندر ایشان بنکر آخر اعتبار * یک قلا و وزرست جان صد هزار *
 مرتبه انسانی عقله تابع و اسیر در و عقول انسانده کیف مایشأ مدبر و متصرفدر و اولیای خدای عقلک عقلی در لری
 و سائر عقول انسانی دوه لری کبی تا انتها به یعنی عقل کله و جناب خدایه دل انله مقید و محکوم در بواولیا به
 آخر سن من حیث الاعتبار نظر ایلر یعنی صورتی لر ایدوب معنی جابینه کذرا ایلر کور که نیجه یوزیک جانه قوللور
 ویشو ایدر و اول قلا و زهادی سبیل و مظهر عقل کله پیغمبر زمان و ساریان کربان عرفان و ایقان اولان قطب
 دوران و غوث اهل جاند که جمیع جانلر انک تحت تصرفند و قید و بند حکمنده در لری لریکن هر ولی ما قبلنه نسبتله مقید
 و تابع و ما بعد نه نسبتله قاید و متبوعدر بومر تبه نک صاحبی بویه دینلردر * بیت * و روحی للارواح روح فکلما * تری
 حسنی الی کون من فیض طینی * مثنوی * چه قلا و وزر چه اشتریان بیاب * دیدی * کان دیده * دیند آفتاب * نک
 جهان در شب بمانده میخ دوز) منتظر موقوف خورشیدست و روز) ایست خورشید پنهان در ذره) شیر زرد بوستین بره
 یعنی مقدما مظهر عقل کل اولان وارث رساله و پیشوای اهل سبله قلا و وزر تعبیر ایلر کبی قاید و هادی اهل جهان اولدیک
 اعتبار ایلر کدیده حق ینله بقرسن نه قلا و وزنه اشتریان کله و بول و برخوشچه مدرک اول دیده بر دیده در که اول
 آفتاب حقیقی کور و جناب حقه اول بمنزله انسان العین اولور آنکچون اکانسان کامل دینوراشته جهان شبده
 قالمش و میخنی اولمشدر اکثر نسخه ده نک محله یا ایلرک واقع اولمشدر بوقتدیر اوزر معنی بوجهان مثلاً بر جهاندر که
 شب جهالت و غفلتده و ظلمت کفر و معصیتده قالمش و میخلمشدر منتظر در خورشیده و روزده موقوفدر یعنی بوجهان
 و اهل جهان عیان اولغه و هر برینک مراتب و اعمال و احوالی و حسن و قبح خصالی تمیز و بیانه کلمه موقوف
 خورشید هدایت و منتظر روز و لایتدرا کم اول نور و لایت و شمس هدایت بوجهانه بر تو صالمنجه نیک و بد بیلنر و ناقص
 و اکمل و اعلا و اسفل فرق اولنر اشته سکا ذره وجود بشر بنده پنهان اولمش خورشید انوار که اول مظهر عقل اکبردر
 کویا قوزی بوستنده بر شیر زرد و غیر جاله نسبتله بر کچک اردر * مثنوی * ایست دریای پنهان در زیر کاه * پابرین که

هین منه باشتباه * اشتباهی و کافی در درون * رحمت حقست بهر رهمنون * آشته سکا بشریت و صورت کاهنک التند
 نهان اولمش بر دیای بی پایان آگاه اول اول صورت کاهنک اوزرینه پای حقارت و قدم ملامت و اهانتی اشتباه و کان
 واسطه سیله قومه که غرق و هلاک اولورسن اگر دیر سن که اول وجود ذره نهان اولان خورشید جان و صورت برده
 اختفاییدن شیرینان وزیر کاه بشریت نه نهان اولان نه کونه انساندر که حتی آکا اشتباه و کانله نظرا تیه وزو تحقیر و اهانت
 جاتنه کتیه و زجواب اولدر که مادامکه مرشد و متعبد طلبنده اولد یقه هر کوردیک انسان مقبول رجان ییل که
 مصرع) در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست در لا سیم فقر او صلحا و عرفا شکننده اولنره سوره ظنندن حذر قیل که
 ان بعض الظن اثم) درودخی (ان الظن لا یغنی من الحق شیئا) در حسن ظنندن هیچ بر کسه ضرر اتمشدر اما سوء
 ظنندن ضرر چکن چوقدر (بیت) هریشه کان میر که خالیست) شاید که یلنک خفته باشد) پس بوحملاره اشتباه و سوء ظن
 خطا و معصیت و موجب قهر و نقمند اما شول بر اشتباه و کان که درون طالبده مرشدور رهمنون ایچون مضمر و مدفوندر
 اول رحمت حقدر و طالبه بو کونه شبهه الیق و احقدر زیر اطالبه جائز دکلدر که هر رهوا پرستی خدا پرست و هر زویل
 وستی مست شراب الست یله و هر یاوه تازه پالک باز اعتقاد قیله و اسکا تابع اوله بلکه هر شیخ اقتدایه صالح دکلدر
 الاحود نکره صحوه کلان و وحدت و کثرت مرتبه لرینی جمع قیلان و اخلاق محمدیه ایل متخلق اولان (می) هر پیبر فرد
 آمد در جهان) فرد بود و صد جهانش در نهان) هر پیغمبر جهانیه فرد کلدی ظاهرده فرد ایدی و معناده انک نهان در و تنده
 یوز جهان و ارایدی * لیس علی الله بمستنکر) ان یجمع العالم فی واحد) اگر سوال اولنورسه که هر پیغمبر جهانیه علی
 الاطلاق فرد کلدی بلکه بعضی ایکسی بر عصرده کلدی مثلاً حضرت موسی علیه السلام ایلهارون علیه السلام
 و بعضی دخی درت ویش پیغمبر بر زمانده کلدی مثلاً حضرت عیسی علیه السلام و حضرت عیسی علیه
 السلامک انطاقیه قومنه ارسال ایلدیکی نیلر کی جواب اولدر که بونلر یمنه من حیث الحقیقه فرد در ظاهرده دخی
 حضرت هارون موسی علیه السلام حضرت نلر یمنک خلیفه سی ایدی و تابعی مرتبه سنده در و کذلک حضرت عیسی
 علیه السلام ارسال ایلدیکی نیلر حضرت عیسی علیه السلامه تابعلر دیرس هر پیغمبرک جهانیه فرد کلدی
 و جهانیه فرد اولسنی بونلر مانع اولنر اما بعض نسخهده هم پیبر واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره بو سوال وارد اولنر
 و معنی بویه دیک اولور که هم پیغمبر علیه السلام جهانیه فرد کلدی بحسب الظاهر فرد ایدی اما بحسب المعنی اتم
 یوز جهان نهاننده ایدیکه اول معنا عالم کبرادر (مثنوی) عالم کبری بقدرت سحر کرد * کرد خود را در کهن
 نقشی نورد * عالم کبری قدرت کامله ایل سحر ایلدی عالم کبریدن مراد باطن انسان کاملدر یعنی باطن عالم کبری اولان
 انسان کامل قدرت کامله سیله سحر ایلدی کنیدیستی صغیر و حقیر بر نقشده طی ایلدی که اول نقش صورت بشریه در
 فی الحقیقه انسان صورتاً جرم صغیر و معنا عالم کبرانده منطوی و ملفوفدر کما اشار علی رضی الله عنه الی هذا المعنی
 خطاباً لانسان * و تزعم انک جرم صغیر و فیک انطوی العالم الا کبر (مثنوی) ابلهانش فرد دیدند و ضعیف *
 کی ضعیفت آنکه باشه شد حریف) ابله اول پیغمبر علیه السلامی فرد کوردیلر و ضعیف کوردیلر بچن ضعیفدر که
 اول کسه شاه حقیقت کا حریف و مصاحب اوله یعنی ضعیف اولنر بلکه هر قویدن اقوی اولور (مثنوی) ابلهان
 کفتند مردی بیش نیست * وای ان کو عاقبت اندیش نیست * ابله لر پیغمبر علیه السلام حقهده دیدیلر بر مرددر
 زیاده کلدی وای اول کسه به که عاقبت فکر اید یی دکلدر (حقیر و بی خصم دیدن دیدهای حسن صالح و نفاقه صالح را
 علیه السلام چون خواهد که حق تعالی لشکر بر اهلاک کند در نظر ایشان حقیر نماید خصمان را و اندک اگر چه غالب باشد
 ان خصم بوسخ شریف حسن کوزلری حقیر و بی خصم کور مکلک یاتنده در حضرت صالح و نفاقه صالحی چونکم خدای
 تعالی استیه که بر لشکری هلاک ایلیه انلرک نظر نده خصملری حقیر و قلیل کوسترا کر چه اول خصملر فی الحقیقه غالب
 و قوی اولور لسهده کما قال الله تعالی (و یقللکم فی اعینهم لیقضى الله امر اکان مفعولاً) بو آیت سوره انفالده در اولی بودر
 و اذیریکم و هم) ذکر ابلک اول وقتیکه ای مؤمنلر که الله تعالی کوستردی سزه کافر لری (اذالقیتم) اول وقتنده که کافر لره
 ملاقی اولدیکنر (فی اعینکم قلیلاً) سزک کوزلر یکزده قلیل کوستردی (و یقللکم فی اعینهم) دخی سزی قلیل ایلدی انلرک
 کوزلرنده (لیقضى الله امر اکان مفعولاً) الله قضا ایلکدن اوتری شول امریکه عملنده مفعول و مقدر اولمشدی (می
 نفاقه صالح بصورت بدشتر بی بریدندش ز جهل ان قوم مر * صالح پیغمبر علیه السلامک نفاقه سی صورتده شتر ایدی
 اول تلخ و خام قوم جهل حبیلله انک سکر فی کسدیلر) کما قال الله تعالی فی سوره الشمس کذبت ثمود بطغویها اذا نبعت
 اشقاما فقال لهم رسول الله نفاقه الله و سقیاهما فکذبوه فقر و هار (مثنوی) از برای آب چون خصمش شدند *
 نان کور و آب کور ایشان بدند * آبدن اوتری چونکه اول نفاقه به خصم اولدیلر انلرنا نکور و آب کور اولدیلر یعنی کفران

نعمت الهی اولوب هلاکه مستحق اولدیلم نان و آب غذا معناسنه استعمال اولنوب کور کاف فارسیله او قنور سه نان و آب کوره مضاف اولور سه معنی بویه دیمک اولور که بونلر قیرک آب و نانی اولدیلم یعنی غدا سی اولوب محو و فانی اولدیلم دیمک اولور (مثنوی) ناقة الله آب خورد از جو و سیغ * آب حق را داشتند از حق دریغ (ناقه الله ابرمقدن و بلوتدن نازل اولان آبدن صوابیجری ناقة نك الله اضافتی تشریف ایچوندن مراد ناقة صالحه در حق آبی حق تعالیدن دریغ طوتدیلم ناقة الله دن صوبی دریغ طوتدی حقیتده الله دن دریغ طوتدی منزله سنده اولدیلم یعنی اشعار ایچون آب حق را داشتند از حق دریغ ییوردیلر که حق تعالی اول مکانده اولان صوبی بالکلیه برکون خاصه ناقة ایچون تعیین ایدوب و برکون دخی انلرایچون تعیین ایلدی انلرا صر حقه اتقیاد ایدمه سیوب اول ناقة نك صوبی الله قلدن ماعد آتی سکرلدیلر پس قصه دن حصه به شروع ایدوب ییوردر (می) ناقة صالحه جو جسم صالحان * شد کینی در هلاک طالحان * هر عصرده صالح اولان کسه لک جسمی ناقة صالحه کبیدر و یا خود ناقة صالحه لک جسمی ناقة کبیدر صالحه لک هلاکی خصوصنده بر بوضو اولدی یعنی صلوات اولیا به منکر اولان فاسقلرک هلاک کنه اولیا و صلواتک جسمی سبب اولدیلم کبی ناقة صالحه دخی قوم نمودنک هلاک کنه سبب اولدی (می) تا بران است ز حکم مرک و در در ناقة الله و سقیها چه کرد سوره و الشمسده ییوردر که (قال لهم رسول الله) پس قوم نموده حضرت صالح علیه السلام دیدیکه (ناقه الله و سقیها) ای ذرو ناقة الله مع شریها یعنی حذر ایلدیک ای قوم و اللهک ناقة سنی شریله بله ترک ایلدیک فکذبوه اول قوم صالح علیه السلامی تکذیب ایلدیلر (فقروها) اول ناقة بی عقر ایلدیلم یعنی سکرلدیلر (قدمم علیهم ربهم) فاطبق علیهم العذاب یعنی بونلرک ریملری بونلرک اوزرینه عذابی قیلدی (بذنبهم) کناهلری سببیه (فسوها) ای فسوی الدمدمه علیهم فلم یفلت منها صغیرا ولا کبیرا ولا یتخاف الله تعالی خوف ایتمز (عقباها) عاقبتده دمدمه دن معنی یت حتی اول امت مقهوره اوزرهر مرک و در درک حکمنده (ناقه الله و سقیها) نه ایلدی یعنی اللهک ناقة سی و اول ناقة نك سقیها و شری کور که اول قومه نه کار قیلدی (می) شهنه قهر خدا زیشان بچست * خونهای اشتری شهری درست) حق تعالینک قهری شهنه سنی اول امتدن بر دونه نك فان به سانی تمام بر شهر استه دی اول ناقة بی سکرلد کدنصر که بالکلیه اول شهری اول ناتنک خونیهاسنه بدل حق تعالی قهر ایلدی پس نه قصه دن حصه به شروع ایدوب ییوردر * مثنوی * روح هفچون صالح و تن ناقة است * روح اندر وصل تن در فاقه است * واللهمک ولیلرینک روحی صالحه کبیدر و تنلری ناقة کبیدر روح اولیای عظام وصل الهیده و تنلری احتیاج و فاقه ده در * مثنوی * روح صالحه قابل افات نیست * زخم بر ناقة بود بر ذات نیست * صالح اولان روح قابل افات دکادر زخم ناقة اوزرهر در ذات اوزرهر دکادر روحک صالحه اضافتی موصوفک صفتیه اضافتی قیلندن اولور و مراد هر ولینک صالح اولان روحی ناس جانبدن زخم آفت ایشمه قابل دکادر تنه کم قوم نمودن حضرت صالح علیه السلامه ضرر لری ایشمدی زخم آفت ناقة جسمه ایشور اناک ذاته ایشمزدیمک اولور * مثنوی * روح صالحه قابل آزار نیست * نور بردان سغبه کفار نیست * صالح اولان روح قابل آزار دکادر نور بردان کافر لک زبون و مغلوبی دکادر تنه کم صالح بیغمبر علیه السلام کفار لک زبونی اولدی * مثنوی * حق ازان پیوست ایا جسم نهان * تاش آزارند و پیشتند امتحان حق تعالی حضرت لری بوجسمه اول جهتدن نهانی متصل اولدی که تا اول جسمی هل صورت انجیده لر و امتحان الهی بی کوره لر حق تعالینک نهانی جسمه اتصالدن مراد کاکال قربندن و انده اوصافیه ظهورندن عبارتدر بوجسمه کیفیتله اولان اتصال کبی دکادر بلکه * یت * اتصال بی تکلیف بی قیاس * هست رب الناس و ایا جان ناس * مضمونی اوزرهر چونکم محجوبلر حضرت خقل بر جسمه بوقرب و اتصال بیلیوب آتی بر قوری جسم زعم ایلدیوب اناک آزارنه قصد ایلسلر حضرت حقدن بلا و امتحان کوردر * می * بی خبر کازار این آزار اوست * آب این خم متصل با آب جوست) محجوب و غافل بی خبر که بوجسم ولینک آزاری اول حقل آزاریدر زیر ابوخل آبی اول جویه متصلدر یعنی ولینک بوجودی خنده اولان آب روح اول حقیقت ابر ماغنه و اصلدر بونک وجودنده اولان اوصافی و احوال حضرت حقدن کاکا حاصلدر و لهادبو کاهانت معنا حضرت حقه اهانت بوبو کخدمت و رعایت نه حضرت حقه خدمت و رعایت اولدیلم یعنی چون حدیث قدسیده ییورمن اهانی ولیا قلم یارزنی بالمحاربة (می) زان تعلق کرد با جسمی اله * تا که کرد در جله عالم را پناه) انکچون تعلق بی کیفیتله اولیا و انبیاتک جسملرندن بر جسمه الله تبارک و تعالی تعلق ایلدی که تا کم اول جسم جمیع عالمه پناه و ملجأ اوله تنه کم انبیای عظام علیهم السلام اهل عالمه عذاب خدا دن ملجأ اولدیلم (کا قال الله تعالی فی حق نیه و ما کان الله لیعذبهم و انت فیهم کذلک و ارثان انبیاء علیهم السلام اولان دخی بعد الانبیاء اهل عالمه پناه درویم بطرون و بهم برزقون حدیثی بونلرک حقدن بومعنا به کواهدر (می) کس ییابد بر دل ایشان ظفر * بر صدف اید ضروری بر کهر) انلرک کوکلی اوزرهر کسه ظفر بولمز یعنی ضرر

ایرشدرمه که قادر اول از ضرر صدقه کلور که ره کلز (می) ناقة جسم ولی رانده باش) ناشوی باروح صالح خواجه تاش
 ولینک جسمی ناقة سینه بنده اول اکاجان و دل ایل خدمت قبل تا صالح پیغمبر علیه السلام روحیه خواجه تاش
 اوله سن و یا خود صالح اولان روحله برخواجه نک قولی اوله سن پس حصه بیاتندن قصه سیاتنه رجوع ایدوب یوردرلر
 مثنوی * گفت صالح چونکه کردید این حسد * بعد سه روز از خدا نقت رسد * صالح پیغمبر علیه السلام اول قوم
 ابتدای ای قوم چونکم بوحسدی ایلد یکز اوج کوند نصکره خدادن سزه نقت و عقوبت ایریشور * مثنوی * بعد سه
 روز در کازجانستان * آفت آید که دارده نشان (دیگر اوج کوند نصکره جان الیچیدن بر آفت کلور که اوج نشان طور
 مثنوی) رنگ روی جلمستان کردد کر * رنگ رنگ مختلف اندر نظر * جله کرک یوزنک رنگی متغیر اولور نظرده رنگ رنگ
 مختلف اولور یعنی بری بریکرک نظر یکزده وجوه کرک رنگری الوان مختلفه اوزره اولور * مثنوی * روز اول روبرقان
 چون زعفران * دردوم روسرخ همچون ارغوان * اول کونده سزک یوز کر زعفران کبی اولور ایکنی کونده سزک
 یوز یکز ارغوان کبی قزل اولور (مثنوی) در سوم کرددهم روها سیاه * بعد از آن اندر رسد قهراله (اوچنی کونده جمیع
 یوزلر سیاه اولور اول کوند نصکره حق تعالی نک قهری ایریشور (مثنوی) کر نشان خواهد از من زین وعید * کر ناقة
 بسوی که دوید * اگر بوعید غضبندن بدن نشان استر سزک ناقة نک یا ورینه طاع جاننه بلیکنز (مثنوی) کر تو اندش
 کر قن چاره هست (ورنه خود مرغ امید از دام جست * اگر آفی طوعغنه قادر ایکن خلاصه چاره وارد واکر کره به
 ایرشکه ممکن اولیه امید مرغی طوز اقدن صجرادی یعنی عذابدن خلاصه امید طوعغنه که خلاصه مجال بوقدر پس
 اول قوم کره نک اردنجه یلدیلر * مثنوی * کس نتانست اندران کره رسید * رفت در گهسارها شاد نابدید * اول کره به
 ایرمه که کسه قادر اولدی طاعرا ایچنه کندی نابدید اولدی * مثنوی * همچو روح پاک کواز تنک تن * میکر رز جانب
 رب المن * مثلاً شول پاک روح * کبی که اول روح تنک عارندن منترو نعمت لر صاحبینک جاننه فجر * مثنوی *
 گفت دیدیت آن قضا مبرم شدست * صورت امید را کردن زدست * صالح علیه السلام انلره ابتدای کورد یکزی
 اول قضاء الهی مبرم و مقرر اولشد در امید صورت تنک بوینی اورمشدر * مثنوی * کر ناقة چه باشد خاطرش * که بجا
 آید ز احسان و برش * ناقة نک کره سی ندراول صالحک خاطریدر که احسان و ایلکدن آفی یرنه کتور کن
 خاطرشده و برشده اولان ضمیر را کرچه صالح پیغمبر علیه السلام عائددر لیکن هر عصرده اولان صالحک
 خاطر فی اول عصرک قوی اله کتورمه که بونده تنیه و اشارت وارد * مثنوی * کر بجا اید دلش رستید از آن * ورنه
 نومیدیت و ساعدرا کران * اگر آنک کو کای یرنه که اول عذاب و عقابدن قورنلد یکز والا خلاصدن نومید و محروم سز
 و ساعدلر یکزی اصر یجیسز (مثنوی) چون شفیدند این وعید منکدر * چشم بنهادند و آتر منتظر * چونکم
 بومنکدر و بولانق وعیدی اول قوم اشتدی اول عذابک ظمورنه کوز قودیلر واکمنتظر اولدیلر (می) روز اول روی خود
 دیدند زرد * میزدند از ناامیدی آه سرد) اول کون کندیلر یوزنی صاری کوردیلر امید سزکدن صوق آه اوردیلر (می
 سرخ شد روی همه روز دوم * نوبت امید و توبه * کشت کم * ایکنی کون جمیع سنک یوزی قزل اولدی امید و توبه
 نوبتی کم و محو اولدی (مثنوی) شد سه روز سوم روی همه * حکم صالح راست شد بی ملحه * اوچنی کون جمیع سنک
 یوزی سیاه اولدی صالح پیغمبر علیه السلام حکمی چنک وجدلسر راست اولدی (مثنوی) چون همه بر ناامیدی
 سرزدند) همچو مرغ غان دردوزانو آمدند چونکه جمعی امید سزکک باش قودیلر مرغ غان کبی ایکی دیر اوزره کلدیلر
 نته کم طيور کلور بر اوزره چو کرلر و آیقارن التلرینه الوب او نورلر بونلر دخی ایقارن التلرینه الوب خانه لری ایچره دیر
 چو کدیلر * مثنوی * درنی آورد جبریل امین * شرح این زانوزدن راجعین * نته کم جبریل امین علیه السلام قرآن
 عظیمه کتوردی بوزانو اور مغلک شرحی جاعین دیمکله نته کم سورة اعرافده حق تعالی بونلرک جاعثم اوللرندن خبر و یروب
 یورر (فاخذتهم الرجفة) پس بوقوی زلزله واضطراب اخذ ایلدی (فاصبعوا فی دارهم جاعین) پس بونلر اولرنده صباحه
 جاعین داخل اولدیلر جاعثم دیر چو کبی به دیر لر پس بونلرک حالندن وقت بلا ده مؤدب اولوب دیر چو کوب جانب حق
 متضرع اولان کسه لره خطاب ایلک طریقه حصه وار شادیوررلر (مثنوی) زانواندم زنگه تعلیم کتند * وزچنین
 زانوزدن بیت کتند * ای وقت نزول و بلا ده دیر چو کوب متضرع اولان کسه دیری اولدمده بره اور که سکنا صحر تعلیم
 ایلر لرونک کبی دیر چو ککدن و بی وقت تضرع ایتمکدن سنی قور قودرلر (می) منتظر کشتند زخم قهر را * قهر آمد
 نیست (کرهان شهر را) قوم غوث قهر الهی زخنه منتظر اولدیلر قهر الهی کلدی اول شهری و خلقی بوغ ایلدی (مثنوی
 صالح از خلوت بسوی شهر رفت * شهر دید اندر میان دود و دفت * صالح علیه السلام خلوتدن شهر جاننه کندی شهری
 دود و دفت ایچنده کوردی (می) ناله از اجزای ایشان میشنید * نوحه پیدا نوحه کویان نابدید * انلرک زربوزر اولمش

اجزاسندن ناله و فغان اشدی نوحه ظاهر نوحه کویلر نابید و نابیدایعی آثار نوحه ظاهر و ذوات نوحه کران مستور
و نابید اولشدی (م ی) زاسخو انم شاشان شفیة اواناها * اشک بران جان شان چون زالهاس * انلرک استخوانلرندن
صالح علیه السلام ناله تراشدی کوزیاشی دو کوچی ایدی انلرک جانی زاله لکبی یعنی بونلری بوحالت اوزره مشاهده
ایلدی (م ی) صالح آن بشفید و کربه ساز کرد * نوحه بر نوحه کران آغاز کرد صالح علیه السلام بونی اشدی و اغلغه
باشادی نوحه اید یچلر اوزره نوحه ایتکه شروع ایلدی (مثنوی) گفت ای قومی بیاطل زیسته * وزشمان پیش حق
بگریسته * حضرت صالح علیه السلام اول قومه بوکونه خطاب ایدوب دیدی ای باطل ایله دیرلش بر قوم و سزدن
اوتری بن حق حضورنده اغلشم و سزدن حضرت حقه چوق شکایت ایلشم حضرت صالح علیه السلام اول
قومک هلاک اولمسنده فصره انلره بوکونه خطاب ایلدی حضرت نبی علیه السلام بدرغزاسنده مقتول اولان
کفره ناک اجسادنه خطاب ایلدیوب بولده دیمسی کیدر کمال قال علیه السلام (انا وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل
وجدتم ما وعد ربکم حقا) روایت اولتور که چونکه بدرغزاسنده کفار مقتول اولدیلر و انلرک اجسادلرین کتوروب
برجیقوره طولدر دیر حضرت نبی صلی الله علیه وسلم انلرک اوزرینه کلوب انلره بوکونه خطاب ایلدی که تحقیقا
بزریمزک وعده ایلدیکنی بولدق حق و ثابت بولدق پس سزدخی ربکمزک وعده ایلدیکنی تحقیق حق و ثابت بولدیکیزی
حضرت عمر رضی الله عنه ایدی یارسول الله ارواحی اولین اجساد مرده یه نیچون سوزسو یلر سز حضرت رسول علیه
السلام اکاجواب و برور یوردی والذی نفس محمدیه ما انتم باسبع لما قول منهم اکن لا یجیبون بوحديث شریف
دلالت ایلر که اشقیاتک جانی بعد الخروج عن الابدان عذابده باقی اولورلر (مثنوی) حق بکفته صبرکن بر جورشان *
پندشان ده بس نماند اوزریشان * حضرت صالح علیه السلام اول حینده کندیسنه ایدی حق تعالی بکا انلرک
جوری اوزره صبر ایلدیمشدر انلره پند ویر انلرک دور زوماتدن چوق قالمادی (مثنوی) من بکفته پندشد بنداز جفا *
شیر پند از مهر جوشد و ز صفا * حضرت صالح علیه السلام ایدر بن حق تعالی به دیمشدم بنم نصیحتم انلرک
جفا سندن بند اولدی یعنی منعقد اولدی زیر انصیحت سودی مهر و صفادن قینار و درونک محبتندن ظهوره کلور پس
متکلمدن تکرار مخاطبه القفات ایدوب اول مقهور اولان قومه بوکونه خطاب ایلدی * مثنوی * بسکه کردید از جفا
بر جای من * شیر پند افسر ددر رکهای من * زیاده جفا ده که بنم حقمده ایلدیکنر نصیحت سودی بنم طمر لر مده منجمد
اولدی و سزه نصیحت قیلقدن قلم نقرت قیلدی * مثنوی * حق مرا گفته ترالطی دهم) بر سر آن زخما مرهم هم
حق سبحانه و تعالی خاطر می جبر و تسلیه ایتک ایچون بکا دیمشدر سکا زیاده لطف و برورم اول زخماک باشی اوزره مرهم
قورم (م ی) صاف کرده حق دلم را چون سما * رفته از خاطر من جور شما) حق تعالی حضرت قلمی بنم قلبی سما کبی صاف
ایلمشدر بنم خاطر مدن سزک جور کنخاشا کنی سپورمشدر (م ی) در نصیحت من شده بارد کر) گفته امثال و سخنم اچون
شکر * تکرار مرحت و شفقت جهتندن بن سزه نصیحتده اولشم شکر کبی سوزلر و مثلر دیمشم (م ی) شیر نازه از شکر
انکخته * شیر و شهدی با سخن آمیخته * شکر دن نازه سود پیدا ایلش ایدم سوز ایلر بر شهد و شیر قشدر مشدم یعنی
لطیف و شیرین سوزلر دیمشدم (م ی) در شما چون زهر کشته آن سخن) زانکه زهرستان بدید از بیخ و بن سزک وجود کرده
اول لطیف و شیرین اولان سخن زهر کبی اولمشدی زیرا که اصلندن و کوکندن زهرستان ایدیکز * مثنوی * چون شوم
غمکین که غم شد سرتکون * غم شما بودید ای قوم حرون * نیچون غمکین اولم که غم باشی آشنی اولدی ای تند و حرون
قوم بکا غم سز اولد بکز (م ی) هیچ کس بر مرلر غم نوحه کند) ریش سر چون شد کسی مو بر کند) هیچ کسه غمک مرلر
وزوالی اوزره ناله و نوحه ایلری چونکه باشک براسی کتدی بر کسه اندن اوتری قیل قوپریری و انک زوالی ایچون صاچن
صقالن بولوب فریاد قیلوری (مثنوی) رو بخود کرد و بگفت ای نوحه کر * نوحه اترامینر زدان نفر * صالح علیه
السلام کندیسنه نوحه ایلدی و ایدی ای نوحه کر اول نفر سنک نوحه دکر * مثنوی * کز مخوان ای راست
خواننده مبین * کیف آسا خلف قوم ظالمین * سورة اعرافده اولان آیت کریمه به اشارتدرا الله تبارک و تعالی حضرت
شعیب علیه السلامه بیورلر (الذین کذبوا شعیبا کانا هم الخاسرین فتولی عنهم وقال یا قوم لقد ابلغتکم رسالة
ربی ونصحت لکم فکیف آساعلی قوم کافرین) شول کسه لکه شعیبی تکذیب ایلدیلر من حیث الدین والدنیا
خسرانه مخصوص همان انلر اولدیلر جناب حق بونلره عذاب کوندروب مقهور اولدیلر بعد نزول العذاب حضرت
شعیب علیه السلام بونلردن اعراض ایلدی و دیدیکه ای قوم تحقیقا بن سزه مریمک رسالتنی ابلاغ ایلدم و کمال لطف
و ملاحظه موعظه و نصیحت سولدم قبول ایلدیکز پس حضرت شعیب قومنک هلاک اولمسی اوزره حزنی مشند
اولدی پس کندی کندی به انکار ایدوب دیدیکه فکیف آسا بن نه حاله محزون اولورم کافر قومنک هلاکی اوزره آساقس

متکلم در آبی یا سی دن در دینی باید در آبی فلان علی مصیبه دیر لجن بر کسه بر مصیبت اوزره محزون اولسه
اما بوراده ایکی سوال وارد اولور بری بوییت که حضرت صالح علیه السلام اساتندن قومنک هلاکی اوزره محزون اولق
صد دنده دیندر آیت کریمه ایسه حضرت شعیب علیه السلام اساتنددر پس نیجه موافق اولور ایکنجیسی بوکه
آیتده کافرین ویتده ظالمین واقع اولمشدر پس نکته ندر جواب بودر که (لا تفرق بین احد من رسله) نکته سنی مشعر
اولور وایتانک کمال اتحاد لری اعلام قیلور بونکته به تنبیه ایملک ایچون مصرع اولده اگری اوقومه ای قرآنی طوغری
اوقون ییوردیلر یعنی ای مبینی طوغری اوقون فی الحقیقه شعیب علیه السلام بویه دیمسی همان صالح علیه
السلام بویه دیمسیدر و بالعکس امدی قرآنی اگری اوقومه و اتحاد انبیاء علیهم السلامی فهم ایده کور کندیک مریته
تفرقه ده قوم دیمک اولور و کافرین دیمک دخی نظمه مناسب ایکن ظالمین ایراد ایلری انکچوندر که کفرله ظلمک ماییننده
عموم و خصوص وارد اولر کافرک ظالم اولدیغنی اشعار ایلر بالکثر شرک و کفر ظلم عظیمدر و نایا ظلمه به دخی شامل اولور
پس ظلمک دخی هلاکنه تأسف و تلهف ایملکی اعلام ایلر (می) باز اندر چشم و دل او کریمه یافت و رحمتی بی علی دروی
بتافت کبر و اوصالح علیه السلام کوزنده و قلبنده کریمه ذکریمه نک باعنی اولان رقتی بولدی بر سبب سز رحمت انک وجودنده
ظاهر اولدی (می) فطره می بارید و حیران کشته بود * فطره یعلمت از دریای خود (کوزندن فطره سرشکی یا غدردی
و حیران اولمشدی جو دو کرم در یاسندن سبب و علت سز بر فطره ایدی (می) عقل اومی گفت کین کریمه ز چیست) بر چنان
افسوسیان شاید کریمت * صالح پیغمبر علیه السلام عقلی کندیسنه ایدیکه بو کریمه ندندر انجیلن تمسخر و استهزا
ایدیجیلر اوزره اغلق لایقه میدر * مثنوی * بر چمی کری بکور فعلنشان * بر سپاه کینه بدن علشان * نیچون
اغلسن سوله انلرک فعللری اوزره می اغلسن انلرک بدنعل اولان یعنی بدروش اولان کینه سی عسکری اوزره می
اغلسن بدنعل بدروش معناسنه اولور (مثنوی) بدل تاریک پرزنکارشان * بر زبان زهر همچون مارشان *
انلرک پرزنکار تاریک کوکلی اوزره می اغلسن انلرک مارکی زهرلی زبانی اوزره می کریمه ایلرسن (مثنوی) بردم و دندان
سکسارانه شان * بر دهان و چشم کژدم خانه شان * اغت حلیمده دیر که سکسار بر کونه مخلوقدر ایت باشلوطوکر
دیشلویکی صفالوفیل قولقو کوزلری صاری و کوده لری چویدر نکلو اکثر قالون چریمه سنده اولور یعنی حضرت
صالح علیه السلام کندیلرینه تسلی و یروب دیدیکه ای صالح بونلرک نه سنه اغلسن بونلرک سکسار دیشی و قویرینی
کی دندان و دملری اوزره می اغلسن و یا خود کژدم خانه سی کی اولان کوزلری و اغزلری اوزره می اغلسن دیمک اولور
انلرک عقرب خانه سی اولان دهان و چشمی اوزره می اغلسن یعنی کریمه و مر حمتک انلرک کژدم کی مودی اولان زبانلری
اوزره و بد نظرلری اوزره میدر (مثنوی) برستیز و تسخر و افسوسشان * شکر کن چون کرد حق محبوسشان * انلرک
عنادی و طعن و تمسخر و استهزای اوزره می کریمه ایلرسن شکر ایلکه حق تعالی انلری زندان قهر ایچره حبس ایلدی
ظالم اولان قومنک هلاک اواسی و آردی کسلوب منقطع اولسی بر نعمتدیر بونعمتک مقابله سنده دخی حق تعالی به
حد و شکر ایملک کلام عزله اشارت اولمشدر کما قال الله تعالی (فقطع دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین)
(مثنوی) دستشان کز یایشان کز چشم کز * سهرشان کز صلحشان کز خشم کز * انلرک الی اگری انلرک آباغی اگری
کوزی اگری انلرک محبتی اگری انلرک صلی اگری خشی اگری یعنی اگری طویتی و اگری کیدیجی و اگری کوریجی
بر قومدر که درست بر فعللری بوقدر و اگری محبت ایدیجی و اگری صلح ایدیجی و اگری غضب ایدیجی بر طائفه در که مستقیم
الاحوال اولینوب بر حاللری لله دگلد (می) ازنی تقلید و زریات نقل * پانهاده بر سر این پیر عقل * پیر حرنی جله کشته
پیر خر * ازریای چشم و کوش همدکر * از بهشت آورد بزدان بندگان * تا غمایدشان سقر پرورده کان * تقلید بر آخر
کسه نک قولنی و فعلنی بویینه قلاده کی لازم ایدوب انک قولنه و فعلنه من غیر نظر و تأمل اعتقاد ایلوب تابع اولغه
دیرلر کما قال صاحب التعریفات التقليد عبارة عن اتباع الانسان غيره فيما يقول و بفعل معتقد الحقيقة من غیر نظر
و تأمل فی الدلیل کأن المقلد جعل قول الغير و فعله قلاده فی عنقه حضرت صالح علیه السلام اساتندن بویات
نصیحت سمائی ایراد ایلر ولیکن هر مقلد اولان کسه به دخی تعرض و توبیجی مراد اولور دیدیلر که بوقوم یسداد آبا
و اجداد لری نه تقلید ایلر ندن او ترود دخی نقل و روایات ریا تندن او تری یعنی عملر ندن او تری پیر عقلک جمالی اوزره یعنی
عقل معادل و یا خود حضرت صالح علیه السلام پرسدادک جمالی اوزره آتی قودیلر روایات تقلیات و روایات
اویدیلر یعنی هر بار که صالح علیه السلام هرامت اهل تقلیدی حقیقت و هدایت جانینه دعوت ایلسیدی سلفلرک
اقوال و اعمالنه جاهلانه حقیقه الحال اتباع ایلر روایات و منقولانی پیشو ایدوب اردنجه کیدر لجن پیر عقل
و عالم حقیقت نقل اولان هر شد صالح بونلری دعوت ایلسه انک جمال ارشاد هدایتک اوزرینه آتی قورلر و اسلاف

تقدمینت اقوال و اعمال بلا شعور سندی بربدیر که (انا وجدنا ابانا علی امة وانا علی آثارهم منتدون وکما قال
تعلی فی ذم اهل التقليد من اشترکین و الکفره) و اذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما الفينا علیه آباءنا واولو کان
بآؤهم لا یعقلون شیئاً لا یحسدون) بواهل تقلید کردن جائز نیست سلفانست اقوال و اعمالی قید و قلاده ابلد کاری
بجور پیر حرو آزاده اولدیلر بعض نسخده خاتم مجبه ایلد واقع اولمش در بوقه دیر اوزره پیر خریعی پیر صافون آلیجی اولدیلر
بلکه جله سی پیر خراوندیلر بری برلرینک کوشنه و سمنه و چمنه ریا ایلرندن اوتری یعنی کابروا عابستک
کوزلرینه عادت اوزره اولان علملرین کوسترمک و قدمایه ایلد کاری متابعی انلرک کوشنه اسماع ایلرندن اوتری
بند تقلیده اسیر و یولارلش بر خریعی تدبیر کی ایلدیلر برا کراول عادت اوزره ایلد کاری عبادتی ترک ایلدوب پیر عقله
و عالم حقیقت تقلد متابعت قبله لودی انلرک رؤسار علماسی انلر طعن و ملامت و ذم و غیبت ایلرلر دیکه کوردکی
فلان کسه بی آبا و اجدادی طریقه ن ترک قیلدی و واروب فلان کسه به تابع و بنده اولدی کما یقولون فی زمانه اذ فی تارک
التقلید و سالک طریق التوحید پس جناب حضرت جنت اعلادن ارشاد و دعوت ایچون بوعالمه انبیا و اولیادن
بنده لرتوردی تا انلر کوستره پرورده لری یعنی جهنم ایچون پرورده و آماده اوللرلر که انلرک علامتی تقلیددی
ترک ایتیمک و توحید و اسلام یولنه کتمکدر * دریسان معنی مرج البحرین یلتقیان * انک معناسی بیاتنده در که
حق تعالی حضرت تلی (مرج البحرین یلتقیان بینهما برزخ لا یتغیان) یوردی مرجت الدابة دیر سن فحن دابه بی مرعابه
ارسال ایلدن مرج البحرین ای ارسلمه ماله یعنی الله تبارک و تعالی ارسال ایلدی بحر یلج و بحر شیرینی بری
برینه یلتقیان ای تجاروزان و تجماس سطحها یعنی بری برینه تجار و ایلدوب سطحلری بری برینه تجماس اولدی
بینهما برزخ ای حاجز حصین من قدرة الله لا یتغیان ای لایغنی احد هما علی الاخر بالمجازحه و ابطال الخاصیه
یعنی حد لردن تجار و ایلدوب بری برینک خاصه سن ابطال ایتلر (فبأن آلاء ربکما تکذبان) خطاب ثقلینه در یعنی
ربکما کذبتی نعمته تکذیب ایلر سکزی ایچن و انس * مثنوی * اهل نار و خلد را این همه مد کان * در میانشان برزخ
لا یبعیان * اهل جنت و اهل جهنمی سن همه مد کان کور که ایکسی برد کاند اوزرلر انلرک اوزره سنده برزخ و پرده
وارد که ایکسی بری برینک مرتبه سته تجار و ایلرلر * مثنوی * اهل نار و اهل نور آیتخته * در میانشان کوه قاف
انک یخته * اهل نار و اهل نور بری برینه ظاهر اقر شمس در ایکن انلرک مایدننه من حیث الباطن کوه قاف قو بارلشدن
یعنی وضع ایلدوب * مثنوی * هر دو در کمال حاله و در کمال اختلاط * در میانشان صد سیابان و رباط * مثلاً حاله
وزر کی که معدنه بری بری ایلد اختلاط ایلدی اما خاکه زول میا نلرند و زیابان و نیجه یوزرباط وارد * مثنوی *
همچنانکه عقد در درو شبه * تختلط چون میحان بدشبه * اهل نور و اهل نارک و هدایت شعار و ضلالت کردارک مثالی
انک کبیده در که بر قلاده در شبه منتظم ایلد و رکیجه لک مهمان کی اختلاط قیلد آخر الامر هر کس کنسدی
مقامنه کیدر و عقدی جناب حق قطع ایلدوب بر مصداق (وامت زوالا یوم ایها المجرمون) درو شبهی تمیز و تفریق ایلدوب
عقد در در عقد تقدیرنه در (مثنوی) بحرر نیمین شیرین چون شکر * طعم شیرین رنگ روشن چون قر * اول بری برینه
مختلط و ملتی اولان نصی شکر کی شیرین در طعمی لذیذ و رنگی قر کی روشن در بحر شیریندن مراد اطف و بحاله مظهر
اولان اهل طاعت و اصحاب هدایت اولور (مثنوی) نیم دیگر تلخ همچون زهر مار * طعم تلخ و رنگ منظم قیروار نصی
دخی زهر مار کی تلخ * طعمی آج و رنگی زفت کی منظم در بوندن مراد اصحاب کفر و معصیت و اهل ضلالت اولور
مثنوی * هر دو برهم میزنند و رنج رانج * بر نال اب دریا موج موج * هر ایکسی بری برینه تخت و اوچدن اوچدرلر
یعنی اهل خلد و اهل نار * ایکسی اشغی مرتبه دن و یوقر و مرتبه دن بری برینه دو قنورلر و اختلاط قیلورلر دریا صوینک
مثالی اوزره موج موج یعنی دریانک صوینک موجلری اشغیدن و یوقریدن بری برینه دو قنورسه اهل جنت و اهل
جهنم دخی بری برینه انک کی قرشوب خلط قیلورلر (مثنوی) صورت برهم ردن از جسم تنک * اختلاف جانها
در صلح و جنگ * مقدمات بحر و حد نکت نصی شکر صکی شیرین در مراد اسماء لطیفه و بحاله درو نصی زهر مار کی تلخ
رنگنده منظم در که مراد اوصاف قهریه و جلالیه در بوا یکی کونه اسماء و اوصاف آب دریا کی موج موج دریای
و حد تدن حاصل اولوب ایلدن و اعلادن بری برینه اوو بلوب و مختلط قیلنمیدر یعنی مؤمنلر که قارک و موحدلر
اهل انکارک و اهل نورله اهل نارک اختلاط و اختلاف فیدر و انفسه جسم تنکدن بری برینه اور مستک و ظهور قیلنمک
صورت و مثالی جائلرک صلح و جنگده اولان اختلاف در که صلح اثر صفت لطیفه و جنگ اثر صفت قهریه در * مثنوی
موجهای صلح برهم میزند * کینهها از سینهها بر میزند * صلح موجلری لطف دریا سندن حاصل اولوب بری برینه اوور
اثری اولد که سینه لردن کینه لری قویرد و ازاله قیلور (مثنوی) موجهای جنگ بر شمل دکر * مهرها را می کند زیر

وزیر * جنک موجاری دخی شـ کل آخراوزره دریای قهر الهیدر کلوب محبتی زیر و محوایلر * مثنوی * مهر تلخا نرا
بشیرین میکشد * زانکه اصل مهر با باشد رشد * محبت اجیلری طیلویه چکر زیراکه محبتلرک اصلی رشدد * مثنوی
قهر شیرین راستلخی میبرد * تلخ با شیرین با ساندرد خورد * قهر و عداوت طیلوی آجیلغه ایلدور یعنی کندی جاننه جذب
ایدوب تبدیل ایدوزیر تلخ شیرین ایلد چن لایق اولور یعنی چن شیرینک جانی غالب اولسه تلخلکی کندی به جذب ایدوب
انک تلخلکی محو تبدیل ایلر و کذلک تلخلک دخی غالب کلسه شیرینکی کندی به جذب ایدوب محو تبدیل ایلر
انکی چونکه تلخلک شیرینکله معابر برده جمع اولو لایق و قابل اولمزیر ابکیسی بری برینه ضدلر در ضد بنک اجتماعی
ایسه ممکن دکلدور (مثنوی) تلخ و شیرین نظر نایدید * اردرجه عاقبت داسندید * آجی و طیلو بو نظر دن ظاهر
کلز یعنی معنوی اولان تلخلک و شیرینک بو حس ظاهر ایلد مدرک اولمز اهل بصیرت بونک ادرا کتی عاقبت پنجره سندن
کورمکی یاور لر یعنی عاقبت بین ایلد اولان کوزنه کورمکه قادر اولور (مثنوی) چشم آخرین تواند دید راست * چشم
آخرین غرورست و خطاست * آخر عاقبت بین اولان کوز راست کورمکه قادر اولور آخر بین کوز غرور و خطا در
یعنی بو عالم صورتکه روح حیوانینک آخوری کبیدر و چشم ظاهر انجق بو عالم صورتی کورمک بیدر پس خطا
و غلطدن خالی دکلدور بود کراولسان تلخ و شیرینکی چشم ظاهر کورمکه قادر اولمز بلکه بونی کورمکه عاقبت بین اولان
عبرت کوزی کر کدر دیک اولور (م) ای بسا شیرینکه چون شکر بود * لیک زهر اندر شکر مضمر بود * حضرت مولانا
قدس الله سره العزیز بعد شرح اوصاف المتضاده و مظاهرها المتقابلة فی الاتفاق والانفاس اوصاف ملتبسه
وباز گونه نک شرحه و بوافعال ملتبسه فی تمیز قیلان طائفة نک تفاوتک تفسیرنه شروع ایدوب بیورر لکه ای چوق اسماء
اطفیه و جالیه مظهری صور تاشیرین و لطیف شکر کبی شیر و اردر که بو صورت ادلی انلری لطف الهی و نعمت ربانی
عدایلر لیکن زهر قهر اول شکرک ایچنده مضمر و اول نعمتک ایچنده تقمت مستدر کما قال علی کرم الله وجهه سبحان
من اتعت رجته لا ولیاته فی شدة تقمته واشتدت تقمته لا عداوته فی سعة نعمته انکی چون اطراف جنت مکاره و شدتله
وحوالی دوزخ شهوت ولدتله احاطه ایلنشد کما قال علیه السلام حفت الجنة بالمکاره وحفت النيران بالشهوات
حضرت رسالتینام علیه السلام اللهم ارنا الحق حقا و ارزقنا اتباعه اللهم ارنا الباطل باطلا و ارزقنا اجتنابه
اللهم ارنا الاشياء كما هی بیورملری بو اشیای مزور و بی و افعال مزور و بی فی تمیز ایچوند که حضرت رب العباد دن استمداد
ایلر که ارشاد در زیر اهر کس اشیای مشتبیه و ملتبسه نک تمیزنه قادر دکلدور الا اللهم علم و معرفت و تمیز و یکاست
ویرد بکی قوللر در پس بو دین و طریقتده اولان مشتهات و ملتبساتی هر کس علم یکاستی مقداری فهم ایلر (مثنوی) انکه
زیر کتر شود بپشناسدش * زان دکر چون برب و دندان زدنش * اولر که غایتله اعرف عرفا در وزیر کتر در لطف و نعمتله
مزور و مستتراولان قهر و غضبی رایحه سیلها کلو و علم یکاستده بو مرتبه اولین اولر بر غیر بیسی چونکه آتی لب و دنداننه
اوره اول وقت اکار و بوندن دخی ناقص اولان اغزنه داخل اولدقده یلور (مثنوی) پس لبش ردنش کند پیش از کلو *
کرچه نعره میزند شیطان کلو) پس انک ای اول زهر ناله اولان شیئی ردایلر بو غارنه دخولدن اولر کرچه شیطان بیکوز
دیو نعره اورر (مثنوی) وان دکر در کلو پیدا کند * وان دکر در بدن رسوا کند * و اول برینه بو غارنده پیدا ایلر یعنی
علم و معرفتده کراولسان کسه لردن ناقص تراولان کسه نک طعام حرام بو غارنده قبل الدخول الی بطنه ظاهر اولور
و اول برنی قارنه داخل اولدقده نصکره بدتده رسوا ایلر * مثنوی * وان دکر در حدث سوزش دهد * ذوق آن زخم
جگر دوزش دهد * و اول برینه حدث و قتنده یا قتل و برر اول طعام حرامک ذوقی جگر دلایی زخم ویرر یعنی حرام
خوراوتک حین استنجاده اول حرامک سوز و مضر فی ظاهر اولوب انک ذوقی کا جگر دلایی الم و زحمت و برر انک شکمتی
و یا معنی درد و بلالره ایر کورر دیک اولور بو طائفه نوحا حق تعالینک رحمتنه مظهر اولنلر در که عن قریب
جزالری دیناده چکمش اولور و تادیب الهی ایلد مؤدب اولوب توبه قیالور (مثنوی) وان دکر ابدایم زشور * زان
دکر ابد سرک از دعر کور * و او برینه نیچه ابام * شهور و نصکره حالت نزعده پیدا اولور و او برینه بعد الموت قبر دبنده معلوم
اولور (مثنوی) و در دهندش مهلت اندر دعر کور * لابدار پیدا شود یوم النشور) و اگر مقبره دبنده کاسهلت ویرر و اول
حرامک عذاب کور سیوب انده سالم اوله لابد اول زهر لاثری حشر و نشر کوتنده پیدا اولور (م) هر نبات و شکری را
در جهان * مهلتی پیدا است از دور زمان * هر نبات و شکری چون جهانده دور زمانده برمهلت پیدا در یعنی هر شیئی
ایچون زمانک دورنده بر مدت و بر ساعت وارد اول مدت کلمینه اول کار ظهوره کلز (مثنوی) صاب * باید که در
آفتاب * لعل ابد رنگ و رخس * فی و تاب * مثلاً یلار کر کدر که آفتابک بر تو تریسه سنده لعل رنگ و رافق و بر تو بوله
(مثنوی) باز تره درد و ماه اندر رسد * باز تا سالی کل اجر رسد * کیر و برل تره واکا ماتده اولان سبزه ایکی آیده کاله یثوب

کبر و فرم می کل بر بیل دکن ایریشور کل اجره تخصیص حسن ورد اجر لطیف اولدینی حسبیله در بوخسه غیری
 کلردخی بو حکمه داخلدر (می) بهر این فرمود حق عزوجل * سورة الانعام در ذکر اجل (هو الذی خلقکم من طین
 اول الله در که سری خلق ایلدی طیندن ماده اولی طیندر یا خود مضاف محذوف اوله ای خلق اباء کم من طین دیک اوله
 (ثم قفنی اجلا) اندنصکره قضا ایلدی بر اجل غیر معین که موتدر (واجل مسبی عنده) واجل معین اول الله کتنده
 مبتدر متغیر اولر اجل مسعادن مر اذقیامت اوله و یا خود ابتدای خلقتدن مونه وارنجه اولان مدت اوله (ثم انتم
 تموتون) ای ثم انتم بعد ما علمتم قدرته علی ابدانکم و افنائکم و احاطه علمه بکم تشکون فی قدرته فتنبتون لغیره قدره و تأثیرا
 یعنی الله قدرتن بلد کدنصکره ای کافر لر مرا و عناد ایدوب شک ایلدی بکر حضرت خداوند کاردخی بوکا مناسب
 یوررلر جناب حق عزوجل بوندن اوتری یوردی سور ذانعامده اجل ذکر ایلسنده یعنی جمیع نباتات و حیواناته
 بر مدت و مهلت معین قیلمشدر زمانی کلد کده نه بر ساعت تأخیر نه بر ساعت تقدیم ایدر (می) این شنیدی مو عویت
 گوش یاد) آب حیوانست خوردی نوش باد * بوسر و حکمت رجائی سوزنی اشد کسه جمیع مو یک بشقه بشقه قو لوق
 اولسون بوسوزی که استماع ایلرسن معنوی آب حیواندر اکر ایچد کسه نوش اولسون (می) آب حیوان خوان بخوان
 این را سخن روح نوین در تن حرف کهن بو کلامه آب حیوان او قوسوز او قومه که قلوب ارواحی احوالید مجید راسکی حرف
 تفته یکی روح کور حرف منقطع و کلمات و ترا کیب اسکیش شیر در وتن کهنه کبیدر بو معانی لطیفه و اسرار شریفه که
 بر نظم کتور مشر در حرف کهن تفته یکی روح کبیدر پس سن بو کلمات حیات بخشی ابدان حروف عتیقه ایچره تازه
 و لطیف روح کبی کوردیک اولور می (نکته دیگر تو بشنوی رفیق) همچو جان از سخت پنهان و دقیق (در مقامی هست
 هم این زهر مار) از تصاریف خدای خوشگوار) یوررلر که بو محله برخوش نکته وارد رسن آتی استماع ایلای رفیق که
 اون نکته جان کبی زیاده پنهان و دقیق بعض نسخه ده سخت و پیدا و دقیق واقع اولمشدر بو تقدیر اوزر معنی اول نکته
 عارفه نسبتله جان کبی زیاده ظاهر و بعض کسه به نسبتله دقیق و نهاندر دیک اولور و اول نکته بودر که نعمت و دولت
 دنیوی و لذت و شهوت جسمانی عباد اللهدن جمیع سنه ضرر ایلنلردن دکلدر بلکه اهل نفس و اهل صورت اولنلره
 محض در بر مقامده دخی هم بوزهر مار خدایه منسوب اولان نصاریفدن خوشگوار اولدی یعنی کاله ایرنلر و کدورات
 نفسانیه دن صفوت بولنلر مقامنده بولنلر نفسانی و شهوات جسمانی و دولت و عزت و ریاست و بونلر امثالی
 ضرر دهنده و هلاک کتنده شیر بونلره ضرر و بر مرز و غضب و قهر و بر کور مرز قافهم (می) در مقامی زهر و درجایی دوا
 * در مقامی کفر و درجایی روا * بر مقامده زهر در و بر پرده و او شفا در بر مقامده کفر و خطا در و بر پرده جائز
 و روا در * مثنوی * کرچه انجنا او کز ندجان بود * چون بدی بخادر رسد درمان بود * اگر چه او محله یعنی مبتدینک
 وجودنده اول زهر مار کبی اولان لذات نفسانیه جانیه ضرر اولور چونکم بو محله یتشه یعنی اهل کالک وجودنه ایریشه
 اول ذکر اولنلر لذات نفسانیه درمان اولور * مثنوی * آب در غوره ترش باشد و لیک * چون بانگوری رسد شیرین و لیک
 مثلا غوره مر تبه سنده آب آکشی اولور و لیک چونکه غوره انکور لکه ایریشه انک آبی شیرین و لطیف در * مثنوی *
 باز در خم اوشود تلخ و حرام * در مقام سر ککی نم الادام) کبر و اول انکور لک مر تبه سنده شیرین و حلال اولان شیر خیم
 ایچره او تلخ و حرام اولور پس خردن خل مر تبه سنه ایرد کده سر که لک مقامنده نم الادام اتخل د بنور و ادام لطیف اولور
 پس شی واحد مر تبه ده بر آخر حکمه اولور که مر تبه ثانیده اولدینی مر تبه اولده اولدینی کبی اولر کذلک لذات
 دنیوی و حظوظ نفسانی مبتدینک وجودنده اولدینی کبی متتهینک وجودنه نسبت ایل اولر نه کم بویان شریف ایل
 دخی بو معنایی تا پیدا ایدوب یوررلر (در معنی انه که هر چه ولی کامل کند مرید انرا شاید کستای کردن و همان
 فعل کردن که حلوا طیب رازیان ندارد اما رنجور رازیان دارد و سرما و برف انکور رازیان ندارد اما غوره
 رازیان دارد * بوسر خ شریف انک معنایی یاننده در که اول نسنه بی که ولی کامل ایلر مریدلره کستاخلک
 ایلک و همان اول فعلی ایلک لایق دکلدر زیر احوالطیبیه زبان طومر زما خسته به زبان طومر و صوغوق و قار اوزمه زبان
 طومر زما غوره به زبان طومر (لیغفر لک الله ما تقدم من ذنبک وما تاخر) زیرا بو آیت کرمه نک مضعوتک مظهری
 اولمشدر که حق تعالی حضرت لری حبیبی حقنه یوردی یا محمد الله تعالی سنک ذنبک ندن تقدم ایلین و تاخر
 ایلینی بالکلیه مغفرت ایلک ایچون سکا فتح مبین ایله فتی میسر ایلدی پس بر سالک مر تبه ولایت ایروب اول حضرت
 وارث کامل اولدقده بو آیت کرمه نک مضعوته مظهر اولوب (ما تقدم من ذنبه وما تاخر) بالکلیه مغفور اولور اما مبتدی
 اولان بومر تبه ده اولنه تقلید ایلسه ضرر قیلاورنه کم یوررلر * مثنوی * کروی زهری خورد نوشی شود * و ر خورد
 طالب سیه هوشی شود * فرضا اگرولی بر زهر یسه صافی غسل اولور و اکر طالب و مبتدی زهر یسه سیه هوش و تیر مدل

اولور (مثنوی) رب هب لی از سلیمان آمدست * که مده غیر من این ملک و دست * سورة صادده جناب رب العباد سیور که
قال (سلیمان علیه السلام دیدی (رب) ای بنم پروردگارم (اغفر لی) بنی برافه (و هب لی ملکاً) و بکار ملک موهبت ایله که
لا ینبغی لاحد من بعدی) لایق اولیه بر احده بند نصکره مقاتل سیورر که لا ینبغی لاحد من بعدی دن مراد تسخیر ریاح
و طیر و ریشا طین در نته کم آیتک انخیده بو کادالات ایدر و بو حدیث شریف دخی بو معنای مؤید در نته کم ابوهریره
رضی الله عنه حضرت تری حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم دن روایت سیورر لمسلم و بخاری نیک متفق علیه
اولدین فی احادیث شریفه دندر قال علیه السلام (ان عفریتا من الجن) تحقیقاز مره جندن بر عفریت یعنی برخیت
و منکر (تغلت) بکاتعریض ایلدی (البارحة) دون کجه (لیقطع علی صلوئی) بنم صلوئی قطع ایتمکدن اوتری
فامکننی الله منه ای اعطانی الله مکنه من اخذه و قدره علیه) یعنی بکا الله تعالی قدرت و مکنت و یردی (فاخذته) بن آتی
طو تدم قاردت) بن دیلدم (ان اربطه) اول عفریتی بغلیم (علی ساریه من سواری المسجد) مسجدک دیر کلرندن بر دیر که
حتی نظر و الیه کلکم) حتی اول عفریته جلّه کز نظر ایلیمه سر (فدکرت دعوة اخی سلیمان) پس بن ذکر ایلدم قرنداشم
سلیمان علیه السلام بود عاسیکه دیدی (قال رب اغفر لی و هب لی ملکاً لا ینبغی لاحد من بعدی) فرد دته پس بن اول
عفریتی رد ایلدم (خاستا) ای ذلیل پس حضرت سلیمان علیه السلام بو کلامی حسده مشاهد لیکن خلقه عین
مر جندن ناشی دیمش در نته کم حضرت خداوند کار بو محله نصیریح و تبیین ایدر لر (انک انت الوهاب) تحقیقاسن یاری
و هابسن دیدی چون حضرت سلیمان پیغمبر علیه السلام دن یاری سن بکاهبه ایله دیک کلشدر بویه دیو که بشدن
غیری به بوملکی و بو قدرتی و یرمه (می) تو مکن با غیر من این لطف وجود * این حسدر اماندا ما آن بود (الهی بشدن
غیری به بولطف وجودی ایله بوسوز حسده بکزار ما اول حسد اولدی * مثنوی * نکته لا ینبغی میخوان بیجان
سر من بعدی زینحل اومدان * لا ینبغی لاحد نکته سنی جانله او قوم من بعدی سربنی انک بخل و حسدنن بیلیمه (مثنوی
بلکه اندر ملک دید اوصد خطر * موموم ملک جهان بدیم سر * بلکه حضرت سلیمان علیه السلام ملکده بوز خطر
گوردی زیر اجهان ملکی موموباش قورقوسی اولدی (مثنوی) بیم سرباییم سرباییم دین * امتحانی نیست مارا
مثل این * سلطنتده و صوری اولان دولتده دین قورقوسیله جان قورقوسیله باش قورقوسی و اردر کسر سینله اولان
سردن مراد جان اولور بر امتحان بزم ایچون بونک کبی یعنی بوسلطنت و دولت کبی بو قدرته کم مصابیحده امام بغوی
بو حدیثی باب امارتده روایت سیورر قال علیه السلام انکم ستحرصون علی الامارة و انہا ستکون علیکم ندامة
فنعمت المرصعة و بنست الفاطمة (مثنوی) پس سلیمان همی باید که او بکدر دزین صدهزاران رنگ بو پس بر سلیمان
همت کرد که اود دولت و سلطنته مغرور اولوب بونجه یوزیک رنگ بویدن کجه و اموردنیویه به محبت ایتمیه
(مثنوی) باچنان قوتکه اورا بودیم * موج آن ملکش فرومی بست دم) انجیلین قوتله که حضرت سلیمان علیه السلام
ایدی اول ملکک * موجی انک نفسی بغلدی نه کم صافنات جیادا کا عرض اولند قدده انک سیرنه مشغول اولوب
ایکندی نمازی قوت اولوب حتی شمس غروبه واردی نه کم حق تعالی حضرت تری سورة صادده اندن خبر سیوردی
(اذ عرض علیه بالغشی الصافنات الجیاد فقال انی احببت حب الخیر عن ذکر ربی حتی توارت بالجاب) (مثنوی)
چون برو بنشست زین اندوه کرد * بر همه شاهان عالم رحم کرد * چونکه بو غصه دن حضرت سلیمان علیه السلام
اوزره غبار او توردی جمیع عالم پادشاهلری اوزره ترحم ایلدی (می) شد شفیع و شکفت این ملک ولوا) با کمالی ده که
دادی مر مر * سلیمان علیه السلام شفیع اولدی و ایتدی الہی بوملک دلوای شول کمال و قدرته و یرکه بکا و یردک یعنی
بود دولت و امارتی شول کسه به و یرکه کا کمال و عدالت و عصمت و یرمش اوله سن ته کم آتی بکا و یردک تا اول عدالت
و کمال ایله اولان کسه بود دولت و امارتک حقندن کا و یردک بینه ضرر کلیمه (مثنوی) هر کرا بدهی و بکنی آن کرم *
اوسلیمانست انکم هم منم * کمالی و عدالتی و حسن خصالی هر کیه کسه و یره سن و کا عطا ایلیمه سن اول کسه
زمانه سنک سلیمانیدر اول کسه فی الحقیقه هم بنم بشدن غیری اولمز (می) او نباشد بعدی او نباشد معی * خود معی
چه بود منم بی مدعی * اول کسه بعدی اولمز بلکه معی اولور یعنی بند نصکره اولمز بنخله یله اولور اگر چه زمان حسبله
بند نصکره کلدیسه ده مر نه اعتبار ایله بنخله یله در معی خود دیک ندر اول بنم بی نزاع و بی مدعی زیرامعیت ایکی شی
بر برده اولمقدر حقیقه وجوده نظر اولند قدده معیت و اثبیت فالمز بلکه بونده ظهور ایلین عینیه آندہ ظهور ایلین اولور
بو جهتن بو او اولور بی نزاع * مثنوی * شرح این فرضست کفتن لیک من * بازی کردم بقصه مر دوزن * بوسوزک
شرحی دیک فرضدر یعنی خود معیت ندر عینیه اول کسه بی خصومت بنم دیمه سنک شرحی دیک فرضدر زیر
بونکه انک ماینده اتحاد معنوی نه جهتن اولدین فی توضیح قلیق لازم و واجبدر ولیکن بن کیرور دوزن قصه سنه

رجوع ایلرم (مخلص ماجرای عرب وجفت او) یعنی عربك و انك جفتك ماجر اسينك و خلاصتك محلي ياتنده در
مخلص اگر مصدر میی اولور سه خلاصی یاتنده درد يك اولور * می * ماجرای مردوزن را مخلصی * بازی جوید درون
مخلصی (مردوزنك ماجر اسچون بر مخلصی بر مخلصك درونی کیر و استر مخلصدن مراد حسام الدین افندی حضرت ناری
اولور (مثنوی) ماجرای مردوزن افتاد نقل (این مثال نفس خود میدان و عقل) این زن و مردی که نفسست و خود
نیک بایستست بهر نیک و بد (وین دو بایسته درین خاک سر * روز و شب در جنگ و اندر ماجر * مردوزنك حکایه
و ماجرایی نقل واقع اولدی بونی عقل و نفسك مثالی ییل که قصه دن حصه بود دروزن و مردی که بزد کرایلدک مراد
نفس و عقلدر ایو کر کاور ایودن و کتودن اوتری و صالح و طالحدن اوتری و بویکی لازم ضروری که نفسدر بود ایداده
و یا خود بوخا که منسوب اولان جسم اونده کیچه کوندز جنگ و ماجراده و نزاع و چون ویراده در رسته کم هر برینك
اقتضاسنی و نزاع و آرزوسنی نظمه کتوروب یورر لر * مثنوی * زن همی خواهد حوایج خاتناه * یعنی آب و روان
و خوان و جاه زن همیشه خاتناهك حوایج و لوازمی استری یعنی آب روی و نان و خوان و جاه طلب ایلر که حوایج خاتناهدن
مراد بوندر (می) نفس همچون زن بی چاره کری (گاه خاکی کا، جوید سروری) نفس زن کی چاره اید بچیلک ایچون
یعنی مراد ينك حصولی ایچون کا، خاکی و تواضع و تذلل ایدیچی اولور که عظمت و سرورك استر (می) عقل خود زین
فکرها آگاه نیست * درد ما غش جز غم الله نیست (عقل معاد خود نفسك ایلدیکی بو فکر لر دن آگاه کادر انك دماغ
و فکر نده الله نمندن غیری بوقدر (می) کرچه سر قصه این دانه ست و دام) صورت قصه شنوا کنون تمام) اگرچه قصه نك
سری بودانه و دامدر یعنی قصه دن حصه بو عقل و نفسدر که دانه و دام کیدر اما شدی قصه نك صورتنی تمام ایشت زیر
صورت معنایه و معنی دخی صورته لازمدر لایذ صورت معناسر مفید اولمز و معنی دخی صورتنسز ظهوره کلز (می)
کریسان معنوی کافی شدی * خلق عالم عاقل و باطل بدی * ا کریان معنوی کافی اولیدی یعنی مجرد ایمان و عرفان
و اعتقاد اسلامه کفایت قیلیدی خلق عالم عاقل و باطل اولوردی یعنی عبادات و طاعات و اعمال صالحات
و افعال حسنات ایشلمکدن معطل اولوردی اما اقرار باللسان و عمل بالارکان دخی ایمانك شرطنددر که ظاهر باطنك
عنوتنددر (می) کر محبت فکرت و معنیستی * صورت روزه نمازت نیستی اگر محبة الله مجرد فکرت و معنی اولیدی
بو تقدیر اوزره سنك صوم و صلاتك صورتی اولمزدی و عبادات ظاهریه شروع ایلک لازم کلزدی (مثنوی) هدیه های
دوستان باهمد کر * نیست اندر دوستی الا صور * دوستلر لبری برینه ارمغانلری دوستلق خصوصنددر کادر
الا صورتلر در کرچه صورتلر در اما سیرته دلالت اید بچیلر در (مثنوی) تا کواهی داده باشد هدیه * بر محبت های مضمر
در خفا * تا کم صورتی اولان هدیه لر شاهدک و برمش اوله خفا و درونده مستر اولان محبتلر اوزره * مثنوی * زانکه
احسانهای ظاهر شاهدند * بر محبت های سرای ارجند * زیرا که ظاهرده اولان احسانلر شاهدلر در سرده اولان محبتلر
اوزده ای محترم اولان کسه (مثنوی) شاهدت که راست باشد که دروغ * مست گاهی از می و گاهی زدوغ * سنك شاهدك
گاه راست اولور و گاهی کذب و دروغ اولور یعنی اعمال ظاهرک گاهی بی ریا خالص اولور و گاهی مع الریاء و زور و کاذبه
اولور مثلا مست گاهی میدن و گاهی دوغدن مست اولور میدن مست اولدقده مستلکی صحیح و صادق و ایرادن مست
اولدقده مستلکی کاذبدر اما ناسه کندیسنی مست کوسرر (مثنوی) دوغ خورده مستی پیدا کند * های وهوی
سر کر اینها کند * مثلاً دوغ ایچمش کسه کذبه بر مستلک پیدا ایلر های وهوی باش اغر لطف لقلر ایلر صحیح مست اولنلر
کی حال انکه انده مستلکدن اثر بوقدر * مثنوی * آن مری در صیام و در صلاست * تا کان اید که او مست و لا ست
اول مری صیامده و صلاتده در تا خلقه کان کتوره که اول مست محبت الهیدر (می) حاصل افعال برونی دیگرست
* تا نشان باشد بر آنچه مضمرست * حاصل کلام افعال برونی و صورتی دیگر در یعنی احوال درویندن غیردر و لیکن
بوافعال برونی وضع اولمشدر تا نشان اوله اول نسنه نك اوزرینه که درونده مضمردر که ظاهر باطنه عنوان و نشان
اولور اما ظاهرده اولان نشان صادق و کاذب اولمغه محتملدر بواجلندن مناجاته شروع ایدوب اول نشان صورتك
کر اولمشدن راست اولمسنی فرق ایلک ایچون حق تعالی حضرتدن تمیز ایلک طلب ایدر لر و غیر بلره دخی بو خصوصده
خدای تعالیدن تمیز استلک ایچون ارشاد یورر لر (مثنوی) یارب این تمیزده مارا بخواست * تا شناسیم آن نشان کر
ز راست * یارب سن بزه طلب و سؤال ایشکله اول تمیزی ویرتا کم اول اکر یلک نشانی طو غریدن ا کلیه لم و کاذبی
صادقدن فرق ایلیم (مثنوی) حسن را تمیزدانی چون شود * انکه حسن نظر نور الله بود * کراسر نبود سبب
هم مظهرست همچو خویشی کر محبت تخیرست * الظاهر عنوان الباطن خواستجه افعال برونی احوال
درویه دلالت و شهادت ایلر و محبت و مودت قلبی اعلام ایدوب مافی الضمیری سویلر ولیکن شاهد اولان افعال ظاهره

گاه راست و صادق و گاه کز و منافق اولور محصل هر حسه آنک تمیزی میسر اولمز حس و ادراک ایچون تمیزی یلور میسن
نیجه اولور اول حسکه بنظر نور الله اوله ایوی کدن تمیزی اول قیلور اما ناظر بنور الله اولیند اثر دن مؤثره استدلال قیلور
مثلا اثر افعال برونی و مؤثر حال و محبت درویندر که آثار و افعال مافی الضمیر دلال و شهادت ایلر اما چونک آثار
محبت اولسه اسباب محبت دخی مظهر در شول قرابت کی که محبت دن مخبر در فتن بر کسه ده افعال صورت و آثار محبت
اولسه اگر محبت آنده سببی اولور سه آنک محبت نه دلال ایدر مثلا اگر اول کسه آنک اهل محبتیه قرابتی و عاشقان خدایه
القی و ارایسه بوسبب محبت دخی مظهر محبت در (مثنوی) نبود آنکه نور حقش شد امام * مر اثر ارایسه بار اعلام *
اما بر کسه به نور حق امام اوله اول همام آثار و اسبابه غلام اولمز بلکه نور خدایه اسرار درونه مطلع اولور و ضمایری
بلا استدلال مشاهده قیلور (مثنوی) تا محبت در درون شعله زند * وقت کردوز اثر فاعل کند * تا آنک در و تنده
عاقبت محبت الهی شعله اورر و ظاهر اولور اول محبت تدیر بجه یول و قوی اولور و اول کسه بی اثر دن فارغ و مستغنی ایلر
(مثنوی) حاجتش نبود بی اعلام مهر * چون محبت نور خود ز بر سپهر * نور مهر و محبتی اعلام ایچون اگاهت
ایلر و احتیاج اولمز چونک محبت الهی کندینک نورنی سپهر و فلک اوزره اوردی یعنی چونکه محبت الهیه کمالیه ظاهر اوله
و آنک نوری در و نندن برونه شعله اوره اسبابه اعلام ایتمکه احتیاج قائمز * مثنوی * هست تفصیلات تا کرد غمام *
این سخن لیکن بجو تو و السلام * بو محله تفصیلات وارد تا کم بوسوز تمام اوله ولیکن او تفصیلاتی اهلندن طلب ایلر
و دخی سلامتده اول تفصیلات بودر که محبت اصلنده جیل حقیقینک کندی جمال و کالنه در جعاه و تفصیلاتیه
جمعده اولان محبت بلا توسط کائنات ذات الهیه نک کندی جمال و کالنه اولان حیدر و جیعنک مر تبه تفصیله محبتی
اولدر که ذات الهیه مع اسمائیه و صفائیه مظاهر کونیه و مر ایات متناهییه ظهور و تجلیسنه اولان حیدر * رباعی *
جا تا آنکه دخی عشق زرد با همه کس * کس را ترسید امانش دست هوس * مر آن شهوداوست ذرات وجود * با صورت
خود عشق همی باز دین * یا خود تفصیلدن مر ادمی تبه تفصیلده اولنه محبت در تنه کم اکثر افراد انسانینک مظاهر
کونیه ده عکس جمال مطلق کوروب اگاهت و عاشق اولدینی کی (رباعی) ای حسن تو کرده جلوه ادر برده *
صد عاشق و معشوق بدید آورده * بر روی تو لیلی دل مجنون برده * و ز شوق تو امان غم عنرا خورده * و یا خود مر تبه
تفصیلدن جعاه اولان محبت در مثلا اهل سلوک جناب حق اولان محبتی و وجود مطلقه اولان اشتیاق و لوعنی کبیر
بو محبت آنک آثار و علامتی (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحبکم الله) آیت کریمه سنک مقتضا سنجه متابعت حضرت
رسالتیناه و مطاوعت امر الله در که بر کسه نک جناب حق اولان محبتیه بو افعال ظاهره شهادت ایلر اما شول
عاشق صادق که محبتی مشتعل اوله و زفت اولوب شهرت بوله اول اثر دن فارغ اولور یعنی اگاهتله استدلال ایلکدن
مستغنی اولور اگاهت اولمز و احتیاج لازم کلمز افعال ظاهره یله مهر فی اعلام ایلکه فرضا عاشق صادق افعال
ظاهره می کتم ایلسه و آثار محبتی ستر قیلسه چونک انوار محبت سپهر اوره و ریایات عشق قائم اولوب طوره آنک ستری
نیجه ممکن اولور (شعر) فکیف تکر حبابه ما شهدت * به علیک عدول الدمع والسقم (مثنوی) کرچه شد معنی درین
صورت بدید * صورت از معنی قریبست و بعد * در دلالته همچو آینه در درخت چون بماهیت روی دورند سخت
تر نما هیات و خاصیات کو * شرح کن احوال آن دو ماهر و بیت اول کلمات سابقه دن ناشی اولان سوال مقدری دفع
ایچوندر اول سوال بودر که معانی و حقایق صورت حکایات کلماتده ظهور ایلد یکی کی جمال و کمال خدا و عالم معنی
دخی بو آینه صورته و مجلای بشریتده عیان و نمایان اولدی و تجلیات الهیه ایلر جهان طولدی سورر لر نم کرچه عالم
معنی آینه صورته ظاهر و بدید اولدی ولیکن صورت معنایه من وجه قریب و من وجه بعید در معنی صورته ظهور
ایلد یکی حیثیتدن و صورت آینه اولدینی جهتدن صورت معنایه اقرب من جبل الوری در اما هر برینک حقیقتیه
نظر اولتسه صورت معنادن و معناسورتن بغایت بعید در تنه کم صورتنک معنایه قریب و بعد فی تمثیل ایدوب سورر لر
بو معنایه که صورت بری برینه دلال ایلکده آب و درخت کبیر تنه کم اشجار سبز زارانه دلال قیلور بر ادراکی
اولان یلور که درخت نشو و نمایان مادن الور کذلک عالم صورت معنایه و عالم بالایه بو کونه دلال قیلور زیر اعند العلماء
ییدا و هویدا در که عالم صورت معنایه قائم در و خدا ای متعال قیوم در و عالم صورت جیع حالاتده حیاتده و عبادتده
و سرکات و سخاتده و دخی سائر صفاتده جناب حق محتاج و مفتقر در و خدای متعال رب العالمیندر و مقوم آسمان
و زمیندر چونک هر برینک ماهیتنه ذاهب اولسن بری برندن قتی دور و بعید در لر مثلا ماهیت ما جوهر سیاه
و ماهیت درخت نبات نامیه در پس ینهماده مسافه بعیده وارد و صورت عالم ممکن الوجود و ماهیات عالم اعیان
ناپته و ماهیات غیر مجعوله در که مر اصور علمیة الهیه در و امور کلیه در عند الحکماء و المشایخ الصوفیه خارجیه

موجوده اولان طبایع و خلائق حقایق لازمه سیدر ملاحیات و علم و قدرت و ارادت و بونلر امثالی امور عقلیه دن
اولان صفتلر در کجه بونلر خارجه و وجود عینی ایله موجوده اولدیله و لیکن آتک در خنده اولان ظهوری کبی
خارجه اولان اعیان موجوده ده ظهور ایلدیله و بومور کلیه نلک و حقایق معنویه نلک ایلک در خنده اولان حکم
و اثری کبی هر وجود عینیه **حکم** و اثری وارد بیلکه من وجهه عین اعیان موجوده در کجه من وجهه غیر
کورینور و نغسنده هر بومور معقوله اولقندن نه خالیله دکدر هر بر نلک احکام و اناری اعیان موجوده دانه اعیان
اولدییی اعتبار ایله کالمه فی الاشجار آشکارا بیدارد کدر و لیکن ماهیهاته نظر اولنسه بوعالم صورتدن بومور معنویه
زیاده بعیده و مختلفه در پس بوماهیات اعیان موجوده و خاصیات اشیای مخلوقه نلک بجهتی و شرحی قتی چوقدر و بونلک
تفصیلنه نهایت یوقدر بوماهیات و خاصیات شرحی ترک ایلله و اول ایکی ماهر و کصور تازن و مردوم غنائق و نر در
انلک شرحی و اسرارنی سولیه (دل نهادن مرد عرب بر اتقاس زن خویش و سوکند خوردن که درین تسلیم
مراحیلتی و امتحان نیست * مثنوی * مرد گفت اکنون گذشتم از خلاف * حکم داری تیغ برگش از غلاف *
مرد عرب ز تنه ایتدی آلان نزاع و خلافدن بکدم بنم اوزریمه حکم طوترسن غلافدن تیغ کی چک یعنی تیغ امر کی
غلاف دهانکدن انراج ایدوب بنم اوزریمه ایلله دیدی (می) هر چه کوی من ترا فرمان برم) در بد و نیک آمدوی شکر
هر نه سولرسک بن سکامطیع و فرمانبرم یا خود معنی هر نه دیرسک بن سنک فرمان کی بر نه ایلنورم اول فرمانک بر امر
و ابولکسنه نظر ایلنرم یعنی سنک امرک بنم اوزریمه اگر نافع و کضر در انک نفع و ضرر نه باقیوب هر وجهله اکامطیع
اولورم (مثنوی) در وجود قوشوم من منعدم * چون محب حب یعنی و بسم * سنک وجود کده بن منعدم و بی وجود
اولورم چونکم بن محب حب انسانی کور و صغیر ایلر یعنی محبو نلک عینی کورمکدن اعنی و قیایجن اشتمکدن اصم
ایلر کمال علیه السلام حبک الشئ یعنی و بسم بوحیث شریفک شرحی اکثر مواضعه مذکور اولمشدر بونده تنبیه
و اشارت وارد رشول مرتبه یه که اولدیمکه نفس اماره لوامه لالت صفتلرندن کجوب مطمئننه مرتبه سنه ایلر و ب عقله کمالیه
تابع اوله عقل اکامح و عاشق اولوب مع زیاده تابع اولور و انک مرادی اوزره سیر قیلور (می) گفت زن آهنگ برم می کنی
یا بجهلت کشف سرم می کنی * زن مرد عرب ایتدی بکار و احسان قصد نمی ایلرسن یا حیلله ایلله بنم سری کشفی
ایلرسن یعنی بکار و مرتبه تبعیتک مجر د لطف و احسان می و یا خود کشف سردرون ایچون تجربه و امتحانمیدر پس
اعرابی زنه کمال اعتماد حاصل اولسون ایچون و کنده نلک کاولان انقیادنه اطمینان کلسون ایچون اسم ذات و مستجمع
جمع صفات اولان الله تعالی به قسم ایلدی * مثنوی * گفت والله عالم السرائحی * کافرید از خاله آدم راضی
اعرابی ایتدی عالم سروخی اولان الله حقیقونکه اول الله خاله تیره دن آدم علیه السلام حضرت نرینی صنی و برگزیده
براندی (مثنوی) درسه کز قالب که دادش و نمود * هر چه در الواح و در ارواح بود) اوج ارشون قالب که کاوردی اول
قالبه کیر و کوستردی هر نه که لوح حلد و روح حلد اولدیه لوح حلدن مراد لوح قضا و لوح قدر و لوح محو و اثبات در ارواحدن
مراد عالم ارواح در الواحدن مراد ارواح مناسبتیه عالم اشباح اولسه دخی جا ندر یعنی عالم اشباحده و عالم ارواحده هر نه
شی و ارایسه انک علمنی و اسرارنی اولقدر صغیر قالبده اکا کوستردی دیمک اولور (مثنوی) تا ابد هر چه بودا و پیش
پیش * درس کرد از علم الاسما خویش) تا ملک بخود شد از تدریس او) قدس دیگر یافت از تقدیس او) حضرت آدم
علیه السلام اول اعرابی لساندن عظم شانی تعریف ایدوب یوررلر که اول آدم علیه السلام ابد دله هر نکم اوله
انک اسمنی و سرفی اول آدم علیه السلام او بجه و مقدم مقدم درس تعلیم ایلدی کندی به تعلیم اولنان اسمانک علمندن
حتی ملائکه انک تدریس و تعلیمندن بخود اولدی (سجائک لا علم لنا الا ما علمنا) دیوب کندیلردن نئی علم قیلدی
هر بری قدس و نزاهت آخر بولدی و معرفتده نقصان بیلدی اول آدم علیه السلام تقدیسندن زیر ملائکه آدمدن
اول انجق صفات سلیمه ایلله تسبیح و تقدیس ایدرلردی پس حضرت آدم علیه السلام جناب حق صفات سلیمه
و ثبوتیه ایلله تسبیح و تقدیس ایلد * کده بونلر لوث قلت معرفتدن بالک اولوب طهارت کامله بولدیله دیمک اولور
(مثنوی) آن کشادی شان کز آدم رونمود * در کشاد آسمانهاشان نبود * اول کشاده لک و فتوح که حضرت آدم
علیه السلام دن انلره یوز کوستردی آسمانلرک کشاده لکندن و فتوحندن انلره اولدی (مثنوی) در فراخی عرصه
آن بالجان * تن آمد عرصه هفت آسمان * اول بال جانک میدانی و سعتندن یدی آسمانک میدانی طارک لیدی یعنی
انسان ککاملات و سعت عرصه جاته نسبت بوقت آسمان و زین قتی صغیر و مهیندر تنه کم بومعنایه اشارت
ایدوب حدیث قدسینک مضمونی ایلله استشهاد یور دیلر (مثنوی) گفت پیغمبر که حق فرموده است *
من نکجم هیچ در بالا و نیست حضرت پیغمبر علیه السلام ایتدی که حق تعالی یورمشدر بن هیچ بالا و بسته

صغیرم بود حدیث شریفه اشارت در که حضرت نبی علیه السلام حق تعالی حضرت تدن حکایه بیورر (قال الله تعالی لا یسعی ارضی ولا سمائی ولكن یسعی قلب عبدی المؤمن التقی الورع) پس حدیث شریفی شرحنی نظمه کتوروب جناب حق تعالی حکایه بیورر * مثنوی * در زمین و آسمان و عرش نیز * من نکبجیم این یقین دان ای عزیز * زمین و آسمان و عرش شده دخی بن صغیرم ای عزیز بومعنائی سن یقین یل (مثنوی) در دل مؤمن نکبجیم ای عجب * کرم را جوی دران لها طلب * اما مؤمنک قلبه صغیرم بوجعید را کرنی استرسک کو کارده طلب الله که قلب المؤمن یت الله و قلب المؤمن عرش الله دینشدر * مثنوی * گفت اذخلی عبادی تلتقی * جنة من رؤیتی یا متقی * سورة الجرح آخری نه اشارت در * یا ایها النفس المطمئنة * ای النفس التي تزلت علیها السکينة و تنورت بنور الیقین فاطمأنت من الاضطراب * ارجعی الی ربک * رجوع الیه جناب ربکه (راضیه) راضیه اولدیغک حالده اعطا اولن نعمتاره مرضیه) عند الله * فادخلی فی عبادی * ای ادخلی فی زمرة عبادی الذین کانوا من اهل التوحید * وادخلی جنتی * ای ادخلی معهم جنتی و قال بعضهم ادخلی فی جسد عبادی حالة البعث وادخلی مع اجسادهم جنتی حضرت خداوند کار بیورر که گفت حق تعالی دیدی ادخل داخل اول سن ای نفس مطمئنة فی عبادی بنم عباد پرر شادم زمرة سنه تلتقی سن ملاقی اوله سن جنة من رؤیتی بنم رؤیتدن جنت عظیم انشاه یا متقی ای متقی اولان قول جنة لفظا منصوب در تلتقی نیک مفعولید در من رؤیتی جنة کائنه من رؤیتی دیکدر پس زمرة عباد الله داخل اولق خدمتارنده اولوب قایلرین الله کتورمکدن گایه در بوخسه مجرد دخول دکدر پس عارفک قلبه داخل اولق اعمال مقبوله دندر کما ان رجلا قال لابی یزید البسطامی قدس الله سره العزیز دانی علی عمل اتقرب به الی الله فقال احبب اولیاء الله وادخل فی قلوبهم فان الله ینظر الی قلوب العارفين کل یوم ثلثمائة وستین نظرة لعله ینظر الی اسمک فی قلبه فیغفر لک عرفادن بری بویقی قتی احسن بیورمشاردر * بیت * جنت حقک باغچه سیدر عارف انک باغبانیدر * باغبان الله یلشی کورتا کیره سن باغچه سنه (مثنوی) عرش با آن نور باپنهای خویش * چون بنید اورا یرفت از جای خویش * عرش عظیم کندینک باپنهای اولان نور یله و یا خود معنی عرش عظیم کندینک پنهانکی نور یله یعنی بومرته عریض البحر ملککی نور یله چونکم اول آدمی و انک اسرارنی کوردی کندی برندن کندی یعنی حضرت آدم علیه السلام عظم شای کوردیکی کبی کندی مرتبه سنده اولان عزت و عظمتی ترک ایدوب انک اسرار انوارنده متحیر اولدی * مثنوی * خود بزرگی عرش باشد پس بدید * لیک صورت کیست چون معنی رسید * نعم عرش عظیمک بیوکلکی خود زیاده بدید در معنی زیاده دراز و کبیردر لیکن چونکه معنی ایرشیدی صورت کبیر در عرش و ما فیها صورت و قلب انسان کاسل معنادر معنی قمتده صورت حقیر و بی اعتباردر * مثنوی * هر ملک می گفت ما را پیش ازین * الفتی می بود بر روی زمین * هر بر ملک حضرت آدم علیه السلام علم اسمایی سوبلد کده و حقایق اسمایی نقل ایلد کده بویله دیدی بزه بو وقتدن اول روی زمین اوزره بر الفت و ارایدی * مثنوی * مخم خدمت دورمین می کاشتم * زان تعلق ما عجب می داشتم (زمینده خدمت تخم می ا کدل و عبادت و طاعت دکلمرین دیکدر لاول زمینه اولان تعلق و الفتدن بر عجب طو تلد * مثنوی * کین تعلق چیست با این خالمان * چون سرشت ما بدست از آسمان * چون کندی کنده دیدک بوخا که بزم میل و تعلقمزن در چونکه بزم سرشت و خلقت از آسمانندن اولمشدر * مثنوی * الف ما انوار با ظلمات چیست * چون نو اند نور با ظلمات زیست * بر نوارک ظلماته الفت و انسیتی ندر نور ظلماته در یلکه نیجه قادر اولور که بوا یکیمی ضد دردر * مثنوی * آدما آن الف از بوی نو بود * زانکه جسم را زمین بد تارو بود * ای آدم اول مقدا اولان الفت و انسیتکه بزه زمین مایندره اولمشدی سنک رایحه و اثرندن اینی زیر زمین سنک جسمکه تارو بود ایدی یعنی ارش و ارغج مشابه سنده ایدی * مثنوی * جسم خاکت را از نیجا باقتند * نور پاکت را در نیجا یافتند * سنک خال اولان جسمکی بوندن طوقودیلر یعنی زمینده تر کعب و تخمیر ایلدیلر سنک بال نورنی بوخا کی جسده بولدیلر * مثنوی * این که جان ما ز روح باقتست (پیش یش از خالک آن می یافتست * بوانس و الفتی که بزم جانم سنک روحکدن بولمشدر مقدا خا کدن اول اول اول حالت خا کدن لامع و ظاهر اولمشدر (می) در زمین بودیم و غافل از زمین * غافل از کفی که در روی بد دفین بوندن اول زمینده اولق وزمیندن غافل ایلد شول بر کبچدنکه انده اول مدفون و مستور ایدی (مثنوی) چون سفر فرمود ما را زان مقام * تلخ شد ما را از ان تحویل کام * چونکه اول مقامدن حق تعالی بزه آسمان جانبیه سفر بیوریدی بزه اول تحویل مکان و تبدیل مقام ایلدکن کما عز تلخ اولدی * مثنوی * تا که جنتها همی گفتیم ما * که بجای ما که ایدای خدا * تا کم اول تلخک مومنده بر جنت رسو بلدک که ای خدا بزم بر بزمه کیم کاور که بزمی تسبیح و تقدیس اید بیلر * مثنوی * نوران

بن آنک جاننه کیدم * مثنوی * نسبتی باید مرا یا حلیتی * هیچ پیشه راست شدنی آلتی * بکایا بر سبب و با خود
 بر حلیت و صنعت کرک * هیچ صنعت بر آلتی راست اولدی * یعنی شاهلر حضوره و ارمغه بروسيله لازمدری آلت
 وی سبب بو کارک * حصولی مشکلدر * مثنوی * همچو مجنونی که بشنیده از یکی * که مرض آمد بلیلی اندکی * اول
 مجنون کی که بر کسه دن اشتدیکه لیلایه بر آرجق مرض کلدی * مثنوی * گفت آو بی بهانه چون روم * و ربما
 از عبادت چون شوم * مجنون ایتدی ای واطیلایه بهانه سز نیجه کیدم واکر عبادتدن فالورسم نیجه اولور یعنی آنک
 حالی صور من سم نیجه اولور * مثنوی * لیتنی کنت طیبیا حاذقا * کنت امشی فحولیلی سابقا * مقدا حضرت
 مولانا قدس الله سره العزیز بنو محله سالک کت نفسی زنه و روحی مرده تشبیه ایدوب بیوررلر سالک کت نفسی روحنه
 لسان حاله دیر که ای روح بر می شد کامل و خلیفه قاضل زمانکده وارد راتک حضورنه وار که سنی دنیا و آخرت
 احتیاج جندن خلاص ایده دید که روح دخی دیر که ای نفس بینماده مناسبت و استعداد لازمدری سبب وی استعداد
 نیجه قابلدر که انسان کامل ایله آشنا اوله مثلایلی خسته اولمش و مجنون آنک عبادتته بر سبب واسطه بوله میوب
 علی طریق التجسس والتلفف دیمش که لیتنی کنت نولیدم بن اولیدم طیبیا حاذقا بر طیب حاذق * کنت امشی
 بن یورر اولیدم فحولیلی لیلی جاننه سابقا سبقت ایدیمی اولدیغیم حالده * مثنوی * قل تعالوا گفت حق مار ایدان * تا بود
 شرم اشکفی مارانسان * شب پرانرا کر نظر و آلت بدی * روز شان جولان و خوش حالت بدی * سورئال عرانه
 اولان آینه اشارتدر (قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمه) دی یا محمد اهل کابه کلک اول کلمه حق که (سواء ینتأوینکم)
 ای لا یختلف فیها الرسل و الکتاب و ما بعد نه بآیت اول کلمه فی تفسیردر ان لا نعبد الا الله (یعنی بز عبادت ایتیموز الا کا
 (ولا نشرک به شیئا) و دخی برا کا عبادتده شریک ایتیموز (ولا یتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون الله) و دخی اتخذا ایتیموز
 بعضی بعضی ارباب اتخذا ایتیموز که الله یغیری مسیح بن الله و عزیر بن الله دیمه بر پس بر کسه نک که گلامی و حالی
 مخالف رضاء الله و رضاء رسول الله اوله انلره خدمت و محبت من دون الله ارباب اتخذا ایتیموز قیلندند در دیمندر (فان
 تولوا) اگر فوجید حقدن اعراض ایدر لر سه (قولوا اشهدوا) پس مزیدک انلره شاهد اولک که * یا نامسلمون * تحقیقا
 بر مسلمانلر و سورئانعامده دخی بیوررلر (قل تعالوا) دی یا محمد کفار کلک (اتل ما حرم ربکم علیکم) بن سزه تلاوت
 یده یم ربکزلک سزک اوزر یکزه سرام ایلدیکی شیئی (ان لا تشرکوا به شیئا) الله شرک ایتیمه سز (و بالوالدین احسانا)
 دخی والدینه احسان ایده سز پس دعوت حق جمله ائمه شاملدر پس پای وجه کان اگر بلا استعداد او اگر بلا مناسبت
 و لا اسعاد توجه واجابت لازمدر * معنی بیت مرد عرب لسانندر که خاتونه سویلر ولیکن حضرت مولانا قدس
 الله سره العزیز در کاه حقه بلا هدیة و لا وسیلة توجه ایلینلره تعرض ایلر مرد عرب دیر که نم ای خاتون اگر
 جناب حق کلام مجید نه بر نیجه محله رسولنه امر ایدوب تعالو ایلور دی یعنی کلک دود دعوت قیلدی تا کم بزه آنک
 دعوتنه اجابت قیلغه شرم شکنک و حیاق قمر مطلق نشان و علامت اوله پس بوشرم شکنک دخی نوعا وسیله والتدر که
 انسانه بوحیا و عاری کیدر و بخلیفه الله دعوتنه اجابت قیلغه خیلی * کوشش و استعداد کر کدر بر زده ایه
 بو آلت نظر یوقدر مثل شب پره لر که اگر نظری و آلت استعدادی اولیددی * کوندز انلره جولان و خوش
 حالت اولور دی سائر طریقور کی حال بو که روزانی جولاندن و طیراندن مانع و دافع دکلدر ولیکن آنک نهاده جولان
 ایتیمکه استعدادی یوقدر پس جناب حضرت دخی اگر چه انبیاء علیهم السلام و اولیای کرام لسانندن عبادتی دعوت
 ایلشدر اما علی ای حال اول دعوتنه استعداد لازمدر اقل مایکون شرم شکن و عار افکن اوله سن (می) گفت چون
 شاه کرم میدان رود * عین هر بی آلت شود * زانکه آلت دعویست و هستیست * کار در بی آلتی و پستیست
 زن شورنه یعنی نفس فقر خوی عقل نصیحت کوینه دیر که ای عقل چونکم کرم شاهی و بجه مخلوقک الهی میدان عطا
 و احسانه کیده وجود و کرمه عبادنه توجه ایده عین هر بی آلت آلت اولور و کل بی دولت دولت بولور * بیت * داد حق را
 قابلیت شرط نیست * بلکه شرط قابلیت داداوست (عطا و موهبت الهیه به وسیله و آلت لازم دکلدر بلکه حقیقته
 نظر اولنسه بولوده یوقلدن و کمال قکردن ابو وسیله و آلت اولمز انکچون آلت و سبب دخی نوعا دعوا و وار لقدر اصل کار
 و عمل التمسک لکده و کمال پستلکده در تنه کم ابن القارض دیر * بیت * و یمتها بالفقر لکن بوصفه) غنیت فالغیت
 افتقاری و ثرونی (فانبت لی الفاء فقری و الغنی) فضیله قصدی فاطر رحمت فضیلتی (یعنی بن اول حضرت جاننه کمال فقره
 قصدا ایلدم لیکن اول فقره وصفیه غنی اولدم پس وجودمه اولان افتقار و ثروت و غنایمیده القا ایلدم پس فقر و غنای
 القا ایلکله دخی بنم قصدمک فضلانی اثبات ایلدی بکاپس فضیلتی دخی طرح ایلدم تا یمه شرحنده مفصلا تشریر
 ایلدی پس الاعتماد علی العمل عند العارفین من الزلل فخر اسفجه اعمال و افعاله امتداد خود نوعا خطا دندرومن

وجه دعوا ندرد پس طریق حقده کمال فقر و فسادن اعلا بر عمل و جناب حضرت نه سوکلو بر خصلت یوقد پس قرب
حقه فقره توجه جلدن اعلادر (مثنوی) گفت کی بی آلتی سودا کنم * تانه من بی آلتی پیدا کنم * پس گواهی بایدم
بر مفسی (ناشهی رحم کند بامونسی * نو گواهی غیر گفت و کو ورنک * وانما نارحم اردشاه شنت * یعنی
عقل مسعود کند وی راه حقده فنا و مفقود زعم ایلین نفسه دیر که نم ای نفس قرب حقه وهم وجود مطلقه فقیر لک
وی آلتک اعظم هدیه و اقرب کل وسیله در لیکن بخت بنی آلتک مع الوجود سودا ایلیم تا بنی آلت وی وجود لک
مرتب سنی پیدا ایلیم و حقیقت فقره تخلی قیلیم پس مع بقیه الوجود آلات و اسباب نفسانیت له موجود ایکن
بنی وجود و فقرم و یو یولده لازم اولان بی وجود بی آلتک در دینورتک اعمال و قطع آلات و احبال ایلان خود خطای
ا کبر در زعم المفس فی امان الله در اما مفسلک اوزره جوق شاهد کر کدر حتی افلاس ثابت اوله و حقوق ساقط اوله و شاه
غنی بکامونسلکه رحم قیل به بعض نسخه ده بامونسی یا به واقع اولمش در بوتقدیر اوزره اولان معنی دخی تقدیر اولنور
مفس شرعه درهم و دیناری اولینه دیر لر و طریقتده درهم و دیناره محبت قیلینه دنیا و مافیها دن بهره المینه
دیر لر و حقیقتده نفسانی و روحانی وجودین اقتضای دیر سایه وجودن اصلا وجودی قالمینه دیر لر پس بومرتبه
مجرد زعمه اولن و بالکزی قیل و قاله الله کلمه و شکل فقر ورنک افلاسه دخی کسه بونی بولز و یونلر فقر حقیقه به شاهد
اولن بلکه سن فقر حقیقه به گفت و کو ورنک و بودن غیری شاهد کو ستر تا کم سکا اول شاه شنت و یانک مونس و مقرب
اولان ولی بافر هنک مرحت و شفقت ایلیم پس بر کسه مجرد زعمه و قیل و قال و شکله یو یولده لازم اولان
بی وجود لک در آلات و اعمال ایسه مورث انانیت و دعوا در دیو و سایل و آلتی تر لایله مقت و غضب حقه مظهر
اولور نه حاله رحمت مرتبه سن بولور و الله اعلم * مثنوی * دین گواهی که ز کمت ورنک بد * نزد آن قاضی انقضای آن
جرح شد * زیرا که یو بر شاهدی که مجرد سوزدن و شکادن اولدی حقیقه شاهد اولاری اول قاضیلر قاضیستک
قتضیه اول شاهد لرحم اولدی (می) صدق می خواهد کوا حال او * تا بتابد نورانی قاضی او * تا حالک شاهدی
صدق استریعنی مفسلک حسب حاله شاهد صدق و اخلاص در مجرد مفسلم دینک و یا مفسل رنکن اورتنک کفایت
ایلز تا مفسلک نور باطنی انک قیل و قاله ستر ظاهرا و له (هدیه بردن عرب سبوی آب باران از میان بادیه سوی بغداد
بامیر المؤمنین برپنداشت آنکه آنجا قط آبست) (مثنوی) گفت زن صدق آن بود که ز بود خویش * پاندر خیزی نو
از نجهود خویش * زن اعرابی به ابتد یو یولده صدق اول اولور که کندی بودن یعنی وجود کدن و کندی
مقدور و مجبور کدن پال قاله سن و تر علاقه قیل سن (مثنوی) آب بارانست مارا در سبو * ملک و سرمایه
و اسباب تو * بزم ایچون دستیده یغمور صوبی وارد رنک ملک سرمایه و اسبابکله حاضر هدیه و قرب
شاه و سیله در * مثنوی * این سبوی آب را بردار و رو * هدیه ساز ویدش شاهنشاه شو * بواب بارانله بر سبوی
قالد و پوری بونی ارمغان در زوشا غنشا هنک قتنه کیت * مثنوی * کو که مارا غیر این اسباب نیست * در مغازه هیچ
به زین آب نیست * دیکه بزم بوندن غیری اسباب بجز یوقدر صحراده هیچ بوندن غیری ابو و لطیف آب یوقدر * مثنوی *
کز زینش بر متاع فاخرست * اینچنین آبش نباشد نادرست * اگر چه انک خزینه سی متاع فاخره بر در انک و نخلین
آبی اولن زیر ابویه آب نادر در عقل و نفس بوندن غافلدر که عالم حقیقتده و در کاه الهیده انک محصول و مجبوری اولان
آب علم و آب طاعت بی اعتبار در لیکن خدای تعالی آبی فضلندن قبول ایلر * مثنوی * چیست آن کوزه
تن محصور ما * اندر و آب حواس شور ما * اول کوزه ندر یعنی کوزه دن مراد ندر بزم محصور و محفوظ اولان تمیز در انک
ایچنده اولان بزم شور حسلی عز صوبیدر * مثنوی * ای خداوند این خم و کوزه مرا * در پذیر از فضل الله اشتری *
سوره توبه ده اولان آیت کریمه به اشارت در (ان الله اشتری) تحقیقا الله تعالی اشترای ایلدی (من المؤمنین) مؤمنلر دن *
انفسهم و اموالهم) نفسلری و ماللری (بان لهم الجنة) مقابله سنده بونلر جنت و بر مکله معنی بیت اول عرب بادیه
نشین دیدیکه ای خداوند بونم خم و کوزه وجود مده اولان اعمال صوبینی قبول ایلله الله اشتری دیدیک فضل کدن
* مثنوی * کوزه با بیخ لوله بیخ حس * پال دار این آب را از هر نجس * بش حسک لوله سیله اولان بر کوزه تنی بوابی جیسع
نجیدن پال طوط انسانک بدنی بر کوزه ویش حس ظاهر ی بش لوله به واول حسلر ده موضوع اولان قوتلر آبه
مشابه در یونلری لما خلق لم ندن غیری موضعه صرف ایلک قوتلری ضایع ایلک و نجس ایلک حکمتده در پس
انسان کر کدر که بو کوزه تنده موجود اولان آب قوایی هر محرمان نجسندن پال طوته * مثنوی * تا شود زین
کوزه منفذ سوی بحر * تا بکیر کوزه سن خوی بحر * تا که بو کوزه دن دریا جانه منفذ اوله تا بنم جسم کوزه سی
بحر کوزه بی طوته * مثنوی * تا چو هدیه پیش سلطانش بری * پالک پند باشدش شه مشتری * تا بو کوزه بی ارمغانه

کبی پادشاهک حضور شریفنه ایلمته سن پادشاهانی بالک کوره کامشتری اوله * مثنوی * بی نهایت کرد آتش بعد
 ازان * پرشود از کوزه سن صد جهان * دریای حقیقته کوزه تندن منفذ اولد نصکره اول کوزه تنک آبی بی نهایت
 اولوراند نصکره بنم تنم کوزه سندن بوز جهان پر آب اولور یعنی دریای حقیقته واصل اولد نصکره جمیع جهان انک
 آب حیاتی علمندن سیراب ازاسه و فیض بولسه انک کوزه وجودنده اولان آینه نقصان کلز * مثنوی * لوله ها بر بند
 و بردارن زحم * کست عضو اعن هوا بصار کم * لوله لری بغله و کوزه بی کوپدن پرایله حق تعالی کوزلری بکزی هوادن
 بومکزیدی کما قال الله تعالی فی سورة النور (قل للمؤمنین) دی یا محمد مؤمنلره (بغضوا) غص ایلسونلر (من ابصارهم
 بصر لری حلال اولین محرماندن) (و یحفظوا فروجهم) و دخی فرجاری محرماتدن حفظ ایلسونلر (ذلک) یعنی غص
 بصر و حفظ فروج (از کی اهم) بوللره طهر راز کی در (ان الله خبیر بما یصنعون) تحقیقا الله تعالی خبیردر بوللره
 ایشلد کلری شیئه پس حواس خمس تنک هر بری کوزه تنده بوللره کیدر هر بار که اول حسک بریسنی لما خلق اهلندن
 غیره سرف ایلدن کان ازل لوله بی کشاده ایدوب آب ایمانی عبث یرضایع ایتش اولور سن پس غصوا امر تنک
 حکمتی و فائده سی آب ایمانی حفظ و حراست ایچوندر (می) ریش او پر باد کین هدیه تراست * لایق چون او شهی
 ایست راست * اعراینک ریشی پر باد که بوار مغانی کینک وارد ریا خود معنی اعراینک ریشی پر باد که کینک بوار مغانی
 وارد ریا نجابین بر شاهه لایق راست بوار مغانی یعنی اعرابی کندی به مغرور اولوب و حسن اعتقاد قبولدیر که
 بویکونه هدیه کینک ایچون وارد ریهی کسه تنک بویکونه هدیه سی بوقدر انک کبی پادشاهک لایق راست و درست بودر بومعنی
 دخی جائزدر انک کبی پادشاهک لایق راست و درست و انک صقالی پر باد اولسونکه بوهده کینک ایچوندر انک کبی شاهک
 لایق بودر که طوغری سوا راست کو تقدیرنده اولور بویست حضرت مولانا قدس سره العزیز لسانتدن و صورتا مرد
 عربله تهز او معنائی عماله و دانشنه موجب اوللره و علم و عمللرین عظیم و باقیمت بیللره و تریض و توفیقدر * مثنوی *
 زن نمیدانست کافجایر کزدر * هست جاری دجله همچون شکر * اعراینک زنی بیلزدیکه انده کذار او زره یعنی
 دار الخلافه اولان بغداده کجه جک یر او زره شکر کبی لذیذ بردجله ایرغنی جاریدر * مثنوی * در میان شهر چون
 دریارزان * پرز کشته یار شست ماهیان * شهر او را سنده دریا کبی جاری اول آب کشتیلردن و ماهیلرک شستندن
 پردر یعنی نفس انسانی عالم معنوی و مرتبه الهیده اولان علوم و معارف و اسرار و لطایف دجله سندن بی خبردر
 بیلزدیکه اول مرتبه ده جمیع علوم و اذواق اصلی و بحری وارددر (وما ازیتیم من العلم الا قلیلا) فحواستجه انسا نه اعطا ولان
 علم و معرفت اول دریادن بر قطره کیدر (مثنوی) روبر سلطان و کاروبار بیس * حسن تجری تحتها الانهر بین (ایچنین
 حسها و ادراکات ما * قطره باشد دران بحر صفا) سورة توبه ده اولان آیتله اشارتدر (والذین اتبعوه هم باحسان) یعنی
 شول کسه لکه مهاجر و انصار دذکره انلره عمل صالح ایشلکده اتباع ایتدیلر احسان ایتکلکله احسان اولدر که
 ان تعبد الله کانک تراه و ان لم تکن تراه فانه یراک (رضی الله عنهم و رضوا عنه) بوللردن الله تعالی راضی اولوب و بوللردخی
 الاهدن راضی اولدیلر (و اعبداهم جنات) الله تعالی بوللرایچون جنتلر اعداد و احضار ایلدی (تجری
 تحتها الانهار) اول جناتک تحتلرنده انهار جاریه اولقده در بوللرک تصرفنده اوله بوانهار مذکور (خالدین
 فیها) بوجنتلرده خلود لری مقدر اولدیغی حالده * ذلک الفوز لعظیم * یعنی بومذکور اولان نعمتلر جنات عظیمه در
 و وصلت جسمه در پس حضرت خداوند کاربیرورلر که سلطانک قتنه کیت و کاروبار و شوکت و عظمت کور
 تختنده انهار جاریه اولان حسی کور یعنی ای سالک حق سن کنیدی علم و عرفانک آینه فریفته و مغرور اوله بلکه
 واصل جناب یار که سلطان ازل اولر که ذات و صفات جناتک تختنده نیجه انهار معانی و هزار جویبار اسرار سبحانی
 جاری اولقده در کبر قطره سن نوش ایدرسن فن شرب منه الم یتم ابداما صدق حالک اولور معنی اخرای دانش و بینشنه
 مغرور و موجب اولان بورو سلطان حقیقتک قتنه دل کیت واصل کاروباری انده سیرایت و تختندن انهار علوم
 و معارف جاریه اولان حسی کور که اول حس انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامک حس وادرا کیدر انک تختنده
 انهار علوم الهی و اسرار ربانی جاریه اولور که بزم و تجلین حواس وادرا کاتر بر قطره اولور اول صفانهرنده یعنی
 اول بحر صفا به نسبتله که * وما ازیتیم من العلم الا قلیلا * سیورلشدیر که نسالتک ادرا کی علم حقه نسبتله بر قطره
 حقیر کیدر (درمقد و ختن زن عرب سون آب بار اتر از مهر نهادن بروت از عایت اعتقاد عرب * مثنوی * مرد گفت
 اری سیور سرینند * خین * این هدیه است ما را سوزمند * مرد عرب زتنه ابتدی بلی سبوتک باشی بغله
 اکاه اولر که بوار مغانی بزم نافعدر * مثنوی * دیر در در توان کوزه را * شاید شه بهر یه روز را *
 ای زن بویکونه سن کجه بهدیک تا کم شاه بوهده ایله صومی اچه * مثنوی * کین چنین اندر همه آفاق نیست *

جزر حقیق و مایه ذواق نیست * زیرا بونف کبی بر اطفیف آب دو کلی آفاقدہ بوقدر بواب شراب خالصدن و مایه ذواقدن
غیری دکادر فی الجملہ عقل و نفس مرتبہ حقیقہ ایرمزدن اول بوبریہ ذبیادہ ایکن کندی کوزہ وجودندہ حاصل
قیلہ دقلری ماء مہین کبی اولان علملرین و عمللرین ماعین کبی زعم ایلایوب جمیع آفاقدہ ایلہ بر اطفیف شی بوقطن
ایللرینہ شارت اولور * مثنوی * زانکہ ایشان زایہان قیل و شور * دایما بر علتندونیم کور * زیرا کہ انلر آجی رطوزلو
صوردن دایم علت و مریضہ برونیم کور لدر یعنی کوزلری خیرہ بی نوردر * مثنوی * مرغ کاب شور باشد مسکنش *
اوجه داند جای آب روشنش * بر مرغک انک مسکنی آب شور اولہ اومسکنک روشن اولان صورتی اومرغ نہ یلور
(م) ای کہ اندر چشمہ شورست جات * نوچہ دانی شطرجیچون و فرات * ای شول کسہ کہ سنک برک شور چشمہ در
سن شط و جیچون و فراتی نہ یلور سن مراد اهل صورت و اهل نفس اولنلرہ خطابدر چشمہ شوردن مراد انلرہ حظ
الدینی و لذت بولدیغی غذای نفسانی و لذت جسمانیدر و جیچون و فراتدن مراد ذواق روحانی و اشراق سبحانیدر
و الحاصل بوجه اهل نفس و اهل صورتک مثالی اولور کہ انلر عالم حقیقت اهلنک ذوقلرندن بی خبر اولدقلرندن کندی
ذوقلری عظیم ذوق لذت عدا یلرل (م) ای کہ نارستہ ازین فانی رباط (نوحہ دانی محو و سکر و انبساط) ای کسہ کہ سن
بوفانی رباطدن خلاص بولممش سن محو و سکر و انبساطی نہ یلور سن یعنی ای فانی دنیانک قیسدندن خلاص اولمین
کسہ سن طریق الہیدہ اولان محو و وجود ایلکدن و سکران حق اولمقدن و انبساط مرتبہ سن بولمقدن نہ خبر
طو تر سنکہ اهل نفس و اهل صورتہ بومر تبہ لکشمودی میسر دکادر بومر تبہ لکشری چوقدر (مثنوی) ووردانی
نقلت از اب وجدست * پیش تو این نامہا چون ایچہ دست * ایچہ و ہوزچہ فاشست و بدید * بر دمہ طفلان معنی
پس بعید * ای بودنیای فایندن و رباط جسمانیدن سنکہ نارستہ سن و بوضورت بشریتہ مریوط و بستہ سن سن نہ
یلور سن اولیانک سلوک کنندہ اولان مرتبہ لک کیفیتی نیچہ دراکرین بومر تبہ لری علمہ یلورم دیرسک فرضی اگر
یلور سکدہ بیلک طریقہ اولان آباواجدادن و مشایخ سلفدن نقللہ و انلرہ تقلید ایلہ در کندی حالت دکل و تحقیق
و تخلق ایلدیکن * کاملک دکادر سنک از ککدہ بوفاسلر بوکونہ اصطلاح کلاملر ایچہ کبیدر ایچہ و ہوزنہ فاشدر و نیچہ
بدید در جملہ اطفال اوزرہ ولیکن معنایی زیادہ بعید در فصول مفصلہ و بعض کتبہ مسطوردر کہ بواجیدل
ہر بر کلمہ سی لسان عرب اوزرہ بر معنایہ دلالت ایلدر مثلاً اب ای بی آدم عن الطاعة جدای جدی القرب الی الشجرة
واکل الخنطة ہوزای تحرک الی التوبہ حظی ای حظ و سقط عنہ الذنب کلن ای تلقی الکلام من ربہ سغفص ای سعی
فصار مقبول قرشت ای کسبت نفس آدم درجۃ عالیہ و فضائل سامیہ ثخذای نعم اللہ علیہ ضغفلای خلص من الغل
والغش پس بواجید کلمہ لرینک انفاظی اطفالہ نیچہ آسان ایسہ اطفال طریقہ دخی اصطلاحات مشایخ
بوسکونہ محفوظ و معلومدر ولیکن اصطلاحات علومیلہ کسہ مسلمان اولمز و الفاظ و عبارات ارباب ولایتی
ازیر قیللہ و خلقہ آئی تالی اولغلہ انلرہ مرتبہ سی الہ کلز بلکہ بومر تبہ لک تحقیق و متخلق اولغلہ و تقلید و قییل
وقال دن کذر قیامغہ سعی و کوشش لازمدر عصمت اللہ و ایاکم عن التقلید و وہب لنما مرتبہ التحقيق * مثنوی *
پس سبور داشت آن مرد عرب * در سفر شدی کشیدش روز و شب * پس اول مرد عرب سبوی قالدردی
سفرہ کندی و روز و شب آئی چکدی مراد عقل و نفسک مقام طبیعتدن و مرتبہ صورتدن کذر ایلایوب و سلوکہ
کیروب متوجہ الی اللہ اولمسیدر * مثنوی * برسولرزان بداز آفات دھر * ہم کشیدش از یابان
تابشہر * دھر لک آفاتدن سبوا و زرد تریجی ایدی اول سبوی یاباندن تابشہرہ چکدی (مثنوی) زن مصلاباز کردہ
از یاز * رب سلم ورد کردہ در نماز * زن یاز و نضرع جہتندن سجادہ سن اجش رب سلم دیمکی نمازہ و رد ایلش
یعنی یارب سن بوسکوزد ایچرہ اولان آبی آفات صوری و معنویدن سلم قیل دیمکی ورد ایلشدی (مثنوی) کہنکہ
دار آب مار از خسان * یارب آن کورہ بدان در یارسان * کہ بزم صومیزی ادانی و خسلدن نگاه طوت یارب اول
کوہری اول دریاہ ایرشدربوندہ تنبیہ بود کہ سالکک نفسی سیر الی اللہ حالندہ کوزہ وجودندہ اولان آب ایمان
وطاعتی حفظ ایلکہ بومر تبہ مقید اولہ و روز و شب نماز و یازدہ اولوب حضرت حقہ دعا الرقیلہ و بوکوہری اول دریاہ
حقیقہ الہی سن ایرشدردیو ملتس و متضرع اولہ * مثنوی * کرجہ شویم اکہست و پرفتست * لیک کوہرہ
ہزاران دشمنست * اکرجہ بنم زوجم اکاہ و ذرفنون و کاملدر لیکن کوہرک ہزاران دشمنی وارد (مثنوی)
خودچہ باشد کوہر آب کوثرست * قطرہ زینست کاصل کوہرست * کوہر خودنہ اولہ یعنی کوہر بوکانست شی
دکادر بواب کوثر در یعنی علم و عملدن زیادہ کثیر خیر در بوندن بر قطرہ در کہ کوہر لک اصلیدر جواہر روحانیہ و معنویہ نک
اصلی آب علم و عمل اولدیغنہ اشارتدر و کوشدن مراد عند اهل التفسیر علم و عملدن زیادہ خیر کثیر درنتہ کم

اما عظیماله الکوثی (ده مفسر کوثی ای الخیر الکثیر المفرط من العلم والعمل دیو تفسیر ایشم لردر * منوی *
از دهای زن وزاری او * وزعم مرد و کرباری او * زنک دعا لرندن و انک زار بلغندن و مردنک غمندن و انک
کربار لکندن یعنی سبویاری چکوب انک زحمتی ارتکاب ایاسندن (م) سالم از دزدان و از آسیب سنک * برد
تا دار الخلافه بی درنک * دزد لرندن و سنک طوق سنندن سالم اولدیغی حالده توقف و صبر سزدار الخلافه دل اول سبوی
ایلتدی مراد سالک عقل و نفسی دعا و تضرع ایلمر سنک بر کاتبه سبوی علم و عملرین مرتبه حقیقه ایلمر سنک
صورت حالی اولور * منوی * دیدر کاهی پراز انعامها * اهل حاجت کستریده دامها * چونکم دار الخلافه ابردی
انعام لرندن پر در کاه کوردی اهل حاجت انده دام لر دوشه مشایعنی اصحاب حاجات وصول مرادات ایچون هرری
بر وسیله بسط ایلمر * منوی * دمبدم هر سوی صاحب حاجتی * یافته زان در عطا و خلعتی * هر دمده هر جابده
بر صاحب حاجت اول بایدن عطا و بر خلعت بولاش (منوی) بهر کبر و مؤمن و زیبا و زشت * همچو خورشید و مطر
نی چون بهشت * کافر و مؤمنندن و خوب و زشتندن اوتری آفتاب و باران کبی ایدیکه جله به فیض و عطاسی شامل و برابر
ایدی جنت کبی دکل ایدی یعنی جنت کبی مؤمنانه مخصوص ایدی و اهل طاعت و اصحاب هدایه منسوب
اولمشدی بلکه فیوضات و عطیاتی جمیع خلائقه علی السوی استعداد لرینه کوره ابر شمشدی دیک اولور
ته کم در کاه الهینک شانی بودر که جمیع خلائقه استعداد لرینه مناسب انک فیضی و عطاسی عام و شاملدر پس اول
حضرت مظهر کامل اولان خلیفه نک دخی در کاهنک شانی بویه اولور و بروری و جمعی حرف نفی اولان فی کلمه سیله
ما قبلانی نفی ایدوب معنایی بویه و بر مشایع در کاه آفتاب و باران کبی ایدی اوله دکل بلکه جنت کبی ایدی یعنی جنت
کبی بی نهایت و پر انعام ایدی بوسر و برینک و بر دیک معنادر بونک و بر دیک معنی اوزره دخل لازم کلز و ماقبله
مناسبندن دخی خالی اولر اما جمعی دیر که یعنی جمیع عالمه انواع انعامی عام و شامل دکل بلکه اهل جنته مخصوصدر
اگر سوال اولور سه و لازم کاور سه که بعض نسخه ده فی موقعه بل واقع اولمشدر بونسخه لر بونکر و بر دیک معنایی
مؤید اولور جواب اولدر که بونقدیر اوزره معنای بویه اولمق کرل کبردن و زشتندن و مؤمن و زیبا و اوتری خورشید و مطر
کبی احسان و عطاسی جله به عام ایدی بلکه جنت کبی مؤمن و زیبا اولنلر ایچون عطاسی خاص ایدی ته کم حق
تعالی حضرت تلمرینک عطای عامه و عطای خاصه سی و رحمت عامه و رحمت خاصه سی وارددر پس اخلاق الله الیه متخلق
اولان خلیفه کاملک وجودی دخی عطای عام و عطای خاصه متصف اولور انکر که کبر و زشت مقوله سیدر عباد الله
اولدیغی جهتدن انلر دخی عطا و بخششی امساله و در یغ ایلز انکر که مؤمن و زیبا مقوله سیدر خاصه انکر بر کونه
عطا و بخشش ایلر که عامه به قیلدیغی کبی اولمزدیک اولور و هو الاولی من الاول * منوی * دید قومی در نظر آراسته
قوم دیکر منتظر بر خاسته * اعرابی بر قومی کوردیکه نظر خلیفه ده منین اولمش بر قوم دخی فرمانه منتظر ایاغ اوزره
طور مش اولکی طائفه دن هر ادمقربان در کاه الهی و ثانجی طائفه دن مراد امر حقه منتظر اولان عباد و زهاد
مقامنده خدمته اولان کسه لردر (م) خاص و عامه از سلیمان تا جبر * زنده کشته چون جهان از نفخ صور
خواص و عوام سلیماندن موره دکن یعنی شریفدن و ضعیفه و اعلادن ادنا به و ارنجه جهان نفخ صوردن دیری
اولدیغی کبی دیری اولمشدی و هرری استعداد لرینه مناسب بر کونه حیات بولمشدی (م) اهل صورت در جواهر بافته
* اهل معنی بحر معنی یافته * اهل صورت جواهر ده اولمش یعنی مخلوط و مستغرق اولمشدی یافته بونده مخلوط
و مستغرق اولمش معنای استعاره در اهل معنی بحر فی بولمش یعنی حضرت حقه و اصل اولمشدی (منوی)
انکه بی همت چه با عمت شده) و انکه با همت چه با عمت شده) اول کسه که همت سز ایدی نه عجب همتله اولمش و اول
کسه که همتله در نه عجب نعمتله اولمشکه انک غورنه کسه ابر من و اول کسه که همتله کلش یعنی اول کسه که همت سز اول
در کاه کلش بر عجب همتله و اصل اولمش و بر عظیم نعمته ابرمشکه انک کهن کسه بیلز (در بیان آنکه چنانکه کدا
عاشق کرمست عاشق کرم کرم کرم هم عاشق کداست اگر کدا را صبریش بود کرم بر در او آید و کرم را صبریش بود کدا
بر در او آید اما صبر کدا کمال کداست و صبر کرم نقصان اوست) بوسرخ شریف انک بیاتنده در که انجیلین که کدا کرم
عاشقیدر کرم دخی عاشقیدر کرم کرم هم کدا انک عاشقیدر کدا کدا انک صبری زیاده اوله کرم انک قیوسنه کاور
اما کدا انک صبری کدا انک کالیدر زرا صبر کدا انک کرم کرم نقصان و عیبیدر (م) بانک می آمد که
ای طالب یسا * جود محتاج * کدایان چون کدا) آواز کلدیکه ای طالب کل زیر اجود و کرم کدا کبی کداره
محتاجدر * منوی * جود می جودید * کدایان و ضعیف * همچو خوبان کانه جویند صاف * جود و خفا
* کداری و ضعیفاری استرشول خوبد کبی که صاف و روشن آینه استرلر تا کنندی جالری اول آینه ده کوره لر

* مثنوی * روی خوبان را بنه زینش شود * روی احسان از کد پیداشود * خوب لرزه بوزی آینه دن زیبا زلور
 کذلک احسانک بوزی کدادن آشکاره زلور زبر امر آن منظر حسن خوبان اولد یغی کبی کد ادخی مظهر جود
 واحساندر * مثنوی * پس ازین فرمود حق در و لضحی * بانک کم زنای محمد بر کد * پس بوسیدن پیوردی حق
 تعالی حضرت علی سورۃ الفصحی ده ای محمد کد اوزره بانک اورمه یعنی کدای حضور ندن سورمه کما قال الله تعالی
 (واما السائل فلا تنهر) ای لاتنهر السائل ولا ترده اذا اتاك يستلک وفي الحديث عن انس بن مالك قال قال عليه السلام
 اذا اتاك سائل علی فرس باسط کفیه فقد وجب الحق ولو بشق تمره راه مسلم * مثنوی * چون کد آینه جود دست هان *
 دم بود بر روی آینه ریان * چونکه کد اجود و سخاوت آینه سید را کاه اول نفس آینه نک بوزنه زبان اولور * مثنوی *
 آن یکی جوش دما در سید * دین دیگر بچشم کد این مرید * پس کد این آینه جود حقند * وانکه باحق جود
 مطلقند * وانکه جز این درست او جود مرده ایست * از برین در یست نقش پرده ایست عند مشایخ الصوفیه جناب
 حقن ایکی گونه جودی وارد بر بنه جود اقدس دیر لر فیض اقدس دخی تعبیر ایدر لر بر بنه دخی جود مقدس دیر لر
 فیض مقدس دخی تسبیح ایدر لر جود اقدس اولدر که از لای محتاج و فقیر واجی وجوده کتور روانلری مرتبه افتقار
 و احتیاج به بتورر بعد عرض الاحتیاج جود مقدس اول مفتقر و محتاج اولدره بحسب استعداد اتم زیاده لک
 بخش ایلر و انعام و احسان قیلور پس اگر چه (والله الغنی وانتم الفقراء) ایت کریمه سنک مصداقچه جیع انسان
 بل کون و مکان مقتدر الی الله درو بحسب استعداد اتم انک جود سنک آینه سیدر لیکن بوجه دن مقتدر الی الله اولان
 کدای صالح و فقیر صابر حق جود و کر سنک آینه سیدر لر اول فقر لر که کنید لر دن فانی و حقه فاعلدر رانلر جود
 مطلقدر لر زیر اذا تم الفقر فهو الله در بونلر کنیدی کنید لر دن فانی و حقه باقیدر در بونلر جود مطلق و عباد الله
 محض کرم حقد (وهم بطرون و هم برزقون) بونلر حقد در و اول فقیر و درویش بوا یکیدن غیری اوله یعنی فقیر الی الله
 و فقر فانی فی الله اولیه او مرده در و افسرده و بر مرده در و ابو حق قبوسنده دکل خلق قبوسنده نقش پرده در بونلر آینه
 جود خلقدر درویشدن مراد عند الا و ایابونلر کد لر نه کم نصیرح - و ور لر فرق میان آنکه درویشست بخدا و تشنه خدا
 و میان آنکه درویشست از خدا و تشنه غیر اوست بوسر شریف اول کسه نک میانی فرق ایلنک یاتده در که خدایه
 درویش و خدا نک تشنه سیدر یعنی خدای تعالی به مفتقر و محتاج واکا محب و مشتاقدر و اول کسه نک میانک فرق
 ایلسنک یاتده در که خدادن درویشدر و اندن غیره تشنه درویش خدای تعالی جانبندن بر شیشه مالک دکل
 بلکه حضرت حق طاعتندن و معرفتندن و قرب و محبتندن فقیر و عاریدر و مخلوق جانبنه تشنه و طالبدر دیک
 اولور * مثنوی * نقش درویشست از فی اهل جان * نقش سن را تو میند از اسفخوان * اول خدادن درویش غیره
 تشنه اولان کسه درویش تشنه در اهل جان دکلدر و بعض نسخه ده اهل جان بر بنه اهل نان واقع اولد در و تقدیر اوزره
 معنی اول کسه درویش شکیدر نانه لایق دکلدر یعنی نعمت حقه و خوان الهی به مستحق دکلدر سن کبک تشنه
 اسفخوان آتمه زیر نقش کلبه اسفخوان لایق دکلدر کذلک صورت درویش اولان بی ایمان و بی عرفانه نان دخی لایق
 دکلدر * مثنوی * فقر لقمه دارد اونی فقر حق * پیش نقش مرده کم نه طبق * اول درویش لقمه فقر فی طور حق
 فقر فی طور مرده اولان نقش اوکنه سن طبق قومه یعنی ایمان و عرفانی اولیان و حضرت حقه عرض احتیاج
 ایلن کسه نقش مرده کییدر اکر انک اوکنه نعمت قوسک اول نعمت قدرین بیلز و انک منعنه شکر قیلز
 پس انک اوکنه نعمت قوم لایق اولز * مثنوی * ماهی خاکی بود درویش نان * شکل ماهی ایت از دریا رمان *
 نانه متعلق اولان درویش فی المثل خاکی منسوب بالی اولور تشنه کم بر به ده و بعض وادیه بالی شکلده بر حیوان
 اولور که اکا ماهی خاکی دینور و حیوان اگر چه شکل ماهیده در لیکن در یادن اور کیچی و نفرت ایدر بیدر (مثنوی)
 مرغ خاست از نه سیر غ هدا * لوت نوشد اونه تنوشد از خدا * او درویش فی المثل مرغ خانه در سیر غ هدا دکلدر
 یعنی خانه دینا نک قوشیدر سیر غ قاف قرب دکلدر او کونه درویش لوت و قوت بر خدای تعالی دن یوب ایچمز و هما
 طبیعت اولوب هوای محبت و فضای قناعتده پرواز ایدوب او جز بونکونه درویش لک کفری طالب حق و عاشق
 وجود مطلق مسلکده سالک و انلر شکله متشکل زمالک اولور * مثنوی * عاشق حقیقت او بر نوال * نیست جانش
 عاشق حسن و جمال * بایکدن حضرت حق عاشقیدر و مجرد نوال و عطیه نفسانیه ایچون انک جانی حسن و جمال الهی
 عاشق دکلدر (می) کز قودم سیدند از عشق ذات * دات نبود دودم اسما و صفات * و دم مخلوقست رموبه - امدست *
 حق نرایدست اولم ولدست * عاشق تصور دودم خویشتن * کی بود از عاشقان ذر المثل * اکر اول درویش نان کند در بی
 عاشق ذات سبحانی قودم ایلر سه عشق ذات اولز اسما و صفاتی جزئی ادر الله ایلنک و با خودیا کلس کلک و هم انسانده شوقوت

جسمانیه در که انک شافی محسوساته متعلقه اولان جزئیاتی ادراله ایلا کدر محبت عمر و عداوت بکر کبی اکثر ادره کننده
غلط ایلر علی الخصوص معقولانده زیاده غلط ایلرینه کندوی عاشق ذات دیوزعم ایلر پس حضرت مولانا قدس الله
سره العزیز یوردر که اگر درویش صورت کندوی عاشق ذات احدیت ظن ایلر سه عشق ذات الهی به اولنا و اسما و صفاتک
و هم و ادره کیه و هم کترین و غلط آیین بر قوتدر عشق ذات اکابر که افراط محبت الهی عاشقک وجودینه بر وجهه
سرایت و تأثیر ایلر که انک شکل ظاهر ندن غیری جمیع وجودی اقتضایدوب انک نظر نده وجهه وجودنده معشوقدن
غیری بر نسنه قومیه پس مرتبه تقسایه ده قیلان کسه مع البشر به و حظوظ النفسایه کندوی عاشق خدا زعم
ایلا نه فائده ایلر عقل و و هم له خدا بیلنر و تصور و و هم له حضرت حقک قربی و حی بولنر زیرا و هم و عقل مخلوقدر
و مولود کلمشدر و جناب حق مولود اولمشدر (لم یلد ولم یولد) در پس هر نه بی حکیم مخلوق اولان عقل و و هم تعقل
و ادراله ایلر سه اول مخلوقدر و الله اول معقول و مدرک اولان تصور انک خالقیدر کما قال علی رضی الله عنه کما یتعقل
فی عقلک و بتصور فی ذهنک فاعلم ان الله خالقهم مثلاً بر کسه کندی عقلنده ذات حق جل شانه تصور ایلر سه و اکا عقل
و و هم له محبت ایلر سه کندی تصورینک عاشقیدر اول کسه پس تصور و و هم له عاشق اولان عاشقان ذوالمن جن
اولور عاشقان ذوالمن کندی یلر فی فانی قیلر و زینکار و و هم و تصور دن صافی اولنلردر (مثنوی) عاشق آن و هم اگر صادق
بود آن مجازا و حقیقت کش شود * اول و همک عاشق اگر صادق اوله اول مجازاتی حقیقتنه چکر که (المجاز قنطرة
الحقیقة) دینلشدر و مجازا حقیقت چابنه جاذب اولسی بوجه ثلاثه ده معلوم اولور اولابر کسه بر صاحب جاله عاشق
اولور انک واسطه سیله جذبۀ خدا ابر شوب اول جلال خالق اولان ذوالجلال و الکماله عاشق اولور ثانیاً بر کسه جنت
ایچون و نعمت آخرت ایچون حضرت خالقۀ عبادت و محبت ایلر پس عنایت الهی اکا معرفت و یقین میسر ایلر بوب
جنت و نعمت آخرت ایچون اولان عبادت و محبت مرتبه سندن کجوب حقیقت شربانی ایچوب الهی (ما عبدک خوفا
من نازک ولا رغبة فی جنتک بل لوجهک الکریم) دینلر دن اولور ثالثاً بر کسه فی الحقیقه حضرت حقۀ عاشق اولیه
ولیکن کندوی عاشق و و هم ایلر و ناسه دخی کندوی عاشق کوسره بوقسم اگر و هم نده کاذب و مر ای ایلر سه مجازی
حقیقت چابنه جاذب ایلر آن مجازش در حقیقت میکشید سیور دقلری بوقسمه کوره اولور * مثنوی * شرح میخواهد
بیان این سخن * لیک می ترسم ز افهام کهن * بوسوزنک یانی شرح استرا اما کهنه و ضعیف فهملر دن قور قور مک
بوسوزنک سرفی فهم ایچوب بی معنی خیالات و افکار در دوشوب ضلالت ابر شیمه (مثنوی) فهمهای کهنه کونه
نظر * صد خیال بد در آرد در فکر * کونه نظر اولان کسه نک کهنه و بیم و ده فهملری فکر له نیچه بوز خیال بد کتور
و کندوی و ساوس و خیالات فاسده و ادرلر نده یورر * مثنوی * بر سمع راست هر کس چیز نیست (لقمه هر مر عکی
انجیر نیست * زیر راست و درست استماع هر کس غالب و قادر دکلدر هر قوشیغزل لقمه سی انجیر دکلدر بیکه
هر قوشک استعدادنه مناسب بر لقمه می وارد * مثنوی * خاصه مرغی مرده و بوسیده * پر خیالی اعمی بی دیده *
علی الخصوص بر اولش چور مش قوش بر پر خیال دیده سز را عی اوله یعنی شول درویش و شیخ صورت نده اولان
کسه که مرغ مرده و بوسیده کبی اوله و خیالات فاسده و افکار ناپسندیده ایلر پر اولوب بصر بصیری کور و نادیده تنی
بوکونه کسه اول کلام حقیقتدن هیچ بهره بولر و اصلاً آتی دخی فهم قیلر * مثنوی * نقش ماهی راجه دریا و چه
خال * رنگ هند و راجه صابون و چه زالت * ماهینک نقش و تصویر نه دریا نه خالت نه هندینک رنگ صابون
نه وزالت نه یعنی نقش ماهی کبی اولان بی فهملر دریا و خالت برابر در یعنی صورت و معنی مساویدر و هند و عرب کبی
اولان قره یوزلر قره بویایله صابون برابر در یعنی صابون ارشاد ایلر اگر انلری بوسک و یا خود زالت اضلال و افساده
بو بوسک انلر بر در که اصلنده سپر و وید خویدر قابل اصلاح دکلدر (مثنوی) نقش اگر نمکین نکاری بر ورق
اوندارد از غم و شادی سبق * بویت مثلاً در مرغ مرده و اعمای بی دیده اولان بی فهملر ایچون مثلاً ورق اوزر نقشی
اگر نمکین نقش اید من اول نقش غم و شادیدن سبق طومر * مثنوی * صورتش نمکین و اوقار غ از ان * صورتش
خندان و اوزان بی نشان) وین غم و شادی که ادر دل خطیست * پیش از ان شادی و غم جز نقش نیست * اول نقشک
صورتی اگر چه نمکیند ولیکن اول غمدن فارغدر و یا خود اول نقشک صورتی خنداندر و اول خنده دن بی نشاندر
کذلک درویش نان و بی فهم و اذهان اولان طائفه اگر چه صورتان غناک و شادان اولور ولیکن کالتقش فی الورق حقیقت
غم و شادیدن بی خبر در در و حقیقت شادی و غم شادی حقیقت و آخر تذکر بر اوعم و شادی صورتیکه کوکله بر خط
و حالتدر اول شادی و غم آخر نه نسبتله نقشدن غیری دکلدر (می) صورت نمکین نقش از بر راست * تا که مار اید
ایدر راه راست * نقشک نمکین صورتی بزدن اوتیرد تا که طوغری بول بزم یاد و خاطر مزه کله * مثنوی * صورت

خندان نقش ازهرتست) تا از آن صورت شود معنی درست نقش خندان صورتی سندن او تریدر اول صورتدن معنی
 درست اوله یعنی بوتقش دیوار کبی اولان بی عقالر که خندان صورتی سکا ارشاد و تنبیه ایچوندر تا اول صورتدن ای عاقل
 و دانامعنا لدرست اوله و حقیقت و غم و شادیدن خبر بوله صورت نقش کبی بی فهم و بی خبر قالمیه * مثنوی * نقشهای
 کاندین کر مایه است * از برون جامه کن چون جامه است (تا برونی جامه های بی و بس) جامه بیرون کن در ای هم نفس
 زن که با جامه درون سوره نیست) تن ز جان جامه زن آگاه نیست) شول نقوش و صور که بوجاملرده وارد در جامه کنن
 طشر مسندن نظر اولند قدده اول جامه لر کبیدر یعنی بی معنی و بی جان صورتلر در کذلک بوکر مایه جهاندده مصورا اولان
 اشکال انسانی خارجدن نظر اولنسه جامه کن کبی بر آلائی اشکال مثالا در مادام که برونی سن و خارج عالمده مقید سن
 انجق صورت جامه لری و اجساد شکل لری کور رسن پس ای سالک جامه صورتی خلع ایله و لباس بشریتی سلخ ایله باطن
 جام عالمه داخل اول ای مدم تا حقیقت عالم و آدم ندر که یله سن و ماهیات اشیای بلالباس صورت مشاهده
 قیله سن و سکا لباس و صورتدن مجر داول دیدیکم انکچوندر جامه تنله درون جانبیه یول یوقدر و بعض نسخه ده دران
 سو واقع اولمشدر بو تقدیر ارزده معنی زیرا که جامه ایله اول جانبیه یول یوقدر یعنی باطن جانبیه یول یوقدر زیرا تن جانندن
 جامه تندن آگاه کلدن پس بواطن اشیایه مطلع اولغه قیجروا نسلخ شرطدر (پیش آمدن تقیبان و دربانان خلیفه
 ازهر اکر ام اعرابی و پذیرفتن هدیه و می * آن اعرابی از بیابان بعید) بر در دار الخلافه چون رسید) اول اعرابی بعید
 اولان بیابانندن دار الخلافه قبوسنه چونکم ایرشدی (می) پس تقیبان پیش اوباز آمدند) پس کلاب لطف برجیش
 زدند * پس تقیبا ائک اوکنه کلدیلر یعنی استقبال ایلدیلر تنه کم درگاه الهی به متوجه اولان سیر فی الله مرتبه سنه
 ایردکده و بواطن عالمه نظر ایر کوردکده درگاه حقل نقبایی اکا استقبال ایدر لرائک جینه و کربانه جوق لطف کلابی
 اوردیلر (می) حاجت اوفهم شان شدی مقال * کارایشان بد عطا پیش از سوال * مقال سزا عرا اینک حاجتی انلر
 فهم و معلومی اولدی انلر کار و عادی سوادن اول عطا و احسان ایدی * مثنوی * پس بدو گفتند یا رجه العرب *
 از بجایی چونی از راه و تعب * پس اول تقیبا کادیدیلر ای عرب بک وجهی یعنی آب روی و شریقی قندنسن بولدن
 وز جندن نیجه سن * مثنوی * گفت و جهم کر مرا رجهی دهید * بی وجوهم چون پس یستم نهید * اعرابی انلر
 دیدی بن وجهم و شریقم اکر بکا یوز و بره سز و جوهم یوقدر یعنی شرف و عزته مناسب و چهارم یوقدر چونکم بی و رای
 ظهیر بکزه قویه سز * مثنوی * ای که در روزان نشان مهتری * فراتان خوشتر ز زر جعفری (ای کسه لر که سز
 یوز کرد اولولق نسانی و اردر سز لر فرو شوکتکز جعفری التوندن اودر ز زر جعفری جعفره منسوب برخالص التوندر
 یعنی باب سعاده کلان محتاج لر اولان التفات و کرم سز لر مسرتی جعفری التوندن اودر * مثنوی * ای که یک
 دیدار نان دیدارهای ای نشار دیدن دینار عا * ای تقیبا سز لر بودیدار کرنیجه دیدار لر منزله سنده در یعنی سز لر
 برلقا کرنیجه لقار و معادلدر ای کسه لر سز لر دید کره یعنی رؤیت و شهود کره دینار لر نثار اولسون * مثنوی *
 ای همه ی نظر بنور الله شده * در بر شه بهر بخشش آمده * ای دو کلیک ز الله نوریه نظر ایلر اولمش شاه قنده محتاج نه
 بخشش و احساندن اوتری کلش بولردن مراد تقبای درگاه الهی درون تقبای اهل تحقیق اهل اللهدن او چیوز
 کسه لر درگاهن الله ثلاثه قلوبهم کقلب آدم حدیثی بولر که شائده و بولر که مرتبه سی ابرار و اختیار مرتبه سندن ایلر و در
 بقی بولردن بری قوت اولسه ابرار و اختیاردن بولر مرتبه سنه مستحق بر کسه بی بولر که زمهره سنه داخل ایدر لر
 و بولر حوائج ناسی ادا و محتاج لر مرادی قضا ایلا ایچون وضع اولمشدر در هر کسک استعدادنه مناسب مرادی
 نه ایسه بولر مرادست کلدکده باذن الله ادا ایدر لر * مثنوی * تا زید آن گیاهای نظری * بر سر مسمای اشخاص بشر *
 تا اول نظر بکزر گیاه لری اوره سز بشر که اشخاص ماسرینک سری اوزره یعنی شاه حقیقت قندن سر عباد الله
 مجرد عطا و بخشایشدن اوتری کلش طائفه سز که تا اول نظر اکسیر تأثیر بکزی بشرک مس کبی اولان شخصاری
 رجید لری اوزره اوره سز تا انلری مرتبه کماله ایر کوره سز و ذات و حقارت مرتبه سندن خلاص ایده سز دیدی
 * مثنوی * من غریم از بیابان آدم * بر امید لطف سلطان آدم * بن غریم بیابان کلدن سلطانک لطفی امیدی
 اوزره کلدن (مثنوی) بوی لطف اویسیابانها گرفت * ذرهای ریک هم جانها گرفت * ائک لطف و احسانی رایحه سی
 بیابانلری طوتدی ربیک ذره لری هم ائک نسیم احسانی سبیلله جانلری طوتدی (مثنوی) تا بدینجا بهر دینار آدم *
 چون رسیدم مست دیدار آدم * تا بویایه دل دینار دن اوتری کلدن چونکم بوزایه ایرشدم مست دیدار کلدن
 و دینار دن فراغت قلدن (مثنوی) بهر نان شخصی سوی ناباد وید * داد جان چون حسن نابار ابدید) مثالا نمکدن
 اوتری بر شخص ائکجی جانبیه بلدی چونکه نابانک حسنی کوردی جان و یردی یعنی نان و جان خاطر ندن کیدوب

اکا عاشق اولدی (منوی) بهر فرجه شد یکی تا کاستان * فرجه اوشد جمال باغبان * مثال آخر سیر و تفرج دین
 اوتری بر کسه کستانه * کندی باغبانک حسن و جمال انک فرجه وسیری اولدی (منوی) همچو اعرابی که
 آب از چه کنید * اب حیوان از رخ یوسف چشید * مثال آخر شول بر اعرابی کبی که چاهدن آب چکدی و قصدی
 دخی قیودن صوایدی چونکم بعد الارسال دلوی اخراج ایلدی حضرت یوسف علیه السلام یوزندن آب حیات
 طاندی اعراییدن مراد مالک بن زعیر در که کنعان قیو سندن صوچکر کن حضرت یوسف علیه السلام انک دلونه تعلق
 ایلایوب طشره چکده (قال یابشری هذا غلام) دیوب آب حیات ایچمش کبی ذوق و حیات بولدی بو آیت کریمه انک
 تفسیری بو محله مناسب دردنی جلده دلاری کردن و نواختن سلیمان علیه السلام بیاتنده مذکور در (می)
 رفت موسی کانش آرد او بدست * آتشی دید او که زاتش برست * مثال آخر حضرت موسی علیه السلام کندی که
 آتش کتوره و اله بر آتش کوردیکه او آتش طلسندن قورتلدی یعنی نار شکنده قجلی الهی کوروب انی انا الله خطابنی
 استماع ایلد کده مست و مستغرق اولدی تنه کم حق تعالی حضرت تباری انک حالندن قرآن عظیمنده اکثر مواضعنده
 حکایه قیلدی کما قال فی سورة طه (وهل اتیک حدیث موسی اذ رای ناراً فقال لاهله امکنوا انی آتست ناراً) آه (می)
 جنت عیسی ناره از دشمنان * برد آن جستن بخارم آسمان * مثال آخر حضرت عیسی علیه السلام صحرادی
 تادشمنلردن قورتلده اول صحرایق آنی فلک رابعه التدی تنه کم حق تعالی سورة قساده آیتک آخرینه قریب (وما قتلوه
 بقینابل رفعه الله) یوردیکه یهود بلرلندن قیوب براوه کیرد کده حضرت جبرائیل علیه السلام آنی الله اذینله فلک
 رابعه ایر کوردی (منوی) دام آدم خوشه کندی شده * تا وجودش خوشه مردم شده * مثال آخر حضرت
 آدم علیه السلام دامی کند ملک خوشه سی اولمش و شجره کندی تقرب ایلدیکی واسطه ایلدا کر جنتدن خروج قیلش
 تا انک وجودی خلقت خوشه سی اولمش یعنی انسانک وجودنه صالحم کبی سبب اولمش حق بو قدر اولاد و انسال انک
 وجودندن ظهوره کلمشدر (منوی) باز آید سوی دام از بهر خور * ساعدشه باید و اقبال و فر * مثال آخر طوغان
 لقمه و غرادر اوتری طوزاق جانبیه کاور شاهک ساعدنی و دولت و قوتنی بولور (منوی) طفل شد مکتب بی کسب هنر
 بر امید مرغ و بالطف پدر * مثال آخر طفل مکتبه کندی کسب علم و هنر ایلکدن اوتری پدرینک لطفی سیدیه مرغ
 امیدی اوزره (می) پس زمکتب آن یکی صدری شده * ماهکانه داده و پدری شده (پس مکتبندن اول بر طفل کسب هنر
 ایلد کدنصکره صدره منسوب اولمش و جله انک اوزرینه تصدیر قیلش حین تحصیلده معلنه آبلق و برمش بعد تحصیل
 فلک علمده بر پدر کامل اولمش * منوی * آمده عباس حرب از بهر کین * بهر قع احمد و استیزدین * مثال آخر عباس
 حضرت تباری کین و انتقامدن اوتری حرب و قتاله کلمش حضرت احمد علیه السلام قع و رفعی ایچون و باطل دینک
 ستیز و عنادندن اوتری یعنی زمان جاهلیتمده اولان کندی دیننه معاونت ایتک ایچون حضرت رسول علیه السلام ایلده
 محاربه ایلکه حاضر اولوب عاقبت اول حریده اسیر اولوب اسلامه کلدی (منوی) گشت دین را تا قیامت پشت و رو *
 در خلافت او و فرزندان او * قیامت دین مینه ظهیر و معین اولدی خلافتنده حضرت عباس رضی الله عنه
 و انک اولادی خلافت صوری انک اولادندن منقطع اولوب غیره انتقال ایلد کدنصکره انک نسلندن اولنلر خلافت
 معنویه مظهری اولوب دین مینه قیامتده دلک ظهیر و معین اولسه لر عجب دکلدر و بوجه امثله متعدده دن می ادا اولدر که
 بر کسه دنیوی و نفسانی بر می ادا و زره خلیفه حق اولان مشایخک بانه متوجه اولورا کا کلد کده درگاه حقندن
 اکابر آخر حالت یوز کوسروب مقصود اصلی جانبیه عزمت ایلسندن عبارت اولور (می) من درین در طالب چیز
 ادم * صدر کستم چون بدلهیز ادم * بن بوقویه بر نسنه طلب ایدیچی کلدم چونکم دهلیزه کلدم صدر عالی قدر
 اولدم (منوی) آب آوردیم بقیفه پهرنان * بوی نام برد ناصر جنان * ارمغان برینه ناندن اوتری آب کتوردم نان
 رایحه سی بنی جناتک صدرنه ایلندی یعنی نان امیدنی بنی بویه خلیفه حق جنت کبی اولان دار سعادتنه کتورمکه
 سبب اولدی (منوی) نان برون راند آدمی را از بهشت * نان می اندر بهشتی در سرشت * نان آدم علیه السلام
 حضرت تباری جنتدن طشره سوردی نان بنی بهشته منسوب اولان قوم ایچره تخمیر و تخلیط ایلدی حق تعالی
 قادر در که بر شیی بر کسه به نسبتله سبب طرد و بعد و بر کسه به نسبتله سبب قرب و انس ایلده (منوی) رستم از آب و زنان
 همچون ملک * بی غرض کردم درین در چون فلک * بورایه کلدم فرشته کبی آب و ناندن قورتلدم من بعد بویاب اوزره
 فلک کبی غرضسز دورا بلرم (منوی) بی غرض نبود بگردش در جهان * غیر جسم و غیر جان عاشقان * جهاتده
 غرضسز اولز گردش و حرکتده عاشقانه جسدندن و جاتندن غیری یعنی عاشقانه جسم و جانی و گردش و دورانی بی غرض
 نفساندر اما عاشقاردن غیر بسند گردش و حرکتی یادیوی و یا خرو البتته بر غرضدن خالی دکلدر (بیان آنکه عاشق دنیا

بر مثال عاشق دیوارست که بر و تاب آفتاب زده باشد و جهد و جهاد نکند تا فهم کند که آن تاب رونق از دیوار نیست
از قرص آفتابست در آسمان چهارم لاجرم دل بر دیوار نهاد چون برق آفتاب با آفتاب پیوسته او محروم ماند (بوسرخ
شریف) آنکس است که دنیا به عاشق و طالب اولان دیواره عاشق اولان کسه کبیر که اول دیوار اوزره آفتاب نوری
و برق بیدرادی و جهد و سعی ایلدی تا فهم اید که اول دیوار اوزره آفتاب نوری و برق رونق دیواردن دکل بلکه
فلک رابعده اولان آفتاب قرصندن و ذاتند در اول سبیدن لاجرم دیوار اوزره کوکل قودی چونکه آفتاب برق
آفتاب متصل اولدی و دیواردن ککذرقیلدی اول عاشق دیوار اولان کسه ابدی محروم قالدی (وحیل بینهم و بین
ما یستهنون) وحیل یعنی حایل اولندی بینهم بکفار و منافقینک ما یستهنون (و بین ما یستهنون) دخی اشتها ایلد کلمی
شبهه ما یسته مراد نیاده اولان حظ و لذت لری و راحت و عزت لری بربو آیت سورة سبأ نک آخریدر (مثنوی) عاشقان کل
فی عشاق جزو ما انداز کل آنکه شد مشتاق جزو عاشقان خدای متعال بوجزؤل عشاقی دکلدر نه این عشاق
جزو است تقدیر نده اولور بومعنی دخی جائزدر که حرف ندا مقدر اولوب دینه ای بوجزؤل عشاقی اولیان عاشقان کل
بلکه کلدن محروم قالدی شول کسه که جزو مشتاق اولدی جزو اصلنده کادیر که برشی اندن و غیریدن مرکب اوله
و کل اولدر که بر نیجه جزو لردن مرکب اوله کما قال صاحب التعریفات الجزو ما ترکب الشئ منه و من غیره و الکل ما ترکب
من الاجزاء لیکن اصطلاح صوفیه ده بومحمله واقع اولان جزو و کلدن مراد بود کلدن بلکه جزو دن مراد ظاهر اسماء
الهیة اولان تعینات کلدن مراد مرتبه الوهیت در کما قال صاحب التعریفات الکل اسم للحق تعالی باعتبار الحضرة
الالهية الجامعة للاسماء والصفات ولذا يقال واحد بالذات وبالاسماء والصفات (مثنوی) چونکه جزو عاشق
جزو شود و زود معشوقش بکل خود رود و ریش کاینده غیری شد او و غرقه شد کف در ضعیفی در رد او و چونکم
تعینات موجوده دن بر جزو بر آخر جزو یعنی مظهر اسماء الاهیة دن بر مظهر عاشق اوله علی انقور آنک معشوق
جاد و نباتات و انساندن هر نه ایه کل شئ بر جمع الی اصله فحوا سنجه کندی کای طرفه کبیر اول عاشق جزو غیر
قولنک ریش کازی یعنی مسخره و مغلوبی اولدی و عمرتی بیوده بیر ضایع قیلدی بعض نسخه ده ریش کازی ایلد بنده نک
ما یمنده و او عاطفه واقع ایلد بر تقدیر اوزره معنی اول عاشق جزو مسخره و بزبون و غیره قولی دیک اولور مثلا
هو او هوس در یاسنه غرقه اولوب الغریق یشبث بکل حشیش فحوا سنجه الی (کبیت العنکبوت) اولان مخلوقه اوردی او
(مثنوی) نیست حاکم تا کند بیمار او و کار خواجه خود کند کار او و اول مخلوق ضعیف حاکم شریف دکلدر تا اول
عاشقه بیمار ایلد یا کند و افندی سنک کارین قبله و یا خود آنک کارنه مشغول اوله مصرع دل اکربار کشد بارنکاری
باری و دینلر خوب دیش و بومعنا ده قول عرب دخی مثل قیلنش (اذا زیت فازن بالحره و اذا سرق فاسرق الدرة)
بوسرخ تهر رویان ایلد کلمی و قنده بعض مثنوی خوانلر حسن تعبیر اید میوب و تحقیق و توجیه جابنه کیده میوب
تحت اللفظ معنا ایلد اکتفاء ایلد کارنده سامعیندن بعض علما انلره انکار ایدوب دیشلر که بوسوزدن من وجه زنا به
و سرقه اذن لازم کلور اکبر بر مثلدر اولاد عرب بونی بویه دیه کلملدر دینورسه پس حضرت مولانا قدس الله سره
الغریز بویه مثل قبیحی نه ایجاب ایدر که محل ارشاده ایراد ایلد و بوموضعده آنی کتوروب سوبلیه بومحمله بونلر جواب
شافی بودر که اولامثل لغتده ندر و اصطلاحده نه دیر لروانک مضربی و موردی ندر بیلک کر که حتی مشکل حل اوله
مثل لغتده نظر معناسته در مثل و مثل و مثیل شبه و شبیه کبیر پس بومعنا لغتدن شون بین الناس سائر و دیر
و مشهور اولان قوله نقل اولندی که آنک مضربی موردنه تشبیه اولنه مورد شول حالت اصلیه در که ابتدا اول قول اول
معناده وارد اولدی و مضرب شول موضعه دیر که اول قول انده ثانیاضرب مثل اوله پس مورد حالت اصلیه به
و مضرب اکامشبه بها اولان حالت ثانی به دیر لروانک مورد حره زنا ایلک و دری سرقه قیلددر که حالت
اصلیه در پس عربلر ثانیاضرب قولی اگر صورتک بر حره آزاد کسه بی سوه که اول کسه نک بنده سی و اسیری اولیه و طمع
قبلورسه بر شینک بغایت نفیسنه طمع قیلد که اول شئی فی حد ذاته دنی و حقیر اولیه دیک محمله ضرب مثل ایلد یارته کم
حضرت مولانا قدس الله سره الغریز و مثنوی * فاز بالحره بی این شد مثل * فاسرق الدرة بدین شد منتقل * دیو
بومعنا به اشارت بیور لری یعنی حره زنا ایلد دیک و صورتک بر حاکم پردادی و بر سر و لزدی سود یمکدن اوتری مثل اولدی
فاسرق الدرة طمع ایدر من بر شینک بغایت اعلاسنه طمع ایلد دیک ایچون معنای اصلیسندن منتقل اولدی دیک
اولور بومثلک موردی حرام و مضربی حلالدیر بواشته شرع و عقلا جائز در زیر احلالی حرامه تشبیه و بالعکس کلام نبوت
بنشاده و کلام اولیاء الله ده جوق واقع اولشد و کما قال علیه السلام عند استقصان کلام عمر و بن الاثم ان من البیان
لنصر حکم علی طریق التشبیه البلیغ ای ان بعض البیان محرفا تشبیه مباح مندوب و المشبه به حرام محظور فافهم

هذا المعنى والله اعلم بالصواب * مثنوی * بنده سوی خواجه شد او ماند زار * بوی کل شد سوی کل او ماند خار * بنده
 افندیسی جانیده کنیدی اول عاشق آنک فراقندن زار و محزون قالدی کل را بجه می کل جانیده کنیدی اکا خار قالدی
 یا خود اول خار له قالدی دیمک اولور * مثنوی * او بمانده دور از مطلوب خویش * سعی ضایع رنج باطل پای ریش *
 اول کسه کنیدی مطلوبندن دور و جدا فالش سعی ضایع رنج وز جتی باطل آتانی مجروح یعنی عاشق صورت اولان
 کسه نک مشائی بودر (مثنوی) همچو صیادی که گیرد سایه * سایه کی کرد دور اسر مایه * مثلاً شول بر صیاد گبی که
 اول بر سایه طونه سایه کا قن بر سر مایه اولور (مثنوی) سایه مرغی گرفته مرد سخت * مرغ حیران کشته بر شاخ
 درخت * مرد ابله بر مرغ غل سایه سنی محکم طوئش اغا جک بودانی اوزره مرغ حیران اولش بویه دیو که * مثنوی *
 کین مدغ بر می چندد عجب * این باطل اینت بوسیده سبب * بومده غم عجب کیمک اوزرینه کولر یعنی نه شی اوزره
 شاد اولور اشته سکا باطل اشته سکا چور عیش سبب سایه دن مراد صور کونیه و مرغدن مراد اسماء الهیه اولور چن
 بر عاشق صورت صورت کونیه دن بر صورتی صید قیلسه و آتی صید ابلم و له کتوردیم دیوشاد اولسه اول اسم الهی
 وصف ربانیکه صورت اکا سایه و اول صورت حقیقت کبی واقع اولمشدر اسان حاله اول ابله ایچون دیر که بوا بله نه اوزره
 شاد اوزرینه اوزره خنده قیلور زهی باطل بیره سعی و طلا وزهی بوسیده سبب که بونک نتیجه می همان محضا
 زجت و تعبدر * مثنوی * ورنو کوی جز پیوسته کاس * حارمی خور خار سفر دن کاست * بویت شول عرفان
 جزئی صاحب لری که مخلوقه حب طبعی لری مقتضای محبت ایدوب بونک محبتی حقت محبتدر دیو تاویل ایدنلرک
 سوائله جوابدر یورر لری که ای اسیر صورت اگر سن دیرسک و سوال ایراد ایلرسک که بنم سود بکم جز خود کله پیوسته در
 یعنی مرتبه الوهیتک بر صفتنک و یا خود بر نیچه اوصافنک آینه و مظهریدر پس بونک اثریدر بونک حسن انک حسن
 و جمالنک پر فویدر اویله و ایچق بر جزئی سومنک معنائین کلی سومنک اولدی جواب بودر که اگر سنک قنده جزوه محبت
 کله محبت اولدیسه خار دخی کلک جزویدر خار ییکه خار کله مقرون و متصلا در بونده کایه عذاب و عتاب و قهر و غضب
 بی حساب دخی اول مرتبه نک جزئی و اثریدر پس آتی دخی قبول ابله زیر ابو خار اول کلک خاری و بونار اول یارک ناریدر
 پس مشتیه اتدن قاجق و بونکونه تاویلدن کچمک سال که لازم اولنلر دندر بویت بویه زعم ایدنلر ایچون دینلر دندر
 (بیت) فان تصبر علی النیران فاعص * والا کن عن العصیان قاص (م ی) جزئیک رویت پیوسته بکل * ورنه خود
 باطل بدی بعث رسل * چور رسولان اربی پیوستند * پس چه پیوندند سان چون یک نشند * بویات جزو کله
 پیوسته در جزو سومنک کلی سومنک درینلره هم تسلیم و هم رددر یعنی ای جزوی کله پیوستدر دین نعم اجزای عالم دن
 هر بر جزو و اشخاص بنی آدم دن هر بر شخص من حیث المظهر به مرتبه الوهیه پیوسته و هویت الهیه نک
 اسماء و صفات ابله بوجه دن سربانی علی السویه در وایکن هر بر جزو یعنی هر بر مخلوق کنیدی امکائیلری جهنندن
 و تعین اقتضای اعتبار ابله کل اولان مرتبه الوهیه پیوسته دکلدر زرا که جمیع اشیا امکائیلری حسبیه و تعینلری
 اعتبار ابله هی اولسه و عین واحد مرتبه سن بولسه انبیاء عظامک صلوات الله علیهم اجمعین یعنی و اولیه
 کرامک دخی ارشاد و هدایتی باطل اولوردی و بی معنی فالوردی چونک انبیاء عظام خلق خالقینک قرینه و معرقنه
 پیوسته قیلقدن اوتیدر لر پس نه بی اولشد لر لر چونک برتن حکمنده در لر اگر هو هو اولسیدی ویک تن مرتبه سن
 بولسیدی انبیاء علیهم السلام کلسی تحصیل حاصل اولوردی بلکه انبیاء علیهم السلام خلق ارباب متفرقه
 و جزویه دن رب الاربابه و جامع جمیع اسماء و صفات اولان الله دعوت و ارشاد ایچوندر کما قال الله تعالی فی حق نبینا علیه
 السلام (قل هذه سبيلي ادعوا الى الله على بصيرة) انما من اتبعني وسبحان الله وما اتان من المشرکین) یعنی دی یا محمد ارباب
 متفرقه بنده لری که شوطریق توحید که صراط مستقیم اتدن عبارتدر بنم بولدر بن خلایق دعوت ایلرم مستجمع
 جمیع صفات اولان الله (على بصيرة) لا على جهل ولا غفلة و بکاویان وارنلرم دخی بویه دعوت ایدر لر پس بن اللهی
 غیر اکا شریک قیلقدن تتریه ایلرم و براتک جنبه مشرکاردن دکاز (م ی) این سخن بایان ندارد ای غلام) روزی که شد
 حکایت کن تمام * ای غلام بوسوز بایان طوئرز روز و قفس اولدی یعنی کچ قالدی حکایت تمام ابله (سپردن عرب هدیه را
 یعنی سپور ابغلامان حلیفه (مثنوی) آن سبوی آب را در پیش داشت) تخم خدمت را در ان حضرت بکاشت) عرب
 بادیه نشین اول صود متیسینی ایلر و طوئندی اول حضرتده خدمت و عبودیت بخمنی اکدی (م ی) گفت این هدیه بدان
 سلطان برید * سائل شه راز حاجت و احزید) اعرابی اول غلامان شاعره ابتد بوهدی بی اول سلطانه ایلر و کز شاهن
 سائنی حاجتدن کیر و ال کز و مرادنی حاصل قیلکتر (م ی) آب شیرین و سبوی سبزو نو * زاب بارانی که جمع آمد بکوه
 بوهدی لذت صوبه بکی ویشل دستیدر شول بر باران صورندندر که جو قورده جمع کلدی بوندن مراد شول بریه صورتی

شهادت الهی قطع ادب در کده حقه واصل اولد قد نصکره نور تقوایله وجودی دستبسی سبز نوغد دوخته اولان
 و آب علم قلیل الهی طولان کندینک هدیه سنی برثنی زعم ایلوب تقییبان درگاه الهی اولان اصفیایه و یا خود خادمان
 باب عزت اولان ملائکه به عرض اباسنک صورت حالی اولور (مثنوی) خنده می آمد تقییبانرا از ان * لایک مذرفند
 انراش جوجان * تقییرله اول هدیه دن خنده کادی ایکن آتی جان کبی قبول ایلدیلر (مثنوی) زانکه لطف شاه
 خوب باخبر * کرد بود اندر همه ارکان اثر * زیرا که با علم و با خبر اولان خوب شاهنک لطفی جمیع ارکان واعیان اثر
 ایلدی (مثنوی) خوی شاهان در رعیت جا کند * چرخ اخضر خالک را خضر اکنه * زیر شاهنک خوی رعیتنک
 وجودنده بر ایلر کافیل الناس علی دین ملوکهم یشل فلک خالک و زمین یشل ایلرینهم ماده بود در بد مسافه و ارا یکن
 یله پس پادشاهنک متعلق اولان خوی و خصلتنک بیاتنه شروع ایدوب بیورلر (مثنوی) شه چو حوضی دان حشم
 چون لوله ها * آب از لوله رزان در کوله ها * ای مستمع اولان کسه فی المثل پادشاهی بر حوض کبی و خدم و حشمی لوله
 کبی ییل آب لوله دن کولاره جاریدر کول غدیرد کایدیر * مثنوی * چونکه آب جله از حوضیست پالک * هر یکی
 آبی دهد خوش ذوقنک * چونکه جله لوله لک آبی بر پالک حوضدندر هر بر لوله خوش و ذوقلور آب و برر (مثنوی)
 و دران حوض آب شورست و بلید * هر یکی لوله همان آرد بدید * و کراول حوضده شور و ناله صور و ارایسه
 هر بر لوله همان اول آبی ظاهر کتورر (مثنوی) زانکه پیوستست هر لوله بمحوض * حوض کن در معنی این حرف
 حوض * زیرا که هر لوله حوضه متصلدر بو حرف کلامنک معناسی آینه حوض الهی یعنی تعمق و تفکر قیل دیمک اولور
 و بو کلامنک معناسنه حوض و تعمق ایلک بو کونه اولور که بصورت عالم بر جسد مسوا کیدر و پادشاهنک ماتند قلب
 و ارکان دولت و خادمان باب سلطنت ماتند جوارح و اعضا در حقن قلب مشایبه سنده اولان پادشاه صالح اولسه
 ارکان دولت و اعیان سلطنت بلکه جمیع رعیت دخی صالح اولور و اگر ماتند قلب اولان پادشاه فاسد اولور سه
 بواعضا و جسد حکمنده اولان کسه در دخی فاسد اولور رفته کم نعمان ابن بشیر دن روایت اولسان حدیث شریفنک
 معناسنده صدرالدین قنوی حضرت تری بویه دیمشدر که اول حدیث بودر قال صلی الله علیه وسلم ان فی جسد ابن
 آدم لمضغه اذا صلحت صلح الجسد و اذا فسدت فسد الجسد الا وهی القلب پس آفاق انفسه و انفس دخی آفاقه مطابقدر
 نته کم آفاقده پادشاه صالح اولسه انک جنودی دخی صالح اولور کذلک نفس آدمیده قلب صالح اولسه انک جنودی
 مشایبه سنده اولان اعضا و جوارح دخی صالح اولور کما قال علیه السلام اقلب ملک اذا صلح الملك صلحت جنوده و اذا
 فسد الملك فسدت جنوده و راه او هر بر رننی الله عنه کذا فی الجامع الصغیر) کلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیتیه حدیث
 شریفنک فخوا سنجیه هر کس کندی وجودنک والی التند و تحت حکمنده تصرف ایلدیک کسه لک راعی سیدر هر نکم
 کندی عقل و جاتنده موجود اوله وجود ظاهر یسنه و تحت حکمنده اولان کسه لک کل اناه ترشح بمافیه فخوا سنجیه اندن
 ترشح ایلوب انله تأثیر ایلک مقرر در رفته کم بومعنا یه مناسب بیورلر (مثنوی) لطف شاهنشاه جان بی وطن * چون اثر
 کردست اندر کل تن بی مکان و بی وطن اولان جان شاهنک لطافت و صفاتی تننک کلی جزونه نه کونه اثر ایلشدر بر کسه نک
 تننی کوردیکل کبی انک جاتنک لطافتنه و صفات جیده سنه استدلال ایلرسن (مثنوی) لطف عقل خوش نهاد
 خوش نسب * چون همه تن را در آرد در ادب * و کذلک خوش نسب و خوش طبیعت اولان عقلنک لطافتی جمیع
 جسدی نیجه ادبه کتورر یعنی نظرایله جسدی آدمه که انده اولان ادب و حیا و ایمان و بونلر امثالی اولان خصال
 حسان جمیع عقل آثار و شایندر که بی عقل اولنده ادب و حیا و ایمان اولور (مثنوی) عشق شنک بی قرار بی سکون
 چون در آرد کل تن را در جنون * سکون سز قرار سز شوخ و شنک اولان عشق جمیع تنی نیجه جنونه کتورر
 یعنی تننک جنون و دیوانه لکی عشقنک تأثیر ننددر * مثنوی * لطف آب بحر کو چون کوثرست * سنک برزه ش جله در
 و کوثرست * دریا آبنک لطافتیکه اودریا کوثر کیدر انک خردطاشی جله در و جوهر در یعنی دریانک صوننک
 خاصیت و لطافتنددر که اکثر انک سنک برزه لری برینه در و جوهر واقع اولشدر بو کلام در و جوهر محلی اولان دریایه
 کوره در (مثنوی) هر هنر کا ستایدان معروف شد * جان شاگردان موصوف شد * محصل کلام و نتیجه مرام
 هر هنر که استاد انکله معروف اولدی و اول هنر ده مهارت و حذاقت بولدی شاگرد لرنک جانی انکله موصوف اولدی
 (مثنوی) پیش استاد اصولی هم اصول * خواند آن شاگرد چست با حصول * مثلاً اصوله منسوب استاد قتنده
 حصول ایلله اولان چست و چابک اولان شاگرد هم اصول او قور یعنی علم اصولی حاصل ایتمکله چست و چابک اولان اول
 اصولی انک قتنده هم اصول او قور دیمک اولور * مثنوی * پیش استاد فقیه آن فقه خوان * فقه خواندن فی اصول
 اندریان * فقیه اولان او استاد قتنده اول فقه او قوی بی شاگرد فقه او قور بیان و تعبیر و قتنده اصول و قور بی

(م) پیش استادی که او نحوی بود * جان شا کردش ازو نحوی شود * شول بر استاد قننده که اول استاد نحوی اوله
آنک شا کردنک جانی اندن نحوی اولور (منوی) باز استادی که او محورهست (جان شا کردش ازو محورهست) کبرو
شول بر استاد که او طریق حقل محو و فانیسیدراتک شا کردنک جانی اندن شاه حقیقینک محویدری یعنی طریق حب
الهیده فانی اولان مرشدن آنک شا کردلری دخی فنا او کورلر و کندیلری شاه حقیقینک محوی قیلورلر * منوی *
زین همه انواع دانش روزمرلر * دانش فقرست سازراه و برلر * بودو کالی انواع علومدن موت کونی فقر علمیدر راه
آخر تک ازغی و دوزنی کتاب و سنت علمی علم فقردر که بوجه عبدل فناسی و ربک بقاسنی مین و مفسر درو کتاب و سفته
موافق اولان اولیا و علمانک علملری دخی هب دانش فقر درو الحاصل علم ایکی قسمدر بری علم نافع بری غیر نافع کمال
علیه السلام العلم علما ن علم فی القلب و ذلک العلم النافع و علم علی اللسان فذلک حجة الله علی ابن آدم رواه جابر بس علم
نافعک جمیعسی علم فقهده داخلدر (حکایت ماجرای نحوی و کشتیبان (م) آن یکی نحوی بکشتی درنشت
رو بکشتیبان بهاد آن خود پرست * او بر نحوی بر کیده او ترردی اول خود پرست کشتیبانه یوز قودی یعنی توجه
ایلدی (منوی) گفت هیچ از نحو خواندی گفت لا * گفت نیم عمر نوشد در فنا * اول نحوی کشتیبانه ایلدی هیچ
نخودن او قودنی کشتیبان ایلدی او قومدم نحوی کشتیبانه ایلدی سنک عمرک نصی فساد کندی * منوی *
دلشکسته کشت کشتیبان زتاب * لیک آن دم کشت خامش از جواب * کچی حرارتدن دل شکسته اولدی لیکن
اولام جوابدن خاموش اولدی * می * باد کشتی را بگردانی فکند * گفت کشتیبان بدان نحوی بلند * امر الهی الیه
باد کشتی فی بر گردابه بر اقدی کچی صوت بلند الیه اول اهل نحوه دیدی * منوی * هیچ دانی آشنا کردن بگو * گفت
نه ای خوش جواب خوب رو * هیچ یوزمکلاک یلور میسن سویله نحوی ایلدی ای خوش جواب و خوب رو یلزم
(منوی) گفت کل عمرت ای نحوی فناس * زانکه کشتی غرق این گردابه است * کچی نحوی به ایلدی سنک عمرک
کلیدی فنادر زیر که کشتی بو گردا بلرک غرقیدر (م) محوی باید نه نحو اینجابدان * کرونو محوی بی خطر در آب ران
* ییل بو محله محو کرک نخو کرکزا کرسن محوی ایسک آب ایچنه خوف و خطر سز سور بوقصه دن حصه اولدر که
کشتی وجودک شکسته اولسی و قننده علم قیل و قالک انسانه فائده سی اولیوب بلکه علم محو و حالک نفع و فائده سی
اولدیغنی افاده ایلر (منوی) آب دریا مرده را بر سر نهد * و بود زنده دریا کی رهد * آب دریا مرده بی باشی اوزره قور
وا کردیری اوله دریادن قن قور قولور (منوی) چون بمردی توز اوصاف بشر * بحر اسرار ت نه بفرق سر * چونکم
سن بشر و صقلندن اوله سن و مو تو اقبل ان مو تو اخواسی اوزره اولزدن اول اولوب مرتبه فنا یه ایروب قرب حق بوله سن
اسرار الهی دریاسی سنی باشنک اوزرینه قور و سکا تعظیم و تکریم قیلور (منوی) ای که خلق از او خرمی خوانده *
این زمان چون خبر برین یخ مانده * ای شول کسه که خلا یقه سن خرا و قور سن یعنی علم که مغرور اولوب انلره خرا یفهم
دیو قور سن بوزمان خر کبی بو یخ اوزره قالمسن یعنی اشک بوز اوزره طیرنوب قالدیغنی کبی سندی بوزمان بودینه
خر کبی قالوب ایلر و کیده عشمسن و آخرت و عالم حقیقت جاننه سیر و نقل ایده عشمسن (م) کرونو علامه زمانی در جهان
نک فنای این جهان بین وین زمان) اگر سن جهانده زمانک علامه سی ایسک اشته بوجهانک و بوزمانک فناسنی کور یعنی
علامه لک اولدر که بوجهانک و بوزمانک فناسنی حقیقه مشاهده ایلوب علمی و عملی مجرد بقا ایچون قیله (م)
مرد نحوی را از ان درد و ختم * تا شمارا نحو محو آم و ختم * فقه فقه و نحو و صرف صرف) درکم آمدیابی ای یار
شکرف * مرد نحوی قصه سنی عرب بادیه نشین قصه سنک مایته اول جهتدن کتوروب دکدله وانکچون بوجهلهم
ایلدلر تا که مزه محو و فنا نحوی یعنی علمی و قاعده سنی او کرده و زویت تانینک معناسی فقهک مفهومی و نحوک
مقصودنی و صرفک تبدیل و تغییرنی اکسک کلمکده و بوق اولقده بولور سن ای اولو یار فتهک فقهه و نحوک نحوه و صرفک
صرفه اضافتی عامک خاصه و لغو سنک اصطلاحی اولان اضافت لفظی قییلند در فقه اصلنده فهمه دیرلر و اصطلاحده
مسائل و احکام شرعی به مع ادلتها عالم اولغده دیرلر و نحو لغتده بر قاج معنایه کاور بوزاده قصد معناسنه در که بمعنی
مقصود در و اصطلاحده شول قواعد و قوانین ایچون وضع اولنان علمدر که انکله احوال ترا کیب عربیه اعراب
جهتندن معلوم اولور و صرف لغتده تبدیل و تغییر دیرلر و اصطلاحده شول قواعد و قوانین ایچون وضع اولنان علمدر که
انکله احوال ابنیه کله معلوم اوله پس مضاف اولان مصدرلر مفعول معناسنه اولور مثلاً فقه بمعنی مفقوه یعنی
مفهوم و نحو بمعنی مخو یعنی مقصود و صرف بمعنی تبدیل و تغییر پس تفهیر کلام بویه دیمک اولور که مسائل شرعی
و احکام مرعیه تک مفهومی و نحو علمک مقصودنی و صرف علمک تغییر و تبدیلی بجه علم فقرده و بوقلغده بولور سن
ای یار سنی علم فقهک مفهومی عبودیتی کماله ادا ایلکدر پس کمالیه عبودیتی ادا بوقلغده و کم آمده اسکده درو علم نحوک

قصه اصلاح الفاظ ایل کدر و اصلاح الفاظ من مقصود معنی درست اولمقدربس معنادرستلکی دخی علم محو
وفناء بولور کذلک صرفک تبدیل و تغییری کبی تبدیلات و تغییرات علم محو و فناء بولور نته کم علم سرفه بنای
کلمه تبدیل و تغییر اولدنی کبی علم محو و فناء کم آمدلکده دخی بنای انسانی تبدیل و تغییر اولوب اصل بشریتدن
چیتقرنشته آخر حاصل اولور بومعنی دخی قابلدی که قههی فهم ایلکی و محول قصدن و یا خود بر آخر نوعی و صرف
علمی تغییر ایدوب بوز مقلعی کم آمدلکده بولور سن دیک اولور (منوی) آن سبوی آب نانشهک ماست و آن خلیفه
دجله علم خداست * اول سبوی آبدن مراد بزم دانش لریمز درو عر بدن مراد برزواول خلیفه دن مراد دجله علم خدا در
(می) ماسبوه پربند جله می بریم * که خردانیم خود را ماخریم * بر آله پر سبوی دجله به ایلتورزی یعنی بر دجله علم
خدا به متوجه اولدقه کندی علمزدستیسنی برشی صانوب یله ایلتورز بوقه دیرجه اکر بر کندیزی خربلار سگ
خرواحقز زرا (وما اوتیتیم من العلم الاقلیلا) فخر اسخه جمیع انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامک علمی بحر علم حقه
نسبتله بردستی صوقدر در پس بوجه دن بر انسانک علمی بر قطره قدر در پس بومعنائی بولور کنینه علم و علمانی برشی
علایدوب در کاه حقه ایلتسه و کندوی بولید ایکن خرواحق بیلسه اول کسه خربلکه خردن بدتر در (منوی) باری
اعرابی بدان معذور بود * کوز دجله غافل و پس در بون * باری اعرابی اول آب سبوی تحفه ایلتمی سبیلله معذور ایدی
زیرا که اول دجله دن غافل و زیاده بعید ایدی (منوی) کوز دجله با حیر بودی چوما * از نیرنی آن سبور اجابجا *
اکرا اعرابی دجله دن بزم کبی با خبر اولیدی اول اعرابی اول سبوی آبی منزل بمنزل بغداد جابنه ایلتمزدی (منوی)
بلکه از دجله چو و اف آمدی * آن سبور ابر سر سنی زدی * بلکه دجله دن چونکه واقف کایدی اول سبوی
بر طاشک باشنه اورردی و اول در کاهه فقر تام ایله متوجه اولوردی قبول کردن خلیفه هدیه را و عطا فرمودن
با کمال بی نیازی از آن هدیه و از آن سبور (می) چون خلیفه دید و احوالش شفید * آن سبور ابرزر کرد و مزید * چونکه
خلیفه اعرابینک ارمغانی کوردی و انک احوالی اشتدی اول سبوی اتوندن پرایلدی و اندن زیاده هم ا کا خلعت
و نعمت و پردی (منوی) آن عرب را کرد از قافه خلاص (داد بخششها از حله های خاص اول اعرابی بی فقر و فاقدن
خلاص ایلدی بخشش و خاص خلعت و پردی (می) پس تقیبا از اینر نمود آن قباد) آن جهان بخشش و آن بچرداد
پس اول قباد تقیبلره یوزدی اول بخشش جهانی و اول عدل دریامی (می) کین سبور برزیدست او هدیه * چونکه
وا کرد سوری دجش برید) که بوزر اولان سبوی انک الله و بریکز چونکه بورادن دونه آبی دجله جابنه ایلتوکن (می)
از ره خشک آمدست و از سفر * از ره دجله ش بود نزدیکتر) قوری و قره بولندن کلمشدر اول اعرابی سفر دن دجله بولندن
اکانزدیکتر اولور مکانی پس اول تقیبلر اول پرز اولان سبوی اکا و ربوب آبی کتور و ربوبی به قودیلر * منوی * چون
بکشتی در نشست و دجله دید * سجده می کرد از حیای خید) چونکه کیده او توردی و دجله بی کوردی حیای و شرمندن
سجده ایلدی و اکلدی بولید و * منوی * کای عجب لطف این شه و هاب را * وان عجبتر کوستان اب را * که بو و هاب
اولان شاه ایچون عجب لطف وارد و اول قبی عجب تر که اول پادشاه اول ما را کدی الی * منوی * چون پذیرفت
از سن آن دریای جود * المچنان نقد دغل را و دزد * اول جود و کرم دریامی بدن نه حاله قبول ایلدی انجیلین دغل
و حقیر تقدی علی الفور توقفسز (منوی) کل عالم را سبودن ای پسر * کو بود از علم خوبی تاب * ای پسر جمیع عالمی
فی المثل سبویله که اول عالم سبوسی علمدن و خوبلقدن تاباشنه دل پر در (منوی) قطره از دجله خوبی اوست * کان
نیکبذری زیر پوست * اول الهک خوبلنی دجله سندن بو عالمده اولان خوبلنی بر قطره در که اول خدا انک خوبلنی
بر لکندن یعنی وفرت و کثرتندن پوست التنه صغمز و صورت دائره سته داخل اولمز پوست التنه کلان و صورت
دائره سته داخل اولان جمال و کمال انک دریای جمال و کماله سن بر قطره در (می) کنج مخفی بدزیری چاک کرد) خاندرا تا بانتر
از افلاک کرد * کنت کنز مخفی فاحشیت ان اعراف خلقت الخلق لا عرف حذیت شریفنک فخر اسخه غیب هویت
مرتب سنده جواهر اسماء صفاته مالا مال بر کنز مخفی ایدی بر لکندن یعنی صفات علیه سنک و اخلاق جمیله سنک
کالیه مقتضیاتندن پرده غیبی چاله ایلدی خاکی افلاکدن تابان تر و روشنتر ایلدی یعنی عالم خاکی و یا خود جسد خاکی
بنی آدمی اسماء صفاته مظهر قیلغه افلاکدن من حیث المعنی منور ایلدی * منوی * کنج مخفی بدزیری
جوش کرد * خاندرا سلطان اطلس بوس کرد * حضرت الوهیت مرتبه احدیه سده کنز مخفی و پنهان ایدی و صاف
کالاتک و وفرت و کثرتندن جوش ایلدی خاله جسد بنی آدمی اطلس بوش سلطان ایلدی اول جسد تراپیه
سلطانه اولان قوت و قدرت و مهابت و سطوت و بولنر اشالی اولان صفت و حالت اول دریای کمال و جمال کدر
والا بو خاله باره لر بوضفتری زده بولوردی * منوی * و بریدی شای از دجله خدا * آن سبور ارفنا کردی فسا *

اگر آب علم و جلاله بر اولان وجود دستبسی مقبول و مفهم عدایین کسه خدای تعالی نیک دجله کمال و جمالند
 بر شانی یعنی بر جدول و خلیجی کوریدی اول وجود سبوسنی اول کسه فنا لیدی اول وجود کانت قنده اعتباری
 قالمیوب آتی بالکلیه محوایدوب خدا جاننه بی وجود اولدینی حلاله کیدیدی * مننوی * آنکه دیدندش همیشه
 بی خودند * بخودانه بر سبوسنی زدند * اول کسه لکه دجله خوی * خدادن اولان شانی * کوردیلر همیشه
 بی خودلردی خودلر کی و اهل فساداتی سبوی وجودلری اوزره سنک قنور ریاضی آوردیلر و کسر وجودایدوب
 غنا مرتبه سته ایردیلر * مننوی * ای زعیرت بر سبوسنی زده * وین سبوز شکست کامل تر شده * ای غیرتندن
 و همت و محبتدن سبوی وجود اوزره بر طاش اورمش بوسبوسنش اولقدن کماله اولمشدر * مننوی * خم شکسته
 آب از نار یخته * صددرستی زین شکست آنکیخته * کوب صمغش و اندن آب دو کلمش بوزدرستک بوشکسته لکدن
 اول خم قو پر مش و حاصل ایتش مراد وجود موهومینک صمغی و عقلک کامل اولمش و خم کی اولان صفت
 نفسانینک صمغی و آب عقل و آب عرفانک اندن دو کلیوب ایمان و ایقان و اذواق جان و جناتله اکانچه درستک
 حاصل اولسندن عبارت اولور * مننوی * جز جزو خم در رقصست و حال * عقل جزوی رانموده این محال * کوبک
 جزو نک جزوی رقصده و حاله در لیکن عقل جزوی به بر حال محال کورنمشدر خدن مراد وجود اناسیدر آنک جزو ندن
 مراد هر بر عضوی اوله و جزو جزو ندن مراد آنک نابعلری اوله چونکم سالک وجود خن صیوب فانی اوله و آب معنایه
 وصول بولوب روحی آنکه طوله آنک هر بر عضوی کمال ذوقندن رقص و حاله اولور لیکن عقل جزوی صاحب ربه بوحال
 محال * کورینور که انلر سرن غافلر و بوعلمدن جاهلر در * مننوی * نه سبوی پیدادین حالت نه آب * خوش بین
 والله اعلم بالصواب * بوحالته نه سبوی نه آب ظاهر در بوسوزلر حقیقتی خوش کوروبو کلماتک ماهیتنه نظر
 ایرکوره الله تعالی صوابه اعلمدرا کرد بر سکه بنده بگونه معاینک اطلاعه استعداد بوقدرین بگونه معنایی
 نیجه خوش کوره یم جواب بیورلر * مننوی * چون در معنی زنی زت کنند * بر فکرک زن که شهبازت کنند * چونکم
 معنی قوسنی قفه سن سکا آچار لر فکرک قنادی اور که سنی شهباز ایلر لر المریطیر یحیای الهمة والفکره فحوا سنجیه
 انسان همت و فکرک جناحلری ایلر اوچار بوعالم صورندن کذرایدوب جانب معنایه بکرو اول عالمک شهباز بلند
 پروازی اولوب وجه مقصودینک نقابنی آچار (می) بر فکرک شکل آلودو کران * زانکه کل خواری تا کل شد چوان
 سنک فکرک قنادی بالجه بولنمش و ثقیل اولدی زیرا کل یحیسن سکا بالحق نان کی اولدی (مننوی) نان کاست
 و گوشت کتر خوار ازین (نان) فی همجوکل اندر زمین نان و گوشت اصلنده کدر بوندن ازرق بی تا کل کی زمینده قالمیه سن
 اما عجیب حالتدر که سکا نه آخلق و نه طوقلق فائده ایلر (می) چون کرشنه می شوی سنک میشوی) تندوبد یوندوبدرک
 می شوی * چونکم آج اوله سن سنک اولور سن یعنی سنک کی بدخوا اولوب تندوبد یوندوبدرک اولور سن یعنی غضبلر
 و اتصالی و مقارنتی قیج و بد اصل اولور سن (مننوی) چون شدی قوسیر می داری شدی * بی خبری پاچود یواری شدی
 چونکه طوق اولد بر مر دار اولد بر دیوار * کی آقا سز خبر سز اولد یعنی دیوار نیجه سرکته قادر د کسه و نه
 کونه بی فهم بی خبر ایه سنده طوق اولدیغک حینده بی فهم بی خبر اولوب کندی مرتبه کدن عبادت و طاعت
 جانبته نقل و حرکت ایلر سن دیمک اولور (مننوی) پس دی می مر دار و دیگر دم سکی * چون کنی در راه شیران خوش تکی
 پس بر دم می دار سن و بر غیری دم کابسن شیران دین بولنده نیجه لطیف بلکک ایلر سن * مننوی * آلت اشکار خود
 جز سنک مدان * کترک انداز سنک را استخوان * کندی شکارک آلت و سببی کابدن غیری بیلر آلت شکاردن مراد
 نفس اماره در که صید دنیا ایلر که آلت اولمشدر کابه استخوانی ازرق آت یعنی سنک نفسک غدا سنی آرزو بوب آتی عقلکه
 تابع ایت (می) زانکه سنک چون میرشد سرکش شود * کی سوی صید و شکار خوش دود * زیرا کلب چونکه طوق
 اولدی سرکش اولور لطیف صید و شکار خوش جانبته بجن یلر (می) آن عرب رای نوایی می کشید * نابدان درگاه
 وان دولت رسید * اول عربی از قسزلق و محتاجک چکدی تا اول درگاه و اول دولته یتشدی (مننوی) در حکایت
 گفته ایم احسان شاه * در حق آن بی نوای بی پناه * حکایتده دیشز شاهک احساننی اول پناه سز اولان بی نواتک
 حقنده یعنی اول پناهی اولین فقیرک حقنده اولوا اولان شاهک احساننی مقدمه حکایه دهذ کرایلشدر (مننوی)
 هرچه گوید مرعاشق بوی عشق * از دهانش می جهدر کوی عشق) مرعاشق هر نه سولر سه عشق قوقوسی آنک
 دهاتندن صیغره عشق محله سنده یعنی مرتبه عشقه مرعاشق هر نه سولر سه آنک اغزنندن عشق رایحه سی ظاهر
 اولور که کل افاء بر شمع بجایه بومعنایه شهادت قیلور (می) کربکد قفه فقر اید همه * بوی فقر آید از آن خوش دمدمه
 اگر مرعاشق قفه سولیه اندن جی عاقر کاور اول لطیف صد الوو خوش سوزلر عاشقندن فقر رایحه سی کاور

(مثنوی) و بگوید کفر دارد بوی دین * آید از گفت شکش بوی یقین * اول مرده عاشق اگر کفر سوبلیه دین راجحه سی
 طور انک شک و گناه متعلق اولان سوزندن یقین راجحه سی کور * مثنوی * کف کز کز بحر صدق خاصیت *
 اصل صاف آن فرع را آراستست * کف کزندن مراد شک و گناه متعلق اولان و شرع مخالف کلان سوزلردر عاشق
 باطنی دریای صدق و یقیند بر پس معنی بویه دیمک اولور که مثلاً کری کبول بر صدق دریاسندن قالقمشدر یعنی اگری
 کبول کبی اولان شرع مخالف و عقله مناقض سوزلر انک دریای صدق اولان درو شدن ظاهر اولمشدر صافی
 اولان اصل اول تیره اولان فرعی بر مشدر یعنی انک صافی و وافی اولان درونی اول کز و مر اولان گفتاری نی نور یقینه
 زین ایلشدر حقیقته نظر ایلشک اول کج اولان کلام راست و اول کلام نامعقول فی الحقیقه مختار و مقبولدر
 می) آن کفش راصافی و تحقیق دان * همچو دشنام لب معشوق دان (مرده عاشق کج اولان کفی یعنی نامعقول اولان
 کلامی صافی و لایق و مقبول ییل معشوق لبشک دشنامی کبی ییل یعنی معشوق کلام دشنام امیزی اگر چه جواب
 تلذذ لیکن عشاقه اول شیرین کلمشدر * مثنوی * کربگوید کز نماید راستی * ای کزی که راست را آراستی * عاشق
 حق اگر اگری سوبلیه اول طوغریلق کوسسترای لطیف بر کج که راستی بزه دی مرده عاشق نامعقول اولان کلماتی
 عاقل مشروع و معقول اولان کلماتندن لطیف اولوب انلر راست اولان کلامنه بونلر کلامی زیب و زینت و بر مسمی
 اشعار ایلرته کم اکثر عقال عشاق الهینک کلامیه کندی کلامرینی ترین ایلر و فلان عاشق شویه دیش دیوسویدلر
 * مثنوی * از شکر کر شکل نانی می پزی * طم قنداید ترا چون می مزی * مثلاً کرشکردن بر نان شکلی دوزمه من
 و بشوره سن اگرانی امه سن اندن سکا قندلذنی کلور نان لذنی کلمز کذلک عاشق مقالنی بوکا کوره قیاس ایل (مثنوی)
 و ریابد مؤمنی زین و ن * کی هلدانرا برای هر ن * مثال آخر اگر مؤمن التون بت بوله هربت پرست ایچون آنی
 بقی قور * مثنوی * بلکه کیرداندرا نش افکند * صورت عاریتش را بشکند * بلکه مؤمن اول و ننی طور تراش
 ایچره براغور انک عاریتی صورتنی صیر * مثنوی * نایماند برذهب نقش و ن * زانکه صورت مانعست و راهزن *
 تاالتون اوزره بت نقشی قالمیه زیرا که صورت انک التوتشدن منتفع اولغه مانع و رهزندی بر بقی بر مؤمن عارف
 بر کلام نامشروع و نامعقول * کورسه در حال انک ضحنده اولان مناقع واسراره نظرا یلر کر انک تحتند نیچه فوائد
 و منافع موجود ایلر انک صورت ظاهرده نامشروع و نامعقول اولدیغنه باقیوب انک الفاظ و سرفده اولان کرمز
 لکن ازاله ایدوب زر خالص کبی اندن معنایی اخذ ایلر * بیت * لفظا کر راست بودیا کزل * هیچ قیر مزبزه معنی کر
 دین بومعنایه دلالت ایدر * مثنوی * ذات زرش دادربا نیست * نقش بت بر تقدز عاریتست * و نکر اولان
 ذاتی دادربا بت و عطای الوهیتدرا مابت نقشی تقدز اوزره عاریتدرا کا اعتبار بوقدر اول نقش بت ذات ذهی حیث
 ایلر (مثنوی) بهر کیکی تو کلمی رامسوز * و رصدای هر مکس مگذار روز * ای قیل و قاه نظر قیلان و معنادن غافل
 اولان بر پیره دن اوتری سن بر کلمی یاقه و هر مکس آواز و صداسندن نهاری ترک ایلر بلکه آواز مکسه التفات
 ایلوب فوائد روزدن منتفع اول * مثنوی * بت پرستی چون بماتی در صور * صورتش بگذاردر معنی نکر *
 چونکم صورتلرده قاله سن بت پرست سن انک صورتنی قو و معنایه نظرا یلر * مثنوی * مردهی همزه حاجی طلب *
 خواهند و خواه ترک و یا عرب * چه منسوب اریسک بر حاجی همزه طلب ایلر که کسه هند و کر کسه ترک و یا عرب
 اولسون (می) منکر اندر نقش و اندر نکر او * منکر اندر عزم و در آهنگ او * انک نقشنه ورتکنه نظرا یلر زیرا اول لازم
 دکلر انک عزمه و قصدنه نظرا یلر که لازم اولان بودر * مثنوی * ککر سیاهست او هم اهنک قوست * توسیدش
 خوانکه همرنک قوست * اول هندوا کر چه سیاهدر لیکن سنک هم اهنک کدر سن کاسید او قوز بر لمن حیث
 المعنی سنک همرنک کدر (مثنوی) این حکایت گفته شد بر روزر * همچو فکر عاشقان بی پاوسر * بو حکایت بر روزر
 دینش اولدی و نظمه پریشان و پراکنده کاسدی عاشق لک فکری کبی بی پاوسر در * مثنوی * سرندارد چون زازل
 بودست پیش * پا ندارد با بد بودست خویش * ازل اکلر لکه ابتداسی اولیه انتهای اوله ایدا کاد بر لکه ابتداسی
 اوله انتهای اولیه این حکایتدن مراد کرحل اراده حال قاعده سی اوزره بو حکایتده سوبلن گفتار و اسراردر یعنی
 بو حکایتده کراولسان و فکر عشاق کبی بی پاوسر ظهوره کلان اسرار و گفتار باش طومر چونکم ازلدن ایلریدر که
 مراد مرته اعیان ثابته دندر دیمک اولور پای طومر یعنی نهایت و آخر طومر ایلر خصم و مقارن اولمشدر بونکته بی
 اشعار ایلکدن اوتری بوکاب شریفی سائر تألیفات و مصنفات کبی دیباجه ایلر ابتدا ایلر مشار و آخرنده دخی اتمام
 واختتامه متعلق کلام سوبلشدر * مثنوی * بلکه چون آبست هر قطره ازان * هم سرست و پاوهم
 بی هر دو آن * بلکه بو کلام لطیف و نظم شریف صوکیدر هر بر قطره اندن هم سردر هم پاوهم و ابکی سز یعنی بو کلام

شریف بر عظیم آب لطیف کبیر هر بریت اندن بر قطره کبیر و هر بیت ایچون سرو یا یعنی ابتدا و انتها اعتبار ایلک
 ممکن در وسایق و سیاقه نظر ایلدیکن جهت دن بی سرو یا اعتبار ایلک هم قابلدر * منتهوی * حاشی الله این حکایت
 نیست هین * تقد حال ما و تست این خوش بین * حاشی الله بو حکایت دکلدر کاه اول یعنی بن الهی تنزیه ایلرم بو عرب
 بادیه نشین حکایه سی اولمقدن بو حکایه بزم و سنک تقد حالمز در خوش نظر ایل * منتهوی * زانکه صوفی باکر و بافر بود *
 هر چه آن ماضیت لایذ کربود (زیرا که صوفی کروفر ایلد اولور هر نسنه که اول ماضیدر لایذ کرا اولور یعنی صوفی زیاده
 کروفر صاحبی شول عالی رتبتدر که انک قنده هر نه که ماضیدر کرا اولمز بلکه هر نینکه صوفی ذکر ایلر سه کندی حسب
 حالی رتوابعنک اوصاف بالنی سویلو حکایات و امثال نمنده انی نقل ایلدیکن اولور (می) هم عرب ما هم سبوما هم ملک
 جمله ما یوفک عنه من افک * سورة زاریانده اولان بیت کریمه به اشارتدر (والسما ذات الحبت) جناب عزت قسم
 سیورر که ذات طریق اولان کوکار حقیچون مراد مسیره کوکب اولان طریق محسوسه اوله و یا خود طریق معقوله
 اوله نظر عقله نیجه معارف و حقایق و وصوله سبب اوله (انکم لنی قول مختلف) جواب قسمدر تحقیقا منزای کافر لر
 اقوال مختلفه ده سزیا رسول حقنده اولان مختلف قوللری اوله که کاهن و ساسر و مجنون دید کلمی کبی و یا قرآن
 حقنده (اساطیر الاولین) و شعر دید کلمی کبی و یا قیامت احوالنده اولان اختلافلری کبی و اما تأویل الروح التي ذات
 الطریق فان من کل صفة طریق یقالی سماء الروح یصل الیهام من یسلکها (انکم لنی قول مختلف) ای من حدیث
 النفس والافکار المتنوعة والاعتقادات الفاسدة المانعة عن الاتحاد فی السلوک والمذاهب الباطلة المانعة من الکمال
 (یوفک عنه من افک) ای مصروف عن القرآن والرسول والایمان من صرف یعنی معروف و مطرود اولدی لریا قرآن دن
 و یا رسولدن و یا ایماندن انلر که علم ازلیده مصروف و محروم اولدی لری اما تأویل و بصرف عما یوعدون من الکمال
 من صرف بالشقاوة فی علم الله (قتل الخراصون) ای لعن الکذابون یا اقوال المختلفة (الذین هم فی غمرة) یعنی کذابلر
 شول کسه لر در که جهالت و کمال غفلته (ساهون) و غافلدر اوا مر الهیدن و کمالات نفسانیدن معنی بیت حضرت
 خداوند کار قدس سره سیورر که هم عرب برزهم سبوزهم ملک برز جمله ما بوجه برزمن حیث الحقیقه (یوفک عنه)
 بومعنادن مصروف اولدی (من) شول کسه لر که (افک) مصروف و محروم اولدی ایدی علم ازلیده * منتهوی *
 عقل راشودان وزن را نفس طمع * این دو ظلمانی و منکر عقل شمع * بوقصه ده ذکر اولسان شویدن مراد عقلی
 ییل وزن عربدن مراد بونفس و طمع صفتی ییل بوا یکدی ظلمانی و منکر تدبیر عقلدر عقل ایسه فی المثل شمعدر که
 نور تدبیر و ادراکله خانه وجودی منور قیلیدر * منتهوی * بشنوا کنون اصل انکار از چه خاست * زانکه
 کل را کونه کونه جزو هاست * بویست مقدم اولان یندن ناشی اولان سوالی دافعدر اول سوال بودر که عقلی ار کبی
 و نفسی عورت کبی سیورر بیکز و نفس ظلمانی و عقل شمع کبی نورانیدر دید بیکز بس انسان بر ذات ایکن بوضدیت
 و اختلاف ندن حاصل اولدی سیورر که کوشا بیت الان بو کارک اصلی و بوانکارک ظهوری ندن حاصل اولدی اول
 جهندن حاصل اولدی که کلک کونه کونه جزو لری واردر کلدن مراد مرتبه الوهیتدو کاذر ناقبل ذلک و جزو لردن
 مراد اسماء و صفات متنوعه در عالم و آدم مظهر اسماء و صفات الهیه در پس وجود آدمیده ظهور ایلین
 اختلافات آثار و اختلافات اسماء و صفات الهیه در بوقدر چه عقل و نفس مظهر اولدی لری اسماء مقتضاسخه
 لسان حاله معنائزاع و جدال دن خالی دکلدر تا مطمئن مر ته سینه ابرو ب عقله تابع اولنجیه دک * منتهوی * جزو کل
 نه جزو هاست (بکل) نه چوبوی کل که باشد جزو کل بود کرا یلدیکن کلک جزو کلک جزو کلک کله نسبی کبی دکلدر یعنی
 جزو کل حقیقی دکلدر که ترکیب قبول ایدیه زیر امر ته الوهیت اسماء و صفاتله مر کبه دکلدر و کلک رایحه سی کبیده
 دکلدر که کلک جزو کلک اوله بلکه بو جزو کلک کاذر کرانلندی جزو کل اعتباریدر ته کم بویی بومعنایه کوره مثال ایدوب
 سیورر * منتهوی * لطف سبزه جزو لطف کل بود * بانک قری جزو آن بلبل بود * مثلا لطافت سبزه کلک لطافتک
 جزویدر بحسب الاعتبار یعنی کلک لطافتی جامع جمیع لطایف سبزه و آن فرض ایلر سن جمله دن لطف اولدیغیچون
 و هر سبزه کلک لطفی انک لطافتندن بر جزو عدا ایلر سن بوقدر اوزره لطف سبزه جزو لطف کل اولور و کلک بوا اعتبارله
 بانک قری جزو بانک بلبل اولور یعنی بلبل صداسنی جامع جمیع لذات اصوات فرض ایدوب صدای قریکه کانه بتله
 دو تدر انک جزوی دینامه جا زدر پس مرتبه الوهیت کل و اسماء و صفاته اجزای اعتباری و فرضیدر حقیقی
 دکلدر * منتهوی * کرشوم مشغول اشکال و جواب * تشنگانرا کی توانم داد آب * اگر اشکال و جوابه مشغول اولم
 و بو جزو کلک مشکلاتنی حل قلم صوسزله آب و برمه کچن قادر اولورم یعنی سالکان طریقت و تشنگان حقیقت
 اولنله آب معرفتی کچن و برمه فرصت بولورم * منتهوی * کرواشکالی بکلی و حرج * صبر کن الصبر مفتاح الفرج *

اکبرست * عرض او خواهد که بازب و فرست * پس بوم قیامت عرض اکبر گویند در که هر کس نه کار و عمل اش را بپایه
 انک نتیجه سی و جزای اکیا عرض اولنور عرضی اول که استر که زب و فرله دریعی انک باطنی علم نافع و عمل صالحه
 مزین اولش و رونق بولشد درونی الحقیقه بولید که سه عرض اکبر کوفی اولان قیامتی استر تا انک جمال و کمالی و حسن
 خصالی ظاهر و کله * مثنوی * هر که چون هندوی بد سودا یاست * روز عرضش نوبت رسوایست * هر شول
 کسه که هندوی بد کبی سودایی و سپهر ویدریعی سواد کفر و معصیت له انک وجه باطنی مسوده اولش در عرض کوفی
 ا کار سوا یلک نوبتیدر که انک مخفی اولان قیاحت باطنه سی ظهوره کلور و آشکاره اولور * مثنوی * چون ندارد روی
 همچون آفتاب * از خواهد جز شبی همچون نقاب * چون نکم اول هندوی بد کبی اولان کسه آفتاب منور کبی بوز
 طو غمز او کسه نقاب کبی بوز اور تیجی بر کچه دن غیری استر زیر کچه انک وجه قبیحی سترا یلک بکیچون کا طالب اولور
 کچه دن مراد بود دنیا در که اهل کفر له و اهل معصیتک عیوب و قیاحتلربنی اور تیجیدر و لم ذل اکثر کسه بود نیایی سوچی
 و روز آخر دن نقرت اید یجیدر که (بوم تبلی السرائر فاله من قوت لا ناصر) فخواستجه اول کونده بونلرک سر ایر و ضعیاری
 متعرف و متمیز اولور * مثنوی * بر لیک کل چون ندارد خاراو * شد بهاران دشمن اسرار او * چون نکم او کسه نک
 خار و جودی بر کل بیراغنی طوغز یعنی حسناتدن و اعمال صالحاتدن بر حسنیه و عمل صالحه مالک دکلدر بهار لراتک
 اسرار نه دشمن اولدی بهار لردن مراد روز حشر و نشر و احوال قیامتدر که حسنیه سی اولمیان کسه نک ماتد بهار
 اولان روز شمار مبعوض و منفوری اولور * مثنوی * و انکه سر تا پا کست و سوسنت * پس بهار اورا دو چشم
 روشنست) و اول کسه که باشند آباغه کل و سوسندریعی سر تا پا لطیف و مستحسندر پس بهار کا یکی چشم روشندر
 * مثنوی * خارجی معنی خزان خواهد خزان * تازند پهلو خود با کستان * بی معنی اولان خارجی معنی سیکار اولان
 وجود بد کردار خزان استر خزان مراد بوجه اندر تا کستانه کندینک پهلو سی اوره یعنی یاتده کستان
 اولان اهل ایمان و اصحاب عرفانه همسر لک و برابر لک دعواسن ایدوب انلره مقابل طوره * مثنوی * تابوشد
 حسن آن و تنک این * تا نبینی رنگ آن و رنگ این * تا خزان زمانی اول کستانک حسنی و بوخاری معنائک عیب
 قبیحی سترا یلیه تا انک رنگ روینی و بوخیشتک رنگ بد خوینی کورمه سن (مثنوی) پس خزان اورا بهارست و حیات
 * یک نماید سنک و یاقوت زکات * خزاندن مراد عالم دنیا بهار دن مراد عالم آخرت کل و سوسندن مراد اهل دین
 و اصحاب یقین و خارجی معنادن مراد بی دین و بی یقین اولان قوم ضالیندر پس معنی اول خارجی معنایه بی یقین اولان
 بی دینه بوخزان وقتی کبی اولان دنیا بهار و حیاتدر زیر بود دنیا بهار بر کورینور سنک و یاقوت ظاهر زکات بمعنی ظاهر در
 یعنی خواص حقایق انسانیه بود نیاده کلیلله ظاهر اولمز بلکه (بوم تبلی السرائر) فخواستجه ظهور حقایق و سرابر
 بوم قیامتیه مخصوص صدر تنه کم وقت خزانده آثار اشجار ظاهر و بیدار اولمز بلکه هر شجر لک اثری و عمری وقت بهارده
 آشکاره اولور انکچون خارجی معنی کبی اولان بی دین بو عالمی استر تا نکم کندینک عیبی ظهوره کلیه و اولورک حسنی و لطافتی
 نمایان اولیه * مثنوی * باغبان هم داند اورا در خزان * لیک دیدینک به از بد جهان * باغبان وجود و دیده بان
 روضه شهود اولان کامل و مربی فاضل هم اول خارجی معنایی بی دین اولان دنی بود نیاده یلور که نه مقوله کسدر و نیجه
 معدن هوا و هوس و منبت خاشاک و خسدر ا کردیر سنک که ان الله عباد ايعرفون الناس بالتوهم حدیث شریف سنک
 فخواستجه علمای زمان و عرفای جهانندن چوق کسه لروارد که خارجی معنی اولی انلردخی فراست و یکاستله یلور لور
 وینک ویدی فرق قیالور پس باغبان طریقه بیلکی منحصر قیلقی نی افاده ایلر سور لور که نم بولیدر ولیکن اول
 بر کاملک کورمسی بهتر در جهان عرفانک کورم سنندن مصرع ثانی سوال مقدره جواب اولور کا قدر نازیرا کله
 استدرال آتی اقتضا قیلور و جهان لفظندن مقدم مضاف تقدیر اولور علمای جهان و با عرفای جهان دیمک کبی
 فافهم (می) خود جهان ان یک کسست اوله هست * هر ستاره بر فلک جز زم هست * جهان خود اول بر کسه در
 یعنی اول ذکرا و زنان باغبان الهیدن عبارتدر که روح عالم و زبده بی آدم اولدر و اول کامل نفسنده ابله در یعنی غافل
 عن الشر و مطبوع علی الخیر و صافی القلب و صلیم الصدر بر کسه در بوم معنی اوزره اول کامله ابله دیمک جائزدر زیر اصل
 لغتده ابله بومعنا لایچون استعمال اولنورا کثرا اهل الجنة ابله حدیث شریفی بومعنا یه کوره در وزیر لک معنایه ده
 کاور که ان خیر اولادنا لاله و العقول قولی دخی بومعنا یه کوره در کاذ کر ابن الاثیر فی التهایه و الجوهری فی الصحاح
 بو تقدیر جبه بومعنا بر سوال وارد اولور اول سوال بودرا کر چه ابله لفظنک بومعنی اوزره اول کامله اطلاق صحیح اولور
 ولیکن ابله لغتده عقل سز ساده دل احقه دخی دینور و بین الناس مشهور اولان دخی بودر بو تقدیر جبه نوعا کراهیتدن
 خالی اولمز پس بوندن اولی بر آخر معنی دخی اقتضایدر که بو توهم لازم کلیه بو توهمی دفع ایلین معنی اوله هست لفظنی

استفهام اولقدر تقدیر کلام بویله دیک اولور که عرفای جهانت کور مسندن اول باغبان الهینک کور مسی به در
خود جله جهسان اول باغبان الهی اولان کسه دن عبارتند و ابله میدربلکه اعلم علمای جهسان و اعرف عرفای
زمانه در پس مصرع ثانی سوال مقدره جواب اولور زیر ادیک لازم کلور که جله جهسان اول بدر کامل و ماه شاملدن
عبارت اولیجق یا بوسا نر عرفا و علما و عقلا ندر یورر که هر ستاره فلک اوزره جزو مه در پس هر عالم و عارف که مصایح
زمین و کواکب فلک دیندر العلماء مصایح الارض فحوا سنج و دخی مثل العلماء فی الارض کمثل النجوم فی السماء
حدیثنک مقتضا سنج اول بدر نورک و قایم مقام پیغمبر علیه السلام فلک وجودی اوزره اجر او اصحاب سدرتہ کم
حضرت پیغمبر علیه السلام اصحاب کرامی نجومه تشبیه ایدوب یورر که اصحابی کالنجوم باهم اقتدیتم اهتدیتم
پس هر دورک اولیا و عرفای قایم مقام نبی اولان وارث کاملک اصحاب و اجزای مشابه سنده در قافهم بوجه مناسب
اولان معنی بودروا بعد و ابردمعنی دخی و یورر که ابله هست ضمیر فی خارجی معنی نفسنده ابله در و سر تا با کل و سوسن
کبی اولان اوبرک جزویدرنه کم هر ستاره فلک اوزره جزو مه در الحق سروری و شمعینک و بر دیک معنادن بینه اولیدر
وان شئت فتأمل فان هذه الايات انعمت الایات والمحل محل التاملات (مثنوی) پس همی گویند هر نقش و نگار
مژده سزده نک همی آید بهار * پس هر نقش و نگار و هر دینکو کار در بر لر مشتلق مشتلق اشته بهار کلور یعنی
روز شمار نظام را اولور * مثنوی * تا بود تا بان شکوفه چون زره * کی کندان میوه ها پیدا کره * تا کم شکوفه زره * کی
تا بان اوله اول میوه لر چن کره پیدا ایلر یعنی مادامکه شکوفه دخی زره کبی ظاهر و پیدا اوله اول میوه لر دو کم کبی عقده لر بن
چن اظهار ایلر یعنی ایلز * مثنوی * چون شکوفه ریخت میوه سر کند * چون که تن بشکست جان سر برزند * چونکه
شکوفه دو کلدی میوه باش ایلر یعنی باش کوسر تر کذلک چونکم تن صندی جان باش بوقر و ایلر یعنی ظهوره کلور
* مثنوی * میوه معنی شکوفه صورتش * آن شکوفه سزده میوه نعمتش * مثلاً میوه معنی شکوفه آنک صورتی در
اول شکوفه بشارت در معنی که مراد میوه در اول شکوفه نک نعمتیدر * مثنوی * چون شکوفه ریخت میوه شد بدید
چون که آن کم شد این اندر مزید * چونکه شکوفه دو کلدی میوه آشکاره اولدی چونکم اول شکوفه کم و ناپیدا
اولدی بومیوه زیاده لک و کمال بولدی * مثنوی * تا که نان نشکست قوت کی دهد * تا شکسته خوشه ها کی می دهد *
مادامکه نان صندی چن قوت و بر اوزم صالقماری صغش ایکن چن شراب و بر (مثنوی) تا هلیل نشکند با دویه *
کی شود خود صحت افزا دویه * مثال آخر مادامکه هلیله ادویه ایل صغیه ادویه خود چن صحت افزا اولور یعنی اگر هلیج
دید کاری شی سائر دواله محکم * حق اولوب صغز سبدن انسانه صحت زیاده اید بیلکه سبب اولز (در وصف پیر
و مطاوعت وی) (م) ای ضیاء الحق حسام الدین بکیر * یک در کاغذ بر فرزند در وصف پیر) ای ضیاء الحق حسام الدین
برایکی کاغذ طوط پیر و صفند و تعریفند زیاده ایل (م) کرچه جسم نازکت رازور نیست) لیلک بی خورشید ما را نور
نیست * اگرچه سنک نازک جسمک قوتی بوقدر لیکن آفتاب سز تره بوقدر یعنی سنکه خورشید مغنوسن سنه سز تره
روشنالک بوقدر بعض نسخه ده کرچه جسعت نازکست و پس تر ابرغی آید جهانی تو کار یعنی واقع اولمشدر معنای
اگرچه سنک جسمک نازک در روز زیاده ضعیف و لاغر در سنسز جهانت کاری حاصل اولز دیک اولور (م) کرچه مصباح
وز جاجه کشته * لیلک سرخیلی دلی سر رشته) اگرچه مصباح و ز جاجه اولمشن یعنی نور اخته سراج کبی و لطفاده
فندیل کبی صاف اولمشن لیکن معناده اهل دیک سرخیلیسن و سر رشته سبسن یعنی اصحاب دیک رتیس و پیشوا سی
وجه نک سر رشته سبسنکه قلوبک مرادی رشته لر سنک اوجی سنک دست ارادتکده در (مثنوی) چون سر رشته بدست
و کام نیست * درهای عقد دل زانعام نیست) چونکم رشته نک باشی سنک الکه مو مراد کده در کوکل عقد نک در لری
سنک انعام کندر یعنی مراد رشته سنک اوجی سنک دست ارادتکده در کوکل رشته سنه منسلک و منسبط اولان
معانی و معارف در لری سنک احسان کندر اگر سنک استدعا و اقتضالک اولییدی بودر معارف و غرر لطایف
در دن دلدن ظهوره کلیدی بویترله نوعا حسام الدین قدس الله سره العزیز فاقدینک قطیینه دخی اشارت یورر
(مثنوی) بر نویس احوال پیر اهدان * پیر ابگزین و عین راه دان * راه دان اولان پیرک احوالی باز پیری اختیار ایل
و عین راه یل یعنی همان عین طریقت پیر صاحب هدایتی قبول و اختیار ایلکی یل پس قشیل طریقه پیرک وصفند
شروع ایدوب یورر (م) پیر تابستان و خلاقان تیر ماه * خلق ما تشبهند و پیر ماه * مثلاً پیر تابستان در خلاق تیر
ماه در خلاق شب کبیر پیر ماه کبیر پس بین الناس متعارف اولان پیر دن مراد ساتلورده سبیدریش کسه در اول
نوه می دفع ایچون بویتی یورر (م) کرده ام بخت جوان نام پیر (کوز حق پیرست نه ازایام پیر) بن جوان اولان بخت
پیر عقل نام ایلشم که اول حق تعالی بایندن پیر در ایامدن پیر کلدی یعنی پیر عقلمر که علم و عرفان و مشاهدۀ یزدان

مرتبه سنده کامل در امدن مراد پیر اولان سید مولا صبی ظاهرا سالخورده پیر دکلدر (مثنوی) اوچنان
 پیرست کش آغاز نیست با چنان در نیم انبار نیست * اول حقن پیر اولان انجیلین پیر در که اکا ابتدا و اول یوقدر یعنی
 اکل پیر لکی از لیدر انجیلین پیر در نتیجه شریک و نظیر یوقدر یعنی زمانه سنک فریدی و عصر نک قطب بی ندیدر (مثنوی)
 خود قوی تری شود خبر کهن * خاصه آن خری که باشد من لدن * خود اسکی شراب قویتر اولور علی الخصوص
 اول بر شراب که الله قسندن اوله خبر کهن من مراد اول پیر ازلی اولسندن و می روحن قدیمی اولسندن گایه در و فی الحقیقه
 ازلی و قدیمی نشئه دنیا به کلوب صکردن تحصیل نشئه ایلیندن اکل واقوی اولور (مثنوی) پیر ابکزی که بی پیر این
 سفر به هست بس بر آفت و خوف و خطر * پیری اختیار ایله یعنی بر پیره می ید اول زیر پیر سز بوسفر زیاده آفت و خوف
 و خطر له بر در رفیق ثم الطريق والدلیل ثم السبیل قولری بومعنا به شاهد اولسندر * مثنوی * آن رهی که بارها
 نورفته بی قلا و زاندران آشفته * ظاهر ده شول بر واکه نیچه کره کاسن کشسن قول و زسز اول بولده آشفته
 و حیرانسن (مثنوی) پس رهی را که ندیدیستی تو هیچ * هین می و تنه از رهبر سر میج * پس شول بر وولی که سن هیچ
 کور مدک اکام اول بال کز که دلیلدن باش چورمه یعنی سرکش اولوب رهبر دن اعراض قیله * مثنوی * گری باشد
 سایه او بر تو کول * بس ترا سر کشته دارد بآفت غول * اگر سن کول اوزره رهبر می شد سایه سی اولیه پس غولک
 آوازی سنی سر کشته و حیران طو تر غولک شرحی ایکنی جلده و اوچنی جلده بعض مواضعه مذکور اولسندر
 بوراده شیطان سیرت اولان انسان مراد اولور * مثنوی * غولت از ره افکنده اندر کز ند * از نو داهی تردین ره
 بس بدند * غول سنی طوغری بولدن جدا ایدوب ضرر و هلا که برا غور سندن زبرک و عاقل تر بولده چوق اولدیلر
 فطنت و ذکا لیه اعتماد ایلیوب خدمت پیردن اعراض قیلدیلر اما مسخره شیطان اولوب ضلالتده قالدیلر
 (مثنوی) از بی بشنو ضلال ره روان * که چه سان کرد آن بلس بدروان * رهرو لک ضلالتی قرآن عظیمدن
 اوقو که اول بدروان و قیج جان اولان شیطان افرومه ایلدی (م) صد هزاران ساله راه از جاده دور * بردشان
 و کردشان ادب و عور * طریق مستقیمدن نیچه یوزیک ییل انلری اراق ایلندی و انلری ادبار و لباس ایمان و تقوادن
 عریان ایلدی * مثنوی * استخوانها شان بین و موی شان * عبرتی کیرومران خرسوی شان * انلر استخوانی
 و انلر موی کور بر عبرت طوط و خری انلر جابنه سورمه یعنی شول ام سالقه که پیر عقل اولان انبیا علیهم السلامه
 متابعت ایلیوب شیطان لعینه اوید یلرس قهر خدا الیه هلاک اولوب روی زمینده انلر اثر لری قالدی پس (فسروا
 فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة المکذبین) آیت کریمه سنک مقتضای سنج روی ارضده سیر قیل و اول مهلت اولان
 و نفس و شیطان متابعت قیلان قومک آثار و احواله نظر قیلوب انلر حالندن عبرت گیر اول و انلر کتدیکی طریقه
 مرکب نفسکی سورمه دیمک اولور (م) کردن خری و سوی راه کش * سوی ره بان و ره دانان خوش) خردنی
 طوط و بول جابنه چک خوش اولان بولجیلر و بول بیلیجیلر جابنه یعنی خرفسکک باشی طوطب طریق الهی جابنه
 چک و لطیف اولان سال کلو و مرشدلر سمته آتی و اصل الیه (م) هین مهل خروا و دست از وی مدار * زانکه میل اوست
 سوی سبزه زار * اکام اول خری صالیو برمه و اتدن ال چکمه زیرا که خرفسکک عشق و میلی سبزه زار جابنه در * مثنوی *
 کرکی دم تو بغلت و اهلیش * او رو در فرسنگها سوی حشیش * اگر سن بر دم اول خرفسکی غفلتله کیرو قویه سن اول
 خرفسک حشیش جابنه فرسنگلر کیدر یعنی علفزار و مرعی سمته نیچه منزل سیر ایدر * مثنوی * دشمن راهست
 خرمست علف * ای پسا خرم بنده مرا کرد و تلف * خرو لک دشمنیدر علفک مستقیدرای شول کسه که اول خرفسک
 خرمده بی تلف ایلش * مثنوی * کرندانی ره هر آنچه خرمخواست * عکس آن کن خود بود آن راه راستا کر طریق
 بیلمز سن هر شول نسنه بیکه خرفسک استدی انک عکسی ایله خود اول طوغری بولدر * مثنوی * شاو و هن وانکه
 خالقوا * آن من لم یعصهن تالفوا * شاو و هن خالقو هن نسا حقنده و اردا و لشد ولیکن مر دان الهی نفسی زنه تشبیه
 ایتمشدر در شاو و هن نفسلر بکزه مشاوره قیلک وانکه خالقوا اندن صکره هر نه دیر سه مخالفت ایلیک که آن من لم یعصهن
 تحقیق شول کسه که نفسلر نه عصیان ایتمدی تالفوا تلف ایلدیلر نفسلرینی و یا خودا قسندن مأ خود اوله ای توافقوا
 و تالفوا انفسهم لیکن الاول اولی و بونلردن اوجه اولان معنی تالفوا صیغه امر اوله و قول مضمر اوله تقدیر کلام
 بواوله که آن من لم یعص انفسهم مقول فی حقهم تالفوا انفسکم * مثنوی * با هو او ارزو کم باش دوست * چون بضلالت
 عن سبیل الله اوست * قال الله تعالی فی سورة ص خطا بالاداد و ارشاد العباد (یا داود انا جعلناک خلیفة
 فی الارض فاحکم بین الناس بالحق) ای داود بر سنی ارضده اولان ملکه خلیفه قیلدق تا تدبیر مملکت ایدوب حتی
 ذی حقه ایصال ایلیه سن پس سن نام ما یننده حقه و حکم الهی ایله حکم ایله پس کلکم راع و کلکم مسئول عن

رعیتہ حدیث شریفند مصداق ہے ہر کسہ خلافت الہیہ دن استعدادی مقداری بر حصہ وارد رہیچ اولز سہ کنندی
 مملکت وجود نہ خلیغہ فیلمتد ریس بو حکم اکادخی وارد اولور کہ (یا مؤمن انا جعلناک خلیغہ فی الارض فاحکم بین
 اہلیک اوفیما ملکک بالحق ولا تتبع الہوی) وسن ہوا ی نفسہ تابع اولہ وحکم حقندن تجاوز قبیلہ کا قال علیہ السلام
 (تخذیر المؤمنین وایاکم الہوی فان الہوی یصم ویعمی ویضل عن سبیل اللہ رواہ ابن عباس فیضلاک عن سبیل اللہ)
 یعنی ہوا ی نفس سنی اضلال ایلر کہ ای طالب حق ہوا ی نفس و آرزوی ہوس ایلہ دوست اولہ کم باش میباش
 معناسنہ در چونکم عن سبیل اللہ سنی اضلال ایلن اولدر پس اندن دور اولوب سبیل حقہ سلولک ایتمکله روحی
 کولدر * منوی * این ہوار انشکند اندر جہان * ہیچ چیز ہیچوسایہ ہمرہان * بوہوای جہانہ صحر
 و رفع ایلر ہمرہانک سایہ سی کی ہیچ برشی ہمرہلردن مراد پیران طریقہ سایہ لزدن مراد سایہ حایت و ترینلریدر
 فی الحقیقہ ہوا ی باغوابی پیران طریقہ سایہ حایت لزدن غیر ہیچ برشی صغہ قادراولز (وصیت کردن رسول
 علیہ السلام علی را کرم اللہ وجہہ کہ چون ہر کسی بنوع طاعتی تقرب جویند بحق تو تقرب جوی بعجبت عاقل
 و بندہ خاص تا ازیشان ہمہ پیش قدم باشی بویان حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم حضرت علی رضی اللہ عنہ
 وصیت ایلر سید ربوبیہ دیو کہ چونکم ہر رکسہ بر نوع طاعتہ حق تعالی بہ تقرب دیلیہ لسن یا علی عاقلک صحبتیہ
 حضرت حقہ تقرب دیلہ و بندہ خاصک صحبتیہ تقرب دیلہ تا اول کسہ لزدن دوکلی قدمک ایلر اولہ بو حدیث شریفک
 مضبوطہ و مفہوم نہ اشارت یوردر قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم یا علی اذا تقرب الناس الی خالقہم بانواع البر فتقرب
 الی اللہ بانواع العقل نسبقہم درجہ و زلقی عند الناس فی الدنیا وعند اللہ فی الآخرۃ (می) گفت پیغمبر علی را کای علی
 شریح حق پہلوانی پردی) پیغمبر علیہ السلام حضرت علی رضی اللہ عنہ دیدیکہ ای علی شریح حق سن پہلوانسن
 و پردلسن یعنی قوی القلبسن (می) لیک بر شیری مکن ہم اعتماد * اندر آدر سایہ نخل امید) لیکن ارسلنا نخلک اوزرہ
 ہم اعتماد ایلہ امید نخلک سایہ سندہ کل امید نخلندن مراد اہل سداد اولان صاحب ارشاد در (می) آندر آدر سایہ
 از عاقلی * کش نتاندر دازرہ ناقلی * اوبر عاقلک سایہ سندہ کل کہ آنی بر ناقل بولدن ایتمک کہ قادراولیہ یعنی اول عاقل
 بر مرتبہ محقق و کامل اولہ کہ نقل قبل و قالہ آنی راہ حقیقتدن کیدر مکہ قادراولیہ (می) ظل او اندر زمین چون
 کوفہ قاف * روح اوسیر غبس عالی طواف * انک ظلی زمیندہ کوفہ قاف کیدر و انک روحی زیادہ عالی طواف سیر غدر
 بوصفتر حضرت علی رضی اللہ عنہک عصر شریفندہ ایکن اول سید کائناتک صفت علیہ سیدراول عصر دنصکرہ ہر کم
 اول سلطانہ وارث کامل اولورسہ و حقیقت محمدیہ نہ مظہر اولق مرتبہ سن بولورسہ انک وصف و شایندر کہ فی الحقیقہ
 مشرب محمدیہ اولان وارث کاملک سایہ سعادت و ظل حایتی کوفہ قاف کی اطراف عالمہ شاملدر و روح اعظمی قاف
 قرب الہیدہ بلند پرواز و عالی طواف در (می) کریم تاقیامت نعت او * ہیچ انرا مقطع و غایت مجوہ قیامتہ دلہا کر
 اول عاقل و کاملک نعتن سویلم ہیچ انک وصف جیلنہ غایت و مقطع استہ کہ انک اوصاف شریفہ سی نہایت پذیرا اولز
 زیر انک اوصافی اوصاف الہیدر و اوصاف الہی لا یتناہیدر (می) در بشر روپوش کردست آفتاب * فہم کن واللہ اعلم
 بالصواب * بشر دہ روپوش ایلش آفتاب آفتابدن مراد آفتاب حقیقت یعنی جناب الوہیتدر کہ انساندہ اسما
 و صفاتیہ متجلی اولوب وجود انسانی اکانتاب کی اولسدر بو نکتہ توحید و اتحادی فہم ایلہ واللہ صوابہ اعلمدر (می)
 یا علی از جملہ طاعات راہ * برکین توسایہ خاص الہ * یا علی راہ حق طاعتلرینک جملہ سندن سن خاص الہ اولان
 عبد کاملک سایہ سنی اختیار ایلہ کہ انک سایہ خدمت و ارادتہ واصل اولق و قبول فیلق طاعات راہ خدا انک جملہ سندن
 افضلدر دینک اولور * منوی * ہر کسی در طاعتی بکر محبتد) خوشن را نخلصی انکچختند * ہر رکسہ بر نوع طاعتہ
 قاجدیلر و عذاب قہر الہیدن فرار ایدوب اول طاعتہ التجا قیلدیلر کندیلرہ بو عذاب حقندن برخلاص اولہ جق محل
 قوپردیلر یعنی بر متجاً و ملجاً اندارک ایلدیلر * منوی * نور و در سایہ عاقل کریم * تارہی زان دشمن پنهان ستیز *
 سن پوری عاقلک سایہ حایتہ قاج تا اول نہائی عناد و مخالفت اید بی دشمنن قورتلہ سن * منوی * از ہمہ
 طاعات انت بہترست * سبق یابی برہان سابق کہ هست * دوکلی طاعتلردن بوسکا بہتر و اولی تر در سبق بولہ سن
 ہر شول سابق اوزرہ کہ وارد رہی جیع سابقین اوزرہ سبقت قبیلہ سن اما پیرہ واصل اولد قد نصکرہ انک شروطی و ادابی
 وارد رہلہ شرط و ادب دن برسی اولدر کہ * منوی * چون گرفت پیغمین تسلیم شو * ہجو موسی زیر حکم
 خضر رو * چونکم پیری طوتہ سن اکاہ اول تسلیم اول مشلا حضرت موسی علیہ السلام کی حضرت خضرک
 حکمی اتندہ پوری موسی علیہ السلام حضرت نوری اولوالعزم دن بولہ عالیشان ایکن حضرت خضر متابع
 قیلدی و انک محکومی اولدی * منوی * صبر کن بر کار خضری بی نفاق * تا نکوید خضر رو و ہذا فراق * خضر وقت

اولان مرشد کجیج کارنه صبر و تحمل الیه ولیکن بی تفاق یعنی ظاهراً تسلیم و اقرار و باطناً مخالفت و انکار اولیه
بلکه ظاهراً و باطناً صفای قلبه صبر الیه تا کم خضر مشرب اولان مرشد اعتراض ظاهر و باطن کردن متاًل اولور
پوری ای بی ادب شوی صبر اولی و یا اعتراض قلیق بنم مابینکله سنک مایه کی فارقدردیمیه وقصه خضر و موسی
ابکنجی جلدک آخرینه قریب صوفی بسیار کو حکایه سنده ذکرا و نمشددر (منوی) کرچه کشتی بشکند نودم من *
کرچه طفلی را کشد تو مومکن * اگر کشتی بی صیه سن سویله کرچه بر طفلی دبلیه سن بر قیل قورمه یعنی صاحبکی
بوله و فغان قیلله (منوی) دست اورا حق چودست خودش خواند * ناید الله فوق ایدیم براند * سورة قصده
اولان آیت کریمه به اشارتدر (ان الذین یبایعونک) تحقیق شول کسه لکه یا محمد سنکله مبابعه قیلدیلر (انما
یبایعون الله) انلریعت ایتدیلر الا الله ییعت ایلدیلر بومر تبه به مشایخ متصوفه قریب فرائض تعبیر ایدر لر پس
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ذات حقده ذات و صفات حقده صفات و افعال حقده افعال ما حصل
هر حالن وجود حقده فنا ایدوب فناء من لم یکن و بقاء من لم یزل مر تبه سی حاصل اولد قبه جناب رسولدن هر نه کونه
کار که ظهور اید عین جناب حقدن صدور ایش اولور پس مبابعت رسول حقیقتده مبابعت حقدر (ید الله فوق
ایدیم) ای قدرته البارزه فی صورۃ ید الرسول فوق قدرتهم البارزه فی صور ایدیم (فن نکث) ای نقض العهد (فانما
نکث علی نفسه) فلا یعود ضرر نکهته الا علیه (ومن اوفی) شول کسه که ایفا ایلسه (بما عاهد علیه الله) اللهم
معاهده ایلدیک سیئتک اوزرینه (فسیؤنیه اجر اعظیما) عن قریب الله تعالی اکاجر عظیم اعطا ایدر انک الی حق
تعالی چونکم کندی الی اوقودی حتی انک الی حقده (ید الله فوق ایدیم) ایت کریمه سنی اوقودی یعنی امضا و اجرا
ایلدی حضرت خداوند کاکار قدس الله سره العزیز بمحمد العلماء ورثة الانبیاء مقتضاً سنجه علماء بالله
و اولیاء الله لدن اولان مرشدان ولایت پناه دخی فناء فی الله و بقاء بالله مر تبه سنه و اصل اولد قدید لری ید حق و قدرت
و قوت لری قدرت و قوه وجود مطلق اولد یغنه اشارت یورر لر زیر اوقودی بونلر حضرت پیغمبر علیه السلامک مشکوه
روحاً یتلرندن اقتباس ایدر لر پس بونلره دخی بیعت و تسلیم و ارادت و خدمت حقیقتده حقه در (منوی) دست
حق میراندش زندهش کند * زنده چه بود جان پائندهش کند * حق تعالی نک دست اول طفلی اولدر رانی زنده ایلر
زنده ندر یعنی زنده ایلک امر سهلدر آنی جان پائنده ایلر و حیات ابدیه و سعادت سرمدیه مر تبه سنه و اصل قیلر
* منوی * هر که تنها نادرا این ره برید * هم بعون همت پیران رسید * هر شول کسه که مرشدن فردوتنها اولد یعنی
حاله ندر تله بویولی قطع ایلدی هم بیرلک هم تنک معاونتی الیه ابرشدی یعنی ازا اولور که بعض کسه بو طریق حتی تنها
و مرشد سز قطع ایدوب مقصوده واصل اولور لیکن معنی یوزندن نه بیرلک عون هم تیله واصل اولور * منوی *
دست پیراز غایبان کوتاه نیست * دست او جز قبضه الله نیست * بیرلک الی غایبدرن * و تاه دکلدر بیرلک الی اللهمک
دست و قبضه سندن غیری دکلدر * منوی * غایبانرا چون چنین خلعت دهند * حاضران از غایبان لاشک به اند *
اهل الله چونکه غایب اوللره بونجیلن خلعت و بر لر شبهه سز حاضر لر غایبدرن اولدر * منوی * غایبانرا چون
نواله می دهند * پیش مهمان تاجه نعمتانهند * چونکه غایبدره نوال و طعام و بر لر مهمان اوکنه عجب نه نعمت لر
قور لر یعنی سنکه مهمان پیران طریق اوله سن و انلره خدمت قیلله سن قیاس الیه که انلر سکانه نعمت لر و بر لر نه
راحتله ابر * کور لر * منوی * کو کسی کو پیش شان بنددکر * تا کسی کو هست بیرون سوی دور * قتی شول
برکسه که انلرک حضورنده کرغلیه شول برکسه به دکن که طشره قیوجا بنده در * منوی * چون کزیدی پیرناز کدل
مباش * سست و رزیده جواب و کل مباش * چونکم پیری اختیار ایلدک نازل دل اوله آب و کل کبی سست و رزیده
یعنی کوشک و دوکله اوله (می) در بر رخی فو پر کینه شوی * پس بجابی صیقل آینه شوی * و اگر بر زدن اوتری
سن پر کینه و بی حضور اوله سن پس صیقل سز قنده آینه اولور سن (کبودی زدن قزوینی آه) (منوی) این حکایت بشنو
از صاحب بیان * در طریق و عادت قزوینیان * صاحب بیاندن بو حکایتی ایش و بوندن حصه پذیر اولوب
بونکله ایش ایت قزوینلرک طریق و عادتده یعنی قزوینلرک عادتق بواپدیکه * منوی * برتن و دست و کتفهای کزند
از سر سوزن * کبودیه از تنده بدنی والی و بغر لری اوزره بی کزندی یعنی ضرر سزاگنه او بچندن کبودیلر اوزر لر یعنی
بوذ کرا و انسان عضولری کبودی رنگ ایدر لر دی * منوی * سوی دلا کی بشد قزوینی * که کبودم زن بکن شیرینی
بر قزوینی بردلاک جانبه کندیکه بکا کبود او بر شیرینک الیه یعنی ناز کلک و لطیفک ایدوب بکا کبود ایلدیدی
منوی * گفت چه صورت زخم ای پهلوان * گفت بر زن صورت شیریان * دلالا کایتدی ای پهلوان نه صورت اوزریم
قزوینی دلا که ایتدی شیریان یعنی قغان ارسلان صورتی اور * منوی * طالع شیرست نقش شیرزن * جهد کن

رنک کبودی سیرزن * بنم طالم شیر در شیر نقشن اور جهدا ایل که کبودلک رنگین طوق یعنی وافر اور * مثنوی * گفت
 برچه موضعت صورت رزم * گفت بر شاه که هم رن آن رزم * دلالت کایتی صوری سنک قنقی موضعنه اورم قزوبنی
 ایتدی اول رقی یعنی نقش شیری بنم بغرم اورره اور (مثنوی) چون که از وزن فروردن گرفت * دردان در شاه که
 مسکن گرفت چونکه دلالت سوزنی آشفه ابلقن طوتدی یعنی باورمغه باشلادی اول سوزنک دردی انک شانه کهنده
 مسکن طوتدی (مثنوی) پهلوان درناه اندکان سنی * مر اس کشتی چه صورت می زنی * پهلوان قزوبنی
 افغانه کلدی بویه دیو که ای سنی بی دیله لته صورت اور رسن * مثنوی * گفت آخر شیر مر مورن مرا * گفت
 از به عضو کردی ابتدا * دلالت ایتدی آخر بکا شیر یوردن قزوبنی ایتدی نه عضودن ابتدا ایلر (مثنوی) گفت
 از دمکاه آغازیده ام * گفت دم بکذارای دودیده ام * دلالت ایتدی شیرل قزوبنی محلدن باشلمش قزوبنی ایتدی
 ای بنم ابکی کوزم قزوبنی قوی یعنی قوی برنی اولسون دیدی (مثنوی) از دم و دمکاه شیرم دم گرفت * مکه اردمکهم
 محکم گرفت * شیرل دم و دمکاهندن نفسم طوتلای یعنی قوی ریغندن و قوی برنی برندن دم طوتلای شیرل دس که بنم
 دمکاهمی یعنی تقسم محلی اولان بوغازمی محکم طوتدی (مثنوی) شیر بی دم باش کوای شیر ساز * که دلم سنی گرفت
 زرخم کان * ای شیردورجی وارسلان نقشن اورجی دی شیر قوی برقسز اولسون زیر اینم شکو کام کار زخندن ضعف
 و ستلک طوتدی کار کاف فارسیله مقراض معناسنه در بونده سوزن مراد اولور (می) جانب دیگر گرفت آن شخص
 زخم * بی شایا و مواسایی و رحم * اول شخص غیری جانب زحنی طوتدی قیرمق سز و مدار سز و مر حنسر
 و بر آخر جانبدن دخی سوزن اورمغه شروع ایتدی (مثنوی) بانک کرداو کین چه اندامست از * گفت این کونست
 ای مردنکو * قزوبنی بانک اوردی که شیردن بونه اندام در دلالت ایتدی ای ایو کسه بوکوشدر (می) گفت تا کوشش
 نباشدای حکیم * کوش را بکذار و کونه کن کایم * قزوبنی ایتدی ای عاقل تا قولنی دخی اولسون قولنی دخی ترک ایل
 و کابی قصه ایل کابی قصه ایل دیلک اول نقش طای ایل و کونه قیل دیلکدن نگایه اولور * مثنوی * جانب دیگر
 خلش آغاز کرد * باز قزوبنی فغان ساز کرد * دلالت اول قزوبنی غ عضونده بر جانب دخی سوزنی باورمغه باشلادی
 کرو قزوبنی فغانه باشلادی * مثنوی * کین سوم جانب چه اندامست نیز * گفت اینست اشکم شیرای عزیز *
 که بوار چنی جانب دخی نه اندام و عضودر دلالت ایتدی ای عزیز بوشیرل قزوبنی (مثنوی) گفت تا اشکم نباشد
 شیرای * کشت افزون در دم زن زخم * قزوبنی ایتدی بونی دخی قو که تا شیرل قزوبنی دخی اولسون درد زیاده اولدی
 زختری اکسل اور (مثنوی) خیره شد دلالت و بس حیران بماند * نابدرانکشت دردندان بماند * دلالت قزوبنی
 بوکارندن خیره اولدی و زیاده حیران قالدی تعجبدن چوق زمانه دکن پرمغی دیشنده قالدی * مثنوی * بر زمین
 زد سوزن زخشم اوستاد * گفت در عالم کسی راین فتاد * غضبندن اوستاد سوزنی بره اوردی کندینسنه ایتدی
 عالمه برکسه به بوکار واقع اولدی (مثنوی) شیر بی دم و سر و اشکم که دید * اینچنین شیری خدا خودنا فرید (قوی برقسز
 باشنر قزوبنی کیم * کوردی یعنی کسه کورمدی خدای تعالی خود بو بخلین بر شیر خلق ایلدی پس قصه دن
 حصه یاتنه شروع ایدوب سیورر * مثنوی * ای برادر صبر کن بر دردیش * ناره می ازیش نفس کبرخویش *
 ای برادر ریاضت نیشلک دردنه صبر ایل تا کندو کافر نفسک نیشندن قورته سن (مثنوی) کان کرهی که رهیدند
 از وجود * چرخ و مهر و ماه شان آرد * وجود * زیر اشول بر طائفه که وجوددن قورتلشدر فلک و آفتاب و ماه انلره
 سجده کتور یعنی وجود بشر به دن و اوصاف طبیعیه دن خلاص اولان طائفه علیه به بود کراولن ان اشیا خدمت
 قیلور و مطیع اولور * مثنوی * هر که مر داند رن او نفس کبر * مر وافرمان بر دخورشید و ابر * هر شول کسه نک
 که انک تنفده کبر نفسی اولدی آفتاب و سحاب تحقیقا انک فرمانی ایلتور یعنی انک جمیع اشیا امرن طور و انک فرمانی
 برنه ایلتور * مثنوی * چون دلش آدوخت شمع افروختن * آفتاب اورا یار دسوختن * گفت حق در آفتاب منتجم
 ذکر ترار از عن که فهم) سورة که فده اولان آیت کریمه به اشارت در (وتری الشمس اذا طلعت) یا محمد اکرسن اول عهده
 حاضر اولد که شمسی کورردل یا خود خطاب علی الانفراد جله به اوله یعنی ای رؤیسه قادر اولان کسه اکرسن اول زمانده
 حاضر اولد که شمسی حین طلوعده کورر ایلک (تراورین که فهم) یعنی بونلر مغاره سندن میل و عدول ایدر کورر ایلک
 الا زوار عن الثی المیل والعدول عنه (ذات الیمین) ای جانب یمینه زیر امغار دلک قیومی قطب شمالی طرفنه واقع
 اولمشدی (واذا غربت) چن آفتاب غروب ایلسه ایدی (تقرضهم) ای تقر که هم و تعدل عنهم و تقضهم زاصل القرض
 القطع (ذات الشمال) یعنی شمال الکف (وهم فی فجوة منه) حال بو که بونلر اول که فدن مکان متسع و فراخده ایدیلر
 یعنی وسط غارده ایدیلر شول حیثیتدن که بونلره روح هوادایم اوزان اولوب نغفن غاردن بونلر این اولمشدری

وحرارت و شعاع شمس بونلردن مندفع اولمشدی (ذلک) یعنی بونلری حرارت شمسدن محفوظ و تعفن غاردن مصون و محروس قیلق (من آیات الله) اللهم آتینک نذرک بوندن نیجه عبرت و نصیحت الله (من یمدی الله) شول کسه که الله تعالی هدایت ایلده (فهو المهدی) مهتدی اولدر (ومن یضل) و شول کسه بیکه الله تعالی اضلال ایده (فلن تجده) پس البته سن بوله من سن اول کسه ایچون (ولیا امر شدا) ارشاد ایدر بروی بوله من سن معنی بیت بودر که شول کسه لر که ماتده اصحاب کهف قید وجوددن گذروبو عالمدن غرض بصرف قطع نظر ایده لر جمع موجودات انلره فرمان بر اولوب مطیع و فرمان بر اولور لر و اول عاشق ککه قلبی آتش عشقه سوزان اولغنه معتاد اوله قادر میدر شمس جهان انلری احراق ایده بلکه نارجم بونلرک انوار پر اشراق لردن ابا و اشفاق ایدوب جزیا مؤمن فان نورک اطفأ ناری دیمکه لایه وزاری قیله نته کم حق تعالی آفتاب منجمده یعنی قرآن عظیمه بونلرک حقنده بوآیت کریمه بی یور مشدر نته کم حق تعالی آفتاب منجم حقنده قرآنده (تراور عن کهم) ذکر بی یور مشدر دیمکه هم وجه در که بوآیت کریمه آفتاب انلرک غار سندن میل و عدل یلنک حقنده اولور (منوی) خارجه لطف چون کل می شود پیش جزو کوسوی کل میرود * خار کل کبی جله لطف و زیبا اولور شوله که بر جزو قنده اول کل جاننه کیدر و جامع جمیع حقایق اولان مرتبه الوهیت سینه سیر ایدر (م) چیست تعظیم خدا افراشتن * خویشتن را خوار و خاک کی داشتن * حق تعالی نیک تعظیمی بوجلمک ندر کند بی خور و خاک کی طوع و تقدر یعنی خاک کی بی اعتبار خور و حقیر ایتکدر * منوی * چیست توحید خدا آموختن * خویشتن را پیش واحد سوختن * خدا نیک توحیدی او کر غل ندر کند یکی واحد حقیقینک حضورنده یا تقدر یعنی وجود و همیه کی و اوصاف بشریه کی آتش محبتله یا قوب افسا ایتکدر (منوی) کره می خواهی که بر رزی چور روز هستی همچون شب خود را بسوز * اگر استر سکه روز کی شعله نه سن کند بیک شب کبی ظلماتی اولان وجودی باقی تا نایت اثری قالمیوب بقای حقه باقی اوله سن و وجود حقانی بوله سن * منوی * هستیت در هست آن هستی نواز * همچو مس در کیم اندر کداز * ای طالب حق و ارادگی اول هستی نواز اولان حقل و ارغنده هستی نواز وجود او خشایبی بوراده احیای وجود اید بی معنا سنه اولور کیمیا ده مس کبی اربت باقر زائل اولوب کیمیا به واصل اولدقه زر خالص اولد بی کبی سنک دخی باقر کبی اولان وجود حقانی زائل اولوب اتمک وجودیله باقی و اوصافیه کامل اوله (منوی) در من و ما سخت کردستی تودست هست این جله خرابی ازد و هست * سن من و ما به الکی محکم ایتشن یعنی بنلکه و سنلکه و بزیمکه محکم یا ایتشن اما خبرک یوقه بوجله خرابلق ابکی وجوددن در یعنی دیناده اولان جمیع فسادک اصلی ایکیلکدن اولد بیکه اول شرک در من و ما دیمک دخی معنا شرک خفیدر و من و ما مرتبه سنده قلان مشرک معنوی و بوا یکیلک و من و ما دیمک مرتبه سندن خلاص اولان بنده صغیر پس بنلک و سنلک مرتبه سنده قلان اهل وجودک سوء خاتمه سنی بیان ایلک ایچون بو حکایتی ابراد ایدوب یورر لر (قصه شیر و کرک و روبه که بشکار رفته بودند (م) شیر و کرک و روبه بیهرشکار رفته بودند از طلب در کوه سار * ارسلان و قور و و بردا کوشکار دن اوتری طلب ایلک جهنندن کوه سار کتمش ایدیلر (منوی) تابه پشت همد کر بر صیده ها * سخت بر بند بار و قیده ها * تابی برینک یار دمیله شکار لر اوزر دباری یعنی راهی و قیدلری محکم بغلیه لر یعنی شکار لر یوانی محکم بغلیه لر و قیدلری دخی محکم ایلله لر * منوی * هر سه باغم اندران صحرای زرف * صیده ها کیرند بیار و شکر ف * هر اوچی بری بریله اول ایتلو و عظیم صحراده جوق و عظیم صید لر طونه لر * منوی * کرچه زبشان شیر نراته * لیک بود * لیک گدا کرام و همراهی نمود * ارکک ارسلانه کرچه انلردن عار و ایدی ایکن هضمالنفسه انلره کرام ایلدی و بولداشلق کو ستردی (منوی) اینچنین شه راز لشکر زجتست * لیک هم ره شد جماعت رجعتست * بو تجلین شاهه لشکر دن زجت وارد لر لیکن انلره همراه اولدی زیرا جماعت رجعت در شیردن مراد شیر معرفت و شیر حقیقت اولان صاحب سعادت در و کرک و روبه دن مراد حیوانیت صفتنده قلان اهل صورندرا کثر صاحب سعادت لر الجماعت رجعت حدیثک مقتضای اوزره بعض حیوان صفتله صاحب و مقارنتی اختیار ایدر لر کرچه انلک شاته نسبت انلردن شین لاحق اولور سه ده (منوی) اینچنین مهر راختر تنگهاست * ازمیان اختران پیر خاست * بو تجلین ماهه کو کبدن عار و اردرا و ما اختر لر اوزره سنده سخا و کرم دن اوتریدر تا کندینک نورایت و خاصیتی مصاحبه مرایت ایلله * منوی * امر شاور هم پیمبر رارسید * کرچه رانی نیست رایش رانید * بویت هر عصر لر وارث حضرت نبی علیه السلام اولان بر کزیده سنک کندی اجمالیله مشاوره و خلقه محالطه قلوب انلره نواع موافقت و متابعت ستمنده اولسنی تأیید ایچون دینلشدر و مثل موقعنده ذکر اولغشدر یعنی مثلاً شاور هم امری بیغیر علیه السلام حضرت تارینه ایشدی یعنی اجمالیله مشاوره ایلک

خصوصه (و شاورهم فی الامر) آیت کریمه می اول حضرت نه حق جابندن واصل اولدی اگرچه انک رای شریفته
 بر رای نظیر و ندیدد کادر پس مقصود اول حضرت نک رای شریفتک و فکر لطیفک منافع و فوائدی انله ابرشکدر
 و انرا اول حضرت نک مصاحبت و مکالمه سندن منتفع اولمقدور (می) در تر از و جور فیک زرشدهست * فی ازان که جو جوز
 جوهر شدهست * مثلاً تر از وده اربه التونک رفیق اولمشدر اندن اوتری دکلکه اربه التون کبی جوهر و بهتر اولمشدر
 (مثنوی) روح قالب را کنون هم رسیدهست * مدنی ملک حارس در که شدهست * مثال آخر روح شمعی قالبه همراه
 اولمشدر بر مدت کلب در کاهک حارسی اولمشدر رفته کم اصحاب کهفک کبی انلکه باخی حفظ قیلدی بی کبی کما قال تعالی
 و کاهم باسط ذراعیه بالوصید) پس بوندن روح تن کبی اولمق و سک اصحاب کهف مرتبه سن بولمق لازم کلمز (مثنوی)
 چونکه رقتند این جماعت سوی کوه * در رکاب شیر بافر و شکوه * چونکه بوجاعت طایغ جابنه کنیدیلر یعنی شیر
 و کرک و روبه کوه سار جابنه شکار ایچون سیر ایندیلر شیرک رکابنده شوکت و عظمتیله * مثنوی * کار کوهی
 و بز و خرگوش زفت * بافتند و کار ایشان پیش رفت * طایغ صغری و طایغ کبیری و سمر طاووش بولدیلر و انلک
 ایشی ایلر و کتدی * مثنوی * هر که باشد در پی شیر حراب * کم نیاید روز و شب اورا کباب * هر شول کسه که محاربه
 شیر نک اردنجه اوله و کاتبعت قیلر روز و شب کباب اکسک اولمز حراب مفاعله باینک مصدریدر محاربه معناسنه
 مبالغیله جنک ایدیچی دیمکدر و کالیله دلیر اولمشندن کباب اولور * مثنوی * چون زک دریشه آوردندشان * کشته
 و مجروح و اندر خون گشان * چونکم انلر طاعدن شکار لر فی مینه به کتور دیلر د بلغمش و یاره لغش و قان ایچنده
 چکرک * مثنوی * کرک و روبه را طمع بود اندران * کدر و دقت بعدل خسروان * اول شکار لرده کرک و روباهه طمع
 اولدی که قسمت واقع اوله خسرو لک عدلیله یعنی کرک و روباهک طمعی اولوب ضمیر لرنده بویه دیدیلر که بوسید اولان
 حیوانلر میاتده قسمت واقع اوله خسرو لر مرتبه سنده اولان شیرک عدلیله * مثنوی * عکس طمع هر دوشان
 بر شیر زد * شیر دانست آن طمعهار اسند * انلرک هر ایکسینک طمعنک عکسی شیر اوزره آوردی شیر اول طمعلرک
 سبب و سندی یلیدی * مثنوی * هر که باشد شیر اسرار و امیر * او بداند هر چه اندیشد ضمیر * هر شول کسه که اسرارک
 شیر و اسرارک امیری اوله اول کسه یلور ضمیر هر نی اندیشه ایلر سه و خاطر هر نی فکر قیلر سه و لهذا قال ابو یعقوب
 سوسی فی شرح حدیث اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله انهم جواسیس القلوب یدخلون فی قلوبکم و یطلعون
 علی اسرارکم فاذا جالستمهم فخالسوهم بالصدق (می) هینکه دارای دل اندیشه خو * دل زاندهشیدی در پیش او
 ای اندیشه خویلو کوکل کاه اول حفظ طوت کوکلکی بدوقیح اولان اندیشه دن اتم حضور ندها کرسن دیر سککه
 اول مرشد کامل اولان کسه بنم قلمه مطلع اولسیدی نیچون بکا قلمک خاطر سنی سولیزدی الجواب * مثنوی * داند او
 خراهمی راند خوش * در رخت خندد برای روی پوش * سنک جمیع اندیشه کی یلور و خری ساکت و ابسم
 سورر سنک بوز که کولر روی پوشدن اوتری یعنی روی اسراری ستر ایلکدن اوتری تجاهل و تغافل ایدوب سنک بوز که
 کولر (مثنوی) شیر چون دانست ان وسواس شان * وانکفت و داشت آن دم پاسشان * شیر چونکم انلرک وسواسی
 یلیدی کروسو یلیدی و اول دم انلری حفظ طوتدی و رعایت ایتدی * مثنوی * لیک با خود گفت بنجام مزا *
 مر شمار ای خسیسان و کدا * لیکن کنده سینه دیدی سیزه لایق نه ایسه بعد الامتحان کوسترهیم ای خسیسلر وای کدار
 بعض نسخه ده و اوسر واقع اولمش بوقدیر اوزره ای خسیس اولان کدار دیمک اولور (مثنوی) مر شمار ابرس نیامد
 رای من * ظن تان اینست در اعطای من * سزه بنم رایم بس کلمدی بنم اعطا و احد * ساعده سزک ظنکز بود راستغهام
 اولوب بنم اعطام حقنده سزک ظنکز بومیدردیمک دخی جائز اولور * مثنوی * ای عقول و رایان از رای من *
 از عطاهای جهان آرای من * ای کرک و روبه سزک عقالر کزور ایلر کز بنم رایم دندر و بنم جهانی زینت ایدیچی
 عطار مدندر * مثنوی * نقش بانقاش چه سکالدر * چون سکالش اوش بخشید و خبر * نقش نقاشه نسبتله
 نه ظن ایلر و دخی نه عیب ایلر چونکه ظن و خبری کاتقاش بغشلیدی مصرع اولده دکر دخی معناسنه سکالش ظن
 ایلک و عیب ایلک و سوء ظن ایلک معناسنه دخی کلور * مثنوی * اینچنین ظن خسیسانه بنم * مر شمارا بودتکان
 زمن * بونچلین خسیسانه ظن بکا ای زمانک خلقنک تنک و عارلری سز کچونمی اولدی یعنی بوسکونه خسیسانه
 سوء ظن ایلک ای اهل زمانک معیوبلری بنم حقمده سیزه می قالدی و سز کچونمی لایق اولدی دیمک اولور (می)
 (ظانین بالله ظن السوء) کریم سر بود عین خطا) سورة فتحده اولان آیت کریمه به اشارتدیر (و یعذب المنافقین
 و المنافقات) الله تعالی عذاب ایلر منافقانه و منافقه لره (والمشکین و المشركات) دخی مشرک و مشرکه لره (الظانین
 بالله ظن السوء) اوله مشرکین و منافقین که ظن ایدیجیلر در الله ظن سوء ایلر و سوء ظنلری رسول الله علیه السلام

و مؤمنین منصور و مظفر اولمزعم ایدر لردی (علیهم دائرة السوء) بونلک اوزر نه دآرد اول بر من لقه که مغلوب و مقهور
اولر ایدر (و غضب الله علیهم و لعنهم) بومشرک و منافق له غضب و لعنت ایدوب دنیا و آخر تنده ملعون و مطرود
ایلدی (و اعتداهم جهنم و ساءت مصیرا) بونلرایچون جهنم اعداد و اظهاری ابادیکه مرجع و مصیر بوتدن اول جهنم
قیح اولدی معنای بیت الله سوء ظنی ظن ایدجیلرک ~~اسکر~~ باشنی کسجم عین خطا اولور و صواب و عدل دن بری
اولور * مثنوی * واره نام جرخ را از تنگن * تا بماند در جهان این داستان * جرخ سزک عار یکزدن قورتریم
تا جهاتده بود استان قاله و اهل عالم بوندن عبرت پذیر اوله (مثنوی) شیر با این فکری زد خنده فاش * بر تبسمهای شیر
این مباحث * شیر و فکری له فاش و اشکاره خنده آوردی شیرک تبسمی اوزره این اوله * مثنوی * مال دنیا شد
تبسمای حق * کرد ما را مست و مغرور و خلق * دنیا تک مالی حق تعالی نیک تبسمی اولدیکه اول مال دنیا
بزی مست و غافل و کهنه و خراب ایلدی عارف و عاقل اولدر که دنیا تک یوزه کولمسنه و مسخر اولوب ال و برمسینه
مغرور اولیه زیر اظا هر مضحک و باطنام بکیدر کمال الانوری فی تعریف الدنیا (بیت) هی الدنیا تقول بلی فیها
حذار حذار من بطشی و فتکی (فلا یغرر کم طول ابتسای) فقولی مضحک و الفعل مبکی) انگچون دیمشدر مظهر عنایت
اولین و هدایت و تقوایه وصول بولین کسه ایچون مال و منصب دنیوی مکر الهی و استدر ارج ربانیدر * مثنوی *
فقرور بخوری بهست ای سند * کان تبسم دام خود را بر کند * ای عالی قدر سکا فقر و خسته لک یکدر
زیر اول تبسم * کندی دامن عاقبت ظا هر ایدر یعنی مال دنیوی و مناصب و دول صوری که فی الحقیقه تبسم
الهی * کیدر غافل و جاهل اول تبسمک باطنده دآم اولدیتغنی بیلوب اول مکر له اولان تبسمه الدانوب دامه دوشر
و اول تبسم بر * کون کند نیک دامن اظهاری ابر اول دامه دوشمین فقر ادنیامالک تبسم حق اولوب دامنک
ظهور فی کورد کوری و قنده جد و شکر ایلیه (امتحان کردن شیر کرک را و گفتن که پیش آئی کرک و بخش کن صیدها را
میان ما * مثنوی * گفت شیرای کرک این را بخش کن * معدلت را و کن ای کرک کهن * شیر کرک ایتدی ای کرک
بوصیدلری بخش و قسمت ایلای * کهنه قوردد عدالتی تازه ایل * مثنوی * نائب من باش در قسمتگری *
تا بدید اید که توجه کوهری * قساملقده بنم نایم اول تا ظا هر که که سن نه کوهر سن * مثنوی * گفت ای شه
کا و وحشی بخش تست * آن بزرگ تو بزرگ و زفت و چست * کرک شیر ایتدی ای شاه بیان صغری سنک بخشک
ولایقه کدر زیر کا و وحشی بیوکسن و کبیر و چست سن (مثنوی) بزما که بز میانه ست و وسط
* رو به آخر گوش بستان بی غلط * بیان کجیسی بکا زیر بز میانه و او رنه در بکا مناسب درای روبه سن طوشنی
آل غلط و خطاسن (مثنوی) شیر گفت ای کرک چون گفتی بگو * چون که من باشم تو کو بی ما و تو * شیر کرک ایتدی
ای کرک نیچه دیدل سو له یعنی بو کونه سوزی نه زهره ایل سو یلدل دی کوره لم چونکم بریده بن اولم سن دیر سن بز سن
یعنی بنم حضور مده نلک و سنلک سوزن سو یلر سن (می) کرک خود چه سلک بود کو خویش دید * پیش چون من شیر
بی مثل و ندید * کرک خود نه کلدر که او کند یسنی کوردی بنجلین مثل سنز و شریک و نظیر سنز شیر او کنده * مثنوی *
گفت پیش آئی خری کو خود خرید * پیشش آمد بچه زدا و ادرید * شیر کرک ایتدی ایلر و کل ای شول بر خر که
او کند و بی الدی یعنی کند و بی بکتوب انا بیت قیلدی بودخی جائز در ایلر و کل ای شول کسه که او خرنی کندی صانوق
الدی کرک ایلر و کلدی شیر نیچه آوردی آئی برندی و هلاک ایلدی * مثنوی * چون ندیدش مغرور تدبیر رشید *
در سیاست پوستش از سر کشید * چونکه شیر کرک عقلتی ورشد و صلاح و تدبیری کورمدی سیاستده انک پوستنی
باشدن چکدی (مثنوی) گفت چون دیدمنت از خود نبرد * اینچنین جائز اید زار مرد * شیر کرک ایتدی چونکم
بنی کورمک سنی کند کدن کیدرمدی و فانی ایتدی بو بنجلین جان زار اولک کرکدر * مثنوی * چون نبود فانی
اندر پیش من * فضل آمد مرا کردن زدن * چونکه بنم قنده فانی اولدل فرض کلدی سنک بوشکی اورمق یعنی
هر شول کسه که حقیقت شیرنک حضور نده و انک خلیفه سی اولان انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک قنده
کند و بی محو و فانی ایتدی و آداب رعایت ایدوب طاعت و انقیاد بولنه کمدی اول بو کونه عتایه مستحق اولور و عاقبت
شیر قهر الهی آئی هلاک قیلور * مثنوی * کل شیء هالک جز وجهه او * چون نه در وجهه او هستی بخور * نور طسنتک
آخر نده در (کل شیء هالک) ای فان (الوجهه) الا ذاتها اذ لا موجود سواه (له الحكم) ای القضاء (والیه ترجعون) بالقضاء
فی ذاته معنای بیت کل شیء فانی در وهالکدر الا آن اول الهیک و جهندن غیر سی چونکم سنده اول الهیک و جهنده
اولیه سن یعنی وجودل فانی قیلوب انک بقا سله باقی اولیه سن و ازلدی دبله زیر اوارلدی بوقلقده در پس سالت وجود
موجود میسن وجود حقه ایتدی ایدل کده وجود موهومی حقانی بولوب (کل شیء هالک) منزله سندن خلاص اولوب

(الوجهه) مقامه واصل اولور پس بومعتانک اربانه بودیاده دیده شهود لرینه الان (کل شیء هالك) دوزیرا
هالك دیدی بک دیمدی پس جمله اسمیه نکل دوام و ثباته دلالتی وارد معلوم اولدی که جمیع اشیا نکل الان وجودی
یوقدر و ثباته دلالتی بلکه امر اعتباری در تنه کم **سکان الله** ولم یکن معه شیء حدیثی جنید بغدادی قدس الله
سره العزیز استماع ایلد **سکده** الان کما کان یورید و مولانا جامی یورر (یت) آن کان حسن بود و نبود
ازجهان نشان * والا آن هرقت علی ما علیه کان (مثنوی) هرچه اندر وجهه ما باشد فنا (کل شیء هالك) بود جزا
بویت جناب عزت لسانت قدر حضرت مولانا قدس الله سره العزیز حضرت خد الساتسدن ترجمان اولوب
یورر که هر نه شیکه بزم وجهم زده فانی اوله اکار (کل شیء هالك) جز اولز یعنی هر شیکه هالك کدر هر شیکه هالك
اولسنده اول داخل اولز بومفهوم اکار اولز دیمک اولور بلکه انک جزای وجهه باقیده بقا بولمقدردیم کی افاده قیالور
مثنوی * زانکه در الاست ارازل **سکدشت** * هر که در الاست اوفانی نکشت * زیرا اول وجهه الهیده فانی اولان
که الاده در یعنی اثبات وجود مر تبه سنده در لادن بکدی یعنی نفی مر تبه سندن بکوب حقیقت مر تبه سنده ابردی
هر کی که الاده در اوفانی اولدی زیر اثبات وجود مر تبه سنده فضا صغیر و بعد الفنا حاصل اولان بقایه اصلا فطاری
اولز * مثنوی * هر که بر در اومن و ما می زند * ردیابست او بر لای تند * هر کی که باب الهی اوزره اومن و ما او بر یعنی
بنک و سنک اظم ارقیالور اول کسه باب خدا نکل مر دودیدر لا اوزره طولور یعنی هلاک و فنا مر تبه سنده در شوب
انده مقهور اولور * قصه آنکس که دریاری بکوفت از درون گفت کیست آن گفت منم گفت چون تو فانی در نمی کشایم
هیچ کس را از اربان نمی شناسم که اومن باشد بوسمخ شریف اول کسه نکل قصه سنک یساید که بر یار نکل قبوسنی فاقدی
ایچرودن اول صاحب خانه دیدی کیم در اول دق باب ایلین کسه دیدی بنم صاحب خانه دیدی که چونکم سنسن
سکا قبوسنی اجازم زیر اربانندن هیچ بر کسه بی اکلز مکه او بنک مر تبه سنده اوله و بن دیه یوری دیدی و آتی رد ایلدی
بوحديث شریفک مضمون و مفهومی اشارت یورر که جابر رضی الله عنه حضرت تارندن روایت اولور قال جابر
رضی الله عنه آیت باب النبی صلی الله علیه وسلم فدقت الباب فقال من ذاقنا اننا فقال انا کانه کرهها کذا
فی المصایب یعنی لم یرض الفی علیه السلام عن جابر التکلم بهذا اللفظ لان فی هذا اللفظ تعظما و تکبرا فلم یرض النبی علیه
السلام منه التکلم بلفظ فيه التکبر و الانافیة کذا فی توفیر المصایب (می) آن یکی آمد دریاری بزد * گفت یارش کیستی
ای معتد * اول بر کسه کلدی یار نکل قبوسنی اوردی یاری اکار ایچرودن ایتدی ای معتد کیسن * مثنوی * گفت من
گفتش بروهنکام نیست * بر چنین خوانی مقام خام نیست * دق باب ایلین کسه بن دیدی صاحب خانه کادیدی
یوری وقت وزمانی دکلر یونک کی بر خوان اوزره خامک مر تبه و مقامی یوقدر * مثنوی * خام راجز آتش هجر و فراق
کی نزدکی وار هاند لر نفاق * خامی هجر و فراق آتشدن غیری کیم یشور و نفاقدن کیم قور تر قور تر من الا که
آتش فراق و یشور من الا که نار هجر و فراق * مثنوی * رفت آن مسکین و سالی در سفر * در فراق دوست سوزید
از شرر * اول مسکین کندی و بریل سفرده دوستک فراقده شرردن یاندی یعنی اول دوستنک هجر و فراقده شرر
اشتیاقدن یاندی * مثنوی * بخته کشت آن سوخته پس باز کشت * باز کرد خانه آساز کشت * اول فراق آتشنه
یاتمش بخته اولدی پس کیرود و ندی کیر و محبت و خلتده آساز اولدی کسه نکل خانه سنک اطرافنه طولندی * مثنوی
حلقه زبرد بر صد ترس و ادب * تانجه مدبی ادب لفظی زلب * بود فعه یوز خوف و ادب له قیو اوزره حلقه اوردی تا ادب سر
و فامع قول بر حرف لبندن صحراییه و **سکست** خانه بر کلام ایلیه (مثنوی) بانک زدیارش که بر در کیست آن * گفت
بر در هم فوی ای داستان * ایل یاری درون خانه دن صد اوردی که او کیم در دق باب ایلین کسه دیدی قبوده ای دلستان
هم سنسن (می) گفت اکنون چون منی ای من در * نیست کنجی دومن را در سرا صاحب خانه ایتدی الان
چونکم بن منی ای بن ایچر و کل یعنی چونکم کندی بنک کدن بکوب وجود واحد اولق مر تبه سن بولک کل که خانه
سنکدر زیر اسرایده ایکی بنه صغیر یوقدر یعنی سرای وجودی ایچره ایکی بنک اولمغه و سعت یوقدر * مثنوی *
نیست سوزن را سر رشته دونا * چونکه بکتایی درین سوزن در * سوزن ایچون ایکی ایلک اوچی یوقدر یعنی سوزنک
سوراخی بر در ایلک اوچی ایکی اوله اکار داخل اولز بلکه ایکی قات ایلک بر قات اولوب سر رشته بر اولد قد نصکره
اکا داخل اولور چونکه بکتاسن بوسوزنک ایچنه کل یعنی چونکم مغایرت و انفیثیت مر تبه سندن خلاص اوله سن
باب خانه و حده داخل اول (مثنوی) رشته را با سوزن آمد ارتباط * نیست در خور با جل سم الخیاط * رشته نکل
سوزنه ارتباطی کلدی و بکتا اولدی فی حاله سم خیاطه داخل اولدی اما ایکنه یوردوسی جمله لایق دکل مادامکه انسان
کیروانا نیله متصف اولان و جل کی مجسم و معظم اولان وجودنی ریاضتله رشته کی قلیبه سم خیاط کی اولان

راه و حد شدن ایچرو کبرمکه لایق اولمز اول باب اول انانیت صاحبك وجودی تعلق و ارتباط قیلز (مثنوی) کی شود
 باریک هستی * جل * جز بمقراض ریاضات و عمل * جل * جل و وجودی چن باریک اولور یعنی صاحب وجود جل کی
 اولان وارلنی چن رشته کی نحیف و نزار اولور ریاضت و عمل مقراضندن غیر ایله یعنی جل کی عظیم الوجود اولان
 کسه نك وجودی نحیف اولمز و انانیتی فسا اولمز الاریاضات و عمل مقراضیله پس بومر نه صاحب وجود اولان کسه لره
 ابواب سما مفتوح اولمز و جنت و حدته وصول بولمز حتی بونلر جل و وجودی رشته کی باریک اولوب سم خیاط فنادن
 ایچروداخل اولیخجه نته کم حق تعالی سورء اعرا فده کافر لره ابواب سماتك مفتوح اولسنی و انلر جنته دخول
 قیلسنی جل سم خیاطه دخول قیلسنه تعلیق ایدوب سیوردی (لا تفتح لهم ابواب السماء و لا یدخلون الجنة حتی یلج
 الجمل فی سم الخیاط) حتی بعض عشاق کنیدنك کالیله ریاضت و صیابندن مبالغه طریقیله دیر بیت * ولوان مای
 من جوی و صبابه علی جل لایق فی النار کافر (م) دست حق باید مرا تراي فلان * کو بود بر هر محالی کن فکان
 ای فلان اکا حق تعالی نك دست قدرتی کره یعنی هستی * جل باریک اولغه دست الهی و ارادت ربانی لازمدر که او خدا هر
 بر محال اوزره کن فکاندیر یعنی هر بر محال نسنه به امری تعلق ایلسه در حال بلا توقف اول نسته اولور (م) هر محال
 از دست او نمکن شود * هر حرون از بیم اوسا کن شود * هر محال اول خدا نك دست ارادتدن ممکن اولور جمیع حرون
 و سرکش نك خوفندن رام و سا کن اولور * مثنوی * اکه و ابرص چه باشد مرده نیز زنده کرد از فسون آن عزیز
 اکه و ابرص نه اوله یعنی اصلندن اعنی اولنی و دخی ابرص اولنی ایوا بلكا کانسبت امر سملدر مرده دخی اول عزیز
 اولان پادشاهك فسوتندن زنده اولور یعنی نفس رجائیه دن حیات بولور و وجوده کاور (م) وان عدم کز مرده مرده تر
 بود * در کف ایجاد او مضطر بود * و اول عدم مرده دن مرده نك اولور نك ایجاد و تکوینی النده مضطر و مسخر
 اولور (م) (کل يوم هوفی شأن بجنوان * حر و راب کاروبی فعلی مدان) سورء رجائیه اولان آیت کریمه به اشارتدر
 (یستله من فی السموات و الارض) اول الالهدن استرلر سما و ائده اولنلر و ارضه اولنلر که جن و انس و بونلر امثالی اولنلردر
 استعداد و استحقاق لره مناسب استفاضه ایدرلر (کل يوم هوفی شأن) هر وقتده اول الله بر کارده در بو آیت کریمه بی
 حضرت پیغمبر علیه السلام تلاوت سیورد قده سوال اولندیکه و ماذلک الشأن یارسول الله بقال من شأنه ان یغفر ذنبا
 و یفرج کربا و یرفع قوما و یضع آخرین ابن عیینه دن مر و یدر که دهر عند الله ایکی کوندر بری دنیابری آخرتدر دنیاده
 شانی امر و نهی و احیاء و اماته و اعطای و منع و اعزاز و اذلال و امثال ذلک و آخرتده شانی حساب و عقاب و سوال
 و جزا و ثوابدر اما محققین قنده یوم آن معناسنه و شان تجلی معناسنه در پس تجلی الهی بحسب استعداد و قابلیت
 متجلی و هر انده نوع آخریای متعاقب و متوالی اولقده در پس تجلی الهی نامتناهیدر پس هر انده شانی دخی
 نامتناهیدر کما قال بعض المشایخ ان الله لا یجلی لصورة مرتین و لا یجلی لصورتین مرة واحدة معنی بیت کل يوم هو
 فی شأن آیت کریمه سنی او قوت تحقیقا حق تعالی بی اشسز و فعلسز بیلله * مثنوی * کترین کارش هر روز آن بود *
 کوسه لشکر را روانه میکند * اول خدا نك بر کار نك کتری هر کون اول اولور که او خدا اوج لشکری روانه ایدر
 * مثنوی * لشکری اصلا ب سوی امهات * بهر ان تادر رحم روید نبات * بر لشکری اصلا ب آبادن ارحام امهات
 جانبهم روانه ایلر اندن اوتری تارحم مادرانده نبات بته یعنی اولاد حاصل اوله * مثنوی * لشکری زلر ارحام سوی
 خاکدان * تازر و ماده پر کرد جهان * بر لشکری ارحامدن خاکدان جانبهم روانه ایلر تازر و ماده دن جهان پر اوله *
 مثنوی * لشکری از خال نزان سوی اجل * تاییبند هر کسی حسن عمل * بر لشکری خاکدن اول جهتدن مر نك
 و اجل جانبهم روانه ایلر تاهر بر کسه جزا و حسن عملی * کوره * مثنوی * این سخن پایان ندارد هین بتازر سوی
 آن دیوار بالیا باز * بو کونه سوز بایان و نهایت طومرا گاه اول اول ایکی پا کاز اولان یار جانبهم چاپ یعنی اول ذکر
 اولسان ایکی پا کیزه سیر نك احوالی نقل ابلک سمته مرعت ایله تا انلرک حالی نه مخبر اولدی بیان اولنه (پشیمان
 شدن آن کورنده که گفت منم و بر ریاضت کشیدن او یکسال وجهت استغفار و باز کشتن آن مستغفر بدر آن خانه
 و رسیدن صاحب خانه که کیست بر در و جواب گفتن آن مستغفر که تویی بر در * مثنوی * گفت یارش
 اندر آئی جل من * فی مخالف چون کل و خارجین * رشته یکتا شد غلط کم شو * خون * کرد و تاییفی حروف کاف
 و نون * کاف و نون همچون کند آمد جذوب * تا کشاند مر عدم رادر خطوب * چونکم اول بملکه متصف
 اولان بملکدن یکدی و یوقلق و بی خودلق شرابن ایچدی در حال یاری اکاقبوا چدی و دیدیکه ایچر و کل ای جل بن
 و کند و بی افتاقیلان چنک کل و خاری کی مخالف و ضد دکلسن بککه عین کلسن اگر چه صورتا مغایرت و اثنبیت
 و ارسه معنا اتحاد حاصلدر اوله و ایچق صورته اولان مغایرت و اثنبیت ضرر و بر مر مثلا رشته معنای کاف و نون

یکتا اولدی اگرچه صورتا یکی قات کور رس حروف کاف و نون کند کی چکی و جذب اید بی کادی صورتا ضد
 معنا و فعلا متحد درنا کم چکه معدوم اولان شیئی کار عظیمه پس مقصود و اتحاد معنا در صورتا اولان کثرت و اعداد
 ضرور بر من * بیت * وجل فی قنون الاتحاد ولا تحدر الی فته فی غیره العمراننت * فواحد جم غفیر ومن عدا
 ه شریذمه حجت باباغ حجت * مثنوی * پس دوتا باید کند اندر صورت * اگرچه یکتا باشد آن دو در اثر * پس صورتا دره کند
 ایکی قات کلا اگرچه اثرده اول ایکی قات بر قاتدر یعنی کندا اگرچه ایکی قاتدر اما اندن حاصل اولان اثر در کلا اول بر شی
 طو قوب جذب یا تمکدر (مثنوی) کردوبا اگر چار باره رابر * همچو مقراض دوتا یکتا برد * اگر ایکی آتی واکردن آتی
 یولی ایلتور ایکی قات مقراض کی بر قات کسر (م) آن دو همبازان کازر یابین * هست در ظاهر خلا فی زان و این
 * مثال آخر اول ایکی کازر شریکری کور یعنی بر یو بی اور تفرقه نظر ابر کور ظاهرده انک و نونک خلا فی وارد که
 اول ایکی سنک فعلی بری برینه ظاهر اخیال قدر * مثنوی * آن یکی کرپاس رادر آب زد * واندر کره مبارک خشکش
 می کند * اول بری بری صوابچنه اورر اول بر شریکی کرپاسی قوری ایلر * مثنوی * باز اولان خشک راتری کند *
 کویا استیزه برضدی تد * کیر اول بر شریکی او قوری بری یاش ایلر * سنک که عناددن ضد اوزره طو انور یعنی
 بوا یکسینک ظاهر لینه بقان عناد جهم شدن بری برینه ضد اولق اوزره کار ایلر بر * مثنوی * لیلک این دو ضد
 استیزه نما * یکن دل و یکن کار باشد در رضا * ولیکن بوا یکی استیزه کو ستر بی ضد در ضاده یکن دل و یکن کار اولور بوشالر
 اعداد و اوضاع صور و معنوی اولان اتحاد مانع اولدیغنی اشعار ایلر (مثنوی) هر بی و هر ولی را مسلک است * لیلک
 تاحق می برد جله یکست * هر نینک و هر ولینک بر مسلکی وارد که صورتا بری برینه مخالف در ولیکن چونکم اول
 مسلک سالکی تاحقه ایلتور جله سی بوجه شدن بر در لیکن بعضی اقرب و بعضی ابعدا و لقتن خالی اولما اگرچه
 انبیاء علیهم السلام طرقتک جله سی موصل الی الله در ولیکن اقرب جمیع طرق حضرت پیغمبر علیه السلام
 طریق قویعیدر * مثنوی * چون که جمع مستمع را خواب برد * سنکهای آسیاب ارب برد * چونکم جمع مستمع
 خواب الیدی در کمنک طاشلر فی آب الیدی یعنی چونکم مستمع اولان جماعتی خواب غفلت اخذ ایلدی و هر بری
 حسن استماعه بولامی استماع ایلر کی قویوب آخر منته کندی نصیحت و ارشاده متعلق اولان آسیابک طاشلر بکه
 فی المثل الفاظ و حروف در که بولار مصالح دقیق معنادر و قوت ناطقه مانند آبدربو الفاظ و حروف اول قوت ناطقه آبی ازاله
 ایلدی دیمکدن عبارت اولور * مثنوی * رفتن این آب فوق آسیاست * رفتنش در آسیاب هر شمس است * ای گروه
 مستمعین بوا آبک کسی آسیابک اوزرنده در اول آبک آسیاب که کسی سزدن او تریدر آبدن مراد نطق در آسیابدن مراد پند
 و نصیحتدر پس تقدیر معنی بولدی دیمک اولور که ای مستمعین طائفه سی بوا آب نطقک کسی یعنی جریان این کسی ارشاد
 و نصیحت مرته سنک فوقنده در که بوا آب نطق که بنم ناودان دهانندن جاری اولور بونک شانی آسیاب پند و نصیحتدن
 ارفع و اعلادر اما ارشاد و نصیحت آسیابنه کمنک مجرد سزلک ایچوندر تادقیق معنای اندن حاصل ایلدوب مستفید
 و منتفع اوله سن * مثنوی * چون شمار حاجت طاحون نماند * آب رادر جوی اصلی باز راند * چونکم سزلک آسیاب
 حاجتکز قالمدی صوبی اصلی اولان ایرمغه کیر و سوردی طاحون در کمنه دیرلر یعنی ای جمع مستمعین چونکم سزلک
 ارشاد و نصیحت در کمنه احتیاجکز قالمدی ناطق اولان کسه آب نطقی اصلی جانبنه کیر و سوق ایلدی ته کم در کمنجیلر
 عادیتدر در کمنه مشتری کلد * کده و بغدایی او کوردر اولد قده صوبی در کمن جانبندن قطع ایلوب اصلی اولان
 ایرمق جانبنه سوق ایلر * مثنوی * ناطقه سوی دهان تعلیم راست * ورنه خود آن نطق را جوی جداست * دهان
 جانبندن ناطقه تعلیم و ارشاددن او تریدر یو خسه اول نطق ایچون خود بر آخر جوی وارد یعنی بوقوت ناطقه دهان
 و زبان طرفندن خلقه حق تعلیم و تفهیم ایلک ایچوندر و الا اول آب نطقک بر آخر نهر و مجرانی دخی وارد که اول
 جان و دل مرته سیدرا کر مستمع مرشدک آب نطقندن منتفع و مستفید اولور سه اول نطقی دهانه کتوروب اجر ایلر و اگر
 مستفید اولر سه دهانی بند ایلوب آب نطقی جان و دل جانبنه سوق ایلر * مثنوی * می رود بی بانک و بی تکرارها *
 تحت الانهار تا کلزارها * اول قوت ناطقه صوت و صداسر و تکرار و اداسر جوی معنویه * کیدر و جریان ایلر
 انک تحتند نهر لری سه زاره دلک تحتاده اولان ضمیر مؤنث بیت اولده اولان قوت ناطقه به راجع در وانک تحتند جاریه
 اولان انهاردن مراد حقایق و معانی نهر لری سه زارندن مراد عالم حقیقت و اسرار در و تقدیر کلام و نتیجه مرام
 بولدی دیمک اولور که اول ماء الحیاة قوت ناطقه نک صیت و صدا بی تکرار و ادای تحتند حقایق و معانی نهر لری جاری اولور
 تا کلزار حقیقت و سه زار اسرار بر یو بیتده دلک دیمک اولور * مثنوی * ای خدا جانرا تو بنما ان مقام * که در وی حرف
 می روید کلام * خدا یا اول مقامی سن جان کستر که اول مقامده کلام حرف سز بتر و صوت سز ظاهر اولور * مثنوی *

تا که سازد جان پاک از سر قدم * سوی عرصه دور و پهنای عدم * تا که بال جان باشد قدم دوزخ و مشیاعی الالهام
لامشیاعی الاقدام عدمک دور و عریض اولان میدانی جانیه کندی (می) عرصه بس یا کشاد و یا فضا * وین خیال
و هست باید زوفا * زیاده کشاده و فضا و وسعت بر عرصه ده در که بو خیال و بود اول عرصه دن نوایعنی نصیب
و غدا بود مقصود عالم عدم در که مراد مرتبه حقیقت در بر عرصه واسع در که بو خیالات و دخی وجود کائنات اول
عالم دن حظ آکورو نشو و نما بود دیک اولور (منوی) تنکتر آمد خیالات از عدم * زان سبب باشد خیال اسباب غم *
باز هستی تنکتر بود از خیال * زان شود در روی فر هم چون هلال * عالم عدم که مراد عالم اعیان و عالم ارواح در خیالات
عالمی اندن تنکتر کلدی اول سبیدن خیال اسباب غم اولدیکه عالم اعیان و ارواح غم و اسباب غم بود کیر و بود و اراق
عالمی جیعا عالم خیال دن اضیق اولدی اول تنکتر اولدیغندن اوتری اولور اول عالم هستیده فر هلال کبی یعنی بو عالم
هستی خیال تنکتر اولدیغندن اوتری فر بو عالمه هلال کبی کوچک کور نور حال بو که عالم خیالده اویو کدر زیر
اهل هیئت دیشلدر که قرل وجودی التمش بو زمین قدردر پس خیال آفی عظیم و کبیر قخیل ایلر عالم خیالده
الک جرمی بویه عظیم و کبیر ایکن بو عالم وجودده هلال کبی صغیر اولور بو معنی دلالت ایلر که بو وجود عالمی عالم خیال دن
تنکتر و اصغر اوله (منوی) باز هستی جهان حس و رنگ * تنکتر آمد که زنده است تنک * کیر و حس و رنگ جهات تنک
وجودی یعنی بو مرتقی و محسوس اولان عالم شهادت تنکتر کلدی زیراتنک بر زنده اندر یعنی بو عالم حس و رنگ است اولده
ذکر اولسان مطلقا وجود خارجی عالم دن اضیق اولدیکه فی المثل بر زنده ان تنکدر پس علت تنک نه اید یکنک
یافته شروع ایدوب یوررلر (منوی) علت تنکیست ترکیب و عدد * جانب ترکیب جسمهای کشد * تنکک علی
ترکیب و عدد در یعنی بو ترکیب و اعداد بو عالم حاکم تنک اولسنه سیدر مصرع ثانی سوال مقدره جواب اولور
کآن بر سائل دیر که چونکم عالم ترکیب و عدد بویه تنکدر بو ترکیب و عدد عالمه انسانی نه شی چکر جواب یوررلر
جانب ترکیبه حسلر چکر یعنی بو حواس ظاهره که بو عالم ترکیب و عددده ظهوره کلوب انکله انس کلشدر هر بار که
انسان بو عالم دن خلاص اولوب بی ترکیب و بی عدد اولان عالم توحیده کمال استرسه حواس ظاهره آفی عالم ترکیب
جانبیه جذب ایلر دیک اولور (منوی) زان سوی حس عالم توحید دان * کریکی خواهی بدان جانب بران) اول حس
و صورت طرفندن عالم توحیدی یل و کثرت اختلافات دن کجوب عالم وحدتی کورا کر برلک استرسک اول جانبیه
سور زیر بو عالم صورته انقیضت و مغایرت مقرر در لیکن معناده جمله تنک اتحادی محققدرته که بویینی مثال طریقله
یوررلر (منوی) امر کن یکن فعل بود و نون و کاف * در سخن افتاد و معنی بود صاف * مثلاً صیغه امر کن بر فعل
و بر معنی اولدیکه مراد اتحاد معدوم در و نون و کاف حرفی سخنده واقع اولدی و معنی صاف اولدی اگر چه صورته
اختلافده اولدیده و معنای صاف اولسی اولدر که لفظده ایکی اولان حرفلک معنای بر اولدی صورته مغایرت
و اثر و فعلده اتحاد قیلدی پس سن برلک استرسک صورتن کجوب معنایه نظریه تا کم موحد اوله سن و برلک عالمی بوله سن
(می) این سخن پایان ندارد باز کرد) ناچه شد احوال کرلک اندر نبرد بو سوز بایان طوتمز قصه به رجوع ایلر تا کرلک احوالی
جنکده نیجه اولدی آفی بیان ایلر (ادب کردن شیر کرلر که در قسمت بی ادبی کردی (می) کرلر بر گند سر آن سرفرازه
تا نماید دوسری و امتیاز) اوسر فراز عالی قدر اولان شیر کرلک باشی قوریدی تا ایکی رئیس و امتیاز قالمیه یعنی ایکی لک
و ایکی وجوه مخصوص حکومت و کبریا بق قالمیه و امتیاز و مغایرت دخی بر طرف اوله (منوی) فانتقمنانمهم است
ای کرلر پیر * چون نبودی مرده در پیش امیر * سورده جبرائده اولان آیت کریمه به اشارت در (وان کان اصحاب الایکة
لظالمین) یعنی (وما کان اصحاب الایکة الا ظالمین انفسهم) واضعین الشی غیر موضعه (فانتقمنانمهم) پس بزور نلردن
اخذ انتقام ایدوب بونلر عقاب قیلدق و سورده زخر فده یوررلر (فانتقمنانمهم فانظر کیف کان عاقبة المکذبین) و سورده
اعرافده دخی (فانتقمنانمهم فاغرقناهم فی الیم) یوررلر ظلمه و فجره دن اخذ انتقام مقرر در و بولوب بعدد تنه کم حدیث
شریفنده یوررلر ان الله لیلی للظالم فاذا اخذه لم یفلته معنی یت ای قوجه قورده فانتقمنانمهم در یعنی ای کرلر کهن شویلا
و محنکه سنک اوزر بیکه واقع اولدی (فانتقمنانمهم) آیت کریمه سنک مفهومییدر چونکم امیرلک اوکنده مرده اولدک
یعنی ای کرلر سیرت اولان و درنده لک مرته سنده قالان کسه چونکم کند یکی امیر حقیقینک حضورنده محو وفانی
ایلیوب ایکی لک مرته سنده قالدک و کبر و انانی تی کرلک ایلدک شیرل قهر و انتقامنه مظهر اولدک تنه کم ام سالفه کبر
و انانیتنن کجه میوب مظهر انتقام اولدیلر حق تعالی بولردن انتقام الوب هلال ایلدی (می) بعد از ان روشیر بار و باه کرد
گفت این را بخش کن از هر خورد * کرکی هلال است کد نصره شیر بوزنی رو باه ایلدی یکدن اوتری بونی بخش
و قسمت ایلدیدی (می) سجده کرد و گفت کین کاوسین * چاشت خوردت باشد ای شاه کزین * رو باه بو خطابی اشتدی

و سجده ابتدی و دیدیکه بو کاهن سکا چاشت خورد اولسون ای شاه کزین یعنی ای کزیده شاه بوسمز کاهنک فوشلق
 بیجک اولسون (منوی) و آن بر از بهر میان روز را بیخی باشد شه پیروز را و اول کچی کوشت آورنه سندن اوتری
 پیروز اولان شاه ایچون بریخی اوله (منوی) و آن دگر تر کوش بهر شام هم شب چرم این شاه با لطف و کرم
 اول غیری خر کوش شاهن اوتری هم بواطف و کرمه اولان شاهن کیجه بیجکیدر (منوی) گفت ای روبه تو عدل
 افروختی * اینچنین قصه ز که آموختی * شیر و باده ابتدی ای روباه سن عدل شعله لندردک و منور ایلدک بو تیلین
 قسمتی کیدن او کزدک (منوی) از کجا آموختی این ای بزرگ * گفت ای شاه جهان از جان کرک * ای اولوبونی قندن
 او کزدک روباه ابتدی ای جهانک پادشاهی کرکک حالندن او کزدم و اتدن عبرت الدم (منوی) گفت چون در عشق ما
 کشتی کرو * هر سه را بر کیر و بستان و پرو * شیر و روباه دیدی چونکم بزم عشق مزده رهن اولدک و کندیک فانی قیلدک
 او چنی یله فلدروال و پوری (منوی) روباه چون جلگی ماراشدی * چونت آزاریم چون تو ماشدی * ای روباه چونکه
 جیمعا بزم ایچون اولدک سنی نیجه اینجیده لم چونکم سن بر اولدک پس سنی انجتمک کندیمزی اینجتمک کبی اولور (منوی)
 ما ترا و جله آشکاران ترا پای بر کردون هفتم نه برا * بر سنک و جله شکار لسنک زیر امن کان الله له در آغکی بدنی
 فلک اوزره قویو قاروکل (منوی) چون کرفتی عبرت از کرکدنی (پس تور و به نیستی شیر منی * چونکه دنی کرکدن عبرت
 طوتدک پس سن روباه دکلسن معناده بنم شیر من یعنی بنم شیر من یعنی بنم مقبول و مرغوع من * منوی *
 عاقل آن باشد که عبرت کیرت از * مرل یاران در بلای محترز) عاقل اودر که عبرت طوته احتراز اولغش بلا ده یارانک
 موتدن کما قبل العاقل من انعط بموت جیرانه * منوی * روبه آن دم بر زبان صد شکر راند * که مر شیر از پس آن
 کرک خواند * روبه اولدم زبانی اوزره یوز شکر سوردی و جروشت لرایلدی بویه دیو که بنی شیر اول کرکد نصره اوقیدی
 منوی * کرم اول بفرمودیکه تو * بخش کن این را که بردی جان ازو * اگر بکا اول بیوریدیکه سن بونی بخش ایله
 اندن * کیم جان قور و زردی قصه دن حصه ییاته شروع ایدوب بیورور * منوی * پس سپاس اورا که
 مارادرجهان * کردید از پس پیشینیان * پس سپاس اول خدایه که بزی جهانده اول کلان امتلد نصره پیدا
 و موجود ایلدی بس باعریله اولوب چوق سپاس اکادمک دخی جائز اولور (منوی) تاشفیدیم آن سیاستهای حق
 * بر قرون ماضیه اندر سبق * ناحق تعالینک اول سیاستلری اشدک سابقه ماضیه اولان قرون اوزره * منوی *
 تا که ما از حال آن کرکان پیش * همچو روبه پاس خود داریم پیش * حتی بر اول مقدم اولان قوردرک حالندن
 روباه کبی کندیمزی زیاده حفظ طوتالم پیش باعریله زیاده معناسته در * منوی * امت مر حومه زان رو خوانده مان
 * آن رسول حق و صادق در بیان * بزه اول جهتدن امت مر حومه اوقدی اول حقل رسولی و ییانه صادق
 اولان نبی کما قال علیه السلام امتی مر حومه و بامت محمد علیه السلام امت مر حومه اولسی اول جهتدندر که
 ام سالفه نک جله سنک صوکنده کلمتدرو بوندر اول امک احوالندن عبرت پذیر اولمشدر و جناب حق انلری قهر
 ایتمکله بونلری تخویف و تنذیر قیلمشدر * منوی * استخوان و پشم آن کرکان عیسان * بنکرید و پند کیرید ای مهان
 اول کرکلر استخوان و پشمه آشکاره نظر ایلدک ز نصیحت طو تکرای اولور استخوان و پشمه مر ادام سابقه نک
 اثر لیدر نه کم بو آیت کریمه ایله کال اشارت واردر (فسیر و فی الارض فانظروا کیف کان عاقبه المکذبین) * منوی
 عاقل از سر نهید این هستی و باد * چون شنید انجام فرعونان و عادی عاقل باشند بو وجودی و هوایی قور و زاله قیلور
 چونکه فرعونلر و عادی قومنک عاقبتی اشدی (منوی) ورنه بد دیکران از حال او) عبرتی کیرند از اضلال او) و اگر
 عاقل اولان بوانایت و هوایی باشند قومنه غیر یلرک حالندن و آنک اضلالندن بر عبرت طوترل یعنی آنک اضلالندن
 اوتری قهر و غضبندن عبرت آلورل (تهدید کردن نوح علیه السلام مر قوم را که بامن میبجید که من روی پوشم با خدای
 بیجید در میان این بحقیقت ای مخذولان) بوسخ شریف حضرت نوح علیه السلام قومنه تهدید ایلمسک ییاته در
 بویه دیو که ای قوم بکا طولشکمز یعنی عناد و کبر ایدوب خصوصتله بکا صارلشکمز که بن فی الحقیقه رو پوشم بنم صورتم
 فی المثل حضرت حقه حجاب و نقاب کبی اولمش و اول بنم وجودمده تجلی قیلشدر خدای تعالی به طولشکمز حقیقتده
 بو اور تادم ای مخذولر یعنی ای معین سز اولان مر دود لر دیدی * منوی * گفت نوح ای سرکشان من من نیم
 * من زجان مردم بیجانان می زیم * حضرت نوح علیه السلام کندی قومنه ابتدی ای سرکش و مستکبر لر بن
 دکلم یعنی صورت ظاهرده سزینی کندیکمز کبی بشر کورر سز لیکن بن فی الحقیقه اویله دکلم بن جان بشریدن
 و روح حیوانیدن اولدم جاناته دیری اولورم (منوی) چون مردم از حواس بوالبشر * حق مرا شد سمع و ادراک و بصیر
 چونکه بوالبشر حواسندن اولدم یعنی بوالبشردن حاصل اولان حواس بشر به مقتضای زدن فانی اولدم حق تعالی

بسم وادرا لوبصرم اولدی کما قال تعالی فی الحدیث القدسی لا یرال العبد بتقرب الی بالتواقل حتی احبه فاذا احبته
 کنت سمعه الذی یسمع به وبصره الذی یبصر به آه * منوی * چون که من من نیستم این دم زهوست * پیش این دم
 هر که دم زد کا فراوست * چونکه بن بن دکلم بوقس هوندنر یعنی چونکم بن فی الحقیقه قانیم بوبنم نفس وکلام
 هویت ذات الهیه دندر هر که بوقس اوکنده دم اورر یعنی اکانکار ومخالفت قیلور اول کافر در * منوی *
 هست این دم نقش این روباه شیر * سوی این روبه نشاید شد دایر * بوروباهک نقشنده بودم شیر واردر بوروباهک
 جاننه دلیر و بی باک کما لایق دکلدور (منوی) کرزروی صورنش می تکروری * غره شیران ازوی نشنوی * اگر صورت
 جهنمندن اول نقش روباهه یعنی انبیاء علیهم السلام واولیای عظامه ایسانیه سن وتصدیق قلیله سن نعره وهیبت
 شیر فی اندن اشتزمیسن یعنی ایشیدرسن استفهام تقریریدر صورت انبیای عظامه نقش روبه تعبیری اهل کفرک
 نظر لنده روبه کبی حقیر اولدیغی ملاسه ایلدر که انلرک نظر حبسی اول شیران عالم معنارک صورتلر فی حقیر
 کوررلردی (منوی) کنبودی نوح را از حقیدی * پس جهانی را چرا برهم زدی * اگر حضرت نوح علیه السلامه
 حق تعالی بدن برید اولمیدی یعنی بر قدرت ونصرت اولمیدی بدبونده قدرت ونصرت معناسنه درسته کم ویدالله
 علی الجماعه حدیثنده قدرة الله ونصرة الله علی الجماعه معناسی مراد اولمشدر پس تمام جهانی نیچون بری برینه
 اورردی * منوی * صد هزاران شیر بودا ودر تنی * اوچو آتش بودو عالم خرمی نوح علیه السلام برتده صد هزاران
 شیر ایدی اول نوح علیه السلام آتش کبی ایدی وعالم فی المثل بر خرم ایدی * منوی * چونکه خرم من پاس عشر او
 نداشت * اوچنان شعله بران خرم کاشت * چونکه خرم من انک عشر فی حفظ طومدی وحقنی ادا ایتدی واونجلین
 شعلهی اول خرم اوزره حواله ایلدی شعلدن مراد شعله قهر الهی اولور که (رب لا تذر علی الارض من الکافرین
 دیارا) دیو بد دعا ایلد کده عالمه آتش قهر اوروب بالکلیه احراق واهلاک ایلدی (منوی) هر که آن در پیش این شیر نهان
 بی ادب چون کرک بکشاید دهان * هر که او بونمان شیرک اوکنده کرک کبی ادب سز آغز اچه یعنی بنلکه و سنلکه
 متعلق بی ادبانه آنک اغزندن سوز حقیقه (منوی) همچو کرک آن شیر بر در اندش * فانتقمنا منهم بر خواندش *
 اول قصه سی مذکور اولان شیر قوردی بر تدیغی کبی پوشیدنی اول بی ادب سوز سوز بیلینی بر تر پس فانتقمنا منهم
 مفهومینی اکا و قور مراد شیران عالم معنی اولان انبیاء علیهم السلام واولیای عظامه کست ساخانه و بی ادبانه سوز سوز بیلین
 ونام معقول حرکت ایلین کسه لری شیر قهر الهی بر قوب (فانتقمنا منهم) آیت کریمه سنک مفهومینی اول
 مقهور لر حقنده اظهار ایلدی اولور (منوی) زخم یابد همچو کرک از دست شیر * پیش شیر ابله بود کوشد دلیر *
 اول بی ادب کرک شیرالندن زخم بولور شیر اراکنده اول کسه که دلیر اوله ابله و احق اولور (منوی) کاشکی آن زخم
 بر تن آمدی * تابدی کایمان و دل سالم بدی * کاشکی اول زخم جسم اوزره کلیدی تا اولیدیکه ایمان و دل
 سالم اولیدی یعنی انبیاء علیهم السلام واولیای عظامه حضورنده بی ادبک ایلینله کفر قهر الهی اتحق جسمارینه
 کلیدی وایمان و دل لری سالم اولیدی انلر معنایولک احسان اولوردی لیکن بویله اولمز بلکه کاهی بر عکس اولوب
 جسماری زنده و مال لری برنده اولور قهر الهی انلر ایمان و دل لری نه کلور و کاه اولور که هم جسمارینی وهم جان و ایمان لری
 هلاک قیلور العیاذ بالله (منوی) قوم نکست چون اینجار سید * چون تو اتم کرد این سر را بدید * قوم منقطع
 اولدی یعنی کوجم اوزلدی چونکم سوز بورا به ایشدی بوسری آشکاره ایلکه نیجه قادرم یعنی بوسری اظهار ایلکه
 قادر اولمز پس طریق خلاصی و راه نجاتی تعلیم ایلکه شروع ایدوب بیوررلر (منوی) همچو آن روبه کم اشکم کنید *
 پیش اور روبه بازی کم کنید) اول روباهه کبی شکمی ناقص ایلکیزی یعنی تن پرور اولوب خدای تعالی به عصیان قیلکزی
 ومقتضای شکمه اشتغال قیلکزی انک حضورنده روباه بازلق ایلکزی یعنی حیل و خدعه ستمنه ذاهب اولکزی
 (می) جهل ما ومن به پیش اونمید * ملک ملک اوست ملک اوراد هید * جهل ما و منی انک اوکنه قوکر ملک فی الحقیقه
 انک ملک بدرملکی اوکا و بریکز و کندیگز اورتالقدن خروج قیلکزی تا ملک مجازی به کندیگز مالک زعم ایتکله
 عذاب مستحق اولیه سز * منوی * چون فقیر آید اندر راه راست * شیر و صید شیر خودان شجاست * چونکم
 سزای بنی آدم راه راسته فقیر که مزومن و ماقیدندن کدر قیلکزی و مؤدب اوله سز شیر و شیرک صیدی خود سزل
 ایچوندر (منوی) زانکه او با کست و سبجان وصف اوست * بی نیازست اوزنغز و مغز و پوست * زیرا که
 اول خدای تعالی غرضدن پا کدر و سبجان انک وصفی در سبجان اسم مصدر در تسبیح معناسنه یعنی شاته لایق
 اولین نقایصدن منزله و مقدس اولق انک وصفی در و اول خدای نیاز در لطیف اولان شیرلر دن و لبدن و قشر دن یعنی
 (والله غنی عن العالمین) حسبجه عالمک قشرندن و پوستندن و مغز و ته سنده اولان شیرلر دن جیعامستغنی

ولی نیاز در بوجله بی عبادی ایچون خلق ایلشد کندی کا محتاج اولدیغی ایچون د کادر * مننوی * هرشکار
 وهر کراماتی که هست * از برای بندکان آن شهرت * هرشکار وهر برکاستکه وارد اول شاعک بنده لرندن
 اوتزیدر (مننوی) نیست شه راطمع بهر خلق ساخت * این همه دولت خنک انکوشناخت * اول شاه حقیقتک طمع
 یوقدر بود وکلی دولتی خلق ایچون دوزدی سعادت اول کسه به که اول بونی اکلدی * مننوی * آنکه دولت آفرید
 و دوسرا * ملک و دولتها چه کار آید ورا * اول الله که دولتی وایکی سرائی یعنی دنیا و آخرتی خلق ایلدی ملک و دولتری
 انک نه ایشنه یارار (مننوی) پیش سجان پس نکه دارید دل * تا نکر دیدار کمان بد حجل * سجانک حضورنده قلبکری
 زیاده حفظ طونکر تا انک حضورنده کمان بد و سوه خاطر دن خجل اولمیه سز * مننوی * کوبیند سر و فکر و جست و جو
 همچواند رشره لصل تار مو * زیرا که اول سجان سری و فکری و جست و جوی * کورر خالص سود ایچره
 اولان صاج تلی گبی بیاض سود ایچره سیاه قیل زیاده دیده ورا اولان کسه به نیجه عیسان کورر نوره اول خدایه دخی
 سر و فکر و جست و جو اوله کورر نور (ان الله لا یخفی علیه خافیه) خواستجه اکامیج برخی شی یوقدر (فانه یعلم السر
 و اخفی) مقتضاسنجه سری و آندن اخفی اولنی دخی یلور * مننوی * آنکه اولی نقش ساده سینه شد * نقشهای غیب را
 آینه شد * اول کسه که اول نقش سز ساده سینه اولدی غیبک نقش آینه آینه اولدی یعنی حق سجان و تعالینک
 اسرار و ازلی بیلمی و علام الغیوب اولسی بحب د کادر که ادنی عقل و عرفانی اولنک بو کایمان و ایقانی وارد بل که
 اول کسه که انک درونی ماسودن بی نقش اولدی و سینه سی افکار و خیالاتدن ساده و صافی اولق مرتبه سن بولدی
 اول کسه عالم غیبک نقوشنه و اسرارنه آینه اولدی و عالم غیبده اولوب نه اوله جقدر اکا * ورندی * مننوی *
 سر مار بی کمان موقن شود * زانکه مؤمن آینه مؤمن شود * اول سینه سی صافی اولان ولی بزم سر مره و باطنزک
 مخفی اولان فکر و خاطره سینه کانسز موقن اولور یعنی بی شبهه آنی بیلیمی و ایقان ایدیچی اولور زیرا که مؤمن مؤمنک
 آینه سیدر مؤمن اولدن مراد خدای تعالی در که مؤمن اسمی انک اسماء حسنا سندن در مؤمن نائیدن مراد ولی الله در
 پس المؤمن مرآة المؤمن حدیث شریفنک مقتضاسنجه خدای تعالی ولینک آینه سی ولی دخی خدای تعالینک
 آینه سی اولور پس خدای تعالینک علم غیبه مطلع اولسی ولینک آینه وجودنده دخی ظهوره کلوب ولی کامل
 دخی اول سر غیبه عالم اولور مؤمن مؤمنک مرآتی اولقندن مراد برسی ولی و برسی دخی افراد مؤمنیندن بری اولوب
 معنی بویه دینسه دخی جائز اولور بزم سر مره اول صافی دل اولان ولی عالم اولور زیرا که مؤمن مؤمنک مرآتی اولور ای
 مؤمن سنک درونکده اولان سرانک آینه قلبینده منتقش اولوب سنک باطنک اسراری اکا عیانا ظاهر اولور
 می (چون زند او نقد ما بر محک * پس یقین را باز داند او ز شک) چونکه ولی بزم تقدیزی محک اوره پس اول ولی یقینی
 شکدن آشکاره یلور یعنی اول وایکه بزم تقد احوال اسرار مرزی محک قلبینه اوره بزمه یقینی وارد شکمی وارد آنی
 یلور و یقینی شکدن تمیز قیلور (می) چون شود جانش محک تقدها * پس ببیند تقدرا و قلب را * چونکه انک جانی
 تقدرا محکی اوله پس تقدی و قلبی کورر تقدی قلبدن فرق قیلور بعض نسخه ده مصرع ثانی پس ببیند قلب را
 و قلب را واقع اولشد بر تقدیر اوزره معنی اول ولی قلبی و قلبی کورر یعنی دلی و قلب اولان مرزور فکری دخی یلور دیمک
 اولور قلب اولدن مراد دل و قلب نائیدن مراد ناسره و مرزور اولان نسنه اولور و الحاصل اولیای عظام جو اسیس القلوب در
 قلبک اسرارنه مطلع اولور دیمکی افاده قیلور والله اعلم * نشاندن پادشاهان صوفیان عارف رایش روی خویش
 تا چشمشان بدیشان روشن شود * مننوی * پادشاهان ترا چنان عادت بود * این شفیده باشی اریادت بود *
 پادشاهان ماضینک انجلین عادت و اوردیکه بونی اشتمش اوله سن اکا یادنده ایسه (مننوی) دست چیشان
 بهلواتان ایستند * زانکه دل بهلوی چپ باشد بینه * اول پادشاهانک صول یا نازنده بهلواتر طورر اول سیدن که قلب
 صنوبری الشکل صول یا تنده شد و قیده اولور * مننوی * مشرف و اهل قلم بردست راست * زانکه علم و خط و ثبت
 آن دست راست * دقتدار و ارباب قلم صاغ جانبده طورر زیرا که خط علمی و ثبت علمی یعنی خط یا ز منی بیلک و بعض
 مراد اولان شیئی کاغذ اوزره ثبت قیلق علمی اول صاغ ال ایچون در ولها قلم کاتبه متعلق اولان کسه لری صاغ جانبده
 اجلاس ایدر لردی * مننوی * صوفیانرا بشرو موضع دهند * کاتبه جانتدوز آینه بهند * و صوفیله یوزا و کسده
 یعنی مواجه و مقابلده موضع و برر لر زبراصوفیله سینه به جانتک آینه سیدر لر و حقیقتده آینه دن بکاردر (مننوی)
 سینه صیقلها زده درز کورر فکر (تا پذیرد آینه دل نقش بکر) زیرا صوفیله سینه به ذکرا الهی و فکر ربانیده صیقلر اورمش
 تا کوکل آینه سی بکر نقش قبول ایده یعنی نقش معنایی و روی جانانی مشاهده ایده (می) هر که ارا صلب فطرت
 خوب زاد * آینه در پیش او بایند * هر شول کسه که صلب فطرتدن یعنی اصل خلقتدن خوب و محبوب

طوغدی آینه بی انک اوکنه قومق کرلک کندینک حسنی مشاهده ایده (مثنوی) عاشق آینه باشد روی خوب
 * صیقل جان آمد و تقوی القلوب * روی خوب و خوی محبوب مرآته عاشق کلدی دخی جانه صیقل و صفا و قلوبه جلا
 و تقوی کلدی تقوی بونده با کلک معناسنه در * آمدن مهمان پیش یوسف علیه السلام و تقاضا کردن
 یوسف علیه السلام از تحفه و ارمغان * (مثنوی) آمد از آفاق یاری مهربان * یوسف صدیق راشد مهمان
 آفاقدن بریار مهربان و مرحتا و بر جان کلدی یوسف صدیق علیه السلام حضرت ترینه مهمان اولدی * مثنوی *
 کاشنا بودند وقت کودکی * برو سادۀ آشنایی منکی * که انار بر بری ایل کودکلک وقتنده آشنایید یار آشنایق یصدیق
 اوزره اتکا اید یجیلدی * مثنوی * یاد دادش جوراخوان و حسد * گفت کان زنجیر بود و ما اسد * او یوسف علیه
 السلام اول مهمان اخوانک جور و حسدنی یاد و یردی یعنی تذکر مرتبه سینه ایر کوردی حضرت یوسف علیه
 السلام اکایدیکه اول جور و حسد زنجیر ایدی و یزاسد ایدلک (م) عاز نبود شیر از سلسله * نیست مار از قضای
 حق که * ارسلانه زنجیردن عاز اولمز زه حق تعالینک حکم و قضاسندن شکایت یوقدر و یرزه اندن الم کلز * مثنوی
 شیر بر کردن اوزنجیر بود * بر همه زنجیر سازان میر بود * مثلاً کرشیرک کردتده زنجیر اولد یسه جیح زنجیر سازلر اوزره
 امیر اولدی بوهم وجهه در جمع زنجیر سازلر اوزره اول شیر امیر اولدی زنجیر سازلر زنجیر دوزیجی دیمکدر زنجیر سازدن
 مراد زنجیر ایل قید اولان سیاه اولسه ده اولور و زنجیر دوزن اوستاد دخی اولسه اولور که شیر غالب و قوی اولدیغی
 جهتندن بونلرک میری کیسدر * مثنوی * گفت چون بودی ز زندان وز چاه * گفت همچون در محاق و کاست ماه
 اول یار حضرت یوسف علیه السلام ابتدی زنداندن و قیودن نیجه اولدک یوسف علیه السلام اکایدی محاق
 و نقصانده اولان ماه کبی اولدم محاقا کسک معناسنه در * مثنوی * در محاق ارماف نو کردد و تا * فی در آخر یردر کردد
 بر سما (محاقده) کرچه ماه نوایی فات اولور آخر آسمان اوزره بر اولمز (مثنوی) کرچه دردانه پهاون کو ققند * نور چشم
 دل شد و یند بلند * اگرچه انجودانه سنی هانده دو کدیله و محقق ایدوب خرد ایلد یلر چشم و دلک نوری اولدی و بلند
 کورر نور چشم اولسی کل الجواهر اولسنه کوره اولور و نور دل اولسی بعد السحق مجنون ایدوب اکل
 اولد قد نصکره مفرح دل اولدیغنه کوره اولور و کردردانه وجود انسانیدن استعاره اولور سه ریاضتله محو و فانی
 اولد قد نصکره نور چشم و دل اولسی روشنر (م) کندمی رازیر خال انداختند * پس ز خاکش خوشها بر ساختند
 مثلاً وافر کندمی خالک التنه آند بیلر کویا آنی تحقیر ایدیلر صکره آنی خاکدن خوشه لرد و زدیله یعنی وافر سنبله لر حاصل
 اولوب اندن دانه لرا خد ایدیلر (م) بار دیگر کو ققندش زاسیا * قیتمش افزد و فغان شد جانقزای * تکرار آنی آسیابدن
 دو کدیله یعنی اون ایلد یلر اقل قیمتی زیاده اولدی و جان زیاده ایدیمی نان اولدی (مثنوی) بازبان رازیر دندن کو ققند
 کشت عقل و جان و فهم هوشمند * نانی کیر و دیش التنه دو کدیله عقل و جان و فهم هوشمند اولدی اول فنا و محو اولدی
 بو عالی مرتبه لری بولدی (مثنوی) بازبان جان چونکه محو عشق کشت (بجیب الزراع آمد بعد کشت) کیر و او جان چونکه
 عشق الهینک محوی اولدی و مو قاقبل ان غم و فاقه مفهومنه وصول بولدی بویات کریمه سورة فتحده در تفسیری
 مرده بردن خرکوش سر خنده ذکرا و لندی یعنی کیر و شول جانکه محو عشق الهی اولوب رضای حقده وجودن افنا ایده
 اقلک محصول و عائد سی و فائده سی زراعی عجب کتور بعد کشت یعنی جانی و جنائی تخمین حق یوانده ا کد کد نصکره
 زراعتن مراد عمل کتند کان طریق حقدر (مثنوی) این سخن پایان ندارد باز کرد * تا که با یوسف چه کرد آن نیک مرد
 یوسف و پایان و نهایت طوعت حضرت یوسف علیه السلام ایل اول یارلک قصه سی جاننه رجوع ایل تا کم یوسفه او نیک مرد
 نه دیدی بیان ایل (طلب کردن یوسف صدیق علیه السلام ارمغان از مهمان (م) بعد قصه گفتنش گفت ای فلان
 * همین چه آوردی تو ما را ارمغان * حضرت یوسف علیه السلام کندیلک قصه سنی دید کد نصکره اکایدی
 لی فلان اکاه اول سن یزنه ارمغان کتوردک * مثنوی * برد یاران تپی دست آمدن * هست بی کندم سوی
 طاحون شدن) یار اقل قبوسنه تپی دست کلک طاحون جاننه بغدادی سز کتکدر پس سنت و طریقت بودر که
 بر یارلک قبوسنه و ارسک تپی دست و ارمیه سن هیچ اولمز سه بر برک سبزدن خالی اولیه سن * مثنوی * حق تعالی
 خلق را کوید بچشر * ارمغان کواثر برای روز نشر * حق تعالی حضرت تری حشرده خلقه دیر قیامت کوتدن اوتری
 ارمغان قنی * مثنوی * جتتمونا و فرادی بی نوا * هم بدن سان که خلقنا کم کذا * حق تعالی اول کون دیر که ای فاس
 سز زه کلدیکز و بالکزی نوا اولدیغکز حالده هم اول اسلوبه که بر سزنی خلق ایلدک اقلک کبی خفا تا و عرانا
 اول مرده نیجه عاری اولد بکزی ایل کلد بکزی سورة انعامده اولان بویات کریمه به اشارتدر که سیوردر (ولقد جتتمونا
 فرادی) قول مضمردر یعنی جناب عزت آخرتده سیوردر که قولریم سز نکا کلد بکزی منقردا اولدیغکز حالده اریاق و اولاد

وسیم و دینار دن و دیناده اختیار ایلدیکز اعوان و انصار دن زعم ایلدیکز که بونلر سرکله برقرار اولوب پایدار اوله
 فرادی فردک جمعیدر و الف تائیت ایچوندر کسالاتی کی) کا خلقنا کم * فرادی دن بدلدرو یا خود فرادی دن خلق
 ایلدک ایدی * کا خلقنا کم اول مرة * فرادی دن حالدر تقدیر کلام * ولقد جتئونا من فردین مشتهین ابتداء خلقکم *
 و یا خود مصدر محذوفک صفتی اوله تقدیری (ولقد جتئونا مجیئنا کخلقنا لکم) (وترکتهم ما خولنا کم) ای ما فضلنا به علیکم
 فی الدنیا و شغلتم به عن الآخرة (و را عظمیورکم) یعنی بزم سزه انعام و تفضیل ایلدیکمز شیئی وراء ظاهر بیکزه ترک ایدوب
 اندن بر شیئی کتور مدیکز * مثنوی * هین چه آوردید دست آویز را * ار مغانی روزرستا خیز را * کاه اول کزد دست آویز
 ایچون نه کتور دیکز قیامت کوفی ایچون برار مغان دست آویز ال طوته منی بعض مجلده دخی ال ار مغانی دیمک
 معناسنه استعمال اولنور * مثنوی * یا امید باز کشتن تان نبود * و هده امر و زیاطلطان نمود * یا بودر که سزه
 کیرود و نمک و بنم حضورمه کلمک امید ایلدی اولدی بوی بو کونک و عده سی سزه باطلی کورندی (می) منکری مهمانیش را
 از خری * پس زمطبخ خال و خا کستربری * اول اللهم مهمان لغنک منکری ایسک خر لغندن پس مطبخدن خال
 و خا کستر ایلنور سن بوی عملده تکابسل ایلین طائفه ایچون حضرت مولا فاقدس الله سره العزیز لساندن واقع
 اولشدر * مثنوی * ورنه منکر چنین دست نهی * بر دران دوست چون پامی نهی * و اگر حضرت خداتک ضیافت
 و مهمان لغنه منکر دکل ایسک بو تجلین پوش ال اول دوستک قبومی اوزره نیجه آتی قورسن حاصل معنا کرانک
 قوت لغنه منکر دکل ایسک اعمال و طاعاتدن هدیه تدارک ایلدیک اولور * مثنوی * اندکی صرفه بکن از خواب
 و خور * ار مغان بهر ملاقاتش بیر * خواب و خوردن براز حق فائده و ذخیره ایلد آتی اول خدایه ملاقاتدن اوتری
 ار مغان ایلد * مثنوی) شوقایل النوم مما یجمعون * باش در اسحار از یستغفرون * بو آیت کریمه سورة ذاریا تده در
 * ان المتقین * تحقیقه متقیلر * فی جنات و عیون * جنتلرده و چشمه لرده مستقر اوله لر * آخذین ما آتاهم ربهم * آخذ
 اولدقاری حالده ریلرینک اعطا ایلدیکی شیلری قال القاشانی * ان المتقین * ای الذین تجردوا عن تعلقات الطبیعة
 وصفات النفس البهیمة فی جنات الصفات و علومها * آخذین ما آتاهم ربهم * من انوار تجلیات الصفات (انهم كانوا
 قبل ذلك * تحقیقا بو متقیلر اولدیلر جنات و عیونده اولزدن اول قال القاشانی ای قبل الوصول الی مقام تجلیات
 الصفات * محسنین * فی مقام العبادات و المعاملات و الاحسان ان تعبد الله کأنک تراه فان لم تکن تراه فانه یراک
 كانوا قلیلا من اللیل ما یجمعون) بو آیت کریمه بونلرک احسانی تفسیردر یجمعونده مازاید در و الهجوع النوم و یجمعون
 كانوا ک خبریدر تقدیر کلام كانوا متقیلر اولورلردی * قلیلا من اللیل * ای فی طائفة من اللیل نائمین اولورلردی
 و یا خود ما مصدریه اوله تقدیری كانوا طائفة قلیله من اللیل هجوعهم و لفظ هجوعهم بو تقدیرجه مرفوع اولور
 زیرا کانونده کی و اودن بدل اولور یا خود ما موصول اوله ای الذین یجمعون فیه (وبالاسحار هم یستغفرون) دخی بونلر
 سحر لرده استغفار ایلدر اولورلردی اول وجهله که کانه اول کیجه بونلردن نیجه برایم ظاهر اولدی ایدی و اما التأویل
 و كانوا قلیل من اللیل الاحتجاب ما یغفلون عن السلوک (وبالاسحار) ای اوقات طلوع انوار التجلیات و انغشاء ظلمة
 صفات النفس (یستغفرون) ای یطلبون الانوار الی تشرق صفات النفس پس حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز
 یورلر که یجمعوندن قلیل النوم اول یعنی نایم اوللردن نومی قلیل کسه اول سحر لرده استغفار ایلینلردن اول تقلیل
 خواب و خور ایدوب بر مقدار بر کذا اعداد و احضار ایلد تاروزر ستخیزده سکا دست آویز اوله (مثنوی) اندکی
 جنبش بکن همچون جنبین * تا بجنبشندت حواس نورین * جنبین کی بر آرزق جنبش و حرکت ایلد تا سکانور کور یچی
 حواس بغشلیه لر یعنی جنبین حرکت و جنبش ایلد کده کاحواس جنبش اولندیغی کی سندخی راه طاعت حقه
 حرکت ایلد تا سکانور الهی ککور یچی حواس و مشاهدۀ اسرار الهی ایدیچی احساس احسان ایده لر * مثنوی
 وزجهانی چون رحم بیرون روی * از زمین در عرصه و اسع شوی * رحم مادر کی اولان جهانندن طشره اوله سن
 یعنی بوجهان تنکدن قور تله سن وزمیندن و اسع اولان عرصه ده اوله سن یعنی بوجهان تنکدن قور تله سن و بوزمیندن
 خلاص اولوب ارض الله و اسعه به واصل اوله سن و سحر ای حقیقه دخول قیله سن * مثنوی * انک ارض الله و اسع
 گفته اند * عرصه دان کانبیاهی رفته اند * اول بره که ارض الله و اسع دیمشدر بر عرصه یلکه اول عرصه انبیاء علیهم
 السلام و اولیای عظام کمشدر سورة زمزده اولان آیت کریمه به اشارتدر (الذین احسنوا فی هذه الدنیا حسنة) یعنی
 شول کسه لر که بوندیاده احسان ایلدیلر یعنی عبادات و طاعاتی علی سبیل المشاهدة قبلدیلر انلر ایچون حسنة
 عظیمه وارد روی شهود الوجه الباقی و جمال الکرم و ارض الله و اسعه یعنی اول کسه لر که وطنلرنده احسانه و تحصیل
 مراتبه قادر اولینلردر انلر اللهم ارضی و اسعددر دینلور قال القاشانی ای النفس المطمئنة المخصوصة بالله

لا تقيادها واطمينانها اليه ذات سعة حضرت خداوند کار قدس الله سره العزيز يورر لارض الله واسعدن مراد
انبيا عليهم السلام واولياي عظامك كند كاري بر در كه مقصود عالم ملكوت وجبروت ولا هو تدون نفس مطمئنه نك مسيره
وخطيره سيدر يس بو عالم دن سفر و كند قلوب رياضته صبر ايدوب ارض الله ده قرار ايد كور كه حقيقتده مقر اولدر
* مثنوي * دل نكر دد نك از عرصه فراخ * نخل تن انجان نكر دد خشك شاخ * اول واسع عرصه دن كوكل تنك
و منقبض اولز تن نخل اول عرصه ده خشك شاخ اولز بعض نسخه ده تن برينه ترواقع اولمشدر يعني نخل ترانده
خشك شاخ اولز بلكه هر دم تازه و تراولوروا كازوال كلز (مثنوي) حاملی قوم حواست را كنون) كند و مانده
ميشوي و سر نكون * الان سن حواسي حاملسن بورغون و قالمش و باش آشي اولور سن كند كاف عرصه نك ضمه سيله
چونكلكم و بورلغه ديرلر سر نكون اولقندن مراد يا توب او يومقندر * مثنوي * چونكه محمول نه حامل وقت خواب *
مانده كي رفت و شدی في رنج و تاب * چونكم خواب وقتنده محمولسن حامل دكلسن يعني جسمكي و حواسكي كو تريجي
دكلسن مانده لك كندی و رنج و تاب سر اولدك يعني بورغونق كيدوب مشقت و حرارتدن نجات بولدك (م) چاشني
دان تو حال خواب را * پيش محمولي حال اوليا * خواب حالي سن بر چاشني بيل اولياي عظامك حالنك محمول اولسي
قتنده يعني الان بيدارلق حالنده اولياء اللهك حوامي و احوالي اسب عنايت الهي و ارادت رباني اوزره محمول
اولمشدر و بونلردن حامل حواس و احوال اولق سقوط اولمشدر تنه كم انسان نومه وارد قده حامل حواس و احوال
اولقندن بري اولور و قيد و وجوددن نجات بولور يس حق تعالى نوم حالنده محمول اولوب في اختيار و بي ارادت مير قيلملي
اولياي عظامك حالنك محمول لكندن بر چاشني و انموزج ايلمشدر تايله سنكه انلر بيدار اولدقلى حالده دخی محموللر
و آزاده و مقبوللر در * مثنوي * اوليا اصحاب كهفنداي عنود * در قيام و در تقابل هم رقد * سورة كهفده اولان
آيت كريمه به اشارتدر تفسيرى او ايلده متابعت نصارا ياستده مرور ايتدى معنای بيت اولياء الله اصحاب
كهفدر دراي عنود قيامده و تقابل و اويقوده انلر نا علمدر يعني هر نه مباشرت ايتسه لباذن الله قايم اولورلر و هر نه دن
كوز نومسه لباذن الله كوز نومر لر * مثنوي * مي كندشان بي تكلف در فعال * بي خبر ذات اليمين ذات الشمال *
حق تعالى انلري تكلفسز يعني مشقتسز فعاله چكر انلري خبر اولديقي حالده ذات اليمينه و ذات الشماله يعني تنه كم
(و نقلهم ذات اليمين و ذات الشمال) آيت كريمه سنك فحوا سنجه حق تعالى اصحاب كهفي صاغ ياتنه وصول ياتنه تقليب
ايدوب انلر ذات اليمين و ذات الشمال دن بي خبر اولديقي كي اولياي دخی حق تعالى روحاني و جسماني فعللر جابنه چكر
و تقليب ايلر بونلر صاغ جابنه وصول جابنه بي خبر اولدقلى حالده يعني روحانيت و جسمانيت جابنه مقابوب و مصروف
اولوب عمل ايلد كاري وقتنده اول عملك حقيقتنه بي خبر اولدقلى حالده حق تعالى بونلري تقليب ايلر * مثنوي *
چيست آن ذات اليمين فعل حسن * چيست آن ذات الشمال اشغال تن * اول ذات اليمين ندر فعل حسن و اعمال
روحانيدر اول ذات الشمال ندر تنك اشغاللر بدر و مصالح و مشاغل جسمانيه در * مثنوي * ميرود اين هر دو كار
از انبيا * بيجرزين هر دو ايشان چون صدا * بوهر ايكي ايش انبيا عليهم السلام دن صادر اولور يعني بو جسماني
و روحاني اولان اعمال و مصالح انبيا عليهم السلام و اولياي عظامك دن وجوده كلور صدا كي انلر بوهر ايكي دن
بي خبرلر در مثلاً بونلرك وجودي كوه كي بونلردن صدور ايلين فعال و مقال كوه دن صدور ايلين صدا و مقال كييدر
* مثنوي * كره صديت بشنوا نذ خير و شر * ذات كه باشد ز هر دو بي خبر * طاعا كره صدي سكا اشتد بر خير و شر
هر نه ايسه ليكن كوهك ذاتي ايكسندن يله بي خبر در بلكه اول كوه دن صدور ايلين صدا و مقال بر مصوتكدر كذلك
اولياي عظامك و انبيا عليهم السلام وجودلر ندر ظهور ايلين فعال و مقال فاعل حقيقي اولان خدای تعالى نكدر
اكر بونده بر سوال اولنورسه كه انبيا عليهم السلام و اولياي عظام كند يارندن صدور ايلين فعال و مقال نايم كي و كوه
كي بلمش اولورلر سه بونلر خود حقايق اشيايه عالمدر يس بو محله بو تشبيه انلر حقتده نجه صادق اولور الجواب انبيا
عليهم السلام و اولياي عظامك بشر يتلري جهتندن (انما انا بشر مثلكم) فحوا سنجه ساثر انسانه كندی فعال
و مقاللر نك حقيقتنه واقف و عارف اولقده بي وحي و بي الهام اولدقلى حالده برابر و مشتركار در و سائر بشر دن بونلرك
متميز اولسي و فعال و مقاللر نك حقيقتنه وقوف و شعور بولسي وحي الهي و الهام ربانيه در بجن وحي الهي و الهام رباني
اولسه بونلر كند يارندن صدور ايلين اعمال و احوال حقيقتي بيلكده نايم ايله كوهه مشابه اولورلر اكر چه اول اعمال
و احوالك ميرند و فاعلي حضرت حق ايد يكدن غافل اوليوب كند ياريني املك يدارد تنده آلت اولدقلى بييلورلر (كفتن
مهمان يوسف را كه اينه آوردمت ارمغان تا كه هر بار بكي دروي نكري روي خوب خويش را يني و مرا ياد كني) * ممي
كفت يوسف هين ساور ارمغان * اوز شرم اين تقاضا ز دقغان * يوسف عليه السلام مهمانه ايتدي كا اول

ارمغان کتور او مهمان بوتقاضا نك شرمندن فغان آوردی من حیث الباطن (می) گفت من چند ارمغان جست ترا
 * ارمغانی در نظر نامد سزا * اول مهمان ابتدی بن سنگ ایچون نیجه عدد ارمغان طلب ایلام بنم نظرمه
 بر ارمغان کلدی یعنی سکا لایق بر ارمغان بولدم (منوی) حبه را جانب کان چون برم * قطره را سوی عمان
 چون برم * کندی کندیم دیدم بر حبه بی کان جانبه نیجه ایلتدم بر قطره بی عمان جانبه نیجه ایلتدم (منوی) زیره را
 من سوی کرمان آورم * کریش فودل و جان آورم * فی المثل ای کان کرم زیره بی بن کرمان جانبه کتورم اگر سنگ
 حضور کدل و جان کتورم زیره کیونه دیر لر کرمان ولا یتنده انك اعتباری یوقدر و تقدیر معنا کر بن سنگ بحر احسانك
 حضور نه دل و جانی ارمغان کتور رسم همان کرمان ولا یتنه کیون ایلتش کیی اولورم که اول دیارده انك قیمت و رغبتی
 یوقدر * منوی * نیست تخمی کاند رین انبار نیست * غیر حسن نو که انرا یار نیست * بر تخم یوقدر که بوابارده
 اولیه سنگ حسن و کال کدن غیری که کایار و نظیر یوقدر (می) لایق آن دیدم که من آینه * پیش تو آرم چونور سینه
 عاقبت آتی لایق کوردم که بن بر آینه بی سنگ حضور که کتورم بر سینه نوری کیی (منوی) تابینی روی خوب خود
 در آن * ای تو چون خورشید شمع آسمان * تا اول آینه ده کند یک خوب یوزنی کوره سن ای کسه که سن آفتاب کیی
 آسمانک شمع سن * منوی * آینه آوردت ای روشنی * تا چوینی روی خود یادم کنی * سکا آینه کتوردم
 ی کوزنک نوری و دیده ملک روشنی کی تا چونکه آینه ده کندی یوزنی کوره سن اول مناسبته بی یادیده سن * منوی
 آینه بیرون کشید او از بغل * خوب را آینه باشد مستغل * اول مهمان حضرت یوسف علیه السلامه بوسوزلی
 دید که نصکره قولتغدن آینه بی طشره جقاردی محبوبه محل اشتغال آینه اولدی پس الله جمیل بحب الجمال
 حدیثك مصداقچه حق تبارک و تعالی شول جیل حقیقیدر که باطن اجمال صاحبی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای
 عظامی سور و انزل صافی و سلیم اولان آینه دللر نه نظرایدوب کندی جمال و کمالی انلرده مشاهده مابلر یوم قیامتده
 دخی بر کسه اول حضرت نه قلب سلیم کتور سه عظیم نفع بولور و انك مقابله سنده مشاهده یاره واصل اولور تنه کم بو آیت
 کریمه ده بومعنا به اشارت وارد قال الله تعالی (یوم لا یقع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم) پس هر شیتك کندی
 ذاته مناسب بر آینه سی وارد که اول شئی اول آینه مشابه سنده اولان شیتله ظهوره کلور و رونما اولور مناسبته
 بو آینه لر که شرح و بیاتنه شروع ایدوب یورور لر * منوی * آینه هستی چه باشد نیستی * نیستی بر کر تو الله نیستی *
 وجودك آینه سی ندر یوقدر حضرت حق نه نیستك ایلت اگر سن ابله دکل ایسك * منوی * هستی اندر نیستی
 بتوان نمود * مالداران بر فقیر آرنده جود * زیر او ازل یوقدر که کورنگ نمکن اولور مثلاً مال دار لر فقیر او زره جود و سخا
 کتور لر که الاشیاء تبین بالاضداد مفهومه منجه فقر غناك آینه سیدر که غنا انکله ظاهر اولور * منوی * آینه
 صافی نان خود کرسنه ست * سوخته هم آینه آتش زنه ست * نانک صافی و صحیح آینه سی خود کرسنه در سوخته
 هم آتش زنه نك آینه سیدر یعنی قار و جقمق مرآت در که جقمق اثر و خاصیتی قار و وجودنده ظهوره کلور تنه کم
 نانک لطافت و حلاوتی کرسنه نك وجود به عیان اولور اگر کرسنه نك وجودی اولسه نان بی قدر و بی قیمت اولوردی
 * منوی * نیستی و نقص هر جایی که خاست * آینه خونی بجه پیشم است * هر پرده که نقصان و بوقلق حاصل
 اولدی و ظهوره کلدی جمیع پیشه لر که صنعت لر خوب لغتک آینه سیدر (می) چون که جامه چست و دوزیده بود *
 مظهر فرهنگ درزی چون شود * مثلاً چونکم جامه درست و دگلش اوله اول جامه درز نك صنعت و کال نك مظهری
 نیجه اولور یعنی اولز * منوی * نارا شیده همی باید جذوع * نادر و کراصل سازد یا فروغ * مثال آخر بود اقلر بولمش
 کرک تا نجار آتی اصل دوز یا فروغ دوز را کر تراشیده و موزون اولسه نجار محتاج اولز * منوی * خواجه اشکسته
 بند نجار رود که در آفتاب پای اشکسته بود * مثال آخر چونکم صنق بغلی خواجه اول بره کیدر که اول
 برده صنمش این اوله (منوی) کی شود چون نیست رنجور و نزار * آن جال صنعت طب آشکار * مثال آخر چونکم
 مریض و نزار اولیه اول طب صنعتك جمالی جن آشکاره اولور یعنی طبك صنعتك ظهوری رنجور و وجودنه موقوف
 اولور اگر رنجور و وجودی اولسه طبك صنعتی مخفی فالوردی (می) خواری و دوفی مسها بر ملا * کر نباشد
 کی نماید کیمیا * مثال آخر بر لرک آشکاره خورانی و دوفی اگر اولیدی کیمیا جن کور نوردی و انك حسنی نیجه ظاهر
 اولوردی (می) نقصها آینه وصف کمال * وان حقارت آینه عز و جلال (جمیع نقصان کمال و صنعتك آینه سیدر کمال
 نقصانله مبین اولور و اول حقارت عز و جلالك آینه سیدر زیر اعز و جلال حقارت ظهوره کلور * منوی * زانکه ضدا
 ضد کند پیدایقین * زانکه باسر که بدیدست انگین * زیر اشک سر ضدی ضد پیدایقین ایلر کاقیل الاشیاء تبین بالاضداد زیرا
 غسل مکرک ایلر ظاهر و میندر (منوی) هر که نقص خویش را بدو شناخت * اندر است کمال خودده اسبه ناخت

هر شول كسه كه كند ينك نقصاني كوردی و اكدي كند ينك استكاندن يعني وجودی كاله ابر كورم كده حد دن
 زياده چايدی ده اسبه اولدر كه بر آيه بنه طقوز آي يده مثلاسه اسبه اولدر كه بر آيه بنه اوچني يده و دواسبه اولدر كه
 بر آيه بنه ايكي سني يده بونده ده اسبه تاخت ديمك زياده سر عتله چايدی ديمك دن كايه اولور (مثنوی) زان نهي بر ديسوی
 ذوالجلال * كو كاني می برد خود را كمال * كند يده نقصان كور مين كسه اول جهمت دن ذوالجلال چاينه پرواز ايلز كه
 او كند يسه صاحب كمال كان ايلر يعني كندی به كامل ديور كان ايلتور * مثنوی * علي بدتر ز پندار كمال *

نيست اندر جان فوای ذودلال * ازل و ازديده ات بس خون رود * ناز توين مجبي بيرون رود * كمال ز عمد دن
 بدتر بر علت و مرض سنك چا نكده بوقدرای * كبر و ناز صاحبي سنك قلبك دن و كوز كدن چوق خون كیده
 تا بومجبلك سندن طشره * كيدرم مجب فتح جيم ايله كندی بي بكمش يعني چوق اغلق و جوق جكر فاذن دوكلك
 كر كدر كه بوكندويي كايه بكمك و كامل زعن قيلم سندن طشره كیده (مثنوی) علت ابليس اناخير بدست
 وين مرض در نفس هر مخلوق هست * ابليس لعينك مرضي اناخير اولشدر هر مخلوقك نفسنده بومرض واردر
 مكر شول كسه لك نفسنده دكل كه انلر بومرضي رياضت و محبتله نفسلر دن ازاله ايلش اوله لروالان خلي النفس و طبعه
 عجب و پنداردن خالی دكلدر (مثنوی) گرچه خود را بس شكسته يند او * آب صافي دان و سر كين زير جو * اگرچه
 كندی به كمال زعن ايلن كسه كندويي زياده شكسته و خسته كور ليكن في المثل اني بر آب صافي ييل و سر كين و نجس
 اير مغلك التنده (مثنوی) چون بشوراند ترادرا امتحان * آب سر كين رنگ كردد در زمان * اي ذوپندار چون كم
 بر كسه سني امتحان ايلكده فارشدر سه آب صافي سر كين رنگ اولور اول زمانه يعني حين امتحانده صافيلك كيدوب
 بولانور سن و منكدر اولور سن (مثنوی) درك جوه هست سر كين اي فتا * گرچه جوصافي نمايد مر ترا * اي جوان
 اير مغلك دبنده سر كين واردر اگرچه سكا صافي كورينور يعني اگرچه وجود سر كيني هنوز باقيدر (مثنوی) هست
 پير اهدان برفطن * باغهاي نفس كل را جوی كن * نفس كده ضم كاف و كسر كافله قرأت جاتر اولور اگر ضم كافله
 قرأت اولنور سه معنی بوله ديمك اقتضا ايلر كه راهدان حقيقت اولان پير برفطن باغهاي نفس كل اشيايه جويكن
 اولدی يعني چای قازنجي اولدی و صوكتوريجي اولدی مراد بجز وحدت دن ماء الحياه فيوضاتي هر كسك نفسي باغنه
 بحسب استعدادها افاضه و اجر ايديجي اولدی ديمك اولور كه مرته قطبيته واران كامل جلايه فيض رسان اولدی
 عند المحققين ثابت و محققدر اگر كسر كافله قرأت اولور سه معنی شيخ راهدان پرذكاو برفطن كله مضاف و منسوب اولان
 نفس باغليسه و يا خود بايقدن اولان نفسك باغليسه جويكن اولدی يعني آب هدايت و معرفتي اول بجز علم
 خدادن اساله و اجر ايديجي اولوب اول باجغه مضاف اولان و يا خود بايقده حاصل اولان نفسك باغليسي مطهر و مذكي
 اولدی نفسك كده اضافتي يا معنی لام يا معنی من اولور تنه كم بوتقدیر اوزره معنی و يرلدی فافهم فانه محل دقيق (مثنوی)
 جوی خود را کی تواند پاك كرد * نافع از علم خدا شد علم مرده * كندی جوی نفسي جن قادر اولور بر كسه پاك
 ايتكمه مستقلا مر دل علي خداك علمدن نفع آلي و منفعت بولي اولدی پس خداك علمك مظهر و منبعي
 و مفیض مجرسي پير كامل و مر شد فاضلدر طالب حقه و نفسي اصلاح و پاك ايتكمه سعي ايدن سالكه لازم و واجبدر كه
 بر پير اهدان و مر شد صاحب عرفانه ارادت كتوره و كندويي اتمك خدمت و محبتنه تنوره تا كم جوی نفسي پاك قيله
 و علم خدايه منتفع اوله (مثنوی) کی ترا شد نغ دسته خویش را * رو بجز احي سپار اين ريش را * مثلائغ * كندی
 صابني جن بونر بچاق كندی صابن بونر ديد كاری مشهور مثلدر و كشي كندی ياره سنه كنديسي تيمار قيلم خيلي
 مشكلدر ديد كاری معروف سوزدر بوري بوياره بي بر حراحه تسليم ايله جراحدن مر ادا مر اض باطنه و معالجه قبلان
 مر بي كامل اولور * مثنوی * بر سر هر ريش جمع آمد مكس * تا نيند قبح ريش خویش كس * هر ياره لك باشي اوزره
 مكس جمع كادی و اول ريشي بور و بوب ستر قیلدی تا كسه كندی ياره سنك فباحتي كورميه مكسدن مر ادنه ايد يكن
 بيان بيوردر (مثنوی) آن مكس انديشها وان مال تو * ريش تو آن ظلمات احوال تو * اول مكس سنك فاسد و فاسد عقول
 فكر لك و اول مال و ملك كدر سنك ريشك سنك اول احوال كك ظلتيدر پس سكا بر مر بي كامل لازمدر كه اول مال
 و اندیشه مكسلر دن سني قور زوب ظلت احوال كي تيمار ايليه و ازاله ايدوب سني صحت و سلامت مر ته سنه اير كوره
 * مثنوی * ورنه مر هم بران ريش تو پير * آن زمان سا كن شود در دو نفر * سنك اول ريشك اوزره كير مر هم قوبه
 و سكا علاج ايله اول زمان سنك درد و فعاك سا كن اولور (مثنوی) تا كه پندارد كه صحت يافته ست * بر تو مر هم
 برانجا نافته ست * حتى ظن ايلر كه صحت بولشدر يعني پير كامل كه مريض القلب اولنك ريش مغنوسي اوزره مر هم
 ارشاد و هدايتي وضع ايليه انك مرض قلبي سا كن و محتني اولوب كيدر حتى اول مريض القلب اولان كندويي صحت

بواسطه زعم ایدر بیلز که بر تو می هم اول ریش اوزره بلدرا مشدر یعنی ارشاد و هدایت مر همنک نوری اول مرض معنوی
 اوزره طالع اولمشدر * مثنوی * هین زمر هم سرمکش ای پشت ریش * وان ز برتودان مسدان از اصل خویش *
 ای ارقه سی یاره لوا گاه اول مر همدن باش چکمه و اول صحتی بر تودن میل کنیدی اصلکدن بیلکه یعنی ای ظاهر قلبی
 مریض اولان کسه مریضک مر هم ارشاد و تریه سندن باش چکمه و اوا قدر صحت که بولدا آنی اول عزیزک مر هم ارشاد
 و تریه سندن میل کنیدی اصلکدن و حقیقتکدن بیلکه و بوضعت بنم کنیدی ذاتکندر مری به نه احتیاجم وارد دیمه و اتدن
 استغنا قیلکه که تکرار مریض معنوی اولیه سن و هلاک مر تبه سنی بولیه سن (مر تشدن کاتب وحی بسبب آنکه بر تو
 وحی برورد آن آیت رایش از پیغمبر علیه الصلوة والسلام بخواند و گفت پس من هم محل وحیم) (بومرخ شریف کاتب
 وحیک مر تدا و لمسنک یا تنده در اول سبیلکه که وحیک بر توی انک اوزرینه آوردی اول آیت کریمه بی پیغمبر علیه السلام
 حضرت تندن اول اوقیدی و ایتدی پس بندخی محل وحیم کاتب وحیک حضرت رسول علیه السلام دن اول اوقیدی بی
 آیت کریمه (فتبارک الله احسن الخالقین) آیتدیر بویه نقل اولنور که سورتمؤمن نازل اولدی رسول اکرم صلی الله
 علیه وسلم آنی اوقوردی و عبدالله بن سعد بن ابی سرح که کاتب وحی ایدی آنی یازردی بو آیت کریمه به کلدیکه اول
 آیت کریمه بودر (ولقد خلقنا الانسان من سلاله من طین ثم جعلناه نطفه فی قرار مکیثم ثم خلقنا النطفه علقه فخلقنا
 العلقه مصغه فخلقنا المصغه عظاما فکسسون العظام لحما ثم انشأناه خلقا آخر) چونکم حضرت رسول اکرم صلی الله
 علیه وسلم بوحله کلدی کاتب وحی (فتبارک الله احسن الخالقین) دیو آخر آیت کریمه بی قبل املاء النبی صلی الله علیه
 وسلم قرأت قیلدی پس حضرت نبی علیه السلام اکادیدی اکتب هکذا نزلت فقال عبدالله ان کان محمد نبیا و وحی
 الیه فانا نبی و وحی الی نبی علیه السلام اکادیدی فارتله دیمش که مکیه به کتدی و فتح مکه منه سنده اسلامه کلدی
 و بعضی دخی بوقول صحیح دکلدر زیر اول کاتبک ارتدادی مدینه ده واقع اولمشدر و بوسوره مکیه در چونکم انک اسلامه
 کلمسده اختلاف وارد در حضرت مولا ناقص الله سره العزیزک کلام لطیفندن دخی معلوم اولان اولدر که اسلامه
 کلمش و اول حال اوزره اولمش اوله (مثنوی) پیش از عثمان یکی نساخت بود * گوینسخ وحی جدی می نمود * حضرت
 عثمان رضی الله عنہ دن اول بر کاتب و ارایدی که اول کاتب وحی وحیک کاتبنه زیاده جد کوسترردی * مثنوی *
 چون نبی از وحی فرمودی سبق * او هم از او انبشی بر ورق * چونکه نبی علیه السلام وحی شریفتدن سبق یورردی
 و کاتب اونی هممان ورق اوزره یازردی (مثنوی) بر تو آن وحی بروی تافتی * اودرون خویش حکمت یافتی) اول وحیک
 بر توی اول کاتب اوزره طالع اولوردی و لمعه اورردی اول کاتب کنیدی باطننده حکمت بولوردی * می * عین آن
 حکمت بفرمودی رسول * زین قدر کراه شد آن بوالفضول * اول کاتب درو شده بولیدی حکمتک عینتی رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم حضرت قتری یورردی بوقدر بر تودن اول بوالفضول کراه و می تدا اولدی بویه دیو (می) کافجه می کوید
 رسول مستنیر * مر مرا هست آن حقیقت در ضمیر) اول نسنه بی که مستنیر اولان یعنی حضرت حقدن نور الان
 رسول وحیدن دیر تحقیقا بکا اول حقیقت ضمیر مده وارد (مثنوی) بر تو اندیشه اش زد بر رسول * فهر حق آورد
 بر جانش نزول * اول کاتبک اندیشه سنک بر توی حضرت رسول صلی الله علیه وسلمه اورردی یعنی منعکس اولدی حق
 تعالینک قهری اول کاتبک جانی اوزره نزول کتوردی (می) هم ز نساختی بر آمد هم ز دین * شد عدو مصطفی و دین بکین
 هم کاتبکدن هم دیندن طشیره کلدی کینله حضرت مصطفی علیه السلامه و دینه عدو اولدی و انکار قیلدی (می)
 مصطفی فرمود کای کبر عنود * چون سیه کشتی اگر نور از تو بود * حضرت رسول علیه السلام اکایوردی ای عناد
 ایدیحی کافر نیچون سیاه اولدا اگر نور سندن ایسه (می) گرونیوع الهی بودی * اینچنین آب سیه نکشودنی
 اگر سن نبوع الهی اولیدک بونجیلین آب سیاهی اجزدا و مطلع انوار ربانی اولیدک بویه ظلمت جابنه قاجزدا (می)
 تا که ناموسش به پیش این وان * نشکند بریست این اوراد هان) بوکسه نک و او کسه نک قتنده انک ناموسی صنیه
 بوحصوص انک اغزنی بغلدی حتی بواجلدن اعتذار و استغفاره قادر اولدی (می) اندرون می سوختش هم زین سبب
 توبه کردن می نیارست این عجب) بوسبیدن هم انک درونی یاندی اما توبه ایتمکه قادر اولدی بوعجبد (مثنوی) آه می کرد
 و نبودش آه سود * چون در آمد تیغ و سر را در ربود * اول کاتب آه ایلردی و آه ایلک اکا سود و نافع اولدی یعنی مجرد
 دروندن آه قیلسی و پشیمان اولسی مفید اولدی اول اجلد نک ظاهر اعار و ناموسیه متکبر اولوب توبه و استغفار
 قیلدی چونکم تیغ قهر الهی کلدی و باشی قایدی بونده تنبیه بودر که بر کسه ظاهرده سرکش اولسه و عار و ناموسله
 متصف اولوب اهل حق اوزره تکبرک قیلسه اما باطنه پشیمان اولسه و کلاهنه اعتراف قیاسه بوحالت اکا نافع و مفید
 اولز بیلکه باطنده توبه و اقامت و محبت و اطاعت صادقه اولورسه البته ظاهرده دخی انک حکم و اثری بیانه کاور

منوی * کرده حق ناموس را صد من حدید * ای بسا بسته بپند نابدید * حق تعالی حاضر تری عار و ناموسی
 انسانه یوز بظمان دمور قدر ایلمشدرای چوق کسه محقی و نابدید اولان بندله بغلمشدر (می) کبر و کفر آنسان بیست
 آن راهرا که نیارد کرد ظاهر آهرا * کبر و کفر اول مرتبه اول بولی بغلدیکه درو تنده اولان آهی ظاهر ایلمکه قادر
 اولدی (منوی) گفت اغلالا فهم به مقمعون * نیست ان اغلال برما از برون * حق تعالی اغلالا فهم * مقمعون
 دیدی یعنی بز کافر لک بونلر نده اغلال قبلدک پس بو کافر لک اغلال سبیلله مقمعولرد دیدی اول اغلال بزم اوزریمزه
 طشره دن دکدر بیکه مراد اغلال معنویه در تنه کم سورة یس ده سیورر لکه (انا جعلنا فی اعناقهم اغلالا) یعنی
 یا محمد بز بونلر کافر لک اعناق واجیادنده اغلال معنویه و سلاسل باطنیه قیلدق قیود طبعیه و هوا و هوا جس تقسبه
 و سائر محبت بدینه و علایق و عوایق دنیویه و امثالهم سالک راه حقه اغلال و سلاسل مثالنده در (فهی الی الاذقان) پس
 اول اغلال بونلر کزقلر نه متصل اولمشدر بونلر کزقلر حق جاننه میل و تواضع دن منع ایلم (فهم مقمعون) پس بونلر
 باشلرین یوز و قالد یروب کوزلرین یوزمشدر (می) خلفهم سدا قاغشیناهم (می) نیند بندر ایش و پس او) بز و اصحاب
 کفر و عصیتک خلقنده سد قیلدق پس بز بونلر کوزلرین یوزودک بواجلدن اوکنده واردنده اوکسه بندی کورمن
 کما قال الله تعالی فی سورة یس (وجعلنا من بین یدیم سدا و من خلفهم سدا قاغشیناهم فهم لایبصرون) یعنی بز بونلر
 اوکندن واردندن سد قیلدق پس بونلر کوزلرین اورقوب غشاؤه غفلتله مستور و محجوب قیلدق بونلر حق و صوابی
 کورمن لر و کندیله نافع اولان رشاد و سدا و نظر ایر کورمن لر (منوی) رنگ صحر ادران سدا که خاصت * اونمی داند که
 آن سدا قضاست * اول برسد که انسانک اوکنده واردنده فالقدی و حاصل اولدی صحر ارنکن طور یعنی وجود صحر اسنده
 موجود اولان شینلرک رنگن طور متلا عار و ناموس و کبر و نخوت و کفر و عصیت کبی صفتلرک رنگن طور اول غافل
 بیلر که اول قضاء الهی سدیدر و راه حقندن مانع اولان صفتلر حکم الهینک اثریدر * منوی * شاهد قوس سدروی
 شاهدست * مرشد قوسد گفت مرشدست (ای بند قضا یله مقید اولان غافل سنک شاهدک شاهدک یوزینک سدیدر شاهد
 بونده محبوب معنانه در لیکن اولکیسندن مراد محبوب صوری و ایکنی سندن مراد محبوب حقیقی اولور یعنی
 ای محجوب و غافل سنک ظاهرده اولان محبوبک من ای نوع کان محبوب حقیقتک روینه سد و حجاب اولمشدر سنک
 مرشدک مرشدک سوزینک سدیدر اولکی مرشدن مراد ماسوایه یول کوسرتلر و ثانی مرشدن مراد ذات و صفات
 خدایه دلیل اولنلر در یعنی سنی ماسوایه ارشاد ایلین و سکا حقل ذات و صفاتندن غیر بسندن سوز سولین مرشدک
 مرشد حق اولان کسه نک کلامنه سد اولمشدر و سنی مرید * کاسلک سوزنی استماع ایلمکدن منع قیلشدر * منوی *
 ای بسا کفار را سودای دین * بندشان ناموس کبر و آن و این * ای چوق کفار دین سودای و ادر لیکن
 انلرک بند و جابی ناموس و کبر و او بودر آن و ایندن مراد مجرد هرنه اولور سه اولسون دیمک اولور بومعنی کبردن صکره و او
 اولدیغنه کوره در اما بعض نسخده کبردن صکره و او اولیوب کبر آن و اینه مضاف اولمشدر بو تقدیر اوزره کبردن صکره
 بر لفظی مقدار اولمق لازم اولور و تقدیر معنی بویه دیمک اولور که ای چوق کفار دین سودای و ادر لیکن انلرک بنددی
 عار و ناموس و بونک و آنک اوزرینه تکبر لک ایلمکدر * منوی * بندنپهان لیکن از آهن بتر * بندها من را کند پاره بتر *
 کرچه بندنپهان لیکن آهندن بتر در یعنی قویتر و محکمتر در زیر بند آهنی بالته پاره لر (می) بند آهن را توان کردن جدا
 بند غمی را نداند کس دوا) آهن بنددی جدا و رفع بیک ممکندر اما غمی اولان بنده کسه دوا و علاج بیلر (می) مر در
 زبور اگر نیشی زند * طبع او آن لحظه بردفعی تند * مثلاً زبور اگر بر کسه به بر نیش اوزر و الم ویره اول لحظه آنک طبعی
 آنک دفعی اوزر می ایلر و آنک غم و المی کجوب دردی دخی سست اولور (می) زخم نیش اما چوازه سی تست) غم قوی
 باشد نکدر در دسست * نیشک زخمی اما چونکه سنک وجود و کبر که ندر غم قوی اولور در دالم سست و محو اولر (می)
 شرح این از سینه بیرون می جهد * لیک می ترسم که نوسیدی دهد * بو خصوصک شرحی سینه مدن طشره صجر دردی
 و ظهوره کلوردی ولیکن قورقمرکه ناامیدک و بر روجوق کسه بی یأس و قنوط مرته سینه ایر کورر بواجلدن بورایه
 مناسب تطویل کلام ایلمکدن عطف عنان اولندی و ترغیب و تحریضه ملایم اولان کلماتک یاتنه شروع قیلندی
 (منوی) فی مشوفومید خود را شاد کن * یش آن فریادرس فریادکن * بنم بوسو یلدیکم کلام سبیلله ناامید اوله
 کند یکی شادایه اول فریادرس اولان و بنده لرینک دعا و رجاستی قبول قیلان خداتک حضورنه فریادایه * منوی *
 کای محب عفو از ما عفو کن * ای طیب ریح ناسور که من * بویه دیو که ای محب عفو اولان خدا بزدن عفوایه یعنی اللهم
 انک عفو محب العفو قاعف عناد بوسو یله تنه کم حضرت نبی علیه السلام بودعانی اکثر ناسه تعلیم سیورر لردی
 ای اسکی ناسور ریحینک طبعی دی و بو گونه نضیرع الیه (منوی) عکس حکمت آن شفی را باوه کرد * خودمیق تاب نیارد

از تو کرد) حکمتك عكس و بر قوی اول شقی بی کرامه و ضایع ایلدی مراد کاتب و حیدر که وحی الهی و حکمت ربانیند
 بر قوی انی ضایع و کم ایلدی کند یکی کورمه تا کند یکی کورمک سندن توز قور بر میه و کرد بوقر و کتور میه (مثنوی)
 ای برادر بر تو حکمت جاریهست * آن زاید است بر تو عاریه است * ای برادر حکمت الهی سنک اوزر یکه جاریه در
 یعنی حکم و اسرار الهی سنک قلبک اوزر یکه جریان اید یجیدر اما اول حکمت ابدال خدا دندرو سنک اوزر یکه عاریتیدر
 سنک ذاتکدن حاصل اولان خاصیت ذاتکد دکلدر ابدالک شرحی و بوکاستعلق اولان احادیث ایکنی جلده خر س
 حکایه سنده و اوچنی جلده دخی بعض مواضعه مذکور اولشدر * مثنوی * کرچه در خود خانه نوری یافته ست
 آن زهم سایه منور یافته ست * مثلاً کرچه خانه کندی سنده بر نور بولشدر اول نور منور هم سایه دن یلدر ایشدر
 هم سایه منور دن مراد یا آفتاب و یا ماه تاب و یا نجوم و یا خود چراغ در منور کسر و اوله صیغه فاعل در و یونده
 هم سایه منور دن مراد منور بیوت قلوب اولان ولی خدا در که انک روحنک نوری بعض قلوبه بر قوصال قدده اول قلبلر
 منور اولوب انک علم و حکمتندن انلک وجودنده علم و حکمت ظهوره کاور و ذوق و راحت حاصل اولور اما کر کدر که
 قلبه دره یونوری بولان کسه غره اولیوب و آتی مجر کندیدن بلیوب اول نورک منبعنه شکر کز اقلار ایلیمه نته کم سیوررلر
 (مثنوی) شکر کن غره مشوینی مکن * کوش دارو هیچ خودینی مکن * شکر ایلیمه مغرور اوله و تکبرلک ایلیمه یعنی مکن
 دیکر تکبرلک ایلیمه دیکدن کایه اولور نته کم فلان کسه نک نوری وارد و بر برون صاحبیدر دیکله متکبرلکدن کایه ایدرلر
 پس همان قواک طوت هیچ خودینک ایلیمه دیک اولور * مثنوی * صد دزیغ و در دکن عاریتی * امتناز دور کرد از امتی
 یوز در و در یغکه یو عاریته منسوب اولان حالت و حکمت امتی استلکدن دور ایلدیکه امت مرتبه سنده ایکن
 ویر کماله امت اولوب و اکاتبیت قلوب ایدن کمال تحصیل ایلک منزله سنده ایکن کندی وجودنده عاریتی اولان
 علم و حکمتیه و ذوق و حالته مغرور و فریفته اولوب آتی مرشد کماله خدمت قیلقدن و تابع اولمقدن مجبور قیلدی
 * مثنوی * من غلام آن که اودر هر رباط * خویش را واصل نداند بر سباط * شول کسه نک غلامیکه اول کسه
 هر رباطده کندوی سباطه واصل بلیه رباط کار بانسرایه دیرلر بوراده مقام و منزل راه حقندن استعاره اولور و سباط
 قرب الهی و تجلی ذات و صفات ربانیند کایه اولور یعنی حضرت مولانا قدس الله سره العزیز سیوررلر که بن شول
 کسه به تابع و انک همتک قولیکه اول کسه منازل راه الهیدن و مقامات طریق ربانیدن هر منزل و مقامده
 کندی سنی سباط حقیقه و تجلی ذات و صفات ربوبیتیه واصل بلیه بلکه عاریتی اولان ذوقیاتیه اصلا التفاتی اولیوب
 نامرتبه اصله واصل اولنجیه دلن بدل وجهه و همت ایلیمه دیک اولور نته کم مثلاً حافظ دخی دیریت غلام همت آن که زیر
 چرخ کبود) زهر چه رنگ تعلق پذیرد از اداست (مثنوی) بس رباطی که یاید ترک کرد * تا بچسکن در رسید بکر و زمره
 * زیاده چوق رباطی که ترک ایلک کرک تا بر کون مردمسکنه ایرشه یعنی موطن حقیقه واصل اوله پس
 عاریتی اولان حالاتک یساته شروع ایدوب آتشدن حرارت پذیر اولان آهن سرخ رنگنی تمثیل ایدوب سیوررلر * مثنوی
 کرچه آهن سرخ شد او سرخ نیست * بر تو عاریت آتش ز نیست * اگرچه آهن آتشدن سرخ اولدی اول ذاتندن سرخ
 دکلدر بلکه بر آتش رنگ عاریتی بر قویدر یعنی سالکات وجودنده اولان بر قو و حرارت کندینک دکلدر بلکه بر منبع
 بر قو حرارت اولان کمالک وجودندنر * مثنوی * کرشود بر نور روزن یاسرا * نومدان روشن مکر خورشید را *
 مثال آخر اگر روزن یا خانه منور و بر نور اوله سن فی الحقیقه روشن بیلیمه مکر خورشیدی اگرچه خانه و روزن روشنند
 اما روشنلکری ذاتی دکلدر عاریتیدر اول بر قوی الحقیقه خورشیدندر که منور بیوت و روزن اولدر * مثنوی *
 هر در و دیوار گوید روشن * بر تو غیری ندارم این ستم * هر قبو و هر دیوار بن روشنم دیر بر غیرک بر قوی طوتمزم بوبنم
 دیر یعنی بویه ادعا ایلر * مثنوی * پس بگوید آفتاب ای نارشید * چونکه من غارب شوم آید بدید * پس آفتاب
 اکاد برای کرام نارشید کرام دیکدر چونکم غارب و غایب اولم بدید کاور و سکا ظاهرا اولور که سن ایلدیکل زعم و دعا واده
 صادق دکلسن * مثنوی * سبزه ها گویند ما سبزه از خودیم * شاد و خندانیم و بس زیبا خدیم * مثال آخر سبزه
 دیرلر که بز کنندیم زن تازه و تر ز شاد و خندانم از روزیاده زیبا خد و لطیف و خسار ز (می) فصل تابستان بگوید کای ام
 خویش را بینید چون من بگذرم * بهار و صیف فصلی انلره دیر که ای ام یعنی ای نباتات جماعتی چونکم بن هرور
 ایلیم کند یکری کورن اول زمان بیلیمه سز که بواسطافت و طراوت سزک ذاتکدن دکلدر بلکه سزیمه واسطمله در
 مثنوی * تن همی نازد بخوبی و جمال * روح پنهان کرده فرو بر و بال * تن حسن و جمال له ناز و تفان را بر روح ایسه
 کندینک فرنی و پرو بالی پنهان ایلش یعنی قوتنی و لطافت و ملاحظتی ستر قیلش (مثنوی) گویدش کای مزیده
 تو کسیتی * بک دور و زان بر قومن ز بستی * من حیث الباطن روح تنه دیرای مزیده سن کیمن بر ایکی کون بنم بر قومدن

دیر بلورسن (منوی) غنچ و ناز می نکشد در جهان * باش تا که من شوم از تو جهان * سنگ شیوه و نازک جهان
صغیر صبرایه تا کم بن سندن صحرایی اولم و مفارقت قیلم (منوی) ~~صحرمداران~~ ترا کوری کنند طعمه ماران
و مورات کتد * سنی زیاده دوست طو و تجیل و حرارت له سویمیلر سکا بر مقبره قز الر سنی مار له و مور له طعمه و غذا اید له
* منوی * بینی از کند لو کیرد آن کسی * که به پیش تو همی مردی بسی * اول بر کسه سنگ فیج رایحه کدن بورنی
طو ترا و کسه که سنگ او ککده چو قلق اولوردی (م) پر فور و حست نطق و چشم و گوش (م) پرو آتش بود در آب جوش
نطق و چشم و گوش یعنی ابصار و اسماع روح پر فویدر مثلا آید اولان جوش آتش پر فو و اثریدر * منوی *
انجمنانکه پر فوجان بر قست * پر فو ابدال بر جان منست * انجمن که تن اوزره جان پر فوی وارد ابدال پر فوی بنم
جام اوزره در یعنی جاعده اولان حیات طیبه و انوار قلییه و اسرار الهیه اولیای کلینکدر پس کر کدر که سندی
ای سالک اگر جاتک نور حقه منور اولور سه آنی حضرت حقن و حضرت حقل خاص بنده لری اولان ابدال را قضا بدن
یله سن و انله دخی شکر و ثنار قیله سن * منوی * جان جان چون واکشد پار از جان * جان چنان کرد که بی جان
تن بدن * سر از آن روی نیم من بر زمین * تا گواهن بود در یوم دین * جان جان بدن مراد پر فو ابدال خدا و نور باطن کل
اولیاد که طالب حقه حیات حقیقه و نشو و نما ی روحیه و بر مجید را کر اول انوار الهی و پر فوجان ولی طالب کل
جان بدن آینی کیر و چکسه جان طالب انجمن اولور که تن جان سر نیجه اولور سه مثلاً یل بونیکه بومعنایه بزم شازخی
و ناطق اولان شهادت ایلر بیکه جادوی حیات اولان دخی شهادت ایلر بن باشی اول جهتدن زمین اوزره قورم و جده
قیلورم تا بکا گواه اوله یوم قیامتده و بوجادات و نباتاتک حی اولوب نقطه شهادت قیلمه نصوص فاطمه چو قدر
بر مقدار استن حنا نه ییائنده ذکر اولندی بویتنک مقدم اولان یتنه مناسبتی تقدیر اولن وجهه اوزره اولور که سیاق
و سیاق بومعنایه دلالت قیلد یغیچون و قرنه قائم اولد یغیچون بوکلام یتنه مادن حذف اولندی و اختصار و اکوردی
و اسالیب معنایه واقف اولان در حال بونی ادرال ایلر کلام ربانیده و احادیث نبویه بوقاعده چوق واقع اولمشدر علم معانی
بیان بومعنایه فهم ایلر * منوی * یوم دین که زلزله زلالتها * این زمین باشد گواه حالها * کو شحدث جهره اخبارها
در سخن آید زمین و خاها) قیامت کوتده که بر حرکت ایلر حرکت ایلسی ایلر زمین که احوال عباد و شاهد اولور انلردن
هر نه صادر اولد یسه زمین و خا را طاعت و معصیتدن که اول زمین جهره و ظاهرا خبر لری تحدیث ایلر زمین و خا را سوز
کلور یعنی زمین و آند اولان خا رو یکاه جیعا سوز کلوب آشکارا فصاحتله سولارنته کم سو و زلزله حق تعالی سورر
اذ از زلزله الارض) اول وقتده که ارض زلزله به کلوب (زلالتها) زلزله ایلر کلکله که مقدر اولمشدر و نفعه نایند (و آخر جت
الارض اثقالها) و ارض اخراج ایلر مافی جوفند اولان خراب و دقایق و اماندن هر نه واریسه و انتقال ثقل
جعیبدر ثقل متاع یتنه دیر لر و آخر ایلر ارضه اسنادی اسناد مجازیدر (وقال الانسان مالها) منکران و کافران
دیله که فولدی بوبره که بویه زلزله شدید ایدر دیر انساندن مراد کافران و منکراندر و الا مؤمنان حرکت و زلزله ایلدیکی
یوم تذحدت اخبارها) کونده خبر لری تحدیث ایدر یعنی اوزرنده هر نه کار و کردار اولد یسه باذن الله گفتاره کلوب خبر لر
وبره یوم تذادادن بدادر فعل ناصبی تحدیث در و تحدیث مفعول اولی محد و قدر تقدیری تحدیث الخلق اخبارها دیمکدر
بان ربک اوحی لها) یعنی تحدیث ایدر اول بیر خبر لری ربک کا و حی سبیل حضرت خداوند کار زمینه وضع جین
ایدوب ساجد اولدیم انکچوندر که روز قیامتده بکا شاهد اولدیر لراما فلاسفه جماداتک نطق ظاهرین انکار ایدوب
بومثلوا آتیری تأویل ایدرب بوندن مراد لسان حاله تحدیث اخبار در دیر (نعوذ بالله من هذا الزعم) (منوی)
فلسفی منکر شود در فکر وطن * کو بر سر رابران دیوار زن * فلسفی منکر اولور فکرده و ظنده یعنی فلاسفه مذهبنده
اولنر جوامدک نطق ایلسته باطل فکر و فاسد ظن ایللرنده منکر اولور فلسفی به باشکی پوری اول دیوار اوزره اولوردی
(م) نطق آب و نطق خال و نطق کل) هست محسوس حواس اهل دل) ابلک نطق و خاک نطق و کلک نطق حساسینک
محسوسیدر که اهل دل اولنر جمادات و نباتاتک نطق و تسبیح حواس حقیقت یتنه احساس و ادرال ایلر رنته کم
جلد نالنده دخی مار کیر حکایتده بویا به مناسب اولان دلایل ذکر اولمشدر (منوی) فلسفی کو منکر حنا نه است
از خواص اولیا بیکانه است) فلسفیکه او حنا نه به منکر در اول فلسفی اولیاء عظامک حواسدن بیکانه در و بونلر
مشاهده ایلدیکی معانی و اسرارندن بی بهره و محرومدر (م) کویدا و که بر وسو دای خلق) پس خیالات آورد در رای
خلق) اول فلسفی دیر که خلق سودا سنک پر فو اثری خلقک رای و فکر نه چوق خیالات کتورر گانه بفرقه ضلالت
کیش جماداتک نطق و تسبیح اقرار ایلین مؤمنلری و انک مشاهده سنه و اصل اولان اولیای عظمای سودا مزاج
اولان خلق منزله سنه تزیل ایدوب نطق جماداته متعلق بونلردن بر قول استماع ایلد که آنی خیالات سودا و یه دن حاصل

اولی زعم ایدوب بگونه اعتقاد سوداگ غلبه و اثرندن حاصل اولان خیالات در دیرلر و بسوداگ اثری و پرتوی
 خلق قلبیه بگونه خیالاتی جوق کتوررد بودیرلر (م) بلکه عکس آن فساد و کفر و این خیال منکری رازد برو
 بلکه اول فساد و کفر نك عکسی بومنکرلک خیالی الی انک اوزرینه اوردی وانی آیات و اخبار و مشاهده کباریه مثبت
 اولان معنائک انکار و نفی ایلسی مرتبه سننه ایر کوردی * مثنوی * فلسفی مردیورا منکر شود * در همان دم خیره
 دیوی بود (گرنه دیدی دیورا خود را بین) بی جنون نبود کبودی بر جبین (فلسفی جنه منکر اولور هم اول دمه شیطانک
 سخره و مغلوبی اولور تنه کم بوجت بوکابل اولنه قریب ذکر دانش خرکوش سیورد قلمی محله خار خار و حیما
 و سوسه پیتنده ایراد اولندی آند طلب اولنه معنی بیت ثانی فلاسفه مذهبده اولنله که اگر سن شیطانی کورم دکسه
 ای بی عقل کندی کی کور که اول سنده اولان کفر و انکار شیطانک و سوسه و اضلاله دلالت ایدر جبین اوزره کبودلک
 جنونسز اولنله معنی جبین اوزره اولان کبودلک جنون و سفاقتیه شم ادا ایلر تنه کم برکسه نک جبینده کولر نك
 ارسه سفاقت و جنونند در پیتنده جنوندن مراد صرع حالده مس جندن حاصل اولان جنون اولوب و ناصیه اوزره
 اولان کبوددن مراد مصر و عک روی جبینده باشی طائشه اورمقدن حاصل اولان کبودلک اولسه دخ اولی اولور
 و فلسفی اولنه علی کالاته دیرین تو بیخ و تعریض قیلورلر قافهم * مثنوی * هر که رادردل شک و بیچانیت
 در جهان او فلسفی پنہانیت * هر شول کسه نک که قلبنده شک و بیچانی وارد ریعنی نطق جماداته و تکلم نباتاته در و تنده
 اعتقادی اولیوب کان و اعوجاج اوزره درجهانده اول کسه پنہانی فلسفیدرا کرچه اهل سنت و الجماعه شکنده ایه ده
 جن نطق جماداتی مشاهده قیلان اصحاب شهود و یا خود انلرک مشاهده سننه معتقد اولان مؤمنین نطق و تسبیح
 جماداته متعلق کلام سولسه لر (مثنوی) می نماید اعتقاد و گاه کاه * انرک فلسف کندر ویش سیاه * فلسفی مشرب
 اولان کاه کاه بولنه موافقه بر اعتقاد کوسر تراول فلسفیان طمری عاقبت انک یوزنی سیاه ایلر یعنی فلسفیلک طمری
 آند حرکت ایلد کده در حال انکاری مشعر کلام ایلوب انک تسبیح جمادات خصوصنده اولان اعتقادی سیاه
 و عارفلر قنده روینی سیاه ایلر (مثنوی) الحذر ای مؤمنان کاندر شهادت * در شهادت عالم بی منتهاست حذر ایلر
 ای مؤمنلر که اول سیزده وارد ریعنی فلسفیلک مشرب و بعضی فرق ضاله مذهبده موافق خوی و خصلت منزک
 درونک زده موجود در منزک وجود کرده پنہانیت سز جوق عالم وارد * مثنوی * جمله هفتاد و دومت در وقت *
 وه که روزی آن برادر از خود ست * جمله بخش ایکی ملت سننده در زیر نفس انسانی مادامکه علم و عرفانده کمال
 مرتبه سن بولیه و انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک مشاهده سندن و علمندن حظ و نصیب المیه البقته هفتاد
 و دومتدن بر ملته مائل اولور و اعتقادی و عقلنک ادراکی اول مذهبده موافق کاور واه که بر کون اول سندن
 ال بوقری کتور ریعنی اول مذاهدن نیجه مذهب اوزره اعتقاد قیلدیغک و اول ملل مختلفه نک صفایله متصف اولدیغک
 سر اروضما برک آشکاره اولدیغی کونده سندن ظهوره کاور و سنک اول ملته موافق اولان اعتقاد و خویک عاقبت سنی
 رسوای قیلور * مثنوی * هر که اورا برلن ایمان بود * همچورلک از بیم آن لرزان بود * هر شول کسه ایچونکه اول ایمان
 برکی اوله یعنی یوم جزاده سر اروضما برک ظهور ایلسته ایمان اوراقی اوله بیرق کبی اول قورقودن لرزان اولور یعنی باطنتده
 اولان سر اروضما برک یوم تبلی السرا اترده ظهور ایلسی خوفندن بیرق کبی دیرینی اولور و اضطراب قیلور
 (مثنوی) بر بلیس و دیوزان خندیده * که تو خود را ایندم دیدی * ای نفسندن غافل ابلیس و دیوا اوزره اول سبیدن
 کولمشنگه سن کندی کی ایو و صالح کسه کورمشن * مثنوی * چون کند جان یاز کونه پوستین * چند و او بیل بر آید
 ز اهل دین (چونکه جان کور کی ترس اید یعنی جان درونی و ضمیری اظهار ایلیه و در و نده اولان عقاید و صفاتی ظهوره
 و عیان کله اهل دیندن جوق و او لا و احسرا یوقر و کاور یعنی جوق کسه لر کندی لرینی بودیاده اهل دین زعم ایلوب
 طریق حقه بر دیو اعتقاد ایلر لردی بعث اولوب یوم جزاده سر اروضما برک ظهوره کلد کده بونلرک کذب آشکاره
 اوله و برشی اوزره اولد قلمی ظهوره کله کما قال الله تعالی فی سورة المجادلة (یوم یبعثهم الله جمیعاً فیحلفون له کما یحلفون
 لکم و یحسبون انهم علی شئ الا انهم هم الکاذبون * مثنوی * بردگان هر زرع خندان شدست * زانکه سنک امتحان
 پنہان شدست * دکان اوزره هر زرع کوستر یچی خندان اولمشدر زرا که امتحان طاشیکه مراد محکدر پنہان
 اولمشدر مراد شول کند وینی زر خالص کبی صافی اولمش زعم ایلین من خرفلر در که بر مقدار صلاح و طاعت ایلنک کندی لر
 میسر اولدیغی کبی اصلاح نفس ایلدم دیو کندی به بر زعم حاصل اولوب و اصلاح نفس ایلکدن کندی به فراغت
 کلوب غیرلرک اصلاحنه سعی قیلور اما دار الضرب حقیقتیه وارد قده و امتحان الهی ظاهر اولد قده انک سوء حالی
 کندی به آشکاره اولور و اول زمانده یلور که کندی هیچ برشی دکل ایش پس یوم جزاده اکثر کسه نک رسوای اولسی

و عیوی ظهوره کلمی مقرر اولیجی اٹک سر نه چاره الا ن بود نیاده ستار العیوب اولان حق تعالی حضرت تهر نه دعا
 ونضرع ابلک ایدیکنی تعلیم ایدوب نضرع ودعایه شروع یورورلر * مننوی * پرده ای ستار از ما بر مکیر * باش اندر
 امتحان مارا بخیر * ای ستار العیوب وای غفار الذنوب بزدن پرده بی رفع ایله یوم امتحانده بزما مان وریجی و حفظ
 اید بی اول به دالتضرع والدعایه صده شروع ایدوب یورورلر * مننوی * قلب پهلوی زند بازربشپ * انتظار روز
 می دارد ذعب * قلب اولان التون کچه ایزره پهلواور ریعی بودنی کچه سنده قلب زرتند و دمشابه سنده اولان مزور
 و مزخر فلر خالص و شلص اولان کسه لره همسرک ویرا لند دعوا سن ایلر التون روز انتظار طو ترینی ذهب خالص
 کبی اولان صافی درین روز قیامت منتظر اولور (مننوی) بازبان حال زر کوید که باش * ای مزور تا بر اید روز قاش *
 التون زبان حالله تاب اولان مزوره دیر که صبر ایله ای مزور تا کم روز قیامت آشکاره کله وقاش اوله (می) صده زاران
 سال ابلیس اعین) بود زبندال و امیر المؤمنین) نیجه یوزیک ییل لعین اولان ابلیس ابدالدن اولدی و امیر المؤمنین دن
 اولدی دینی مقربین دن و مؤمن اولان ملائکه به امیر اولدی * مننوی * نیجه زدی آدم زنازی نه داشت * کست
 رسوا همچو سر کین وقت چاشت * شول برنازدن که طو تدی آدم علیه السلام حضرت تهر نه اول ایلدن نیجه اوردی
 و مقابله یلیدی رسوا اولدی وقت چاشتده سر کین رسوا اولدی بی کبی که حرارت آفتابله نجاستک قباح و فضا حتی
 زیاده آشکاره اولور بر یومنا سبتله بلم بن با عورک حکایقنه شروع ایدوب یورورلر دعا کردن بلم با عور که موسی علیه
 السلام ز فومش را زین شهر که حصار دده اندی مراد باز کران و مستجاب شدن دعای او * مننوی * بلم با عور را
 خلق جهان * سغبه شد مانند عیسی زمان * بلم بن با عوره جهانک خلق سغبه و مغلوب اولوب زمانک
 عیسانه مغلوب اولد لری کبی * مننوی * سجده ناوردند کس را دون او * صحت رنجور بود افسون او * اول زمانک
 خلق اندن غیری کسه به سجده کتور مد یارنک افسونی رنجورن جیتی ایدی (مننوی) نیجه زدی موسی از کبر و کمال *
 آنچنان شد که نفیستی تو حال * کبر و کمالندن حضرت موسی علیه السلامه نیجه اوردی بلم انجیلین اولدیکه سن اٹک
 حالی وقصه سنی اشدک که ایمان دن بری اولدی و کفر و شتا وزره اولدی تنه کم حق تعالی حضرت تهر سورۃ اعرافده
 اٹک حالتدن خبر یلیدی و حضرت نبی علیه السلامه خطابا یوردی (واتل علیهم نأ الذی آتیناه آياتنا فانسلخ
 منها قاصعه الشیطان فکان من الغاوبین * مننوی * صده هزار ابلیس و بلم در جهان * همچنین بودست پیدا
 و نهان * جهانده یوزیک ابلیس و بلم آشکاره و نهان بویه اولمشدر نهایت مافی الباب * مننوی * این دورا مشهور
 گردانیده * تا که باشد این دور برقی * کوا * خدای تعالی بوا یکبسی مشهور ایلدی تا بوا یکبسی باقی سینه
 شاهد اوله * مننوی * این دور زدا ریخت بردار بلند * ورنه اندر قهر رس دزدان بد بدن * مثلاً بوا یکی خرسزی خدای
 تعالی بو کسک دارا وزره اصدی و خسه قهر الهیده چوق دزدلر اولدیلر * مننوی * این دورا پرچم بسوی شهر رد *
 کشتگان قهر را نتوان شمرد * عالمیانه عبرت ایچون بوا یکبسی ک پرچم و سیاستی شهر جاتینس ایلدی پرچم
 سیاستدن کایه درو الا قهر الهینک کشته لرینی صایق ممکن دکل در زیر اعلمادن و فضلادن و عباد و صلحادن چوق
 کسه لر علم و عباد تهر نه مغرور و معجب اولوب با عصیان قیلد قلی واسطه اله و با خود مقبولان الهیدن برینه معارضه
 و مقابله ایلد کاری سبیل ایمان و اسلامدن جی قوب سوء خاتمه اوزر جان و بر مشلدر رو کفرله بو عالمدن کو چوب جهنمه
 کتملدر در نعوذ بالله من شر ذلک * مننوی * نازنین توری در حد خویش * الله الله پامنه از حدیش * ای علم و علمه
 مغرور اولان فرض ایده لم سن نازنین سن ولیکن کندی حد و مرتبه کده الهمدن قورق کندی حد کردن زیاده آباقی قومه
 و طور کردن تعدی قیلله (کما قال علیه السلام رحم الله امرأ عرف قدره ولم یعد طوره) (می) کرزی بر نازنین ترا خودت
 در تک هفتم زمین زیر آردت) ا کر کند کدن نازنین که نیجه اوره سن و معارضه و مقابله قیلله سن سنی بدنی برک قهر نه آشفه
 کتورر (می) قصه عاد و ثمود از بهر چیست) تابانی کانیا راناز کیست) عاد و ثمود ک قصه سی نه ایچوندر تا یله سنکه
 انبیاء علیهم السلامک و خلفاء اصفیائک دخی ترا کتی و اطافی و اردر انلر دخی اضدادی و دود و عادتوی کبی سوء
 خاتمه ایلد هلاک اوللری مقرر در (می) این نشان خسف و ذف و صاعقه * شدیسان عز نفس ناطقه * بو خسف و ذف
 و صاعقه نک نشانی نفس ناطقه نک عز تنک سیانی اولدی یعنی بو قدر قهر و عذابک تروی نفس ناطقه صاحب بر نک
 عند الله اولان عز تنی و علوشانی بیان اید بی اولدی خسف قارونه و قومنه کوره در قذف قوم لوطه و اصحاب فیل
 کوره در صاعقه قوم ثموده کورد در که صیحه جبریل ایلد هلاک اولمشلدر * مننوی * جله حیوانی انسانی نکش *
 جله انسان نکش از بهر هوش * جله انسانی حیواندن اوتری اولد ریعی اگر فرضی انساندن اوتری جله حیوانی
 اولد رنک بال ضروری لازم کسه جائز در با خود معنی اولد که م بقی اولان حیوانک جله سنی انساندن اوتری

اگر چه کاویش شاخی ایله ~~میکند~~ یسنه یوز چاره و درمان ایلار ازلک اولان آنی دایلم دایلم یاره یاره ایلور و یاره
آنک شاختک شاختی یاره یاره ایلور دیمک اولور شاخت یوزده برلر و دواغه دخی درلر اکر شاخت اول شاخت ثانی به مضاف
اوقنور سه ایلک یوزنک بوداغی قیرار اکر مضاف اوقنور سه آنی دال بوداق ~~کبی~~ یاره یاره ایلور دیمک اولور و مراد
مخلوق کاویش کبی عقل و رای شاختلر شیر قضایک دفعنه اکر چه درمان ایلور کند و بی ممکن اولدینی هر تبه
انکله صیانت قیلر و لیکن شیر قضایه مقاومته قادر اولوب شیر قضای الهی آنی استند کندن کرم یاره یاره ایلور دیمک اولور
منوی * کرسود پر شاخت همچون خار پشت شیر خواهد کار را ناچار کشت (کاویش اکر فی المثل کربی کبی پر شاخت اوله
شیر کاوی ناچار دایسه کرسود که اول شاختلر شیری منع ایله که فائده سی یوقدر * منوی * کچه صرصر
بس درختان می کند با گیاه تروی احسان می کند مثلاً کچه باد صرصر چوق آغا جلری کوکندن قویار تازه
ضعیف گیاه اوزره باد صرصر احسان ایله منوی * برضعیفی گیاه آن باد تند * رحم کردای دل نواز قوت ملند *
اول تند و قوی اولان ریح عاصف کاهک ضعیف کی اوزره رحم ایلدی ای دل سن قوت و قدر تدن لای ایله بوجه قضیه
الهی و قهر ربانینک اغنیا و اقویا اولان کسه لر تقوت و شدت اوزره اولوب ضعیف و فقر اوزره کلد کلد ملایت
و لطف اوزره اولد یغنه تمیل اولور و بویتری دخی و مضمونی تأیید ایچون مثل موقعنده ابر ادا یوب سورر (منوی
تیشه راز انبوهی شاخ و درخت * کی هر اس آید بر دلت لخت * لیک بر برکی نکو بد خویش را * جز که بر نیشی نکو بد
نیش را * کسر شاخ و درختک کثرت و جمعیتدن قن خوف کاویرد که شاخ و درختی کسر یاره یاره ایدوب کسر لیکن
برک ضعیف اوزره کند و بی دو کز و اورمز زبانی قیرمق ایچون دوزام سدر نیشتری نیشتر کبی تیز لک ایلمندن غیری به
اورمز و دو کز و کایه در تیشه غضب اللمک زخمی نیشتر کبی تیز و مودی اولنلره طوقم سندن و فقر اوضع فایه لیت و رقت
قیلسندن کما قال ابن الفارض قدس الله سره (متی عصفت ریح الولا قصفت اخا * غناء و لوب بالفقر هبت لربت) (منوی
شعله راز انبوهی هیزم چه غم * کی رمد قصاب از خیل غم * مثلاً شعله آتش هیزمک کثرتدن نه غم غمک کثرتدن
قصاب قن اور کر یعنی اصحاب قوت و قدرت و ارباب شوکت و مکت شعله قهر و غضبه نسبت حطب و قصاب قضایه
نسبت کوسفتد کبیر شعله هیزم غم چکمدیکی کبی و قصاب غمندن اور کدیکی کبی قصاب قصاب دخی
و قن و کثرت اغنیا و اقویا دن اور کیوب غم چکمز * منوی * پیش معنی چیست صورت بس زبون * جرح را معنیش
می دارد نکون * معنی قنده صورت ندر زیاده زبون و لا شیدر جرحی آنک معنایی نکون طور معنیشده اولان ضمیر
جرحه عائد در یعنی جرحک کندی جرمنده مدبر اولان معنایی سرتکون طور و آنک وجودنده تدبیر و تصرف ایدر
* منوی * تو قیاس از جرح دولابی بکجه گردش از کبست از عقل مشیر * دولاب کبی اولان جرح خدن قیاس
طوتکه و عظمت و رفعتله آنک گردش و سرتکی کبند در مشیر اولان عقلند در یعنی هر بر فلک کندی جرمنده و نفسده
مدبر اولان عقلند در که هر فلک کت عقل اولنلر کت معنایی اولور و بوجه آنک معنایی حضرت خدای تعالی اولور
منوی * گردش این قالب همچون سپهر هست از روح مسترای پسر * بوسه کبی قالبک گردش و سرتکی مستر اولان
روحند در ای اوغل که هر کسک جسمنده مدبر و متصرف اولان عقل و روحیدر که اول جسمک اول معنای پسر و جسم
آنک صورتیدر (منوی) گردش این باد از معنی اوست * همچو جرحی کان اسیر آب جوست * بوبادک گردش و جسمی
آنک معنای سندر بادل معنای سندن هر ادعند الحکما عقل فعالدر که خدای تعالی اول واسطه ایله عنایه صرله وجودنده
تصرف ایلر اما عند اهل التحقيق خدای تعالیدر که هر شینک ملکوتی آنک ایدار ادتنده در پس بادل ملکوتی دخی آنک
یدنده در بادل جسمی و منقطع اولسی و شدت و ملایت قیاسی جله ارادت حقلدر پس بادل معنایی اولور و بوا فائده
اولان بادنفس رجائی مثابه سنده اولور و لهذا قال علیه السلام لا تسبوا الروح فانها من روح الله و فی روایه اخرى
من نفس الرحمن) مثلاً باد بر جرح کبیدر که اول جرح ابرمق صوبک اسیریدر یعنی صوب جرحده نیجه تصرف ایلر به
بادک معنایی دخی باده اوله تصرف ایلر * منوی * جرم و مدو دخل و خرج این نفس * از که باشد جز زجان بر هوس
گاه چیش میکند که حاودال) گاه صلیح میکند گاهی جدال) هر شیده متصرف اولان معنای نفس الامریده یعنی
عقل و نفوس و افلاک و انجمده و عناصر از نهاده و موالید ثلاثه ده متصرف اولان خدای عقل و روح واسطه سیله پس
نفس اینیاده و نفسک جرم و مدی و دخل و خرج جان بر هوسدن غیری کبندن اولور و جان دخی ارادت و قدرت الهیه
تصرف قیلور که امر و بدبر پس امر رب اولان روح سلطانی اول نفسی گاه جیم ایلر و گاه حاودال ایلر بوحروف مقطعه آنک
علی الاشراد هریری بر آخ معنایه اشارت ایدر و جله سی بر بر ترکیب اولد قده بر کونه معنایه دخی دلالت ایدر اولاجیم
عالم شایع و جرم و مدی و دخل و خرج این نفسی گاه جیم ایلر و گاه حاودال ایلر بوحروف مقطعه آنک

روح سلطانی نفس انسانی بی کاه جیم ایلر یعنی عالم شهادت و جبر و تدن اولان حرفک سرین سولر و کاه حاء ایلر یعنی عالم غیبیدن اولان حرفک سرین سولر (کما قال فی الفتوحات اعلم ان الحساء من عالم الغیب) بیت) حاء الحوامیم سر الله فی السور) اخفی حقیقته عن رؤیة البشر * و کاه دال ایلر یعنی عالم ملک و جبر و تدن اولان حرفک سرین سولر (کما قال ان الدال من عالم الملك والجبروت) و ب و حرفک اسرارى چوقدر انجیق بوقدرله اکتفا اولندی پس بوجه بربره کلوب ترکیب اولسه بحد اولور بحد انکاره دیر لر و قلیل انخیر اولمغه و دخی قلب طار اولمغه دیر لر و کاه اول روح اول کلامی صلح ایلر و کاهى جدال ایلر یعنی کیف مایشاه تصرف ایلر * مشنوی * که عیش می برد کاهى بسار * که کاستان می کنند کاهیش خار * روح اول نفسی کاهى صاغ و کاهى صول ایلر جان اول نفسی کاهى کاستان کاهى خار ایلر کاستان دن مراد خوب و لطیف کلمات و خاردن مراد قبیح و نامعقول مقالات اولور * مشنوی * همچنان این بادر ایزدان ما * کرده بد بر عاده همچون ازدها * انجیلین یعنی بونفس کبی بوعالمده اسن بادی بزم یزدانمز عاقوی اوزره اوزره ها کبی ایلش ایدی * مشنوی * باز هم آن بادر ابر مؤمنان * کرده بد صلح و مراعات و امان * کبروهم اول بادی مؤمنلر اوزره صلح و رعایت و امان ایلش ایدی عاقومنک اوزرینه اسد کده نعمت و زجت اولوب مؤمنلر اوزره کلد کده نعمت و راحت اولوردی نته کم بر انسانک نفسی عدا و اوزره قهر و غضبه متعلق کلام اولور و بار و آشنای اوزره حیات و صبا کبی صفا و بر بی اولور پس جمیع صور کائناتده موجود اولان معنادن مرادنه اید بکنی سیانه شروع ایدوب بیور لر * مشنوی * گفت المعنی هو الله شیخ دین * بحر معینهای رب العالمین * رب العالمینک معنای ربک بحری اولان شیخ دین معنی همان اول الله در دیدی یعنی اگر مع الواسطه و اگر بلا واسطه بوعالم صورتده متصرف و متجلی و اشیاى ظاهره دن مقصود و معنی همان اللهم در دیدک اولور سروری و شعی شیخ دیندن مراد صدر الدین قنوی حضرت تریدر دینش لر لیکن تخصیصه دلیل لر ی بوقدر پس انلرده اولسه قابل و یا خود بکاردن بر آخر کسه ده اولسه قابل بلکه شیخ اکبر اولسه ده بعید کلد رزیرا بومضمون اوزره انک کلامی چوقدر و صراحة بوالمعنی هو الله قولی بوابکی کاملک متداول اولان کابلرنده بوقدر قافهم می) جمله اطباق زمین و آسمان * همچو خاشاکى در آن بحر روان (زمین و آسمانک طبقه لرینک جمعیسی اول بحر روانده برخاشاک کبیدر بحر رواندن مراد معنای صور کائنات اولان حق تعالی حضرت تریدر که جمیع جانلرک بحری کبیدر رزیرا هر روح الهی انک امریدر پس بوضوح کائنات اول بحر روانده فی المثل برخاشاک کبیدر می) جمله هاورقص خاشاک اندراب * هم زاب آمد بوقت اضطراب * مثلاً خاشاک رقصی و جمله لری آبد حرکت و اضطراب ایلک وقتنده هم آبدن کلدیکه خمس و خاشاک مستقلا کندی نفسلرندن جنبش و حرکت ایلک اقتدار لری بوقدر بلکه انلرده اولان حرکات و سکنات آبکدر (وقس علی هذا صور ال کائنات و اجسام المخلوقات) می) چونکه ساکن خواهدش کرد از مر * سوی ساحل افکند خاشاک را * چونکم صور خاشاکى مرادن یعنی جدال و عناد ایلکدن ساکن ایلک استهیه خاشاکى ساحل جانبیه براغور آبدن مقصود خدای تعالی در خاشاکدن مراد مخلوقات در زبده معنی چونکم خدای تعالی صور کائناتدن بر صورتی ساکن ایلک استهیه اول صورتی دریای حیاتدن اخراج ایدوب ساحل فنا و عما ته القابلر حتی اول صورت جمله و حرکتدن و سیرو زدها بادن کبر و قلوب ساکن اولور (می) چون کشد از ساحلش در موجکاه آن کند با او که صرصر بیا بکاه * چونکم ساحلدن اول خاشاکى موجکاهه چکه مراد در یاد رخاشاکه آب آنی ایلر که صرصر بکاهه ایلر یعنی چونکم خدای تعالی صور کائناتدن بر صورتی ساحل ثبات و فواتدن دریای حیانه چکه اول صورت و جسمه اول کاری ایلر که باد صرصر بکاهه ایلر یعنی باد صرصر بکاهى نه کونه حرکت کتور رسه ونه وجه اوزره اضطرابه بتور رسه ارادت الهی دخی اول صورت بویه ایلر دینک اولور (مثنوی) این حدیث آخر ندارد بآزان * جانب هاروت و ماروت ای جوان * بوسوز آخر و نهایت طوعز کبر و سور هاروت و ماروت جانبیه ای جوان جواندن مراد حضرت حسام الدین چلبی اولور که صاحب فتوت در مشایخ بکار صاحب فتوت اولان فتایه لسان عجم اوزره جوان دیر لر لسان عرب اوزره فتی تعبیر ایدر لر نته کم حضرت علی کرم الله وجهه حقنده لافقی الاعلی دینلشدر ربیقه قصه هاروت و ماروت و نکال و عقوبت ایشان هم در دنیا بچاه بابل (می) چون کاه و فسق خلقان جهان می شدی بر هر دو روشن آن زمان * چونکه جهان خلق لرینک کاه و فسق هر ایکسی اوزره اول زمان روشن اولدی یعنی بنی آدمک اول زمانده که فسق و عصیانى هاروت و ماروت اوزره عیان و بیان اولدی و ظهوره کادی (مثنوی) دست خابیدن گرفتندی زخشم * ایلک عیب خود ندیدندی بچشم) خشملرندن اللین چیمک طوتر لدی یعنی بونلردخی مرتبه ملکوتده ایکن چونکم انسانک عیوب و عصیانى بونلره ظاهر و عیان اولدی کمال غیظ و غضبلرندن کویا اللین چیملردی لیکن کشد لرله عیبى چشمه کور منلردی جمله عیوبدن بری بواید که معیوب اوللره

اولاده مرتبت است بطوب طعن و ملامت ایلدیلر با خصوص که بزبان و طاهر لرزد بو کندیلر بنی بکنندیلر (می) خویش
 در آینه دید آن زشت مرد (رو بگردانید از آن و خشم کرد) مثلا اول زشت و قبیح اولان مرد کند یسنی آینه ده کوردی
 آینه دن یوزینی دوندودی و آینه ده اولان شکل قبیحه خشم ایلدی (می) خویش بین چون از کسی جری بدید
 آتشی دروی زد و زخ شد بدید * خود بین اولان کسه چون کم بر کسه دن بر عیب کوردی انده دوزخ دن بر آتش پیدا
 اولدی که اول حیت نفسانیه و غیرت جسمانیه در پس اول مجب و خودینه اگر کسه دیسه بو غضب و حیت مذموم
 و قبیح در (منوی) حیت دین خواند او آن کبر را * تکر در خویش نفس کبر را * اول خود بین کبر و غضب نه حیت دین
 او قور کند یسنده اولان کافر نفسه نظر ایلز (می) حیت دین را نشان دیکرست * که از آن آتش جهانی اخضرست
 حیت دینه نک غیر نشانی وارد ریزر اس که اول آتش دن یعنی حیت دینه دن جمله جهان اخضر و انور در
 اما حیت جاهلیه نک نشانی و نشانی انسانی خراب و بی حیات قلیق و خاطر شکن و مودی اولقد در پس بونده تنیه
 اولدر که اگر حاکم اولنروا کرام معروف و نهی منکر قیلنره حیت نفسانیه و غضب جسمانیه دن پر هیز ایلک لازمدر
 اگر حیت و غیرت لری اولور سه ده لله و فی الله اولق شرط در تا کم اهل کبر و مجب لر زمره سنده داخل اولمیوب قهر الهیدن
 نجات بوله لر پس نه حصه یاتدن قصه یاتنه شروع ایدوب یور لر (می) گفت حقشان گر شماروشنه کبرید *
 در سیم کاران مغفل منکرید * حق تعالی حضرت لری بوا یک سینه خطاب و سائر ملکله تعریض ایدوب دیدی ای ملککر
 اگر چه سز روشنکر سز و نورانی سز مغفل اولان سیاهکار له یعنی غفلتیش کاهکار له نظر ایلکز بومعنی دخی جائز
 اولور که مغفل سیاهکار لر صفی اولمیوب بلکه ملائکه به اسناد اولوب معنی بویله دیک اوله که ای ملککر اگر سز
 نورانی ایسه کر کاهکار لر حالت غفلتیش نظر ایلک یعنی انلر خصوصنده مغفل اولدیغکر حالد فاطر اولما لیلکه انلره
 دیده انصافله و چشم مرتبه نظر قیلکز دیک اولور * منوی * شکر کویدای سپاه و جا کران * رسته اید از شهوت
 و از جالدران * ای ملککوت مرتبه سنک سپاهی وای بنم خدمتکار لر م شکر ایلکز و بکا حد و تناس و یلیکز شهوت دن
 و جالدران خور تاش سز چاک راندن مراد اولق مایستده اولان فرجدر * منوی * کران معنی نهم من بر شما *
 مرتبه ایش نپذیرد شما * اگر اول آدمینک وجودنده اولان معنادن بن سز که اوزر بکزه قورسم تحقیق قاسری شما
 ارتق قبول ایلز (می) عصمتی که مر شمار در تست * آن زعکس عصمت و حفظ منست * شون بر عصمت و زراعت و قدس
 و طهارت که سز که ذاتکزه در اول عصمت و قدس و طهارت بنم عصمتک و قدس و طهارتک عکسندندر
 * الله معصوم من عصمه الله * فوا سجد معصوم اللهک حفظ و عصمت ایلدی کی کسه در اسکر خدای تعالی
 بر کسه بی معصوم ایلز سه ملک دخی اولسه خطادن خالی اولز * منوی * آن زمن یسینه از خود هین
 و هین * تانجیر بر شما دیو این * آتی بدن کوریکز کندیکز دن کورمکزا گاه اولیکز و اگاه اولیکز که عجب و غرور
 اکبر بکاردندر تا ملعون شیطان سز که اوزر بکزه حرات ایتیه و غالب اولیه (منوی) ایچنا که کاتب وحی رسول
 دید حکمت در خود و نور اصول انجیلن که رسول علیه السلام حضرت تریسک کاتب وحی کند یسنده حکمتی و نور اصولی
 کوردی نور اصولدن مراد وحی الهیدر که اصول دینک نوریدر یعنی کندی قلبنده اول کاتب وحی الهی حکمت ربانی بی
 کوروب آتی کندی ذاتندن صاندی و کامغرور اولدی * منوی * خویش راهم صوت مرغان خدا * می شمرد
 آن بد صغیری چون صد اول کاتب وحی کند یسنی مرغان خدا نک هم صوتی صایدی یعنی کند و بی انبیاء علیهم السلامه
 اول هم آواز قیاس ایلدی اول صدا کبی بر صغیر ایدی یعنی صیاد که قوشدلی کبی اولسی صیاد که کندی لسانی اولمیوب
 انک ذاتسده نیجه عاریتی ایسه کاتب و حیک جنان و دهاتدن ظهوره کلان وحی الهی دخی انده مجرد صدها کبی
 بر عاریتی صغیر ایدی * منوی * لحن مرغانرا اگر و صغیر شوی * بر مراد مرغ کی واقف شوی * ای حکم عاریتی به
 مظهر اولان کسه مثلا اگر مرغلر لحن و صوتنی وصف اید یچی اوله سن مرغل مرادی اوزره لحن واقف اولور سن
 * منوی * کریاموزی صغیر بلبل * توجه دانی صکوچه دارد با کای * اگر بلبله منسوب صغیر او کر نه سن
 سن نه یلور سن که اول بلبل بر کل ایله نه کار طوتر و اول بلبل که قرشونه دیو اوتر * منوی * و بر دانی باشد آن هم از کان
 چون زاب جنبان کانه های کران * فرضی اگر بلبله سن او هم کان و طندن اولور یقیندن و مشاهده جهندن اولز مثلا
 صاغر لر لب جنبان اولان کسه دن کانلری کبی یعنی بر نیجه کسه که تحریر لک ایلسه لر و بری بر یله سوز سوز سوز بر نیجه
 صحه مبتلا اولان صاغر لر اول مجلسده اولسه انلر دودا قلیرنک حرکت ایلسنندن صاغر لر نه کونه ظن و قیاس
 ایلر سه سندنخی طیور لر آوازی اولیه یلور سن و کذلک طیور الهی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامن کلماتی
 انک کبی فهم قیلور سن نه کم بو حکایه ده واقع اولان صاغر بیمار که گفتارنی کندی عقلی اوزره درست قیاس ایلدم دیوب

برعکس اولسندن معلوم آید نورسن (بعیادت رفتن کبر همسایه رنجور خواش (م) آن گری را گفت افزون مایه
که ترار رنجور شد همسایه * برزیده سرمای به لی کسه اول بر صاغر دید یک سنک فوکشک خسته اولدی (م) گفت
با خود کر که با کوش کرن * من چه دریام زگفت آن جوان) کر کند یسنه ایندیکه صاغر قولله بن اول مریض جوانک
سوزندن نه بهره الورم (م) خاصه رنجور وضعیف آواز شد * اینک باید رفت انجانست بد) علی الخصوص اول کسه
رنجور وضعیف آواز اولدی ولیکن اول مریض اولدیغی مکانه عیادت ایچون کتمک کرلا لایدیغی بلام فارقه و مجادله
(م) چون بیدیم کان لبش جنبان شود * من قیاسی کبرم آنراهم زخود) صاغر ایتدی چونکم کورمکه اول خسته نک
لی مختلک اوله بن کند مددن اول لبک حرکتی هم قیاس طوتم (منوی) چون بگویم جونی ای محنت کشم * او بخواهد
گفت نیکم یا خوشم * چونکم بن اول خسته دیدیم ای بنم محنت چکچی همسایه من نیجه سن او خسته یا یویم و یا خوشم
دب * کر کرد * منوی * من بگویم شکر چه خوردی ایا * او بگوید شربت یا ماش یا * بن شکر والحمد لله دیدم اندنصکره
نه شور یا می بیرسن اول مریض دیر بر شربت و یا خود ماش یا بیرم ماش یا می چک شور یا سیدر بعض نسخه ده ماست با
واقع اولمشد ریو غرتلی شور بادیمک اولور (م) من بگویم صح نوشت کیست آن * از طبیبان پیش تو * کوید فلان)
بن اول مریضه صحت اولسون سکانوش اولسون دیرم اندنصکره کچدر اول طبیلرد * سنک اوککه کلور اول خسته
دیر فلاندر (منوی) من بگویم بس مبارک یاست او * چونکه او آمد شود کارت نکو * بن اکادیرم او طبیب زیاده
مبارک قدمدر چونکم او طبیب کادی سنک کارلک او اولور * منوی * پای او را از مودستیم ما * هر بجای شد شود
حاجت روا * بن آنک ایاغنی صنه مشرذر و تجربه قیلشز در هر قنده * کتدی ایسه حاجت روا اولور * منوی *
این جوابات قیاسی راست کرد) پیش آن رنجور شدان نیک مرد) صاغر بوقیاسه منسوب اولان جوابلری قلبنده راست
و محکم ایتدی اول نیک مرد او مریضک قتنه کتدی چونکم اول صاغر مریضه کلوب ملاتی اولدی * منوی *
گفت جونی گفت مردم گفت شکر) شد ازین رنجور بر آزار و تکرر اکادیدی نیجه سن خسته ایتدی اولدم صاغر ایتدی
شکر الحمد لله رنجور بوسوزدن بیزار اولدی و پرانکار اولدی (م) کین چه شکرست او شکر با ما بدست) کر قیاسی
کردوان کر آمدست * بویله دیو که بونه شکر در واریسه او زمزمه مکربد و ضد رصاغر بر قیاس ایتدی ار قیاسی
کر و برعکس کلمشدر (م) بعد از آن گفتش چه خوردی گفت زهر * گفت نوشت با دافزون کشت قهر * اندنصکره
صاغر مریضه ایتدی سکانوش اولسون نه بیدل مریض زیاده بیحضور اولدیغندن زهر یا م دیدی صاغر مریضه ایتدی
سکانوش اولسون مریضک قهری زیاده اولدی * منوی * بعد از آن گفت از طبیبان کیست او * که همی آید بچاره
پیش تو * اندنصکره صاغر مریضه ایتدی طبیلردن کچدر او که سنک قنکه علاج ایتمکدن اوتری کلور * می * گفت
عزرائل می آید برو * گفت پایش بس مبارک شاد شو * مریض زیاده غضبندن عزرائل کلور یوری * می صاغر
مریضه ایتدی آنک قدیمی زیاده مبارکدر شاد اول دیدی (م) کیرون آمد بکفت او شادمان * شکر کش کردم
مرعات این زمان * صاغر خسته نک قتنندن طشره کادی اول صاغر کند یسنه شادمان اولدیغی حاله دیدی شکر که
اول مریضه بوزمان رعایت ایلدم و آنک خاطرناله الهم (منوی) * گفت رنجور این عدو جان ماست) ماندا نستیم
کوکان جفاست * رنجور کند یسنه ایتدی بوهمسایه بزم جانمزل دشمنیدر بز بیلدک که اول همسایه جفا معدنیدر
(م) خاطر رنجور جوان صد سقط * تا که پیغامش کند از هر غلط * مریضک خاطری بوز سقط دیلیجی یعنی نامعقول
و نامشروع استیجی تا که هر نوعدن اکا خیر ایلیمه یعنی کونا کون خاطر شکن صاغر سوز سوبلیه (م) چون کسی
کو خورده باشد آتش بد) می بشور اندلش تا قی کند مثلاً چون بر کسه برامز و ضرر لو آتش پیش اوله اول آتش بد اول کسه نک
کوکانی بولاندر تا قی ایلرو هضم ایتمیوب آتی دهاتندن اخراج ایلر بومناستله کظم غیظ ایتمک و تحمل و نصبر ستمنه کتمک
ارشاد یوروب دیرلر (منوی) کظم غیظ اینست انراقی مکن * نایابی در جراثیرین سخن) کظم غیظ یعنی غضبی بودن
قوللری حقه حق تعالی سورة ال عمرانده بیورلر که (الذين يتقون في السراء والضراء والكافمين الغیظ
والعافین عن الناس والله يحب المحسنین) یعنی اول جنت که آنک عرضی سموات وارضدراموالنی سراده و ضراده اتفاق
ایلمین متقیلر ایچون اعداد اولمش دخی عین غضبه غضبی یودوب صبر ایلنر ایچون ودخی ناسدن عقوبایلنر ایچون
اعداد اولمشدر الله تعالی اوللری سور عن ابی هریره رضی الله عنه قال علیه الصلوة والسلام من کظم غیظا
وهو بقدر علی انقاده ملائکه قلبه امنا وایمانا) پس حضرت خداوند کاریورلر چن درون آتش غضبه غلیان و فوران
ایلمسه کظم غیظ اولدر که اول حینده اول غضب و خشمی قی ایلر و خشم و غضبه متعلق سوز سوبله تا امن و ایمان ایلر
طوله سن و جزا سنده اللهم دن و مغضوب علیه اولان کسه دن شیرین سخن بوله سن (م) چون بودش صبری پیچید او

کین سکن زن روسی * حیر کو * صاغر ک سوز زینه چونکم رنجور ک صبری اولدی اول سوز زدن طار لدی بولدی بوک
 بو حیر خبه عورتلو کلبغی (می) نابریزم بروی آنچه گفته بود * کان زمان شیر نهم خفته بود) تا اول نسنه بی که بکا
 مرض حالده دیمش ایدی انک اوز زینه دوکم یعنی سوز زینه کوره جواب ویرم زیرا اول زمان بنم نهم شیری اولوش
 ایدی اکا جواب ویرمکه ولج ایلمکه اول اجلدن طاقم اولدی (می) چون عبادت هر دل آرامیست * این عبادت
 نیست دشمن کامیست * چونکم عبادت دل اراملقدن اوتری و نسیایه تلبدن اوتریدر بوعبادت دکلدر دشمن
 کاملقدرد دشمن کامی دشمن مراد لوق دیمکدر مقصود اول بنی تسلیه ایتمک ایچون و خاطر م صور مق ایچون کلدی بلکه بنی
 بو حالت مرضده کوروب مرادی حاصل اولمقدرد یوسو وطن ایلدی (می) تابیند دشمن خود و انزار) تابکیدر خاطر زشتش
 قرار * تا کندینک دشمنی نزار و ضعیف کوره تا انک زشت خاطر ی قرار طونه * مشنوی * بس کسان کایشان ز طاعت
 کمرهند * دل برضوان و بواب آن نهند) چوق کسه که انلر طاعتدن اکراه و اعراض ایدیمجیلدر بومعنی بعض نسخه ده
 مکره واقع اولدیغی اوزره در اما اکثر واضح اولان نسخه لرده مکره واقع اولمقدرد بوقدر اوزره معنی چوق کسه که انلر
 طاعت حقندن کراهلدر در زیر اقلی رضوانه و اول خداتک ثوابه قورلر ثواب انده نهم رعایت و راجع اولسه ده جائزدر
 و رضواندن مراد خازن جنت اولان یعنی انک حفظنده اولان جنتدر بوقدر اوزره معنی چوق کسه که طاعتدن کراه
 اولمقدردر انکچونکه قلبی جنته و اول طاعتک اجر و ثوابه قودیلر بس عملاری خالص الوجهه الله اولدیغنه بشاء عبادتدن
 کراه اولمش اولورلرنته کم (فن کان بر جوالقاء به فلیعمل عملا صالحا ولا یشرک بعباده به احدا) آیت کریمه سنده یضاوی
 (ولا یشرک بعباده به احدا) قولانی یان برائیه او یطلب منه اجر ایدیمکه تفسیر یلر بس معلوم اولدی که طاعت و عبادتی
 جنت و اجرت ایچون قیلای کراه اولمقی مستلزم اولور (مشنوی) خود حقیقت معصیت باشد خفی * بس کدر کازرا
 بوبنداری صنی) ریایله اولان و اجر و ثواب ایچون اولان طاعت خود حقیقتده خفی معصیتدر زیرا یاشرک خفیدر
 و کذلک اجر و ثواب ایچون اولان طاعت دخی شرک خفیدن خالی دکلدر چوق کدر و تیره که آتی سن صافی صنور سن
 (مشنوی) همچو آن کرکه همی پنداشتست * کونکوی کرد و آن بر عکس جست * اول صاغر کبی ظن ایلشدر که
 اوصاغر اولک ایلدی و او عکس اوزره صجرا دی یعنی ظن و قیاسنک عکسی واقع اولدی * مشنوی * اونسته خوش که
 خدمت کرده ام * حق همسایه بجو آورد دام * اوصاغر خوش اوترمشکه خدمت ایلشم همسایه نک حقی برینه
 کتورمشم اما خبری یوقه * مشنوی * بهر خود و آتشی افروختست * در دل رنجور و خود را سوختست) کندیدن
 اوتری اوصاغر بر آتش یا قشددر رنجور ک کوکلنده و کندویی اول آتشله یا قشددر اهل ریادخی طاعت و عبادت ایلدم دیو
 قیاس ایدر لر خبری یوقه کندیلر ایچون بر آتش شعله لندر مشلر و عاقبت ککندیلر بی اول آتش ایچره سوخته لر
 قیلشددر زیرا یایله اولان طاعتک نتیجه سی نارجم اولمق مقرردر (می) فالتقوا النار الی اوقدموا * انکم فی المعصیه
 اردتموا) فالتقوا پس اتقا و بریز ایلک النار الی شول آتشدنکه اوقدموا فی ایقاد ایدوب اشتعال ایلدی بکتر خطا
 و عصیان سببیه انکم تحقیق اسر فی المعصیه کاهلرده زددتموا از دیاد ایلد کز * مشنوی * گفت پیغمبریک صاحب ریا
 * صل انک لم تصل یافقی * روایت اولور که صاحب ریادن برکسه قالقوب نماز قیلدی بعد الفراغ حضرت رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم اکاتم صل فانک لم تصل یوردی اول کسه ارکان صلوتده خطا ایلدی زعم ایدوب قالقوب
 استیناف ایدوب ارکان صلوتی بالتمام و الکمال برینه کتوروب فارغ اولدقه و کامل و تمام اولسنه اعتقاد قیلدقه
 حضرت رسول اکرم یودیلر که (لا صلوة الا بحضور اقلب) یعنی صلوة کامله اولمز الا بیت خالصه و حضور قلبه مجرد
 ارکان مخصوصه نک بکمال ادا اولمسیله حقیقت صلوة کامله لازم کلز بلکه حضور قلب و نیت خالصه دخی شرط
 تکمیلدر * مشنوی * از برای چاره این خوفها * آمد اندر هر نمازی اهدنا * ان نمازم را میامیزی * خدا *
 بانماز ضالین و اهل ریا * یعنی بو حضور قلب اولمق و نیت خالصه ایله نماز قیلایمق خوفلرینک و بونلره ماتسد سائر
 مخاوفک چاره سندن اوتری هر نماز ایچره سورة فاتحه قرأتی واجب اولدی (اهدنا الصراط المستقیم) دینلک
 لازم کلدی یعنی الهی همان سکا عبادت ایلرم و هر خصوصه همان سندن عون و عنایت طلب قیلورم سن بره
 هر حالده صراط مستقیم هدایت ایلد که اول اهدنا یعنی صراط مستقیم هدایت ایلدیمک بنم نمازیم قارشدرمه
 ای خدا اهل ضلال و اهل ریاتک نمازیمه دیمک معناسنی متضمندر زیرانیت خالصه سی اولین اهل ریاتک نمازی صراط
 مستقیمدن خارجدر و سورة فاتحه نک بو محله کاخجه تفسیری جلد رابعده وحی کردن حق تعالی بموسی علیه السلام
 یاتنده ثبت اولمقدرد * مشنوی * از قیاسی که بگردان کرد * کزین * صحبت ده ساله باطل شد بدین) اول بر قیاسی که
 اومد کور اولان صاغر اختیار و قبول ایلدی بو قیاس سببیه اون ییلاق صحبت و دوستلق باطل اولدی * مشنوی *

خاصه ای خواجه قیاس حسن دون * وادران وحی که هست از حد فزون) علی الخصوص ای خواجه دون اولان
 حسن قیاسی اول بر عظیم الشان وحیده که حد در زیاده در یعنی بوشنک حسن دونی و عقل زبونی حد در ودائرة
 عقل در افزون و بیرون اولان وحی الهی در قیاس ایلک جائز دکلدر زیر اغلظدن خالی اولمز (مثنوی) * کوش حسن قیاس
 بحرف اردر خورست * دانکه کوش غیب کیر فو کرس * ای اهل قیاس سنک کوش حسن حرف و کلام حق
 فرضا اگر لایق اینه یعنی تصور شریفه نک حروف و الفاظنه و اندن فهم معانی قیلغه سمع ظاهرک اگر مستعد
 و قابل اولدیه یلکه سنک غیب طریقی قولغت صاغر در یعنی سنک سمع جانک اصم در پس (مراد الله و مراد رسول
 الله اول کلامدن نه اید بکنی ادراک و استماعه قادر اولمز سن چونکم تصور شریفه دن مراد الله و مراد رسول الله
 نه اید بکنی ادراک * که قادر اولیه سن مجرد قیاسات عقلیه ایله انده تصرف قیلغدن حد در ایله و آمنت بالله
 و رسول الله و بما جاء من رسول الله و بما جاء من رسول الله و علی مراد الله و علی مراد رسول الله) دیوسویلیه تا کم علی خلاف
 مراد الله و علی خلاف مراد رسول الله اول کلامه معنی و بر میه سن و قیاسه اعتماد قیلیه سن * اول کسی که
 در مقابل نص قیاس آورد ابلیس بود * مثنوی * اول آن کس * کین قیاس که ها غود * پیش انوار خدا
 ابلیس بود * اول اول کسی که بوقیاس چکاری * کوستردی حضرت خدایک نورلری قنده ابلیس ایدی
 حضرت خدایک انوارندن مراد * کلام شریفه در حق تعالی شیطانه (قال یا ابلیس ما منعک ان لاتسجد
 لما خلقت یبدی) دیو خطاب عزیزی وارد اولدقه ابلیس قیاس عقلیه ایله قیاس ایلدی و جواب و پروب * مثنوی *
 * گفت نار از خانه بی شک بهترست * من ز نارم اوز خالدا کدرست * دیدی نار خا کدن بی شک بهتر در بن آتشدم
 و او تیره زک خاص * کدندر بوییت شریف بوایت کریمه نک مفهومی در قال الله تعالی یا کایا عن ابلیس (انا خیر منه
 خلقتی من نار و خلقتک من طین) قیاس * بواولدی که کند یسی مار ج ناردن و آدم علیه السلام حضرت تلی خا کدن
 خلق اولغله کند سی آدمین خیر بواولدی قیاس ایلدی که جوهر نورانی خالک ظلمایندن عند العقل خیر بواولدی و افضل
 اوله پس افضل اولان مفضل اولنه سجد ایلک عقله ملایم دکلدر پس بگونه قیاس عقلیه به اعتماد ایدوب کندوی
 حضرت آدم علیه السلام دن خیر بواولدی نته کم انک علت و حجتی بیان ایدوب سوررلر * مثنوی * پس قیاس
 فرع بر اصلش کنیم * اوز ظلمات ما ز نور روشنیم * پس ابلیس دیدیکم فرعی انک اصلی اوزره قیاس ایلدی لم قیاس الفرع
 علی الاصل اولدر که اول آدم علیه السلام ظلمتدن بز نور روشننده تر ظلمات فرع در نور روشن اصل در و مقصود بالذات در
 و ظلمتدن اثر قدر پس فرع اصله تابع ایلق مناسب دکلدر دیدی * مثنوی * گفت حق فی بلی که لا انساب شد * زهد
 و تقوی فضل را حجاب شد * سوره مؤمنینک آخرنده اولان آیت کریمه به اشارت در (قال الله تعالی فاذا نفخ فی الصور فلا
 انساب بینهم یومئذ ولا یتساءلون) قرأت عامه ضم صاد و سکون و اوله در و اما ابن عباس و حسن بصری رضی الله عنهم
 ضم صاد و فتح و اوله قرأت ابتدای بر و تقدیر اوزره صورتک جمعی اولدر تقدیر کلام شول و قنده که صوره و یا صورتلره روحلری
 نفخ اولنه و هر بر جمد و حشر و نشر ایچون احیا قیلنه پس اول کونده بونارک ما بیننده انساب و اقربا و اولز یعنی حسب
 و نسب دفع و فائده قیلز فرط حیرت و کمال دهشتدن تعاطف و تراحم زائل اولور و اول کونده انسان برادرندن و مادر
 و پدرندن و صاحبیه و اولادندن فرار قیلور و اول کونده حسب و نسب له مفاخرت اولز نته کم دنیا ده اولدی و اول کونده
 بعض کسه بعض کسه دن حسب و نسب دخی سوال قیلز نته کم بودنیانه بعضی بعضی سندن سوال قیلدی بلی که
 اول کونده تفاهر و تباهی اعمال حسنی و زهد و تقوا ایله اولور معنی * بیت حق تعالی دیدی فرعی اصل اوزره قیاس
 ایلک اعتباری بوقدر بلی که بوانسان ما یتده یوم قیامتده لا انساب اولدی یعنی (فاذا نفخ فی الصور فلا انساب
 بینهم) خواستجه روز قیامتده حسب و نسب اعتباری بوقدر (ان اکرمکم عند الله اتقاکم) آیت * کریمه سنک
 مقتضای سجد فضیلت و شرف زهد و تقوا ایله اولور و زهد و تقوا فضیلت و شرفه قبله و محراب اولدی بلا زهد و تقوی
 فضل و شرف مجرد حسب و نسب له ممکن اولمز پس ما الشرف بالحسب و النسب انما الشرف بالعلم و الادب خواستجه
 حسب و نسب له شرفیت اولز بلی که علم و تقوی و ادب له شرفیت و فضیلت بوانور دیمک اولور * مثنوی * این نه میراث
 جهان فانیست * که با نسا پیش ینابی جانیست * و محراب فضل اولان زهد و تقوی جهان فانیست میراثی دکلدر که
 آتی نسیله بوله سن و اکامچر د شرف آبا از اجدادله و اصل اوله سن بواجیدر یعنی میراث روحانیه که انسا نه بوقویق ربانی
 و تربیه مرشد حقانی واسطه سیه منیر اولور * مثنوی * بل * که این میراثهای انبیاست * وارث این جانهای
 انبیاست * بلی که بوزهد و تقوی انبیای علیم السلامک میراثی در بومیراثک و وارثی اتقیانک جانلیدر یعنی انبیای
 عظامک میراثیه وارث اولنلری و ننی اولوب کندی لری اغیار و سوی لوئندن بالذو طاهر قیلنلرک روح و روانلر کاکافر

بلندند دخی کاور لسه و فسقه و فخره نك اولادندن اولور لسه ده (منوی) بوران بوجمل شد و من عیان * بوران
 فوج نی از کرهان (مثلا اول ابو جهلک فرزندیکه عکرمه حضرت تریدر آشکاره و من اولدی واصحاب رسول الله دن
 اولوب اول حضرت دن نیجه احادیث شریفه بی روایت قیلدی اول فوج نبینک فرزندیکه کافر لردن اولدیکه
 اسمی کتعا ندر پس معلوم اولدیکه کافر بلندن کلک ضرر ویرمن و پیغمبر اوغلی اولق بغیر طاعة مفید
 اولر ایمش * منوی * زاده خا کی منور شد چوما * زاده آتش فوی رور و سیاه * خا که منسوب اولان فرزند ماه کی
 منور اولدیکه مراد حضرت آدم علیه السلام در سن آتش فرزند یسن ای ابلیس روی سیاه کیت و حسب و نسب له اولان
 تنباهی و تضاعی ترک ایت * منوی * این قیاسات و تحری روزا بر * یا شب مر قبله را کردست خبر * بوقیاسات
 و تحری بی بولوتلی کونده یا شب تاریکده تحقیق سابقله ایچون ایلشد خبر خبر فتح حایله و کسر حایله عالم معناسنه در
 یعنی اول وقتده که بلوتلق اوله و یا خود کیجه قرالتق اوله و قبله نامعلوم اوله عالم اولنر بوقیاسات و تحری بی بولوله محمله
 قبله دن اوتری جائز کور مشر و بولوله محمله اجر ایلشد در تا عبادت صحیحه اوله * منوی * لید باخورشید و کعبه
 پیش رو * این قیاس و این تحری را محجوب و لیکن خورشیدک ظهوری ایله و کعبه بوزک اوکنده اوله بوقیاسی و بوقیاسی بی
 استه زیر قیاس و تحری بولوله محمله باطلدر * منوی * کعبه نادیده مکن زور و متاب * از قیاس الله اعلم بالصواب *
 کعبه بی کورنمش ایلله اول کعبه دن یوز چورمه قیاسدن اترری الله صوابه و حقیقته اعلدر بویث اهل قیاس
 جانبندن اولان سوال مقدره جواب اولوب کان اهل قیاسدن بری دیر که حقیقت حال ندر بیلزم و قبله مقصودی
 کما هو حقه کورنم پس بکالایم اولان ادله عقلیه ایله تحری و قیاس ایلکدر هر نکه عقله مطابق کاورسه و قیاسه
 موافق اولورسه آتی قبول قیلقدردیر جواب بیوررر مجرد قیاسدن اوتری و استدلال و تحری ایچون کعبه مقصود
 حضور کده ظاهر و حاضر ایکن اندن تغافل و تعامی قیلده و معرض اوله بله که قیاس و تحری بی ترک ایدوب انبیاء علیهم
 السلام و اولیای عظامک متوجه اولدقلری قبله مقصوده متوجه اولوب الله صوابه و حقیقت مأبه اعلمدردی و مجرد
 قیاسله ایلردن ظهور ایلین کلماته معنی ویروب بوندن مقصود فی الحقیقه بودردیمه * منوی * چون صفیری بشنوی
 از مرغ حق * ظاهرش را یادگیری چون سبق * مثلا چونکم بر صفیر ایشیده سن حقله مرغندن یعنی طیور الهی
 اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای کرام جانبندن چونکم بر کلام و آواز استماع ایدیه سن اول آواز و کلامک ظاهر فی یعنی
 لفظ و حروفی سبق کی یاد کده طو ترسن * منوی * و آنکهی از خود قیاساتی کنی * مرخیال محض را ذاتی کنی *
 و اندن صکره زعم فاسدک اوزرده کند کدن بر قیاس را بر سن تحقیقا خیال محضی ذاته منسوب ایلرسن یعنی مرغ
 الهمینک کلماتندن قیاسات عقلیه ایلله ظهوره کلان او هام و خیالاتی ذاتی و حقیقی زعم ایلرسن و بولکلامدن مستفاد
 اولان حقیقت معنی بودردیوسو ایلرسن حال بوکه انزل مرادی اوله دکادر انزل ایا که لر مراد لب دریای حقیقت اولور
 ولادیه لر مقصود لری الامر تبسی اولور کما قال فی هذا الجلد * من جواب کویم اب دریا بود * من چولا کویم
 مراد الا بود (می) اصطلاحاتست مر ابدال را که نباشد زان خبر اقوال را ابدال او نور کسه در و یا خود قرق کسه در
 آنکچون ابدال دیدیلر که بجن بریسی وفات ایلسه صلحای فاسدن بریسی ایلر برینه بدل اولور کاروی عبادت بن الصامت
 قال علیه السلام الا بادل فی هذه الامة ثلاثون رجلا قلوبهم علی قلب ابراهیم خلیل الرحمن کلمات و رجل منهم ابدال
 الله مکانه رجلا تقوم الارض بهم و بهم بطرون و بهم برزقون) فرق اولماری خفته دخی احادیث صحیحه چوقدر
 و بولکارلک اصطلاحاتی وارد که اهل اقوال ایلدن خبری بوقدر آنکچون اهل ظاهر اولیای عظامک گفتارندن خبردار
 اولدیلر اکثر اهل سلوک دخی ادراک قیلدیلر آنکچون بعض علماء ظاهر مشایخ کاردن بعضیسته انکار ایدوب
 انکار ایلدیلر و حقلرنده نالایق سوز سوزیلدیلر اغاذنا الله و ایاکم من سوء الفهم (می) منطق الطیری بصوت آوخی *
 صد قیاس و صد هوس آفروخی * ای اهل قیاس منطق الطیری صوتله اوکرندک یوز قیاس و یوز هوس شعله لندردک
 یعنی طیور الهی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک نقطه لری حرف و صوت واسطه سیله اوکرندک و کندی
 قریحه کدن اول نطقک اوزرینه نیجه قیاس و هوس شعله لندیروب زعم فاسدک اوزرینه بوندن مراد بودر و بولکلامدن
 مستفاد اولان معنی شودردیو تحقیق ایلدک * منوی * همچوان رنجور دایم از تو خست * کرینده او اصابت
 کشت مست * اول سالف الذکر اولان رنجورک قلبی اهل قیاس اولان صاغر دن انجند بکی صکی قلوب
 اولیاسندن خسته و شکسته اولدی اما صاغر اصابت پنداری ایله مست اولمشدی یعنی مذکور کندی قیاسنده
 اصابت ایلدم صایوب اول زعمه مست و خوشدل اولمشدی حال بوکه اهل قیاسی برعکس اولدیفی تقریر اولندی پس
 سندخی ای اهل استدلال اولیای عظامک مقالندن کندی قیاسکله بر معنای ایدوب کندی صابت ایلدم دیوزعم

ایله مادامکه نور یقین سنده حاصل اولیه مجرد قیاس واستدلال الله حاصل اولان معنایه اعتبار بوقدر و قیاس سنده
واستدلال سنده خطا ایلش قی چوقدر * مننوی * کاتب آن وحی زان آواز مرغ * پرده ظنی کو بود هم باز مرغ * اول
وحیک کاتبی مرغ اول آوزندن برطن ایلتشکه اوانباز مرغ اوله یعنی حضرت عثمان رضی الله عنهدن مقدم کاتب وحی
اولان عبدالله بن سعد اول مرغ الهی اولان حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم حلقوم شیر یغندن ظهور ایا این کلامدن
کندی به برطن ایلتشکه اول کاتب وحی دخی اول مرغ الهینک شیر یکی اوله واکا وحی کلش و بودخی اول حضرت کبی
وحی حقه مظهر اولش اوله حال بوکه ظن و قیاس سنده اصابت ایلدیوب خطا ایلدیکه (ان الظن لا یغنی من الحق شیئاً)
حسبجه ظن و قیاس حقیقتدن برشیئ * مغنی و مفید اولمز * مننوی * مرغ پری زده مرورا کور کرد * نیک فر و بردش
بقعر مرل و دردی مرغ اکابر قناد اوردیکه کوزنی کور ایلدی یعنی انک چشم باطنی نور ایمانه منور اولش ایسکن
حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم اکابر بر قهر اوردیکه انک چشم باطنی کور ایلدیوب حقیقت بین اولقدن دور
قالدی اشته انی مرل و دردی قعر نه ایلندی یعنی قعر جهنمه واصل ایلدی * مننوی * هین بعکسی یا بطنی هم شما *
در میفتید از مقامات شما * اکاه اولیکز بر عکس سببیله یا برطن سببیله سزدخی شما نک مقام لرندن آشنی دوشمیکز
بویت و ما بعد سده اولان ایات شریفه اگر چه حضرت حق اساتندن هاروت و ماروته خطاب ایلک طریق اوزره واقع
اولشد رلیکن مقصود کند یاره طاعت و فضیلت اسناد ایلدیوب عجب و غرر له متصف اولان کسه لره تعریض و تعالیم
ایچون دینلشد رکان سیورر لکه ای هاروت و ماروت سیرت لو اولان اهل عجب سزدخی اکاه اولک یا عکس نورایت
و یا عاریتی اولان ملکیت و روحانیت سببیله و یا خود مجرد ظن و قیاس له مقامات عالیه دن و شما سیما اولان مراتب
سامیه دن مرتبه اسفله و منزله حیوانیت و نفسانیت و شمال دیمک اولور (مننوی) کرچه هاروت و ماروت رفزون *
از همه بر بام نحن الصافون * سورة صافات و آیت کریمه به اشارت در (و ما من الا الهه مقام معلوم) جناب عزت
ملائکه اساتندن علی طریق الحکایه سیورر لکه (و ما منا) بزین هیچ بر ملک یوقدر (الاله) الا انک چون وارد در (مقام معلوم
معرفته و عبادت و قربت و اطاعت و بر مقام معین و معلوم وارد من بعد اول مرتبه دن مرتبه آخره تجاوز اید من ل
یعنی حقیقت انسان کبی جامع مراتب اولوب هر آنده بر حاله متصف دکالدر بلکه بر حال اوزره بر قرار در لر
(و انال نحن الصافون) ملائکه بویله دیر لر یعنی تحقیق بر صفا اید یجیلر ز اداء طاعاتده (و انال نحن المسبحون) و تحقیقا
بزحی تسبیح و تقدیس اید یجیلر ز شائسته لایق اولمین شیلر دن معنی بیت اگر چه هاروت و ماروت ایسه کرده و جله دن
نحن الصافون طامی اوزره زیاده ایسه کرده جواب بویت اولور (م) بر بدیهای بدان رحمت کنید) بر منی و خویش بینی
کم کنید) بد لر لیدل کلمی اوزره رحمت ایلک بیلک اوزره و خود بیلک اوزره از طولانک بومعنی قافیه کم کنید اولدیغی اوزره
در اما بعض نسخه ده لغت کنید واقع اولشد بو تقدیر چه بیلک اوزره و خویش بین اولان معجب اوزره لغت ایلک دیمک
اولور پس حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز و محمده عبادات و طاعات له معجب و متکبر و زهت و بر آتلیر نه
معمود و مستند اولان کسه لره تنبیه و تائید سیورر دیر لکه صقن عبادات و طاعات که مغرور اولما که کرچه هاروت
و ماروت ایسه کرده و فضیلتده جله دن افزون ایسه کرده نحن الصافون اوزره پس انسانه لایق اولان نخوت و کبری
تر لایدوب که تران و اهل جرایمه حقارت له نظرا تنبیه (مننوی) هین مبادا غیرت آید از کین * سرتکون افتید در قعر زمین
اکاه اولیکز اولیه که بوضودن غیرت الهی که باشی آشفه قعر زمینه دوشه سز * مننوی * هر دو گفتند ای خدا
فرسان تراست * بی امان تو امانی خود بکاست * هر ایکسی ایتدیلر ای خدا فرمان سنکدر سنک حفظ و امانک سز
خود بر امان قنده در یعنی سنک امانک سز هیچ امن و سلامت یوقدر * مننوی * این همی گفتند و دلشان
ی طپید * بد بکجا آید زمانم العید * هاروت و ماروت بوسوزی دیدیلر ولیکن بونلر قلبی بشریت و حکومت جانبیه
میل و حرکت ایلدی و خفیه دیدیلر که بدلاک جن کلور بزدنکه بز کوزل قوللر زعم افعال مدحند در مخصوص بالمدح
نخود و قدر تقدیری نعم العید نحن دیمکدر * مننوی * خارخارد و فرشته هم نهشت * تا که تخم خویش بینی بانکشت
بوا یکی فرشته نک خارخاری هم قومدی یعنی بوا یکینسنک درونلر سنک تقاضا و اضطرابی هم بونلره حضور و برمدی
تا که خود بینک تخمینی اکدی یعنی قلبلر سنک تقاضا و انقلابی عاقبت بونلری خود بین ایلدی و بی آدم
حقنده طعن و لومه متعلق سوز و یلدی * مننوی * پس همی گفتند کای ارکانیان * بی خبر ازیا کی روحانیان
پس هاروت و ماروت ایتدیلر ای ارکانلر یعنی ای عناصر ارده دن مخلوق اولان آدمیلر ای روحانلر با کلکندن
بی خبر لر * مننوی * ما برین کردون تنقهای تقیم * بر زمین ایم و شادروان زیم * بر شول کسه لر زک بو کردون اوزره
تنقلر طقور زیعی عبادات و تسبیحاتدن نورانی پرده لر حاصل ایلر زمین اوزره کلور و شادروان اورور زیعی آسمان اوزره

طاعتدن نورانی پرده لطف و روز وزمین کاور زامن و عدالتدن سایان اورور زوداد و حکومت بساطنی دوشه رز
شادروان سایانه و منقش دوشکه و یسول قالی به دیرلر بوراده عدالت و حکومت بساطندن استعاره اولور (منشوی)
عدل توزیم و عبادت آوریم * بازهر شب سوی کردون بر بریم * عدل جمع ایده رز و عبادت کتور برزگیر و هر کجه
آسمان جابنه پرواز ایده رز (می) * تا شویم انجوبه دور زمان * تا نیم اندر زمین امن و آمان * تا دور زمانک انجوبه سی
یعنی زیاده عجیبی اولور زنازمینده امن و امان قوروزوبین الناس عدالت اوزره حکومت قیلور زدیدیلر * منشوی *
این قیاس حال کردون بر زمین * راست ناید فرق دارد در کین * اما غافلر که اول کردونک حالنک زمین
اوزره قیاسی راست کلز کینده فرق طو تر یعنی حال کردونک حال زمینله مایتمده نهانی فرق عظیمی وارد برس
اول مرتبه اعلانک حالنی مرتبه اسفلک حالنه قیاس ایلک عدم معرفت و کمال جهالتدن ناشی اولور بومنه سبتله
مرتبه اعلا صاحب اولنلره مرتبه اسفلده قلان جهلادن ستر احوال و کتم اسرار ایلک ایچون ارشاد یورور
زیرا مرتبه سفلیده قلان جهلا مرتبه علویه اولان عرفانک احوالی کنندیلرک حالنه قیاس ایدوب طعن
و ملامت ایلرینه سبب اولور * در بیان آنکه حال خود دوستی خود پنهان باید داشتن از جاهلان * منشوی *
بشنو الفاظ حکیم پرده سرهمه انجانه که باده خورده بر نوع پرده به مضاف اولان حکیمک انقاطنی ایش
حکیمدن مراد حکیم سنایی حضرت تلیدر که عیون ادرالک ناسدن مستور اولدقلری ملائکه ایلر پرده به منسوب
قیلدیلر و انلرک الفاظ شریفه سی بومصرع در که یورورلهم انده باش قو که شراب ایچمه شسن یعنی شول مقامدن
تجاوز ایتمه و اصحاب صورت و اهل طبیعت اولنلره مستلکی کشف ایتمدوراز کی اچه که انلرک طعن و تسخرنه مظهر
اولور سن و کندیکي انلر مایتمده مسخره و ضایع قیلور سن دیمک اولور * منشوی * چونکه از میخانه مستی ضال شد *
تسخر و باز یچه اطفال شد * مثلاً چونکیم میخانه دن بر مست کراه و ضال اولدی اطفالک او بونجی و مسخره سی اولدی
* منشوی * می فتد او سو بسو بر هر ره می در کل وی خنددش هر ابلهی * اول مست هر بر ولده طرف بطرف دوش
بالجی ایچنه و هر بر ابله کا کور * منشوی * اوچنین و کودکان اندر پیش * بخبر از مستی و ذوق میش * او مست بونک
کبی حالده و او غلغله قلاتک اردنده اطفال انک مستلکندن و انک شرابنک ذوقدن بخبر در بر مست می خدا اولنلر
اطفال شریعت و صبیان عالم صورت اولنلرک قتمده مست شراب اولنلرک اطفال مایتمده اولان حالی کبیدر (منشوی)
خلق اطفالند جز مست خدا نیست بالغ جز رهیده از هوا * مست خدادن غیری اولان خلق طفلدر در هوا دن
قورتلش کسه دن غیر مستی بالغ دکلدر بالغ اولنلر ولی الله اولنلر در اکر سن و سالده تازه ایسه دهومی و نابالغ هوا و هوس
مرتبه سنده قالنلر در اکر سنخورده پیر ایسه دهنته کم بومضمونده بو ترکییتی بر بیر منصف خوش دیمشدر (بیت) دیدی
بر پیره بر کسه کل اوغلان * دیدی اول دانی بالغ اولدم بن * و لیلیکه ایریجک بالغ اولور و لیلیک اولسه او غلغله اولور
* منشوی * گفت دنیا لعب و لهو ست و شما * کودکیدور است فرماید خدا * خدای تعالی کلام مجید دنده دنیا
لعب و لهو در دیدی و سزای انسان اطفال سن حضرت خدا راست یورورتنه کم سورة عنکبوتده (وما هذه الحیوة
الدنیا الا لهو و لعب) و قال ایضاً فی سورة الحديد (اعلموا انما الحیوة الدنیا لهو و لعب و زینة و تفان یزینکم و تسکاتر
فی الاموال و الاولاد) (منشوی) از لعب بیرون رفتی کودکی * بی زکات روح کی باشی رگی * سنکه لعب و لهو دن طشره
کندل و کندیکي باز یچه دنیا دن خلاص ایتمک کودکسن بی طهارت روح فتن پاک اولور سن * منشوی * چون جاع
طفل دان این شهوتی * که همی رانند اینجای فتی * مثلاً بوشهونه منسوب اولان جماعی طفل نابالغک جماعی کبی
یلکه اول شهوته منسوب اولان جماعی ناس بودنیاده مورور و عمله کتوررلرای جوان طفلک جماعتدن مراد اولدر که
برایکی طفل بی عقل بر پیره کلوب لعب طریقله بری ابری عورت اولوب بری بر پیره بوجه تقلید مجامعت قیلوب
ملاعبه ایدرلر ولیکن خاصیت جماعتدن انلرده اثر اولوب نتیجه جماعتدن بی بهره و بختلر در * منشوی * آن جماع
طفل چه بود بازئی * با جماع رستی و غارتی * طفلک اول جماعی ندر بر باز یچه در بر غازی و بر ستمک جماعنه
نسبتله پس اطفال سیرت اولان اهل شهوتک مجامعتدن خی رجال حکمنده اولان اهل کماله نسبتله بویه قیاس ایلد
با خصوصکه بواهل شهوتک جماعی مجرد حظ نفس ایچون اوله کندوی زلندن تحصن ایتمک ایچون اولیسه و تنکثیر
عبادت الله اولن ایچون مباشرت قلیله رجال مرتبه سنده اولنلرک جماعی بونلرک جماعنه بکزه من اولانلرک جماعتدن
مرادی مجرد حظ نفس دکلدر بلکه تکثیر عباد الله نیت ایلد * کلندن ماعدانچه نیچه اسرار بلیغه و حکم
نفیسه انلرک نسائله اولان معامله سنده موجوده در و بوز جالک جماعتدن مراد نسائله اولدیغی تقدیر اوزره در
اما کندی روحلرینه و یا خود اعمال حسنیه لایله و یا خود جنتده اولان حور بیلرله مجامعت ایلری مراد اولور سن

وجهان الوجوه منه اطفال سیرت اولنلرک وقاع وجماعنه بکزه من * منوی * جنک خلقان همجو
 جنک کودکان * جمله بی معنی و بی مغز و مهان * خلافتک جنکی اوغاجنلرک جنکی کبی سدرتسه کم
 اطفال ایکی طرف اولوب بیهوده بره بری برله جنک وجدل ایدرلر کذلک اهل دنیا متاع دنیا دن اوتری بی معنی بره
 بری برله جنک وجدل ایدرلر جمله سی بی معنی و بی فائده و حقیردر * منوی * جمله باشمشیر چوپین جنکشان *
 جمله درلای نغمی آهنگشان * بواطفالک جمله سنک جنکری اغاجدن قلملرله در بونلرک جمله سنک آهنگی برلای نفع
 شیده در قصد و عزیمتلی بی نفع و بی فائده اولان لعب ایچوندر * منوی * جمله شان کشته سواره برنی * کین براتی
 ماست یادلدل بی (انلر جمله سی بر قاشم اوزره سواره اولمشلر در بویه دیوکه بوقاشم بزم پراقر در یا خود بردلدل پیدر
 یعنی دلدل روشلور در برلر بومثل اهل دنیا به و خلق جهان کوره در که بونلرک دخی جنک وجدل لعب و لهو و اسب تازی
 دیدکاری اسب بازی کیدر سارمتاع و کارلرین دخی بوکا کوره قیاس ایله (بیت) بازیجه ایست طفل فریب این
 متاع دهر (بی عقل مردمانکه بدان مبتلاشدند (منوی) حاملند و خود ز جهل افرشته * راکب محمول ره پنداشته)
 بو خلق جهان فی الحقیقه حامللر در یعنی یوک چکیچلر اما کند بلیرنی جهلارندن عالی و بلند طوتمشلر در کند بلیرنی
 راکب و بولک محمولی صائمشلر در حال بوکه انلرک پنداری برنده دکادر مثلشول اطفال کبی که کند بیلر حامل اولدینی
 اسب چوینه کند بلیرنی راکب زعم ایدرلر اگرچه صورتلر کبلر در لیکن معنی آتی حامللر در (منوی) باش تاروزی که
 محمولان حق * اسب تازان بکذرند از نه طبق * ای کودک طبیعت اولان اهل صورت صبر ایله شول برکونه دل که
 حضرت حقل محمول اولان بنده لری آت قوشه رق طقوزقات فلکدن کجه لر و قرب حقه واصل اولوب شراب طهوری
 دست الیهیدن ایچلر (م) (تعرج الروح الیه والملاک) من عروج الروح بیت الفلک) سورة معارجده اولان آیت کریمه به
 اشارتدر (تعرج الملاکک والروح الیه) ملائکه و جبرائیل علیه السلام و یا خود روح پاک عروج ایلر اول الله (فی يوم
 کان مقداره خسین الفسنة) اول کونده که اول کونک مقداری دنیا کونلرینه نسبت الی یلک یلدر و بومعارج
 و مصاعدی امام قاشانی تأویلاتنده تحقیق یوروب دیرلر که وهی مراتب الترقی من مقام الطبيعة الی مقام المعادن
 بالاعتدال ثم الی الحيوان ثم الی الانسان فی معارج الانتقالات المرتبة (بعضها فوق بعض) ثم فی منازل السلوک
 کالانتباه والیقظة والانابة الی آخرها اشار الیه المشایخ من منازل النفس و مناهل القلوب ثم فی مراتب
 الفناء فی الافعال والصفات الی فناء الذات مما لا یحصی ومعنی بیت اولدر که (تعرج الروح الیه) اول الله
 امر الیه الله جانیته عروج ایلر روح انبیاء و اولیاء و صلحا فی حالة النزاع و بعد قطع المراتب الجسمانیة والروحانیة فی وقت
 السلوک من عروج الروح عرفانک روحنک عروجندن بیت الفلک فلککرمضطرب و متحرک اولورلر اول روحنک کمال
 سطوتندن و غایت قوت و قدرتندن (منوی) همجو طفلان جمله تان دامن سوار * کوشه دامن گرفته اسب وار *
 ای اهل صورت اولنلر و حظوظ نفسانیه مرتبه سنده فالنلر سنلرک جمله کراطفال کبی دامن سوار سزدامن گوشه سنی
 اسب کبی طوغش سرتنه کم اطفال اتکلی فی بوکوب آتیه سوار اولنلر کبی تقلیده اکا سوار اولوب فالقشر لر و آتی اسب صنورلر
 (م) از حق ان الظن لا یغنی رسید * مرکب ظن بر فلکها کی دوید) بو آیت کریمه له اشارت یورورلر جناب عزت
 کفارک احوالندن خبر و بررکه (وما یتبع اکثرهم الا ظن) انلر اکثری تابع اولدی الاظنه (ان الظن لا یغنی من الحق شیاً
 تحقیقاً ظن نفع قیلر معرفت حقدن برشی حقیر (ان الله علیم بما یفعلون) تحقیقاً الله علیمد رایشلد کلری شبنه
 و سورة نجمده (وما لهم به من علم) بونلر ایچون بر علم یوقدر (ان یتبعون الا الظن) بونلر تابع دکلدرد الاظنه (وان الظن
 لا یغنی من الحق شیاً) تحقیقاً ظن حقدن برشی فائده قیلر معنی بیت حق تعالی حضرتلرندن (ان الظن لا یغنی) نص
 شریفی ایرشدی ظن مرکبی فلکلر اوزره بقی یلدی یعنی ظن و کانه اول قوت یوقدر که حقیقت فلکلرینه واصل اوله
 و ادراک حقایق قیلر بلکه ظنک ادراک ابلدکی اکثر زمانده خطا و خلدن خالی اولمز (م) اغلب الظنن فی ترجیح ذا
 لا غماری الشمس فی توضیحها) ایکی ظنک غالبکی اوبرظنک ترجیحنده در یعنی ایکی ظندن غالبک قنغسی ایسه
 ترجیحده اولان اولدر مثلاً برکارده ایکی کلام اولسه عجبا شو جاعبی اتقع و یا خود بوجاعبی اتقعدر دبو متردد اولسک
 پس غالب قنغی طرف اولورسه ترجیحده اولان اولدر لا غماری الشمس سن آفتابک روشنلکنده و ظهورنده عناد
 ایلر سن و مرآة قیاسن تماری مرآه دندرزیده کلام و خلاصه مرآه اولدر که ظن و کمان بر مبهم و نامعلوم شیده اولور که
 حقیقتی مفهوم اولیه اول حینده اغلب ظن را بحد را مادنی او ما فیها ک هر کاری لعب و لهو کبی اولدینی براهین
 قاطعه و دلایل ساطعه ایله مقطوع در و فتناسی و دولت و غناسنک بلا و عناسی کالشمس فی اوقات الهوا بر ظاهراً
 و باهر در پس بو خصوصده شبهه شمسک وضوحنده شبهه و شائبه کبیدر پس عاقل ایسک شمسک توضیحنده ممارات

ایتمه * مثنوی * آنکه می بینید مر کبهای خویش * مر کبی سازیده اید از پای خویش * ای اهل دنیا کندی
مر کب را بکنز حقیقتی اول زمان کور و سز کندی یا بکنز دن بر مرکب دوزمش سز بایدن مر اد بونده ظن و کاند ر که اهل
صورت اولن طریق معاشه اتک واسطه سیله مشی ایدر لر * مثنوی * وهم و فکر و حس و ادراک شجاع * همچو فی دان
مر کب کودک هلا * سزک وهم و فکر بکنز و حس و ادراک کز تحقیق کودک مر کبی اولان فی کبی ییل چونکم حقایق
اشیا ظهوره کله و سرایر و ضمایر آشکاره اوله اول حینده بووهم و ظن و حس و ادراک که اهل صورتک مر کبیری کبیدر
اطفالک فامشدن اولان مر کبیری کبی بی معنی و باطل اوله و بونلر اتک حقیقتنه واقف اولد قد نصکره هر بری کندی یلرک
اشلدیکی کاره ندامت قیله (مثنوی) علمهای اهل دل جالشان * علمهای اهل تن احالشان * اهل دلک علمری انلرک
حالیدر انلر علمرینه را کب اولمشلر و علمری انلری حق چایبنه ایلتمشدن اما اهل تنک علمری انلرک یو کاریدر که ملک تعب
وزجتنی چکر لر لیکن اتک فائده و منفعتندن بی بهره لردر (مثنوی) علم چون بر دل زندیاری شود * علم چون بر تن زند
باری شود (علم چونکم * کوله او ره اول علم بر یار معین اولور علم چونکم تنه او ره بر بار اولور یعنی اگر علمک تاثیر
وفائده سی اتحقق تنه طق و نرسه و بدنه منضم اولور سه اول علم صاحبنه بار عظیم اولور (مثنوی) گفت ایزد یحمل
اسفاره (بار باشد علم چون نبود ز هو * ایزد تعالی سورة جمعه ده جمله تورات اولان احبار یهودی جمله اسفار اولان جاره
تشبیه ایدوب یورر لر که (مثل الذین حملوا التوراة ثم لم يحملوها کمثل الحمار یحمل اسفارا) یعنی شول کسه لرک حال
وصفتیکه اول کسه لر تورات تحمیل اولندی و احکام و معایب سیله عمل ایلک تکلیف قیلندی اندن صکره آنی حامل
اولد یلر یعنی تکلیف اولند قلی احکامه عمل قیلد یلر بونلر شول اشکار کبیدر که سفر لر کتور لر یعنی تکلیف اولند قلی
احکامه عمل قیلد یلر یعنی کتب علمیه و شرعیه بی یو کتور لر بی معنی تعب و زحمت چکوب اندن منفع اولمز لر پس
هر علیه عمل ایلین عالمه بونده تعریض و اردر (ولهذا قال صاحب المدارک کل من علم ولم یعمل به علمه فهدامته) معنی
بیت حق تعالی سورة جمعه ده دیدی اول جازلر علمک کابلی کتور لر اسفاره ده کی ضایر علمه راجعدر پس بر علمک
هودن اولیه یعنی هویت الهیته الهیه دن ظهوره کلیه و الهام و فیض ربانیه اولیه بلکه مجرد بلا عمل تتبع و تحمل
کتب اتمکله حاصل اوله اول علم صاحبنه بار اولور بلکه تعبی اولد یغندن ماعد الا کآخر الامر ضار اولور العیاذ بالله
* مثنوی * علم کان نبود ز هو فی واسطه * آن نه باید هم جور نک ماشطه * علم که اول علم هودن بی واسطه اولیه یعنی
هویت الهیه و ذات ربانیه جابندن قلبه بلا وسیله کلیه اول علم ماشطه نک رنکی * کبی اکثر و قرار قیلر بلکه
آرزمانده محو و فانی اولور ماشطه یوزد وزن عورته دیر لر (م ی) لیک چون این بار را نیکو کشی * بار بر گیرند و بخشند
خوشی * ولیکن اگر یو بار علمی اوج که سن یعنی ییلد ککله عمل ایدوب مز رعه دنیاده صلاح و تقوی تخمین که سن
بر موجب من عمل جماعلم و رنه الله علم مالم یعلم یار و تعلقی سندن رفع ایدر لر و سکا خوشلاق و علم لدن شراندن سر خوشلاق
بخش ایدر لر تا آزاده لردن اولوب حقیقت ذوقه واصل اولور سن (مثنوی) هین مکش بهر هوا آن بار علم * تابیینی در درون
اتباع علم * آگاه اول اول علم یو کتی هوادن اوتری چکمه تادرون کده علمک اتبارنی کوره سن و نخر این معارف و حکمه
واصل اوله سن * مثنوی * تا که بر ره و ار علم آبی سوار * بعد ازان اقتدر از دوش بار * تا کم علم یور غه سی اوزره سوار
کله سن و راه حق به بیان اوله سن اندن صکره سنک یول او موز کدن آشفه دوش زحمت و تعب علمدن خلاص اولوب
اتک متافع و فوائد معنویه سنه جاتک واصل اولور (مثنوی) از هواها کی ره بی جام هو * ای زه و قانع شده بانام هو *
اهویه مختلفه تنسایه دن جن خلاص اولور سن هو جامی سز یعنی شراب تجلی ذاتیه بی نوش ایتیمکسزین ای هویت
الهیته دن لفظ هو به قانع اولان کسه اعلم یا حتی لفظ هو اشارتدر ادراک ابصار دن غایب اولان ذاته و عبارتدر شول
موجود از لیدنکه صفت جلال و جمال و کمال ایلد متصف و متفرددر و کاتبدر احدیت مطلقه دن من حیث هی هی
لا بشرط النسب و الاضافات بل بشرط اسقاط النسب و الاضافات و هو اسم اعظمدر روایت صحیحه اوزره کاروی
عن علی کرم الله وجهه قال رأیت الخضر فی المنام قبل بدوقلت له علی شیا انصر به علی الاعداء فقال یا هو یا من هو
یا من لا هو الا هو فلما اصبحت تصصتها علی رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال لی یا علی علمت الاسم الاعظم و روی قرأ
علی یوم بدر قل هو الله احد فلما فرغ قال یا هو یا من هو یا من لا هو الا هو انصرنا علی القوم الکافرین و روی کان علی یقول
ذلک یوم صفین فقال له عمار یا امیر المؤمنین ما هذه الکلیات قال اسم الله الاعظم و عماد التوحید ای طالب اسرار هویت
هوا گرچه اسم اعظمدر لیکن مجرد ملفوظ اولان و او و هاد کل بلکه هویت مطلقه به اسم و اشارت اولد یعنی اعتبارله
پس سن ای ذا که هویت الهیه دن غافل اولد یغلت حاله نام هو به قانع اولسک و بوابکی سرفی دایم ذکر قیل سکنه
افاده ایدر بلکه عمر و نفس سیانه کیدر نم من وجه ذکر لفظ فائده ایدر اکر اول اسعدن بره * و بر خیال طو غوب

اول مذکور اولان اسمک مسماستی طلب قبول و سه و مسما خیا لیله ذاکرا و لور سه نته کم سیور لر * منوی * از صفت
 و زمان چه زاید خیال * وان خیالش هست دلال وصال * صفتدن و نامدن نه طوغر خیال طوغر مثلاً الله جناب
 حق علم کبیر و صفتی لطف و کرم کبیر و مثلاً بر کسه بواسم و صفتلری ذکرا یسه اول ذاکره بوندن بر خیال طوغر
 و اول خیال اکادلال وصال اولور (می) دیده دلال بی مدلول هیچ) تا باشد جاده نبود غول هیچ ای عاقل و داناس هیچ
 بر مدلول سزدلال کوردکی یعنی کور مدلی زیر اهر دلیل البتته مدلولی مستلزم اولور نته کم جاده غولی مستلزم سدر زیر
 تا طریق اولیه هیچ غول اولور مراد هر نه برده که دلیل اوله البتته مدلول مقرر در دلیلدن مدلوله و ران معنایه جاده و بول
 دینور و هر بول ایسه اگر صوری و اگر معنوی و هر زن و غول سز اولور پس هر اسم و صفت مسمی و موصوفه دلال و مسمی
 و موصوف اکادلولدر (منوی) هیچ نامی بی حقیقت دیده * باز کاف و لام کل کل چیده * هیچ مسما سز و حقیقت سز
 بر اسم کوردکی کور مدلی زیر اسم سز ایکی اسم ممکن دکار و اسم دخی بلاملا حظه المسمی ذکرا و انسه مفید
 و نافع دکار پس بر اسمی بلاملا حظه المسمی آتقدن منقطع اولدکی اولدکی یا کاک کاف و لامن ذکرا قبله دین
 کل دوشوردکی دوشور مدلی * بیت * اغز طیلوی اولور بال دیمکدن * یا بالک حال بولوری حال دیمکدن * پس
 لازم اولدیکه ذکر عن غفله و بلاملا حظه اولیه بلکه موصوف ملاحظه سی و مسمی طلبی ایله اوله * منوی * اسم
 خواندی و مسمی را بچو * مه سیالادان نه اندراب جو * ای ذاکرا اسم الهی چون * کم حروفدن مرکب اولان
 اسمی او قودل و ذکرا قبله کوردکی نوری انک مسما سن طلب ایله که الفاظ و حروف آب جو کبی و مسمی انده منعکس اولان
 ماه کبیر پس ماه کبی اولان ذات الهی بی لفظ و اسمده طلب ایله بلکه بالاده و مر تبه اعلاده بیل و عند اهل التحقيق
 بواسم ملاحظه اصل اسماء الهی دکار بلکه اسماء الهیه انک اسم سیدر یعنی اصل اسماء الهی مسمی اولان ذاتک
 اوصاف معینه سیدر مثلاً رجن ذات من له الرجة و قهار ذات من له القهر و قادر ذات من له القدرة در بوصف
 حقت اسم سیدر و رجن و قادر و قهار اسمی که حروفدن مرکب در اول اسم الهینک اسم سیدر کراسمدن مراد بو حروفدن
 مرکب اولان اسم اولور سه مسما انک غیر در زیر اصوات و حروفدن متألف و اختلاف ام و اعصار له مختلفدر و المسمی
 لا بکون کذلک و اگر اسمدن مراد صفت الهیه اولور سه کما هو رأی الشیخ ابی الحسن الاشعری قدس الله سره العزیز
 من وجه مسما انک عینی و من وجه غیریدر پس بو محمله بحث چوقدر محصل کلام اسمدن مراد حروفدن مرکب اولان
 اسم دکار را که حروفدن مرکب اولان اسم مراد اولیدی (فاعبد الله مخلصاً) آیتند و دخی (وما امر و الا لیعبد و الله)
 آیتند اولان لفظه الله عبادت اولق لازم اولور دی پس مراد حروفدن مرکب اولان اسم اولدی یعنی بوندن معلوم
 اولور اما حروفدن مرکب اولان اسم عین مسما در و محض اسمایه دالدر دین کسه لک اذله ضعیفه سی بودر که دیر لفظله
 و حرفله اولان اسمدن مراد عین مسما در زیر مثلاً بر کسه انک خاتونک اسمی زینب اولسه و قولینک اسمی بهرام اولسه
 زینب طالق و بهرام ازاد اولسون دیسه طلاق و عتاق مسمایه واقع اولور اگر اسم مسما انک غیری اولیدی طلاق
 و عتاق مسمایه واقع اولور بلکه حروفه واقع اولق لازم کوردی مقصود اول دکار در جواب بودر که شوزینب و بهرام
 لفظیه تعبیر اولان ذات مطلقه و معتقد دیمک اولور اگر بویله دیمک اولسه بلکه اسم عین مسمی اولسه لسان سز اوزره
 نازل اسمی لسان سز یا قروخار اسمی دهان سز بهتری حال بوکه بویله دکل پس اصوات منقطعه و حروف مؤلفه دن اولان اسم
 نیجه عین مسمی اولور * منوی * کر زحرف و نام خواهی بکذری * یا لکن خود را از خود هین یکسری * اگر بو حروف
 و اسمادن استه سکه که سمن و عالم معنایه اوچه سمن یا لکن ایله کند یکی اخلاق و اوصاف کدن بالکلیه تا اوصاف خدایه
 متصف اوله سمن و مسما بی حق الیقین بیله سمن و مشاهده قیله سمن * منوی * همچو آهن ز آهنی بی رنگ شو * در ریاضت
 آینه بی رنگ شو * آهن کبی آهنلکدن بی رنگ اول یعنی مصفا اولوب صیقل بول ریاضتده رنگ سز آینه اول یعنی
 قلبی رنگار ما سوادن آینه و ش مجلا قیل و ذاتکی قسوتدن و کدورتدن بالک ایدوب رنگ کثرت و تفرقه دن مصنی قیل
 * منوی * خویش را صافی کن از اوصاف خود * تا بیینی ذات بالک صاف خود * کند یکی صافی ایله کند
 اوصاف کدن و نفسانی اولان اخلاق کدن تا اخلاق ربانیه ایله و اوصاف محمدیه ایله متصف اوله سمن و کند صافی و بالک
 اولان ذاتکی کوره سمن که مراد حقیقت محمدیه در که (انامن نور الله و المؤمنون منی) حدیث شریفک فخوا سنجه مؤمنلک
 ذات حقیقیسی حقیقت محمدیه در * منوی * یعنی اندر دل علوم انبیاء * بی کتاب و بی معیاد و استقامت * شو مرتبه
 ایرشور سکه قلب کده علوم انبیاء علیهم السلامی کور رسن کتاب مطالعه سز و معیاد و استقامت * منوی * گفت
 پیغمبر که هست از اتم * کو بود هم کو هر و هم همتم * حضرت رسول علیه السلام آیتدیکه بنم امتدن بعض کسه بنم
 هم کو هر هم همتم در بو حدیث شریفه اشارتدر که ابوهریره رضی الله عنه حضرت زکری روایت یورر (قال علیه

السلام و ددت انی قدرایت اخواتنا قالوا یا رسول الله السناخوانک قال بل انتم اصحابی واخواننا الذین یأتون بعدی
وانا فرطهم (علی الحوض) مرتبه اخوت هم کوه وروهم همت اوانی اقتضا ایدر نور اخوت وولایتله بونلک جانی پیغمبر
علیه السلامی و نور نبوت وولایتله پیغمبر علیه السلام بونلری کورر * منوی * مرم ازان نوریند جان شان * که من
ایشانرا همی بینم بدان * انلک جانی بنی اول نور الهیدن کورر که بن انلری اول نورله کوررم (می) بی صحیحین واحادیث
وروات * بلکه اندر مشرب آب حیات * صحیحین سز یعنی پیغمبر علیه السلامی بونلر مسلم و بخاری کایسز واحادیث
ورویات سز بلکه آب حیات کی اولان کوکل مشربنده کوررلر و آینه دلده مشاهد فیلورلر و بونلر اول طاقه
علیه در که هر بری حدثی قلبی عن ربی دیرلر و ان لی قلبا لوعصيته لعصیت الله قولنک مفهومی ایله متصف اولرلر و علی
اسانید وروایتدن اخذ ایتمز بلکه دائم و باقی اولان علیدن اخذ ایدرلر (کما قال ابو بکرید قدس الله سره العزیز خطایا
للعلماء اخذتم علمکم مبتاعن میت و اخذنا علمنا عن الحی الذی لا یموت * منوی * سر امینال کوردیادان *
رازا صحنه عریایا بخوان * امینال کوردی قولنک سرفی یل اصحنه عریایا کلامنک رازنی اوقیکه بومر تبه
ایرنلری صحیحین ورووات آب حیات مشربنده اولان ارنلر در بعض نسخه ده دخی سر امینال کوردیادان رازا صحت
عریایا بخوان واقع اولمش در دیباجه ده واقع اولان کلام مذکورده بوموافق اولور و بوت قصه سی دیباجه ده مرمور
ایلمشدرانده طلب اولنده (منوی) ورمشالی خواهی از علم نهان * قصه کوازروم میان و چینیان * واکر علم نهانیدن
برمشال استرسک و مجرد نصفیه قلبیه علوم واسرارک کشفنه دلیل و برهان طلب ایلر سکر رومیلردن و چینیلردن قصه
سویه انلرک قصه سی بودر (قصه مری کردن رومیان و چینیان در علم نقاشی و صورتگری * منوی *
چینیان گفتند ما نقاش تر * رومیان گفتند ما را کورفر * چینیلر ایدر نقاش تر زرومیلر ایدر یلر بزم ایچون
کورفر واردر و رونق و لطافت برده زیاده در * منوی * گفت سلطان امتحان خواهم د رین * کوشماها
کیست در دعوی کزین * پادشاه ایدر بوخصوصده امتحان ایلسم کرک پادشاهدن مراد دیوان علی
شرحنده اسکندر و ذواتقرنین در دیمشکه سزلردن دعواده کزیده و مختار کیدر * منوی * اهل روم و چین چون
حاضر شدند * رومیان در علم واقفتر بودند * اهل چین و اهل روم یعنی چینی و رومی اولان نقاشلر چونکم حاضر اولدیلر
رومیلر علمده واقفتر و عارفتر ایدیلر * منوی * چینیان گفتند یک خانه بجا * خاص بسپاریدیک آن شما * چینیلر
رومیلر دیدیلر بزه بر خانه بی خاصه تسلیم ایلدیک و بر خانه سزک لایق و مخصوص کز اولسون * منوی * بود و خانه مقابل
دربدر * زان یکی چینی سستدرومی دکر * قبوقبویه مقابل ایکی خانه و ارایدی اول ایکی خانه دن برنی چینی و برنی رومی
الدی * منوی * چینیان صدرنک از شه خواستند * پس خزینه باز کرد آن ارجشند * چینیلر پادشاهدن پوزونک
استدیلر پس اول عزیز و سعادت مند پادشاه خزینه سنی اچدی * منوی * هر صباخی از خزینه رنگها * چینیان رازانه
بود از عطا * هر بر صباخ خزینه دن رنگلر چینیلر عطای شاهیدن وظیفه اولدی * منوی * رومیان گفتند فی
نقش و نه رنگ * در خور آید کار را جز دفع رنگ * رومیلر دیدیلر دفع رنگدن غیر کاره نقش و رنگ لایق کلز یعنی بزم
کار عیزه لایق اولان نقش و رنگ لازم دکدر بلکه دفع رنگ ایلوب تصفیه و تزکیه قیلنک کفایت ایدر دیدیلر (منوی)
درفر و بستند و صیقل می زدند * همجو کردن ساده و صافی شدند * رومیلر قیوی بغل دیلر و صیقل اوردیلر فلک کی ساده
وصافی اولدیلر و درون خانه بی مصفا و مجلا قیلدیلر پس صافی و بی رنگ اولنک فضیلتی بویتلرله اشارت ایدوب بیورلر
منوی * از دو صدرنکی به بی رنگی رهیبست * رنگ چون ابرست و بی رنگی سهیبست * ایکی پوزونکلی لکدن
رنگ سز بلکه بر پول واردر و رنگ سحاب کیدر که حجابدر و رنگ سزک بر ما هدر که حجابی منور ایلر * منوی * هر چه
اندر ابرضوینی و تاب * آن را ختر دان و ماه و آفتاب * ابرده هر تقدرضیا و پرفو کوره سن آنی اختر دن و ماه و آفتابدن
ییل پس الوانده اولان لطافت و تاب کابی رنگلک مرتبه سندن حاصل اولور * منوی * چینیان چون از عمل فارغ
شدند * از بی شادی دهلهای زدند * چینیلر چونکم عملدن فارغ اولدیلر سرور دن اوتری طبللر اوردیلر * منوی *
شه در آمد دید انجا نقشها * می ربودان عقل را و فهم را * شاه کادی نقشاری کوردی اول نقشار عقلی و فهمی قایدی
وانلرک ایلدیک نقشی کوروب حیران اولدی * منوی * بعد از آن آمد بسوی رومیان * پرده را بالا کشیدند از میان
* اندن صکره رومیلر جاننه کادی اورتادن پرده بی یوقر و چکدیلر * منوی * عکس آن تصویران کردارها * زبر آن
صافی شده دیوارها * اول تصو بر و اول عمللرک عکس کوردی بوصافی و مجلا اولمش دیوارلر اوزره اوردی
(منوی) هر چه آتجاید اینجابه نمود * دیده را از دیده خانه می ربود * هر نه بیکه پادشاه انده کوردی بورده
ایو کورندی یعنی چینیلر خانه سنده کورندیک نقش رومیلر خانه سنده دخی بهتر کورندی بر مرتبه ده کوردیکه

دیدم می دیده خانه دن قاپردی یعنی خانه چشیدن و در رقه بصردن بصری خطف ایلردی بومصرع انک کایله اباره
واضائه سندن کایه اولور زیاده بارق و شارق اولان شیتک خطف ابصار ایلمک شاندند پس بوحکایه ده واقع اولان
پادشاهدن مراد حضرت حق اولور و چینیلردن مراد علماء رسوم اولور که انلر خانه دیلرینه انواع علوم رسمیه ایله
نقشله اوردو و میلردن مراد دخی نه ایدیکنه بویته له اشارت ییورلر * مثنوی * رومیان ان صوفیانه
ای پدیده بی زتکرار و کتب بی هنر ای پدیده و میلردن مراد اول صوفیلردن بونلر کتب و تکرارندن مستغنیلر و هنر سزلردن
یعنی هنر صوریدن بی بهره لر و کتب علوم رسمیدن و انک درس و تعلیمی تکرار ایلمکدن بریلردن * مثنوی * ایلمک صیقل
کرده اند آن سینها * پال زاز و بخل و حرص و کینهها * ولیکن اول سینه لری صیقل ایلملردن اوله سینلر که کینه لردن
و حرصلردن و بخلدن و شهموتدن پاکدربویدیمک دخی و جهدر لیکن حرص و آزار و بخل و کینه لردن پاک اولان سینه لری
اغیار و ماسوی زن کارندن صیقل ایلملر و مصفیه ذکر الله صافی و مجلا قیللشلردن * مثنوی * آن صفای
آینه وصف دست * صورت بی منتها را قابلیست * اول آینه نک صفای و صف دلدر یعنی رومیلردن یواری آینه
صافی ایلمک کارندن مراد و صف صفای دلدر که صورت بی منتهایه قابلدن یعنی دلکه صافی اوله نهایی قیاس صورت
و نقوش و اشکالک انده نمایان اولمسنه قابل اولور * مثنوی * صورت بی صورت بی حد غیب * ز آینه دل نافت
بر موسی ز حجب * عالم غیبک بی حد اولان صورت سز صورتی آینه دلدن یلدرادی موسی علیه السلام اوزره جیبندن
که مراد یدیه ضادر که بی صورتک عالمک اوصورتیدر (ادخل بدک فی جیبک تخرج بیضاء من غیر سوء) آیت کریمه سی
بومعنایه شهادت ایلمر * مثنوی * کرچه آن صورت نکب در فلک * فی بعش و فرش و دریا و سمک * اگر چه
اوصورت فلک صغیر عرش و فرش و دریا و سمک دخی صغیر * مثنوی * زانکه محدودست و معدودست آن * آینه دل را
نباشد حد بدان * زیرا که فلک و عرش و فرش و دریا و سمک محدود و معدوددر لیکن کوکل آینه سینه حد و غایت اولمز
بیل پس صورت غیبیه مظهر اولق آینه دلک شاندن اولور بویتملده واقع اولان صورتدن مراد صورت الهیه در
و حق تعالی به صورت اطلاق عند اهل السنه جائزدر کما قال فی الحدیث ان الله خلق آدم علی صورته ای علی
اسماؤه و صفاته پس صورت الهیه دن مراد اسماء و صفات الهیه اولور و ذات الهی مع جمیع اسمائه عرش و فرشه و سماک
و سمک صغیر کما ورد فی الحدیث القرسی لا یسعی ارضی و لاسمائی اه و بواجرام عالیه و اشیاء کثیره نک تجلیات الهیه به
وسعت و استعدادی اولدیغی انکی چوندر که بونلر منتهای و محدوددر و صفات الهیه ایسه لایتنها هیدر اما آینه دل
عارفه حد و نهایت یوقدر و لهند اوصورت بی منتهایه قابلدن کرچه عالم دخی مظهر تجلیات الهیه در لیکن جمیع اسماء
و صفاتک محلیسی اولمغه انده وسعت یوقدر و جمیع اسماء و صفاتک مرآت اولمغه قابل دل انسان کاملدر فافهم (مثنوی)
عقل اینجا ساکت آمد یا مضل * زانکه دل با اوست یا خود اوست دل * عقل حضرت خداتک کوکله تجلی ایلمسک
کیفیتندن یا ساکت کلدی و یا خود حیران و ضال اولدی اول جهتک اول حضرت دله و یادل آنکله میدر
و یا خود دل اومیدر نفس الامر ده بومعنی حیرتکده مشایخ عظامدر که بونک تمیزنده عاجز قالمشلردن لاسمائه
غلبه الوحده انیه و دلدن مراد صنوبری الشکل اولان لحم پاره دکلدربلسکه قلب و قلوبده انواع تجلیات الهیه متجلی اولان
ذاتدر اوله اولیجق کوکل ندر * بیت * ندانم حال او عکس دل ماست * و یادل عکس حال روی زیباست * دل اندر
روی او با اوست در دل (مر ا پوشیده کشت این راز مشک) دین کلشن راز صاحبی بومضمونه اشارت ایتشلر و بویتملری
بومعنائی تأیید ایچون بومحله مناسب سو یلملر * مثنوی * عکس هر نقشی تتابد تا ابد * جز دل هم با عدد هم بی عدد
هر نقشک انعکاسی طو غمز و منعکس اولمز تا ابد هم عددله و هم عدد سز اولان کوکلدن غیری به یعنی هم وحدتله
و هم کثرتله متصف اولیه و مرتبه جمع الجمعی بولیه که انسان کاملک قلیبدر که مظهر ذات و صفات متکثره در
* مثنوی * تا ابد هر نقش نو کاید برو * می نماید بی حجابی اندر و * تا ابدی هر یکی نقش که اول کوکل اوزره کلور
بر جاب سز کوکل ایچره اول نقش نو کور نور (مثنوی) اهل صیقل رسته انداز بوورنک * هر دخی یتند خوی بی درنک *
اهل صیقل بوورنکدن قورتلشلردن هر بر دمه بی توقف بر خوب کورر لری یعنی صوفیان اهل صفا بوورنک و بومرتبه سندن
خلاص اولشلر هر دمه جناب حقیقتدن بر خوب تجلی مشاهده قیللشلردن کر خوی ده یا مصدریه اولور سه هر دمه
حضرت حقدن خوب بلق و محبوب بلق کورر لری عکس اولور * مثنوی * نقش و قشر علم را بکذاشتند * رایت عین الیقین
افراشتند * بونلر اول عالم ربانلر در که علمک نقشی و قشر فی قودیلر عین الیقین علمنی بوجه ایتدیلر و حق الیقین مرتبه سینه
ایروب مشاهده و معاینه حاصل ایتدیلر (مثنوی) رفت فکر و روشنائی باقتند * فکر و بحر اشنایی باقتند * فکر
بونلردن صکتدی و روشنائی بولدیلر آشنا لغت شرفی و بحر فی بولدیلر شرع و غزلغه و صلاتده ال بغلغه دخی استعمال

اولورا کر بوغزلق معناسنه اولورسه فنامر ادا اولوروا کرال بغلق مراد اولورسه کمال تعظیمدن گایه اولورنه دیر کلام
 بونلرقلیندن فکرت واندیشه کندی انلک بدلی نورایت بولدیله و آشنایق بحر فی وفتارنه ظیم مرتبه سنی بولدیله دیک
 اولور (منوی) مرلک کین جله ارودرو حشمتند * حی کنه این قوم بروی ریش خند * موت که جمیع خلق اندن وحشت
 و نفرتده درلر بوقوم موت اوزره ریش خند ایلرلریراوت بونلره تحفه درکوبارلرلذ طعمه درپس اندن خوف
 ایتوب انلک ظاهر اخوف اولدیغنه کولرلر * منوی * کس نیاید بر دل ایشان ظفر * بر صدف آید شرر فی بر کهر
 انلرک کوکلی اوزره کسه ظفر بولر یعنی انلرک قلب و روحنه کسه دن ضرر کلر کر سن دیرسک که بونلردن بعضسک
 وجودنه ناسدن ضرر کلوب بونلری قتل ایلرلر در جواب ضرر صدف اوزره کاور کهر اوزره کلر کهر دن مراد بونده دلدر
 که مصرع اولده ذکر اولندی صدقن مراد تندر * منوی * کرچه نحو و فقه را بکداشتند * لیک محو و فقر را برداشتند
 بوطایفه علیه اگرچه قواعد نحویه و مسائل فقهیه فی ترک ایلدیله و لیکن محو و فقری قالدردیلر و اختیار ایلدیله
 * منوی * تاقوش هشت جنت تافته ست * لوح دلش را پذیرا یافته ست * حتی سکن جنتک نقشلری بلدرامش
 و طلوع قیلشد و انلرک قلبی لوحی قبول ایدی بی بولمشدر یعنی بوصافی دللرک قلبی لوحی اوهشت جنت کندی
 نقشلری قبول قیلدی بولمشدر دیک اولور * منوی * برتر انداز عرش و کرسی و خلا * ساکنان مقعد صدق خدا * عرش
 و کرسی و خلادن اعلی ترلدر خلا عرشک و راسته دیرلر حضرت خدایک مقعد صدقک ساکنلریدر کما قال الله تعالی
 فی شأنهم فی سورة القمر (ان المتقین فی جنات و نهرفی مقعد صدق عندم لیک مقتدر) بوجله دن صفای اولان و آینه
 قلبیه ریاضتله صیقل قیلان حضرت زید رضی الله تعالی عنک حکایتنه و انک مشاهده و مکاشفه سنک بیاتنه
 شروع ایدی * زید (پرسیدن پیغمبر علیه السلام مرید را که امر و زچونی و چون برخوایستی و جواب گفتن و که
 صحبت مؤمنان حقاً یا رسول الله) بومرغ شریف بوحديث شریفک مضمونه اشارتدر که حضرت حبیب اکرم صلوآت
 الله علیه وسلم دن انس حضرت تری روایت ایلر قال علیه السلام (صباح یوم زید) حضرت رسول علیه السلام برکونک
 صباحنده زیده دیدی زید پیغمبر علیه السلام او غلغیدر (کیف اصبحتی یزید) نه حاله صباحه داخل اولدک ای
 زید (قال اصبحت مؤمناً یا رسول الله) زید دیدیکه صباحه مؤمن داخل اولدم یا رسول الله (قال ان لکلی شیء حقیقه یا
 حقیقه ایمانک) پیغمبر علیه السلام یوودیله تحقیقا هر شیئک بر حقیقی وارد پیم سنک ایمانک حقیقی ندر عیان ایلر
 قال عزات نفسی عن الدنيا) زید دیدی که نفسی دنیادن دور ایلدم و عزل ایلدم (فاطمات نهاری) پس دخی کوندرین
 صومر اولدم (واسهرت ایلی) و کجه اویانق ام (فکا فی انظر الی عرش ربی یارزا) بوریاضت سبیلله بر مرتبه واصل اولدم که
 کان بن نظر ایدرین رحمان عرشنه ظاهرا (و کافی انظر الی اهل الجنة تنعمون ویتلذذون) و کان بن نظر ایدرین اهل جنته
 تتم و تلذذ ایلر کاری حاله (والی اهل النار یعذبون) و اهل ناره نظر ایدرین اهل ناری بری برینه کاب کبی چغرد قلی
 حاله کورورم تعاوی عوی یعوی عوآندر عواضم عینله کاب چغرمسنه دیرلر و بر روایتده دخی (والی اهل النار
 یعذبون) واقع اولمشدر یعنی اهل ناره نظر ایدرین عذاب اولمشدر قلی حاله دیک اولور (قال النبی صلی الله علیه وسلم
 اصبت فالزم) حضرت پیغمبر علیه السلام دیدیلر که بازید اصابت ایلدک سترین کندیکه لازم ایلر * منوی *
 گفت پیغمبر صباحی زید را * کیف اصبحتی ای رفیق با صفا * حضرت رسول علیه السلام بر صباح او غلغلی اولان
 زیده دیدی ای صفا و اولان رفیق نه حاله صباحه داخل اولدک بویت مذکور اولان حدیث شریفده قال النبی
 علیه السلام صباح یوم زید کیف اصبحتی یزید قولنک معناسی اولور (منوی) گفت عبدالمؤمننا بازوش گفت *
 کونشان از باغ ایمان کرشکفت * زید حضرت تری حضرت رسول صلی الله علیه وسلم دیدی عبدالمؤمن اولدیغم حاله
 صباحه داخل اولدم کما وقع فی الحدیث اصبحت عبدالمؤمننا کیر و اول پیغمبر علیه السلام زید حضرت تری نه دیدی
 نشان قتی ایمان باغدن اکر ایمانک باغی اچلدی ایسه نشان سوبله باغ ایمان اکر اچلدیسه دیک دخی جائز اولور وجه
 اول فی حقیقه ایمانک قولنک معناسی اولور * منوی * گفت نشنه بوده ام من روزها * شب تحفه تم ز عشق
 و سوزها * زید حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ایله بنیجه کونلر نشنه اولمش کجه عشق حرارتلردن
 او بومشم بل که کونلر صائم و کجه قائم اولمش فاطمات نهاری واسهرت ایلی قولنک مفهومی اولور * منوی *
 ناز روز شب گذر کردم چنان * که زاسر بیک ذردن لک سنان * حتی روز و شبیدن انجیلین کذرا یلدمکه سنانک اوجی
 سپردن بکر یعنی سنانک اوجی سپردن نیجه بکر سه بندخی روز و شبیدن اونه اولدک بکدم (منوی) که ازان سوچه ملت
 یکبست (صد هزاران سال و یک ساعت یکبست) هست ازل را و ابد را اتحاد عقل راره نیست آن سوز افتقاد حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم او غلغلی زید حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم کندی واصل اولدیغی مرتبه دن

خبر و بر ب یور در که یار رسول الله بر می تبه و اصل اولد که اول مرتبه دن نظر اولنسه جمله ملل مختلفه و فحلی متنوعه
 بر در که اول مرتبه وحدت در صکه جمیع ملل مختلفه انده بر اولور زیر اجمله سی اول عین واحدک اراده کلیه و فحلی
 مختلفه سندن ظهوره کاور و حقیقتنه نظر اولنقدده جمله سی بر اولور و بر می تبه به نسبتله صد هزار ان سال و یک ساعت
 بر در که لامساء عند الله ولا صبح ولا ایام ولا شهر و لا اعوام بوجه ارض و افلاک و آفتاب و ماهتاب چالا کدن
 حاصل اولور و عالم معناده بو کونه احوال فالور و بر می تبه ده ازل الیه ابدک دخی اتحادی وارد رازل اکادیر لر که ابتدایی
 اولیه آخری اوله ابد اکادیر لر که اولی اوله آخری اولیه ابتداء افتتاح جمیع موجودات آخر از لدر و انتهای موجودات اول
 ابد در پس موجودات و کائنات اعتبار اولنقددی مرتبه ده ازل و ابد بری برینسه ارشش و ایجاد قیلمش زیرا ازل و ابد
 اعتباری مخلوقات و محدثات اعتباریه در مخلوقات و محدثات اعتباری بر طرف اولنقدده وحدت مطلقه ظهوره
 کاد کده ازل و ابد انده متحد اولور و محدث اولان عقلا بوجابه بولی بو قدر اقتصاد و تفحص واسطه سیله بلد که فی الحقیقه
 (لا یعرف الله غیر الله ولا یصل الی القدیم حادث بل الحادث فان فی الازل و القدیم باق لم یزل * مثنوی * گفت ازین ره
 کوره آوردی بسیار * در خور فهم عقول این دیار * حضرت رسول علیه السلام زیده ابدی بو یولدن قتی برار مغان
 کتور بودیار که یعنی بو عالم صورت دیار نک خلقک عقالر نه و فهم ملر نه لایق تا بولر اول عالمک رازی فهمه قادر اوله لر *
 مثنوی * گفت خلقان چون بینند آسمان * من بینم عرش را با عرشیان * زید حضرت رسول اکرم علیه السلام
 ابتدی یار رسول الله خلائق آسمانی نیجه * و در لر سه بن عرشی عرشیلرله اوله کور و رم نه کم فکافی انظر الی عرش
 ربی بار زاد بوجواب و بردی (مثنوی) هشت جنت هفت دورخ پیش من * هست پیداه محبوبت پیش من * سکن
 جنت یدی دوزخ بنم او کده پیداه در دبت پرست او کده دبت ظاهر اولدیغی کبی * مثنوی * یک یلک واهی شناسم
 خلق را * همچو کندم من ز جود را سیما * خلقی بر بر اکرم در کمنده بن بغدادی اربہ دن اکلدیم کبی (مثنوی) که بهشتی
 کیست و یکهانه کیست * پیش من پیداه چو مار و ماهیست * که بهشتی کیدر و یکهانه کیدر مار و ماهی کبی بنم فتمه
 آشکاره در * مثنوی * این زمان پیداشده بر این کروه * یوم تبیض و تسود و جوه * سورة آل عمرانده اولان آیت
 کریمه به اشارت در (یوم تبیض و جوه) ذکر الیه یا محمد اول کوفی که انده نیجه و جهر ییاض اوله ییاض وجه بهجت
 و سرور و ذوق و حبور دن کتایه در (تسود و جوه) اول کونده نیجه و جوه سیاه اوله و سواد وجه استیلا ی ظلت
 و سرماندن کتایه در (اما الذین اسودت وجوههم) فاما شول کسه لر که وجهلری سیاه اوله (اکفرتم بعد ایمانکم)
 قول مضمر در و همزه توبیخ و تعجب ایچوندر یعنی بونلر یوم قیامتده دیه لر که نه عجب که سز کافر اولدیکر بعد ایمان
 لایق دکلدی که کافر اولدیکر (فذوقوا العذاب بما کنتم تکفرون) پس عذابی ذایق اولک ای کافر لر کفر بکنز سیله
 (واما الذین ایضت وجوههم) اما شول کسه لر که وجهلری ییاض اولدی (فی رحمة الله) انزل اللهک رجتمده در یعنی
 جنت و نعمتمده در (هم فیها خالدون) جمله مستأنفه در تا کید ایچوندر کان سوال اولنبدیکه کیف یکنونون فیها فقال
 هم فیها خالدون و معنی بیت بوزمانده بو کروه یعنی طائفه کلینه و اهل یقینه پیدا و هویدا اولمشدر قیامتده نیجه
 و جوه ییاض و نیجه و جوه سیاه اولسی بودنیاده آتی هر کسک سیما سنده نور مشاهده الیه یلور لر (مثنوی) پیش اربن
 هر چند جان پر عیب بود * در رحم بود و دوز خلقان غیب بود * بوندن مقدم هر نه قدر که جان پر عیب ایدی یعنی دنیایه
 کلز دن اول جان اگر چه عالم ارواحده دخی عیب لوی ایدی رجده ایدی و خلا بقدن غیبده و مستور ایدی الشقی من شقی
 فی بطن الام من سمات الجسم يعرف حالهم دنیاده شقی اولان کسه و الله سی قرتمده شقی اولدی جسمک علامتارندن
 انلرک حالی یلنور یعنی حضرت پیغمبر علیه السلام یور در لر که الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه رواه
 ابوهریره رضی الله عنه بطن آمدن مرادام الکتاب و لوح محفوظ در زیر ام اصله دیر لر یعنی اصل اصلنده شقی شقیدر
 و سعید سعید در معنی بیت الشقی یعنی شقی من شول کسه در که شقی شقی اولدی فی بطن الام الکتابده من سمات الجسم
 جسملر نک سیما لردن يعرف حالهم حاللری معلوم اولور (مثنوی) تن چو مادر طفل جازا حمله * مرک در دزدانست
 و زلزله * مثلاتن مادر کبی جان طفلنه حامله در موت فی المثل و لادنک در دوز زلزله سیدر چن بودنیاده بر خاتون وضع جل
 ایتمکه قریب اولسه و آتی در دزدان اخذ قیلمسه انک مقارنی اولان کسه لر منتظر اولور لر که انک قرتمده اولان جنین بودنیایه
 نه حالله ظهوره کاور ایض الوجه می و یا اسود الوجه می تولد قیلور دیوهر بری منتظر اولور (مثنوی) جمله جانهای گذشته
 منتظر * تاجه کونه زاید آن جان بطر * کذلک بودنیادن آخرته انتقال قیلان و گذشته اولان جانلرک جمله سی منتظر در
 نا اول رحم تنده قرار ایلن جان مسرور عالم آخرته نه کونه طوغردیو * مثنوی * زنکیسان کورسند خود از ماست او
 رومیان کویند پس زیباست او * زنکیلر دیر لر او خود بر زدن زنکیساندن مراد اشقی و فسخه و کفره در رومیلر دیر لر

وقتی زیاده در بزم جنس زدند و رو میگردانند مراد ارواح صلیحان و بیاض الوجه اولان اهل سعادتند (مثنوی) چون برآید در جهان جان وجود * پس نمائند اختلاف بیض و سود (چون که جهان آخرت و وجود کجانی طوغه یعنی بطن تندن عالم آخرت و وجود کجانی تولد قیل و اروح ما بیننده اول مولود کجانی بیض و سود اولی سنده اختلاف قالمز زیر اول مولود اولان روح حقیقت حالی ظهوره کاورشبهه و اختلاف بر طرف اولور * مثنوی * کربودن کی بر ندس رنگین * روم رومی بردهم از میان) اگر زنی اوله آتی رنگین ابلتور رومی اولی هم اور نادن رومی ابلتور رومی سیاه روی اولنری نه سیاه روی اولان عاصیلور کافر لویا خود عذاب ملکوری اولور و بیاض الوجه اولنری نورانی اولان صالح لویا خود ملائکه رحمت اخذ قیالور (مثنوی) تا نژاد او مشکلات عالمست * آنکه نازاده شناسد او کست مادامکه بر وجود آثار چندن بوعالمه طوغه غمیه مشکلات عالمدر که آنکه نه حالت و نه صفت اوزره طوغه جغنی کسه بیلز اول کسه که طوغه غمش آکلر اوزدرو وجوده کلین شیئی ییلان شول اعیان ثابته به نظر قبیلان اولیای عظامدر که آنلردخی بر شیئی موجود اولزندن اول آنکه حاله واقف اولور * مثنوی * اومکر نظر بنور الله بود * کاندرون پوست اورره بود * بوناموجود کجانی ییلان مکر شول کسه اوله که الله نوریه نظر ایلیه که پوست ایچره اول ناظر نور الله اولان کسبه یول اولور و اول کامل الله نوریه بواطن اشیا به نظر قیالور (مثنوی) اصل آب نطفه اسپیدست و خوش * لیک عکس جان رومی و حبش) سید هدرتک احسن التقوی (را) تا با سفل می برد آن نیم را) اصل آب نطفه آدمی بیاض و خوشدز کسه نطفه رومی اولسون و ککسه نطفه حبشی اولسون فرق بود و لیکن رومینک جانبینک عکس و بر قوی رومی به احسن الصور رنگینی و بر و حبشینک جانبینک عکس و بر قوی اول نیی و بولکی تا سفل السافلینه واقع تقویم و زشت شکله ابلتور میده کجانی فاعلی و با سفل می برد فاعلی عکس جاندر و بویلتورده لطف و نشر مرتب وارد فافهم و بولکلامدن مراد اولدر که رومی بیاض یوزلور اولان اهل جنتدن و اصحاب هدایتدن و حبشی اهل جهنم و اصحاب ضلالتدن عبارتند بونلرک روز حقیقتده یوزلری بیاض و سیاه اوللری ماده جسمانیه لزدن دکادر که اول آب نطفه در بد که ماده روحانیه لزدندر که حق تعالی ارواحی الست عالمندن ایکی قسم خلق ایلدی بر قسم بیاض الوجه کومش کی و بر قسمی دخی سواد الوجه کومش کی نته کم حکیم نرمدیدن جامع الاصولده بوحید بی اوزر حضرت تری نه اسنادله روایت ایدر (قال علیه السلام ان الله تعالی خلق آدم فضر بیمینه علی الیمنی فاخرج ذریه بیضاء کافضة فضر بیسراه علی الیسری فاخرج ذریه کالحیمه ثم قال هؤلاء فی الجنة لا ابالی و هؤلاء فی النار ولا ابالی) پس بوازلده بیاض و سواد اولان جانلرک عکسی آخر الامر رومی کی اولان مؤمنلره احسن التقویم شکلی و حبش کی سیاه اولان کافر و فاسقلره اقبح الصور واکرم الهیته بر شکل مستکرمه و بر العیاذ بالله تعالی (می) این سخن پایان ندارد بازران * تا غنائیم از طیار کاروان بوسوز نهایت طوغز کبر و زیدک قصه سی جانبنه سورتا کاروانک قطارندن قائمه لم یعنی قصه به مناسب اولان کلمات قافله سندن جدا اولیه لم صد دو مانحن فیه اولدر که * مثنوی * یوم تبیض و تسود و جوه * ترک و هند و شهره کردد آن گروه * یوم قیامتده جوق و جهر بیاض و جوق و جهر سیاه اولور کما قال الله تعالی فی آیه آخری (و جوه یومئذ ضاحکة مستبشرة و و جوه یومئذ علیها غبرة ترهقها قفرة) قیامت کونی جمع اولان گروهندن ترک و هند و مشهور اولور یعنی نورانی اولان اهل جنت و ظالمانی اولان اهل جهنم ظهوره کاورلر (می) فاش کردد کر تو کادی یا که کوه * هند و بی باترکیش هر گروه) فاش اولور و ظهوره کلور که سن کاه میسن یا خود کوه میسن هند و میسن یا ترک میسن هر گروهک اوکنده یعنی هر گروهک اوکنده فاش و ظاهر اولور که کاه کی خفیف میسن و یا خود کوه * کی رسوخ و عکین صاحبی میسن یا خود هندی کی سواد الوجه و یارومی کی بیاض الوجه میسن * مثنوی * در رحم پیدا نباشد هند و ترک * چونکه زایدیندش زار و سترک) رجهه هند و ترک پیدا اولز چونکم طوغه خلق اتی زار و سترک هر نه ایسه کور و وضعیف و قوی هر نه حال اوزره طوغه ایسه کانظر ایرکورر (جواب گفتن زید رشی الله عنه رسول را صلی الله علیه وسلم که احوال خلق بر من روشنست و پوشیده نیست) * مثنوی * جله را چون روز رستاخیز من * فاش می بینم عیان از من دوزن * نه زید دیدی یا رسول الله جله خلق حالا بود نیاده روز رستاخیز کی بن من دوزندن هر نه ایسه فاش و ظاهر کور و روم یعنی روز قیامتده من دوزنی نه حال اوزره مشاهده ایلسم حالا شدی انلری احوال اوزره مشاهده ایلرم دیدی * مثنوی * هین بگویم یا فریوندم نفس * لب گزیدش مصطفای یعنی که بس * دیدیکه کاه اول سو یلیم یا خود نفسی بغلیم یعنی امر ارقیامتی سو یلیم می یا خود سکوت ایلیم می دیدی حضرت مصطفی صلی الله علیه وسلم کالب ابصر دی یعنی بویه که بس لب ابصر مق سره متعلق اولان کلامی افشا ایلده دیک محله متکلم جانبنه اشارت اولور و براده دخی حضرت نبی علیه السلام طرفندن زیده بس و کافیدر ایلسم اول دیکه

اشارت ایدوب مبارک لیلان ایصر دی دیمک اولور پس حضرت زید یا اشارت حضرت مصطفی صلی الله علیه وسلم
 فهم ایلیمش اوله لری یا خود مست شراب حقیقت اولد قلردن ینه اسرارک اظهار افشاسنه متعلق حضرت
 نبی علیه السلامدن استیدان قیلله لری منوی * یا رسول الله بگویم سرخسره درجهان پیدا کنم امروز نشتر تکرار
 دیدیکه یا رسول الله حشرک سرفی سولیم جهاتده بگویم احواله نشری پیدا ایلیم اجازت اولور سه * منوی *
 هل مرا تا پردهارا بردم * تا چو خورشیدی بنیاد کوهرم * قونی تا پرده لری برتم تا بنم کوهرم بر کونش
 کی بلدرایه * منوی * تا کسوف آید ز من خورشید را * تا غایم فخل را وید را * بنم اسرار باطنک و انوار
 حقیقتن کمال ظهور و غلبه سندن بوقت اب صوری مغلوب اوله و بی نور قاله تا فخل ویدی کو سترم یعنی خرما آغاجی
 کی با اثر اولان مؤمن و صالحی و سکود آغاجی * کی بی ثمر و بی بهره قلان کافر و طالحی آشکاره ایلیم (م ی)
 * و انما یم رازر ستا خیز را * نقد را و نقد قلب آمیز را * دستم ابریده اصحاب شمال * و انما یم رنگ کفر و رنگ آل
 و اکشایم هفت سوراخ نفاق * در ضیای ماه بی خسف و محاق * حضرت زید رضی الله عنه جناب رسول
 علیه السلامه مقامندن خبر و برودیرکه (یوم تبی السرائر) بکا بگوین عیان اولدی و هر کسک مالی و حقیقت حالی
 ظهوره کادی اگر مراد اولنور سه کو سترم راز قیامت اولان نقد اولنلری کو سترمکه انلر صافی و خالص و مخلص
 اولان عاشق و صادق قلردر و قلب آمیز تقودی دخی کو سترمکه انلر مرایی و منافق قلردر و اصحاب شمال که مراد اهل
 جهنم لاری و ایقلری کسلسن اولدی بی حالد کو سترم نته کم اهل جهنم در سورته عم ده (فتاوی افواج) آیت
 کریمه سنده بیضا وینک ایراد ایلدی کی حدیثده اهل جهنم حقه و بعضهم یحشر مقطعه ایدیم و ارجلهم یورلدی
 و دخی کو سترم رنگ کفری و رنگ آلی یعنی دخی اهل کفرک رنگنی و اهل الله و اهل محمدک رنگنی کو سترم هر اهل قران
 آل الله و هر نفی و نفی آل محمد در نته کم انس بن مالکدن مریدر قال علیه السلام آل القران آل الله و دخی طبرانی
 اوسطده ینه انس حضرت لر ینه اسنادله بو حدیثی روایت ایدر که قال علیه السلام آل محمد کل نفی نفی و دیدیکم آچم
 نفاقکیدی دلوسکنی که مراد سبع مهلکاتدر کاروی عن ابی هریره رضی الله عنه قال علیه السلام اجتنبوا
 السبع الموبقات الشریک بالله و السحر و قتل النفس التي حرم الله الا بالحق و اکل الربا و اکل مال الیتیم و التولی
 یوم الزحف و قذف المحصنات المؤمنات الغافلات بویدی صفات مهلکات هر بری جهنمکیدی قبوسی کییدر که
 بونلردن جهنم داخل اولور لر کما قال تعالی (وان جهنم لموعدهم اجمعین لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم)
 قال الیضا وای واهل تخصیص العدد لا یحصار جماع المهلکات بوذ کرا و لیلری خسف و محاق سزما هک ضیا سندن
 کو سترم یعنی بی خسوف و بی محاق اولان ماه نبوتک ضیا سنده کو سترم * منوی * و انما یم بس پلاس اشقیایا *
 بشنوا یم طبل کوس انبیایا * اشقیایک پلاسنی بن کبر و کو سترم و آشکاره ایلیم انبیای عظامک طبل و کوسنی اشتدیرم یعنی
 شوکت و دارا لیرین و دولت و سعادت لر ینه دلالت قیلان انا روعلامت لرین خلقه فهم ابیدیرم (منوی) دوزخ و جنات
 و برزخ در میان * پیش چشم کافران آرم عیان * دوزخی و جنتلری واورته ده اولان برزخی یعنی اعراقی آخرته منکر
 اولان کافر لرک کوزی اوکنه آشکاره کتورم (منوی) و انما یم حوض کوثر را بجوش * کاب برروشان زند بانکش
 بکوش * حوض کوثری جوشله کو سترم که حوض کوثرک آبی انلرک یوزینه اوره و انک صدایی قولغه ابره یعنی
 بر مرتبه آب کوثری یقین کتورم که انک صدایی خلقک قولغه کله و صوی یوزلر ینه طوقنه اکر سن دیرسک که بشرده
 بومر تبه طاق و ارمیدر جواب اولدر که الله تعالی نیک کامل اولان و لیسنده باذن الله بومر تبه لری اظهار ایلکه
 قدرت و ارادتیکن ارادت الهیه هر نیجه اقتضا ایدر سه بونلرا کا کوره عمل ایدر لر (منوی) و انکسانکه تشنه بر کردش
 دوان * گشته اند این دم تمام من عیان) و اول کسه لر که صوسر حوضک اطرافنده یلیمی اولملر در بودم آشکاره کو ستریم
 (منوی) می بساید دوش شان بردوش من * نعر هاشان می رسد در کوش من * انلرک آموزلری بتم آموزم اوزره سورینور
 انلرک نعره سی بنم قولغمه ابریشور * منوی * اهل جنت پیش چشم را اختیار * در کشیده یسکد کراد رگزار *
 اهل جنت چشم اوکنده اختیار دن بری بری کاره چکمش و کافی انظر الی اهل الجنة یقنعون و یلذذون فیها قولنک
 مضمونیدر * منوی * دست هم دیکر زیارت می کنند * از لسان هم بوسه غارت می کنند * بری برینک صدرنی و مکاتی
 و نعمتی زیارت ایدر لر دست بویله محله صدر و مکان معنای ینه استعمال اولنور و حور یلرک لیلرندن بوسه یغما ایلر لر پس
 اهل جنتک احوالی بیاند نصکره زید لساتدن اهل دوزخک یساتده دخی شروع ایدوب بیور لر * منوی * کشد این
 کوشم زبانه آه * از خسان و نعره و آحسر تاه * بوقوام صاغر اولدی خسرک آه آه * بوا بیلد کوری صدادن دخی
 و احسر تانعره سندن و کافی انظر الی اهل النار یعاونون قولنک مضمونیدر * منوی * این اشارتهاست گویم از غول

اینک می ترسم ز آزار رسول * بوسوید یکم سوزل اشارت در عمیق سویلرم یعنی در یکدن و باطنندن نقل ایلرم لیکن حضرت پیغمبر علیه السلام بحضور اولمسنندن خوف ایلرم مصرع اول بومعنائی دخی متضمن اولور که دینه بوسوید یکم رموز اشارت در نفول و عمیقندن سویلرم یعنی سویلکه قادرم و سویلک استرم ولیکن حضرت نبی علیه السلام رنجیده اولمسنندن قورقمرکه انک کشف ایلدیکنی و کشفه رضاسی اولدیغنی اکاژارث اولنلر کشف ایتکه جرأت ایلزلر * مثنوی * همچنین می گفت سر مست و خراب * داد پیغامبر کربانش سباب * زید بونک کی سوزلری سویلدی سر مست و خراب اولدیغنی حالده حضرت پیغمبر علیه السلام انک کربانی تابه و پردی یعنی یقه سنی بوکدی مراد آتی بوکونه سوز سویلکدن و افشاء سربیلکدن فارغ ایتدی دیمک اولور (می) گفت هین درکش که اسبت کرم شد عکس حق لایستی زد شرم شد * پیغمبر علیه السلام حضرتلری اکادیدی عنان اختیار لنچک و زباتک ضبط ایت که سنک اسب روح کرم اولدی حقن عکسی لایستی آوردی شرم کندی که والله لایستی ان بقول الحق حدیثنک موجبیه حق تعالی حضرتلری حق سویلکدن استخیا ایلز کذلک چن برنیسته و یا خود پرولیسته حق لایستی اورمه سنک عکسی تجلی قیله اول دخی بی شرم اولوب حق نه ایسه سویلکدن استخیا ایلز (مثنوی) آینه توجست بیرون از غلاف * آینه و میزان یکا کوید خلاف * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم یوردیکه یازید سنک آینه روح و قلبنک غلاف تندن طشره صحرادی و مرآت مجلوه اولدی پس آینه و میزان چن خلاف سویلر آنکچون مشایخ صافی دل اولنلر چن مرآت مجلوه قدیری فینا کل احد صورتده دیمشرو بین الناس میزان خدا اولوب هر شیتک مقداری فرق و تمیز ایشلر (ولایخافون لومة لائم) ایت کریمه سنک مصداقجه حق سویلکده و هر کسک حسب حالن ادا ایلکده لائم اولنلرک لومندن خوف ایتمشلر و استخیا و شرم یولنه کتمشلر * مثنوی * آینه و میزان یکا بندد نفس * بهر آزار و حیای هیچ کس آینه و میزان قنده نفس بغلر هیچ کسه نک آزار و حیاسندن اوتری یعنی آینه و ترازو هیچ پرکسه نک اینجمنسندن و اونا تمسندن اوتری کلام حق سویلکدن و حق کتم ایلکدن نفس بغلر و سکوت ایلز بلکه حق نه ایسه آتی ادا ایلر * مثنوی * آینه و میزان محکهای سنی * کرد و صد سالتس تو خدمتها کنی * آینه و ترازو فی حد ذاته اولو محکدر را کفر ضی من آینه و میزانه ایکی یوزبیل خدمتلا ایلیه سن بوله دیو * مثنوی * گز برای من بپوشان راستی * بر فزون بنما و منما کاستی * که بدن اوتری استقامتی ستر ایلر بلکه زیاده کوستر و تقضان کوستر مه * مثنوی اوت کوید ریش و سبعت بر مخند * آینه و میزان و آنکه ریونند * اول آینه و میزان سکادیر صقالکه و یغکه کوله آینه و میزان و اندن صکره حیل و خدعه یعنی آینه و میزانه حیل و خدعه قیل و اندن صکره انلری کندی خاصیتلرندن انراج ایلک ممکن دکلدن آینه و میزان هر ربسی لسان حاله بوله دیرلر * مثنوی * چون خدا مارا برای آن فراخت که بمایشان حقیقت را شناخت * چونکم خدای تعالی بزی اندن اوتری عالی ایلدیکه حقیقتی اکلک بزمله ممکن اوله مثنوی (این باشد ما چه اوزیم ای فلان * کی شویم آیین روی نیکوان * بواولز سه ای جوان بز نه ذکر یعنی بو حقیقت کوستر مکلک بزده اولیه و برزاست و صادق اولیه و برز نه قدر و قیمته ز اولور چن نیکو اولان کسه لک یوزینک آیینی اولور ز یعنی انلرک یوزنی دوزلدیجی اولمز دقا کر برزاست اولمیدق حضرت نبی علیه السلام زیده ایتدی کرچه حقیقت حال بوله در (می) لیکن درکش در بغل آینه را * کر تجلی کرد سینا سینه را * ولیکن آینه بی بغل چک بعض نسخه ده بغل برینه تمد واقع اولمشدر یعنی کرچه ای زید بوله در ولیکن آینه قلبی قولتی ایچره و یا غدا ایچره چک یعنی جام جهاننما اولان آینه دلی و انده مرئی اولان صور حقایق ستر ایلر کرچه سینه به سینا تجلی ایلدیسه ده یعنی نور عالی سنک قلبکه کرچه تجلی ایلدی لیکن انک ستری سکالا ز مدر * می * گفت آخر هیچ کنچدر در بغل * آفتاب حق و خورشید ازل * زید حضرتلری رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرتلرینه ایتدی یا رسول الله آخر هیچ بغله صغری آفتاب حق و خورشید ازل یعنی حقیقت آفتابی و ازل خورشیدی که محدود و متناهی دکلدن انسانک وجود بغلنه صغری و انک تمد جسد بیه مستور اولمق نیجه ممکندر (می) هم دغل راهم بغل را بر دردی * فی جنون مانده پیشش نه خرد * اول خورشید ازل هم دغلی هم بغلی برتر و کند یستی ظاهرا ایلر انک قنده نه جنون و نه عقل قالور (مثنوی) گفت یک اصبع جو بر چشمی نهی) یند از خورشید عالم را تهی * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم زیده دیدی مثلا سن بر مرغی بر کوز اوزره قویه سن عالمی آفتابدن خالی کور رسن (می) یک سرانکشت پرده ما شد * وین نشان ستاری الله شد * بر برمتی اوجی کوزه قوغمله ماهه پرده اولدی بو مثال الله تعالی سنک ساتر لکنک نشانی اولدی تته کم حق تعالی دیده قلب اوزره ستاربت اصبعی وضع ایلر دیده دل انک انوار ظاهره سنی و تجلیات باهره سنی ادرا که قادر اولمز پس مخزن اسرار الهی اولان ولی به دخی لازم اولور که ستاربت حقه متصف اولوب مشاهده ایلدیکی اسراری اظهار ایلوب تعالی

ایلیه (می) تابوشاند جهان را نقطه مهر کردد منکسف از سقطة بوبیت حضرت نبی علیه السلام لساندن ادنی
 شینک اعظم اولان شییء ستر قیلمسی نفهیم ایچون مثل موقعنده واقع اولمشدر تا کم جهانی بر نقطه اورتر نقطه دن مراد
 سرانکشددر که بوکانرینه بیت اولده واقع اولمشدر فی الحقیقه سرانکشت که بر نقطه قدر شیندر اگر مردمان دیده سی اوزره
 وضع ایلسنک جهانی کوستر من و کورمکدن منع ایلسقطة بر کره دوشمک و یا خود خطا ایلسک معنا سنه در مصرع ثانیلسک
 معناسی آفتاب بر خطادن و یا بر پاره شیندن منکسف اولور آفتابک انکسافنه عند اهل النجوم سبب اولدر که افک
 رصی ماهک قرصنک ظهر نه محاذی اولد قدده ماهک قرصی اکاپرده اولوب کسوف واقع اولدی دیر لیس بوراده
 سقطة دن مراد ماهک قرصی اولور و اگر خطا معنا سنه اولور سه کویا که آفتاب کندی مدارندن دوشوب ماهک
 مدارنه محاذی کلسی اولور و سقطة دن مراد بر پاره بلوت دخی اولسه و جهدن خالی اولما اصل معنی اولکی و جهدر
 شارح ربوبیته بعض سوز یازمشدر لیکن مناسبتدن خالیدر * منثوی * لب ببند و عور دریایی نکر * بحر را حق
 کرد محکوم بشر ای زیدایی بغله و دریایک غورنه نظرایله حق تعالی دریایی بشره محکوم و مطیع ایلدی دریادن مراد بونده
 اسرار الهی و علوم ربانی دریاسیدرتقدیر کلام یازید اغزنی اسرار سونلکدن و علوم لدنی بی اظهار ایلسکدن بغله
 و دریای علوم و اسرارک باطننه نظرایله حق تعالی دریای علوم و اسراری انسان کامله محکوم و مسخر ایلمشدر ته کم
 سائر انسانه (و جانشاهم علی البر و البحر) خواستجه بحر ظاهری مسخر ایلمشدر * منثوی * همچو چشمه سلسبیل
 و زنجبیل * هست در حکم بهشتی * جلیل * سلسبیل و زنجبیل چشمه سی * کی جلیل و عالی قدر اولان بهشتینک
 حکمنده در یعنی حق تعالی دریایی بشرک محکومی ایلدی سلسبیل و زنجبیل چشمه لر فی اهل جنتک حکمنده ایلدیکی
 کبی (منثوی) چارجوی جنت اندر حکم ماست (این نه زور و فرمان خداست) جنتک درت ابر معنی بزم حکم مزده در
 بونصرت بزم زور و قوغزله دکل فرمان خدا یلددر * منثوی * هر یکا خواهیم داریمش روان * همچو سحر اندر مراد
 ساحران * هر قنده که استر زاول جو یلری جاری طور تر ز ساحر لک مراد نده سحر کبی یعنی ساحر لکری هر نیجه
 استر سه اولیه ایلدکاری کبی بزخی آنها رجعتی کیف مایشاء استدیکمز جانبه اجرا ایدرز * منثوی * همچو این
 دو چشمه چشم روان * هست در حکم دل فرمان جان * و بویکی روان اولان چشمه لر چشمه سی کبی که قلبک حکمنده
 و جانک فرماتده در که دل و جان اول ایکی کوزده استدکاری کبی تصرف ایدرل * منثوی * کربخواهد رفت سوی
 زهر و مار * و رنجخواهد رفت سوی اعتبار * اگر کوکل استر سه کوزلر زهر و مار جانبه کیدر زهر مار دن مراد حرمان
 و ناخوش اولان مبطر اندروا کر کوکل استر سه کوزلر اعتبار جانبه کیدر و اشیادن عبرت و انتباه اخذ ایدر (منثوی)
 کربخواهد سوی محسوسات رفت * و رنجخواهد سوی ملبوسات رفت * اگر کوکل استر سه کوزلر محسوسات طرفنه
 کیدر و اگر کوکل استر سه کوزلر ملبوسات جانبه کیدر ملبوساتدن مراد مستوران مشتهیات اولان شینلردر
 (منثوی) کربخواهد سوی کلیات راند * و رنجخواهد حبس جزویات ماند * و اگر کوکل استر سه کوزلری کلیات جانبه
 سورروا کر کوکل استر سه کوزلری جزویاتک محبوس قالدی یعنی امور جزئی و افعال دنیویه نک حبسنده کوزلری
 گرفتار قیلمدی (می) همچنین هر پنج حس چون نایزه * بر مراد و امر دل شد جایزه (بونک کبی یعنی کوزلر امر دله مطیع
 و منقاد اولدیغی کبی هر دس حس نایزه کبی قلبک امری و مرادی اوزره جایزه اولدی یعنی یکجی و روان اولجی اولدی
 پنج حواسدن مراد قوه سامعه و قوه باصره و قوه ذائقه و قوه لامسه و قوه دبر و نزلک هر بری قلبک امری اوزره جاری
 اولور * منثوی * هر طرف که دل اشارت کردشان * می رود هر پنج حس دامن کشان * هر طرف که کوکل انلره اشارت
 ایلدی هر دس حس دامن کشان و بی توقف کیدر حسه دامن کشانلق چست و بی توقف اولمقدن کایه اولور
 * منثوی * دست و پاد را می دل اندر ملا * همچو و اندر دست موسی آن عصا * ال وایق قلبک امر نده آشکاره و ظاهرده
 حضرت موسی علیه السلام انده اول عصا کیدر یعنی حضرت موسی علیه السلام عصاده نیجه تصرف
 ایلسه دل دخی دست و پاده اولیه تصرف ایلس * منثوی * دل بخواهد پاد را بد زور برقص * یا کربزد سوی افزونی ز نقص *
 کوکل استیه پای فوری رقصه کلور یا خود نقص و خسران طرفندن افزونلک و کامل اولمقلق جانبه فقر * منثوی *
 دل بخواهد دست آید در حساب * یا اصابع تا نویسدا و کتاب * کوکل که استیه دست حساب کلور بر مقلدیه یا خود اول
 دست کتاب یازر یعنی کوکل استد کده ال بر مقلدیه تا کم اول دست کتاب بزه * منثوی * دست در دست نهائی
 مانده است * اودرون تن را برون بنشاند است * دست ظاهر نهائی الده قالمشدر نهائی الدن مراد دلر که ظاهرده
 اولان ال انک حکمنده اولمشدر اودست نهائی که مراد دلدر در رونده تنی طشرده نصب ایلمشدر یعنی کندی مستور
 و مخفی اولوب تنی و جوارح بدنی خارجه کندی به آلت اولمق ایچون قومشدر که در روندن او نیجه حکم ایلسه طشرده

بوجوارح و اعضا ایلر * منوی * که بخواد برعه و ماری شود * و بخواد برولی یاری شود * اگر کوکل استیه
 دست عدوا و وزه بر مار اولور * کوکل استیه دست دوست اوزره بریار و معین اولور * منوی * و بخواد کعبه
 در خوردنی * و بخواد همجو کر زده منی * و اگر کوکل استیه دست یککده بر کعبه اولور * اگر استیه اون بظمان
 برکزگی اولور * منوی * دل چه می گوید بدیشان ای عجب * طرفه وصلت طرفه پنهانی سبب * بوجوارح و اعضا
 کوکل ای عجب نه سویلر عجب وصلت عجب پنهانی سبیدر یعنی قلبه اعضا ما بینده اولان سبب و اتصال زیاده عجبدر که
 عقل انک بی کیف اولان اتصالی ادراک ابلکده عاجز و قاصر در (می) دل مکر مهر سلیمان یافته ست * که مهر پنج
 حس بر تافته ست (دل مکر مهر سلیمان علیه السلامی بولشد در مملکت وجودنده سلیمان منزله سنده اولمشدر که بش
 حسل مہسارنی بولکشد در یعنی حواس خمسہ ظاهره نک یولارنی دست تصرفه آلوب انلری ضبط قیلشد در * منوی *
 پنج حسی از برون میسور او * پنج حسی از برون مأمور او * بش حس صوری طشره دن اول دلک میسوریدر یعنی
 قولایلمش محکومیدر بر نوع پنج حس دخی دروندن انک سأموریدر پنج حسدن مراد حواس خمسہ باطنه در که قوه
 دار که قوه واهمه و قوه خیالیه و قوه متفکره و قوه حافظه در (می) ده حسست و هفت اندام و ذکر * آنچه اندر گفت
 نایدی شهر * اون حسدر رویدی اندام و بونلردن غیری اول نسنه که سوزه کلز عدا ایلر اون حسدن حواس خمسہ ظاهره
 و حواس خمسہ باطنه دریدی اندامدن مراد ایکی ال ایکی ایاق باش و ظہر و شکمدر و بونلردن ماعد اقوای جسمانیه
 مثلاً قوه غادیه و قوه هاضمه و قوه نامیه و قوه ماسکه و قوه دافعه و بونلر امشالی بی حد و بی نیایه قوتلر وارد و قوای
 روحانیه دخی مثلاً قوه عقلیه و قوه علمیه و قوه نظریه و قوه حبیه و قوه شوقیه و بونلر امشالی نیجه قوتلر دخی وارد در که
 بوجله سی پادشاه دلک حکم و تصرفنده در لر * منوی * چون سلیمانی دلادر مهتری * بر بری و دیوزن انکشتی *
 کردین مملکت بری باثی زریو * خاتم از دست تو نستانده دیو * بحکم حدیث شریف کلکم راع و کلکم مسؤول عن
 رعیتہ هر کس مملکت وجودینک حاکم و سلیمانی کبیدر انکچون بیورر لای کوکل سن سلیمان علیه السلام کبی سن
 مهتر لکده و حکومته که وجودلک معنا عالم کبری و کون جامع در و کشور وجود کده هر شینک نموسی مقرر در مثلاً روح
 سلطانی شاه کشور جسمانی و عقل اکا و زبر مشیر نورانی و دل خاتم سلیمانی کبیدر و هو او هوس انک مملکت پری و دیو
 و شیطانی کبیدر او ایلر ای روح سلطانی بولکشد در کشور جسمانیه پری و دیو نفسانی به خاتم سلیمانی کبی اولان انکشتی
 قلبک حکمتی اور یعنی اجر ایلر اگر سن بومملکت جسمانیه حیل و خدعه و ریودن بری اوله سن و عدالت و صداقتله
 انصاف قیله سن خاتم قلبی سنک ال سکدن المزاج دیو که مراد هو او هوس و نفسدر که بونلر هر بری بر دیو و پری کبیدر
 (کما قال علیه السلام اعدی عدو لنفستک التي بین جنبتک و قال علیه السلام وایاکم و الهوی فان الهوی یعمی و یصم
 کذا رواه ابن عباس رضی الله عنه بیت فاصرف هواها و اذران تولیه) ان الهوی ما تولى بصم او بصم و عن ابن مسعود
 رضی الله عنه قال علیه السلام یا کم و هوسات الاسواق ای فتنها هوس نفسک اکول اولسی و غرور و سرور له بخون
 کبی اولسی و فاسله اختلاط قیلسی و بونک امشالی بر اخر صفیلدر (می) بعد از ان عالم یکیر داسم تو * دو جهان محکوم تو
 چون جسم تو * اند نصکره سنک نامک عالمی طور ایکی جهان سنک محکومک اولور سنک جسمک کبی یعنی حیل
 و خدعه دن بری اولوب مملکت وجودنده عدالت قیلد قد نصکره سنک سائر انبیا علیهم السلام و اولیای عظام
 کبی عالمی طووب جسمک سکانیجه محکوم اولدیه ایکی جهان سکا اولدیه محکوم اولور (منوی) و ز دست دیو خاتم را
 ببرد * پادشاهی فوت شد بختت ببرد * و اگر سنک ال سکدن دیو خاتم ابلتدیه یعنی خاتم قلبی اخذایتدیه
 پادشاهلق فوت اولدی سنک بختک اولدی زبر اسنک پادشاهلغک و حیات بختک مهر دل ال کده اولغلدر در چونکم
 کوکل خاتم شیطان الله دوشه پادشاهلق کیدوب طالعک مرده اولق مقرر اولور (منوی) بعد از ان یا حسرتنا شد
 یا عباد * بر شما مختوم تا یوم التصاد * یعنی شاه معنوی اولغلغک فوت اولوب بختک اولد کد نصکره یا حسرتنا دیسک
 و حسرت و خیبی دعوت ایدوب حیف یمک ای عباد هو اسرک اوزر یکزه واجب و لازم اولدی یوم تصاده دل یعنی
 یوم قیامت دل و اول کونه یوم تصاد دینلسی فاسک اول کونده بری برینه ند او صداسی چوق اولد یغنه بناء در * منوی *
 مکر خود را گرفتار آوری * از ترزو وانه کی جان پری * کندی مکر و حیل که انکار کنوره سن یعنی بند مکر
 و خدعه یو قدر دیوان کار ایلر سن ترزو و آینه دن فتن جان ابلتور سن یعنی میزان خدا و آینه مجلا کبی اولان اولیا
 اللمدن بود نیاده جانکی نیجه قور تار رسن و آخر تده دخی میزان اخر ویدن و آینه کبی صورت نما اولان دقت
 اعمال کدن نه حاله خلاص اولور سن یعنی مادامکه صادق و صافی اولیه سن بونلردن خلاصه مجال اولر و اخفاء عیوب
 و ستر ذنوب قیلوب مجرد حیل و خدعه ایلر با کلک دعوا سن قیلدر حین امتحانده ثبات بولزنته کم بوقصه دن حصه

نه اید یکی معلوم اولور * متمم کردن غلامان و خواجه تاشان بر اقامانرا که آن میوه های ترونده را که می آوردیم
 و خورده است * مثنوی * بود لقمان پیش خواجه خویشتن * در میان بند کانش خوارتن * لقمان حکیم
 کندی خواجه سنک قنده انک بنده لری اورنه سنده خورتن و حقیر صورت ایدی (مثنوی) می فرستاد او غلامان را باغ
 تا که میوه آیدش بر فراغ) اول خواجه غلامرینی باغ کوندردی تا که خواجه به فراغ خاطر دن اوتری میوه کاه و آبی
 یوب آسوده حال و فراغ البال اوله * مثنوی * بود لقمان در غلامان چون طفیل * بر معانی تیره صورت همعولیل *
 لقمان غلام را بچنده طفیل و تابع کبی ایدی لیل کبی تیره صورت و بر معانی ایدی شب اگر چه مظلم و تیره در لیکن روزه
 نسبت انده نیجه اسرار و معانی مضمر در ظلمات ایچره آب حیات موجود اولد یغی کبی پس چوق تیره صورت و تار و در که
 ظاهر اشب مظلم ککیدر لیکن باطن اوزانی و منبع آب حیوانیدر (مثنوی) آن غلامان میوه های جمع را *
 خوش بخوردند از نهیب طمع را * اول غلام را باغ دن جمع اولش میوه لری غلبه و هجوم طمع دن اوتری آبی خوش
 بیدلر پس افندلر سنک قنده صفر اید کلوب حضرت لقمانه تهمت ایدلر * مثنوی * خواجه را کشفند
 لقمان خوردن * خواجه بر لقمان ترش کشت و کران * خواجه به ایدلر اول میوه لری لقمان ایدی خواجه لقمان
 اوزره ترش و ثقیل اولدی * مثنوی * چون تفحص کرد لقمان از سبب * در عتاب خواجه اش بکشد لب *
 چونکم لقمان اول ترش رو بلفک سیندن تجسس و تفحص ایدلر خواجه سنک عتابی خصوصنده لبی اجدی
 * مثنوی * گفت لقمان سید ایدش خدا * بنده خاین نباشد مرضا * لقمان ایدی ای بنم سیدم خدای تعالی نیک
 قنده خائن بنده مقبول اولور و ارتضا و اجتهامر به سنی بولر (مثنوی) امتحان کن جمله ما ترا ای کریم * سیرمان درده
 نواز آب حیم) ای کریم برم جمله مری امتحان ایله سن بره طوق و وافر آب حیم دن و بر (مثنوی) بعد از آن مارا بصحرایی بران
 نوسواره ما پیاده می دوان) اندن صکره بزی بر صحرایه سور بعض نسخده بران برنه کلان واقع اولشدر اولو معناسنه
 سن سواره و بز پیاده بیدر لم * مثنوی * انکده ان بنکر توبه کردار را * صنعهای کاشف الاسرار را * اندن صکره سن بد کردار
 و فیج کار اولنه نظر ایله اسرار کشف اید یچینک صنع لری نه نظر ایله (می) کشت ساقی خواجه از آب حیم * مر غلامان را
 و خوردن آن زبیم * خواجه آب حیم دن ساقی اولدی غلامرینه و قورقودن آبی ایدلر (می) بعد از آن می راندشان
 در دشتهای * می دویدند آن نفر تحت و علا * اندن صکره انلری صحرایه سوردی اول طائفه آشفه و بوقر و بیدلر
 * مثنوی * فی درافتادند ایشان از عنا * آب می آوردن ایشان میوه های * انلر عنا و ز جندن فی ایلکه باشلر
 دوشدیلر آب حیم غلامر دن میوه لری طشره کتوردی (مثنوی) چونکه لقمان را در آمدی زفاف * می برآمد از در و نش
 آب صاف * چونکم لقمان کوبه کندن و درو شدن فی کادی انک درو شدن آب صافی کادی و انک طهارتی و عدم خیانتی
 ظاهر اولدی * مثنوی * حکمت لقمان چود اندان نمود * پس چه باشد حکمت رب الوجود * لقمان حضرت تباریک
 حکمتی چونکم بوعیوب مستوره بی کشف ایلکی بیلور پس وجود صاحبنک حکمتی نه اوله یعنی قیاس ایله که
 اول حکیم مطلق حکمتی بودرون خلقة مستوره اولان خیانت و معصیتی نیجه کشف ایله ککر
 * مثنوی * یوم تبلی و السرائر کلهها * بان منکم کامن لایشتی * سورة طارقه اولان آیت کریمه به اشارت تدبیر و رر
 (یوم تبلی السرائر) ذکر ایله شول کوفی که تبلی السرائر ای تظاهر و تعریف خفیات الضمائر بالمفارقة عن الابدان و جعل
 الباطن ظاهرا (قاله من قوة ولا ناصر) پس انسان ایچون یوقدر بر قوت مانعه که نفسندن آبی منع ایلیه و دخی بر ناصره
 یوقدر که امتناعه نصرت ایلیه معنی بیت یوم تبلی السرائر کلهها قیامت کونده متعارف و متمایز اوله کل سرلربان
 منکم) سزدن ظاهر اوله (کامن) شول باطن و مستور اولان سرلر که (لایشتی) انک بیانی اشته اولنزدیکه سبب فصاحت
 اوله یشتی علی بناء المجهول در و قائم مقام فاعلی فحشده اولان ضمیر در که بیانه راجع در ته کم (اعدلوا هرا قریب للتقوی ده
 هرا عدلوا به راجع اولد یغی کبی (می) چون سقواما حیا قطع * جمله الاستار مما افحخت) سورة محمدده اولان آیت
 کریمه دن مقتبدر اول ایت بودر (کن هو خالد فی النار و سقواما حیا فقطع امعاء هم) کن هو خالد) مبتد انک خبریدر
 مبتدا مقدم مثل الجنة در تقدیر کلام امثل اهل الجنة کثل من هو خالد فی النار دیکدر و یا خود مبتدا محذوف
 خبری اوله مقدم اولان (افن ککان علی یئنه) قرنه سیله تقدیر کلام احال من کان مکرما فی الجنة کحال من کان
 هو خالد فی النار و سقواما حیا و دخی سقی اولنه ما حاره فقطع امعاء هم پس بونلرک بغیر سقاری اول ما حیم فرط
 حرارتدن قطع ایلیه امدی بو حاله متصف اولنلر اهل الجنة برابر سیدر دیکدر معنی بیت چون سقوا چونکم بونلر ماء
 حیمدن سقی اولنه لرجله ستر لری قطع اولنه و باره باره قیلننه شول سنه لردن اوتریکه رسوای اولندی قطعت تفعلیل باندن
 فعل مجهول در قائم مقام فاعلی جمله الاستار در مما افحخت ده من اجلیه ما موصوفه افحخت افعال باندن فعل مجهول

انك صفتی اولور تقدیر کلام قطعت جمله استاره هم لاجل الاشياء التي جعلت فضاحة لهم دیمک اولور (منشوی) نارزان
 آمد عذاب کافران * که حجر را نار باشد * نخان * نار اول سبیدن کافر لک عذابی کدی که حجر امتحانی آتش اولور
 یعنی جواره و جواره دن من حیث القسوه اشده اولان قلبری حق تعالی آتله تلمین و ترقیق ایلر سبی بودر که سیان
 سیور لر (منشوی) آن دل چون سنک را ما چند چند نرم گفتیم و غمی پذیرفت بند * اول طاش کبی قلبه بر نیجه نیجه
 کره نرم سوبلدک و لطف اوزره نصیحت ایلدک پندی قبول ایلدی (می) ریش بدراداری بدیافت رله * سر سر خرا
 سزدندان سنک * مثلاً ریش بد ایچون اول رله داروی بد بولدی یعنی یاره مز یاره نک طمری یاره مز و تلخ علاج بولدی که
 اول بد اولان ریشه لایق اولان داروی بد در مشهور مثلدر که اشکک باشنه * کو بکک دیشی لایق اولور ایت دیشی
 طو کر دیشی دیدکاری ترکیه بومعنا به کوره در (می) الخبیثات الخبیثین حکمتست (زشت راهم زشت جفت و بابتست
 * خبیثات اولان اعمال واحوال خبیثین اولان رجال ایچون حکمتدر زشته هم زشت و قبیح جفت لایق در
 کما قال تعالی فی سورة النور (الخبیثات الخبیثین و الخبیثون للخبیثات و الطیبات للطیبین و الطیبون للطیبات) بآیت
 کریمه نک ورودی خاصدر که حضرت عایشه رضی الله عنہا نک براتی حقنه در و لیکن حکمی عامدر و اکثر مثل مجرا سنه
 اجرا اولنور یعنی اعمال قبیحه و اقوال خبیثه اولان کسه ایچوندر و خبیث اولان کسه لر دخی احوال خبیثه
 و اعمال قبیحه ایچوندر و کذلک احوال طیبیه و اعمال حمیده طیب اولان رجال ایچوندر و طیب و طاهر اولان رجال دخی
 همان احوال طیبیه و طاهره ایچوندر دیمک اولور بابت لایق و هم جنس معناسنه در * منشوی * پس تو هر جفتی که
 می خواهی برو * محو و هم شکل و صفات او بشو (می) سن هر بر جفتی که استرسن پوری انک محوی و شکل و هم صفاتی
 اول یعنی جنسدن قنخی فرقه به مایل ایسک انلرک شکلنه کیروب و انلرک صفتیه متصف اولوب انلرمیاتده محو اول
 منشوی * نور خواهی مستعد نور شو * دور خواهی خویش بین و دور شو * نور استرایسک نور مستعد اول حقدن دور
 اوراق استرایسک خودین اولوب دور اول (می) ورره می خواهی ازین سخن خرب (سر مکش از دوست و اسجد و اقرب
 * اگر بخراب اولان زنداندن بر پول استرسک و قور تلخی مراد ایلر سک سخن خربدن مراد دینا در دوستدن باش
 حکمه که و اسجد و اقرب بیور مشدر بآیت سورة علقن آخرنده در تفسیری جلد را بک اولیلنده مذکور اولمشدر
 (بقیه قصه زید در جواب رسول علیه السلام) * منشوی * این سخن پایان ندارد خیزید * بر براق ناطقه بر بند قید
 بو حکمت و معرفت سوزی نهایت طو تمز قاتی ای زید ناطقه براقی اوزره قید و بند قیل یعنی قوت ناطقه بی میدان گفت
 و کوده نک و بوا یلکدن و اسرار سوبلکدن بندایدوب خاموش اول (می) ناطقه چون فاضح آمد عیب را * می در اند
 پرده ای غیب را * قوت ناطقه چون نکم عیبی رسوای اید بیجی کله غیبک پرده لر فی برتر * منشوی * غیب مطلوب حق
 آمد چند گاه * این دهل زن را بران بر بند راه * نیجه زمان غیب حقت مطلوبی کادی یعنی حقایق اشیا ظاهر اولمیوب
 عالم غیبده مستور اوراق نیجه زمان موت کانه به دله مطلوب الهی اولدی بو طاراجی فی سور یولی بغله یعنی طبل زن کبی
 اولان قوت ناطقه بی آشکاره ایدوب راه کلامی سدا یله * منشوی * نک مران در کش عنان مستور به * هر کس از بندار
 خود مسرور به * حله و سر عتله سورمه عنان مستور اوراق کلامی چک اسب نطق ضبط ایله مستور اوراق یکدر
 هر کس کندی ظن و قیاسدن مسرور اوراق یکدر (می) حق همی خواهد که نومیدان او * زین عبادت هم نکر دانندرو
 حق تعالی استر که انک نومیدلری هم بو عبادتدن یوزد و ندر میه لر یعنی قرب الهیدن و رجحانیدن مأیوس اولنلر هم
 بور جا یله اولان عبادتدن اعراض قیلیه لر (می) هم مشرف در عبادت های او (مشتغل کشته بطاعت های او) هم اول
 اللهم عباد تلر نده مشرف اولد قلمی حاله انک طاعتلرینه مشغول اولمش اوله لر (می) هم بامیدی مشرف می شوند
 چند روزی در رکابش می دوند هم بر امید ایله مشرف اوله لر بر قاج کون انک رکابنده یله لر یعنی اول امیدلر رکابنده و یا خود
 حقت طاعتی رکابنده سعی ایلیه لر (می) خواهد آن رجحان بتابد بر همه (بر بد و نیک از عموم مرجحه حق تعالی استراول
 رجحان جمعینک اوزرینه طو غه عموم مرجحه دن یعنی مرجح عامه و رجحان واسع دن که نیک و بد اوزره انک شموی وارد
 (می) حق همی خواهد که هر میر و اسیر * بار جا و خوف باشند و حذیر * حق استر که هر امیر و اسیر رجحان خوف اید بیجی
 اوله لر یعنی اولور و صالحا طاعتلرینه مغرور اولمیله لر و بد کردار اولنلر و عمل سیئه قیلنلر انک رجحانندن قطع امید قیلیه لر
 (می) این رجحان خوفی در پرده بود * تاپس این پرده پرورده شود * بور جا و خوف پرده ده اولور تا بور پرده نک اردنده
 هر امیر و اسیر پرورده اوله و نشو و نما بوله (منشوی) چون دریدی پرده کو خوف و رجحان (غیب را شد کوفری بر ملا چون نکم
 پرده بی برته سن خوف و رجحان غیبک بر کوفری اشکار اولدی خلق اوزره یعنی خوف و رجحان مرتبه سی غیب و شهادتک
 مایتنده پرده موجود اولد بجه ثابت اولور چون نکم پرده بی اورنه دن چاک ایلیمه سن و عالم غیبک رونق و لطافتی آشکاره

ظهوره که خوف و رجا قنده فالور یعنی لو ظهورت الحقایق لبطالت الشرایع فخواضعه عالم غیبک اسرار و حقایق ظهوره
 کلد کده محل خوف و رجا اولان شرایع فالز و خوف و رجا به سبب دخی اولزا کرسن دیرسان که حشرده و نشرده اکثر
 کنسه لر خوف و رجا اوزرینه اولسه لر که در آخرت خود امور غیبیه دندر چونکم غیب ظهوره که خوف و رجا
 فالز دیمک بوتقدیر اوزره نیجه ممکن اولور بطواب غیبدن مراد بونده حقایق اشیا و اعیان ثابته در امور اخرویه دکلدر
 پس حقایق ظاهر اولسه اصلا خوف و رجا فالز دی دیمک اولور مرتبه حقیقت ظهوره کلد کده واکا کمال یقین حاصل
 اولدقه اصلا خوف و رجا و شک و شبهه فالمدیغنه و مرتبه حقیقت ظهوره کلد کده شک و شبهه دن خالی اولدیغنه
 بر خوب مثال بسط ایدوب یورر لر مثنوی * براب جو بردظنی یک فتا * که سلیمانست ماهی کیرما * مثلا بر جوان
 ابرمق کارنده برظن ایلدیکه برم ماهی کیرمن سلیمان علیه السلام در یعنی حضرت سلیمان علیه السلام خاتم المدن
 کتد کد نصکره سلطنتدن دوشوب بر فقیر بالقبحی شککنده ابرمقده بالی اولر کن برکت آفی سلطنتی حالده کوردهش
 و بیلمش ایدی اول شکده کوردیکی کبی ظن ایلدیکه بوبالقی طوتیجی سلیمان علیه السلام و لیکن نه شبهه و شکو که
 دوشوب کندی به بویه دیدی (مثنوی) * کرویست این ازجه فردست و خفست * ورنه سچای سلیمانیش چیست *
 اگر بوماهی کیرا و اینه نه جهندن مر د خفید روا کر سلیمان دکل ایسه پس انک بوسلیمانلق شکلی ندر * مثنوی *
 اندرین اندیشه می بود اودودل * تا سلیمان کشت شافستقل * بواندیشه ده اول جوان دودل اولدی یعنی تردد قیلدی
 حتی سلیمان علیه السلام مستقل شاه اولدی * مثنوی * دیورفت از ملک وخت او کرفت * تیغ بختش خون آن
 شیطان بر بخت * خاتم آن دیورفت کندی انک ملک وختندن قاجدی سلیمان علیه السلام بخت و دولتی
 تیغی اول شیطانک قانی دو کدی * مثنوی * کرد در انکشت خود انکشتی * جمع آمد لشکر دیو پری * حضرت
 سلیمان علیه السلام خاتم کندی بر مغنه ایلدی دیو پری و اشکری باشنه جمع کلدی و انله کالاول حکومت قیلدی
 * مثنوی * آمدند از هر نظاره رجال * در میانشان انکه بد صاحب خیال * رجال و خلایق نظاره دن اوتری
 سیر قیلقی ایچون کلدیلر اول رجالک مایته ایدی صاحب خیال یعنی ارمق کارنده حضرت سلیمان علیه السلام
 ماهی کیر شکنده کوروب بوسلیماندر و یا خود کلدیر دیو و خیال و توهم ایاین کسه انله ییله ایدی * مثنوی *
 چون در انکشتش بدیده انکشتی * رفت اندیشه و کانش بکسری * چونکم اول جوان سلطنت خاتمی حضرت
 سلیمان علیه السلام بر مغنه کوردی بالکلیه انک اندیشه و کانش * مثنوی * هم انکاهست کان
 پوشیده است * این قوری از پی نادیده است * هم اول قنده در که اول شی پوشیده در بوتجری نادیده اولان شیدن
 اوتریدر مثلا کعبه کورلدکده و قبله نه جابه در بیلند کده تجری و طلب برنده اولور اما ظهوره کاسه و آشکار اولسه
 تجری و طلب باطل اولور کذلک قبله حقیقی ظهوره کاسه خالق تجری و طلبی فالز و خوف و رجا رجست و جور
 برنده اولز * مثنوی * شد خیال غایب اندر سینه زفت * چون که حاضر شد خیال او برفت * غایب اولان شیتک
 خیال و اندیشه سی سینه ده عظیم و جسم اولدی چونکم غائب اولان نسنه حاضر اولدی و عیان کلدی انک ظن
 و خیالی کتدی * مثنوی * کرمهای نوری باریده نیست * هم زمین تاری بالیده نیست * باریده یا غش بالیده اوزامش
 و زیاده اولش معنا سنه در بویتک ما قبله نه مناسبتی اولدر که یوردر یلر زیاده و هم و کان اول وقتده جائزدر که اول
 مقصود و مطلوب پوشیده اوله نته کم بوتجری کعبه می کورمکدن اوتریدر بوندن معلوم اولور که غیبت مقصود غلبه قوت
 خیالی مقتضیدر و حضور مقصود البته زوال خیالی مستلزمدر چونکم غایب اولان سلیمان علیه السلام
 خیالی اول صاحب خیال سینه شده زفت و قوی ایدی چون اول سلیمان علیه السلام حاضر اولدی خیالی اول
 صاحب خیال دن کتدی و حقیقت حال ظهور ایتدی زیر اغیبت مقصود البته خیالی مستلزم و حضور مقصود
 البته دفع خیالی مقتضیدر مثلا کرمهای نور ایدر که یا غشدر کلدیر هم زمین تیره نباتسز و نشو و نما سز دکلدر که
 البته سهای نورانی یا غشی و زمین ظلماتی نورمکی مقتضیدر نشو و نما زمین باران آسمانی و باران آسمان نشو و نما
 زمین مستلزمدر پس بویت مشال در غیبت مقصود جلب خیالی و حضور مقصود دفع خیالی مستلزم اولسه
 مثنوی * یومنون بالغیب می باید هر * ازان نیست روزن فانی سرا * سوره بقره نک اولسه اشارتدر که یورر لر (الم ذلک
 الکتاب) مفسرین حروف مقطعه به جوق معنی ویرمشلدر اما منتهای کلامی بودر که وهی سرمن اسرار الله
 استأثر الله بعلمه وهی القرآن محققیندن بعضی یورر لر که هر حرف برو وجوده اشارتدر الق ذات حقه اشارتدر که
 اول جمیع وجود در و لام عقل فعاله اشارتدر که لسان شرعه جبرائیل علیه السلامه دیر لر و اوسط وجوددر که
 وجود اولده استفاضه ایدوب وجود آخره افاضه ایدوب (م) وجود محمده اشارتدر آخر وجود در و دائره وجود انکله و راته

تمام اولسدر پس بحروف مقسم بها اولدیغی تقدیر اوزره تقدیر قسم بویه اولور که الله حقیقونکه جمیع موجوداتک
اولیدر و عقل فعال حقیقونکه فیوضاتی ابصاله واسطه اولدرو وجود محمد حقیقونکه مظهر ذات وصفات واکل
و مکمل جمیع موجود تدر (ذلک الکتاب) ای ذلک الکتاب الموعود فی التوریه والانجیل بوتقدیر جمیع ذلک ذلک
مشار الیهی انجیل و توراتندریا موعود اولان قراندرا کاشارت اوله و یا خود علم الله ده معلوم اولان کاتب اشارت اوله
تقدیر کلام ای ذلک الکتاب المعلوم فی علم السابق الموعود فی کتب المنزله اهل تفسیر بونده وجوه کثیره بیان اینتلدر در
بومختصر ده ایرادی قابل دکلدر (لاریب فیه) بوکاتبه رب بوقدر علی سبیل الاستغراق نفی رب ایلدی حال بوکه اکثر
کسه خود قرآنده رب و کمان اوزره ایدیلر نکته بودر که اگر مرتاب اولنر بوکاتبه نظر صحیح و عقل سلیم برله نظر قیله حق
اولور سه بوکلامک کمال وضوح برهانی و غایت سطوح دلایل انلره شاهد و کافی اولوب مجزیه نبوی روحی الهی اولسنه
شک و شبهه قوم (هدی) هدی مصدر در مبتداء محذوفک خبریدر و هو الدلالة الموصلة الی البغیة یعنی بوکاتب دلالت
موصله در مطلوبه (للمتقین) اتقایدنلرایچون متقی اسم فاعل در و فی وقایه والوقایه فی الشریعة من یتقی نفسه
عما یستحق به العقوبة (الذین) اوله متقیلر که (یؤمنون بالغیب) ای یصدقون بما غاب عنهم مما انبأهم به النبی صلی الله
علیه وسلم یعنی تصدیق ایدلر کندیلرندن غایب اولان شیره حضرت نبی صلی الله علیه وسلم نیجه خبر و بریدی ایسه
غیب غائب معناسنه در الایمان اقرار باللسان و تصدیق بالجنان والعمل لیس بداخل فی الایمان اما شافعی عملی
دخی ایمان کامله شرط در دیمشدر (و یقیمون الصلوة) دخی اوقات مخصوصه ده صلوة مفروضه فی ادا ایلیه لر (و عمار زقناهم
یتقون) و بزمن اعطا ایلدی کمز شینک بعضندن تصدیق ایدلر معنی بیت حضرت مولانا قدس الله سره العزیز
خدای تعالی لسانندن و یا خود حضرت پیغمبر علیه السلام لسانندن فقر او احبب اسنه ایمان بالغیبک عند
الانبیاء والاویا مقبولیتنی اعلام ایدوب یوردر که (یؤمنون بالغیب) غیبده اولان احواله تصدیق
می یاید مرا اگر کدر بزمن بیستم اندن اوتری بغلام روزن فانی سر اوقاتی دنیا ک آخرت جانبته پنجره سنکه آخرتده
اولان احواله غایبانه تصدیق ایدلر یا ایمان تقلیدی ایل و یا ایمان تحقیقی ایلدیر یا ایمان ایکی قسمدر یا تقلیدی و یا تحقیقی
و تحقیقی دخی ایکی قسمدر بری استدلالی و بری کشنی پس اهل استدلال و اهل کشفدن هر بریسی یا واقعده علم غیبه
و یا غیر واقفدر پس غیر واقف اولان علم الیقین مرتبه سنده در بومرتبه صاحب لیتک حاکم (ان تعبد الله کانک تراه
وان لم تکن تراه فانه یراک) حدیثنک ماصدقیدر و اما علم غیبه واقف اولان یا ایمان عینی صاحبیدر که بومرتبه به عین
الیقین دیر لر و بومرتبه اهلنک حالی جناب حق هر حالده و هر شیده مشاهده دن خالی دکلدر (و هو معکم انما کنتم)
سیرین معاینه قیلوب (افضل ایمان المرء ان یعلم ان الله معه حیث یرید) و یا خود ایمان حقیقی صاحبیدر که
بومرتبه به حق الیقین دیر لر بومرتبه نلک صاحب لری مشاهده ذات وصفات ایدوب کندیلر فی قنای مطلق قیلدر در
بومرتبه آیت کریمه ده دخی اشارت وارد (یا ایها الذین امنوا آمنوا) ای الله ایمان استدلالیه ایمان ایدنلر ایمان حقیقیله
ایمان ایدلر که ایمان بالعیاندر و حدیثده دخی اشارت وارد که معاذ بن جبل احیانا نداید لر دیکه (یا صهیب
و یا سلیمان و یا بلال تعالوا نؤمن ساعة فأتوا الی رسول الله فقالوا یا رسول الله انما امنابا الله و برسوله و یقول انما معاذ
هکذا قال علیه السلام دعوا معاذ فافاته رجل یحب الله و رسوله) بوندن دخی منقهم اولان ایمان حقیقی جانبته
دعوتدر و زید لدخی اصبح مؤمنایدیکی ایمان ایمان حقیقی به اشارتدر و ایمان عیان و ایمان حقیقینک علامتی
عالم غیبده اولان حقایق مشاهده قیلدر که بومرتبه دن صاحبی خبر و بر سه شریعت باطل اولوق لازم کلور زرا
لوظهرت الحقایق لبطلت الشرایع در و حکم الهیه نلک ظهوری شرایع و مظاهره مر بوطدر پس حضرت پیغمبر علیه
السلام زیده ایمان حقیقینک اسرار فی کتم و ستره امر ایدوب ایمان بالغیبی مدح یوردر قیلر نه سبب بودر تته کم
حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز بو کفتار لریده دخی بواسرائی استتاره ترغیب ایدوب یوردر که * من ذوی *
چون شکافم آسمانزادر ظهور) چون یکوم هل تری فیه باطور * سورة ملکده اولان آیت کریمه به اشارتدر
اولی بودر (و هو العزیز) اول الله غالبدر جمیع اشیا به (الغفور) مبالغه ایله مغفرت ایدیمیدر تا ثب اولنلره (الذی) اوله عزیز
و غفور که (خلق سبع سموات) سموات سبعی خلق ایلدی (طباقا) صفتدر سبع سمواته ای مطابقة طباقه النعل
بالنعل دیر لر اذا خففتها یا خود فعل محذوفک مصدریدر جمله می سبع سمواته صفت اولور ای طوبقة طباقا (ما تری
فی خلق الرحمن من تفاوت) صفت اخرادر سبع سمواته و خلق الرحمن ضمیر موضعنه وضع اولندی تعظیم الشانن
و خلقهن و یا خود جمله مستأنفه اوله و خطاب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلمه در و یا خطابه صالح اولان کسه لر
اوله یعنی من کور من سن ای غافل اولان کسه رحمانک مخلوقنده (من تفاوت) یعنی اختلاف و عدم مناسبتدن برشی

کورمز سن (فارجمع البصر) بصر کی سماواته ردایله حتی بالمعاینه مشاهده ایدوب شبهه و شبیه دن خلاص اوله سن
 (هل ترى من فطور) سن کوررمیسن شقوق و صدوعدن برشی معلومدرکه کوررمیسن (ثم ارجع البصر کرین)
 اندنصکره بصر کی رجعة بعد رجعة و کره بعد کره خلق سماواته رجوع قیل کوربونلرده عیب و خال کوررمیسن
 (یقلب البصر خاسئا) بصر لک کاذلیل و بعید اولدینی حالد رجوع ایلر (وهو حسیر) ای کلبل من طول
 المعایده و کثیر المراجعة معنی بیت حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز جناب عزت اساتدن بیوررلچون
 شکافم چونکم یارام و یاره یاره قیل آمازاد رظمور و کاری ظاهرده چون بکویم پس آسمان شق و یاره یاره
 اولدقدنصکره نیجه دیرم هل ترى فیها فطور آسمانه نظرایله فطور کوررمیسن دیو نیجه دیرم ما حصل کلام بودرکه
 اسرار غیبیه پیدا و احوال آخرت هویدا اولدقدنصکره نیجه قایلدرکه آخرته و جنت وجهه و سایر احوالنه ایمان
 کتورلذینه ایمان عالم غیبیه ایکن خوشدربو خسه بعد العیان اولمز امدی عارف صدورالاحرار قبورالاسرار
 معناسیله عمل ایدوب افشای رازدن احتراز ایده (مثنوی) تادربن ظلمت قحری گسترند هر کسی رو جانی می اورند*
 تا خلق بو ظلمت دنیاده قحری دوشیه لهر رکسه قحری ایلدیکی و قلبنک اعتقاد ایلدیکی جانبیه یوز کتوره لر (مثنوی
 * مدتی معکوس باشد کارها * شخصه رازد آورد بردارها * بر مدت اوله که کار لمعکوس اوله مثلاً دزد شخصه بی
 دارلر کتوره یعنی بودنیا کیدوب مدت اخرویه ظهوره کاد کده دنیاده اولان کارلر اکثری معکوس اوله و جوق کسه
 ظن ایلدیکی شینک عکسنی بوله مثلاً دنیاده صوباشی دزدی داره کتورمک عادت اولمش و شهرت بولمشدی آخرت
 اولدقدن بعض دزد اولور که صوباشی بی داره کتورر بونک کشف معناسی بو وجهله اولور که مثلاً بری کاهی مجرد همت
 ایله و یا خود غرض نفسله صوباشی دنیاده اخذ ایلسه و بغیر حق غرض نفسله آنی داره کتوروب صلب ایلسه آخرته
 اولدخی اگا ایلر پس آخرت امری برعکس اولمش اولور و بومصرع مجرد کار آخرت برعکس اولمسنه مثال اولور
 و مراد دنیاده اکثر غالب کوردیکک کسه لری مغلوبک مغلوبی کوررمیسن دیک کی اشعار قیلور * مثنوی * تا که بس
 سلطان و عالی همی * بنده بنده خود اید مدتی * تا که بودنیاده زیاده عالی همت اولان سلطان و یا خود جوق سلطان
 و جوق عالی همتلور مدت کندی بنده سنک بنده سی که توضیح معنی بودنیاده نیجه عالی همت سلطانلر اولور و انک
 تحت بند بنده نیجه بنده لر اولور اول سلطان دنیاده اول بنده به حقارتله نظر قیلور و اول بنده اطاعت حقله کسب
 سعادت ایدیه ایلر چونکم آخرت اوله اول بنده نک عند الله مرتبه سی عالی اولور و اول سلطان اول کونده سفلی قالور
 پس دنیاده کندی بنده سی اولنه آخرته بندل کلر و خدمت قیلور تا کم انک شفیع اوله و یا خود بعض حسنان
 ا کا اعطایله و لهذا قال الله تعالی (یل بدلهم من الله ما لم یکنوا یحسبون * مثنوی * بندگی درغیب اید خوب
 و کش * حفظ غیب اید در استعباد خوش * خدمت و بنده لک غیبیه خوب و کوزل کاور غیبک حفظی استعباده
 خوش کاور یعنی اقدیسنک بر بنده حضورنده دکل ایکن غایب بنده لک ایلک حضورنده اولان بنده لکدن خوب
 و لطیفه در برابر عبادن قیلقدن و طالب خدمت اولقدن غیبی حفظ ایتک اولی و خوشدرنته کم ابن مسعود رضی الله عنه
 حضرت نلرندن روایت اولنور که بیورمشلر (قال علیه السلام والذی لا اله غیره و ما آمن احسدا) یا افاضل من ایمان
 بغیب ثم قرأ علیه السلام (والذین یؤمنون بالغیب) بالغیبیه بالتباس ایچوندرمن ایمان ملتبس بغیب دیک اولور پس
 بومعنا بی تفهیم ایچون بویتاری مثل موقعنده ایراد ایدوب بیوررل * مثنوی * کو که مدح شاه گوید یش او * تا که
 بر غیبت بودا و شرم رو * مثلاً قنی او کسه که شاه او کنده شاهک مدحتی دبه تا اول کسه که شاهک غیبتنده شرم رواوله
 و غایبانه اتدن استحیا قیل * مثنوی * قلعه داری کز کار ملک * دور از سلطان و سایه سلطنت * مثال آخره مثلاً
 بردار که ملکک کارندن سلطانندن و سایه سلطنتدن دوراوله * مثنوی * پاس دارد قلعه را از دشمنان * قلعه
 نفروشد بجال بی کران * دشمنلردن قلعه بی حفظ طونه قلعه بی بی کران و بی پایان ماله صاعقه * مثنوی * غائب از شه
 در کار ثغرها) همچو حاضر اونکه دارد وفا) اول قلعه دار ثغر لک کارنده پادشاهدن غائب اولدینی حالد ثغرها در بندلره
 و کد کلره دیر پادشاه یا تنده حاضر اولان کسه کبی او قلعه دار و فانی نک طونه (مثنوی) یش شه او به بود ازد بکران
 که بخدمت حاضرند و جان فشان * پادشاهک قننده او قلعه دار خدمتمده و استقامتمده غیر بلردن به تر در که پادشاهک
 خدمتمده حاضر لر و جان نثار اید بچیلردن * مثنوی * پس بغیبت نیم ذره حفظ کار * به که اندر حاضری زان صد
 هزاره * پس غیبتده نیم ذره کاری حفظ ایلک حاضر لقه اولان حفظ کارلر صد هزارندن یکدر یعنی پادشاه حاضر
 دکل ایکن انک امر نه امثال قیلق و غایبانه طاعتنده و خدمتمده اولق ایلک حضورنده اولنلردن و جان کوروب
 نیجه عطیه و احسان بولنلردن اولی و افضل درنته کم ابن مسعود رضی الله عنه حضرت تری عصر نبوتد نصکره کلوب

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه غائبانه ایمان قیلند که ایمانی پستند ایدوب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی کورند که و مجلسنه حاضر اولند که ایمانی اوزره ترجیح ایلشد رتته کم محشی بیضاوی شیخ زاده مرحوم یؤمنون بالغیب) آیت کریمه سنده بیضاوی بنک ابن مسعود دن نقل ایلدی کی قول شریفک تحقیق سنده دیر کماذ کر عن ابن مسعود رضی الله عنه ایمان اصحاب رسول الله علیه السلام قال ان امر محمد کان ینال من رأه والذی لا اله غیره ما آمن کاهم کماذ کر بریدانه لا یحب فی ایمان من آمن وایمانه بحضوره علیه السلام لما شاهد من المعجزات بل العجب عن آمن به ولم یشهد شیاً من المعجزات فایمانه اشد اعتبار و افضل من ایمان من شهد * منوی * طاعت و ایمان کنون محمود شد * بعد مر که اندر عیان مردود شد * طاعت و ایمان شمعی محمود و مدوح اولدی موتد نصکره عیان وقتنده ایمان مردود اولدی انکچون ایمان یأس مقبول دکلدر * منوی * چونکه غیب و غایبی روپوش به * پس دهان بر بند و لب خاموش به * حضرت نبی علیه السلام نه زیده ایلدی ای زید چونکم غیب و غایب مستور اولدی یکدر بوسوز اگرچه حضرت نبی علیه السلام جانبندن زیده واقع اولمشد پس دهان و لبکی بغله لب خاموش اولدی و ستر اسرار لدنی قیلدی یکدر ایکن هر زید مشرب اولان و افشاء اسرار و راز قیلان عارفله دخی بونده تقیه اولورتا کم امانت خدای نااهله و بر میله لر و حقایق و اسراری مستحق اولینله اظهار قیلیمه لر (م ی) ای برادر دست و ادا راز مخن) خود خدا پیدا کند علم لدن) ای قرداش الکی سوزدن کیروطوت و دیک کی علم لدن نقل ایلکدن حفظ ایت زیر تحقیق خدای تعالی علم لدنی پیدا ایلر پس بو علم قیل و قال ایله نقل اولنقدن ذوق و حاله بولمسی اولیدر بواجلدن خدای تعالی بنک پیدا و اظهار قیلیمه استدی کی عبدالله قلبنه قذف و ملهم اولمسه و تعلیم قیلیمه تفویض اولنوب بیاندن فراغت اولندی و بو حدیث طالع علم لدن اولنله تقیه قیلندی (قال النبی صلی الله علیه و سلم علم الباطن سر من اسرار الله و حکم من حکم الله یقذفه فی قلوب من شاء من عباده رواء علی کذا فی الجامع الصغیر) منوی) پس بود خورشید را رویش کواه * ای شی اعظم الشاهد له * سورة انعام ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (قل ای شی اعظم الشهادة بآیت کریمه فلک سبب نزولی بودر که قوم قریش برکون پیغمبر علیه السلامه دیدیلر که یا محمد یهودی و نصاری دیر لر محمد ذکری و صفی بزیم کما بزده بو قدر پس سنک شاهدک کیمدر بو خصوصه جناب عزت بوایت کریمه بی انزال ایلدی که قل) دی یا محمد بونله (ای شی اعظم الشهادة) نه شی اعظم در من حیث الشهادة (قل) دی بونله که (الله) اکبر شهادة شهادت جهندن جمیع شینلردن (شهادتینی و بینکم) اول الله شاهد در بنله سزل ما بینزده اولان هر حاله معنی بیت پس بود خورشید را کونشه کفایت ایدر رویش کواه بوزی اکا شاهد اولمسی ای شی نه شیندر اعظم الشاهد شاهدک اعظمی الله در ای شی مبتداه خبریدر پس جناب عزتک وحدانیتنه و وجود مطلقنه شاهدینه بر توفاتی و انوار صفاتیدر) بافتاب توان یافت کافتاب بکاست * پس بو کلامدن انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک شهادتی حقدن غیری اوانی احتمالی دفعدن اوتری یورر لر که * منوی * فی بگویم چون قرین شد در بیان * هم خدا و هم ملک هم عالمان بویته فی کلمه سی مقدم اولان ای برادر دست و ادا راز مخن قولندن لازم کلان منی بی نفی ایچوندر یعنی بوق المی سوزدن کیروطوت غم سویلرم و اسرار لدنی نقل ایلرم چونکم بیانده و حضرت قرآنده قرین اولدی هم خدای تعالی و هم ملائکه اولو العلم پس بزده جناب عزتک وحدانیتنه شهادت ایدر بزیم شهادت غیری دکلدر زیر اقص شریفده جناب عزت ملائکه و علماتک شهادت کندی شهادتنه قرین قیلشد رتته کم مضمون آیت کریمه بی نظمه یورر لر که (منوی) یشهد الله و الملک و اهل العلوم * انه لا رب الا من یدوم) بوایت کریمه سورة ال عمرانده در اولی بودر (شهد الله انه لا اله الا هو ای بین وحدانیتنه بنصب الدلائل علیها یعنی جناب عزت وحدانیتنی تبیین ایلدی مخلوقنه نیجه دلائل و براهین نصب ایتمسילה بعضر شهادتی حکم الله معناسنه و بعضر علم الله معناسنه المشر و ابن عباس رضی عنه حدیثی شهادت تری شهادت نفسه قبل ان یخلق الخلق یور مشر یعنی اول الله شهادت ایلدی و یا حکم و یا بیان و یا اعلام ایلدی که (انه) تحقیق اول الله (لا اله) هیچ بر معبود سزای عبادت و مستحق اطاعت دکلدر (الا هو) الا اول الله در (و الملائکه) و دخی ملائکه شهادت ایدر لر وحدانیت حقه بالاعتراف و الاقرار (و اولو العلم) و علم صاحببری دخی بحسب المراتب شهادت ایدر لر وحدانیت حقه بالایمان و الاحتجاج علیها (فانما بالقسط) ای مقیما للعدل فی حکمه باعطاء کل ذی حق حقه بحسب استعداده و استحقاقه بو تقدیرجه فاعلم شاهد فلک فاعلی اولان لفظه الله لدن حال واقع اولور و اولو العلم لدن حال اولقده جائز در و مدحیت اوزره منصوب اولقده جائز در لا اله الا هو تکرار اولمسی تا کبر داداته توحید و عزید اعتناء تعجید ایچوندر (العزیز الحکیم) العزیز الذی یقهر من یشاء من خلقه و الحکیم الذی یدبر بحکمته کل شی و یعطیه ما یشاء به معنی بیت شهد الله الله شهادت ایلر و الملک دخی ملائکه و اهل العلوم دخی اهل علوم بحسب

المراتب شهادت ایدر لر (انه) تحقیق ایشان بود که لارب بر مالک و سید بود که الامن مکرشول الله که بدوم دایم وی زوال
و باقی ولای زالدیر (می) چون گواهی داد حق که بود ملک * تا شود اندر گواهی مشترک (چون که حق تعالی حضرت تری
کندی و حدایتنه شاهد ملک و بره ملک کیم اوله تا شهادتده حضرت حق مشترک اوله ملک شهادتده اشتراکنه سبب
و علت نه اید یکن بیانه شروع ایدوب بیور لر (منوی) و آنکه شعاع و حضور آفتاب * بر تناید چشم و دلها
خراب (زیرا که آفتاب نور و حضور نه خراب اولان دل و خراب اولان دیده لطافت کتوره منیعنی آفتاب حقیقی
اولان جناب خدا ملک کندی ذات بیچوته قیلدیغی شهادتی هر ضعیف الذهن فهم ایده من و آنکه تجلیسندن هر کس
بهره بوله من پس نور ملائکه نور الهی بدن ضعیف اولدیه شهادتده مشترک اولدی و ادای شهادت و تبلیغ رسالت
قیلدی تا عقول ضعیفه کاطافت کتوره بعد ملائکه دن استفاده علوم ایلکه قادر اولینلر ایچون حق تعالی بشر
شکانه اولان اولو علمی دخی شهادتده ملائکه به بار ایلدی نا اکثر کسه لر اندر دن کسب علوم ایده لر و حضرت حق
اشنا لغنی حاصل قیلدی * منوی * چون خفاشی کوفت خورشید را * بر تناید یکسلا امید را * مثلا خراب
اولان دل و دیده لر شول بر خفاش کی که او خفاش آفتاب نور و تابنه طافت کتور من امید قیطع ایلر * منوی * پس
ملائک را چوما هم یاردان * جلوه کر خورشید را بر آسمان * پس بومقدمه معلوم ملک اولدیه ملائکه بی هم شهادتده
بزجلین یاریل آسمان اوزره خورشید ایچون جلوه اید یچی ییل خورشید دن مراد جناب حق اولور و بر آسمان
خورشیده طرف اولتی مناسب اولر زیر امر ادا اولان حضرت حق مکانه و آسمانه تخصیص ایلکی موهم اولور اولی
اولان جلوه کر اولان ملائکه ظرف اولوب تقدیر معنی بوله دیمک اولور که پس ملائکه بی شهادتده بزمله یار و معین ییل
آسمان اوزره ایلری خورشید ایچون جلوه کر ییل اندر قلوب الهام و القا ایتمکله شهادت ایدر لر بر قول و فعلا خلقه تعلیم
ایتمکله شهادت ایلر ز دیمک اولور اگر آسمان دن مراد جمیع اشیا ملک وجودی اولور سه خورشیده ظرف اولتی دخی جائز
اولور بونقدیر اوزره معنی جمیع موجوداتک آسمان وجودی اوزره جلوه کر اولان خورشید حقیقی ایچون ملائکه بی
بزمله کاشمادت ایلکده یار و معین ییل دیمک اولور بونقار ایلده اشیا ملک وجودی خورشید حقیقته ظرف اولتی لازم
کمز بلکه ملک اسماء و صفاتک ظهور نه و تجلیسنه مظهر اولتی لازم کلورنتمه کم نقش فصوصده حضرت شیخ اکبر
قدس الله سره العزیز رخصه ادر یسیه ده بومعنا به اشارت ایلر در و بر و رایه مناسب اولان کلماتی نقش فصوصده اولان
شرحزده اول محمله تفصیلا مذکور اولمشدر * منوی * کین ضیاما ز آفتابی یافتم * چون خلیفه بر ضعیفان
یافتم * هر ملک بوله دیر که بوضیایی بزرافتایدن بولدق خلیفه کبی ضعیف لر اوزره یلدر اداق یعنی هر ملک لسان
ملک کونیه ایل بوله دیر لر که بوز اتمزده اولان ضیا و نوری بز اول خورشید حقیقیدن بولدق و اندن کالیه استناره قیلدی
وقوت و قدرت الدق پادشاه ملک خلیفه لر رعایا اوزره ظهور قیلدیغی کبی بز دخی ضعیف اولان عقول و قلوب اوزره
طلوع قیلدی و ظاهر اولدی و انلر بر سبیل القا و الهام تعلیم علم ایلدی دیر لر * منوی * چون مه نویسه روزیه که بدر *
هر ملک دارد کمال و نور و قدر * یکی آبی یا اوج کونلک ماه کبی و یا خود بدر کامل اولش ماه کبی هر ملک علی حده کمال
و نور و قدر طور بعضی کامل و بعضی اندن اکل و بعضی نورانی و بعضی اندن انور و بعضی بعضسندن
شریف و بعضی دخی من حیث المرتبه جلوه دن اشرف در محصل انسانک نیجه انواعی و رایسه انلرک دخی انواعی واردر
عامه ملائکه که و مؤمن ملائکه و خواص ملائکه و اولیای ملائکه و انبیای ملائکه و رسل ملائکه و ار در من حیث
المرتبه بری بزندن تفاوتلری مقرر لر (می) زاجحه نور ثلاثه و رباع) بر مراتب هر ملک را آن شعاع) ابتداء سورة فاطره
اشارتدر (الحمد لله فاطر السموات والارض) جمیع حامدک جدی و تناسی اول الله ایچوندر که مبدع و مظهر
سموات والارض در (جاعل الملائکه رسلا) ملکری انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه رسل قیلچیدر بونلره رسالات حق
و حی ایل و الهام و رزای صالحه ایل تبلیغ ایدر لر (اولی اجمعه منی و ثلاث و رباع) اولیه ملائکه که ایکیشرا ایکیشرا و جراح
و در در در در قنادلر صاحبدر مثلا عقول انسانک قوت علمیه و نظریه جناحینی و حس مشترک و قوت وهمیه و خیالیه
و فکریه هرری بر جناح مشابه سنده در ملائکه نک دخی جناحلری بومثال اوزره در فافهم (بزید فی الخلق ما یشاء)
زیاده ایلر اول الله خلقنه دبلدیکی شیئی عقل و تمیز و علم و معرفت کبی و یا خود بلاغت و فصاحت و صباحت اوله و بعضلر
حامه حملیله قرأت ایدوب مراد حسن صورتدر دیش بوجله به و دخی بونلر امثالی شیاره مفسر نک اشارتی واردر (ان الله
علی کل شیء قدير) تحقیقا الله جمیع اشیا به قادر در معنی یت دوردر در در اوج و جراح نوردر قنادلر دن مرتبه لری اوزره
هر بر ملک اول شعاع حق لامع و ساطع اولمشدی بومحمله حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز سؤال مقدره به
اشارت بیور و بر لر که چونکه جناب عزتک شهادتی جلوه به کافیدر یا ملائکه و علمانک شهادتنه احتیاج واردر

پس جواب یوردر که هر کس حقت شهادت فهمه قادر د کادر پس انبیا علیهم السلام و اولیای عظام که در آنکه
و علمایی دخی شاهد قیلدیکه هر کس استعدادی مقداری انلردن استفاده واستفاضه ایدله * مثنوی * همپو برهای
عقول انسیان * که بسی فرقت شان اندر میان * اجفته ملائکه متفاوته در انسانیات عقول پرری کبی که انلرک
مایته جوق فرق واردر عقول آدمی مایته تفاوت عظیم اولدینی کبی ز برا کیمی سفیه و کیمی فقیه و کیمی کامل
العقل و کیمی بوجه لادن اکلدر و قس علی هذا قوه الملائکه و اجنهم * مثنوی * پس قرین هر بشر در نیک و بد *
آن ملک باشد که مائشش بود * پس هر بشر که قرینی نیک و بدده اول ملک اولور که انک مائشش دی اوله اعلی اولان ملائکه
اعلی اولان کسه لره وادی اولان ادنی اولان کسه لره یار و قرین اولور که مایته نرنده نوعا سناست واردر * مثنوی *
چشم اعش چونکه خود را بر تنافت * اخترا و اشع شد تاره بیافت * اعشک چشمی چونکه آفتابه طاق
کتورمدی گوکب اکاشع اولدی تا آنکه یول بولدی مراد ضعیف البصره اولنلر و دیده انوردن بی بهره قالنلر حضرت
خدادن استاره به ملائکه دن و ارواح انبیا علیهم السلام دن استفاضه به قادر اولم یوب و حیاته اولان بدر کامل
کبی عالمه نور باش اولان اولیای عظام دن استفاده قیلم یوب العلماء مصابیح الارض فخوا سنجه انجق نجوم زمین و مصابیح
دین اولان عالمردن و شخاردن که کندی لک دیده ادراکی اکا طاق کتوردر یولرک بو گونه ضعیف بصره
مبتلا اولنلر شمع دین اولوب بو گونه اعش لار انلر نور ارشادی واسطه سیله یول بولور (کفتن پیغمبر صلی الله
علیه وسلم مرید را که این سر را فاشتر ازین مگو و متابعت نکندار) * مثنوی * کفت پیغمبر که اصحابی نجوم
رهر و انرا شمع و شیطا نزار جوم * پیغمبر علیه السلام حضرت تری بنم اصحاب نجوم کبی در دیدی (کما قال
علیه السلام اصحابی کالنجوم باهم اقتدیتم اهتدیتم) رهر و اولنلر و صراط مستقیم اوزره سلوک قیلنلر شمع و شیطانه
رجومدر یعنی شیطان انس و شیطان جن اولنلری رجم و طرد ایدرلر و سالک و رهر و اولنلر یول کوسروب
هدایت قیلرلر بولردن هر قنغیسنه اقتدا ایلک مهندی اولورسن و مقصوده وصول بولورسن (مثنوی) هر کسی را
کربدی آن چشم وزور * کور کفی ز آفتاب جرخ نور * هر یکس به اکر اول چشم و قوت اولیدی که اول کسه
جرخ آفتاب ندن نور طوبیدی جرخ آفتاب ندن مراد حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم اولور که هر کس
اندن نور استفاده ایلک استعدادی بوقدر اکر هر کس اول آفتاب فلک نبوتدن نور استفاده ایلک طاق
ولیاقتی اولیدی * مثنوی * کی ستاره حاجت سی ای ذلیل * کی بدی برور خورشید اودایل * ای ذلیل ستاره
چن حاجت و لازم اولوردی که اوستاره و خورشید نورنه دلیل اولیدی یعنی اکر هر کس شمس حقیقین
نور المغه قادر اولیدی ستاره نور خورشید اوزره دلیل المغه حاجت فالزدی و نجوم کبی اولان مشایخ و عرفا و علما
دخی شید حقیقت جابنه دلالت قیلزدی و مرشد اولزدی (مثنوی) ماهی کوید بخاله و ابروی * من بشر بودم ولی
یوحی الی * سورة کهفده و سجده و حم ده اولان آیت کریمه لره اشارتندر (قل انما انا بشر مثلکم) دی یا محمد سنده بزم کبی
آدمسن دینلره (انابشر مثلکم) ای من جنسکم فی البشریه و المماثله النوعیه الموجبیه للانسان و الخلطه (یوحی الی
لیتدو اب نور الوحی و التوحید و تسلكوا سبیل الحق) (انما الهکم آله واحد) تحقیقا الهکزاله واحددر (لا شریک له
فی الوجود) فاستقیموا بالاثبات علی الایمان و السکینه و الایقان فی اتوجه الیه من غیر انحراف الی الباطل و استغفروا
بالتنقل عن الهیئات و التجرد عن الصفات الذمیه و ویل للمشرکین من فرط جهالتهم) معنی بیت ماهی کوید ماه
حقیقی اولان انبیا علیهم السلام و اولیای عظام دیرلر بخاله و ابروی خالک کبی تیره طبع و سحاب و سایه کبی مکدر
خیره اولنلر که برده سزک کبی صفت بشریله متصف و قید طبیعتله مقید زلیکن نور وحی الهی بری منور و صفت
بشریه دن مطهر قیلدی دیرلر بزم سزکله محاسن مطلقا سزکله موانستکز ایچوندنلر تا بزم طبعیه ای بشریته
قالنلر بن سزجلین تاریک و تیره ایدم خورشید حقیقینک و حی بکا و نجلین بر نور و بردی و بی بویه نورانیت مرتبه سته
ایر کوردی ماه دن مراد بوندن الله اعلم ولی اولقی و وحیدن مراد الهام اولقی فهمه اقربدر و محله انسیدر (مثنوی) ظلمتی
دارم بنسبت باشموس * نور دارم بهر ظلمات نفوس * شمس نه نسبت بر ظلمات طو ترم اما نفوسک ظلماتدن اوتری نور
طو ترم یعنی نفوس انسانیه بی ظلمات جهل و غفلتدن خلاص ایتک ایچون نور باطن طو ترم دیر ماه دن مراد ولی
اولورسه شمس دن مراد انبیا علیهم السلام اولور و اکرم ماه دن مراد نبی اولورسه شمس دن مراد ملائکه مقربین
اولور که انلر صرف نورلر و انبیا علیهم السلام انلر نسبت ظلمت جسد انسی واردر * مثنوی * زان ضعیف
تا توانی آوری * که نه مراد آفتاب انوری * ماه و ظلمت بشریه ده قالنلر دیر اول سبیدن ضعیف که تاسن بکا طاق
کتورسن و بیکه آشنا اولقی مرتبه سته کندیکی تنوره سن زیرا که سن آفتاب انورک مریدی دگلسن (مثنوی) همپو

شهد و سر که در هم یافتیم * تا سوی ریج جگر رم یافتیم * شهد و سر که بری بریله عتج اولوب سر کنکین اولدیغی کبی بندخی
عتج اولدم و روحانیت بشریله اختلاط قیلدم تا جگر ده اولان مرض جانبیه یول بولدم نته کم سر کنکین درونه
داخل اولدقه علت صغری ای ازاله ایدر * مننوی * چون ز علت وار هیدی ای رهین * سر که رابکذاروی خور انکین *
ای مرضه رهین و قرین اولان کسه چونکه ریج و علتدن قور تله سن سر که بی ترک ایله و عسل بی سر که دن مراد صفات
بشریه و انکیندن مراد صفات روحانیه در چونکم طالب علل نفسانیه دن خلاص اوله مرینک ماتد سر که اولان
بشریتی جانبیه احتیاجی فالماز اول زمانده ائک صافی شهد روحانیتندن اکل ایلسه اکا ضرر قیلز * می * تخت دل
معمور شد پاك از هوا * بروی الرحمن علی العرش استوی * سورة طه ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (الرحمن علی
العرش استوی) الرحمن مر فوعدر مدحیت اوزره تقدیری هو الرحمن استوی عرش ملک و سلطاناقدن مجازدر
نته کم دیرلاستوی فلان علی السریر ای ملک وان لم یقعده علی السریر البتة یعنی اول رحماندر که ملک العرش و استوی
علیه علماء امت حضرت علی کرم الله وجهه حضرت نرینک یوقولنی بو محله مذهب مقبول عدد ایشماردر نته کم یوردر
الاستواء غیر مجهول و التکلیف غیر معقول و الايمان به واجب و السؤال عنه بدعة لانه تعالی کان ولا مکان فهو علی
ما کان قبل خلق المکان لم یتغیر عما کان (له ما فی السموات و ما فی الارض) سموات و ارضینک تقدیر شیر و ارایسه
انکچوندر (وما ینهم ما تحت الثری) دخی سموات و ارضینک ما یننده اولان و تحت التراد اولان شیرک جیعیسی ائک
ملکیدر معنی بیت تخت دل معمور شد و کول تختی معمور اولدی پاك از هوا هوادن پاك اولدیغی حالده بروی اول
کوکک اوزر نه (الرحمن علی العرش استوی) عرش اوزره استوا و استیلا سی کبیدر رحمانک بویه دیمک دخی و جهردر
کوکک تختی هوادن پاك اولوب معمور اولدی کوکک اوزره (الرحمن علی العرش استوی) آیت کریمه سنک مفهومی
حاصل اولور زیر اقلب المؤمن عرش الله در و كذلك استوی الله علی عرش وجود الکل بظهور صفته الرحمانیه فیه
ووصول اثرها اذ فیض العمام منہ الی جمیع الموجودات * مننوی * حکم بر دل بعد ازین بی واسطه * حق کند چون
یافت دل این رابطه * بوند نصکره قلب اوزره حکمی بی واسطه حق ایلر چونکم کوکل بورابطه بی بوله یعنی تخت دل
هوادن پاك اولوب معمور اولدقد نصکره قلب اوزره حکمی بلا واسطه حق تعالی ایلر چونکم کوکل حق تعالی به
بومرته اتصال و رابطه بوله مادامکه دل هوادن پاك اولمیه حق تعالی ائک اوزر نه حکمی و سایطه و اسباب ملائسه سیله
قیلر (مننوی) این سخن پایان ندادر زید کو * نادهم بندش که رسوایی مجو * بواسرار و معارفه متعلق اولان سوز پایان
طوتمزید قتی تا کابند و برم بویه دیو که رسوایلق دیله و اسرار غیبی کشف ایلیمه (رجوع بحکایت زید) (مننوی)
زید را کنون نیایی کو کریمت * جست از صف نعال و فعل ریخت * زیدی الا آن سن بوله من سنکه اول زید قاجدی
وصف نعال بشریتدن صجرا دی و فعل دوکدی یعنی پای و روحه فعل کبی اولان مقتضای طبیعتی و کشف صورتی قلع
ایلدی (می) تو که باشی زید هم خود را نیافت (همچو اختر که برو خورشید تافت) سن کم اوله سنکه زیدی بوله سن زید هم
کندیسی بولدی که کوکب کبی ائک اوزر نه آفتاب یلدرادی یعنی عند طلوع الشمس نجومک وجودی نه مرتبه محو
و متلاشی اولور سه عاشقک وجودی دخی عند ظهور الحق اولیه محو و فانی اولور بومرته به مشایخ مرتبه فنا تعبیر قیلور
مننوی) فی ازونقشی سیاهی نه نشان * نه کهی یایی براه که کشان * بوییت فنا اندر فنا مرتبه سنه اشارتدر معنی
بیت نه اول زید دن بر نقش بولور سن نه نشان و نه آندن بر صمان بولور سن صمان او غریبی یولنده یعنی بر اثر و علامت ائک
یولنده بوله من سن (می) شد حواس و ناطقه تابان ما) محو نور دانش سلطان ما) حسها و عقلها شان در درون) موج
در موج لدینا محضرون) بزم حواس ظاهره و باطنه من و تابان اولان قوت ناطقه من سلطانمزلک علینک نورینک محوی
اولدی اول حواس و ناطقه لری نور علم سلطانیده محو اولان کسه لک حسلری در و نده موج موج ایچره الله قننده
حاضر لدر نته کم جناب عزت کلیسی بزم قننده حاضر لدر دیدی سورة یس ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وان کل)
هیچ برشی دکلد (لما جمیع لدینا محضرون) الا بزم قننده مجموعدر احضار اولمشلدر و بر آینده دخی یوردر
ان کانت الا صیحة واحدة) یعنی نفخة اخیره اولدی (الا صیحة واحدة) الا صیحة واحدة اولدی (فاذا هم جمیع لدینا
محضرون (می) چون شب آید باز وقت بارشد) انجم پنهان شده بر کاوشد) بییشانرا و ادهد حق هوشها) حلقه حلقه
حلقهادر گوشها) پای کویان دست افشان در ثنا) ناز نازان ربنا حییتنا * چونکه شب که کبر و اجازت وقتی اولور پنهان
اولمش کوکب کار اوزره اولور یعنی تجلی و ظهور آفتاب الهی ده حواس عاشقان خدا کاخفتاء الکواکب عند
ظهور نور الشمس مختفی و زائل اولور چونکم تجلی شمس حقیقی مختفی و مستتر اوله و شب بشریت ظهوره که پنهان
اولان انجم حواس انسانی بر کار اولور و تکرار وقت بار اولور و تکالیف یوکنی یوکنور بی هوش و مستغرق اولنله جناب

حق کبر و هوشرین و برزگوشلده حلقه لر حلقه حلقه اولدنی حالد یعنی هر بری هوشت هوشی و برل کده و صحوه کد کده انک کوش جاتنه نیجه علوم و حقایق حلقه لر حلقه اندر حلقه اولدنی حالد اعطا اولور اتفاق مشایخ صوفیه بودر که عاشق صحوه کاسه البتته نیجه حقایق و علوم انده حاصل اولق کرل والا انک سکری سکر الهی اولر کما نقلنا عن الفتوحات فی درجه الصحوه و مستغرق و بی هوشر محدودن صحوه و فنادن بقایه کد کاری حالد پای کویان و دست افشان نشا و جدی زیاده ایلد کد کاری حالد ای بزم ریمزری احیا ایلد کد دید کاری حالد کاورنته کم بعد موت الطبیعی و الاضطرابی جمیع ناس هوشه کاورلر و حیات بولورلر و کندی کارلرینه مشغول اولورلر پس بورایه کانجیه دلک فتنای معنوی و موت اختیارینک بیاندر چونکم بعد موت الاختیاری صحوه کلک بعد موت الاضطرابی بشریته و صورتیه کلکه مشابه اولدیه در حال بعد موت الطبیعی اولان حیاتنک بیانته شروع ایدوب یورورلر (می) آن جلود و آن عظام ریخته * فارسان کشته غبارانک یخته) اول دو کلش پوستلر و استخوانلر تو زقور برمش فارسلا اولمش یعنی نته کم بعد الحو و ساق الهی صحوه کد کده انلر جلود و عظام جسمانیه لر فارسان میدان طریقت اولورلر و حیات ابدیه هی بولورلر کذلک بعد موت الاضطرابی وقت نفخه الشانیه ده جلود و عظام ریخته فارسان میدان عرصات اولورلر غبارانک یخته اولد قلی حالد و حیات جسمانیه لر بی بولورلر و شانلرینه مشغول اولورلر بوندن مقدم اولان بیت مؤمن حم ده اولان آیت کریمه به اشارت در (و قالوا بیانا متنا اثنتین) کافر لر جهنمه دیه لر که ای بزم ریمزری ایکی کره اولدر دلک یعنی برسی موتی خلق ایلد یکیدر اولده و بری بعد انقضاء آجالهم موت طبعی ایدر (و احییتنا اثنتین و بری ایکی کره احیا ایلدک بری حین ولادتده اولان حیات در و بری بعد الموت بعث و حشر ایچون اولان حیات در پس حضرت عیسی علیه السلام بو کلامی موجب نیجه نته کم یورورلر (من لم یولد مر تین لن یلج ملکوت السموات) سالک راه حق و ولادتین میسر اولی نیجه کد مقصود بری ولادت معهود و بری دخی روح بو وجود و محسوس و مشهود دن مولود اولمس - میدر سر ملکوت و جبروته دخوله قادر اولر فاما اول سالکان راه حقیقت و واصلان اسرار طریقتیه موت و وفات تعلقات بدنی و مویقات و مهملکات شهوات نفسانیه دن خلاص اولوب انوار تجلیات ذات و صفاتله حیات جاودان بولد قلدن پای کویان و دست افشان و ناز و نازان جد و ثنای خالق کون و مکان ایدوب دیه لر که ای بزم پروردگار من جد و سپاس و شکری قیاس اول جناب و اهب الرجاء و الالتماسه اولسونکه (احییتنا اثنتین) بری ایکی کره احیا ایلدک بری عالم عدم دن صحرای وجوده کتور مکلکله و بعده مهالک نفسانیه و مسالک شیطانیه دن خلاص ایدوب حیات جاودانیله حق قیلدک (مثنوی) حله آرنده از عدم سوی وجود در قیامت هم شکور و هم کنود * حله کتورلر عدم دن وجود جاننه قیامتده یعنی مقابردن قائم اولد قلی و قنده هم شکور و هم کنود یعنی زیاده شا کرلر و هم زیاده کافر اولنلر (مثنوی) سرچه می پیچی کنی نادیده * در عدم زاول نه سر پیچیده * باشکی نیچون بو کرسن و کور و مرگ ایلرسن یعنی حشر اولقدن و حیات ابدی بولقدن نیچون معرض اولوب تعامی ایلرسن عدمده ایکن اول باشکی جور مدکی یعنی عالم عدمده انست قیلش ایکن بو وجوده کلکدن معرض اولوب سر پیچیده قیلدک * مثنوی * در عدم افشرده بودی پای خویش * که مرا کی بر کند از جای خویش * عدمده کندی ایاغکی صقمش و محکم با صمش ایلد یعنی لسان حاله بولد دیردک که بنی کند و برمدن کیم قور بر یعنی عدم دن بی وجوده کیم کتورلر دیردک (مثنوی) می فیتی صنع ربانیت را * که کشید اوموی پیشانیت را * سن ربانی اولان صنعی کومر سنکه حق تعالی حضرت تری سنی آنک صاحبندن چکدی و عالم وجوده کتوردی موی پیشانیدن چکدک زیاده ضبط و تصرف ایتکدن کانتدر (کما قال تعالی ما من دابة الا هو آخذ بناصيته) مثنوی * تا کشیدت اندرین انواع حال * که نبودت در کمان و در خیال * حتی اول حکیم مطلق سنی بوانواع حال ایچره چکدی یعنی عدم دن سلاله طین مرتبه سنه اندن نطفه اندن علقه اندن مضغه اندن لحم و عظام لباسن کیوب ذی روح اولق مرتبه سنه اندن طفولیت اندن تکلیف لباسن کیوب محصل کلام طور ابعده طور سنی هر مرتبه ده نیجه احواله تیوردیکه سنک ظنک و خیال کده اولمش ابدی و بوحالات عجیبه فکر که دخی کلمش ابدی * مثنوی * آن عدم اورا هماره بنده است * کارکن دیو اسلیمان زنده است * اول عدم دایما حضرت خدایه بنده و مطیع درای دیو کار و خدمت ایلد سلیمان علیه السلام دریدر یعنی ای نفس فرمان الهیدن معرض اوله و ترک طاعت ایدوب عصیان قیلد زیر اسلیمان حقیقی یعنی حضرت حق حی و لا یموت در و باقی و لا یفوت در پس آنک طاعتندن اعراض ایلن طاعتدر * مثنوی * دیوی سازد جفان کالجواب * زهره می نادفع کوید یا جواب * دیو جفنه لردوزر جایسه لر کبی یعنی کاسه لردوزر حوضد کبی زهره سی یوق نادفع ایلدیه و یا جواب سوبلیسه بوییت سوره سبأده اولان آیت کریمه به اشارت در (بعلون له ما یشاء) جناب عزت یورورلر که

بر سلیمان مسخر قیلدق شیاطین و جنی ایشلر انکی چون هر نه دیلر سه * من محارب و قاتیل * محرابلردن
 و صورتلردن محاربیدن مراد مساجد و سائر اشیاء رفیعہ در و نمازیدن مراد سیم و زور و باغچاس و زجاج و مرمریدن
 انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک صورتلردن و زور و با مسجود و معبدلر نه بازوب کا نظرا تملیدر انلرک شریعتنده
 جائزیدی (و جفان کالجواب) جفان جفنه نک جعیدر قصه کبیره یه دیر لر جواب جائیه نک جعیدر که حوضه دیر لر
 یعنی دخی شیاطین و جن دوزرلردی حوضلر کبی چنقلر پس حضرت خداوند کارقدس الله سره العزیز نفس اماره
 صاحب لینه ییوررلر که آگاه اولک و کار و عملدن غافل اولک و قیاس ایلاک که بو عالم سلیمان حقیقیدن
 خالی اوله اکر طوعا عبادت ایتمز سکر کرهامقر که سزی بر کار بدله مشغول قیله * مننوی * خویش را بین چون همی
 لرزی زبیم * مر عدم را نیز لرزان دان مقیم * کند یکی کور عدم اولق خوفندن نیجه دتررسن عدی دخی اللهک
 خوفندن دایم دترجی ییل هماندمکه وجوده کل که امر ایلیه موجود اولورننه کم موجوده امر ایلد کده معدوم اولور
 * مننوی * ورنودست اندر مناصب می زنی * هم زترسست آنکه جانی می کنی * واکرسن منصب لره ال اویره سن
 و ملک و مالی زیاده قیله سن هم خوف کندن اول که زیاده جان چکیشرسن یعنی هر بار که موت و فسادن خوف ایدوب مال
 و منصبه کوکل قویه سن و دوات صوری و عیش فانی به مشغول اوله سن اول سنک جان چکشمکه سبب اولور زبر اهر تقدیر
 و صلندن لذتک و ارایسه فرقتک المی اولقدر اولور (مننوی) هر چه جز عشق خدای احسنست * کرشکر خوار بست
 آن جان کندست * هر نه که احسن اولان خدا نک عشقندن غیریدر اکر صورتنا شکر خوار اقساده معنایان
 چکشمکدر * مننوی * چیست جان کندن سوی مرک آمدن * دست در آب حیاتی نازدن * جان چکشمکندر
 مرک جائیه کل کدر بر آب حیاته ال اویرمقدربیعنی مانند آب حیات اولان محبت خدایه و دامن صاحب هدایه نمک
 قیامقدر * مننوی * خلق را دودیده در حال و محبت * صد کان دارند در آب حیات * خلقک ایکی کوزی طیرا قده
 و موندن در یعنی بر کسه اولد کد نصکره حال اولور و فنا اولور دیوب نظر لرین انجیق بومر تبه یه حصر ایلیوب موت و قبردن
 ایلروسنه نظر ایر کور مر لر آب حیاته یوز کان طور لر یعنی اول کسه لر که بود نیاده آب حیات محبت و معرفتله قلبلرین
 زنده قیلسه لر بعده بحسب الظاهر اولسه لر خلق آفی اولدی و تراب اولدی دیر لر اکر آب حیات ایچمشدرا کافنا و زوال
 کلز اولان حیواندر عاشق اولمز دیسک محبت و معرفتک و علم و حکمتک آب حیات اولسنه نیجه ییک کان طور لر
 و بوجهانده آب حیات یوقدر دیوب کند بلرینی چاه مرک و فنا یه اترل * مننوی * جهد کن تا صد کان کردنود *
 شب برووز تو بختی شیب رود * جهد ایله تا یوزظن طقسان اوله یعنی تحصیل علم یقین ایلمکه سعی قبل تا سنک شکک
 و شبهاتکدن بعضی زائل اوله و ظن و کانک بر قاج مر تبه از قاله کیجه یوری واکرسن او یویه سن کیجه کیدر یعنی
 بوشریت کیجه سنده طریق حقه سلوک ایله و قطع مراتب قبل اکر سن طریق حقه کتیز سنک شب بشریت الدن
 کیدر و روز آخرت ظهور ایدر اندن نصکره کار و عملک فائده سی اولمز * می * در شب تاریک جوی آن روز را * پیش کن آن
 عقل ظلمت سوز را * اول روزی قرا کو کیجه ده ایسته یعنی اول روز حقیقی بو ظلمت بشریتده ایکن طلب ایله اول ظلمت
 یا قبی عقلی او کو که ایله یعنی عقل معادی کندیکه قول و زقیلوب و کاتابع اولوب ظلمت نفسانیه دن خلاص اوله
 کور و روز حقیقی بوشب دنیاده بوله کور * می * در شب بدو رنگ بس نیکی بود (آب حیوان جفت تاریکی بود) بدو رنگ
 اولان کیجه ده چوق اولک اولور آب حیات ظلمتک جفت و قرینی اولور یعنی شب رنگ اولان طبیعت کیجه سنده چوق
 حسانت ظهوره کلوب مشهور در که آب حیوان ظلمت ایچره در پس ظلمات بشریتده آب حیات ابدیه موجود در آب
 حیات ابدیه دن مراد ذوق ایمان و عرفان و لذت علم و ایقتاندر (اومن کان میتا فاحیننا و جعلنا له نوراً یمشی به
 فی الناس کمن مثله فی الظلمات لیس بخارج منها) آیت کریمه سی بو خصوصه شاهد و برهاندر * مننوی *
 سر زخفتن کی توان برداشتن * با چنین صد تخم غفلت کاشتن * باشکی یا تمقندن و او بومقندن چن قالدر مغه قادر اولور سن
 بونک کبی یوز غفلت تخم ککله ییله یعنی بوقدر غفلت و معصیت ایشلکله مادامکه ییله سن باشکی خوابدن نیجه
 قالدر رسن و نه کونه احیای ایالی قیلاورسن (می) خواب مرده لقمه مرده یارشد * خواجه خفت و دزد شب بر کارشد
 * خواب اولمش لقمه اولمش بری برینه بار اولدی خواجه ایودی و کیجه دزد کار و مصلحت اوزره اولدی دزدشیدن
 مراد شیاطین و جن اولور * مننوی * تو نمی دانی که حصعانت کیند * ناریان خصم وجود خا کیند * ای بنی آدم
 سن ییلز سنکه سنک دشمنلرک کیلدر ناریلر خا کیلرک وجود ینک خصمیدر یعنی شیاطین که ناریلر در بنی آدمک
 عدولیدر * (مننوی) نار خصم آب و فرزند ان اوست (همچنانکه آب خصم جان اوست) اتش آبک و انک فرزند لرینک
 دشمنیدر انجیلین که آب اتشک جاتک دشمنیدر فرزند ان آبدن مراد آله نشو و نما بولان انسان اولور اکر چه حیوانه و نباته

دخی شامل اولورسه ده (منوی) آب آتش را کشد زیرا که او * خصم فرزندان آبست و عدو) آب آتشی دیر زیرا که
 آتش آبک فرزند لریک خصم و دشمنیدر * منوی * بعد از آن این نار نار شهوتست * کاندرو اصل گاه و ذلتست * بونار
 شیاطین دید که نصکره بوناردن مراد نار شهوت در زیر نار و شهوت ده گاه و خطایک اصلی واردر * منوی * نار بیرونی
 بایی بقصد نار شهوت ناید و رخ می برد خار جده اولان آتش بر مقدار آبله مرده و افسرده اولور اما شهوت آتشی صاحبی
 دوزخه دلایل تور * منوی * نار شهوت می نیار آمد باب * زانکه دارد طبع دوزخ در عذاب * نار شهوت و آتش
 طبیعت آبله ساکن اولر زیرا که آتش شهوت دوزخ طبعی طور عذاب و المده تنه کم جهنم طوع عیوب هسل من مزید
 نعره سن اورر کذلک شهوت نفسانیسه دخی قناعت قبولیوب مأکولات و مشروبات جانبیه و حظوظ نفسانیت
 طرفه بولدجه سر یص اولور * منوی * نار شهوت راجه چاره نوردین * نور کم اطفاء نار الکافرین * شهوت نفسک
 نار نه چاره ندر دین نوردی رای مؤمنلر منزله نوریکز اطفاء ایلدی کافر لک آتشی که اول سبب اشتعال نار جیم اولان
 شهوت نفس لئیدر کمال علیه السلام تقول النار يوم القيامة جزيا مؤمن فان نورک اطفاء ناری (منوی) چه کشد
 این نار نور خدا (نور ابراهیم راسا ز اوستا) بونار شهوتی نه سوندی رو خدای تعالی نک نوری سوندی رو حضرت ابراهیم علیه
 السلام نور فی اوستا دوزیعنی ابراهیم علیه السلام ملک قلبی اوزره اولان و قدم ابراهیم علیه السلام اوزره سیر قیلان
 بر خلیل سیرت کسه نک نور جلدانی کندیکه دلیل ابله * منوی * تاز نار نفس چون نمرود قوی و اره داین جسم همچون
 عود قوی * تاسک نمرود کبی اولان نفسک آتشدن سنک بو عود کبی اولان جسمک قورته * منوی * شهوت ناری
 بر آندن کم نند * او بماندن کم شود بی هیچ بد * ناری اولان شهوت نفسانی سور مکه ناقص اولدی یعنی انی خرج
 ایتمکله و آنک مقتضاسنی و بر مکه اول اکسک اولدی هیچ شکست و چاره سزا و قالمغله کم اولور و مقتضاسنی و بر مکه
 ضعف و نقصان بولور * منوی * تا که هیزم می نهی بر آتشی * کی ببرد آتش از هیزم کنی * مثلاً تا کم سن بر آتش
 اوزره هیزم قویاسن آتش هیزم چکبی الکنن چن اولور بیکه زیاده اولور و قوت بولور (منوی) چون که هیزم باز گیری
 نار مرد * زانکه تقوی آب سوی نار برد (چونکه آتشدن هیزمی کیر و طونه سن نار سو نور زیرا که تقوی آبی آتش جانبیه
 ایلدی تقوی آتشک غداسی اولان هیزمی آتشدن حفظ ایتمک و بر هیزم ایلکدر آتسه غداسی اولان هیزمی و بر مکه
 اکا صوابیتمک کیدر زیر هیزمی حفظ ایتمک همان آتسه صوابیتمک اوزر نه دو ککه برابر در چونکم تقواده دخی
 اطفاء نار ایلک صفتی موجود اولد بسه زانکه تقوی آب سوی نار بردی و یار نامعلوم اوله که غدای نفسانیسه دن
 بر هیزم ایلک آتش شوقی صو کبی سوندی و یجیدر (منوی) کی سیه کرد در آتش روی خوب * کونهد کل کونه از تقوی
 القلوب * خوب و زیبا یوز آتشدن چن سیاه اولور یعنی بر کسه نک وجه باطنی نار شهواتدن چن سیاه اولور که
 او کسه تقوای قلوبدن وجه باطنی اوزره کلکونه قوی و زهد و ورع زینتیه جمال روحی مزین قیله (آتش افتادن
 در شهر با یام امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه (منوی) آتشی افتاد در عهد عمر * همچو چوب خشک می خورد و او حجر *
 حضرت عمر رضی الله عنه زمانده شهره بر آتش دوشدی حجری اول آتش قوری چوب کبی بردی * منوی *
 در قسادند بر بنا و خانها * تاز داند بر مرغ و لانه * اول آتش بنا و خانه لره دوشدی حتی اول آتش مرغک قساد لینه
 و یوه لینه اوردی (منوی) نیم شهر از شعلها آتش کرفت * آب می رسید از آن وی شکفت * شهرک نصفی
 شعله لردن آتش طوتدی و یاندی اب اول آتشدن قورقدی و آتشک پوشدت و غلبه سینه متعجب اولدی * منوی *
 مشکهای اب و سر که می زدند * بر سر آتش کسان هوشمند * اب و سر که مشکرفی اوردیلر آتشک باشی اوزره
 هوشمند اولان کسه لر (منوی) آتش از استیزه افزون می شدی * می رسید او را مدد از بی حدی * آتش عنادندن
 زیاده اولور دی کوییا اول آتشی بی حدک عالمندن مدد یتشوردی * منوی * خلق امدا جانب عمر شتاب *
 کاتش مای غیر دهیچ از اب * خلق حضرت عمر رضی الله عنه جانبیه سر عتله کلیدیلر بویه دیو که بزم آتش
 هیچ صودن سوینزا کا چاره ندر * منوی * کفت آن آتش زایات خداست * شعله از آتش بجل شماس
 * حضرت عمر رضی الله عنه انلره ابتدی اول آتش خدای تعالی نک علامت لرنند و اما معنا سزک بخلکز آتشدن
 بر شعله در (می) اب بکذارید و نان قسمت کنید * بخل بکذارید * کرا آل منید * صوی ترک ایلکز و فقرایه نان
 قسمت ایلکز بعض نسخه ده اب بکذارید برینه اب و سر که چیست واقع اولمشد یعنی اب و سر که ندونان قسمت ایلکز بخل
 ترک ایلکز کز اکر بنم اهل ایسه کز بخل و امسا کی ترک ایلکز دیدی * منوی * خلق کفتندش که
 در یکشوده ایم (ما بخی و اهل فتوت بوده ایم) خلق اکادیدیلر که قبولی عزی آچش ایزر بخی و اهل فتوت اولمشر (منوی
 کفت نان در رسم و عادت داده اید * دست از بهر خد انکساده اید * حضرت عمر رضی الله عنه انلره ابتدی نانی رسم

و عادتده و بر منسز الله ایچون ال اچم شسز (می) بهر نخر و بهر بوش و بهر ناز * نه از برای ترس و تقوی و نیاز *
 بلکه سخا و فتوت کز نخردن اوتری و جمعیت و کثرت ناسدن اوتری و نازدن اوتری در حق تعالی نیک خوفندن و تقوادن
 و نیازدن اوتری دکلدر * مننوی * مال تخمست و بهر شوره منه * تیغ را در دست هر رهزن مده * مال تخمدر و آفی
 هر شوره به قومه هر رهزنک الله تیغ و برمه یعنی انسانک ملککنده اولان مال تخم حسنا تدر که الله یوردیغی محله
 القاب از سکر ربع و محصول بتور عز فی المثل مال بر تیغ کبیدر و اهل فسق و عصیان رهزنلدر مال خدای اهل هوا به
 بذل و سخا ابلنک رهزن الله تیغ و بر مک کبیدر و کونه سخا ابلن آتم و خائن اولمق مقرر در * مننوی * اهل دین را با زدن
 ز اهل کین * همنشین حق بجو با و نشین * اهل دینی اهل کیندن کیر و بیل حقل همنشین و مقربن امسته انکله او نور
 تا سلامت بوله سن * مننوی * هر کسی بر قوم خود ایشار کرد * کاغه بندارد که او خود کار کرد * هر یکسه کندینک
 قومی اوزره ایشار و سخا ایلدی ابله و نادان ظن ایلر که او خود کار ایلدی یعنی مجرد کندینک مشرینه موافق اولان قومه
 سخا ایلدی کنی علم دینده نادان اولان کسه سخا و کرم ایلدم صنور حال بو که اتمک اشد یکی کار * کندینک خیانتنه
 و عقوبتنه دلالت قیلور زیر ارضاء لوجه الله اولمین و الله یوردیغی محله و برلین عطا و سخا صاحبنه عاقبت ندامت اولمق
 مقرر اولور پس لازمدر که سخی اولان کسه سخا و کارنی لله و فی الله ایلیموب عجلده خالص اوله و مخلص کلدر و اخلاص
 ندر بو حکایه دن معلوم اولور (خداوند اختن خصم در روی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه و انداختن علی شمشیر از دست
 * مننوی * از علی آموزا خلاص عمل * شیر حق را دان مطهر از دغل * علمک اخلاصنی حضرت علی کرم الله وجهه
 و رضی الله عنه حضرت نلندن ا و کرن حضرت حقل ارسلانی حیلده و دغلدن پاک بیل * مننوی * در غزایر پهلوانی
 دست یافت * زود شمشیری بر آورد و شتافت * غزاده بر پهلوان اوزره ال بولدی یعنی غالب اولدی فوری شمشیری
 یوقر و کتوردی و سرعت ایلدی (مننوی) او خداوند اخت در روی علی * افتخار هر نبی و هر ولی * او پهلوان حضرت
 علی رضی الله عنہک مبارک یوزینه خدو آندی یعنی تو * و ردیکه اول علی هر نبی و هر ولی نیک افتخاریدر
 (مننوی) آن خدو ز در بر رخ که روی ماه * سجده آرد پیش او در سجده کاه * اول پهلوان بر یوزه تو کردیکه ماهک یوزی
 سجده ایدم جلک برده اول یوزک او * کنه سجده کتور * مننوی * در زمان انداخت شمشیر آن علی * کردا و اندر
 غزاش کاهلی * فوری اول علی شمشیری الندن آندی حضرت علی کرم الله وجهه اول پهلوانک غزا و محاربه سندن
 کاهلک ایلدی (مننوی) کشت حیران آن مبارزین عمل * و زغودن عفو و رحمت بی محل * اول پهلوان حضرت علی
 رضی الله عنہک بو علمندن حیران اولدی محلسر و مناسبتر عفو و رحمت کو ستر مسندن (مننوی) گفت بر من تیغ تیز
 افراشتی * از چه افکندی مرا بکذاشتی (اول مبارز حضرت علی کرم الله وجهه به ایدی یا علی بنم اوزر به تیغ تیزی
 قال ردک نه سپیدر شمشیری ال کدن براقک بنی قودک * مننوی * آنچه دیدی بهتر از پیکار من * تاشدی تو سست
 در اشکار من * او بنم جنکمدن بکرتنه کوردک تا بنی شکار ایلکده سست اولدک و فراغت قیلدک * می * آن چه
 دیدی که چنین خشمیت نشست * تا چنان برقی نمود و باز جست * اول ندر که کوردک که بویه غضبک ساکن
 اولدی تا انجیلین بر برق کوردندی و کبر و صغیره دی * مننوی * آن چه دیدی که مرا از آن عکس دید * در دل و جان شعله
 آمد بدید * اول نه شیدر که کوردک که بکا اول کورم کلک عکس و اثرندن بنم دل و جانم به دید و ظاهر اولدی (مننوی)
 آن چه دیدی بر تر از کون و مکان * که به از جان بود و بخشیدیم جان * و اول کون و مکاندن بلندر که کوردک اول
 کوردیکلک جاندن به ایدی و بکا جان بغشلدی * مننوی * در شجاعت شیر با نیستی * در مروت خود که داند کیستی *
 شجاعت و بهادر لقه شیر با نیسن مروتده خود کیم یلور کیم * مننوی * در مروت ابرموشی بقیه * کامد ازوی
 خوان زان بی شبیه * مثلامر و و بخشنده تبه صحر اسنده اولان موسایه منسوب ابر سنکه اول سحابدن خوان
 و نان بی شبیه و بی زجت قوم موسی اوزره کلدی * مننوی * ابرها کندم دهد کازا بجهد * پخته و شیرین کندم مردم
 چوشهد * ابر لر بغدادی و برر که انی جهده مردم پخته و شیرین ابلر شهید کی یعنی حالا بولودک و بر دیکي بغدادی
 ز جندن خالی دکلدر که چه بارانی سحاب ایدوب حبوباتک وجودنه سبب اولور لیکن خلق انی نیچه زجت و جهده
 لطیف و شیرین ایدوب غذا مرتبه سته کتور * مننوی * ابر موسی بر رجت بر کشاد * پخته و شیرین بی زجت بداد *
 اما حضرت موسی علیه السلامک صحابی رجت قنادنی آجدی زجت و مشقتسز اول قومه پخته و شیرین و بردی
 مننوی * از برای پخته خواران کرم * رجتش افراخت در عالم علم * کرمک پشمش و حاضر یجیلری ایچون اتمک رجتی
 عالمده علم بوجلدی یعنی احسان محضه عالمده مشهور اولدی (مننوی) تا چهل سال آن وظیفه وان عطا * کم نشدینک
 روز زمان اهل رجا * فرق بیلده دکن اول وظیفه اول عطا و اول اهل رجا دن بر * کون ناقص اولدی * مننوی *

تا هم ایشان از خسیسی خاستند * کند تا و تره و خس خواستند * حق هم انرا خسیس اسکارندن قالقدیلر براسه
وتره و مارول استدیلرته کم بومحله مناسب اولان کلمات و تحقیقات و آیات بوجلدک اوابلنه قریب درخواستن
توفیق ادب یساتده هرور ایلسدر * منوی * امت احمد که هستند از کرام * تاقیامت هست باقی آن طعام *
حضرت احمد علیه السلام استی که (کنتم خیرامة) خواستجه اکر ام سالفه (و کذلک جعلنا کم امة وسطا
لتکونوا شهداء علی الناس) مقتضاسنجه افضل ملل سابقه در قیامت ده انرا یجون بوطعام ربانی ومن وسلوای
روحانی باقیدر (قال البضاوی فی تفسیر آیه المائدة وعن بعض الصوفیة المائدة هنا عبارة عن حقایق المعارف الالهیة
فانها غذاء الروح کما ان الاطعمة غذاء البدن) پس بومواید روحانی و حقایق و معارف ربانی محمد علیه السلام یجون
لا یقطعدر (م) چون ایت عند ربی فاش شد (یطعم ربی کایت زاش شد) بوییت شریف بوحدیث شریفدن مقتضیدر
روایت صحیحیه ایلر مریدر که رسول علیه السلام صومده بر نیجه کوفی کیجه به ایصال ایدوب افطار ایتزلردی
احمد بن بعضدر تشبیه قصد ایلد کارنده منع یوروب دیدیلر که ایا کم والوصال ثلث مرات یعنی وصالدن حذر ایلدین
دیدیلر اوج کره (قالوا فانک فواصل یارسول الله) دیدیلر که سن کیجه یی کوندزه اولشدر رسن یارسول الله (قال لستم
فی ذلک مثلی) بوخصوصده مزینم کبی دکلر دیدی (انی ایت عند ربی یطعمنی و یسقینی) زیر این ربم قنده کیجه لم
بکا اطعام ایلدی واسقا ایلدی چونکم (ایت عند ربی یطعمنی و یسقینی) حدیثی روایت صحیحیه ایلر بین العلما
فاش و مشهور اولدی حضرت پیغمبر علیه السلام حین یتوقتده بکار بم اطعام واسقا ایلدی دیدیکی اول طعام باقی
و معنودین کایه اولدی و اول طعام باقی و معنودین مراد تجلیات ذاتیه و صفاتیه سیدر و انوار غیبیه و اسرار لاریبیه
سیدر بم * هیچ بی تاویل این را در پذیر * تا در آید در کا و چون شهد و شیر * یعنی بعض شراح بوحدیثی شرح ایدوب
و تاویل ستمنه کیدوب دبر که یتوتتند اولان طعام و شرابدن مراد حقیقه طعام و شراب و حقیقه اکل و شرب
دکلر بلکه جناب حق اول حضرتک من اجنی بدل ما یتخلله محتاج اولقدن و جوع و عطشه متبلا قیلقدن حفظ
ایلسنک صفتی و روح محمدینک بوطعام و شرابه عدم احتیاجنک صورتیدر و بوصفت ایا کم والوصال قولنک موجبجه
همان اول حضرته مخصوصدر غیرک بونده اشتراکی یوقدر پس حضرت مولانا قدس سره العزیز بومذهبه ذاهب
اولان علمایی رد ایدوب یورور که هیچ تاویللسر بوحدیثک معناسنی قبول ایلر تا کم بوناغازه شهد و شیر کبی لنذ و ملج
کله اکر بونک خلا فی معنی ویریلور سه بصل و سیر کبی قبیح اولور پس بوندن مراد بلا تاویل اکل و شرب روحانیدر که بدنه
دخی غذا اولور و بواکل و شرب روحانی یی کر که جناب حق اطعام واسقا ایلسون کر که حضرت پیغمبر علیه السلام
اطعام واسقا ایلسون مقصود حاصل اولور (کما ان تقی بن محمد صاحب کتاب السند رأی النبی علیه السلام فی المنام سقا
لبنا فصدق تقی بن محمد رؤیاه واستقاء لبنا) کذا قال الشیخ الاکبر قدس سره العزیز بم * زانکه تاویلست
و اداد عطا (چونکه یند آن حقیقت را خطا) بوییت هیچ بی تاویل بونی قبول ایلد کاری قوله علتدر یورور که بی تاویل
بوحدیثک معناسنی و اکل و شربک حقیقه اولسنی قبول ایلر اندن اوزر که تاویل نفسده و اداد عطای الهیدر چونکم
مؤل آیت و حدیثک حقیقتنه حل اولند قدده خطا اولر سه تاویل و اداد عطای الهی و نعمت ربانی اولر بلکه اوهم
و خیالات نفسانی اولور دیکدر زرا عند المحققین تاویل بر کلامی صرف ایلر ککلدر معنای حقیقتسندن بر آخر
معنایه که اول معنی کتاب و سفته موافق و کلامک ما قبله و ما بعده مناسب و مطابق اولر اکر اول کلامک حقیقت
معناسنده خطا کوریلور سه اکر حقیقت معناسنه حل اولند قدده خطا اولر سه تاویل خطا درو حقیقتدن عدول
و مقتضای ظاهر دن بلامر ج نکول جائز دکلدر مثلا (ید الله فوق ایدیم) آیتی (وجاه ربک) آیت کریمه سی کبی
آیت و دخی ضحک الله البارحة و دخی مرضت فلم تعد فی حدیثی کبی حدیثک که متشا بم تندر اکر حقیقتنه حل
اولر سه خطا و اکر کتاب و سفته موافق تاویل قیلنسه و اداد عطای خدا در اما بوییت عند ربی حدیثی کبی احادیث
شریفه حقیقتنه حل اولر سه خطا لازم کلر پس بوکونه اخبار لطیفه تاویل محتاج اولر فافهم سروری و شعی بویته
بر اخر وجه اوزره معنی ویرمشدر در اما بومعنی اولیدر مکر انرا قولی شوجه اوزر تعبیر اولنوب دینه زیرا که عطای
حق کیروطونان تاویلدر چونکم مؤل اول حقیقتی خطا کوره یعنی هیچ تاویللسر بوییت عند ربی حدیثی قبول
ایلر و بونک حقیقت معناسنده و حقیقتنه حل اولنسنده خطا کورمه و انکار قیلر چونکم انک حقیقتنای مؤل خطا
کوروب تاویل قیلر سن سندن عطای حق کیروطورن تاویلدر می (ان خطا دیدن زضعف عقل اوست) عقل کل مغرست
و عقل جزو پوست (خویش را تاویل کن نه اخبار را) مغر ابد کوی فی کزار را) بویتلسر سوال قدره جوابدر کان بر سائل
دیر که علمای ظاهر دن اکثر که بوحدیث شریفک شرحنده دیشلر که صوم وصال حضرت رسول علیه السلام

مخصوص در امتنه محظور در واکل و شرب اگر حقیقتنه حل اول نور سه ناقض صوم اولور پس معنای حقیقتنه سنده
خطا و لایق تأویل اولم لازم کور حضرت مولا نادر الله سره العزیز جواب صواب و یروپ یورر لکه بونک حقیقه
اکل و شرب اولم سنده خطا و یرمکک اول عالمک عقلنک ضعفند زرا ناقض صوم اولان طعام دنیوی وارضی
و سفیدر طعام حقانی و ربانی ناقض صوم اولمز و دخی وایاکم والوصال وانی است کاحدکم دیلرندن اول حضرته
وارث کامل اولان کسه لردن بو طعام و شراب حقانینک منع اولسی واول حضرته تخصیص قیلنسی لازم کلزا کرچه
صوم وصالدن تحذیر لازم کور بو طعام و شرابه وارث اولم دخیه اندن حذر قیلن واجب اولور پس عقل کل مغزدر
و عقل جزو معاشی قشر در قشر لیک حالی و مقصودنی بیلز الاطن ووهمه پس ای قشر منزله سنده اولان مؤل
کندی یکی اخبار رسوله تأویل ایله اخبار رسولی کندی فهمکه تأویل ایله و کند و مغز یکهددی کلزار معنایه دکل
یعنی قلت معرفتک و عدم فهمکه اعتراف ایله و کلزار معنادن قوت شامه عقلک رایحه معنای المدیغنه بدسویه
یوخسه حقیقت معناسنه حل اولنسه معنایه خلل کور دیوتاویل قیلله دیمک اولور * منوی * ای علی که جله عقل
ودیده * شمه واکو از انچه دید * ای علی سنکه جله عقل و دیده سن اول نسنه دنکه کور منسن بر شمه کیرودی یعنی
سیان ایله * منوی * تیغ حلت جان مارا چاک کرد * آب علت خاک مارا پالک کرد * سنک حلت تیغی بزم جاتیزی چاک
ایلدی سنک علت آبی بزم جاتیزی پالک ایلدی یعنی کفر و جهالت لوئندن بنم جسدی طاهر قیلدی * منوی *
باز کودام که این اسرار هوست * زانکه بی شمیر کشتن کاراوست * کیر و سویه یلورمکه بواسرار هودر زیر که شمیر سنر
اولدرمک انک کاریدر * منوی * صانع بی آلت و بی جارحه واهب این هدیه ای رایحه * آلتی و جارحه سز اولان
صانع بو ذور بیخ اولان هدیه لکه واهی جواب بویتدر (منوی) صد هزاران می چشاند هوش را که خبر نبودد و چشم
و گوش را * نیجه بوزینک می اذاقه ایله هوشه که ابکی کوزه و ابکی قولغه اندن خبر اولمز یعنی صانع بی آلت و واهب
بی ضنت عقل انسانه انواع اذواق اطعام و اذاقه ایله که اندن بو حواس ظاهر نک آکا هلفی اولمز * منوی * باز گوی
باز عرش خوش شکار * تا چه دیدی این زمان از کرد کار * کیر و سویه ای عرش اعلانک خوش شکار اولان طوغانی
تا بوزمان حضرت خدادن نه کوردلک پس اول حضرتک مدحنه باشلیوب دیدی (منوی) چشم نوادر ال غیب
اموخته * چشمهای حاضران بردوخته * آن یکی ماهی همی بیند عیان * وان یکی تاریک می بیند جهان (وان یکی سه
ماه می بیند هم) این سه کس بنشسته یک موضع نم یا علی سن شول انسان کامل و ولی فاضل سن که سنک اسرار غیبیه کل
ادراکنه آموخته و حاضر اولنلک کوزری بومرته ادرالک اسرار ایلمکدن بردوخته در تفاوت و انظار محققدر مثلاً
اول برکسه بر ماهی عیان کورر و اول برکسه آخر دخی بوجهانی تاریک و بر ظلت کورر و اول برکسه دخی اوج آبی
بر بر جمع کورر بلی حال بو که بواج کسه بر موضعه اوزر مشلدر بو محله مناسب ابکی کونه معنی وارد بری بودر که برکسه نک
قوت با صره سنده بغایت ضعف و خلل اولسه اول کسه بوجهانی تاریک کورر ماهی کوره می و برکسه نک دخی قوت
با صره سنی بینالکن قوت بصیرتی اعی اولسه اول کسه اثبقت محسوس اولان ماهی کورر برکسه نک دخی هم قوت
با صره سی و هم بصیرتی بینا و کامل اولسه هم بو محسوس اولان ماهی کورر و هم بصیرتله تحت الارضدن قره نور و برن
شمسی کورر و هم شمه نور و برن ماه اعظم یعنی عقل کلی کورر و بر معنی دخی بودر که اوج کسه بر موضعه اولسه لقلت
معرفتی اولدیغیچون انوار توحیددن بوجهانی خالی و تاریک کورر و بری دخی بصیرتله ماه توحید افعالی کورر و بری
دخی عین یقینله ماه توحید افعالی هم ماه توحید صفاتی هم ماه توحید ذاتی بر برده کورر سه ماهدن مراد ماه شریعت
و ماه طریقت و ماه حقیقتدر دینسه ده وجهدن خالی دکادر (منوی) چشم هر سه باز و گوش هر سه نیز در تو آویران
وازمین در کربن و هر اوج طائفه نک ظاهرده کوزی آچق و قولغی نیز در باعلی بونلر سکا تعلق ایدیچی و بندن قاقچده در
یعنی بو ذکرا و انسان اوج مرتبه صاحبک اهلی سنک جنابکه متعلقدر درک سن انلرک هر برینک مرتبه سنی یلور سن
و بندن غائب اولوب فرار قیلجیلدر که بن انلرک حالی و مافی البالی بیلزم (م) سحر عینست این عجب لطف خفیتست
بر تو نقش کرک بر من یوسفیت * بو کاوه که ظهور ایلدی عینک سحر میدر و یا خود لطف خفیمدر لطف خفی
اکادیر لکه سبی معلوم اولیه و سحر عینا کادیر لکه کوز سببی ادرالک ایلدی یکی شیئی کوره که انک اصلی ندر فهم ایلمکه قادر
اولیه یعنی بو حالتکه الا آن ظهور ایلدی سحر عین میدر و یا خود لطف خفیمدر که عقل بونک سببی بیلز واصلنه واقف
اولمز سنک اوزر یک نقش کرک بنم اوزر یحه بر یوسف میدر و یا خود سکا نقش کرک بکا نقش یوسف میدر بویست پهلوان
لسانندن حضرت علی کرم الله وجهه به خطا بادینلشد و مصرع ثانی و مصرع اوله موافق اولوب استفهام اولم
اولیدر استفهام اولسه دخی جائزدر بو وجه اوزر که دینه باعلی بو حالت سنک اوزر یک نقش کرکدر یعنی صورت زشتدر

ولهذا غزا وقتلدن بوحالت سببيله نفرت ایدوب اجتناب قیلدک لیکن بنم اوزریمه بریوسف کبی جیل واطیفدرکه
 بن قتلدن خلاص اولدم وکفر وعصیاندن دخی نجات بولدم دیدی * مننوی * عالم ارمیده هزارست وفزون * نیست
 این هجده بهر چشمی زبون * عالم اکر اون سکزیلک وکرزیده درزیرا اون سکزیلک اولمسنده واندن زیاده اولمسنده
 اختلاف واردر محصل مایعلم بهالصانع بواون سکزهر برنظره زبون دکادر وهر ~~کس~~ بواون سکزیلک عالمک
 مشاهده سنه فادر دکادر * مننوی * رازیکشای علی مرتضای * ای پس سوءالقضا حسن القضا * ای اون سکز
 یلک عالمک اسرارنه عالم اولان علی المرتضارازی آج بوحالت حقیقتنی بکا کشف ایله ای سوءالقضا نصد ~~کره~~
 حسن القضا مرتبه سنده اولان علی کندینک سوءحالی سوءقضا منزاسنه و حضرت علی رضی الله عنه کرم الله وجهه بی
 حسن قضا منزله سنه تنزیل ایلش اولور و بومصر عده بوجه دخی جائز اولور که دینه ای علی سوءالقضا نصد ~~کره~~
 بکا حسن القضا واردر یعنی سنک سببکه کفر وخصومت نصد کره ایمان و صلح و طاعت حاصل اولدی دینک اولور (م)
 یا فوا کوا نجه عقلت یافته ست * یا بکویم آنچه بر من یافته ست (یا سن سوله اولنسنه بیکه سنک عقلت بولشد ریا بن
 دیم اولنسنه بیکه بنم اوزریمه طوغشدر * مننوی * از تو بر من تافت چون داری نهان * می فشانی نور چون
 مه بی زبان * سندن بنم اوزریمه طوغدی ولعه اوردی نیچون نهان طور سن ماه کبی تکلم سز نور صاچرسن یعنی
 ساکت وی نطق ایکن عالمه نور افشان اولوب وازاله ظلمت قیلوب منور ایلر سنک دخی بی نطق وی تکلم قلوبه نور وروب
 ازاله کفر و ظلمت قیلوب دلیری منور ایلرسن * مننوی * لیلک اکر در کفت آید قرص ماه (شب روان از رود تر آرد براه
 لیکن قرص ماه سوزه کله وکیجه ایله بول یور یجیلری تیزوله کتورر یعنی ماه فلک هدایت اولان مرشد اکر سوزه کلوب
 ره روله فالله دخی ارشاد ایلر سه نور علی نور اولور و ره رولر اندن زیاده قوت قلب بولور (م) از غلط ایمن شوند و از دھول
 بانک مه غالب شود بر بانک غول * ره رولر ماه هدایتک حالا و لا اولان ارشادی سببیه غلظدن و دھول و غفلتدن
 ایمن اولورلر ماهک بانکی غولک بانکی اوزره غالب اولور و شیاطینک اغوا و دھولنی دفع قیلوبه مشهوردر که غول بیابان
 بعض ره رولری ظلمت شیده بول بودردوب طریقدن اخراج ایدوب بروادیده هلاک ایدرمش اماما تا بان اولسه
 و سالک ره بولی کورسه انک قولنه اعتماد ایلز اکر بر حیل ایله انک قولنه میل ایلچک اولدینی چینه ماه سولسه واکا
 اوبه غول بیاباندردوب حقیقت حالی نقل ایلسه سالک راه من بعد غلظ و غفلت ایلز * مننوی * ماه بی کفتن چو باشد ره نما
 چون بگوید شد ضیا اندر ضیا * ماه چونکه سولک سز همان نور و ضیا سببیه ره نما اوله جو تکم ماه سولیه
 و ره روله حقیقت حالی نقل ایلیه ضیا اندر ضیا اولور (مننوی) چون تو بای ان مدینه علم را * چون شعاعی آفتاب
 حلم را * یا علی چونکم ازل علم مدینه سنک بایسن که سنک شان شریفکده حضرت نبی علیه السلام (انا مدینه العلم
 و علی بابها) بیوردی چونکم حلم آفتابک بر تو و شعاعین حلم آفتابندن مراد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه
 وسلم در حلمی بر مرتبه ایدیکه حتی کفار و منافقینه یله حلم و ملائمت اوزره ایدیلر پس جناب حق اول حضرت
 یا ایها النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم (دیوترک حلم ایدوب غلظت و شدت ایلکه امر بیوردی * مننوی *
 بازباش ای باب بر جویای باب * تار سدا ز تو فشر اندر لباب * ای باب مدینه علم جویای باب اوزره مفتوح اول تافشر
 سندن لبابه اریشه یعنی صورتده فالنلر و اجساد حکمنده اولنلر سنک ارشاد و هدایتک عالم حقیقتنه واصل اوله
 و مغز نفزی بوله (م) بازباش ای باب رجت تابد * بارگاه ماله کفو احد (حضرت علی رضی الله عنه اول پهلوان
 خطاب ایدوب دیرلر که کشاده اول ای اللهک رحتی بانی الی غیر التهایه ای اول کسه نک بارگاهی کدا کابر احد کفو و نظیر
 دکادر بویله دینسه دخی جائزدر ای باب رجت تابد مفتوح اول شول بارگاهه کدا انچون بر احد کفو و نظیر دکادر
 حضرت علی رضی الله عنه واکوارث اولان هرولی بارگاه الهی و باب اسما و صفات نامتناهیدر بلکه نظر حق بینله بفرسک
 هر ذره نک وجودی جانب خدایه بر در درته کم بیوردر (م) هر هوا ذره خود منظر یست * ناکشاده که کود
 کافجادر یست * تانبکشایددری رانیده بان * در درون هرگز نخبندان کان) چون کشاده شد دری حیران شود * مرع
 امید و طمع بران شود) جانب ربوبیته و جناب الوهیته هر هوا ذره مار آیت شینادینلره بر منظر و دریمچه در که بونلر
 ابواب ذرات کاشادن اسما و صفات الهیهی مشاهده ایدنلر در که بونلره ابواب حقایق اشیا مفتوح اولمشد راما ابواب
 حقایق مادام که ناکشاده در کیم سولر که ازل محله بر قبو واردر اسما و صفات الهیه انده روغما اولور دیده بان حقیقت
 تا کیم بر کسه یه بر قبو اجدی انک در و شده اصلا کاقیو اولق کافی حرکت ایلز چونکم بر قبو اجدی واکابر شیندن
 فتح باب اولدی اول کسه اول قیودن حقل مشاهده سنده حیران اولور و امید و طمع قوشی اول جانبه بران اولور و اول
 قیونه مقوله قیو ایدیکن بیلور و ریسن اندن مشاهده قیولر * مننوی * غافل نا که بویران کنج یافت * سوی

هر ویران از آن پس می شتافت * مثلاً بر غافل ویرانه ده کنج بولدی هر ویرانه جانیده او گنجی بولدند نصکره سرعت
 ایلدی اول امیر ایله که اول ویرانه لرده دخی کنج بوله * مننوی * نازدرویشی نیایی تو کهره کی کهر جوی زردویش دکره
 کذلک سندخی ای درویش مادامکه درویشلده کهر بولمیه سن واند اولان کنز لا یفنا به واصل اولمیه سن درویشلکدن
 کهر وچن کهر طلب ایلر سن بومعنی دخی جائز درویشدن سن کهر بولمیه سن چن بر آخر درویشدن دخی کهر طلب
 ایلر سن * مننوی * سالها کرغان دود با پای خویش * نکذر داشکاف یفیهای خویش * نیچه پیلار کرطن
 کندی باغیلده یعنی صاحب ظن اولان کسه راه حقه اکر نیچه ییل پیلار پای ظن و قیاسیه بلسه کندی سنک برونلر سنک
 دلکندن ایلر وچمزه یعنی مادامکه ظن صاحبی یقین صاحبنه مقارن اولمیه واندن علم یقینی تعلم قیلیمه انک ظنی پورنی
 دلکارندن ایلر کیدوب قوره شامه روحانیه به واصل اولمز و علم الیقین رایحه سنی استشمام قیلار * مننوی * تابیدی نایدت
 از غیب بو * غیر بینی هیچ می بینی بگو * تا کم عالم غیبدن سنک بورنیکه رایحه کلمیه وسکا حق تعالی عالم غیبک رایحه سنی
 استشمام ایلجک بر قوت روح فی عطا قیلیمه بورنکدن غیری هیچ بر نسنه کوردمیسن دی بهنی مادامکه سکا دماغ روحانی
 حاصل اولمیه و اول دماغ روحانیه جائک حق رایحه سنی استشمام قیلیمه انجق کوردیکان ظاهرده اولان بورنکدر
 و رایحه دخی آکور سنک ظاهرده اولان روایحدن رایحه الیه یغدر غیری دکلدر (سوال کردن آن کافر از علی کرم الله وجهه
 که چون بر من مظفر شدی شمشیر از دست چو انداختی (م ی) پس بگفت آن نومسلمان ولی * از سرمستی
 ولدت با علی) پس حضرت علی کرم الله وجهه به دوست و قریب اولان نومسلمان دیدی مستاک ولدت طرفندن
 با علی دیدی ولی بونده قریب معناسنه اولق محله مناسبد (مننوی) باز فرمایا امیر المؤمنین * تا بجنب جان بتن در چون
 جنین * که سیوریا امیر المؤمنین تاتنده جان جنین کی حرکت ایلیمه یعنی رحم مادرده روح اولدنده و حیات بولدنده
 جنین نیچه حرکت ایلر سه بنم جانم دخی سنک نفس شریکدن حیات بولوب تنده جنبش و حرکت کله و طبیعت مادرندن
 تولد ایلر که متوجه اولد دیدی * مننوی * دقت اختر هر جنین رامدنی (می) کنند ای جان نبوت خدمتی * چونکه
 وقت آید که جان کیدر جنین) آفتابش آن زمان کردد معین یدی اختر بویته ذکرا و نثان سبعة سیاره در (یت) قرست
 و عطارد و زهره * شمس و مریخ مشتری و زحل * صاحب تجربه اولان منجم بویه تحقیق ایلر در که نطفه که رحم
 مادرده دوشه سبعة سیاره دن هر بری علی طریق المناوبه اول نطفه به خدمت و تربیت ایدر اولکی آی زحل تربیه ایدر
 ایکنجی آی مشتری و ادر جنی آی مریخ تربیه ایدر چونکم در دنجی آی اوله و جنینک جان طومق وقتی کله آفتاب اکا
 معین اولور و تربیه قیلور پس جنین در دنجی آید روح بولور و جنبش قیلور و جنبی آید زهره و آینه آید عطارد و دنجی
 آید مریخ تربیه ایدر اند نصکره نوبت ینسه زحل در که سکر نیجی ایدر ینسه برای کاسل اول تربیه قیلور
 اند نصکره نوبت مشتری به دکر پس طقوز نیجی آید و متولد اولور اول نومسلمان لساندن بوکلامی اراد ایلرندن مراد
 بودر که سالک ابتدای حالده جنین کیدر مظهر آفتاب حقیقت محمدیه اولان شیخ کامل شمس برضیا کی و سایر
 مشایخ و علماء نجوم و کواکب سما کیدر پس جنین جان سالک اگر چه بر شجک تربیه سنده بر کونه رنگ و شکل بولور
 اما تحت تربیه آفتاب حقیقه کلمه نیجه حیات ابدیه نشسته سن بوله من و بطن بشر تده انک روحی حرکت قیلیمه پس
 بو نجوم محسوسه نک جنینی تربیه ایلر کله بطن مادرده بولی معقول و معنوی در کذلک نجوم فلک الهی اولان مشایخک
 دخی ارواح اهل سلوکی تربیه ایلر کله باطن مریدینه اولان بولری معنوی در که اول معقول و معنوی اولان بولدن انلری
 تربیه و تکمیل ایدر پس معانی ایسات شریفه اولدر کیدی بولدر رحم مادرده اولان هر جنینه بر مدت ای جان انلر
 هر ری نوبت خدمت ایدر چونکم وقت کله بطن مادرده جنین جان طونه آفتاب اول زمان اول جنینه معین اولور
 و جنین روحی حکمة الله برله آفتابک تربیه سنده مظهر اولدنی و قنده بولور * مننوی * این جنین در جنبش آیدز آفتاب
 کافتابش جان همی بخشد شتاب * بواته قرته اولان جنین آفتابک تربیه سندن جنبش و حرکت کلو رزرا که
 آفتاب کا علی القور روح بغلر * مننوی * از دکر انجم بجز قشی نیافت * این جنین تا آفتابش بر شتافت * غیری
 کواکب دن و جنین رتقشدن غیری بولدی تا کم اول جنینه آفتاب بولدر آمدی یعنی آتی تربیه ایلر که باشلیدی
 (مننوی) ارکدامین ره تعلق یاف * در رحم یا آفتاب خوب رو * قننی بولدن اول جنین تعلق بولدی رجه ابکن
 خوب روی اولان آفتابه تعلق سوال در جوابی بویته در که سیورلر * مننوی * اوزه پنهان که دور از حس ماست *
 آفتاب یرخ رابس راههاست * پنهان بولدن جنین آفتابه تعلق بولدی که اول راهنهائی بر زم حس و ادراکزدن
 دور در سر خل آفتابک نهائی چوق بولاری و ادر یعنی آفتابک هر شیشه معنوی بولری و ادر که اشیاک وجودی اول
 معنوی اولان طرفدن تربیه ایلر و اشیاک وجودی دن دخی اول طرق معنویدن آفتابه تعلقائی و ادر کذلک آفتاب

حقیقتنک تریه سی و افاضه و انارسی عقول و حواسدن خارج اولان یولارن دندر و اشیا تک دخی اگاتعلق اول معنوی
اولان طریق یقارندند و پس آفتابک اشیا به و اشیا تک آفتابه اولان خرق معنویه سنک یاتنه شروع ایدوب یوردر (منوی
آن ره می که زیر یابد قوت از وید و آن ره می که سنک شد با قوت از و) آن ره می که سرخ سارد لعل را (زان ره می که برق بجشد
فعل را) اول بر یولدر که زیر زمینده التون اول یولدن غذا و قوت یولور و اول بر یولدر که سنک او یولدن یا قوت اولدی و اول
بر یولدر که اعلی فرمی دوزر و اول بر یولدر که نعل به برق بشار (منوی) و آن ره می که بجنه سازدمیوه را * و آن ره می که
دل دهد کایوه را * و اول بر یولدر که سیوه لری بجنه دوزر و اول بر یولدر که قورقغه قوت قلب و برر کالیوه کچه یون که به
واحق کسه به بر یولدر که مراد قورق معناسنه در تنه کم اکثر و هام اولان کسه که کجه اولد قده خائف اولور لری ایکن
کوندز اولوب آفتاب طلوع قبلد قده قوت قلب یولور لری قورق کسه به جرأت وضعیف القلب اولنه قوت و شجاعت
و بر منک دخی آفتابک خاصیتی اولدی ایکن نظر اولنسه بوجه سی راه نهانیدن حاصل اولور و می * باز کوی باز بر
آفر وخته * باشه و با ساعدش آس وخته * کیر و اول پهلوان ایدی ای قنادی شه لشمش و جناح روحی نور خدایه منور
اولمش باز الهی کیر و سوله حضرت شاهه و آفتاب ساعده او کرشمش بوسری بیان اله (می) باز کوی باز عنقا کیر شاه
ای سپاه انکن بخودنی با سپاه * کیر و سوله ای شاه حقیقتنک عنقا کیر اولان بازی ای کندی نقسبیه عسکر صیغی
سپاه معاونه یله کل یعنی حق تعالی سنک سنده بر مرتبه قوت و قدرتی وارد که بی معاونت سپاه متفرد ابر عسکری
صفحه فادر سن چونکم بومر نه صاحب دولت و مظهر ولایت سن بوسری بکا کشف اله دیدی بوجه اول
پهلوان لساندن اول مظهر عجاایک و منبع غرایک فضیلت و شانی بیان اولور (منوی) امت وحدی یکی و صدهزار *
باز کوی بنده باز را شکار * بالکتر بر امت سن و صدهزار سن یعنی بحسب الظاهر بر کسه سن و بحسب المعنی صد
هزار کسه مرتبه سنده سن واحد کالات و رجل بعدل الا لاف قولی ماصدق حال کدر دیدی و فی الحقیقه جمیع
عالمک قوتنی حق تعالی بر کسه ده جمع ایله مستنکر دکا و کاقیل * یت * لیس علی الله بمستنکر ان یجمع العالم
فی واحد * و بوحديث شریف دخی بومضمو فی مؤید از لور قال صلی الله علیه وسلم لم واحد اشد علی الشیطان من ان
عابد * و شاعرک قبل اذ اعدوا کثیرا اذ اشد و قولی دخی بویه محله ده استعمال اولور یعنی مصرع ثانی بوسری
کیر و سوله ای کسه که بنده سنک باز که شکار در بی یونده کینه سنک شهباز هم تنک صیدی اولمشد بوسری اکایان
ایله دیدی * منوی * در محفل فخر این رحمت ز چیست * از دها را دست دادن راه کیت * فخر محله ده بوحسب ننددر
از دها به دست و فرصت و بر منک کیمک طریقیدر * جواب کفتن اسیر المؤمنین رضی الله عنه سب افکندن
شمس از دست چه بوده است در آن حالت * منوی * کفت من تیغ اربی حق می زنم * بنده حقم نه مأسورتیم
حضرت علی کرم الله وجهه او پهلوانه ایدی بن تیغی حق رضا می چون اورورم بن حق تعالی بنده سیم تنک بنده
و مأموری دکام (منوی) شیر حقم نیست شیر هوا * فعل من بردن من باشد * کوا * حقت شیری هم هوا تک شیری
دکام بنم فعمل بنم دینم از ره شاهد در (منوی) مار میت ادر میت در حراب * من چون تیغ و آن زنده آفتاب * محاربه ده
بن مار میت ادر میت ام حراب یعنی محاربه در مغالعه باینک مصدریدر بن فی المثل تیغ کبی ام و اول اور میجی آفتابدر یعنی
مار میت ادر میت مفهوم سنک مظهری ام قتال و حرابه بن تیغ کبی بر آتم دست الهیده و اول اور میجی آفتاب حقیقیدر
تنه کم حضرت نبی صلی الله علیه وسلم کفار جابنه بواج طیراغی ظاهرده می ایلدی حقیقته آفی را می الله ایدی و اول
حضرت ید قدرته بر آت ایلدی تنه کم (و مار میت ادر میت و لکن الله می) ایت کریمه سی بومعنا به شهادت قبلدی بآیت
کریمه سورة انفالده در تفسیری بوجارک او ایلنه قریب وزیر حکایه سنده اعتراض مریدان برخلوت وزیر سر خنده
مذکور اولدی * منوی * رخت خود را من زره برداشتم * غیر حق را من عدم انکاشتم * بن کندی رختی یولدن
قالدرم حضرت حقن غیر سی بن عدم ظن ایلدم یعنی (کل شیء عا لک الا وجهه) مقتضای سنجه الا نهر شئی
معدوم یلدم (منوی) سایه ام کتخدا ام آفتاب * حاجب من نیستم اورا حجاب * بن بر سایه ام فی المثل بنم کد خدا
و صاحب آفتابدر یعنی سایه نیجه بی وجود ایسه و تابع آفتاب ایسه و انده اولان حرکات و سکنات و هر کونه حالات
افتابدن اولدنی مقرر ایسه بنم دخی هر حال اول آفتاب حقیقیدر بن آتک باب سعادتک در بانیم اکاجاب دکلم
* منوی * من چون تیغ بر کهرهای وصال * زنده گردانم نه کشته در قتال * بن فی المثل وصال الهی کوه لرزدن بر تیغ
کبی ام چنک و قتالده دری ابرم دیلمش ایلزم * منوی * خون نبوشد کوه تیغ مرا * باد از جا کد برد میغ مرا * بنم
تیغ کوهی فان اور غم مرا دیغیر حق سفک دماء ایلز دیمکدن گایه اولور باد بنم میغمی بخور یزدن ایلتور بی باد هوای
نفسانی بنم صحاب وجودی مقامدن نیجه کیده در یعنی تحریر که قادر اولمز * منوی * که نیم کوهم زحلم و صبر و داد *

کوه را کی در باید تند باد * همان دکلم و عدل و داددن جبل را سخم محکم بل طاعی چمن قناری یعنی جبل را سخی باد
 صرصر مقامندن ر بوده قیلز کذلک صاحب تمکینی باد هوای نفس مرتبه سندن آبرمن و اخذ قیلز * منوی * آنکه
 از بادی رود از جا خسیست * زانکه باد ناموافق خود بیست (اول کسه که برندن بریلدن کید بر خسد رزیر مخالف
 بل زیاده قتی چو قدر پس باد مخالفدن مرادنه ازلد یغفلک بیسته شروع ایدوب یورور * منوی * باد خشم و باد شهوت
 باد آرز * برداورا که نبود اهل نماز * غضب بلی و شهوت بلی و حرص بلی اول کسه بی ایلندی یعنی قایدی و اخذ ایدیکه
 اهل نماز اولادی پس بوندن منقهم اولان بودر که بر کسه صحیح اهل نماز اولسه باد خشم و باد شهوت و باد آرزو نلر امثالی
 اولان آتی مقامندن ازاله قیلز دیمک اولور زبرا (ان الصلوة تنهی عن الفحشاء والمنکر) بیورلشدن اول کسه بی که صلوة
 فحشاء و منکر دن منع ایلله آنک صلواتی فی الحقیقه صلوة اولمز * منوی * کوهم و هستی * من بنیاد اوست * در شوم
 چون کا * بادم باد اوست * ای یولان بن مرتبه تمکین و یقینده فی المثل کوهم بنم وارلغ ایلک بنیاد ایدروا کرکا کبی خفیف
 اولسم هر جانه میل و حرکت قیلسم بنم بادم ایلک بادراد تیدر یعنی ایلک ارادت و تصرفی بادنک کاهی ام بویه خفت و حرکت
 بغایت مقبولدر (منوی) جز یاد او غنجد میل من * نیست جز عشق احد سرخیل من * اول بادشاهک بادراد تندن
 و عوای محبتندن غیرله بنم میل حرکت و جنبش ایلز بنم عسکرم حضرت احدلک عشقندن غیری دکلدربنی وجودم
 عسکرلک سرداری ایلک عشقیدر جله قوای روحانیه و قوای نفسانیه اکتانبعدر * منوی * خشم بر شاهان شه
 و مار * خشم راهم بسته ام زیر لکام * خشم و غضب بادشاهلر اوزره شاه و میردر و بره غلام و اسیر در غضبی هم
 لکام الله بغلشم یعنی غضب بنم مر که در (منوی) تیغ حلم کردن خشم زدست * خشم حق بر من چور حجت
 آمدست * بنم حلم تیغی بنم غضب بونی اورمشدر حضرت حقلک خشمی بکار حجت کبی کلدربنی چونکم بنم حلم
 خشم و غضبی ازاله قیلشدن خدای تعالیلک خشم و قهری دخی بنم اوزریمه راحت و رحت اولمشدر بوندن ایکی معنی
 منقهم اولور بری بودر که بن خشمی دفع ایتکهله خشم حق دخی بندن مندفع اولوب ایلک خشمی بر نه عین رحت کلور
 دیمک اولور بری دخی بودر که ایلک خشمی بکا عین رحت و قهری عین لطف و نعمت اولمشدر دیمکی اشعار قیلور که عشاقک
 شایندر * منوی * غرق نورم کرچه سققم شد خراب * روضه کشتم کرچه هستم بوترباب * بوترباب حضرت علی کرم الله
 وجهه نک کنبه شریفه لیدر بو کنبه به باعث اولدر که بر کون حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فاطمه نک خانه
 سعادتنه کلوب سوال ایلدیکه این ابن عمک یعنی ابن عمک نبرده در دیدی یوردرلر که بخله ایلک ما یستنده بر مقدار
 شکر آب واقع اولدی و کتدی پس حضرت رسول علیه السلام در حال بر کسه بی ایلک جست و جوینه حواله قیلدیلر علی
 الفور کلوب مسجدده یا تور دیو خبر و یردی حضرت نبی علیه السلام کلوب کوردیکه اول حضرت یاعش و اعضا و دوشی
 ترابه باغش یوردرلر که قم یا ابالتراب قم یا ابالتراب پس اول زماندنبر و اول حضرت کنبه اولمش معنی بیت نوره غرقم
 اکرچه سققم خراب اولدی روضه اولدم اکرچه بوترباب یعنی اکرچه بوترباب ولیکن حقایق و معارف و اسرار و لطایف
 ازهارلک روضه سی اولدم اکرچه صورت ظاهر م قانی و خراب اولدیه بحار انوار حقه مستغرق اولدم دیدی
 * منوی * چون در آمد علی اندر غزا * تیغ را دیدم نهان کردن سزا * چونکم غزاده بر علت کلدی و غرض نفس
 ظاهر اولدی تیغی نهان ایلکی و غزادن فراغت قیلغی لایق کوردم * منوی * تا احب الله اید نام من * تا که ابغض الله
 اید کام من * تا که بنم نام احب الله کله تا که بنم مرادم ابغض الله کله * منوی * تا که اعطاه الله اید جود من * تا که
 امسک الله اید جود من (تا که بنم سخا و جودم اعطی الله کله تا که بنم وجود و ذات امسک الله کله (می) بخل من الله عطا الله
 و پس * جله اللهم نیم من آن کس * بنم بخلم الله و عظام الله در انفق جله الله ایچونم بن کسه نک ان و تابعی دکلم بویاسات
 شریفه بوحیدت شریفه به اشارتدر که ابوامامه رضی الله عنه حضرت نوری روایت یوردرلر قال علیه السلام من احب الله
 و ابغض الله و اعطاه الله و منع الله فقد استكمل الايمان کذا فی المصابیح (می) و آنچه الله میکنم تقلید نیست * نیست تخمیل
 و کان جزید نیست) و اول نسته بی که الله ایچون ایلرم تقلید دکلدربنم ایلدیکم تخمیل و کان دکلدردیدی و معاینه دن
 غیری دکلدربلکه اشلدیکم کار تحقیق مشاهده اوزره در * منوی * زاجتهد و از تحریر بسته ام * آستین بردامن
 حق بسته ام * اجتهاددن و تحریردن قورلشم یعنی ظن و کانه اولان اجتهاددن خلاص اولوب قبله حقیقی مشاهده
 قیلشم آستینی حق تعالیلک دامننه بغلشم یعنی دست قلبی دامن امر حقه محکم قیلشم آستیندن مراد دست
 و دامنندن مراد امر الهی اولور (منوی) کره می یرم همی یرم مطار * و ره می کردم همی یرم مدار * اکر او جریم
 مطاری کورورم یعنی اکر پرواز ایلریم محیل جولان و طیرانی مشاهده قیلوریم و اکر دوران و جولان ایدم دور و دوران
 ایدم جک یری کورورم (ی) در کشم باری بد آنم تا کجا * ماهم و خورشید یشم یشو * و اکر بولجکم یلورم

ناقله ایل تورم بن ماهم و آفتاب اوکده پیشوادر یعنی آفتاب حقیقی بکار همادر (مثنوی) پیش ازین با خلق گفتن
 روی نیست * بحر را گنجایی اندر جوی نیست * بوندن زیاده و بواسر ار حکمیدن ارتق خلقه سوبله که وجه بود در
 زیر ابجرایر مغه صغم قلاق بود در خلق فہماری جوی کبی واسر ار خدا بجر بیکران کبیدر پس بجر اسر ار خلق جوی
 فہمنہ صغم ممکن دکل در فہماری یتدیک می تہ بودر کہ اندن بر مقدار تعبیر اولندی * مثنوی * پست می گویم
 باندازہ عقول * عیب نبود این بود کار رسول * سوزی خلق عقلاری یتدیک قدر الجق سوبلرم بو خصلت کاملہ عیب
 دکل در زرار رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم حضر تارینک کاری بواولدی تہ کم بیورر (نخن معاشر الانبیاء امرنان تنزل
 الناس منازلہم وان تکلم الناس علی قدر عقولہم) و بر آخر حدیث دخی علوم واسر اسو یلین عالمہ امر قیلوب بیورر
 (کلموا الناس علی قدر عقولہم لا علی قدر عقولکم * مثنوی * از غرض حرم کواھی حشمو * کہ کواھی بند کان
 نہ از زد و جو * غرض نفسانیدن بن حرو آزاد م حرت شہادتنی اثبت زیر باندہ لرت شہادتنی ایک اریہ دکنر بندہ نفس اولنر لرت
 شہادتنی دخی عند اهل التحقیق امور الہیدہ و امور دینی دہ بندہ صوری کبی مقبول دکل در * مثنوی * در شرعت
 می کواھی بندہ را) نیست قدری وقت دعوی و قضا) شرعت مطہرہ دہ تحقیق باندہ نک کواہلغہ دعوی و حکم
 وقتندہ بر قدر و قیمت بود در * مثنوی * کرہ زاران بندہ باشند کواہ * بر نسجد شرع ایشا زار بکام * اگر زاران قول
 سکا شہاد اولہ لشرع شریف انلری صمانہ طار غزو شہادت لرتی مقبولہ اجز * مثنوی * بندہ شہوت بتزیدیک حق *
 از غلام و بند کان مسترق * حق تعالی نک قتنہ شہوت بندہ می بدتر و زشت تر در غلامدن و مسترق بندہ لردن مسترق
 رق اولمش یعنی اسیر اولمش بندہ لردن دیمک اولور * مثنوی * کین یلک افطی شود از خواجہ حر * و آن زید شیرین
 و میر سخت می * زیر ابوظا ہر دم اولان عبد مملوک افتد پسندن بر لفظ الہ حر اولور و اعتقتنک دیسہ ہماندم عتیق
 و نجات می تہ سن بولور و اول بندہ شہوت شیرین دیر بولور و زیادہ آجی اولور و انک موتی قتی تلخ اولور * مثنوی * بندہ
 شہوت ندارد خود خلاص * جز بفضل ایزد و انعام خاص * شہوت بندہ می خود شہوتدن خلاص طو غر اللہ
 تعالی نک فضلندن و خاص انعام سندن غیر بلہ * مثنوی * در چہی افتاد کا زار غور نیست * و آن گاہ اوست جبر
 و جور نیست * زیر باندہ شہوت بر قیوہ دوشدیکہ انک غوری و قعری بودر و اول چاہ انا کہ کاہیدر اول حالت اکا
 جبر و جور دکل در (مثنوی) در چہی انداخت او خود را کہ من) در خور و عرش نمی بام رسن) اول بندہ شہوت کند پسنی
 بر قیوہ اندیکہ بن انک قعر نہ لایق ایب بولمز کہ اول شہوت قیو سندن آفی اول سبیلہ خلاص ایلیم بوقیودن
 مراد اللہ اعلم جہنمہ اولان غیا قیوسی اولتدر کہ اہل تفسیر بوا بت کریمہ نک تفسیر بندہ تقریر ایتشدر اول آیت
 کریمہ بودر کہ سورہ مریمہ حق تعالی بیورر (خلف من بعدہم خلف اضاعوا الصلوۃ و اتبعوا الشہوات فسوف یلقون
 غیا) روایت اولنور کہ غیا جہنمہ بر دبی بوق قیودر کہ جہنم اندن خوف ایلر و غیا قیو سندن تارک صلوۃ و تابع
 شہوات اولنر داخل اولور بیورر مشار * مثنوی * بس گم کر این سخن افزون شود * خود جکر چہ بود کہ خار اخون شود
 بوسوز لردن فراغت ایدوب خاموش اولورم زیر ابوسوزا کر زیادہ اولہ جکر خود ندو کہ بوسوزک ہیبتندن سنک خار اخون
 اولور * مثنوی * این جکر ہا خون نشد از مختیست * غفلت و مشغولی و بد بختیست * بوجہ کرلر خون
 اولدیسہ سخته قدن و کمال قسوتند در قلبک سخت وقاسی اولسنہ سبب غفلت و امور دنیا یہ مشغول اولمقلق
 و بد بختیقدر بعض نسخہ دہ مصرع اول این جکر ہا خون نشدنہ از مختیست واقع اولمشدر بو تقدیر اوزر معنی
 بوجکرلر خون اولدیسہ سخته قدن دکل در یعنی غلظت و صلابتی اولدینی اجلدن دکل در بط کہ غفلتدن و دنیا یہ
 مشغول لقدن و بد بختیقدرن خون اولدی دیمک اولور (می) خون شود روزی کہ خونس سود نیست) خون شو
 آن وقتی کہ خون می دود نیست * بر کون فان اولور کہ اکا خون اولق سود اولمز و قائدہ قیلز شول بروقت خون
 اولکہ خون اولق می دود دکل در یعنی بودنیادہ کلام خدادن و استماع کلام انبیاء علیہم السلام و اولیای عظامدن خون
 اولین جکر بر کون خون اولور کہ اول کون یار و زاجل و با خود بوم قیامتدر ولیکن اول کون خون اولق مقبول دکل در
 پس ای قسوت قلب صاحبی اول کوندن مقدم حالا کلام اولیای عظامدن متاثر اولوب جکرلر خون اولسونکہ
 الا آن جکرلر خون اولق سکا نافع و پر سود در * مثنوی * چون کواھی بند کان مقبول نیست * عدل او باشد کہ
 بندہ غول نیست * شرع شریفہ چونکہ بندہ لرت شہادتنی مقبول دکل در شہاد عدل اول اولور کہ غول قوی
 اولیہ غولدن مراد نفس و شیطاندر عدل بوندہ عادل معناسنہ در موصوف محذوفہ بر تقدیری شاہد عادل دیمکدر
 * مثنوی * کشت ارسلناک شہاد در تدر * زانکہ بود از کون اوجہ حرج سورہ احزابہ اولان آیت کریمہ * اشارتدر
 قال اللہ تعالی فی حق نبیہ (یا ایہا النبی انما ارسلناک شہاد او مبشر او نذیر او داعی الی اللہ یا ذنہ و سر بامنیرا) یعنی

اسلام عرض ایلدیوب حضرت نبی علیه السلام کاتلقین کلمه شهادت ایلدیوب شرف اسلامه مشرف اولوب
 بومر تبه قدر و شرف بولوب اصحاب کزندن اولدیلمر * مننوی * فی سحر ساحران فرعونشان * می کشید و کشت
 دولت عونشان * مثال آخر بویله دگلی که ساحر لک سحری سبیلله فرعون انلری کندی جانینه چکدی و دولت
 انلره عون اولدی و حضرت موسی علیه السلام ایمان کتورمارینه انلرک سحر لری سبب اولدی و شهادت مر تبه سنه
 ایصال قیلدی (مننوی) کربودی سحرشان آن جود * که کشید ایشان بفرعون عنود * اکر انلرک سحری و اول
 انکاری اولیدی جود عناد و انکار معناسنه در انلری فرعون عنوده کیم چکردی یعنی انلری فرعون عنود جانینه
 ساحر لکری و جود لکری چکدی چونکم فرعونک یات * که کلوب حضرت موسی علیه السلامه مقابل اولوب انلک
 مجزات باهره سنی کوروب نبی صادق اولدیغنی بیلد کارندن ایمان کتور دیلر حتی کندیلر فی مرتبه شهادته
 یوردیلر * مننوی * کی بدیدندی عصا و مجزات * معصیت طاعت شدای قوم عصا * اکر ساحر لک سحری
 اولیدی انلر عصایی و مجزاتی چن کورورلردی چونکم بونلرک سحری ایمانه کلمرینه سبب اولدی معصیت
 طاعت اولدی ای عاصیلر قومی * مننوی * ناسیدی را خدا کردن زدست * چون کنه ماتت طاعت آمدست *
 حضرت خدا لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) آیت کریمه سبیلله ناسیدلکات بوبین اورمشدر چونکم
 گناه طاعت ماتدی کلمدر کلاهک طاعت ماتدی کلمنی بویله تفسیر یورورلر * مننوی * چون مبدل میکند
 اوسنیات * طاعتی ایش میکند رغم و شات * چونکم اول خدای عزوجل سیأتی حسناته مبدل ایلر کاتال الله تعالی
 فی حق التائبین عن الذنوب (فاللک یدل الله سیأتهم حسنات) اول سیأتی علی رغم الوشاة بر طاعت ایلر و شاة
 و اشینک جمیدر و اشنی غمازه دیر لر بوجده شیطانی مر ادا اولور یعنی شیطانی کورلکنه حق تعالی سیأتی طاعتانه
 تبدیل قیلر دیک اولور * مننوی * زین شود مر جوم شیطان رجیم * و ز حسد او بطرقه کردد و نیم * رجیم اولان
 شیطان بوندن اوتری مر جوم اولور حسدندن اوچا تارایی پاره اولور شیطان رجیم رحیم اولان الله سیأتی
 حسناته تبدیل ایلدی کئی کوره بوسیدن مر جوم و مدح و اولوب حسدندن پاره پاره اولوب ایکی یاریلور زیر اکندی
 انلری مقهور اولوق باینده ایلدی کئی سحی و کوششک جله سنی ضایع اولمش (مننوی) او بکوششک تا کاهی پرورد * زان
 کنه مارا ایچاهی آورد * او شیطان سحی و کوشش ایلر تا بر کاهی سبیلله تریسه ایلله اول کاهدن بزی برقیوبه کتوره
 واکابر اغسه * مننوی * چون ببیند کان کنه شد طاعتی * کردد او را ناسبارک ساعی * چون کوره که اول کلاه
 بر طاعت اولدی اول وقت اکانامبارک بر ساعت اولور (مننوی) اندر امن در کشادم مر ترا * تف زدی و تحفه دادم
 مر ترا * پس حضرت علی کرم الله وجهه ینه اول نومسلان ولی به دیدی ایچر رکلی و علم شهر نه داخل اولکه بن سکا
 قیو اچدم سن بنم یوزمه تو کردک و بن سکا تحفه ویردم * مننوی * مر جفا کراچتینها میدهم * پیش پای چپ
 چه سان سری نهم * تحقیقا جفا کرا اولنه بونک کبی احسانلر و بریرم صول ایاعل اوکنه نه وجهله باش
 فورم پای چپ دن مراد عصیان جفا یله حضور نه قدم قوین کسه دن ککنایه اولور یعنی تحقیقا جفا کرا
 اولنلره بونجیلنلری و بریرم و پای چپ مشابه سنده اولان جانی و ستم کزله کور که نه وجهله باش فورم و اسأ نلری
 مقابله سنده احسان قیالورم (مننوی) پس وفا کراچه بختنم توبدان (کنجه او ملکهای جاودان) پس وفا کرا اولنلره
 نه بغت ارم سن ییل و محبت و صفایه کلنلره نه کونه احسان ایلرم بوندن استدلال قیل ابدی کتبلر و جاودانی ملکر و بریرم
 و آتی حیات ابدیه و سعادت سرمیده مر تبه سنه ایر کوریرم (گفتن پیغمبر صلی الله علیه و سلم بکوش رکابدار امیر
 المؤمنین علی کرم الله وجهه که کشتن علی بردست تو خواهد بود) (مننوی) من چنان مردم که برخونی خویش
 نوش اطاف من نشد در قهر نیش * حضرت علی کرم الله وجهه اول نومسلان اولان ولی به کندی نیک کمال مر و تنی و عایت
 فتوتی بیان و سایر ناسه ارشاد ایچون یوردیلر بن انجیلن مردمکه کندی قاتلم اوزره بنم لطفم نوشی قهر ده نیش اولدی
 یعنی نوش کبی اولان لطفم آتی قهر ایلکده نیش کبی اولمادی و آتی رنجیده قیلدی * مننوی * گفت پیغمبر بکوش
 چاکرم * کوردر روزی ز کردن این سرم * حضرت پیغمبر علیه السلام بنم چاکرم قولغنه دیدی چاکر و رکابداردن
 مر اذان ملجدر حضرت نبی علیه السلام انک کوشنه دیدیکه سن علی یی بر کون قتل ایلرسن و بندخی بیلد مکده اول
 چاکرم بنم باشمی بر کون کرد تمدن کسر مصرع نانیکنک مصرع اوله مر تبط اولمسنه و مناسب کلمسنه بوکلاملر ینهماده
 تقدیر اولور شعرده ضرورت اولدیغیچون وقرنه کلام بو تقدیر اولنسان کلماته دلالت قیلدیغیچون ینهمادن حذف
 اولنوب اختصار مطلوب قیلندی (مننوی) کردا که آن رسول از وحی دوست * که هلاکم عاقبت بردست اوست *
 دوستنک و حیدرن اول رسول بنی اکاه ایلدی که بنم هلاکم عاقبت اکلانده در (مننوی) اوهمی کوید بکوش

پیشین مرا * تا بساید از من این منکر خطا * اور کابد از چون که حضرت رسول علیه السلام در بوکلا می آشتیدی
 بکاد بردی بی با علی مقدم اولدرتا بوقیح و نامعقول خطا بدین کلمه و صادر اولیه (منوی) من همی گویم چو مرگ من
 زنت * با قضا من چون توانم حمله جست * بن کاد بر دم چون که بن مرگ و هلاکم سند در قضای حقه بن حمله
 ایتم که نیجه قادر اولورم * منوی * او همی افتد به پیشم کای کریم * مرا کن از برای حق دونیم * اور کابد از بنم
 او که دوشردی بویه دیو که ای کریم بی الله ایچون البته ایکی پاره ایله * منوی * تانه آید بر من این انجام بد * تان سوزد
 جان من بر جان خود * تا بواججام بدیعنی سوخته خاتم بنم اوزریمه کلمه تا بنم جانم کند بی جانی اوزره یا نیمه و بوکونه فعل
 شیعیه مظهر اولیه * منوی * من همی گویم برو جف انقم * زان فلم بس سرنگون کرد علم * بن رکابداره ایدردم بوری
 جف القلم یا انت لاق در یعنی قلم اعلی شول کاره که سن اکاملاقی اولور سن و عاقبت آتی ابراقیلور سن قلم ازله انک
 اوزریمه جاری اولدی رفورودی جفوف قلم اول کار ازله نبوتندن کتابه دربر و فتح با و ضم را ایله اوقتی دخی جائزدر
 برو امر حاضر اولوب کیت معنای ویرلسه دخی جائز اولور اول قلمن چوق علم باش آشفه اولور زیر اقل الهی لوح
 محفوظه هر نه یازدیمه متغیر اولوب البته انسانک باشنه او کور * منوی * هیچ بغضی نیست در جام زرقه زانکه
 این را سن غیر انم زوق سندن بنم جامده هیچ بر بغض یوقد زبر که بوقتی بن بیلزم سندن (می) آلت حق فاعل دست حق
 * چون زرم بر آلت حق طعن و دق * و سن حق تعالینک آلتین و فاعل دست حقد حق تعالینک آلتی اوزره نیجه
 طعن و دق اورم چونکم حضرت علی کرم الله وجهه کندینک مقبول اولسی و اول قاتلک قتلنی قضاء حقه اسناد
 ایلدی قاتل جانبدن بر سوال لازم کادیکه اول سوال بودر که انک لسانندن حکایه یوردر * منوی * گفت اویس
 آن قصاص ازهر چیست * گفت هم از حق آن سر خفیت * اول قاتل حضرت علی کرم الله وجهه به دیدیکه چونکم
 حقیقتده کار بویه در پس قاتله بوقصاص ندن او تریدر حضرت علی کرم الله وجهه ا کا جواب ویروب ایستدی قصاص
 هم حضرت حقد ندر و از رخنی سر در که هر کسک فهمی انک ادرا ککنه قادر اولم * منوی * کر کند بر فعل خود
 او اعتراض * ز اعتراض خود بر و یا در ریاض * اگر کندی فعلنه اول اعتراض ایلرسه کندینک اعتراضندن باغچه لر
 بتور و عوض ظاهره کتور بوقلامک نکته سی و سری اولدر که حضرت حق فاعل حقیقی و اشیا انک دست قدر تنده
 بر آلت کبیدر چن بر شنی واسطه سبیل اول فاعل حقیقی بر فعلی ظهوره کتور سه و بر جانبدن کندی ارادنیله ظهوره
 کلان فعله اول فعلک آتیه اعتراض ایلسه اول اعتراض عبث و بیپوده د کادربلکه نیجه حکم خفیه بی متضمندر
 اول کندینک اعتراضندن نیجه ریاض اسراری ظهوره کتور روانده نیجه کونه حکمتلر و صفتلر بتورر که عقول انسانی
 انک ادرا کنده عاجز اولور * منوی * اعتراض اورا رسد بر فعل خود * زانکه در فهرست و در لطف او احدی * کندی
 فعلنه اعتراض ایلان کالایق اولور زبر که قهرده و لطفده اول خدا فرد و واحد در انک ملک کنده کسه نک شرکتی یوقدر
 (منوی) اندرین شهر حوادث میراوست * در مالک مالک تدبیراوست * بو حوادث شهرنده میراودر حوادث شهرندن
 مراد جمیع کائنات موجودات تدبیر یعنی جمیع کائنات موجودات شهرنده همان حاکم و امیر اولدر جمیع مملکتلرده
 همان مالک تدبیر اولدر * منوی * آلت خود را اگر ایشکند * آن شکسته کشته را نیکو کند * حضرت خدا
 اگر کندینک آلتی صیه اول شکسته اولشی او و در دست ایلر یعنی مثلا بر قاتلی قصاصله شکسته قیلسه واکا قاهر
 اولسه نوعا اول قهرله ضمیمه ازل قاتله منفعت وارد (می) رمز نسخ آیه اوننسا * نأت خیرا در عقب می دان مہا
 ما نسخ من آیه اوننسا * کلامنک رمز فی و سری انک عقبنده (نأت بخیر منها) رمز فی ای اولوبیل اگر چه بو آیت
 کریمه نک ورودی آیات منسوخه قرآنیہ حقد و واقع ایلدر لیکن معنای باطنیسی جهندن صحایف کونده واقع
 اولان آیات الهیه دخی شامل اولور چن حق تعالی بو صفا کوانده مسطور اولان آیاتدن بر شینک ایت وجودنی
 نسخ و ازاله ایلسه (نأت بخیر منها او مثلها) موجب نیجه یا اول وجوددن خیر لوسن روزا خر تنده ظهوره کتور و یا خود
 انک مثلنی کتور و دیک اولور بو آیت کریمه نک تفسیری و بر اخر نوع اوزره تحقیقی بو جلدک اوایلنه قریب باز ککتن
 باز کان باطوطی سر خنده میرا ایلندر (می) هر شریعت را که حق منسوخ کرد * او یکا برد و عوض آورد و در (مثلا
 هر شریعتی که حق تعالی حضرت تبری منسوخ ایلدی اول خدا فی المثل یکا کی کیدردی واکا عوض و بدل کل کتوردی
 یعنی منسوخ اولان شریعتلر کویا یکا کی ایدی و انک یرینه کلان شریعت انلردن خیر لوونم البدل کل کی در که اول
 جمیع شرایع اسرارنی و زبده احکامنی جامع اولان شریعت محمدیه در (می) شب کند منسوخ شغل روز را * بین جادی
 خردافر و ذرا) باز شب منسوخ شد از نور روز (تا جادی سوخت زان آتش فروز) بو آیات شریعه بی حضرت علی کرم الله
 وجهه لسانندن این مجله سر قتل و قصاصی میان ایلک صد دنده هلاک و مقتول اولان کسه بی آیت کریمه به منسوخه

و شریعت منسوخیه تشبیه ییورد قد نصکره اشغال روزی شب و احوال شی روز نسخ ایلمد یکنه دخی تشبیه ایدوب
 ییوردر که نه سارک اشغال و اعمالی کیجه منسوخ ایلمدی شیجه اولان نوم و خفته لک روزده اولان افعال و اعمالی
 منسوخ ایلمد یکنه که ذکر محل اراده حال قیلمدن اولور و ذکر سبب اراده سبب دخی دینور کور اول کیجه ده واقع
 اولان جمادات کی و خفته لکی خردافر و زدر یعنی حواس اعضا و خرداندن منور اولور و کسل و فتور کیدوب راحت بولور
 پس النوم اخ الموت فحواسه حالت نوم موت کی اگرچه معطللق و فسرده لک و منجمد لک حالتیدر و صورتا کراحتدن
 خالی دکدر اما معنا چونکم بوقدر راحت و حیاته باعذر مکرره و منغور دکدر اما معنی کذلک (ولکم فی القصاص
 حیات) کیر و شب و احوال شب منسوخ اولدی روز نورندن حتی فسرده لک و خفته لک ییلندی و کتدی اول آتش
 شعله لودن یعنی کوندن (قال الله تعالی وجه لنا اللیل والنهار آیتین فمعونا آیه اللیل وحملنا آیه النهار مبصرة (م ی)
 کرچه ظلمت آمد آن نوم سبات (فی درون ظلمت است آب حیات) فی دران ظلمت خردها نازه شد (سکته سرمایه آوازه شد
 اگرچه صورتا ظلمت کادیه اول نوم و راحت و یا احساس و حرکتدن قاطع اولدیه (کما قال الله تعالی وجعلنا
 نومکم سباتا) ای قطعاعن الاحساس والحركة استراحة للقوى الحيوانية و اراحتل کلالها پس فاذا کان کذلک
 درون ظلمتده دکلمیدر آب حیات مقرر در که آب حیات درون ظلمتده در اول ظلمت نومده خردلر نازه اولدی و حواس
 زنده اولوب اطاف بولمیدی بوحققدر که بولدی و سخته دید کلمی مرض سرمایه آوازه اولدی معنی مثبتدر که اولدی
 و سخته بر مرضدر که انسانه طاری اولدقه بر زمان میت کی بیهوش و دمبسته اولور بعد نه هوشه کلوب حیات
 بولور و سخته موسیقی داندلر اصطلاحده بر حالدر که خواننده اولان کسه آوازه او فورکن بر مقدار نفس قطع ایدوب
 راحت بولور و اول سکوت آوازه سرمایه اولور و محسن نغمات و الحان اولور مع هذا سامعینه اول سخته دن نه ملال
 کلمز که محملنده واقع سرمایه آوازه اولان سخته بودر اما بوسخته نک لفظ اول سخته به من وجه قطع نفس ایلمکده مشایقی
 اولدیغیچون کان اول دخی کویا سرمایه آوازه اولمش اولور تشبیه التلک السکنة بهذه السکنة لا شتر کهما فی اللفظ
 فافهم فانه معنی لطیف ما عثر علیه احد من السارحین * مثنوی * که زضدها ضدها آید بدید * در سدیدار و شنای
 آفرید * زیر اضدر و اضدر دن ظاهر کور الاشیاء تبین بالا ضداد قوی بومعنائی تفسیر قیله * حضرت حق سدیدای
 دلده و روشنائی بر اتدی سدیدای قلب بوقدر روشنائی ایچره مردمک دیده مقداری بر سیاه فانیغز دردیملر که
 قلبک و درونک بوقدر روشنائی محل اولور (مثنوی) جنک پیغامبر مدار صلح شد * صلح این اخر زمان زان جنک بد *
 حضرت پیغمبر علیه السلام جنکی صلحک مداری اولدی بواخر زمانک صلحی اول جنکدن اولدی که اهل اسلام انلرک
 مجاهده سی سبیل قوت بولدی و اهل کفر ضعیف و مغلوب اولوب عاقبت مصالحه قیلدی پس آسوده لکه سبب انلرک
 جنک و قتالی اولدی (مثنوی) صد هزاران سر برید آن دلستان * تا امان یابد سر اهل جهان * اول دالستان نیجه
 یوزیک باش کس دی تاجهان خلقنک باشی امن و امان بوله * مثنوی * باغبان زان می برد شاخ مضر * تا یابد نخل
 قامتها و بر * مثلاً باغبان مضر اولان شاخی اول سیدن کسرتا کم خرما غاچی اول شاخ بدل منقطع اولمیله قامتلر
 و غرلر بوله (مثنوی) می کند از باغ دانا آن حبشیش * تا نماید باغ و میوه خرمیش * مثلاً آخر باغبانلق صنعتنده دانا
 اولان کسه باغدن اول حبشیش یعنی بیان اولر فی قویرتا کم باغ و باغده حاصل اولان میوه کاخر ملک کویستره
 (مثنوی) می کنند دنان بدر آن طیب * تارهد از درد و بیماری حیب * مثال اخر براضر و مضر اولان دیشی اول طیب
 قویرتا یار و حیب درد و رنجدن قورتل (مثنوی) پس زیاده تار و درون نقصه است * هر شهید انرا حیات اندر فناست
 فاذا کان کذلک بومقدمات معلومک اولدیه زیاده لکتر نقصلرک در و تنده در پس باعریله پس اولده دخی محله انسیب
 اولور بوقدر آوازه معنی نقصلر ایچره چوق زیاده لکتر وارد در تحقیقا شهیدلر حیات فساددر که انلر فنای جسملرند
 حیات ابدی بولورلرنته کم یوردر (مثنوی) چون بریده کشت خلق رزق خوار * برزقون فرحین می شد کوار *
 سورئال عمرانده اولان ابیت کریمه به اشارتدیرنته کم یوردر (ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا) بوایت کریمه
 مطلقا شهدا حقنده اوله و یا خود شهداء بدر حقنده اوله و خطاب باحضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه اوله و یا جلله
 ظن ایدنلر اوله پس تفسیر شریفی سن ظن ایلله یا محمد و یا خود سن ظن ایلله ای ظن ایدپی شول کسه لریکه قتل اولندیلر
 (فی سبیل الله الله یولنده امواتا غیر یلرین امواتی کی بل احیاء) بلکه بونلر حیلدر (عند ربهم برزقون) ربیلر قتنده
 بونلر رزقنلر سائر احیاء رزقنلرینی کی (وهو تا کیدلکونهم احیاء و وصف لخالهم الی علیهم امن التمتع) فرحین بما اتیم
 الله من فضله بونلر فرحین و شادان اولدقلری حالده الله تعالینک بونلر فضل و عنایتدن اعطا ایلمدی شیشه که اول شرف
 شهادت و نعم جنتدر (و یستبشرون) ای یسرون بالبشارة (بالذین لم یلقوا بهم) یعنی بوشهدا بشارتله مسرور اولورلر شول

کسه لره که شهادتله بونلر مرتبه سینه لاحق اولدی یلردی (من خلفهم) بونلرک خلقندن یازمانا رتبه (ان لا خوف علیهم ولا هم یحزنون) بالذین دن بدلدن تقدیری استبشار ایدرلر مرتبه لینه لاحق اولمیلر بونلرک اوزرینه خوف یوقدر دخی بونلر محزون اولمز و بآیت کریمه ده دلالت واردر که انسان بوهیکل محسوسه دکلدربلکه بذاته مدرک بر جوهر در که فناء بدنن کافئال لازم کلز و تالم و تنعمی بدنه متوقف و منوط دکلدرمعنی بیت چونکم رزق ییجی بوغاز کسلش اولدی (یرزقون فرحین) مفهومی سکیمی اولدی یعنی (یرزقون فرحین) قوایله مشارالیه اولان نعمت هر زوقه اول کسلش بوغازه خوشکوار اولدی و هضم و سایغ اولدی * منوی * خلق حیوان چون بریده شد بعدل * خلق انسان رست آفریید فضل * حیوانک بوغازی چونکه عدل ایل کسلش اولدی انسان بوغازی بدی و فضل و شرف زیاده اولدی یعنی چونکم حیوانک بوغازی کسلوب انسانه غدا اولد قده انسانک وجودنده هضم اولوب انک نشو و نماسیله خلق انسانی قوت بولور و اول لحم حیوانی انسانک بدنه کلوب انده هضم اولوب جزو حکمن بولد قده نصکره شرف و فضیلتی زیاده اولور (منوی) خلق انسان چون ببرد هین یی * ناچه زاید کن قیاس آن برین * چونکم انسانک بوغازی کسله اگاه اول کور نانه طوغر آتی بونک اوزرینه قیاس ایل یعنی حیوانک مذبح اولد قده نصکره انسان مرتبه سینه کلوب شرف بولسی اوزره انسانک بوغازی کسلشی قیاس ایل که انسان اولد کده نصکره نه مرتبه یه واصل اولور (منوی) خلق ثالث زاید و تیمار او * شربت حق باشد و انوار او * خلق ببرد خورده شربت ولی * خلق از لارسته مرده در بلی * خلق انسان بریده اولد قده خلق ثالث طوغر و اول خلق ثالث و روحانیک تیماری شراب حق و انک انواری اولور بومعنی خلق انسان طعام و شرابدن بریده اولد قده حاصل اولور طعام و شرابدن بریده اولان و شهادتده قطع اولان بوغاز شربت حتی ایچرولیکن هر خلق بریده دکل بلکه شول خلق بریده ایچر که لادیکن و انکار قیلقدن قورتلش و بلی دیمکده و اقرار ایلکده اولمش اوله (منوی) بس کن ای دون همت کونه بنان * تا کیت باشد حیات جان بنان * ای کونه بنان اولان دون همت اکل و شربدن فراغت ایل بعض نسخه ده همتله کونهک ماییننده و او عاطفه واقع اولد قده بونقدر اوزره معنی ای دون همت وای کونه بنان اکل و شربدن فراغت ایل بچنه دکن سنک جانک حیاتی نانه اوله مصرع اولد اولان بنان جمع بنانه در بنانه پرمق اوجنه دیرلر کونه بنانک عجزدن و عدم قدرندن کایه اولور یعنی ای عاجز و بی قدرت وای دون همت اکل و شرب نفسانیه یه مشغول اولقدن فراغت ایل تا سنک جانک حیاتی بچنه دکل نان و طعامله اوله بلکه ارزاق روحانی و اذواق سبحانی تحصیلنه همت ایل تا حق تعالی آتی سنک جانکه غذا ویره (می) زان نداری میوه ماتندید * کاب روبردی بی نان سپید * اول سبیدن سکود آغاجی کبی بر میوه دوغز سنکه آب رو بکی نان سپیدن اوتری کیدردل یعنی غذای نفسانیدن اوتری یوزلر صویر برلره دو کوب عندالله و عند انبیائه و اولیائه بی عرض و بی ادب اولد قده بی قدر و بی اعتبار قالدل * منوی * گزند ارد صبر زین نان جان حس * کیمیا را کبر و زور کردن تو مس * اگر حسه متعلق اولان جان بونانندن صبر طوغر سه سنی کیمیا طوت و باقری التون ایل جان حسدن مراد روح حیواندر کیمیا دن مراد مرشد کاملک تربیه اکسیر تأثیریدر مسدن مراد نفسک صفات ذمیه سپیدر تقدیر کلام ای اکل و شرب به حریص اولان اگر سنک روح حیوانیتک بونان و طعامدن صبر طوغر سه مرشد کاملک کیمیاوش اولان نظری و تربیه سنی طوت و نفسک مس کبی حقیر و دون اولان صفتلر ازاله ایدوب زر خالص کبی کامل العیار بیت دیمک اولور * منوی * جامه شوی کرد خواهی ای فلان * روز مگردان از محله کازران * ای فلان کسه جامه شوی ایتلک استرسک یعنی و ثیابک فطهر مفهومی اوزره ثیاب قلب و روحی پالک و طاهر قلیق دیلرسک کازرلرک محله سندن یوزکی دوندومه کازرلر بر یویچی و بر آغردیجیه دیرلر بونده مراد مطهر قلوب انسانی و مزکی نفوس آدمی اولان مشایخ عظام و اولیای کرام اولور یعنی اگر دنس ماسوادن و و سخ هوا دن کندیک پالک ایتلک استرسک مرشد لره ملازمت ایلکدن اعراض ایله دیمک اولور (منوی) کرچه نان بشکست هر روزه ترا در شکسته بندیج بر ترا * کرچه نان سنک صومکی صدی ایسه یعنی سنی صایم اولمغه مانع اولد یسه صنتق بغلابیجی به صارل و یوقر و کل شکسته بنددن مراد یا خدا و یا مرشد اولور یعنی اگرچه نان و طعام سنک صومکی کسر ایلدی و فضایل صومدن سنی محروم قیلد یسه جابر مکسور اولان مرشد کامله یاپش و انک معا و تنبیه انکسار و انقهار مرتبه سندن یوقر و کلوب جبر مافات ایله * منوی * چون شکسته بند آمد دست او پس رفو باشد یقین اشکست او * چونکم اول مرشد دست تربیه سنی شکسته بند کلدی و مصلح اعمال و احوال اولدی پس اول مرشدک صمه سنی و صفات نفسانیه کی ازاله ایتلکله سنی منکسر قیاسی یقینار فودر زیرا که انک کسر ایلسنده صدد در ستلک وارد و شکست قیلسنده نیجه منافع و فوائد حاصل اولور اما سنی کندی نفسکی مراد لره اوزره مرتت ایلسنک انده نیجه شکسته لک مقرر در * منوی

کروا زایشکی گوید یا * فودرستش کن نداری دست و پا * بوینده انرا نهمیری شکسته بنده راجع اولور مضاف
 مقدر اولوق اوزره تقدیری اکر والت آن شکسته بنده را ویا خود مراد آن شکسته بنده را بایشکی دیمک اولور معنی اکر سن
 اول شکسته بنده آنی ویا خود مرادنی صیه سن اول سکادیر کل سن بونی درست ایله سن ال وایق طوغزن که آنی
 درست قبله سن وکسر ایله بیکل شینی مصلح اوله سن معلوم اولدیکه صمقلق وکسر قیاقلق سنک لایقک دکادر (منوی)
 پس شکستن حق او باشد که او * هر شکسته کشته راد اندر فو * پس صمقلق اول کسه نک حق اولور که او شکسته اولمشی
 اصلاح ایلمک یله رفویمغه دیرلر بویه محالده اصلاح ایلمک ودرست ایلمک معنارنده استعمال اولنور * منوی *
 آنکه داند دوخت اوداند درید * هر چه را بفر وخت نیکو تر خرید اول کسه که دیکمکی ییلور او ییلور برتمی اندن غیره برتمی
 مناسب دکادر هر نی که صاندی آنک برینه نیکو تر صاقون الدی پس بویه کسه بر شینی صمقلق عیب اولنور کسه اکا بویه
 نفیس شینی نیچون ضایتک دیودخل قیلز (منوی) خانه را ویران کند زیر و زبر * پس یک ساعت کند معمورتر مثال
 آخر خانه یی ویران ایلز زیر و زبر ایلر بر سر ساعتده اولکیدن معموررک ایلر پس بویه کسه یه خانه یی سن نیچون ویران
 وزیر و زیر ایلر سن دیمک لایق اولنور منالرح حضرت حقل خلیفه سی اولان انبیاء علیهم السلام واولیای عظام و حضرت
 حق تعالی یه کوره اولور که انبیاء علیهم السلام واولیای عظامک وحق تعالی حضرت تبارک شاندندر که هر نی
 شکسته ایله لردخی اعلا ودرست ایلمک قادر لدر * منوی * کریکی سر را بیداریدن * صد هزاران سر برادر در زمین
 مثال اخرا کر بدن بر بانی کسدی ایسه فوری نیجه بوزینک باش ظهوره کتور ربیعنی اول کسه یه صد هزاران
 سر فضیلتی ویرر * منوی * کفرمودی قصاصی بر جنات * بآنکه فی فی القصاص آمد حیات * سورة بقره ده
 اولان آیت کریمه یه اشارتدر (ولکم فی القصاص حیاة یا اولی الالباب) سزچون قصاصده حیات عظیمه
 وارد رای عقلار صاحبی علماء معانی متفقددر که بولکلام مشالی بلاغت و فصاحتده برکلام دخی یوقدر مع قله اللفظ
 والحروف کثرت معنایه دلالتی وارد و فصحای عربک بومضمونه جوق کلامی وارلیکن (مصرع) جراع مرده بکا
 نور آفتاب بکا * جله دن بری قتل البعض احياء الجميع دیرلر وبری دخی اکبر والقتل ليقول القتل دراما اجود
 کلامری القتل انی للقتل در لیکن وجوه شتی ایله ناستدر که بولایت کریمه یه هم ایجازده وهم القلظ و معناده بولکلامدن
 افصح و باغدر اگر مخافت تطویل اولسه وجوه کثیره بیان اولنق لازم کلودری وکتب معانی یه بعض تفاسیر
 مراجعت اولنق لازم کلودری ظاهری قصاص سبب حیاتدر مثلاً برکسه برکسه یی قتل مراد ایله عقبنده
 قصاص تعقل ایدوب قتلدن اجتناب وخلق عالم قتلدن سالم اولور لر پس قصاصده حیات بوجهله اولور واما تفسیر
 باطنیکه اهل تحقیق اشارت یوررلر که سزچون ای اصحاب عقول صافی واریاب الباب وافییه قصاص نغسه وارد
 حیات ابدیه وبقای سرمده وارد و قصاص نغسن مراد نغسن هر بار که بر ذلت صادر اوله آنی ریاضتله واولکی
 مجاهده دن زیاده مجاهده ایله تأدیب ونهید ایتکدر معنای یتا اگر جنایت اید یجیلر اوزره قصاص یورمیدی
 ویا دیمیدی که قصاصده حیات کادی یعنی حیات وارد کریم قادر اولیدی آنک عبادنه تیغزن اولوب بنیان حق تخریب
 ایده (می) خود گرا زهر بیدی تا اوزر خود * براسیر حکم حق تیغی زند * خود کیم قدرت زهر می اولوردی تا اول
 کسه کند بسندن حضرت حقل حکمنک اسیر وبنده سی اوزره بر تیغ اوره * منوی * زآنکه داند هر که چشمش را
 کشود * کان کشنده سخره تقدیر بود * زیرا که ییلور هر که که حضرت حق آنک چشمی اجدیکه اول قاتل تقدیر الهینک
 سخره و مغلوبی ایدی * منوی * هر که آن حکم بر سر آمدی * بر سر فرزند هم تیغی زدی * هر کسه یه که اول حکم
 الهی باشی اوزره کلیدی فرزندک باشی اوزره هم بر تیغ اوریدی * منوی * رو بنرس و طعنه کم زن بریدان * پیش دام
 حکم عجز خود بدان * چونکم کار بویه در یوری حقدن قورق ویدلر اوزره و قاتل و فاسدلر اوزره طعنه اورمه حکم
 الهینک داعی قنده کندی عجز کی ییل زیر انسان کندینک صلاح و فلاحنه اعتماد ایتکله مغرور و معجب اولوق
 وکنکار اولنره و فسق و عصیان قیلنره طعن و دق ایلمک دخی برگاه آخربلکه ذنب اکبر درنته کم یو حکایه دن
 معلوم اولور * تعجب کردن ادم علیه السلام از ضلالت ابلیس لعین و عجب آوردن * منوی * چشم آدم بر بلیسی
 کوشقیست * از حقارت و زریافت بنکرست * آدم علیه السلامک چشمی ابلیس اوزره * که او ابلیس
 شقیدر حقارتدن و زریافتدن یعنی اولواتق جهندن و شیطانی تحقیر ایتک جانندن نظر ایلدی * منوی * خورش
 ینی * کرد و آمد خود کزین * خنده زدی بر کار ابلیس لعین * حضرت آدم علیه السلام خود بینک ایلدی
 وکند بسنی اختیار ایدیمی کادی لعین ابلیسک * کار و فعلی اوزره خنده اوردی (منوی) بانک برزد غیرت حق
 کای صبی * فوغنی دانی زاسرا خنی * حضرت حقل غیرتی بانک اوردیکه ای صبی سن اسرار خفیدن بیلر سن (منوی)

بوستین و بازار گونه گر کند * کوه را از بیخ و از بن بر کند * حضرت حق اگر بوسستی یعنی کورگی زس ایلیه کورل ترس ایلیه
 دیمکدن مراد لطف بر نه قهر و هدایت بر نه ضلالت کوند ره و خیر محسنه شمر مراد ایلیه دیمک اولور طاعنی کو کندن
 مدیندن قور بر یعنی اگر امر بر عکس اولمق مراد ایلره طاع کبی راسخ و ثابت اولان تمکین صاحبی مقامندن
 قلع ایدوب هبء منشور ایلر * مننوی * پرده صدام آن دم بر در * صد بلیس نومسلان آورد * یوز آدمک پرده سنی
 اودمه بر تر بوزیک ایلیر مسلمان کتور راستره نیجه بوزیک صدیق آن واحدده زندیق ایلر واستره نیجه بیک
 زندیق در حال صدیق مرتبه سینه تور و قلمبرنده ایمان و ایقان از هارنی تور چونکم حضرت آدم علیه السلامه
 بو گونه عتاب آمیز تادیب ایشدی * مننوی * گفت آدم توبه کردم زین نظر * اینچنین کستاخ ندیشم دگر * حضرت
 آدم علیه السلام دیدی الهی بو نظر دن توبه ایلدم بونک * کبی غیری کستاخ و ناسز افکر ایتیم * مننوی * یا غیاث
 المستغیثین اهدنا * لا افتخار بالعلوم والغنا * حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز رسالت راه حقه مناجات
 و نیاز طریقن تعلیم یوروب عجب و ریادن احتراز ایدک دیوتنیه یورور لر واسلوب مناجاتی بویا تاله تفهیم قیلور لر که
 یا غیاث المستغیثین ای مدد طلب ایدن لر قریادر سی اهدنا بزه هدایت ایلد و بزی ثابت قیل هدایت اوزره لا افتخار لانا
 خبری محذوف در تقدیری لا افتخار انما یعنی بزم افتخار مرز یوقدر بالعلوم علم ایلد و الغنی دخی غنا ایلد * مننوی * لا ترغ
 قلبا هدیت بالکرم * واصرف السوء الذی جف القلم * لا ترغ مائل و مصروف قیلد قلبا بزم قلبی ضلالت و غوایت
 جانبنه هدیت بالکرم سن هدایت قیلدک اول قلبی بزه کر مکه ملتبس اولد یغمز حالد بالکرمده بالتباس ایچوندر
 و بویت سورۃ آل عمرانده اولان آیت کریمه به اشارتدر (بنا لا ترغ قلوبنا) ای بزم پرورد کار مرز بزم قلبی مصروف
 قیلد عن التوجه الی جناتک والسعی فی طلب لقائک والوقوف بیابک بالافتقار بحب الدنیا و غلبه الهوی (بعد
 اذ هدیتنا بنورک الی صراطک المستقیم والذین القویم) و هب لنا بزه هب ایلد (من لدنک رحمة) فتکدن رحمت و شفقت
 موهبت ایلد (انک انت الوهاب) تحقیق سانسین و هاب بلا غرض و اصرف السوء بلای و کلا کبری تحویل ایلد الذی
 جف القلم اوله سوء که قلم آتی یازدی و قورودی جفوف قلم غرقندن و ثبوت کاتبندن کایه در یعنی لوح و قلم بر ذی بلای
 محو ایلد یاربی خط القلم دخی نسخه در * مننوی * بگذران از جان ما سوأ القضاء * و امیر مارا از اخوان صفا الهی
 بزم جانمزدن سوء القضاء بکوری یعنی بزم جانمزی قضای بددن خلاص ایلد اخوان صفادن بزی کسمه و خلان وفادن
 بزی منقطع قیلد * مننوی * تلختر از فرقت تو هیچ نیست * بی پناحت غیر بیچای نیست * سنک فراقکدن آجیرک
 هیچ نسنه یوقدر سنک پناهک سز بیچایچدن غیری دکلد یعنی سنک حفظ و حجات کسز طولاشقلقدن و معقد اولمقلقدن
 غیری یوقدر الا سنک پناهکده و حفظ کده اولنر بیچایچده دکلد که انلر سنک حفظک واسطه سیله محل امنده و مقام
 سلامتده در لر (مننوی) رخت ماهم رخت مارا را عزن * جسم ما مر جان مارا جامه کن * بزم رختهم رختلر
 یولن اور بیجیدر یعنی دنیوی اولان اسباب از خروی اولان اسبابمزل یولن اور بیجی و صوری اولان رخت و بختمز روحانی
 اولان رخت و بختمز طریقن قطع قیلجیدر بزم جسممز تحقیق بزم جانمزل جامه سنی قور بیجیدر یعنی مقتضیات
 جسمانی بلباس روحانیزی و حلل معنوی میخلع ایلد بیجی و بزی عربان قیلجیدر (مننوی) دست ما چون پای مارا
 می خورد (بی امان تو کسی جان چون برد * بزم المز چونکم بزم ایانمزی بر یعنی بزم المزدن حاصل اولان اعمال سیئه
 و ظلم و فساد پانزله حاصل اولان اعمال صالحه بی و افعال نافع بی ازاله ایلر سنک حفظ و امانکسز بر کسه مهالک
 نفسانیه و مخاوف شیطانیه دن نیجه جان قور تر بر * مننوی * و بر در جان زین خطرهای عظیم * برده باشد مایه ایدار
 و بیم * و اگر فرضی بو عظیم خطر لردن و هولناک لردن بر کسه سنک امانکسز جان ایلنسه و خلاص ایتسه معناده
 بد بختلک و خوفک مایه سنی ایلتمش اولور بعض نسخه ده برده برینه باء فارسیله برده واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی
 اگر جانی اول کسه بو خطر لردن خلاص ایتسه ایدار و مر مایه بیم اگر برده و حجاب اولور اما اصح اولان باء عربیله
 اولقدر (مننوی) زانکه جان چون واصل جانان نبود * تا ابد باخویش کورست و کیود * زیرا که جان چونکه جانانه
 واصل اولدی تا ابدی کنده سیله کور و کیود در یعنی بی توفیق الهی اول جان بی نفع و بی نور در دیمک اولور (مننوی) چون
 توندهی راه جان خود برده کیر * جان که بی تو زنده باشد مرده کیر * الهی چونکم سن وصالک یول و بر میه سن جانی
 خود ایلتمش طوت جانکه سن سز دیری اوله اتی اولمش طوت (مننوی) که تو طعنه می زنی بر بندگان * مر تران می رسد
 ای کامران * ای خدا اگر سن بنده لرک اوزره طعنه اوره سن ای کامران وای غنی پادشاه سکا اول لا یقدر * مننوی *
 ورتو ماه و مهر را کوی جفا * ورتو قدس رو را کوی دوتا * اگر سن ماه و افتابه جفا دیه سن و کثیف و بی نور عدا ایلد سن
 و اگر سن سروک قاصتنه دوتا و ناموزون دیه سن و سروکی مستقیم و معتدل اولنره دخل ایلد سن * مننوی *

ورتورخ وعرش را خوانی حقیر* ورتو کان وپجرا کوی فقیر* واکرسن جرخ وعرشه بویه عظیم الشان ایکن حقیر
 اوقیه سن واکرسن کانه وپجره فقیردیه سن* مثنوی* آن بنسبت با کمال تورواست* ملک اکمال فضاها مراست*
 خدا با اول طعنار سنک کمال که نسبت ز اول بقدر فضا له کمال ویرمک و فایلی وجود مرتبه سته ایر کورمک ملکی سکا
 مخصوص و مسلد (مثنوی) که تویا کی از خطر و زینتی* نیستانرا موجود و مغنیستی* زیر اسن شر و خطر دن
 و نقصان دن بال و منزه سن یوقری ایجادید یجی و غنا و بریجی سن* مثنوی* آنکه روایند داند سوختن* زانکه
 چون بدید داند و سختی* و اول الله که یوقری بتوردی و ظهوره کتوردی یا قنی یلور و اول کسه که چونکم برتدی
 دکیکی یلور یعنی اول در یکن احیا و وجوده کتورد یکن افنا یلمکه قادر در* مثنوی* می بسوزد هر خزان صباغ را
 باز روایت کل صباغ را* اول قادر اولان الله هر خزان وقتنده باغی یا قری و اول محی اولان پادشاه کل صباغی بتور
 یعنی باغی رنگه بویا یجی کلی ظهوره کتور ر لسان معنایله بویه دیو (می) کای بسوزیده برون آتازه شو بار دیگر
 خوب و خوب آوازه شو* که ای موت و فنا آتشله یا تمش عدم دن طشره کل تاز اول تکرار خوب و خوب آوازه
 و لطیف و تاز اول پس (انما امره اذا اراد شیاً ان یقول له کن فیکون) آیت کریمه سنک مصداقچه چونکم اشیا تنک
 وجوده کله سن مراد ایلله در حال وجوده کور و بد قدرت انلری تکرار ایجاد قیلور (می) چشم ترکس کور شد بازش
 بساخت* حلقی ببرد و بازش خود نواخت) مثلاً ترکس چشمی کور اولدی کور و آتی دوزدی قامشک بوغازن کسدی
 و کور و آتی او خشادی یعنی بتوردی و تکرار کالذت و حلالت و بردی* مثنوی* ما چو و صنوعیم و صانع نیستیم*
 جز بون و جز که قانع نیستیم* بز چونکم مصنوع عز صانع دکار بون اولقدن و قناعت قیلقدن غیری دکلز یعنی
 مصنوعه لایق اولان بحزن بیلک و صانعنه تسلیم اولق و اندن کانه قناعت قیلقدر* مثنوی* ما همه نفسی و نفسی
 می زنیم* کر بخوانی ما همه اهر منیم* خدا یا بر که مصنوع عز دو کز نفسی و نفسی اورورز یعنی تقیضی خلاص ایلدیو
 تضرع قیلورزا کرسن بری حضور که و قرب که دعوت ایتمیه سن بز جله مرا اهر منز و دیو و شیطان کی بز* مثنوی*
 زان ز اهر من رهید ستیم ما* که خریدی جان ما را از عا* الهی اول سیدن براهر منلکدن قورتلد که بزم جائزی
 کور لکدن صانن الدل و بری یینا قیلوب جناب که مؤمن و موقن اولنلردن قیلدک (مثنوی) نوعصا کش
 هر کرا که زند کیست* بی عصا و بی عصا کش کور چیست* هر کچک که زنده لکی وارد رسن انک عصا کشی
 و قائدین عصا سز و عصا کش سز کورنلر یعنی کراه و ضالدر کما قال فی الحدیث القدسی عبادی کلکم ضال الا من
 اهتد به فاستهدونی اهدکم آه* مثنوی* غیر تو هر چه خوشست و ناخوشست* آدمی سوزست و عین آتشت*
 سندن غیری هر نه که خوشد و ناخوشد و آدمی یا قیجی و عین آتشد را نیبای عظام علیهم السلام و اولیای کرامک محبتی
 خدادن غیری دکلدر (می) هر کرا آتش پناه و پشت شد* هم مجوسی کشت و هم زردشت شد* هر شول کسه به که آتش
 پشت و پناه اولدی هم مجوسی اولدی و هم زردشت اولدی مجوسی آتش پرستلر دیر زردشت شول حکیمدر که ابتدا
 آتش پرستلک مذهبی اول ابداع ایلدی چونکم خدادن غیری و ماسوی حکمنده اولان شیئر تقدروار ایهه معنا آتش
 اولدیه طالب ماسوی و خدادن غیری به محبت و عبودیت قیلان بوا متل زردشتی و مجوسی اولور تنه کم (القدریه
 مجوس هذه الامة) حدیثی بومضمونه دلالت قیلور که انرفعلک بهضنی خدادن غیردن یلورز و قبا یج و شروری
 نفس و شیطان ایجاد ایلدی و اعتقاد قیلور* مثنوی* کل شیء ما خلا الله باطل* ان فضل الله غیم هاضل* مسلم
 و بخاری سنک اتفاقیه صحیحینه وارد در که (قال علیه السلام اصدق کلمة قالها الشاعری کلمة لا اله الا الله کل شیء ما خلا الله
 باطل) و کل نعیم لا محاله زائل) یعنی آگاه اولک هر شیء که حق دن غیری اوله باطلدر و هر نعمت لا محاله و لابد زائلدر
 اذل نحو جله دن سیرانی ما خلا نک محلی حالیت اوزره منصوبدر دیمش تقدیر کلام قاموا ما خلا زیدا دیکدر قاموا خالین
 عن زید دیکدر و بعضلر محلی ظرفیت اوزره منصوبدر دیرلر بوقدیر جبه ما مصدریه اولوب مضاف مقدر اوله تقدیر کلام
 قاموا وقت خلوه هم عن زید دیکدر اولور پس بومصرعک معنایی بوقدیر جبه (الا کل شیء خالی عن الله او وقت خلوه
 عن الله باطل) دیکدر اولور پس هیچ برئی ظاهر ارباطنا حق دن خالی دکلدر پس هیچ برئی باطل دکلدر بعض اهل
 ظاهر اشیایی حق دن غیری ظن ایدوب معنایی بویه ظن ایلدی که هر نه شبکه حق دن غیری اوله اول باطلدر دیرلر
 اما اهل تحقیق هیچ برئی حق دن خالی و حق دن غیری کور منلر پس هیچ برئی باطل اوله لا تمتنع الوجود اولان عدم
 و الوجودا کر باطل صورتنده ایهه باطل دکلدر تنه کم شیخ ابومدین مغربی قدس الله سره یوردر* بیت* لا تنکر
 الباطل فی طوره* فانه بعض ظهوراته* و حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز دخی یوردر که* بیت*

کفرهم نسبت بخالق حکمتست * چون به نسبت کنی کفر آفتست * وابن فارض قدس الله سره العزیز دخی
 یورر لکه (یت) فلاعبت والخلق لم یخلقوا سدی * وان لم تکن افعالهم بالسیدیة * ومعنی مصرع ثانی اولدر که
 ان فضل الله تحقیقاً لله فضل ورحتی غیم هاطل بر حجاب صیدریعی یاغدی بریحی بولوتدر (باز کشتن بحکایت
 امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه و مساحت کردن او با حونی خویش) * مثنوی * باز و سوی علی و خویش *
 وان کرم باخونی و افزونیش * کبر و حضرت علی رضی الله عنهم و انک قاتلک جانیته صکیت و اول قاتلته اولان
 کرم و علینک فضلیاتی جانیته کیت و انک کمال مرون و فتوتندن قصه ایت * مثنوی * گفت دشمن راهمی بنم بچشم
 روز و شب بروی ندارم هیچ خشم * حضرت علی کرم الله وجهه اول مبارزه ایتدی دشمنی روز و شب کوزمله کورورم
 انک اوزینه هیچ غضب طوعتم (مثنوی) زانکه مرکم هممون خوش آمدست * مرکم من دربعث چنک اندر دست
 زیرا که بنم موم من کی خوش کلمشدر یعنی ترنکین کی بکاشیرین اولمشدر من ترنکین دید کاریدر که قدرت حلوا می
 دخی دیر بنم موم بعنه نیجه اورمشدر بعث مقبره دن قویق و حیات بولمغه دیرلر یعنی بنم مرکم حیات ثانیته به نیجه
 اورمش و متصل اولمشدر ولد بکم کی حیات ابدیه بولمغه موقن اولدیغمدن * مثنوی * مرکم بی مرکی بود مارا
 حلال * برکم بی مرکی بود مارا نوال * مرکم سزلک مرکی بکا حلاله راز قسزاق آرتی بیزه نوالدر یعنی مرکم صوری
 بزه بی مرکم اولمقدرو ظاهر بی برکم اولمق بزه عین برکم نوالدر (مثنوی) ظاهرش مرکم و سیاطن زندگی * ظاهرش
 ایتنهان پابندگی * نم مرکم صورینک ظاهری مرکمدر باطنده زنده لکدر اول موت جسمانینک ظاهری ایتدر
 اما نهانده پابنده لکدر ایتراصل قویریغی کسالمش معناسنه در اما بونده آخری منقطع ایش معناسنه در یعنی موت
 ظاهر امومنک دنیا به اولان علاقه سن قطع ایدوب ایترایلر لیکن باطن پابنده لکه و بقای ابدیه موصل اولور
 می) در رحم زادن جنین ز رفتست * درجهان اوراز فویشکفتست * مثلاً رجمه ساکن اولان جنینه طوغتی
 و رحم مادر دن مفارقت قبلیق و کتمک بر مرتبه دن مرتبه آخر رحلت و انتقال ایتکدر جهانده اکا بکیدن اچلمق
 وارد یعنی جنین رجمه رجمه طوغسه و بوعالم واسعه کاسه هر وجهها کرغداسی واکرمکافی اولکی مرتبه سندن
 یک اولور کذلک موم دخی سجن دنیا دن مفارقت قبلیسه (وارض الله واسعه) اولان عالم عقبایه طوغسه انک مکانی
 و غداسی بود نیاده کی اولان مکان و غداسدن اول اولور و حیات طبیعه و سعادت سرمدیه بولور * می * چون مرا
 سوی اجل عشق و هواست * نهی لاتلقوا باید بکم مراست * سورقه بقره ده اولان ایت کریمه به اشارتدر (ولاتلقوا)
 سز القا ایلام (باید بکم) کندی نفس لیکزی (الی التهلكة) تها که به حضرت علی کرم الله وجهه یوررلر چونکم بنم اجل
 جانیته عشق و محبت وارد زبر اهر تقدرنهی و ارایسه (لاتلقوا باید بکم) نهی کی بنم ایچوندر یعنی بونهی کان همان بنم
 ایچوندر زبر اهر تقدرنهی و ارایسه البته طبیعه ملائم اولوب نفسه مناسب اولان احلی و الذشیلردنر مثلاً هیچ
 لاتا کوا الحجر و لاتا کوا الزهر دینیزیرا تحصیل حاصل اولور فاذا کان کذلک بوخلقه (ولاتلقوا باید بکم) الی التهلكة
 دینک مجازا در زبر اهر تقدرنهی اولزسه ده تها که دن دأماً احترازده دررلر اما حقیقه بونهی بزه و بزم امثالز اولان اهل
 قنایه در که روز و شب طلب موت و قنایه رزموت بزه هر شیتدن الذوا حلی اولمشدر پس نهی (لاتلقوا باید بکم)
 بکادر * مثنوی * زانکه نهی از دانه شیرین بود * تلخ را خود نهی حاجت کی شود * زیرا که نهی شیرین و لذیذ دانه دن
 اولور تلخ دن اولزاجی به خود نهی چن حاجت اولور (مثنوی) دانه کش تلخ باشد مغز و پوست) تلخی و مکر و عیش خود
 نهی اوست * بردانه نک که مغزی و پوستی تلخ اوله انک اچیلخی و مکر و هلفی خود انک نهیدر (مثنوی) دانه مردن مرا
 شیرین شدست * بل هم احیاء بی من آمدست * حضرت علی کرم الله وجهه کندی خوئی سته دید بکه یا ابن ملجم اولمک
 دانه سی بکاشیرین و لذیذ اولمشدر و قرآن عظیم الشانده شهدا حقه فازه اولان (بل هم احیاء عند ربهم) بنم کی
 شهید تیغ عشق الهی اولنرا ایچون کلمشدر کما قال الله تعالی فی سورة آل عمران (ولاتحسبن الذين قتلوا فی سبیل الله
 امواتاً بل هم احیاء عند ربهم یرزقون فرحین بما آتاهم الله من فضله) یعنی ای حسبانه صالح اولان کسه سن اموات
 ظن ایله شول کسه فی که فی سبیل الله مقتول اولدیلر و شهادت معنویه و یا خود صوریه مرتبه سن بولد یارب لکه بونلر
 احیاء دروسن بونلری احیاء ظن ایله ریلری قنده بونلر مقربلر در جنت اعلا ده بونلر رزق لنورلر و مواند و نفایس معنویه
 ایله اطعام اولنورلر الله تعالی انک فضل و کرمندن بونلره اعطا ایلدیکی نعمته فرحنا لک اولدقاری حالد و حیات
 ابدیه و سعادت سرمدیه ایله تنم قیلدقاری حالد (مثنوی) اقلونی یا ثقیانی لا بما * ان فی قتل حیات دایماً بوکلام
 حسین منصور حضرت تلی بکدر اصلنده اما حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز حضرت علی کرم الله وجهه
 لساندن یورر لیکن مراد مرتبه عشق و جذبه اولان اهل فناتک حالد رتته کم بومر تبه ده اولان مشتاقان و جگر

سوزان هر بری دبر که بزی اولدرک بزی اولدرک ای ثقات اوم ایادیکر کز حلاله تحقیق بنم قتلده در حیاتم دائما
 واهذا الحیوة الا فی الموت دینامشدر * مثنوی * ان فی موتی حیاتی یافتی * کم افارق موطنی حتی متی * تحقیق بنم
 موعده در حیاتم ای فتوت صاحبی کم افارق نیجیه دک مفارقت ایدم موطن و منزلدن حتی نیجیه دک و نه زمانه دک
 وطندن مراد عالم احده در پس عالم احده و اصل اولز کسه الاموت اختیار یله وجود مو هو میسن فنا یلدوب بو عالم
 کثرتدن خلاص اولغله * مثنوی * فرقی لولم تکن فی ذال سکون * لم یقل انا الیه راجعون (فرقی بنم فرقت لولم تکن اگر
 اولمیدی فی ذابود نیاده السکون سکونم اولمیدی السکونده الف لام مضاف الیه دن عوضدرای سکونی تقدیر نه در
 یا خود معنی شود نیاده اولان سکونلره کر بنم فرقت اولمیدی لم یقل دینلیدی علی بناء المجہولدر انا الیه تحقیقا
 بر اول الله راجعون رجوع اید یجیلز یعنی بو عالمده بود نیاده سکون و قرار یز اول عالمدن فرقتدر امدی مو تو اقبل
 ان تموتوا فواستنجبه بو عالمدن سال که رجوع لازمدر (مثنوی) راجع آن باشد که باز اید بشهر * سوی وحدت اید
 از تقریق دهر * راجع اول کسه اولور که شهره کبر و کاه یعنی سکندی وطنی اولان شهر دن خارج کش ایکن تکرار
 شهر نه عودت ایله دهر ک تقریق و برا کنده لکندن وحدت جاتنه کاه و وطن اصل یسنده قرار قیل (اقتادن رکابدار
 هر باری یدش علی کرم الله وجهه که ای امیر المؤمنین مرا بکش و ازین فضا برهان (می) باز آمد کای علی زودم بکش
 تانبینم آن دم و وقت ترش * رکابدار بو قدر منع اولند قد نصکره کبر و کاسدی بو یله دیو که ای علی الفوری بنی اولدر
 تا اول ترش وقتی و قییم دی * کوریم (مثنوی) من حلال میکنم خونم بریز * تانبیند چشم من آن رستخیز *
 بن سکا حلال ایلرم بنم قائمی دولت تانبم چشم اول قیامت کوریم (مثنوی) کفتم ار هر ذره خونی شود * خنجر اندر
 کف بقصد نورود حضرت علی کرم الله وجهه ایدر بن اول رکابداره دیدم که اکر هر بر ذره خونی اولسه
 کفنده خنجر سبقت قصد که کیده و سنک قتلنه عزیمت ایدم * می * یک سرمواز تو نتواند برید * چون قلم بر تو چنان
 خط کشید * جیعی سندن بر قیلک اوجنی کسه که قادر اولمز چونکم قلم تقدیر سنک اوزرینه انجلین بر خط چکدی
 (می) ایلک بی غم شوشیع تو منم) خواجه روح نه عملوت تم) لیکن غم سز اول سنک شفیعک بنم روحک خواجه سی ام
 تنک عملوک و بنده می دکلم * مثنوی * یدش من این تن ندارد قیمتی * بی تن خویشم فقی ابن الفقی * بوتن بنم قنده
 بر قیمت طوعز کندی تمسز جوان اوغلی جوانم فقی اگر چه لغتده جوانه دیر لر لیکن روحی و قلبی تازه و قوی اولان
 کسه به استعمال ایدر لر اگر صورت پیرایه ده * می * خنجر و شمشیر شد ریحان من * مرک من شد بر زم و ترکستان من
 خنجر و شمشیر بنم ریحانم اولدی بنم مرکم بنم بزم ترکستانم اولدی زیر اجام حیات طیبه بی اول مر کده بولدی
 و لقای حضرت حقه انک واسطه سیله وصلت میسر اولدی کما قال علی رضی الله عنه السیف و الخنجر ریحاننا ف علی
 النرجس و الامس شرابنا من دم اعدائنا) افکاسنا بجمعة الرأس (مثنوی) آنکه اوتن راید بن سان پی کند * حرص
 میری و خلافت کی کند * اول کسه که کندی تنی بونک کی سکر لر یعنی باعمال ایلر چن امیرک و خلافت حرصن ایلر یعنی
 امارت و خلافته بومر تبه ده اولان صاحب سعادت حرص و محبت ایلز اگر سوال اولنور سه که بعد خلافت حضرت
 عثمان رضی الله عنه حضرت علی کرم الله وجهه خلافته سعی قیلدی و انک طلبنده مجدا اولدی حتی معاویه ایلر محاربه
 ایلدی ا کاجواب بویتلر اولور (مثنوی) زان بظاهر کوشد اندر جاه و حکم * تا امیر زانماید راه و حکم * اول سیدن جاه
 و حکمه واصل اولغله ظاهر ده سعی ایلر تا کم امیر لره حکم بولنی کومستره و امیر و قاضی اولنلره عدالت و حکومت نه کونه
 اولور تعلیم ایلله * مثنوی * تا امیری راده دجانی دکر * تاده دخیل خلافت راثر * تا امیر لکه بر غیری جان و بره
 و خلافت و امارت مر تبه سنی کماله و رفعت و شرفیته ایر کوره تا خلافت نخلنه ثمر و بره و شجر خلافت اندن منمراوله
 و الحاصل اوسلطانک خلافته میلی امر او خلقای زمانه کی جاه و مال تحصیلی ایچون و حظ نفسه میل و محبتدن اوتری
 دکل ایدی بلکه امر او خلقایه آداب خلافتی تعلیم و مر تبه خلافتی دخی قدم مبارک لر تشریف ایلک ایدی تنسه کم
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم مکه شهر نک فتنی و سائر قلاع و بقاعک تسخیر فی طلب ایلسی کبیر که
 بونده غرض نفسانی بو قدر تنه کم بویاندن معلومک اولور (سیان آنکه فتح طلبیدن پیغمبر صلی الله علیه و سلم مکه را
 و غیر مکه راجعت دوستی ملک دینا بود چونکه فرمودست الدینا جیفه بلکه بامر بود (می) جهد پیغامبر بفتح
 مکه هم * کی بود در حب دنیا منم * پیغمبر علیه السلام حضرت نلرینک جد و جهدی فتح مکه به هم چن دنیا حبنده منم
 اولور یعنی او حضرت نک جد و جهدی فتح مکه ایلد دنیا به محبتی اولغله منم اولز (می) آنکه اواز مخزن هفت اسمان چشم
 دل بر بست روز امتحان * اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ایدی اسمائک مخزن شدن امتحان کونی چشم و دانی بغلدی
 یعنی معراج کبیر کن عجایب ملکوت و غرایب جبروت عرض اولند قدده اصلا عین و شماله التفات یور مد یلر

وبصر شر بقرین مائل قیلد بلر کما قال الله تعالی فی حق بصره الشریف (ما زاغ البصر وما طغی) (منشوی) از بی نظار و
 حور و جان * پر شده آفاق هر دفت آسمان * انک نظاره سندن اتری حور و جان جانن مراد ارواح انبیاء علیهم
 السلام و اولیای عظام و صلحا و اصفیاء در هریدی آسمانک اطراف بر اولمش ایدی * منشوی * خویشن آراسته
 از هر او * خود را بر روی غیر دوست کو * حور و جان و اهل آسمان کنند بلرینی بزمش ایدی اول حضرت بن اتری
 ا کا خود دوستدن غیر بسند میل و پروای فی بر و آقا برقی معناسنه در * منشوی * انچنان پر کشته از اجل حق
 که دروهم ره نیابد آل حق * حق تعالی نکل اجلاندن حضرت رسول علیه السلام انچنان پر و ملو اولمش ایدیکه اول
 حضرت به آل حق دخی یول بولمز و انک حضرت حقه قرینه و مرتبه سینه اهل حق دخی مزاجه قیلز آل حق دن مراد
 اهل حق در که انبیاء هر سلمینه و جمیع ملائکه مقربینه شامل اولورتنه کم بویتدن بوسر کفه می آسان کلور (منشوی
 لا یسع فینا نبی مرسل * و الملک و الروح ایضا فاعقلوا) یعنی سلطان انبیاء صلی الله علیه وسلم حضرت حقن اجلاندن
 انک کی بر اولدی و درون و بروی شول مرتبه فحلی احدیله طولدی که اول حضرت به اول مرتبه ده هم آل حق
 یله یول بولمز یعنی اول مقامه اهل حق اولان نبی مرسل و ملک مقرب هم صغیر من حیث التبعین و الشخص
 صغیر بلکه نبی مرسل تعیینله متعین اولدی یعنی جهتدن اول حضرت یله اول مقامه یول بولمز بمرتبه به اول
 حضرت ولایتی حیثیتدن واصل اولور و لهذا بمرتبه به ولایت محمدیه دینور پس بمرتبه به اشارت ایدوب
 یورور که لی مع الله وقت لا یسعی فیه ملک مقرب و لانی مرسل یعنی بنم ایچون و بکا مخصوص الله به وقت
 وارد که اول وقتده بکا ملک مقرب و نبی مرسل من حیث تعیناتهم صغیر لرتنه کم اول مرتبه به بندخی نبی مرسل اولدیغ
 جهتدن صغیر لازم کاسه ملائکه مقربین و انبیاء مرسلین بومقامه فنا فی الله اولدقلری جهتدن و انضای تعین
 ایلدقلری حیثیتدن صغیر و اهل ظاهر دیر لکه لام جاره تخصیص ایچوندر و الله اولان اول وقت حضرت
 محمد صلی الله علیه وسلم مخصوصدر که لام تخصیصیه دن مستفاد اولان معنی بودر پس بر کسه دیسه که ملک مقرب
 و نبی مرسل اول وقتده صغیر ولیکن اولیای عظام صغیر لرتنه کفر هکذا ثبت فی الاشباه و النظائر الجواب حضرت نبی
 صلی الله علیه وسلم اول وقتی کندیلر تخصیص ایلملری نبوت و رسالت جهتدن دکلر بلکه ولایتلری حیثیتدن در
 و ولایت نبینک فنا فی حضرت حقه بقا فی مرتبه سیدر پس اولیای محمدی و ورثای ولایت احمدی فانی
 فی الله اولدقلری و بقا بالله صفتیه انصاف قیلدقلری جهتدن بلا تعین و لا شخص اول حضرت به مخصوص اولان
 وقت و مرتبه به فائز و حائز اولور و مرتبه ولایت محمدیه و مشکات باطن احمدیه حضرت حق بلا مزاجه اعداد و کثرات
 چشم حقیقت ینله مشاهده قیلور و بوج حضرت محمد صلی الله علیه وسلم مخصوص اولان وقت و مرتبه ده جمیع انبیاء
 علیهم السلام و اولیای عظام من حیث فنا تعیناتهم و من جهة قیامهم و بقائهم بالحق جمع اولور و لهذا
 بوج حضرت احمد علیه السلام مخصوص اولان وقت و مرتبه به مشایخ عظام مرتبه جمع دیو تعبیر قیلور پس بوزکر
 اولشان معنای شریفی اعلام و ثبوت بولان نکته لطیفی اشعار و افهام ایچون حضرت خداوند کار قدس سره العزیز
 بویست حقیقت شعاری اول معدن اسرار اولان نبی مختار صلی الله علیه وسلم لساندن صیغه جمع اوزره علی اراده
 اضممار القول تقریر و تعبیر یورور لار اول حضرت اگرچه بحسب الظاهر لی مع الله وقت لا یسعی فیه ملک مقرب و لانی
 مرسل یوردی ولیکن من حیث المعنی بوندن کندلی به مخصوص اولان مرتبه جمعی مراد قیلدی
 و اگرچه من حیث تعین لا یسعی فیه ملک مقرب دیدی فاما من جهة ولایت لا یسع فینا نکتة سن اشعار ایلدی
 و کانه بوج سوبلدیکه بن نبی مرسلدن بر کسه یم بنم ایچون الله به وقت وارد که اول وقتده بن عین جمع پس
 بزمه صغیر نبی مرسل من حیث تعین و نبوت بل من حیث فنا و ولایت و دخی ملک مقربده ملک مقرب اولدیغ
 جهتدن صغیر و دخی جبرائیل علیه السلام و یا خود جنس روح هم کیروچکن نبی مرسل و ملک مقرب کی
 صغیر بلکه بوج لازم کاسه من حیث فنا فی الله و بقائه بالله بوقت و مرتبه به صغیرای عقلا سز بومعنای
 توحیدی فهم ایدک و ولایت محمدیه جانبیه کیدک دیک اولور * منشوی * گفت ما زاغیم همچون زاغ فی
 * مست صباغیم و مست باغ فی * و اول حضرتنک مرتبه جعنک لسانی مرتبه بشری حقنده نازله اولان آیت
 کریمه نک معناسنی بوج کونه صیغه جمع اوزره تعبیر و تحقیق ابلیوب دیدیکه بزمه حقیقت حقایق انسانیه بزمه
 ما زاغ یعنی محبوبدن غیری به میل ایازر زانغان هوار هوس کی دکاز الوان و اسکوائی بورنکه بویه بن صباغ
 حقیقتنک مستی بزمه و آخرتک مستی دکاز کما روی عن ابن عباس قال علیه السلام الدنیا حرام علی اهل
 الاخرة و الاخرة حرام علی اهل الدنیا و هما حرامان علی اهل الله و اهل الدنیا فی فردوس الاخبار * منشوی * چونکه

مخزنهای افلاک و عقول * چون خسی آمد بر چشم رسول * افلاک و عقول مخزن نری کبی نیجه مخازن و کنوز بر حسن
 کبی کادی حضرت رسول اکرم صلی الله و سلم چشم شریفه و لهذا (ما زاغ البصر وما طغی) بیورلدی فاذا کان کذلک
 ندر اول حضرت تک قنده فتح مکه و ضبط و ربط شام و عراق که حتی بوا یکسینه آرزو و اشتیاق کو ستره اول حضرت تک فتح
 بلاد و مداین مقصودی سلاطین و سوری و نیک قصدی کبی دکدر فلیعلم * مثنوی * پس چه باشد مکه و شام و عراق *
 که نماید او نبرد و اشتیاق * چونکه افلاک و عقول مخزن نری حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم مبارک چشم تک
 قنده بر حسن کبی کادی یعنی خزائن عقول و افلاک و بدایع نفوس و املاک اول حضرت نه حقیر و لائی اولدی
 پس مکه و شام و عراق ندر که اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم انلردن اوتری جنک و اشتیاق کو ستره * مثنوی *
 آن کان بروی ضمیر بد کند * کوفیاس از جهل و حرص خود کند * اول کافی اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اوزره
 بد اولان ضمیر ایلر زیر اول سوء خاطره صاحبی * مثنوی * چهلندن و حرصندن قیاس ایلر که اول حضرت تک فتح بلاد
 و تسخیر قلاع و بقاع اولان سعی و اجتهادی نفسک حرص و هوا سندن اوله (مثنوی) آبکینه زرد چون سازی نقاب
 زردینی جله فوراً قتاب (مثلاً صاری صرجه بی چونکه نقاب دوزهن و آفتابه اندن نظرایده سن آفتابک نوری جیعا
 صاری کور رسن (مثنوی) بشکن آن شیشه کبود و زرد را * ناشناسی کرد را و مر در * ای ضمیر بد صاحبی اولی
 کبود و زرد شیشه بی صی یعنی جهلی و سوء ظنی و فکر فاسدی از اله اله تا کردی و مردی اکیله سن و غباری سواردن
 فرق ایلر سن * مثنوی * کرد فارس کرد مر افراشته * کرد را و مر در حق پنداشته (مثلاً فارسک اطرافنه غبار باش
 یوقرو ایلر در یعنی نوز قالمشدر و یوجلمشدر بی تمیز اولدی بگدن کردی سن مر در حق ظن ایلش سن یعنی فارس که ولی
 و بنینک روح لیدر و کرددن مر اد جسد لیدر چونکم جسد لری انلر روحنه پرده اولوب ستر قیلدی سن ای صورت
 بین غبار کبی اولان جسد لری مر در حق زعم ایلر حال بو که مر در حق اولان انلر باطنی و روحیدر * مثنوی * کردید
 ابلیس و گفت این فرع طین * چون فزاید بر من آتش جبین * ای صورت بین سنک حالت شیطان لعینک حالی کییدر
 نته کم ابلیس لعین کردی کوردی و دیدی بو طینک فرعی و یا خود بو فرع اولان طین مر اد حضرت آدمک جسد شر یقیدر
 بن آتش جبین اوزره یعنی بن آتش آلوا اوزره نیجه زیاده اولور و فضیلت بولور * مثنوی * تا قوی یعنی عزیر از ابشر *
 دان که میراث بلیست آن نظر) ای صورت بین سندی عزیر زری بشر کور رسن بیل که اول نظر ابلیسک میراثیدر
 و سن اتمک وارثین (مثنوی) گنه فرزند بلیسی ای عنید * پس بومیراث آن سنک چون رسید * ای معاند اگر ابلیسک
 فرزند دکل ایسک پس اول کلبک معرانی که مر اد صورت بین اولق و تکبر قیلقد رسکا نیجه بقتدی و سن شیطان صفتیه
 نیچون متصف اولدک پس حضرت علی کرم الله وجهه لسانتدن چونکم بو معرفت لری بیان سیوردیلر نه اول حضرت تک
 رکابداره سوبلدیکی کلماتک تقریر نه شروع ایدوب سیورر (مثنوی) من نیم سنک شیر حقم حق پرست * شیر حق انست
 که صورت پرست * بن کلب دکلم حضرت حقه طایبی و کعبادت اید بی شیر حقم حقل ارسلاف اول کسه در کسه
 صورتدن تورلدی پس شیر دنیا لیه شیر خدا تک مایتنی فرق ایدوب سیورر (مثنوی) شیر دنیا جویدا شکاری ویرک *
 شیر مولی جویدا زادی مرک * دنیا شیری و هواد لیری اولان کسه برشکار و رزق و غذا استر اما شیر مولی بن قیندن
 و دنیا بندندن آزاد اولق و اولوب نجات بولق استر * مثنوی * چونکه اندر مرک یند صد وجود * همچو روانه بسوزاند
 وجود * شیر حق چونکم موت ایچره بوز وجود و حیات کوره پروانه کبی وجودنی یا ندر روشه له عشقه نفسی کوی بندر
 (مثنوی) شدهوای مرک طوق صادقان) مرید و اترا بد این دم امتحان) اولک هوای صادق لک کردن جاتنه طوق اولدی
 و تحقیق یهود یله بودم یعنی محبة الی لقاء الله تنی موت ابلیسک نفسی و کلامی امتحان اولدی نته کم حق تعالی قرآنده
 سیوردی (یا ایها الذین هادوا) یعنی ای قوم یهود (ان زعمتم انکم اولیاء الله من دون الناس فتمنوا الموت ان کنتم صادقین
 اگر سز کند یکزی تحقیقا اولیاء الله دن زعم ایلر کرایسه ناسدن ماعدایس اگر دعوا کرده صادق ایسکز محبة الی لقاء
 الله موتی تنی ابلیسک که صادق مر موت کنج و سود اولدی زیر انلر حیات طیبیه بی موده بولدی انجیلن که عند التلجین
 آرزوی سود ایلک واردر عند الصادقین آرزوی مرک ایلک اندن بهتر در پس ای جهود لر ما تر کسه لر قنده عرض
 و ناموسکزدن اوتری یعنی نام و ناموسکزدن خوار و شکسته اولسون ایچون غنای موتی باری زبانکزدن اوزره اجرا ایلک ویر
 موت استرزد بولسا نله سوبلیک چونکم حضرت محمد علیه السلام بو علم تنی موتی اعلام ایلدی و بولر علی طریق تعبدی
 بونی سوبلدی بوجه یهود بیلر دن بری اولقد رزهره طوطیکه تنی موتی اسانه کتوره لودعوالر نی محلی ثبوتیه بتوره لر
 می) در بی فرمود کای قوم یهود * صادقانرا مرک باشد کنج و سود حق تعالی حضرت لری حضرت قرآنده سیوردیکه
 ای یهود طایفه سی صادق مر موت کنج و فائده در نته کم سوره بقره ده دخی حق تعالی سیورر (قل ان کانت لکم الهات

الاخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين وان يتنونه ابد ابد ما قدمت ايديهم * مثنوی *
 همچنانکه آرزوی سود هست * آرزوی مرگ بردن زان بهست * انجلین که جهانده اهل دنیا به آرزوی سود و منفعت
 وارد موت آرزو سن ابلتک صادقله اول سوددن یکدر * مثنوی * ای جهودان بهر ناموس کسان * بگذرانید این
 دنیا بر زبان * حضرت نبی صلی الله علیه وسلم رانک اصحابی جهودله تحدی ایدوب دیدیلر ای جهودلر کسلرک ناموسندن
 اوتری یعنی ناس اینجده عرض و ناموسکزی صیانت ابلکردن اوتری توتنی * مثنوی * لسانکراوزره اجر ایلک و بر مونی غنی
 ایلرزدیوسو بلیک * مثنوی * یک جهودی این قدر زهره نداشت * چون محراب علم را بر فراشت * بر جهود بود قدر زهره
 و طاقت طوعدی چونکه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بو علمی یوجاندی یعنی جهودله مونی غنی ایلک
 نکایفنی اظهار ایلدی * مثنوی * گفتا کرانند این را بر زبان * یک یهودی خود نماندی در جهان * حضرت
 رسول علیه السلام اصحاب کرام دیدیلر کربو یهودی طایفه سی تمنینا الموت دیسه لردی بونلر نیجه اولوردی
 یوردیلر که اکر بونی لسانلری ایلده دیسه لردی و اجر ایلده لردی جهودی خود بر یهودی قالمیدی کما قال علیه السلام
 لو تمنا الموت لغص کل انسان بر یقه فانت مکانه ولم یبق علی وجه الارض یهودی (م ی) پس یهودان مال بردند و خراج *
 که مکن رسوا تو ما را ای سراج * چونکم حضرت نبی علیه السلام بونلر موتک تمنینی تکلیف ایلدی بونلر لسانلر به
 کتور مکة قادر اولوب پس اول یهودیلر مال و خراج ایلدیلر بونلر دیو که ای سراج عالم وای آفتاب بنی آدم سن بری
 رسوای ایلده و بره بو گونه سوزی سوبله (م ی) این سخن را نیست پایانی بدید * دست با من ده چو چشت دوست دید *
 بوسوزک بر پایانی ظاهر دکا رالکی بکا و بر چونکه سنک چشمنک دوستک یوزنی * کوردی یعنی اکر دوستی مشاهده
 ایلد کسه بکا ارادت کتوروب بیعت و متابعت قیل بعض نسخه لرده بوا یکی بیت واقع اولمشدر که معناری بود در من بده دن
 گلستان ایچره کل چونکم ظلمتده مشعل کوردلک توقفسر علی الفور طاعت بولنه قدم تو بودی اولین قیودن دم اورمه
 ارم باغی جانبیه یعنی مزبله نفسدن گلستان حقیقت جانبیه کل چونکم ظلمت طبیعتده چراغ هدایتی مشاهده ایلدک
 بو غوری و قعری اولین چاه طبیعتده باغ حقیقت جانبیه تأخیر و توقفسر قدم تو بودی و کل دبعک اولور * گفتن
 امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه باقر بن خود * که چون خد و انداختی در روی من نفس من جنبید
 و اخلاص عمل نماند مانع کشتن توان شد * مثنوی * گفت امیر المؤمنین با آن جوان * که بهنگام نبرد ای پهلوان
 * امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه حضرتلری اول جوانه ایتدی که جنک وقتنده ای پهلوان * مثنوی *
 چون خد و انداختی در روی من * نفس جنبید و نبه شد خوی من * چونکه بنم یوزمه تو کرک آتد بشریت
 مقتضای اوزره بنم نفس حرکت ایلدی و بنم خویم خراب اولدی * مثنوی * نیم بهر حق شد و نبی هوا *
 شرکت اندر کار حق نبود روا * بو غزافک نصنی حقدن اوتری و بر نصنی هوای نفسدن اوتری اولدی حضرت حق
 کارنده شرکت لایق و روا اولمز کما قال تعالی (ولایشرک بعبداهه ایه احد) * مثنوی * تو نکاریده * کف مولیستی
 آن حق کرده من نیستی * سن حضرت مولینک * گفتک نکاریده سی یعنی نقش اولنشی و مصنوعین حق
 تعالینک آنی سن و بنده مصنوعین بنم ایلدی یکم دکلسن و سی بن خلق ایلدم (م ی) نقش حق را هم با حق
 شکر کن * برز جاحه دوست سنک دوست زن * حضرت حق نقشنی هم حقک امریله صی دوستک صرجه سینه
 دوستک طاشنی اور یعنی انسانکه بنیان الهی و زجاحه دست ربانیدر برکسه آنی صق استسه کر * کدر که
 افک امریله صیه (مثنوی) کبر این بشفید و شد فوری بدید * در دل اوتا که زناری برید * کبر حضرت علیدن بوسوزلری
 اشدی افک قلبنده بر نور ظاهر اولدی تا که ایمانه کلوب زناری کسیدی (مثنوی) گفت من تخم جفای کاشتم *
 من ترافع ذکر نداشتم) ازل مبارز ایتدی بن جفا تخمنی اکدم بن سنی غیری دور لو صاندیم یعنی بن سائر هوا و هو شده اولان
 اهل غرض کی قیاس ایلوب سنک اخلاصکدن و حقه اولان معامله کدن غافل ایمشم * مثنوی * تو ترازی
 خدا خوبوده * بل زیانه هر ترازی بوده * سن خدا خوبو ترازی اولمشن یعنی سن حضرت احدک اخلاقیه تخلق
 قیلشمن بلکه عدل و استقامتده هر ترازیونک زیانه سی اولمشن * مثنوی * تو تبار و اصل و خویشم بوده * تو فروغ
 شمع کیشم بوده) سن بنم قوم و قبیله م و اصل و اقربام اولمشن سن بنم مذهبنک شمعنک فروغ و ضیایمی اولمشن (مثنوی)
 من غلام آن چراغ چشم جو * که چراغ روشنی پذیرفت ازو * بن اول چشم طلب ایدیمی چراغک غلامیم که سنک
 چراغک اندن یا علی روشناک قبول ایلدی چراغدن مراد حضرت نبی مکرمد کما قال الله تعالی فی حقه (یا ایها النبی
 انارسلناک شاهدا و مبشرا و نذیرا و داعیا الی الله باذنه و مرآجا منیرا) و اول حضرتک چشم جو اولمشندن مراد
 اولدر که چونکم اول حضرت سراج الهی اولدیه سراجک شاتسدندر که بر ظلمتده قالمش بصیرودیده و رکسه اوله

تا آنکه نورن کوره و اول سراج منیرا کابل کوسند پس سراجک نشی بینا راه اولوب اعماله اولدیغی جهندن سراج چشم جو اولورتا کم کندینک خاصیتی ظهوره کله * می * من غلام موج آن دریای نور * که چنین گوهر برآرد در ظهور بن اول نور دریا سنک موجنک غلامیم که بوجیلین لطیف گوهر ظهوره کنور در دریای نور دن مراد حضرت خدا و حضرت نبی مجتبی صلی الله علیه وسلم اولق دخی جائزدر که حضرت علی کرم الله وجهه اول دریای نورک موجی و اول بحر حبورک گوهری کیمیدرس اول مبارز اول حضرت نه دیدی * مثنوی * عرضه کن بر من شهادت را که من * مر ترادیدم سرافراز من * با علی بنم اوزرجه شهادت عرض ایله که بن سنی زمانک سرافرازی و ممتازی کوردم (مثنوی) قرب پنجه کس ز خویش وقوم او * عاشقانه سوی دین کردند و * اول پهلوانک قومندن واقربا سندن الی کسه به قرب عاشقارگی دین مبین جاننه توجه ایلدیلر * مثنوی * او تیغ حلم چندین خلق را * و آخرید از تیغ و چندین خلق را * اول علی کرم الله وجهه حلم تیغی ایله بوقدر بوغازی و بوقدر خلقی تیغدن کیر وادی اولدیکسی دخی شاه معجه ایله و مصرع نانیده کی شاه مهمله ایله اوقنسه دخی معنایه خلل کلزیر اول علی کرم الله وجهه حلم تیغیله بوقدر خلقی و بوقدر بوغازی تیغدن کیر و صاوتن الی و بونلری طعمه شمشیر اولقندن خلاص قیلدی دیمک اولور (مثنوی) تیغ حلم از تیغ آهن تیزتر * بل ز صد لشکر ظفر آنکیز تر * حلم تیغی آهن تیغدن کسکین رکدر بیکه بوز عسکر دن ظفر قور بر مجر کدر یعنی حلمک تأثیری بوز عسکر دن زیاده در (مثنوی) ای دریغالقمه دو خورده شد * جوشش فکرت از آن افسرده شد * حضرت مولا نادر الله سره العزیزک عادت شریفی بود که هر نه حالکه اثنای نظم مثنویده واقع اولسیدی یا غیرک حکایه سی ضمیمه تقریر ایدرلر و یا خود صریحه ذکر یوررلر دی پس بومحله کلدکارنده و مقتضای بشریت بر قاج لقمه تناول ایلدکارنده البطنة تمت الفطنة فحواستجه و دخی اذا ملئت المعدة خربت الحکمة مقتضا سنجه کلات ذکا و فطنته بادی و انجماد فکرت و انسداد باب حکمته اکل و شرب باعث اولدیغی بیان یوررلر و دیرلر که ای دریغایا برایکی لقمه صوری خورده اولدی جوشش فکرت و جریان نبوع حکمت اولقمه لردن فسرده اولدی و حقایق مثنوی بی منع قیلدی (می) کندی خورشید آدم را کسوف * چون ذنب شعشاع بدی را خسوف بویست بعض معتقدینک خاطرنه لایح اولان تعجبی دافعدر کان دیمکدر که اگر سن دیر سنکه خورشید عقلنه و بدی عقلنه بر قاج لقمه فوجله مانع نور اولورنم محل تعجب دکادر کورمز میسن بر کندمک اکی منیع علوم الهی اولان آدمک خورشید عقلنک کسوفنه باعث اولدی مثلاً ذنب بدر اولش آیک شعشاعنک خسوفنه سبب اولدی ذنب اصطلاحات منجمیندن بر اصطلاحدر که بیلنسی ایکی دائرة تقدیر ایله که موقوفدر یسلکل که آفتابک مداری وارد در مهابتک مداری بشقه اول ایکی مدارک بری برینه مقابل اولدیغی موضعه تقاطع دیرلر و اول تقاطعک ایکی نقطه سنه عقدتین دیرلر و اول عقده که ماه کجه و شمالی اوله ا کارأس دیرلر و اول عقده دنکه ماه کجوب جنوبی اوله ا ککاذب دیرلر پس بجن آفتابک بوزی مهابتک ظهرنه مقابل کلد کده کسوف واقع اولور و آفتابله مهابتک مایبته ارض حایل اولدقه خسوف واقع اولور بونی کالیه بیلک علم هیئته موقوفدر بوقدرله اکتفا اولندی (مثنوی) اینت لطف دل که ازینک مشت کل * ماه اوچون می شود پروین کسل بویست مثنوی شریفک انحض ایستندند رامتشان اذهان اولنه جق بریتدر اولایسلکل که شعرای عرب و عجم کال انتظام و جمعیتی نظم ثریایه تشبیه ایدرلر مشهور در اثباته حاجت یوق و بونک عکسی تفرقه و بریشانلغی ثریانک اتشارنه و پراکنده اولسنه تشبیه ایدرلر تنه کم رشته پروین او بیکسته شد دیرلر و برکسه نک سبب جمعیت بالی و انتظام حالنک منقطع اولسندن کایه ایدرلر بومعلومک اولایسه بویته پروین کسل بریشان و پراکنده لکدن کایه در و ماه دلک ادراکندن استعاره در این اسم اشارتدر ات حرف خطا بدرمعنی هذالک و بواسارت کاه اولور که تحقیر معناسنی متضمن اولور تنه کم اهذالذی بذکر الیه تکم ده اولان هذالک کی پس بویته دخی اینت تحقیر معناسن متضمندر و کوردیمکی مستلزم اولور پس تقدیر معنی یت بودر که اشته سکا کول لطافتی که براوج بالحقندن یعنی برپاره لقمه دن انک ادراکی ماهی نیجه پروین کسل اولور کورمعنی نه مرتبه ضعیف اللطافتدر و حقیر الفطانتدر که انک ادراکی بر مقدار لقمه دن بریشان و پراکنده اولدی اما سروری مر جومک شرحی بر غیر کونه در پس بعینه تحریر ایلدک تا بیلهن که مجید مناسبتی آزدر معنی مصرع اول بترکی بوسکا کول لطافتی دکلی که براوج بالحقندن یعنی از لطافت دلست که از باره لقمه ماه اوچون می شود پروین کسل یعنی ماه دل چکونه شود پروین کسل که بی نور بماند و باندک چیز در تغییر کلی پیدا شود بومعنی دخی لطیف اولور اگر پرویندن مراد فلان روحده ثابت اولان معانی منظومه اولور سه بشرط انکه ازینک مشت کله بر متعلق مقدار اوله بوقدر برجه معنی بویه دیمک اولور که بوسکا لطیفه دلد که بر مشت کلدن انک ماه فکری بی نور اولدی و بی تاب فالیدی

نیجه پروین کسل اولور یعنی فوجوله انک ماه فکری مع ضعفه پروین معانی منظومه فی خلق روحدن قطع ایدیی ورشته
 تقریرده دیرنجی اولور دیک اولور الله اعلم * منوی * نان که معنی بود خوردش سود بود (چونکه صورت کنت
 انکیزد بخود * نان و غذا که معنوی اوله * انک بیسی سود و نافع اولور نان مغنوبکه مراد علوم و حکم الهی در روح
 اندن عظیم پرورش و حیات بولور چونکه نان صوری اولدی قلب طار لغنه و ملت خیره باعث اولور چود و یوحده ضیق
 القلب و قلت خیر معناسنه در واقعده اکل و شرب صوری خیر کثیر اولان حاکم قلمنه باعث و تضییق قلبی موردر
 (منوی) همچو خلر سبز کاشتری خورد * زان خورش صد نفع ولدت می برد * مورث حکمت و روحانیت اولان نان
 و غذای اشته نافع اولان خار سبز تشبیه ایدوب و باعث قلت خیر کثیر و تضییق قلب خیر اولان نان و غذای خار خشک
 بی منفعت تشبیه ایدوب و حکمت خورنده اولان مؤمنی اشته تشبیه ایدرلر کاشبه رسول الله صلی الله علیه وسلم
 المؤمنون هینون لینون کالجمل الانف و یوررلر که مورث حکمت و معرفت و باعث روحانیت و فطنت و ذکاوت اولان
 نان شول خار سبز کبیر که اشته آتی اکل و بلع قبیلور و اول خوردن صد نفع ولدت الور * منوی * چونکه آن سبزیش
 رفت و خشک کنت * چون همانرا می خورد اشته زدشت * می در اندکام و انجش ای دریغ) کان چشان ورد مر بی
 کنت تیغ) چونکم اول خارل سبز لکی و لطافتی کیده و خشک بی معنی اوله چون همان به آتی به اشته صحرادن
 انک دماغن و آوردین بر تر و پاره پاره ایدر ای حیف و دریغ که انجلین ورد مر بی تیغ اولدی و آلت ضرر اولدی مراد
 اولدر که چونکم نان و لقمه نک روحانیتی و مورث حکمت و معرفت اولان لطافتی کیده و قوری صورت قاله و به همان
 آتی مؤمن و سالک دشت ارض الله دن به به بوقدر اوزره اول سالک کام و دهان جاتسه ضرر و بر و کام و انج دویده
 اولان کی روحه زجت ابر کورر ای حیف و دریغ که حکمت و روحانیتله مر بی اولان غذای کبی آلت ضرر اولدی دیک
 اولور (منوی) نان چومعنی بود بودان خار سبز * چونکه صورت شد کنون خشکست و کبر * قودن عادت که
 اورا پیش ازین * خورده بودی ای وجود نازنین * بر همان بوی خوری این خشک را * بعد ازین کاشخت معنی باثری
 حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز ختم کلامه و حسن اختتامه وسیله اولسون ایچون کلام سعادت
 انجاملین حکم الهی و معارف ربانیه تخمیر و آمیخته اولدی بی جهتدن نان معنوی و غذای روحانی تعبیر ایدوب
 و بو حکم و علومدن قطع نظرا کما نان صورت اطلاق ایدوب بعده نان معنوی اولان کلاملین و ارادات الهیه و فیوضات
 ربانیه لطیف و نازنه اولدی بی جهتدن خار سبز نافع و فیوضات الهیه و الهام ربانیه دن قطع نظر اولدی بی اعتبار ایل
 خار خشک و بی منفعت تشبیه یورروب حسام الدین چلبی به علی طریق الاعتذار یوررلر که نان چونکم
 معنوی و لقمه روحانی اولدی اول خار سبز لطیف و نافع کبی اولدی چونکم صوری اولدی الان خشک و درشت دریغ
 بزم کلام که مقدمان معنوی و غذای روحانی ایدی بواسطه الهام الهی و ارادات ربانی اما الان انقطاع و ارادات
 و فیوضات سبیل چونکم صورت القاط و کلمات خشک و بی لذت قالدی پس سن اول عادت ایل که بوحالتده مقدم
 اول نان معنوی اولان کلامی عیش ایدل ای حسام الدین وجود نازنین همان به اول عادت قدیمه و رایحه طیبیه اوزره
 بو خشک اولان القاط و گفتاری خار سبز لطیف عدا ایدوب به سن و اسلوب سابق اوزره قبول ایلده سن ای حسام
 الدین بوند نصیحه که آمیخته اولدی معنی خالک غنا کله مر هوند ما بعدنه (می) کشت خالک آمیز و خشک و گوشت بر *
 زان کلاه کنون بیر هیزای شتر * خالک آمیز و سفلی اولدی و قوری صورت و قشر قالدی و قاطع لحم اولان خار کبی
 بی نفع و بامضرت اولدی بو گونه کاهدن و خار خشک کبی اولان گفتاردن الان پر هیزایه ای شر الهی و ای جل ربانی
 * منوی * سخت خالک آلوده می آید سخن * آب تیره شد سرجه بند کن * سوزلین آیه و قلبلین چاهه تشبیه ایدوب
 و آب معنی انک چاهه دلد قلمنه و خالک غنا لبدنله آلوده و پست اولسنه اشارت ایدوب یوررلر که زیاده خالک آلوده و قلیل
 النفع کلور اولدی آب کلام چاهه دلد کویا کبی امداد الهی چاهه دلدن آب معنی منقطع اولوب الهام الهی و افاضه
 ربانی سزمع التكلف و التفکر کلام یورر می جائز کور من لرا نکچون علی قاعدة التجرید وجود شر یقارنه خطاب
 یوررلر آب سخن تیره و خالک آلوده اولدی سیر چاهه قلبی بند ایل ای مولانا * منوی * تا خدایش باز صاف و خوش کند
 * او که تیره کرد هم صافش کند * تا خدای تعالی اول منکدر اولان کلامی صافی و خوش قیل و شایع علوم و حکمی
 اول ماه معنادن خالی اولان چاهه قلبه صافی و معیض و مجری اوله اول الله که انی تیره و منکدر ایلدی هم صافی
 ایلر و خالک الحیاة الطلیف و اعطا ایدوب اسعاف ایلر لیکن نیجه مدت حبس نفس و نفس موقوف و صبر جیل و ترک شتاب
 و هوسه مر بوطه می هوند مر می صبر آرد ایزدانی شتاب * صبر کن و الله اعلم بالصواب) ایزد و مرادی صبر ایتک
 کنور و حبس نفس و نفس بولنه کجک حاصل ایدر شتاب و بخله کنور من صبر ایل الله تعالی بو تا خیرک صوابه بل

هر کار تدبیر جمع و مابیند اعلم در صبر مفتاح فرج و مصباح درون پر حرج و منهاج اعلا ی کلد و جد در صبر نصف
ایمان و راس عرفان و ایقان در فضایل صبر قتی چوق و آثار خواصنه نهایت یوقد و پس آخر جلد اولی آنکچون
توصیه صبر له ختم یوردی تنه کم آخر سورة عصر ده توصیه صبر

اینداره حضرت جناب حق مدح یوردی

و اهتمما لسان الصبر حق اوزره عطف

اولندی الحمد لله علی توفیق

الانعام والصلاة

علی سید

الانعام

Bibliotheca Alexandrina

0410589